
ZK

ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον, ὕ
μνοις θεαὶ δίδομεν.

διαίρεσις ϛ΄.

τὸ, καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε
μοισαῖον ἅρμα νικοκλέος
μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι
γεραῖρέ τί μιν· ὃς ἴσθμιον ἂν νάπος
δωρίων ἔλαχε σελίνων·
ἐπεὶ περικτίονας
ἐνίκασε δή ποτε καὶ κεῖνος ἄνδρας ἄφυ
κτῳ χερὶ κλονέων· τὸν μὲν, οὐ κατελέγ
χει κριτοῦ γενεὰ πατραδελφεοῦ ἀ
λίκων τῶ τις ἁβρὸν
ἀμφὶ παγκρατίου κλεάνδρῳ,
πλεκέτω μυρσίνας
στέφανον. ἐπεί νιν ἀλ
καθόου τ᾽ ἀγὼν σὺν τύχᾳ,
ἐν ἐπιδαύρῳ τε νεό
τας πρὶν ἔδεκτο, τὸν αἰνεῖν
ἀγαθῷ παρέχει.
ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χει
ᾶ καλῶν δάμασεν. ※

Τέλος τοῦ ὀγδόου καὶ τελευταίου τῶν
ἰσθμίων εἴδους.

Ἡ τοῦ πινδάρου περίοδος αὕτη, τῶν ὀλυμπιονικῶν, πυθιονικῶν. νεμεονικῶν τε καὶ ἰσθμιονικῶν, ἐν Ῥώμῃ τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, παρὰ τοῖς οἰκίοις τοῦ μεγαλοπρεποῦς Αὐγουστίνου τοῦ χιγίου ἐντυπωθεῖσα, πέρας εἴληφεν ἤδη σὺν θεῷ. ἀναλώμασι μὲν τοῖς αὐτοῦ, διὰ παραινέσεως τοῦ λογίου ἀνδρὸς Κορνηλίου βενίγνου τοῦ οὐιτερβιέως. πόνῳ δὲ καὶ δεξιότητι, Ζαχαρίου καλιέργου τοῦ κρητός. Ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ, χιλιοστῷ, φιε΄. μηνὸς αὐγούστου, ιγ΄. ΛΕόντος δεκάτου μεγίστου ἀρχιερέως, ὁσίως διακονομοῦντος Ῥώμην.

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία.

α.β.γ.δ.ε.ζ.η.θ.ι.κ.λ.μ.ν.ξ. Α.Β.Γ.Δ.Ε.Ζ.Η.Θ.Ι.Κ.Λ.
Μ.Ν.Ξ.Ο.Π.Ρ.

Ἅπαντά εἰσι τετράδια. πλὴν τῶν, α.ι.ν.ξ. ὄντων τριαδίων, καὶ τοῦ.Θ. πενταδίου.

ὣς φάτο κρονίδαις ἐννέποισα θεά.
τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν ἀθανάτοι
σιν· ἐπέων δὲ καρπὸς
οὐ κατέφθινε. φαντὶ γὰρ ξυ
ναλέγειν καὶ γάμον.
θέτιος ἄνακτα. καὶ
νέαν ἔδειξαν σοφῶν
στόματ' ἀπείροις ἀρε
τὰν ἀχιλλέος. ὃ καὶ μύ
σιον ἀμπελόεν
αἵμαξε τηλέφου μέλανι ῥαί
νων φόνῳ πεδίον.

διαίρεσις. έ.

γεφύρωσέ τ' ἀτρεΐδαισι νόστον·
ἑλέναν τ' ἐλύσατο τρωΐας
ἶνας ἐκταμὼν δορί, ταί μιν
ῥύοντό ποτ' ἐκ μάχας ἐναριμβρότου
ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσον
τι, μέμνονός τε βίαν
ὑπέρθυμον. ἕκτορά τ' ἄλλοις τ' ἀριστέας. οἷς
δῶμα φερσεφόνας μανύων ἀχιλλεὺς
οὖρος αἰακιδᾶν, αἴγιναν σφετέραν
τε ῥίζαν πρόφαινε.
τὸν μὲν, οὔτε θανόντ' ἀοιδαὶ
ἔλιπον. ἀλλά οἱ.
παρά τε πυρὰν, τάφον
θ' ἑλικώνιαι παρθένοι
ἔσταν. ἐπὶ θρῆνον τε πο
λύφαμον ἔχεαν. ἔδοξεν,
ἦρα δ' ἀθανάτοις

ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναθ'
τ' ἀγοραί· ζεὺς ὅτ' ἀμ
φὶ θέτιος ἀγλαός
τ' ἔρισαν ποσειδᾶν γάμῳ
ἄλοχον εὐειδέα θέ
λων ἑκάτερος ἑὰν ἔμ
μεν· ἔρως γὰρ ἔχεν
ἀλλ' οὔσφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐ
νὰν θεῶν πραπίδες, —

διαίρεσις, γ'.

ἐπεὶ θεσφάτων ἤκουσαν· εἶπε
δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι θέμις
εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν φέρ
τερον γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν,
ποντίαν θεόν, ὃς κεραυνοῦ
τε κρέσσον ἄλλο βέλος·
διώξει χερὶ τριό δοντός τ' ἀμαιμακέτου
ζηνὶ μισγομέναν, ἢ διὸς παρ' ἀδελ
φοῖσιν, ἀλλὰ τὰ μὲν παύσατε· βροτέων
δὲ λεχέων τυχοῦσα, υἱὸν εἰσιδέτω θανόντα
ἐν πολέμῳ ἄρει χεῖρας ἐναλίγκιον,
στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.
τὸ μὲν ἐμὸν πηλεῖ θεά
μορον ὀπάσαι γάμου αἰ
ακίδᾳ γέρας, ὅν
τ' εὐσεβέστατόν φασ' ἰαολ
κοῦ τράφειν πεδίον. —

διαίρεσις, δ'.

ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον, εὐθὺς
χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·
μὴ δὲ νηρέος θυγάτηρ νει
κέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω
ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσσι
δὲ ἑσπέραις, ἐρατὸν
λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωϊ παρθενίας.

Ἀλλ᾽ ἐμοὶ δεῖμα μὲν παροιχομένων.
ἐμοὶ δὲ τῶν φθασάντων κακῶν τόν
τε φόβον καὶ τὴν μέριμναν, αἱ νῦν
τῆς νίκης εὐφροσύναι ἔλυσαν. Τὸ
δὲ πρὸ ποδός. τῶν παριόντων καὶ
ἐνεστηκότων ἀεὶ φησὶν ὁ πίνδαρος δεῖν
ἀντέχεσθαι. καὶ μὴ ὀρέγεσθαι τῶν
μελλόντων ἀκούειν. πᾶν δὲ προσῆκε
καὶ τὸ παρὰ πόδας πρᾶγμα σκοπεῖν,
καὶ εὖ διατιθέναι. ἀεὶ δὲ βέλτιόν
ἐστι, πᾶν τὸ παρὰ πόδας πρᾶγμα
προβλέπειν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν·
ὅτι καιροῦ νίκης καὶ εὐφροσύνης πα
ρατεσόντος, τῶν παρὰ πόδας ἐχό
μεθα.

διαίρεσις, β΄. κῶλ. κβ΄.
ἀτόλματον ἑλλάδι μόχθον. ἀλλ᾽ ἐ
μοὶ δεῖμα μὲν παροιχομένων
καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν.
τὸ δὲ πρὸ ποδὸς, ἄρειον αἰεὶ
χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν
ἐπ᾽ ἀνδράσι κρέμαται
ἑλίσσων βιότου πόρον. ἰατὰ δ᾽ ἐστὶ βροτοῖς
σύν γ᾽ ἐλευθερίᾳ, καὶ τά, χρὴ δ᾽ ἀγαθὰν
ἐλπίδ᾽ ἀνδρὶ μέλειν. χρὴ δ᾽ ἐν ἑπταπύλοι
σι θήβαις τραφέντ᾽ αἰ
γίνᾳ χαρίτων ἄωτον
προνέμειν πατρὸς οὕ
νεκα δίδυμαι γένον
το θυγατέρες ἀσωπίδων,
θ᾽ ὁπλόταται, ζηνί θ᾽ ἅ
δον βασιλεῖ. ὅταν
μὲν παρὰ καλλιρόῳ
δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤ
κισσεν ἁγεμόνα. —

διαίρεσις. β΄. κῶλ. κβ΄.
σὲ δ᾽ ἐς νᾶσον οἰνοπίαν ἐνεγκὼν
κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τίκες
αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πα
τρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων, ὃ καὶ
δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραι
νε. τοῦ μὲν, ἀντίθεοι
ἀρίστευον υἱέες, υἱέων τ᾽ ἀρηΐφιλοι
παῖδες ἀνορέᾳ χάλκεον στονόεν
τ᾽ ἀμφέπειν ὅμαδον,
σώφρονές τ᾽ ἐγένον το, πινυτοί τε θυμόν.

ΚΛΕΑΝΔΡΩ ΑΙΓΙΝΗΤΗ, ΕΙΔΟΣ. Η'.

διαίρεσις. α. κῶλ. κβ'.

λεάνδρῳ τις ἀλικίᾳ τε λύτρον
κ εὔδοξον ὠ νέοι καμάτων
πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου
παρὰ πρόθυρον ἰὼν ἀγειρέτω
κῶμον ἰσθμιάδος τε νίκας
ἄποινα, καὶ Νεμέᾳ.
ἀέθλων, ὅτι κράτος, ἐξεῦρε. τῷ, καὶ ἐγὼ
καίπερ ἀχνύμενος
θυμόν, αἰτέομαι, χρυσέαν καλέσαι
μοῖσαν. ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες,
μήτ᾽ ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν
στεφάνων, μήτε κά-
δεα θεράπευε. παυ-
σάμενοι δ᾽ ἀπρήκτων κακῶν,
γλυκύ τι δαμωσόμεθα.
καὶ μετὰ πόνον. ἐπειδὴ
τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔ-
τρεψεν ἄμμι θεός.

Κλεάνδρῳ τις ἀλικίᾳ. τῷ Κλεάνδρῳ τις, καὶ τῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ, κατὰ γέ τῶν πόνων τὸν εὔδοξον κῶμον τουτέστι, τὴν διὰ τῶν ἐγκωμίων εὔκλειαν ἐσομένην αὐτῷ. τῶν γὰρ κατὰ τὴν ἄθλησιν πόνων, οἷον λύσις ἐστὶ τὸ τοιοῦτον λύτρον καὶ λυτήριον. οὕτω γὰρ τὸν εἰς τὸν νικηφόρον ὕμνον εἶπε. τῶν τε γὰρ πόνων καὶ τῆς ἰσθμιακῆς νίκης. ἔτι τε τῆς νεμεακῆς ἔλαβε τὸ κράτος. ὁ δὲ νοῦς. τῷ Κλεάνδρῳ τις ἐν τῇ τούτου ἡλικίᾳ λύσιν καὶ ἀμοιβὴν ἐπίδοξον τῶν καμάτων ἐγειρέτω τὸν ὕμνον, παρὰ τὰ πρόθυρα τοῦ Τελεσάρχου σταθείς. ὄντα τὸν ὕμνον τῆς τε ἰσθμιακῆς νίκης, καὶ τῆς ἐν Νεμέᾳ, λύσιν καὶ ἀμοιβήν. ὅτι δὴ τῶν ἄθλων, νίκην καὶ ἐπικράτειαν εὗρεν, ἀνδρείως ἀγωνισάμενος. Τῷ καὶ ἐγώ. τούτου οὖν τῷ Κλεάνδρῳ ἐγὼ καίπερ λυπούμενος τὴν ψυχὴν τῶν τετελευτηκότων προγόνων ἕνεκεν, ὅμως αἰτοῦμαι τὴν τιμίαν προσκαλέσασθαι καὶ παρέσεσθαι Μοῦσαν. Ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων. ὡς ἔστιν εἰκάσαι, ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ προσήκοντές τινες Κλεάνδρῳ ἐτελεύτησαν. συντέτακται γὰρ ἡ ᾠδὴ, ἐπὶ καταπορθώμασι τοῖς ἤδη πολέμῳ. ὥς τε παρίστησιν ἐν τούτοις. ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλου λίθον, καὶ τὰ ἑξῆς. Μήτ᾽ ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν. ἐκ δὲ τῶν μεγάλων πενθῶν, μὴ καταπέσωμεν ἀδοξίᾳ, καὶ ὀρφανίᾳ στεφάνων. μή τε ἐπὶ πλεῖον ταῖς λύπαις ἐπίκεισο. καὶ αὔξανε. ἔνιοι δὲ ἐπὶ δύο προσώπων εἶπον, ἀντὶ τοῦ θεραπεύωμεν. λέγει δὲ, τὰ κακὰ μὴ κολακεύωμεν, μὴ δὲ θρηνῶμεν ἀεί. Παυσάμενοι δ᾽ ἀπρήκτων κακῶν. τῶν δὲ ἀνωφελήτων λυπῶν καὶ πενθῶν ἀνάπαυσιν ἐσχηκότες, γλυκύ τι παίξωμεν. καὶ εἰς τὸν δῆμον ἀγάγωμεν μετὰ τοὺς πόνους. ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν ἐπηρτημένον Ταντάλειον λίθον, παρέτρεψέ τις θεῶν τὸν ἀνυπομόνητον καὶ δεινὸν τῇ Ἑλλάδι πόλεμον. φησὶ δὲ τὸν Ξέρξου. ἀλλ᾽ ἰστέον ὅτι μετὰ τὴν ἧτταν τῶν Περσῶν καὶ τὴν Ξέρξου στρατείαν, ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐγράφη οὗτος ὁ ἐπινίκιος. Ταντάλου γὰρ λίθον εἴρηκε μεταφορικῶς, τὸν ἐπικρεμάμενον καὶ προσδοκώμενον τοῖς Ἕλλησι φόβον τῆς προειρημένης στρατείας, διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ, λίθον ἐπαιωρεῖσθαι, καθάπερ καὶ Εὐριπίδης εἴρηκε. Κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον, ἀέρι ποτᾶται.

τὸ ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. Θνά-
σκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες. καθά-
παξ γὰρ πάντες ἄνθρωποι, ἐν ἑνὶ καὶ τῷ
αὐτῷ περιπίπτομεν θανάτῳ. τὰ δὲ τῶν
δαίμονες καὶ τῆς τύχης, οὐκέτι ἴσα
ἐστὶ καὶ ὅμοια τοῖς πᾶσι. Τὰ μακρὰ
δ' εἴ τις παπταίνει. εἰ δέ τις τὰ περὶ ἑ-
αυτὸν σκοπεῖ, καὶ λαβεῖν σπουδάζει,
οὗτος βραχὺς καὶ ἀσθενὴς πρὸς τὸ τῆς
ἐπιθυμίας παραγενέσθαι τέλος. καὶ
ἀπελθεῖν εἰς τὸ τῶν θεῶν ἰσχυρότατον ἕ-
δρασμα. ἢ οὕτως. ἀσθενής ἐστι πᾶς
ἄνθρωπος, εἴ τις μακρὰ βλέπων ἐ-
φαπτόμενος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς τῶν θεῶν
διαίτης. θνητὸς γὰρ φύσει. τὸ παρὸν εὖ τί-
θεσο. Δαίμων δ' ἄϊσος. τουτέστιν,
οὐκ ἔστι προφανὴς ὁ δαίμων τοῖς ἀνθρώποις. οὐδὲ αἶδε τὸ ἐκβησόμενον. Ὅτι πτερόεις
ἔρριψε. ὑπόδειγμα τοῦ μὴ δεῖν ἐπαίρεσθαι τὸν ἄνθρωπον μέχρις οὐρανοῦ, Βελλερο-
φόντην καὶ Πήγασον ἔλαβεν. ὁ δὲ νοῦς· ὁ γὰρ δὴ Πήγασος, ἀπεσείσατο καὶ κατέστρεψε τὸν
ἑαυτοῦ δεσπότην τὸν ἀδυνάτων ἐπιθυμήσαντα, καὶ εἰς τὸ τῶν θεῶν ἕδρασμα, παραγενέ-
σθαι βουληθέντα. Τὸ δὲ πὰρ δίκαν γλυκύ. τὸ ἐξ ἀδικίας ἡδὺ γενόμενον, πικρὸν τέ-
λος λαμβάνει. οἷον οἱ ἀδίκως κερδαίνοντες, ἄχρι τέλους οὐχ ἥδονται. Ἄμμι δ' ὦ
χρυσέα κόμα θάλλων. ὦ Ἄπολλον, παράσχου καὶ ἐν τοῖς σοῖς Πυθικοῖς ἀγῶσιν ἀγωνι-
σαμένοις ἀνθηρὸν ἀναδήσασθαι στέφανον. εὔχεται γοῦν αὐτόν, καὶ Πύθια νικῆσαι.

ἄνδρα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
δαίμων δ' ἄϊσος. τὰ μακρὰ δ' εἴ τις
παπταίνει, βραχὺς ἐξικέ-
σθαι χαλκόπεδον θεῶν
ἕδραν. ὅ τι πτερόεις
ἔρριψε πάγασος·

ἐπῳδ., κῶλ. ι.

δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς
ἐλθεῖν. μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός. τὸ δὲ πὰρ δίκαν
γλυκύ, πικροτάτα μένει τελευτά.
ἄμμι δ' ὦ χρυσέα κόμα
θάλλων, πόρε λοξία
τεαῖσιν ἁμίλλαισιν, εὐαν-
θέα καὶ πυθοῖ στέφανον. ※

Τέλος τοῦ ἑβδόμου τῶν ἰσθμίων εἰδῶν.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ ὀγδόου τῶν ἰσθμίων εἰδῶν.

Τὸ ὄγδοον εἶδος, μονοστροφικόν ἐστι, καὶ διαιρεῖται καθ' ἃ κῶλα εἰκοσιδύο. ὧν, Τὸ ᾶ, φαλαίκειον. Τὸ β', ὅμοιον, τῶν τις σὰς παρίεις φρένας. Τὸ γ', ἐπιχοριαμβικὸν, δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ δ', ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ε', ἀπὸ ἐννεασυλλάβου σαπφικοῦ πλεονάζον τοῦ γλυκωνείου μιᾷ συλλαβῇ. Τὸ ϛ, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ζ', τροχαϊκὸν ἀπὸ ἰαμβικοῦ καταληκτικόν. Τὸ η', ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ θ', ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ι, τὸ αὐτό. Τὸ ια', καὶ τὸ ιβ'. ὁμοίως τὸ αὐτό. Τὸ ιγ', ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ιδ', ἐννεασύλλαβον σαπφικὸν πλεονάζον μιᾷ συλλαβῇ τοῦ γλυκωνείου. Τὸ ιε, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος βραχυκατάληκτον. Τὸ ιϛ', ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ιζ', ἐπιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ιη', τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ιθ', ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἢ νῦν μακρά. Τὸ κ', δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ κα', ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ κβ', ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον.

ταύταν νεφέλαν, χάλα-
ζαν αἵματος πρὸς φίλας
πάτρας ἀμύνεται,

ἐπῳδὸς, κῶλ. ιά.

λοιγὸν ἀμύνων ἐναντίῳ στρατῷ,
ἀστῶν γενεᾷ, μέγιστον κλέος αὔξων.
ζώων τ' ἄπο καὶ θανών.
τὺ δὲ διοδότοιο παῖ, μαχαταν
αἰνέων μελέαγρον, αἰ-
νέων δὲ καὶ ἕκτορα,
ἀμφιάραόν τε εὐαν-
θέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν.

στρ. γ'. κῶλ. ι'.

προμάχων ἀν' ὅμιλον. ἔνθ' ἄριστοι
ἔσχον πολέμοιο νεῖκος, ἐσχάταις ἐλπίσιν.
ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν. ἀλλὰ νῦν μοι
γαιάοχος, εὐδίαν ὄπασσεν
ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι
χαίταν στεφάνοισιν ἁρ-
μόζων. ὁ δ' ἀθανάτων,
μὴ θρασσέτω φθόνος.

ἀντιστρ. κῶλ. ι'.

ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων.
ἕκαλος ἔπειμι γῆρας, ἔς τε τὸν μόρσιμον

τοῦ πολέμου, τὴν τοῦ αἵματος χάλαζαν ἀμύνεται ἤγουν τὸν φέροντα ὄλεθρον τοῖς πολεμίοις, ἴσθι ὁ τοιοῦτος, μέγιστον παρὰ τῶν ἀστῶν κλέος αὔξων τῆς ἑαυτοῦ γενεᾶς. ταῦτα δὲ λέγει ὡς περὶ τὴν σαλαμῖνα μάχην, λάμπωνος ἀνδραγαθηκότος. Ἄλλως. ἐν τῇ τοῦ πολέμου νεφέλῃ. φησὶ δὲ τὴν βλαβερὰν τῆς μάχης φθορὰν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χειμώνων. καὶ διόλου τὰ τῆς ἀλληγορίας σώζεται. τὸ δὲ διοδότοιο παῖ, πρὸς τὸν ὁμώνυμον τοῦ μητρα στρεψιάδην διοδότου παῖδα ποιεῖται. σὺ δὲ διοδότου παῖ εἰς ἔπαινον τιθέμενος μελέαγρόν τε καὶ ἕκτορα, καὶ τὰς τούτων ζηλῶν ἀρετὰς, κατὰ πόλεμον ἐτελεύτησας. προμαχόμενος τῆς πατρίδος. Ἐσχάταις ἐλπίσιν. ἀντὶ τοῦ ἔσχατα ἐπελπίζοντες. ὅ ἐστιν ἀπολέσθαι. καὶ μὴ ὑπὲρ τούτου ὑποστελλόμενοι. Ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν. ὁ τῷ ἀποθανόντι διαφέρων ἐγὼ ὁ χορός φησιν, ἔτλαν οἱ σοὶ οἰκεῖοι. ὁ δὲ νοῦς. ὑπέμεινα τοῦ τεθνηκότος, λύπην καὶ συμφορὰν ἀφόρητον. ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ παρόντος, εὐδίαν ἔδωκε ποσειδῶν ὥστε ἐκείνου τοῦ χειμῶνος, δαιὸν μετὰ τὴν χειμερινὴν τῶν φθασάντων κατάστασιν, εὐδίαν ἄλυπον τὰ παρὰ τῶν θεῶν ὑμᾶς διεδέξατο. Ἀείσομαι χαίταν. ὁ λόγος ἐπαμφοτερίζει. ἤτοι γὰρ τὴν ἐμαυτοῦ κεφαλὴν ἁρμόσας τοῖς στεφάνοις ἀείσομαι τὸν ἐπίνικον, ἢ οὕτως. τὸν ἐπίνικον ᾄσω, τὴν τοῦ νικηφόρου κεφαλὴν τοῖς στεφάνοις ἁρμόζων. φησὶ δὲ τοῖς μουσικαῖς. Ἄλλως. τοὐναντίον εἶπε. βούλεται γὰρ λέγειν τοῖς στεφάνοις τῇ χαίτῃ ἁρμόζων.

Ὁ δ' ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος. ἀρίσταρχος, ὑπὲρ τοῦ ἐρεθίζειν ἀκούειν. ταράττεσθαι δέ φησι, καὶ ὑπὲρ τοῦ ταράττειν. μὴ οὖν φησιν ὁ ἐκ θεῶν ταραττέτω φθόνος, ὅ τε ἐν τῷ βίῳ τερπνὸν, τοῦτο ἀεὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν διώκων καὶ θηρεύων, μεθ' ἡσυχίας καταστρέψω τὸν βίον. ἢ οὕτως. ὁ δὲ παρὰ τῶν θεῶν φθόνος, μὴ συνθραυέτω. ὅ τι ἑκάστης ἡμέρας, ἥσυχος καὶ πρᾶος ὤν, μετὰ ἡσυχίας καταγηράσκω. καὶ παραγίνομαι εἰς τὸν μεμαρμένον χρόνον. ἐὰν δὲ κατὰ τὸ φθόνος θάμβῃ τὴν τελείαν, ἔσται ὁ νοῦς τοιοῦτος. εἴθε, ὅπερ τερπνὸν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας μεταδιώκων καὶ δεξάμενος, μεθ' ἡσυχίας ἐπὶ τὸ γῆρας καὶ τὸν μεμαρμένον χρόνον παραγενοίμην. καὶ ἔσται ὁ λόγος ὡς παρὰ τοῦ νικηφόρου. ἐκεῖνο μέντοι ὡς

τῶν αἰγειδῶν φατρίας, ἐκλήθησαν. ἀκούσαντες μὲν δὲ τῶν ἀρχομένων τοῦ ἱερέως διδόναι τοῖς αἰγείδαις τοὺς θεοὺς τὰ ἀγαθὰ, καὶ συμβαλόντες τὸν χρησμὸν, ἐντεῦθεν ἔλαβον τὴν συμμαχίαν. Ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ εὕδει χάρις. ἀρίσταρχος τοῦτο λεγόμενον φησὶν ὑπονοεῖν δίδωσιν, ὡς ὅτι ἔγραφεν ὁ πίνδαρος ἀχαριστουμένων τι τῶν θηβαίων ὑπὸ τῶν λακεδαιμονίων. ἐὰν δὲ ὑποτεθῇ τὰ ἑξῆς ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον, ὡς ἐν τῷ καθόλου λέγων ἔσται. ὅπερ πολλάκις εἴωθε λέγειν. ὅτι πᾶσα χάρις πεπαλαιωμένη, καθεύδει καὶ μεμάρανται. καὶ ὅτι τοιούτου πράγματος ἀμνήμονές εἰσιν οἱ ἄνθρωποι, ὅταν μὴ ἀοίδιμον γένηται, καὶ τύχῃ ὕμνου τινός. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ἀλλὰ πᾶσα χάρις φησὶν παλαιῶν ἔργων ἀφυπνώττει. καὶ εἰς λήθην ἐμπίπτει. ἀμνήμονες δὲ καὶ οἱ ἄνθρωποι γίνονται τούτου, ὅπερ ἂν μὴ τὸ τῆς σοφίας ἄκρον ἀπάνθισμα ἐπικαταλάβῃ, καὶ ἐπαίνοις ἐπιζεύξῃ. ἢ

ἔστασας ὀρθῷ σφυρῷ
λακεδαιμονίων. ἕλον δ᾽ ἀμύκλας
αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι,
μαντεύμασι πυθίοις.
ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ εὕδει
χάρις. ἀμνάμονες δὲ βροτοί.

στρ. β΄. κῶλ. ι΄.

ὅ τι μὴ σοφίας, ἄωτον ἄκρον
κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
κώμαζ᾽ ἔπειτ᾽ ἐν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ στρεψιάδᾳ. φέρει γὰρ ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίου. σθένει
τ᾽ ἔκπαγλος, ἰδεῖν τε, μορ
φάεις, ἄγει τ᾽ ἀρετὰν
οὐκ αἴσχιον φυᾶς.

ἀντιστ. κῶλ. ι΄.

φλέγεται δ᾽ ἰοπλοκάμοισι μοίσαις
μάτρωΐ θ᾽ ὁμωνύμῳ, δέδωκε κοινὸν θάλος
χάλκασπις. ᾧ πότμον μὲν ἄρης ἔμιξε
τιμὰ δ᾽ ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.
ἴστω γὰρ σαφὲς. ὅστις ἐν

οὕτως ἀμνήμονες δὲ οἱ ἄνθρωποι τούτου, ὅ τι μὴ εἰς τὸ τῆς σοφίας ἄκρον ἀπάνθισμα, περιφέρηται ὑπεζευγμένον τοῖς ἐνδόξοις τῶν λόγων ἐγκωμίοις. Κώμαζ᾽ ἔπειτ᾽ ἐν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ. πρὸς τὴν πόλιν ὁ λόγος. εἴ τι ἐκείνας μάθῃς φησὶ, καὶ νῦν κώμαζε. ἵνα μὴ ἡ νίκη τοῦ στρεψιάδου σιωπηθῇ, κώμαζε καὶ συνκλέαρχε σὺν ἁδυμελεῖ ὕμνῳ. περιττὴ δὲ ἤτοι ἡ ἐν πρόθεσις. ἢ ἡ σύν. μία γὰρ ἀρκεῖ. ἄλλως. ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς πίστεως ἀποδέδωκεν. εὐφρανθεῖσα ὦ θήβη ἐπὶ τοῖς ἀρχαιοτέροις καλοῖς, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος χόρευε καὶ ἐπὶ τῷ στρεψιάδῃ. Ἰδεῖν τε μορφάεις ἄγει. οὐ χεῖρον ἐστὶ φησὶν ἡγούμενος τῶν καλῶν. οὐχ ὅμοιόν ἐστι τῷ παρ᾽ ὁμήρῳ οὐκ ἄρα σοί γ᾽ ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν. ἢ οὕτω. φέρει δὲ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν, οὐκ αἰσχύνουσαν τὴν τῶν καλῶν εὐμορφίαν. Μάτρωΐ θ᾽ ὁμωνύμῳ. τοῦ στρεψιάδου μήτρως ὁμώνυμος. οὗτος ἀνῃρέθη κατὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον. ὁ δὲ νοῦς. τῷ δὲ ὁμωνύμῳ αὐτοῦ μήτρωϊ, τὴν τῆς νίκης εὐδοξίαν τε καὶ ἡδονὴν παρέσχετο. ᾧ τῷ μήτρωϊ ὁ πελοποννησιακὸς πόλεμος, τὸν θάνατον παρέσχετο καὶ ἐπέβαλε. τῇ δὲ τιμῇ τοῖς ἀγαθοῖς ἰσοῦται. ἐὰν δὲ κατ᾽ εὐθεῖαν ἀναγνῶσι τὸ, τιμά, ὁ νοῦς τοιοῦτος. πᾶσι γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς ἡ τιμὴ ἀντίκειται ἐξισάζεται. καὶ μάλιστα τοῖς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος προεμένοις. ἀντὶ τῆς ψυχῆς, τιμὴ κεῖται. ὡς τι δῆλον ὅτι πρὸς τὸν τετελευτηκότα ὁ λόγος. Ἴστω γὰρ σαφὲς, ὅστις ἐν ταύτᾳ. ὅστις φησὶν ἐν τῇ τοῦ ἄρεος νεφέλῃ, τουτέστιν ἐν

ἢ σπαρτῶν ἀκαμαντολογ
χᾶν· ἢ ὅτι καρτερᾶς,
ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς
ἄμπεμψας ὀρφανὸν, —
ἑτῶ, κτλ. π'.
μυρίων ἑταίρων εἰς ἄργος ἵππιον·
ἢ δωρίδ' ἀποικίαν· οὕνεκ' ὀρθῷ

Η σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν. τῶν κατὰ τὰς θήβας ἀναδοθέντων ἐκ τῶν δρακοντείων ὀδόντων, ὧν καὶ ὁ εὐριπίδης μέμνηται. ἢ σπαρτῶν φησι τῶν ἀγαθῶν πολεμικῶν. ὁ γὰρ φερεκύδης, διττὰ φησιν εἶναι σπαρτῶν γένη. τὸν γὰρ ἄρη καὶ τὴν ἀθηνᾶν, τοὺς μὲν ἡμίσεις τῶν ὀδόντων κάδμῳ δοῦναι. τοὺς δὲ ἡμίσεις αἰήτῃ. ἀνδροτίων δέ φησι φυγόντα ἐκ τῆς φοινίκης τὸν κάδμον μετὰ ἱκανῶν σποράδων, καταπλεῖν εἰς θήβας. ὅθεν διὰ τὸ συμμιγεῖς καὶ σποράδην εἶναι, σπαρτοὶ ἐκλήθησαν. αἱ δὲ θηβαῖαι τὰ περὶ αὐτῶν, ψευδῶς ἐτερατούργησαν. Η ὅτι καρτερᾶς ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς. τῆς μάχης. διὰ τὰς θορυβώδεις φωνάς. ὅτι δὲ ἐκ τῶν ἑπτὰ λόχων ἀπεσώθη ὁ ἄδραστος, δῆλον. ὁ δὲ νοῦς. ἢ ὅτι ἐκ τῆς ἰσχυρωτάτης μάχης ἀπέπεμψας τὸν ἄδραστον ὀρφανωθέντα ἐν θήβῃ, μυρίων καὶ ἀναρίθμων στρατῶν, εἰς τὸ ἱππικὸν ἄργος. Η δωρίδ' ἀποικίαν. οἱ ἡρακλεῖδαι, ἔσχον παρὰ τοῦ θεοῦ χρησμὸν, συλλαβεῖν αἰγείδας. καὶ οὕτω τῆς πελοποννήσου κρατῆσαι. ἦσαν δὲ οὗτοι, φλεγραῖοι ἀνέκαθεν. οἱ δὲ, δεξάμενοι. κατὰ τὸ πυθικὸν χρηστήριον τῆς ἐλπίδος οὐκ ἐκπεσόντες. κρατήσαντες δὲ τῆς πελοποννήσου μετῴκισαν εἰς θήβας, τοὺς αἰγείδας· ἔνιοι δέ φασιν, αἰγινήτας, θηβαίοις τὸ ἀνέκαθεν εἶναι. ἔνιοι δὲ αἰγείδας, φυλὴν ἐν θήβῃ. ἀφ' ἧς σύμμαχοι ἐπὶ τὴν λακεδαίμονα ἦλθον καὶ ἐκράτησαν. ἔνιοι, ὅτι οὕτως ὀνομάζονταί τινες ἐν λακεδαίμονι. ἀπὸ αἰγέως τινὸς, θηβαίου. ὃν συνεργῆσαι τοῖς ἡρακλείδαις φασὶ πρὸς τὴν κατάκτησιν τῆς λακωνικῆς. ἔνιοι, ἀργεῖδαι γράφουσι. διὰ τὸ ἀργείαν ὀνομάζεσθαι τὴν, ἀριστοδήμου γυναῖκα τοῦ ἀπογόνου τῶν ἡρακλειδῶν. ἐξ ἧς ἐγένετο προκλῆς καὶ εὐρυσθένης οἱ κατασχόντες τὴν λακωνικήν. ὁ δὲ νοῦς. ἢ ὅτι τὴν δωρίδα τῶν ἡρακλειδῶν κάθοδον, ἐπ' ἀσφαλοῦς στῆναι παρεσκεύασας. ἔλαβον γὰρ τὰς ἀμύκλας, οἱ ἀπόγονοι αἰγεῖδαι, τοῖς τοῦ πυθίου ἀπόλλωνος μαντεύμασιν. ἄλλως. αἰγείδας νῦν οὐ καθὰ ἔλεγον τοὺς ἀθηναίους. περὶ γὰρ θηβῶν ὁ λόγος. καὶ ἔστιν αἰγεῖδαι, φατρία θηβῶν. ἀφ' ἧς ἧκον τινὲς εἰς σπάρτην, λακεδαιμονίοις βοηθήσοντες, ἐν τῷ πρὸς ἀμυκλαεῖς πολέμῳ. ἡγεμόνι χρησάμενοι τιμομάχῳ, ὃς πρῶτος μὲν πάντα τὰ πρὸς πόλεμον διέταξε λακεδαιμονίοις. μεγάλων δὲ παρ' αὐτοῖς ἠξιώθη τιμῶν. καὶ τοῖς ὑακινθίοις δὲ, ὁ χάλκεος αὐτοῦ θώραξ προτίθεται. τοῦτον δὲ θηβαῖοι, ὅπλον ἐκάλουν. ταῦτα ἱστορεῖ καὶ ἀριστοτέλης, ἐν τῇ λακώνων πολιτείᾳ. ἔνιοι δέ φασι τὸν πίνδαρον νῦν, μὴ τῆς πρὸς ἀμυκλαεῖς πολέμου μνημονεύειν, μὴ δὲ τῆς σὺν τιμομάχῳ αἰγειδῶν. ἀλλὰ τῆς σὺν τοῖς ἡρακλείδαις εἰς πελοπόννησον καθόδου. ὧν, ἀριστόμαχος ὁ κλεοδαίου, κλεοδαῖος ὁ ὕλλου, ἡγοῦντο. καὶ γὰρ τότε θήβηθεν ἥκειν τοῖς δωριεῦσι, τοὺς ἁψαμένους τῆς καθόδου αἰγείδας μετὰ τῶν ἀθηναίων. εἶναι δὲ τοὺς θήβηθεν αἰγείδας, τὸ ἀνέκαθεν ἀθηναίους. δυεῖν οὖν ἀποστάσεων ἐκ τῆς τῶν αἰγειδῶν τῶν θηβαίων εἰς σπάρτην γεγονυιῶν, ἔργον ἀποφήνασθαι ποτέρας ὁ πίνδαρος νῦν μνημονεύει. μὴ ποτε δὲ τῆς δευτέρας. ἀριστοτέλης γάρ φησιν. ὅτι πολεμοῦντες οἱ λάκωνες ἀμυκλαιεῦσιν ὡς ἐπύθοντο παρὰ θεοῦ τοὺς αἰγείδας συμμάχους λαβεῖν, εἰς ἀθήνας ἐπορεύοντο. καταλύσαντες δὲ ἐν θήβαις εὐωχουμένης τῆς

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Τοῦ ἑβδόμου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κῶλ. ὀκτώ. Τὸ α΄, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ β΄, ἰωνικὸν τετράμετρον, ἰαμβικῷ καταπλειόμενον, βραχυκατάληκτον. Τὸ γ΄, ἐκ πενθημιμεροῦς ἰαμβικοῦ καὶ διμέτρου τροχαϊκοῦ καταληκτικόν. Τὸ δ΄, ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ε΄, δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικόν· ἡ τελευταία βραχεῖα. Τὸ ϛ΄, ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ζ΄, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ η΄, ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ ἐπῳδὸς κώλων καὶ αὐτὴ ὀκτώ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔῌ ΘΗΒΑΙῼ, ΠΑΓΚΡΑΤΙῼ. ΕΙΔΟΣ, ΕΚΤΟΝ.

στρ. α΄. κῶλ. ι΄.

Τίνι τῶν πάρος ὦ μάκαιρα θήβα,
καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν
εὔφρανας· ἦρα χαλκοκρότου πάρεδρον
δαμάτερος, ἀνίκ' εὐρυχαίταν
ἄντειλας διόνυσον, ἢ
χρυσῷ μεσονύκτιον,
νίφοντα δεξαμένα
τὸν φέρτατον θεῶν·

ἀντιστροφὴ, κῶλ. ι΄.

ὁπότ' ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις
σταθεὶς, ἄλοχον μετῆλθεν ἡρακλείοις γοναῖς
ἢ ὅτ' ἀμφὶ τειρεσίαο πυκιναῖς βουλαῖς,
ἢ ὅτ' ἀμφ' ἰόλαον ἱππόμητιν.

Τὸ α΄, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον, ἀκατάληκτον. Τὸ β΄, παλιαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ΄, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ΄, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ε΄, δακτυλικὸν τρίμετρον, ἀκατάληκτον. Τὸ ϛ΄, ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ζ΄, δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η΄, ἀντιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

Τίνι τῶν πάρος ὦ μάκαιρα θήβα. ὁ λόγος πρὸς τὴν θήβην. οὗτος ὁ ἐπίνικος γέγραπται δὲ μόνος, λεληθότως δ' αὐτοῖς εἰς τὰ κώμια καταριθμεῖται. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. τίνι τῶν φθασάντων ἐπιχωρίων ἀγαθῶν, ὦ μακαριωτάτη θήβη, μάλιστα τὴν σὴν ψυχὴν εὔφρανας. Ἦρα χαλκοκρότου πάρεδρον. παρὰ τὰ ἐκτυποῦντα ἐν ταῖς τελεταῖς τῆς δήμητρος κύμβαλα. μετὰ γὰρ κυμβάλων καὶ τυμπάνων περιιοῦσα ἡ θεὸς, καὶ ταῦτα ἠχοῦσα, ἐζήτει πρὸς τὸ πάντας ἀκούειν καὶ πυνθάνεσθαι ὅτι ζητεῖ. πάρεδρον δὲ δήμητρος εἶπεν τὸν διόνυσον, κατὰ μὲν τὸν μυστικὸν λόγον, ὅτι παρεδρεύει ἑαυτῇ, ὁ ἐκ περσεφόνης γεγονὼς ζαγρεὺς διόνυσος. ὁ κατά τινας, ἴακχος. κατὰ δὲ τὸν φυσικὸν λόγον, ἐπειδὴ τῇ ξηρᾷ τροφῇ, ἡ ἀνάκειται τῇ δήμητρι, παρέπεται ἡ τοῦ οἴνου χρῆσις. ἢ ὅτι ἡ σταφυλὴ ἐδωδιμός ἐστι, καὶ εἰς πόσιν ἐπιτηδεία, ὁ δὲ νοῦς. ἆρ' ἡνίκα ἀνέτειλας καὶ ἐγέννησας τὸν εὐτριχα διόνυσον, τὸν πάρεδρον τῆς χαλκοκρότου δήμητρος. Ἢ χρυσῷ μεσονύκτιον. ἢ ὅτε τὸ μεσονύκτιον χρυσῷ κατασταζόμενα ἐδέξω τὸν τῶν θεῶν ἔξαρχον δία. Ἄλλως. ἰδίως λέγει τὸν δία ὗσαι χρυσὸν, ἡνίκα ἐμίγη τῇ ἀλκμήνῃ. ἢ τὰ ἐπὶ δανάης μυθολογούμενα, ἐπὶ ἀλκμήνην μετήγαγεν. Ὁπότ' ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις. ἡνίκα τοῦ ἀμφιτρύωνος κατὰ τὰ πρόθυρα σταθεὶς, τὴν γαμετὴν μετῆλθε ταῖς θείαις γοναῖς. καθ' ἕκαστον δὲ ἀπὸ κοινοῦ, τὸ εὔφρανας ἀκουστέον. Ἢ ὅτ' ἀμφὶ τειρεσία. ἢ ὅτι ταῖς τοῦ τειρεσίου πυκιναῖς καὶ συνεταῖς μαντείαις. ἱππόμητιν δὲ, τὸν ἰόλαον φησὶ, παρόσον ἡνιόχησεν ἡρακλεῖ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ πρὸς ταῦτα, τὸ, θυμὸν τεὸν εὔφρανας.

ἄλλα οἱ παῖδές τε καὶ μά-
τρωες. ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵ-
αν μοῖραν ὕμνων· τὰν ψαλυχια-
δᾶν δὲ πάτραν χαρίτων
ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ·
τόν τε θεμιστίου ὀρθώ-
σαντες οἶκον τάνδε πόλιν
θεοφιλῆ ναίουσι. λάμπων δὲ μελέταν
ἔργοις ὀπάζων ἡσιόδου
μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος
υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ-

ἐπῳδὸς, κῶλ. ια'.

ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων
καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται,
μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων,
μέτρα δὲ καὶ κατέχων·
γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν·
φαίης κέ νιν ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν
ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις·
χαλκοδάμαντ' ἀκόναν. πίσω σφε δίρκας
ἁγνὸν ὕδωρ. τὸ, βαθύζωνοι κόραι
χρυσοπέπλου μναμοσύνας ἀνέ-
τειλαν παρ' εὐτειχέσι κάδμου πύλαις. ※

Τόν τε θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον. καὶ τὸν τοῦ θεμιστίου δὲ οἶκον, ταῖς ἑαυτῶν εὐδοξίαις ἀνορθώσαντες, ταύτην τὴν πόλιν οἰκοῦσι τὴν θεοφιλῆ. ἦν δὲ ὁ θεμίστιος, πρόγονος αὐτοῦ. οὗ καὶ ἐν ταῖς νεμεονίκαις μνημονεύει· εἰ δὲ θεμίστιον ἵκεις ὥστ' ἀείδειν. Λάμπων δὲ μελέταν ἔργοις ὀπάζων ἡσιόδου. μελέτη τοι, ἔργον ὀφέλλει. ὁ δὲ λάμπων φησὶ, διηνεκῶς τοῖς ἔργοις τὴν μελέτην διδοὺς, τὸν τοῦ ἡσιόδου τιμᾷ, καὶ ἀποδέχεται λόγον. καὶ τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ λέγων τὸν στίχον, παραινεῖ ἆθλον καὶ εὐδοξίαν τεύχεσθαι, κοινὴν εὐδοξίαν τῇ αὐτοῦ πατρίδι συνάπτων. Καὶ ξείνων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται. τιμᾶται δὲ, καὶ ἐπὶ ταῖς τῶν ξένων εὐεργεσίαις. τυγχάνει γὰρ ὢν φιλόξενος. τὰ προσήκοντα μὲν τῇ γνώμῃ τῇ ἑαυτοῦ μετερχόμενος. τὰ προσήκοντα δὲ καὶ κατέχων εἰς ἑαυτὸν καὶ λογιζόμενος. ἢ οὕτω. διὰ τὸ φιλόξενος εἶναι, καὶ ὑπὸ ξένων, καὶ ὑπὸ πολιτῶν τιμᾶται. καὶ διανοούμενος τὰ μέτρια, καὶ ἐνεργῶν καὶ πράττων.

Γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν. τουτέστιν, οὐδὲν ἄκαιρον φλυαρεῖ, ἀλλὰ παραιτεῖται. πρὸ γὰρ τὴν γλῶτταν προτρέχεται τῆς διανοίας. ἢ οὕτως· ἡ δὲ γλῶσσα αὐτοῦ καὶ ὁ λόγος, οὐκ ἔστιν ἔξωθεν τῶν ἔνδοθεν φρενῶν. αἴτιον, οὐ προπετῶς φθέγγεται. Φαίης κέ νιν. εἴποι δ' ἄν τις αὐτὸν τὸν λάμπωνα εἶναι τοιοῦτον ἄνδρα ἐν τοῖς ἀθληταῖς, οἵαν ἐν πέτραις ἐπιπροθέσει ναξίαν ἀκόνην. δηλονότι τὴν μάλιστα παραθῆξαι. νομίζονται γὰρ διαφορώταται τῶν ἄλλων ἀκονῶν αἱ καθ' τὴν ἐν κρήτῃ νάξον. τοιοῦτον οὖν φησι τῶν ἄλλων ἀλειπτῶν διαφέρειν ἐν τοῖς ἀθληταῖς, ὅσον ἐν ἄλλαις ἀκόναις, αἱ νάξιαι διαφέρουσιν. ὁ δὲ νοῦς. εἴποις δ' ἂν αὐτὸν τὸν λάμπωνα ἐν τοῖς ἄλλοις ἀθληταῖς οὕτως ἰσχυρὸν εἶναι, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις λίθοις, ἡ ναξία. ποιεῖ δὲ πρὸς ἀκόνην, ὁ νάξιος λίθος. Πίσω σφε δίρκας. ἀλληγορεῖ νῦν. ποτιῶ φησὶν αὐτοὺς, τὸ ἀπὸ τῆς δίρκης ὕδωρ, ὃ αἱ μοῦσαι ἀνατεῖλαι ἐποίησαν. τουτέστι, τῷ ἐμμέτρῳ ῥεύματι. ἤτοι τῷ ποιήματι, ποτιῶ αὐτούς. θηβαῖος γάρ. ἡ δὲ δίρκη, ἐν θήβαις. διὸ ἐξ αὐτῆς ἀναβεβλῆσθαί φησι τὸν ὕμνον. πίσαι δὲ, τὸ ποτίσαι. καὶ τὰς ποτίστρας, δὲ πίσας ἔλεγον.

Τέλος τοῦ ἕκτου τῶν ἰσθμίων εἰδῶν.

θηρὸς, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων
κτεῖνά ποτ' ἐν νεμέα. θυμὸς δ' ἑπέσθω.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ, πέμψεν θεὸς
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν.
ἁδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκνιξεν χάρις.

στρο. γ'. κῶλ. ιγ'.

εἶπέν τε φωνήσαις, ἅτε μάντις ἀνήρ.
ἔσσεταί τοι παῖς, ὃν αἰτεῖς, ὦ τελαμών.
καί νιν ὄρνιχος φανέντος,
κέκλετ' ἐπώνυμον εὐρυβίαν
αἴαντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκ-
παγλον ἐνυαλίου.
ὣς ἄρα εἰπὼν, αὐτίκα
ἕζετ'. ἐμοὶ δὲ, μακρὸν πά-
σας ἀγήσασθαι ἀρετάς.
φυλακίδα γὰρ ἦλθον μοῖσα ταμίας,
πυθέα τε κώμων. εὐθυμένει
τε, ἀργείων τρόπον.
εἰρήσεταί που κ' ἐν βραχίστοις.

ἀντιστρο. κῶλ. ιγ'.

ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου
τρεῖς ἀπ' ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου νεμέας

Ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ. ταῦτα δὲ τόν τε φησὶ τῷ ἡρακλεῖ, ἀπέστειλεν ὁ ζεὺς, τῶν ὀρνίθων τὸν μέγαν καὶ ἔξοχον αἰετόν. ἡδεῖα δὲ αὐτὸν διεκίνησεν ἡδονή. καὶ εἶπε ταῦτα ὥσπερ τις ἀκριβέστατος μάντις. ἢ οὕτω. χαρὰ ἔκνιξε. τουτέστιν ἐχάρη καὶ ἡ ψυχή. Ἔσσεταί τοι παῖς. φύσεταί σοι παῖς ὁ τελαμών. καὶ δι' αὐτὸν τὸ θεῖον προσκελεύεται. τοῦ δὲ φανέντος ὄρνιθος ἐπώνυμον αἴαντα. ἔξωθεν τὸ καλεῖσθαι τὸ ὄνομα. γενναῖον ὄντα πᾶσι τοῖς ἥρωσι τοῦ πολέμου, καὶ ἔξαρχον τῶν ἄλλων ὄχλων. ἵνα τὸ ἐσόμενον ἔξωθεν ἀκούωμεν. δῆλον οὖν, ὅτι πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὴν τοῦ ἀετοῦ ἐπιφάνειαν, αἴαντα τὸν παῖδα κέκληκεν ὁ τελαμών. Ἐμοὶ δὲ μακρόν. ἐμοὶ δὲ μέγα καὶ ἀπερίγραπτον λόγῳ, τὸ διηγήσασθαι, πάσας τὰς τῶν αἰακιδῶν ἀρετάς. ἦλθον δὲ ὦ μοῦσα, συντόμως κατὰ τὸν ἀργείων τρόπον. τῷ φυλακίδᾳ, καὶ τῷ πυθέᾳ. ἔτι τῷ εὐθυμένει, τῆς εὐκωμίας δοτὴρ καὶ ταμίας. Εἰρήσεταί που κ' ἐν βραχίστοις. τουτέστιν, ἐπὶ βραχὺ ἐρήσεται. μακρολόγοι μὲν οὖν οἱ ἴωνες. σύντομοι δὲ οὐ μόνον λάκωνες, ἀλλὰ καὶ ἀργεῖοι. σοφοκλῆς ὁ θυέστει μαινομένῳ. Ῥᾷστ' οἶσθα παῖ τ' ἔλεξα ταῦτ' ἐσταλμένα. μῦθος γὰρ ἀργολιστὶ, συντέμνειν βραχύς. ὁ δὲ νοῦς. ῥηθήσεται δὲ ἐν βραχέσι λόγοις τὸ ἐγκώμιον. ἐδέξαντο νίκας ἀγωνιζόμενοι παγκρατίῳ. Τρεῖς ἀπ' ἰσθμοῦ. τρεῖς μὲν ἐν ἰσθμῷ. τὰς δὲ αὐτῶν, ἐκ τῆς εὐδόξου νεμέας, ἅτε ἀγλαοὶ παῖδες τοῦ λάμπωνος, καὶ ὁ τούτων μήτρως ἐδέξαντο νίκας, ἀπὸ κοινοῦ. μήτρως δὲ, ἀντὶ τοῦ μήτρως δὲ   μητρός.   τῶν ὑδν. τὸ δὲ οἵαν, θαυμαστικῶς, ἀντὶ τοῦ ὁποίαν εἴρηκεν. ὁποίαν δὲ καὶ ἡλίκην ὕμνων μερίδα ἀνάγαγον εἰς φῶς, ἐπὶ ταῖς ἑαυτῶν ἀνδρείαις. ἢ οὕτως. ἀνάγαγον δέ φησιν ἐς φῶς, τὴν μοῖραν τῶν ὕμνων. λέγει δὲ τὴν τῶν αὐτοῦ μοῖραν ὕμνων. ἣν νικήσαντες, ἀνάγαγον εἰς φῶς. οἷον, οἱ ὕμνοι, οἱ εἰς τὸν φυλακίδαν, ἐπιφανεῖς ἐγένοντο, ὅτε ἐνίκησε. ψαλυχίδαι δὲ, φυλὴ ἐν αἰγίνῃ, ἀφ' ἧς ὁ νικηφόρος. τὴν δὲ τῶν ψαλυχιαδῶν πατρίαν, τῇ τῶν χαρίτων καλλίστῃ δρόσῳ καταβρέχουσι. φησὶ δὲ τοῖς ὕμνοις. Ἄλλως. συλληπτικῶς εἶπε τὸ χωρὶς ἑκατέρῳ συμβεβηκός. ὁ μὲν γὰρ φυλακίδας, ἴσθμια δὶς νικᾷ καὶ νέμεα ἅπαξ. ὁ δὲ πυθέας νέμεα. ὃν δὴ μήτρωα καλεῖ τούτου, ὡς κατὰ μητέρα προσήκοντα. οὐ γὰρ πιθανὸν μητραδελφὸν ἀκούειν.

φλεγραισιν εὗρεν ἀλκυονῆ.
σφετέρας δ' οὐ φείσατο χερσίν
βαρυφθόγγοιο νευρᾶς —
ἀντιστρ. κῶλ. ιγ΄.
ἡρακλέης. ἀλλ' αἰακίδαν καλέων
ἐς πλόον, κύρησε δαινυμένων.
τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος
στάντα, κελεύσατο νεκταρέαις
σπονδαῖσιν ἄρξαι καρτεραίχμαν
ἀμφιτρυωνιάδαν.
ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χρυ-
σῷ πεφρικυῖαν τελαμών.
ὁ δ' ἀνατείνας οὐρανῷ, χεῖρας ἀμάχους,
αὔδασε τοιοῦτόν τι ἔπος. εἴ
ποτ' ἐμᾶν ὦ ζεῦ πάτερ
θυμῷ, θέλων ἀρᾶν ἄκουσας, —
ἐπῳδ. κῶλ. ια΄.
νῦν σε νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις,
λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ ἐριβοίας.
ἀνδρὶ τῷδε ξεῖνον ἁμόν,
μοιρίδιον τελέσαι.
τὸν μὲν, ἄρρηκτον, φυάν,
ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται

περιέχων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἱστορίας. οὐκ ἔστι δὲ ἴδιον, ἐὰν ὁ ἀλλὰ, ἀντὶ τοῦ δὲ, τάσσηται. αἰακίδαν δὲ καλέων. νῦν ἄρχεται τῆς ἐπὶ μέρους ἀκριβῶς τὸ ὅλον προεκθείς. Τὸν μὲν, ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα. τοῦτο ἰδίως. οὐ γὰρ ὁ τελαμὼν ἐκέλευσε τῷ ἡρακλεῖ ἐμβῆναι τῷ δέρματι καὶ εὔξασθαι, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἡρακλῆς, τοῦτο κατ' ἰδίαν ἔπραξε προαίρεσιν. εἴληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων ἠοίων ἡ ἱστορία. ἐκεῖ γὰρ εὑρίσκεται ἐπιξενούμενος ὁ ἡρακλῆς τῷ τελαμῶνι, καὶ ἐμβαίνων τῇ δορᾷ καὶ εὐχόμενος. καὶ οὕτως ὁ διόπομπος αἰετὸς, ἀφ' οὗ τὴν προσωνυμίαν ἔλαβεν αἴας. ἔνιοι δὲ, οὕτως ἀκούουσι· τοῦτον μὲν ῥινῷ λέοντος ἰδὼν ὁ τελαμὼν τὸν ἡρακλέα ἄφνω ἐφεστῶτα ἐν τῇ δορᾷ, παρεκελεύσατο αὐτῷ, ὡς ἥκειν ἐκ τῆς ὁδοῦ, σπένδειν. τουτέστι, μὴ ἀποθέμενον τὸ δέρμα, ἀλλ' ὡς εἶχεν, ἄρξασθαι τῆς σπονδῆς. ὡς ὅμοιον εἶναι, τῷ, ἥφαιστε πρόμολ' ὧδε. θέτις νύ τι σεῖο χατίζει. ὁ δὲ νοῦς. τοῦτον μὲν οὖν τὸν ἡρακλέα σὺν τῇ τοῦ λέοντος δορᾷ στάντα, ἐκέλευσεν ὁ τελαμὼν, σπονδὴν ἀπάρξασθαι, καὶ θῦσαι τοῖς θεοῖς. Οἰνοδόκον φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν. ἀρίσταρχος ἐκ μεταφορᾶς τῶν κάπρων φησὶν εἰρῆσθαι. φρίξας εὖ λοφιήν. ὡς τῆς φιάλης καὶ τετραχυμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ χρυσίου. καθάπερ εἰ πεφρικότος αὐτοῦ. ἵν' ᾖ ὅμοιον, τῷ ἔφριξε δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι. διὰ γὰρ αὐτῶν τῶν δοράτων, φρίξαι φησὶ τὴν μάχην. ἔνιοι δὲ, τὴν λαμπρὰν ἤκουσαν. ὁ δὲ νοῦς. παρέδωκε δὲ αὐτῷ ὁ ἄριστος τελαμὼν, οἰνοδεκτικὴν φιάλην. ὁ δὲ, ἀνατείνας οὐρανῷ τὰς ἀκαταμαχήτους αὐτοῦ χεῖρας, τοιοῦτον ἐφώνησε λόγον. ὦ πάτερ ζεῦ εἴ ποτε τῆς ἐμῆς εὐχῆς ἑκὼν καὶ μετὰ προθυμίας κατήκουσας, ἐπὶ τῆς παρούσης θείαις εὐχαῖς καθικετεύω, ἀνδρειότατον τελαμῶνι ἐκ τῆς γαμετῆς ἐριβοίας φύσασθαι παῖδα. ἦν γὰρ ὁ τελαμὼν, παιδοποιίας ἐπιθυμῶν. Μοιρίδιον τελέσαι. τὸ τελέσαι, κατὰ κοινοῦ τελέσαι τὸν, παῖδα. καὶ λίσσομαί σε, τὸν ἐμὸν φίλον τελαμῶνα εὐτυχῆ τελέσαι. τὸ δὲ περιπλανᾶται, ἀντὶ τοῦ περικινεῖται, ἢ περιλαμβάνει. διὸ καὶ εὐσυμβόλως ἐν ἀρχαῖς τὸν ἡρακλέα ἐπιστῆναι τῇ λεοντίᾳ δορᾷ ἐκέλευσε, τὸ δὲ, θυμὸς δ' ἑπέσθω, ἤτοι, ἀνδρεία δὲ αὐτῷ καὶ ῥώμη ἑπέσθω, ἴσως τῷ τοῦ λέοντος θυμῷ. ἢ οὕτως. ἑπέσθω δὲ τῷ σώματι καὶ ἡ ψυχὴ ἀνδρεία, καὶ μὴ ὑπείκουσα. καθάπερ καὶ τὸ σῶμα.

ἐγκωμιάζειν. ἵνα τοὺς ὕμνους τὸν οὗτος ἔχῃ. ἐμοὶ δὲ τήνδε τὴν νῆσον ἤδη προσῳδουμένῳ, προτέροις ὑμᾶς ὦ χρυσάρματοι αἰακίδαι νόμιμόν ἐστι, ῥαίνειν τοῖς ὕμνοις καὶ ἐγκωμιάζειν. Μυρίαι δ' ἔργων καλῶν. τῶν γὰρ ἀγαθῶν ἔργων φησί, πολλαὶ καὶ μεγάλαι αἱ τῶν ἐγκωμίων ὁδοί. ὅς τι καὶ πέραν νείλου διαβαίνειν, καὶ εἰς ὑπερβορέους ἀκμητὶ καὶ ἀνεμποδίστως τὸ ἐγκώμιον. Ἄλλως. ὁδοὶ πολλαί εἰσιν ἑκατόμπεδοι. τουτέστι μεγάλαι, καὶ καθὰ τὸ ἑξῆς φέρουσαι τῶν ὑμετέρων πράξεων ἐς τοὺς ὕμνους, ἤδη τὰ πέρατα ὑμῶν ἥκει ἡ εὔκλεια, μέχρι νείλου καὶ ὑπερβορέων. τὰ δὲ ἑκατέρωθεν παρείληφε πέρατα, τὴν σύμπασαν οἰκουμένην θέλων εἰπεῖν. τέτμηνται δὲ, κατέρθονται προκόπτονται. Οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος. οὐδαμῶς δὲ ἔστιν οὕτω βάρβαρος, οὐδὲ τὴν γλῶσσαν ἀπόκοπος πόλις, ἥτις τοῦ πηλέως οὐ κατακούει τὴν δόξαν. Οὐδ' ἥτις αἴαντος τελαμωνιάδα. οὐδ' ἥτις πόλις τοῦ τελαμῶνος τοῦ αἰακοῦ παιδὸς, καὶ τοῦ πατρός. εἴτα ἀπὸ κοινοῦ, οὐ κατακούει τὴν δόξαν. ὅν περ τελαμῶνα, εἰς ἰσχυρότατον πόλεμον συνεπήγαγε σὺν τοῖς ἀργείοις αὐτοῦ ὑπηρέταις ὁ ἡρακλῆς, πρόθυμον ὄντα σύμμαχον. καὶ μεγάλην βλάβην τοῖς κατὰ τροίαν οἰκοῦσιν ἥρωσι, τῶν τοῦ λαομέδοντος ἁμαρτιῶν χάριν. ὁ γὰρ ἡρακλῆς μετὰ τελαμῶνος δοκεῖ κατειργάσθαι τὰ πολλά. Εἷλε δὲ περγαμίαν. καὶ ἐπόρθησε τὴν πέργαμον φησίν. οὕτω γὰρ τὴν τῶν πόλεων ἀκρόπολιν λεγομένην εἶπεν, ὡς καὶ ὅμηρος μνημονεύει καί μιν

ναιομένην ὁ δὲ νοῦς. σὺν δὲ τῷ τελαμῶνι, καὶ τὰ τῶν κώων ἔθνη καταγωνισάμενος ἀνεῖλε. Καὶ τὸν βουβόταν οὔρει ἴσον φλέγραισιν εὑρὼν ἀλκυονῆ. φλέγρα, τῆς θράκης χωρίον. διέτριβε δὲ ὁ ἀλκυονεὺς, κατὰ τὸν θρακικὸν ἰσθμόν. βουβόταν δὲ, τὸν βουκόλον φησὶ παρ' οὗ τὰς ἡλίου βοῦς ἀπήλασε

τοξεύσας ὁ ἡρακλῆς. ὁ δὲ νοῦς. ἐν δὲ τῇ φλεγραίᾳ ὁ ἡρακλῆς ἰδὼν τὸν ἀλκυονέα μέγαν, καὶ ἐκτραπέλον καὶ τεράτωδη τὸ σῶμα, οὐκ ἐφείσατο τοῦ ἑαυτοῦ τόξου. καὶ τὸν αἰακοῦ παῖδα τὸν τελαμῶνα ὡς τοῦτον τὸν ἥρω, καὶ ταύτην τὴν συμμαχίαν

ἔτυχεν αἱρεῖν δυσχούμενον τὸν τελαμῶνα. Ἄλλως. ταῦτα ἀθετεῖται, τὸ κατάλληλον οὐκ ἔχοντα. ἃ δὴ ὁ ἀρίσταρχος σημειοῦται. καὶ δοκεῖ οἱ κεχιάσθαι φασίν. ὁ δίδυμος ἀποβέβληκεν ὡς ἐν διαφορᾷ τῶν, οὐκ ἐφείσατο. Ἀλλ' αἰακίδαι καλέοντ. αἰα

ταὶ δ' ἤδη τείχοντα νᾶσον
ῥαινέμεν εὐλογίαις·
μυρίαι δ' ἔργων καλῶν
τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι,
καὶ πέραν νείλοιο παγᾶν,
καὶ δι' ὑπερβορέοις. οὐδ' ἔστιν οὕτω
βάρβαρος. οὔτε παλίγγλωσσος πόλις,
ἅτις οὐ πηλέος ἀΐει κλέος
ἥρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν.
στροφὴ, β'. κῶλ. ιγ'.
οὐδ' ἅ τις αἴαντος τελαμωνιάδα
καὶ πατρός. τὸν, χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
ἄγε σὺν τιρυνθίοισι
πρόφρονα σύμμαχον ἐς τροΐαν ἥ-
ρωσιν μόχθον, λαομεδοντι-
ᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν,
ἐν ναυσὶν ἀλκμήνας τέκος.
εἷλεν δὲ περγαμίαν. πέ-
φνεν δὲ σὺν κείνῳ μερόπων
τ' ἔθνεα. καὶ τὸν βουβόταν οὔρει ἴσον

σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.
ἀντιστροφή, κῶλ. ιγ'.
εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρείς,
καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς
σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει
δόξαν ἐπήρατον ἐσχατιαῖς
ἤδη πρὸς ὄλβου βάλλετ᾽ ἄγκυ
ραν θεότιμος ἐών.
τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
ἀντιάσαις, ἀΐδαν. γῆ
ράς τε δέξασθαι πολιόν,
ὁ κλεονίκου παῖς. ἐγὼ δ᾽ ὑψίθρονον
κλωθώ, κασιγνήτας τε προσεν
νέπω, ἑσπέσθαι κλυταῖσιν
ἀνδρὸς φίλου μοίραις ἐφετμαῖς.
ἐπῳδή, κῶλ. ια'.
ὔμμε τ᾽ ὦ χρυσάρματοι αἰακίδαι
τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι,

τοῦ κρατῆρος. τὸν μὲν γὰρ πρῶτον διὸς ὀλυμπίου ἐκίρνασαν. τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων. τὸν δὲ γ'. διὸς σωτῆρος. καθὰ καὶ αἰσχύλος ἐν ἐπιγόνοις. λοιβὰς διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου. ἥρας τε. εἶτα τὴν δευτέραν κρᾶσιν, ἥρωσι νέμω. εἶτα τρίτον, διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα. διὸς δὲ σωτῆρος ἔλεγον τὸν τρίτον, διὰ τὸ τοὺς τοῦτον πίνοντας, σώφρονας γίνεσθαι. τοὺς δὲ μετὰ τοῦτον, ἐς ἄτην καὶ ἀνομίαν καὶ ἀσέλγειαν τρέπεσθαι. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, διὰ τὸ τέλειον εἶναι τὸν τρίτον ἀριθμόν, ἀρχὴν ἔχοντα, καὶ μέσον, καὶ τέλος. ὁ δὲ νοῦς. εἴη δὲ ἡμᾶς, καὶ τρίτον τῷ σωτῆρι καὶ ὀλυμπίῳ διῒ στῆσαι κρατῆρα. καὶ ταῖς ἡδείαις ᾠδαῖς ἀνυμνεῖν τὴν αἴγιναν. δύναται μὲν οὖν τοῦτο καὶ οὕτω. κατ᾽ αἴγιναν σπένδειν. δύναται δὲ καὶ τὸ ἑξῆς, κατασπένδειν τὴν αἴγιναν. χαριέντως δὲ τὸ κατασπένδειν, ὡς ἐπὶ κρατῆρος καὶ σπονδῆς, διόλου τροπικῶς ἐφυλάχθη. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· εὔχεται αὐτὸν καὶ ὀλύμπια νικῆσαι. Εἰ γάρ τις ἀνθρώπων. εἰ γάρ τις φησὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τὸ δαπανᾶν εἰς τὰ τοιαῦτα χαρείς, καὶ οὐχ ὑποστειλάμενος δαπανᾶν, καὶ ἐπὶ τῷ πονεῖν τῷ ἰδίῳ σώματι, τουτέστι καὶ φιλοπονήσας πράττει τὰς θεοδμήτους ἀρετάς, ὅ ἐστιν, ὑπὸ θεῶν δεδομένας, καὶ κατεσκευασμένας, ὁ θεός τε αὐτῷ συμφυτεύει δόξαν. ὁ τοιοῦτος φησὶ τούτου μετέχων, πρὸς ταῖς ἐσχατιαῖς τοῦ ὄλβου, βάλλεται ἄγκυραν. οἷον, ὁρμίζεται εἰς ἄκρον τῆς εὐδαιμονίας. ὥστε ἂν μὴ πορρωτέρω δύνασθαι προελθεῖν, τῆς εἰς ἄνθρωπον πιπτούσης εὐδαιμονίας. ὁ δὲ νοῦς. εἰ γάρ τις ἀνθρώπων ἐπὶ τῇ δαπάνῃ χαρείς καὶ ἡσθείς, γλυκεῖαν ἔχει τὴν ἔκβασιν, καὶ τὰς ἐκ θεῶν ἀρετὰς κατορθοῖ, καὶ ἡ τύχη αὐτῷ ἐπιφύει δόξαν ἐπέρατον, γινωσκέτω ἤδη, πρὸς τὸ ἔσχατον καὶ ἄκρον τῆς εὐδαιμονίας ἑαυτὸν προσορμίσας. Τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται ἀντιάσαις. τοιούτοις τρόποις φησὶν εὐδαιμονίας ὁ παῖς τοῦ κλεονίκου λάμπων ἐντυχὼν εὔχεται λοιπὸν τόν τε θάνατον, καὶ τὸ γῆρας δέξασθαι. Ἐγὼ δ᾽ ὑψίθρονον κλωθώ. ἐγὼ δὲ τὴν τιμίαν φησὶ κλωθώ, καὶ τὰς αὐτῆς ἀδελφάς, παρακαλῶ τελέσσαι τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἐπακοῦσαι, καὶ ἐπακολουθῆσαι ταῖς εὐχαῖς τοῦ φίλου ἀνδρός. καὶ τέλος ἐπιθεῖναι. προσηύξατο δὲ καὶ ὀλύμπια νικῆσαι. καὶ τρίτον κρατῆρα κεράσαι. ἐφετμαὶ δὲ οὐ κυρίως αἱ εὐχαί, ἀλλ᾽ αἱ ἐντολαί. εὐχὴ δέ, ἡ παρὰ τοῦ ὑπερέχοντος αἴτησις. Υ̓́μμε τ᾽ ὦ χρυσάρματοι αἰακίδαι. ὑμᾶς δέ, ὦ τίμιοι κατὰ τὰ ἅρματα αἰακίδαι, νόμιμον καὶ συνηθές εἶναί μοι λέγω σαφέστατον. καὶ δῆλον εἰς μνήμην εἰσερχομένῳ τῆς αἰγίνης, προτέραν

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς, καὶ ἀντιστρόφης, τοῦ ἕκτου τῶν ἰσθμίων εἴδους.

Τοῦ ἕκτου εἴδους, ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ιγ΄. Τὸ α΄, ἰαμβέλεγος. Τὸ β΄. τροχαϊκὸν εἰς ἴαμβον καταλῆγον. Τὸ γ΄, δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. Τὸ δ΄, δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. Τὸ ε΄. ἴαμβος δίμετρος ὑπερκατάληκτος. Τὸ ς΄, πενθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ ζ΄, δίμετρον ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον· μετὰ τοῦ ε΄ εὕρηται. Τὸ η΄, δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ θ΄, τροχαϊκὸν ἐπίτριτος. Τὸ ι΄, τρίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. Τὸ ια΄, ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον.

ΦΥΛΑΚΙΔΑ ΠΥΘΕΑ. ΕΥΘΥΜΕΝΕΙ, ΜΑΤΡΩΙ. ΕΙΔΟΣ Ε΄.

στροφὴ, α΄. κώλων. ιγ΄.

(Θ)άλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου
δεύτερον κρατῆρα μοισαίων μελέων,
κίρναμεν λάμπωνος εὐά
θλου γενεᾶς ὕπερ. ἐν νεμέα
μὲν πρῶτον ὦ ζεῦ τὶν ἄωτον
δεξάμενοι στεφάνων.
νῦν αὖτ᾽ ἐν ἰσθμοῦ δεσπότᾳ
νηρεΐδεσσί τε πεντή
κοντα παίδων ὁπλοτάτου
φυλακίδα νικῶντος. εἴη δὲ τρίτον
σωτῆρι πορσαίνοντας ὀλυμ
πίῳ, αἴγιναν κάτα

Τὸ ιβ΄, βακχειακόν. Τὸ ιγ΄, ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ τοῦ ς΄.
Ἡ ἐπῳδὸς, κώλων, ια΄. Τὸ α΄, ἐκ σαπφικοῦ τοῦ ια΄. πινδαρικόν· ἤτοι, κοινή ἐστι. Τὸ β΄, ἰαμβέλεγος. τοῦ τέλους ὑπὲρ τὴν ἀρχὴν μετατιθέντος. Τὸ γ΄, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ΄, πενθημιμερές. Τὸ ε΄, εὐριπίδειον. Τὸ ς΄, παρὰ τὸ ἀρχιλόχειον, ἐρασμονίδη χαρίλαε. ἔστι δὲ συγκείμενον παρὰ πλεονάζοντος μιᾷ συλλαβῇ, καὶ ἰθυφαλλικοῦ μεμειωμένου τοῦ ἰθυφαλλικοῦ ἑνὶ τροχαίῳ. Τὸ ζ΄, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η΄, ἐγκωμιολογικόν. Τὸ θ΄, ἐγκωμιολογικὸν παρὰ συλλαβὴν μίαν, τοῦ πενθημιμεροῦς ἰαμβικοῦ. Τὸ ι΄, Τὸ ια΄, σαπφικόν.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Φυλακίδα. πυθέα. εὐθυμένει. πεποίηται ὁ ἐπινίκιος οὗτος, φυλακίδᾳ, τῷ πυθέα καὶ εὐθυμένει, παγκρατιασταῖς, καὶ νεμέα. τῶν δὲ πυθέου τε ὁ εὐθυμένης οὗτος, μητράδελφος ἦν. Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου. ὥσπερ ἀκμάζοντος φησὶ συμποσίου, καὶ δεύτερον κρατῆρα, οὕτω καὶ ὑμεῖς τοῖς λάμπωνος υἱοῖς, θάλλουσι καὶ ἀκμάζουσιν αὐτοῖς, καὶ δεύτερον στησόμενον κροῦμα, μουσικῶν ἐγκωμίων. τὸ δὲ λάμπωνος εὐαέθλου γενεᾶς. τουτέστιν, ὑπὲρ τῶν κατορθωμάτων τοῦ λάμπωνος. Ἐν νεμέα μὲν πρῶτον ὦ ζεῦ. δεξάμενοι φησὶ τὸ ἄνθος τῶν στεφάνων ἐν νεμέα, σοὶ ὦ ζεῦ πρῶτον κίρναμεν κρατῆρα. ὁ πρῶτος οὖν κρατὴρ, διὸς ὀλυμπίου. ὁ δεύτερος, γῆς καὶ ἡρώων· ὁ τρίτος, διὸς σωτῆρος. Νῦν αὖτ᾽ ἐν ἰσθμοῦ. νῦν δὲ νικήσαντος ἐν ἰσθμῷ, τουτέστι τὰ ἴσθμια τοῦ νεωτέρου φυλακίδου, τῷ δεσπότῃ αὐτοῦ ποσειδῶνι, καὶ ταῖς νηρεΐσι, κίρναμεν τὸν δεύτερον κρατῆρα. Εἴη δὲ τρίτον σωτῆρι πορσαίνοντας. ὁ λόγος, εὐκτικός. εὔχεται δὲ τὸν δεύτερον τῶν ᾠδῶν κρατῆρα, κεράσαι, νικήσαντος αὐτοῦ τὰ ὀλύμπια. τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα διὸς σωτῆρος ἔλεγον. καθὰ καὶ σοφοκλῆς ἐν ναυπλίῳ. Ζεῦ παυσίλυπε. καὶ διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρί

ζεὺς, ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρατεινῷ
μέλιτι, καὶ τοιαῖσδε τιμαῖς
καλλίνικον χάρμ' ἀγαπά-
ζοντι. μαρνάσθω τις ἔρδων—
ἐπῳδ. κωλ. ια.
ἀμφ' ἀέθλοισιν φυλακίδα κλεονίκου
ἐκμαθών. οὔτοι τετύφλωται μακρὸς
μόχθος ἀνδρῶν. οὐδ' ὁπόσσαι δαπάναι
ἐλπίδων ἔκνιξ' ὄπιν.
αἰνέω καὶ πυθέαν ἐν γυιοδάμαις,
φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι.
χερσὶ δεξιόν. νόῳ ἀντίπαλον.
λάμβανέ οἱ στέφανον.
φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν.
καὶ πτερόεντα νέον, γρ. καὶ νέον
σύμπεμψον ὕμνον. ※

Ἐν δ' ἐρατεινῷ μέλιτι. ἄλλοι, οὕτως. ἐν τοιούτῳ μέλιτι καὶ ἡδονῇ ὄντι τις, καὶ τιμῇ τοιαύτῃ, τὸ ἐπίνικον χάρμα ἀγαπῶσιν. οἱ δὲ, τὸν ὕμνον. ἢ οὕτως, αἱ τῶν νικηφόρων τιμαὶ, τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν ἀγαπῶσιν ὡς μέλι καὶ φιλοῦσιν. ἄλλον, ὡς ἐν μέλιτι γλυκύτης ἐστὶν, οὕτω καὶ τοῖς νικῶσιν αἱ ἐπινίκιαι ᾠδαί. ἢ οὕτω. καὶ αἱ τοιαῖσδε τιμαὶ, καὶ τῶν ἐν μέλιτι οὖσαι, τουτέστιν ἡδεῖσαι, ὅμως ἀγαπῶσι τὸ καλλίνικον χάρμα. τουτέστι, τὴν ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐπινίκων χαρὰν ἀγαπῶσι. τιμὰς γὰρ λέγει, τὰς ἐκ τῶν νικῶν παραγινομένας δόξας. ἄλλοι, οὕτως. ἐν δὲ τοιαύτῃ τῇ λόγου ἡδονῇ καὶ τῇ τῶν κατορθωμάτων νίκης τιμῇ, τὸ τῆς νίκης ἐγκώμιον ἀγαπῶντες καὶ οὐχ ὑπερόπτικῶς δέχονται. καί τι παρὸν αὐτοῖς ἀλαζονεύεσθαι ἐπὶ τοῖς τῶν κατορθωμάτων τιμαῖς. Μαρνάσθω δέ τις ἔρδων. ὁ λόγος προστακτικός. ἀγωνιζέσθω φησί τις ἐναγώνιος καὶ ἀντεχέσθω τῶν ἄθλων, τοῦ κλεονίκου τὸ ἦθος ζηλώσας. κλεόνικος δὲ, πατήρ ἐστι τοῦ λάμπωνος. ὁ δὲ λάμπων, τοῦ φυλακίδα. οὐδαμῶς γὰρ ἀποκέκρυπται καὶ ἀφανής ἐστιν, ἐν τῷ πολυχρονίῳ χρόνῳ σπουδή. Οὐδ' ὁπόσσαι δαπάναι. ἀρίστως ἔχει οὕτως. οὐδὲ ὁπόσαι δαπάναι αὐτοῖς ἐγένοντο ἐπὶ τῇ ἐκ βεβηκυιῶν ἐλπίδων τῶν περὶ τὴν νίκην, ἔκνισαν τῇ φωνῇ. οὐδὲ ἐλυπήθησαν. ἀλλὰ πάντα ὑπέμειναν αὐτοῖς. ἔστι δὲ καταλληλότερον γράφουσι σὺν τῷ νῦ ἔκνιξ' ὄπιν. ἵν' ᾖ πινδαρικὸν σχῆμα. οὐκ ἔκνιξαν αἱ δαπάναι. οὐδὲ ὁ μόχθος αὐτῶν τετύφλωται, ἀλλὰ ὀξυδερκεῖ, καὶ ἔχει καλὰ ἀποτελέσματα. ὥστε εἶναι. οὐδὲ ὁπόσαι δαπάναι τὴν τῶν ἐλπίδων ὄπιν, τουτέστι τὸ μέλλον ὀπίσω ἔσεσθαι, ἔκνισαν, καὶ ἐλύπησαν. Αἰνέω καὶ πυθέαν ἐν γυιοδάμαις. οὗτος ὁ πυθέας, ἐπιστάτης τοῦ φυλακίδα. ἢ καὶ ὁμώνυμός τις τούτῳ. ἐπαινῶ οὖν φησι καὶ τὸν ἀλείπτην αὐτοῦ τοῖς πόνοις τοῖς γυιοδάμαις. ποιήσαντα τὸν τῶν πληγῶν δρόμον εὐθυπορῆσαι. παγκρατιαστὴς γὰρ, διὸ αἱ εὐπόροι αἱ πληγαί. ἤτοι, τὴν τῶν πληγῶν ὁρμήν τε καὶ σπουδήν, πληγῶν δρόμον φησίν. ἵνα λέγῃ τὸ παγκράτιον. συνεχεῖς γὰρ αἱ τῶν χειρῶν ἐξορμήσεις. ἐν γυιοδάμαις δὲ, τοῖς ἀθληταῖς. τοῖς τὰ γυῖα τῷ γυμνασίῳ καθυποτάσσουσιν. ἢ τοῖς καθυπογονοῦσι, τὰ τῶν ἐναντίων γυῖα. Χερσὶ δεξιόν, νόῳ ἀντίπαλον. τουτέστιν ἴσα ἐπὶ τοῖς πράγμασι ἔχοντα ἐν τῷ νοεῖν, καὶ τοῖς ἐπὶ πράγμασι τῶν χειρῶν. ἄλλον, καθ' ἑκάτερον ἐπίσης ἐπιδέξιον. Λάμβανέ οἱ στέφανον. οἱ μὲν τὸν λόγον πρὸς τὴν αἴγιναν φασὶν εἶναι. προσδέχου αὐτῷ τὸν στέφανον. οἱ δὲ, πρὸς τὴν μοῦσαν. καὶ στέφανον μὲν τὸν ἐπίνικον λέγει. εὔμαλλον δὲ μίτραν, τὴν ταινίαν τὴν ἐξ ἐρίου ξανθοῦ τοῖς στέρνοις προσπλεκομένην.

Τέλος τοῦ πέμπτου τῶν ἰσθμίων εἰδῶν.

εἷς τῶν αἰακιδῶν ἀχιλλεύς. Τοῖσιν αἴγινα προφέρει στόμα. τουτέστι τοῖς προειρημένοις. κατὰ ἀπόδοσιν δὲ ὁ λόγος. οὗτοι, τὰ δὲ καὶ τὰ δὲ ἔπραξαν. οἷς ὁ λόγος τὴν αἴγιναν πατρίδα δίδωσιν. ὃ δὲ βούλεται λέγειν τοιοῦτόν ἐστιν. εἴ τις ἐρωτήσειεν αὐτούς, τίνες εἰσὶν οἱ τὰ προκείμενα διαπεπραγμένοι, πάντες ἂν εἴποιεν, ὅτι οἱ ἀπὸ αἰγίνης. Τετείχισται δὲ πάλαι πύργος. κατεσκεύασται δὲ ἐκ πολλοῦ ταῖς τῶν αἰακιδῶν ἀρεταῖς, πύργος ὑψηλότατος τῶν ὕμνων, ἀναβαίνειν, καὶ ὑψοῦσθαι, ἐφ' ὅσον βούλεται. Ἄλλως. τοσαῦταί εἰσι περὶ τοὺς αἰακίδας ἀρεταί, ὥστε πύργον ἐξ αὐτῶν οἰκοδομεῖσθαι. ἀλληγορεῖ δὲ ὡς ἀνωτέρω τοῦ προτέρου. διὸ καὶ τεῖχος ὑψηλὸν εἶπε.

τίς γὰρ ἐσλὸν τήλεφον
τρῶσεν ἑοῖς δορὶ κα-
ΐκου παρ' ὄχθαις.

στρο. γ'. κῶλ. ιϛ.

τοῖσιν αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν
διαπρεπέα νᾶσον. τετείχισται δὲ πάλαι
πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς
γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
κελαδῆσαι. καὶ νῦν ἐν ἄρει
μαρτυρήσαι κεν πόλις αἴ-
αντος ὀρθωθεῖσα ναύταις.

ἀντιστρ. κῶλ. ιϛ.

ἐν πολυφθόρῳ σαλαμὶς διὸς ὄμβρῳ.
ἀναρίθμων ἀνδρῶν, χαλαζάεντι φόνῳ.
ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ.
ζεὺς τά τε καὶ τά, νέμει.

βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι, ὑφέστηκεν αὐτοῖς ἡ εὐδοξία. ὥστε διὰ τῆς ἀρετῆς ἐπ' αὐτὴν ἀναβαίνειν. οἷον ὑψοῦται αὐτῶν ἡ ἀρετή, ὥσπερ τεῖχος. οὕτως γὰρ τὴν αὔξησιν, πύργον καὶ τεῖχος εἴωθε λέγειν. ἀφ' οὗ πυργοῦν τὸ αὔξειν καὶ ὑψοῦν λέγεται. Πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς γλῶσσά μοι τοξεύματα. τοξεύματα μεταφορικῶς λέγει, τοὺς ἐγκωμιαστικοὺς λόγους. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη. Καὶ νῦν ἐν ἄρει. ἤτοι, τῷ πελοποννησιακῷ πολέμῳ. ἤκμαζε γὰρ κατὰ τὴν τοῦ νίκην. ἢ ὅτι μετὰ τὴν ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίαν πρὸς φάτους γεγενημένην, ἔγραφεν οὗτος ὁ ἐπίνικος. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος. καὶ ἀνωτέρω παρόντος τῷ πολυφθόρῳ πολέμῳ τῇ τῶν αἰγινητῶν ἀρετῇ, μαρτυρήσειεν ἂν ἡ σαλαμὶς ἀνορθωθεῖσα τῶν κινδύνων, τοῖς αἰγινήταις κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἀριστεύσασιν. ἐμβαλόντων γὰρ τῶν περσῶν τῇ σαλαμῖνι, συμμαχήσαντες οἱ αἰγινῆται καὶ κατορθώσαντες, τὸ τέλειον τοῦ πολέμου κατειργάσαντο. ἢ οὕτω. καὶ γὰρ ἐν τῷ ἄρει, καὶ τῷ χαλαζήεντι διὸς ὄμβρῳ, καὶ τῷ πολυφθόρῳ τῶν ἀναρίθμων ἀνδρῶν φόνῳ, μαρτυρήσειεν ἡ πόλις τοῦ αἴαντος σαλαμίς, ὀρθωθεῖσα ὑπὸ τῶν ναυτῶν τῶν αἰγινητῶν. νησιῶται γάρ. Ἐν πολυφθόρῳ σαλαμὶς διὸς ὄμβρῳ. ὄμβρον μὲν τὸν πόλεμον εἴρηκεν. οἷον, τὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεπεμφθέντα, διὰ τὸ τῆς βαρβαρικῆς στρατιᾶς πλῆθος. ὑπαινίττεται τὴν περὶ σαλαμῖνα ναυμαχίαν τῶν ἑλλήνων. ἧς ἔλαβον τὰ ἀριστεῖα οἱ αἰγινῆται. καθά φησιν ἡρόδοτός τε, καὶ ἔφορος. ὁ δὲ νοῦς. ἐν ᾧ, ἐν τῷ πολυφθόρῳ πολέμῳ, τὸ τῶν πεπτωκότων πλῆθος, ἰσάριθμον ἦν, τῷ χαλαζήεντι διὸς ὄμβρῳ. Ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ. ἀλλ' ὅμως, εἰ καὶ τηλικαῦτα εἰσὶ τῶν αἰγινητῶν τὰ κατορθώματα, βρέχε καὶ ἀποκάλυπτε τῇ σιωπῇ, διὰ τὸν ἔξωθεν φθόνον. ὁ γὰρ δὴ ζεὺς τὰ πάντα τοῖς ἀνθρώποις ἀπονέμει, καὶ τὰ φαῦλα, καὶ τὰ ἀγαθά.

λόγον ἐκέρδανεν. κλέονται
δ' ἔν τε φορμίγγεσιν, ἐν αὐ-
λῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς,

αὐ τροφ. κωλ. ιβ

μυρίον χρόνον. μελέται δὲ σοφισταῖς
διὸς ἕκατι πρὸς βαλλον σεβιζόμενοι.
ἐν μὲν αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς,
οἰνεΐδαι κρατεροί.
ἐν δὲ θήβαις, ἱπποσόας ἰόλαος.
γέρας ἔχει. περσεὺς δ' ἐν ἄργει.
κάστορος δ' αἰχμὰ πολυδεύ-
κεός τ' ἐπ' εὐρώτα ῥεέθροις.

ἐπῳδ. κωλ. ια.

ἀλλ' ἐν οἰνώνα μεγαλήτορες ὀργαὶ
αἰακοῦ παίδων τε, τοὶ καὶ σὺν μάχαις
δὶς πόλιν τρώων πράθον ἑσπόμενοι
ἡρακλῆϊ πρότερον,
καὶ σὺν ἀτρείδαις. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν.
λέγε τίνες κύκνον, τίνες ἕκτορα πέφνον,
καὶ στράταρχον αἰθιόπων ἄφοβον,
μέμνονα χαλκοάραν.

ται δὲ πάντα τὸν χρόνον ἔν τε κιθάρα καὶ αὐλοῦ ταῖς ποικίλαις συμφωνίαις διὰ παντὸς τοῦ χρόνου. Μελέται δὲ σοφισταῖς. σοφιστὰς μὲν καὶ σοφοὺς ἔλεγον τοὺς ποιητάς. σοφοκλῆς. Μὴν εἰς σοφιστὴν ἐμόν. ὁ δὲ νοῦς. τοῖς δὲ σοφοῖς αὐ- δρισάμενοι, παρέσχοντο τὴν τοῦ ἐγκωμίου φροντίδα. καὶ διὰ τὴν τοῦ διὸς γνώμην τιμώμενοι τήνδε τὴν ἐγκωμίου φροντίδα ἐς σύνθεσιν. τὸ γὰρ σεβιζόμενοι, ἀντὶ τοῦ θαυμαζόμενοι. τιμώμενοι. σεβόμενοι. καὶ τὸ τοὺς θεοὺς δὲ σέβεσθαι, θαυμάζειν ἐστίν. ὅμηρος. Σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. αὐτί τοῦ ἔκπληξις. Ἐν μὲν αἰτωλῶν θυσίαισιν. ἐν ταῖς πανηγύρεσι ταῖς ἐνδόξοις καὶ λαμπραῖς οἱ τοῦ οἰνέως παῖδες, ἀνυμνοῦνται οἱ ἰσχυροί. ἐν δὲ ταῖς θήβαις. ὁ ἱππικώ- τατος ἰόλαος τιμὴν ἔχει. ὁ δὲ περσεὺς ἐν ἄργει. τοῦ δὲ κάστορος καὶ πολυδεύκους ἡ αἰχμὴ, ἐπὶ τοῖς εὐρώτου ῥεύμασι. πάλιν ἀπὸ κοινοῦ, τὸ, γέρας ἔχει.

Ἀλλ' ἐν οἰνώνα μεγαλήτορες. τουτέστιν, ἐν τῇ αἰγίνῃ. οὕτω γὰρ τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο πρινὴ ἀπὸ διὸς αἴγιναν τὴν ἀσωποῦ τοῦ βοιωτικοῦ ποταμοῦ θυγατέρα αὐτόθι ἐνεχθῆ- ναι. ὁ δὲ νοῦς. ἀλλ' ἐν τῇ αἰγίνῃ, αἱ μεγαλόψυχοι καὶ ἀνδρεῖαι τρόποι τῶν αἰακοῦ παίδων, ἀ- νυμνοῦνται, καὶ τιμιώτατοι τυγχάνουσιν. οἵτινες ταῖς ἑαυτῶν συμμαχίαις, τὴν τῶν τρώ- ων ἐπόρθησαν πόλιν. τὸ μὲν πρότερον συστρατεύσαντες ἡρακλεῖ, διὰ τὴν λαομέδοντος ἀδικίαν, ὡς καὶ ὅμηρος ἱστορεῖ λέγων. Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων λαομέδον- τος. τὸ δὲ δεύτερον, σὺν ἀτρείδαις. πάλιν δὲ τῷ συλληπτικῷ τρόπῳ κέχρηται. οὐ γὰρ αὐτοὶ δὶς ἐπόρθησαν τὴν ἴλιον, ἀλλὰ τελαμὼν μὲν σὺν ἡρακλεῖ, νεοπτόλεμος δὲ σὺν ἀτρείδαις. τὸ δὲ ἑκατέρω συμβὰν, λαβὼν εἰς ἓν ἔφη. Ἔλα νῦν μοι πεδόθεν. ἔλα νῦν ὦ μοῦσα, ἐπὶ ἀληθείας ὁδοῦ, καὶ δι' ὁμαλοῦ. τοῦτο γὰρ τὸ πεδόθεν. τάχα τὸ τοῦ ἐγκώμια ἐξ ἀρ- χῆς ἀνύμνησον. καὶ λέγε τίνες τὸν κύκνον, καὶ τὸν ἕκτορα ἀνεῖλον, καὶ τὸν τῶν αἰθιόπων ἡγε- μόνα μέμνονα τὸν τῷ χαλκῷ τοῖς ἐναντίοις προσομιλοῦντα. ἤτοι τὸν πολλοὺς χαλκῷ ἀνελόντα, ἢ τὸν ὑπὸ χαλκοῦ βλαβέντα. ἑκάτερον γὰρ παρὰ τὴν ἀρήν. τίς δὲ τὸν ἀνδρεῖον τήλεφον ἔτρωσε τῷ ἑαυτοῦ δόρατι, τοῦ τῆς μυσίας ποταμοῦ καΐκου παρὰ τὰς ὄχθας. εἶτα καθ' ἀπόστασιν ὁ λόγος. οὗτοι τάδε, καὶ τάδε ἔπραξαν. εἰς ὁ λόγος τὴν αἴγιναν, πατρί- δα δίδωσιν. Ἄλλως. πρὸς τὴν μοῦσαν ὁ λόγος. λέγε μοι τὰ περὶ αὐτοὺς φησὶν ἐκ βά- θρων. ἢ ἔλα κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν νεῶν, πρόαγε εἰς τοὔμπροσθεν, ἀρξάμενος ἄνω- θεν καὶ ἐξ ἀρχῆς, λέγε τίνες εἰσὶν, οἱ ἀνελόντες κύκνον. ἕκτορα. μέμνονα. δῆλον δὲ, ὡς

κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν.
δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον   γρ. καὶ
μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλ   ἀνέλπιστον
πιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

εἴ τις εὖ πάσχων, λόγον ἐσλὸν ἀκούῃ
μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι. πάντ' ἔχεις.
εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
θνατὰ, θνατοῖσι πρέπει.
τὶν δ' ἐν ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετὰ
φυλακίδα κεῖται. νεμέα δὲ καὶ ἀμφοῖν
πυθέα τε παγκρατίου. τὸ δ' ἐμόν,
οὐκ ἄτερ αἰακιδᾶν
κέαρ ὕμνων γεύεται.
σὺν χάρισιν δ' ἔμολον
λάμπωνος υἱοῖς,

στρ. β'. κῶλ. ι.

τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται
θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν
μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ,
κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταί,

Κρίνεται δ' ἀλκά. προέστι ἡ δύναμις, διὰ τοὺς θεούς. Ἄλλως. ἤτοι δοκιμάζεται. ἢ χωρίζεται ἡ τῶν ἀνδρῶν ἀλκή, τῇ τῶν θεῶν εὐμενείᾳ. Δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον. τὸ εὖ πάσχειν καὶ τὸ, λόγον ἀκούειν, δύο ὄντα, ποιμαίνουσι καὶ παραθάλπουσι τὸν ἀνέλπιστον τῆς ζωῆς ἄωτον. τουτέστι τὸν δυσέλπιστον, ὡς ἀπρόσωπον, τὸν κακοπρόσωπον. γράφουσι δὲ ἔνιοι τὸν ἄλπνιστον. τουτέστι τὸν ἥδιστον καὶ προσηνέστατον. ταύτῃ δὲ τῇ γραφῇ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστρόφου συνᾴδει. ὁ δὲ νοῦς, οὕτω. δύο δὲ μόνα τῆς ζωῆς κάλλιστα ἀγωνίσματα τυγχάνει. ἃ καὶ μόνα ποιμαίνει τὸν ἄκρον τῶν ἀνθρώπων βίον ἀνθηρὰ σὺν εὐδαιμονίᾳ. εἴ τις καλῶς πάσχων καὶ ἀγαθῶν ἀνυμνηθεὶς ἀκούει λόγον. ἤτοι δὲ καθολικώτερος ὁ λόγος πρὸς τούς, τὸ δὲ τὴν ψυχὴν ἔχοντας, ἢ πρὸς τὸν νικηφόρον ὡς εὐδαιμονοῦντα καὶ ἐγκωμιαζόμενον. Μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι. ὅτι ἀκαταλλήλως ἐπέζευξεν ἔμπροσθεν γὰρ, περί τινος ὁ λόγος. εἴ τις εὖ πάσχοι φησίν. εἶτα ὡς πρός τινα ποιούμενος τὸν λόγον, φησί, μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι. ἀπόχρη γάρ σοι τῆς εὐδαιμονίας τὸ μέγεθος. ἐάν σε τούτων τῶν καλῶν μερίς τις καταλάβῃ. τοῖς γὰρ θνητοῖς, ἐφάμιλλα τῇ φύσει προσήκει, καὶ τὰ τῆς εὐδαιμονίας παρεῖναι. Τὶν δ' ἐν ἰσθμῷ. σοὶ δὲ ἐν τῷ ἰσθμῷ, διπλῆ θάλλουσα ὦ φυλακίδα ἀρετὴ ἔνδοξος ἀνάκειται. ἐν δὲ τῇ νεμέᾳ, ἀμφοτέροις ὑμῖν. σοί, τε καὶ τῷ πυθέᾳ παγκρατίου. ἀπὸ κοινοῦ, ἀρετὴ ἀνάκειται. ἡ δὲ ἐμὴ ψυχή, γεύεται φησὶ τοῦ ἐγκωμίου. οὐκ ἄνευ τῆς τῶν αἰακιδῶν μνήμης. αἰγινῆται γὰρ ἀμφότεροι. οἷον ἐπιπνεῦσί μοι αἱ αἰακίδαι εἰς τὸ ὑμνεῖν ὑμᾶς. αἰγινῆται γὰρ. [illegible] τὸν φυλακίδαν. ἢ οὕτως. οὐ χωρὶς τοῦ τοὺς αἰακίδας συμπαραλαμβάνειν τοῖς ὑμετέροις ὕμνοις ὑμνῶ ὑμᾶς, ἀλλὰ μεθ' ὑμῶν, κἀκείνους ὑμνῶ. σὺν γὰρ ταῖς μουσικαῖς χάρισι παρεγενόμην καὶ σὺν τοῖς τοῦ λάμπωνος υἱοῖς, εἰς ταύτην τὴν εὔνομον πόλιν αἴγιναν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ, τὸ σὺν χάρισι καὶ λάμπωνος υἱοῖς. Εἰ δὲ τέτραπται. τὸν λόγον πρὸς ἑαυτὸν ἀποτρέπεται ὁ πίνδαρος. εἰ δὲ χυτὸς ὁ βίος καθορᾷ εἰς ὁδὸν καθαρὰν τὴν θεῖον ἔργον, μὴ φθόνει τὸν ἀντὶ τῶν πόνων καὶ κατορθωμάτων προσήκοντα τῇ ᾠδῇ ὕμνον ἀνακιρνᾶν καὶ λέγειν. οἷον μὴ φθόνει αὐτῷ ἐν τῷ ἐπαινεῖσθαι καὶ ἀπολαμβάνειν τοὺς ἐξ ἐκείνων κόμπους, ἀνθ' ὧν ἐπόνησε. Καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοί. καὶ γὰρ τῶν ἡρώων οἱ ἀγαθοὶ καὶ ἀνδρεῖοι, τὸν ἐγκωμιαστικὸν λόγον. καὶ μετὰ τὸν θάνατον παρὰ τῶν ποιητῶν ἐκέρδαναν. ὑμνοῦν

ΦΥΛΑΚΙΔᾼ ΑΙΓΙΝΗΤῌ, ΠΑΓΚΡΑΤΙῼ. ΕΙΔΟΣ, Δ'.

στροφὴ, α'. κῶλ. ι'.

Μᾶτερ ἀελίου πολυώνυμε θεία.
σέο γ' ἕκατι, καὶ μεγασθενῆ νόμισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων.
καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ, καὶ ἐν ἅρμασιν ἵπποι,
διὰ τεὰν ὤνασσα τιμὰν,
ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλ-
λαισι θαυμαστοὶ πέλονται.

ἀντιστροφὴ, κῶλ. ι'.

Ἔν τ' ἀγωνίαις ἀέθλοισι ποθεινὸν
κλέος ἔπραξεν. ὅν τιν' ἀθρόοι στέφανοι
χερσὶ νικάσαντ', ἀνέδησαν ἔθειραν.
ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.

-νίμεα γὰρ κἀκεῖνος ἐνίκησεν, ὥσπερ ὁ φυλακίδας. λανθάνει δὲ αὐτούς. ἐν γὰρ τῇ γεγραμμένῃ πρώτῃ ᾠδῇ, ὡς ἐκείνου αὐτοῦ ἱστορεῖ, ὅτι ὁ πυθέας ἴσθμια ἐνίκησε. λέγει δὲ ἤδη τετελευτηκότα τὸν πυθέαν. Κεῖμαι τίν' ἄνδρα τῶν θανόντων, καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ μὲν οὖν πρῶτον τετάχθαι τῆς μᾶτερ ἀελίου, τὴν θανόντος ἀνδρὸς υἱέος. οὐκ αἰτιατέον δὲ τοὺς διατάξαντας τὸν πίνδαρον. οὐ γὰρ κατὰ χρόνους συνέταξαν αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ τὰ εἴδη. ἄλλως. καλλίστρατος, φυλακίδᾳ μόνῳ γεγράφθαι φησί. συμπεριειλῆφθαι δὲ ἔξωθεν, τὴν τοῦ πυθέου νίκην. καθάπερ καὶ ἐν τῇ μετὰ ταύτην τὴν ἀθυμένους, ὄντος αὐτῶν συγγενοῦς. Μᾶτερ ἀελίου πολυώνυμε θεία. ἀκολούθως τῷ ἡσιόδῳ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος, ἡλίου μητέρα, τὴν θείαν γενεαλογεῖ. Θεία δ' ἠέλιον τέκε μέγαν. λαμπράν τε σελήνην γείναθ' ὑποδμηθεῖσ' ὑπερίονος ἐν φιλότητι. Ἄλλως. θείας γενεαλογοῦσι τὸν ἥλιον, διὰ τὸ, τῆς θέας καὶ τῆς ὄψεως ἡμῖν αἴτιον εἶναι. ὁμωνύμως τῷ περὶ τὴν ὄψιν πάθει. καθὰ καὶ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἐλπίδα. εἰσὶ δὲ, οἳ ἀπὸ τοῦ θεῖν αὐτὴν φασὶν ὀνοματοποιεῖσθαι. ἐφορᾷ γὰρ ὁ ἥλιος ἀεί. ἀφ' οὗ λόγου καὶ τὸν πατέρα ὑπερίονα διὰ τὸ, ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι. Σοῦ γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ. ἴσμεν φιλόχρυσον ὄντα πανταχοῦ τὸν πίνδαρον. καὶ ταῦτα οὖν τὴν ἑαυτοῦ φιλάργυρον προαίρεσιν τεκμηροῖ, τὸν πλοῦτον ἐγκωμιάζων. καὶ ὑπαινιττόμενος, ὡς προσήκει τοῖς ἐγκωμιαζομένοις χρυσῷ ἀμείβεσθαι τὸν πίνδαρον. ἄλλως. ἐκ θείας καὶ ὑπερίονος, ἥλιος. ἐκ δὲ ἡλίου, ὁ χρυσός. ἑκάστου δὲ τῶν ἀστέρων, ὕλη τις ἀνάγεται. ἡλίῳ μὲν, ὁ χρυσός. σελήνῃ δὲ, ὁ ἄργυρος. ἄρει, σίδηρος. κρόνῳ, μόλιβδος. διΐ, ἤλεκτρος. ἑρμῇ, κασσίτερος. ἀφροδίτῃ, χαλκός. τὸ δὲ σαφὲς, οὕτω. πολυώνυμε καὶ τιμία θεία. σοῦ χάριν, καὶ ἄγαν ἰσχυρὸν τὸν χρυσὸν ἐνόμισαν οἱ ἄνθρωποι. περιωσίως τῶν ἄλλων κτημάτων. καὶ γὰρ ἐν θαλάττῃ νῆες ἁμιλλώμεναι. οἱονεὶ ἐμπορευόμεναι. καὶ ἐπὶ τοῖς ἅρμασιν ἵπποι. καὶ πάλιν κατὰ κοινοῦ διαμιλλώμενα, διὰ τὴν σὴν ὦ δέσποινα τιμήν. τὸν χρυσὸν ταῖς κατὰ θάλασσαν ἁμίλλαις, θαυμαστοὶ καὶ ἔνδοξοι γίνονται. καὶ ἐν τοῖς ἀγωνιστικοῖς ἄθλοις, ἐπέραστον δόξαν ἐσχήκασιν. ἐάν τινα πλεῖστοι στέφανοι ταῖς χερσὶν ἀγωνισάμενοι καὶ νενικηκότες, ἀναστέψωσι κατὰ τὰς κόμας. νικήσαντα δὲ, ἢ χερσὶν ἢ ποδῶν ταχυτῆτι. ἄλλως. ἐνομίσαμεν σοῦ φησὶν εἵνεκα ὦ θεία, καὶ τὸν χρυσὸν τετιμήκαμεν. καὶ νῆας καὶ ἵππων δι' ὄψεις ἐθεασάμεθα. δι' ὃ ἐθεώμεθα, ταῦτα οὐκ αὖ ἐπιτεθήπαμεν. Ἔν τ' ἀγωνίαις. τοῦτο οἰκείως ὑπὲρ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἁρμάτων. ἐπάγει δὲ, κλέος ἔπραξεν. ἔθος γὰρ πινδάρῳ, ἀπὸ πληθυντικοῦ, εἰς ἑνικὸν ἀποπίπτειν ἀναφε-

ζμον.

Τὴν τρίταν πρόσθεν κυβερνατῆρος. πάσας αὐτῷ καθὸ τὸν ἀντίχωριον ἀγῶνα, τρεῖς δίδωσι νίκας. καὶ φησὶν ὅτι μετὰ παίδων προαγωνισάμενος ἐνίκησεν. ἔχει δὲ καὶ ἑτέρας δύο κατὰ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα μετὰ ταῦτα. Ἄλλως. ὡς τρὶς αὐτὸν τοῦτον ἐστεφανωμένου τὸν ἐπιτάφιον. δὶς μὲν ἐν παισίν. ἅπαξ δὲ ὅτε ἐγένετο ἀνήρ. χρύσιππος διασαφεῖ νῦν, ὅτι δεύτερον ἐνίκησεν ἀνὰ βάς. ἅπαξ δὲ παῖδας τὸν ἀγῶνα. τὸ δὲ τρίταν, κεῖται ἀντὶ τοῦ πρώταν. διὸ καὶ πρόσκειται τὸ πρόσθεν, ὅτι πρότερον ἐνίκησε παῖδας. Σὺν ὀρσέᾳ δέ νιν. σὺν δὲ τῷ τεχνικῷ ὀρσέᾳ, τὸν νικηφόρον ὕμνων καὶ χορῶν, αὐτὸν ὑμνήσω. τερπνὴν ἐγκωμίαν ἐπιστάζων, τὴν παρὰ τῶν μουσῶν χάριν. ὀρσέας δὲ, ὄνομα κύριον τοῦ ἀλείπτου.

μύρμηξιν ὅσ᾽ ἀνήρ. δὶ ἡσίας
νίκαις αἰφαίνα το παίδων
τὴν τρίταν πρόσθεν κυβερνα
τῆρος οἰακοστρόφου
γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού
λῳ. σὺν ὀρσέᾳ δέ νιν
κωμάζομαι, τερπνὰν ἀποστάζων χάριν.

Τέλος τοῦ τετάρτου τῶν ἰσθμίων εἴδους.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ πέμπτου τῶν ἰσθμίων εἴδους.

Τοῦ πέμπτου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ὀκτώ. Τὸ πρῶτον, πινδαρικὸν ἐγκωμιολογικόν. τὴν τελευταίαν συλλαβὴν μεταθεὶς εἰς τὴν πρώτην. Τὸ β΄, τροχαϊκὸν, εἰς ἰαμβικὸν καταλῆγον. Τὸ γ΄, τὸ αὐτὸ τῷ πρώτῳ. Τὸ δ΄, πενθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ ε΄, τὸ αὐτὸ τῷ πρώτῳ, Τὸ ϛ΄, δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. Τὸ ζ΄, τροχαϊκὸν ἐπίτριτον. Τὸ η΄, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

Περὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἐπῳδὸς, κώλων ἕνδεκα. Τὸ α΄, τὸ αὐτὸ τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς. Τὸ β΄, τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἀρχιλόχειον. Τὸ γ΄, πινδαρικὸν ἐκ σαπφικοῦ. Τὸ δ΄, πενθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ ε΄, τροχαϊκὸν τρίμετρον εἰς ἰαμβικόν. Τὸ ϛ΄, τὸ αὐτὸ τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς, ἢ ἐπῳδῆς. Τὸ ζ΄, πινδαρικὸν ἐκ σαπφικοῦ. Τὸ η΄, πενθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ θ΄, ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ι΄, πενθημιμερές. Τὸ ια΄, πενθημιμερὲς ἰαμβικόν.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Φυλακίδᾳ αἰγινήτῃ. Ταύτην τὴν ᾠδὴν ἡ φαυστίων, μετὰ τὴν ἑξῆς φησὶν γεγράφθαι τὴν θάλλοντος ἀνδρῶν. καὶ αὐτὴν πυθέα γεγράφθαι. ἐχρῆν οὖν καὶ προτετάχθαι. καὶ γὰρ ἐν μὲν ἐκείνῃ, τὸν φυλακίδαν, ἅπαξ μόνον, ἴσθμια φησὶ νικῆσαι. ἐν νεμέᾳ μὲν πρῶτον ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων. νῦν αὖτ᾽ ἐν ἰσθμοῦ δεσπότᾳ νηρηΐδεσσί τε. εἶτα. εἴη δὲ τρίτον. ὡς γὰρ πρότερον καὶ ἅπαξ ἐν νεμέᾳ νενικηκὼς, ἐν ἰσθμῷ, τρίτον, εὔχεται ἐν ὀλυμπίᾳ. διὰ δὲ ταύτης, δίς. Τὶν δ᾽ ἐν ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ᾽ ἀρετὰ φυλακίδα κεῖται. δύναται δὲ τοὺς προτιθέντας φησὶ ταύτην. ἴσως ὅτι φησί, δεύτερον κρατῆρα μοισαίων μελέων κιρνάμεσθα. ὑπολαβεῖν γὰρ, ταύτῃ δευτέραν ἐκείνην λέγειν. τὸ δὲ, οὐκ ἔχει οὕτως. ἀλλὰ δευτέραν αὐτῷ κατασκευάζει ἐκείνην, νέμεα γεγράφθαι. καὶ νεμεακὴν εἰς αὐτοὺς ᾠδήν. ἧς ἡ ἀρχή. οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ᾽ ὥστε. ἥτις ἦν καὶ πρώτη. ὡς φανερὸν ἐκ τῶν ῥημάτων. προκατασκευάζοντες ἔνιοι, ὅτι φυλακίδα μόνῳ γεγράφθαι φασὶ τὸν πυθέα μὴ νενικηκέναι ἴσθμια. ὥστε ἰσθμιακὴν οὖσαν τὴν ᾠδὴν, μὴ ἀναγεγράφθαι κἀκεῖνο.

καὶ νεόδματα στεφανώ
ματα βωμῶν, αὔξομεν
ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,
τούς, Μεγάρα τίκε Κρειοντὶς υἱούς.
τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν
φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχές.
παννυχίζει αἰθέρα κνι
σάεντι λακτίζοισα καπνῷ, —
ἐπῳδ. κῶλ. ια.
καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτεί
ων ἀέθλων τέρμα,
γίνεται ἰσχύος ἔργον.
ἔνθα λευκωθεὶς κάρα

οἱ ἡ Μεγάρα ἡ Κρέοντος θυγάτηρ, ἔτικεν. χαλκοαρᾶν δὲ εἶπεν, ὡς βιαιοθανάτων γενομένων τῶν Ἡρακλέος παίδων. καὶ ὅτι ὀκτώ φησιν αὐτοὺς εἶναι. Ἄλλως. περὶ τῶν Ἡρακλέος ἐκ Μεγάρας παίδων, Λυσίμαχός φησί τινας ἱστορεῖν, μὴ ὑπὸ Ἡρακλέος, ἀλλ' ὑπό τινων δολοφονηθῆναι ξένων. οἱ δὲ, Λύκον τὸν βασιλέα φασὶν αὐτοὺς φονεῦσαι. Σωκράτης δὲ, ὑπὸ Αὐγέου φησὶν αὐτοὺς δολοφονηθῆναι. καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ διαλλάττουσι. Διονύσιος μὲν ὁ τοῦ κύκλου, Θηρίμαχον. καὶ Δηικόωντα. Εὐριπίδης δὲ, προστίθησιν αὐτοῖς, καὶ Ἀριστόδημον. Αἰνείας δὲ ὁ Ἀργεῖος, Θηρίμαχον. Κρεοντιάδην. Δηικόωντα. Δηίονα. Φερεκύδης δὲ ἐν δευτέρῳ, Ἀντίμαχον. Κλύμενον. Γλῆνον. Θηρίμαχον. Κρεοντιάδην. λέγων αὐτοὺς εἰς τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβεβλῆσθαι. Βάτων δὲ ἐν δευτέρῳ Ἀττικῶν ἱστοριῶν, Πολύδωρον. Ἀνίκητον. Μηκιστόφονον. Πατροκλέα. Τοξόκλειτον. Μενεβρόντην. Χερσίβιον. Ἡρόδωρος δὲ, καὶ δίς φησι μανῆναι τὸν Ἡρακλέα. ἐκαθάρθη δὲ ὑπὸ Σικάλου, ὥς φησι Μενεκράτης. λέγων αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς, εἶναι ὀκτώ. καὶ καλεῖσθαι οὐχ Ἡρακλείδας. οὐδέ πω γὰρ Ἡρακλῆς ὠνομάζετο, ἀλλ' Ἀλκαΐδας. Τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν. τοῦτό φησιν ὅτι περὶ τὴν ἑσπέραν τελουμένων τῶν νομίμων τοῖς Ἀλκαΐδαις. δι' ὅλης οὖν φησι νυκτὸς τὴν πυρκαϊὰν γίνεσθαι, μέχρις ἀνατολῆς ἡλίου. Ἄλλως. ἔθος πρὸς δυσμὰς ἱερουργεῖν τοῖς ἥρωσι. κατὰ τὰς ἀνατολὰς, τοῖς θεοῖς. καὶ συμβολικῶς ἑκάστῳ τὸ τῆς θυσίας πρός τι τὴν αὔξησιν καὶ φθορὰν ἑκατέραις ὀφειλομένην. ὁ δὲ νοῦς, οὕτω. τούτοις τοῖς Ἡρακλέος παισὶ τῶν ἡλιακῶν αὐγῶν κατὰ τὰς δυσμὰς, ἡ τῶν θεῶν ἀναφαινομένη φλὸξ, συνεχῶς λάμπει διὰ πάσης τῆς νυκτὸς, τῷ κνισσάεντι καπνῷ λακτίζουσα τὸν ἀέρα. σκληροτέρᾳ δὲ κέχρηται μεταφορᾷ. ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν, ψαύουσα ἢ θιγγάνουσα τοῦ αἰθέρος ἡ κνίσσα τοῦ καπνοῦ, Ὅμηρός φησι. Κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ. Καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτείων ἀέθλων. μετὰ δὲ τὰς θυσίας φησὶ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ, τῶν ἐνιαυσίων ἀγωνισμάτων τὸ τέλος αὐτοῖς συντελεῖται. τοῦτο δὲ ἀνδρείας ἔργον. τελεῖται γὰρ αὐτόθι ἀγὼν τὰ Ἡράκλεια. Ἄλλως. ἀμφίβολον πότερον μετὰ θυσίαν ταῖς ἑξῆς ἡμέραις δύο ὁ ἀγὼν τῶν Ἡρακλείων συντελεῖται. τῇ μὲν προτέρᾳ πένταθλος καὶ ἱππικός. τῇ δὲ ἐχομένῃ, γυμνικός. ἢ δεύτερον ἦμαρ, τὸ μετὰ τὴν θυσίαν. ὡς τῇ ἐπιφωσκούσῃ τοῦ ἀγῶνος ἀγομένου τῇ ὑστεραίᾳ. Ἔνθα λευκωθεὶς κάρα μύρτοις. ἐν ᾧ ἀγῶνι στεφανωθεὶς τοῖς μύρτοις ὁ νικηφόρος, διττὴν νίκην ἔσχε. Τρίτην παίδων κατὰ τὸν φθάσαντα χρόνον εὐτυχήσας. καὶ πειθόμενος τῇ τοῦ παιδοτρίβου γνώμῃ. τὸ δὲ μύρτοις, ὅτι μυρσίνης στεφάνοις ἐν Θήβαις στεφανοῦνται, οἱ νικῶντες τὰ Ἰόλεια. μυρσίνῃ γὰρ στεφανοῦνται διὰ τὸ εἶναι τῶν νεκρῶν στέφος.

θήβας ἀπὸ καδμειᾶν, μορ
φὰν βραχὺς ψυχὰν δ' ἄκαμπτος
προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ,
τὰν πυροφόρον λιβύαν·
κρανίοις ὄφρα ξένων
ναὸν ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι
στρ. δ΄. κῶλ. ι.
υἱὸς ἀλκμήνας· ὃς οὔλυμ
πόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας·
καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς
ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ·
ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις·
νῦν δὲ παρ' αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον
ἀμφέπων ναίει τετιμα
μένος ἀθανάτων φίλος· ἥ
βαν τ' ὀπυίει· χρυσέων οἴ
κων ἄναξ, καὶ γαμβρὸν ἥρας·
ἀντιστροφή, κῶλ. ι.
τῷ μὲν ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν
δαῖτα πορσύνοντες ἀστοί

τῶν ἄλλων αὐτὸν ἡττηθῆναι. ὅς τι τὸ ὅλον σῶμα, τυχὸν εἶναι τετράπηχυν καὶ ποδός. ὁ δὲ νοῦς· καί ποτε εἰς τοὺς τοῦ ἀνταίου οἴκους ἐκ θηβῶν, τὴν μὲν μορφὴν καὶ τὸ σῶμα, βραχύς· τὴν δὲ ψυχὴν ἀκαταμάχητος, παλαίσων ἦλθεν εἰς τὴν σιτοφόρον λιβύην ἡρακλῆς. χρύσιππος, ἀκυρώτερόν φησι τὴν λιβύην εἴρηκε πυροφόρον· οὐ γὰρ πᾶσα τοιαύτη· μή ποτε δὲ ὅτι τῇ αἰγύπτῳ παράκειται, ἥτις ἐστὶ πολύπυρος. Κρανίοις ὄφρα ξείνων. ἰδίως τὸν ἀνταῖον φησὶ τῶν ξένων τῶν ἡττωμένων, τοῖς κρανίοις ἐρέφειν τὸν τοῦ ποσειδῶνος ναόν· τοῦτο γὰρ ἱστοροῦσι τὸν θρᾷκα διομήδην ποιεῖν. βακχυλίδης δὲ, εὔηνον ἐπὶ τῶν μαρπήσσης μνηστήρων· οἱ δὲ οἰνόμαον ὡς σοφοκλῆς. Ἄλλως. ὅπως ταῖς τῶν ἀναιρουμένων ξένων κεφαλαῖς, τὸ αὐτόθι τοῦ ποσειδῶνος τέμενος ἐμφράττοντα ἀνταῖον ἐπίσχῃ· ἐδυστύχει γὰρ ἀπανθρωπίαν ἅμα καὶ εἰς θεοὺς ἀσεβεῖν. καὶ ἐπισχὼν, ἡρακλῆς, μισθὸν τοῦ κατορθώματος, τὴν εἰς ὄλυμπον ἀνάβασιν ἐδέξατο. εἶτα παρεκβάσει τῶν ἡρακλείων κατορθωμάτων τὸν λόγον ποιεῖται ὁ πίνδαρος, καὶ φησὶν ὅτι πάσης τῆς γῆς, καὶ τῆς πολυβαθοῦς θαλάσσης ἀνερευνήσας καὶ καταληφθεὶς τὸ τέλος. θέναρ μὲν γὰρ κυρίως, τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, παρὰ τὸ θείνειν ἡμᾶς αὐτῷ καὶ τύπτειν· νῦν δὲ ἀπὸ τῆς κοιλότητος, ἀντὶ τοῦ πυθμένος ἔταξε. καὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ὁδὸν καὶ τὴν πορείαν ἡμέρως εὐτρεπίσας, ἀπὸ κοινοῦ τὸ, εἰς ὄλυμπον ἔβα. ἐκεῖνος οὖν φησιν ἐξευρὼν τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης, ἡμερώσας γῆν καὶ θάλασσαν, καὶ καθάρας ἀπὸ λῃστῶν καὶ θηρίων, εἰς ὄλυμπον ἀνέβη. Τῷ μὲν ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν. ἀλεκτρίδαις, πύλαις ἐν θήβαις ἐφ' ὧν ἱερουργοῦσι θηβαῖοι, τιμῶντες ἡρακλέα, καὶ τοὺς ἐκ μεγάρας τῆς κρέοντος ὀκτὼ παῖδας αὐτῷ γεγονότας· καθ' ἃ δὲ χόλον ἥρας ἀναιρεθέντας ὑπ' αὐτοῦ μεμηνότος. Ἄλλως. χρύσιππος πρὸς ταῖς καλουμέναις φησὶν ἠλέκτραις πύλαις, ᾤκησεν ἀμφιτρύων. μετὰ ταῦτα, ἡρακλῆς. οἷς κατ' ἔτος θηβαῖοι, ἐναγίζουσί τε τοῖς παισὶ, καὶ ἀγῶνας ἐπιταφίοις ἄγουσι. τῷ μὲν οὖν ἡρακλεῖ φησὶν, αὔξομεν ἔντομα. ὅπερ φησὶν, ἔμπυρα. τουτέστι τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ συνεχῶς ἔμπυρα κατ' ἐνιαυτὸν αὔξομεν. οὐ γὰρ διαπαντὸς λέγει. χρύσιππος δὲ, ἐκ περιφράσεως τοὺς βωμοὺς αὐτοὺς στεφανώματα βωμῶν εἰρηκέναι· ἢ καθ' ἃ παραγωγὴν εἴρηκε τὰ νέμεα νεόδματα. ὁ δὲ νοῦς, οὕτω· τῷ μὲν οὖν ἡρακλεῖ τῶν ἠλεκτρίδων πυλῶν ὑπεραίω τὴν θυσίαν παρέχοντες οἱ πολῖται· καὶ τὰ νεοδμᾶ στέμματα τῶν βωμῶν, αὔξομεν τὰς θυσίας τῶν πολεμικῶν ὀκτὼ θανόντων αὐτοῦ παίδων.

κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων.
καὶ μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον
ἔρνεϊ τελεσιάδα. τόλμα γὰρ εἰκὼς
θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων
ἐν πόνῳ. μῆτιν δ' ἀλώπηξ.
αἰετοῦ ἅ τ' ἀναπιτναμένα
ῥόμβον ἴσχει. χρὴ δὲ πᾶν ἔρ
δοντ', ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.
ἐπῳδὸς, κῶλ. ιά.
οὐ γὰρ φύσιν ὠαριω νείαν ἔλαχεν.
ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι.
συμπεσεῖν δ' αἰχμᾶ, βαρύς.
καίτοι πότ' ἀνταίου δόμους

Προφρόνων μουσᾶν. ἐπεὶ προείρηκε τὸ γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει, ἐπά γει κεν εὐκτικῶς. εἴη τοῦτο ἡμῖν, προ φρόνων τῶν μουσῶν τυχεῖν. ὥστε ὑπ' ἐ κείνου ἐναυγάσασθαι τοῦ πυρός. ἵνα περὶ πηνελόπης ὁμήρου, τὸ μέλος ὑμνή σω. ἢ οὕτως. εἴθε προθύμων τῶν μουσῶν τύχοιμεν, ἐκεῖνον τὸν πυρσόν. τουτέ στι, τὸν τοιοῦτον πυρσὸν τῶν ἐγκωμίων ἀνάψαι, καὶ τῷ τοῦ μελίσσου παγκρα τίῳ. αὐτὸς γὰρ σύνῳδός καὶ τῇ τῶν στεφά νων εὐδοξίᾳ, ἐπάξιον αὐτῶν τῶν κατορθω μάτων ὃν στεφανοῖ. Ἔρνει τελεσιά δα. οἱ μὲν, οὕτως. μελίσσῳ τῷ τελε σιάδου βλαστήματι. ὡς ὄντος τελε σιάδου πατρός. οἱ δὲ, ἐν τῷ, ἔρνει στίζουσι. καὶ ὑπερφέρουσι τοῦτο. τελεσιάδα τόλμα γὰρ εἰ κώς. ὡς τοῦ τελεσιάδου εἶναι ἀγῶνα προγόνου φασὶ μένου. ὁ δὲ νοῦς. τῷ γὰρ τελεσιάδῃ τῇ προ θυμίᾳ ὅμοιος ὤν, ἐν μὲν τοῖς πόνοις καὶ τοῖς ἀνταγωνισταῖς τοιοῦτος ἦν τὴν τόλμαν, οἷοι οἱ λέοντες ἐν θήρᾳ. ἐν δὲ ταῖς μηχαναῖς, τεχνικὸς ὡς ἀλώπηξ. ἥτις, καὶ τῶν ἀετῶν τὴν ὁρ μὴν καὶ τὸν ῥοῖζον, δολερῶς ἀνακλινομένη, πολλάκις ἀνέκρουσεν. Ἄλλως. οἰκεῖος ὢν τόλμῃ, τὸν τῶν λεόντων θυμὸν ἐν τοῖς πόνοις ἐθήρα. καὶ τῇ μὲν τόλμῃ φησὶν αὐτὸν λέοντι θηρῶ οντι ἐοικέναι. κατὰ δὲ τὴν μῆτιν, ἀλώπεκι. ἥτις ἀνακεκλιμένη ὑπτία πρὸς τοὺς ἀετοὺς ὡς ἀμύνεσθαι, ἐπέχει τὴν τοῦ ἀετοῦ ὁρμὴν, ὅταν ὑπερομβῇ αὐτὴν βουλόμενος ἁρπάσαι. ἔοι κε δὲ διδάσκειν αὐτοῦ τὸ πάλαισμα. ὡς χαμαὶ κειμένου, καὶ τὸν μείζονα τέχνῃ νενικη κότος. καὶ γὰρ ἡ ἀλώπηξ, ὑπτία τοῖς ποσὶν ἀμύνεται. τὰ μὲν συλλαβομένη. τὰ δὲ ἀμύσσου σα. Χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ'. προσήκει δέ φησι πᾶσαν ἀνακινοῦντα μηχανὴν, ἄδοξον κα ταστῆσαι τὸν ἐχθρόν. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ νικηφόρου μηχανῇ νικήσαντος. τὸ δὲ ἀμαυρῶ σαι, ἐλαττῶσαι ἐστίν. ἡσίοδός φησι. Ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί. διὰ δὲ τούτων παρίστησιν, ὅτι κυλιστικὸς ἦν ὁ μέλισσος. καὶ ἑαυτὸν ὀξὺ ὑπτιάσας περιεγένετο. Οὐ γὰρ φύσιν ὠαριωνείαν. τουτέστιν οὐχ ὑπερμεγέθης ἦν, ἀλλὰ τοὐναντίον, μεμπτὸς καὶ εὐτελὴς κατὰ τὴν τοῦ σώματος ὄψιν. συμπεσεῖν δὲ κατὰ τοὺς ἀγῶνας, βαρύτατος. ὑπερμεγέθη γὰρ τὸν ὠρίωνα ἱστοροῦσιν. Ἄλλως. οὐ γὰρ φύσιν ὠαριωνείαν ἔλαχεν. ὁ γὰρ ὠρίων, διαβόητος ἐπὶ ἀνδρείᾳ. ὡς καὶ ὅμηρος. Τοὺς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα, καὶ πολὺ καλλίους μετά γε κλυτὸν ὠρίωνα. καὶ πά λιν ὁ πίνδαρος βραχὺν εἰδὼς κατὰ τὸ σῶμα τὸν νικηφόρον, τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, τὸ ὑπεράγαν εὔσωμα τὴν καὶ ἀνδρεῖον εἶναι, βλάβην ὑπαινίττεται. ὅτι δὴ ὁ ὠρίων τοιοῦτος ὤν, τῶν ὑπὲρ ἑ αυτὸν ἐπεθύμησε, καὶ τὴν ἄρτεμιν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. Καίτοι πότ' ἀνταίου. πάλιν ἑτέραν ἀπολογίαν προσάπτει τὴν κατὰ ἀνταῖον καὶ ἡρακλέα. ὁ γὰρ ἀνταῖος τὴν ἔρη μον τῆς λιβύης οἰκῶν, καὶ τὴν ἐρημίαν ἐφόδιον τῆς ἀπανθρωπίας ἐχηκώς, πάλη καταγωνιζόμενος τοὺς παριόντας, ἀνῄρει. ὃν ἐπελθὼν ὁ ἡρακλῆς, ἀπέκτεινε. τοῦτο γοῦν φη σί. καὶ ἡρακλῆς μικρὸς ὢν πρὸς σύγκρισιν τοῦ ἀνταίου, ἦλθεν ἐπ' αὐτόν, εἶπεν οὐ μάτην. ἀλλ' ἐπεί τινες σύμμετρον εἶναι φασὶ τῷ σώματι. τετράπηχυς γοῦν ἐν αἰδίῳ ποδί φησὶ

ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ
φασγάνῳ μομφὰν ἔχει
παίδεσσιν Ἑλλάνων ὅσοι Τρῴανδ' ἔβαν.

στρ. γ'. κῶλ. ι'.

ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμα
κεν δι' ἀνθρώπων. ὃς αὐτοῦ
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετάν,
κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν,
θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.
τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,
εἴ τις εὖ εἴπῃ τι, καὶ πάγ
καρπον ἐπὶ χθόνα. καὶ διὰ πόν
τον βέβακεν ἐργμάτων ἀ
κτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

ἀντιστρ. κῶλ. ι'.

προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν

ἔνδοξος τοῖς Ἕλλησι περιεποίησε, τὴν κακοφημίαν αὐτοῦ φανερὰν ποιήσας· ἐπεὶ προσεχαρίσατο τῷ Ἀθηναίῳ. ὁ δὲ νοῦς· γινώσκετε μὲν τὴν τοῦ Αἴαντος δύναμιν τὴν φονίαν, καὶ πολεμικήν· ἣν ἐν ὀψίᾳ περὶ τῷ ἑαυτοῦ ξίφει διατεμὼν καὶ διαφθείρας, οὐκ ὀλίγην μέμψιν ἔχει ἐν τοῖς Ἑλλήνων παισὶ τοῖς ἐς Τροίαν διαβεβηκόσιν. Ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμακε. Χρύσιππος ἀμφίβολον φησὶ τοῦτο εἶναι. πότερον, ἐπ' Αἴαντος ἢ περὶ Ὀδυσσέως λέγει. πάντοτε γὰρ ὁ Πίνδαρος τὸν Αἴαντα θαυμάζει. νῦν δὲ ὁ λόγος, συνᾴδει Ὀδυσσεῖ. καὶ γὰρ τὸ λέγειν ὃς αὐτοῦ πᾶσαν ὀρθώσας ἀρετὴν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν, ἐπ' Ὀδυσσέως συμφωνεῖ. ἐπεὶ καὶ μᾶλλον τῆς Ἰλιάδος, ἡ Ὀδύσσεια ῥαψῳδεῖται. καὶ ἡ Ἰλιὰς μέν, πολλῶν κοινὸν ἐγκώμιον. ἡ Ὀδύσσεια δέ, μόνου Ὀδυσσέως. καὶ οὐκ ἂν θέλοι συστῆσαι τὸν κρείττονα ὑπὸ τοῦ ἥττονος ἐλαττούμενον, διὰ τύχην καὶ τέχνην, τὸν Αἴαντα ἐγκωμιαζόμενον ἐσχάτως ὑφ' Ὁμήρου, τοῦτο γὰρ ἔλεγχον εἶχε τοῦ ἐγκωμιαζομένου ὑπ' αὐτοῦ. κατὰ δὲ τούτους ὁ μὲν ἀλλὰ κείμενος, ἔσται διασταλτικός. ὁ δὲ λόγος, καίπερ ἐλάττονα τὸν Ὀδυσσέα θνησκόμενον, Ὅμηρος τετίμηκε. γελοίως. δύναται γὰρ μᾶλλον τὸ αὐτὸ ἄλογον. καὶ γὰρ ταῦτα λέγων, περὶ τῆς ἰδίας μᾶλλον ἀριστέως. καὶ ἐγκαλῶν μὲν ἔσται τῷ ποιητῇ, Ὀδυσσέα δὲ ψέγων. Ἄλλως. παρέλιπε τίνα τετίμηκεν Ὅμηρος. ῥητέον δέ, ὅτι τὸν Ὀδυσσέα. ὁ γὰρ ἀλλά, χωρισμὸν ἔχει, [illegible] τοῦ λόγου. ἀλλ' ὅμως χείρονα ὄντα τὸν Ὀδυσσέα, τετίμηκεν Ὅμηρος. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἀλλ' Ὅμηρος τῇ ἑαυτοῦ ποιήσει, τιμιώτατον ἀπειργάσατο τὸν Αἴαντα. ὅστις αὐτοῦ πᾶσαν ἀρετὴν τοῖς ἐγκωμίοις ἀνορθώσας, κατὰ ῥαψῳδίαν. ἐξέφρασε θείων ἐπῶν συνθέσει, καὶ δέδωκε τοῖς μετὰ ταῦτα, ἐν παιδιαῖς, καὶ θυμηδίαις, ᾄδειν τὴν Αἴαντος ἀρετήν. τὸ δὲ κατὰ ῥάβδον, οἱ μέν, ἀντὶ τοῦ κατὰ ῥαψῳδίαν. οἷον οὐκ ἐάσας χαμαὶ πεσεῖν, ἀνέστησεν ὡς ἄγαλμα, καὶ κατὰ ῥάβδον ἔφρασε. τουτέστιν ἐραψῴδησεν. οἱ δέ, οὐκ ἀκούουσι νῦν κατὰ ῥάβδον, ἐπεὶ μετὰ βακτηρίας οἱ ῥαψῳδοὶ τὰ ποιήματα ἀπήγγελλον, ἀλλὰ κατὰ ῥάβδον, ἀντὶ τοῦ, κατὰ στίχον. τὸ δὲ ἀθύρειν, ἀντὶ τοῦ μέλπειν καὶ ὑμνεῖν. ἢ οὕτω. τοῖς μετὰ ταῦτα ᾄδειν, ὅτι τῇ θυμηδίᾳ καὶ ἡ ᾠδὴ ἕπεται. ἢ λοιποῖς ἀθύρειν ἐπεσομένοις ἀνδράσι μέλπειν. ἢ μετὰ τοὺς εἰς θεοὺς ὕμνους. καὶ γὰρ ἐν ἑτέρῳ φησίν, ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι τὰ πόλλ' ἀοιδοί. Τοῦτο γὰρ ἀθάνατον. τοῦτο γὰρ τὸ ἐγκώμιον, ἀθάνατον καὶ πολυθρύλλητόν ἐστιν, ὅταν περ αὐτῆς τις καλῶς εἴπῃ, ἐπί τε τὴν πολύκαρπον γῆν, καὶ διὰ θαλάσσης διαπορεύεται, τῶν καλῶν κατορθωμάτων ἡ ἄσβεστος ἀκτίς. τουτέστιν ὁ ὕμνος. ἢ οὕτω. τὸ ἐγκώμιον φησίν. ὃ ἂν εὖ ῥηθῇ, φωνῆεν ἔχον, ἕρπει πάντῃ καὶ περαιοῦται. οὐκ ἐφ' ἑνὸς τόπου ἕστηκε. Χρύσιππος ἔφη, αὐτὸ τὸ ποίημα τοῦ Ὁμήρου ἀθάνατον λέγειν, ἢ τὰς τῶν ἐμπεριεχομένων πράξεις τῷ ποιήματι,

καμπύλον δίφρον· πανελλά
νεσσι δ᾽ ἐριζόμενοι, δαπάνα
χαῖρον ἵππων. τῶν ἀπειρά
των γὰρ ἄγνωτοι σιωπαί.
ἐπῳδ. κῶλ. ια´.
ἔστιν δ᾽ ἀφάνεια τύχας,
καὶ μαρναμένων
πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
τῶν τε γὰρ, διδοῖ τέλος,
καὶ κρέσσον᾽ ἀνδρῶν χειρόνων
ἔσφαλλε τέχνα καταμάρψαι
σ᾽. ἴστε μὰν αἴαντος ἀλκὰν
φοίνιον· τὰν, ὀψία

στικοὶ καὶ φιλόδοξοι ἦσαν, ὥστε καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι τῶν κοινῶν πανηγύρεων ἀγωνίζεσθαι. καὶ πᾶσι τοῖς ἕλλησι δὲ ἱπποτροφίας ὁρίζοντες, ἔχαιρον. τῶν γὰρ μὴ καθέντων αὑτοὺς ἐς ἅμιλλαν καὶ παραδραμόντων ἀγῶνος, οὐδεμία μνήμη ἐστίν. ὅ ἐστι σιωπᾶται ὁ βίος τῶν μὴ πεπειραμένων ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀνδρῶν. χρύσιππος δὲ, σεσημείωται φησὶν ὁ τόπος διὰ τὴν φράσιν. τὸ γὰρ ἐναντίον βούλεται εἰπεῖν. τῶν ἀπειράτων καὶ ἀπράκτων, ἄγνωστοί εἰσιν αἱ λαλιαί, ὅ ἐστιν αὐτῆς μὴ περαθῆ, πρᾶγμα τῶν καὶ παθὸν, οὕτως ἀκλεὴς γίνεται. γελοίως. Ἔστι δ᾽ ἀφάνεια τύχας. τὸ ἑξῆς, οὔπω. ἔστι δὲ τὸ τῆς ἐκβάσεως τέλος τῶν μαχομένων ἀτελὲς, πρὶν ὧδε τὸ τέλος καὶ ἄκρον τὴν νίκην παραγενέσθαι. ὅ ἐστι, νικῆσαι. πολλάκις γὰρ τοῦτό τι κἀκείνων ἡ τύχη δίδωσι τὴν νίκην καὶ ἡ ἧτταν. ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ πρὸς τοῦτο παρείληπται. οἱ σοὶ πρόγονοι διηνεκῶς διετέλουν ἱπποτροφοῦντες· καίτοι, τῆς κατὰ τὸν ἀγῶνα τύχης ἄδηλον ἐχούσης τὴν ἔκβασιν. ὅπερ καὶ ἐν ἄλλοις. πρὸς ἔργον κινδύνῳ κεχαλασμένον. Ἄλλως. καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀγωνιζομένοις. ὁ δὴ ποτε ἀγώνισμα, ἀφανές ἐστι καὶ ἀπροόρατον, τὸ ἐκ τῆς τύχης ἀποβησόμενον πρὶν ἢ τὸ τέλος γενέσθαι. πότερον, νικήσουσιν ἢ οὔ. τὸ δὲ σαφὲς οὔπω. ἔστι δὲ καὶ τῶν κατὰ πόλεμον μαχομένων τῆς τύχης ἀφανὴς ἡ ἔκβασις, πρὶν τὸ τέλος παραγενέσθαι. ἄλλα γὰρ ἄλλοις ἡ τύχη δίδωσι. καὶ πολλάκις τὸν κρείττονα τῇ τύχῃ ὑπὸ τῶν χειρόνων, τοῦ δέοντος ἀποσφαλῆναι πεποίηκε. τὸ δὲ καταμάρψαι, ἀντὶ τοῦ καταμαρφθῆναι. προσεπισφραγίζεται οὖν διὰ τοῦτο, ὅτι πολλάκις καὶ τύχη τὸν κρείττονα, ὑπὸ τοῦ ἥττονος ἐποίησε καταγωνισθῆναι τέχνη. τὸ δὲ τέχνη νῦν ἀντὶ τοῦ δόλῳ καὶ μηχανῇ τινί. Ἴστε μὰν αἴαντος ἀλκάν. τὸ, τὰ μὲν, πρὸς τὴν ἀλκὴν ληπτέον. τὸ δὲ ὀψία ἐν νυκτὶ, τριχῶς νοεῖται. ἢ γὰρ τὴν ὀψίαν τῆς ἡμέρας. ὅτι γὰρ ὀψὲ τῆς ἡμέρας ἐστὶ, τοῦτε ἀρχὴ τῆς νυκτὸς ἀφ᾽ ἑσπέρας. ἢ κατὰ τὸ ὀψὲ τῆς νυκτὸς, οἷον τὸ μεσονύκτιον. μετὰ τὴν ὀψίαν ὥραν τῆς νυκτός. ὥστε ὅλον ὅμοιον εἶναι, τῷ, ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ. ὅτι ἀμέλγουσι πρὸ ἑσπέρας. ἢ τὸ πρὸς ἕω, ὅτε ἐστὶ τῆς νυκτὸς ὀψὲ πρὸ τοῦ ὄρθρου. τοῖς δὲ τὸν ὄρθρον ἀκούουσι, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας συνᾴδει. ὁ γὰρ τὴν αἰθιοπίδα γράφων, περὶ τὸν ὄρθρον φησὶ τὸν αἴαντα ἑαυτὸν ἀνελεῖν. Ἀπορήσειε δ᾽ ἄν τις πρὸς τί βλέπων, τὸν αἴαντα προσῆκται, εἰ μὴ ἔστιν ὅτι βραχὺς ὢν ὁ μέλισσος, τῶν ἀλκιματέρων τὸ σῶμα, μειζόνων τέχνῃ περιῆν, ὥσπερ καὶ ὁ αἴας ὑπὸ ὀδυσσέως ἔπαθεν ἐν τῇ κρίσει τῶν ἄθλων καὶ ὅπλων. ἀφαιρεθεὶς τούτων, καὶ νικηθεὶς ὑπὸ τοῦ δόλου. ὁ δὲ χρύσιππος, αἰνιγματωδῶς φησὶ προσῆχθαι τὴν περὶ αἴαντος ἱστορίαν. ἄδηλον γὰρ πότερον εἰς τὴν πάλην τείνει τὴν γενομένην παρὰ τοῦ νικηφόρου ὅτε ἐνίκησε δόλῳ, ἢ εἰς τὰ περὶ τὴν κρίσιν τῶν ὅπλων. ἄμεινον δέ φησιν ὅτι, καὶ ὡς ὁ αἴας μείζων ὢν κατὰ τὸν ἀγῶνα βαστάζων τὸν ὀδυσσέα δόλῳ παρ᾽ ἑαυτοῦ ἐλείφθη, οὕτω καὶ ὁ μέλισσος μείζονα ὄντα τὸν ἀνταγωνιστὴν, τῇ τέχνῃ ἐνίκησε. χρύσιππος οὕτω φησίν. ἴστε αἴαντα. ὃς μέγας ὢν,

γὰρ ἐκ χειμῶνος ἐκδιδῶσι τὰ ῥόδα. ἀθρόον δὲ ξυναρχῆς αὐτοῖς ὁ οἶκος. χρυσίππος δὲ μετ' ἐκείνην τὴν ἀτυχίαν, καὶ τὸν χειμῶνα ἄνθησαι, ἀπηγορεῖ ἀντὶ τοῦ βίου. εἰς ἔαρ μετέβαλε φησὶν ἡ οἰκία μελίσσου. τὸ γὰρ ποικίλων μηνῶν, ἤτοι καθὸ ποικίλα ἐν τῷ χρόνῳ γίνεται, ἤτοι ποικίλων τῶν καρπῶν. καθ' οὓς ὅλη ἡ γῆ ποικίλη γίνεται τῇ τῶν φυτῶν ἐξανθήσει. ὅπερ ἄμεινον.

Ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς. ὁ ποσειδῶν. καὶ γέγονε παρὰ τὸ ἐνοσίγαιος. Ὀγχηστὸν οἰκέων. ἱερὸν γὰρ τοῦ θεοῦ τὸ χωρίον. ὡς καὶ ὅμηρός φησι. γέφυραν δὲ ποντιάδα τὸν ἰσθμὸν ἔφη, διὰ τὸ ἑκατέρωθεν θάλασσαν εἶναι, καὶ τὴν διατείνουσαν ζώνην, γέφυραν ἐοικέναι. τὸ δὲ σαφὲς, οὕτως. ὁ δὲ τῆς γῆς κινητὴρ ποσειδῶν, ὁ τὸν ὀγχηστὸν οἰκῶν, καὶ τὴν θαλασσίαν γέφυραν τὴν πρὸ τῶν τειχῶν τῆς κορίνθου. τοῦτον ἀντὶ τῆς νίκης χαρισάμενος τὸν ὕμνον τῷ τοῦ μελίσσου γένει. ἐκ τοῦ καὶ τῶν ἀσθενησασῶν καὶ νοσηλευομένην πάλιν αὐτοῦ τὴν παλαιὰν ἀναρρώννυσι δόξαν. ἦν γὰρ ἀφυπνώσασα καὶ ἀφανὴς γενομένη. Ἄλλως. ὁ θεὸς αὐτοῦ τὴν καθυπνωκυῖαν φήμην ἀνεγείρει καὶ ἀνανεοῦται. παρόσον ἐν ταῖς δυστυχίαις, καὶ ὁ τοσοῦτος ἄλλα πέπονθε. καὶ ἡ ἱππικὴ ἐστέρηται. νῦν δὲ ταῖς νίκαις ἐπέτυχεν. Ἀλλ' ἀνεγειρομένα, χρῶτα λάμπει. ἡ προειρημένη φησὶ φήμη ἀνεγειρομένη, λάμπει. καὶ οὕτως ὡς ὁ ἑωσφόρος συγκρινόμενος τοῖς ἄλλοις ἄστροις, διὰ τὴν τοῦ μελίσσου νίκην. τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ εὐριπίδης κέχρηται. Γ' ἐδοῦσ' ἀλγεινοῖς συμφοραῖς πολὺν χρόνον, νῦν ὄμμ' ἐγείρει. ὁ δὲ νοῦς. αὕτη πάλιν ἀναστᾶσα καὶ διαφανὴς γενομένη, οὕτω τὸν χρῶτα λάμπει, ὥσπερ ὁ ἑωσφόρος ἐν τοῖς ἄλλοις ἄστροις ἐκδηλότερός ἐστιν. Ἅτε κεὶν γουνοῖς ἀθηνᾶν. ἥτις φήμη καὶ δόξα ἐν ἀθήναις καὶ σικυῶνι κατὰ τὸν ἀδράστου ἀγῶνα τὰ τούτου ἅρματα κηρύξασα, τὴν νίκην ἐνεχείρισεν. Ἄλλως. ἡ φήμη φησὶν ἡ προειρημένη νικᾶν κηρύξασα τὸ ἅρμα ὑμῶν ἐν ἀθήναις, καὶ ἐν σικυῶνι ἐδωρήσατο ὑμῖν τοιάδε, ὁποῖα ἐγὼ νῦν γράφω εἰς σὲ διὰ τοῦ ὕμνου, τοιαῦτα ἔσχον καὶ οἱ πρόγονοί σου παρὰ τῶν τότε γεγονότων ποιητῶν. ὡς καὶ εἰς ἐκείνους γεγραφότων τινῶν ἐπινίκους. τὸ δὲ ἑξῆς, τοιαῦτα τῶν ὑμετέρων προγόνων τὰ ἐγκώμια τὰ ἐπὶ τοῖς στεφανίταις καὶ ἀγῶσι. ἔνιοι δέ, τοιαύτας ἔσχον καὶ οἱ πρόγονοί σου παρὰ τῶν τότε ποιητῶν ᾠδάς. τοῦτο δὲ χρύσιππός φησιν, ὡς ἄλλων ἐγκωμιακῶν ποιητῶν κατὰ τὸν καιρὸν τὸν πάλαι τὰς νίκας. Οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον. οὐδὲ τὸ κοινόν φησι πανήγυρεν, τὸ ἐπικαμπὲς αὐτῶν ἅρμα ἀπεχώριζον. ὁ δέ φησι, τοιοῦτόν ἐστιν. ὅτι οὕτω φιλαγωνι

ποικίλων μηνῶν ζόφον,
χθὼν ἅτε φοινικίοις ἄνθησε ῥόδοις.
στρ. β'. κῶλ. ι'.
δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινη-
τὴρ δὲ γᾶς ὀγχηστὸν οἰκέων
καὶ γέφυραν ποντιάδα,
πρὸ κορίνθου τειχέων.
τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον,
ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν,
εὐκλεῶν ἔργων. ἐν ὕπνῳ
γὰρ πέσεν. ἀλλ' ἀνεγειρομένα,
χρῶτα λάμπει. ἀωσφόρος θα-
ητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις.
ἀντιστρ. κῶλ. ι'.
ἅτε κεὶν γουνοῖς ἀθηνᾶν
ἅρμα κηρύξαισα νικᾶν.
ἔν τ' ἀδραστείοις ἀέθλοις
σικυῶνος ὤπασε.
τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν.
οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον

φεις ἐπαίνοισιν ἐλθεῖν·
  ἀντιστρ. κῶλ. ι.
Ταὶ μὲν ὦν, Θήβαισι τιμά-
εντες ἀρχᾶθεν λέγονται.
πρόξενοί τ' ἀμφικτυόνων.
κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοὶ
ὕβριος. ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται,
μαρτύρια φθιμένων ζωόντων τε φωτῶν
ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυ-
σαν κατὰ πᾶν τέλος. ἀνορέαις
δ' ἐσχάταισιν, οἴκοθεν στά-
λαισιν ἅπτονθ' ἡρακλείαις,
  ἐπῳδός, κῶλ. ια.
καὶ μηκέτι μακροτέραν
σπεύδειν ἀρετάν.
ἱπποτρόφοι τ' ἐγένοντο,
χαλκέῳ τ' ἄρει ἅδον.
ἀλλ' ἁμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ,
τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο,
τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμω-
σεν μάκαιραν ἑστίαν.
νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον

κυλινδομέναις ἁμέραις, ἄλλ' ἀλλο-
τ' ἐξάλλαξε. καὶ γὰρ ἐκ τούτου ἀποφαί-
νει, τὴν περὶ τὸν οἶκον τοῦ Μελίσσου δυσ-
τραγίαν. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἄλλοτε
ἀλλοῖος καὶ οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τῆς τύχης
ἄνεμος ἐπιπνεύσας, πάντας ἀνθρώ-
πους συμφέρεσθαι πράγμασι παρέ-
χει. Ταὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμάεντες
ἀρχᾶθεν λέγονται. τουτέστιν, ἄνωθεν
ἐπίτιμοί εἰσιν οἱ Κλεωνυμίδαι,
διὰ τὸ Λαβδακίδας εἶναι, καὶ προξενί-
ας παρέχειν τοῖς περιοίκοις. ὁ δὲ νοῦς,
οὕτως. οἱ μὲν οὖν σοι πρόγονοι, ἄνωθεν
καὶ ἐξ ἀρχῆς διαβεβόηνται κατὰ τὰς
Θήβας ἐπίτιμοι, καὶ ἔνδοξοι γεγονέναι
παντὸς τοῦ ἐνοικοῦντος, καὶ ξενισταί. τῆς, τε
θορυβώδους ὕβρεως, παντελῶς ὄντες
ἀλλότριοι. Χρύσιππος οὖν πιθανῶς
τὴν ὕβριν, κελαδεννὴν εἴρηκε, διὰ τὸ
λάλους εἶναι τοὺς ὑβριστάς. τὸ δὲ ὀρ-
φανοὶ, οἷον ἐστερημένοι ὕβρεως. οὐκ ὄν-
τες ὑβρισταί, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον. ἥ-
μεροι, καὶ ἐπιεικεῖς. Ὅσσα δ' ἐπ' ἀν-
θρώπους. ὅσα δὲ φέρεται περὶ τοὺς ζῶντας αὐτοὺς καὶ τεθνηκότας μαρτύρια ἀρετῆς κατὰ
πᾶν τέλος, τούτου ἐπέψαυσαν φησὶ Κλεωνυμίδαι. Ἄλλως. ὅσα δὲ ἐν ἀνθρώποις φέρε-
ται τοῦ τεθνηκότος, καὶ τοῦ ζῶντος τῆς μεγίστης εὐδοξίας μαρτύρια, ταῦτα οὗτοι ἐν πᾶ-
τι πράγματι ἀναδεξάμενοι φαίνονται. ἢ οὕτως. εἴ τις καὶ πρὶν τεθνηκώς, ἢ νῦν ὤν, ἔσχεν
ἐξαίρετόν τι, τοῦτο ἔσχον. Ἀνορέαις δ' ἐσχάταισι. ταῖς δ' ἀρεταῖς αὐτῶν ἀπὸ τῶν Θηβῶν
μέχρις Ἡρακλείων στηλῶν, τὸ τέλος διήκται. οἷον, ἄχρι πέρατος κατὰ πάντα τρόπον κε-
κήρυκται αὐτῶν ἡ ἀνδρεία. ὁ δὲ νοῦς. ταῖς οἰκείαις δὲ ἀρεταῖς, καὶ τῶν Ἡρακλέος ἅπτονται
στηλῶν. καὶ προσήκει ταύταις ταῖς ἀρεταῖς μὴ ζητεῖν μείζονα. ὁ δὲ Χρύσιππος οὕτως.
αἱ δ' ἀνδρεῖαι ὑμῶν, ἐξ οἴκου διαφαίνονται, καὶ μέχρι τῶν Ἡρακλείων στηλῶν διικνοῦνται.
στήλαις δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ στηλῶν ὡς καὶ στεφάνοισι θέγων, ἀντὶ τοῦ στεφάνων. Καὶ μηκέτι μα-
κροτέραν σπεύδειν ἀρετάν. ὑπὲρ Ἡρακλέους φησὶ στήλας μὴ δύνασθαι τὴν ἀρετὴν πέμ-
ψαι. Ἱπποτρόφοι τ' ἐγένοντο. καὶ πρὸς ἱπποτροφίαν εἶχον. καὶ ἤρκεσαν τῷ Ἄρει, ἢ ἤρεσκον, ὃ
καὶ κρεῖττον. καὶ πολέμων τουτέστιν ἦσαν ἔμπειροι. ὅ ἐστι πολεμικοί. Ἀλλ' ἁμέρᾳ γάρ. Χρύ-
σιππος ἀποδέδωκεν. ὅτι δ'. συγγενεῖς προπεπτώκασιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ κατὰ πόλεμον αὐ-
τοῦ. καὶ τοῦτο λέγει λελυπηκέναι τὸν οἶκον. ὁ δὲ νοῦς. ἀλλ' ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τοῦ πολέμου τραχύτα-
τος χειμὼν τὴν μακαριωτάτην ἑστίαν, τεσσάρων ἀνδρῶν ἔρημον ἐποίησε. Νῦν δ' αὖ.
νῦν δέ φησι καθάπερ ἐκ χειμῶνος, ἔαρ καθέστηκεν αὐτῷ νενικηκότι. ὥσπερ ἐαρίζουσα

Καὶ ματρόθεν Λαβδακίδαισι σύννομος. ὡς κατὰ μητέρα ἀπὸ Λαβδάκου καὶ αὐτοὶ πρὸς τοῦ Κλεωνύμου ὄντος. διό φησι, καὶ ματρόθεν σύννομοι πλούτου. τὸ γὰρ πρὸς μητρὸς τοῦ Μελίσσου καὶ Κλεωνύμου γένος, συνάπτεται τοῖς Λαβδακίδαις, διὰ πρόφασιν κατὰ τὴν ἡνιοχικήν. τὸ δὲ σαφές· τὸ δὲ μητρῷον γένος, εἰς τοὺς Λαβδακίδας ἀνάγονται. καὶ κοινωνοὶ τῆς ἐκείνων ὄντες εὐδοξίας πλοῦτον ἱκανὸν περιεκτῶντο. ἅρμασιν ἀγωνιζόμενοι. τὸ γὰρ πλούτου διέστιχον, ἀντὶ τοῦ, διὰ πλούτου ἤρχοντο. τουτέστι, πλοῦτον ἐκτῶντο. Αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἁμέραις. ὑποφαίνει διὰ τούτων, ὡς ποικίλαις χρωμένων τύχαις τῶν τοῦ Μελίσσου προγόνων. ὁ γὰρ βίος φησὶν ἐν ταῖς ἡμέραις εἰλούμενος, καὶ ἐν τοῖς ἐνιαυτοῖς, ἀλλοίας, καὶ ἀλλοίας ἀποφέρει περιστάσεις. ἴσως μὲν οὖν, εἰς τὰ ἤδη τοῖς Λαβδακίδαις τεθρυλλημένα ἀποβλέπει. ἄμεινον δὲ εἰς τὰ ἐν τῷ ἑξῆς ὀδῇ λεγόμενα. τέσσαρας γάρ φησι κατὰ πόλεμον συγγενεῖς τοῦ Μελίσσου τελευτῆσαι. Ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν. ἀντὶ τοῦ οἱ θεοί. ὡς καὶ παῖδες ἑλλήνων. ὁ δὲ νοῦς. μόνοι θεοὶ οὐκ ἔχουσι μεταβολὴν εἰς κακόν. ἄτρωτοι γὰρ οὗτοι. τὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων, εὐμετάπτωτα φύσει ἐστί.

Τέλος τῆς. γ′. τῶν ἰσθμίων εἰδῶν.

δέξαι παλαιαῖς ἅρμασι
καὶ ματρόθεν Λαβδακίδαισι
σύννομοι πλούτου διέστι
χον τετραοριᾶν πόνοις.
αἰὼν δὲ κυλινδομέναις
ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐ
ξάλλαξεν· ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΜΕΛΙΣΣΩ, ΕΙΔΟΣ. Δ′.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς, ἀντιστροφῆς, καὶ τῆς ἐπῳδοῦ τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Τοῦ τετάρτου εἴδους. ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, καὶ ἡ ἐπῳδὸς, ἴσαριθμον μέτρον ἔχει τῷ τρίτῳ.

στρ. ά. κώλ. ί.

ἔστι μοι θεῶν ἕκατι,
ε μυρία παντᾷ κέλευθος
ὦ Μέλισσ'· εὐμαχανίαν
γὰρ ἔφανες ἰσθμίοις
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν.
αἷσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ
σὺν θεῷ, θνατὸν διέρχον
ται τὸ βίου τέλος. ἄλλοτε δ' ἀλ
λοῖος οὖρος πάντας ἀνθρώ

Ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία. θεῶν, τῶν μουσῶν, καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. ἢ τῇ θεῶν προνοίᾳ, ἔστι μυρία ὁδὸς εἰς τοὺς ὕμνους. πολλάς φησιν ἔχειν εὐμηχανίας καὶ ἀφορμὰς εἰς τοὺς τοῦ Μελίσσου ἐπαίνους, διὰ τὸ νικῆσαι τὰ ἴσθμια. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. τῶν μουσῶν σὺν ἐπιπνευσάντων, ἔστι μοι πανταχοῦ, οὐ πρὸς αὐτῆς, ἀλλ' εὐμαρὴς ἡ τῶν ὕμνων ὁδὸς ὦ νικηφόρε. τὰ γὰρ ἴσθμια νικήσας, εὐμηχανίας παρέσχες τῶν ὕμνων, ἀνυμνεῖν τὰς προγονικὰς ὑμῶν ἀρετάς. Αἷσι Κλεωνυμίδαι. Κλεωνυμίδας κέκληκε τοὺς προγόνους τοῦ Μελίσσου, ἀπὸ προγόνου τινὸς Κλεωνύμου. προοιμιακῶς δὲ τὰ περὶ τῆς τύχης συμπτώματα οὐ πεφοβεῖ. προεῖπε δὲ ὡς τῆς βασιλείας ὄξει τι... ὁ δὲ νοῦς. αἷς ταῖς ἀγωνισταῖς ἀρεταῖς οἱ σοὶ πρόγονοι συνεχῶς λάμπουσι τῇ εὐδαιμονίᾳ τύχης, τὸ θνητὸν διαπεραίνοντες τοῦ βίου τέλος. Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος οὖρος. ὅμοιόν ἐστι τῷ, αἰὼν δὲ

ΜΕΛΙΣΣΩ ΘΗΒΑΙΩ ΙΠΠΟΙΣ. ΕΙΔΟΣ Γ'.

στρο, α. κῶλ. ι.

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις,
ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις,
ἢ σθένει πλούτου κατέχει
φρασὶν αἰανῆ κόρον,
ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμῖχθαι.
Ζεῦ· μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται
ἐκ σέθεν· ζώει δὲ μάσσων
ὄλβος ὀπιζομένων· πλαγίαις
δὲ φρένεσσιν οὐχ ὁμῶς πάν-
τα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ. ἀν-
τιστροφή, κῶλ. ι.
Εὐκλεῶν δ' ἔργων ἄποινα,
χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν.
χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς
χαρίτεσσι βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ
μοῖρα, πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
ἦτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ
δεξαμένῳ στεφάνους. τὰ δὲ καὶ
λέοντος ἐν βαθυστέρ-
νου νάπᾳ· κάρυξε Θήβαν· ἐπ-
ῳδ, κῶλ. ια.
ἱπποδρομίᾳ κρατέων.
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν
σύμφυτον οὐ κατελέγχει
ἴστε μὰν Κλεωνύμου

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις. ὁ λόγος· εἴ τις εὐτυχήσειεν ἐν ἀέθλοις, ἢ ἐν πλούτῳ, καὶ ὡς τὸν ἐν εὐπραγήμασι δύναιτο φέρειν κόρον μὴ ἐξυβρίζων, ἄξιός ἐστιν εὐλογεῖσθαι ὑπὸ τῶν πολιτῶν. διατί δέ, αὐτὸς ἐπιφέρει. Ζεῦ μεγάλαι δ' ἀρεταὶ σέθεν ἕπονται. ἐκ σέθεν εὐτυχοῦσιν οἱ ἄνθρωποι· καὶ γὰρ οὐ δι' αὐτούς, ἀλλὰ διὰ θεῶν πρόνοιαν· ἐξ ὧν αὐτοῖς καὶ μεγάλαι ἀρεταὶ ἕπονται. Ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων. ὄπις μὲν ἡ τοῦ μέλλοντος ἐπιστροφή, ἐκ τοῦ μετὰ ταῦτα ἐσομένου. Ὅμηρος. Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες. ὁ δὲ λόγος, ζῇ δὲ ἐπὶ πλείονα χρόνον ὁ ὄλβος, καὶ συναυξανόμενος παραμένει, τοῖς ὀπιζομένοις καὶ ἐντρεπομένοις. κομίζονται γὰρ αὐτοὶ τῶν τρόπων ἐπαίνεις, αἱ μὲν ὑπεροπτικαί. τοῖς δὲ σκολιόφροσι καὶ παρανόμοις ἀνθρώποις, οὐχ ὁμοίως ἀκολουθεῖ ὁ ὄλβος· οἷον, οὐδέποτε ὁμιλήσει τοῖς κακοῖς, ἡ θάλλουσα εὐδαιμονία. Εὐκλεῶν δ' ἔργων ἄποινα. τῶν δὲ ἐνδόξων κατορθωμάτων φησὶν ἀμοιβὴν τοῖς ἀγαθοῖς, προσήκει τὸν ἐγκωμιαστικὸν λόγον παρέχειν. χρὴ δὲ τὸν τοιοῦτον ὑψῶσαι, καὶ μετεωρίσαι ταῖς χάρισιν. Ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων. ἤτοι διπλῶν ἄθλων καὶ νικῶν, τῷ Μελίσσῳ μερίς. ὥστε πρὸς εὐφροσύνην γλυκυτάτην τρέψαι αὐτοῦ τὴν ψυχήν. τοῦτο μέν, ἐν ταῖς βάσσαις τόποις τοῦ Ἰσθμοῦ δεξαμένῳ τοὺς στεφάνους, αὐτίκα τοῦ νικῆσαι τῷ Ἰσθμῷ. τὰ δὲ ἐστὶν ἐν τῇ κοίλῃ καὶ βαθυστέρνῳ νάπῃ τοῦ λέοντος. τουτέστι, τῇ Νεμέᾳ. ἱππόδρομον νικήσαντι. ἀνεκήρυξε γὰρ Θήβην φησί. τοῦτο οὖν λέγει, ὡς καὶ Ἴσθμια καὶ Νεμέα νενικηκότος αὐτοῦ, ἱπποδρομίᾳ. Ἴστε μὰν Κλεωνύμου. γινώσκετε μὲν τὴν περὶ τὰ ἅρματα τοῦ Κλεωνύμου ἀρχαιοτάτην ἀρετήν τε καὶ δόξαν. τούτου δὲ τοῦ Κλεωνύμου, ὡς προγόνου τοῦ Μελίσσου καθὰ πατέρα μέμνηται. ὁ μὲν γὰρ πατὴρ αὐτοῦ, Τελεσιάδας ἐστίν. ἐν δὲ τῇ ἑξῆς ᾠδῇ, καθόλου τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, Κλεωνυμίδας κέκληκε.

σιγὴν πατρῴαν δέτω, ἀλλ' εἰς τὸ κοινὸν φερέτω. τυχὼν γὰρ τῆς νίκης, τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετὴν, οὐ προΰφαινε τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ. Ἰστέον ὅτι, τὸν εἰς ξενοκράτην ὕμνον, εἰς ἀκράγαντα διὰ νικασίππου πέμπει πρὸς θρασύβουλον, τὸν ξενοκράτους ἀδελφόν. τὸ γὰρ ἀπόνειμον, ἀντὶ τοῦ ἀνάγνωθι. σοφοκλῆς ἐν ἀχαιῶν συλλόγῳ. Σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτύχας ἔχων, ἀπόνειμον. νέμει τίς, οὐ παρέστι τίς ξυνώμοσε. καὶ παρ' θίνιες ἐν τῷ ἀρότῃ τὸ ἀνέμει. ἀντὶ τοῦ, ἀνάγνωθι. καὶ ἀνεῖμι δωριστὶ βουκόλος.

Τέλος τοῦ δευτέρου τῶν ἰσθμίων εἴδους.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς, καὶ ἀντιστροφῆς. τοῦ τρίτου τῶν ἰσθμίων εἴδους.

Τοῦ τρίτου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ἐστὶ δέκα. Τὸ πρῶτον, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δεύτερον, τὸ αὐτό. Τὸ τρίτον, τροχαϊκὸν ἐπίτριτον. Τὸ τέταρτον, ἀνακλώμενον ἰωνικὸν, δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ πέμπτον, ἐγκωμιολογικόν. Τὸ ἕκτον, τὸ αὐτό. Τὸ ἕβδομον, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ὄγδοον, ἑφθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ ἔννατον, δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. Τὸ δέκατον, τὸ αὐτό.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ ἐπῳδὸς κώλων ἐστὶν ἕνδεκα. Τὸ πρῶτον προσοδιακὸν, δωδεκάσημον. Τὸ δεύτερον, μονόμετρον ἰωνικὸν, ἢ ἀναπαιστικόν. Τὸ τρίτον, δίμετρον δακτυλικὸν ἀκατάληκτον. Τὸ τέταρτον, εὐριπίδειον. Τὸ πέμπτον, ὅμοιον, τῷ τίς σαῖς παρήορε φρένας. Τὸ ἕκτον, ὅμοιον τῷ, ἐρασμονίδα χαρίλας. Τὸ ἕβδομον, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ὄγδοον εὐριπίδειον. Τὸ ἔννατον, προσοδιακὸν δωδεκάσημον. Τὸ δέκατον, εὐριπίδειον. Τὸ ἑνδέκατον, ἴαμβος.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Μελίσσῳ, θηβαίῳ. Γέγραπται μελίσσῳ θηβαίῳ. οὗτος ἐνίκησεν, ἴσθμια καὶ νέμεα. πρόσκειται δὲ τῇ ᾠδῇ ἵπποις, διὰ τὸ μὴ δηλοῦν τὸν πίνδαρον τὸ τοῦ ἀγωνίσματος εἶδος πότερον, κέλητι, ἢ τεθρίππῳ. μόνον δὲ ἱπποδρομίᾳ λέγει ἐστεφανῶσθαι.

ἐν πανελλανῶν νόμῳ,
καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυ
κτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν
οὖρος ἐμπνεύσαις, ὑπέστει
λεν ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν,
ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν φᾶσιν θερείαις.
ἐν δὲ χειμῶνι, πλέων νείλου πρὸς ἀκτάς.
ἐπῳ. κωλ. ζ.
μὴ νῦν ὅτι φθονεραὶ
θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες.
μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν.
μὴ δὲ τούσδ' ὕμνους. ἐπεί τοι
οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμην
ταῦτα. νικάσιππ' ἀπόνειμον, ὅταν
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς. ※

καὶ τρέφων, τῷ τῶν ἑλλήνων νόμῳ καὶ ἔθει. ἤτοι, κρίνων καὶ νομιζόμενον τοῖς ἕλλησιν. ἢ ἐπὶ σύμβολς ποιῶν περὶ τὸ νόμισμα. Καὶ θεῶν δαῖτας. καὶ πάσας θεῶν πανηγύρεις ἐπὶ τὰ δεῖπνα προσεδέχετο. ἐκ δὲ τούτου δῆλον, ὅτι εὐσεβὴς καὶ πρὸς θεοὺς διέκειτο. ἢ οὕτω. καὶ τὰς δαίσιας προσήγετο καὶ ἠσπάζετο. οὐδὲ νόμιμον καὶ ἔθος ἦγε τὰς ἑορτάς, ἀλλ' οἰκείως ἔχων πρὸς τοὺς θεούς. Οὐδέ ποτε ξενίαν οὖρος. ἀλληγορικώτερον ἐχρήσατο τῷ λόγῳ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οὐριοδρομουσῶν, καὶ μὴ συστελλουσῶν τὰ ἱστία νεῶν. τὸν γὰρ φθόνον, ἀνέμῳ εἴκασε. τὴν δὲ τῶν ξένων τράπεζαν, νηὶ οὐρίως καὶ ἀβλαβῶς πλεούσῃ. οὐδέ ποτέ φησι τὸ ἱστίον τῆς τραπέζης ὁ ξενοκράτης, ᾗ τοὺς ξένους ὑπεδέχετο, συνέστειλεν οὔριος ἄνεμος πνεύσας, ἀλλ' ἀεὶ πλήρεσι τοῖς ἱστίοις πρὸς τὰς τῶν ξένων ἑστιάσεις ἐποιήσατο. χρόστερος οὕτω. ξενοκράτης δὲ, οὐδέ ποτε οὕτως ἐχειμάσθη ὥς τι μὴ ὁμαλίσαι τὴν τράπεζαν. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. οὐδέ ποτε δὲ περὶ τὴν φιλόξενον αὐτοῦ τράπεζαν, ἐν ᾗ τοὺς ἀπὸ παντὸς ἐδεξιοῦτο ξένους, φθόνος τὶς ἐπιπνεύσας, τὰς τῆς φιλοξενίας ἔπαυσεν ἑστιάσεις, ἀλλὰ πλήρεσι τοῖς ἱστίοις, τοὺς πάντας ἐφιλοφρονεῖτο. Ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν φᾶσιν, θερείαις. φᾶσις, ποταμὸς τῆς σκυθίας. ψυχρότατα δὲ τὰ περὶ αὐτὸν πνεύματα ἔχει. τὸ δὲ, νείλου πρὸς αὐγάς, ἢ ἀκτάς, τινὲς μὲν τὰς τοῦ νείλου ῥύσεις. τινὲς δὲ ὅτι ἀπὸ ἀνατολῶν, ἡ ῥύσις αὐτοῦ γίνεται. διὸ καὶ θερμότατης, καὶ ὑγιεινῆς κράσεως μετέχει τὸ χωρίον. διὰ τούτων δὲ, τὴν περὶ τοὺς καιροὺς δεξιότητα τοῦ ξενοκράτους παρίστησιν ἀλληγορῶν. οὕτω γὰρ εὖ πρὸς τοὺς καιροὺς ἥρμοστο, καθάπερ αἱ ἐν μὲν τῷ θέρει, πρὸς τὰ χειμερινὰ ὠθούμεναι. τῷ δὲ χειμῶνι, πρὸς τὰ θερινά. ὁ δὲ νοῦς, πάλιν ἐπὶ τῆς φιλοξενίας τῆς ξενοκράτους, οὕτως ἔχει. ὁ ξενοκράτης φιλοφρονούμενος τοὺς ξένους, ἔπλει τῷ τῆς τραπέζης ἱστίῳ, θέρους, πρὸς τὰ ψυχρότερα. χειμῶνος δὲ πρὸς τὰ θερμότατα. ὥς τι πανταχόθεν αὐτοῦ τὸ δῶρα τον καὶ προσηνὲς τῆς φιλοξενίας δηλοῦσθαι. ἢ καὶ ἐπὶ τῶν ξένων τὴν διάνοιαν ἀκουστέον. ἵν' ᾖ. ἕκαστός φησι τῶν ξενιζομένων, ἐκ μὲν θερμότητος καὶ καμάτων, πρὸς ψυχρότητα καὶ ἀνάκτησιν, ὥσπερ πρὸς αὐτὸν ἐπορεύθη. ἐκ δὲ χειμῶνος, πρὸς θερμότητα. Μὴ νῦν ὅτι φθονεραί. μὴ δ' ὅτι φησὶ περὶ τὰς φρένας τῶν ἀνθρώπων φθονεραὶ κρέμανται ἐλπίδες καὶ διαθέσεις. τουτέστι μὴ διότι φθονεραί εἰσιν οἱ ἄνθρωποι, περὶ τοῦτο στειλάμενος, τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετήν, σιγάτω. σιγάτω. λέγεται δὲ, τῶν φθονούντων ἀφροντιστῶν. τὰς δὲ ἐλπίδας, αἵτινές εἰσι τοῦ φροντίδος. διανοίας. διαθέσεως. μὴ οὖν φησι τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετὴν

καὶ δεινομένης, ἐμίγησαν. Ἄλλως. οἱ κήρυκες, οἱ τὰς ὥρας καὶ τὸν καιρὸν τοῦ ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος ἐκήρυσσον καθ' ἃς ἐτελεῖτο. Ζηνὸς ἄλσει. τοῦ ἠλείου διὸς, τοῦ ἐν ἤλιδι τιμωμένου. ἦλις δὲ χώρα τῆς ὀλυμπίας. Φιλόξενον ἔργον. ὑπεδέξατο γὰρ αὐτὸν, καὶ φιλοξένως ἐξένισεν. Ἵν' ἀθανάτοις αἰνησιδάμου. αἰνησιδάμου παῖδες, θήρων, καὶ δεινομένης. ὧν κυρίως μνημονεύει· ὡς σικελιωτῶν τυράννων· σικελιώτης δὲ ὁ νικηφόρος.

Καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμὶν ἐντὶ δόμοι. καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν εἰσιν οἱ δόμοι· ἀντὶ τοῦ ἄπειροι ὦ θρασύβουλε. οὔτε ὕμνων ἐπεράστων, οὔτε ὑψηλῶν ᾠδῶν. πάλιν δὲ ἐκ τούτου ὕμνον φησίν. Ἄλλως. ἤτοι περιφραστικῶς αὐτὴν τὴν ὀλυμπίαν δόμους εἶπεν, ἢ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῶν εἰσιν οἱ δόμοι τῆς φιλοξενίας. ὅπερ ἄμεινον. τὸ δὲ ἐντὶ, ἀντὶ τοῦ εἰσὶ δωρικῶς. Οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος. οὐ τραχεῖα φησὶν ἡ ὁδὸς γίνεται τοῖς τοὺς ἐνδόξους ἐπαινοῦσιν ἄνδρας. τοὐναντίον δὲ, ῥᾴδιος καὶ εὐεπίφορος. αὐτοὶ γὰρ ἀφορμὰς εἰς τοὺς ἐπαίνους

ἀνέγνον· σπονδοφόροι κρονίδα
ζηνὸς, ἀλεῖοι· παθόντες
πού τι φιλόξενον ἔργον.
ἁδυπνόῳ, τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ.
χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνόντα νίκας.
ἐπῳδ. κῶλ. ζ'.
γαῖαν ἀνὰ σφετέραν.
τὰν δὴ καλέοισιν ὀλυμπίου διὸς
ἄλσος. ἵν' ἀθανάτοις αἰνησιδάμου.
παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμὶν ἐντὶ δόμοι
οὔτι κώμων ὦ θρασύβουλ' ἐρατῶν,
οὔτι μελικόμπων ἀοιδᾶν.
στρ. γ'. κῶλ. η'.
οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης
ἁ κέλευθος γίνεται,
εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν
ἄγοι τιμὰς ἑλικωνιάδων.
μακρὰ δισκήσαις ἀκοντί
σαιμι, τοσοῦθ' ὅσον ὀργὰν
ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,
ἀντιστρ. κῶλ. η'.
ἱπποτροφίας τε νομίζων

διδόασι. τιμὰς γὰρ ἑλικωνιάδων, τὰς τῶν μουσῶν φησί. τουτέστι τοὺς ὕμνους καὶ τὰς ᾠδάς. Μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσαιμι. μακρῶς καὶ μεγάλως τὸν ἐμὸν λόγον ῥίψας φησὶ, καὶ τὸν νικηφόρον ἐγκωμιάζων, ὑπερβαλοῦμαι τοὺς ἄλλους, ὁπόσον καὶ ὁ ξενοκράτης τρόπον γλυκὺν καὶ σπουδαιότερον πάντων ἀνθρώπων ἔσχεν. Αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς. ἀμφίβολον, ἤτοι γὰρ αὐτὸς ἦν φησιν ἐντρεπὴς ἄξιος ὁμιλεῖν τοῖς ἀστοῖς, ἢ αὐτὸς ἐνετρέπετο, ἐν τῷ τοῖς ἀστοῖς ὁμιλεῖν. δίδυμος δὲ ὁ ἀριστοφάνειος, μὴ νοήσας ὅτι ἀντὶ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου κεῖται τὸ ἦν, ἦεν φησὶ γεγράφθαι. οὔτε ἐκεῖνο νοήσας, ὅτι παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐναλλάττονται οἱ χρόνοι, οὔτε τὸ ἀντὶ τέλους λεγόμενον, τὸ, νικάσιππ' ἀπόνειμον, ὅταν ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς. πρὸς τὸν ζῶντα, οὐ πρὸς τὸν τετελευτηκότα. ἢ ἔστιν οὕτως. αἰδέσιμος ἦν τοῖς πολίταις συναναστρεφόμενος. Ἱπποτροφίας τε νομίζων. ἤτοι, ἱπποτροφεῖν ἐν ἕλλησιν αὐτὸς νομοθετῶν. ἢ νόμιμον ἐν ἕλλησιν εἰδὼς τὸ ἱπποτροφεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἦν. ἢ οὕτως. ἱπποτροφίας νομίζων

ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν.
τὰν ξενοκράτει ποσειδάων ὀπάσαις.
δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ
πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων.
στρ. β'. κῶλ. ή.
εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων,
ἀκραγαντίνων φάος.
ἐν κρίσᾳ δ' εὐρυσθενής. εἶ-
δ' ἀπόλλων μιν πόρε τ' ἀγλαΐαν,
καὶ τόθι κλειναῖς ἐρεχθει-
δᾶν χαρίτεσσιν ἀραρώς
ταῖς λιπαραῖς ἐν ἀθάναις, οὐκ ἐμέμφθη
ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός.
ἀντιστρ. κῶλ. ή.
τὰν, νικόμαχος κατὰ καιρὸν,
νωμᾷ πάσαις ἀνίαις.
ὅν τε, καὶ κάρυκες ὡρᾶν,

καὶ συνῳδὰ τὸ τοῦ λόγου αἴνιγμα. οὐ γὰρ ἄγνοιαν λέγω. εἶτα ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἀείδω. ἄδω καὶ τὴν ἰσθμιακὴν νίκην. ἣν τοῖς ἵπποις ἀγωνιζομένῳ τῷ ξενοκράτει, ὁ ποσειδῶν δωρησάμενος, ἀπὸ κορινθιακῶν αὐτῷ σελίνων στέφανον αὐτοῦ ταῖς κόμαις ἐπιτίθεσθαι παρέσχετο, τιμῶν τὸν ἱππικώτατον ἄνδρα, δόξαν καὶ φῶς ὄντα τῷ τῶν ἀκραγαντίνων δήμῳ. ἀπὸ δὲ τοῦ πρὸς αὐτὸν λόγου, εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ ἐπανέχει. δωρίων οὖν στεφάνωμα φησὶν, ἀντὶ τοῦ, ἰσθμίων. δωριεῖς ἐπεὶ τὸ ἐπῴκησαν τὴν πελοπόννησον. ἢ δωρίων σελίνων, τῶν κορινθιακῶν. ὅτι δωριεῖς ἐπῴκησαν τὴν κόρινθον. ἡ δὲ κόρινθος, πύλαι τῆς πελοποννήσου. ἀλήτην γὰρ αὐτήν φασιν οἰκίσαι. ὅθεν καὶ ἀλητίδαι οἱ κορίνθιοι. τοῖς οὖν τὰ ἴσθμια ἀγωνιζομένοις, σέλινον ξηρὸν ὁ στέφανος. ὑγρὸν δὲ, τοῖς τὰ νέμεα. Ἐν κρίσᾳ δ' εὐρυσθενής. τοῦτό φησιν, ὡς τὰ πύθια νενικηκότος αὐτοῦ. ἡ γὰρ κρίσα, τῆς φωκίδος ἐστὶ χωρίον. ὁ δὲ νοῦς. ἐν δὲ τῇ κρίσᾳ, εὐμενὴς ὁ ἀπόλλων ἐθεάσατο τὸν ξενοκράτην. καὶ ἀγωνιζομένῳ, τὴν νίκην ἐδωρήσατο. Καὶ τόθι κλειναῖς ἐρεχθειδᾶν. καὶ ὅπου ταῖς ἐνδόξαις φησὶ τῶν ἀθηναίων χάρισιν ἡρμοσμένος, ἐν ταῖς λιπαραῖς ἀθήναις, οὐκ ἐμέμψατο τὴν ἡνιοχικὴν χεῖρα. Ἄλλως. τόθι, τοπικῶς. ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. ἐν ταῖς ἀθήναις ὁ ταῖς χάρισιν ἡρμοσμένος ἀπόλλων. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τοῦτο, οὐκ ἐμέμφθη τὴν ῥυσίδιφρον χεῖρα, ἀπὸ τοῦ πληξίππου φωτός. τουτέστι, τοῦ θήρωνος. ὁ γὰρ νικόμαχος ἀθηναῖος ὤν, ἀμφοτέροις ἡνιόχει. θήρωνι, καὶ ξενοκράτει. ἐπεὶ μὲν οὖν τοῦ ξενοκράτους, οὐχ οἷόν τε ἀκούειν. οὐ γὰρ ἀνῄρητο ὀλυμπικὴν νίκην, ἀλλ' ὁ θήρων. κοινοποιεῖ δὲ τὰς νίκας ἀμφοῖν ὁ πίνδαρος συνήθως αὐτῷ. τὸν δὲ νικόμαχόν φησιν ἀρηρέναι ταῖς λιπαραῖς ἀθήναις, παρ' ὅσον ἀθηναῖος ἦν. ὃν διὰ τὸ φιλοφρονεῖσθαι τοὺς ἠλείων σπονδοφόρους ἀθήναζε ἥκοντας, ἀντησπάζοντο ἠλεῖοι παρ' αὐτοῖς ὅτε θήρωνι ἡνιόχει. ῥυσίδιφρον δὲ χεῖρα, ἀπὸ μέρους. ἀντὶ τοῦ ῥαδίως καὶ ἀμεταγώγως τὰς ἡνίας εὐθύνοντα. Ὅν τε καὶ κάρυκες. ὅντινα τὸν νικηφόρον οἱ κήρυκές φησιν οἱ τὸν καιρὸν καὶ τὴν ὥραν τοῦ ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος κηρύσσοντες, καὶ σπονδοφόροι ὄντες τοῦ ἐν ἤλιδι διὸς, ἐγνώρισαν ὡς παθόντες τι εὖ παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ φιλόξενον τῆς ὑποδοχῆς. καὶ τῇ ἡδείᾳ αὐτῶν φωνῇ, ἠσπάζοντο τὸν ξενοκράτην τῆς τιμίας νίκης τοῖς γόνασι προσελθόντα. ἐκ δὲ τούτου νικῶντα. ἠσπάζοντο δὲ, κατὰ τὴν ὀλυμπιακὴν αὐτῶν γῆν. ἥν τινα, καλοῦσι ὀλυμπίου διὸς ἄλσος. ἔνθα ταῖς ἀθανάτοις τῆς νίκης τιμαῖς, καὶ οἱ τοῦ αἰνησιδάμου παῖδες θήρων

κεκοσμημέναι καὶ λαμπρυνθεῖσαι. ὡς τὰ ὤνια ὅτι τῶν πωλούντων τὰ πρόσωπα ἐκόσμουν, ἵνα δοκῇ παρέλκειν, καὶ ἀργυρίου αὐτὰς πιπράσκουσαι ἐπὶ μισθοῦ λεγόμεναι. περιφραστικῶς οὖν εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ γράφοντος, ἀργύριον λαμβάνειν. τοιοῦτον δέ τι, καὶ αἰσχρὸν εἴρηκε. καὶ μή ποτε ἡ ἀπόστασίς ἐστιν εἰς τὰ ὑπ' ἐκείνου εἰρημένα. φησὶ γάρ· Οὐδ' ἀργυρέη κώποτ' ἔλαμπε πυθώ.

μελίφθογγοι ποτὶ τερψιχόρας,
ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα,
μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
νῦν δὲ ἐφίητι τὸ ἀργείου φυλάξαι
ῥῆμα τῆς ἀληθείας ἄγχιστα βαῖνον.

ἐπῳδ. κῶλ. ζ.

χρήματα, χρήματ' ἀνήρ.
ὃς φᾶ κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων.
ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφὸς, οὐκ ἄγνωτ' ἀείδω.

Νῦν δ' ἐφίητι τὸ ἀργείου φυλάξαι ῥῆμα. νῦν δ' ἐφίητι. τίς; ἡ μοῦσα δηλονότι. τινὲς δὲ καὶ ταῦτα εἰς τὸν σιμωνίδην. ἀντὶ τοῦ, ἐνδίδωσιν ἡμῖν λέγειν ὁ καιρός. τὸ δὲ ἑξῆς. νῦν δὲ τῆς παρούσης ἡ φιλοκέρδεια, ἐφίησι καὶ ἐνδίδωσι λέγειν τὸ τοῦ ἀριστοδήμου ῥῆμα, ἐγγὺς ἀληθείας βαῖνον. Χρήματα, χρήματ' ἀνήρ. ὁ μέν τοι πίνδαρος τὸ ὄνομα οὐ δεδήλωκεν. οὗτος οὖν ὁ ἀριστόδημος σπαρτιάτης ὤν, πένης γεγονὼς, καὶ συναπολέσας τὴν τῶν φίλων ἑταιρείαν, ἔφη, χρήματα χρήματ' ἀνήρ. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν, εἰ σπαρτιάτην ὄντα τὸν ἀριστόδημον ἀργεῖον ἔφη. ἔστι καὶ παρ' ὁμήρῳ τὸ τοιοῦτον εὑρέσθαι· καὶ γὰρ ἀργείην ἑλένην φησί. καίτοι γε λακεδαιμονία ἦν. Ἄλλως. Χρήματα χρήματ' ἀνήρ. τοῦτο ἀναγράφεται μὲν εἰς τὰς παροιμίας ὑπ' ἐνίων. ἀπόφθεγμα δέ ἐστιν ἀριστοδήμου καθάπερ φησὶ χρύσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. τοῦτον δὲ τὸν ἀριστόδημον, πίνδαρος μὲν οὐ τίθησιν ἐξ ὀνόματος ὡς δήλου ὄντος. ὅς ἐστιν ὁ τοῦτο εἰπών. μόνον δὲ ἐσημειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτι ἀργεῖος. ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν, οὐκ ἄργος, ἀλλὰ σπάρτην. Ὣς γὰρ δή ποτέ φασιν ἀριστόδημον ἐν σπάρτᾳ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν. χρήματ' ἀνήρ. πενιχρὸς δ' οὐδεὶς πέλετ' ἐσλὸς οὐδὲ τίμιος. καὶ τάχα αὖ τὸν σπαρτιάτην εἴρηκε πίνδαρος ἀργεῖον, παρόσον ἡ πᾶσα πελοπόννησος, ἄργος καλεῖται ὁμωνύμως τῇ πόλει. ὅμηρος οὖν τὴν ἑλένην ἀργείαν φησίν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λακεδαιμονίαν. ἀργείαν δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ πελοποννησιακήν. σπαρτιάτην δὲ ἀριστόδημον, ἐν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς ἀναγράφει τῶν ἀνδρῶν ὁ ἐφέσιος. Ὃς φᾶ κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων. ὅς τις ἀριστόδημος ἐφθέγξατο τὸ τοιοῦτον. ἅμα τε τοῦ πλούτου, καὶ τῶν φίλων στερηθείς. ἔνιοι δὲ οὕτως ἀκούουσιν. ὅς τις ἀριστόδημος τῶν χρημάτων ἐνδεὴς γενόμενος, καὶ τῶν φίλων ἐστερήθη. Ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφός. ταῦτα οἱ περὶ καλλίστρατον συνεργεῖν φασὶν ἑαυτοῖς. φανερὸν γὰρ ὡς μισθὸν αὐτοῦ τὸν θρασύβουλον, τότε ἀπόφθεγμα προήνεγκε τὸ περὶ τῶν χρημάτων, καὶ προσεπιλέγει. οὐκ ἄγνωτ' ἀείδω. σοφὸς γὰρ εἶ, καὶ συνήσεις πρὸς τί ταῦτα εἴρηται. ἔνιοι δὲ τὸ ἄγνωτα προπαροξύνοντες, οὐ καλῶς συναλοιφὴν ἀκούουσιν. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἄγνωτα ἀείδω. ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῖς ἰσθμικαῖς φασὶ νίκης λέγειν αὐτόν, οὐ περὶ ἀγνώτων φησὶν ᾄδω. ὁ δὲ δίδυμος, μέμφεσθαι φησὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ποιητοῦ, ἐὰν μηδὲν τῶν ὠλυμπιονικῶν συντεταγμένον, γνώριμός ἐστιν ἡ τοῦ ξενοκράτους νίκη. ἔμπαλιν γὰρ ὁ πίνδαρος, ἀφανεῖς καὶ ἀδόξους φησὶν εἶναι τὰς νίκας, εἰς ἃς αὐτὸς μηδὲν γέγραφε, γελοίως. ὁ δὲ νοῦς. τυγχάνεις οὖν σοφὸς ὦ ξενόκρατες.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ, ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ. ΕΙΔΟΣ Β'.

στρο. α'. κῶλ. ια'.

Οἱ μὲν πάλαι ὦ Θρασύβουλε
φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων
ἐς δίφρον μοισᾶν ἔβαινον,
κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
ῥίμφα παιδείους ἐτόξευ-
ον μελιγάρυας ὕμνους.
ὅς τις ἐὼν καλὸς, εἶχεν ἀφροδίτας
εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.

ἀντιστρ. κῶλ. ια'.

ἁ μοῖσα γὰρ, οὐ φιλοκερδής
πω, τότ' ἦν, οὐδ' ἐργάτις,
οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι

τι, τοὺς λόγους εἶναι ἐκ τῆς τῶν ἄλλου ἐν τῇ ᾠδῇ ἐπὶ παρῳχημένου χρόνου λέγεσθαι, λεχθησόμενα δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἶτα περὶ παρὸν ἔτι· καθίστατος δέ φησι τὸν πίνδαρον μὴ τυχόντα τοῦ κατ' ἀξίαν μισθοῦ, διά τινα μικρολογίαν τῆς ξενοκράτους, προσδιαλέγεσθαι θρασυβούλῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰς ξενοκράτην φησὶ γέγραφε τὴν ᾠδὴν, ἀλλ' εἰς θρασύβουλον. καὶ γὰρ ἡ εἰσβολὴ περὶ ἀργυρίου μέμψις ἐστί· ὡς θέλοντος αὐτοῦ τὸν κατ' ἀξίαν μισθὸν κομίσασθαι. βέλτιον δὲ, ἀδελφὸν εἶναι τῆς ξενοκράτους, υἱὸν τὸν θρασύβουλον· οὐχ ὥς τινες πατέρα. Οἱ μὲν πάλαι ὦ θρασύβουλε φῶτες, ὅσοι χρυσαμπύκων. οἱ τῶν μουσικῶν ἐπιβῆσαι ἁρμάτων, καὶ τῆς λύρας μετέχον, οὗτοι ῥαδίως τοῖς μουσικοῖς τόξοις ἔβαλον τοὺς παιδικοὺς ὕμνοις. εἴ τις ὢν καλὸς, εἶχε τοῦ σώματος ὥραν τὴν μνήμην ἐμποιοῦσαν τῆς ἀφροδίτης. ὅτι δὲ περὶ παιδικοῦ ἔρωτος ἦν τοῖς λυρικοῖς ἡ τῶν ποιημάτων σπουδὴ, δημώδης ὁ λόγος. ἐξειργάσατο δὲ τὸ προοίμιον ὁ πίνδαρος πάλαι, ἑαυτῷ τῆς τοῦ ἐπινίκου γραφῆς μισθὸν πορίζόμενος. φησὶ δὲ ὅτι τῶν λυρικῶν οἱ πολλοὶ, ἄμισθοι πρὸς τὰ καλὰ τὴν σπουδὴν εἶχον. ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος, ἀργυρίου πιπράσκεται τὰ ποιήματα. ταῦτα δὲ τείνει, καὶ εἰς τοὺς περὶ ἀλκαῖον καὶ ἴβυκον. καὶ ἀνακρέοντα, καὶ εἴ τινες τῶν πρὸ αὐτοῦ, δοκοῦσι περὶ τὰ παιδικὰ ἠσχολῆσθαι. οὗτοι γὰρ παλαιότεροι πινδάρου. ἀνακρέοντα γοῦν ἐρωτηθέντα φασὶ διατί οὐκ εἰς θεοὺς γράφει ὕμνους ἀλλ' εἰς παῖδας; εἰπεῖν ὅτι οὗτοι ἡμῶν θεοί εἰσι. Χρυσαμπύκων. ἄμπυξ μὲν κυρίως, κόσμος τις περὶ τὰς γυναικείας κεφαλάς. ὅμηρος. Ἄμπυκα καὶ κεκρύφαλόν τε. νῦν δὲ ἀπὸ μέρους, τὰς τιμίας λέγει. Ὅς τις ἐὼν καλός. ὅς τις δὲ ὢν τῷ καλὸς εἶναι, καὶ ἀκμαῖος ἦν. ὀπώραν μὲν οὖν ἂν εἴη λέγων ἀφροδίτης, τὴν τοῦ σώματος ὥραν, καὶ τὸ τοῦ κάλλους ἄνθος. τὸ δὲ μνάστειραν, πρὸς τὸ ἀφροδίτας. τουτέστι τὴν τοῦ σώματος ὀπώραν. τὴν τῆς ἀφροδίτης μνήμην ἐμποιοῦσαν. Ἁ μοῖσα γὰρ, οὐ φιλοκερδής. νῦν φησὶ μισθοῦ δὲ ὠντάπουσι τοὺς ἐπινικίους, πρώτου σιμωνίδου προκαταρξαμένου. οὐδ' ἐργάτις, ὅ ἐστιν αἰτοῦσα μισθὸν ἐφ' οἷς ἔπραττεν. ἔνθεν καὶ καλλίμαχός φησιν. Οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω τὴν μοῦσαν ὡς ὁ κεῖος ὑλλίχου νέπους. λέγει δὲ ταῦτα πρὸς σιμωνίδην, ὡς φιλάργυρον διασύρων τὸν ἄνδρα. τὸ δὲ ἑξῆς. ἡ γὰρ μοῦσα τὸ παλαιὸν, οὔπω φιλοκερδὴς ἦν. οὐδὲ μισθοῦ δὲ ὠντάπουσα τὰ ποιήματα. οὐδὲ πρὸ τῆς τερψιχόρης ἐπιπράσκοντο αἱ γλυκεῖαι καὶ εὔφθογγοι ἀποκαλυψάμεναι τὴν παρειὰν ᾠδαί. ἔπειτα πρόσωπον

θέντ' ἀγλαΐαισι
Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυθό-
θεν. Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι
χεῖρα, τιμὰν ἑπταπύλοις
Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει
πλοῦτον κρυφαῖον, γρ. καὶ
ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ, ἀγλαΐσι.
ψυχὰν ἀΐδᾳ πλέων, οὐ
φράζεται δόξας ἄνευθεν.

μῦθον τοῖς ἐγκωμίοις μέλεσιν ἐπίδοξον γεγονότα, καὶ ἐκ τῆς Πυθίας, καὶ ἐκ τῆς Ὀλυμπίας, τοῖς ἐξαιρέτοις καὶ πρέπουσι τοῦ Ἀλφειοῦ στεφάνοις περιφράσαι τὴν χεῖρα. ἔρνος δὲ Ἀλφειοῦ, τὴν ἐλαίαν λέγει, ἀφ' ἧς ὁ στέφανος τοῖς ὀλυμπιονίκαις, τιμὴν καὶ δόξαν ταῖς ἑπταπύλοις Θήβαις ἀπεργαζόμενον. ἐν τῷ ὡς οὖν αὐτοῖς ἐπισφραγίζεται ὅτι Θηβαῖος ἦν Ἡρόδοτος. Ἄλλως. ἔρνεσι φράξαι φησὶ χεῖρα, ἀντὶ τοῦ στεφανωθῆναι. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. οἷον, τοῖς στεφάνοις κατέχειν. Εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον. εἰ δέ τις τῶν ἀνθρώπων ἔνδον ἀποταμιευσάμενος ἄδοξον πλοῦτον, τοῖς δὲ εὐδοξίαν ἀναλίσκουσιν ἐπεμβαίνων καταγελᾷ, οὐ διαλογίζεται τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄδοξον ᾅδῃ παραστέλλων καὶ πέμπων. ἤτοι, οὐ διανοεῖται τῷ ᾅδῃ τηρῶν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄνευ δόξης. οἷον, οὐ νοεῖ, ὅτι ἄνευ δόξης πλουτήσει. Χρύσιππος δὲ γράφει, ἀλαῶσι. ὃ ἐξ οὗ σημαίνει τυφλοῖς. ἐπειδὴ ὁ πλοῦτος τυφλός.

Τέλος τοῦ πρώτου τῶν ἰσθμίων εἴδους.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ δευτέρου τῶν ἰσθμίων εἴδους.

Τοῦ δευτέρου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ὀκτώ. Τὸ α΄, προσοδιακὸν καταληκτικόν. Τὸ β΄, ἑφθημιμερὲς τροχαϊκὸν εὐριπίδειον. Τὸ γ΄, τὸ αὐτὸ εὐριπίδειον. Τὸ δ΄, πινδαρικὸν ἐκ σαπφικοῦ. Τὸ ε΄, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ς΄, τρίμετρον δακτυλικὸν ἀκατάληκτον. Τὸ ζ΄, ἐγκωμιολογικόν. Τὸ η΄, στησιχόρειον.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ ἐπῳδὸς, κώλων ἑπτά. Τὸ α΄, πενθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ β΄, πινδαρικόν. Τὸ γ΄, πραξίλλειον. Τὸ δ΄, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ε΄, τρίμετρον τροχαϊκὸν εἰς ἴαμβον. Τὸ ς΄, πινδαρικὸν ἐκ σαπφικοῦ. Τὸ ζ΄, τροχαϊκὸν δίμετρον.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Ξενοκράτει ἀκραγαντίνῳ. οὗτος ὁ ἐπίνικος γέγραπται μὲν εἰς Ξενοκράτην ἀκραγαντῖνον. πέμπεται δὲ Θρασυβούλῳ. διά τινος νικα[illegible]. ὥστε εἶναι ἀποστολικὸν αὐτόν. τὸν δὲ Ξενοκράτην τοῦτον, οἱ μὲν προϋπομνηματισάμενοι, Θήρωνος ἀδελφὸν εἶναι φασίν. ὁ δὲ Ἀρτέμων σφόδρα τὰ περὶ τοὺς Σικελιώτας περιπολυπραγμονηκὼς, αὐτὸν μόνον συγγενῆ φησὶν εἶναι Θήρωνος. οὗτος δὲ ὁ Ξενοκράτης, οὐ μόνον ἴσθμια νενίκηκεν ἵπποις, ἀλλὰ καὶ πύθια, τὴν εἰκοστὴν τετάρτην πυθιάδα, ὡς Ἀριστοτέλης ἀναγράφει. καὶ Σιμωνίδης δὲ ἐπαινῶν αὐτὸν, ἀμφοτέρας αὐτοῦ τὰς νίκας κατατάσσει. Θρασύβουλοι δὲ, Σικελιῶται δύο εἰσί. ὁ μὲν Δεινομένους νεώτατος ἀδελφὸς τῶν περὶ Ἱέρωνα, καὶ Γέλωνα. ὁ δὲ, τῆς γυναικὸς τοῦ Ἱέρωνος ἀδελφὸς, οὗ νῦν μνημονεύει Πίνδαρος. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἀδελφὸν ὑπείληφε τοῦ Ξενοκράτους τὸν Θρασύβουλον. ἔνιοι δὲ υἱὸν Ξενοκράτους. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης κατ' εἰσβολήν. λέγων ὥσπερ τι πλουτικώτατι τῶν Ξενοκρά-

πεῖν. τὸν μινύα τε μυχόν.
καὶ τὸ, δάματρος κλυτὸν ἄλσος ἐλευσῖνα καὶ εὔ
βοιαν ἐν γναμπτοῖς δρόμοις.

ἀντιστροφὴ κῶλ. ζ.

πρωτεσίλα. τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν ἀχαιῶν
ἐν φυλάκα τέμενος συμβάλλομαι.
πάντα δ' ἐξειπεῖν ὅσ' ἀγώνιος ἑρμᾶς
ἡροδότῳ ἔπορεν ἵπποις ἀφαι-
ρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
ὕμνος. ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐ-
θυμίαν μείζω φέρει.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

εἴη μιν εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερ-

Καὶ τὸ δάματρος. ὅτι ἐν ἐλευσῖνι, δήμητρός ἐστιν ἀγὼν, καὶ στέφανος ἦν κριθαί. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ, πάντων τῶν ἀγώνων, τὸ προσειπεῖν ἀκουστέον, ἵνα ἔχῃ οὕτω· προσήκει προσειπεῖν, καὶ τῆς δήμητρος τὸ ἱερὸν ἄλσος τὴν ἐλευσῖνα καὶ τὴν εὔβοιαν, καθ' ἣν ὁ νικηφόρος ἐνίκησεν. Ἄλλως. ἐν τοῖς δρόμοις τούτοις καὶ ἀγωνίσμασι, προσῆκον ἡμῖν ἐστιν, ἀναμνῆσαι ἐλευσῖνα, καὶ εὔβοιαν. τὸ δὲ γναμπτοῖς δρόμοις, πρὸς πάντα λεκτέον τὰ λεγόμενα. καὶ γὰρ τὸν ποσειδῶνα φησὶ καὶ τοὺς ἄλλους. εὔβοιάν τε, καὶ ἐλευσῖνα. διὰ τοὺς δρόμους, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ἀγῶνας, καθ' οὓς ἐνίκησεν ὁ ἐγκωμιαζόμενος. Πρωτεσίλα. τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν ἀχαιῶν. τὸ ἑξῆς, καὶ τὸ σὸν δὲ τέμενος ὦ πρωτεσίλαε τὸ ἐν φυλάκῃ, συγκαταριθμοῦμαι ταῖς τοῦ ἡροδότου νίκαις. ἔστι δὲ πρωτεσιλάου τέμενος ἐν φυλάκῃ. τέμενος δὲ λέγεται, οὐ μόνον τὸ ἱερὸν, καὶ ὁ ναός. ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφωρισμένη χώρα. ὅμηρος. Καὶ μὲν οἱ λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον. αὐτῷ δὲ τῷ πρωτεσιλάῳ, κατὰ τὴν φυλάκην ἐπιτάφιος ἀγὼν, καθ' ὃν ὁ νικηφόρος ἐνίκησε. Πάντα δ' ἐξειπεῖν. πάντα γὰρ διεξελθεῖν φησιν, ὅσα ὁ τῶν ἀγώνων προστάτης ἑρμῆς τῷ ἡροδότῳ ἐχαρίσατο στέμματα, βραχὺς ὢν ὁ λόγος ἢ τοῖς ἀγωνιζομένοις, ἐξασθενεῖ εἰπεῖν. ἤτοι ὅτι πρὸς τὸν διδόμενον μισθὸν, καὶ τὰς ᾠδὰς ἐξέτεινεν. ἢ οὕτω. πάντα αὐτῷ τὰ ἀγωνίσματα εἰπεῖν, βραχὺν μισθὸν ἔχων ὁ ὕμνος, οὐ συγχωρεῖ μοι. ἢ ὅτι ἡ συμμετρία τῶν εἰρημένων λόγων ἀφαιρεῖται τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ μῆκος. ἀριστόδημος δὲ καὶ τοῦτο λαμβάνει, πρὸς τὸ, μόνων τῶν ἐπισήμων αὐτὸν μνημονεύειν, τοὺς δὲ λοιποὺς παραδεδυκέναι, βραχὺ φησὶ μέτρον εἰρηκέναι τοῦ ὕμνου, διὰ τὸ τὰς ἐκδόσεις τῶν ἐπινικίων πρὸς ἀριθμὸν εἰπεῖν. καὶ τριάδας ἔχειν τοὺς μισθούς. παρὸ, καὶ ἑαυτοῦ ἐπιλαμβάνεται. Ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον. διὰ τοῦτον ἔνιοι φασὶν ὑπαινίττεσθαι, τὸ περὶ τὴν νεμέαν αὐτῷ συμβεβηκὸς ἐλάττωμα. ὡς νικηθέντος αὐτοῦ τὸν ἀγῶνα. περὶ γὰρ τῶν ἄλλων εὐχόμενος αὐτῷ νίκην ἀγώνων, τοῦτον ἡσύχασε. παρὸ σεσιγηκέναι τὴν ἧτταν. ἡσυχασθεῖσι γὰρ ἐνίοτε τοῖς φαύλοις ἐπιμένειν χάριν, ἢ παραλεχθεῖσιν. ἔνιοι δὲ λέγεσθαι ταῦτα ὡς εἰς τὴν χάριν τοῦ ἐγκωμιαζομένου δύνασθαι μὲν αὐτὸ ἐκτείνειν τὸ ἐγκώμιον κατὰ λέγοντα τῆς νίκης. ἐπεὶ δὲ ἀνάξια ἦσαν νοῆσαι. παρὸ καὶ γνωμικῶς ἐπιλέγειν. τὸ σιωπηθὲν καλῶς, μείζονα παρέχει τῷ ἐγκωμιαζομένῳ χάριν. Ἄλλως. ναὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ σεσιωπημένον μείζονα τὴν εὔκλειαν φέρει. φησὶ δὲ τοῦτο, ὡς καὶ ἀδυνάτως ἔχων λόγῳ, τὰ τοῦ νικηφόρου ἑρμηνεῦσαι κατορθώματα. Εἴη μιν. εὔχεται ὥσπερ ἐν τοῖς προειρημένοις ἀγῶσιν ἐπέτυχεν, οὕτω καὶ πύθια, καὶ ὀλύμπια. καὶ τυχεῖν αὐτὸν τῶν τῶν μουσῶν ὕμνων. ὁ δὲ νοῦς. εἴη δὲ αὐτὸν εὐφώνων

Ἐπεὶ κοῦφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ. σοφὸν δ' ἂν εἴη λέγων, καὶ τὸν τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινοῦντα. τῷ γὰρ σοφῷ κούφη ἐστὶ δόσις φησίν, ἀντὶ παντοίων μόχθων ἐπαινέσαντα τὸ κοινῇ νομιζόμενον καλὸν ἀνορθῶσαι. Ἄλλως. κοῦφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ. ἐπεὶ τῷ σοφῷ ἀνδρί, ῥᾳδία φησὶ καὶ ἀνεπαχθής ἐστιν ἡ τῶν λόγων δόσις. κοινὸν δὲ καλόν, τὸν ἔπαινον φησίν. διατείνει γὰρ εἰς τοὺς ἐκτός. κόσμος γάρ ἐστι καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, τὸ περὶ ἕνα γινόμενον ἐγκώμιον. Μηλοβότᾳ τ', ἀρότᾳ τ', ὀρνιχολόχῳ τε. τῷ τὰ μῆλα νέμοντι· τῷ ποιμένι, καὶ τῷ τὴν γῆν ἀροῦντι, καὶ τῷ τὰς ὄρνις θηρεύοντι, καὶ ὃν πόντος τρέφει. χρυσίππος, τὸν ἔμπορον. δίδυμος δέ, τὸν ἁλιέα φησί. Γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμόν. πᾶς γὰρ τὸν λιμὸν ἀποθεραπεύων φησίν, ἐπίκειται τοῖς ἔργοις, καὶ κάμνει. αἰανῆ δέ, οἱ μὲν τὴν χαλεπήν. παρὰ τὸ αἰ, αἰ. οἱ δὲ τὸν διηνεκῆ λιμόν, παρὰ τὸ αἰέν. τὸ δὲ τέταται, ἀντὶ τοῦ σπεύδει.

μὴ φθονεραῖσι φερέτω γνώμαις. ἐπεὶ
κοῦφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν ἔπος εἰπόντ' ἀγαθόν,
ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀν-
θρώποις γλυκύς
μηλοβότᾳ τ', ἀρότᾳ τ', ὀρνι-
χολόχῳ τε, καὶ ὃν πόντος τρέφει.
γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων
λιμὸν αἰανῆ, τέταται.
ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρη-
ται κῦδος ἁβρόν
εὐαγορηθείς, κέρδος ὕ-
ψιστον δέχεται πολιατᾶν,
καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.

στρο. δ΄. κῶλ. ζ΄.

ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱόν,
γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν,
ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι.
καὶ σέθεν ἀμφιτρύων παῖδας προσει-

Ὅς δ' ἀμφ' ἀέθλοις. ὅστις δὲ ἂν τῶν ἀνθρώπων, ἐν ἀγῶνι καὶ πολέμοις ἀνέληται δόξαν εὐθυραὶ ἐγκωμιασθείς, μισθὸν ὑψηλὸν καὶ ἐπίδοξον δέχεται παρὰ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ξένων τῆς γλώσσης τὴν εὐφημίαν. γλώσσης γὰρ ἄωτόν φησι τὸ ἐγκώμιον. Ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱόν. χρυσίππος, παρείληφε φησὶ τὸν Ποσειδῶνα, διὰ τὴν γειτνίασιν τοῦ Ὀγχηστοῦ. καθὼς συμβέβηκεν ἱπποδρομίου Ποσειδῶνος ἱερὸν ἐν Θήβαις εἶναι. ὁ δὲ νοῦς. ἡμῖν δὲ προσήκει, ἀμειβομένοις τὸν ἱππικώτατον Κρόνου παῖδα Ποσειδῶνα, εὐεργέτην ὄντα τῶν ἁρμάτων, ἀνυμνῆσαι. ἀντιδιδόντας τῷ θεῷ τὸν ὕμνον, ἀντὶ τῶν εἰς τὸν νικηφόρον εὐεργεσιῶν. ἐντεῦθεν δὲ λεληθότως, καταλέγει τὰς ἐξ αὐτοῦ νίκας. Γείτον' ἀμειβομένοις. Γείτονα, τὸν Θηβαῖον, ὡς πρὸς τὸν Ὀγχηστόν. καὶ γὰρ αὕτη, τῆς Βοιωτίας. Καὶ σέθεν. καὶ σὲ συλλήψῃ Ἀμφιτρύωνος ἔφη παῖδας, τόν τε Ἡρακλέα, καὶ τὸν Ἰόλαον, ὃς ἦν Ἰφικλέους τοῦ Ἀμφιτρύωνος υἱός. Ἰολάεια δὲ ἐν Θήβαις ἀγών, καὶ Ἡράκλεια. Μινύα δὲ μυχόν, τὸν Ὀρχομενὸν εἶπεν. οὗτος γὰρ λέγεται καὶ Ὀρχομενὸς Μινύειος. ταύτῃ γὰρ ἐνῴκησεν ὁ Μινύας. τοῦτον δὲ τὸν Μινύαν, οἱ μὲν Ὀρχομενοῦ γενεαλογοῦσιν. ὡς Φερεκύδης. ἔνιοι δὲ ἔμπαλιν τὸν Ὀρχομενόν, Μινύου. ἔνιοι δὲ ἀμφοτέρους Ἐτεοκλέους γενεαλογοῦσι. Διονύσιος δὲ τὸν Μινύαν, Ἄρεος ἀναγράφει. Ἀριστόδημος δὲ Ἀλεοῦ τὸν Μινύαν. ἐπεὶ τοὺς Ἀργοναύτας δὲ Μινύας ἐντεῦθεν γράφει προσαγορεύεσθαι.

γαρύσομαι τοῦ δ' ἀνδρὸς ἐν
τιμαῖσιν, ἀγακλέα τὰν ἀ-
σωποδώρου πατρὸς αἶσαν.

στροφὴ, γ'. κῶλα. ζ'.

ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν.
ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς, ἐν κρυοέσσα
δέξατο συντυχία. νῦν δ' αὖτις ἀρ-
χαίας ἐπέβασε πότμος
συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δὲ νόῳ,
καὶ προμάθειαν φέρει.

ἀντιστροφὴ, κῶλα. ζ'.

εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργὰν
ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρή νιν εὑρόντεσσιν, ἀγάνορα κόμπον

Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν. προείρηται ὅτι ὁ τοιοῦτος μὲν, θηβαῖος. ὁ δὲ πατὴρ, ὀρχομένιος. ἢ αἱ μὲν τοῦ πατρὸς γονεῖς, ὀρχομένιοι. ὁ δὲ πατὴρ θηβαῖος. διὰ τὸ ἐκεῖ γεννηθῆναι. καὶ ὀρχομένιος, διὰ τὸ υἱὸν ὑπὸ μητρὸς δεχθῆναι ἐκπεσόντα. ἡ γὰρ μήτηρ ὀρχομενία. ὁ δὲ πατὴρ, θηβαῖος. ἢ καταχρηστικῶς, ὅτι θηβῶν μέν ἐστιν ὀρχομενὸς ἡ πόλις. εἰ χωμίου τρόπῳ δὲ, θηβαῖον γράφει. Ἅ νιν ἐρειδόμενον. φυγαδευθεὶς γὰρ ὁ ἀσωπόδωρος θήβηθεν, ἐν ὀρχομενῷ ἐπολιτογραφήθη. Ἄλλως. ναυαγήσας ὁ ἀσωπόδωρος, ἐν ὀρχομενῷ ἐξερρίφη. Ἅ νιν ἐρειδόμενον. ἥτις ἡ ὀρχομενὸς αὐτὸν, ἐπὶ ταύτῃ γὰρ ὁ λόγος, βαρυνόμενον ἐπὶ τῆς ναυαγίας ἐδέξατο. ἀλληγορεῖται δὲ, τὴν ἔκπλωσιν θαλάσσῃ, καὶ χειμῶνι παραβάλλων. ἀμφίβολον δέ φησιν ἐστιν ὁ δίδυμος, πότερον τὸν ἡρόδοτον, ἢ τὸν ἀσωπόδωρον λέγει. δύναται γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρων ἀκούεσθαι συντυχία. καὶ ἀλκαῖος τὴν δυστυχίαν, χειμῶνα καὶ τρικυμίαν λέγει. τῇ φυγῇ. κοινὸν γὰρ ἡ συντυχία. Ὁ πονήσαις δὲ νόῳ. ὁ χρύσιππος ἐμφαίνειν φησὶν, ὡς καὶ πρότερον μὲν αὐτοὺς ἐγχειρήσαντα, ὡς μὴ κινδυνεύσῃ. καὶ μετὰ τὴν κάθοδον ἠσφαλισμένον τὰ καθ' ἑαυτόν. τοῦτο οὖν φησιν. ὁ παθὼν καὶ τοῦ νοῦ προμαθὴς γίνεται. ἀλκμαν. Πεῖρά τοι, μαθήσιος ἀρχά. καὶ ὅμηρος. Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. Εἰ δ' ἀρετᾷ. ὅτι ἀρεταὶ κατάκειται, εἴρηκεν ἀντὶ ζεύξας πληθυντικῷ ἑνικὸν ῥῆμα, τὸ, κατάκειται. καὶ ὅτι ὀργὰν, τὸ ἦθος λέγει. Εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται. ἀρίσταρχος σὺν τῷ ι γράφει, καὶ περισπᾷ. καὶ ἀττικὴν δέχεται τὴν σύνταξιν. ἵν' ᾖ ὁ λόγος. εἰ τῇ ἀρετῇ καθ' ὅτι τρόπον, ἔν τε τῷ πονεῖν αὐτὸν τῷ ἰδίῳ σώματι καὶ τῷ δαπανᾶν. τῷ μὲν δαπανᾶν, καθόσον ἱπποτροφεῖ. τὸ δὲ πονεῖν, καθόσον ἡνιοχεῖ. χρὴ τοῖς εὑροῦσι τὴν τοιαύτην ἀρετὴν, τὸν ἀγήνορα κόσμον, μὴ φθονεραῖσι γνώμαις φέρειν. τουτέστι τὸ σεμνὸν αὐτοῦ καύχημα, μὴ φθονερῶς φέρειν, ἀλλ' ἐπαινεῖν. ἔνιοι δὲ, οὕτως. εἰ οὖν ἐν ἀρετῇ κεῖται καὶ δαπανῶν καὶ πονῶν, δεῖ τὴν τοιαύτην τοῖς εὑροῦσιν ἀρετὴν μὴ φθονεῖν, μηδὲ βασκάνοις αὐτῷ φέρειν λόγοις. ἔσται δὲ ἄκυρον τὸ μῖν. Χρή μιν εὑρόντεσσι. καὶ ταῦτα περὶ ἡροδότου τοῦ λόγου ὄντος. καὶ ἐπαναλαμβάνοντος τοῦ πινδάρου τὴν ἀρετὴν τοῦ ἡροδότου. ἔνιοι δὲ πληθυντικῶς ἀναγινώσκουσιν. εἰ δὲ ἀρεταὶ κατάκειται. κατὰ τὴν πινδάρου συνήθειαν. ἵν' ᾖ εἰ δ' αἱ ἀρεταὶ κατάκεινται. ὃ καὶ μᾶλλον. βέλτιον δέ φησιν ὁ δίδυμος τὸ εὑρόντεσσι τὸν ἀγάνορα κόμπον, τουτέστι τὸν ὕμνον, εἰς τοὺς δαπάναις, καὶ ἔργῳ κεκτημένους τὴν ἀρετὴν, μὴ φθονεῖν. ὥστε καὶ τὸν πίνδαρον, μὴ δεῖν φθονεῖσθαι διὰ τοὺς εἰς τὸν ἡρόδοτον ἐπαίνους. λέγει δ' αὖ ἀγάνορα κόμπον, τὸν ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἔπαινον, τὸν ἐκ τῶν χρημάτων. τοῦτο δὲ σαφὲς ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου.

οὐ γὰρ ἦν πένταθλον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ,
ἔργματι, κεῖτο τέλος. τὼν, ἀθρόαις
ἀνδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας, ῥεέθροισί τε δίρκας ἔφανε,
καὶ παρ' εὐρώτα πέλας.

ἐπωδὸς, κωλ. ια.

ἰφικλέος μὲν παῖς, ὁμόδαμος ἐὼν
σπαρτῶν γένει.
τυνδαρίδας δ' ἐν ἀχαιοῖς ὑ-
ψίπεδον θεράπνας οἰκέων ἕδος.
χαίρετ'. ἐγὼ δὲ ποσειδά-
ωνι ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ,
ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσι περι-
στέλλων ἀοιδάν.

Οὐ γὰρ ἦν πένταθλον. οὐκ ἦν φησὶ τότε τὸ πένταθλος ἀγών. τὸ ἐκ πέντε ἀγωνισμάτων συνεστηκὸς ἄθλημα. κατ' ἰδίαν δὲ ἑκάστῳ τέλος ὑφειστήκει. τέλος δὲ λέγει, τὸ νικηφορῆσαι. ἢ τὸν ἐφ' ἑκάστῳ τιθέμενον στέφανον. Ἄλλως. οὔπω γὰρ ἦν ἐπὶ κάστορος καὶ ἰολάου τὸ πένταθλον. ὅπερ ἦν, ἅλμα. δίσκος. ἀκόντιον. δρόμος. καὶ πάλη. ἀλλὰ διαλελυμένως ἐφ' ἑκάστῳ ἀγωνίσματι, καὶ ὁ στέφανος ἦν. Ἔργματι κεῖτο τέλος. καὶ ὅμηρος. Βόμβησε δὲ λίθος. κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ. τὸ δὲ κεῖτο τέλος, ἀντὶ τοῦ ἦν ἰδιάζον καὶ ὁ στέφανος. Τὼν, ἀθρόαις. ὧν τινων, στεφανίαις πλείοσιν ἀναδησαμένων βλαστήμασι τὰς κεφαλὰς, ἔνδοξαι ὤφθησαν κατὰ τὰς θήβας, καὶ λακεδαίμονα. πάλιν δὲ πρὸς αὐτὸ συγκέκρουκε τὸ, ἑκατέρῳ συμβεβηκὸς, εἰπὼν αὐτοὺς φανῆναι νενικηκότας πέλας τῆς δίρκης, καὶ τοῦ εὐρώτα. ἰόλαος μὲν γὰρ παρὰ τῇ δίρκῃ. ἔστι δὲ αὕτη, θηβῶν. κάστωρ δὲ παρὰ εὐρώτᾳ. οὗτος γὰρ λακεδαιμόνιος ποταμός. Ῥεέθροισί τε. πρὸς τὸν εὐρώταν τὸ, ῥεέθροις ἀκουστέον. ἔδει δὲ ἕκαστον οἰκείως ἐπὶ τῶν ἰδίων χωρίων ἀκοῦσαι. Ἰφικλέος μὲν παῖς. τὸ ἑξῆς. ὁ μὲν τοῦ ἰφικλέος παῖς ἰόλαος, πολίτης ὢν θηβαίας. ὁ δὲ τοῦ τυνδάρεω κάστωρ, ἐν τοῖς ἕλλησι τὴν ἐπίδοξον καὶ ὑψηλοτάτην οἰκῶν λακεδαίμονα. καὶ ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἐπίδοξαι ὤφθησαν. Σπαρτῶν γένει. οἱ γὰρ ἀπὸ σπαρτῶν ὑπολειφθέντες, οἰκισταὶ τῶν θηβαίων γεγόνασιν. ὑπερήνωρ. χθόνιος. πέλωρος. οὐδαῖος. ἐχῖος. Ὑψίπεδον θεράπνας οἰκέων ἕδος. θεράπνης, τῆς λακεδαίμονος. θεράπνη γὰρ, κώμη αὐτόθι. τὸ δὲ ὑψίπεδον ἕδος, δοκεῖ ἐναντίως εἰρῆσθαι τῷ ὁμηρικῷ. φησὶ γάρ. Οἳ δ' εἶχον κοίλην λακεδαίμονα κητώεσσαν. ἀλλ' ἀπολυσόμεθα οὕτως. ὑψίπεδος, ἡ λακεδαίμων, καθ' ἑαυτήν. κοίλη δὲ, ὡς πρὸς τὰς πλησίον πόλεις. ἢ ὑψίπεδον αὐτήν φησι, διὰ τὰς τῶν οἰκούντων ἀρετάς τε καὶ εὐδοξίας. Ἄλλως. τουτέστι σπαρτιάτης ὤν. ἡ γὰρ θεράπνη, τῆς σπάρτης. ἀχαιοὺς δὲ εἴρηκε, τοὺς σπαρτιάτας, ἐπειδὴ πρότερον οἱ ἀχαιοὶ, τὴν σπάρτην ᾤκουν. αὖθις δὲ τῶν ἡρακλειδῶν μετὰ δωριέων ἀφικομένων, δωριεῖς προσωνομάσθησαν. ἰστέον ὅτι τῆς λακωνικῆς ἐν θεράπναις, τὸ ἱερόν ἐστι τῶν διοσκούρων. Χαίρετ' ἐγὼ δέ. ὁ λόγος παρὰ τοῦ πινδάρου, πρὸς τοὺς ἥρωας. τὸ δὲ ἑξῆς. ἰλήκατε ὦ ἥρωες, ἐγὼ δὲ τῷ ποσειδῶνι καὶ τῷ ἰσθμῷ τῷ θείῳ, καὶ τῷ ὀγχηστῷ, τὸν ὕμνον ἐπιμελῶς παρέχων ἐν ταῖς τιμαῖς καὶ τοῖς κατορθώμασι τοῦ νικηφόρου, ὑμνήσω τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀσωποδώρου τὴν εὐδαιμονίαν. ὀγχηστὸς δὲ, τῆς βοιωτίας χωρίον παράλιον ἱερωμένον ποσειδῶνι. ὡς καὶ ὅμηρος μαρτυρεῖ. Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος. ἀϊόνεσσι δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ παράκειται τῇ ὀγχηστῷ πόλει τῆς βοιωτίας, ἡ κωπαῒς λίμνη. Περιστέλλων ἀοιδάν. θεραπεύων τὸν ὕμνον. τουτέστιν, ἐπιμελείας καὶ σπουδῆς ἄξιον.

ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων
τὸ μὲν, ἅρματι τεθρίππῳ γέρας,
ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ
χερσὶ νωμάσαντ' ἐθέλω
ἢ Καστορείῳ, ἢ Ἰολάου ἐναρ.
μόξαι μιν ὕμνῳ.
κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρη
λάται Λακεδαίμονι καὶ Θή
βαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι.
στρ. β'. κῶλ. ζ'.
ἔν τ' ἀέθλοισι, θίγον πλείστων ἀγώνων,
καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον.
καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ,
γευόμενοι στεφάνων νικαφόρων.
λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ,
ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν, ἔν τ' ἀσπιδοδού
ποισιν ὁπλίταις δρόμοις.
ἀντιστρ. κῶλ. ζ'.
οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς
καὶ λιθίνας ὁπότε δίσκοις ἵεν.

Κάστορι καὶ Ἰολάῳ ἁρμόσαιμι. διὰ τούτων δὲ συνίστησιν, ὅτι αὐτὸς ἡνιόχησεν ὁ Ἡρόδοτος κατὰ τὸν ἀγῶνα. ὁ δὲ λόγος, ἐγὼ δὲ τὸ μέλος τῷ Ἡροδότῳ τεύχων· τὸ μέν τι, καθόσον ἐνίκησε· τὸ δέ τι, καθὸ αὐτὸς ἱπποτρόφησε· τὸ μὲν ἅρματι, τεθρίππῳ, ὡς ἱπποτροφήσαντα καὶ ἐλάσαντα. Ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ' ἐθέλω. ἐλλείπει διὰ τὸ νωμᾶσθαι. Ἢ Καστορείῳ. ἢ Κάστορος ἱππικοῦ ὄντος. Ἢ Ἰολάου. Ἰόλαος δὲ ἦν, Ἡρακλέους ἡνίοχος. ἀλλ' εὕρηνται Πινδάρου ἐν ὑπορχήμασιν· ὡς καὶ εὕρημα Κάστορος, ὡς αὐτὸς λέγει. Κεῖνοι γάρ. εἰ καὶ μὴ ἡ ἱστορία συγχωρεῖ, ἀλλ' οὖν γε αὐτὸς σχηματίζει τὸν λόγον. ὅταν γὰρ λέγῃ, κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλάται, τὴν αἰτίαν αὐτὸς ἐπιφέρει· ἐπειδὴ οὗτοι οἱ ἥρωες, διέπρεψαν ἐπὶ ἱππικῇ, αὐτοὶ ἡνιοχοῦντες. ἰδίως δὲ ὁ λόγος κατὰ τοῦ Ἰολάου εἰρηθήσεται τοῦ Ἡρακλέος ἡνιόχου· κατὰ δὲ τοῦ Κάστορος, οὐκέτι· ἀλλὰ τὸ χωρὶς συμβεβηκὸς τῷ Κάστορι καὶ Ἰολάῳ, κατ' ἀμφοτέρων κοινῶς εἴρηκε. Λακεδαιμόνιος μὲν γὰρ ὁ Κάστωρ· Θηβαῖος δὲ ὁ Ἰόλαος. καλλίων δέ ἐστιν αὕτη ἡ ἐκδοχή, ἵνα ἐπαμφοτερίζοντα τὸν λόγον νοήσωμεν· ἐκεῖνοι γὰρ, Κάστωρ τε καὶ Ἰόλαος, ὑπὲρ πάντας ἥρωας, ἄριστοι γεγόνασιν. Ἔν τ' ἀέθλοισι. κατὰ τὸ ἐναντίον ἀποδέδωκεν· οὐδεὶς γὰρ ἐν ἄθλοις ἀγώνων τυγχάνει, ἢ ἐν ἀγῶσι, τῶν ἄθλων. ἀρχαιότερος τε οὖν καὶ ποιητικώτερος ὁ λόγος· ὥς τε κατὰ τὸ ὁμηρικὸν δῆλον· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη· ἔστι γὰρ, πελεμιχθεὶς, ἀνεχώρησεν. Ἄλλως. αὐτοὶ δὲ, καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι πλείστων ἔψαυσαν ἄθλων· καὶ τοῖς τρίποσι καὶ ταῖς χρυσαῖς φιάλαις, ἃ ἦν ἔπαθλα τῶν ἀγώνων, τὸν ἑαυτῶν ἐκόσμησαν οἶκον, τῶν τῆς νίκης στεφάνων μεταλαβόντες. Λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετά. σαφὲς ἀντὶ ῥηματικῶς. τὸ δὲ ἑξῆς, λάμπει δὲ σαφῶς ἡ ἀρετὴ, ἔν τε γυμνικοῖς σταδίοις, καὶ ἐν τοῖς τῶν ὁπλιτῶν δρόμοις· ὡς παντὸς ἀγώνισμα τούτων ἀγωνισαμένων. ἀντὶ συλληπτικοῦ δὲ κέχρηται τῷ σχήματι. ἐν γὰρ τῷ ἐπὶ Πελίᾳ ἀγῶνι, ὁ Ἰόλαος τὴν ὁπλιτῶν νικᾷ· ὃν κοινὸν ἐπ' ἀμφοτέρων ἔθηκεν. ὁ δὲ Κάστωρ, τὰ δευτερεῖα ἔλαβε, δισκεύων καὶ ἀκοντίζων· καὶ τοῦτο κοινὸν ἔταξε. τὸ δὲ οἷα, θαυμαστικῶς. ὁποῖα γὰρ ἦσαν ἀκοντίζοντες τὰ δόρατα· καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν· οὓς ἀποτομάδας καλοῦσι. παρόσον οἱ ἀρχαῖοι τοῖς νικῶσιν ἀκοντίῳ, τοσοῦτον ἀπετέμνοντο τῆς γῆς ἔπαθλον, ὅσον ὁ νικηφόρος ἠδύνατο βαλεῖν.

νοντι ἐν ταῖς πατρίσιν, οὗ αἱ χορεῖαι περιεμελέτων τὰς ᾠδάς, καὶ οὕτως ἀπῄεσαν. ἀπὸ οὖν τοῦ παρακολουθοῦντος τοῖς ὕμνοις τοῦτό φησιν, ἀντὶ τοῦ ὑμνῶν. ὅτι μετὰ χορείας ἐλέγοντο οἱ ὕμνοι. Ἐν Κέῳ ἀμφιρύτῳ σὺν ποντίαις ἀνδράσι. τοῖς κατὰ τὴν Κέω φησί. ποντίοις δὲ αὐτοὺς ἔφη, ὡς νησιώτας. τὸ δὲ ἑξῆς. καὶ τὸν ἄτμητον τὰς κόμας Ἀπόλλωνα ὑμνῶν ἐν τῇ Κέῳ σὺν τοῖς νησιώταις ἀνδράσι. καὶ τὴν περιβεβλημένην, ἐκ τῆς θαλάσσης περιοριζομένην τοῦ Ἰσθμοῦ δεξοχήν. ἵν᾽ ᾖ ὅλον, ὅτι ὑμνήσω καὶ τὴν Κέω, καὶ σέ, ὦ Δῆλε, καὶ τὸν Ἰσθμόν. καὶ ὕστερον, σοὶ πάλιν τὸν ἐπίνικον ἀποδώσω.

ἀντιστροφὴ κῶλ. ζ.

καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον, χορεύων
ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ, σὺν ποντίαις
ἀνδράσιν. καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ
δειράδ᾽. ἐπεὶ στεφάνους ἓξ ὤπασε
Κάδμου στρατῷ, ἐξ ἀέθλων.
καλλίνικον πατρίδι κῦδος, ἐν ᾇ καὶ τὸν ἀδεί-
μαντον Ἀλκμήνα τέκε—

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

παῖδα. θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα
φρίξαν κύνες.

Στεφάνους ἕξ. καταχρηστικώτερον ἀπὸ τῶν πλειόνων. Ἄλλως. Ἤτοι ἀριθμητικῶς ἕξ, ἢ καταχρηστικώτερον ἀντὶ πολλῶν. Ἐπεὶ στεφάνους ἓξ ὤπασε Κάδμου στρατῷ. Διαπορεῖται, τίς ἐνεχείρισε τῷ Κάδμου στρατῷ, τουτέστι τοῖς Θηβαίοις τοὺς στεφάνους. Ἔνιοι μὲν οὖν τὸν Ἰσθμὸν ἀκούουσιν· ὡς ἓξ νενικηκότων τῶν Θηβαίων τὰ Ἴσθμια. ἔνιοι δέ, αὐτὸν τὸν Ἡρόδοτον. τοῦτον γὰρ ἑξάκις Ἴσθμια νενικηκέναι Θηβαῖον ὄντα. τούτων δὲ οὐδέτερον ἐν ταῖς Ἰσθμιακαῖς ἀναγραφαῖς ὡμολόγηται, δι᾽ ἣν αἰτίαν οἱ Ἀριστάρχειοι …λοῦντες, καὶ ἀντὶ τοῦ νικηφόρου ἐκλαμβάνονται τὸν λόγον. … εἶναι λέγοντες τὴν ἕξ, προσθέντες ποιητικῇ συνηθείᾳ. τὸ γὰρ ὅλον εἶναι. ἐπεὶ ὤπασεν, ὅ ἐστι περιεποίησεν. ἄλλως τε, οὐκ ἀναγκαῖον ἀριθμὸν κεῖσθαι. πολλοὺς γὰρ μᾶλλον ἐνδέχεσθαι τὸν νενικηκότα. Ἀριστόδημος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς διασύρων, καὶ διαιρῶν, τὸ μὲν ἓξ ἀντὶ τοῦ Ἡροδότου ἀκούει. τὸ δὲ ὤπασεν, ἀντὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. προστάτης γὰρ τῶν ἀγώνων ὁ θεός. ἐξ οὗ προνοίᾳ φησὶ τοῦ θεοῦ νενικηκέναι τὸν Ἡρόδοτον, οὐκ Ἰσθμιακοὺς ἀγῶνας, ἀλλὰ συμμίκτους, οὓς καὶ αὐτὸν ἀντιλέγειν Πίνδαρον. ἐν μὲν Θήβαις, Ἰόλαια, ἢ Ἡράκλεια. ἐν δὲ Ὀρχομενῷ, Μινύεια. ἐν δὲ Εὐβοίᾳ, Βασίλεια. ἐν δὲ Θεσσαλίᾳ, Πρωτεσίλεια. καὶ ἐν Ἰσθμῷ νῦν. καὶ ἄλλοις δὲ περιχωρίοις, οὓς διὰ μακρὸν παρῆλθεν ὁ Πίνδαρος. ἐν δὲ ἰνῇ, τῇ Θήβῃ, καιριωτάτην ἑαυτῷ τῶν πατρίων εἰσβολὴν ποιήσατο. Θρασεῖαι. συλληπτικὸς ὁ τρόπος. εἷς γὰρ ἦν ὁ Γηρυόνου κύων. Ἡσίοδος εἴρηκεν· Ὄρθον μὲν πρῶτον. εἰς τὸ αὐτὸ … τῷ Πινδάρῳ πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, καὶ τὰς ἱστορίας βιάζεσθαι. ἑνὸς γὰρ ὄντος τοῦ Γηρυόνου κυνός, ὥς γε καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ, Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα. ὥς τι τῷ πληθυντικῷ καταχρησάμενος, κύνες φησί. καὶ μήποτε ἀνάξιον Ἡρακλέους ἡγήσατο πρὸς ἆθλον καὶ κατόρθωμα τοῦ ἥρωος, ἀντιτάξαι τὸν κύνα. Ἀλλ᾽ ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων. ἀλλ᾽ ἐγὼ τῷ Ἡροδότῳ κατασκευάζων. τὸν μὲν ὕμνον, ὅτι τεθρίππῳ αὐτὸς ἀγωνισάμενος δι᾽ ἑαυτοῦ ἐνίκησε. τὸ δέ, ὅτι καὶ ἱπποτρόφησεν, αὐτὸν βούλομαι ἐφαρμόσαι, ἢ Κάστορος, ἢ Ἰολάου ὕμνῳ. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι. τὸν Ἡρόδοτον ἱπποτροφήσαντα, καὶ δι᾽ ἑαυτοῦ ἀγωνισάμενον, καὶ νενικηκότα, ὁμοίως

ΗΡΟΔΟΤῼ ΘΗΒΑΙῼ.

ΕΙΔΟΣ. Α'.

Στροφὴ, α'. κῶλα. ζ'.

Μᾶτερ ἐμὰ, τὸ τεὸν χρύσασπι θήβα πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι δᾶλος ἐν ᾇ κέχυμαι τι, φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς.

εἶξον ὦ 'πολλωνιὰς ἀμφοτέραν τοι χαρίτων σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος,

δαφνον αἰγιτιδόμενον, φασὶ. Α' νίκη ἐψδόμενον ναυαγίαις, ὃς ἄμετρήτας ἁλὸς, ἐν κρυόεσσα δέξατο συντυχία. ναυαγίαν γὰρ εἶπε τὴν ἐκ τῆς πατρίδος εἰς τὸν ὀρχομενὸν φυγήν.

Ἄλλως. Οἱ κεῖοι δηλιακὸν ποιῆσαι ἠξίουν τὸν ποιητὴν γράψαι. ἀρχαμένου οὖν γράφειν, ἐκείνοις ἐπῆλθεν ἡ νίκη ἡροδότου θηβαίου πολίτου, ὃς ὃν προέκρινε μᾶλλον σκέψασθαι. ἀναβαλλόμενος τὸ τῆς θεοῦ καὶ τῶν κείων. διὸ καὶ τὴν ἀποβολὴν ποιεῖται τῶν ἐπινίκων ὁ πίνδαρος, συγγνῶναι παρακαλῶν τὴν δῆλον αὐτῷ, προυργιαίτερον θέμενος τὴν πατρίδα, τὰς θήβας, διὰ τὸ ἡρόδοτον βούλεσθαι τὸν ἐπίνικον συντάξαι θηβαῖον ὄντα. μέλλοντος γὰρ κείοις γράφειν προσοδιακὸν παιᾶνα, καὶ ἐπιγινομένου ὄντος τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔδει συντελέσθαι τὸ ποίημα τὸ δηλιακὸν, ἔτι περὶ τὴν γραφὴν ἀσχολούμενος μεταξὺ ἡροδότου θηβαίου ὄντος, καὶ νικήσαντος τὰ ἴσθμια, ἐάσας ἀσυμπέραστον τὸ εἰς δῆλον ποίημα, συντάττει τῷ ἡροδότῳ τὸν ἐπίνικον. τὰ ἴσθμια δὲ διὰ τριετηρίδος ἄγεται. Ἐξήγησις παλαιὰ πάνυ ὠφέλιμος.

Μᾶτερ ἐμά. παρόσον καὶ ὁ πίνδαρος θηβαῖος. τοῦτο γὰρ τὸ πρὸς τὸν ἡρόδοτον δίκαιον, καθίστησι τὸν λόγον πρὸς τὴν θήβην. καὶ τὸ ἐν χερσὶν ἀφέμενον, παρέθηκε τῆς τοῦ ἐπινίκου γραφῆς φροντίσαι. ἐν ταυτῷ δὲ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ πρὸς τὴν ἡρωΐδα ἀφ' ἧς ἡ πόλις καλεῖται, τοὺς λόγους ποιεῖται. ἡ γὰρ χρύσασπις, ἀντὶ τῆς ἡρωΐδος. ἣν ἀσωποῦ καὶ μετώπης τῆς λάδωνος φασίν. ὁ δὲ νοῦς. ὦ θήβη ἐμὴ μῆτερ, τὸ σὸν πρᾶγμα, πάσης ἀσχολίας κρεῖσσον προτίθημι καὶ κρίνω. μηδαμῶς μοι ἡ τραχεῖα καὶ πετρώδης δῆλος νεμεσήσειεν. ἐφ' ἣ νῦν, πάρεγκειμαί τι, βέλτιον ἢ προσφιλέστερον τοῖς ἀγαθοῖς τῆς ἑαυτῶν πατρίδος φησί. τὸ γὰρ κεδνῶν τοκέων, ἀντὶ τῆς πατρίδος. χρύσασπι, ἀντὶ τοῦ τιμία κατὰ τὰ ὅπλα. ἐκ δὲ τούτου, ὡς ἐνδόξους ἔχουσα ἄνδρας. κραναά. τραχεῖα καὶ πετρώδης ἡ νῆσος. ἔστι δὲ μία τῶν κυκλάδων, κατὰ τὸ αἰγαῖον πέλαγος. ἐκ τούτου δῆλον, ὅτι εἰς δῆλον ἔγραφε κείοις. ὥς τι καὶ ἐπιβαίνων φησὶν, ἐν κέῳ ἀμφιρρύτῳ. ἐν ἣ κέχυμαι. τουτέστιν, ἐφ' ἣ νῦν τῇ δήλῳ, τὴν σπουδὴν εἶχον τῆς γραφῆς. Εἶξον ὦ 'πολλωνιὰς ἀμφοτέρων τοι χαρίτων. δύο χαρίτων. μιᾶς μὲν ὅτι αὐτῇ τὸ ἀσυμπέραστον γράφει ποίημα. δευτέρας δὲ, ὅτι πεισθεῖσα, ὑπεχώρησε τῷ νῦν τοῦ ἡροδότου ἐγκωμίῳ. τὸ δ' ἑξῆς, ὑποχώρησον ὦ τῷ ἀπόλλωνι τιμωμένη, καὶ τετιμημένη δῆλε. ὅτι κατ' αὐτὴν ἐφύετο ὁ θεός. δύο γὰρ χαρίτων ἕνεκεν συμπραττόντων τῶν θεῶν, παρασκευάσω σει ὕμνον. ἔνιοι δὲ οὕτως. ἀμφοτέρων τῶν χαρίτων τὸ τέλος συζεύξω. καθ' ἣν τί σοι χαριστέον ἐστί. καὶ καθ' ἣν τῇ πατρίδι. ἀοιδαί, ἀμφότερα ποιήσω. καὶ τὸν ἀπόλλωνα ἐν ᾧ δεῖ καὶ ῥυθμήσω, καὶ τὸν ἐπίνικον τηρήσω. τὸ δὲ χορεῦον, ἀντὶ τοῦ μετὰ χοροῦ ὑμνῶν. ἐπεὶ αἱ χοραὶ ἀπαγγέλλουσι τὰ ποιήματα ἐν δήλῳ εἰς τὸν ἀπόλλωνα. πῶς οὖν τὸ δηλιακὸν ποίημα φησὶν ἀδειν ἐν κέῳ. μή ποτε οὖν προαναλαμβά

τὸν λοιπὸν παῖδα μελικέρτην ἁρπάσασα, διὰ γερανείας τοῦ ὄρους τοῦ μεγαρικοῦ φυγοῦ-
σα, καὶ στᾶσα ἐπὶ τῆς καλουμένης μολουρίδος πέτρας, ἥλλετο σὺν τῷ βρέφει, εἰς τὴν ὑπο-
κειμένην θάλασσαν. αὐτοὺς μὲν οὖν λόγος ἔχει ἀποτεθεῶσθαι. καὶ τὴν μὲν, μετωνομά-
σθαι αὐτὴν ἰνοῦς, λευκοθέαν. τὸν δὲ, ἀντὶ μελικέρτου, παλαίμονα. τὸ δὲ τοῦ παιδὸς σῶ-
μα ἐκκομισθὲν ὑπὸ δελφῖνος εἰς τὸν ἰσθμὸν, εὗρε σίσυφος, ὁ τότε τῆς κορίνθου βασι-
λεύων. καὶ ἔθαψε διὰ τὴν συγγένειαν. ἦν γὰρ ἀθάμαντος παῖς. ἦσαν δὲ, σίσυφός τε, καὶ
ἀθάμας, αἰόλου παῖδες τοῦ διός. ἐκάλεσαν δὲ τὸν ἀγῶνα ἴσθμια, ἀπὸ τοῦ διείργεσθαι
τὰς δύο θαλάσσας, δι' ἰσθμοῦ. στέφος δ' ἐστὶ τοῦ ἀγῶνος, πίτυς. τὸ δὲ ἀνέκαθεν, σέλινα
καὶ αὐτοῦ ἦν ὁ στέφανος. ΑΛΛΩΣ.

Ἀθάμαντος μανέντος διὰ χόλον τῆς ἥρας, καὶ σφάξαντος ἕνα τῶν παίδων τὸν λέαρχον.
μέλλοντος δὲ ἅμα εἰς λέβητα βαλεῖν τὸν μελικέρτην, προλαβοῦσα ἡ ἰνὼ κλέπτει. διω-
κομένη δὲ ἅλλεται ἐς θάλασσαν μετὰ τοῦ παιδός. νηρεΐδες δὲ αὐτὴν ἔσωσαν. αἳ καὶ θεὸν
αὐτὴν ἐποίησαν. φανεῖσα δὲ μιᾷ τῶν σισύφου, εἶπεν ἄγειν τὸν ἀγῶνα. ἐπαύθη δὲ
πρὸς χρόνον διὰ τὰς λύπας. θησεὺς δὲ ἐλθὼν, ἐκάθηρε τοὺς τόπους, καὶ ἦγε δεύτερον.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ δευτέρου τῶν ἰσθμίων εἴδους.

Τῆς πρώτης τῶν ἰσθμίων ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ἑπτά. Τὸ α΄, ἐγκωμιολογι-
κόν. Τὸ β΄, ἐγκωμιολογικὸν, παρὰ τὴν τελευταίαν συλλαβήν. Τὸ γ΄, ἰαμβέλεγος.
τὴν τελευταίαν συλλαβὴν μετατιθέμενον ἐπὶ τὴν ἀρχοῦσαν. γέγονε δὲ, καὶ παρὰ τὸ
σαπφικὸν συστεῖλαι τὴν παρατέλευτον πλεονάσαν μίαν συλλαβήν. Τὸ δ΄, ὅμοιον τῷ
δευτέρῳ. Τὸ ε΄, προσοδιακόν. Τὸ ϛ΄, πινδαρικόν. ἐκ σαπφικοῦ πλεονάσαν χορίαμβον.
καὶ συστεῖλαν τὴν παρατέλευτον. Τὸ ζ΄, εὐριπίδειον.

Περὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἐπῳδὸς, κώλων ἕνδεκα. Τὸ α΄, ἰαμβέλεγος. ἢ πεντάμετρον καταληκτικόν. δακτυ-
λικόν. Τὸ β΄, ἰαμβικὸν μονόμετρον, καταληκτικὸν, δυσὶ συλλαβαῖς. Τὸ γ΄, δα-
κτυλικὸν τρίμετρον, ἀκατάληκτον. Τὸ δ΄, δακτυλικὸν τετράμετρον βουκολι-
κόν. Τὸ ε΄, δακτυλικὸν, πενθημιμερές. Τὸ ϛ΄, τροχαϊκὸν, ἢ ἐπίτριτος. Τὸ ζ΄,
ἰαμβέλεγος. Τὸ η΄, ἰαμβικὸν πενθημιμερές. Τὸ θ΄, ὅμοιον τῷ τίς σὰς παρεθείρε
φρένας. Τὸ ι΄, προσοδιακὸν ἑνδεκάσημον, ἐν δέον συλλαβῇ, τοῦ ἀρχιλοχείου. ἢ τοῦ,
ἐρασμονίδη χαρίλαε. Τὸ ια΄, στησιχόρειον.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Ἡροδότῳ θηβαίῳ. Γέγραπται ἡ ᾠδὴ, ἡροδότῳ τῷ θηβαίῳ. τινὲς δὲ, ὀρχομενίῳ. βέλτι-
ον θηβαίῳ ἐπιγεγράφθαι. καὶ γὰρ ταῖς θήβαις προσδιαλέγεται. καὶ ἑξῆς δὲ φησὶν, ἐπεὶ
στεφάνους ἓξ ὤπασε κάδμου στρατῷ. τουτέστι τοῖς θηβαίοις. καὶ πάλιν περὶ αὐτοῦ λέ-
γων, φησί. τιμὰν ἑπτάπυλοις θήβαισι τεύχοντα. τὸ δὲ ἐξαπατῆσαν τοὺς γράφοντας ὀρ-
χομενίῳ, ἐστὶ τὸ, ὀρχομενοῖο πατρῴαν ἄρουραν. πρὸς ὅ φησι δίδυμος, ὅτι εἰκός ἐστι τὸν
πατέρα ἡροδότου ἀσώποδωρον, διά τινας πολιτικὰς στάσεις εἰς τὸν ὀρχομενὸν μετα-
στάντα, ὕστερόν τε εἰς θήβας κατελθόντα, ἐπίτιμον γενέσθαι. τοῦτο γοῦν καὶ τὸν πίν-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ.

Ἐπιτελοῦνται μὲν οἱ παλαιοὶ οὗτοι ἀγῶνες, ἐπί τισι τετελευτηκόσιν. ἐπιτελεῖται γὰρ ὁ μὲν ὀλυμπιακός, τῷ διὶ διὰ τὸν πέλοπα. ὁ δὲ πυθικός, τῷ ἀπόλλωνι, διὰ τὸν δράκοντα, ὃν ἀπέκτεινε πυθοῖ. ὁ δὲ νεμεακὸς κατά τινας, τῷ ἡρακλεῖ ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ λέοντος ἀναιρέσει. ὁ δὲ ἰσθμικὸς οὗτος, τῷ ποσειδῶνι. ἔστι δὲ ἡ ἱστορία, αὕτη. Ἰνοῦς καὶ ἀθάμαντος παῖδες, λέαρχος καὶ μελικέρτης. τὸν μὲν δὴ λέαρχον μανεὶς ὁ ἀθάμας, ἀπέκτεινεν. εἶτα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καθῆκεν αὐτὸν εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντος. μανεῖσα δὲ καὶ αὐτή, τὸ τελευταῖον ἥλλετο μετὰ τοῦ μελικέρτου εἰς θάλασσαν. καὶ ἐγένετο μὲν ἡ ἰνώ, μία τῶν νηρεΐδων. ἧς καὶ ὁ ποιητὴς μέμνηται. ἔστι δὲ αὕτη λευκοθέα. ὁ δὲ μελικέρτης, μετεβλήθη εἰς δαίμονα. ἔστι δὲ οὗτος ὁ παλαίμων. χορεύουσαι τοίνυν ποτὲ αἱ νηρεΐδες, ἐπεφάνησαν τῷ σισύφῳ, καὶ ἐκέλευσεν, εἰς τιμὴν τοῦ μελικέρτου ἄγειν τὰ ἴσθμια.

ΑΛΛΩΣ.

Τὸν τῶν ἰσθμίων ἀγῶνα, οἱ μέν, ἐπὶ σίνιδι τῷ προκρούστῃ διαθεῖναι φασὶ τὸν θησέα, ἀνελόντα αὐτόν. ὅτι γὰρ καὶ τοῖς ἄλλοις ὥς φησι σοφοκλῆς, λέγων περὶ αὐτοῦ.

Ὃς παρακτίαν στείχων, ἀνημέρωσα κνωδάλων ὁδόν. ὁ δὲ σίνις, ποσειδῶνος παῖς. ὃς δένδρα κάμπτων, εἶτα συνδεσμῶν εἰς ταῦτα τοὺς παριόντας, ἀθρόως ἀφιεὶς τὰ δένδρα, οὕτω διέφθειρεν. οἱ δέ, ἐπὶ μελικέρτῃ, ὅτι τῷ ἰσθμῷ ἄταφος προσεπελάσθη. καὶ μετὰ ξὺ λιμοῦ τὴν κορινθίων πόλιν κατασχόντος, τοῦ θεοῦ εἰπόντος, οὐκ ἄλλην ἔσεσθαι τῶν κακῶν λύσιν, ἢ τὴν ἐκείνου κηδείαν, καὶ τιμὴν δι' ἀγῶνος ἐπιταφίου. Ταῦτα δὲ πρὸς ὀλίγον ποιησάντων τῶν κορινθίων, λιμὸς πάλιν ἐπέθετο. καὶ ἔχρησεν ὁ θεός, αἰώνιον τὴν εἰς τὸν ἥρωα τιμὴν ὑπάρχειν. καὶ στέφανον σελίνου, διὰ τὸ καταχθόνιον εἶναι τὸ φυτόν. ὕστερον μέντοι, καὶ τῷ θεῷ προσνεῖμαι τὸν ἀγῶνα ἐναλλὰξ ἐπιτελοῦντες. καὶ πίτυϊ λοιπὸν ἐστεφάνουν, διὰ τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν ὁμοειδίαν τοῦ φυτοῦ. καὶ διὰ τὸ ἄκαρπον αὐτὴν εἶναι, ὡς καὶ τὴν θάλασσαν. διὸ καὶ ἀτρύγετος. εἶτα σημαίνοντες ὡς οὐδὲν κέρδος τοῖς νικῶσιν ἀπὸ τοῦ στεφάνου πλὴν δόξης, ὥσπερ καὶ ἐν ὀλυμπίᾳ ἐπείνασαν, κοτίνῳ στεφανοῦντες. πάντας δὲ εἰκότως τοὺς θυομένους ὑποστεφάνοις καὶ θυναίους, τοῦ ποσειδῶνος παῖδας φασὶν οἱ ποιηταὶ εἰς τὸ τῆς θαλάσσης ἄγριον καὶ σταθερὸν ἀφορῶντες. ὥσπερ καὶ ὅμηρος ὑποδηλῶν λέγει. Γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα, πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. αἱ δὲ κομίσασαι τὸ σῶμα τοῦ μελικέρτου ἀπὸ τῆς σχοινοῦντας ἐκεῖ γὰρ ἐξερρίφη, ἀμφίμαχος, καὶ δονακῖνος ἐκαλοῦντο.

ΑΛΛΩΣ.

Τὸν ἰσθμιακὸν ἀγῶνα τεθῆναι φασί, δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἰνώ, ἀπὸ ἀθάμαντος ἀναιρεθῆναι μέλλουσα, κατὰ μανίαν προανῃρημένου τοῦ υἱοῦ αὐτῆς λεάρχου, καὶ αὐτὴ μανεῖσα,

ἐν σχερῷ δ' οὔτ' ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ⸤ἄρουραι
δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις
ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον,
ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι, καὶ
θνατὸν οὕτω σθένος ἄγει
ἐπῳδ. κῶλ. θ'.
μοῖρα. τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώ-
ποις σαφὲς οὐχ ἕπεται
τέκμαρ, ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν
ἔργα τε πολλὰ μενοι- ⸤μῶν
νῶντες. δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
ἐλπίδι γυῖα, προμα-
θείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν.
ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι. ※

ἐγγόνου. τὸ δὲ μεταξὺ ἠμαυρωμένον, αὐτὸς ἐξέλαμψε τὴν ἐκείνων ἀρετήν. αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ ἔδειξε τὸ γένος οἷον ἦν. ἢ οὕτως. αἱ δὲ παλαιαὶ ἀρεταί, ἀποφέρονται σθένος ἐναλλασσόμεναι ταῖς τῶν ἀνθρώπων γενεαῖς. οὔτε γὰρ ἐφεξῆς αἱ ἄρουραι καρπὸν δυνατῶς ἀποδιδόασιν, οὔτε μὴν τὰ φυτὰ βούλεται ἐν ἁπάσαις ἐτῶν περιόδοις καρπὸν καὶ βλαστὸν εὐώδη καὶ πλουσιώδη φέρειν, ἀλλ' ἐξ ὑπαλλαγῆς καὶ διαστήματος ταῦτα δίδωσι. καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς φυτοῖς καὶ ταῖς ἀρούραις ἀναδέχεται. Τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς, οὐχ ἕπεται τέκμα. τὸ ἀποβησόμενον τέλος ἐκ τοῦ Διός φησιν οὐ προγινώσκομεν ἄνθρωποι, ἀλλὰ μεγαληγοροῦμεν μεγάλα τι μηθαίνοντες καὶ φροντίζοντες ὑπὲρ ἑαυτούς. τινὲς δὲ πρὸς Ἀρισταγόραν. ἐπειδὴ τότε ἦρχε καὶ ἐπρυτάνευε, παραινοῦσιν αὐτῷ μὴ ὑπερηφανεύεσθαι, ἀλλὰ μετρίως βιοῦν. πρᾶός τε ἐν ἀρετῇ διάγειν. Δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ ἐλπίδι γυῖα. τουτέστιν, ἐμπέφυκεν ἡμῖν ἐλπὶς ἄνωθεν. ἀναιδῆ δὲ τὴν ἐλπίδα εἶπεν, ὅτι οἱ πολλοὶ ἡμῶν, ἀδύνατα ἐλπίζουσιν. ἢ ἀναιδῆ τὴν ἐλπίδα εἴρηκε, διὰ τὸ πολλάκις τοὺς ἐλπίζοντας ἀποτυγχάνειν, καὶ πάλιν ἐλπίζειν. ἢ οὕτω. συνδέδεται δὲ τὰ ἡμέτερα σώματα ἀναιδεστάτῃ ἐλπίδι. τὸ δὲ προβουλεύεσθαι καὶ μανθάνειν μακρὰν ἡμῶν ἀπῴκισται. ἤτοι, τῆς δὲ προγνώσεως αἱ ὁδοὶ, ἄπωθεν ἡμῶν κεῖνται. αἰτία τοῦ οὐ δυνάμεθα ἄνθρωποι ὄντες, τὰ μέλλοντα προγινώσκειν. Κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν. οὐ δεῖ φησι ζητεῖν ὠφελείας ὑπὲρ μέτρους. οὐδὲ κερδαίνειν τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς. ἀπροσίκτων δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀμηχάνων. ὧν οὐκ ἔστι θιγεῖν. τῶν γὰρ ἐρώτων, σκληραί εἰσιν αἱ μανίαι, καὶ σύντονοι αἱ ἐπιθυμίαι. τῶν οὖν ἀμηχάνων ἐρώτων φησὶν ἐπιθυμίαι, ὀξυτέρας ἔχουσι τὰς μανίας. πρὸς τί δὲ τοῦτο λέγει; ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὦ Ἀρισταγόρα ὡς ἔσχηκας καὶ ἔλαβες δεκαὲξ στεφάνους, πλουτεῖς. ἄρχεις. πρυτανεύεις. ἀρκοῦ τούτοις. μηκέτι ὑπὲρ ταῦτα ζήτει.

Τέλος τοῦ ἑνδεκάτου καὶ τελευ-
ταίου, τῶν νεμέων
εἰδῶν.

※

καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ κρόνου
κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων
ἐπῳ, κῶλ. δ΄.
πενταετηρίδ' ἑορτὰν,
ἡρακλέος τέθμιον
κωμάσαις ἀναδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέ(οις
ἔρνεσιν ἀλλὰ βροτῶν,
τὸν μὲν, κενεόφρονες αὖχαι
ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον.
τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν,
ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν.
χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἐών.
στρ, γ΄. κῶλ. ζ΄
συμβαλεῖν λίαν εὐμαρὲς ἦν τό τε πεισάνδρου (πάλαι
αἷμ' ἀπὸ σπάρτας ἀμυκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν ὀρέστᾳ
αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέων δεῦρ' ἀνάγων.
καὶ παρ' ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμμένον,
ἐκ μελανίπποιο μά
τρωος. ἀρχαῖαι δ' ἀρεταὶ,
ἀντιστρ, κῶλ. ϛ΄.
ἀμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθέ(νος

Καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ κρόνου. εὐδένδρῳ διὰ τὰ τῶν ἐλαιῶν φυτά. ἅπερ ἡρακλῆς ἐξ ὑπερβορέων κομίσας, ἐνεφύτευσε τῇ γῇ. τὸ δὲ παρ' ὄχθῳ κρόνου, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ λόφῳ, τῷ κατὰ τὴν ὀλυμπίαν ἀνιδρυθέντι τῷ κρόνῳ. Ἀλλὰ βροτῶν μὲν κενεόφρονες αὖχαι. αἱ καυχήσεις. ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων τὸν μὲν, αἱ ματαιόφρονες καυχήσεις καὶ ἀλαζονεῖαι, ἐκ τῶν παρὰ τοσούτων καλῶν ἀποτυχεῖν παρεσκεύασαν, τῷ τῶν μειζόνων ὑπὲρ δύναμιν καὶ τὸ προσῆκον ὀρέγεσθαι. ἕτερον δὲ ἰσχυρὸν ὄντα κατὰ φύσιν, μετριάζοντα δὲ, καταμεμφόμενον τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, τῶν προσόντων καλῶν σφαλῆναι πεποίηκεν ἡ ψυχὴ, ἄτολμος οὖσα, καὶ τῆς χειρὸς αὐτὸν εἰς τοὐπίσω ἕλκουσα. τουτέστιν, ἄτολμον ποιοῦσα. Συμβαλεῖν λίαν εὐμαρὲς ἦν. ἐκ δὲ τῆς ἀρισταγόρου ἀρετῆς, εὐμαρὲς ἦν διαγνῶναι, συμβαλόντας ὅτι τοῦ λακωνικοῦ πεισάνδρου ἀπόγονος ἦν, τοῦ ποτὲ σὺν τῷ ὀρέστῃ, ἀποικίαν ἀπὸ τῆς λακεδαίμονος εἰς λέσβον στειλαμένου τὸ τῶν αἰολέων γένος. τὸ δὲ δεῦρο, ὡς πρὸς τὴν τένεδον τὴν τῆς λέσβου. ἦν δὲ συμβαλεῖν καὶ τὸ μητρῷον αὐτοῦ γένος περὶ τὰ ἰσμηνοῦ ῥεύματα κρεμάμενον τοῦ θηβαίου μελανίππου. ἢ οὕτω. συμβαλεῖν λίαν εὐμαρὲς, καὶ σημειώσασθαι τὸν ἰδόντα τὸν ἀρισταγόραν, ὅτι τὸ πάλαι αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸ γένος, ἦν ἀπὸ πεισάνδρου τοῦ σπαρτιάτου. ὡς ἀπό τινος τῶν παλαιῶν πεισάνδρου, ὄντος τοῦ ἀρισταγόρου. οὗτος δέ φησι σὺν ὀρέστῃ, ἀπῴκησεν ἐκ σπάρτης, καὶ τὴν τένεδον κατῴκησε. τενέδιος γὰρ ὁ ἀρισταγόρας. περὶ δὲ τῆς ὀρέστου εἰς τὴν αἰολίδα ἀποικίας, ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ αἰολικῶν ἱστόρηκεν. Ὁ δὲ μελάνιππος οὗτος θηβαῖος ἦν ἐπὶ τοῦ πολέμου συστὰς τῷ τυδεῖ. τούτου δοκεῖ διὰ τὴν ὀργὴν λαβὼν ὁ τυδεὺς τὴν κεφαλὴν καὶ ῥήξας, ἐκροφῆσαι τὸν ἐγκέφαλον. διὸ καὶ ἀπεστράφη ἡ ἀθηνᾶ τότε κομίζουσα αὐτῷ τὴν ἀθανασίαν. τὸ μὲν οὖν ἀπὸ πατρὸς γένος εἰς πείσανδρον. τὸ δὲ ἀπὸ μητρὸς εἰς τοῦτον τὸν μελάνιππον. μήτρωες γὰρ οὗτοι οἱ κατὰ μητέρα πρόγονοι. Ἀρχαῖαι δ' ἀρεταί. αἱ ἀρχαῖαι τῶν προγόνων φύσει ἀρεταὶ, ὕστερον ἐκλάμπουσιν. ἐνίοτε γάρ τις γέγονεν ἀπὸ πατρικοῦ τινὸς ἀνδρός. εἶθ' οἱ ἐκείνου ἀπόγονοι, ἄπρακτοι ὤφθησαν. ἕως διὰ πολλῶν ἔτι πάλιν εἷς ἐξέλαμψεν. οὗτος οὖν φησιν ἀπὸ μελανίππου γεγονὼς καὶ πεισάνδρου, δραστηρίου

ἐπῳδ. κῶλ. ι'

ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω
μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν
καὶ τὸ θαητὸν δέμας, ἀτρεμίαν τε σύγγονον.
εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων,
μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων,
ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀρι-
στεύων ἐπέδειξεν βίαν,
θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.

στρ. β'. κῶλ. ς'.

ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσι μιν αἰνεῖσθαι χρε- (ών.
καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοι-
ἐκ δὲ περικτιόνων ἑκκαίδεκ' Ἀρισταγόραν· (δαῖς
ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον
ἐστεφάνωσαν πάλᾳ.
καὶ μεγαλαυχεῖ παγκρατίῳ.

ἀντιστρ. κῶλ. ς'.

ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων, παιδὸς βίαν
ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι, καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων
ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν παρὰ Κασταλίᾳ,

Ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω. τὸν δὲ ἄνδρα ἐγὼ μακαρίζω Ἀρκεσίλαν τὸν σὸν πατέρα, καὶ τὸ ἐκείνου ἀνδρεῖόν τι καὶ εὐπρόσωπον σῶμα. τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀρκεσίλαν μακαρίζω. ἄλλως. θαυμαστὸν ὄντα τὸ σῶμα, καὶ τὴν σύγγονον αὐτοῦ ἀτρεμίαν. ὡς ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὄντος Ἀτρεμίου, ἢ ὡς ἀδελφῆς. ἀμφίβολον γάρ. ἢ τὴν συγγεγενημένην αὐτῷ ἀφοβίαν. Εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων. εἴ τις δὲ πλούσιος καὶ καλός, καὶ ἐν ἀέθλοις διήνεγκε τῶν ἄλλων, γινωσκέτω ὅτι θνητός ἐστι. καὶ μηκέτι παρὰ ταῦτα εὐδαιμονίαν μείζονα ζητείτω, μηδὲ εἰς τὸ μειζόνων ὀρεγέσθω. ἢ οὕτως. εἰ δὲ ἀνθρώπων τις εὐδαιμονίας κεκτημένος, καὶ τῷ εἴδει παρέρχεται τοὺς ἄλλους, καὶ ἐν τοῖς ἄθλοις ἀριστεύουσαν ἐφανέρωσε τὴν ἑαυτοῦ ἰσχύν, γινωσκέτω μέλλων ἀποθνήσκειν. ὁ δὲ τοῦ νοῦ φαντασία, τοιοῦτος. μὴ διὰ τὸ ὑπερβεβλημένον τῆς εὐδαιμονίας, ὡς ἰσόθεον καθεριθμείτω. γινωσκέτω δέ, ὅτι ἀνθρωπίνην ἔχει τὴν φύσιν. Ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖς. ἐν δὲ τῇ τῶν ἀγαθῶν γνώμῃ ἐπαινεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς προσήκει φησίν. ἢ οὕτω. τοὺς τοιούτους καὶ τοιαῦτα ἠσκηκότας ἄρχοντας, δεῖ ὑπὸ τῶν ἀστῶν τῶν ἀγαθῶν, καὶ λόγοις ἐπαινεῖσθαι, καὶ κοσμεῖσθαι ποιήμασιν. Ἐκ δὲ περικτιόνων ἑκκαίδεκ' Ἀρισταγόραν. ὡς τῶν ἀγωνιστῶν τῷ Ἀρισταγόρου συνηριθμημένων τῷ ἀριθμῷ. ὁ δὲ νοῦς. ἐκ δὲ τῶν περιοίκων ἀγωνιστῶν ἑκκαίδεκα ὄντων, τὸν Ἀρισταγόραν αἱ νῖκαι, καὶ τὴν τούτου πατρίδα ἐστεφάνωσαν τὴν ἐπίδοξον, πάλῃ καὶ παγκρατίῳ νικήσαντα. Ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων. παιδὸς δὲ ὄντος τοῦ Ἀρισταγόρου φησίν, αἱ τῶν γονέων ἐλπίδες ὀκνηρότερον διατεθεῖσαι ἐνεπόδισαν, εἴς τε τὴν Πυθῶνα καὶ τὴν Ὀλυμπίαν σταλῆναι τῶν ἄθλων εἵνεκα. Ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν. ἐνταῦθα ὄνομα οὐ πρόκειται. ἰδίως γὰρ οἱ παλαιοί, κατ' αὐτοῦ τοῦ ὅρκου ὤμνυον. ὡς καὶ Ἡσίοδος. Ὅρκον θ' ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ. ἄλλως. εὐλαβείᾳ τοῦ ὀμνύειν, οἱ ἀρχαῖοι παρελίμπανον τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν. διὸ καὶ ψιλῶς εἶπε, ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, τὴν ἐμὴν δόκησιν, ἔν τε Πυθῶνι, καὶ ἐν τῷ εὐδένδρῳ ὄρει τοῦ Κρόνου. ὅ ἐστι, καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ. κάλλιον ἂν τῶν ἀγωνιζομένων ἐπανῆλθεν ὁ Ἀρισταγόρας τῇ πατρίδι, τὴν πενταετηρικὴν πανήγυριν, δι' ἅπαξ ἢ καὶ νόμον οὖσαν Ἡρακλέος, κωμάσας καὶ ἀναδησάμενος τὴν κόμην.

ὅλως οὕτω, οὐδὲ δεῖ τι τάξαι τὴν ᾠδήν. οὐ γὰρ ὕμνος νεμεονίκης ἐστίν. ἀλλ' οὐδ' ὅλως ἀθλοῦντι γέγραπται ἔτι, ἀλλ' ἀνδρὶ πλείω πρυτανεύοντι τῆς πατρίδος. εἰ δὲ παραμιμνήσκεται ὅτι περὶ χώρους ἀγῶνας ἐνίκα παῖς ὤν, οὐ διὰ τοῦτο ἀθλητής, καθὸ οὐκ ἀθλητῇ γέγραπται, ἀλλὰ πρυτανεῖ, καθὸ ἐπρυτάνευεν. ἔτυχε δὲ ἤδη τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἄθλων. διὸ δὴ καὶ ὡς πρυτανεύοντες τὴν ἑστίαν προσφωνεῖ. ἔοικε δὲ ὁ ἀρισταγόρας, μὴ νῦν νενικηκέναι. φασὶ γὰρ αἱ ἱστορικαὶ παιδὶ μὲν ὄντι πολλὰς ὑπισελθεῖν νίκας. ἀνδρωθέντι δὲ νῦν καὶ πρυτανεύοντι, τὸν πίνδαρον πρόσχημα μὲν ἐπίνικον γράψαι. τὸ δὲ ἀληθὲς, προσφωνητικὸν εἰς τὴν πρυτανείαν. τένεδος δὲ ἐστὶ, κατὰ τῆς λεσβίας, καὶ τῆς τρῳάδος.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ ΠΡΥΤΑΝΕΙ ΤΕΝΕΔΙΩ, ΥΙΩ ΑΡΚΕΣΙΛΑ. ΕΙΔΟΣ, ΙΑ'.

στρο, α'. κῶλ. ς'.

[πα]ῖ ῥέας ἅ τε πρυτανεῖα λέλογχας ἑστία
ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου ἥρας,
εὖ μὲν ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον.
εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
οἵ σε γεραίροντες ὀρ
θὰν φυλάσσοισι τένεδον.

ἀντιστρ, κῶλ. ς'.

πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν
πολλὰ δὲ κνίσσᾳ. λύρα δέ σφιν βρέμεται καὶ ἀοιδά
καὶ ξενίου διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις
ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος
δυωδεκάμηνον περά
σαι σὺν ἀτρώτῳ καρδίᾳ.

Παῖ ῥέας, ἅ τε πρυτανεῖα λέλογχας. πρυτανεῖα φησὶ λαχεῖν τὴν ἑστίαν, παρόσον αἱ τῶν πόλεων ἑστίαι, ἐν τοῖς πρυτανείοις ἀφίδρυνται. καὶ τὸ ἱερὸν λεγόμενον πῦρ ἐκεῖ που ἀπόκειται. εἴρηται δὲ πρυτανεῖον, κατὰ τὸ ἔτυμον, πυροταμεῖον κατὰ συγκοπὴν τοῦ μ εἰς τὸ ν. ὡς τὸ, μίν, καὶ νίν. ἢ κατὰ κοινωνίαν τοῦ β', πρὸς τὸ π'. βρυτανεῖον. παρὰ τὸ βρύειν, ὅ ἐστιν αὔξειν καὶ θάλλειν. ἀφ' οὗ. καὶ τὸ ἔμβρυον τὸ ἐν τῇ γαστρὶ αὐξανόμενον. καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ, ὅμηρος. ὁ δὲ νοῦς. ὦ ἑστία τῆς ῥέας παῖ, ἥτις ἔλαχες τὰ πρυτανεῖα. τοῦ ὑψίστου διὸς ἀδελφὴ τυγχάνουσα, καὶ τῆς ἥρας τῆς ὁμοθρόνου καὶ τῆς συμβασιλευούσης τῷ διΐ, καλῶς μὲν τὸν ἀρισταγόραν ὑπόδεξαι εἰς τὸ πρυτανεῖον, καλῶς δὲ καὶ τοὺς ἑταίρους τοὺς συμπρυτανεύοντας αὐτῷ, τοῦ σοῦ σκήπτρου πέλας. ἐκ τούτου οὖν πρόδηλον, ὡς εἰς τὴν πρυτανείαν γράφεται. ἵδρυται δὲ ἐν τοῖς πρυτανείοις ἡ ἑστία. Οἵ, σε γεραίροντες. οἵτινές σε τιμῶντες οἱ πρυτάνεις, ἐν δικαιοσύνῃ διαφυλάσσουσι τὴν τένεδον. πολλάκις μὲν σπονδαῖς καὶ θυσίαις. σεβιλευόμενοι πρώτην τῶν ἄλλων θεῶν. πολλάκις δὲ καὶ ταῖς θυσίαις. πρώτη δὲ ταύτην εἶπε, καθόσον ἀπ' αὐτῆς ἄρχονται. καὶ σοφοκλῆς. Ὦ πρῶτα λαβοῦσ' ἑστία. ἀπὸ οὖν τῆς κνίσσης ὅ, ἐστι τῆς πιμελῆς, καὶ τὰς θυσίας. Λύρα δέ σφιν βρέμεται. λύρα δὲ αὐτοῖς κατὰ τὰς πανηγύρεις ἠχεῖ καὶ ᾠδή. καὶ τοῦ ξενίου διὸς θέμις ἀσκεῖται καὶ ἀποσώζεται παρ' αὐτοῖς διαπαντὸς ἐν ταῖς τραπέζαις. αὐτὶ τοῦ, φιλόξενοί εἰσιν. Ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος. εὔχεται τὴν ἀρχὴν μετὰ δόξης αὐτὸν τελέσαι, σὺν ἀτρώτῳ καὶ ἀλύπῳ καρδίᾳ. τουτέστιν ἀπταίστως καὶ ἀβλαβεῖ. τὴν ἐνιαυσίαν ἀρχὴν διανύσαντα. δῆλον δὲ καθὼς καὶ προείρηται διὰ τοῦτο, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπίνικος ἡ ᾠδή. ὁ δὲ νοῦς. παράσχου οὖν αὐτοῖς διανύσαι σὺν εὐδοξίᾳ τὴν πρυτανείαν, καὶ σὺν ἀλύπῳ καρδίᾳ.

γνώμᾳ δ' ἀνόαν θέτο βουλάν,
ἀνὰ δ' ἔλυσε μὲν ὀφθαλ
μὸν, ἔπειτα δὲ φωνὰν
χαλκομίτρα Κάστορος. ※

μοσθείη τὴν γνώμην ὁ Πολυδεύκης ἀληθείας, ὥστε καὶ προεχώρησεν ὥστε τὴν διδυμονίαν τοῦ ἀδελφοῦ μερίσασθαι. Ἀνὰ δ' ἔλυσε μὲν ὀφθαλμόν. ὀξεῖς δηλονότι· ὅσον ἤδη μύοντα καὶ κλειόμενον διὰ τὸν θάνατον, ἀναβλέψαι ἐποίησεν. ὁ δὲ νοῦς· ἀνέλυσε μὲν, καὶ πάλιν ὁρᾶν παρεσκεύασε τὸν τοῦ ἀδελφοῦ ὀφθαλμόν. ἔπειτα καὶ τὴν φωνὴν ἐνέβαλε, τοῦ χαλκομίτρα Κάστορος.

Τέλος τῆς δεκάτου τῶν νεμέων ᾠδῆς.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ ια΄. τῶν νεμέων ᾠδῆς.

Τῆς ἑνδεκάτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ἕξ. Τὸ α΄, πινδαρικόν· ἔστι δὲ ἰαμβέλεγος, λεῖπον τῇ ἀρχῇ· καὶ πάλιν ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς, λεῖπον τῷ τέλει ὃ καλεῖται ἀμφιλειπές· ἐπεὶ καὶ ἐν ἀρχῇ, καὶ ἐν τῷ τέλει λείπει. ἡ δὲ ἀπόδοσις τὸ, ἀοιδαῖς, ᾠδαῖς ποιεῖ. Τὸ β΄, σύνθετον ἀπὸ διμέτρου τροχαίου, καὶ ἡμίσεος ἑτέρου. Τὸ γ΄, ἴσος τῷ α΄ συλλαβῶν. Τὸ δ΄, ὅμοιον τῷ ζὰ πάπρ γάμον μὲν οὐκ ἐδασάμην. Τὸ ε΄, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν· ἢ πενθημιμερὲς δακτυλικὸν πλεονάζον μιᾷ συλλαβῇ. Τὸ ϛ΄, ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Περὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ. Ἡ ἐπῳδὸς κώλων ἐννέα. Τὸ α΄, δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ β΄, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ γ΄, ὅμοιον τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς. Τὸ δ΄, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ε΄, ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ϛ΄, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ζ΄, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η΄, ὅμοιον τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς. Τὸ θ΄, σύνθετον ἐκ πενθημιμεροῦς τροχαίου, καὶ ἑφθημιμεροῦς δακτυλικοῦ.

Ὅτι οὐκ ἐχρῆν τὴν ᾠδὴν ταύτην εἰς ἐπινίκους συντετάχθαι.

Οὐ δὲ ὅλως φησὶν ὁ Δίδυμος ἐχρῆν τὴν ᾠδὴν ταύτην εἰς τοὺς ἐπινίκους συντετάχθαι. οὐ γὰρ ἱερὸν ἀγῶνα νενίκηκεν ὁ Ἀρισταγόρας, ἀλλὰ περὶ χάριτος γεγράφθαι φησὶ τὴν ᾠδὴν εἰς πρυτανεύοντα, καὶ τῆς πόλεως προεστῶτα τὸν Ἀρισταγόραν. σαφὲς δὲ τοῦτο, ἐξ ὧν φησίν. Ἀλλὰ σὺν δόξα τέλος δυωδεκάμηνον περάσαι. ἵνα τίθεσθαι δέ φησιν ὁ Δίδυμος ἐνίους, ὡς δοκεῖν ἱεροῖς στεφάνοις αὐτὸν ἀνηρῆσθαι. διὰ τῆς ᾠδῆς δὲ σημαίνεται ὅτι στεφάνους ἔσχεν ὡς δεκαέξ· ἀλλ' οὐχὶ περιοδικούς· ὡς ἐπιφανῆσαι ἐκ τοῦ λέγεσθαι, ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι, καὶ Ὀλυμπία ἀέθλων. οὐ γὰρ σημαίνει διὰ τούτων, ὡς Ἴσθμια καὶ Νέμεα νενικηκότος αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὐναντίον. οἱ γονεῖς δὲ εὐλαβεῖσθαι συγχωρεῖν, οὐκ ἀπέστειλαν αὐτὸν ὥστε τοὺς ἱεροὺς στεφάνους· ἐπεὶ καὶ Ἴσθμια καὶ Νέμεα ἀλήφει. Ἔτι δέ· γὰρ ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν παρὰ Κασταλίᾳ καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου, κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων. ὄμνυσι γὰρ ὁ Πίνδαρος, ὅτι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δόξαν εἰ ἐξεδήμησεν εἰς Πυθῶνα, καὶ Ὀλυμπίαν, κάλλιον ἂν τῶν ἀνταγωνιστῶν ἐπανελήλυθεν εἰς τὴν πατρίδα. τουτέστιν, ἐνίκησεν ἄν. νῦν δὲ ἐλπίδες ὀκνηρότεραι κατέσχον τῶν γονέων αὐτόν. διὸ οὐδ' ὅλως ἐξεδήμησεν. συντακτέον οὖν φησιν ὁ Δίδυμος εἰς τὰ παροίνια, καθὰ καὶ τοῖς περὶ τὸν Φασηλίτην ἀρέσκει.

ὄρθιον φώνασε· πάτερ
Κρονίων· τίς δὴ λύσις
ἔσσεται πενθέων, καὶ μὴ θάνατον σὺ
τῷδ' ἐπίτειλον ἄναξ.
οἴχεται τιμὰ φίλων, τατωμένῳ
φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν, —
ἀντιστρ. κωλ. ια'.
καμάτου μεταλαμβάνειν.
ὣς ἔνεπε. Ζεὺς δ' ἀντίος ἤλυθέ οἱ.
καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· ἐσσί μοι υἱ-
ός· τόνδε δ' ἔπειτα πόσις,
σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις
στάξεν ἥρως. ἀλλ' ἄγε τῶν
δή τοι ἔμπαν αἵρεσιν
παρδίδωμ', εἰ μὲν θάνατόν τε φυγὼν, καὶ
γῆρας ἀπεχθόμενον
αὐτὸς Οὔλυμπον θέλεις
σύν τ' Ἀθαναίᾳ, κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει —
ἐπῳδ. κωλ. ιβ'.
ἔστι σοι μὲν τούτων λάχος.
εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι
μάρνασθαι πάντων δὲ νοεῖς
ἀποδάσασθαι ἴσον,
ἥμισυ μέν κε πνέοις γαί-
ας ὑπένερθεν ἐών.
ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, οὐ

οὔπω φησὶ τὸν κάστορα εὗρε τεθνηκό-
τα. τὰς δὲ πνοὰς ἀποψυχουμένον ἀ-
πὸ τῆς φρίκης. καθὸ ψύχονται γὰρ οἱ νε-
κρούμενοι. Πάτερ Κρονίων. ὦ πά-
τερ Ζεῦ. τίς δὴ λόγος γενήσεται τούτων
τῶν πενθῶν. καὶ μὴ θάνατον ἐπίθες,
καὶ δίξον ὦ βασιλεῦ. Οἴχεται τι-
μὰ φίλων, τατωμένῳ. ἀντὶ τοῦ, στερι-
σκομένῳ. οὐδεὶς συμπονεῖ φησιν, ἐὰν
μὴ φίλος ᾖ. καὶ ἀγαθὸς ἀδελφός. στε-
ρηθεὶς δὲ τούτου, τίνα ἕξω κοινωνὸν τῶν
πόνων. ἢ οὕτως αὐτὸ δεῖ νοεῖν. τὸ, τα-
τωμένῳ φησὶ δωρικῶς. ἀνδρὶ γὰρ τῶν
φίλων στερισκομένῳ, πᾶσα διέφθαρ-
ται τιμή. ἢ οὕτως. ἐάν τις καθυστερήσῃ
τοῦ προσφιλοῦς, ἀποστερεῖται τῶν συμ-
πραττόντων. ἄπρακτος δὲ γινόμενος,
οὐ τιμᾶται ὑπ' οὐδενός. Παῦροι δ' ἐν
πόνῳ πιστοὶ βροτῶν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλί-
γοι. ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. Ἦ ὀλίγον ἀ-
παιδ' ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. ὁ δὲ
νοῦς. οὐδὲ ὀλίγον δὲ ἀνθρώπων ἐστὶν,
ἐν τοῖς ὑπερβάλλουσι κινδύνοις, τῶν
δεινῶν κοινωνεῖν. ἢ οὕτως. οὐδὲ ὀλί-
γοι δὲ τῶν ἀνθρώπων πιστοὶ κατὰ τοὺς
πόνους. παρέχουσι τοῖς ἑταίροις, τοῦ
καμάτου κοινωνεῖν. Ἐσσί μοι υἱός.
ὁ μὲν ἡσίοδος ἀμφοτέρους διὸς εἶναι
γενεαλογεῖ. ὁ δὲ πίνδαρος ἑτέροις τῶν ἱστορικῶν ἐξακολουθήσας, τὸν μὲν πολυδεύκην
ἐκ διός. τὸν δὲ κάστορα, ἐκ Τυνδάρεω εἶναι φησίν. ὡς καὶ ἡρακλῆς μὲν ἐξ ἀλκμήνης καὶ
διός. ἰφικλῆς δὲ ἐξ ἀμφιτρύωνος. λέγεται γὰρ τοῦτο. ὅτι πολυδεύκης καὶ ἑλένη, ἐκ διός
εἰσὶ καὶ λήδας. κάστωρ δὲ ἐκ Τυνδάρεω. Ὁ μέντοι ἡσίοδος, οὔτε λήδας οὔτε νεμέσεως δί-
δωσι τὴν ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα ὠκεανοῦ καὶ διός. τὸ δὲ σαφὲς οὕτως. σὺ μὲν ὦ πολύδευ-
κες τυγχάνεις μοι υἱός. τὸν δὲ κάστορα μετὰ ταῦτα ὁ Τυνδάρεως σπέρμα θνητὸν ὄντα, τῇ
σῇ μητρὶ πελάσας, ἔσπειρεν. Ἀλλ' ἄγε τῶν δή τοι. ἀλλ' ὅμως τούτων ἀμφοτέρων σοι τὴν κρί-
σιν καὶ τὴν αἵρεσιν ἀποδίδωμι. εἰ μὲν γὰρ τὸν θάνατον ἐκφυγὼν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ὀδυνηρὸν αὐ-
τὸς βούλει τὸν οὐρανὸν οἰκεῖν σὺν ἐμοὶ, καὶ ἀθηνᾷ, καὶ ἄρει, ἔστι σοι τούτων μοῖρα. εἰ δὲ ὑπὲρ τοῦ
ἀδελφοῦ κάστορος διαμάχῃ, τουτέστι τῶν καλῶν βούλει αὐτῷ ἀπομερίσασθαι τὸ ἴσον.
τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ χρόνου ἕξεις ὑπὸ τὴν γῆν διατρίβων. τὸ δὲ ἥμισυ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τοῖς τιμίαις
τῶν θεῶν οἴκοις. Ὣς ἄρ' αὐδάσαντος. οὕτω ταῦτα τοῦ διὸς εἰπόντος, οὐ κατὰ

γάζων ἴδεν λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει
ἥμενος, κείνου γὰρ ἐπιχθονίων
πάντων γένετ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ἔργον
ἐμήσαντ' ὠκέως
καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις ἀφαρητί-
δαι διός. αὐτίκα γὰρ
ἦλθε λήδας παῖς διώκων. τοὶ δ' ἔναντα
σταθεν τύμβῳ σχεδὸν πατρώῳ. —

ἐπῳδ. κῶλ. ιβ΄.

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλ-
μ' ἀΐδα ξεστὸν πέτρον
ἔμβαλον στέρνῳ πολυδεύ-
κεος, ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν
οὐδ' ἀνέχασσαν. ἐφορμα-
θεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ,
ἤλασε λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
ζεὺς δ' ἐπ' ἴδᾳ πυρφόρον
πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν.
ἅμα δ' ἐκαίοντ' ἐρῆμοι
χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώ-
ποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων. —

στρ. ι΄. κῶλ. ια΄.

ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ
βίαν πάλιν χώρησεν ὁ τυνδαρίδας.
καί μιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ
φρίσσοντ' ἀναπνοὰς κίχεν.
θερμὰ δὲ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς,

καὶ διὰ τῆς τὰ γινόμενα βλέπειν, ἰδὼν διὰ τῆς δρυὸς τὸν κάστορα, ἔπτωσε λόγχῃ. ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄρους σκοπεύων ὁ λυγκεὺς, ἐθεάσατο αὐτοὺς ἐγκαθεζομένους ἐν στελέχει δρυὸς, καὶ ἐλλοχῶντας. τοῦ γὰρ λυγκέως ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ὀξύτατον ἦν τὸ ὄμμα. Λαιψηροῖς δέ. τάχιστα δὲ ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τοὺς διοσκούρους δραμόντες, παρεγένοντο. καὶ μέγιστον ἔργον κατεπράξαντο, τρώσαντες τὸν κάστορα τάχιστα. ἀλλὰ μὴν καὶ ὑπέστησαν δεινὸν ἔργον, οἱ προειρημένοι τοῦ ἀφαρέως παῖδες ὑπὸ τῶν διοσκούρων. εὐθέως γὰρ ἦλθεν ὁ πολυδεύκης τοῦ ἀδελφοῦ πεσόντος. οἱ δὲ ἐλθόντι αὐτῷ, ἀνθυπέστησαν ἐξεναντίας περὶ τὸν τάφον τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἀφαρέως. καὶ ἐνέβαλον τῷ στέρνῳ τοῦ πολυδεύκους στήλην ἑνὸς τῶν κειμένων ἁρπάσαντες, καὶ πέμψαντες τῷ πολυδεύκει, ἀπὸ τοῦ τύμβου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἀφαρέως. ἀλλ' οὔτε αὐτὸν ἔτρωξαν τὸν πολυδεύκην, οὔτε ὑποχωρῆσαι ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἐποίησαν οἱ ἀφαρητιάδαι. Ἐφορμηθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ. ὁ δὲ πολυδεύκης φησὶν ἐφορμήσας τῷ τάχει, δόρατι ἐνέβαλε ταῖς τοῦ λυγκέως πλευραῖς τὸν σίδηρον. Ζεὺς δ' ἐπ' ἴδα πυρφόρον. οἱ μὲν, ἐπὶ τῷ ἴδα φασὶν, οἱ δὲ ἐν τῷ ὄρει τῇ ἴδῃ. ἵνα ἴδην παρὰ ὄρος ὑψηλὸν ἀκούσωμεν. οὐδὲ γὰρ νῦν τοῖς κατὰ τὴν ἀρκαδίαν τελουμένοις ἢ κατὰ τροίαν συντελεῖ. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ὁ δὲ ζεὺς πυρφόρον καὶ τεφρώδη κεραυνὸν προσέρρηξεν ἀμφοτέροις. ὁμοῦ δὲ ἐκαίοντο ἐρημωθέντες. χαλεπὴ δὲ καὶ δεινοτάτη ἡ ἔρις τοῖς ἀνθρώποις, ἡ κατὰ τῶν κρειττόνων. ἡ γὰρ πρὸς τοὺς κρείττονας φησὶν ἔρις, χαλεπή ἐστιν. ὥστε ὁμιλεῖν αὐτοῖς καὶ προσφέρεσθαι. ἀποδιοπομπεῖσθαι δεῖ οὖν τὴν ἔριν τὴν πρὸς τοὺς κρείττονας. ἡ μὲν πρὸς τοὺς ἴσους ὁμιλία, ἀνεκτή. ἡ δὲ πρὸς τοὺς κρείττονας, χαλεπή. οἱ γοῦν ἀφαρητιάδαι ἐρίσαντες κρείττοσι τοῖς διοσκούροις, ἀπώλοντο. Ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ. ταχέως δ' ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ὁ πολυδεύκης ἦλθεν ὑποστρέψας. καὶ δὴ αὐτὸν οὔπω τεθνηκότα, πνευστιῶντα δὲ κατέλαβεν.

Πίνδαρον, μίαν μὲν ἡμέραν παρὰ τοῖς ἀθανάτοις διαιτᾶσθαι. μίαν δὲ ἡμέραν ὁρῶντες τὰ παρ' ἀνθρώποις, οἷον αὐτοῖς εἶναι. Ἐπεὶ τοῦτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι, ἐπειδὴ μᾶλλον τοῦτον εἵλετο τὸν αἰῶνα φησὶ Πολυδεύκης, τὸν ἀδελφὸν ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ, ἐκ διαδοχῆς θεὸς γενέσθαι, καὶ πάλιν ἄνθρωπος, ἢ ὑπάρχων μόνος ἐν οὐρανῷ θεὸς κατοικεῖν, Κάστορος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ φθαρέντος ἐν πολέμῳ. αὐτοῦ γὰρ τρωθέντος, καὶ μέλλοντος ἀπόλλυσθαι, εἵλετο Πολυδεύκης ὁ τούτου ἀδελφὸς αὐτὸς ἀθάνατος ὤν, μᾶλλον παρ' ἡμέραν ἄνθρωπος εἶναι ἅμα τῷ ἀδελφῷ, καὶ πάλιν θεὸς, ἅμα τῷ ἀδελφῷ, ἀπολλυμένου αὐτοῦ. καὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ θεοί.

λὰξ, ἁμέραν τὰν μὲν, παρὰ πατρὶ φίλῳ
Δὶ νέμονται. τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαί
ας, ἐν γυάλοισι θεράπνας
πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον. ἐπεὶ
τοῦτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμ
μεναι. οἰκεῖν τ' οὐρανῷ
εἵλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης
Κάστορος ἐν πολέμῳ.
τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως χολω
θεὶς, ἔτρωσε χαλκέας λόγχας αἰχμᾷ, —
ἀντιστροφή, κῶλα. ιά.
ἀπὸ ταϋγέτου πεδαυ

Τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσί πως. Ἡ ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη. Λυγκεὺς καὶ Ἴδας οἱ Ἀφαρέως παῖδες, ἐμνηστεύσαντο τὰς Λευκίππου θυγατέρας, Φοίβην καὶ Ἐλάειραν. κατὰ δὲ τὴν τῶν γάμων εὐωχίαν, τοὺς Διοσκούρους εἰς ἑστίασιν ἐκάλεσαν. οἱ δὲ τὰς κόρας ἀφαρπάσαντες, ἀπέφυγον. οἱ δὲ ἐπεδίωκον. καὶ συνίσταται τοῖς ἀφαρπάσασι καὶ τοῖς Διοσκούροις μάχη περὶ τῶν γάμων. καὶ ἀναιρεῖται Κάστωρ. εἶτα Πολυδεύκης ἀνεῖλεν ἀμφοτέρους, συμπράξαντος τοῦ Διὸς, καὶ κεραυνὸν αὐτοῖς ἐπιπέμψαντος. ὁ δὲ Πίνδαρος, οὐ διὰ τὰς νύμφας φησὶν αὐτοῖς γενέσθαι τὴν στάσιν, ἀλλὰ διὰ βοῶν ἀπελασίαν. ψυχορραγοῦντος οὖν τοῦ Κάστορος, Πολυδεύκης ὢν ἀθάνατος, πρὸς τὸν ὄντα φθαρτὸν εἵλετο καταμερίσασθαι τὴν ἀθανασίαν, τῇ τῆς φύσεως ἐκνικώμενος ἀνάγκῃ. οὕτως οὖν αὐτοὺς καὶ Ὅμηρος, ἑτερημέρους καλεῖ. ὁ δὲ νοῦς. τὸν Κάστορα γάρ φησι τῆς τῶν βοῶν ἀφαιρέσεως ἕνεκα ὁ Ἴδας ὀργισθείς πως ὁ Ἀφαρέως παῖς, ἔτρωσε. Ἀπὸ ταϋγέτου. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀξιοῖ γράφειν, ἡμένον. ἀκολούθως τῇ ἐν τοῖς Κυπρίοις λεγομένῃ ἱστορίᾳ. ὁ γὰρ τὰ Κύπρια συγγράψας φησὶ τὸν Κάστορα ἐν τῇ δρυῒ κρυφθέντα, ὀφθῆναι ὑπὸ Λυγκέως. τῇ δὲ αὐτῇ γραφῇ, καὶ Ἀπολλόδωρος κατηκολούθησε. πρὸς οὓς φησι Δίδυμος, ἀμφοτέρων ὑπὸ τῇ δρυῒ λοχώντων τοῦ Κάστορος καὶ τοῦ Πολυδεύκους, μόνον ὁ Λυγκεὺς τὸν Κάστορα εἶδε. μήποτε οὖν δεῖν φησιν ἀναγινώσκειν τὴν παραλήγουσαν συλλαβὴν ὀξυτόνως τοῦ ἡμένως ὡς εἰρημένως, ἵνα κατ' ἀμφοῖν ἀκούηται. ὁ δὲ Λυγκεὺς, δρυὸς ἐν στελέχει ἡμένως, ἀντὶ τοῦ ἡμένους. δηλονότι τοὺς Διοσκούρους· ὡς ἀελλόπως, καὶ τρίπος. οὐχ ἕδος ἐστὶ γεραιέ, ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕδος. παρατίθενται δὲ καὶ τὸν τὰ Κύπρια γράψαντα, οὕτω λέγοντα. Αἶψα δὲ Λυγκεὺς Ταΰγετον προσέβαινε, ποσὶ ταχέεσσι πεποιθώς. ἀκρότατον δ' ἀναβὰς, διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν Τανταλίδου Πέλοπος. τάχα δ' εἴσιδε κύδιμος ἥρως, ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα. νύξε δ' ἄρ' ἀγχιστόρ' ἰλόχα. τὸν Ἴδαν φησὶν ἐν κοίλῃ δρυῒ κρυφθείς, καὶ τὸν Λυγκέα. ὁ δὲ Λυγκεὺς ὀξυδερκὴς ὤν, ὡς καὶ διὰ λίθων,

νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις
ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον, οὐ δυνατὸν
ἐξελέγχειν. μακροτέρας
γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς.
ὅν τε κλείτωρ, καὶ τεγέα, καὶ ἀχαιῶν
ὑψίβατοι πόλιες,
καὶ λύκαιον πὰρ διὸς θῆκεν δρόμῳ,
σὺν ποδῶν τε χερῶν τε νικᾶσαι σθένει.
ἐπῳδ. κῶλ. ιβ'.
κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ
ξενίαν πὰρ παμφάη,
καὶ κασιγνήτου, πολυδεύ
κεος, οὐ θαῦμα σφίσιν
ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθλη
ταῖς ἀγαθοῖσιν. ἐπεὶ
εὐρυχόρου ταμίαι σπάρτας ἀγώνων
μοῖραν ἑρμᾷ, καὶ σὺν ἡ
ρακλεῖ διέποντι θάλειαν.
μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων
περικαδόμενοι. καὶ
μὰν θεῶν πιστὸν γένος.
στρ. δ'. κῶλ. ια'.
μεταμειβόμενοι δ' ἐναλ

λόνη ἄγγραφα. διχίμερα δὲ οἱ πέπλοι. περιφραστικῶς δὲ τὴν χλαμίδα, μαλακὴν κρόκην εἶπε. καὶ ἐπίρωθι τὺ χραί. ὅτι τὸ πελλανὸν φάρμακον αὔραν πελλαναία παρέχει. ὁ δὲ ἀγὼν διὸς, καλεῖται δὲ δῖα. ἢ οὕτως. ἐκ τῆς πελλάνης δὲ τὰ θεοξένια νικῶντες, χλαινίσιν ἤδη τὰ θειοτάταις κοσμηθέντες, ἀπὸ καινοῦ τὸ αἷε χώρησαν. λέγεται δὲ ὅτι καὶ ὀξωμίδας ἐτιμῶντο. Ἀλλὰ χαλκόν. τὸ δὲ τοῦ χαλκοῦ πλῆθος, οὐ δυνατὸν εἰπεῖν ἀκριβῶς. μακροτέρας γὰρ ἄμαι δεῖται σχολῆς. λέβητα γὰρ ἐτιμῶντο ἐν πολλοῖς τῶν ἀγώνων, καὶ ἀσπίδας χαλκᾶς. Ὅν τε κλείτωρ. ὅντινα χαλκὸν, αἵ περὶ κλείτορα καὶ τεγέαν πόλεις ἀργολικαὶ ἆθλον ἔθηκαν. ὃν καὶ τὸ λύκαιον ἔθηκε χαλκὸν παρὰ τῷ τοῦ διὸς βωμῷ, τοῖς δυναμένοις νικῆσαι σὺν ποδῶν δρόμῳ, καὶ χειρῶν σθένει, πάλῃ, καὶ παγκρατίῳ, καὶ πυγμῇ. Κάστορος δ' ἐλθόντος. τοῦ δὲ κάστορος ξενωθέντος παρὰ τῷ παμφάῃ τῷ προγόνῳ σου ἐθεαίτε σὺν τῷ ἀδελφῷ πολυδεύκει, θαυμαστὸν οὐδέν. ἀγαθοὺς καὶ θαυμαστοὺς γεγενῆσθαι τοὺς προγόνους σου ἀγωνιστάς. ἐπόπται γάρ εἰσι τῶν ἀγώνων οὗτοι. διατοῦτο γοῦν ἐν τοῖς ἐπάνω εἶπε. χάριτι σὺν τε καὶ σὺν τυνδαρίδαις, τὴν νίκην αὐτὸν ἐληλυθέναι τῷ θεαί. Ἐπεὶ εὐρυχώρου ταμίαι. ἐπεὶ αἱ τῆς εὐρυχώρου σπάρτης ταμίαι καὶ δεσπόται διόσκουροι, σὺν τῷ ἑρμῇ καὶ ἡρακλεῖ, τὴν τῶν ἀγώνων μοῖραν τῆς εὐωχίας διέπουσι καὶ διακοσμοῦσι. Μάλα μὲν ἀνδρῶν. πάνυ μὲν ὑμῶν τῶν ὄντων δικαιοτάτων ἀνδρῶν φροντίζοντες διὰ τὸ τῆς ξενίας δίκαιον. καὶ ἄλλως δὲ καὶ κατὰ φύσιν αἱ θεαὶ, πιστοί τινες καὶ φιλάνθρωποι περὶ τοὺς εὐσεβοῦντας ὄντες. ἢ οὕτως. ὅτι πᾶσιν σώζοντες, πρὸς τὸν πρόγονον φησὶ τὸν ὑποδεξάμενον αὐτοὺς, νίκην τούτῳ νῦν ἐδωρήσαντο. ἢ οὕτω φησὶ περιιόντες κηδόμενοι τῶν δικαίων ἀνδρῶν. ἐπιφοιτῶσι γὰρ ἤδη φαινόμενοι κατὰ τὸ πέλαγος σώζειν τοὺς δικαίους. Μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλάξ. μεταλαβόντες δὲ αὐτοὶ οἱ διόσκουροι, καὶ ἐκ διαδοχῆς ἐναλλάσσοντες τὰς ἡμέρας, μίαν μὲν διάγουσιν ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς θεαί. μίαν δὲ ἐν τοῖς ὑπογείοις τῆς θεράπνης, ὁμοίαν καὶ ἴσην ἐκπληροῦντες τύχην. Ἰστέον δὲ ὅτι παρεπέπλεκε τοῖς ἐν τῇ νεκυομαντείᾳ λεγομένοις περὶ τῶν διοσκούρων, Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε Τεθνᾶσιν. τιμὴν δὲ λελόγχασιν, ἶσα θεοῖσι. φησὶ γὰρ τοὺς διοσκούρους, μίαν μὲν ἡμέραν ὑπὸ γῆς εἶναι, ἑτέραν δὲ ὑπὲρ γῆς. ὥστε κατὰ μὲν τὸν διεσκευακότα παρ' ὁμήρῳ, παρ' ἡμέραν αὐτοὺς ἀποθνήσκειν. κατὰ δὲ

εἴποι τὴν ὑδρίαν ἐν ᾗ τὸ ἔλαιον. ὀπτᾶται γὰρ ὁ κέραμος. διὰ δὲ τούτου σημαίνει, τοὺς τὰ παναθήναια νενικηκότας. τίθεται γὰρ ἐν ἀθήναις ἐν ἐπάθλου τάξει, ὑδρίαι πλήρεις ἐλαίου. διὸ καὶ καλλίμαχος. Καὶ παρ᾽ ἀθηναίοις γὰρ ἐπὶ τέγος ἱερὸν, ἧνται κάλπιδες. οὐ κόσμου σύμβολον, ἀλλὰ πάλης. τῇ οὖν διὰ πυρὸς καυθείσῃ, ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας ἔμολε τὸ ἔλαιον. ἦρας δὲ ἀνὰ ὀρα λαὸν, τὸ ἄργος. ὁ γὰρ θειαῖος, ἀργεῖος. οὐκ ἔστι δὲ ἐξαγωγὴ ἐλαίου ἐξ ἀθηνῶν, εἰ μὴ τοῖς νικῶσι φησὶν οὖν, τὴν ὑδρίαν πλήρη ἐλαίου κεκομικέναι ἐξ ἀθηνῶν εἰς ἄργος τὸν θεαῖον νικήσαντα. τοῖς γὰρ ἀθληταῖς τοῖς τὰ παναθήναια νενικηκόσι, δίδοται ὑδρία ἐλαίου πλήρης. Ἐν ἀγγέων ἕρκεσι παμποικίλοις. ἐν τοῖς ποικιλωτάταις ἀγγείοις. ἐζωγράφηντο γὰρ αἱ ὑδρίαι. Ἄλλως. ἐν ἀμφιφορεῦσι χαλκοῖς, ἔλαιον ἐτιμῶντο οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀθήνησι τὰ παναθήναια. ἐπεὶ τὴν ἐλαίαν εὗρεν ἡ θεός. τὰ δὲ χαλκᾶ ταῦτα ἄγγη, ἐκ γῆς καιομένης γίνεται. ἡ οὖν γῆ καιομένη, δίδωσι τὸν χαλκόν. ἐκ δὲ τοῦ χαλκοῦ, γίνεται τὰ ἀγγεῖα, ἐν οἷς βάλλεται τὸ ἔλαιον. ταύτην δή φησι τὴν διάνοιαν. τούτοις γὰρ ἐτιμῶντο. Ἕπεται δὲ θεαῖε. ἐπακολουθεῖ δέ φησι καθ᾽ ὃ τὸ πολύγνωτον ὑμῶν γένος τὸ ἀπὸ τῆς μητρός. μήτρωες γὰρ οἱ τῆς μητρὸς πρόγονοι, διὰ γῶν τιμή. τουτέστιν, ἡ ἐπὶ τοῖς ἀγῶσι τοῖς δὲ αἰωνιαθεῖσιν, ἢ δὴ καὶ καλὰς τιμὰς, σὺν χάρισι καὶ τυνδαρίδαις. τὴν δὲ αἰτίαν, διὰ τῶν ἑξῆς ἀποδίδωσιν. Ἀξιωθείην κεν. ἐγώ φησι καθ᾽ ἀξιωθείην τὸ περὶ θράσυκλον καὶ ἀντίαν συγγενὴς ὤν, ἐν τῷ ἄργει διάγειν καὶ ζῆν. ἔνθα οὐκ ἂν ἀπαρρησίαστος διετέλεσα, οὐδὲ κάτω βλέπων καὶ κρύπτων ἐμαυτοῦ τὸ ἐλεύθερον. οἱ γὰρ νικῶντες, μετὰ παρρησίας ἄνω βλέποντες βαδίζουσιν. οἱ δὲ ἡττημένοι, οὐχ οὕτως. Ἄλλως. τοῦτο εἶπεν ὡς ἐκ τοῦ θειαίου προσώπου, ὡς αὐτοῦ περὶ ἑαυτοῦ διαλεγομένου. τοῦ γὰρ θρασύκλου καὶ τοῦ ἀντίου συγγενὴς ὤν, ἐν τῷ ἄργει, οὐ κρύψω τὸ φῶς τοῦ ὄμματος. τουτέστιν, οὐκ ἀπαρρησίαστος ἔσομαι ὡς οὐ νενικηκώς, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας. νενίκηκα γάρ. ἄξιος δή ἂν εἴην μὴ κρύπτειν τὸ τοῦ ὄμματος φάος, μηδὲ κατηφὴς εἶναι. αἴτιά τε ὤν, καὶ θρασύκλου σύγγονος. Νικαφορίαις γὰρ ὅσαις ἱπποτρόφον. πόσαις γὰρ ἱπποτροφίαις φησὶν αὕτη ἡ πόλις, οὐκ ἔθαλεν ἡ τοῦ πραίτου. τοῦτο μὲν ἐν τῷ κορινθίῳ ἰσθμῷ. τοῦτο δὲ ἐν τῇ νεμέᾳ, τετράκις νικήσασα. ἀπὸ σικυῶνος δὲ, καὶ τῶν ἐκεῖσε πυθίων ἀργυραῖς φιάλαις τιμηθέντες, αἳ ἐχώρησαν ἐπὶ τὸ ἄργος αἱ πρόγονα τοῦ θειαίου. Ἐκ δὲ πελλάνας, αὐτοῦ καὶ ἐν πελλήνῃ ἐνίκησε. τίθεται δὲ παχεῖα ἱμάτια ἐν πελ-

ἔμολεν, ἥρας τὸν ἀνὰ
ὀρα λαὸν ἐν ἀγγέων
ἕρκεσιν παμποικίλοις.

στρ. γ΄. κῶλ. ια΄.

ἕπεται δὲ θεαῖε μα-
τρώων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων
εὐάγων τιμὰ χαρίτεσσί τε, καὶ
τυνδαρίδαις θαμάκις,
ἀξιωθείην κεν ἐὼν θρασύκλου
ἀντία τε σύγγονος ἄρ-
γει μὴ κρύπτειν φάος
ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις ἱπ-
ποτρόφον ἄστυ τὸ, προί-
τοιο θάλησεν. κορίνθου τ᾽ ἐν μυχοῖς,
καὶ κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις.

ἀντιστρ., κῶλ. ια΄.

σικυωνόθεν δ᾽ ἀργυρω-
θέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν.
ἐκ δὲ πελλάνας ἐπιεσσάμενοι

τρὶς δέ, καὶ σεμνοῖς δαπέδοις
ἐν ἀδραστείῳ νόμῳ.
ζεῦ πάτερ. τῶν μὰν, ἔραται φρενί, σιγᾷ
οἱ στόμα. πᾶν δὲ τέλος.
ἐν τὶν ἔργων. οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ
προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χάριν.
ἐπῳ. κῶλ. ιβ'.
γνώτ' ἀείδω θεῷ τε,
χ' ὥς τις ἁμιλλᾶται περὶ
ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς.
ὕπατον δ' ἔσχεν πίσα
ἡρακλέος τεθμόν. ἁδεῖ
αι γε μὰν ἀμβολάδαν
ἐν τελεταῖς δίς. ἀθαναίων νιν ὀμφαὶ
κώμασαν. γαίᾳ δὲ καυ
θείσᾳ πυρί, καρπὸς ἐλαίας

Ζεῦ πάτερ. τῶν μὲν ἔραται. διὰ τούτου φανερόν, ὅτι περὶ τῶν ὀλυμπίων λέγει. φάμενος αὐτὸν ἐπιθυμεῖν, καὶ τοῦτον τὸν στέφανον λαβεῖν. ἵν' ἐκπληρώσῃ τὴν περίοδον. σιγᾷ δὲ καὶ ἐπιτρέπει τῷ θεῷ. διὰ δὲ τοῦ, παραιτεῖται χάριν, ὑπακουστέον ὅτι παρὰ σοῦ αἰτεῖται τὴν χάριν. ἀλλὰ καὶ τολμῶν, καὶ μοχθῶν τι πράττειν τῶν πρὸς τὸ ἔργον συντεινόντων. ὁ δὲ νοῦς. ὧν γε μὴν ἐπιθυμεῖ τυχεῖν, ἐν τῇ διανοίᾳ κρύπτει, σιωπᾷ διὰ τὸ νέμεσιν. βούλεται δὲ λέγειν τὰ ὀλύμπια. διὸ καὶ τῷ διὶ εὔχεται. ἐπεὶ συντελεῖς καὶ τὰ ὀλύμπια ἐξ ὧν. πᾶν γὰρ πρᾶγμα τὸ τέλος, ἐν σοί ἐστιν ὦ ζεῦ. Οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ. οὐ χωρὶς μόχθου αἰτεῖται τὰ ὀλύμπια, ἵνα ἀμόχθως αὐτὰ λάβῃ. ἀλλὰ μοχθήσας καὶ πονήσας, καὶ παλαίσας, παραιτεῖται τὴν χάριν. οὐ συνήθως δὲ τὸ παραιτεῖται, ἀντὶ τοῦ αἰτεῖται. ὅ ἐστιν ἐπικέκληται. ἐπιφέρει γάρ, παρὰ σοῦ αἰτεῖται τὴν χάριν ταύτην καὶ τὴν δωρεὰν ὦ ζεῦ, τὰ ὀλύμπια νικῆσαι. Γνώτ' ἀείδω θεῷ τε. εὔγνωστα δὲ λέγω αὐτῷ τῷ θεῷ, καὶ τῷ θεαίῳ. ὅς τις θεαῖος, ἁμιλλᾶται καὶ σπουδάζει, περὶ τῆς κορυφῆς τῶν ἐσχάτων ἄθλων. ἐσχάτων δὲ τῶν τὸ τέλειον ἐχόντων τῆς δόξης. ἢ οὕτω. φανερὰ δὲ λέγω τῷ τε διί, καὶ τῷ βουλομένῳ παντὶ ἁμιλλᾶσθαι καὶ σπουδάζειν περὶ τῆς κορυφῆς τῶν τελευταίων ἄθλων. ἄθλων δὲ κορυφὴ καὶ τέλος τὰ ὀλύμπια. εἰκότως δέ φησιν ἐπιθυμεῖ τῶν ὀλυμπίων. τὸν γὰρ ἐνδοξότατον καὶ ὑπερέχοντα θεσμὸν ἔσχεν ἀπὸ τοῦ ἡρακλέος τὰ ὀλύμπια. ἢ οὕτως. ἐπεὶ προείρηκεν αἰνιγματωδῶς, ὅτι οὐ δύναμαι εἰπεῖν τίνος ἐρᾷ, ἦν δὲ τῶν ὀλυμπίων, ἐπεῖπε. ταῦτα γνωστὰ λέγω καὶ σοὶ ὦ ζεῦ. καὶ σοὶ τῷ ἐπιθυμοῦντι ἁμιλλήσεσθαι περὶ τούτων τῶν ἄθλων. αἵ, εἰσι κορυφαὶ ἔσχαται τῶν ἄθλων. καὶ γὰρ τὸ πρῶτον, ἔσχατον νοεῖσθαι δύναται, καὶ τὸ ἔσχατον πρῶτον. κέχρηται καὶ σοφοκλῆς τῷ ἐσχάτῳ, ἀντὶ τοῦ πρώτου. Ἧ δὴ γὰρ ἕδρα ζεύς φησιν ἐν ἐσχάτῳ θεῶν. ἀντὶ τοῦ ἐν πρώτῳ. Ἀδεῖαι γε μὰν ἀμβολάδαν. ὡς δὶς αὐτοῦ νενικηκότος τὰ παναθήναια ταῦτά φησιν. ὀμφαὶ οὖν ἡδεῖαι τῶν ἀθηναίων ἐκώμασαν αὐτόν. ἀμβολάδαν. τουτέστιν, ἀναπεπταμένως τῇ φωνῇ, καὶ λαμπρῶς. ἢ ἀμβολάδην ἀνακρουόμεναι. καθὸ προαναβολὰς λέγουσι, τὰ πρὸ τοῦ προοιμίου. δὶς οὖν ὑμνήθη καὶ ἐκωμάσθη φησίν, ᾀδόντων καὶ ὑμνούντων αὐτοῦ τὴν νίκην τῶν ἀθηναίων ἐν ταῖς τελεταῖς. ἔστι δὲ καὶ οὕτω προσυνεῖκασθαι. τὸ ἁδεῖα ἐν τελετᾷ. ἐν ἡδείᾳ τελετῇ ἐκώμασαν αὐτόν, αἱ τῶν ἀθηναίων ὀμφαὶ δίς. τινὲς δὲ τὸ ἀμβολάδην, οὕτως ἀκούουσιν. ὅς τις δὶς μὲν ἐνίκησε τὰ παναθήναια. οὐκ ἐφεξῆς δέ, ἀλλὰ ἀναβολάδην. τουτέστιν, ἀναβολῆς τινὸς γενομένης μεταξύ. Γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρί, καρπὸς ἐλαίας ἔμολε. Γαῖαν δὲ κεκαυμένην

μοῖραν ἕσλαν. ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀν-
θρώπων βαρὺς ἀντιάσαι.
ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν
καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'·
ἀγών τοι χάλκεος
δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥ-
ρας, ἀέθλων τε κρίσιν.
Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις, δὶς ἔ-
σχεν Θειαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων.

ἀντιστροφή, κῶλ. ια'.

ἐκράτησε δὲ καὶ ποθ' Ἕλ-
λανα στρατὸν Πυθῶνι τύχᾳ τε μολών,
καὶ τὸν Ἰσθμοῖ, καὶ Νεμέᾳ στέφανον.
Μοίσαισί τ' ἔδωκ' ἀρόσαι.
τρὶς μὲν, ἐν πόντοιο πύλαισι λαχών

Ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι. ἔστι μὲν γὰρ ὁ τῶν ἀνθρώπων φθόνος βαρὺς πρὸς ἐναντίωσιν. οὐχ ἡδέως γὰρ ἀκούουσι τῶν ἀλλοτρίων θαυμάτων οἱ ἄνθρωποι· ἀλλ' ἀεὶ εἰς κόρον ἔχουσι τὸν ἔπαινον διὰ βασκανίαν. ἄλλως. ὁ κόρος βαρύς ἐστιν ὁ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀντιάσαι καὶ συναντῆσαι. τουτέστιν ἀντιτεθεὶς ὁ κόρος τῶν ἀνθρώπων, βαρύς ἐστι καὶ δυσβάστακτος. διὸ τὸν ὕμνον τῶν Ἀργείων καταλείψας, τὸν κόρον φυλάξομαι. ὅ ἐστι τὸν φθόνον. Ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν. πρὸς ἑαυτὸν φησὶ ταῦτα ὁ Πίνδαρος. ὅμως μέντοι τὴν εὐάρμοστον λύραν, λάμβανε. καὶ τὴν φροντίδα τῶν παλαισμάτων δέξαι. τουτέστιν ἐπαίνει τὸν παλαιστήν. χάλκεον δέ φησι τὸν ἀγῶνα. τουτέστιν ἰσχυρόν. ἢ ὅτι χαλκοῦν ὅπλον τὸ ἔπαθλον. ὁ τοίνυν ἀγὼν ὁ στερρότατος, τὸν δῆμον παρορμᾷ εἰς τὴν τῆς θεοῦ θυσίαν, εἴς τε τὴν τῶν ἄθλων κρίσιν τὸν δῆμον ὁ τοῦ Οὐλίου παῖς Θειαῖος παρορμᾷ. τὸ παρορμᾷ δὲ ἀπὸ κοινοῦ. δὶς δὲ αὐτόν φησι νενικηκέναι τὰ Ἑκατόμβαια, καὶ ἐσχηκέναι εὐφόρων λήθην πόνων, ἐπιλανθάνονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι τῶν κατὰ τὴν ἄθλησιν πόνων, ὅταν νικήσωσι. γράφεται δὲ καὶ εὐφρόνων. εὐφόρων μὲν, ἐπεὶ εὔφοροί εἰσιν οἱ τοιοῦτοι πόνοι, τῷ ἄριστα ἆθλα ἐνηνοχέναι. εὐφρόνων δὲ τῶν, εὐφραντικῶν. Ἐκράτησε δὲ καὶ ποθ' Ἕλλανα στρατὸν Πυθῶνι τύχᾳ. τὸ πλῆθος στρατὸν εἶπεν, ὡς καὶ Πύθια νενικηκότος αὐτοῦ, καὶ Ἴσθμια. καὶ Νέμεα. ἢ οὕτω· παραγενόμενος δὲ καὶ ἐκράτησε πάντων τῶν ἀνταγωνιστῶν ἐν τοῖς Πυθίοις. ὁ δὲ νοῦς. εὐτυχίᾳ δὲ παραγενόμενος, ἐκράτησε πάλιν, καὶ τοὺς ἐν Ἰσθμῷ καὶ Νεμέᾳ στεφάνους. Μοίσαισί τ' ἔδωκ' ἀρόσαι. τουτέστι, ταῖς Μούσαις ἔδωκεν ἀρόσαι καὶ σπεῖραι τοὺς στεφάνους, διὰ τὸν ὕμνον. ὡς ἑτοίμων ποιησάντων καὶ ὑμνησάντων αὐτὸν ἐπὶ ταῖς νίκαις ἐκείναις, τοῦτό φησιν. ὁ δὲ νοῦς. καὶ παρέσχε πρόφασιν ταῖς Μούσαις. τρίτον μὲν γὰρ κληρωθεὶς, ἐνίκησε τὰ Ἴσθμια. πόντου γὰρ πύλας εἶπε τὸν Ἰσθμὸν, διὰ τὸ στενόν. Τρὶς δὲ τὰ Νέμεα κατὰ τὴν Ἀδράστου διάκρισιν καὶ νομοθέτησιν τελούμενα. οἱ γὰρ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, συνετέλεσάν τε τὰ Νέμεα. ὧν εἷς Ἄδραστος. ἐπεὶ οὖν καὶ αὐτὸς τῶν ἐν Ἄργει ἐπιφανῶν, διὰ τοῦτο Ἀδράστειον νόμον φησὶ, χαριζόμενος καὶ διὰ τούτου πλέον τι τοῖς Ἀργείοις. σεμνοῖς δὲ δαπέδοις, τοῖς Νεμείοις φησὶν ὁ Δίδυμος. σημεῖον γάρ ἐστι Σικυῶνος. Ὅμηρος. Ἔνθ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευσεν. ἐτίθετο δὲ πάλαι ἐν τῇ Σικυῶνι τὰ Νέμεα. οὐ γὰρ ἂν σημαίνοι τὰ Πύθια τὰ ἐν Σικυῶνι ἀγόμενα. οὐ γάρ ἐστιν ἐκεῖνος περιοδικὸς ὁ στέφανος, ἀλλ' ὁ τῶν Νεμέων. βούλεται δὲ νῦν, τοὺς περιοδικοὺς εἰπεῖν. τὸ λοιπὸν γὰρ ἀναφορεῖ, τὸν Ὀλυμπιονίκην. εὐχόμενος τελειωθῆναι ὑπ' αὐτοῦ τὴν περίοδον.

νωθεῖσα διὸς βέλεσιν,
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος.
καὶ γυναιξὶ καλλικόμοι-
σιν ἀριστεύει πάλαι
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν, Δανάαν τε μολών,
τόν, κατέφανε λόγον.
πατρὶ τ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν
καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ.

ἐπῳδ. κῶλ. ιβ'.

θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύ-
ωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος
ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν.
ἐπεὶ καὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις
Τηλεβόας ἔναρεν. τί αἰ
ὄψιν ἐειδόμενος,
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν,
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων
Ἡρακλέος, οὗ κατ' Ὄλυμπον
ἄλοχος Ἥβα τελεία
παρὰ ματέρι βαίνοι-
σ' ἔστι, καλλίστα θεῶν.

στρ. β'. κῶλ. ια'.

βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀνα-
γήσασθ' ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος

Καὶ γυναιξὶ καλλικόμοισι. προεξαριθμησάμενος τὰς τῶν Ἀργείων ἀρετάς, φησὶ μὴ μόνον ἥρωσι διαπρέπειν αὐτούς, ἀλλὰ καὶ ἡρωίσι γυναιξὶ διαπρέπειν πάλαι ἀρχῆθεν. τίς ἀπόδειξις ὅτι καὶ γυναιξί; Ζεύς, ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολών· τοῦτον κατέφηνε τὸν λόγον, ὅτι καὶ γυναιξὶν ἀριστεύει τὸ Ἄργος. οὐχ ἕτερος μάρτυς, ἀλλ' ὁ Ζεύς· ὃς καὶ πρὸς Ἀλκμήνην ἀφίκετο, καὶ Δανάην Ἀργείας οὔσας. Πατρί τ' Ἀδράστεια Λυγκεῖ τε. οὐχὶ δὲ καὶ τῷ τοῦ Ἀδράστου πατρὶ Ταλαῷ, καὶ τῷ Λυγκεῖ ἄριστον λογισμὸν παρέσχε, καὶ μετὰ δικαιοσύνης συνήρμοσε. καρπὸς δὲ φρενῶν ὁ λογισμός. τίς δὲ συνήρμοσεν; ὁ Ζεύς. ὁ δὲ νοῦς· καὶ ὁ δὲ Ταλαῷ γοῦν καὶ Λυγκεῖ, τὸν τῶν φρενῶν καρπόν, εὐθὺν ἐποίησεν. ὅ ἐστι δίκαιον αὐτῶν τὸν νοῦν ἐποίησεν ὁ Ζεύς. ἀπὸ Λυγκέως δέ, οἱ περὶ Περσέα. Ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος. κοινὸς ὁ μῦθος τῷ Ἀμφιτρύωνι τὴν γενεὰν ὁ Ζεύς. Ἵκετ' ἐς ἐκείνου γενεάν. πῶς δὲ παρεγένετο συγγενέσθαι; ὁ μὲν γὰρ Ζεὺς τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐγέννησε τὸν Ἡρακλέα· ὁ δὲ Ἀμφιτρύων, τῇ ἑξῆς τὸν Ἰφικλέα. καὶ ἐμίχθη τὰ γένη ἀμφοτέρων· καὶ οὕτως εἰς τὸν οἶκον ἐλθὼν τῆς Ἀλκμήνης, ἐπλησίασεν αὐτῇ, καὶ τὸν Ἡρακλέα ἔσπειρεν. ἄεθλον γὰρ ἡ Ἀλκμήνη, τὸν ἑαυτῆς γάμον προὔθηκε τῷ τοὺς Τηλεβόας καταπολεμήσαντι. ἔπραττε τοῦτο ὁ Ἀμφιτρύων· καὶ ἐκείνου πρὸς πόλεμον ἀσχολουμένου, ὁ Ζεὺς ἀφομοιωθείς, συνῆλθεν αὐτῇ. ἀδείμαντον δὲ ἔφη τὸ σπέρμα, ὃ ἔμελλεν εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλέος γένεσιν καταβαλεῖν ὁ Ζεύς. ὅ ἐστιν ἄφοβον. ὁ γὰρ ἐξ αὐτοῦ γεννηθείς, ἦν ἄφοβος Ἡρακλῆς. Οὗ κατ' Ὄλυμπον ἄλοχος. οὗτινος Ἡρακλέους ἡ γαμετὴ κατὰ τὸν Ὄλυμπον Ἥβη, παρὰ τῇ τελείᾳ ἑαυτῆς μητρὶ προϊοῦσα πορεύεται τῶν θεῶν ἐκπρεπεστάτη. λέγει δὲ μητέρα τελείαν τὴν Ἥραν, καὶ Αἰσχύλος. Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ. ἔστι γὰρ αὐτὴ γαμηλία, καὶ ζυγία. ἔστι δὲ ὁ γάμος τέλειος, διὰ τὸ τελειότητα βίου κατασκευάζειν. Βραχύ μοι στόμα. πάντ' ἀναγήσασθαι. ἥττηταί μοι φησὶ τῶν Ἀργείων ἀνδραγαθήματα ὁ λόγος, καὶ ἀδυνάτως ἔχει πάντα διηγήσασθαι τὰ τῶν Ἀργείων καλά. διατί δὲ εἰς ταῦτα παρεκβέβηκεν; ὅτι ὁ ἀγὼν ὃν ἐνίκα ὁ Θειαῖος τὰ Ἑκατόμβαια, οὐκ ἦν ἐπίσημος, οὐδ' ἐκ τρόπας ἔχων. ἵνα οὖν ἔχῃ μῆκος περιποιῆσαι τῇ ᾠδῇ, ἀλλὰ τὴν κοινότητα τῶν ἐπαίνων τῆς πατρίδος αὐτοῦ κατατίθησιν.

πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ καθῴκισθεν ἄστη,
ταῖς Ἐπάφου παλάμαις.
οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονό-
ψαφον ἐν κολεῷ κατασχοῖσα ξίφος. —
ἀντιστρ. κῶλ. ιά.
Διομήδεα δ' ἄμβροτον
ξανθά ποτε γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν.
γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυ-

γόνες, ἀπελιθοῦντο. Πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ καθῴκισθεν ἄστυ. πολλὰ δ' ἄστη λέγειν, ὅπως ἐν τῇ Αἰγύπτῳ κατῳκίσθησαν πόλεις, ὑπὸ τῶν τοῦ Ἐπάφου χειρῶν. Ἔπαφος δὲ, Διὸς καὶ Ἰοῦς. Ἰὼ δὲ Ἰνάχου τοῦ ἐν Ἄργει ποταμοῦ καὶ νύμφης. οὗτος οὖν ὁ Ἔπαφος ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου, Ἀργεῖος ὢν ἀπὸ μητρός. Οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη. τί δ' αὐτῆς φησι περὶ τῆς Ὑπερμνήστρας, ὅτι οὐκ ἐσφάλη φεισαμένη τοῦ αὐτῆς ξίφους, καὶ μὴ ἀνελοῦσα τὸν Λυγκέα. παρεπλάγχθη δὲ, ἀντὶ τοῦ, τοῦ δέοντος ἀπεπλανήθη λογισμοῦ. ἄλλως. καὶ τοῦτο εἰς ἔπαινον φησί. τῶν γὰρ ἄλλων Δαναΐδων κοινῇ γνώμῃ συνθεμένων τοῖς Αἰγυπτιάδαις, μόνη ἡ Ὑπερμνήστρα ἐπεὶ διεφύλαξεν αὐτὴν ἁγνὴν καὶ παρθένον ὁ Λυγκεύς, οὐκ ἐφαίνετο ἰσόψηφος ταῖς ἀδελφαῖς, ἀλλὰ μονόψηφος ἐγίνετο. ψῆφον ἤνεγκε μόνη καθ' ἑαυτὴν ἀπολυτικήν τινα ταύτην, ἐν κολεῷ κατασχοῦσα τὸ ξίφος, τουτέστι, μόνη παρὰ τὰς ἄλλας Δαναΐδας, ἰδίᾳ ψήφῳ χρησαμένη, οὐκ ἔσπασε κατὰ τοῦ Λυγκέως τὸ ξίφος. Διομήδεα δ' ἄμβροτον. καὶ οὗτος Ἀργεῖος. ὃς δι' ἀρετὴν ἀπηθανατίσθη. καὶ ἔστι περὶ τὸν Ἀδρίαν, Διομήδεια νῆσος ἱερά. ἐν ᾗ τιμᾶται ὡς θεός. καὶ Ἴβυκος οὕτω. Τὴν Ἑρμιόνην γήμας ὁ Διομήδης, ἀπηθανατίσθη σὺν τοῖς Διοσκούροις. καὶ γὰρ συνδιαιτᾶται αὐτοῖς. καὶ Πολέμων ἱστορεῖ. Ἐν μὲν γὰρ Ἀργυρίπποις, ἅγιόν ἐστιν αὐτοῦ ἱερόν. καὶ ἐν Μεταποντίῳ δὲ, διὰ πολλῆς αὐτὸν αἱρεῖσθαι τιμῆς ὡς θεόν. καὶ ἐν Θουρίοις, εἰκόνας αὐτοῦ καθιδρύσθαι ὡς θεοῦ. ἄλλως. οὐχὶ δὲ καὶ τὸν Διομήδην ἡ Ἀθηνᾶ θεὸν ἐποίησε, κατὰ γὰρ τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον, Μελάνιππος. ἦν δὲ οὗτος ἥρως Θηβαῖος, ἔτρωσε τὸν Τυδέα. ὁ δὲ πρὸς τὴν πληγὴν θυμήνας, καθικέτευσε τὸν Ἀμφιάραον, ἀνελεῖν τὸν Μελάνιππον, καὶ προσαγαγεῖν αὐτοῦ τὴν κεφαλήν. προσαχθείσης δὲ αὐτῷ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς ὀργῆς νικησάσης τὸν δέοντα λογισμὸν, ἀπεγεύσατο τοῦ Μελανιππείου κρέως. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Μελεάγρῳ φησίν. Εἰς αἱ δι' οβῶτοις ὀδόντας ἀφίξεται. κάρηνα προσεὶς θοῦσι Μελανίππου σπάσας. Τετρωμένῳ οὖν τῷ Τυδεῖ, ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀθανασίαν παρήγαγε, καὶ οὐκ ἀπέλαυσε τῆς δωρεᾶς ἔτι, διὰ τὴν τοῦ ἀνθρωπείου κρεῶν βρῶσιν. εἶτα ὡς αὐτὸς οὐκ ἠδυνήθη τῆς ἀθανασίας τυχεῖν, ἠξίωσε τὴν θεὸν ὑπὲρ τὸν Διομήδην τὸ δῶρον μεταθεῖναι. τιμᾶται γοῦν καὶ παρὰ Θουρίοις, καὶ Μεταποντίοις ὡς θεὸς Διομήδης. καὶ οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς εὑρέσθαι τοῦ τὸν θάνατον. Γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο. καὶ ὁ Ἀμφιάραος Ἀργεῖος. Θηβαῖοι οὖν οὐκ ἔχουσιν ὡς θεὸν τὸν Ὀϊκλέος παῖδα Ἀμφιάραον. σχισθείσης ὑπὸ κεραυνοῦ τῆς γῆς, καὶ δεξαμένης αὐτόν. ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τιμὴν αὐτοῦ σχίσας τὴν γῆν τῷ κεραυνῷ, καταχθῆναι ἐποίησεν αὐτὸν σὺν τῷ ἅρματι. καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀθάνατον. ἀφ' οὗ δὴ μέχρι νῦν, τὸ τοῦ Ἀμφιαράου μαντεῖον, ἐνδοξότατον τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. ἀμφίβολον δὲ, πότερον τὸν Ἀμφιάραον ἐδέξατο ἡ γῆ πολέμου ὄντα νέφος, ἢ ὅτι τὸ τοῦ πολέμου νέφος τοῖς Ἀργείοις ἐπῆλθε τὸ ἀπὸ Θηβῶν; τότε ὁ Ζεὺς κηδόμενος τοῦ Ἀμφιαράου, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὑπὸ τῆς γῆς δεχθῆναι, καὶ εἶναι ἀθάνατον.

ΘΕΙΑΙΩ. ΠΑΙΔΙ ΟΥΛΙΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΗ. ΕΙΔΟΣ, Ι'.

στρ. α'. κῶλ. ια'.

Δαναοῦ πόλιν ἀγλαο-
θρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν χάριτες
ἄργος ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑ-
μνεῖτε. φλέγεται δ' ἀρεταῖς
μυρίαις ἔργων θρασέων ἕνεκεν.
μακρὰ μὲν τὰ περσέος ἀμ-
φὶ μεδοίσας γοργόνος;

Ἐνάργει πλεῖ ταύτῃ ἥρα ἀγὼν ἱερός, ἑκατόμβαια, ἣν καὶ ἥραια καλοῦσιν. ἐν γὰρ τῇ τοῦ ἀγῶνος πανηγύρει, ἑκατὸν βοῦς θύουσι τῇ ἥρᾳ. ὁ δὲ δαναὸς βήλου παῖς ὤν, τῆς ἄργους ἐβασίλευσεν. ὁ δὲ αἴγυπτος, τῆς ὁμωνύμου χώρας. ὁ δὲ ἀγήνωρ, τῆς φοινίκης.

Δαναοῦ πόλιν, ἀγλαοθρόνων τε. ἔνιοι φασὶν εἰς τελείους νίκας τὸν ἐπίνικον τετάχθαι. λαβεῖν γὰρ αὐτὸν καὶ ἴσθμια, καὶ πύθια, καὶ νέμεα. περὶ δὲ τῶν ὀλυμπίων εὔχεται, ὅτι φησί. ζεῦ πάτερ τῶν μαν ἔραται. ὁ δὲ πίνδαρος ὅτι βούλεται τὸ ἐπαινεῖν τὰς πατρίδας τῶν νενικηκότων, ἀθροίζειν εἴωθε τὰ πεπραγμένα ταῖς πόλεσι περιφανῆ. καθὼς ἐν τῇ ᾠδῇ, ἧς ἡ ἀρχή, Ἰσμηνὸν, ἢ χρυσηλάκατον μελίαν. ὁ δὲ λόγος, ὑμνεῖτε ὦ χάριτες, τὴν τοῦ δαναοῦ πόλιν, καὶ τὰς πεντήκοντα αὐτοῦ θυγατέρας. ὁ δὲ νοῦς ὅλος. τὴν τοῦ δαναοῦ πόλιν. καὶ τῶν πεντήκοντα θυγατέρων αὐτοῦ. φημὶ δὲ τὸ ἄργος. ἥτις πόλις ἀργείων, οἰκητήριον θεοειδέστατόν ἐστι τῆς ἥρας, ὑμνήσατε ὦ χάριτες. εὖ δὲ παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Ἤτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλεις. Ἄργος τε σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια μυκήνη. καὶ καλλίμαχος ※ Ταὶ μὲν, ἀρισκύδεος εὐνέτις αἰνῆ κε διὸς ἄργος ἔθεν, ἴδιόν περ ἐὸν λάχος. ἀλλὰ φοίβη ζηνός, ὅπως σκοτίη πτυχὶς ἄεθλος ἔοι. τὸ δὲ φλέγεται, αὐτὶ τοῦ λάμπεται, καὶ δοξάζεται. ἐκλάμπει χάριν τῶν ἀρετῶν ὧν ἔχει. Μακρὰ μὲν τὰ περσέος. ἀπὸ περσέως ἄρχεται. ἀργεῖος γὰρ οὗτος. μακρὰ οὖν φησὶ τὰ διηγήματα τὰ περὶ περσέως, ἃ ἔπραξε κατὰ τὴν γοργόνα. μακρὰ δὲ αὐτὰ εἶπεν, ἤτοι ὅτι πολλά ἐστι τὰ λεγόμενα, οἷον, ἀπὸ πολλοῦ χρόνου μέχρις δὴ ἥκει εἰς ἡμᾶς, ἢ μακρά, οἷον, ὑψηλὰ καὶ ἔνδοξα. ἢ καὶ τρίτον, μακρά ἐστι τὰ διηγήματα, ἐὰν ἄρξωμαι εἰπεῖν τὰ περὶ περσέως. μακρὰ τοίνυν ἂν εἴη λέγειν καὶ διηγεῖσθαι τὰ περσέως καὶ μεδούσης τῆς γοργόνος. καὶ ἐντεχνικῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ. δοκῶν παραιτεῖσθαι τὸ λέγειν καθ' ἕκαστα τῶν ἀργείων αὐτῶν ἀγαθήματα, λεληθότως καταριθμεῖται αὐτά. Ἔστι δὲ ἡ ἱστορία αὕτη. Μέδουσα, μία δὲ τῶν γοργόνων αὕτη. ἤρισε ποτὲ περὶ κάλλους τῇ ἀθηνᾷ. ἡ δὲ πρὸς τὴν πρόκλησιν ἀγανακτήσασα, πείθει περσέα εἰς τὸν ὠκεανὸν διαβῆναι. παρασχοῦσα αὐτῷ, καὶ τὴν ἄϊδος κυνέην. εἶεν δ' αὖ ἡ ἀόρατα, καὶ ἀποτεμεῖν τῆς γοργόνος τὴν κεφαλήν. ὁ δὲ, τῷ αὐτοῦ τάχει θαρρῶν, καὶ τῇ τῆς ἀθηνᾶς συμπραξίᾳ, ἐπὶ τὸν ἆθλον στέλλεται. καὶ καταληφθεὶς τὰς γοργόνας, καὶ ἰδὼν διαδούσας ἀλλήλαις τὸν ὀφθαλμόν, ἑνὶ γὰρ αἱ πᾶσαι ἐχρῶντο, ἁρμοζόμενον τὸ διδόμενον πρὸς τὸ ἐγχείρημα σκοπήσας, ἀποτέμνει τῆς μεδούσης τὴν κεφαλήν, καὶ δίδωσι τῇ ἀθηνᾷ. ἡ δὲ δεξαμένη, ἐνέθηκε τῷ ἑαυτῆς στήθει, ὅπως αὖ ἐν τῇ παραθέσει ἡ τοῦ κάλλους εἴη διάκρισις. ἐδυνήθη δὲ καὶ τῇ τῆς γοργόνος κεφαλῇ, τὴν ἀνδρομέδαν τοῦ κήτους ἀπολύσασθαι. δείξας γὰρ τῷ κήτει τὴν γοργόνα, καὶ ἀπολιθώσας αὐτό, ἀπέλυσε τῆς βορᾶς τὴν παρθένον. οἱ γὰρ ὁρῶντες τὴν κεφαλὴν τῆς γορ-

τὸ φιάλαισι βιάταν
ἀμπέλου παῖδ' ἅς ποθ' ἵπποι
κτησάμεναι χρομίῳ,
πέμψαν θεμιπλέκτοις ἀμφὶ
λατοΐδα στεφάναις
ἐκ τᾶς ἱερᾶς σικυῶνος. ζεῦ πάτερ.
εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι,
σὺν χαρίτεσσιν ὑπὲρ
πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις,
νικᾶν ἀκοντίζων σκοποῦ
ἄγχιστα μοισᾶν. ※

Ἃς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι. ἅς τινας φιάλας, αἱ τοῦ χρομίου ἵπποι προσεκόμισαν διὰ τῆς νίκης τῷ δεσπότῃ. ἅμα τοῖς μετὰ δικαιοσύνης ὑπάρξασιν αὐτῷ παρὰ τοῦ ἀπόλλωνος στεφάνοις, ἐκ τῆς ἱερᾶς σικυῶνος. οὐ παρὰ τὴν νίκην, ἀλλ' ἐπεὶ τὸ πέμψαι τὸ ἅρμα. ἃς ἤνεγκαν φησὶν ἅμα τοῖς στεφάνοις αἱ ἵπποι. θεμιπλέκτοις δὲ τοῖς στεφάνοις φησίν, ἤτοι νομίμως καὶ καθηκόντως πεπλεγμένοις. ἢ καθὸ πάρεδρός ἐστι τοῦ ἀπόλλωνος ἡ θέμις. χάριν τοῦ χρηστηρίου. καὶ γὰρ ἦν προφῆτις. ἢ ὅτι, δικαίως καὶ ἄνευ δωροδοκίας ἐστέφθη. ἱστορεῖται δὲ τὰ ἐν φωκίδι χρήματα ἀνύεσθαι. διὸ καὶ προσκεῖται ἐνταῦθα τὰ ἐν σικυῶνι. ἀκείως δὲ ἱερὰν τὴν σικυῶνα προσηγόρευσεν. ἡ γὰρ μηκώνη, ἐπ' αὐτῆς ἐστιν, ἐφ' ἧς οἱ θεοὶ διεδάσαντο τὰς τιμάς. ἡσίοδος. Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι, Μηκώνῃ. καὶ καλλίμαχος. Μηκώνην μακάρων ἕδρανον. ὃν αὐτῆς ἰδεῖν. Ζεῦ πάτερ εὔχομαι ταύταν ἀρεταν. εὔχομαι δὴ οὖν ὦ ζεῦ πάτερ ταύτην αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν ὑμνῆσαι μετὰ
τῶς μετὰ πολλῶν τε καὶ τὴν νίκην ἔνδοξον ποιῆσαι τοῖς λόγοις
πέμπων μου τὴν μοῦσαν ἐγγὺς τοῦ σκοποῦ. οἱονεί, ἐπαξίως αὐτὸν ὑμνῆσαι. Ἄλλως. τιμαλφεῖν λόγοις, ἀντὶ τοῦ τιμᾶν αὐτὸν λόγοις. προσβάλλων ταῖς μουσικαῖς τὴν νίκην καὶ συναρμόζων αὐτήν, τοῖς ὕμνοις βάλλων τὴν νίκην. τινὲς δὲ ἀνέγνωσαν περισπωμένως, νικᾶν. ἵν' ᾖ, ὑπὲρ πολλῶν νικῶν τιμᾶν τοῖς λόγοις. ἀκοντίζων δὲ ἐγγὺς τοῦ σκοποῦ τὴν μουσικήν. ἤγουν δεικνύμενος ταῖς μουσικαῖς.

Τέλος, τοῦ θ'. τῶν νεμέων εἴδους.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς τοῦ δεκάτου τῶν νεμέων εἴδους.

Τῆς δεκάτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ἐστὶν ια'. Τὸ α', ἀντισπαστικὸν μονόμετρον καταληκτικὸν δισύλλαβον. Τὸ β', ἰαμβέλεγος. Τὸ γ', ἰαμβέλεγος λείπον μιᾷ. ἡ περίοδος ἐν ἀρχῇ. Τὸ δ', προσοδικόν, ἀπὸ ἰωνικοῦ καὶ χοριαμβικοῦ. Τὸ ε', τὸ αὐτὸ τῷ τρίτῳ. Τὸ ϛ', περίοδος τροχαϊκή, ἐπίτριτος ἢ χορίαμβος διὰ τὴν ἀπόδοσιν. Τὸ ζ', ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ η', ἰαμβέλεγος. μετατιθεμένης τῆς πλαταίας μετὰ τὴν ἀρχήν. Τὸ θ', δακτυλικόν, πενθημιμερές. Τὸ ι', ὅμοιον τῷ, ζεῦ πάτερ. γάμον μὲν οὐκ ἐδασάμην. Τὸ ια', τὸ αὐτό. τὸ δὲ κολεῷ, ἀντὶ τοῦ κολεῷ κατὰ συνίζησιν.

Περὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπῳδός, κώλων ἐστὶ δυοκαίδεκα. Τὸ α', μετὰ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ β', ὅμοιον τῷ ζ'. τῆς στροφῆς. Τὸ γ', ὅμοιον τῷ α'. τῆς ἐπῳδοῦ. Τὸ δ', ὅμοιον τῷ β'. τὸ δὲ χαλκέαις, ἀντὶ τοῦ χαλκαῖς κατὰ συνίζησιν. Τὸ ε', δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ϛ', δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ζ', ἐγκωμιολογικόν. Τὸ η', εὐριπίδειον. Τὸ θ', ἀντισπαστικὸν ἀριστοφάνειον, ἥμισυ ἀκροτελεύτου.

ἐκ πόνων δ' οἳ σὺν νεότατι γίνονται
σύν τε δίκα, τελέθει
πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
ἴστω λαχὼν, πρὸς δαιμόνων
θαυμαστὸν ὄλβον.

ἀντιστροφὴ ι.

εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολ-
λοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
κῦδος οὐκέτ' ἔστι πόρσω
θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς,
ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.
ἡσυχία δὲ φιλεῖ
μὲν συμπόσιον. νεοθαλὴς δ' αὔξεται
μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ.
θαρσαλέα δὲ παρὰ
κρατῆρα φωνὰ γίνεται.
ἐγκιρνάτω τίς μιν γλυκὺν
κώμου προφάταν.

ἐπῳδὸς, ια'.

ἀργυρέαισι δὲ νωμά

πόνων καὶ κινδύνων αἰὼν ἢ χρόνος, ἅτινες αἱ πόνοι μετὰ δικαιοσύνης ἐν τῇ νέᾳ αὐξάνονται ἡλικίᾳ, τούτῳ ὁ πρὸς τὸ γῆρας πᾶς χρόνος, ὡς παρὰ μία ἡμέρα παρατρέχει· διὰ τὸ εὐθυμεῖν καὶ μὴ ἐπαισθάνεσθαι τῶν φαύλων. τὸ δὲ ἑξῆς· ὁ δὲ αἰὼν πρὸς τὸ γῆρας τούτοις τελέθει ἀεὶ φῶς τοῖς πόνοις, οἳ σὺν νεότητι γίνωνται καὶ δίκῃ. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου τοῦ ὁμήρου. Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν. Εἰ γὰρ ἅμα κτεάνεσσι πολλάς. εἰ γὰρ ἅμα τῷ πλουτεῖν καὶ δοξασθήσεταί τις καλὰ ἐργασάμενος, οὐκ ἔστιν ὑπερθέσθαι ταύτην τὴν μακαριότητα, ὅταν συνέλθῃ δόξα πλούτῳ. ὁ δὲ νοῦς. ὁ γὰρ ἅμα τῷ πλούτῳ περιουσίας καὶ δόξαν εὐκλεῆ καρπωσάμενος, οὐκέτι περαιτέρω θνητὸς ὤν, ὀφείλει περισκοπεῖν. οὐ δὲ ἄλλης εὐτυχίας ὁδοὺς ἐπιζητεῖν τοῖς αὐτοῦ ποσίν. αὐτοπρόβλητος γὰρ φησιν αὕτη ἡ ἀρετή. παρέοικε δὲ τῷ ἄλλῳ ἀοιδία. εἰ δὲ ὢν καλὸς, ἔρδων δ' ἐοικότα μορφᾷ, οὐκέτι πόρσω. καὶ τὰ ἑξῆς. Ἡσυχία δὲ, φιλεῖ μὲν συμπόσιον. τῇ μὲν οὖν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ, προσφιλές ἐστι τὸ συμπόσιον. ἡ δὲ νεωστὶ κατὰ πραχθεῖσα νίκη, συναύξεται τῇ μαλθακῇ, καὶ ἡδείᾳ ᾠδῇ. ἢ οὕτω. τὸ συμπόσιον, τὴν ἡσυχίαν φιλεῖ. καὶ ἔστιν ὅμοιον, τῷ, ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν. ἡ δὲ νικηφορία, οὐ φιλεῖ ἡσυχίαν. Θαρσαλέα δὲ παρὰ κρατῆρα φωνὰ γίνεται. παρὰ δὲ τὸν κρατῆρα ὃς ἵσταται διὰ τὸ τέλος τῆς νίκης, θαρσαλεωτέρα ἡ φωνὴ γίνεται. καὶ δύναταί τις θαρρεῖν ἐπὶ τῇ τοῦ νικηφόρου ἀνδραγαθίᾳ, μετὰ παρρησίας τὸν ὕμνον ᾄδειν τὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ. ἢ ἁπλῶς ὅταν τις νικήσῃ, μετὰ παρρησίας εἰς αὐτὸν φωναὶ γίνεσθαι καὶ ὕμνοι. Ἐγκιρνάτω τίς μιν γλυκύν. τοίνυν, τὸν κρατῆρα τὸν ἱστάμενον ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἐγκιρνάτω τις, προηγητὴν ὄντα τοῦ ὕμνου. προηγητὴν δὲ ἔφη τοῦ ὕμνου τὸν κρατῆρα, ἐπειδὴ ἐν τῇ νίκῃ ἅμα, κρατὴρ τῆς σπονδῆς. εἶθ' οὕτως ὁ ὕμνος ᾔδετο. ὁ δὲ νοῦς. ἤδη κιρνάτω τις τὸν κρατῆρα ὅς ἐστι προοίμιον καὶ προφήτης τοῦ κώμου. κωμαζόμενοι οὖν αὐτὸν καὶ ὑμνοῦμεν, ὅτι νενίκηκεν. Ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι. μετὰ τὸ κεραννύναι τὸν κρατῆρα φησὶ, καὶ ἀποβαπτιζέτω τις τὰς φιάλας. καὶ δια καὶ δια κατακειμένας φιάλας, ἃς ἔλαβεν ὁ χρόμιος νικήσας ἔνθεν. ἐν γὰρ τοῖς κατὰ σικυῶνα πυθίοις, ἀργυραῖ φιάλαι ἔπαθλα. βιατὰν δὲ ἀμπέλου, τὸν οἶνον φησί. ἤτοι τὸν βίᾳ θλιβόμενον, ἢ τὸν βιάζεσθαι εἰδότα, καὶ εἰς μέθην ἄγειν.

Βαθυκρημνοῖσι δ' ἀμφ' ἀκταῖς ἑλώρου. περὶ τοῦτον τὸν ποταμὸν, συνέστη ἱπποκράτει τῷ Γελώων τυράννῳ, πρὸς συρακουσίους, πόλεμος. ὁ δὲ γέλων οὗτος, ἕτερος. ὃς ἱππάρχει τότε ἱπποκράτει. ἐν δὲ τούτῳ φησὶ τῷ πολέμῳ, εἰκὸς τὸν χρόμιον ἐπιδείξασθαι πολλὰ ἔργα κατὰ τὴν μάχην. περὶ δὲ τούτου τοῦ πολέμου, τίμαιος ἐν τῇ δεκάτῃ δεδήλωκε. καθάπερ γάρ φησιν ὁ δίδυμος, οὐδεμίαν ἄλλην μάχην ἔχομεν εὑρεῖν περὶ τὸν ἕλωρον τῷ συνεκμακότι τῷ χρομίῳ τυράννων, ὅτι μὴ τὴν ἱπποκράτει τοῦ γέλωνος πρὸς συρακουσίοις. ὅτι μὲν οὖν Γέλωνα ἱππαρχεῖν κατέστησεν ἱπποκράτης, σαφὲς ὁ τίμαιος ποιεῖ γράφων οὕτως.

χερσὶ, καὶ ψυχᾷ δυνατοί. λέγεται μαθ' ἕκτορι μὲν κλέος ἀνθῆσαι σκαμάνδρου χεύμασιν. ἀγχοῦ, βαθυκρημνοῖσι δ' ἀμφ' ἀκταῖς ἑλώρου.

δυωδεκάς, θ'.

ἔνθ' ἀρείας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι δέδορκεν, παιδὶ τοῦτ' ἀγησιδάμου φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ. τὰ δ' ἄλλαις ἀμέραις πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ. τὰ δὲ, γείτονι πόντῳ φάσομαι.

Ἱπποκράτης δὲ μετὰ τὴν κλεάνδρου τελευτὴν, ἅμα μὲν τοῦ γέλωνος ἐν τῇ τιμῇ μεμενηκότος, ἅμα δὲ τοῖς γελώοις χαρίσασθαι βουλόμενος, μεταπεμψάμενος αὐτὸν, καὶ παρακαλέσας περὶ τὰς πράξεις, ἁπάντων τῶν ἱππέων τὴν ἐπιμέλειαν ἐκείνῳ παρέδωκε. ὡς δὲ καὶ ὁ γέλλων τοῦ χρομίου ἐχρῆτο ἑταίρῳ, δῆλον πάλιν ἐξ ὧν φησι τίμαιος ἐν τῇ δευτέρᾳ γράφων οὕτως. Ἐπιτρόπους δὲ τοῦ παιδὸς μετ' ἐκεῖνον κατέστησεν, ἀριστόνουν καὶ χρόμιον τοὺς κηδεστάς. τούτοις γὰρ ὁ γέλων δέδωκε τὰς ἀδελφάς. ἄλλως. ἀρείας πόρος ἐλέγετο, πᾶς ὁ περὶ τὸν πορθμὸν καὶ τὸ ῥήγιον τόπος. ἔχει δὲ ὁ ποταμὸς ἱεροὺς ἰχθύας. οἱ παρὰ τῶν διαβαινόντων δέχονται τροφήν. ὁ δὲ τῆς ἀρείας πόρος, ἀνεξήγητός ἐστι. διὸ καὶ ἄδηλον εἴτε ἀρείας, εἴτε ῥείας λεκτέον. εἰ τὸ ὑφ' ἓν, ἀρειαπορον. καὶ καλεῖσθαι μέχρι τοῦ νῦν, ἀρείας πόρον, διὰ τὸ πλῆθος τῶν φυομένων. ἢ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκέναι ἐκεῖσε πόλεμον. ἄρεα δὲ οἱ ποιηταὶ, τὸν πόλεμον φασίν.

Πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ. χέρσῳ, τῆς ἠπείρου φησί. γείτονι δὲ πόντῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς νήσοις, καὶ θαλασσίαις τόποις. ἐν ὑπερβατῷ δέ φησιν. ἐν δὲ ἄλλαις ἡμέραις φράσω καὶ διηγήσομαι τὰ ἐν τῇ γῇ τῆς ἠπείρου, καὶ τὰ ἐν ταῖς νήσοις αὐτῷ διηνύσματα. ἢ οὕτως. ἐὰν καιρὸς δῷ, πάλιν ἐρῶ ὕστερον τὰ ἐν τῇ γῇ τῆς ἠπείρου, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἐκ πόνων δ' οἵ, σὺν νεότατι γένωνται. ἐκ τῶν πόνων τῶν ἐπιτελεσθέντων τῇ νεότητι, καὶ πόνων γε τοιούτων τῶν σὺν δικαίῳ τελεσθέντων, μία ἡμέρα αἰῶνος ὅλου, τάξιν ἔχει εἰς εὐφροσύνην. ἐπειδὰν τινὲς ἐν νεότητι πεπονηκότες ὦσι, καὶ βεβιωκότες, δικαίως, ἡμέρα μία ἐν τῷ γήρᾳ, συγκριτική ἐστι πρὸς ὅλον τὸν αἰῶνα. τινὲς δὲ, θηλυκῶς φασὶν ἐξενηνέχθαι τὴν ἡμέραν, ἀντὶ τοῦ ἥμερος. καὶ τὸν αἰῶνα, θηλυκῶς εἰρῆσθαι. ἡ αἰὼν ἐστὶν αὐτοῖς ἡμέρα. ἀντὶ τοῦ ἥμερος καὶ πρᾶος ἐστὶν αὐτοῖς ὁ βίος πρὸς γῆρας, ὅταν ὦσιν ἐν νεότητι πεπονηκότες δικαίως. τὰ δὲ προσηνῆ, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῆς ἡμέρας σημαίνεται, ὥσπερ τὰ χαλεπὰ ἀπὸ τῆς νυκτός. ἢ οὕτως. ὁ δὲ ἐκ

ψυχὰς ἔχοντι κρέσσονας,
ἄνδρες ἄπιστον ἔειπε·
αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται
ἃ φέρει δόξαν· χρομίῳ κεν ὑπασπί
ζων παρὰ πεζοβόαις·
ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀ
ξείας ἀϋτᾶς.

δυωδεκάς, η'.

οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεί
να θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν·
λοιγὸν ἐνυαλίου
παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνου·
παρποδίου νεφέλαν
τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας

Ἄπιστον ἔειπε· αἰδὼς γάρ. ἄπιστον δὲ εἶπεν ὡς ἔοικεν, ὅτι τὴν προαίρεσιν εἰσὶ τινὲς βελτίους χρημάτων. καὶ γὰρ αἰδὼς ὑποκλέπτεται δίχα τῶν κερδῶν. αἰτία τῶν, οὐκ αἰδοῦνται διὰ κέρδος τι πρᾶξαι. ἥτις αἰδώς, δόξαν φέρει. καὶ ὅτι ἡ αἰδὼς ἡ φέρουσα δόξαν, ἔστιν ὅτι παραλογίζεται ὑπὸ φιλοκερδείας. Ἄλλως. κἄν τις φησὶν αἰδήμων ὑπάρχῃ, ὑπὸ τοῦ κέρδους παραλογίζεται. ἕνεκα γὰρ τοῦ κέρδους, καὶ οἱ αἰδήμονες πολλάκις ἀναισχυντοῦσι. Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων. τῷ χρομίῳ συμπαρὼν ἄν, ἔν τε πεζομαχίᾳ καὶ ἱππομαχίᾳ, καὶ ναυμαχίᾳ, ἔκρινας οἷός τις ὁ κίνδυνος ὁ τῶν πολέμων. φαίνεται δέ, ὅτι βούλεται αὐτὸν ὡς ἀνδρεῖον καὶ διασώζοντα τοὺς συνόντας αὐτῷ ἀφόβους παραστῆσαι. ἐπεὶ πῶς ἂν ἀγαθὸς ἐγένετο κριτὴς μετὰ δέους ἀναστρεφόμενος ἐν πολέμῳ. Οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κείνα θεός. ὁ λόγος ἀπὸ τῆς προειρημένης αἰδοῦς. ἤδεσαν οὖν φησιν ὅτι ἐν τῷ πρὸς τοὺς φοίνικας πολέμῳ ἐκείνη ἡ θεός, δηλονότι ἡ αἰδώς, παρεσκεύαζεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν αἰχμητὴν εἶναι. ὥστε ἀμύνειν λοιγὸν ἐνυαλίου. ὅμηρος. Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν, πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται. παρεσκεύαζεν οὖν ἡ αἰδὼς τὸν χρομίον, οὐχ ἵνα κτήσηται τὸ κέρδος, ὡς ἄλλοι ἀναισχυντοῦσιν, ἀλλ' αὐτοῦ χάριν τοῦ καλοῦ, ἵνα τῇ πατρίδι ἀμύνῃ. Παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνου. ὀλίγοι φησὶ φόνου ἐφεστηκότος, βουλεύσασθαι δύνανται τὴν τοῦ πολέμου νεφέλην τρέψαι πρὸς τοὺς πολεμίους κτείνοντες αὐτούς, καὶ χερσὶ καὶ ψυχαῖς, καὶ ἐν τῷ δρᾶσαι καὶ φονεῦσαι τοὺς πολεμίους. καὶ ἐν τῷ βουλεύσασθαι, πῶς δεῖ ἀνελεῖν αὐτούς. κατορθοῦται γὰρ ὁ πόλεμος, γνώμῃ, καὶ χειρί. χειρί, τῇ ἀνδρείᾳ. ψυχῇ, τῇ φρονήσει. ἰσχύϊ, ῥώμῃ μετὰ φρονήσεως. ἀμφότερα δὲ ταῦτα ἔχει ὁ χρόμιος. καὶ γὰρ οὗτος βουλῇ, καὶ χειρί, ἐγένετο ἀγαθὸς ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς τοὺς φοίνικας. Ἕκτορι μὲν κλέος ἀνθῆσαι. ἀπεικάζει αὐτὸν τῷ ἕκτορι. καὶ τῷ ἕκτορι φησὶν ἀνθῆσαι τὸ κλέος, μαχομένῳ παρὰ τῷ σκαμάνδρῳ. τοῦτο δὲ ἐξαίφνης παρείλκυσε τοῦ χρομίου. τὸν δὲ ἕκτορα παρείληφε καὶ οὐκ αἴαντα ἢ ἀχιλλέα, τῷ καὶ τὸν ἕκτορα μεμαχῆσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς καὶ τὸν χρόμιον. ὁ δὲ νοῦς. λέγεται μὲν καὶ ἄδεται, τῷ μὲν ἕκτορι τὴν εὐδοξίαν παρὰ τῷ σκαμάνδρῳ. ἐν δὲ ταῖς ἀκταῖς τοῦ ἑλώρου ποταμοῦ. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ὁ ἀρείας πόρος καλεῖται, δέδεικται τοῦτο τὸ φέγγος τῷ χρομίῳ, ἐν τῇ πρώτῃ, καὶ νέᾳ ἡλικίᾳ. ἐνίκησε γὰρ ἐν ταύτῃ καρχηδονίοις, συμμαχῶν γέλωνι τῷ τυράννῳ, τῷ ἱπποκράτους ἀδελφῷ.

ἀμφιαράῳ, διέσχισε καὶ διέστησε τὴν γῆν τὴν παρὰ ποταμῷ, ἄνωθεν ἐπιπέμψας τὸν κεραυνόν, τὸν πάντας βιάζεσθαι δυνάμενον. καὶ οὕτως ὑπὸ τὴν γῆν ἐκρύφθη ὁ ἀμφιάραος, ἅμα τῷ ἅρματι τῷ ἑαυτοῦ. πρινὴ τοῦ περικλυμένου δόρατι τρωθῆναι τὰ νῶτα φεύγοντος αὐτοῦ. καὶ αἰσχύνην προστρίψασθαι τῇ ἀνδρείᾳ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τοῦ ἀμφιαράου, τὸν τοιοῦτον θάνατον. Ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις. ἐν γὰρ τοῖς μεγίστοις καὶ ἐνθέοις φόβοις, ἡττῶνται καὶ οἱ τῶν θεῶν παῖδες, καὶ φεύγουσιν. συγγνώμην οὖν φησι καὶ τῷ ἀμφιαράῳ φεύγοντι. ὁ γὰρ ζεύς, ἡττᾶ μάχῃ τότε τοῖς θηβαίοις. διὸ ἔφευγε τότε ὁ ἀμφιάραος. οὕτω καὶ ὁ αἴας ἔφευγεν ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων, τὸν δία ἔχων αἰτιστάτην. Πεῖραν μὲν ἀγάνορα. πεῖραν, τὴν λῃστρικὴν ἐπίθεσιν. Φοινικοστόλων ἐγχέων, μεθ' ὧν οἱ φοίνικες ἐστάλησαν δοράτων. ἤτοι ὑπὸ φοινίκων ἐσταλμένων. ἐπειδὴ φοίνικες ᾤκησαν τὴν λιβύην μετὰ καρχηδονίων. οἵτινες αἰόντες, ἐπολέμουν σικελούς. διὸ νῦν εὔχεται ὁ πίνδαρος τῷ διΐ, ὥστε μὴ ἐμποδισθῆναι αὐτῶν τὴν ὁρμήν. Ἄλλως. οἱ καρχηδόνιοι, ἦσαν τότε φοίνικες. οἵτινες μέγα ἰσχύοντες, ἐπέβαλον καὶ τῆς ἰταλίας, καὶ τῆς σικελίας κρατῆσαι. αὐτοὶ τύχον δὲ οἱ περὶ γέλωνα καὶ ἱέρωνα. διὸ καὶ φοινικόστολα εἶπεν ἔγχη, τὰ ὑπὸ φοινίκων στελλόμενα ἐπὶ τὴν ἰταλίαν. τὸ δὲ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστιν. εἰ δυνατόν ἐστιν ἀναβαλέσθαι τὴν πεῖραν ἀναβαλοῦμαι, πρὶν εἰς πεῖραν τὰ σικελικά, καὶ φοινικικὰ ἔγχη συμβαλοῦμεν περὶ ζωῆς καὶ θανάτου, ἀναβαλοῦμαι αὐτὰ ὦ ζεῦ καὶ ὑπερτίθεμαι. ἢ οὕτω. τὸν μὲν πόλεμον τὸν φοινικικόν, ἀναβαλοῦμαι, ὦ ζεῦ. αἰτῶ δέ σε μοῖραν εὔνομον τοῖς παισὶ τῶν αἰτναίων δοῦναι. τουτέστιν, αἰτῶ δέ σε καὶ ἱκετεύω ὦ ζεῦ, ὥστε ἐπὶ πολὺν χρόνον τοῖς τῶν αἰτναίων παισὶν, εἰρήνης μοῖραν παρέχειν. ἀπὸ μέρους δὲ τὸ πᾶν. ἀπὸ τῶν αἰτναίων δηλοῖ, τοὺς σύμπαντας σικελιώτας. Ἀγλαΐαισι δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι λαόν. καὶ πολλαῖς εὐφροσύναις, ἐπιμῖξαι τοὺς ὄχλους. εὐφροσύναις δὲ ἀναστρεφομέναις κατὰ τὴν πόλιν. εἰσὶ γάρ σοι ἐνταῦθα, καὶ ἱππικώτατοι ἄνδρες, καὶ νικῶντες τῇ προαιρέσει τὸν πλοῦτον, καὶ οὐχ ἡττώμενοι χρημάτων. ἢ οὕτως. εἰσὶν ἄνδρες ἐν σικελίᾳ, καὶ φίλιπποι, καὶ ἱπποτρόφοι. ὡς νῦν ὁ χρόμιος ἵπποις νενικηκώς. εἰς τοῦτο γὰρ ἡ ἀπόστασις.

ζεύς ται βαθύστερνον χθόνα
κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις. —

δυωδεκάς. ϛʹ.

δουρὶ περικλυμένου πρὶν
νῶτα τυπέντα μαχατὰν,
θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ
δαιμονίοισι φόβοις,
φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατὸν κρονίων
πεῖραν μὲν ἀγάνορα φοινικοστόλων
ἐγχέων, ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλομαι. ὡς
πόρσιστα. μοῖραν δ' εὔνομον
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν αἰτναίων ὀπάζειν, —

δυωδεκάς. ζʹ.

ζεῦ πάτερ. ἀγλαΐαισιν
δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι
λαόν, ἐντί τοι φίλιπποί
τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων

δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα.
ξανθοκομᾶν Δαναῶν
ἦσαν μέγιστον, καί ποτ' ἐς
ἑπταπύλους Θήβας
ἄγαγον ἀνδρῶν στρατὸν αἰσιᾶν οὐ κα-
τ' ὀρνίχων ὁδόν· οὐδὲ Κρονίων
ἀστεροπὰν ἐλελί-
ξαις οἴκοθεν μαργουμένους
στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φεί-
σασθαι κελεύθου. —
  δυοδεκάς, . ε'.
φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν
σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι.
χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππεί-
αις τε σὺν ἔντεσιν. Ἰ-
σμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι γλυκὺν
νόστον ἐρυσάμενοι
λευκανθέα σώμασ' ἐπίαναν καπνόν.
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους
φῶτας. ὁ δ' Ἀμφιάρει
σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ

δρα Ἀμφιάραον, προὔδωκεν εἰς φόνον. μέμνηται τούτου καὶ Ὅμηρος. Στυγερήν τ' Ἐριφύλην, ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα. ὁ δὲ νοῦς. συνετὸς ἀνὴρ καὶ κρείσσων τῶν λοιπῶν ὁ Ἄδραστος κατέπαυσε τὴν μάχην τὴν προτέραν, οὕτω. τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν Ἐριφύλην τὴν τὸν πρότερον ἄνδρα δαμάσασαν, ἔδωκε τῷ Ἀμφιαράῳ. ἥτις, ὥσπερ τις ὅρκος πιστότατος δοθεῖσα τῷ Οἰκλέος παιδὶ Ἀμφιαράῳ, καὶ γυνὴ αὐτῷ γενομένη, ἔσβεσε τὴν μάχην. καὶ οὕτω τῶν ξανθοκόμων Ἑλλήνων ἐγένοντο περιφανέστεροι, ἀντὶ Ἄδραστον. Καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θήβας. ἐντεῦθεν δὴ εἰς τὰς Θήβας ποτὲ τὰς ἑπταπύλους, στράτευμα ἤγαγον. οὐκ αἰσίαις οἰωναῖς χρησάμενοι οἱ περὶ Ἀμφιάραον καὶ Ἄδραστον. οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς ἀστραπὴν δεξιὰν μηνύσας μαργοῦντας αὐτοὺς καὶ ἐπειγομένους ἀπὸ τῶν φίλων ἀπιέναι, προσέταξεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποσχέσθαι τῆς ἀφίξεως. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἐδείκνυ δεξιὸν σημεῖον. εἰς δὲ φανερὰν ἄτην καὶ βλάβην, τὸ τούτων ἔσπευδε στράτευμα. καὶ παραγενέσθαι σὺν τοῖς χαλκοῖς ὅπλοις φησί, τοῖς πεζοῖς καὶ τοῖς ἱππεῦσιν. Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι γλυκὺν νόστον ἐρεισάμενοι. τουτέστιν, ἀποθανόντες ἐπὶ τῇ τοῦ Ἰσμηνοῦ ἀναβολῇ. λευκανθέα δὲ λέγει τὰ σώματα. γίνεται γὰρ τὰ σώματα τῶν καιομένων νεκρῶν λευκά. ἢ ὅτι ὁ καπνὸς διὰ τὴν πιμελὴν λευκός ἐστι καὶ βαρύς. ὥσπερ οὐδὲ πόρρωδι κινεῖται μετέωρος, καθὼς ὁ ἐκ τῶν ξηρῶν ξύλων καπνός. ὁ δὲ νοῦς. τοιγαροῦν, παρ' αὐταῖς ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἰσμηνοῦ πεσόντες, αὐτόθι καὶ τὴν οἴκαι ἀνακομιδὴν ἀπέθεντο, θανάτῳ λυθέντες. καὶ ἑαυτῶν τὰ σώματα τροφὴν δόντες τῷ πυρί. ἑπτὰ γὰρ ὅλαι πυρκαϊαί, τὰ τῶν νεκρῶν, ἢ τὰ τῶν νέων κατευωχήθησαν, καὶ κατέφλεξαν σώματα. τὸ δὲ ἑπτὰ πυραί, οὐ πρὸς τοὺς λοχαγούς, ἀλλὰ πρὸς τὸ τῶν νέων στράτευμα. ἐφ' ἑκάστῃ γὰρ πύλῃ, πολυάνδριον ἐγένετο. Ὁ δ' Ἀμφιάρει σχίσε. τουτέστιν, ὁ δὲ Ζεύς, τῷ Ἀμφιαράῳ διέσχισε τὴν γῆν, κεραυνὸν βαλών. ὥστε καταποθῆναι αὐτὸν τῷ ἅρματι, βιαζομένῳ κεραυνῷ. τοῦτο οὖν λέγει, ὡς τοῦ Ἀμφιαράου συνεσταλμένου τῷ Περικλυμένῳ, ὃς ἦν υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Χλωρίδος τῆς Τειρεσίου, ὁμονύμου τοῦ Νηλέως. πρὶν οὖν φησιν ὑπὸ τοῦ Περικλυμένου τρωθῆναι τὰ νῶτα τὸν Ἀμφιάραον φεύγοντα, καταποθῆναι. ἀεὶ γὰρ ἐπεδίωκεν αὐτόν. ὁ δὲ νοῦς οὕτως. ὁ δὲ Ζεὺς τῷ

ἦν πολύβου. ὁ δὲ ἄδραστος ἦν πολύβου
θυγατριδοῦς. ἄπαις δὲ ὁ πόλυβος τε-
λευτῶν, δίδωσι ἀδράστῳ τὴν χώραν. μέ-
ναιχμος δὲ ὁ σικυώνιος, οὕτω γράφει.
Χρόνου παρελθόντος πολλοῦ, πρό-
ναξ μὲν ὁ ταλαοῦ καὶ λυσιμάχης τῆς
πολύβου βασιλεύων ἀργείων, ἀπέθνη-
σκει. καθισταθεὶς ὑπὸ ἀμφιαράου καὶ
τῶν μελαμποδιδῶν, καὶ τῶν ἀναξαγορι-
δῶν. ἄδραστος δὲ ὁ ἀδελφὸς τοῦ πρόνα-
κτος φυγὼν, ἦλθεν εἰς σικυῶνα. καὶ

ὄντι θρασυμήδεα, καὶ δεινὰν στάσιν
πατρώων οἴκων, ἀπό τ' ἄργεος. ἀρχοὶ
δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν ταλαοῦ
παῖδες βιασθέντες λύᾳ.
κρέσσων δὲ καταπαύει δίκαν
τὰν πρόσθεν ἀνήρ. —
δυωδεκὰς, . δ'.
ἀνδρομέδαν τ' ἐριφύλαν
ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν.

τὴν πολύβου μητροπάτορος βασιλείαν λαβὼν, ἐβασίλευσε τῆς σικυῶνος. καὶ τῆς ἥρας
τῆς ἀλεξάνδρου καλουμένης, ἱερὸν καθ' ὃν ᾤκει τόπον ἱδρύσατο. τὴν δὲ ἐπωνυμί-
αν ἔλαβε ταύτην τὸ ἱερὸν, διὰ τὸ φεύγοντα τὸν ἄδραστον ἱδρύσασθαι. καὶ καλέσαι ἱερὸν
ἥρας ἀλεξάνδρου. τὸ δὲ φυγεῖν, τινὲς ἀλᾶσθαι ὠνόμαζον. διευτυχίδας δὲ ἐν τῷ τρί-
τῳ τῶν μεγαρικῶν, τὸ μὲν κενήριον τοῦ ἀδράστου ἐν σικυῶνι φησίν. ἀποκεῖσθαι δὲ
αὐτὸν ἐν μεγάροις. οἱ δέ φασι, προῖτος ἐβασίλευσε τοῦ ἄργους. τῶν θυγατέρων δὲ αὐ-
τοῦ μανεισῶν, μελάμπους μάντις ὢν, παρεγένετο. ὁμολογηθέντος δὲ αὐτῷ μισθοῦ
τῶν δυεῖν μερῶν τῆς βασιλείας, ἐκάθηρεν αὐτάς. ὡς δὲ ἐκάθηρεν, ἔλαβε κατὰ
τὴν ὑπόσχεσιν. καὶ τὸ μὲν ἥμισυ, ἐκοινωνήσατο τῷ ἀδελφῷ βίαντι. τὸ δὲ ἥμισυ κατέ-
σχεν αὐτῷ, ὥστε γενέσθαι τὴν ὅλην βασιλείαν τριμερῆ. μελαμποδίδας. βιαντίδας.
προιτίδας. μελάμποδος μὲν οὖν, ἀντιφάτης. οὗ ὀικλῆς. οὗ ἀμφιάραος. βίαντος δὲ, τα-
λαός. οὗ ἄδραστος. προίτου μεγαπένθης. οὗ ἱππόνους. οὗ καπανεύς. οὗ, σθένελος. δι-
αφορὰ δὲ ἐγένετο τοῖς περὶ ἀμφιάραον, καὶ ἄδραστον. ὥστε τὸν μὲν ταλαὸν ὑπὸ ἀμφια-
ράου ἀποθανεῖν. τὸν δὲ ἄδραστον, φυγεῖν εἰς σικυῶνα, καὶ γῆμαι τὴν πολύβου θυγατέρα.
τελευτήσαντος δὲ τοῦ πολύβου χωρὶς γενεᾶς ἀρσενικῆς, τὸν ἄδραστον ἔχειν τὴν σικυω-
νίων βασιλείαν. εὐλόγως οὖν εἶπε, φεῦγε γὰρ ἀμφιάρηον ἄδραστος, διὰ τὴν στάσιν τὴν
πρὸς τοὺς μελαμποδίδας. ὕστερον μέντοι συνεληλύθασι πάλιν. ἐφ' ᾧ συνῴκησε τῇ ἐρι-
φύλῃ ὁ ἀμφιάραος. Γὰρ ἔτι μὲν γ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γίνεται, αὐτὴ δίαιτα. ὁ δὲ
νοῦς οὕτως. ἔφευγε γὰρ πρὸ τούτου πολεμοῦντα τὸν ἀμφιάραον. καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν στά-
σιν δεινὴν οὖσαν ἔφευγε καὶ ἐκ τῆς πατρῴας ἑστίας, καὶ ἀπὸ ἄργους. Ἀρχοὶ δ' οὐκέτ' ἔσαν
ταλαοῦ παῖδες. οὐκέτι δὲ εἰς ἄρχοντας ἠριθμοῦντο ἐν τῷ ἄργει, οἱ ταλαοῦ παῖδες. οἱ πε-
ρὶ ἄδραστον βιασθέντες ἐν τῇ στάσει καὶ τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς ἀμφιάραον. ἔφυγε γὰρ ἄδρα-
στος. Κρέσσων δὲ καταπαύει δίκαν, τὰν πρόσθεν ἀνήρ. ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἀνὴρ, τὸ πρὶν ὑπάρχον
δίκαιον καταπαύει. ἐν ἄλλοις ὁ πίνδαρος. νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων, ἄ-
γει δικαιῶν τὸ βιαιότατον, ὑπερτάτα χειρί. ἢ λεκτέον τοῦτο εἰρῆσθαι, διὰ τὴν ἔχθραν τὴν
πρὸς τὸν ἄδραστον. διὸ δὴ καὶ οὗτος ἡττηθεὶς τότε ὑπὸ ἀμφιαράου, ὕστερον αὐτὸν μετῆλθε,
κρείσσων φανεὶς καὶ συνετώτερος. πῶς δὲ μετῆλθε, μέσην πεισάμενος τὴν ἐριφύλην τῆς
πρὸς αὐτὸν συμφορᾶς. ἔφθειρε γὰρ ἐκείνην τῇ δόσει τοῦ ὅρμου. καὶ μετῆλθεν αὐτὸν, ὥστε ἀπο-
λέσθαι. ἀνδροδάμαν δὲ, τὴν τὸν ἄνδρα ἀναιροῦσαν φησίν. ἡ γὰρ ἐριφύλη τὸν ἑαυτῆς ἄν-

δυωδέκας, β΄.
ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώ
πων· τετελεσμένον ἐσλὸν,
μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι·
θεσπεσία δ' ἐπέων,
καύχας ἀοιδὰ πρόσφορος·
ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν
φόρμιγγ'· ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὸν ὀρσόμενοι
ἱππείων ἀέθλων κορυφὰν, ἅ τε φοίβῳ
θῆκεν ἄδραστος ἐπ' ἀ
σωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγὼ
μνασθεὶς ἐπασκήσω κλυταῖς
ἥρωα τιμαῖς.
δυωδέκας, γ΄.
ὃς τότε μὲν βασιλεύων
κεῖθι νέαισί θ' ἑορταῖς
ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἁμίλλαις,
ἅρμασί τε γλαφυροῖς
ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν·
φεῦγε γὰρ ἀμφιάρη

Ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων· τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι. ἔστι γάρ τις παλαιὰ παραίνεσις καὶ παρὰ ἀνθρώποις ᾀδομένη, ὡς οὐ δεῖ τὸ ὑπό τινος κατεργαζόμενον καλὸν, σιγῇ παραδιδόναι· ὥς τι εἰς γῆν κατενεχθῆναι, καὶ ἄδοξον διὰ τῆς σιωπῆς γενέσθαι. τὸ οὖν ἐπιτελεστικὸν ἀγαθὸν, οὐ δεῖ φησὶ τῇ σιγῇ παραδιδόναι, οὐδ' ἀνεπισήμαντον ἀφεῖναι. Θεσπεσία δ' ἐπέων καύχας ἀοιδὰ, πρόσφορος. τοῖς νενικόσι φησὶ πρόσφορός ἐστι, καὶ ἐοικυῖα, ἡ διὰ τῆς καυχήσεως ᾠδή· τινὲς γὰρ ἀντὶ τοῦ μέλλουσι καυχᾶσθαι, ἢ οἱ νικήσαντες. ἀττικοὶ δὲ λέγουσι καύχην, τὴν καύχησιν, καὶ αὔξην, τὴν αὔξησιν· καὶ βλάστην, τὴν βλάστησιν. ἢ οὕτω προσφορωτέρα ἐστὶ τῆς καυχήσεως, ἡ τῶν ἐπῶν ᾠδή. ἢ πρόσφορος καὶ ἀγαθή τις, ἡ τῆς τῶν ἐπῶν καυχήσεως ᾠδή. ἡ καυχητικὴ ᾠδή. ὁ δὲ νοῦς· ἀλλ' ὅτι πρόσφορός ἐστι καὶ ἁρμόζουσα τούτοις, θαυμαστή τις λόγων ᾠδή. Ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγα. ἑαυτῷ παρακελεύεται ὑμνεῖν τὸν νικηφόρον. βρομία δὲ ἡ φόρμιγξ, ἤτοι παρὰ τὸν βρόμον, καὶ τὸν ἦχον τὸν τελούμενον κατὰ τὸν κιθαρισμόν· ἢ βρομίαν, τὴν συναναστρεφομένην τῷ διονύσῳ. ὅμηρος· Φόρμιγγός θ' ἣν θεοὶ δαιτὶ ποίησαν ἑταίρην. ὁ δὲ νοῦς. διὰ τούτων δὲ συν πᾶσιν ὀργάνοις μουσικοῖς, τοῦτο μὲν κιθάρᾳ τοῦτο δὲ αὐλῷ, ὁρμήσωμεν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τῶν ἱππικῶν ἄθλων, ἐπὶ τὸ ἐξαίρετον· τουτέστι, τὴν νίκην. Ἅ τε φοίβῳ θῆκεν ἄδραστος. ἅτινα τὰ πύθια φησὶ κατ' αὐτὸν τὸν πίνδαρον. ἀνατίθησι γὰρ τὴν τῶν πυθίων θέσιν, ἐν σικυῶνι ἀδράστῳ. ποιητικὴν ἄγων ἄθλιαν· κλεισθένους αὐτὰ διαθέντος, καθὰ δεδήλωται. ἵνα οὖν ἐνδοξότερον ἀποφήνῃ τὸν ἀγῶνα, ὧν περ φησὶν ἄθλων μνημονεύσας ἐγὼ, καὶ τῶν ἐνδόξων μνησθήσομαι τιμῶν, τοῦ ἥρωος ἀδράστου. Ὅς τότε μὲν βασιλεύων. ὅστις ἄδραστος τηνικαῦτα λαχὼν ἐκεῖ βασιλεύειν ἐν σικυῶνι, οὐκέτι ἐν ἄργει, ἐπαιν... τρίαις ἀρεταῖς. τοῦτο μὲν ἀγωνίσμασιν ἀνδρῶν τοῖς ἐκ δυνάμεως. τοῦτο δὲ φιλοκαλίαις ἁρμάτων γλαφυρῶν καὶ ὡραίων, καὶ καινοτέραις δὲ χίαις, ἐμφανεστάτην καὶ ἀοίδιμον ἐποίει τὴν πόλιν. καὶ κλεισθένης μὲν, τὰ ἐν σικυῶνι πύθια διέθηκε πρῶτος. ἀνατίθησι δὲ τὸ ὅλον, ἀδράστῳ καταδοθέντι, ἐπειδὴ καὶ διωρθώσατο αὐτὸς ὕστερον. καὶ ἄλλως, ἐνδοξότερος ὁ ἀνήρ. Φεῦγε γὰρ ἀμφιάρηον. περὶ τῆς ἀδράστου εἰς σικυῶνα μεταστάσεως, ἡρόδοτος μὲν οὕτω φησίν. Οἱ δὲ σικυώνιοι ἐώθεσαν κάρτα τιμᾶν τὸν ἄδρηστον. ἡ γὰρ χώρη αὕτη,

Περὶ τῶν κώλων τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Ἡ ἐννάτη ᾠδὴ, μονοστροφική ἐστι κατὰ δυοδεκάδας διῃρημένη. Τὸ α', δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ β', τὸ αὐτό. Τὸ γ', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ', δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ε', ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ϛ', δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ζ', ἐγκωμιολογικὸν, μετατεθείσης τῆς πρώτης ᾠδῆς τὴν ἐσχάτην. Τὸ η', ἰαμβέλεγος· μετατεθειμένης τῆς τελευταίας ᾠδῆς τὴν ἀρχήν. Τὸ ἔνατον, πενθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ ι', δίμετρον ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον. Τὸ ια', τὸ αὐτό. Τὸ ιβ', πενθημιμερὲς ἰαμβικόν. Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς.

ΧΡΟΜΙΩ ΑΙΤΝΑΙΩ, ΑΡΜΑΤΙ. ΕΙΔΟΣ. Θ'.

Δυωδεκάς, α'.

Κωμάσομεν παρ' ἀπόλλωνος σικυωνόθε μοῖσαι,
τὰν νεοκτίσταν ἐς αἴτναν
ἔνθ' ἀναπεπταμέναι
ξείνων νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς χρομίου
δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πράσσετε
τὸ κρατησίππου γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων,
ματέρι, καὶ διδύμοις
παίδεσσιν αὐδὰν μανύει,
πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμο-
κλάροις ἐπόπταις.

Χρομίῳ, αἰτναίῳ. ὁ χρόμιος οὗτος, φίλος ἦν ἱέρωνος. καταστα θεὶς ὑπ' αὐτοῦ τῆς αἴτνης ἐπίτροπος. ὅθεν καὶ αἰτναῖος ἐκηρύχθη. αὗται δὲ αἱ ᾠδαὶ, οὐκέτι νεμεονίκαις εἰσὶ γεγραμμέναι. διὸ κεχωρισμέναι φέρονται.

Κωμάσομεν παρ' ἀπόλλωνος. ἀπὸ τοῦ χοροῦ ὁ λόγος. ἔνιοι δὲ, κωμάσομαι, ὡς τὴν αἴτνην φασίν. Σικυωνόθεν μοῖσαι. περὶ τῶν ἐν σικυῶνι πυθίων ὁ ἁλικαρνασεὺς, οὕτω γράφει. φησὶ δὲ ἐν τῷ πολέμῳ τῶν κρισαίων κατὰ θάλασσαν ῥᾳδίως τὰ ἐπιτήδεια πορίζομένων, καὶ διὰ τοῦτο μακρᾶς γινομένης τῆς πολιορκίας, κλεισθένην τὸν σικυώνιον, ναυτικὸν ἰδίᾳ παρασκευάσαντα, κωλῦσαι τὴν σιτοπομπίαν αὐτῶν. καὶ διὰ ταύτην τὴν εὐεργεσίαν, τὸ τρίτον τῶν λαφύρων ἔδοσαν τῷ κλεισθένει, καὶ σικυωνίοις. ἀφ' οὗ καὶ σικυώνιοι τὰ πύθια πρῶτον παρ' ἑαυτοῖς ἔθεσαν. Τὰν νεοκτίσταν. νεόκτιστον δὲ ταύτην φησὶν, ἐπειδὴ ἦν ὁ ἱέρων, νεωστὶ αὐτὴν ἀνακτίσας, πρότερον κατάνην καλουμένην. ξείνων δὲ θύραι, αἱ τῆς φιλοξενίας. τὸ δὲ νενίκανται, ἀντὶ τοῦ ἥττηνται. πάντη οὖν εἴκουσαι ξένῳ, καὶ οὐδένα ὑπελαύνουσαι, νικῶνται τῇ φιλοξενίᾳ τοῦ νικηφόρου. ἢ νίκας ἔχουσιν ἐν οἵῳ τρόπῳ ἐστεφανῶσθαι τὸν δὲ. ἀντὶ τοῦ στέφανον ἔχειν. τὴν δὲ ὅλην αἴτνην εἶπεν, ἐπήνεγκε χρομίου δῶμα. ὥς τι ὅμοιον εἶναι τῷ, Ἡ δ' ἐς κύπρον ἵκανε φιλομειδὴς ἀφροδίτη. ἐς πάφον. ὁ δὲ νοῦς οὕτω. χορεύσωμεν ὦ μοῦσαι, καὶ ὑμνήσωμεν ἐκ σικυῶνος ἥκοντες. καὶ παρὰ τοῦ ἐκεῖσε ἀπόλλωνος, ὡς τὴν καλλίστην αἴτνην ἐν ᾗ, πᾶσιν ἀνεῳγμέναι θύραι τοῦ χρομίου τῆς οἰκίας, ἥττηνται ὑπὸ τῶν ξένων. ἔνθα πᾶσι ξένοις, ὁ πλούσιος οἶκος ἀνέῳκται, ὑπὸ φιλοξενίας ἡττηθείς. ἄγε δὴ οὖν ὦ μοῦσαι, διανύσατε καὶ πράσσετε τοὺς ἡδυτάτους διὰ λόγων ὕμνους. τὸ γὰρ τοὺς λαοὺς κρατοῦν καὶ νικῶν ἅρμα ἐλαύνων ὁ χρόμιος, τῇ τε λατοῖ, καὶ τοῖς δυσὶν αὐτοῖς παισὶ τὸ θαυμάζεσθαι δίδωσιν, οὖσιν αὐτοῖς τῆς ὑψηλοτάτης πυθῶνος, καὶ ὁμοκλήροις καὶ ἴσοις ἐπισκόποις. Τὸ κρατησίππου γάρ. κρατησίππου, ἤτοι τὸ συνέχον ἐν τάξει τοὺς ἵππους, ἢ κρατοῦν καὶ νικῶν τοὺς ἐναντίους.

αι φίλων ἀνδρῶν. τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
ὑπερώπτατα. μαστεύει δὲ καὶ τέρ-
ψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
πιστόν. ὦ Μέγα τὸ δ' αὖ-
τις τεὰν ψυχὰν κομίξαι, —
ἐπῳδ, κῶλ. ια'.
οὔ μοι δυνατόν. κενεᾶν
δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος.
σεῦ δὲ πάτρα, χαριάδαις τε λάβρον
ὑπερεῖσαι λίθον μοισαῖον ἕ-
κατι ποδῶν εὐωνύμων.
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ πρόσφορον.
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς. ἐπαοι-
δαῖς δ' ἀνὴρ νώδυνον καί τις κάματον
θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐγκώμιος ὕμνος
δὴ πάλαι, καὶ πρὶν γενέσθαι
τὰν ἀδράστου, τάν τε καδμείων ἔριν. ※

προσφιλῶν καὶ δικαίων, αὔξαι ἐν τοῖς ὕμνοις. ἐξόχως δὲ τὰ περὶ πόνοις κατορθώματα. ἄλλως. καθὰ πολλάς τις χρείας ἔχει φησὶ τῶν φίλων ἀνδρῶν. οὐ διὰ παντὸς δὲ τῶν αὐτῶν εἰσιν αἱ χρεῖαι, ἀλλ' ἄλλο τι ἄλλου. τῶν μὲν ἐν τοῖς πόνοις καὶ ὀργαῖς. τῷ δὲ καὶ τέρπεται ὁρῶντες τὸν φίλον. νῦν δὲ δηλαδὴ τοῦ ποιητοῦ χρεία, ἵνα ὑμνήσῃ τὸν νικηφόρον. Μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασιν. ἐπιζητεῖ δὲ καὶ ἡ τῶν ὀμμάτων τέρψις τὸ πιστόν, ὥστε θέσθαι ἐν ὄμμασι. τουτέστι, θεωρῆσαι. ἐπεὶ ἡμεῖς δὲ φιλοῦντες ὑμᾶς κατὰ ἀλήθειαν, θεωροῦντες τερπόμεθα. εὐριπίδης. Εἰς ὄμματ' εὔνου φωτὸς βλέπειν γλυκύ. Ὦ Μέγα. ὡς τεθνηκότος τοῦ Μέγα οὕτω φησίν. ἐμοὶ δὲ ἀδύνατον ὦ Μέγα τεθνηκότος σου, τὴν ψυχὴν ὑπὸ ὄψιν καὶ πίστιν ἀγαγεῖν. Κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος. τουτέστιν, ἐὰν ἐλπίσω τὰ ἀδύνατα, κενὸς ἔσομαι. ἢ οὕτω. τῶν δὲ ματαίων ἐλπίδων, ἀσθενὴς καὶ ἀβέβαιος ἡ ἔκβασις. Σεῦ δὲ πάτρα χαριάδαις τε. χαριαδῶν φυλή, ἀφ' ἧς ὁ νικηφόρος. τὸ δὲ ἑξῆς. τῇ δὲ σῇ πατρίδι, καὶ τοῖς χαριάδαις, ἀναστηρίξαι καὶ ὑπερεῖσαι εὔτονον μουσικὴν στήλην βούλομαι, ἕνεκα τῶν δυνατῶν σου ποδῶν, καὶ νικηφόρων. δρόμῳ γὰρ ἐνίκησαν. ὁ δὲ νοῦς ὅλος. τὸ μὲν ἀναστῆσαι τὸν τεθνεῶτα φησίν, ἀδύνατόν μοι ἐστί. τῇ δὲ πατρίδι καὶ τῇ φυλῇ ἥ ἐστι χαριάδαι, ὑπερεῖσαι λίθον μουσαῖον, τουτέστι στήλην ἀπὸ μουσῶν, ἤγουν, τὸν ὕμνον, δυνατός εἰμι ἐφ' οὗ ἱδρασθῆναι, ἔσονται ἔνδοξοι. λάβρον δὲ τὸν λίθον τῶν μουσῶν ἀλληγορικῶς, τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου εὔτονον στήλην φησί. λάβρον δὲ διὰ τὸ ἐθίματι χρῆσθαι τοὺς ποιητάς. Χαίρω δὲ πρόσφορον. χαίρω ὅταν ᾖ φησὶ τὰ πεπραγμένα πρόσφορα τῷ λόγῳ. χαίρει δὲ περὶ τὸν διὰ τοῦ ὕμνου κόμπον. ἐπῳδαῖς δέ τις τοῖς ὕμνοις, ἀνώδυνον τίθησι τὸν πόνον τοῦ νικηφόρου. ἄλλως. ταῖς ἐπῳδαῖς φησὶν ἀνώδυνον τίς ἔθηκε τὸν κάματον. ἐδόκουν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι, ταῖς ἐπῳδαῖς, ἴασιν καὶ θεραπείαν εὑρίσκειν. ὅμηρος. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. πρὸς τί δὲ τοῦτο εἶπεν; ὅπως ἐπαοιδῇ τις χρησάμενος κουφίζει τὸν κάματον, οὕτω καὶ ἐγὼ ὡς ἐπῳδῇ χρησάμενος τῷ ὕμνῳ, κουφίσω τὴν κακοπάθειαν τοῦ ἠθληκότος. Ἦν γε μὰν ἐγκώμιος ὕμνος δὴ πάλαι. τουτέστι, τὰ ἐγκώμια ἐγράφετο καὶ πάλαι. πρὶν καὶ τοὺς ἀργείους ἐπιστρατεῦσαι ταῖς θήβαις. τουτέστι, πρὶν τὰ νέμεα τεθῆναι, ἦν ἐγκώμια. στρατευσάντων γὰρ τῶν περὶ ἄδραστον ἐπὶ θήβας, ὁ ἀρχέμορος ὑπὸ τοῦ δράκοντος διεφθάρη. οἱ δέ, ἐπ' αὐτῷ τοῦ μόρου ἄρξαντι τὰ νέμεα ἔθηκαν.

Τέλος τοῦ ὀγδόου τῶν νεμέων εἰδῶν.

Ὅτι μάχαις πλεῖστα χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ πλείονι θανόν-
τι. Ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν. πάρ-
φασις, παραλογισμὸς, καὶ παραπεί-
σις. ἡ ἀπάτη. ἐνθένδε προήγαγε τὸν
λόγον. ἄρα φησὶ, καὶ τότε ἦν ἡ ἐχθρὰ ἀ-
πάτη, ἡ ἀπατητικὸν λόγον σύμφυ-
τος, καὶ δολοφραδὴς, καὶ ὄνειδος οὖσα
κακοποιόν. ἄλλως. ταῦτα φησὶ δυσα-
ρεσκεῖ, ἐπὶ τῷ ἀδίκως αἱρεθῆναι
τὸν αἴαντα, διὰ τὰ ψεύδη τοῦ ὀδυσσέ-
ως. διό ἐστι φησίν. ἦν ἄρα τις καὶ παρὰ
τοῖς ἥρωσιν ἀπάτη. οὐ μόνον παρ' ἡ-
μῖν. Τῶν δὲ ἀφαντῶν, κῦδος ἀντεί-
νει σαθρόν. ἀφαντῶν, ἀντὶ τῶν ἀφανῶν.
εὐτελῶν. τὸ δὲ ἀντείνει, ἀντὶ τοῦ ἀνα-
τείνει. ἐπαίρει. σαθρὸν πρὸς ὀλίγον.
ὁ δὲ νοῦς. τὸ δὲ ἄδοξον τὸ κῦδος, μεγα-
λύνει καὶ ὑψοῖ σαθρὸν αὐτῶν τὸ κλέος. ἀ-
κύβιος γὰρ ἡ τῶν ἀδίκων δόξα καὶ ἀ-
κατάακτος. Εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον
ἦθος Ζεῦ πάτερ. ὦ Ζεῦ, μὴ γένοιτό μοι
τὸ ἦθος τοιοῦτον. ἀλλὰ ταῖς τοῦ βίου μοι
κελεύθοις καὶ ὁδοῖς, ἀπλανεῖς φύλα-
ξον. τουτέστιν, ἁπλᾶς καὶ ἀκακοήθεις
ἀνύσαιμι. ὅπως μὴ τελευτήσας τοῖς παι-

αισιν ἐν θερμοῖς χροΐ,
ἕλκεα ῥῆξαν πολεμιζόμενοι
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ. τὰ μὲν,
ἀμφ' ἀχιλλεῖ νεοκτόνῳ
ἄλλων τε μόχθων πολυφθόροισιν ἐν
ἁμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν,
καὶ πάλαι αἱμύλων μύθων ὁμόφοι-
τος, δολοφραδὴς κακοποιὸν ὄνειδος.
ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν, βιᾶται.
τῶν δ' ἀφαντῶν, κῦδος ἀντείνει σαθρόν.
στρ. γ'. κῶλ. θ'
εἴη μή ποτέ μοι τοι-
οῦτον ἦθος Ζεῦ πάτερ. ἀλλὰ κελεύθοις
ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν θανὼν ὡς
παισὶ κλέος. μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω
χρυσὸν εὔχονται. πεδίον δ' ἕτεροι
ἀπέραντον. ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἁδὼν, καὶ
χθονὶ γυῖα καλύψαι-
μ' αἰνέων αἰνητὰ, μομ-
φὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.
ἀντιστρ. κῶλ. θ'.
αὔξεται δ' ἀρετὰ χλω-
ραῖς ἐέρσαις, ὡς ὅτε δένδρον ἀΐσ-
σει σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις
τε πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα. χρεῖαι δὲ παντοῖ-

δέ μου κακὴν καταλείψω φήμην. τουτέστιν ἵνα μὴ δυσφημηθῶσιν οἱ ἐμοὶ παῖδες, ἀδίκως ἐ-
μοῦ πράξαντος. Χρυσὸν δ' εὔχονται πεδίον δ' ἕτεροι ἀπέραντον. ἕτεροι μὲν οὖν, χρυ-
σὸν πολὺν εὔχονται κτήσασθαι δηλονότι. ἄλλοι δὲ, γῆν πολλὴν πρὸς γεωργίαν. ἐγὼ δὲ εὔ-
χομαι τοῖς πολίταις ἀρέσαι, καὶ τεθνάναι, ἐπαινῶν μὲν, τὰ ἄξια τῶν ἐπαινεῖσθαι. ψόγον
δὲ καὶ μέμψιν τοῖς ἀδίκοις ἐμβάλλων. Αὔξεται δ' ἀρετὰ, χλωραῖς ἐέρσαις. ἀντὶ τοῦ, ταῖς
χλωροποιοῖς δρόσοις. αὗται γὰρ τῶν φυτῶν αὐξητικαί. τὸ δὲ ἑξῆς. αὔξεται δὲ ἀρετὰ, ἐν σο-
φοῖς τε καὶ δικαίοις τῶν ἀνδρῶν ἀρθεῖσα, ὡς ὅτε δένδρον χλωραῖς ἐέρσαις πρὸς ὑγρὸν αἰ-
θέρα. ὁ δὲ νοῦς. αὔξεται δὲ καὶ ἡ ἀρετὴ τῶν ἀνδρῶν, ὑψωθεῖσα τοῖς σοφοῖς καὶ δικαίοις λόγοις
τῶν ποιητῶν. ὡς γὰρ καὶ φυτὸν ἐπαίρεται πρὸς αἰθέρα καὶ αὔξεται ταῖς χλωροποιοῖς δρόσοις.
ἢ οὕτως. ὥσπερ δένδρον ὕδατι ποτιζόμενον εἰς ὕψος αὔξεται. οὕτως ἡ ἀρετὴ τῶν δικαίων ἐν-
τυγχάνουσα ὑψοῦται. τὸ δὲ ἑξῆς. ὡς δένδρον ἀΐσσει πρὸς αἰθέρα ὑγραῖς ἐέρσαις, οὕτω
καὶ ἡ ἀρετὴ σοφοῖς ἀνδράσι καὶ δικαίοις αὔξεται ἀερθεῖσα. Χρεῖαι δὲ παντοῖαι φίλων
ἀνδρῶν. καὶ πᾶσαι χρεῖαι τῶν προσφιλῶν ἀνδρῶν φησὶν, οἱονεὶ καὶ πρᾶξις πᾶσα ἀνδρῶν

βάσανον ἐς ἔλεγχον ἅπας κίνδυ-
νος. ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν.
ἅπτεται δ' ἐσλῶν αἰεί.
χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

ἀντιστρ. κῶλ. θ'.

κεῖνος καὶ τελαμῶνος
δάψεν υἱὸν φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις.
ἦ τιν' ἄγλωσσον μὲν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λά-
θα κατέχει λυγρῷ νείκει. μέγιστον
δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.
κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις ὀδυσσῆ
δαναοὶ θεράπευσαν.
χρυσέων δ' αἴας στερη-
θεὶς ὅπλων, φόνῳ πάλαισεν.

ἐπῳδ. κῶλ. ια'.

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δαΐ

ἀποστραφήσομαι. ἢ οὕτω. νεώτερα δὲ ἐγκώμια ἐξευρόντα καὶ ἐπινοήσαντα, τῷ τῶν ἀκροατῶν κρίσει δοῦναι πρὸς διάκρισιν καὶ δοκιμασίαν, ἐπικίνδυνον. βάσανος δὲ, ἤτοι διαβολὴ. κρίσει. βασανίζοντες γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τὰ λεγόμενα, κρίσιν διδόασιν. Ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσι. τοῦτο πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους. τοῖς φθονεροῖς οἱ λόγοι εἰς διαβολὴν τῶν κατηγορουμένων, ὄψον εἰσίν. ἤτοι προσόψημα. τουτέστιν, οὐχ ἑτέρῳ χρῶνται προσοψήματι οἱ φθονεροὶ, ἢ τοῖς εἰς διαβολὴν λόγοις. Ἅπτεται δ' ἐσλῶν αἰεί. ἀπὸ τῶν φθονούντων ἐπὶ τὸν φθόνον μετήγαγε τὸν λόγον. οὐ τῶν τυχόντων φησὶν ἅπτεται ὁ φθόνος, ἀλλὰ τῶν μειζόνων. οὐδεὶς γὰρ θερσίτῃ φθονεῖ, ἀλλ' ἀγαμέμνονι. χείροσιν οὖν οὐκ ἐρίζει. ὁ γὰρ φθόνος εἰς καλὰ βαίνει. τὸ δὲ ἀμφικυλίσας φασγάνῳ, ἀντὶ τοῦ, ξίφει περικυλίσας. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ συμβεβηκότος ἀπὸ τῆς καταπτώσεως τῆς κατὰ ἀναίρεσιν φησίν. Ἦ τιν' ἄγλωσσον μὲν. ἄγλωσσον δή τινα καὶ ἄλλον. ἦτορ δὲ ἄλκιμον, καὶ ἀνδρεῖον, ἐν λυγρῷ ἔριδι κατέχει λήθη καὶ θάνατος. τουτέστι, καὶ εἴ πρός τις τῶν ἀλλοτρίων φθονηθεὶς, ἀδίκως ἐπλάτησεν ἐν οἷς ἐστὶν αἴας. Ἄλλως. τοιοῦτος πρὸς τὸν αἴαντα. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι φιλονεικίας οὔσης καὶ ἔριδος, τὸν ἀνδρεῖον τὸ σῶμα, ἀσθενῆ δὲ τὴν ἀπόκρισιν, λήθη κατέχει. ὁ δὲ νοῦς. παῖ δή. τὸν μὴ τῷ λόγῳ μὲν ἱκανὸν. ἀνδρεῖον δὲ σῶμα μόνον ἔχοντα, μεγάλη λήθη ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς μάχῃ καὶ στάσει κατέχει. καθυπερπαλαίονται γὰρ τῷ λόγῳ καὶ αἱ πάνυ ἀνδρεῖαι, καὶ βαρύσωμοι ὑπὸ φρονίμων. τὸν γὰρ ἐν τῷ λέγειν μὴ δεινὸν, μὴ δὲ σοφιστὴν τῷ λόγῳ, ὁ τοιοῦτος ὑπερβαίνει. αἰόλῳ δὲ ψεύδει, τῷ ποικίλῳ φησὶ καὶ πιθανῷ. μέγιστον γάρ ἐστι τῷ ποικίλῳ δόλῳ γέρας φησί. διὰ τὸ τοῦ λόγου πιθανόν. ὅτι ὁ πιθανὸς λόγος, καὶ τὴν ἀλήθειαν οἶδε πολλάκις ὑποκλέπτειν. Ἄλλως. μέγιστον νέμεται γέρας τῷ ποικίλῳ ψεύδει. οἱ γὰρ ποικίλως ψευδόμενοι, ἀποδοχῆς τυγχάνουσι παρὰ τοῖς αἰάς. τούτου δὲ ἀπόδειξιν ἐπιφέρει τὰ ἐφεξῆς. Κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις ὀδυσσῆ. κρυφίαισιν, ἤτοι ταῖς ἀδίκοις. ἢ ταῖς κρύφα φερομέναις ψήφοις. οὕτω γὰρ φέρονται. ὀδυσσέα γοῦν βασκήναντα τῷ αἴαντι, οἱ ἀχαιοὶ κρυφίαις ἐνεγκόντες ψήφοις περὶ τῶν ἀχιλλέως ὅπλων, ἐθεράπευσαν οὐκ ὀρθῶς. ἔδει γὰρ αἴαντα νικῆσαι. Ἦ μὰν ἀνόμοιά γε. οὐχ ὅμοια φησὶ τραύματα ἔλαβον, ὅ, τε αἴας καὶ ὀδυσσεύς. τουτέστιν, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, οὐδὲ ἐξ ἴσου τοῖς τρωσὶν ἐπολέμησαν. ἀλλ' ὁ μὲν ὀδυσσεὺς, δειλὸς ἦν. ὁ δὲ αἴας ὠθεῖτο εἰς τοὺς πολεμίους. θερμὰ δὲ ἕλκη, τὰ φλεγμαίνοντα φησί. πολεμιζόμενοι δὲ ἀντὶ τοῦ πολεμίζοντες ἐνεργητικοῦ. ἐστὶ διακονοῦντες. ὁ δὲ ἀρίσταρχος, οὕτως. ἀνόμοια πράγματα τοῖς πολεμίοις, ὅ, τε ὀδυσσεὺς καὶ ὁ αἴας ὑπὸ ἀλεξιμβρότου λόγχης κινούμενοι. τῇ δὲ αἴαντος μαρτυρία, καὶ ὅμηρος μαρτυρεῖ.

Οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθάναισιν, ἁρμό-
ζον στρατόν. οἵ τινές φησι διώκουν τὰς
Ἀθήνας, ἢ εἰς συμφωνίαν ἦγον τὸ πλῆ-
θος. Ταῦτα δὲ ἀνάγεται εἰς ἐκεῖνα.
ὅτι αὐχμὸς κατέσχε τὴν Ἑλλάδα, καὶ
εὐξαμένου τοῦ Αἰακοῦ ὄμβρος ἐγεγό-
νει. ὁ δὲ νοῦς καὶ οἱ ἐν ταῖς τραχείαις Ἀ-
θήναις, ἥρμοζον καὶ παρεσκεύαζον,
καὶ ἤτοι συμμαχοῦντες αὐτῷ παρεῖ-
χον δύναμιν, ἢ παρὰ τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν ὄν-
τες, ὁμοίως παρεσκεύαζον αὐτῷ ἀπὸ
κοινοῦ, καὶ οἱ Πελοποννήσιοι, καὶ οἱ Λα-
κεδαιμόνιοι. Ὑπὲρ τῶν δὲ ἅπτομαι
φέρων Λυδίαν μίτραν. ἀλληγορικῶς
τὸν ποικίλον ὕμνον, οὕτω φησίν. ὅτι
ἐντεχνεῖς οἱ Λύδιοι περὶ τὴν μουσικήν.
τὸ γὰρ Λύδιον μέλος ποικίλον. Ἄλλως.
οὕτως εἶπε τὸ ποίημα αὐτοῦ, ὡς Λυ-
δίῳ ἁρμονίᾳ γεγραμμένον. Δείνι-
δος δισσῶν σταδίων καὶ πατρός. τοῦ Δεί-
νιος, ἤτοι τοῦ Δεινίου. Μέγας ὁ τοῦ Δεινί-
ου πατήρ φησι. δισσῶν δὲ σταδίων, ὅτι
διαυλοδρόμος. νέμειον δὲ ἄγαλμα, τὸ γεγραμμένον εἰς νεμεακὴν νίκην ποίημα. Σὺν
θεῷ γὰρ φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι, παρμονώτερος. ὁ γὰρ γνώμῃ θεοῦ φησιν ὄλβος
τοῖς ἀνθρώποις ἐμφυτευθεὶς καὶ δοθεὶς, μονιμώτερός ἐστιν. ὅς τις ὄλβος, ἐπλούτισε καὶ
εὐδαίμονα πεποίηκε τῷ πλούτῳ, τὸν Κινύραν ἐν Κύπρῳ τῇ νήσῳ. τούτου καὶ Ὅμηρος μνη-
μονεύει. Τόν ποτί οἱ Κινύρας δῶκε ξεινήιον εἶναι. Ἵσταμαι δὴ ποσὶ κούφοις. ἐπειδὴ
τοῦ Κινύρου ἐν παραδείγματι τῶν διὰ θεὸν τὸν πλοῦτον ὀνησιφόρον ποιουμένων, ἐπιλαμ-
βάνεται ἑαυτοῦ ὁ Πίνδαρος. ἵνα μὴ παρεκβῇ, πλείονα εἰς τὸν περὶ Κινύρα λόγον με-
ταφέρων ἀπὸ τῶν πεντάθλων, φησὶν ἵσταμαι πρὶν παλαῖσαι. ἢ τύχοι, τὸ πνεῦμα συλ-
λεγόμενος. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ παύομαι. πάλιν δὲ ἐπιχειρεῖν τοῖς τῶν Αἰγινητῶν
πατρίοις μέλλων, καὶ ἀγῶνα τὴν ἐπιχείρησιν γινώσκων, ἀναπνεῖν βούλεται. καὶ ὥσ-
περ ἐκ διαλείμματος πάλιν ἀγωνίζεσθαι. ὃν τρόπον οἱ τὰ πένταθλα καρτεροῦντες,
καὶ κατορθοῦντες. ἄλλως. οἱ μεγάλα φωνεῖν θέλοντες, οἷον τραγῳδοί, προαναπνέουσιν
ἐπὶ πολύ. ἵν᾽ ὅταν ἀναφωνήσωσιν, ἐξαρκέσῃ ἐπὶ πλέον ἡ φωνή. πολλαὶ οὖν φησι περὶ τοῦ Κι-
νύρου καταβέβληνται ἱστορίαι καὶ διαφοραί. διὸ ἀναπνέω πρὶν εἰπεῖν. πολλὰ γάρ μοι περὶ
τῶν Αἰακιδῶν λέγεται. ἢ πολλή μοί ἐστι μελέτη καὶ φροντίς, ὑπὲρ τῶν εἰς Αἰακίδας ἐγκωμί-
ων. Νεαρὰ δ᾽ ἐξευρόντα δόμεναι βασάνῳ ἐς ἔλεγχον. ἐμὲ δὲ νῦν φησι καινολογῆσαι περὶ
τοῦ Κινύρου, προσάπτοντα τὰ καινῶς ἱστορούμενα, κίνδυνός ἐστιν. ἐὰν γάρ τι καινουργῶ,

ἔθελον κείνου τε πεί-
θεσθ᾽ ἀναξίαις ἑκόντες.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθά-
ναισιν ἅρμοζον στρατόν,
οἵ τ᾽ ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηϊάδαι ἱ-
κέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων
πόλιός θ᾽ ὑπὲρ φίλας. ἀστῶν
θ᾽ ὑπὲρ τῶνδ᾽ ἅπτομαι φέρων Λυδί-
αν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν,
Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα
νέμειον ἄγαλμα.
σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς
ὄλβος ἀνθρώποισι, παρμονώτερος.

στρ. β΄. κῶλ. θ΄

ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔ-
βρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.
ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις ἀμπνέων
τε πρίν τι φάμεν. πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλε-
κται. νεαρὰ δ᾽ ἐξευρόντα δόμεναι

ΔΕΙΝΙΑ, ΥΙΩ ΜΕΓΑ, ΣΤΑΔΙΕΙ. ΕΙΔΟΣ. Η'.

στρ. ά. κῶλ. ι'.

Ὥ ρα πότνια, κάρυξ
ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων,
ἅ τε παρθενίαισι παίδων τ' ἐφίζοι-
σα βλεφάροις, τὸν μὲν ἁμέρας ἀνάγκας
χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.
ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέν-
τα, πρὸς ἔργον ἕκαστον,
τῶν ἀρειόνων ἐρώ-
των ἐπικρατεῖν δύνασθαι.
ἀντιστρ. κῶλ. ι'.
οἷοι καὶ διὸς αἰγί-
νας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν,
κυπρίας δώρων. ἔβλαστε δ' υἱὸς οἰνώ-
νας βασιλεὺς χειρὶ, καὶ βουλαῖς ἄριστος,
πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν.
ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι
περιναιεταόντων,

Ὥρα πότνια κάρυξ ἀφροδίτας. οὕτω πεποίηκε τὸ προοίμιον ὁ πίνδαρος, εἰς τὸ τῆς ὥρας ἄνθος τοῦ νικηφόρου. εἶπε δὲ ἐγκωμιαστικῶς, τὴν πατρίδα ἐφαπτομένη λέγων τὴν αἴγιναν δι' ὡραιότητα τὸν ὑπὸ διὸς ἐρασθῆναι. ὁ δὲ νοῦς. ὦ ἀκμὴ ἐντιμοτάτη, ἄγγελε τῶν ἀφροδισίων, καὶ θαυμαστῶν φιλιῶν. ἥτις, ταῖς τε τῶν παρθένων βλεφάροις, καὶ τοῖς παιδικοῖς ἐπικαθεζομένη, πράξεσιν ἔρωσι ταῖς τῆς ἀνάγκης χερσὶ βαστάζεις. ἕτερον δὲ φαύλαις ταῖς πράξεσι δέ φησι ταῖς τῆς ἀνάγκης χερσὶν, ὅτι δὲ ἐξ ἀνάγκης ὑμῖν οἱ ἔρωτες παραγίνονται. ἑτέραις δὲ πρὸς δεικτικὸν χερσὶν. ὅσον, τὸν δὲ μὴ πραείαις ἀλλὰ σκληραῖς. πρὸς ἀμφότερα δὲ τὰ μέρη τοῖς τῶν παρθένων καὶ παίδων. τουτέστι, τοῖς παιδικοῖς, τὸ βλεφάροις ἀκουστέον. ἵνα ᾖ τὸ τῆς ἑρμηνείας καταλληλον. Ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ. ἀγαπητὸν δέ ἐστι καὶ ἀγαπηκτὸν, τῆς εὐκαιρίας καὶ τοῦ δέοντος καιροῦ μὴ ἀποσφαλέντα, πρὸς ἕκαστον ἔργον τῶν βελτιόνων ἐρώτων, ἐπιθυμεῖν δύνασθαι, καὶ ἐπικρατεῖν. τῶν δὲ φαύλων ἀπέχεσθαι. τοιούτων οὖν ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαί φησι, καλόν ἐστιν. οἷοι ἦσαν ἐπὶ διός τε, καὶ αἰγίνης. ἔστι δὲ καὶ θαυμαστῶς ἐκλαβεῖν τὸ, οἷοι. ὁποῖοι ἀγαθοὶ ἔρωτες. ποιμένας δὲ ποιμένας δώρων ἀφροδίτης τοὺς ἔρωτάς φησιν. ὡς γὰρ ὁ ποιμὴν νέμει τὴν ἀγέλην, οὕτω καὶ ὁ ἔρως τὰς συνουσίας. οἱ οὖν διὸς καὶ αἰγίνης, περιεπόλησαν ἔρωτες τὸ λέκτρον. ὁ γὰρ ζεὺς, οὐ μόνον δι' ἐπιθυμίαν ἐμίγη τῇ αἰγίνῃ, ἀλλ' ἵνα καὶ σπερμήνῃ τοὺς ἀρίστους ἐξ αὐτῆς. αἰακὸν. πηλέα. ἀχιλλέα. νεοπτόλεμον. οὗτοι οὖν οἱ ἔρωτες ἄριστοι. οἱ μὴ μόνον ὀρεγόμενοι τῆς ἀπολαύσεως καὶ τῆς ὥρας αὐτῆς, ἀλλ' ἀποτέλεσμα τι ἀξιόλογον, καὶ ἔργον ἐπιφανὲς τελεσιουργοί. Ἔβλαστε δ' υἱὸς οἰνώνας. τὸ ἔβλαστεν, ἀντὶ τοῦ ὤφθη φησίν. ἀπὸ δὲ τῆς νήσου, καὶ τὴν ἡρωΐδα ὀνόμασεν υἱὸς γὰρ τῆς οἰνώνης τῆς αἰγίνης ὁ αἰακός. χειρὶ, καὶ βουλαῖς, ἄριστος βασιλεύς. τουτέστιν, ἀνδρείᾳ καὶ φρονήσει. ὅμηρος. Ἀμφότερον. βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής. Πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν. πλεῖστα δέ φησι, πολλοὶ ἠξίουν θεάσασθαι τὸν αἰακὸν, περιηχούμενοι τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐδοξίᾳ. καὶ γὰρ τὰ ἀναθήματα τῶν ἡρώων, οὐχ οἱ τυχόντες, ἀλλ' οἱ ἄκροι τῶν περιοικούντων, ἀμαχητὶ πείθεσθαι αὐτῷ ἤθελον. καὶ χωρὶς τοῦ κραταιωθῆναι μάχῃ. οὕτω δι' ἐπρεπέ φησιν, ὥστε τοὺς περιοικοῦντας, ἑκουσίως πείθεσθαι ταῖς ἀξίαις. τουτέστι, ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς βασιλείαις αὐτοῦ.

εἰς κόρινθον, συγκινδυνεύειν τὸν νεκρὸν τῶν βακχιαδῶν. εἰς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπέλειπον οἱ κορίνθιοι, τὰ δὲ τῶν μεγαρέων ἔῤῥωτο, καὶ πρὸς ἐλπίσι τοῦ μηδὲν παθεῖν ἀποσταίπως αὐτοὺς ἀλλ' ἀφεῖναι, πέμπουσι δὲ τὰ πρέσβεις οἱ κορίνθιοι κατηγορήσοντας τῶν μεγαρέων. οἱ προσελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἄλλα τε πολλὰ διεξῆλθον. ἐπὶ τέλος δὲ καὶ ὡς στενάξει ὁ Διὸς κόρινθος, εἰ μὴ λήψοιτο δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροξυνθέντες οἱ μεγαρεῖς, τοὺς πρέσβεις λίθοις ἔβαλον. καὶ μετὰ μικρὸν ἐπιβοηθησάντων τινῶν τοῖς κορινθίοις, καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, φυγῇ τῶν κορινθίων ἀποφυγόντων, ἐφαπτόμενοι κτείνοντες ἅμα, παίειν τὸν Διὸς κόρινθον ἐκέλευον. ὅθεν φησὶν ὁ δίδυμος, ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῶν ἄγαν σεμνυνομένων, καὶ δειλῶς ἀπαλλαττόντων, τὴν παροιμίαν ταύτην τετάχθαι.

Τέλος τοῦ ἑβδόμου τῶν νεμέων εἴδους.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ ὀγδόου εἴδους.

Τῆς ὀγδόης ᾠδῆς ἡ στροφὴ, καὶ ἀντίστροφος, κώλων ἐννέα. Τὸ α̅, ἥμισυ ἔπους καταληκτικόν. Τὸ β', ἰαμβέλεγος. Τὸ γ', στησιχόρειον. Τὸ δ', ἐγκωμιολογικὸν, μιᾷ πλεονάζον, ἐν ἀρχῇ τοῦ πενθημιμεροῦς ἰαμβικοῦ. ἢ χοριαμβικὸν τρίμετρον, ταῖς ἐναντίαις κατακλειόμενον. Τὸ ε', ἰαμβέλεγος, λειπούσης τῆς ἀρχῆς. Τὸ ς', λογαοιδικὸν ἀρχεβούλειον, ἢ ἐπιωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος, ἄτακτον διὰ τὸν σπονδεῖον. Τὸ ζ', ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ η', εὐριπίδειον. Τὸ θ', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

Περὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἐπῳδὴ, κώλων ἕνδεκα. Τὸ α̅, προσοδιακὸν ἀπὸ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. Τὸ β', εὐριπίδειον. Τὸ γ', ἰαμβέλεγος, λεῖπον τῇ ἀρχῇ. Τὸ δ', ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ταῖς ἐναντίαις κατακλεισθὲν, ἄτακτον ἀλκμαϊκοῦ ξύλῳ. Τὸ ε', χοριαμβικὸν, δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ς', ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ζ', ὅμοιον τῷ γ' τῆς ἐπῳδῆς. Τὸ η', μικτὸν ἐκ τροχαίου πενθημιμεροῦς, καὶ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς. Τὸ θ', ἰαμβέλεγος, ἐπιτιθεμένου τοῦ τέλους. Τὸ ι', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ια', τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικόν. ὅμοιον τῷ, Ζεῦ πάτερ γάμον μὲν οὐκ ἐδασάμην.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Δεινίᾳ υἱῷ μέγα, σταδιεῖ. ἔνιοι φασὶ, σταδιεῖς αὐτόν τε τὸν δεινίαν καὶ τὸν πατέρα, καὶ τοῦτο βλέποντα τὸν πίνδαρον, δείνιδος δισσῶν σταδίων, καὶ πατρὸς εἰπεῖν. παρέχει δέ φησιν ὁ δίδυμος τοῦτο ἀπορίαν, τὸ μηδένα ἕτερον αὐτῶν ἐν ταῖς νεμεακαῖς νίκαις ἀναγεγράφθαι.

ἥβᾳ· λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκοις εὐ-
δαίμον' ἐόντα· παίδων
δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ
ἐπῳδ., κῶλ. ζ'.
γέρας, τό περ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν.
τὸ δ' ἐμὸν οὔποτε φάσει κέαρ
ἀτρόποισι νεοπτόλεμον ἑλ-
κύσαι ἔπεσι· ταὐτὰ
δὲ τρὶς τετράκις τ' ἀμπολεῖν,
ἀπορία τελέθει τέκνοι-
σιν, ἅτε μαψυλάκας διὸς κόρινθος.

ἁρμόσαις, τῷ τε ἥβῃ, καὶ τῷ λιπαρῷ
γήρᾳ. αὐτῶν παραπλέξαις.
Ἄλλως. εἴθε γὰρ αὐτῷ, ἐμπεδόθεν
ὑποῦ τὸν βίον ἁρμόσαις, ἐν τῇ ἀκ-
μῇ καὶ τῷ λιπαρῷ γήρᾳ διαπλέκοις
τὸν βίον εὐδαίμονα. παίδων δὲ παῖ-
δες ἔχοιεν. ὡς τιμήν τινα ἐχόντων αὐ-
τῶν. ἢ ἱερωσύνην, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον
παρὰ τοῖς αἰγινήταις. ἔχοιεν οὖν τοῦτο
τὸ γέρας φησὶν οἱ παῖδες τῶν παίδων
ὅπερ νῦν ἔχουσι, καὶ ὄπιθεν αὐτὸ ἄ-
ρειον. Τὸ δὲ ἐμὸν, οὔποτε φάσει κέαρ.
οὐκ ἀτρόπως φησὶν, οὐδ' ἀπεοικό-
τως εἰς μνήμην ἐληλυθέναι νεοπτολέμου. ὁ μὲν οὖν καλλίστρατος ἀπέφησε τὸν
σηκὸν γείτονα εἶναι τοῦ ἡρακλέος. καὶ ὁ νεοπτόλεμος δὲ γειτνιᾷ τῷ θεῷ τῷ ἐν
δελφοῖς. καθὸ τοῦτό φησιν οἰκείως μεμνῆσθαι τοῦ νεοπτολέμου, διὰ τὴν ἀμφοτέρων
γειτνίασιν. ὁ δὲ ἀριστόδημος, ὅτι μεμφθεὶς ὑπὸ αἰγινητῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἐν παιᾶσιν εἰ-
πεῖν, τὸν νεοπτόλεμον ἐπὶ ἱεροσυλίᾳ ἐληλυθέναι εἰς δελφοὺς, νῦν ὥσπερ ἀπολογεῖ-
ται εἰπών. ὅτι οὐχ ἱεροσυλῶν ἐτελεύτησεν, ἀλλ' ὑπὲρ κρεῶν φιλοτιμηθεὶς ἀνῃρέθη. διὸ
καὶ ἐπιφέρει. Ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκις τ' ἀμπολεῖν, ἀπορία τελέθει. οἷον, ἀπολελό-
γημαι ἱκανῶς περὶ τοῦ νεοπτολέμου. τί οὖν ἔτι μέλλω τὰ αὐτὰ ἀναπολεῖν. ἀπορεῖν
γάρ ἐστι λόγων, τὸ ἀναπολεῖν τὰ αὐτὰ ὥσπερ παρὰ νηπίοις τοῖς τέκνοις. τὸ δὲ ἑλκύσαι,
ἀντὶ τοῦ ἐνυβρίσαι φησίν. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν ἑλκόντων τὰ σώματα.
ὁ δὲ νοῦς. διορίζεταί φησι, καὶ πέπεισθεν ἑαυτῷ ἡ ἐμὴ ψυχὴ, μηδέποτε τὸν νεοπτόλεμον
ἐνυβρίσαι. Ἅτε μαψυλάκας διὸς κόρινθος. μαψυλάκας, ὁ μάτην φλυαρηθείς.
διὸς κόρινθος δὲ, παροιμία ἐστὶν, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων. ἡ δὲ παροιμία, ἐντεῦθεν ἐξ ᾳ.
ἀλήτης ἐλθὼν περὶ τῆς ἐν κορίνθῳ βασιλείας, προσῆλθε τῷ μαντείῳ τῷ ἐν δωδώνῃ ὅ ἐστι
τοῦ διὸς, ὃ ἔχρησεν αὐτῷ τότε κρατήσειν, ὅτε τις δῷ βῶλον γῆς. ἐπιθέσθαι δὲ ἡμέρᾳ πο-
λυστεφάνῳ. ἐλθὼν οὖν ἐν κορίνθῳ, ᾔτει τινὰ ἀγροῖκον ἄρτον ὁ ἀλήτης. ὁ δὲ λαβὼν βῶλον
ἔδωκεν. ἐπιτελεῖτο δὲ καὶ θυσία τοῖς νεκροῖς ἐν κορίνθῳ. διὸ τῆς πόλεως ἐν μνήμασιν οὔ-
σης, ἐπέρχεται ὁ ἀλήτης, καὶ εὗρε κρέοντος θυγατέρας περὶ σωθήκας γινομένας. ἔφησε
τε ἐκεῖ κρατήσειν, ἐξ ὧν τὴν νεωτέραν αὐτῷ πρὸς γάμον. καὶ πείθεται ἡ κόρη, καὶ προδίδω-
σι τὴν πόλιν, τὰς πύλας ἀνοίξασα, καὶ κρατεῖ ὁ ἀλήτης. καὶ ὀνόμασεν αὐτὴν διὸς κόριν-
θον. ἐπειδὴ διὰ τῆς μαντείας τοῦ διὸς, ἡ ἀρχὴ εἰς αὐτὸν ἦλθε. Ἄλλως. παροιμία ἐστὶ
ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων ὁ διὸς κόρινθος, ὅταν δυσὶ ἐξ διαλέκτοις ἀναπλῶσι τὰ αὐτὰ πολ-
λάκις. ἐγὼ οὖν φησιν, οὐκ εἰμὶ διὸς κόρινθος. δοκεῖ οὖν ἀπὸ τοιούτου τινὸς εἰρῆσθαι ἡ πα-
ροιμία. μεγαρέας φησὶ κορινθίων ἀποίκους. καὶ πολλὰ τοῖς κορινθίοις κατ' ἰσχὺν τῆς πό-
λεως ὑπείκειν. ἀλλά τε γὰρ πλείονα τοὺς κορινθίους προστάσσειν, καὶ τῶν βακχιαδῶν εἴ τις
τελευτήσει, διῴκουν δὲ αὐτοὶ τὴν πόλιν, ἔδει μεγαρέων ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἐλθόντας

ὁ γὰρ γείτων, τάχιον χρείας ἀπαντοῦντος ἀπαντᾶ. ἡσίοδος· Γείτονες ἄζωστοι ἔκιον. ζώσαντο δὲ πηοί. ἢ οὕτως· ἐπειδὴ δεῖται ἄνθρωπος ἀνθρώπου εἰς βίον, τί ἂν εἴη τούτου μεῖζον τοῦ εὑρεῖν γείτονας ἀλλήλοις φιλοῦντας. ἀρίσταρχος, οὕτως· ἐπεὶ δὲ κατὰ τὰς συνουσίας καὶ γειτνιάσεις, ἕτερος ἄνθρωπος ἀφ' ἑτέρου γλύκεταί τι καὶ ἀπολαύει ἀφομοιούμενος, ὡς καὶ ἡ παροιμία ἔχει· Παροιμία. Χωλῷ παροικεῖς, καὶ σὺ σκάζειν μαθεῖς. εἰ τοίνυν ἂν τὸν ὀφεληθέντα γείτονα ἀπὸ γείτονος, ἀξιόχρεων εἶναι χάρμα. παρὰ καὶ ἡσίοδος, Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ. ὁ δὲ λόγος κατὰ ὑπέρθεσιν καὶ ἀπόκρισιν. ἢ δὲ κατὰ τὰς γειτνιάσεις γλύκεται καὶ ἀπολαύει γείτονος γείτων δεξιοῦ, τί καὶ προθύμου, τί ἂν εἴποιμι τῷ φιληθέντι τὸν φιλήσαντα. εἶτα ὡς κατὰ σύγκρισιν, γείτονα πάντων χαρμάτων ἐπάξιον. Εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἀνέχοι. ἢ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ὅτι οἱ φιλοῦντες γείτονες μεγάλως ἀλλήλους ὠφελοῦσι, καὶ περὶ θεῶν τοῦτ' ἂν εἴη, καὶ θεὸς τοῦτ' ἂν ἀγαθόν· γειτνιῶν ἀνθρώπῳ φιλοῦντι. ὥστε πολλὰ αὐτῷ συμβάλλεσθαι. τοῦτο δὲ ἀναφέρει, ἐπὶ τὸν σωγένη καὶ τὸν ἡρακλέα. ἦν γὰρ ἡρακλέους τέμενος, ἑκατέρωθεν τῆς οἰκίας σωγένους. μέγα οὖν ἔχει ἀγαθὸν ὁ σωγένης, τὸ ἔχειν σε γείτονα ὦ ἡράκλεις, φιλοῦντα αὐτόν. οὐ γὰρ ἐνίκησεν ἄν, εἰ μὴ ἐκ τῆς ἰδίας εὐνοίας. ὁ δὲ νοῦς· εἰ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ θεὸς παρέχει τὸ τῆς γειτνιάσεως ἀγαθόν, ἐν σοὶ ἂν ὦ ἡράκλεις ὅστις ἐδάμασας τοὺς γίγαντας. ὁ σωγένης εὐτυχῶς βούλοιτο διαζῆν, τὴν σὴν καὶ δικαίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θεραπεύων ψυχήν. καὶ τῶν προγόνων τὴν θείαν καὶ εὐκτιμέναν ὁδόν, ἀπὸ κοινοῦ, ἀμφέπων. Ἐπεὶ τετραόροισιν, ὥσθ' ἁρμάτων ζυγοῖς. ἐπειδή φησιν ὥσπερ τῶν τετρώρων ἅρμα τὸ ὁ ῥυμὸς μεταξύ. οὕτω καὶ ἐν τοῖς τοῦ ἡρακλέος τεμένεσιν ὁ νικηφόρος· ἐν μέσῳ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἔχει. ὁ δὲ νοῦς· ἐπεὶ ἐν τοῖς σοῖς τεμένεσιν ὦ ἡράκλεις τὸν δόμον ἔχει μέσον. ὡς ἐπὶ ἁρμάτων ὁ ῥυμὸς μέσος ἐστίν, οὕτως ὁ σωγένους οἶκος, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν καὶ ἀριστερᾶς καὶ δεξιᾶς ἔχων τὰ σὰ τεμένη, μέσος ἐστίν, ὡς ὁ ῥυμὸς ἅρματος τετρώρου. Δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκάν. δύνασαι δὲ καὶ αὐτὸς τῶν ἀπόρων καὶ ἀμηχάνων εὕρεσιν δοῦναι. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ διδόναι. καὶ δύνασαι τοὺς ἄλλους θεοὺς πεῖσαι δοῦναι οὓς προεῖπεν. ὁ δὲ νοῦς· δύνασαι φησὶν ἀπαλλάξειν τῆς ἀμηχανίας καὶ τῆς ἀτυχίας τῶν ἀνθρώπων. ἀλεξίκακος γὰρ ὑπάρχεις. Εἰ γάρ σφιν ἐμπεδοσθενέα. εἰ δὲ γὰρ αὐτοῖς, ἀσφαλῆ καὶ ἀδιάπτωτον

νόῳ φιλήσαντα γ' ἀτενεῖ,
γείτονι, χάρμα πάντων
ἐπάξιον. εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἀνέχοι,
ἐν τίν κ' ἐθέλοι γίγαν-
τας ὃς ἐδάμασας εὐτυχῶς,
ναίειν πατρὶ σωγένης, ἀταλὸν ἀμφέπων,
θυμὸν προγόνων ἐυκτί-
μεναν ζαθέαν ἀγυιάν,

ἀντιστροφὴ, κῶλ. ιβ'.

ἐπεὶ τετραόροισιν ὥθ' ἁρμάτων ζυγοῖς
ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει, τε-
ᾶς ἀμφοτέρας ἰὼν χερός. ὦ μάκαρ,
τὶν δ' ἐπέοικεν ἥρας πόσιν τε πειθέμεν
κόραν τε γλαυκώπιδα. δύνα-
σαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκὰν
ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.
εἰ γάρ σφιν ἐμπεδο-
σθενέα βίοτον ἁρμόσαις

φρὸν ἀναβάλεο μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσὸν, ἔν τε χαλκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ
καὶ λύριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας.

ἐπῳδὸς, κῶλ. ζ'.

διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ νεμέα,
πολύφατον ὕμνων θρόον δόνει
ἡσυχῆ. βασιλῆα δὲ θεῶν
πρέπει δαπέδον ἂν τό
δε γαρυέμεν ἁμέρα
ὀπί. λέγοντι γὰρ αἰακόν
μιν ὑπὸ ματροδόκοισι γοναῖς φυτεῦσαι.

στρ. ε'. κῶλ. ιβ'.

ἐμᾷ μὲν πολύαρχον εὐωνύμω πάτρα
ἡράκλεες. σεὸ δὲ προπρεῶνα
μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ δὲ γεύεται
ἀνδρὸς ἀνὴρ, τί φαῖμεν κε γείτον' ἔμμεν

νέος ἐφάρμοζε τῇ νίκῃ ἐγκώμιον. Ἀναβάλεο μοῖσά τοι κολλᾷ χρυσόν. ἤ τοι ἡ μοῦσα ἡ εἰς κωμιαστική, ποικίλως κοσμεῖ τοὺς ἐπαινουμένους. οἷον, ἡ μοῦσα πᾶσι χρῆται τοῖς ἐγκωμίοις. Ἄλλως. λέγειν τι ἐλαφρὸν περὶ τῶν ἱερῶν στεφάνων ἀναβαλοῦ. οἷον μὴ λέγε κοῦφα περὶ τῶν νικῶν, ἀλλὰ μᾶλλον μεγάλα λέγων, αὔξανε αὐτούς. ἀντὶ τοῦ, ἀναμφισόλου καὶ ἄρχου τι λέγειν ἐλαφρὸς περὶ τῶν στεφάνων. ἢ μείζονα εἴρηκας αὐξητικὸς ὤν, νῦν ἐλαφρὸς ἄρχου τι λέγειν περὶ αὐτῶν. Καὶ λείριον ἄνθεμον. τινές φασιν εἶναι κουράλλιον. εἰρῆσθαι δὲ αὐτὸ ποντίας ἐέρσας, διὰ τὸ δοκεῖν ἕως μὲν ἐστὶ κατὰ βάθους, ἁπαλὸν εἶναι, καὶ φυτῷ ὅμοιον. ὅταν δὲ ἀνασπασθῇ, καὶ γένηται ἔξω τοῦ ὕδατος, ἀπολιθοῦσθαι, τοῦ ἡλίου καταλάμψαντος αὐτῷ. οἱ δὲ ποντίαν δρόσον, τὴν πορφύραν φασὶ, διὰ τὴν τοῦ κογχυλίου βαφήν. λείριον δὲ ἄνθος, τὸ ὄρθιον. ἀναφέρει δὲ ταῦτα, εἰς τὴν τῶν ὑφαινομένων ποικιλίαν ταύτην. ἐπεὶ τὸ ποίημα, ὑφάσματι παρέοικε. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλαις. ὑφαίνω δ' ἀμυθαονίδαις ποικίλον ἄνδημα. Διὸς δὲ μεμναμένος. τοῦ διὸς εἰς ὑπόμνησιν ἐλθὼν, πολυθρύλλητον λόγον ἐκ τῶν ὕμνων ἀνακίνει, ἐν μούσαις καὶ τιμωμένοις περί τε τὴν νεμέαν, καὶ τὸν δία. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ νεμεονίκης ὁ παῖς. Βασιλῆα δὲ θεῶν. τὸν τῶν θεῶν βασιλέα δία, κατὰ τοῦτο τὸ ἔδαφος ὑμνεῖν προσήκει. ἤτοι, τὸ τῆς νεμέας. ἀνάκειται γὰρ ὁ νεμεαῖος ἀγὼν τῷ διΐ. ἢ κατὰ τὸ τῆς αἰγίνης. ὃ ἐστὶ μᾶλλον, διὰ τὰ ἐπιφερόμενα. διατί δὲ πρέπει τὸν δία ἐν τῇ αἰγίνῃ ὑμνεῖν, αὐτὸς ἐπιφέρει. Λέγοντι γὰρ αἰακόν. τουτέστι, διὰ τὸ, τὸν δία πατέρα εἶναι αἰακοῦ. ὅς ἐστι πολίαρχος ἡμῶν. διὸς γὰρ καὶ αἰγίνης αἰακός. ἰδίως δὲ φαίνεται ἐπὶ ταύτης τῆς ᾠδῆς ἀνεστραμμένος ὁ πίνδαρος. ὅτι μὲν γὰρ αὐτὸς, ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου διαλέγεται πρὸς τοὺς μεμφομένους περὶ τοῦ νεοπτολέμου. ὅτι δὲ παράγει τὸν χορὸν τῶν αἰγινητῶν διαλεγόμενον. Ἐμᾷ μὲν πολίαρχον. οὐ γὰρ ὁ πίνδαρος αἰγινήτης. φασὶ δὲ τὸν δία ὑπὸ ταῖς γοναῖς τῆς αἰγίνης πεφυτευκέναι τὸν αἰακόν. ὁ δὲ νοῦς. ἔφυσε δὲ ὁ ζεὺς τὸν αἰακὸν ὦ ἡράκλεις, τῇ μὲν ἐμῇ πόλει βοηθόν. σοὶ δὲ πρόθυμον ἀδελφόν. μνημονεύει δὲ τοῦ ἡρακλέος, ἐπειδὴ ὁ τοῦ νικηφόρου οἶκος, ἑκατέρωθεν ἡρακλείοις περιέχεται τεμένεσιν. ἀπέστρεψε δὲ τὸν λόγον πρὸς τὸν ἡρακλέα, ὡς τοῦ αἰακοῦ ὑποδεδεγμένου, καὶ ἐξενικότος. προπρεῶνα δὲ, ἀντὶ τοῦ πρόθυμον. φησὶ δὲ καὶ ὅτι ἀδελφὸς ἡρακλέος ὁ αἰακός. Εἰ δὲ γεύεται ἀνδρὸς ἀνήρ. εἰ ἐγγυαίνειν φησὶ τῇ ψυχῇ, καὶ ἐπιδέεται ἀνδρὸς ἀνὴρ εἰς τὰς βιωτικὰς χρείας, τί ἂν φαῖμεν χρῆμα τούτου μεῖζον εἶναι. ἢ τοὺς φιλοῦντας, εὐθὺς καὶ γείτονας.

ποτί, χρόνος ἕρποι. μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ
εἰ παρ μέλος ἔρχομαι
ψέγιον ὄαρον ἐννέπων,
Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες. ἀπομνύω
μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥς
τε χαλκοπάραον ὄρσαι
ἀντιστ. κῶλ. ιβ'.
θοὰν γλῶσσαν. ὃς ἐξέπεμψε καὶ παλαισμάτων
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον
αἴθωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.
ἔα με· νικῶντί γε χάριν
εἴ τι πέραν ἀερθεὶς
ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.
εἴρειν στεφάνους ἐλα-

θεῖν οὕτω μετ' εὐφροσύνης συμπαρεῖναι θείη. τὸ δὲ ποτὶ ἕρποι, ἀντὶ τοῦ προσέρποι. Μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ. τίς σοφὸς μαθών. ἔτι γὰρ καὶ ἴσως τὰ προσαπολογεῖται, ὑπὲρ τοῦ νεοπτολέμου. τὸ δὲ ἂν ὑπερβιβαστέον πρὸς τὸν δὲ σὺν δέστρον· ἵν' ᾖ, μαθὼν δέ τις ἂν περὶ τὸ προσῆκον λέγω. ἀντὶ τοῦ ἂν ψεύδομαι. ὁ δὲ νοῦς. γνώριμος δέ τις, καὶ πολίτης εἴπερ ἄν τις ἔνδοξα καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγων ἐμαυτοῦ. Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες. πρὸς αὐτὸν τὸν Σωγένη ἀπέστρεψε τὸν λόγον. εὐξενίδην δὲ εἶπεν, ὡς ἀπό τινος Εὐξένου τῆς ὅλης φατρίας ἀφωνυμημένου. ὡς κωπάδας, καὶ ἀλευάδας εἴωθε καλεῖν, τοὺς θεσσαλούς. καὶ εὐμενίδας, τοὺς ἐν σικελίᾳ. ἢ Εὐξενίδας. ἀντὶ τοῦ, εὐξένοις. πανταχοῦ δὲ τοὺς αἰγινήτας. φιλοξένους προσαγορεύει. καὶ νῦν εὐξενίδα, ἀντὶ τοῦ εὔξενε. Ἄλλως. φατρία ἐν αἰγίνῃ, ἀπὸ Εὐξένου, ἧς ἐστιν ὁ σωγένης. ὁ δὲ λόγος, ὦ σώγενες, ἀπομνύω τῇ εὐξενίδα πάτρα μὴ τέρμα προβάς, θοὰν ὄρσαι γλῶσσαν, ὡς ἄκοντα χαλκοπάραον. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν πενταθλων μετενήνοχε. τὸ γὰρ ἀκόντιον παρὰ τὸ ὡρισμένον τέρμα βάλλοντες διὰ τὸ ἐξ ἄθλων γινομένων. ἐγώ φησι καθίημι τοῦ σκοποῦ. ἡ γλῶσσα μου ἐπὶ τὸν σκοπὸν ἐνήνεκται. οὐχ ὑπερπέπτωκε τὸ τέρμα ὡς ἀκόντιον. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ πένταθλός ἐστιν ὁ σωγένης. ὁ νοῦς. ὄμνυμι τῇ φατρίᾳ τῶν εὐξενιδῶν περὶ σοῦ λέγων μὴ ὥσπερ ἀκοντισταί, οἳ διὰ ἀμετρίαν ἰσχύος, ὑπερβάλλουσι τὸ τέρμα, καὶ τὸ ὡρισμένον καθ' οὐδὲν πέμψαι. οὕτω κατὰ τὴν ἀλήθεια. Ὃς ἐξέπεμψας παλαισμάτων αὐχένα. ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτὸν λόγου, εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ μετέστη. ὅς τις ὁ σωγένης τῶν τοῦ πενταθλου ἀγωνισμάτων ἐξέπεμψεν ἑαυτοῦ τὸ γυῖον, ἀδίαντος, πρὶν ἐπιπεσεῖν τὴν τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα. ἐκ δὲ τούτου, τὸ τῆς ἀθλήσεως ἐράσμιον καὶ ταχὺ χαρακτηρίζει. ἔνιοι δέ, ὡς νικήσαντά φασι τὸ ἀκόντιον ἐστέφθη. οὐκέτι μέντοι ἐπάλαισε παραιτησαμένων αὐτὸν τῶν ἄλλων. ἐπειδὴ οἱ παλαίοντες χρονοτριβοῦσι, καὶ τὸν πλείονα χρόνον ἐν τῷ ἡλίῳ μένουσι, διὰ τοῦτό φησι, πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν. τουτέστι, πρὸ τοῦ ἐκλυθῆναι τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ ἡλίου διὰ τὴν πάλην. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, πρὶν παλαῖσαί σε. Εἰ πόνος ἦν. εἰ καὶ κάματος ἦν φησιν ἐν τῷ ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μείζων ἡ ἐκ τῆς νίκης ἡδονή. ὁ ἄκων φησὶν αἴτιος ὁ γενόμενος τῆς παντελοῦς νίκης, οὐκ ἐποίησέ σε χρείαν ἔχειν τοῦ διὰ πάλης στεφθῆναι τῶν ἀνταγωνιστῶν. ἀλλ' ἴσως ἄβρεκτον τὸν αὐχένα, ἐξέπεμψε τοῦ ἀγῶνος. Ἔα με νικῶντί γε χάριν. τὸ ὑπερβατὸν οὕτως. ἔα με εἴ τι πέραν ἀερθεὶς ἀνέκραγον, νικῶντί γε χάριν φέρειν. Οὐ γὰρ τραχύς εἰμι καταθέμεν. οὐ γάρ εἰμι ἀηδής φησι καὶ ἀπηνὴς τοῖς νικῶσι τὰ ἐγκώμια θέσθαι. Εἴρειν στεφάνους ἐλαφρόν. πρὸς αὐτὸν διαλέγεται. ὁ δὲ νοῦς. ἐπὶ τούτοις τοῖς κατορθώμασιν ἐλαφρῶς συντίθεμαι σὲ πλέκειν στεφάνους παραιτοῦ. ἀντὶ τοῦ, μέγα τι, καὶ ἄξιον προ-

ψόγον ὕδατος ὥτε
ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων
κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω·
ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος.
στρ. δ'. κῶλ. ιβ'.
ἐὼν δ' ἐγγὺς ἀχαιὸς, οὐ μέμψεταί μ' ἀνὴρ
ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων,
καὶ προξενίᾳ πέποιθ'. ἔν τε δαμόταις
ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν. οὐχ ὑπερβάλ-
λων βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύ-
σαις. ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων

Ἐὼν δ' ἐγγὺς ἀχαιὸς, οὐ μέμψεταί με ἀνήρ. ἀχαιὸν ἄνδρα τὸν ἠπειρώτην, ἢ αὐτὸν τὸν νεοπτόλεμον, ἢ ἕνα τῶν ἠπειρωτῶν. ἀχαιὸς γὰρ οὐ καθάπαξ ὁ ἠπειρώτης, ἀλλὰ μυρμιδών. ἀχαιοὶ γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς θεσσαλίας παχθέντες ὑπὸ νεοπτολέμου, ἀπεπλάγχθησαν εἰς τὴν μολοσσίαν, καὶ κατῴκησαν εἰς τὴν ἤπειρον. οὐ μέμψαιτό με, οὕτως με ἀχαιὸς ἀνὴρ διὰ τὸ δοκεῖν μικρολόγον παρεστακέναι τὸν νεοπτόλεμον, ὅτι περ αὐτὸν περὶ κρεῶν μεμαχῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἀπολωλέναι. καθόλου γὰρ ἀπολογεῖσθαι βούλεται περὶ τοῦ νεοπτολέμου θανάτου πρὸς τοὺς αἰγινήτας. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπῃτιῶντο τὸν πίνδαρον. ὅτι γράφων δελφοῖς τὸν παιᾶνα, ἔφη· Ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μυριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπολωλέναι. ἀπολογούμενος γάρ τι ἀντεισήγαγε τοῦτο ὁ πίνδαρος, ὅτι οὐκ ἔφησε περὶ χρημάτων γεγονέναι τῷ νεοπτολέμῳ τὴν μάχην, ἀλλὰ περὶ τῶν νομιζομένων τιμῶν τοῖς δελφοῖς. ὃ οὖν λέγει, τοιοῦτόν ἐστι. παρὼν δέ τις ἐνταῦθα ἀχαιὸς, οὐ μέμψεταί μοι ὡς ἐνυβρίσαντι τῷ νεοπτολέμῳ. ἢ οὕτως· ἐγγύς μου γενόμενος, καὶ ἀκούσας αὐτὸς ὁ νεοπτόλεμος ὧν εἶπον, ἢ ἕτερος ἠπειρώτης, οὐκ ἂν μέμψαιτο. Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων. δοκεῖ ὁ νεοπτόλεμος, τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχὴν διαδέξασθαι τῶν μυρμιδόνων, καὶ ἡγήσασθαι ἐν τροίᾳ. οὗτοι δὲ καὶ ἀχαιοὶ ἐκαλοῦντο, καθά φησι καὶ ὅμηρος. μυρμιδόνες δὲ καλοῦντο, καὶ ἕλληνες, καὶ ἀχαιοί. οὗτοι δὲ κατὰ τὸν ἰόνιον πόντον ᾤκησαν. καθὰ καὶ αὐτὸς ὁ πίνδαρος σημαίνει λέγων· Νεοπτόλεμος δ' ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται. δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς ἰόνιον πόντον. γράφεται, πόρον, τὸ δὲ προξενίᾳ, ἀμφίβολον. πότερον φησὶν ὁ πίνδαρος μὴ μεμφθῆναι ἂν ὑπὸ τῶν αἰακιδῶν. πρόξενον γὰρ ὄντα, μὴ ἄν τι κατὰ νεοπτολέμου εἰπεῖν. καὶ ὅτι πρόξενος ὢν αὐτοῖς, ἐν οὐδενὶ μεμφθήσομαι. θαρρῶ γὰρ ἀστοῖς οἷον, οὐδείς με μέμψεται. ἢ πεποιθότα τῇ προξενίᾳ τῇ πρὸς τοὺς ἠπειρώτας, ἢ ταῖς δύω καὶ τῇ συγγενείᾳ, ἣν ἔχομεν θηβαῖοι πρὸς τοὺς αἰγινήτας. διὸ οὐ μέμψονταί μοι οὐδὲ οὗτοι. Ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν. καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις μου πολίταις ὁρῶ οὐχ ὑπὲρ λαμπρὸν ἢ ὑπεροπτικόν. ἀλλὰ μέτριός τις καὶ χρηστὸς τυγχάνω. ἡ δὲ ὑπὲρ, συναπτέα τῷ, βάλλων. ἵν' ᾖ, οὐχ ὑπερβάλλων. ἢ οὕτως· οὐδὲ μὴν ἄλλως φησὶν ἐν τοῖς πολίταις, ὑπεροπτικός εἰμι καὶ ὑπέρογκος, οὐ προσβλέπων τοὺς πολίτας ὄμματι λαμπρῷ καὶ ὑπερηφάνῳ, ἀλλὰ προσμειδιῶντι, καὶ προσηνεῖ. ὥστε καὶ διὰ τοῦτο ἄμεμπτος εἶναι. Βίαια πάντα ἐκ ποδὸς ἐρύσαις. διαιτῶ φησὶ κατὰ τὰς θήβας μετριάζων τὰ βλάσφημα καὶ ὑπεροπτικὰ ἐκποδὼν ἀφελκύσας. ἤτοι, μακράν μου χωρίσας. ἢ οὕτως· οὕτω φησὶ ζῶ, τὰ βιαστικὰ πάντα, ἐκποδῶν μου ἄρας. τουτέστιν, οὐδένα βιαζόμενος ζῶ. Ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων. ὁ δὲ λοιπὸς χρόνος, προσέρποι καὶ βαίνοι πρᾶος ὢν καὶ εὔφρων. ὁ δὲ νοῦς ὅλος. εἴθε μοι τὸ ὅλον τοῦ

Ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις ἐν παντί. βούλεται ἤδη λῆξαι τῆς περὶ νεοπτόλεμον παρεκβάσεως. ἀναπαύσομαι ἤδη λέγων περὶ αὐτοῦ. ἐπεὶ κόρος ἔνεστι πᾶσι. κόρον γὰρ ἔχει καὶ τὸ μέλι φησὶ, καὶ τὰ ἀφροδίσια. παρὰ τὸ ὁμηρικόν· πάντων μὲν κόρος ἐστί. Φυᾶ δ' ἕκαστος διαφέρομεν. διαφέρομεν φησὶν ἄλλοι ἄλλων τῇ φύσει. οὐ πρὸς πάντα πάντες εὐφυεῖς ἐσμεν, ἀλλ' ἄλλοι περὶ ἄλλα. Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις. τὸ δὲ τυχεῖν πάντων ἀγαθῶν ἕνα καὶ παραμεῖναι αὐτῷ μέχρι τέλους ἀδύνατον. Θεαρίων τὶν δ' ἐοικότα. σοὶ δέ φησιν ὦ θεαρίων ἡ τύχη, καιρὸν εὐδαιμονίας ἁρμόδιον δωρεῖται· ὅτι γεγηρακότι, ἀνακουφίζεταί σοι τὸ γῆρας ταῖς τοῦ παιδὸς εὐδοξίαις. Τόλμαν τι καλῶν ἀραμένῳ. ὅλως

ἔργων· θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν—
ἀντιστρ., κῶλ. ιβ'.
φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων
οἴκοθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις,
ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ· κόρον δ' ἔχει
καὶ μέλι, καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' ἀφροδίσια.
φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρο-
μεν βιοτὰν λαχόντες
ὁ μὲν, τὰ, τὰ δ' ἄλλοι· τυχεῖν δ' ἓν ἀδύνατον
εὐδαιμονίαν ἅπα-
σαν ἀνελόμενον οὐκ ἔχω
εἰπεῖν· τίνι τοῦτο μοῖρα τέλος ἔμπεδον
ὤρεξε. θεαρίων τὶν
δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου—
ἐπῳδ., κῶλ. ζ'.
δίδωσι· τόλμαν τε καλῶν ἀραμένῳ
σύνεσις οὐκ ἀποβλέπει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι σκοτεινὸν ἀπέχων

ἀποδέχεται ὁ πίνδαρος, τὴν μετὰ συνέσεως τόλμαν. Τόλμα τε μὲν ζαμενὴς, καὶ σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν. ἡ μὲν σύνεσις, προεπισκοποῦσα τὰ ἐκβήσεται. ἡ δὲ τόλμα ἐγχείρησις οὖσα. θαρραλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων. ἐν τοῖς ἰδίαις δημόταις καταφανὴς εἰμί, ὡς ἂν οὐδενὶ ἐνεχόμενος ἀτόπῳ πράγματι. Ξεῖνός εἰμι σκοτεινὸν ἀπέχων ψόγον. ξένος εἰμί φησι τῶν αἰγινητῶν, τὸν ἐπισκοτοῦντα ψόγον ἀπέχων. οὐδείς με ψέγει ὅτι ἐπαινῶ τοὺς αἰγινήτας. οὐ γὰρ πολίτας ὄντας ἐμαυτοῦ, διὰ τοῦτο ἐπαινῶ. πρὸς χαρίζεσθαι γὰρ ἂν ἐδόκουν διὰ τὴν οἰκειότητα ἐγκωμιάζων. ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται. νῦν δὲ οὐκ ὢν ἐξ οἴκου, ἐπαινῶ αὐτούς. διὸ οὐ φθονήσομαι. δίδυμος δὲ οὐδένα ψέξω φησί. καὶ ὅτι τοῦτο οὐκ ἀλλότριον τοῦ πινδάρου, ἀλλὰ πολλὰ γὰρ αὐτῷ τοιαῦτα εἴρηται. τοῦτο δὲ λέγει, παρόσον εἰώθασιν οἱ πολῖται ἀεὶ φθονεῖν τοῖς κατά τι προέχουσι. διὰ τοῦτό φησιν ὁ πίνδαρος ξένος εἶναι, καὶ τὸν σκοτεινὸν ψόγον ἄποθεν ἔχειν, καὶ οὐδένα φησὶ ψέξω. μᾶλλον δὲ τὸ κλέος τὸ ἀληθὲς ὥσπερ ὕδατος ῥοὰς εἰς τὸν φίλον ἄγων ἄνδρα αἰνέσω ὡς ὕδωρ ὀχετηγός. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἀμφυτὰ ἄγων τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὰ δένδρα τρέφει αὐτὰ, οὕτω κἀγὼ τὰς τοῦ ὕμνου ῥοὰς ἐπὶ τὸν φίλον ἄνδρα, ἐπαινέσω καὶ αὐξήσω τὸ κλέος. ὁ δὲ νοῦς. ξένος ὢν, λέγω τἀληθῆ. τοῦ φθόνου ἐκτὸς ὢν τῶν πολιτῶν. ἔμφυτον γὰρ τοῖς πολίταις, τὸ ἀλλήλους διαφθονεῖν. καὶ ὥσπερ τὰ ὕδατα ὀχετηγὸς ἀψαύ[illegible]ως, οὕτω καὶ ἐγὼ διαπορθμεύσω τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἀρετὴν τοῖς ὕμνοις, καὶ τὴν περὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ εὐδοξίαν, ἀψευδῶς καὶ ἀληθῶς. πρόσφορος γάρ ἐστι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἀνδρείοις, ὁ μετὰ τοῦ ἀληθοῦς ὕμνος.

ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ.
στρ., γ΄. κῶλ. ιγ΄.
βάρυνθεν περισσὰ δὲ δελφοὶ ξεναγέται.
ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν.
ἐχρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ,
αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι
θεοῦ παρ' εὐτυχέα δόμον.
ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
θεμίσκοπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις,
εὐώνυμον ἐς δίκαν,
τρία ἔπεα διαρκέσει.
οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ. γρ.
αἴγινα τεῶν διός τ' ἐκ   καὶ μάρτυς

Ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ. φησὶ τοῦ νεοπτολέμου θύοντος τοῖς δελφοῖς, ἁρπάζειν τὰ θύματα, ὡς ἔθος αὐτοῖς. τὸν δὲ νεοπτόλεμον δυσαναχέτως ἔχοντα, διακωλύειν. αὐτοὺς δὲ διαχρήσασθαι αὐτὸν ξίφη ἔχοντας. Ἄλλως. ἀσκληπιάδης δὲ ἀπὸ τῶν τραγῳδουμένων φησὶν οὕτως. περὶ μὲν οὖν τοῦ θανάτου, σχεδὸν ἅπαντες οἱ ποιηταὶ συμφωνοῦσι. τελευτῆσαι μὲν αὐτὸν ὑπὸ μαχαιρέως. ταφῆναι δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὑπὸ τὸν οὐδὸν τοῦ νεώ. μετὰ δὲ ταῦτα μενέλαον ἐλθόντα ἀνελεῖν. καὶ τὸν τάφον ποιῆσαι ἐν τῷ τεμένει. τὸν μαχαιρέα φησὶν υἱὸν εἶναι δαίτα. τρεῖς δὲ αἰτίας ὑπὲρ τοῦ θανάτου τοῦ νεοπτολέμου ὁρίζεται. πρῶτον μέν, ὅτι τὸ πεπρωμένον αὐτῷ ἀπέδωκε. δεύτερον, ὅτι πρέπον ἦν τῶν αἰακιδῶν καὶ ὀφειλόμενον σύνοικον εἶναι τῷ ἀπόλλωνι. ἐτάφη γὰρ ὑπὸ τὸν οὐδὸν τοῦ ἱεροῦ. ἡ δὲ τρίτη, ὅτι ἐπισκοπεῖ, τὰς τελουμένας θυσίας τοῖς ἥρωσι. λέγεται γὰρ ὅτι μετὰ τὸ θῦσαι, ἐναγισμοὺς ἐπισπένδον. Ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς. γίνεται ἐν δελφοῖς, ἥρωσι ξένια. ἐν αἷς δοκεῖ ὁ θεὸς ἐπὶ ξένια καλεῖν τοὺς ἥρωας. εἶναι οὖν μόρσιμον, ἐν ταῖς πομπαῖς ταῖς ἡρωΐαις, καὶ ταῖς πανηγύρεσιν ἐν αἷς ἐκήρυσσον τοὺς ἥρωας, θυσίαις ταῖς πολυθύτοις ἐπισκοπεῖν μετὰ θέμιδος. καὶ τὰ νομίμως γινόμενα αὐτοῖς ξένια ἐφορῶντα. ὁ δὲ νοῦς. ταῖς δὲ ἡρωϊκαῖς πομπαῖς καὶ πανηγύρεσι ταῖς πολυθύτοις, οἰκεῖν προσῆκον τὸν νεοπτόλεμον. ὄντα δίκαιον ἔφορον. Εὐώνυμον ἐς δίκαν. ἀρίσταρχος οὕτως. ἐπεὶ μέμψεις τοῖς αἰγινήταις πρὸς τὸν ποιητὴν ἦν, χάριν τοῦ νεοπτολέμου, εἰς τὴν ἀπολογίαν τὴν περὶ νεοπτολέμου δικαίως διαρκέσει τρία ἔπεα φησίν. ὅτι μόρσιμον ἦν αὐτῷ οὕτω τελευτῆσαι, καὶ ὅτι πεπρωμένον ἦν, ἕνα τῶν αἰακιδῶν ἀποθανόντα, τεθῆναι ἐν τῷ ναῷ. τρίτον, ὅτι ταῖς ἡρωΐαις πομπαῖς, ἕνα τῶν αἰακιδῶν, θεμίσκοπον εἶναι. τρεῖς οὖν φησι λόγους ἱκανοὺς εἶναι εἰς τὴν εὐώνυμον δίκην. ἀντὶ τοῦ, ἱκανὰς εἶναι τρεῖς αἰτίας, ἃς ἐξαριθμεῖται, τοῦ δικαίως αὐτὸν συμβεβηκέναι τὸν θάνατον. ἔνιοι δὲ οὕτως ἀπολογοῦνται περὶ τῆς τοῦ νεοπτολέμου τελευτῆς, τρία φέροντες ταῦτα. ὅτι τὸ ὑπὲρ τῶν κρεῶν ἀντειπεῖν ἀνῃρῆσθαι, καὶ ὅτι οἱ δελφοὶ ἐβαρύνθησαν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ αὐτοῦ. καὶ ὅτι πεπρωμένον ἦν αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. ὁ δὲ ἀριστόδημος, ἔπεα τρία τὰς τριάδας ἀκούει. τὴν γὰρ ἀρχήν, ἕως προσαγορεύων τὴν στροφήν, καὶ τὴν ἀντιστροφήν, καὶ τὴν ἐπῳδόν. τρεῖς δὲ λοιπὸν ὑπεῖναι τῷ ἐπινικίῳ τριάδας. Αἴγινα τεῶν διός τ' ἐκ προγόνων. ὦ αἴγινα, τῶν τεῶν καὶ τοῦ διὸς ἐκγόνων. τῶν αἰακιδῶν δὲ λέγει, τὸ ταῖς λαμπραῖς ἀρεταῖς αἷς οἴκοθεν ἔχετε ὁδὸν κυρίαν λόγων αὐτάξιον κυρίως ἐκχῶσαι εἰπεῖν, ἀδύνατόν μοι καὶ τολμηρὸν τυγχάνει. τοῦτο δέ φησιν, ὡς οὐ δυνησόμενος θρασέως τὴν τῶν αἰακιδῶν ἀρετὴν διεξιέναι. πολλὰς γὰρ ἀνήνυτόν φησι τοῦτο.

ἐν δελφοῖς ἀνῃρῆσθαι, ἢ τεθεῖσθαι ἐν τῷ ναῷ. ἐὰν δὲ περὶ τὴν περὶ τὸν ἕκτορα καθὼς ἀρίσταρχός φησιν ἀναδράμωμεν, πρῶτον μὲν μακρόθεν ἔσται τὴν πόρθησιν συναπτέον. δεύτερον δὲ περὶ τὴν κοινότητα μεταβησόμεθα, δι' ἧς τὸ ἐγκώμιον οὐκ ἔσται. εἰ δὲ γράφεται ἔμολον, τῷ πληθυντικῷ, ἀντὶ ἑνικοῦ χρῆται. ὥστε ὅμοιον εἶναι τῷ, ὁ δὲ ἀποπλέων, σκύρου μὲν ἅμαρτεν. ἵκοντο δὲ ἐς ἔφυραν, ἀντὶ τοῦ ἵκετο. εἰς δὲ τὸ προκείμενον τίνος παρέθηκε τὴν τοῦ νεοπτολέμου ἀπώλειαν, ὅτι ἀδικήτως αὐτῷ συνέβη. Τᾷ, ᾗ δαναοὶ πόνησαν. ὑπὲρ ἧς φησὶ καὶ οἱ ἕλληνες ἐταλαιπώρησαν. ἢ ἐφ' ἧς, ἢ ἐν ᾗ, ἥ, ταύτῃ καὶ οἱ δαναοὶ πόνησαν, ᾗ καὶ ὁ νεοπτόλεμος. παρ' ὅσον ἀπονοσφοῦντες οἴκαδε, χειμῶνι ἐχρήσαντο, καὶ ὁ νεοπτόλεμος καὶ οἱ ἕλληνες. ἐφύρα δὲ ἐστι νῦν, τὴν ἐν ἠπείρῳ, ἣν κίχυρον φασὶ μετωνομάσθαι, ἀπὸ κιχύρου τοῦ μέρμου. τέσσαρας δὲ ἀναγράφει τὰς ἐφόρας. πρώτην μὲν, τὴν αὖτις κόρινθον ὀνομασθεῖσαν. ὅμηρος. Ἔστι πόλις ἐφύρη. ἑτέραν δὲ, τὴν περὶ θεσσαλίαν. ὅμηρος. Ἐξ ἐφύρης ἀνιόντι παρ' ἴλου μερμερίδαο. τρίτην δὲ, περὶ μήλην. ἧς, ἱππίας μνημονεύει. τετάρτην, τὴν ἐν θεσπρωτοῖς. συνήθως δὲ ὁ πίνδαρος, τῷ τῆς λέξεως κέχρηται σχήματι, συντάξας τῷ ἑνικῷ, πληθυντικόν. ὁ δὲ ἀποπλέων, σκύρου μὲν ἅμαρτεν, ἑνικόν. ἵκοντο δὲ, οὐκ ἐπήνεγκεν ἑνικόν, ἀλλὰ πληθυντικὸν ἑνικῷ. Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον χρόνον. ἀνάγει τοῖς χρόνοις, ὕστερον γὰρ ἀπὸ μολοσσοῦ τοῦ νεοπτολέμου καὶ ἀνδρομάχης, τοὔνομα ἔλαβεν ἡ μολοσσία. παρεκβαίνει δὲ εἰς τὰ νεοπτολέμου. ὡς μὲν ἀρίσταρχος, ὅτι νικήσας καὶ χαρισάμενος τὴν ἀνάρρησιν τῷ σῷ γένει. νεοπτόλεμος ἦν τοὔνομα ἠπειρώτης τὸ γένος. ὅπερ οὐχ οὕτω φησὶν ἔχειν ὁ δίδυμος. ὡς δὲ ἀρίσταρχος, ὅτι ἀλείπτῃ ἐκέχρητο τῷ νεοπτολέμῳ. διὸ εἰς ἔπαινον τοῦ ὀνόματος, τῇ ἡρωϊκῇ κέχρηται παρεκβάσει. ὁ δὲ νοῦς. τὸ γένος τοῦ νεοπτολέμου, τὸ τῆς βασιλείας γέρας ἔχειν ἀεί. δοκοῦσι γὰρ οἱ ἀπὸ νεοπτολέμου βεβασιλευκέναι περὶ πλεῖον. Ὤιχετο δὲ πρὸς θεόν. διάφοροι αἰτίαι, δι' ἃς ἦλθεν εἰς δελφοὺς ὁ νεοπτόλεμος. καὶ οἱ μὲν φασιν, ὅτι παίδων αὐτῷ, οὐ γινομένων ἐξ ἑρμιόνης, ἦλθε περὶ τοῦ θεοῦ πευσόμενος ὡς παιδοποιήσεται. οἱ δὲ, ὅτι περιθέμενος τοῖς πελοποννήσου πράγμασι διαρπάσαι, πρῶτον ἐπέβαλε τὸ ἐν δελφοῖς ἱερὸν ἤτοι χρηστήριον. ἄλλοι δὲ, ὅτι δίκας αἰτήσων τοῦ πατρὸς, τὸν θεόν. Ὅτε κέ σε πάρις καὶ φοῖβος ἀπόλλων, ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ σκαιῇσι πύλῃσιν. οὐκ ἔοικε δὲ συγκατατίθεσθαι ὁ πίνδαρος ταύταις ταῖς αἰτίαις. ἀλλ' ὅτι τιμήσων ἦλθε τὸν θεόν.

ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
ἔμολε χθονός. ἐν πυθίοις δὲ δαπέδοις
κεῖται πριάμοιο πόλιν,
νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν,
τᾷ καὶ δαναοὶ πόνησαν. ὁ δ' ἀποπλέων,
σκύρου μὲν, ἅμαρτεν. ἵκον
το δ' ἐς ἐφύραν πλαγχθέντες.

ἐπῳδὸς, κώλ. ζ'.

μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον
χρόνον. ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρειν
τοῦτό οἱ γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς
θεὸν, κτέατ' ἄγων τρω
ίαθεν ἀκροθινίων·
ἵνα κρεῶν νιν ὕπερ μάχας

ἦτορ, ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
ἑὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν,
οὔ κεν ὅπλων χολωθεὶς
ὁ καρτερὸς αἴας, ἔπαξε διὰ φρενῶν
λευρὸν ξίφος. ὃν κράτι-
στον ἀχιλλέος ἄτερ μάχᾳ,
ξανθῷ μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι θοαῖς
ἐν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυ-
πνόου ζεφύροιο πομπαὶ.
ἀντιστρ. κῶλ. ιβʹ.
πρὸς ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται
κῦμ' ἀΐδα. πέσε δ' ἀδόκητον
ἐν καὶ δοκέοντα. τιμὰ δὲ γίνεται,
ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον τεθνακότων
βοαθόων. τοὶ γὰρ μέγαν

Εἰ γὰρ ἦν ἑὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν. εἰ ἦν τὸ
μὲν ἀνέγνωσαν ἑαν, δασέως αὐτὶ τοῦ
τὴν ἑαυτοῦ. βέλτιον δὲ ψιλῶς, ὡς καὶ διο-
νύσιος ὁ τοῦ χαρμίδου. Ἄλλως. εἰ γὰρ ἦν
τὴν οὖσαν καὶ δέουσαν ἀλήθειαν πάν-
τας γινώσκειν, οὐκ ἂν οὐδὲ ὁ αἴας τῶν ἀ-
ριστείων ἐστερήθη, εἰ μὴ διὰ τὴν τῶν κρι-
νάντων ὄχλων ἀμαθίαν. καὶ διὰ τὴν ὀρ-
γὴν ἐνέπηξε κατὰ τῶν φρενῶν ἑαυτοῦ
τὸ ξίφος. Λευρὸν ξίφος. λευρὸν οἱ
μὲν, τὸ πλατύ. βέλτιον δὲ, τὸ πλάγι-
ον ἀκούειν. ἵνα νοήσωμεν, οὐχὶ τὸ καθ'
ἑαυτὸ πλαγίως ἔχον, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὴν
πληγὴν πλαγίως ἐνεχθέν. οὕτω γὰρ καὶ
ὁ εὐφορίων τὴν πληγὴν ὑπεστήσατο.
Γλαφυρά τι καὶ θώρηκα διήρυκεν ἰνίου
ἄχρις. τοῦ δὲ, ὃν κράτιστον, καὶ ἑξῆς. ὁ νοῦς
οὕτως. ὅντινα ἤγαγον αἱ τοῦ ζεφύρου πνοαὶ, τῷ ξανθῷ μενελάῳ τὴν δάμαρτα κομίσαι
εἰς ἴλιον. ὅμηρος. Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην τελαμώνιος αἴας. ὄφρ' ἀχιλλεὺς μήνι-
εν. Ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται. πάντες γὰρ ἀποθνήσκομεν, καὶ οἱ ἄξιοι, καὶ οἱ μή. καὶ τὸ κῦ-
μα φησὶ τοῦ ᾅδου, ἐνέπεσε τῷ ἀδοκήτῳ, τῷ μὴ δοκοῦντι νῦν τελευτήσειν. ἀλλὰ μετὰ
ταῦτα ἐξαίφνης ἐμπίπτει ὁ θάνατος. ἢ ἀδόκητον κέκληκε, τὸν ἄδοξον. δοκέοντα δὲ,
τὸν ἔνδοξον. δοκεῖν γὰρ καὶ δοξάζειν, ταυτόν. ἐπειδὴ οὖν ὁ θάνατος, καὶ τὸν ἔνδοξον καὶ
τὸν ἄδοξον συναναιρεῖ, σὺ ὁ μεγάλα κατεργασάμενος, τῷ αἰῶνι παρακατατίθεσο
τὴν μνήμην διὰ τῶν ποιημάτων. Ἄλλως. ἀδόκητον, τὸν νεώτερόν φησιν. οὐ γὰρ
προσδοκᾷ ταχέως τὸ ἀποθανεῖν. δοκέοντα δὲ, τὸν πρεσβύτην. προσδοκᾷ γὰρ τὸ ἀπο-
θανεῖν. ἐμπίπτει φησὶν ὁ θάνατος, ὁμοίως καὶ πρεσβυτέροις καὶ νεωτέροις. τὸ δὲ σύμ-
παν τῆς διανοίας, τοιοῦτόν ἐστι. τὸ μὲν ἀποθανεῖν, καὶ τοῖς νεωτέροις καὶ τοῖς πρεσβυ-
τέροις ἐμπίπτει. ἐκείνων δὲ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα αὔξεται, ὧν ἂν ἡ μοῦσα αὐξήσῃ τὸν ἐγ-
κωμιαστικὸν λόγον. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἀθάνατος ἡ μνήμη τῶν ἐγκωμιαζομένων.
Τιμὰ δὲ γίνεται, ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον. ἁβρὸν λόγον, τὰ ἐγκώμια φησί. θεὸν
δὲ, τὴν μοῦσαν. ὁ δὲ νοῦς. τούτων δὲ τιμὴ γίνεται τεθνηκότων, ὧν ἂν θεὸς αὔξει λόγον.
τουτέστιν ὁ ποιητὴς ἐμπνευσθεὶς ὑπὸ τῶν θεῶν. τινὲς δὲ τὸ τεθνακότων, πρὸς τὸ ἑξῆς.
Τεθνακότων βοαθόων. πρὸς τὸ ἓν ἀκουστέον, ἄχρι τοῦ ἐπεὶ πράθε. καὶ γραπτέον ἐν τῷ
ε, ἔμολεν, ὡς δίδυμος. καὶ ὑφ' ἓν ἀπὸ τοῦ τεθνακότων ἕως, τοῦ πράθεν ἀναγινώ-
σκει. τὸ δὲ ὅλον τοιοῦτον. ἔμολε παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου χθονὸς νεοπτόλε-
μος, πριάμου πόλιν ἐπεὶ πράθεν. τεθνηκότων δὴ τῶν βοηθῶν, ἐν πυθίοις δαπέδοις
κεῖται. τίνων δὲ βοηθῶν; τῶν περὶ τὸν εὐρύπυλον. οὓς αὐτὸς ὁ νεοπτόλεμος ἀνελὼν,
ἐπόρθησε τὴν ἴλιον. οὕτω γὰρ ἴδιος ὁ πόνος ἔσται τοῦ ἥρωος. δοκεῖ δὲ ὁ νεοπτόλεμος,

κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς. —

ἐπῳδ., κῶλ. ζ'.

σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον,
ἔμαθον· οὐδ' ὑπὸ κέρδει βάλον.
ἀφνεὸς πενιχρός τε, θανάτου
πέρας ἅμα νέονται.
ἐγὼ δὲ πλέον ἔλπομαι
λόγον Ὀδυσσέος ἢ πάθεν,
διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον. —

στρ. β'. κῶλ. ιβ'.

ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ μαχανᾷ,
σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ
κλέπτει παράγοισα μύθοις. τυφλὸν δ' ἔχει

Σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον. οἱ μὲν, οὕτως· ὥσπερ γὰρ τῶν κυβερνητῶν οἱ σοφοί, ἐπὶ τοῦ δείου πνέοντος ἀνέμου οὐχ ὑποπλοῦνται πρὸς τὸ παρὸν ἀγαθόν, ἀλλὰ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐσόμενον ἄνεμον προγινώσκουσι, καὶ προορῶσι τὸ μέλλον, οὕτω καὶ τοὺς αὐτοὺς τοὺς συνετοὺς προσῆκόν ἐστι, μὴ τῷ παρόντι πλούτῳ εὐκολεῖσθαι τὰς ἐλπίδας, ἀλλὰ φροντίζειν τοῦ μετὰ ταῦτα, καὶ ἄξιόν τι δρᾶν. ὅπως καὶ μετὰ ταῦτα ὑμνηθέντες, ἀθάνατον ἔχωσι τὴν εὐδοξίαν. καὶ γὰρ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ πένητες, ὁμοίως τελευτῶσιν. διὸ δεῖ τῆς μετὰ ταῦτα μελλούσης εὐδοξίας φροντίζειν. οἱ δὲ οὕτως· ὥσπερ γὰρ τῶν διαπλεόντων οἱ σοφοί, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἀνέμων φροντίζουσι, καὶ οὐχὶ διὰ τὸ παρὸν κέρδος. κέρδος δὲ τὸ τοῦ πλοῦ εὔδιον. ἐζημιώθησαν τὸν μετὰ ταῦτα πλοῦν· οὐδὲ ἀπώλοντο ἀμελήσαντες· ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα προορώμενοι καὶ ἀσφαλιούμενοι ἐσώθησαν. οὕτω δέον μὴ φιλοκερδεῖς εἶναι, ἀλλὰ προΐεσθαι τοῖς ποιηταῖς μισθὸν ὅπως ἀντέχωσι τῆς ἀρετῆς ἀδιάλειπτον τὴν μνήμην. ὅτι δὲ φιλοκερδὴς πανταχοῦ ὁ Πίνδαρος, ἐκ τῶν φρασμάτων δῆλός ἐστιν. οἰκειοτέρα δὲ αὕτη ἡ ἐκδοχή, ὡς δοξῶν ἐπαιτεῖν. φησὶ γὰρ ὅτι ὁμοίως καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ὁ πένης τελευτᾷ. διὸ δεῖ τὸν πλούσιον τῆς μετὰ ταῦτα εὐδοξίας φροντίζειν. οὐ γάρ ἐστιν ἀργυρίῳ τὸν θάνατον παραιτήσασθαι. ὁ δὲ νοῦς. οἱ σοφοὶ δὲ τῶν κυβερνητῶν, προορῶνται, τίς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας πνεύσεται ἄνεμος. ἢ τίς εἰς τρίτην ἡμέραν πνεύσεται. Ἐγὼ δὲ πλέον ἔλπομαι. ἐγὼ δέ φησιν ἐλπίζω αὐτόν, μὴ τοσαῦτα πεπραχέναι, μηδὲ τοιαῦτα τὸν Ὀδυσσέα, οἷα Ὅμηρος κεκήρυχε περὶ αὐτοῦ. ἀγαθοῦ γὰρ τυχὼν ποιητοῦ, ἐνδοξότερα καὶ μείζονα ἔχειν ἔργα ἢ κατώρθωσε. δυνατοὶ γάρ εἰσιν οἱ ποιηταί, τὰ τυχόντα ἔργα μεγαλύνειν καὶ αὔξειν. διὸ καὶ σὺ φρόντιζε τοῦ ὑμνεῖσθαι. ὁ δὲ νοῦς. ἐγὼ δὲ μᾶλλον ἐλπίζω διὰ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, ζῆν ἐπὶ πλέον καὶ θρυλλεῖσθαι τὴν Ὀδυσσέως εὐδοξίαν. τοῖς γὰρ περὶ Ὀδυσσέως κεκηρυγμένοις, σεμνότης τις ἐπήνθει. ποτανὴν δὲ μηχανὴν τὰ ποιήματα εἶπε, καθὸ ὑψοῖ καὶ μετεωρίζει τὰς ἀρετὰς τῶν ὑμνουμένων. ἢ καθὸ τὰ ἔπη καινῶς λέγεται παρ' Ὁμήρῳ πτερόεντα. ἢ διὰ τὸ, οὕτω μεμηχανῆσθαι, ὥστε κατὰ πᾶσαν χώραν, πέτασθαι καὶ διϊκνεῖσθαι. Σοφία δὲ κλέπτει, παράγοισα μύθοις. ἡ τοῦ Ὁμήρου σοφία κλέπτει τὸν νοῦν ἡμῶν. ὥστε τὰ ψευδῆ δοκεῖν ἀληθῆ εἶναι διὰ χάριν καὶ σεμνότητα. ἡ ἀπόστασις, πρὸς τὰ ἑξῆς ἱστορούμενα περὶ τοῦ Αἴαντος. καθόλου ἡ σοφία, ἔχει κλέψαι τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων. ἢ οὕτως. ἡ δὲ σοφία καὶ ὁ λόγος, ἱκανός ἐστι τινὰ παραπείθειν ὑποκλέψαι τὴν ἀλήθειαν. τυφλὸν γὰρ καὶ ἀνόητον ἦτορ ἔχει ὁ πολὺς τῶν ἀνδρῶν ὄχλος. βούλεται δὲ τὸν δῆμον δὴ λέγειν.

ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα.
εἴργει δὲ πότμῳ ζυγὸν
θ' ἕτερον ἑτέρα. σὺν δὲ τίν,
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθεὶς,
εὔδοξος ἀείδεται Σω-
γένης μετὰ πενταέθλοις.

ἀντιστρ. κώλ. ιβ'.

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύπων
Αἰακιδᾶν. μάλα δ' ἐθέλοντι
σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν.
εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων μελίφρον' αἰτίαν,
ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλεν.
ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ,
σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι.
ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσο-
πτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ,
εἰ μνημοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
εὕρηταί τις ἄποινα μόχθων,

αὐτὴν φησὶν, ἐπειδὴ ἐνδεδεμένοι χρόνοις, ἀπρεπέστεραι αὐτοὶ ἑαυτῶν γινόμεναι. καὶ γὰρ αἰσχραί εἰσι τινὲς τὰς φύσεις, ἀπρεπέστεραι ἑαυτῶν γίνονται κατὰ τὸν τῆς ἀκμῆς χρόνον. Ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα. ζῶμεν δὲ οὐχ ὁμοίως πάντες φησὶν, ἀλλ' αἱ μὲν εὐτυχοῦσιν αἱ δὲ, οὔ. καὶ αἱ μὲν ἐρῶνται, ἢ ἐρῶνται· αἱ δὲ, οὔ. εἶτα ἔξωθεν προσληπτέον τὸ πρᾶγμα. πᾶς διακωλύει γὰρ ἕτερον ἑτέρα. καὶ διαζεύγνυσιν ἡμᾶς ἀπ' ἀλλήλων. ἢ ἀπὸ ἄλλων πραγμάτων. τὰ συγκεκληρωμένα ἡμῖν πράγματα. Σὺν δὲ τίν, καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος. σὺν σοὶ δὲ ὦ Ἐλείθυια. αὐτῆς διάσει γεγονὼς ὁ τοῦ Θεαρίωνος παῖς Σωγένης ἔκκριτος γινόμενος, ἔνδοξος καὶ ἀγωνιστικὸς ὑμνεῖται, καὶ πένταθλος ἀγωνίζεται. ἐκ ὅτως δὲ οὕτως ἐστὶν ἔνδοξος, ἐπειδὴ καὶ τὴν εὔυμνον Αἴγιναν τὴν τῶν δορυκτύπων Αἰακιδῶν οἰκεῖ. Φιλόμολπον δὲ ταύτην καλεῖ, διὰ τοὺς γράφοντας τοῖς νικῶσιν ἐπινίκους. σύμπειρον δὲ, τὸ συμπεπαρασμένον. σφόδρα δὲ ἀεὶ θέλουσι φησὶ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν συμπεπαρασμένην ἔχειν τῇ νίκῃ τῇ πενταθλιστικῇ. Εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων. εἰ δὲ ἐπὶ τύχῃ τις πράσσων, τὴν ἡδεῖαν αἰτίαν τοῦ αὐτὰ ἐπιτετυχέναι. ταῖς ῥοαῖς τῶν Μουσῶν ἐνέβαλε. τουτέστι, τοῖς ὕμνοις τοῖς εἰς αὐτὸν γραφομένοις. ἢ οὕτως. οἷον μὴ ἀπείρατοι τῶν ἀγώνων εἶναι. τουτέστι πειρᾶσθαι θέλουσι τῶν ἀγώνων. ἐνεργεῖν θέλουσι διὰ τῆς πείρας. δύναται δὲ καὶ ἰδίως ἀκούεσθαι ὡς φιλοπενταέθλων ὄντων τῶν Αἰγινητῶν. ἐπειδὴ πολλοὺς δοκεῖ εὑρηκέναι τὸν πένταθλον Αἰγινήτας ὑπάρχον, καὶ Αἰακίδας. ὁ δὲ νοῦς· ἐὰν δέ τις σὺν εὐτυχίᾳ εἴη τι πράττων ἡδεῖαν πρόφασιν τοῖς τῶν Μουσῶν ῥεύμασιν ἔδωκεν. Ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαί. αἱ γὰρ μεγάλαι δυνάμεις καὶ τὰ μείζονα κατορθώματα. ὕμνων χρήζοντα, σκότον καὶ ἀφάνειαν ἔχουσιν. ἢ οὕτως. αἱ μεγάλαι ἀλκαὶ ὕμνων δεόμεναι, σκότον πολὺν ἔχουσι. τουτέστιν ἀφανεῖς γίνονται, ἐὰν μὴ ὑμνηθῶσιν. Ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον. τοὺς ἀγαθόν τι πράξαντας φησὶ φιλοτιμεῖσθαι δεῖ τὰ ἴδια ἔργα διὰ τοῦ ποιήματος. καὶ παραδιδόναι ἔπειτα λαμπρότατα. Ἄλλως. ἔσοπτρον φησὶ τῶν καλῶν ἔργων, τὸν ὕμνον εἶναι. ὅτι ὥσπερ ἡμεῖς διὰ τοῦ κατόπτρου γινώσκομεν, οὕτω τὰ καλὰ ἔργα διὰ τοῦ ὕμνου θεωρεῖται ὡς δι' ἐσόπτρου. καὶ τὰ λυσιτελῆ ποσὶν ἃ πράξαντες, ἐμβλέψαντες εἰς κάτοπτρον ἀρετῆς, τοὺς ὕμνους ἀντιλαμβανόμεθα τῶν καλῶν ἔργων. ὁ δὲ νοῦς. τοῖς δὲ καλοῖς ἔργοις, λαμπρότητα ἴσμεν ἑνὶ τρόπῳ γινομένην, διὰ δὴ τῶν ὕμνων.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ ΠΑΙΔΙ, ΠΕΝΤΑΘΛΩ. ΕΙΔΟΣ, Ζ'.

στρ. α'. κῶλ. ιβ'.

λάθυια πάρεδρος μοιρᾶν βαθυφρόνων,
παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον.
ἥρας γενέτειρα τέκνων. ἄνευ σέθεν,
οὐ φάος. οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν,
τεὰν ἀδελφεὰν, ἐλάχομεν
ἀγλαόγυιον ἥβαν.

Εἰλείθυια πάρεδρος μοιρᾶν. Ζητεῖται διὰ τί ἀπὸ τῆς εἰλειθυίας εἰσβέβληκε· ἐπὶ τί δήποτε τῇ εἰλειθυίᾳ προσδιαλέγεται. ἔνιοι μὲν οὖν φασι νέον ὄντα τὸν σωγένη, ἐπειδὴ νικήσαι τοσαύτην κατὰ χάριν αὐτῇ τελέσαι τῶν πρὸς θεαρίωνος, εἰς τοῦτο φιλοτιμηθέντος. τὸν δὲ ἀγωνισάμενον νεοπτόλεμον τοὔνομα ἀχαιόν. παρὸ καὶ εἰς τὸν υἱὸν νεοπτολέμου τοῦ ἀχιλλέως τὸν ποιητὴν παρεκβῆναι λόγοις. αὐτοσχέδιον δέ φησι τοῦτο εἶναι ὁ δίδυμος. οὐδεὶς γὰρ ἀφ' ἑτέρου ὀνόματος κηρύττεται. μόνον δὲ ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἀγῶσι νενόμισται τὸ ἔθος. ὥστε τοὺς βασιλέας καὶ τυράννους ἀναγράφεσθαι. πλούτου γὰρ καὶ χορηγίας τὴν ἱπποτροφίαν ἐπίδειξιν εἶναι καὶ οὐ ῥώμης. ἔνιοι δέ φασι πρὸς τοὔνομα τοῦ σωγένους παρειλκύσθαι τὴν εἰλείθυιαν. εἶναι γὰρ αὐτὴν σωγένη, τινὲς διὰ τὸ τὰ γινόμενα ἀνασώζειν. τὸν οὖν πίνδαρον ψυχρευσάμενον πρὸς τοὔνομα, τῆς εἰλειθυίας μεμνῆσθαι. καὶ τοῦτο δὲ οὐκ εὖ. τὸ τι γὰρ καταφέρεται εἰς τοῦτο ὁ πίνδαρος, ὅταν ὑπῇ τις ὁμωνυμία. οἷον ὀλβίων ὁμώνυμε, δαφδαιδᾶν παῖ θρασύμηδες ἀμύντα. καὶ σύνες ὅτι λέγω. ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτρ κτίστορ αἴτνας. νῦν δέ, οὐδὲν τοιοῦτόν ἐστιν. ἔνιοι δὲ πρὸ τοῦ σωγένους θεαρίωνα, τῇ εἰλειθυίᾳ ἔφασαν ἱερᾶσθαι. ἀμάρτυρον δὲ καὶ τοῦτο. οἱ δὲ ὅτι ἐν γειτόνων ἦν τῷ σωγένει ἱερὸν εἰλειθυίας. οὐδὲ τοῦτο δὲ ἱστορεῖται. ἄλλοι δὲ ἔφασαν ὅτι τοὺς ἐκ φύσεως ἀγαθοὺς ἐπαινεῖ πάντοτε ὁ πίνδαρος, μᾶλλον τῶν ἐκ διδασκαλίας. καὶ ἡ εἰλείθυια οὖν τὸν σωγένην, εὐθέως κατὰ τὴν γένεσιν ἐπιτήδειον κατεσκεύασε πρὸς ἄθλησιν. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι τῶν θεῶν αὐξανομένοις ἀγαθὰ δωροῦνται. ἡ δὲ εἰλείθυια κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην καταβολήν. ἔστι δὲ καὶ πρὸς τοῦτο λεκτέον. τί δήποτε τὴν εἰλείθυιαν, ἰδίως ἐπὶ τοῦ σωγένους παρέλαβεν ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων εὐφυΐᾳ διενεγκόντων. ἀριστόδημος δὲ ὁ ἀριστάρχου μαθητής, βέλτιον οὕτω φησίν. ὁ ψέγοντι τῷ θεαρίωνι καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν ἤδη προήκοντι δεξαμένῳ, τῇ θεῷ σωγένη τεκνωθῆναι. καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπογέννησιν, οἷον εἰλειθυίας εἶναι χάριν. διὰ τὴν ἰδιότητα γοῦν τῆς γενέσεως τῶν ἄλλων, πρὸς τὴν θεὸν ταύτην ἐπήρεισε τὸν λόγον. ἐπιστοῦται δὲ τοῦτο, ἐξ ἐπιγράμματος τοῦ σιμωνίδου. ἑνικῶς δὲ εἶπεν εἰλείθυιαν ὡς καὶ ἡσίοδος. Ἥβην καὶ ἄρην καὶ εἰλείθυιαν ἔτικτεν. ὁ δὲ ὅμηρος ἑκατέρως. ὅτι δὲ τῆς ἥβης ἀδελφὴ ἡ εἰλείθυια, πρόσκειται τὰ ἡσιόδου. ὁ δὲ νοῦς. ὦ εἰλείθυια. παῖ μὲν τῆς μεγαλοσθενοῦς καὶ ἰσχυρᾶς ἥρας. πάρεδρε δὲ τῶν συνετῶν μοιρῶν. τοῦτο δέ φησιν ἐπεὶ δοκοῦσι παρὰ τὸν τῶν ὠδίνων καιρὸν παρεστάναι. καὶ ἐπικλώθειν τὰ τῆς εἱμαρμένης. Ἄνευ σέθεν, οὐ φάος. ἄνευ γάρ σου ὦ εἰλείθυια, οὔτε τὴν νύκτα οὔτε τὴν ἡμέραν θεωρήσαντες, ἠδυνήθημεν τῆς σῆς ἀδελφῆς ἥβης τυχεῖν. εἰκότως. οὐ γάρ ἐστι καὶ μὴ γεννηθέντα, καὶ ταῦτα ἰδεῖν καὶ αὐξηθῆναι. ἢ οὕτως. ἢ γὰρ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ γεννώμεθα, οὐκ ἄνευ σοῦ τὴν σὴν ἀδελφὴν ἐλάβομεν τὴν ἥβην. οἷον, εἰ μὴ ἐγεννήθημεν, οὐδ' ἂν ἠκμάσαμεν. ἀγλαόγυιον δὲ

ἀθλοῖς εἴκοσι τέσσαρας φησίν. ὅπερ εὖχος καὶ σεμνολόγημα τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ὁ ἀλκιμίδης προσέθηκε, καὶ ἐνήρκεσε παραχεῖν, νικήσας τὸν ἀγῶνα τῇ ἐνδοξοτάτῃ αὐτοῦ φυλῇ. Δύο μὲν κρονίου παρὰ τέμενος. ἐν ὀλυμπίᾳ φησὶν ἐνόσφισεν αὐτοὺς καὶ ἐχώρισεν ἡ προεξαίθησις τῶν τριχῶν. ἀπεκρίθη γάρ, ὡς οὐ παιδικὴν ἔχοντος ἡλικίαν διὰ τὸ προηνθηκέναι τὰς τρίχας. πρὸ ὥρας γοῦν τὸ ἄνθος αὐτῆς τῆς ἥβης φησὶ συνεκληρώθη. οὗτος γὰρ κλῆρος ἄνθους. ὁ δὲ πολυτιμίδας, οἰκεῖος τοῦ ἀλκιμίδου. κληρωθέντες οὗτοι παῖδες ἀγωνίσασθαι, μεταξὺ φθειάσαντες ἐξεκρούσθησαν τοῦ ἀγῶνος. ὁ δὲ νοῦς. δύο δὲ ἄνθη καὶ νίκας τῆς ὀλυμπίας, τῆς οὔσης παρὰ τῷ κρονίῳ τεμένει, ὁ προπετὴς κλῆρος ὑμᾶς ἀπεστέρησεν ὦ ἀλκιμίδη. Δελφῖνι κε τάχος δι' ἅλμας ἴσον εἴποιμι μελησίαν. μελησίας, εἷς τῶν ἐνδόξων ἀλειπτῶν. ἐπαινεῖ δὲ αὐτοῦ τὸ τάχος. ἐπεὶ ταχὺ αὔξει τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀλειφομένους. καὶ καθιστᾶ εἰς τοὺς ἀγῶνας. καὶ τοσοῦτον φησὶ διαφέρει τῶν ἄλλων ἀλειπτῶν τῷ τάχει τοὺς ἀλειφομένους καταγαγεῖν, εὐχερείας καὶ ἰσχύος ἡνίοχον ὄντα, ὅσον ὁ δελφὶς τῶν ἄλλων ἐναλίων τῷ τάχει διαφέρει. ἀντὶ τοῦ, ἴσον ἂν εἴποιμι καὶ τὸν μελησίαν τῷ ταχεῖ δελφῖνι. τουτέστι ἰσχύϊ καὶ τάχει.

Τέλος τοῦ ἕκτου τῶν νεμέων εἰδῶν.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ ζ. τῶν νεμέων εἰδῶν.

Τῆς ἑβδόμης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ιβ'. Τὸ α, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ β', ἐγκωμιολογικόν. λεῖπον τῷ ἐσχάτῳ ἰάμβῳ. Τὸ γ', ἀντισπαστικὸν ὅπερ ἀντιπαθεῖ τῷ ἰάμβῳ. Τὸ δ', περίοδος δευτέρα. καὶ ἡ μὲν πρώτη, ἀπόδοσις ἔστι μέσος ἴαμβος. ἡ δὲ δευτέρα, διτροχαῖος τροχαῖος. λείπει. Τὸ ε, ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ὁ τρίτος ποὺς, δάκτυλος συναλειφόμενος. Τὸ ϛ', χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ζ', ἀνακρεόντιον. ἐκ δευτέρου πενθημιμεροῦς, καὶ ἰαμβικῆς συλλαβῆς καταληκτικόν. ἡ γὰρ πρὸ συλλαβὴ, βραχεῖα. Τὸ η, ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ θ', τροχαϊκὸν εὐριπίδειον διαλυθέν. Τὸ ι, ἀντισπαστικόν. ὅμοιον τῷ τρίτῳ. Τὸ ια', ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ιβ', ἰαμβικὸν πενθημιμερές.

Περὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἐπῳδὸς κώλων ἑπτά. Τὸ α, χοριαμβικόν. καὶ ἴαμβος. καὶ συλλαβή. Τὸ β', ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἡ πρώτη συζυγία τροχαῖος. εἶτα ἰωνική. Τὸ γ', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ', φερεκράτειον, ἢ ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ε, γλυκώνειον. ἡ μία ἀπόδοσις, ἀντὶ τῆς ἰαμβικῆς συζυγίας. τὴν χοριαμβικὴν ὡς συγγενῆ. Τὸ ϛ', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ζ', τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἢ ἀρχιλόχειον παρὰ μίαν συλλαβήν.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Σωγένει αἰγινήτῃ. πρῶτος ὁ σωγένης αἰγινητῶν, ἐνίκησε παῖς ὤν, πεντάθλῳ, κατὰ τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην νεμεάδα. ἐτέθη δὲ ὁ πένταθλος πρῶτος κατὰ τὴν τρισκαιδεκάτην νεμεάδα.

λίγοντές οὕτως. Ἀμφὶ δὲ γόρκις χρύσειος ἀστράπτει. καὶ ἐπ᾽ αὐτὸ δίκροος δίν. ἢ ζάκοτόν φησι, καθὸ μετουσίαν τοῦ φέροντος, καὶ αὐτὸ συμπνέειν τῇ ὀργῇ. ἀπὸ τοῦ παρ᾽ ὁμήρῳ. Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν, ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι. Καὶ ταῦτα μὲν παλαιότεροι. καὶ ταύτην μὲν τὴν ὁδὸν τὴν τῶν ἐπαίνων ἥτις ἐστὶ πολυπατὸν καὶ τετριμμένη, οἱ παλαιότεροι ἠμῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐξεῦρον. αὐτὶ τοῦ καὶ οἱ πρότεροι ἠμῶν, ἐπῄνεσαν τοὺς αἰακίδας. ἀκολουθήσω οὖν καὶ αὐτὸς ἔχων ταύτην τὴν μελέτην καὶ σπουδήν. τὸ ἐπαινεῖν τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀεί. μελέτην φησὶ τὴν ἣν μέλψαι ὅμηρος. Μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει. Τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον. τοὺς μὲν νεὼς, τὸ πηδάλιον. τὸ δὲ κῦμα τὸ παρὰ τῷ πηδαλίῳ ἑλισσόμενον, δονεῖ καὶ ταράσσει τὸν ἑκάστου θυμόν. οὐ τὸ παρεληλυθὸς οὖν ταράσσει, ἀλλὰ τὸ ἐπιειλούμενον. λέγει δὲ τοῦτο ὁ πίνδαρος, ὅτι παρεξέβη εἰς τὸ ὑμνεῖν τοὺς αἰακί-

ἔγχεος ζακότοι-
ο. καὶ ταῦτα μὲν παλαιότεροι,
ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον.
ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν.
τὸ δὲ παρ᾽ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον
αἰεὶ κυμάτων, λέγεται
παντὶ μάλιστα δονεῖν
θυμόν. ἑκόντι δ᾽ ἐγὼ
νώτῳ μεθέπων δίδυμον
ἄχθος, ἄγγελος ἔβαν. πέμ-
πτον ἐπ᾽ εἴκοσι τοῦτο γαρύων —
ἐπῳδ. κῶλ. ια'.
εὖχος ἀγώνων ἄπο. τοὺς
ἐνέποισιν ἱερούς.
ἀλκιμίδας τό γ᾽ ἐπαρκέσε
κλειτᾷ γενεᾷ. δύο μὲν
κρονίου παρ᾽ τεμένει
παῖ, σέ τ᾽ ἐνόσφισε πολυτιμίδαν
κλᾶρος προπετὴς ἄν-
θε᾽ ὀλυμπιάδος. δελφῖνι κεν
τάχος δ᾽ ἅλμας ἶσον εἴποι-
μι μελησίαν, χειρῶν τε καὶ ἰ-
σχύος ἁνίοχον. ※

δας. ἔργον δὲ οὐκ ἐξέλαβε τοῦτο. ἀλλ᾽ εἰς τὸ ὑμνῆσαι τὸν ἀλκιμίδην. διό φησιν αὐτὸν ὑμνήσω. ὁ δὲ νοῦς, παρὰ τὴν μψάμμους οὖν φησι τὰ παλαιὰ, τῶν νέων ἐπαίνων ἕξομαι. καὶ γὰρ ὥδι τῶν πλεόντων, ἀεὶ τὸ παρὰ τῷ πηδαλίῳ κῦμα παρὸν καὶ ὁρώμενον, τοῦ κυβερνῶντος ἀνδρὸς ταράσσει τὴν ψυχήν. Ἑκόντι δ᾽ ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος. μεταφορᾷ κέχρηται τῇ τῶν ὑποζυγίων. σημαίνει γὰρ, ὅτι ἑκουσίως εἰς ὁ τοῦτο τὸ μέρος ὑπέμεινα δίδυμον ὑπάρχον. τοῦτο δέ φησιν, ἢ ὅτι δέον τῶν τὸν ἀλκιμίδην ὑμνῆσαι συμπαραλαμβάνειν μέλλει ἔπαινον τοῦ ἀλειπτοῦ μελησίου, ἢ τὸ τοῦ ἀλκιμίδου καὶ τὸ τῶν αἰγινητῶν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος. καὶ ἔπ' ἄλλων τρίτον τοὺς αἰακίδας ὕμνησα, καὶ αὐτὸν τὸν ἀλκιμίδην. ὁ δὲ νοῦς. ἑκὼν γὰρ ἐδεξάμην ὥδι τοῖς ἐμαυτοῦ νώτοις, τοῦτο τὸ φορτίον τὸ διπλοῦν. ἄγγελος καὶ κῆρυξ βουληθεὶς γενέσθαι τῆς ἀρετῆς τῶν ἀνδρῶν ἀλκιμίδου καὶ μελησίου. περὶ γὰρ αὐτῶν ἑξῆς φησίν. ὡς εἰκοσιπέντε στεφανίοις εἴληφότων τῶν ἀπὸ ταύτης τῆς φατρίας. ἢ καθόλου τῶν αἰγινητῶν. Ἄλλως. φησὶν αὐτὸ τὸ προφθάσαι γένος, εἰκοσιτέσσαρας ἐσχηκέναι νίκας. τὸν δὲ ἀλκιμίδην εἰκοστὴν πέμπτην ταύτην νενικηκέναι. τοῦτο οὖν τὸ εἰκοστὸν πέμπτον σεμνολόγημα ἐξαγγέλλων. ὅπερ ἀπὸ τῶν ἀγώνων ἐδέξατο. ἀγῶνας δὲ τούτων οὓς ἱεροὺς καλοῦσιν. ἤτοι τοὺς περιο

τ᾽ ἔρεψ᾽ ἁ δασκίοις Φλιοῦντος ὑπ᾽ ὠ
γυγίοις ὄρεσιν.

στρο. γ΄. κῶλ. ιγ΄.

πλατεῖαι πάντοθεν λογίοι
σιν ἐντὶ πρόσοδοι
νᾶσον εὐκλέα τάν
δε κοσμεῖν. ἐπεί σφιν αἰακίδαι
ἔπορον ἔξοχον αἶσαν,
ἀρετὰς ἀποδεικνύμεναι μεγάλας.
πέταται δ᾽ ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θα
λάσσας τηλόθεν ὄνομ᾽ αὐ
τῶν. καὶ ἐς αἰθίοπας,
μέμνονος οὐκ ἀπονο
στάσαντος ἔπαλτο. βαρὺ
δέ σφιν νεῖκος ἔμπεσ᾽ ἀχιλ
λεὺς χαμαὶ καββὰς ἀφ᾽ ἁρμάτων,

ἀντιστρο. κῶλ. ιγ΄.

φαεννᾶς υἱὸν εὖτ᾽ ἐνάρι
ζεν ἀοῦς αἰχμᾷ,

ἔστεψεν. ὅτι ἡ νεμέα ἐστὶν ὑπὸ τοῖς συμ φύτοις καὶ ἀρχαίοις τοῦ φλιοῦντος ὄρεσι. θέλει δὲ αὐτὸν καὶ νεμεονίκην ἀποδεῖξαι. δασκίοις δὲ, ἢ τοῖς δασκίοις δένδροις, ἢ παρὰ τὸ ὑψηλὸν, τοῖς μεγίστην σκιὰν ἀπεργάσασθαι δυναμένοις. κεῖται δὲ ἡ νεμέα, περὶ τὰ φλιάσια ὄρη. παράκειται δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος ὁ φλιοῦς, ἡ πρότερον ἀραιθυρέα καλουμένη. ἣν καὶ ὅμηρος, οὕτω φησίν. Πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν. πολλαὶ καὶ πλατεῖαι ἀφορμαί εἰσι τοῖς ἐλλογίμοις φησί. πάλιν τοῖς ποιηταῖς ἀκουστέον. ὥς τε ὑμνεῖν τὴν νῆσον ταύτην τὴν αἴγιναν. ἐπειδὴ αὐτοῖς χορηγίαν παρέχουσιν ἐπαίνων οἱ αἰακίδαι καὶ ἐξαίρετον ἀρετὴν ἐπιδείξαντο. ἀμφίβολον δέ. πότερον τοῖς προκειμένοις λόγοις παρέχον μοῖραν πλείστην οἱ αἰακίδαι, ἢ οἱ αἰακίδαι ἔπορον ἔξοχον αἶσαν τοῖς ἰδίοις πολίταις δοξάζοντες αὐτούς. Καὶ ἐς αἰθίοπας μέμνονος οὐκ αὖ ἀπονοστάσαντος ἔπαλτο. ἔστι καὶ συνεσταλμένως καὶ βαρυτόνως ἀναγνῶναι, ἔπαλτο. τουτέστιν, ἐπάλθη ἐβλήθη τὸ κλέος αὐτῶν εἰς αἰθίοπας. Βαρὺ δέ σφι νεῖκος ἔμπεσ᾽ ἀχιλλεύς. βαρεῖαν δὲ καὶ ἐπαχθῆ μάχην διὰ φιλονεικίαν αὐτοῖς ἐπιδείξενο ἀχιλλεὺς τοῖς αἰθίοψι χαμαὶ κλίνας τὸν μέμνονα, αὐτὸς ἐκ τῶν ἁρμάτων κατελθὼν, τῆς φαιδρᾶς ἡμέρας τὸν υἱὸν, ἡνίκα ἐφόνευσε τῇ ἀκμῇ τοῦ δόρατος τοῦ λίαν ὀργίλου. περίφρασις δὲ τὸ σχῆμα. ἵνα τὴν ἀχιλλέως δείξῃ περὶ τὸ πολεμεῖν εὐθαρσίαν. Ἄλλως. μέμνων υἱὸς μὲν ἦν τιθωνοῦ καὶ ἡμέρας. βασιλεὺς δὲ αἰθιόπων. οὗτος ἐπαντιούμενος τοῖς ἕλλησιν ὑπὲρ τῶν τρώων, ἀνῃρέθη ὑπὸ ἀχιλλέως. καὶ διὰ τοῦτό φησι τὴν τῶν αἰακιδῶν δόξαν, καὶ μέχρις αἰθιόπων διαπτῆναι. οὐκ ἐκ παραδρομῆς δὲ ζάκοτον εἶπε τὸ δόρυ τοῦ ἀχιλλέως ὥσπερ μείλινον, ἢ τί τοιοῦτον αὐτὸ ἔφη ἐν καινότητι, ἀλλ᾽ ὅτι ἰδιώτερον παρὰ τὰ ἄλλα κατεσκεύασο. δίκρουν γὰρ ὡς τε δύο αἰχμὰς ἔχειν. καὶ μιᾷ βολῇ, ὥς τε δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. καὶ αἰσχύλος, ἐν νηρεΐσι. Κάμακος εἶσι, κάμακος γλῶσσημα διπλάσιον. καὶ σοφοκλῆς ἐν ἀχιλλέως ἐρασταῖς. ἡ δορὸς διχόστομον πλῆκτρον. δίπτυχαι γὰρ ὀδύναι μιν ἤρικον ἀχιλλείου δόρατος. μετάγουσι δὲ τὴν ἱστορίαν, ἀπὸ τῆς λέσχου μικρᾶς ἰλιάδος.

ἀθικώμια πιερίδων ἀρόταις
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον ἀγε
ρώχων ἐργμάτων ἕνεκεν.
καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέα
χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς,
πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ
ταύτας αἷμα πάτρας χρυσα
λακάτου ποτὲ καλλίας ἁδών.

ἐπῳδ., κῶλ. ια'.

ἔρνεσι λατοῦς παρὰ κα
σταλία τε χαρίτων
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν,
πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαν
τος ἐν ἀμφικτυόνων
ταυροφόνῳ τριετηρίδι
τίμασε ποσειδά
νιον αὖ τέμενος. βοτάνα τέ νιν,
ποθ' ἁ λέοντος νικάσαν

Καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέα χεῖρας ἱμάντι δε
θείς. καὶ γὰρ ἐν θαυμάστα τῇ πυκτι
κῇ, ἤγουν μετὰ χεῖρας λαβὼν, ἐνίκησεν.
ἀπὸ τῆς αὐτῆς συγγενείας ὢν καὶ
πατρίδος ὁ καλλίας. ὑπὸ πυκτεύ
σας ἐν πυθοῖ ἐνίκησεν. ἀρέσας τῷ ἀ
πόλλωνι καὶ τῇ ἀρτέμιδι, ἀπὸ τῆς
αὐτῆς ὢν πατρίδος. ἤγουν τῆς αἰγίνης
καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἵματος. τουτέστιν
ἐκ τῆς αὐτῆς φατρίας τῶν βασσιδῶν.
καλλίας ὃς, κρέοντος ὑπῆρχε παῖς
χρυσηλάκατον δὲ εἶπε τὴν λητώ. τὸ
τῆς ἀρτέμιδος μετενεγκὼν ἐγκώμιον,
ἐπὶ τὴν μητέρα τὴν γεννήσασαν.
Παρὰ κασταλλία τε χαρίτων. ἀπὸ
τῆς πηγῆς, τοὺς δελφοὺς ὠνόμασεν. ἐ
κωμάσθη γὰρ νικήσας ὑπὸ τῶν ἡλικιω
τῶν ἑσπέριος. χαρίτων γὰρ ὁμάδῳ. αἱ
μὲν τῶν χορῶν ἀποδεδώκασιν. αἱ δὲ τῶν
χαριστάτων θορύβῳ τῆς ἐπὶ τῇ νίκῃ
πανηγύρεως, φασὶν ἐλαμπρύνετο
κωμάζων. ἤγουν μέχρις ἑσπέρας ἔ
λαμπεν. ὁ δὲ νοῦς. παρὰ δὲ τῇ κασταλία πηγῇ, τουτέστιν ἐν δελφοῖς τῷ ἀγῶνι νική
σας τῇ τῶν χορευτῶν χάριτι ἐπὶ τῇ νίκῃ, μέχρις ἑσπέρας ἡ νίκη αὐτοῦ καὶ ἡ δόξα ἔ
λαμπεν. ἔθος γὰρ ἦν καὶ παννυχίδας ὕμνων τοῖς νενικηκόσιν ἀποτελεῖσθαι. τοῦτο
δὲ ὡς κατὰ τὰ πύθια νικήσαντος αὐτοῦ. ὡς καὶ ἐν ἰσθμίοις νενικηκότος αὐτοῦ. πόν
του γὰρ γέφυρα ὁ ἰσθμός. τεσσαράκοντα τριῶν γὰρ σταδίων ἀμφιθάλασσος ἦν. καὶ
ἔστι κατὰ τὸ ἕτοιμον γέφυρα, ἡ τῆς γῆς φέρουσα ὁδός. ἀπὸ δὲ τοῦ προκειμένου, οὕτω
προσυπακουστέον τὸ, φλέγε πόντου γέφυρα. Ταυροφόνῳ τριετηρίδι. τουτέστιν ἐν
ᾗ ταύρους φονεύουσι καὶ ἱερουργοῦσι τῷ ποσειδῶνι. ὡς καὶ ὅμηρος. Ταύρους παμ
μέλανας ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ. τριετηρίδι δὲ, διὰ τὸ, διὰ τριετηρίδος τὸν ἰσθμι
κὸν ἀγῶνα τελεῖσθαι. κρεοντίδαν δὲ τὸν καλλίαν φησὶν ὡς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
κρέοντος καλουμένου. Βοτάνα τέ νιν ποθ' ἁ λέοντος. βούλεται ἡ ἱστορία, ἐκ τοῦ
ἀρχεμόρου αἵματος ἀναδεδόσθαι τὸ βοτανίδιον. αἱ δὲ, ὃ καὶ βέλτιον, βοτάνη λέ
οντος ἡ νεμέα. παρόσον κατ' αὐτὴν διῆγεν ὁ λέων βοσκόμενος. Ἄλλως. Βοτά
νην λέοντος, τὸ σέλινον λεκτέον. σέλινον γὰρ ὁ αὐτόθι στέφανος. ὅτι ὁ ἡρακλῆς καταγωνι
σάμενος τὸν λέοντα, τοῦτο ἐνομοθέτησεν εἶναι τὸ στέμμα. ἀλλ' ἀλόγως. φέρεται γὰρ
ἐπὶ ἀρχεμόρῳ, ὅ, τε ἀγὼν τεθεὶς, καὶ τὸ σέλινον τοῖς νικῶσι διδόμενον. ἢ ὁ ἰσθμι
κός. ὅτι ἱερὸς τῷ ποσειδῶνι. ὁ δὲ νοῦς. καὶ ἡ νεμέα δέ ποτε νικήσαντα τὸν καλλίαν

εἰπών, αὖτε σκοποῦ τυχεῖν
ὥτ᾽ ἀπὸ τόξου ἱείς,
εὔθυν᾽ ἐπὶ τοῦτον ἄγε
μοῖσα οὖρον ἐπέων εὐκλέα.
παροιχομένων γὰρ ἀνέρων, τὸ
ἀντίστροφος, κῶλ. ιγ᾽.
ἀοιδαὶ καὶ λόγιοι τὰ καλὰ
σφιν ἔργα ἐκόμιξαν.
βασσίδαισιν ἅ τ᾽ οὐ
σπανίζει παλαίφατος γενεά.
ἴδια ναυστολέοντες

σάμενος, ἐπὶ τυχεῖν αὖ τοῦ σκοποῦ. ὡς ἀπὸ τόξου τις πέμπων βέλος. τὸ δὲ ἐπιτυχεῖν, ὅμοιον, τῷ λελαβέσθαι. γράφουσι δὲ καὶ αὖτε. ἵν᾽ ᾖ ὁ λόγος, ἐναντίον τι, καὶ εὐθὺ τοῦ σκοποῦ. Ἄλλως. προσδοκῶ δὲ μεγάλως ἐπαινέσας τὸν νικηφόρον, ἐπὶ τυχεῖν τοῦ σκοποῦ ὡς ἄριστος τοξότης. τοῦ δὲ ὥτ᾽ ἀπὸ τόξου, τὸ ὥτε δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ ὥς τις φησίν. Εὐθύν᾽ ἐπὶ τοῦτον ἄγε μοῖσα. ἐπὶ τοῦτον οὖν τὸν σκοπὸν ὦ μοῦσα τοὺς σοὺς ἄγε λόγους τοὺς εὐκλεεῖς. καὶ ἐπαίνει τὸν νικηφόρον. ἢ οὕτως. ἐπὶ τὸν σκοπὸν ὃν προεῖπον τὴν οὐριοτάτην τῶν ποιημάτων ἄγε. Παροιχομένων γὰρ ἀνέρων. τῶν γὰρ τεθνηκότων ἀνδρῶν τὰ κάλλιστα κατορθώματα, διὰ τῶν οἰκείων λόγων οἱ ποιηταὶ τῇ μνήμῃ παραδεδώκασι. καὶ οἱ λογικοὶ τῶν σοφῶν. ἀοιδοὶ μὲν γὰρ οἱ ποιηταί. λόγιοι δὲ, οἱ πρότερον τὰ κατὰ τὰς πόλεις διηγούμενοι. Βασσίδαισιν ἅ τ᾽ οὐ σπανίζει. ὁ δίδυμος φησί, προσήκει γράφειν βουσίδαι. λέγεσθαι γάρ τινα βουσίωνα ἐν αἰγίνῃ, ἀφ᾽ οὗ κατάγεσθαι γενεὰν τὴν βουσιδῶν. μνημονεύειν δέ φασι τοῦ βουσίωνος, πυθαίνετον ἐν πρώτῳ αἰγινητῶν, γράφων οὕτως. περὶ δὲ ταῦτα τούτων λεγομένων, λέγεται βουσίωνα τυγχάνειν διεγνωσμένον πρὸς αἰνώνην τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἅ τινα κάλλιστα ἔργα ἐν τοῖς βασσίδαις οὐ σπανίζει. ἀλλὰ πλεονάζει. οὐδὲ ἐν τῷ γένει τῷ ἐξ ἀρχῆς διαβοήτῳ. βάσσος γὰρ πρόγονος τῶν ἀνωτέρω τοῦ ἀλκιμίδου. ἔστι δὲ ἡ φυλὴ ἐν αἰγίνῃ βασσίδαι. ἢ οὕτως. ἡ τῶν βασσιδῶν φησὶ γενεὰ, οὐ σπανίζει καλῶν ἔργων. διὸ αἱ ἀοιδαὶ καὶ οἱ λόγιοι, κομίζουσιν αὐτῶν τὰ ἔργα τὰ καλά. ἐὰν προσφερώμεθα ἅ τι οὐ σπανίζει, τὸν λόγον οὕτω καταστήσομεν. ὧν οὐ σπανίζει, ἡ παλαίφατος γενεὰ, τῶν προειρημένων ἔργων. ἢ οὕτω. βασσίδαι οἱ καθ᾽ αὐτὸ εἶτα, ἀπ᾽ ἀρχῆς ἀρχῆς. ἅ τ᾽ οὐ σπανίζει τὰ προειρημένα ἔργα. ἅ τ᾽ οὐ σπανίζει τοῖς βασσίδαις. ἢ βασσίδαισιν ἅ τ᾽ οὐ σπανίζει. εἶτ᾽ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἀρχῆς παλαίφατος, ὃ δύναται πλέον τὸ ἐπιφερόμενον. Ἴδια ναυστολέοντες. οἱ βασσίδαι φησὶν, ἴδια ναυστολοῦντες. τουτέστιν, ἴδια χορηγοῦντες καὶ κομίζοντες ἔργα τοῖς τῶν πιερίδων ἀρόταις. τουτέστι τοῖς ποιηταῖς, ἀνυμνεῖν θέλοντες, οὐκ ἐπακτοῖς χρῶνται ἐπαίνοις διὰ τὸ σπανίζειν αὐτοὺς ἔργων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν. πολλὰ γὰρ δεδράκασιν. ἐπικώμια δὲ, τὰ εἰς κῶμον ὑμνεῖσθαι ἐπὶ τῇ δίᾳ τῆς νίκης. μετὰ γὰρ τὸ νικῆσαι, ἐκώμαζον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν. ἢ οὕτω. οὐ δεόμενοι δι᾽ ἑτέρων κοσμήσασθαι, ἀλλ᾽ ἑαυτοῖς ἀρκούμενοι πρὸς κόσμον, ἴδια παρακομίζοντες ἔργα τοῖς ποιηταῖς. ναυστολοῦντες δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπιφορτίζοντες. οἱονεὶ σωρεύοντες ἐκ τῶν ἰδίων κόπων τὰ ἐγκώμια. ἀγρεύ χων δὲ ἔργμα τῶν. ἀντὶ τοῦ μεγάλων ἔργων. δυνάμενοις οὖν τοῖς ποιηταῖς παρέχειν πολλῶν ἐπαίνων χορηγίαν, ἕνεκεν τῶν πραττομένων αὐτοῖς ἔργων ὀλβίων.

παῖς ἐναγώνιος. ὃς
ταύταν μεθέπων Διόθεν
αἶσαν, νῦν πέφανται οὐκ ἄμμο-
ρος ἀμφὶ πάλα κυναγέτας,
ἐπῳ. κωλ. ια΄.
ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαν-
τος, ἑὸν πόδα νέμων
πατροπάτορος ὁμαιμίου.
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνι-
κος ἐών, Αἰακίδαις
ἔρνεα πρῶτος ἀπ' Ἀλφεοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ
στεφανωσάμενος. Νεμέα δὲ τρίς,
ἔπαυσε λάθαν Σωκλείδα.
ὃς ὑπέρτατος Ἀγησιμάχου
υἱῶν ἐγένετο.
στρ. β΄. κωλ. ιγ΄.
ἐπεὶ αἱ τρεῖς αἰθλοφόροι,
πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς ἦλθον.
οἵ, τε πόνων
ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχα,
ἕτερον οὔτινα οἶκον
ἀπεφάνατο πυγμαχία
ταμίαν στεφάνων, μυχῷ Ἑλλάδος ἁ-
πάσας. ἔλπομαι μέγα

τοῦ Πραξιδάμαντος τοῦ ἑαυτοῦ πάπ-
που. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, οὐκ οἴεται δια-
λιπεῖν τὸν πατέρα, προβεβλῆσθαι
φησὶ τινὰ τῶν ἀνθρώπων. ἀλλὰ δι' αὐτὸν
τὸν Ἀλκιμίδαν. πρότερον μὲν ὄντα
παῖδα, νικῆσαι. διαλιπόντα δὲ χρό-
νον, νῦν πάλιν νενικηκέναι. Κεῖνος
γὰρ Ὀλυμπιονίκας ἐών. ἐκεῖνος ὁ Πρα-
ξίδαμος φησὶ πρῶτος ἐγένετο τῶν Αἰ-
γινητῶν παίδων Ὀλυμπιονίκης. ὁ τοῦ
φύσεις ἑαυτοῦ. ὁ δὲ παρὼν Ἀλκιμίδης
οὐκ ἐποίησε ληθαργηθῆναι τὸν ἑαυτοῦ
πατέρα. μὴ ἀργήσαντα τῶν ἀγωνισ-
μάτων. ἀλλὰ διὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀνδρεί-
ας, κἀκεῖνον ἐσέμνυνε τὸν Σωκλείδην
τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. ὁ δὲ Δίδυμος,
Σωκλῆς ἐστὶ τὸ ὄνομα φησί. παρῆκται
δὲ αὐτὸ πατρωνυμικῶς ὡς ἔθος ἐστὶ
τοῖς ποιηταῖς. ὡς οὔπω μὴ νενικηκότος
τοῦ Σωκλείδου. οὗτος τὴν περὶ ἐκείνου
νίκην ἐπαίνεσε. νικήσας τοὺς προειρη-
μένοις στεφάνοις. τὸ δὲ ὑπέρτατος, αὐ-
τοῦ, πρεσβύτερος. ὁ γὰρ Σωκλείδης
πρεσβύτερος μὲν τῶν υἱῶν γέγονεν Ἀ-
γησιμάχου. πατὴρ δὲ Πραξιδάμαν-
τος. Ἐπεὶ αἱ τρεῖς αἰθλοφόροι· ἄρθρον
ἐστὶ τὸ αἱ αὐτὶ τοῦ, τῶ· τουτέστι τῶ Σωκλείδῃ. τρεῖς γὰρ παῖδες ἐγένοντο αὐτῷ. ὧν ὁ Πραξι-
δάμας, πρῶτος. οἵτινες παῖδες, φησὶν ἐς ἄκρον ἦλθον τῆς ἀρετῆς τῆς ἀθλητικῆς. τῶν
τε πόνων τῶν ἀθλητικῶν μετέσχον καὶ ἐγεύσαντο. περιττεύει δὲ οὖν ὁ τε. τρεῖς γὰρ αἰθλοφό-
ροις εἶπε. τοὺς ἀδελφοὺς δηλαδὴ τοῦ Σωκλείδου. τῶν δὲ αὐτὸς μὴ ἠθληκέναι ὁ Σωκλείδης,
τὸν υἱὸν ἐγύμνασεν. ὃς τὴν περὶ αὐτὸν λήθην ἐσκέδασε νικήσας. ἀνεκήρυξε γὰρ τὸν πα-
τέρα. τὸ δὲ σὺν θεοῦ τύχα. ἀντὶ τοῦ τῇ ἐκ θεοῦ τύχῃ. οὐδένα ἕτερον οἶκον οὕτως ἀπέ-
δειξε καὶ ἀπέφηνε φησὶ πλείοις ἀπειληχότα στεφάνοις. Μυχῷ Ἑλλάδος. ἀμφίβολον·
τό τε ὡς ἐν Ἰσθμῷ πολλὰς νίκας εἰληφότος οὕτως εἶπεν. ἐπεὶ μυχὸς τῆς Πελοποννή-
σου Κόρινθος ἐν ᾗ τὰ Ἴσθμια ἄγεται. Ὅμηρος, Ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβό-
τοιο. ἢ ἐπεὶ μυχοί εἰσιν τῶν χωρῶν, αἱ πόλεις. αἱ κρύπτουσαι ὑπάρχουσαι αὐτὶ τῶν πεδινῶν
τόπων. τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐνίκησαν, μυχοὺς Ἑλλάδος κέκληκεν. ἐν ταῖς Ἑλλαδικαῖς
πόλεσιν. ἐν ἑκάστῳ μυχῷ τῆς Ἑλλάδος. Ἔλπομαι μέγα εἰπὼν, ἀντὶ σκοποῦ τυ-
χεῖν. ἔνιοι γράφουσιν, ἄντα τυχεῖν. ἐλπίζω οὖν φησὶν μεγαλορρημονήσας καὶ καυχ-

αἰτὶ πότμος, στίχ. ιγ΄.
τεκμαίρει δὲ καὶ νῦν ἀλκιμίδας
τὸ συγγενὲς ἰδεῖν,
ἄγχι καρποφόροις
ἀρούραισιν. αἵ τ' ἀμειβόμεναι,
τόκα μὲν ὦν βίον ἄνδρες
σιν ἐπηετανὸν πεδίων ἔδοσαν,
τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι, σθένος ἔ-
μαρψαν. ἦλθέ τοι νεμέας
ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων,

Τεκμαίρει δὲ καὶ νῦν ἀλκιμίδας. ὅτι δὲ συγγενεῖς ἐσμὲν τῶν θεῶν, ὁ ἀλκιμίδας φησὶ, σαφὲς ποιεῖ τεκμηρίου ἐφ' ἡμᾶς. ὡς ὃ γὰρ καὶ αὐτὸς ἔπραξε τῇ εὐφυΐᾳ ἑαυτοῦ, ἐπέδειξε τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἡμῶν συγγένειαν. ἐγγύς τι καὶ παραπλήσιον ἐργασάμενος ταῖς καρποφόροις ἀρούραις. ὁ δὲ νοῦς. τεκμαιροῖ δὲ καὶ σαφὲς εἶναι ποιεῖ τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς ἡμῖν διὰ τὴν εὐφυΐαν συγγενές. καὶ νῦν ἀλκιμίδης τοῖς αὐτοῦ κατορθώμασιν. Αἵ τ' ἀμειβόμεναι. οὐ γὰρ διὰ παντὸς φησὶν ἐξομαλίζουσι τὴν εὐκαρπίαν αἱ ἄρουραι, ἀλλὰ παρὰ χρόνους τινὰς ἀναπαύλης τυγχάνουσιν. εἶτα ἀναπαυσάμεναι, πάλιν ἀποδιδόασι πλείονας τοὺς καρπούς. ἀμειβόμεναι οὖν αἱ ἄρουραι. τουτέστιν ἐξαμοιβῆς παρ' ἐνιαυτὸν φέρουσαι τὸν βίον ἔδοσαν. τουτέστι, τὰ πρὸς τὸν βίον δαψιλῆ καὶ πλούσια. διὰ γὰρ τοῦ ἐπηετανοῦ τοῦτο βούλεται δηλοῦν. Ἄλλως. τοῦ γένους τοῦ ἀλκιμίδου. οἱ μὲν, ἠγωνίσαντο. οἱ δὲ οὔ. ἀλλὰ συμβέβηκε τύχῃ τινὶ παρὰ μέρος ἀθλεῖν. νικᾷ γὰρ ἀγησίμαχος. σχολάζει σωκλείδης ὁ τούτου παῖς. εἶτα πραξιδάμας ὁ ἐκ σωκλείδου, ἐναγώνιος γίνεται. πραξιδάμαντος πάλιν σχολάζει ὁ υἱός. ὁ τοῦ νικηφόρου πατήρ. τούτου γοῦν μεταξὺ γεγενημένου ἐν τῷ γένει διαλείμματος, ὑπεραπολογεῖται. καὶ παρομοιοῖ αὐτὸν τῇ γῇ τῇ παρ' ἐνιαυτὸν καὶ ἐκ διαλείμματος εὐκαρπούσῃ. λέγων ὅτι. δηλοῖ δὲ καὶ σαφὲς ποιεῖ τὸ ἑαυτοῦ συγγενὲς, ἀλκιμίδης ὅπως ἐστὶν ἰδεῖν ὅμοιον τῇ σποριμῃ γῇ, καὶ ταῖς ἀρούραις. αἵτινες ἐξαμοιβῆς καρποφοροῦσαι, ποτὲ μὲν ἀδιάλειπτα τὰ πρὸς τὸν βίον παρέχουσιν ἐκ τῆς γεωργίας. ποτὲ δὲ ἀναπαυσάμεναι καὶ σχολάσασαι, τὴν ἑαυτῶν δύναμιν ἀνέλαβον. τὸ δὲ ὑπερβατόν. τεκμαίρει καὶ νῦν ἀλκιμίδης. ὃς ἦλθεν ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων, παῖς ἐναγώνιος, ἰδεῖν τὸ συγγενὲς καὶ προσφόρον τῇ γῇ, ἥτις ἐξαμοιβῆς σπειρομένη, ἀναπαύεται καὶ δίδωσι καρποὺς πολλούς. Ἦλθέ τοι νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων. καὶ ὁ ἀλκιμίδης οὖν παραπλήσιος ταύταις ἐγένετο. ὡς γὰρ αὗται ποτὲ μὲν ἀναπαύονται. ποτὲ δὲ καρποφοροῦσι. τῆς γῆς ἐκ διαλείμματος καρποφορούσης, οὕτω καὶ τὸ γένος τοῦ ἀλκιμίδα. ὁ μὲν γὰρ πάππος τοῦ ἀλκιμίδα, ἐνίκησεν. ὁ δὲ πατὴρ, οὐκέτι. ὁ δὲ μὴ νικήσας πατὴρ, ἐν ἀναπαύσει παραβέβληται τῶν ἀρουρῶν. ὁ δὲ ἀλκιμίδας πάλιν νικήσας, τῇ μετὰ τὴν ἀνάπαυσιν καρποφορίᾳ. ὃς μετερχόμενος φησὶ τὴν ἐκ διὸς μοῖραν, τουτέστι τὸν νεμεακὸν στέφανον. τὰ γὰρ νέμεα τοῦ διός. κατὰ τὰ ἴχνη τοῦ πραξιδάμαντος, τὸν ἑαυτοῦ πόδα νέμει. τουτέστι, μερίζει. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐνίκησεν, οὕτω καὶ οὗτος. ὁ δὲ νοῦς. ἦλθεν οὖν πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ τῶν νεμεακῶν ἀγώνων τῶν ἐρασμίων, ὁ ἀνδρειότατος ἀλκιμίδης. ὃς ἐκ θεῶν ταύτην κληρωθεὶς τὴν εὐτυχίαν. νῦν ἐφάνη περὶ τὴν τῆς πάλης νίκην, οὐκ ἄμοιρος. ἀλλ' ὡς γάρ τις ἀγαθὸς κυνηγέτης, οὕτω κατ' ἴχνος βαίνων

ΑΛΚΙΜΙΔΗ. ΑΙΓΙΝΗΤΗ ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗ. ΕΙΔΟΣ ΕΚΤΟΝ.

στρ. α. κωλ. ιγ.

Ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ
μιᾶς δὲ πνέομεν
ματρὸς ἀμφότεροι·
διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα
δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδέν,
ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος
μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν
ἔμπαν, ἢ μέγαν νόον, ἤτοι
φύσιν ἀθανάτοις,
καίπερ ἐφαμερίαν
οὐκ εἰδότες, οὐδὲ μετὰ
νύκτας ἄμμε πότμος ἂν
τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Ἀλκιμίδα αἰγινήτῃ. τοῦτον τὸν ἀλκιμίδαν ἀναγράφεσθαί φησιν ἀσκληπιάδης, αὐτὶ αἰγινήτου κρῆτα, οὕτως· ἀλκιμίδας θέωνος, κρής. Ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος. ἐκ μιᾶς μητρὸς ὑπάρχομεν φησὶ καὶ ζῶμεν, τῆς γῆς, οἵ τε θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι. ἐμφαίνει δὲ διὰ τοῦ προοιμίου, ὅτι κοινωνίαν τινὰ πρὸς τοὺς θεοὺς οἱ αὐτοὶ ἔχομεν, τῇ εὐφυΐᾳ καὶ τοῖς ἔργοις τοῦ νοῦ. ὅτι δὲ κοινὸν ἡμῖν τοῖς αὐτοῖς πρὸς τοὺς θεοὺς τὸ γένος, καὶ ἡσίοδος μαρτυρεῖ. Ἐπὶ μὲν τῆς τῶν θεῶν γενέσεως λέγων· Γαῖα μὲν τοι πρώτιστον ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ, Οὐρανὸν ἀστερόενθ' ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι. οὐρανοῦ δὲ καὶ γῆς εἰσὶν οἱ περὶ κρόνον. καὶ οἱ ἄλλοι τιτᾶνες. ἐκ δὲ τῶν τιτάνων αἱ ὕστεραι θεαί. ἥφαιστος δὲ πανδώραν ποιεῖ. Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα. Γαῖαν ὕδει φύρειν. ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδήν, Καὶ σθένος. ἀθανάτῃς δὲ θεῇς εἰς ὦπα ἐίσκειν. ἀπὸ δὲ τῆς πανδώρας, εἰς ἡμᾶς τὸ γένος διήκται. οὕτως ἓν ἐστι θεῶν, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος. ἀφορᾷ δὲ πρὸς τὸ εὐφυὲς τοῦ ἀλκιμίδου, τὸ προοίμιον. Διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα δύναμις. ἡ ἀμετάβλητος. ἤτοι κεχωρισμένη. ὁ δὲ νοῦς· διαχωρίζει δὲ ἀπ' ἀλλήλων ἡμᾶς, ἡ ὡρισμένη δύναμις τῶν θεῶν. ἵνα ἔξωθεν ἀκούσωμεν, τοσοῦτον· ὥς τε τὸ μὲν τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ ἀφθορον εἶναι γένος. τὸ δὲ τῶν θεῶν, ἐν ἀσφαλεῖ καὶ βεβαίᾳ καὶ ἀφθαρσίᾳ τυγχάνειν. ἤγουν οὕτω. τοὺς θεοὺς καὶ ἡμᾶς, χωρίζει ἡ δύναμις. οἱ μὲν γάρ, ἀθάνατοι εἰσὶ καὶ ἰσχύουσιν. ἡμεῖς δέ, οὐδέν. ἤγουν οὕτω. τὸ μὲν ἡμέτερον γένος, τὸ μηδέν ἐστι. καὶ ταπεινόν. τὸ δὲ θεῖον πολλὴν ἔχει τὴν δύναμιν. καὶ ἐν πυθιονίκαις, σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος φησιν. Ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν. ἀλλ' ὅμως καίτοι οὐδαμινοὶ ὄντες, φησὶν ἐμφερές τι ἔχομεν τοῖς θεοῖς. ἢ κατὰ νοῦν. θεῖος γάρ τις ἐν ἡμῖν κατὰ τὸν εὐριπίδην, ἢ κατὰ τὰς εὐφυΐας τοῦ σώματος καὶ τὰ κάλλη. ἤγουν οὕτως. ὅμως μέντοι ἐοίκαμεν προσεοικέναι τοῖς θεοῖς κατά τι ἢ κατὰ νοῦν, ἢ κατὰ τὴν εὐφυΐαν. ὁ δὲ νοῦς. προσφερεῖς φησιν ἐσμὲν τοῖς θεοῖς. καίπερ οὐκ εἰδότες εἴτε ἐν ἡμέρᾳ εἴτε ἐν νυκτὶ ὁ πότμος ἔγραψε τὴν εἱμαρμένην ἡμῖν καὶ τὸν θάνατον ἤγουν οὕτω. καίτοι μὴ γινώσκοντες μήτε τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν. μήτε τὰ διὰ νυκτὸς ἐσόμενα, μηδὲ ὅς τις ἡμᾶς μόρος καθακέκριχεν εἰς κοτὸν τινά, καὶ στάθμην λαβεῖν. στάθμην δέ φησι τὸν θάνατον κατὰ λόγον. ἐπίστασις γὰρ ἡμῖν ἐστι τοῦ παντὸς βίου καὶ στάσις καὶ τέλος. ἡ στάθμη ἀκουστέον ἐκ μεταφορᾶς τὴν περιγραφὴν τοῦ βίου καὶ τὴν ἄκησιν.

πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίου φθέγξαι ἑ-
λεῖν ἐπιδαύρῳ τριπλόαν
νικῶντ' ἀρετάν· προθύροισι δ' αἰακοῦ·
ἀνθέα ποιάεντα φέρειν στεφανώ-
ματα. σὺν ξανθαῖς χάρισιν· ※

ὡς δηλαδὴ ἀσκληπιεῖα νενικηκότος
αὐτοῦ. ἢ ὡς δύο στεφάνοις εἰληφότος
ἐνὶ ἀγῶνι· πυγμῆς καὶ παγκρατίου.
ταῦτα δὲ, περὶ τοῦ θεμιστίου λέγει. ἢ οὕ-
τω· ζυγὸν καρχησίου λέγει, τὴν σύνθε-
σιν, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ καρχησίου. περιφραστι-
κῶς δὲ, αὐτὸ τὸ καρχήσιον, ἢ καρχή-
σιον φησὶ, τὸ ἄκρον τοῦ ἱστίου. καρχήσιον γάρ, ἐν ᾧ τὸν ἱμάντα ἐνείρουσι. θαυμάζει οὖν φη-
σιν αὐτὸν, οὕτω μεγαλοφώνως καὶ θαρρούντως, ὡς περιόντες ἐπὶ ἐνδύματος οὐ-
ρίου, εἰς ἄκρον τὸ καρχήσιον ἀνατείνουσι τῆς κεραίας, οὕτως αἰόλον ἐκπέτασον τὸ ἄρ-
θμον· ἀπηγορῶν δὲ, ἐνδείκνυται τὴν περιουσίαν τῶν θαυμάτων. φθέγξαι δὲ, καὶ πυκτι-
κὸν αὐτὸν, καὶ παγκράτιον νενικηκέναι ἐν ἐπιδαύρῳ. καὶ διπλῆς ἀρετῆς δόξαν κεκτῆ-
σθαι. καὶ κομίζειν αὐτὸν αἰγίνῃ, φαιδρὰ τὰ ἄνθη μετὰ τῶν στεφάνων τῶν χαρίτων, φθέγξαι.
προθύροις δέ φησιν αἰακοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ἡρῴῳ τοῦ αἰακοῦ ἐν αἰγίνῃ. οὗ παρὰ ἐν τοῖς προ-
θύροις ἀνάκεινται οἱ ἐπιδαύρου τοῦ θεμιστίου ἀπὸ στέφανοι. ἢ οὕτως. ὡς ἐν αἰγίνῃ, ἐν
τῷ τεμένει τοῦ αἰακοῦ, ἐπὶ τῶν προπύλων τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ στεφάνων. Ἐπιδαύ-
ρῳ διπλόαν. διπλῆν. ἀντὶ τοῦ δεύτερον. ἐν δὲ ἐπιδαύρῳ, ἀσκληπιοῦ ἱερὸς ἀγὼν ἄγεται.

Τέλος τοῦ πέμπτου τῶν νεμέων εἰδέων.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ ϛ'. τῶν νεμέων εἰδῶν.

Τῆς ἕκτης ᾠδῆς, ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ιγ'. Τὸ α', ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον
ἐν γὰρ τῇ δευτέρᾳ χώρᾳ ἐστὶν ὁ σπονδεῖος. πολὺ δὲ τοῦτο παρὰ τοῖς δωρικοῖς. Τὸ β',
ἰαμβικὸν πενθημιμερές. Τὸ γ', τροχαϊκὸν πενθημιμερές. ἢ ἰωνικὸν δίμετρον βρα-
χυκατάληκτον ἀπὸ τροχαϊκῆς συζυγίας. Τὸ δ', διπλῆ περίοδος. ἣ καλεῖται τροχαϊ-
κὴ ἀπὸ ἰαμβικῆς. Τὸ ε', τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ϛ', ἰαμβέλε-
γος. λείπον τῇ πέμπτῃ συλλαβῇ. ἢ ἀντισπαστικόν. Τὸ ζ', τὸ αὐτό. Τὸ η', ἐπιχοριαμ-
βικόν. ἐξ ἀντισπάστου καὶ χοριάμβου, ἀδιάφορον περὶ τὴν ἀρχήν. Τὸ θ', δακτυλικὸν πεν-
θημιμερές. Τὸ ι', τὸ αὐτό. Τὸ ια', προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ιβ', ἰωνι-
κὸν δίμετρον, ἀπὸ τροχαϊκῆς συζυγίας. Τὸ ιγ', ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατά-
ληκτον. ὅ ἐστι φαλαίκειον παρὰ συλλαβήν. οὗ ἡ ἀρχὴ, τὸν ἀντίσπαστον ἔχει ἀδιάφορον
τοῦ ἄρχοντος ποδός. Περὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἐπῳδὴ κώλων ια'. Τὸ α', χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ β', ἴαμβος,
πενθημιμερές. Τὸ γ', ἡ τελευταία ἀπόδοσις, ἀναγκάζει δακτυλικὸν λέγεσθαι τὸ
κῶλον. Τὸ δ', προσοδιακὸν δίμετρον ἀπὸ ἰωνικοῦ, καὶ ἐνόπλιον. Τὸ ε', ἰωνικὸν δίμετρον
καταληκτικὸν ἀπὸ ἰωνικῆς συζυγίας. Τὸ ϛ', δακτυλικὸν τρίμετρον. Τὸ ζ', ἰωνικὸν
δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ η', ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν δισύλ-
λαβον. Τὸ θ', ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἀλκμαϊκόν. ὁ γὰρ τέταρτος ποὺς,
σπονδεῖος. Τὸ ι', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ια', δακτυλικὸν πενθημι-
μερές.

μεὶς τ' αὐτοχόριος, ὃν φίλησ' ἀπόλλων·
ἅλικας δ' ἐλθόντας, ἄκαι
τι κρατεῖ, νίσου τ' ἐν ἀγ
κεῖ λόφῳ· χαίρω δ' ὅτι,
ἐσλοῖσι μάρναται πέρι, πᾶσα πόλις.
ἴσθι γλυκεῖαν τοι μεναίνδρου
σὺν τύχᾳ, μόχθων ἀμοιβάν.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ἐπαύριο. χρὴ δ' ἀπ' ἀθανᾶν
τέκτον' ἀεθληταῖσιν ἔμμεν.
εἰ δὲ θεμίστιον ἵκεις ὥστ' ἀείδειν,
μηκέτι ῥίγει. δίδου
φωνάν. ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον,
πρὸς ζυγὸν καρχασίου.

τὰ νέμεα. τὸ φιλῆσθαι γάρ φησι τὸν μῆνα τοῦτον, ὑπὸ τοῦ ἀπόλλωνος. καὶ εἶναι ὁ μὴν οὗτος, ἐν ᾧ θύουσιν αἰγινῆται ἀπόλλωνι αἰγινήτῃ καὶ δωματίτῃ. καθά φησι πυθαίνετος. Αλλως. μεὶς αὐτοχόριος, ὁ δελφίνιος μὴν καλούμενος. καθ' ὃν τελεῖται ἀπόλλωνος ἀγὼν, ὑδροφόρια καλούμενος. ὁμοίως οὖν φησιν ἥρμοσται τῷ πυθέᾳ καὶ οὗτος ὁ δελφίνιος. ὁ δὲ νοῦς. ἡ μὲν γὰρ νέμεα, καὶ προσήρμοσται αὐτῷ πρὸς τὸ νικᾶσθαι ἀεί. καὶ ὁ πατρῷος ἀεὶ παρ' αἰγινήταις μήν. ὃν ὁ ἀπόλλων ἐφίλησεν. ἐλθόντας δὲ καὶ ὁ μὴν ἅλικας ἐν αἰγίνῃ, νικᾷ. Νίσου τ' ἐν ἀγκεῖ λόφῳ. τουτέστιν, ἐν μεγάροις. διατίθεται δὲ ἀπόλλωνι, καὶ πύθια καλεῖται ὁ ἀγών. Αλλως. ἐν μεγάροις τῷ αἰθέτου χωρίῳ. ὁμοίως ἐνίκησεν τὰ ἀλκαθοῖα. νῖσος δὲ βασιλεὺς μεγάρων. ἥδομαι δέ φησιν, ὅτι τῶν καλῶν ἕνεκα, πᾶσα φιλονεικεῖ ἡ πόλις. Ἴσθι γλυκεῖαν τοι μεναίνδρου σὺν τύχᾳ. λείπεται τὸ ὅτι. ὁ δὲ λόγος, ἴσθι ἐπαγάθης τῶν τοῦ μενάνδρου μόχθων. ἢ οὕτω. γίνωσκε ὅτι γλυκεῖαν ἀμοιβὴν ἐκαρπώσω τῶν πόνων ἐκ τῆς νίκης σὺν τῷ μενάνδρου παρουσίᾳ. οὗτος δὲ ἀθηναῖος. ἀλείπτης πυθέου. τὸ δὲ τύχα. ἀμφίβολον. ἢ σὺν τῇ σῇ τύχῃ ἢ τοῦ μενάνδρου. Χρὴ δ' ἀπ' ἀθανᾶν. χρὴ δὲ ἀπὸ ἀθηνῶν, τοὺς ἀλειπτάς τις εἶναι τῶν ἀθλητῶν. ἐπειδὴ καὶ ὁ μένανδρος ἀθηναῖος. τοῦτο δέ φησιν. ἐπειδὴ πρότερον ὁ θησεὺς ἀθηναῖος ὢν, εὗρε παγκράτιον αὐτοῦ μυρμήκων. ἡνίκα γὰρ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ ἐξήνεγκε πρὸς τὴν ἰσχὺν τοῦ μινωταύρου, παγκρατίῳ αὐτὸν διαπαλαίων κατειργάσατο. οὐ γὰρ εἶχε μάχαιραν. καὶ οὕτως ἐνομίσθη εὑρετὴς τῆς πυγμῆς. ἴσως οὖν ὁ πίνδαρος οὐκ ἀργῶς μέμνηται τῶν ἀθηνῶν, ἀλλὰ τοιοῦτόν τι ὑποσημαίνων. Αλλως. ἐν ἀθήναις φησὶν εὑρῆσθαι τὴν παλαιστρικὴν, ὑπὸ φόρβαντος τοῦ παιδοτρίβου θησέως. φερεκύδης δὲ, ἡνίοχον τὸν φόρβαντα φησὶ θησέως. σὺν ᾧ καὶ τὴν ἀμαζόνα ἁρπάζει. ἐκ πολέμων δὲ ἱστορεῖ, πάλιν εὑρηκέναι φόρβαντα ἀθηναῖον. ὅτι δὲ θησεὺς παρ' ἀθηνᾶς ἔμαθε τὴν πάλην ἴστρος ἱστορεῖ. Εἰ δὲ θεμίστιον ἵκεις ὥστ' ἀείδειν. εἰ δὲ βούλει φησὶν καὶ ἦλθες ὑμνεῖν τὸν θεμίστιον. οὗτος δὲ λέγεται πάππος τῷ πυθέᾳ πρὸς μητρός. μηκέτι δίλα βούλομενος φησὶ φθέγγου. μηδ' ὡς ὑπὸ ῥίγους συνεχόμενος, αὐτὶ τοῦ μηδεμίαν εὐλάβειαν ἔχων, θαύμαζε. ὡς καὶ μεγαλοφώνως βοᾶ. Πρὸς ζυγὸν καρχασίου. καρχήσιον, τὸ ἀνώτατον τῆς κεραίας. τούτῳ τὸ ἱστίον προσανατείνουσιν, ὅταν θέλωσι διαφιλεῖ τῷ ἀνέμῳ χρῆσθαι, οὐριοδρομοῦντες. καὶ πύκτην οὖν αὐτὸν ὑμνεῖ, καὶ παγκρατιαστὴν, δι' ὧν νικῶντα ἀρετὴν ἐν ἐπιδαύρῳ,

ρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν.

στρο. γ'. κῶλ. ια'.

Γαμβρὸν Ποσειδάωνα πεί
σαις. ὃς αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν
θαμὰ νίσεται ἰσθμὸν δωρίαν.
ἔνθα μιν εὔφρονες ἶλαι,
σὺν καλάμοιο βοᾷ, θεὸν δέκονται
καὶ σθένει γυίων ἐρίζον
τι θρασεῖ. πότμος δὲ κρίνει
συγγενὴς, ἔργων πέρι
πάντων. τὺ δ' αἰγίνα θεᾶς εὐθύμενες,
νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πίτνων,
ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.

ἀντιστρο. κῶλ. ια'.

ἤτοι μεταΐξαντα καὶ
νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κεί
νου ὁμόσπορον ἔθνος πυθέας.
ἁ νεμέα μὲν ἄραρεν

Γαμβρὸν ποσειδάωνα πείσαις. πείσας ὁ ζεὺς τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ γενέσθαι τὸν ποσειδῶνα. ὁ μὲν γὰρ τὴν θέτιν. ὁ δὲ τὴν ἀμφιτρίτην ἔγημεν. αἰγαὶ δὲ νῆσός ἐστι πρὸς τῇ εὐβοίᾳ. καὶ ἀπὸ ταύτης τὸ πέλαγος αἰγαῖον προσαγορεύεται. ἀπὸ τῶν αἰγῶν οὖν φησὶ τὸν ποσειδῶνα συνεχῶς ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν πορεύεσθαι. ὅτι δὲ ποσειδῶνος ἱερὰ αὕτη, φησὶ καὶ ὅμηρος. Οἳ δέ τοι εἰς ἑλίκην τε καὶ αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι. Πολλά τε καὶ χαρίεντα. διὰ τί δὲ ὀνόμασε νῦν τὸν ἰσθμόν; ὅτι οἰκεῖός τις ἦν τοῦ πυθέου εἰς ὃν αὕτη ἡ ᾠδὴ γέγραπται, εὐθυμένης. ὃς ἐνίκησεν ἴσθμια. ὁ δὲ νοῦς. πείσας σὺ γαμβρὸν αὐτοῦ γενέσθαι τὸν ποσειδῶνα. ὅς τις συνεχῶς ἀπὸ τῶν αἰγῶν, ἐπὶ τὸν τῶν κορινθίων ἰσθμὸν φοιτᾷ. ὅπου δὴ μάλιστα αἱ συνετοὶ τῶν κορινθίων τάξεις ὑποδέχονται, τὸν θεὸν μετὰ βοῆς τῶν αὐλῶν. ὅτι δὴ καὶ διαφιλονεικοῦσιν ἀγωνιζομένοις σώμασιν ἀνδρεῖαι. ἴσως ἐν τοῖς ἰσθμικοῖς ἀγῶσι. τότε δὲ ἑκάστου δείκνυται καὶ διακρίνεται τὸ συγγενὲς θράσος ἐπὶ πάντων τῶν τελουμένων ἔργων. Ἔνθα μιν εὔφρονες ἶλαι. ἶλαι αἱ τάξεις, καὶ αἱ συστροφαὶ τῶν νέων αἱ ἐν τῷ χορῷ γινόμεναι. ὅθεν καὶ εἰλαπίναι. ὅπου αὐτῶν αἱ ἶλαι τῶν κωμαζόντων μετὰ τὰς νίκας. εὔφρονες οὖσαι τουτέστιν εὐφραντικαὶ, ἐκδέχονται μετὰ μελῶν. ὅπου γὰρ κῶμοι, ἐκεῖ ἐστιν εὐφροσύνη. εἶτα ἐπήνεσε. διὰ τί τοῦ ἰσθμοῦ ἐμνήσθη. Τὺ δ' αἰγίνα, θεᾶς εὐθύμενες. ὁ εὐθυμένης, οἰκεῖος τοῦ πυθέου. ὁ δὲ νοῦς. σὺ δὲ ὦ εὐθύμενες ἐν τῇ αἰγίνῃ προσερχόμενος, ἐν τοῖς ἀγῶσι τῆς θεᾶς νίκης, ἐδυνήθης πολλῶν ὕμνων τυχεῖν. τοῦτο δέ φησι, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν παγκρατιαστήν. Ἤτοι μεταΐξαντα. καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει. μήτρως ἢ ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, ἢ ὁ κατὰ μητέρα συγγενής. χρῆται γὰρ οὕτως ὁ πίνδαρος. ἀγάλλει σου τὸ ὁμόσπορον ἔθνος τὸ τῶν αἰγινητῶν. καταλληλότερον δὲ ἔνιοι γράφουσι πυθέας. ἵν' ᾖ μήτρως πυθέας. οὐ μόνον φησὶ νέμεα νενίκηκέ τι, ἀλλὰ καὶ ἐν αἰγίνῃ τοῖς ἡλικιώταις ἐλθόντας οἴκαδε, τῷ κράτει νενίκηκέ τι. ἔστι δὲ ἀγὼν ἐν αἰγίνῃ ἀγόμενος, τὰ αἰάκεια. ὅν τινα δηλαδὴ ἐνίκησεν ὁ πυθέας. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. μετὰ τὰ προειρημένα ὑπὸ σοῦ, ἔτι καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ σὸς μήτρως ὦ εὐθύμενες ὁ πυθέας, ἀγάλλει τε καὶ σεμνύνει τὸ ὁμόσπορον ἔθνος καὶ συγγενὲς ὑμῶν τὸ τῶν αἰακιδῶν. τὸ ὂν ἐν τῇ αἰγίνῃ. Ἁ νεμέα μὲν ἄραρε. μεὶς τ' ἐπιχώριος. παρ' αἰγινήταις, δελφίνιος μεὶς ἄγεται, δελφινίου ἀπόλλωνος ἱερός. ἐν ᾧ ἴσως φησὶ γενέσθαι

Ἐν δὲ μέσαις, φόρμιγγ' ἀπόλλων. ἐν ταῖς μούσαις ὁ ἀπόλλων, κιθάραν ἑπτάφωνον τῷ πλήκτρῳ κρούων. διὰ γὰρ τοῦ πλήκτρου ὥσπερ γλώσσης ὁ φθόγγος ἀποδίδοται, ὁ ἐξῆρχε πάσης μελῳδίας. τουτέστι, νόμων μελῳδικῶν. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ, ὡς νομίζεται τῷ ἀπόλλωνι, ἀνακεῖσθαι τὴν μουσικήν. τὸ δὲ διώκων, ἀντὶ τοῦ ἐλαύνων. κιθαρίζων τῷ πλήκτρῳ. διώκειν δέ φησιν αὐτὸν, τὸ τάχος ἐμφῆναι βουλόμενος τῆς πλήξεως. Αἱ δὲ, πρώτιστον μὲν ὕμνησαν. αἱ μοῦσαι φησὶ, πρῶτον μὲν ὕμνησαν τὸν δία. μετὰ δὲ τὸν δία, ὕμνησαν δεύτερον τὴν θέτιν. ἔπειτα τρίτον τὸν πηλέα. καὶ διηγήσαντο, ὅπως αὐτὸν ἡ ἁβρὰ κρηθηῒς ἡ τοῦ ἱππολύτου θυγάτηρ, ἀνελεῖν ἐβουλήθη. ἐκ δὲ τούτου, τὸ σεμνὸν ἐγκωμιάζεσθαι ἤθελεν. Ἄλλως. ἀπὸ διὸς προοιμιαζόμεναί φησιν, ᾖδον καὶ ὕμνουν τὴν θέτιν. τὸ προοίμιον αὐτῶν ἀπὸ διὸς ἐποιήσαντο. καὶ ἀρχαιοῦ. ὅθεν καὶ ὁμηρίδαι διὸς ἐκ προοιμίου. καὶ ἄρατος. Ἐκ διὸς ἀρχώμεσθα. Μαγνήτων σκοπὸν πείσαισ' ἀκοίταν. τὸν ἄκαστον. τῆς μαγνησίας τὸν ἐπίσκοπον καὶ βασιλέα. ποικίλαις οὖν φησὶ λόγοις τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα ἡ κρηθηῒς, ἐπεβούλευσε τῷ πηλεῖ. τὸ δὲ πλάσμα. ψεύστης ἦν λόγος ὅτι ἄρα ἐπειρᾶτο ὁ πηλεὺς, ἐπιβουλεῦσαι τῇ κοίτῃ τοῦ ἀκάστου, καὶ μοιχεῦσαι τὴν κρηθηΐδα. ἦν δὲ τὸ ἐναντίον. πολλὰ γὰρ αὐτὸν τὸν πηλέα ἐκ μέσης ψυχῆς ἐλιτάνευε, καὶ παραπείθειν ἐπεχείρει συνελθεῖν αὐτῇ. Τοῦ δὲ ὀργὰν κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι. οἱ προσάντεις λόγοι, καὶ χαλεποὶ, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν τόπων. προσάντεις οὖν, οἱ ἀντίτυποι λόγοι ἢ δυσπρόσοιτοι. ὁ δὲ νοῦς. τούτου δὲ τὴν προαίρεσιν καὶ τὸν τρόπον, ἔκνιζον καὶ ἐλύπουν οἱ ἄδικοι λόγοι. καὶ παραχρῆμα ἀπηρνήσατο αὐτήν. εὐλαβηθεὶς τὴν τοῦ ξενίου διὸς ὀργήν. ἵνα καθόλου ἀκούσωμεν, τοῦ πατρός. ὡς ὅμηρος. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. ἢ ὅτι ὁ πηλεὺς, ἔκγονος ἦν διός. Ὁ δ' εὖ φράσθη. ὁ δὲ ζεὺς φησὶν ἐφράσθη. ἀντὶ τοῦ ἔγνω. καὶ ἀντὶ τῆς σωφροσύνης ἐπένευσεν αὐτῷ καὶ παρέσχεν ὥστε λαβεῖν γυναῖκα, τὴν θέτιν.

μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορὸς ἐν δὲ μέσαις
φόρμιγγ' ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον
χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων, —
ἀντιστρ. κῶλ. ια'.
ἁγεῖτο παντοίων νόμων.
αἱ δὲ, πρώτιστον μὲν ὕμνησαν
διὸς ἀρχόμεναι, σεμνὰν θέτιν
πηλέα θ' ὥς τέ νιν ἁβρὰ
κρηθηῒς ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
ἤθελε. ξυνᾶνα μαγνή-
των σκοπὸν πείσαισ' ἀκοίταν,
ποικίλαις βουλεύμασι.
ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον.
ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα
κεῖνος ἐν λέκτροις ἀκάστου —
ἐπῳδὸς κῶλ. ια'.
εὐνᾶς. τὸ δ' ἐναντίον ἔσκεν
πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
παρφαμένα, λιτάνευεν. τοῦ δὲ ὀργὰν
κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι.
εὐθὺς δ' ἀπανάνατο νύμφαν.
ξεινίου πατρὸς χόλον,
δείσας. ὁ δ' εὖ φράσθη. κατένευσεν, τέ οἱ
ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ,
ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς. ὥς τ' ἐν τάχει,
ποντίαν χρυσαλακάτων τινὰ νη-

μὴ κεκινδυνευμένον.
πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον.
καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
δαίμων ἀπ' οἰνώνας ἔλασεν, στάσομαι.
οὔ τοι ἅπασα κερδίων
φαίνοισα πρόσωπον, ἀλάθει' ἀτρεκής.
καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώ-
τατον ἀνθρώπων νοῆσαι.

στρο. β'. κῶλ. ια'.

εἰ δ' ὄλβον, ἢ χειρῶν βίαν,
ἢ σιδηρίταν ἐπαινῆσαι
πόλεμον δεδόκηται μακρά μοι
δ' αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκά-
πτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρὰν ὁρμάν,
καὶ πέραν πόντοιο πάλλον-
τ' αἰετοί. πρόφρων δὲ καὶ κεί-
νοις ἀείδει παλίῳ,

κε. μέγα δὲ ἔργον φησὶν, ὅτι οὐ κατὰ δίκην ὁ κίνδυνος ἐγένετο τῷ τελαμῶνι καὶ τῷ πηλεῖ, τὸν ἑαυτῶν ἀδελφὸν ἀποκτείνασιν φῶκον, ἀλλ' ἄδικος ὁ τοιοῦτος κίνδυνος. ὅν φησιν αἰδεῖσθαι εἰπεῖν. δύναται δὲ καὶ οὕτως ἀκούεσθαι τὸ ἀκίνδυνον ἐν δίκῃ ἀληθές. ὃ γὰρ μὴ ἔχει κίνδυνον κατὰ τὴν δίκην, ἀληθές ἐστιν. ὅθεν οὖν ὁ πίνδαρος τὸν φώκου θάνατον, ἀλλ' ἐκτρέπεται εἰπεῖν. μόγις τι δὲ ἐς τὸ τὰ καλλιμάχῳ ἔκλυε, τῶν, μηδὲν ἐμοῖς δι' ὃ θέντας ὀλίσθῃ τελείς, οὕτως ἀποδεδοίκεν. ὅτι αἱ γυναῖκες, ὀνειδίζειν αὐτοῖς τὸν φώκου θάνατον. ὁ δὲ νοῦς. αἰδοῦμαι λέγειν φησὶ τὴν προφανῆ αἰτίαν, δι' ἣν κατέλιπον τὴν εὐδοξοτάτην νῆσον αἴγιναν, εἰπεῖν. καὶ τίς τούτους τοὺς ἄνδρας δαίμων καὶ τύχη ἀπὸ τῆς οἰνώνης ἀπήλασε, παύσομαι τῆς τοιαύτης διηγήσεως. Οὔ τοι ἅπασα κερδίων. οὐ φέρει κέρδος πᾶσα ἀλήθεια. ἀτρεκὴς γὰρ καὶ φαίνουσα τὸ ἴδιον πρόσωπον. ἀλλὰ δεῖ ποτε καὶ ἀποκεκρύφθαι τὸ πρόσωπον τῆς ἀληθείας. ὁ δὲ νοῦς. οὐ γὰρ πᾶσα ἀποκερδής ἐστιν ἀλήθεια φανερὰ γινομένη καὶ εἰς ὄψιν ἀγομένη ἀτρεκῶς. ἀλλὰ πολλάκις καὶ τὸ νοῆσαι ὅτι δεῖ κατὰ καιρὸν σιωπῆσαι, σοφώτατόν ἐστι πρᾶγμα. Εἰ δ' ὄλβον, ἢ χειρῶν βίαν. τὰ μὲν περὶ τὸν φόνον τοῦ φώκου, διασιωπήσομαι. εἰ δέ τοι ἐπαινέσαι δεῖ φησὶν. ἢ εὐδαιμονίαν ἀνθρώπου, ἢ σθένος χειρῶν. ἢ τὴν κατὰ πόλεμον ἀρετὴν, δύναμαι φησὶ πόρρω ἅλλεσθαι. τοὺς αἰακίδας ἐν τούτοις ὑμνῶν. ὁ δὲ νοῦς. εἰ δὲ δεῖ τὴν ἄλλην εὐδαιμονίαν τὴν αἰακιδῶν. ἢ τὴν ἀνδρείαν. ἢ τὰ κατὰ πόλεμον ἔργα ἐπαινέσαι, ἤδη τίς μοι ὑποσκαπτέτω πήδημα τῶν μεγάλων σημείων. ὥς τι κοῦφος διὰ τῶν γονάτων εἰμὶ τὸ ἐξώτερον φέρεσθαι. ἀλλ' ἡ γρεῖ οὖν. δυνάμενος πλέον πάντων θαυμάσαι αὐτούς. καὶ ὑπερβαλέσθαι τοὺς ἀγωνίζεσθαι δυναμένους. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν πεντάθλων, οἷς σκάμματα σκάπτονται, ὅταν ἅλλονται. ἐκεῖνον γὰρ κατὰ τὸν ἀγῶνα πηδώντων, ὑποσκάπτεται βόθρος, ἑκάστου τὸ ἅλμα δεικνύς. φησὶν οὖν ὅτι βουλομένῳ μοι τοὺς αἰακίδας ἐγκωμιάζειν. ἤδη τὶς μακρὰ ὑποσκαπτέτω μοι, ἅλματα. νικῆσαι καθάπαξ τοὺς ἐναντιοῦσθαι μοι καὶ ἐγκωμιάζειν βουλομένοις. Καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί. οἱ ἀετοί φησιν, οὐ μόνον τὰ περίγεια πέτονται, ἀλλὰ καὶ πελαγίζουσι. καὶ ἐγὼ οὖν ὡς ἀετὸς, πελαγιῶ ἐν τοῖς ποιήμασιν.

ρωας αἰχματὰς φυτευθέντας,
καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν νηρηΐδων,
αἰακίδας ἐγέραρεν.
ματρόπολίν τε φίλαν ξένων ἄρουραν.
τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυ
σικλυτὰν θέσαντο, πὰρ βω
μὸν πατέρος ἑλλανίου
στάντες πίτναν τ' ἐς αἰθέρα χεῖρας ἁμᾶ.
ἐνδαΐδος ἀριγνῶτες υἱοί,
καὶ βία φώκου κρέοντος.

ἐπῳδ. κῶλ. ια'.

ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν ψαμάθεια
τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν, ἐν δίκα τε,

φῶκος καὶ ἀχιλλεύς. ἀχιλλεὺς μὲν γὰρ, παῖς θέτιδος. ἔκγονος δὲ αἰακοῦ. φῶκος δὲ ψαμάθης νηρηΐδος καὶ αὐτῆς αἰακοῦ. ἐκ δὲ κρόνου καὶ ζηνός, τελαμὼν καὶ πηλεύς. κρόνου μὲν γὰρ χείρων καὶ φιλύρας. χείρωνος δὲ ἐνδηΐς. ἐνδηΐδος δὲ, τελαμὼν καὶ πηλεὺς ἐξ αἰακοῦ. τούτους οὖν κρόνου καὶ ζηνὸς ἀπὸ χρυσῶν νηρηΐδων φυτευθέντας, ἐγέραιρε. τίς; ὁ πυθέας νικήσας. ὡς ἂν προγόνους αὐτοῦ καὶ κτίστορας. ὁ δὲ νοῦς. τοὺς δὲ ἀπὸ κρόνου καὶ διὸς καὶ ἀπὸ τῶν καλλίστων νηρηΐδων, τουτέστι τοὺς αἰακίδας, ἐκόσμησε καὶ αὐτὴν τὴν μητρόπολιν αἴγιναν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἐγέραιρε. ξείνων ἄρουραν δὲ, τὴν αἴγιναν φησίν. ἢ ὅτι φιλόξενοι αἱ αἰγινῆται, ἢ καθότι μητρόπολις ἦν τῶν περὶ πηλέα καὶ τελαμῶνα. φυγαδευθέντας γὰρ ἐκ τῆς αἰγίνης, ἀπῳκίσθησαν, διὰ τὸν φώκου θάνατον. Τάν ποτ' εὔανδρόν τε. τουτέστιν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἔχουσαν. καὶ ἐν τῷ ναυτίλλεσθαι. ὁ δὲ νοῦς. ἥν τινα αἴγιναν, ηὔξαντο ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπιτυχεῖν, καὶ ἔνδοξον φαίνεσθαι τὰ ναυτικά. ηὔξαντο δὲ στάντες παρὰ τὸν ἑλλανίου διὸς βωμόν. ἑλλήνιος δὲ ζεὺς τιμᾶται ἐν αἰγίνῃ. παρὰ τὸ οὕτως ἑλληνίῳ ἀκρωτηρίῳ καλούμενον. φασὶ γάρ. αὐχμοῦ ποτὲ πιέζοντος τὴν ἑλλάδα, ἔνιοι δὲ κατακλυσμοῦ, συνελθόντας τοὺς ἕλληνας, καθικετεῦσαι τὸν αἰακόν, ὡς ὄντα παῖδα διός, ἐξαιτήσασθαι τῶν τότε συσταίτων κακῶν τὴν ἴασιν. τοῦτον δὲ ἀξιωθέντα ἀποθεραπεῦσαι τὰ δεινά, καὶ οὕτω διὰ τὴν τῆς ἑλλάδος σωτηρίαν, ἑλλήνιον παρὰ τοῖς αἰγινήταις τιμῆσαι δία. Ἐνδαΐδος ἀριγνῶτες υἱοί. τινὲς δὲ, στάντες ὁμοῦ ἐλιτάνευσαν περὶ τῶν προειρημένων οἱ ἔνδοξοι παῖδες τῆς ἐνδηΐδος φασί. τελαμὼν καὶ πηλεύς, καὶ ὁ φῶκος ὁ τῆς θεοῦ ψαμμάθης παῖς. ὅν τινα ἡ ψαμμάθη, ἐγέννησε παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς θαλάσσης, εἰκότως ὡς νηρηΐς. κρέοντος δὲ, ἤτοι τοῦ ἐνδόξου, ἢ βασιλέως. Αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν. αἰδοῦμαι καὶ φυλάττομαι φησί, διηγήσασθαι μέγα, τι. καὶ οὐ δικαίως τετολμημένον καὶ πεπραγμένον. εἰς γὰρ τὰ πάτρια τῶν αἰακιδῶν ἐμπεσών, καὶ μνησθεὶς φώκου ὑποστέλλεται τὴν κατ' αὐτὸν τύχην λέγειν. ἔστι δὲ αὕτη. φασὶ γὰρ πηλέα καὶ τελαμῶνα ἐν γυμνασίαις ἀνελόντα φῶκον. τὸν μὲν δίσκῳ τύψαντα, τὸν πηλέα. καὶ τὸν τελαμῶνα, σιδήρῳ τὰ μετάφρενα. καὶ οὕτω τὸ μύσος φεύγοντας, τῆς αἰγίνης ἐκπεσεῖν. καὶ τὸν μὲν τελαμῶνα, εἰς σαλαμῖνα τὴν πρὸς τῇ ἀττικῇ. τὸν δὲ πηλέα εἰς θετταλίαν μετοικῆσαι. ὡς καὶ ἀπολλώνιος ἐν τῷ καταλόγῳ φησί. Τελαμὼν μὲν, ἐν ἀτθίδι νάσσατο νήσῳ. πηλεὺς δ' ἐν φθίῃ ἐριβώλακι ναῖε λιασθείς. Ἄλλος. τί αἰδεῖται ὁ πίνδαρος, καὶ τί αὐτοῖς φησὶ μὴ δικαίως κεκινδυνευμένον εἶναι, τὸ, ὅτι ἀνεῖλον τὸν φῶκον καὶ ἔφυγον. περιεσταλμένως δὲ αὐτὸ εἴρη

ΠΥΘΕΑ, ΥΙΩ ΛΑΜΠΩΝΟΣ, ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ. ΕΙΔΟΣ. Ε.

στροφὴ, α. κῶλα. ια.

οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰ-
μ' ὥστ' ἐλινύσοντ' ἐργάζε-
σθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος
ἑσταότ', ἀλλ' ἐπὶ πάσας
ὁλκάδος, ἔν τ' ἀκάτῳ
γλυκεῖ' ἀοιδὰ στεῖχ' ἀπ' αἰγίνας διαγγέλ-
λοισ' ὅτι λάμπωνος υἱὸς
πυθέας εὐρυσθενὴς,
νικῆ νεμείας παγκρατίου στέφανον.
οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν
ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν.

ἀντιστροφὴ, κῶλα. ια.

ἐκ δὲ κρόνου καὶ ζηνὸς, ἥ-

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμι. Φασὶν ὅτι οἱ οἰκεῖοι τοῦ πυθέου ἦλθον πρὸς αὐτὸν, παρακαλοῦντες ὅπως γράψῃ ἐπινίκιον. πινδάρου δὲ αἰτήσαντος τρεῖς δραχμὰς, ἔφασαν ἐκεῖνοι, κάλλιον εἶναι χάλκεον ἀνδριάντα ὠνήσασθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς, ἢ τὸ ποίημα. χρόνῳ δὲ ὕστερον γνωσιμαχήσαντες, ἦλθον τὸ αὐτὸ διδόντες. ὁ δὲ ἐξονειδίζων αὐτοὺς οὕτως ἤρξατο. καί φησι μὴ κατασκευάζειν ἔργα τὴν αὐτὴν κατέχοντα χώραν. καθὸ οἱ ἀνδριαντουργοὶ τοὺς χαλκοῦς ἀνδριάντας. ἀλλὰ τὰ ποιήματα. ἅπερ πανταχόσε διικνεῖται. ὥστε τὴν ἀρετὴν τῶν ἐπαινεθέντων, πολλαῖς εἶναι δήλην. ὁ δὲ νοῦς. οὐκ εἰμί φησιν ἀνδριαντοποιὸς ὥστε ἀργὰ καὶ ἀκίνητα ἐργάζεσθαι ἀγάλματα ἐπ' αὐτῆς τῆς βαθμίδος ἑστῶτα διηνεκῶς καὶ οὐ δυνάμενα ἀλλαχοῦ τὴν τοῦ νικηφόρου διαβοᾶν εὐδοξίαν. ἐνδείκνυται δὲ διὰ τούτων, ὅτι οἱ λόγοι πάντων εἰσὶ βελτίους. Ἀλλ' ἐπὶ πάσης ὁλκάδος. ὁλκὰς εἶδος φορτηγοῦ πλοίου. ἄκατος δὲ πλοῖον βραχύτατον. ὁ δὲ λόγος. διὰ παντὸς οὖν πλοίου φορτηγοῦ τε καὶ μικροτέρου. ὦ γλυκεῖα μου ᾠδὴ πορεύου. ἐκβοῶσα πρὸς πάντας, τὰς τοῦ πυθέου νίκας. τὸ δὲ νικῆ, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ἄρθρου ἐστίν. Οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν. ἀλληγορεῖ. βουλόμενος σημῆναι τὸν ἀγένειον, ἀπὸ τῆς κυπριζούσης ἀμπέλου. ἡ δὲ ὀπώρα, οὐκ ἔστι τῆς οἰνάνθης μήτηρ. ἀλλὰ τοὐναντίον. προανθεῖ γὰρ πρότερον. εἶτα ὀπώρα γίνεται. χρῆται δὲ, τῇ τοιαύτῃ ἀναστροφῇ συνετῶς. Ἁσυχία φιλεῖ μὲν συμπόσιον. οὐ γὰρ ἡ ἡσυχία φιλεῖ τὸ συμπόσιον, ἀλλὰ τὸ συμπόσιον τὴν ἡσυχίαν. δίδυμος δὲ, βέλτιον φησὶ μὴ τὸν καρπὸν, ἀλλὰ τὴν ὥραν ἀκούειν, καθ' ἣν ὁ καρπὸς ὁμωνύμως πεπαίνεται. ὅτι δὲ καλοῦσι τὸν καιρὸν ὀπώραν, ὅμηρος. Καί φατ' ἐλάσσεσθαι, ἢ ἐν θέρει, ἢ ἐν ὀπώρῃ. θέλει οὖν λέγειν, ὅτι οὔπω καιρὸν τοῦ γενειάσκειν εἶχεν. οἰνάνθην γὰρ κατὰ μεταφορὰν τὸν ἴουλον εἴρηκε. τουτέστι τὴν πρώτην τῶν γενειάδων ἀνάφυσιν. μήτηρ δὲ τοῦ γενειάσκοντος γίνεται ἡ ὥρα. ὁ δὲ νοῦς. οὐδέπω ἐν τῇ γένυι διδεικνὺς τὴν ἁπαλὴν ὥραν καὶ ὀπώραν. τουτέστιν, οὐδέπω γενειάσκων. τὸ δὲ σχῆμα περίφρασις, ἐξ ἀλληγορίας. οὔπω τῆς ἁπαλῆς οἰνάνθης τὴν μητέρα ὀπώραν φαίνων. ὀπώρα ἐστὶν ὥρα. ὡς ὅμηρος Οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ. ἀντὶ τοῦ, τῷ ὀπωρινῷ καιρῷ. Ἐκ δὲ κρόνου καὶ ζηνὸς ἥρωας. συλλήψει κέχρηται. ἀπὸ κρόνου καὶ ζηνὸς καὶ νηρεΐδων, λέγων εἶναι τοὺς αἰακίδας. αἰακὸς γὰρ διός. αἰακοῦ δὲ ἐκ ἐνδηΐδος τῆς χείρωνος, πηλεὺς καὶ τελαμών. ὁ δὲ χείρων, κρόνου. πάλιν ἀπὸ τῶν νηρεΐδων,

οἷον αὖτις, αἰνέων τὸν Μελησίαν. ὁ δὲ νοῦς· μόνον δὲ αὖτις αἰνέων, καὶ ὑμνῶν τὸν Μελησίαν, τὸν ἀλείπτην τοῦ Τιμασάρχου, τὴν ἔριδα καὶ τὴν φιλονεικίαν ἀποστρέψαι, τὴν πρὸς τὸν δῆμον δηλαδή.

οἵαν ἔριδα στρέφοι,
ῥήματα πλέκων ἀπά
λαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
μαλθακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

Ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν. τοῦτο ἐστι καὶ ἄλλο τοῦ Μελησίου ἀκούειν ὥς φησι Δίδυμος. οἷον ἀκαταπάλαιστός ἐστι πρὸς τὸν ἕλκοντα αὐτὸν ἐν λόγοις. ὡς καὶ λογίου ὄντος τοῦ Μελησίου. οἱ δὲ, ὅτι ὀνικηφόρων. τάχα δὲ ὀνικηφόρος κάλλιον ὑμνεῖ. ἀπάλαιστος οὕτω φησὶ καὶ ἀνίκητος τοῖς καὶ ἐν τοῖς λόγοις. καὶ οὐ δυνάμενος παραλογισθῆναι. ἀπὸ τοῦ παλαίοντος δὲ πάλιν ἡ μεταφορά. καὶ προσοικείως ἀπὸ λέξεως, ἀπὸ τῆς ἀθλήσεως. ἑαυτῆς φησιν αὐτὸν εἰς λόγοις ἕλκει, οὐ πίπτει, ἀλλ' ἔστιν ἀκαταπάλαιστος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο τοῦ ἐπαινοῦντος αὐτὸν ἀκοῦσαι ἐφ' οὗ προεῖπον τὸ, οἷον αἰνέων κε Μελησίαν. τὰ δὲ ἑξῆς, ἄλλοι τοῦ Μελησίου λέγει.
Μαλθακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς, τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος. καὶ ταῦτα ἄλλοι τοῦ Μελησίου. οὗτος δὲ ἐστι τὸ γένος ἀθηναῖος. ταῦτα δέ φησιν, ὡς τοῦ Τιμασάρχου ὑπὸ τοῦ Μελησίου ἀληλειμμένου. ἔφεδρος οὕτω τοῖς ἐχθροῖς, ὁ ἀντικείμενος τοῖς ἐχθροῖς, ὁ ἐφεδρεύων καὶ ἀντιτηρῶν. ἀθλητικὸν δὲ τὸ νόημα. οἷον ἀντὶ τοῦ, δὶς καταγώνιστος. προκεκληρωμέναις γὰρ καὶ προκεκμηκόσι τοῖς προηγουμέναις πρὸς ἀλλήλους, ἀκοπίατος ἐφίστηκε. τὸ δὲ τραχὺς, ἀντὶ τοῦ φοβερός. ἐπαχθὴς ὁ δὲ νοῦς ὅλος, πρᾶος μὲν καὶ προσηνὴς τοῖς ἀγαθοῖς καὶ φίλοις. χαλεπὸς δὲ τοῖς ἐναντίοις ἐφεδρεύτης.

Τέλος τοῦ δ'. τῶν νεμέων εἰδῶν.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ πέμπτου τῶν νεμέων εἰδῶν.

Τῆς πέμπτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ἕνδεκα. Τὸ α', δίμετρον ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον. Τὸ β', δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. Τὸ γ', ἐγκωμιολογικὸν παρὰ τὴν τελευταίαν συλλαβήν. Τὸ δ', δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ε', ἐγκωμιολογικόν. Τὸ ς', ὁμοίως τῷ δευτέρῳ. Τὸ ζ', τὸ αὐτό. ἡ δὲ τι, ἐμηκύνθη, ὡς καταλήξασα. Τὸ η', εὐριπίδειον. Τὸ θ', ἰαμβέλεγος. Τὸ ι', ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ια', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

Περὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἐπῳδὴ, κώλων ἕνδεκα. Τὸ α', χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ β', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ', ἐγκωμιολογικόν. Τὸ δ', εὐριπίδειον. Τὸ ε', προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ς', εὐριπίδειον. Τὸ ζ', ἀδωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η', χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ θ', ἀντιχοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, διὰ τὴν ἐν ἀρχῇ τοῦ τροχαίου συζυγίαν. καὶ ἔστι σαπφικὸν πλεονάζον μιᾷ, συλλαβῇ κατὰ τὸν ἴαμβον ἐξηλλαγμένον. Τὸ ι', ἰαμβέλεγος. λειπούσης τῆς ἀρχῆς. Τὸ ια', ἰωνικὸν, δίμετρον ἀκατάληκτον. καὶ ἡ τελευταία ἀτέλεστος τὸ, χάρισιν ἐξέπινεν.

λίθου λευκοτέραν,
ὁ χρυσὸς ἑψόμενος,
αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας.
ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν
ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰ-
σοδαίμονα τεύχει
φῶτα. κεῖνος ἀμφ' Ἀχέροντι
ναιετάων ἐμὰν
γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆ-
τιν. ὀρσοτρίαινα
ἵν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου,
θάλησε κορινθίοις σελίνοις —
ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'.
τὸν, εὐφάνης ἐθέλων
γηραιὸς προπάτωρ,
σὸς ἀείσεται παῖ.
ἄλλοισι δ' ἅλικες ἄλλοι.
τὰ δ' αὐτὸς ἀντῇ τύχῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος
ἐξοχώτατα φάσθαι,
οἷον αἰνέων κε μελη-

Ὁ χρυσὸς ἑψόμενος. τουτέστιν ὡς τὸν χρυσὸν ποιεῖ τὸ πῦρ διαυγέστερον, οὕτω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ὁ ὕμνος διαφανεστέρους καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἴσους. τουτέστιν οὕτω λάμπει, ὡς περ ἀγαθὰ ὑμνούμενα λαμπρότερα.

Κεῖνος ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων. ἐκεῖνος ὁ καλλικλῆς φησὶν, εἰ καὶ τέθνηκεν ἤδη, τῆς ἐμῆς εὐφημίας τυγχανέτω. ὡς τετελευτηκότος δὲ αὐτοῦ, εὕρημα ἐχέτω φησὶ, τὴν ἐμὴν γλῶσσαν εἰς τὸν ὕμνον αὐτοῦ, τὴν ὑμνοῦσαν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κελαδῆτιν.

Καλλικλέα ἴσθμια. τοῦτό φησιν. ὅτι ἐν τῷ τοῦ ποσειδῶνος ἀγῶνι τῷ ἰσθμικῷ, ἐστέφθη παρὰ τῶν κορινθίων καλλικλῆς. Τὸν, εὐφάνης ἐθέλων. ὅν τινα καλλικλέα, καὶ ὁ εὐφάνης ὁ πρεσβύτερος τῶν σῶν προγόνων ὦ τιμάσαρχε, ᾄσει καὶ ὑμνήσει δηλαδή. ὡς ἀποθανόντα ἀποθανών. ὡς ὅτι καὶ ἐν ᾅδου εἰσὶν οἱ θαυμάζοντες τοὺς ἀρίστους. καὶ ὅτι αἰσθανόμενός ἐστιν ἐν αὐτοῖς. ἢ οὕτως. ὁ εὐφάνης οὗτος ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους τιμασάρχῳ παλαιότερός τις καὶ τῶν σοφῶν, καὶ τῶν συγγραφὰς τῶν ἐπαίνων. λέγεται δὲ πάππος εἶναι τοῦ νικηφόρου πρὸς μητρός. ἢ οὕτως. τοῦτο ὥσπερ πεφώνηκεν, ὡς τοῦ εὐφαίοις καὶ καλλικλέοις, ἡλικιωτῶν ὄντων. διὸ φησὶν ἐκεῖνος ὁ ἡλικιώτης ᾄσεται καὶ ὑμνήσει τὸν καλλικλέα. τοὺς δὲ ἄλλους, ὑμνήσουσιν οἱ ἡλικιῶται. τουτέστι, σὲ οἱ ἡλικιῶται ὑμνήσουσιν. τὸν δὲ καλλικλέα, ὁ εὐφάνης. Τὰ δ' αὐτὸς ἀντῇ τύχῃ ἔλπεταί τις ἕκαστος. ἕκαστος γάρ φησιν αἴτεται ταῦτα ὑπάρχειν ἐξοχώτατα, ἅπερ αὐτὸς εἶδε. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ εὐφαίοις παρατετυχηκότος, ὅτι ὁ καλλικλῆς ἐνίκα τὰ ἴσθμια. διὸ ὑμνήσει αὐτόν. ἅτε παρατετυχηκὼς καὶ ἑωρακὼς ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ ὀρσοτρίαινα αὐτὸν νικήσαντα. ἢ οὕτω. ταῦτα γεμὴν ὅπως ἂν τύχῃ λέγων, ἐλπίζει καὶ πείθεται αὐτὸς ἐξευρέτης, καὶ ὑπὲρ τοὺς λογίους εἰρηκέναι. ἔνιοι δὲ, οὕτως. ἅπερ δὴ αὐτὸς τύχῃ θεασάμενος, ταῦτα δοκεῖ καὶ ἀκριβέστερον διατίθεται, καὶ κάλλιον οὕτω νοεῖν τῶν ἄλλων.

Οἷον, αἰνέων κε μελησίαν. ὁ ἀρίσταρχος, ψιλοῖ τὸ οἷον. ὁ δὲ λόγος. μόνον ἄν τις ἐπαινῶν τὸν μελησίαν. τὰς ἀπὸ τῶν ἀθλημάτων ἔριδας παρὰ τῶν ἄλλων στρέφοι. καὶ καθὰ παλαίοι. καὶ καθὰ γωνίζοιτο. ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν παλαιόντων. δύναται δὲ καὶ δασέως ἀναγινώσκεσθαι τὸ οἷον. θαυμαστικῶς. ὥς φησι δίδυμος. ἐλλείπει δὲ τὸ τίς. οἷόν τις τοῦτον τὸν μελησίαν ἐπαινῶν, τὰς τῶν ἄλλων ἔριδας κατὰ παλαίοι οἷον καὶ περιγίνοιτο. διαστρέφει γάρ. ὥσπερ τοὺς φθονοῦντας, μηδὲν αὐτοῦ ἄν. πῶς εἴπε δὲ τὸ τίς. ἔστι γάρ. ἔριδα στρέφοι τὶς ῥήματα περιέχων,

πρὸς ζόφον οὐ περατόν· ἀπότρεπε
αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ
χέρσον ἔντεα ναός.
ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.

στρ. δ'. κῶλ. ιγ'.

Θεανδρίδαισι δ' ἀε-
ξιγυίων ἀέθλων
κάρυξ ἕτοιμος ἔβαν,
Οὐλυμπίᾳ τε, καὶ Ἰσθμοῖ,
Νεμέᾳ τε συνθέμενος.
ἔνθα πεῖραν ἔχοντες, οἴ-
καδε κλυτοκάρπων
οὐ νέονται ἄνευ στεφάνων,
πάτραν νιν ἀκούομεν.
Τιμάσαρχε τεὰν ἐπινι-
κίοισιν ἀοιδαῖς,
πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις,

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ'.

στάλαν θέμεν Παρίου

θεῖν, ὥσπερ οὐδὲ Γαδείρων ἐπέκεινα. Γάδειρα γὰρ πόλις μέχρι τῶν στηλῶν Ἡρακλέους. ἔνθα τὸ τέλος ἐστὶ τοῦ πλεῖν, ἐπὶ τὸ ὁδεύειν. περαιτέρω γὰρ λοιπὸν ὠκεανός. καὶ περατὰ ἀφανῆ ζόφου ὄντος. τὰ ἐπέκεινα οὖν τῶν Γαδείρων, τῆς Εὐρώπης ἐστίν. εἰς δύο γὰρ διῄρητο τὸ παλαιὸν μέρη ἡ οἰκουμένη· Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν. ὁ δὲ νοῦς· ὥσπερ οὐκ ἔστιν ἐσωτέρω πλεῖν ἐπὶ τὴν δύσιν ἐπειδὰν ἅπαξ τις ἐπὶ τὰ Γάδειρα ἀφίκηται, ἀλλ' ἐπιστρεπτέον ἐστὶν ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἔτι πλεῖν, οὕτω καὶ ἐπὶ πάντα τῶν Αἰακιδῶν τὸν ὕμνον ἀφικέσθαι οὐ δυνατόν. μὴ πλέε γοῦν φησι πρὸς ζόφον ἔξω τῶν Γαδείρων. ἀλλ' ἐπίστρεφε τὴν ναῦν ἐπὶ τὴν Εὐρώπην. ἔντεα γὰρ ναὸς περιφραστικῶς, αὐτὴν τὴν ναῦν εἶπε. διὰ τί δὲ τοῦτό φησι, διασαφεῖ. Ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ παίδων. διὸ μετάστρεφε τὴν ναῦν ἐπὶ τὰ δυνατά. ὥσπερ τινὰ ναῦν, ἐπὶ τοὺς ἱερονίκας. Θεανδρίδαισι δ' ἀεξιγυίων ἀέθλων. Φατρία τις ἀπό τινος Θεάνδρου προγόνου. ἔνδοξος τῶν περὶ Τιμάσαρχον. ὃ γέγραπται ἡ ᾠδή. ἦλθον οὖν κάρυξ φησὶν ἕτοιμος τοῖς Θεανδρίδαις, τῶν αὐξόντων τὰ σώματα ἄθλων. καὶ τοῖς ἐν Ἰσθμῷ καὶ Νεμέᾳ. Ἔνθα πεῖραν ἔχοντες. ἔνθα τοῖς ἀγῶσιν ἀπὸ πεῖραν λαβόντες. ἐν γνώσει τῆς ἀγωνίας ὄντες, οὐδέποτε ἄνευ στεφάνων, εἰς τὴν οἰκείαν ἐληλύθασι. τῶν ἔνδοξον καρπὸν φερόντων στεφάνων. Πάτραν νιν ἀκούομεν. τὴν πατρίδα σου ταύτην ἀκούομεν φησὶ τὴν τῶν Θεανδριδῶν ὦ Τιμάσαρχε, προέχουσαν τοῖς τῶν ᾠδῶν ἐπινικίοις, τὸ γὰρ πρόπολον ἔμμεναι, τουτέστι προϋπάρχουσαν εἶναι. ὁ δὲ νοῦς. τοιγαροῦν ἀκούομεν ὦ Τιμάσαρχε τὴν πατρίδα τὴν σὴν τοῖς ὕμνοις τοῖς ἀπὸ τῆς ὑμετέρας νίκης θεραπεύεσθαι. καὶ εἶναι ὑπηρέτιν τῶν ὑμετέρων νικῶν. Εἰ δέ τοι μάτρωι μ' ἔτι Καλλικλεῖ. μήτρως, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός. ὁ δὲ λόγος. εἰ δὲ τοῦ σοῦ ὕμνου κελεύεις ἔτι μεθεῖναι στήλην πρὸς πάροδον, καὶ μνησθῆναι τοῦ τῆς μητρός σου θείου Καλλικλέος, μνησθήσομαι. ἢ οὕτως. εἰ δὲ δὴ καὶ τῷ Καλλικλεῖ τῷ τῆς μητρός σου θείῳ κελεύεις ἐπιστήλην τινὰ ἀναστῆσαι τῆς Παρίου λίθου λευκοτέραν, προσληπτέον ἔξωθεν τὸ, ποιήσω. τουτέστι λαμπρῶς ὑμνήσω κἀκεῖνον. τοῦτο δὲ εἴρηκεν, ὡς διαστάσεως γεγονυίας ἐν ἀρχῇ, ὅτι μνησθήσεται διὰ τῆς ᾠδῆς, τοῦ Καλλικλέος φησίν. ἀλληγορικῶς δὲ τὸ ποίημα στήλην λέγει. Πάριος δὲ λίθος ἐστίν, ὁ καλούμενος λύγδινος.

πῦρ δὲ παγκρατὲς, θρασυμα-
χᾶν τε λεόντων
ὄνυχας ὀξυτάτοις, ἀκμὰν
τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων·
ἐπῳδ. ιγ΄.
ἔγαμεν ὑψιθρόνων
μίαν νηρεΐδων.
εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν.
τᾶς, οὐρανοῦ βασιλῆες
πόντου τ' ἐφεζόμενοι,
δῶρα καὶ κράτος ἐξέ-
φαναν ἐς γένος αὐτῷ,
γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ

Πῦρ δὲ παγκρατές. τὸ πάντων κρατοῦν καὶ δεσπόζον, διὰ τὸ φθαρτικὸν τῆς δυνάμεως. οἱ δὲ, φυσικώτερον ἀκούουσι τὸν λόγον. τὴν τῶν θεῶν φύσιν ἐς πῦρ ἀνάγοντες. ὅτι δὲ καθ' ὃν καιρὸν ἡ θέτις γάμῳ συνάπτεσθαι ἔμελλε τῷ πηλεῖ, εἰς τε πῦρ, καὶ εἰς λέοντα, καὶ εἰς διαφόρους ἰδέας μετέβαλλεν ἑαυτῆς τὴν φύσιν, μὴ βουλομένη γαμηθῆναι τῷ πηλεῖ. καὶ ὅμηρος μαρτυρεῖ. Ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν. Αἰακίδῃ πηλῆϊ. καὶ, ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν, πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. Ἄλλως. φαίνεται ἐκ τούτων ἡ θέτις μὴ βουλομένη γαμηθῆναι πηλεῖ. μετεβάλλετο οὖν, ὡς καὶ ὁ ὁμηρικὸς πρωτεύς. οὔτε οὖν τὸ πῦρ εἰς ὃ μετέβαλλεν, οὔτε οἱ τῶν λεόντων ὄνυχες καὶ ὀδόντες, ἤνυόν τι. σχάσας οὖν καὶ ἐπισχὼν τοὺς ὄνυχας καὶ τοὺς ὀδόντας, ἔγημε τὴν θέτιν ὁ πηλεύς. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. οὗτοι ὅταν λήγωσι τῆς ἐργασίας, σχάζουσι τὰς κώπας. ὁ δὲ νοῦς. τὸ δὲ λεόντων κρατοῦν πῦρ. ᾧ ἀπείκαζεν ἑαυτὴν ἡ θέτις. καὶ τὴν θρασεῖαν τῶν θηρίων φύσιν. καὶ τὴν ἀκμὴν ἐπισχὼν καὶ παύσας τῶν ὀδόντων, οὕτω λοιπὸν ἔγημεν αὐτὴν τὴν ἐνδοξοτάτην τῶν νηρεΐδων. καὶ γέγονε τῶν οὐρανίων θεατὴς ἀκριβῶς. ἐπειδὴ λέγεται ἀπειλῆφθαι ἐν οὐρανῷ, ἀθανασίᾳ τιμηθείς. Εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν. οἱ μὲν, φυσικώτερον, τὸν οὐρανὸν ἀπέδωσαν, διὰ τὸ σφαιροειδές. ἀλλ' ἐναντιοῦται αὐτοῖς, τὰ τῆς ἱστορίας. οὐ γὰρ τὸν οὐρανὸν ὁ πηλεὺς ἐθεάσατο. ἀκουστέον οὖν τὸ περὶ τὸ πήλιον τῶν θεῶν κυκλοτερὲς συμπόσιον. ὅπερ συνετελέσθη τοῖς τοῦ πηλέως γάμοις. λείπει δ' οὖν ἡ ἐπί· ἵν' ᾖ ἐφ' ἧς ἕδρας καθίσαντες οἱ θεοί, οἵ τε ὀλύμπιοι καὶ οὐράνιοι, δῶρα ἔδωκαν αὐτῷ. ἕδρας δὲ, ἢ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ τοῦ ὀλύμπου. ὁ δὲ νοῦς. ἐθεάσατο δὲ τὴν ἕδραν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς θαλαττίους καὶ τοὺς οὐρανίους, οἵτινες αὐτῷ καὶ τοῦτο ἐδωρήσαντο. φανερώσαντες τὸ ἑαυτῶν κράτος καὶ τὸ γένος ἐν ὀφθαλμοῖς. ἢ ὅτι ὁ ποσειδῶν ἵππους, ἥφαιστος δὲ μάχαιραν ἔδωκε. καὶ οὕτω μέχρις ἐκγόνων αὐτοῦ παρέπεμψε τὴν εὔκλειαν. Δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν. ἀμφίβολον. πότερον, διεσήμηναν τὸ κράτος τοῦ πηλέως αὐτῷ ὃν κρατήσει πάντων, ἢ διεσήμηναν ἐν τῷ γάμῳ αὐτοῦ, ὅτι ἔσται οὕτως ἐς γένος, ὥστε καὶ ἐγγόνοις καταλιπεῖν. ἢ τὸ ἑαυτῶν κράτος οἱ θεοὶ ἐξέφαναν αὐτῷ. τουτέστι τὴν ἑαυτῶν φύσιν καὶ δύναμιν, καὶ τὸ ἐς γένος αὐτοῖς. οὐ μεταβαλόντες τὴν μορφὴν ὡς ἔθος θνητοῖς φαντάζεσθαι θεοῖς, ἀλλ' ἐν ταῖς ἰδίαις μορφαῖς ὤφθησαν αὐτῷ. ἢ τὸ κράτος τὸ περιγραμμένον αὐτῷ. Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον, οὐ περατόν. οὐκ ἔστι φησὶ γαδείρων περάσαι τὰ ἐπέκεινα. ζόφος γὰρ καὶ ἀφάνεια. ἀποστρέφειν μὲν οὖν, εἰς τὰ ὀπίσω ἄγει τὴν ναῦν. ἀλληγορικώτερον λέγειν βουλόμενος, ὅτι οὐκ ἔστι δυνατὸν εἰς πάντας τοὺς ἐπαίνους χωρεῖν τοῦ τιμάρχου. ἐπάγει γοῦν, ὅτι οὐκ ἔστι δυνατὸν τὸν πάντα λόγον καὶ ἔπαινον τῶν ἐκγόνων τοῦ αἰακοῦ διελ

ῥεῖαν ἰαολκὸν,
πολεμίᾳ χειρὶ προστραπὼν
πηλεὺς παρέδωκεν αἱμόνεσσιν,

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ'.

δάμαρτος ἱππολύτας,
ἀκάστου δολίαις
τέχναισι χρησάμενος.
τᾷ δαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ,
φύτευέν οἱ θάνατον
ἐκ λόχου, πελίαο παῖς. ἄλαλκε δὲ χείρων.
καὶ τὸ μόρσιμον διόθεν,
πεπρωμένον ἔκφερεν.

ἀφηρῆσθαι. ἢ τὰ πρὸς τὰ ἔθνη τὰ τῶν θηρίων διαχρώμενος, εἰς θεσσαλίαν κατῆλθε. ἢ κατ' ἰωλκὸν, κατεπολέμησεν ἄκαστον, ἤτοι ἰωλκόν. ὁ δὲ νοῦς. ἀλλὰ μόνος καὶ τὴν ὑπὸ τοῖς τέρμασι τοῦ πηλίου ὄρους κειμένην ἰωλκὸν, ὑπήκοον καὶ δούλην ἔδωκε, νικήσας ἐν πολέμῳ διὰ τροπαίου ὁ πηλεὺς, πρότερον οὖσαν μαγνησίας. καὶ αὐτὴν ὑπέταξε θεσσαλοῖς, εἰς πρόφασιν τιμωρίας, ταῖς τοῦ ἀκάστου γυναικὸς κρηθηΐδος ἐπιβουλαῖς ἀποχρησάμενος. αὕτη γὰρ δολίως ἐπεβούλευσε τῷ πηλεῖ. Τᾷ δαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ. δαιδάλου μάχαιραν, τὸν δόλον εἶπε, τὸν μηχανικὸν γεγονότα εἰς ἀπώλειαν. παρόσον δολίᾳ τέχνῃ χρησάμενος, ἐπεβούλευσεν. ὁ γὰρ δαίδαλος ἐκ κρήτης εἰς σικελίαν ἀφικόμενος πρὸς κώκαλον βασιλεύοντα τῆς καμίκου, πείθει τὰς θυγατέρας κωκάλου, διὰ τῆς ὀροφῆς τρήσασαι καθ' ἕρρουν. δι' οὗ ἐκχυθὲν θερμὸν ὕδωρ, ἀπενεχθῆναι τῷ μίνῳ λουομένῳ. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπώλετο ὁ μίνως. τούτῳ οὖν τῷ τρόπῳ φησὶ κεχρῆσθαι τὸν ἄκαστον. ἀφῆκε γὰρ αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἐρημίας, ὡς ἀπολούμενον ὑπὸ τῶν κενταύρων διὸ μετῆλθεν αὐτόν. καὶ πιθανώτερόν ἐστι τὸν δὲ σύνδεσμον, ἀντὶ τοῦ γὰρ παρειλῆφθαι. τῇ γὰρ δαιδάλου μαχαίρᾳ, ὁ ἄκαστος αὐτῷ δόλον ἐφύτευσε. δίδυμος δέ φησι γράφειν δεῖ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. δαιδάλῳ δὲ μαχαίρᾳ, δόλον ἤρτυσε τῷ πηλεῖ, παρελόμενος αὐτοῦ κρύφα, ἵνα χωρὶς ἀμυντηρίου ἁλοὺς, ὑπὸ τῶν κενταύρων φθαρῇ. ταῦτα δὲ ἱστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ ἡσίοδος, λέγων οὕτως. Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή. Αὐτὸν μὲν σχέσθαι. κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν Καλὴν, ἥν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις. Ὡς τὴν μαστεύων, οἶος κατὰ πήλιον αἰπὺ, Αἶψ' ὑπὸ κενταύροισιν ὀρεσκῴοισι δαμείη. δαιδάλου δὲ εἶπε τὴν μάχαιραν, διὰ τὸ ὑπὸ ἡφαίστου κατεσκευάσθαι. ἐπιεικῶς δὲ τὰ ἡφαίστου ἔργα, δαίδαλά φησι. Ποίει δαίδαλα πόλλ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν. ὁ δὲ νοῦς. ὅς τις φησὶν ἄκαστος τὸν τοῦ δαιδάλου τρόπον ἀναλαβὼν, καὶ τὴν ἐκείνου τοῦ δόλου μάχαιραν, ἐμηχανᾶτο κατ' αὐτοῦ θάνατον. οὐχ ὅτι δαιδάλου εἶχε ξίφος, ἀλλ' ὅτι τὸν δόλον ἐῴκει τῷ δαιδάλῳ ὁ ἄκαστος. Ἄλαλκε δὲ χείρων καὶ τὸ μόρσιμον. ἀμφίβολον. πότερον, τὸ μόρσιμον ἔκφερε, καὶ ἔξω ἔφερε τὸν κίνδυνον καὶ τὸν θάνατον αὐτῷ τὸν πεπρωμένον, ἢ δῖον ἐξέφερε καὶ ἀπεδείκνυε τὸ πεπρωμένον. τουτέστιν, ἐξέφερε καὶ ἔσωζε τῶν κινδύνων. ὁ δὲ νοῦς. ἀλλὰ βοηθὸν ἔχων χείρωνα, τὸν ἐχθρὸν ἐτιμωρήσατο. καὶ οὕτως, ὑπὸ τῆς πεπρωμένης διεσώθη, τὸν κίνδυνον διελθών.

φαεννὰν Ἀχιλλεὺς
νᾶσον. Θέτις δὲ κρατεῖ
Φθίᾳ. Νεοπτόλεμος δ᾽ ἀ-
πείρῳ διαπρυσίᾳ.
βουβόται τόθι πρῶνες ἔ-
ξοχοι κατάκεινται,
Δωδώναθεν ἀρχόμενοι,
πρὸς Ἰόνιον πόρον.
Παλίου δὲ πὰρ ποδὶ λα-

γνωμένης Ἀγαμέμνονος(?) παρθένου ἀδείας τοῖς Ἕλλησιν εἰς Ἴλιον, ἠθέλησαν σφαγιάσαι ὑπὲρ ἀδείας. καὶ τῆς Ἀρτέμιδος αὐτὴν ἁρπασάσης, καὶ εἰς Ταύρους, τῆς Σκυθίας τόπον ἀγαγούσης, ἐπεδίωκεν ἐρῶν ὁ Ἀχιλλεύς. καὶ συνηκολούθησε μέχρι ταύτης τῆς νήσου τῆς λεγομένης Λευκῆς. Θέτις δὲ κρατεῖ Φθίᾳ. αἰτιατικὴ ἀντὶ τοῦ, ἐν Φθίᾳ. Φύλαρχός φησι Θέτιν πρὸς Ἥφαιστον ἐλθεῖν εἰς τὸν Ὄλυμπον, ὅπως Ἀχιλλεῖ ὅπλα κατασκευάσῃ. τὸν δὲ ποιῆσαι. ἐρωτικῶς δὲ ἔχοντα τὸν Ἥφαιστον πρὸς τὴν Θέτιν, οὔ φησιν αὐτὰ δώσειν αὐτῇ, εἰ μὴ αὐτῷ προσο[μιλή]σαι. τὴν δὲ αὐτῷ ὑποσχέσθαι. θέλειν μέντοι ὁπλίζεσθαι, ὅπως ἴδῃ εἰ ἁρμόζει ἃ πεποίηκεν ὅπλα τῷ Ἀχιλλεῖ. ἴσην γὰρ αὐτὴν ἐκείνῳ ἔλεγε. τοῦ δὲ παραχωρήσαντος, ὁπλισαμένην τὴν Θέτιν φυγεῖν. τὸν δέ, οὐ δυνάμενον καταλαβεῖν, σφῦραν λαβεῖν καὶ πατάξαι εἰς τὸ σφυρὸν τὴν Θέτιν. τὴν δέ, κακῶς διατεθεῖσαν, ἐλθεῖν εἰς Θετταλίαν, καὶ ἰαθῆναι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῇ ἀπ᾽ ἐκείνης Θετιδείῳ καλουμένῃ. ἔοικε δὲ ὁ Πίνδαρος, μνημονεύειν τοῦ Θετιδείου. περὶ οὗ, ἐν πρώτῳ Φερεκύδης, οὕτω γράφει. Ἔπειτα Πηλεὺς ᾤχετο εἰς Φθίαν, καὶ Θέτιν ἐπὶ τὸ ἴασων τοῦ ἄγων, οἰκεῖ ἐν Φαρσάλῳ, καὶ ἐν Θετιδείῳ. ὃ καλεῖται ἀπὸ τῆς Θέτιδος ἡ πόλις. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἡ δὲ Θέτις, ἄρχει καὶ δεσπόζει τῆς Φθίας. ἔνθα ἐστὶ καὶ τὸ Θετίδειον ἱερόν. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομάχῃ. Νεοπτόλεμος δ᾽ ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ. ὅτι μὲν Νεοπτόλεμος ὁ Ἀχιλλέως παῖς, ἄρχει τῆς πολλῆς ἠπείρου. ἐν ᾗ αἱ ἔξοχοι πρῶνες καὶ πρὸς τροφὴν βοῶν ἐξαίρετοι τυγχάνουσιν, ἐκ Δωδώνης τὴν ἀρχὴν ἔχοντες, καὶ περαιούμεναι πρὸς τῷ Ἰονίῳ πόρῳ. λέγεται δὲ ὅτι, μετὰ τὰ ἐν Ἰλίῳ, ταύτης τῆς ἠπείρου ἦρξεν ὁ Νεοπτόλεμος. Ἄλλως. τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν. βουβόται πρῶνες αἱ κάλλιστοι βοῦς τρέφοντες τόποι. λέγονται γάρ, ἐκ τοῦ γένους τῶν τοῦ Γηρυόνεως βοῶν, αὐτόθι μεμενηκέναι. κλέψαντος παρ᾽ Ἡρακλέος Λαρίνου τινός. ἀφ᾽ οὗ, καὶ Λάρινοι καλοῦνται αἱ ἐκεῖ βόες. μνήμην τοῦ τὸ γένος καταστήσαντος τῇ προσηγορίᾳ φυλάττοντες. τὸ δὲ διαπρυσίᾳ, ἀντὶ τοῦ διηνεκεῖ φησίν. οἷον ἀπ᾽ ἀρχῆς μέχρι πέρατος. οὐ μέρους τῆς ἠπείρου, ἀλλ᾽ ὅλης. ἀπείρῳ γάρ, ἀντὶ τοῦ ἠπείρῳ φησί. βουβόται δέ, οἱ βουκόλοι. βουτρόφος γὰρ ἡ ἤπειρος. Παλίου δὲ παρ᾽ ποδὶ λατρείαν Ἰωλκόν. τὴν δὲ κειμένην Ἰωλκὸν πρὸς τοῖς κάτω μέρεσι τῆς Θεσσαλίας ὁ Πηλεὺς πορθήσας διὰ τὴν Ἀκάστου ἐπιβουλήν, δούλην παρέδωκε τοῖς Θετταλοῖς. τουτέστιν, ὑπήκοον. ἔστι δὲ ἡ Ἰωλκός, τῆς Μαγνησίας. ἥτις πρὸς τοῖς τέρμασι τοῦ Πηλίου ὄρους κεῖται. ἔστι δὲ ἡ αἰτία τῆς δουλείας αὕτη. Ἱππολύτου θυγάτηρ γέγονε Κρηθηὶς Ἀκάστου γαμετή. ἥτις τῷ Πηλεῖ ἐρωτικῶς διατεθεῖσα, καὶ μὴ πείσασα συνελθεῖν αὐτόν, φθάσασα τῷ Ἀκάστῳ ὡς ἄσεμνον, ἢ βίαιον διέβαλεν. ὁ δέ, κατακούσας καὶ προφασισάμενος, ἦγαγεν ἐπὶ τὰ ἀκρώρεια(?) τοῦ Πηλίου. καὶ καταλείψας θηρίοις περιπεσεῖν αὐτόν, ὑπαναχωρεῖ. φασὶ δὲ τοὺς θεούς, τῆς σωφροσύνης οἰκτείραντας τὸν Πηλέα, Ἥφαιστον ἐξαποστεῖλαι. τὸν δὲ μάχαιραν ἔχοντα, τῷ Πηλεῖ

δαίων ὑπερτέρα ἐν
φάει καταβαίνειν
φθονερὰ δ᾽ ἄλλος ἀνὴρ βλέπων,
γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει
ἐπῳδὸς, κῶλ. ιγ΄.
χαμαὶ πετοῖσαν. ἐμοὶ
δ᾽ ὁποίαν ἀρετὰν
ἔδωκε πότμος ἄναξ,
εὖ οἶδ᾽ ὅτι χρόνος ἕρπων,
πεπρωμέναν τελέσει.
ἐξύφαινε γλυκεῖα,
καὶ τόδ᾽ αὐτίκα φόρμιγξ
λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ,
μέλος πεφιλημένον,
οἰνώνᾳ τε, καὶ κύπρῳ,
ἔνθα τεῦκρος ἀπάρχει
ὁ τελαμωνιάδας. ἀτὰρ
αἴας, σαλαμῖν᾽ ἔχει πατρῴαν.
στρ. γ΄. κῶλ. ιγ΄.
ἐν δ᾽ εὐξείνῳ πελάγει,

φθονερὰ δ᾽ ἄλλος ἀνήρ. ἄλλος ἀνήρ, ὁ βάσκανος, ἄλλος ἐχθρὸς, τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν τὴν κενὴν καὶ ματαίαν, ἀφανῆ ἔχει. ὁ δὲ νοῦς. οὗτος γὰρ ἀεὶ ὁ τὸν φθόνον ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχων ἐχθρὸς, τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν καὶ τὴν ἐπ᾽ ἐμοὶ προσδοκίαν κενὴν καὶ ματαίαν ἔχων καὶ τὸν σκοπὸν χαμαὶ καὶ ἄσκοπον ἐνεχθέντα, ἐν τῷ τῆς ἀδοξίας καὶ λύπης σκότῳ, σκοτισθήσεται ὁ βάσκανος. Ἄλλος. εἴ τις φθονεῖ ἡμῖν φησὶ, τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ἐν σκότει κυλίσει. τουτέστιν, οὐδὲν ἀνύσει φθονῶν ἐμοί. ἀλλ᾽ ἐν ἀποκρυβήσεται τῷ σκότῳ καὶ ζόφῳ κυλισθήσεται αὐτὸς ἐν σκοτίᾳ φθονῶν. Ἐμοὶ δ᾽ ὁποίαν ἀρετὰν ἔδωκε πότμος ἄναξ. ἐμοὶ δέ φησιν, ἣν ἔδωκε τάξιν ὁ θεὸς καὶ ἡ εἱμαρμένη, ταύτην πέπεισμαι ὅτι καὶ ὁ μακρὸς διαθέων χρόνος, πληρώσει [illegible]ρον καὶ καλήν. ἢ οὕτως. ἣν δὲ ἔχω παρὰ θεοῦ δύναμιν ποιητικὴν, εὖ οἶδ᾽ ὅτι κατὰ τὴν πεπρωμένην ὁ χρόνος ἐκτελέσει καὶ ἐκλάμψει. Ἐξύφαινε γλυκεῖα καὶ τόδ᾽ αὐτίκα φόρμιγξ. ἐργάζου δὴ σὺν καὶ τηροῦ τοῦτο τὸ ποικίλον μέλος, ὦ γλυκυτάτη φόρμιγξ σὺν τῇ λυδίων ἁρμονίᾳ. ὅπερ ἐστὶ προσφιλέστατον τῇ τε αἰγίνῃ, καὶ τῇ κύπρῳ. οἰνώνη δὲ τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο ἡ αἴγινα, ἀπὸ οἰνώνης τινός. Ἔνθα τεῦκρος ὑπάρχει. ἔνθα δὴ καὶ ἐν τῇ κύπρῳ, ὁ τοῦ τελαμῶνος παῖς ἡγεμονεύει. ὅτε μὴν αἴας, κατέχει τὴν πατρῴαν σαλαμῖνα λόγῳ. ἐπεὶ πατρὶς αὐτοῦ ἡ σαλαμίς, ἐπεὶ ἐν ἰλίῳ τελευτᾷ. ὁ γὰρ τεῦκρος ἐλθὼν μετὰ τὴν ἅλωσιν ἰλίου ἐν σαλαμῖνι, καὶ ἀπορριφθεὶς ὑπὸ τοῦ τελαμῶνος, ὡς αἴτιος γεγονὼς τοῦ φόνου τῷ αἴαντι, φυγὼν ᾤκησε τὴν κύπρον, καὶ ἔσχεν αὐτῆς τὴν ἀρχήν. Ἐν δ᾽ εὐξείνῳ πελάγει. πάλιν τὸ γένος τῶν αἰγινητῶν ὑμνεῖ. ὅτι πολλαχοῦ τὸ ὄνομα ὑπάρξει. ἔστι δέ τις ὧδε τοῦ εὐξείνου πόντου καλουμένη λευκὴ νῆσος. εἰς ἣν δοκεῖ τὸ ἀχιλλέως σῶμα, ὑπὸ θέτιδος μετακεκομίσθαι. καὶ δρόμους τινὰς δεικνύουσι διὰ τὰ τοῦ ἥρωος γυμνάσια. ὅθεν καὶ ὁ πίνδαρος φαενναὶ νῆσον, τὴν λευκὴν μεταληπτικῶς εἶπε. φαεινὸν γὰρ τὸ λευκόν ἐστι. λευκὴ δὲ καλεῖται, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐννοσσευόντων ὀρνέων. ἤτοι ἐρωδιῶν. φαντασίαν γὰρ τοιαύτην τοῖς πλέουσι παρέχει. Ἄλλως. τὴν λεγομένην λευκὴν ἀκτὴν ἐν τῷ εὐξείνῳ πόντῳ ἐν ᾗ πλεῖστοι ἐρωδιοὶ φαινόμενοι, ἐκεῖθεν τοῖς πλέουσι μηνύουσιν αὐτήν. αὕτη καλεῖται καὶ ἀχιλλέως δρόμος. ἐπειδὴ μνηστευομένου τοῦ ἀχιλλέως τὴν ἰφιγένειαν, ἀχθεῖσάν τε διὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν εἰς αὐλίδα.

ἔοικε φαμείν
λόγον ὁ μὴ ξυνιείς. ἐπεὶ
ῥέζοντά τι, καὶ παθεῖν ἔοικεν. —
αἰτιαθέν, κῶλ. ιγ'.
τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν,
ἐρύκει με τεθμός,
ὧραί τ' ἐπειγόμεναι.
ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ,
νουμηνίᾳ θιγέμεν.
ἔμπα καίπερ ἔχει βαθεῖα
ποντιὰς ἅλμα,
μέσσον ἀντίτειν' ἐπιβου
λίᾳ. σφόδρα δόξομεν

τοῦ γὰρ τὸν ὅμοιον λόγον ἕξει ἡ παραβολή. ὡς γὰρ ὁ ἡρακλῆς κατὰ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐλείπετο, ὕστερον δὲ ἐνίκησεν, οὕτω καὶ ὁ ἀθλητής. ὥστε εἰκὸς εἶναι αὐτὸν πεπτωκέναι. ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑπομεῖναι. Τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμός. ἀρίσταρχος. εἰς νουμηνίαν ἐπείγουσαν, προκειμένου ἐστὶν αὐτῷ ἀποδοῦναι τὸν ἐπινίκιον. παρὰ τὰ γάρ φησι τὰ περὶ τὸν ἡρακλέα καὶ ἀλκυονέα, μακρῶς διελθεῖν κωλύομαι. τρίος δὲ τεθμός, ὁ νόμος τοῦ ἐγκωμίου. ὁ νόμος οὖν τοῦ ἐγκωμίου φησί, κωλύει με μακραῖς παρεκβάσεσι χρῆσθαι. ὁ δὲ ἀμμώνιος, ὡμολογηκέναι φησὶ τὸν πίνδαρον ἐν χρόνῳ τινὶ ἀποδώσειν τὸν ἐπινίκιον, ὁ νόμος οὖν οὗτος, ὃν διεστησάμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ τοῦ ἀθλητοῦ περὶ τῆς ἡμέρας ἐν ᾗ ἀποδώσω, κωλύει με μακρὰ γράφειν. οὐ γὰρ φθάσω διὸ ἐπάσαι, ὧραι τ' ἐπειγόμεναι. τουτέστιν ἐπείγουσί με αἱ ὧραι. ὁ δὲ νοῦς, οὕτω. τὰ πολλὰ δὲ καὶ μακρῶν δεόμενα λόγων, διηγεῖσθαι κωλύομαι ὑπό τε τοῦ καιροῦ κατεπείγοντος, καὶ ὑπὸ τοῦ εἰωθότος θεσμοῦ. νενόμισται γὰρ τὰ τοιαῦτα διὰ συντόμου λέγεσθαι. Ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ. ἴυγξ εἶδος ὀρνέου ἐρωτικοῦ. γέγονε δὲ ἡ ἴυγξ ἣν οἱ μὲν φασὶν ἠχοῦς, οἱ δὲ, πειθοῦς γεγενῆσθαι θυγατέρα. ἥτις φαρμάσσουσα τὸν δία ἐς τὸν τῆς ἰοῦς πόθον κατὰ χόλον ἥρας, εἰς ὄρνεον μετεβλήθη. ᾧ κέχρηνται αἱ τὰ ἐρωτικὰ σκευάζουσαι γυναῖκες. ἐκ τούτου δὲ τὸ ὄρνεον ἴυγξ καλεῖται. ἰυγγὶ οὖν τῇ ἐπιθυμίᾳ φησίν. Ἄλλως. ὡς ἀπὸ φαρμάκου φησὶ καὶ ἴυγγος ἕλκομαι τὴν ψυχὴν τῇ ἐπιθυμίᾳ ἣ ὑπεσχόμην ἐπιδείξασθαι τὸν ἐπινίκιον συντελέσας. διὸ τὰ περὶ τὸν ἡρακλέα λέγειν κωλύομαι· σπεύδων τελειῶσαι τὸν ὕμνον εἰς ὃν ὡμολόγησα χρόνον. Ἔμπα καίπερ ἔχει. τῆς ἀναφορᾶς γενομένης περὶ τὸν ἡρακλέα. καὶ εἰ τὸ μέσον ἔχω τῆς ἱστορίας, ἐν μέσῳ τρόπῳ κατὰ τὴν διήγησιν, ὅμως ἀνθέξομαι, καὶ οὐκέτι τοῦ λοιποῦ ἐπίσης ἐκκόψω διὰ τὴν νουμηνίαν. ὁ νοῦς δέ. ὅμως οὖν εἰ καὶ πολὺ τὸ μέσον ἔχει διάστημα ἡ τῆς αἰγίνης θάλασσα πρὸς τὰς θήβας, ἐπείγου καὶ ἀντίτεινε ταῖς τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλαῖς. Ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ. Ἰστέον ὅτι ὁ λόγος πρὸς ἑαυτὸν φιλονεικεῖ. πρὸς ἑαυτὸν γὰρ τοῦτο λέγει ὁ πίνδαρος. ἀντίτεινε τοῖς ἐπιβουλεύουσιν. οἷον, μὴ εἶκε τοῖς ἀντιτέχνοις. μὴ δίδου λαβὰς ὅτι παρεκβέβηκας. τῇ ἐπιβουλίᾳ ἀντὶ τοῦ ἀντίτεινε. ἐναντιοῦ τῷ φθόνῳ. ὅ ἐστιν, ἀπόδος τὸν ἐπινίκιον τῇ ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ. σφόδρα γὰρ τῶν πολεμούντων ἡμᾶς ἀντιδιδασκάλων καὶ ἀντιτέχνων φανησόμεθα καταβαίνοντες, καὶ διοδεύοντες λαμπρῶς, ἐὰν μὴ παρεκβαίνωμεν. δοκεῖ δὲ ταῦτα πίνδαρος εἰς σιμωνίδην. ἐπεὶ ἐκεῖνος παρεκβάσεσι χρῆσθαι εἴωθεν. καθυπέρτεροι οὖν ἐκείνων φανησόμεθα. ἐὰν μὴ παρεκβάσεσιν ἐπιμηκύνωμεν, σφόδρα δόξομεν τῶν ἀντιπολεμούντων ὑπερέχοντες καταβαίνειν.

Αἰγίνας ἕκατι. τῆς ἡρωΐδος Αἰγίνης γυναικὸς χάριν. διὰ τὸ συγγενέσθαι· Θήβη γὰρ καὶ Αἴγινα, ἀδελφαί· θυγατέρες Ἀσωποῦ τοῦ ποταμοῦ· ἀφ' ὧν καὶ αἱ προσηγορίαι τῶν πόλεων. πρὸς φίλους οὖν φησι φίλος ἦλθε· πρὸς Θηβαίους Αἰγινήτης ὤν. ξένιον δὲ ἄστυ, ἤ, τὸ εὔξεινον. ὡς, κλειτὰς δ' ἐπάσσατο στενίδας. ἀντὶ τοῦ, ἃς εὐκλεεῖς καὶ τειχήεσσας. ἀντὶ τοῦ εὐτειχέας. ἢ ξένιον ἄστυ τὰς Θήβας, ἢ Αἴγιναν. διότι πολλάκις καὶ Τελαμὼν Αἰγινήτης ὤν, ὅτε ἔμελλε στρατεύειν εἰς Ἴλιον Ἡρακλῆς, ἐπεξενώθησαν αὐτῷ. διὸ ἐποίσει, ξὺν ᾧ ποτε Τροίαν. Ξὺν ᾧ ποτε Τροίαν. σὺν ᾧ ποτε Ἡρακλεῖ, ἐν τοῖς αὐτοῦ πρώτοις χρόνοις ὁ γενναῖος Τελαμών, ἐπόρθησε τὴν Τροίαν. ἐπόρθησε δὲ σὺν αὐτῷ, καὶ

τις Αἰακίδαισι μίγνυσιν,
Αἰγίνας ἕκατι. φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθών,
ξένιον ἄστυ κατέδραμεν
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.

στρο. β΄. κῶλ. ιγ΄.

ξὺν ᾧ ποτὲ Τροίαν,
κρατερὸς Τελαμὼν
πόρθησε, καὶ Μέροπας
καὶ τὸν μέγαν πολεμιστάν,
ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ.
οὐ τετραορίας γε πρὶν
δυώδεκα πέτρῳ
ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶ-
τας ἱπποδάμους ἕλεν
δὶς τόσους. ἀπειρομάχας

τοὺς νῦν μέν, Κῴους λεγομένους νησιώτας. τότε δὲ κεκλημένους Μέροπας. ἀπὸ Μέροπός τινος. ἐκεῖ γε μὲν ἐπόρθησε, καὶ τὸν μέγιστον καὶ ἐκπληκτικώτατον τῶν γιγάντων Ἀλκυονέα. ὅτι δὲ Ἡρακλῆς ἐπόρθησε τὴν Κῶ ἀπὸ τῆς Ἀσίας καταπλεύσας, καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ. Καί μιν ἔπειτα Κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας. ἔλαβε δὲ καὶ Χαλκιόπην ἐξαίρετον τὴν Εὐρυπύλου τοῦ βασιλέως θυγατέρα. ἀφ' ἧς ἐγέννησε Θεσσαλόν. οὗ παῖδες, Φείδιππος καὶ Ἄντιφος. ἐν Ἰλίῳ στρατεύσαντες. λέγεται δὲ πεπορθηκέναι, διὰ τοὺς Χαλκιόπης ἔρωτας τῆς θυγατρὸς Εὐρυπύλου τοῦ βασιλέως τὴν Κῶ. Καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὴν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ. οὗτος ὁ Ἀλκυονεύς, εἷς τῶν γιγάντων λέγεται περὶ τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου συμβεβληκέναι Ἡρακλεῖ. ὅτε τὰς βοῦς Ἡρακλῆς ἐξ Ἐρυθείας παρήλαυνε. καὶ τῆς μάχης αὐτὸς αἰτία ἐγένετο τῇ βουλῇ τοῦ Διός. πολέμιος γὰρ ἦν τοῖς γίγασιν. οὐ πρότερον οὖν φασιν ἀνεῖλε τὸν Ἀλκυονέα Ἡρακλῆς, πρὶν τὰ ἅρματα αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀλκυονέως θλασθῆναι. μέλλει γὰρ τὸ συντρῖψαι αὐτοῦ δώδεκα ἅρματα. καὶ εἴκοσι τέσσαρας ἄνδρας λίθῳ μεγίστῳ, τὸ τελευταῖον, κατ' αὐτοῦ τὸν λίθον ἔρριψεν. ὃν τῷ ῥοπάλῳ ἀποσεισάμενος, οὕτως ἀπέκτεινε τὸν Ἀλκυονέα. καί φασι κεῖσθαι τὸν λίθον ἐν τῷ Ἰσθμῷ. λέγεται δὲ τότε σύμμαχον εἶναι τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ τὸν Τελαμῶνα. Λόγον ὁ μὲν ξυνιεὶς. ἐπειδὴ ῥητῶς οὐκ ἐξήγγειλεν ὁ Πίνδαρος ὅτι ἐνικᾶτο ὁ Ἡρακλῆς, ἀλλ' ἀμφιβόλως αὐτὸ παρεδήλωσεν. ὁ μὴ συνιεὶς τοῦτο, λέγω φησὶν ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἐλείφθη, ἄπειρος μάχης ἂν εἴη οὗτος. Ἄλλως. τὸν λόγον τοῦτον ὁ μὴ διαλογιζόμενος καὶ νοῶν, ὀφθείη ἂν ἄπειρος μάχης. ὡς μὴ συνιεὶς τὴν τύχην, καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς λόγον. ἐπεὶ ἔρξαντά τι, καὶ παθεῖν ἔοικε φησὶ παρὰ τὸ ὁμηρικόν. ξυνὸς ἐνυάλιος. ἔπαθε γάρ τι καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀποβαλὼν τοὺς ἑταίρους. παρὰ τὸ τοῦ τραγικοῦ. τὸν δρῶντα τοῦτι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. εἴη δ' ἂν ἀπὸ ταύτης τῆς ὁμοιώσεως τῆς περὶ τὸν Ἡρακλέα, ἐλάττωμά τι γεγονὸς περὶ τὸν ἀθλητὴν ἐν ἀρχῇ. οὐ

Τιμόκριτος ἁλίῳ
σὸς πατὴρ ἐθάλπετο. ποι-
κίλον κιθαρίζων
θαμάκε τῷδε μέλει κλιθείς,
ὕμνον κελάδησε καλλίνικον. τ
ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'.
κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶ-
νος ὅρμον στεφάνων
πέμψαντα, καὶ λιπαρᾶν
εὐωνύμων ἀπ' ἀθηνᾶν,
θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις.
οὕνεκ' ἀμφιτρύωνος
ἀγλαὸν παρὰ τύμβον
καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντ

ἡρακλέος ὄλβιαν πρὸς αὐλάν. οὕ-
τως. εἰ δὲ μέχρι τοῦ παρόντος ὁ σὸς
πατὴρ τιμόκριτος ἐν ζῶσιν ἀνεστρέ-
φετο τῇ ἑαυτοῦ μουσικῇ σεμνυνόμε-
νος, συνεχῶς ἂν τούτῳ τῷ μέλει, ἐν
ταύτῃ τῇ ᾠδῇ προσκλίνας ἑαυτὸν
καὶ προσαγαγών, ἀνευφήμησε καὶ
ἀνεβάλετο τὴν γεγονημένην νίκην τὴν
ἀπὸ τοῦ κλεωναίου ἀγῶνος, τοῦ πέμ-
ψαντος πλῆθος καὶ ὁρμαθὸν στεφά-
νων. καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πλουσίων ἀθη-
νῶν καὶ ἐνδόξων νίκην. καὶ τὴν ἐν
ταῖς θήβαις τῶν ἰολαείων καλουμέ-
νων. διότι δὴ παρὰ τὸν τοῦ ἀμφιτρύ-
ωνος τάφον οἱ θηβαῖοι σὺν πολλῇ προ-
θυμίᾳ καὶ βουλήσει, τοῖς τῶν στεφά-
νων ἀνθεσιν ἐκόσμουν, εἰς χάριν καὶ
τιμὴν τῆς αἰγίνης. αἴγινα γὰρ καὶ θήβη ἀδελφαί. ἐξ ὧν αἱ πόλεις ὠνομάσθησαν.
προσφιλὴς γὰρ ὢν ἅτε αἰγινήτης, καὶ πρὸς φίλους ἧκεν τοὺς θηβαίους. ἅτε δὴ καὶ
τὸ εὔξενον αὐτοῦ καταλαβὸν τὰς θήβας, ἠδυνήθη κατ' εὐχὴν θεάσασθαι τὴν τοῦ ἡρα-
κλέος αὐλὴν πάλιν τὰς θήβας. Εὐωνύμων ἀπ' ἀθηνᾶν θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις.
ἐνδόξων. ὀνομαστῶν. ἄδηλον δὲ ποῖον ἀγῶνα ἐνίκησε. πολλοὶ γὰρ τελοῦνται. πα-
ναθήναια καὶ ἄλλα. εἶτα ἐπάγει, θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλαις, ὡς καὶ ἐν θήβαις αὐ-
τοῦ νικήσαντος. ἦν δὲ κατάλληλον προειπεῖν, θηβῶν. ἵν' ᾖ, καὶ ἀπὸ θηβῶν ἔπεμ-
ψας αὐτῷ στέφανον. διατί, ὅτι παρὰ τὸν τοῦ ἀμφιτρύωνος τύμβον οἱ θηβαῖοι, οὐκ
ἄκοντι σε τοῖς ἄνθεσιν ἐμίγνυον. τουτέστιν ἐστεφάνουν, χαίροντες διὰ τὸ συγγενεῖς
εἶναι θηβαίοις αἰγινητῶν. θήβη γὰρ καὶ αἴγινα, ἀσωπίδες. καὶ φασὶ θηβαίοις πολε-
μοῦσιν ἀθηναίοις, ἐκπεσεῖν λόγιον, τοὺς συγγενεῖς ἑλέσθαι συμμάχους. δι' οὗ τοὺς αἰ-
γινήτας ἑλέσθαι. τοῦτο γὰρ ἐδήλου τὸ ῥῆμα. Οὕνεκ' ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμ-
βον καδμεῖοι. ἀντὶ, πατρωνυμικοῦ τοῦ ἀμφιτρυωνίδου. οὐ γὰρ ἀμφιτρύωνι ἄγεται ὁ ἀ-
γών. ὡς δὲ ὅμηρος λέγει, ὑπερίονος ἠελίοιο. ἀντὶ τοῦ ὑπεριονίδου. καὶ εὐριπίδης.
Ὦ, σοὶ χρυσοῦν ἀπώλεσ' ἄδραστος δέ με χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον εἰς ἄργους πόλιν. οὐ γὰρ
ὁ ἄδραστος ἤνεγκε χρυσοῦν ὅρμον εἰς ἄργος, ἀλλ' ὁ πολυνείκης, ὃς ἔδωκεν ἐριφύλῃ. ἔστιν
οὖν, ἀδραστίδης δέ με. ὁ πολυνείκης, οὕτω καὶ τοῦτο. οὕνεκεν ἀμφιτρυωνίδου. ἰό-
λαον γὰρ εἶπεν, οὗτος γὰρ ἰφικλέους. ὁ δὲ, ἀμφιτρύωνος. διό αὐτὸ τὸ στάδιον καὶ γυ-
μνάσιον εἶναι ἰολάειον. καθὼς ὁ περὶ ἀγώνων ἀναγράφεται. ἀψάμθιοι οὐκ ἰολάεια
φησὶν ἄγεσθαι, ἀλλ' ἡράκλεια. τὸν ἀγῶνα οὖν τῶν ἡρακλείων, φησὶν ἐν τῷ τοῦ ἰολάου
γυμνασίῳ διακεῖσθαι. παρὰ τὸ τοῦ ἀμφιτρύωνος μνῆμα. ἔνθα φησὶ καὶ τὸν ἰόλαον κε-
κενοταφῆσθαι. τὸ γὰρ κατ' ἀλήθειαν αὐτοῦ μνῆμα, ἐν σαρδοῖ εἶναι.

δὲ, ἅμα μετὰ τῆς ἐκ χαρίτων τύχης τυχεῖν ἐκ τῆς γλώττης ἑκάστου. ὡς ἐὰν γε χωρὶς χαρίτων γράφηται ὁ λόγος, ἀπόλωλε καὶ ἔσβεσται. ἐὰν δὲ μετὰ χαρίτων, μένει πρὸς αἰῶνα διὰ. καὶ καλλίμαχος. ἐλλάτε νῦν ἐλέγοισι δ' ἐνιψήσασθε λιπώσας χεῖρας, ἵνα μοι πολὺ μένουσιν ἔτος. ὁ δὲ νοῦς. ὁ γὰρ διὰ τῶν λόγων ἔπαινος αὐτῶν τῶν καλῶς πεπραγμένων, μακρότερον διασώζεται καὶ μνημονεύεται. ὅς περ ἂν μάλιστα λόγος καὶ ἔπαινος τετυχηκὼς χαρίτων, λέγεται ἐκ διανοίας συνετῆς. Τό μοι θέμεν κρονίδα τε δὶ καὶ νεμέα.

τερον βιοτεύει.
ὅ τι κε σὺν χαρίτων τύχα,
γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.
αἰτιαθῶ, κτλ. ιγ.
τό μοι θέμεν κρονίδα
τε δὶ καὶ νεμέα
τιμασάρχου τε πάλα,
ὕμνου προκώμιον εἴη.
δέξαιτο δ' αἰακιδᾶν
ἠΰπυργον ἕδος, δίκα
ξεναρκέϊ κοινὸν
φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ

ἐμοὶ εἴη ποιῆσαι. τὸ γὰρ εἴη, οὕτως ἀναβιβαστέον. εἴη μετὰ τῶν χαρίτων γράφειν. τὸ δὲ προηγούμενον τοῦ κώμου, προκώμιον εἶπεν, ἐπειδὴ κωμάζουσιν ᾄδοντες τὸ ποίημα. προκώμιον οὖν, τὸ πρὸ τοῦ κώμου γραφόμενον. δύναται καὶ οὕτω. φησὶν ὁ δίδυμος, παντὸς τοῦ ποιουμένου εἰς αὐτὸν ὕμνου, τοῦτο τὸ ῥῆμα, προκώμιον εἴη. εἶδον, προοίμιόν τι τοιοῦτον γένοιτο, τῶν εἰς αὐτὸν γραφησομένων ὕμνων ὑπ' ἐμοῦ, νικῆσαι καὶ ἄλλοις ἀγῶνας. ἵνα τῶν ἑξῆς ἑπομένων ἐπινικίων, ὁ νῦν γραφόμενος λέγεται, πρὸ παντὸς κώμου γεγονώς. δύναται δὲ καὶ οὕτω. τῶν γραφησομένων αὐτῷ ὕμνων ὑπ' ἄλλων, ὁ ἐμὸς ἂν εἴη προκώμιον. ὁ δὲ νοῦς. ὃν περ δὴ λόγον καὶ ἔπαινον, γένοιτο νῦν ἐμοὶ θεῖναι καὶ συνθεῖναι προκώμιον, τῷ τε δὶ, καὶ αὐτῇ τῇ νεμέᾳ, καὶ τῇ τιμασάρχου πάλῃ. Αλλος. ὕμνου προκώμιον εἴη, διὰ τὸ ὑπὸ χορευόντων μὲν λέγεσθαι τὸν ὕμνον νεωτέρων τινῶν. πρὸ δὲ τῆς τούτων χορείας καὶ κωμασίας, γραφῆναι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ αὐτόν. ὁ δὲ λόγος, γένοιτό μοι ἐπιτυχεῖν πρὸ τοῦ κωμάζειν τοῖς ἐπαίνοις γράφοντι. Δέξαιτο δ' αἰακιδᾶν ἠΰπυργον ἕδος. ῥῆμα ὃ προείρηκε. ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον. τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ ἠΰπυργον τῶν αἰακοῦ ἕδος δέξαιτο ὥς ἐστι δίκαιον. κοινὸν δὲ φέγγος ἐστὶ μὲν καὶ τὴν αἴγιναν ἀκοῦσαι. ἔστι δὲ καὶ τὸ ποίημα τὸ κοινὸν φέγγος γινόμενον. οὐ γὰρ ἐᾷ ἐν ἀφανεῖ τὰ ἔργα. ἀλλὰ φωτίζει κοινῶς. ξεναρκεῖ δὲ ὡς ποδαρκεῖ. κοινὸν φέγγος τῆς ξεναρκοῦς δίκης ἡ τῶν αἰακιδῶν πόλις παραδέξαιτο. ὥς ἐστι δίκαιον ξένους παραδέχεσθαι καὶ ἀποδέχεσθαι. ἢ οὕτω. τῆς τοῖς ξένοις ἀρκούσης δικαιοσύνης, κοινὸς ὢν ὀφθαλμὸς ὦ αἴγινα. ἤτοι περιφραστικῶς ἡ δικαιοτάτη. δέξαιτο δὲ τοῦτο προκώμιον καὶ τοῦτον τὸν ἔπαινον πόλις καλλίστη αἴγινα. ἥτις διὰ τὴν προσοῦσαν πρὸς πάντας τοῖς ξένοις δικαιοσύνην καὶ φιλοξενίαν, κοινὸς ὀφθαλμὸς τῶν πάντων τυγχάνει. Εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ τιμόκριτος. τῷ ἡλίῳ ἐθερμαίνετο. τὸ γὰρ ζᾶ, ἐπιτατικόν ἐστι μόριον ἀεί. τῷ ἰσχυροτάτῳ οὖν φησί. περιφραστικῶς δὲ τοῦτο φησίν. εἰ ἔζη σου ὁ πατὴρ τιμόκριτος ὦ τιμάσαρχε. ἤτοι ὁ ἐν κιθάρᾳ ποικίλος. ἢ ὁ μουσικώτατος ἀπὸ μέρους. ἤσκουν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι μουσικήν. ὁ δὲ νοῦς ὅλος, ἕως

ΤΙΜΑΡΧΩ ΑΙΓΙΝΗΤΗ, ΠΑΛΑΙΣΤΗ. ΕΙΔΟΣ. Δ'.

στρ. α'. κῶλ. ιγ'.

Ἄριστος εὐφροσύνα
πόνων κεκριμένων
ἰατρός· αἱ δὲ σοφαὶ
μοισᾶν θυγατέρες ἀοιδαὶ,
θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.
οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον
γε μαλθακὰ τεύχει
γυῖα, τόσσον εὐλογία,
φόρμιγγι συνάορος.
ῥῆμα δ' ἐργμάτων, χρονιώ-

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Τῆς τετάρτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντιστροφὴ, κώλων ιγ'. Τὸ α', δίμετρον ἰαμβικὸν βραχυκατάληκτον. Τὸ β', δίμετρον ἀντισπαστικὸν βραχυκατάληκτον. Τὸ γ', ὁμοίως τῷ πρώτῳ. Τὸ δ', ἐπιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ε', ὁμοίως τῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ. Τὸ ς', περίοδος δίπους τροχαῖος ἢ γλυκώνειον. Τὸ ζ', ἰαμβικὸν πενθημιμερές. Τὸ η', ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ θ', ἰωνικὸν ἑφθημιμερές. Τὸ ι', τροχαϊκὸν ἐπίτριτον ἢ ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ια', ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς ἐπιωνικῷ διμέτρῳ βραχείας τῆς ἀρχούσης ἀδιαφόρου οὔσης. Τὸ ιβ', περίοδος ἰαμβικὴ ἀπὸ βακχείου ἢ γλυκώνειον λελυμένον. Τὸ ιγ', ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον.

Περὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἐπῳδὸς ὁμοίως κώλων ιγ', ἅτινα ὅμοιά ἐστι πάντα τοῖς κώλοις, τῆς στροφῆς, καὶ ἀντιστροφῆς.

Ἄριστος εὐφροσύνα. ὁ λόγος· τῶν πόνων κρίσιν λαβόντων, καὶ συμπληρωθέντων, ἡ εὐφροσύνη ἰατρός ἐστιν ἄριστος· ἢ τὸ ἄριστος, ἀντὶ τοῦ ἀρίστη· ἢ ὅταν ἀγωνισάμενός τις νικήσῃ, ἔχει τὴν εὐφροσύνην ἀρίστην ἰατρόν· ἢ οὕτως· ἡ ἀρίστη εὐφροσύνη, τοῦ τετελεσμένου καὶ πεπερασμένου πόνου καὶ σπουδάσματος, ἰατρός ἐστιν. Αἱ δὲ σοφαὶ μοισᾶν θυγατέρες. αἱ δὲ σοφαὶ θυγατέρες τῶν μουσῶν, ᾠδαὶ καὶ ἔπαινοι, ἁπτόμεναι αὐτοῦ τοῦ πόνου, αἱ διὰ τοῦ θαυμάζειν, [illegible] τηροῦσι καὶ εὐφροσύνης, ἔθελξαν νιν. τὸ νὶν ἀρίσταρχος, ἀντὶ τῆς εὐφροσύνης ἀκούει· ὥστε εἶναι τὸν λόγον. αἱ δὲ τῶν μουσῶν θυγατέρες αἱ ᾠδαὶ, τουτέστι τὰ ποιήματα ἁπτόμεναι, αὐτὴν τὴν εὐφροσύνην ἔθελξαν τὴν τοῦ ἄθλου, ὅταν ἐγκωμιάζηται. ἔστι δὲ ἄκυρον, οὐ γὰρ θέλγεται εὐφροσύνη, αὐτὴ θέλγουσα τοὺς νενικηκότας. οὐχ ὑπ' ἄλλου θελγομένη. ἄμεινον δέ φησιν ὁ δίδυμος, ἀντὶ τοῦ πόνου ἀκούειν τὴν νίν. οἱ γὰρ μεθ' ὅμηρον, οὐκ ἀκριβοῦσι τὴν ἀντωνυμίαν. ὡς καὶ εὐριπίδης. Ταῖς ἀρχιναύταις, ἐκ δόμων ἄστρον εἴδεος. ὥστε τὸν λόγον εἶναι τοῦτον. αἱ ᾠδαὶ, ἔθελξαν αὐτοὺς τοὺς πόνους. ἁπτόμεναι αὐτῶν· οἷον θέλγουσι τὴν κακοπάθειαν ὑμνοῦσαι αἱ ᾠδαί. Οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακά. οὐδ' οὕτω τὰ θερμὰ λουτρά φησι μαλακύνει κεκμηκότα γυῖα καὶ τετρυμμένα, ὅσον ἡ εὐλογία ἀφίησιν. ὁ δὲ νοῦς ὅλος· οὐκ ἂν δὲ τοσοῦτον ἀπὸ θερμοῦ ὕδατος ἢ βαλανείου χαλασθείη καὶ μαλαχθείη σῶμα κεκμηκὸς, ὅσον ὑπὸ τῶν ἐπαίνων· οἷς μάλιστα τῆς εὐφημίας, τῆς διὰ τῆς κιθάρας ἡδονὴ συνάορος· οἷον συμφερομένη καὶ συνοῦσα. Ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει. παντὸς ἔργου, χρονιώτερόν ἐστι τὸ ῥῆμα. τουτέστιν ὁ ὕμνος· ἅπαντα γὰρ τὰ λεγόμενα ἢ γραφόμενα, χρονιώτερά ἐστι τῶν ἔργων· τὰ μὲν γὰρ ἔργα, τῷ γεγονέναι παρῴχηκε· τὰ δὲ γραφόμενα, αἰώνια παραδίδοται. τρία

δ' ἐνέπει τὸ παρχείμενον
τῶν, οὐκ ἄτερ τισι. χαῖρε
φίλος ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι· κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμ-
φέπει πόμ' ἀοίδιμον αἰο-
λίσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν, —
ἐπῳδός, κεφ. ε.
ὀψέ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν πετανοῖς,
ὃς ἔλαβεν αἶψα τηλόθεν μεταμαιόμενος,
δαφοινὸν ἄγραν ποσίν.
κραγέται δὲ κολοιοὶ, ταπεινὰ νέμονται.
τίν γε μὲν εὐθρόνου κλεοῦς ἐθελοί-
σας ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν
νεμέας· ἐπιδαυρόθεν
τ' ἄπο, καὶ μεγάρων δέδορκε φάος.

ἐρχομένῳ. ἐνέπει δὲ ἀντὶ τοῦ διδάσκει· τὸ παρὸν σκοπεῖν ἐκτίθεσθαι.
Χαῖρε φίλος. ἐγὼ τόδε τοι πέμπω. ἐπεὶ ἴσως ἀπῆρε αἰνοῦντες ἔλεγον τὸ, χαῖρε. ὡς τὸ, χαῖρ' ἀχιλλεῦ. κἀγὼ τόδε τοι πέμπω φησὶ μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι. τὸν ὕμνον λέγω. τῇ ὁμοιότητι δὲ χρῆται τῇ ἀπὸ τοῦ μέλιτος καὶ γάλακτος, μεταφορᾷ, ἐπὶ τοῦ ποιήματος. καθὸ ἀποδέχεται τὰ φύσει γράφων ποιήματα, τὰ ἐκ τρόπου. τὸ γὰρ γάλα, φύσει παρέπεται ταῖς τικτούσαις. τὸ δὲ μέλι, μετὰ πόνου αἱ μέλισσαι ἐργάζονται. ἀλληγορικῶς οὖν τὸν ὕμνον φησί. τὸ καλὸν καὶ ἡδύτατον αὐτοῦ ἐνδεικνύμενος. Κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφέπει στόμ' ἀοίδιμον. ἡ δρόσος φησὶν ἡ τοῦ μέλιτος κιρναμένη πρὸς τὸ γάλα, ποιεῖ τὸ στόμα ἀοίδιμον. καὶ τὸ ποίημα μιχθὲν αὐλοῖς, γίνεται καὶ αὐτὸ θαυμάσιον. οἷον ὡς τὸ γάλα τῷ μέλιτι μιχθὲν χρηστὸν γίνεται, οὕτω καὶ τὸ ποίημα τοῖς αὐλοῖς ἐγκραθὲν, προσηνὲς γίνεται. τὸ δ' αἰολίσιν, ἤτοι ὡς τῇ αἰολίδι ἁρμονίᾳ γεγραμμένου τοῦ ποιήματος, ἢ καθὸ τῶν ποιητῶν ἐστιν αἰολεὺς ὡς βοιωτός. ἢ οὕτω. τοῖς δωρίαις φθόγγοις. αἰολεὺς γὰρ αὖθεν ὁ πίνδαρος. ὅτι οἱ κατ' αὐτὸν θηβαῖοι, αἰολέων ἄποικοι τυγχάνουσιν, ὡς ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἀθάμαντος παιδός.
Ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποταμοῖς. ὡς μετὰ πολὺν χρόνον τῆς νίκης, γεγραμμένου τοῦ ποιήματος, τῆς βραδυτῆτος ἕνεκεν ἱκανῶς καὶ τὴν εἰκόνα παρείληφεν. ἢ οὕτως. εἰ καὶ ὅλως ὀψέ φησιν γέγραπταί μοι τὸ ποίημα, ὅμως ὡς ἀετὸς ταχέως προελθὼν ἐγγύς τι καὶ συνήρπασεν, οὕτως ἐγὼ τὰ πράγματα ταχέως συνήρπακα καὶ γέγραφα. Κραγέται δὲ κολοιοὶ, ταπεινὰ νέμονται. οἱ δὲ ἀντίτεχνοί μου φησὶ κολοιοῖς ἐοίκασι. κράζοντες μόνον καὶ ταπεινὰ νεμόμενοι. οὐ δύνανται δὲ διαίρεσθαι εἰς ὕψος. δοκεῖ δὲ ταῦτα τείνειν εἰς βακχυλίδην. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ φώρασις πρὸς ἀλλήλους. παραβάλλει δὲ ἑαυτὸν μὲν ἀετῷ. κολοιῷ δὲ βακχυλίδην. Τίν γε μὲν εὐθρόνου κλεοῦς ἐθελοίσας. τῆς κλεοῦς τῆς μούσης οὐ λειφθήσεσθαί φησι τῶν γεγραμμένων ἐπινίκων. συλλαμβανομένης αὐτῷ, καὶ χάριν τοῦ λήματος τοῦ ἀθλοφόρου ἐκ τῆς νεμέας. καὶ ἐξ ἐπιδαύρου καὶ ἀπὸ μεγάρων. φασὶ γὰρ καὶ ἐν ἐπιδαύρῳ αὐτὸν νενικηκέναι. τίθεται δὲ ἐν ἐπιδαύρῳ ἀγὼν ἀσκληπιοῦ. τῶν ἀσκληπιαδῶν πρώτων θέντων. μετὰ ταῦτα δὲ ἀργείων, ἀσκληπιοῦ διὰ πενταετηρίδος. τίθεται δὲ ἐν τῷ ἄλσει τοῦ ἀσκληπιοῦ. ἄγεται δὲ, μετὰ ἐννέα ἡμέρας τῶν ἰσθμίων. τὰ μέγαρα δὲ προάγεται, εὐθέως ἔαρος ἀρχομένου. τὸ δὲ δέδορκε φάος, τουτέστι λελάμπρυνται ἡ δόξα τοῦ νενικηκότος καὶ ἐν νεμέᾳ. βουλομένης οὖν φησι τῆς μούσης κλειοῦς λάμπει σου ἡ ἀρετή.

Τέλος, τοῦ τρίτου, τῶν νεμίων εἰδῶν.

ὅ τι νέον ἐπιχώριον χάρ-
μα κελαδέων. βοὰ δὲ νικαφόρῳ
σὺν ἀριστοκλείδᾳ πρέπει,
ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλε-
εῖ προσέθηκε λόγῳ,
καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις,
πυθίου θεάριον. ἐν δὲ πείρα,
τέλος διαφαίνεται, ὧν τις
ἐξοχώτερος γένηται, —
αἰ πεθ, κῶλ. ιγ΄.
ἐν παισὶ νέοισι παῖς· ἐν
δ᾽ ἀνδράσιν, ἀνήρ. τρίτον
ἐν παλαιτέροισι,
μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν
βρότειον ἔθνος. ἐλᾷ δὲ καὶ τέσ-
σαρας ἀρετὰς θνατὸς αἰών. φρονεῖν

Ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων. τὸ ἐπιχώριον καὶ ἴδιον αὐτῶν τῶν αἰγινητῶν χάρμα καὶ ἡδονὴν ἀνυμνῶν τὸν νικηφόρον. ἡ δὲ βοὴ τῶν ὕμνων τῶν νέων, σὺν τῷ νικηφόρῳ ἀριστοκλείδᾳ πρέπει. ἤγουν ἐκπρεπὴς ὑπάρχει. ἔν τισι δὲ γράφεται σὺν τῷ ἰ, τὸ βοᾷ. προσληψόμεθα δὲ ἔξωθεν τὴν σὺν, πρόθεσιν. ἵν᾽ ᾖ σὺν βοᾷ νέων ὁ ὕμνος ἐκπρεπής ἐστιν. ἢ οὕτως. ἡ δὲ βοὴ τοῦ ὕμνου, συμπρέπει τῷ νικηφόρῳ τῷ ἀριστοκλείδᾳ. Ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλεεῖ προσέθηκε λόγῳ. ὃς τὴν αἴγιναν, εὐκλεοῦς λόγου προσθήκην ἐποίησε λαβεῖν δι᾽ ἑαυτοῦ καὶ γὰρ ἀλλ᾽ αἰεὶ ἔμπροσθεν, εὐκλεᾶ αὐτὴν ἐποίησαν. καὶ αὐτὸς δὲ δι᾽ ἑαυτοῦ προσέθηκέ τι εἰς εὔκλειαν αὐτῇ καὶ σεμνότητα. τὸ δὲ θεάριον, τόπος ἐν αἰγίνῃ, δημόσιος. ἔνθα τὰ συμπόσια. εἴρηται, ἀπὸ τῶν θεωρῶν τῶν εἰς ἀπόλλωνα πεμπομένων. Ἄλλως. ἔστιν ἐν αἰγίνῃ πυθίου ἀπόλλωνος ἱερόν. ἐν ᾧ οἱ θεωροὶ διητῶντο, οἱ τὰ θεῖα φυλάσσοντες. θεωροὶ γὰρ οἱ θεοφύλακες. οἱ δὲ, ὅτι ἐν τῷ τοῦ πυθίου ἀπόλλωνος ἱερῷ, οἶκος ἐστὶ καὶ οὗτος θεάριον, διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας οἳ καλοῦνται θεωροὶ, ἐνταῦθα διαιτᾶσθαι. συνέζευξεν οὖν φησι λόγῳ εὐσεβεῖ, καὶ τὸ θεάριον, ταῖς ἀγλααῖς καὶ καλαῖς αὐτοῦ μερίμναις. οἱ δὲ, ταῖς ἐμαῖς μερίμναις καὶ τοῖς ἐμοῖς ποιήμασι συνέζευξε τῷ εὐκλεεῖ λόγῳ φασίν. Ἐν δὲ πείρα. ἐν τῷ πειρᾶσθαι φησὶν ἑκάστου τὸ τέλος διαφαίνεται. οὐκ ἔστι γὰρ γνῶναι τὸν ἀνδρεῖον ἐὰν μὴ ἔτι πρῶτον συμβαίη καὶ περὶ γίνηται. ἢ οὕτως. ὅς τις ἂν ἔξοχος γένηται, τούτου τὸ τέλος ἐν τῇ πείρᾳ, ἀποδείκνυται. τοῦτο δὲ, ὡς πρὸς τὸν ἐγκωμιαζόμενον. ὅτι οὐκ ἄχρι λόγου τὰ προσόντα αὐτῷ δείκνυσιν. Ἐν παλαιτέροισι, προσληπτέον ἔξωθεν παλαιός. λέγει δὲ, οὐχ ὅτι γέρων ἦν τὴν ἡλικίαν. οὐδὲ γὰρ παῖς, ἀλλ᾽ ὡς ὁ τραγικός. καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους πᾶσι ὁμιλεῖ σαι ἡλικία δυνάμενος. καθ᾽ ἕκαστον μέρος τῆς ἡλικίας. Ἄλλως. λείπει τὸ ἐπίστασαι, φησὶ δὲ ὅτι πρὸς πᾶσαν ἡλικίαν ἁρμοδίως προσοικειοῖς ἑαυτόν. ἢ οὕτως. ἐπίσταται ὁ νικηφόρος, ἕκαστον μέρος τῶν προλεχθεισῶν ἡλικιῶν, οἷον μέρος ἐλάχομεν τὸ βρότειον ἔθνος. Ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετάς. ἀρίσταρχος. τρεῖς μὲν τὰς καθ᾽ ἡλικίαν. ἃς προεξηρίθμηται. τὸ ἐν παισὶν εἶναι παῖδα. καὶ τὸ ἐν ἀνδράσιν, ἄνδρα. καὶ τὸ ἐν παλαιτέροις, παλαιότερον. καὶ τετάρτην δέ φησιν. ἐλαύνει ἀρετὴν, τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον. τετάρτη γοῦν ἐστιν ἀρετὴ αὕτη πρὸς ἃς εἴρηκεν. ὡς δεῖ περὶ τοῦ παρόντος φροντίζειν. καὶ μὴ περὶ τῶν ἐσομένων πάντων. ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν δύνασθαι ἁρμόζεσθαι ὁ θνητὸς αἰών. καὶ τετάρτην. ἀρετὴν ταύτην φέρει. τὸ καὶ περὶ τοῦ ἐνεστῶτος φροντίζειν. ὧν οὐκ ἄπεστιν ὁ ἀριστοκλείδης. ἀλλὰ πρὸς ταῖς τρισὶ φησὶν ἃς προκατείληχε, κέκτηται καὶ ταύτην. τουτέστι, τοῦ παρόντος φροντίζειν. ἢ ἐν τούτῳ ἔχει, ἅπερ οἱ ἄλλοι καθ᾽ μέρη

μαλακόχειρα νομόν.
νύμφευσε δ' αὖθις ἀγλαόκαρπον
νηρέος θύγατρα. γόνον τέ οἱ φέρ-
τατον ἀτίταλλεν. ἁρμέ-
νοισι πάντα θυμὸν αὔξων,

ἐπῳδ. κῶλ. η'.

ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθείς
ὑπὸ τροίαν δορίκτυπον ἀλαλὰν λυκίων
τε προσμένοι, καὶ φρυγῶν
δαρδάνων τε. καὶ ἐγχεσιμόροις ἐπιμίξαις
αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πά-
ξαιθ' ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω
πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς
ζαμενὴς ἑλένοιο μέμνων μόλοι,

στροφ. δ'. κῶλ. ιγ'.

τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος
αἰακιδᾶν αὐτόθεν.
ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα,
σέο δ' ἀγών. τόν, ὕμνος ἔβαλεν

Νύμφευσε δ' αὖθις. ἔγημε ἐν τῷ πηλίῳ φησὶν ὁ χείρων, τὴν θέτιν. ὑπεδέξατο γὰρ τοὺς θεούς, ἐπὶ τὴν δαῖτα. τὸ δὲ αὖθις, οὐκ ἐκ δευτέρου. ἀλλὰ μετὰ ταῦτα. ἐναντίον γὰρ ὡς πρός τι λαμβάνεται. Γόνον τέ οἱ φέρτατον ἀτίταλλε. τουτέστιν, ἔτρεφεν ἐν ταῖς ἁρμοδίαις καὶ προσηκούσαις τὴν ἀχιλλέως παιδείαν ψυχήν. Ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθείς. εἰς ταῦτα φησὶν ἀτίταλλε τὸν ἀχιλλέα ὁ χείρων, ἁρμοστὰ αὐτῷ παιδεύματα παρέχων, ἵνα πεμφθεὶς εἰς ἴλιον, τὴν δορίκτυπον ἀλαλὰν τῶν λυκίων ὑπομείνῃ. τοῦτο δέ, αἱ μὲν ἀπηδὰς εἰς τὴν μάχην τῶν λυκίων. αἱ δέ, ἀπηδὰς εἰς τὴν τροίαν ἐκδοῦσαι. ἵνα ᾖ ὑπό, ἀντὶ τῆς εἰς κεῖται. αἱ δὲ ἔξωθεν τό, χώραν προσυπακοῦσαι. ἵν' ᾖ, ὑπὸ τροίαν χώραν. Καὶ ἐγχεσιφόροις ἐπιμίξαις. τουτέστι, καὶ ἵνα τοῖς αἰθίοψι τὰς χεῖρας ἐμπήξαι, καὶ καθίκοιτο τῆς ψυχῆς αὐτῶν, διὰ τοῦ πολεμεῖν. ἢ ἐπὶ τῶν αὐτοῦ φρενῶν τοῦ ἀχιλλέως δεκτέον τὸν λόγον. ἵνα ἑαυτοῦ τὰς χεῖρας πήξαιτο πεπηγυίας παρὰ ταῖς φρεσίν. ἵνα ὃ διανοηθῇ ταῖς φρεσίν, ὑπηρετηθῇ διὰ τῶν χειρῶν. ἐνίοτε γὰρ ἐπιθυμοῦμεν τι κατορθῶσαι, μὴ ὑπηρετουμένων ταῖς χερσίν. ὁ δὲ ἀχιλλεύς, ἐτράφη. ἵν' ὅσαπερ ἂν διανοηθῇ, δυνηθῇ διὰ τῶν χειρῶν κατεργάσασθαι. ἵν' οὖν καθίκοιτο αὐτῶν. τὸν βασιλέα μέμνονα ἀνελών. Τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος αἰακιδᾶν. τὸ φέγγος καὶ ἡ δόξα τῶν αἰακιδῶν, τηλαυγής ἐστιν αὐτόθεν. ἐξ ὧν εἴπομεν νῦν ἔργων. ἢ ἐκ τῆς ἰλίου. ἠρίστευσαν γὰρ ἐπὶ τῆς ἰλίου οἱ αἰακίδαι. ἢ καὶ τρίτον ἐπὶ τῆς αἰγίνης, διὰ τὸ αἰγινήτας εἶναι. ἀναφέρων τὸν ἔπαινον, ἐπὶ τὸν ἀθλητήν, ἐκ τῆς αἰγίνης φησὶν αὐτῷ ἠρτῆσθαι τὸ κλέος. Ζεῦ. τεὸν γὰρ αἷμα. τεχνικώτατα τῷ διῒ προσοικειοῖ τὸν νικηφόρον. πρῶτον μέν, ὅτι πρόγονος τῶν αἰακιδῶν ὁ ζεύς. δεύτερον δέ, ὅτι τοῦ νεμεαίου ἀγῶνος ἔφορος ὁ ζεύς. καθ' ὃν ὁ ἀριστοκλείδης ἐνίκησεν. ἀνάκειται δὲ διΐ, καὶ ὁ νεμεακὸς ἀγών. Ἄλλως. [illegible] ἐπεὶ παρεκβέβηκεν ἐπὶ τοὺς αἰακίδας, ὑμνήσας αὐτῶν τὸ κλέος, βούλεται πάλιν ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν ὕμνον τοῦ ἀθλητοῦ. οὐκ ἀπρόσλογον ἀπόσπασμα ποιήσας. ἐκ τοῦ σοῦ γένους εἰσί φησι ἡ ἀρετὴ τῶν αἰακιδῶν διατί; σὺ γὰρ ἀρχηγέτης εἶ τοῦ γένους αὐτῶν. Τεὸν γὰρ αἷμα σέο δ' ἀγών. τὰ γὰρ νέμεα, σά ἐστι. νεμεονίκης δὲ ὁ ὑμνούμενος. ὁ δὲ νοῦς. ἀπὸ σοῦ τηλαυγὲς ἔχουσι τὸ γένος οἱ αἰακίδαι. σὺ γὰρ ἀρχηγέτης τοῦ γένους αὐτῶν. σός τε ὁ ἀγὼν τῶν νεμέων.

ἄλλοτ' ἄλλα πνέων, οὔποτ' ἀτρεκεῖ
κατέβα ποδί. μυρίαν
δ' ἀρεταῖς ἀτελεῖ νόῳ γεύεται. —

στρο. γ'. κῶλ. ιγ'.

ξανθὸς δ' Ἀχιλλεὺς τὰ μὲν μέ-
νων Φιλύρας ἐν δόμοις
παῖς ἐὼν ἄθυρεν
μεγάλα ἔργα χερσὶ θαμινά,
βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων,
ἶσον τ' ἀνέμοις μάχα λεόντεσσιν ἀ-
γροτέραις ἔπρασσεν φόνον.
κάπρους τ' ἔναιρεν· σώματα
δὲ, παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν
ἑξέτης τοπρῶτον· ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν
χρόνον τόν, ἐθάμβεον, Ἄρτε-
μίς τε, καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα. —

ἀντιστρο. κῶλ. ιγ'.

κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυ-
νῶν δολίων θ' ἑρκέων.
ποσὶ γὰρ κράτισκεν.
λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων
ἔπος ἔχω. βαθυμῆτα Χείρων
τράφεν λιθίνῳ τ' Ἰάσον' ἔνδον τέγει.
καὶ ἔπειτ' ἐν Ἀσκλαπιόν.
τὸν, φαρμάκων δίδαξεν

οὐ τὰ φρονεῖν. ἀλλ' ἀμαυρὰς μεταβαλλόμενος διὰ τὸ σαθρὸν τῆς ἀποτηδεύσεως ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερα. Ξανθὸς δ' Ἀχιλλεύς. τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δόμοις. ἀπὸ τῆς μητρός. ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς τοῦ Χείρωνος ἀκουστέον. παρὰ μὲν γὰρ Ὁμήρῳ μόνον παιδεύεται, διδασκόμενος τὴν ἰατρικήν. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, καὶ τρέφεται παρὰ Χείρωνι. ὁ δὲ νοῦς· ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τὰ μὲν, παῖς ὢν, ἄθυρεν ἐν τοῖς οἴκοις τῆς Φιλύρας. καὶ ταῦτα δὲ μεγάλα καὶ συνεχὲς κατειργάζετο ὀξείαις βολαῖσι μάχας, τῶν δυνατωτέρων ζώων λεόντων τε καὶ συῶν ἀγρίων τὸ πλῆθος ἀναιρῶν. διὰ παντὸς δὲ ὁ Πίνδαρος μᾶλλον τὰ ἐκ φύσεως ἀγαθὰ τῶν ἐκ διδασκαλίας περιγινομένων προκρίνει. τὸ δὲ βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων φησὶν, ἤτοι καθὸ βραχυσίδαρός ἐστιν ἡ ἀκὴ πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος συγκρινομένη, ἢ ἐπεὶ παῖς ἦν ὁ Ἀχιλλεὺς, ἀνάλογον εἶχε τῇ ἡλικίᾳ, βραχυσίδηρον ἄκοντα. τουτέστι, παιδικῷ δόρατι ἐχρήσατο. ἀκαταλλήλως δὲ ἐξενήνοχεν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν λεόντων ἀγροτέρων μάχας ἐνήργει. ἢ λεόντεσσιν ἀγροτέραισιν.

Σώματα δὲ παρὰ Κρονίδαν Κένταυρον. τῶν δὲ αὐτοῦ σώματι ἐνεργῶν ὁ Ἀχιλλεὺς ἄσθματος πλήρης, ἑξέτης ὢν κυνηγῶν θήρας ἐφόρει παρὰ Κρονίδην Κένταυρον ἤτοι τὸν Χείρωνα. ἐκ Κρόνου γὰρ καὶ Φιλύρας. ὡς καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ δευτέρῳ μαρτυρεῖ. Ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον, τὸν, ἐθάμβεον. τουτέστι τὸν ἅπαντα βίον τοῦτο ἐνήργει. καὶ τὰ ἀνδραγαθήματα αὐτοῦ ἐθαύμαζον. Κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν. τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ταχυτῆτα αὐτοῦ, διὰ τούτων παρίστησι. ποδώκης γὰρ ἦν. ἔτι τε εἴωθε μὴ δὲ κύνας ἔχειν, μὴ δὲ λίνα περιπηγνύειν, ἃς δολώσει τοὺς θήρας. οὕτως ἦν ἴσος ἀνέμοις. ἕρκεα δὲ, τὰ λίνα φησίν. τὰ περιφράγματα. δολίων δὲ, ὅτι θηρῶντές τους θήρας, τὰ λίνα λάθρα ἱστᾶσιν. ὅτι δὲ ποδώκης ἦν Ἀχιλλεὺς, καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ λέγων· πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Ἔπος ἔχω βαθυμῆτα Χείρων. ὅτι δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χείρωνι ὁ Ἰάσων, Ἡσίοδός φησιν. Αἴσων, ὃς τέκεθ' υἱὸν Ἰάσονα ποιμένα λαῶν. Ὃν Χείρων θρέψεν ἐνὶ Πηλίῳ ὑλήεντι. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς, παρὰ Χείρωνί φησιν ἐτράφη. ὡς καὶ Σωκράτης ὁ Ἀργεῖός φησι. Τὸν, φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα. τουτέστι, τὸν πραότατην καὶ ὑγιαστικὴν ἔχοντα τὴν διὰ τῶν χειρῶν ἐπιμέλειαν. νομὸν δὲ, τὴν διανέμησιν τῶν φαρμάκων καὶ τὴν ἐμπειρίαν λέγει.

ἐπόρθησε, πολεμήσας πρὸς ἄκαστον τὸν πελίου παῖδα. Καὶ ποντίαν θέτιν κατέμαρψεν. αἰτία τοῦ, περιεγένετο αὐτῆς τῶν ἐπιβουλῶν· διωκομένη γὰρ ὑπ' αὐτοῦ, μετέβαλλε τὰς μορφάς, ὅτε μὲν εἰς πῦρ, ὅτε δέ, εἰς θηρία. ὁ δέ, καρτερήσας, περιεγένετο. περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς, καὶ σοφοκλῆς φησὶν ἐν τρωΐλῳ. Ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους. τῇ παντομόρφῳ θέτιδι συμπλακείς ποτε. καὶ ἐν ἀχιλλέως ἐρασταῖς. Τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει. λέων. δράκων τε. πῦρ, ὕδωρ. ὅτι δὲ τῷ διαφόρῳ τῆς μορφῆς ἠθέλησεν

ὑψίφαλον αἰχματὰν πηλεύς,
ὃς καὶ ἰωλκὸν εἷλεν,
μόνος ἄνευ στρατιᾶς.
καὶ ποντίαν θέτιν κατέμαρψεν
ἐγκονητί. λαομέδοντα δ' εὐρυ
σθενὴς τελαμὼν ἰόλα πα
ραστάτας ἐών, ἔπερσεν.
ἐπῳδ. κῶλ. ι.
καὶ ποτὶ χαλκοτόξων ἀμαζόνων μετ' ἀλκάν,
ἕπετό οἱ. οὐδέ μιν ποτὶ φόβος ἀνδροδάμας
ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν.
συγγενεῖ δέ τις εὐδοξία μέγα βρίθει.
ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει ψεφηνὸς ἀνήρ,

ὑπεκκλέπτειν τοὺς πρὸς τὸν πηλέα γάμους, δημώδης ὁ λόγος. ὥσπερ καὶ ὁ πρωτεὺς τὴν φύσιν ἤμειβε. Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενὴς τελαμών. ἀπὸ μὲν τοῦ λαομέδοντος, τὴν πόρθησιν τῆς ἰλίου σημαίνει. ἀπὸ δὲ τοῦ ἰόλα ὃς ἦν ἰφικλέους υἱός, τὴν ἡρακλέους στρατηγίαν. τῷ δὲ ἡρακλεῖ συγκαθεῖλε τελαμὼν τὴν ἴλιον. Ἄλλως. ἰόλαος, ἡρακλέους ἦν ἡνίοχος. ἐκ συστήματος οὖν λέγει ἰόλα. τουτέστι τῷ ἡρακλεῖ. φησὶν οὖν ὅτι καὶ ὁ τελαμὼν παραστάτης ὢν τοῦ ἡρακλέους, ἅμα τῷ ἰολάῳ ἐπόρθησε τὸν λαομέδοντα. Καί ποτι χαλκοτόξων ἀμαζόνων. χρόνῳ δέ τινι καὶ ἐπὶ τὰς πολεμικὰς ἀμαζόνας ἀπιόντι τῷ ἡρακλεῖ, συνηκολούθησε φησίν, ὅτι πρὸς τὴν ἱππολύτην διὰ τὸν ζωστῆρα ἦλθεν. Ἄλλως. περὶ τοῦ, καὶ ἐπὶ τὰς ἀμαζόνας συστρατεῦσαι. Τελαμὼν ἀκόρητος ἀϋτῆς, ἡμετέρας ἑτάροισι φόως πρώτιστος ἔθηκε. κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον, μελανίππην, αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης. Ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι καὶ πηλεὺς αὐτοῖς συνεστράτευσεν. ἑλλάνικος δὲ πάντας τοὺς ἐν τῇ ἀργοῖ πλεύσαντας, ἡρακλεῖ συστρατεῦσαι φησίν. Οὐδέ μιν ποτὶ φόβος ἀνδροδάμας. τουτέστιν, ὁ τοὺς ἄνδρας δαμάζων φόβος. οὐδέ ποτε δὲ αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν ἐκ τῶν φρενῶν, φόβος τις ἔπαυσεν. οὕτω τῇ ἐκ φύσεως εὐδοξίᾳ πᾶς τις ἐπαίρεται καὶ μέγα φρονεῖ. δεῖ οὖν φησι καὶ τούτοις ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρονεῖν. ἐκ φύσεως γὰρ ἀγαθοί. Ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει ψεφηνὸς ἀνήρ. τουτέστιν, οὐδέ ποτε ἀσφαλῶς ἐπέβη τοῖς καλοῖς. κατεψευσμένος τῆς ἐλπίδος, πολλῶν ἐφετῶν ἀτελὴς ἅπτεται. ὡς ὅμηρος. ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις πόδας ἵζει. Ἄλλως. οὐ διαπαντὸς διομαλίζων ὡς ὁ ἐκ φύσεως τὸ ἀγαθὸν περιπεποιημένος, ἀλλὰ νῦν μὲν ἐπιτυγχάνων, νῦν δ' οὔ. ὁ γὰρ φυσικὴν μὲν οὐδεμίαν ἔχων ὁρμὴν οὐδὲ εὐφυΐαν. διδακτὰ δὲ πάντα, οὗτος οὐδέ ποτε ἐφ' ἓν ὁρμήσας, συνετέλεσεν. ἀλλ' ἐπὶ πολλὰς ἀρετὰς ἐρχόμενος, ἀπογεύεται μόνον. ἢ οὕτω. διομαλίζει. οὐκ ἐπιβαίνει, οὐκ ἐπὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἵσταται. ὁ δὲ δίδυμος. οὐδέ ποτε καταβὰς ἐπὶ πρᾶγμα, ἵσταται, ἐνέμεινεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐνεκαρτέρησεν, ἀλλ' ἐς πολλὰ καὶ ἄλλα μεταπρέπει. ὁ δὲ νοῦς. ὅς τις ὀξὺ ἐπὶ τὸ διδακτὸς καὶ μαθητὸς ἔχει τὰ καλά, σκοτεινός ἐστι καὶ οὐχ ὁμοίως ἐκλάμπει, οὐκ ἀεὶ τὰ

Καὶ γᾶν φράδασσε. θυμὲ
τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι.
αἰακῷ σε φαμὶ, γένει τε μοῖσαν
φέρειν. ἕπεται δὲ λόγῳ δί
κας ἄωτος ἐσλὸς αἰνεῖν.
αὐτιστρο. κῶλ. ιγ΄.
οὐδ᾽ ἀλλοτρίων ἔρωτες
ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες
οἴκοθεν μάτευε.
ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες
γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαιαῖ
σι δ᾽ ἐν ἀρεταῖς γέγαθε πηλεὺς ἄναξ,

Καὶ γᾶν φράδασσεν. αὐτὶ τοῦ φράσας τὴν ἐπρίκισε καὶ δήλην, ἕως τίνος ἐστὶ περατή, καὶ ἕως τίνος, ἡ θάλασσα περατή, ὑποστήσας τὰς στήλας αὐτός. Θυμέ. τίνα πρὸς ἀλλοδαπάν. ἐπιλαμβάνεται ἑαυτοῦ, ὡς περαιτέρω οὗ προσῆκεν, διὰ τοὺς περὶ ἡρακλέους ἐπαίνους τραπέντος. δέον λέγειν περὶ τοῦ προγόνου τοῦ νενικηκότος αἰακοῦ καὶ τελαμῶνος. προσεχέστεροι γάρ οὗτοι ἡρακλέους τοῦ ἐπαινουμένου ἕνεκεν ἀριστοκλείδα. ὁ μὲν γὰρ αἰγινήτης ἐστὶν, ὥσπερ αἰακός. ὁ δὲ ἡρακλῆς θηβαῖος. ἀλληγορεῖ δὲ πρὸς ἄκραν ἀπευθύνειν λέγων τὸν πλοῦν, ἀπὸ τῶν κυβερνητῶν τῶν ἐχομένων δηλονότι ἀκρωτηρίων. ἀλλ᾽ οὐ τῶν προκειμένων. δέον εὐθυπλοεῖν καθὰ λιμένας. τουτέστι, μὴ καὶ τὸν νοῦν περιφέρειν ἔξω τοῦ σκοποῦ τοῖς ἐπαίνοις ἄγοντα. ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸν ἐπαινούμενον τρέπειν. διὸ καὶ ἐπιφέρει, ὡς τόπια τινὰ καὶ οἰκεῖα αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε μοῖσαν φέρειν. τὸ ποίημα δεῖ φέρειν ὦ θυμὲ, αἰακῷ σε. αἰγινήτης γὰρ ὅ, τε ἐπαινούμενος, καὶ αἰακός. Ἄλλως. ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς ἑαυτόν. ὥσπερ γὰρ ἑαυτοῦ παρεκβάντος. καὶ φησί. τίνα πρὸς ἄκραν ἀλλοτρίαν ἐκτρέπεις ὦ θυμέ. αὐτὶ τοῦ διατί τὰ ἡρακλέους νῦν διηγῇ θαύματα ἐάσας τὰ τῶν αἰακιδῶν. λέγε μᾶλλον περὶ αἰακοῦ, καὶ τούτου τοῦ γένους. ἢ τῶν πολέμων. καὶ ἐν τούτοις τὴν μοῦσαν τὴν σὴν, τὸν ὕμνον φέρε. Ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας. ἕπεται δὲ τῷ λόγῳ καὶ ἀκόλουθον φαίνεται. ὅστις λόγος τῆς δίκης ἀκόλουθός ἐστι. τί ἕπεται, ὅτι δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς πάντας ἐπαινεῖν. ἀλλ᾽ οὐ καλὸν ἐξ ἀλλοτρίων κοσμεῖσθαι. κατ᾽ ἔλλειψιν δὲ εἴρηται τὰ πλεῖστα. Ἄλλως. τὸ, ἐσλὸς, αὐτὶ τοῦ, ἐσλούς. ἄωτον δίκαιόν ἐστι τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινεῖν. τοῦτο δὲ, πρὸς τὸν αἰακόν φησιν. ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐπαινεῖν. ἀγαθὸς γὰρ ἦν. οὐ καλοὶ γὰρ οἱ ἔρωτές φασιν. ἡ δὲ ἀρίστη ἡ ἐπιθυμία τὸ, ἀνδρὶ προσάπτειν καὶ προσφέρειν ἔπαινον, ἐξ ἀλλοτρίων ἐγκωμίων καὶ μὴ ἰδίων. Οἴκοθεν μάτευε. ἐκ τῶν ἰδίων τοίνυν γενῶν, ἀνεύρισκε καὶ ἐπιζήτει τὰ ἐγκώμια. καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ θηβαίου ἡρακλέους. πρόσφορον οἰκεῖον ἔπαινον ἔλαχες καὶ ἔχεις. ὅπερ δὴ, γλυκύτατόν ἐστι λέγειν τὸ, ἀπὸ τῶν ἰδίων καλῶν ἐγκωμιάζεσθαι. ἢ οὕτω. τοῦτο φησὶν ἔλαβες ἐκ θεῶν κοσμεῖν τοὺς ἀξίους. ἵν᾽ ᾖ πρὸς αὐτὸν λέγων. κόσμον γάρ φησι, τὸν ἔπαινον. Παλαιαῖσι δ᾽ ἐν ἀρεταῖς γέγαθε πηλεὺς ἄναξ. ἔτι πάλαι φησὶν ὑμνεῖται ὁ πηλεὺς καὶ ὑμνεῖτο. οὐ νεωστὶ οὐδὲ ὑπ᾽ ἐμοῦ μόνον. οὐ γὰρ λέγει ὅτι νῦν γέγηθεν ὁ πηλεὺς ὡς νῦν πρῶτον ἐπαινούμενος, ἀλλ᾽ ἔτι πάλαι ὑμνεῖτο. τὸ δὲ ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμὼν, αὐτὶ τοῦ, ἐξαίρετον. ἐξέχουσαν, καὶ ὑπερβάλλουσαν. ἀναφέρει δὲ ἐπὶ τὰ ὁμηρικά. πηλιάδα μελίην τὴν, πατρὶ φίλῳ τάμε χείρων. ἀντιπίπτει δὲ τοῖς ὁμήρου. ὁ μὲν γὰρ, ὑπὸ χείρωνος φησὶ τμηθῆναι αὐτὴν καὶ δοθῆναι πηλεῖ. οὗτος δὲ, ὑπὸ πηλέως φησὶ τμηθῆναι. δοκεῖ δὲ ὁ πίνδαρος, διὰ τὸν αἰγινήτην χαρίζεσθαι τῷ πηλεῖ. οὐ γὰρ μόνος εἷλε τὴν ἰωλκόν, ἀλλὰ μετὰ ἰάσονος καὶ τῶν τυνδαριδῶν. ὡς ἱστορεῖ φερεκύδης. οὗτος δέ φησιν ὅτι πηλεὺς μόνος, καὶ τὴν ἰωλκὸν

ἄκος ὑγιηρὸν, ἐν βαθυπεδίῳ νεμέᾳ,
τὸ καλλίνικον φέρει.
εἰ δ' ἐὼν καλὸς, ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ,
ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα,
παῖς ἀριστοφάνευς, οὐκέτι πρόσω
ἀβάταν ἅλα κιόνων
ὑπὲρ ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές.
στρο. β'. κῶλ. ιγ'.
ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκεν
ναυτιλίας ἐσχάτας
μάρτυρας κλυτάς. δά-
μασε δὲ θῆρας ἐν πελάγει
ὑπερόχους. ἰδίᾳ τ' ἐρεύνα-
σε τεναγέων ῥοὰς, ὅπα πόμπιμον
κατέβαινε νόστου τέλος,

ἱκανῶς. τὸ δὲ ὥσπερ νόσον ἀγωνίαν καὶ τὸ ἐκ τοῦ παγκρατίου τραῦμα τὸ κατὰ τὴν μεγάλην νέμεαν, βοήθημα καὶ ἴαμα ὑγιεινὸν φέρειν τὴν νίκην. ταύτην γὰρ φάρμακον ἔχει τῶν ἀγώνων. οἱ γὰρ νικήσαντες, οὐδὲ εἰ τραύματα ἔχουσιν αἰσθάνονται διὰ τὸ ἥδεσθαι. Εἰ δ' ἐὼν καλὸς, ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ. ὁ δὲ τὸ εἶδος ὢν καλὸς, ἰσορρόποις τοῦ εἴδους σεμνύνεται πράξεσιν, ὁ τοῦ ἀριστοφάνους παῖς ἀριστοκλείδης, οὐκέτι ῥᾴδιόν ἐστι περαιτέρω προελθεῖν τὴν μὴ πλεομένην θάλασσαν. ἀλλ' ὑπὲρ τὰς ἡρακλείας στήλας τοῖς πλέουσιν. ἀρκεῖ γάρ φησι τούτοις τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τῷ κάλλει, καὶ τῷ νικᾶν. καὶ μὴ ζητεῖν τι ἔτι πλείονα αὐθαδῶς. ὡς γὰρ οὐ δυνατὸν ὑπερβῆναι τὰς ἡρακλέους στήλας, οὕτως οὐδὲ τὴν ἀπὸ τούτου δόξαν. Ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας. ὁ ἡρακλῆς. διὰ τί αὐτὸν ἥρωα καὶ θεὸν εἶπε; λέγεται γὰρ ὅτι τῆς ἑλλάδος προσελθούσης τῷ ἀπόλλωνι καὶ ἐρωτώσης ὅπως δεῖ τιμᾶν τὸν ἡρακλέα μετὰ τὴν ἀποθέωσιν, εἶπεν ὁ θεός. νῦν μὲν, ὡς ἥρωα. τῇ δὲ ἐπιούσῃ, ὡς θεόν. ὁ δὲ νοῦς ὅλος. ἅς τινας στήλας ὁ ἥρως καὶ θεὸς ἡρακλῆς, τῆς τελευταίας ναυτιλίας, καὶ τοῦ ἐσχάτου πλοῦ, ἔστησε περιφανέστατα σημεῖα. ὡς ἐν παρεκβάσει δὲ λέγει, ὅτι καὶ ἀνεῖλε θαλάσσια θηρία. οἷον, τὸ κῆτος. λέγεται γὰρ ὁ ἡρακλῆς, διαπλεῦσαι τὰ δυτικὰ μέρη, καὶ λιβύην, καὶ ἔτι περαιτέρω. καὶ θεασάμενος ἄπειρον τὸ πέλαγος, ὅρους τοῦ πλοῦ, δύο κίονας ἔστησε. τὸν μὲν ἕτερον, ἐν λιβύῃ. τὸν δὲ ἄλλον, εἰς τὸ ἕτερον κλίμα. τὸ δὲ μάρτυρας κλυτὰς, ἀμφίβολον. πότερον τῆς ἐσχάτης μάρτυρες ναυτιλίας αἱ στῆλαι, ἢ κατὰ τὸ μυθικὸν, τῆς ἐσχάτης μάρτυρας ἐμφανιζούσας ἔθηκεν, ὅτι μέχρις αὐτῶν δεῖ πλεῖν. ἔστι δὲ καὶ περισπᾶσαι τὸ, κλυτᾶς. ἵν' ᾖ τῆς κλυτῆς ναυτιλίας ἐσχάτης μάρτυρας τὰς στήλας ἔθηκεν. αἱ δὲ ἡράκλειαι στῆλαι, καὶ βριάρεω λέγονται εἶναι, καθό φησι στῆλαι, τὴν αἰγαίωνος ἁλὸς μεδέοντι γίγαντος. Ὑπερόχους ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασε τεναγέων. δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπερόχους. οἷον ὑπερέχοντας καὶ μεγίστους. ἡ δὲ ἀπόστασις αὐτῷ, ὥσπερ τοῦ κήτους τοῦ περὶ τὴν ἴλιον, καὶ τὸν λαομέδοντα. τὸ δὲ ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασεν, ἔνιοι γράφουσι. διά τ' ἐρεύνασε. διηρεύνησέ τι ἰδίᾳ, ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ. οὐκ ὥσπερ τάξαντος εὐρυσθέως, ἀλλὰ κατὰ τὸ φιλόπονον, αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἠρεύνησε. ὅθεν ἦν δυνατὸν ἐπανελθεῖν τινάς. καλλίμαχος. Χαῖρε βαρυσκίπων ὥσπερ τάκτα μὲν ἑξάκι δια. Ἐκ δ' αὐτ' ἀγρεσίης πολλάκι πολλὰ καμών. τουτέστι, τὰ πάραθλα. τενάγη δὲ λέγονται, αἱ δίυγροι καὶ παραποτάμιοι ὀφρύες. ἤτοι παρὰ τὶ τεταμένη τίς, καὶ ὑπερέχουσα γῆ οὖσα. ἢ ἀπὸ τοῦ τέγγεσθαι, τουτέστι βρέχεσθαι.

δόκιμον ὕμνον· ἐγὼ δ' ἐκείνων
τέ μιν ὀάροις λύρᾳ τε κοινάσομαι.
χαρίεντα δ' ἕξει πόνον
χώρας ἄγαλμα μυρμι
δόνες ἵνα, πρότεροι
ᾤκησαν· ὧν παλαίφατον ἀγορὰν
οὐκ ἐλεγχέεσσιν ἀριστοκλείδας
τεὰν ἐμίανε κατ' αἶσαν
ἐν περισθενεῖ μαλαχθείς, τ
ἑξῆς, κτλ. ἤ.
παγκρατίου στόλῳ· καματωδέων δὲ πλα
γᾶν

οὐρανοῦ βασίλεια θύγατερ. Ἐγὼ δ' ἐκείνων τέ μιν ὀάροις. ἐκ τῶν νεανίσκων φησὶ τῶν μελπόντων παρ' ἐμοί, τὸν ὕμνον κοινώσομαι. μετ' ᾠδῆς γὰρ καὶ λύρας, ἀπαγγέλλονται οἱ ἐπίνικοι. ὁ δὲ νοῦς, ἐγὼ δὲ ταῖς ἐκείνων τῶν χορευτῶν φωναῖς καὶ ταῖς λύραις, κοινῶς τὸν ὕμνον ᾄσομαι. Χαρίεντα δ' ἕξει πόνον. ἀμφίβολον. πότερον ἡ αἴγινα τὸν ὕμνον ἕξει, τῆς χώρας αὐτῆς ὄντα ἄγαλμα, ἢ τὸν πόνον ἕξει, τουτέστι τὸν ὕμνον. χαρίεντα δέ, αὐτὶ τοῦ ἐπὶ χάριν. ἢ οὕτως. ἡ αἴγινα ἥ τίς ἐστι χώρας ἄγαλμα, ἕξει μου τὸν ὕμνον ἐν χάριτι. Ἄλλως. Τὸν δὲ χαρίεντα πόνον τοῦ παγκρατίου, διὰ τῶν ὕμνων ἕξει μνημονευόμενον ἡ αἴγινα. ἡ οὖσα ἄγαλμα τῆς περὶ αὐτὴν πάσης χώρας. ἢ, χαρίεντα πόνον τὸν ὕμνον ἕξει ἡ αἴγινα, ἡ οὖσα τῆς περὶ αὐτὴν χώρας ἄγαλμα. Μυρμιδόνες ἵνα, πρότεροι ᾤκησαν. περὶ τῶν μυρμιδόνων ἡσίοδος μέν, οὕτω φησίν. Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τίκεν αἰακὸν ἱππιοχάρμην. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον, Μοῦνος ἐὼν ἤσχαλλε, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Ὅσσαι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου. Τοὺς ἄνδρας ποίησε, βαθυζώνους τε, γυναῖκας. Οἳ δή τοι πρῶτοι ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας. θεογένης δὲ ἐν τῷ περὶ αἰγίνης, οὕτω γράφει. ἄλλοι δέ τινες πιθανώτερον ἐξηγοῦνται περὶ τούτων. ὀλιγανθρωπούσης γάρ τῆς νήσου, φασὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὴν ἐν σπηλαίοις καταγείοις διαιτᾶσθαι, παντελῶς ἀκατασκεύοις ὄντας. καὶ τοὺς μὲν γινομένους καρπούς, εἰς ταῦτα καταφέρειν. τὴν δὲ ἐκ τούτων ὀρυττομένην γῆν, ἐπὶ τὰ γεώργια ἀναφέρειν, οὔσης ἐπιεικῶς ὑπαίθρου, καὶ ὑποπετροῦ τῆς νήσου. μάλιστα δὲ τῶν πεδινῶν τόπον αὐτῆς. διὸ ἐμφερομένων αὐτοὺς ὡς εἶδον ταῦτα πράττοντας, τοῖς ἔξωθεν ἐρχομένοις μύρμηξι, μυρμιδόνας κληθῆναι. μεθ' ὧν συνοικήσαντα τὸν αἰακόν, τοῖς ἐκ πελοποννήσου μεθ' ἑαυτοῦ παραγινομένοις, ἐξημερῶσαί τε, καὶ νόμοις δοῦναι, καὶ σύνταξιν πολιτικήν. ἢ χρησαμένους αὐτούς, παντελῶς δοκεῖν ἐκ μυρμήκων γενέσθαι αὐτούς. Ὧν παλαίφατον ἀγοράν. ὧν, τῶν μυρμιδόνων, τὴν πάλαι πεφατισμένην, τουτέστιν ὑμνουμένην ἀγορὰν καὶ σύνοδον οὐδαμῶς ὕβρισε, καὶ ὀνειδισμοῖς ἐμίανεν ἀριστοκλείδης, ἀλλὰ τοὐναντίον καὶ προσηύξησεν. ὡς καὶ ὅμηρος. Ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαυρότατος βάλ' ἀχαιῶν. ἀλλὰ ἰσχυρότατος δηλονότι. Ἄλλως. διὰ τὸ σόν φησι μέρος ὦ μοῦσα, ἢ ὦ αἴγινα, ὅ ἐστι τοῦ ὕμνου τυχεῖν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ μερίδα καὶ σπουδήν, ὅσον τι αἰσχύνειν αὐτοῦ. Παγκρατίου στόλῳ. στόλῳ μὲν τῷ στάσει. εἰσὶ δέ, οἵ, τὸ παγκράτιον ἀρχαΐζοντες, καὶ τὸν θησέα φασὶ τῷ μινοταύρῳ παγκρατιαστικῶς ἀγωνίσασθαι. ἀριστοτέλης δέ, λεύκαρόν φησι τὸν ἀκαρνᾶνα πρῶτον ἐντεχνον τὸ παγκράτιον ποιῆσαι. ὁ δὲ νοῦς, τῇ τοῦ παγκρατίου ὁρμῇ. τοῦτο γὰρ λέγει στόλῳ καὶ ὁρμῇ τῇ περισθενεῖ, καὶ πανταχόθεν συνεχομένῃ, μαλαχθεὶς καὶ γυμνασθεὶς

τὰν πολυξέναν ἐν
ἱερομηνίᾳ νεμεάδι,
ἵκεο δωρίδα νᾶσον αἴγι
ναν. ὕδατι γάρ μένοντ᾽ ἐπ᾽ ἀσωπίῳ,
μελιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέ
θεν ὄπα μαιόμενοι.
διψῇ δὲ πρᾶγος, ἄλλο μὲν ἄλλου.
ἀεθλονικία δὲ μάλιστ᾽ ἀοιδὰν
φιλεῖ στεφάνων ἀρετᾶν τε,
δεξιωτάταν ὀπαδόν.
ἀντιστρ. κῶλ. ιγ΄.
τᾶς, ἀφθονίαν ὄπαζε,
μήτιος ἁμᾶς ἄπο
ἄρχε δ᾽ οὐρανοῦ πο
λυνεφέλα κρέοντι θύγατερ,

εἶναι καὶ τὸν ἐν αἰγίνῃ. ὁ δὲ καλλίστρατος, ἀσωπίδα ἐν αἰγίνῃ. δύναται δὲ καὶ ἐνθάδε τοῦ ἐν βοιωτίᾳ ποταμοῦ ἀσωποῦ ἀκούεσθαι, ὡς τῶν ἐξ αἰγίνης χορευτῶν, τῷ πινδάρῳ προσλιπαρούντων, ἕνεκα τοῦ γράφειν ἀριστοκλεῖ τὸν ἐπίνικον. Ἱερομηνίᾳ δέ φησι νεμεάδι, τουτέστι, τῇ τῶν ἐπινίκων εὐωχίᾳ. ἱερομηνίαν δὲ λέγουσι κατὰ σύνθεσιν, τὴν ἱερονουμηνίαν. αἱ γὰρ τῶν μηνῶν ἀρχαὶ, ἱεραί εἰσι τοῦ ἀπόλλωνος, καθὸ ὁ αὐτὸς δοκεῖ εἶναι τῷ ἡλίῳ. ἐν ἱερονουμηνίᾳ ἐλθεῖν νεμεάδι, ἐν ᾗ μέλλομεν ἡμέρᾳ, τὸν εἰς τὴν νεμεακὴν νίκην ὕμνον γράφειν. οἱ δὲ, ἱερὸν μῆνα καθόλου λέγουσι κεκλῆσθαι, ἐν ᾧ τὰ νέμεα ἄγεται. ἱερομηνίαι δὲ λέγονται, αἱ ἐν τῷ μηνὶ ἱεραὶ ἡμέραι, αἱ δή ἐστι θεοῖς ἀνειμέναι. τὸν οὖν δημητριῶνα μῆνά φησι φιλόχορος ὅλον ψηφίσασθαι τοὺς ἀθηναίους, ἱερομηνίαν λέγεσθαι. ὅσον, ὅλον ἑορτὴν, ἱερομηνίαν. φησὶν ἐν τούτοις ἅπαν τῶν ἡμερῶν ἀγόντων ἱερομηνίαν. ἔοικε δὲ ὁ πίνδαρος νῦν ἱερομηνίαν λέγειν, τὴν τῶν ἐπινίκων ἑορτήν. οὐ γάρ ἐστι δημοτελής. ὁ δὲ νοῦς. ἱκετεύω σε ὦ ἐντιμοτάτη μοῦσα ἡμετέρα μῆτερ, παραγενοῦ μοι εἰς τὴν πολύξενον νῆσον τὴν τῶν δωριέων τῶν ἀργείων ἄποικον. ἐν τῇδε τῇ ἱερονουμηνίᾳ τῆς νεμεάδος, ἧκε εἰς τὴν αἴγιναν. ἐνθάδε γὰρ τῶν ὑδάτων τοῦ ἀσωποῦ ποταμοῦ, τουτέστιν ἐν ταῖς θήβαις, προσμένουσιν ἡμᾶς οἱ νεανίαι, οἱ τῶν ἡδυτάτων ὕμνων τέκτονες καὶ χορευταὶ, τὴν σὴν φωνὴν ὦ μοῦσα ἐπιζητοῦντες.

Διψῇ δὲ πρᾶγος, ἄλλο μὲν ἄλλου. διψῇ δὲ καὶ ἐπιθυμεῖ, ἄλλο μὲν ἄλλου πράγματος. ἡ δὲ ἐκ φιλονεικίας ἔρις ἡ ἀθλονεικία, μάλιστα φιλεῖ τοὺς ἐπαίνους καὶ τοὺς ὕμνους. τῶν γὰρ στεφάνων καὶ ἀρετῶν, ἐπιδέξιος καὶ καλλίστη ὀπαδὸς ἡ ᾠδή. ἡ γὰρ ᾠδὴ καὶ τὸ ἐγκώμιόν φησιν, ἕπεται ταῖς ἀρεταῖς καὶ τοῖς στεφάνοις τοῖς τοῦ νικηφόρου. Τᾶς, ἀφθονίαν ὄπαζε. ταύτης οὖν τῆς ᾠδῆς ὦ μοῦσα, ἀφθονίαν δίδου ἀπὸ τῆς ἐμῆς διανοίας. Ἄρχε δ᾽ οὐρανοῦ. αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὁ μὲν ἀρίσταρχος, οὐρανοῦ θυγατέρα τὴν μοῦσαν δέδεκται, καθάπερ μίμνερμος, καὶ ἀλκμὰν ἱστοροῦσιν. ὁ δὲ ἀμμώνιος προστίθησιν, ὅτι διὰ τοῦτο κρέοντα κέκληκε τὸν οὐρανὸν, ὅτι πρὶν κρόνον βασιλεῦσαι, οὗτος ἐβασίλευσεν. ἤλλακται δὲ ἡ ἀπόδοσις, ἀντὶ τοῦ, τοῦ πολυνεφέλου οὐρανοῦ θυγατέρα. βέλτιον δέ φησιν ὁ πίνδαρος ἀκούειν τὸ ὅλον οὕτως. τοῦ πολυνεφέλου κρέοντος οὐρανοῦ, θύγατερ τοῦ διός. κρέων γὰρ οὐρανοῦ ὁ ζεύς. διὸς δὲ, μοῦσαι. ὁ δὲ νοῦς, κατάρχε δὲ αὐτῆς ὦ μοῦσά μοι καὶ παρέχε δόκιμον καὶ κάλλιστον, ὦ τοῦ πολυνεφέλου

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗ ΑΙΓΙΝΗΤΗ, ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ. ΕΙΔΟΣ. Γ'.

στρ. α'. κώλ. ιγ'.

Ὦ πότνια μοῖσα μᾶτερ
ἁμετέρα, λίσσομαι

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Τῆς τρίτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλ. ιγ'. Τὸ α', ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ β', ἀντιχοριαμβικόν, δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ γ', ἰθυφαλλικόν. Τὸ δ', τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ε', τὸ αὐτό. Τὸ ς', ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ζ', ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ η', ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ θ', τροχαϊκὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ι', ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ια', σαπφικὸν ἑνδεκασύλλαβον. Τὸ ιβ', ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ιγ', τροχαϊκὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ. Ἡ ἐπῳδός, κώλ. η'. Τὸ α', χοριαμβικόν, τετράμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ β', ἰαμβικὸν πεντασύλλαβον, καὶ ἴωνος τοῦ ἀπὸ διαφόρου ἀρχῆς. εἶτα πάλιν ἴωνος τοῦ ἀπεμφαίνοντος, διὰ τὴν λύσιν καὶ συλλαβήν. δύναται καὶ ὅλον ὡς ἰαμβικόν. παρακεχαραγμένον μέντοι, διὰ τὸν τελευταῖον πόδα. Τὸ γ', δίμετρον χοριαμβικόν, καταληκτικόν. Τὸ δ', δοκεῖ ἀντισπαστικὸν εἶναι. Τὸ ε', χοριαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ς', ἀντισπαστικόν, τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ζ', ἰωνικὸν μονόμετρον, καταληκτικὸν δύο συλλαβῶν. Τὸ η', δακτυλικὸν τετράμετρον, παρὰ τὴν ἐν ἀρχαῖς συλλαβήν.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ. Ἀριστοκλεῖ, αἰγινήτῃ. Αἴγινα μία νῆσος τῶν σποράδων. ἀντικρὺ κειμένη τῆς ἀττικῆς, ἄποικος τῶν ἀργείων. ἔοικε δὲ βραδύτερον ἀποδιδοὺς τὸν ἐπίνικον, σπεύδειν γράφειν. ἴσως καὶ τῆς πανηγύρεως κατεπειγούσης.

Ὦ πότνια μοῖσα, μᾶτερ ἁμετέρα. μητέρα ἑαυτοῦ εἶπε τὴν μοῦσαν ὁ πίνδαρος, ὡς αὐτοῦ ἐνθάδε τρεφόμενος ἐκ τῶν μουσῶν. Ἐκ γάρ τοι μουσάων καὶ ἑκηβόλου ἀπόλλωνος, ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν. ἀντὶ τοῦ τροφόν. διὰ τὸ ἀποζῆν αὐτόν, ἐξ ὧν ἔγραφεν ἐπινίκων. ἄμεινον δὲ ὅτι προσηνὴς ἦν αὐτῷ ἡ μοῦσα, ὡς παρ' ὀδυσσεῖ ἡ ἀθηνᾶ. μήτηρ ὡς ὀδυσσῆϊ παρίσταται, οὐδὲ παρῆν. Ζητεῖται δέ, πῶς ἐνθάδε καλεῖται τὴν μοῦσαν ἐλθεῖν εἰς τὴν αἴγιναν ὑπὲρ τοῦ τὸν ὕμνον ᾆσαι. καὶ ἅμα τοὺς νεανίσκους φησὶ μένειν, δι' οὓς αὐτὴν ἐνθάδε καλεῖται, οὐκ ἐν αἰγίνῃ, ἀλλ' ἐν νεμέᾳ. ὁ γὰρ ἀσωπός, οὐκ ἐν αἰγίνῃ, ἀλλὰ περὶ φλιοῦντά ἐστι καὶ νεμέα. ὁ μὲν οὖν ἀρίσταρχός φησιν, ἤτοι τὸν χορὸν ὑπὸ τῆς νίκης τὸ ἱερόν, αὐτοσχέδιόν τινα ἐπίνικον ᾆσαι, ἢ τὸν ἀρχιλόχου καλλίνικον, οὗ καὶ τὸν πίνδαρον μνημονεύειν διά τινων. Τὸ μὲν ἀρχιλόχου μέλος φωνᾶεν, καὶ τὰ ἑξῆς. μεταβάντος οὖν τοῦ χοροῦ εἰς τὴν αἴγιναν, καὶ μέλλοντος ᾄδειν τὸν ὑπὸ τοῦ πινδάρου πεποιημένον, εἰκότως φασίν, ὕδατι γὰρ μένοντ' ἐπ' ἀσωπίῳ μελιγαρύων τέκτονες κώμων νεανίαι. ὃ δ' ὁ βούλεται εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστιν. οἱ γὰρ ἐνθάδε τῷ ἀσωπῷ τὸν αὐτοσχέδιον ὕμνον τεκτηνάμενοι χοροί, ἀναμένουσί σε ἐν τῇ αἰγίνῃ, ᾀσόμενοι τὸν ὑπὸ πινδάρου ποιηθέντα ἐπίνικον. ὁ δὲ δίδυμος, διηπατῆσθαί φησι τοὺς ὑπομνηματισαμένους, τῇ ὁμωνυμίᾳ τῶν ποταμῶν. οἱ γὰρ ἀσωποί, πλείους. ὧν ἕνα φασὶν

αἴαντος ἄκουσεν, ὅ τι
μόδημε. σὲ δ' ἀλκὰ
παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.
ὀγδόας, δ'.
ἀχάρναι δὲ παλαίφατον
εὐάνορες. ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις
τιμοδημίδαι ἐξοχώτα
τοι προλέγονται.
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι παρνα
σῷ, τέσσαρας ἐξ ἀέθλων
νίκας ἐκόμισαν.
ἀλλὰ κορινθίων ὑπὸ φωτῶν
ὀγδόας, ε'.
ἐν ἐσλοῦ πέλοπος πτυχαῖς,
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη.
ἑπτὰ δ' ἐν νεμέᾳ. τὰ δ' οἴκοι,
μάσσον' ἀριθμοῦ,
διὸς ἀγῶνι. τὸν, ὦ πολῖται
κωμάξατε τιμοδήμῳ
σὺν εὐκλέϊ νόστῳ.
ἁδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ. ※

Αἴαντος ἄκουσεν. ἥττητο τῇ πείρᾳ, ὅτι ἡ σαλαμὶς φέρει ἄνδρας ἀγαθούς. ὡς καὶ ὅμηρος. Τὸ δὲ τηλίκος αἶτόν τις, ἀντὶ τοῦ αἰσθόμενοι. ἔοικε δὲ ὁ πίνδαρος τὸ παρ' αἴαντος ῥηθὲν πρὸς ἕλληνας, ὑπονενοηκέναι εἰρῆσθαι πρὸς ἕκτορα. φησὶ γάρ. Ἐπεὶ, οὐδ' ἐμὲ ἄιδα γ' οὕτως ἔλπομαι ἐν σαλαμῖνι γενέσθαι, τετραφέμεν τε. ἐμὴν, ἄρα τῆς τῇ πείρᾳ μεμαθηκέναι ὑποσημαίνει τὸν ἕκτορα, ὡς ὅτι τοιούτους ἡ σαλαμὶς ἔχει, πρὸς τὴν τῶν ἡρώων φύσιν. ὁ δὲ νοῦς. τούτου γοῦν τοῦ τὴν σαλαμῖνα φέρειν ἀνδρείους, τὴν πεῖραν ἔχει ὁ ἕκτωρ ἐν τῷ ἰλίῳ, τῇ πείρᾳ τοῦ αἴαντος. Ἀχάρναι δὲ παλαίφατον. φανερὸν ἐκ τούτων, ὅτι ἀχαρνεὺς τὸν δῆμον ὁ νικηφόρος. καὶ σὺ οὖν ἀχαρνεὺς τυγχάνων, ἀγαθὸς ἀνὴρ πέφυκας. ἢ οὕτως. καὶ αἱ ἀχάρναι ὅθεν ὑπάρχεις, ἀπ' ἀρχῆς ὡς εὔανδροι ὑμνοῦνται. ἀχάρναι δὲ δῆμος τῆς ἀττικῆς, ὅθεν ἦν ὁ τιμόδημος. Παλαίφατοι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀρχῆς λέγονται. Ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις τιμοδημίδαι. τὸ ὅσσα, θαυμαστικῶς ἀντὶ τοῦ πάνυ. πλειστάκις ἐν τοῖς ἄθλοις οἱ πρόγονοί σου προεκρίθησαν. τιμοδημίδαι γὰρ ἡ φατρία ὅθεν οἱ πρόγονοι τοῦ τιμοδήμου. τὸ δὲ προλέγονται, ἀντὶ τοῦ προκέκρινται. ὅμηρος. Οἱ μὲν ἀθηναίων προλελεγμένοι. ἢ οὕτως. ἐν τοῖς πρὸ τούτου χρόνοις λέγονται. Παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι παρνασῷ. παρνασὸς, ὄρος τῆς φωκίδος τῇ πυθοῖ. ὑψιμέδοντι δὲ, καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ ὑψηλοῦ. φησὶ δὲ, ὡς τῶν προγόνων αὐτοῦ, τέσσαρας νίκας πυθικὰς εἰληφότων. Ἀλλὰ κορινθίων ὑπὸ φωτῶν. ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ δὲ. κεῖται ἡ ὑπὸ, ἀντὶ τῆς παρά. ἵν' ᾖ, παρὰ δὲ κορινθίων, ἐν ταῖς πτυχαῖς τοῦ πέλοπος, τουτέστιν, ἐν πελοποννήσῳ, ἔλαβον ὀκτὼ νίκας. ἐπεὶ κορίνθιοι τότε ἐτίθεσαν τὸν ἀγῶνα. ἑπτὰ δὲ στεφάνους ἐν τῇ νεμέᾳ φησὶν ἔλαβον, ἤτοι αἱ ἀχάρναι, ἢ οἱ τιμοδημίδαι. Τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ. τὰ δὲ οἴκοι ἐν ταῖς ἀθήναις, μείζονά ἐστιν ἢ ἀριθμεῖσθαι. δῆλον, ὑπερβαίνει πάντα ἀριθμὸν, ἃ ἐνίκησαν οἴκοι. τίθεται δὲ ἐν ἀθήναις, διὸς ἀγὼν, τουτέστι, τὰ ὀλύμπια. Τὸν, ὦ πολῖται κωμάξατε. ἢ τὸν ἀγῶνα τῶν ὀλυμπίων, ἢ τὸν δία, ᾧ ἀνατίθεται ὁ ἀγὼν, σὺν τῷ τιμοδήμῳ κωμάσατε καὶ μετὰ κωμασίας ὑμνήσατε, εὐκλεῶς παραπέμποντες, διὰ τῆς ἡδυτάτης ὕμνων. ἢ οὕτω. σὺν τῷ ἀπονοστήσαντι, ἀπὸ τῆς νεμέας κωμάσατε. ἀπὸ τοῦ κώμου, τὸ ἐγκώμιον [illegible]. τουτέστιν, ὑμνήσατε.

Τέλος, τοῦ δευτέρου τῶν νεμεονικῶν εἰδῶν.

μὴ τηλόθεν ὠρίωνα νεῖσθαι.
καὶ μὰν ἁ σαλαμίς γε θρέψαι
φῶτα μαχατὰν,
δυνατός. ἐν Τροίᾳ μὲν ἕκτωρ,

τὸν τὸν πίνδαρον, ἐρασθῆναι αὐτῆς ὁ ὠρίων, καὶ διώκειν αὐτὴν ἐπὶ πολλοὺς χρόνους. ὑπομνήματα δὲ τούτων, ὁ ζῳδιακὸς κατηστέρισε. παρ' ὃ δή φησιν ὁ ὠρίων ἕπεσθαι ταῖς πελειάσι. Ζητεῖται δὲ, διατί ὀρείας εἶπε τὰς πελειάδας; Καὶ τινὲς μὲν ἔφασαν, ὅτι νύμφαι ἦσαν ὡς αἱ ἀστέρες οὗτοι. Τηϋγέτη τ' ἐρόεσσα, καὶ ἠλέκτρη κυανῶπις. Αλκυόνη τε, καὶ ἀστερόπη. δίη τε κελαινώ. Μαῖά τε, καὶ μερόπη, τὰς γείνατο φαίδιμος ἄτλας. Σιμωνίδης δὲ μίαν τῶν πελειάδων μαῖαν ὀρείαν προσηγόρευσεν. εἰπὼν, μαιάδος ὀρείας, ἑλικοβλεφάρου κατάλογον. Αὕτη γὰρ κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, θεὸν κήρυκα τέχ' ἑρμῆν. τινὲς δὲ ἐπὶ τὴν τῶν ὁμωνύμων ὕλην ἀποχωροῦντες, ἄτλαντος φασὶ λεγομένας θυγατέρας. ἐπειδὴ ἕκτη κλήζεται καθὰ τὴν παρὰ τὸ ὁμωνυμίαν, ὡς ἐξ ὄρους γεγενημένας, ὀρείας προσηγορεῦσθαι. οἱ δὲ, καθὸ πελειάδας αὐτὰς εἶπε καὶ ὀρείας. αἱ γὰρ περιστεραὶ, ὄρειαί εἰσιν. εἴωθε δὲ ὁ πίνδαρος, ταῖς ὁμωνυμίαις ἐπαναπαύεσθαι. ἔνιοι δὲ διὰ τὸ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ ταύρου κεῖσθαι καθ' ὕφεσιν τοῦ υ. ὡς καὶ τὸ κλεὸς ἕκατι, αὐτὶ τοῦ κλέους. εἶπε δ' αὖ οὐραίας ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. Τοῦ μὲν τε φύουσιν ἐπὶ στέρνου τρίχες ἄκραι. Οὐραῖαι. εἰ μὲν καθὸ ἀπόγειον ἄστρον λέγομεν, οὕτω καὶ οὐρείας, τὰς οὐραίας ἀκουστέον. τάχα δὲ ἀπὸ τοῦ σημαίνοντος ὠρίωνος, τὰς οὐρείας, ἐν συστολῇ λέγεσθαι ὀρείας. βέλτιον οὖν ἀποδιδόναι, τῇ ὁμωνυμίᾳ προσαναπαυόμενον τὸν πίνδαρον, οὕτως εἰρηκέναι. ἢ ἀπὸ τῆς κυλλήνης, ἔνθα ἐτράφη. ὁ δὲ κράτης γράφει, θερειᾶν πελειάδων, ὅτι θέρει ἐπιτέλλουσι. τούτῳ δὲ ἀντιπράσσει, ὅ, τι ἀντίστροφος, καὶ τὸ μὴ μόνον θέρους αὐτὰς ἐπιτέλλειν, ἀλλὰ καὶ χειμῶνος. δύναιτο δ' αὖ καὶ ὀρείας λέγειν, τὰς ὀρουστικάς. τουτέστιν ὁρμητικὰς, διὰ τὸ φεύγειν τὸν ὠρίωνα. ἢ διὰ τὸν φόβον τῶν ἡρακλείων βελῶν. Καὶ μὰν ἁ σαλαμίς γε θρέψαι. Ζητεῖται, διατί δή ποτε τὰ περὶ σαλαμῖνα εἰς τοὺς περὶ τιμόδημον λόγους προσήκεται, οὐ γὰρ δή που σαλαμίνιος ἦν. αὐτίκα γὰρ αὐτὸν ἀχαρνέα φησὶ τὸν δῆμον. Αρίσταρχος μὲν οὖν, τῆς αἰαντίδος φυλῆς εἶναι. οὐκ ὀρθῶς δέ φησιν. οἱ γὰρ ἀχαρνεῖς, τῆς οἰνηΐδος φυλῆς εἰσίν. οἱ δὲ περὶ ἀσκληπιάδην φασὶν ὅτι, εἰκός ἐστιν αὐτὸν εἶναι, τῶν τὴν σαλαμῖνα κατακληρουχησάντων ἀθηναίων. εἰκὸς οὖν αὐτὸν γεννηθέντα ἀθήνησι, τεθράφθαι ἐν σαλαμῖνι. Δίδυμος δέ φησιν, ὅτι ἴσως ἄμεινον λέγειν, ὅτι εἰς αἴαντα ἀνέφερε τὸ γένος, ὡς περ καὶ μιλτιάδης, καὶ κίμων, καὶ ἀλκιβιάδης, καὶ θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς ὁ ὀλόρου. ἴσως, ὅτι διὰ τιμῆς ἦγον οἱ ἀθηναῖοι τὸν αἴαντα. ὡς μὴ μόνον αἰαντίδα φυλὴν ἀποδεῖξαι, ἀλλὰ καὶ κλίνην αὐτῷ μετὰ πανοπλίας κατακοσμεῖν. λόγον τε ἔχειν παγκρατιαστὴν ὄντα τὸν τιμόδημον, τῷ μαχιμωτάτῳ τῶν ἑλλήνων καὶ ἀνδρειοτάτῳ παραβεβλῆσθαι. θρέψαι οὖν ἡ σαλαμὶς, ἱκανή ἐστιν ἄνδρα μαχητήν. τῆς ἀποδείξεως, ἐπιφερομένης. Εν τροίᾳ μὲν ἕκτωρ, αἴαντος ἄκουσε. Τούτῳ γὰρ μονομαχήσας, ἐλείφθη.

καλλίμαχός φησιν. Ἀρσινόης ὦ ξεῖνε γάμον, καταβάλλομ' ἀείδειν. μετῆκται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν τὰς οἰκίας κατασκευαζόντων, καὶ βαλλόντων τοὺς θεμελίους. ἐλπὶς οὖν φησιν ἐστὶν ἀπὸ διὸς ἀρξάμενον αὐτὸν τῶν ἀγώνων, καὶ μετὰ ταῦτα νικήσειν. ὃ καὶ ἐγένετο δὲ θέως. μετὰ γὰρ τὴν νεμεακὴν νίκην, ἐστεφανοῦτο τὰ ὀλύμπια. Ὀφείλει δ' ἔτι πατρίαν. ὀφειλόμενον καὶ πρέπον ἐστὶ, τὸν τιμονόου παῖδα. οὕτω τὸ ὑπερβατὸν δεῖ νοηθῆναι. ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνδρός τὸ, ὀφείλει, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πράγματός φησιν. ὡς αὔτις εἴπη, ὀφειλόμενον δέ τι ἐστιν. οὕτω γὰρ τὰ ἑπόμενα συμφωνηθήσεται. ὅταν λέγηται. πυθίοισί τε νικᾶν τιμονόου παῖδα. οὐ γὰρ εἴρηκε παῖς. ὀφειλόμενον δὲ, τοῦτ' ἔστιν ἀναγκαῖόν ἐστι, νικᾶν αὐτὸν καὶ πύθια καὶ ἴσθμια. εἴπερ κατὰ τὰ ἴχνη τῶν πατέρων, ὁ εὐθυπομπὸς αἰὼν δέδωκεν αὐτὸν εἰς κόσμον ταῖς ἀθήναις. ἀναγκαῖον οὖν νικᾶν αὐτὸν, ὡς οἱ πατέρες ἐνίκησαν, ἴσθμια καὶ νέμεα, ὡς τῶν προγόνων ἱερονίκων γεγονότων. Τιμονόου παῖδα δ' ἐστιν ἐοικός. ἵνα ἀξιωματικὸν ποιήσῃ τὸν λόγον, ἐλλειπτικῶς εἶπε. λείπει γὰρ, τὸ, νικᾶν αὐτὸν ἀεί. τοῦτο γὰρ ἔδει προσκεῖσθαι. εἰκὸς οὖν ἐστι καὶ προσδοκητέον, τὸ νικῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς προειρημένοις ἀγῶσι, τιμονόου ὄντα παῖδα. καὶ κατ' ἴχνος βαίνοντα τοῦ πατρός. ὥσπερ εἰκός ἐστι, καὶ τῶν ὀρῶν, καὶ τῶν τόπων ὧν ἔχουσι, αἱ πλειάδες, μὴ πορρωτέρω μὴ δὲ μακρὰν τὸν ὠρίωνα πορεύεσθαι, ἀλλ' ἐγγύς. τὸ δὲ σύντομον, ὥσπερ γὰρ τῶν πλειάδων ὁ ὠρίων οὐκ ἀφίσταται, οὐδὲ αἱ πλειάδες τοῦ ὠρίωνος, οὕτω καὶ τοῦτον πάρεδρον ἔσεσθαι τῇ νίκῃ εἰκός ἐστι. τὸ δέ. Ὀρειᾶν γε πελειάδων, ἤτοι τῶν πρὸς τὸν ὠρίωνα κεκλιμένων, ἢ τῶν ὀρείων. ἐπειδὴ ὁ ἄτλας ὁ τῶν πλειάδων πατὴρ, ὁμώνυμα ἔχει ὄρη. ἢ ὅτι ὅροι εἰσὶ τοῦ ἀμήτου. ἢ λιτότερον, τῶν ὅρων καὶ τῶν τόπων ἐν οἷς εἰσὶν οἱ ἀστέρες. αἱ γὰρ πλειάδες κατὰ τὴν ἱστορίαν, ἄστρον ἐστὶν, ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων συγκείμενον. κατὰ δὲ τὴν ὄψιν, ἕξ. ὡς καὶ ἄρατος. Ἑπτάποροι δὴ ταί γε κατ' ἀνθρώπους ὑδέονται. Ἓξ οἶαί περ ἐοῦσαι ἐπόψιαι. πλησιάζουσι δὲ τῷ ὠρίωνι, αἱ πλειάδες. ἀρίσταρχος δὲ ἐν τούτοις μὲν ταῖς πλειάσι φησὶ τὸν ὠρίωνα ἐπέχειν. ἐν ἄλλοις δὲ, τὴν πλειάδα φησὶν αὐτὸν διώκειν, ὑποτιθέμενος τὸ σύστημα τῶν πλειάδων ἓν ζώδιον. θέλει δ' αὖ δηλοῦν τοῦτο, ὅτι τῇ νεμεακῇ, δεῖ συνάπτειν τὴν ἰσθμιακὴν καὶ πυθικήν. καὶ οὕτως ἀκολουθεῖν ὡς ταῖς πλειάσιν ὁ ὠρίων ἕπεται. ἐπέχει γὰρ τῇ ἐπὶ τολῇ τοῦ ταύρου ὁ ὠρίων, κυνηγετικὸς ὤν. διό φησιν ἄρατος. Λοξὸς μὲν ταύροιο τομῇ, ὑποκέκλιται αὐτὸς ὠρίων. εἰσὶ δὲ αἱ πλειάδες, ἐπὶ τῇ οὐρᾷ τοῦ ταύρου. καὶ ὅτι μὲν, πλειάδας καλεῖ πληθυντικῶς. ὅτι δὲ πληϊόνην, ὡς μίαν. Τρεχέτω δὲ μετὰ πληϊόνην. ἅμα δὲ αὐτῷ κύων. δοκεῖ γὰρ κατ' αὐ

ὀγδοάς, β'.

ὀφείλει δ' ἔτι πατρίαν,
εἴπερ καθόδόν νιν εὐθυπομπος
αἰὼν, ταῖς μεγάλαις δέδωκεν,
κόσμον ἀθάναις.
θαμὰ μὲν ἰσθμιάδων δρέπεσθαι
κάλλιστον ἄωτον. ἐν πυ
θίοισί τε νικᾶν,
τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικὸς —

ὀγδοάς, γ'.

ὀρειᾶν γε πελειάδων,

ΤΙΜΟΔΗΜΩ ΑΘΗΝΑΙΩ, ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ. ΕΙΔΟΣ. Β'.

ὄγδοας, α'.

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι
ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου, καὶ ὅδ' ἀνὴρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων
νικαφορίας δέδεκται
πρῶτον, Νεμεαίου
ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι. Ὁμηρίδας ἔλεγον τὸ μὲν ἀρχαῖον, τοὺς ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου γένους, οἳ καὶ τὴν ποίησιν αὐτοῦ ἐκ διαδοχῆς ᾖδον. μετὰ δὲ ταῦτα, καὶ οἱ ῥαψῳδοί. οὐκέτι τὸ γένος εἰς Ὅμηρον ἀνάγοντες. ἐπιφανεῖς δὲ ἐγένοντο, οἱ περὶ Κύναιθον. οὕς φασι πολλὰ τῶν ἐπῶν ποιήσαντας, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ὁμήρου ποίησιν. ἦν δὲ ὁ Κύναιθος, Χῖος. ὃς καὶ τῶν ἐπιγραφομένων Ὁμήρου ποιημάτων, τὸν εἰς Ἀπόλλωνα γεγραμμένον ὕμνον λέγεται πεποιηκέναι. οὗτος οὖν ὁ Κύναιθος, πρῶτος ἐν Συρακούσαις ἐραψῴδησε τὰ Ὁμήρου ἔπη, κατὰ τὴν ἑξηκοστὴν ἐννάτην Ὀλυμπιάδα, ὡς Ἱππόστρατός φησιν. Ἄλλως. Τοὺς ῥαψῳδούς, οἱ μὲν ῥαβδῳδοὺς ἐτυμολογοῦσι, διὰ τὸ μετὰ ῥάβδου δηλονότι τὰ Ὁμήρου ἔπη διεξιέναι. Καλλίμαχος. ※ Καὶ τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον ὑφαινόμενον, ἠνεκὲς ἀείδω δεδιδαγμένος. οἱ δέ φασι, τῆς Ὁμήρου ποιήσεως μὴ ὑφ' ἓν συνηγμένης, σποράδην δὲ ἄλλως καὶ κατὰ μέρη διῃρημένης, ὁπότε ῥαψῳδοῖεν αὐτήν, εἱρμῷ τινὶ καὶ ῥαφῇ παραπλήσιον ποιεῖν, εἰς ἓν αὐτὴν ἄγοντας. οὕτω καὶ ὁ Πίνδαρος εἰς δέδεκται. οἱ δέ, ὅτι κατὰ μέρη πρότερον τῆς ποιήσεως διαδεδομένης, τῶν ἀγωνιστῶν ἕκαστος, ὅ, τι βούλοιτο μέρος ᾖδε. τοῦ δὲ ἄθλου τοῖς νικῶσιν, ἀρνὸς ἀποδεδειγμένου προσαγορευθῆναι, τότε μὲν ἀρνῳδούς. αὖθις δὲ ἑκατέρας τῆς ποιήσεως εἰσενεχθείσης, τοὺς ἀγωνιστὰς οἷον ἀκουομένους πρὸς ἄλληλα τὰ μέρη, καὶ τὴν σύμπασαν ποίησιν ἐπιόντας, ῥαψῳδοὺς προσαγορευθῆναι. Ταῦτά φησι, Διονύσιος ὁ Ἀργεῖος. Φιλόχορος δέ, ἀπὸ τοῦ συντιθέναι καὶ ῥάπτειν τὴν ᾠδήν, οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλῆσθαι. δηλοῖ δὲ Ἡσίοδος λέγων. Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον ἐγώ, καὶ Ὅμηρος ἀοιδοί. Μέλπομεν ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδήν. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ. ῥαψῳδῆσαι δέ φησι πρῶτον τὸν Ἡσίοδον Νικοκλῆς. Μέναιχμος δὲ ἱστορεῖ τοὺς ῥαψῳδούς, στιχῳδοὺς καλεῖσθαι, διὰ τὸ τοὺς στίχους, ῥάβδους λέγεσθαι ὑπό τινων. Ἄλλως. Ὁμηρίδαι, πρότερον μέν, οἱ Ὁμήρου παῖδες. ὕστερον δέ, οἱ περὶ Κύναιθον, ῥαβδῳδοί. οὗτοι γὰρ τὴν Ὁμήρου ποίησιν σκεδασθεῖσαν, ἐμνημόνευον, καὶ ἐπήγγελλον. ἐλυμήναντο δὲ αὐτοὺς πάνυ. αὐτοὶ οὖν τὴν ἀρχὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐκ Διὸς ἐποιοῦντο προοιμιαζόμενοι. ἐνίοτε δέ, καὶ Μουσῶν. ὅλοι γὰρ οὗτοι εἰς τὸν Δία προοιμιασάμενοι, τοῦντεῦθεν ἤδη τῆς ἐπορίας ἐπῆλθοντο. τῷ δὲ μὴ διαπαντὸς ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Διὸς τοὺς ῥαψῳδούς, προσέθηκεν ὁ Πίνδαρος τὰ πολλά. ἵν' ᾖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλέον. ὁ δὲ νοῦς ὅλος, ὅθεν δὴ καὶ οἱ Ὁμηρίδαι λεγόμενοι ἀοιδοί, τὴν ἀρχὴν τοῦ λέγειν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιοῦνται ἐκ Διὸς προοιμιαζόμενοι. ἐντεῦθεν καὶ οὗτος ὁ ἀνήρ, τὴν καταβολήν, τουτέστι, τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν θεμέλιον τῶν ἱερῶν ἀγώνων, ἀπὸ τοῦ Διὸς πεποίηται, Νέμεα νικήσας πρῶτον. Διὸς δὲ ἀνάκειται ὁ Νεμεακὸς ἀγών. ὅτι δὲ καταβολὰς ἔλεγον τὰς ἀρχὰς οὐ τινος οὖν ἔτους,

ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα, τὸν ἐχθρότατον
φᾶ σέ νιν δώσειν μόρον.
καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέ
γρας, γιγάντεσσιν μάχαν
ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥι
παῖσι κείνου φαιδίμαν
γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν, —

ἐπῳδός, κώλ. η'.

ἔννεπεν. αὐτὸν μὰν ἐν εἰρή
νᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον σχερῷ
ἡσυχίαν καμάτων
μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον,
ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον,
θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν,
καὶ γάμον δαίσαντα πὰρ Διὶ Κρονίδᾳ.
σεμνὸν αἰνήσειν νόμον. ※

Ἄλλως, εὐθὺ παγίῳ. οὐ κατ' εὐθὺ ὄντι οὐκ ἀπὸ τοῦ δικαίου περιουσιαζομένῳ. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν κακούργων. οὐ γὰρ τὴν λεωφόρον βαδίζουσιν, ἀλλ' ἐκτετραμμέναις ταῖς ἐρήμοις. τίνα δὲ ὁ λόγος, ἢ περὶ Βούσιριν, καὶ Ἀνταῖον. οὗτοι γὰρ δι' ὕβριν, ὑφ' Ἡρακλέος ἀπώλοντο ἑκάτεροι. ὁ δεινοῖς. καί τινα συμβήσεται ἄνδρα ἄδικον πορευόμενον, δίκην ὑπέχειν. καὶ ἐχθροτάτῳ, καὶ ἀπευκτῷ μόρῳ περιπεσεῖν, εἶπεν αὐτῷ καὶ τοῦτο μαντευόμενος Τιρεσίας. Καὶ γὰρ ὅταν θεοί. καὶ ὅταν οἱ θεοὶ τοῖς Γίγασιν εἰς μάχην συνάψωσιν. ἔξωθεν γὰρ τὴν εἰς πρόθεσιν παραληπτέον. Φλέγρα δέ, τόπος ἐν Θρᾴκῃ, καὶ κώμη. ἔνθα οἱ γίγαντες ἀνῃρέθησαν ὑπὸ θεῶν. τῶν δὲ ἐχόντων τὴν μάχην πρὸς τοὺς γίγαντας, καὶ μὴ περιγινομένων τῆς μάχης, φασὶν εἰρηκέναι τὴν γῆν, μὴ ἄλλως ἁλῶναι τούτους, εἰ μὴ συμμαχήσειαν αὐτοῖς δύο τῶν ἡμιθέων. Ἡρακλέος τοίνυν καὶ Διονύσου συνελθόντων, ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν γιγάντων. προεῖπεν οὖν ὁ μάντις, ὅτι καὶ τὴν ἐκεῖ τὴν ἐν τῇ Φλέγρᾳ πρὸς τοὺς γίγαντας μάχην, μέλλει ἔσεσθαι, ὅτι ὁ πόλεμος τῶν θεῶν, ὑπὸ τοῖς τοῦ Ἡρακλέος τόξοις πεσεῖται, καὶ τὴν κόμην αὐτῶν τὴν φαιδίμην, συμφυρήσεσθαι τῇ γῇ συμβήσεται, διὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς πρὸς τοὺς γίγαντας. σκληρότερον δὲ ἐξενήνεκται. μᾶλλον γὰρ ἐπὶ νεκροῦ ἑλκομένου, τὸ τοιοῦτο τάσσεται. Ὅμηρος. Ὣς, τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη. Ἔννεπεν αὐτὸν μὰν ἐν εἰρήνα. καὶ τοῦτο δὲ προεῖπεν ὁ μάντις, ὅτι καὶ τοῦ λοιποῦ αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ διατελέσει. ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἑαυτοῦ πόνων λαβών. καὶ ὅτι λήψεται μὲν γυναῖκα, τὴν θαυμασίαν Ἥβην, παρ' αὐτῷ τῷ Διὶ τελουμένης τῆς εὐωχίας τοῦ γάμου. οὗτινος Διὸς καὶ θαυμάσει τὴν σύνοδον. εἷς δὲ ἐκ τῶν θεῶν γενόμενος, σύννομος ἔσται τοῖς οὐρανίοις θεοῖς.

Τέλος τοῦ πρώτου τῶν νεμέων εἴδους.

Περὶ τῶν κώλων τοῦ δευτέρου τῶν νεμέων εἴδους.

Ἡ δευτέρα τῶν νεμέων ᾠδή, μονόστροφός ἐστι κατὰ ὀγδοάδας διῃρημένη. ὧν Τὸ α', γλυκώνειον. Τὸ β', ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ γ', λογαοιδικόν, ἀλκμαϊκόν. Τὸ δ', δίμετρον δακτυλικόν. Τὸ ε', δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. Τὸ ϛ', ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ζ', ἰωνικὸν πενθημιμερές. Τὸ η', δακτυλικὸν τετράμετρον.

κολεοῦ γυμνὸν ξίφος ἐκτινάσσων,
ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς.
τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει
πάνθ' ὁμῶς. εὐθὺς δ' ἀπήμων καρδία,
κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

στρ. δ'. κῶλ. ι'.

ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ,
τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
λῆμά τε, καὶ δύναμιν
υἱοῦ. παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι
ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ' ἐκάλεσεν διὸς ὑψί-
στου προφάταν ἔξοχον,
ὀρθόμαντιν τειρεσίαν. ὁ δέ οἱ
φράζε καὶ παντὶ στρατῷ,
ποίαις ὁμιλήσει τύχαις.

ἀντιστρ., κῶλ. ι'.

ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών,
ὅσσους δ' ἐν πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας.
καί τινα σὺν πλαγίῳ,

Τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς. τὸ γὰρ οἰκεῖον καὶ ἴδιον κακόν, ὁμοίως πιέζει καὶ λυπεῖ τοὺς οἰκείους πάντας. τὰ δὲ τῶν ἀλλοτρίων συμπτώματα καὶ κακά, ἀβλαβὴς καὶ ἄλυπος ἡ καρδία παραχρῆμα γίνεται. Ἄλλως. ἕκαστος δάκνεται τῷ οἰκείῳ κακῷ. ὅταν δὲ τὰ τῶν ἄλλων ἴδῃ κακά, ἀκόπως παραμυθεῖ. Ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ. δυσυπομονήτῳ. πῶς δὲ ταυτὸν δυσυπομόνητον καὶ τερπνόν; ὅτι μὲν δρακόντων ἦν ἔφοδος ἐπὶ νεογνὰ τὰ τέκνα, δύσελπις ἐγένετο. καθὸ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀγχομένους ὑπὸ ἡρακλέους, ἐτέρφθη. διὸ ὀξὺ πλάγιον. δυσφορὸν ἅμα, καὶ τερπνὸν ἅμα. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἔστη δὲ ὁ ἀμφιτρύων ἐκπλήξει βαρυτάτῃ καὶ τέρψει πολλῇ συγκραθείς. ὅμηρος. Δακρυόεν γελάσασα. ἐν ἄλλοις. Τὸν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα. Εἶδε γὰρ ἐκνόμιον λῆμα. ἐκνόμιον λῆμα, ἤτοι ἀπὸ τῶν παρὰ τοὺς νόμους τινὰ πραττόντων, καὶ βιαζομένων, ἢ ἀπὸ τῆς νομῆς, καθὸ ἀπημαγέλαι τινὲς λέγονται βόες. ὁ δὲ νοῦς. ἐθεάσατο γὰρ ἄηθες, καὶ οὐ νομιζόμενον δυνάμεως ἔργον τοῦ υἱοῦ. τουτέστι, τοῦ ἡρακλέος. Παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι. τὴν ἐναντιόφημον. τὴν ἐναντίον τοῖς προηγγελμένοις, τὸν λόγον ἔχουσαν. αἱ μὲν γὰρ ἄγγελαι, ἐσήμαινον ὅτι νεκρὰ ἦν τὰ βρέφη. ὁ δὲ εὗρε σώοις τε, καὶ ὑπ' αὐτῶν τοὺς δράκοντας ἀνῃρημένους. ἐναντίον οὖν ἐγένετο τοῖς ὁρωμένοις, τὸ ἄγγελμα. ὅ ἐστιν, ἐναντιόφημον. Γείτονα δ' ἐκάλεσεν διὸς ὑψίστου. ἐκάλεσεν δέ, τὸν ἔξοχον προφήτην τοῦ διός, πλησίον ὄντα. τὸν ἀληθῆ μάντιν τειρεσίαν. Ὁ δέ οἱ φράζε καὶ παντί. ὁ δὲ μάντις τειρεσίας εἶπεν αὐτῷ τῷ ἀμφιτρύωνι καὶ ὅλῳ τῷ ὄχλῳ τῶν θηβαίων, ὁποίαις συντεύξεται, καὶ συναναστραφήσεται πράξεσί τε, καὶ τύχαις ὁ ἡρακλῆς. Ὅσσους δ' ἐν πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας. ἀπέκτεινε γὰρ καὶ τὸ κῆτος τὸ ἐν τῇ τρωάδι. μέμνηται δὲ τούτου καὶ ὅμηρος. Τό ῥά οἱ τρῶες καὶ παλλὰς ἀθήνη ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέαιτο. Καί τινα σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα. πρὸς τὸ ὀρθὸν τοῦ λόγου, αἰτιατικῶς, τὴν δοτικὴν ἀκουστέον. ἵν' ᾖ, καί τινι ἀδίκῳ ἀνδρί, αὐτὸν τὸν ἡρακλέα ἔφασκε δώσειν μόρον. ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀδίκους ἀναιρεῖν.

τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν,
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέ-
κνοισιν ὠκείας γνάθους
ἀμφιλίξασθαι μεμαῶτες. ὁ δ' ὀρ-
θὸν μὲν ἄντεινεν κάρα.
πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας.

ἀντιστ. κῶλ. ι.

δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας.
ἀγχομένοις δὲ, χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον δέος
πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον ἀλκμή-
νας ἀρήγοισαι λέχει.
καὶ γὰρ αὐτὰ ποσσὶν ἄπεπλος ὀρού-
σαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς ὅμως,
ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.

ἐπῳδ. κῶλ. η.

ταχὺ δὲ καδμείων ἀγοὶ χαλ-
κέοις σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδραμον.
ἐν χερὶ δ' ἀμφιτρύων

Τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν. οἱ μὲν οὖν δράκοντες αὐτοσχεδὸν τῶν πυλῶν, εἰς τὸ ἐσώτατον τοῦ οἴκου παρεγένοντο, ἔνθα κατέκειτο ὁ παῖς. τὸ δὲ ἀμφιλίξασθαι, ἀντὶ τοῦ μασᾶσθαι. ἀπὸ τοῦ παρεπομένου δεδήλωκε. τουτέστι καταφαγεῖν, διὰ τὸ συστρέφειν τὰς γνάθους τοὺς μασωμένους. ἢ ἐπεὶ μεγαλοστομώτατόν ἐστι τὸ ζῶον, καὶ ὅμοιον τῷ ἑλίσσειν, τὴν κατάποσιν ποιεῖ. Ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἄντεινε κάρα. ὁ δὲ ἡρακλῆς φησὶν, ὀρθώσας ἑαυτὸν, πρώτης ταύτης τῆς μάχης πεῖραν ἐλάμβανε. καὶ ταῖς δύο χερσὶν ἑαυτοῦ, τοὺς δύο θῆρας ἐκ τῶν αὐχένων σφίγξας, οὕτως ἀφύκτως κατεῖχεν. ἔστιν οὖν, οἱ μὲν ὑπὸ ἀμφιτρύωνος ἤδη πεμφθῆναι τοὺς ὄφεις φασὶν, ἤδη δὲ πεῖρα τοῦ γνῶναι, πότερος εἴη τοῦ διὸς, ὡς φερεκύδης φησίν. ἐνιαυσίοις οὖσιν ἤδη καὶ ὁ μὲν ἰφικλῆς, φεύγει. ὁ δὲ ἤδη τῆς εὐνῆς μείνας, ἀμφοτέρους ἀπέπνιξεν. Ἀγχομένοις δέ. τούτοις οὖν φησι τοῖς δράκουσι τοῖς στρεβλουμένοις καὶ πνιγομένοις, αἱ ψυχαὶ ἀπέλιπον, καὶ νεκρὸν εἴασαν τὸ παμμέγεθες σῶμα. ἀφάτων μελέων γάρ φησιν, ἀντὶ τοῦ ἀρρήτων. οὐκ ἤδη δὲ χρωμένων τῷ φατισθῆναι διὰ μέγεθος. ἢ φθαρτικῶν ἄγαν. κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ α. φάσαι γὰρ, τὸ φθεῖραι, ἔνθεν καὶ τὸ φάσγανον. Ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον δέος πλᾶξε γυναῖκας. ἐξέπληξε δὲ τοῦτο τὸ αὐτομόλητον κακὸν, τὰς ἐκεῖσε γυναῖκας πάσας, ὅσαι ἔτυχον περὶ τὴν θεραπείαν τῆς ἀλκμήνης, καὶ τὴν κοίτην. Καὶ γὰρ αὐτὰ ποσὶν ἄπεπλος ὀρούσασα. τὴν ἄπεπλον. οὐδὲ κτίου γυμνὴν, ἀπρεπὴς γὰρ ἡ εἰκών. ἀλλὰ νοητέον, ὅτι τὸν μὲν πέπλον ἔρριψεν, ἐν δὲ τῷ χιτωνίσκῳ ἀνήλατο νεοτόκος οὖσα, τὴν βλάβην τῶν δρακόντων ἐκφεύγουσα. κνώδαλα δὲ κυρίως, τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ θηρία, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κινεῖσθαι. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶν θηρίον. ὡς καὶ ὅμηρος. Κνώδαλον ὅττι δίοιτο, καὶ ἴχνεσι γὰρ περιῄδει. ὁ δὲ νοῦς. καὶ γὰρ αὐτὴ ἡ ἀλκμήνη, μονόπεπλος αὐτοποδητὶ ἐκπηδήσασα ἀπὸ τῆς κοίτης, ἤδη βοήθειαν ἠπείγετο πρὸς τὴν τῶν θηρίων βλάβην.

ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν
μεγάλαις, ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον·
ὡς ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐ-
τίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν,
παῖς Διὸς ὠδῖνα φεύγων, διδύμῳ
σὺν κασιγνήτῳ μόλεν·

στρ. γ΄. κῶλ. ι΄.

ὥς τ' οὐ λαθὼν χρυσόθρονον
ἥραν, κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα,
ἀλλὰ θεῶν βασίλεια
σπερχθεῖσα θυμῷ, πέμπε δράκοντας ἄφαρ.

ρος ἰδιώτην ἔπαινον τὴν τοῦ ἡρακλέους παρέλαβε συμφορὰν ὡς ἐπίδειξιν τῆς φιλοπονίας. μᾶλλον γὰρ ἔδει κοινότερον πάντας τοὺς ἄθλους εἰς ὑπόμνησιν ἀγαγεῖν ὅτι καὶ θήρας γῆν καὶ θάλασσαν ἀπεθεώθη. ὁ δὲ χρύσιππος, νεμεακὸν εἶναί φησι τὸν ἀγῶνα. καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ δῆλον ἐπινίκιον, διὰ τὸ, νεμεαῖον εἶναι τὸν λέοντα, ταὐτὰ τὸν ἡρακλέα τοῖς τοῦ νενικηκότος ἐπαίνοις ἐγκαταμεμῖχθαι. αἰτιατέον δὲ καὶ τούτῳ, τὸ μὴ δ' ὁπουοῦν τὸν πίνδαρον εἰπεῖν περὶ λέοντος. ὅπερ αἰτιώτατον τῆς περὶ θάσεως φησὶν ὁ χρύσιππος εἶναι. βέλτιον δέ φησιν ὁ δίδυμος ἐκεῖνο λέγειν. ὅτι ὅπερ ἐπὶ τῆς αἴτνης ἔφη, τοῦτο καὶ νῦν βούλεται δηλοῦν ὁ πίνδαρος. ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρώτα χάρις εἰς πλόον ἐρχομένοις, πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον. τοιοῦτο λέγοι ἄν τις καὶ ἐπὶ τοῦ χρομίου, ἐπεὶ νῦν ἤρξατο ἀγωνίζεσθαι. καὶ ἀρξάμενος εὐθὺς ἐνίκησεν, ἐλπίς ἐστιν αὐτὸν καὶ τῶν ἄλλων τεύξεσθαι στεφάνων. πρὸς τί οὖν τὸ περὶ τοῦ ἡρακλέους ἐστὶν ὑπόδειγμα; ὅτι καὶ ἡρακλῆς βρέφος ἔτι ὢν, μεταχειρισάμενος τοὺς δράκοντας, καὶ τοὺς αὖθις ἄθλους κατεπράξατο. καὶ ὥσπερ τούτου περὶ τὸν ἡρακλέα γεγενημένου, ὁ ἀμφιτρύων, θηβαῖον ὄντα τὸν τειρεσίαν, προανέκρινε περὶ τοῦ παιδός. ὁ δὲ, προεμαντεύσατο τοὺς ἐσομένους αὐτῷ ἄθλους, οὕτως αὐτὸς ὁ πίνδαρος ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ χρομίου νίκης προμαντεύεται, ὅτι καὶ τῶν λοιπῶν στεφάνων τεύξεται. ὁ δὲ νοῦς. ἐγὼ δ' ἐφίεμαι, καὶ οὐκ ἀφίσταμαι τοῦ ἡρακλέος, ἐγείρων τὸν λόγον ὄντα ἀρχαῖον, τὸν ἐν ταῖς μεγίσταις τῶν ἀρετῶν. ἐν κορυφαῖς, τὸν ἐμὸν ὀτρύνων καὶ ἐγείρων λόγον. ἀντέχομαι γὰρ καὶ ζηλῶ αὐτόν. ἢ οὕτως. ἐν ταῖς κορυφαῖς τῶν ἀρετῶν, τὸν ἐξ ἀρχῆς παροτρύνων περὶ αὐτοῦ λόγον. οἷον ἀπ' ἀρχῆς, τῶν περὶ αὐτὸν γεγονότων μνημονεύων. Ὡς ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος. διηγήσομαι φησίν, ὅπερ ἐκ τῆς μητρικῆς νηδύος εἰς τὰς αὐγὰς ἦλθε τὰς ἡλιακὰς, ὁ τοῦ διὸς παῖς ἡρακλῆς, ἅμα τῷ ἀδελφῷ ἰφικλεῖ διδύμῳ ὄντι, ἐκφυγὼν τὴν ὠδῖνα. ἐναντίος οὗτος τῷ θεοκρίτῳ. ἐκεῖνος γάρ φησι, καὶ νυκτὶ νεώτερον ἰφικλέος. ἡμέραν δὲ λαμπρὰν καὶ θαυμαστὴν, ἤτοι τὴν ὁρατὴν αἴγλην, τὸ φῶς, ἢ τὴν αἰτίαν τοῦ θεάσασθαι ἡμᾶς. καθὸ καὶ μητέρα ἡλίου θείαν διετάσσοντο. θέας γὰρ αἴτιος ἡμῖν ὁ θεός. Ὥς τ' οὐ λαθὼν χρυσόθρονον ἥραν. διηγήσομαι πῶς φησι. καὶ ὅπως μὴ δυνηθεὶς διαλαθεῖν τὴν ἥραν, εἰς κροκοβαφὲς ὕφασμα ἐπετέθη σπαργανωθείς. κροκωτὸν δὲ, ἤτοι ἀπὸ τῆς χρόας τὸ κροκοειδὲς, ἢ ἀπὸ τῆς κρόκης τὸ ὑφαντόν. Ἀλλὰ θεῶν βασίλεια. ὁ ἀλλὰ, κεῖται ἀντὶ τοῦ δέ. Σπερχθεῖσα θυμῷ. ταραχθεῖσα. λυπηθεῖσα. παραχθεῖσα δὲ τῇ ψυχῇ, καὶ ὑπερζέουσα τῷ θυμῷ, οὐ τότε ὅτι ἐνετέθη τῷ κροκωτῷ σπαργάνῳ, ἀλλ' ἔτι πάλαι, ὅτι ἐμίσγετο τῇ ἀλκμήνῃ ὁ ζεύς.

αὐτὶ θεῶ, κῶλ. ι.
πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος.
βουλαῖσι δὲ φρὴν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
συγγενὲς, οἷς ἕπεται.
ἀγησιδάμου παῖ, σεῦ δ' ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν, τε καὶ τῶν, χρήσιες.
οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦ-
τον κατακρύψας ἔχειν,
ἀλλ' ἐόντων, εὖ τε παθεῖν, καὶ ἀκοῦ-
σαι. φίλοις ἐξαρκέων.
κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες, —
ἐπῳδ., κῶλ. ι.
πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' ἡ-
ρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως

Πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος. συμ-
πράσσει καὶ συνεργεῖ. τοῖς μὲν ἔργοις
φησὶν ἡ ἀνδρεία. τοῖς δὲ βουλεύμασι
καὶ λόγοις, ὁ νοῦς. μετέβαλε δὲ τὸ ὁ-
μηρικόν. ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου.
ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ. οὕτω τῶν νῦν ὁ λό-
γος ἕπεται. ὥστε καὶ τὸ μέλλον προ-
γνῶναι ἀκολούθως. ὡς ἐστὶ συγγενὲς
καὶ συμφυὲς καὶ ἀκόλουθον. συγγενὲς γὰρ
τὸ συμφυές. Ἀγησιδάμου παῖ. σεῦ
δ' ἀμφὶ τρόπῳ. σοῦ δὲ ὦ χρόμιε τοῦ
ἀγησιδάμου παῖ περὶ τὸν τρόπον καὶ
τὸν βίον, ἀμφοτέρων ἡ χρῆσις ὑπάρ-
χει. καὶ λόγων καὶ ἔργων. πρὸς ἀμφότε-
ρα γὰρ χρήσιμος εἶ. τουτέστιν ἤδη τῶν ἔρ-
γων καὶ τῆς συνέσεως. ἐνεργεῖς γὰρ καὶ
προβουλεύειν. Οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον. πιθανῶς ὃ θέλει παραινέσαι
τῷ χρομίῳ, ἐξενήνοχεν ἐφ' ἑαυτοῦ. οὐκ ἐπιθυμῶ φησὶ κατακρύψαι θησαυρὸν ἵνα πλου-
τῶ. ἀλλὰ παρὸν τῶν ἀπὸ τοῦ πλούτου, καὶ εὖ παθεῖν, καὶ εὖ ἀκοῦσαι θέλω. ἐξαρκῶν τοῖς φί-
λοις. τὸ δὲ ὅλον, δωρητικός φησι γίνου. Κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες. αἱ γὰρ ἐλπίδες. καὶ
αἱ μέλλουσαι φησὶ προσδοκίαι, κοιναὶ καὶ ἄδηλαι τοῖς ἀνθρώποις εἰσίν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν.
εἴ τις τοῖς φίλοις ἐπαρκέσει, οὗτος καὶ ἐλπίδος ποτὲ διαπεσὼν, τῆς ἴσης τύχοι ἀμοιβῆς.
ἄδηλα γὰρ τὰ περὶ τῆς τύχης συμπτώματα. Ἐγὼ δ' ἡρακλέος ἀντέχομαι προφρό-
νως. Ἐπαπορήσειεν ἄν τις. διατί τοῦ ἡρακλέος μνημονεύει. οὐ γὰρ εὔκαιρος δοκεῖ ἡ μνή-
μη νῦν ἡρακλέους. καὶ φαμὲν, ὅτι βουλόμενος δεῖξαι ὡς οἱ διαφανεῖς ἐν τοῖς ἔργοις καὶ
τοῖς λόγοις, ἀθάνατοι γίνονται τῇ μνήμῃ, διατοῦτο μέμνηται ἡρακλέους ἀρετῆς. ἤδη
φέρων τοῖς τοῦ χρομίου θαύμασιν. ὅτι ἐγὼ ἀντέχομαι ἐν ταῖς κορυφαῖς ταῖς τῶν σῶν ἀρε-
τῶν. καὶ μνημονεύω τὰ καθ' ἡρακλέα διηγήματα. Ἄλλως. Ὁ μὲν οὖν ἀρίσταρχός φη-
σιν ὅτι αἰτιῶνταί τινες ὅτι ἡ πρόθεσις αὐτῷ ἐδέδετο τοιαύτη. ὥστε μνησθῆναι τοῦ θεοῦ. ὅπερ
ἐστὶν ὡς καὶ ἀρίσταρχός φησιν, ἀπίθανον. μήποτε δὲ ὅτι ἀεὶ ὁ πίνδαρος ἐπαινεῖ τὴν
φύσιν, μᾶλλον τῶν ἐκ διαδοχῆς περιγινομένων. ὁ δὲ ἡρακλῆς, τοιοῦτος. τοῦτο δὲ ἀπί-
θανον. τί γὰρ ὅτι τὴν πρώτην περὶ ἡρακλέους γινομένην συμφορὰν, ἰδίως ἐξύμνησεν. εἰς
ἔνδειξιν δὲ τῶν φυσικῶν ἀγαθῶν. ἡρακλῆς γὰρ, μέχρι παντὸς ἐκ φύσεως ἀγαθὸς ὢν ἀ-
νεφάνη. ὥστε οὐχ ἂν ὁμοίως ἔτ' ἔπαινον. ἓν μόνον τὸ περὶ τοὺς δράκοντας αὐτῷ δια-
πραχθῆναι ποτ'. ἀλλ' εἴπερ ἄρα, ἀπὸ τῶν ἤδη φανερωτέρων ἂν ἐπῄνει τὸν ἡρακλέα. ὁ δὲ χαι-
ρις φησὶν, ὅτι ὁ χρόμιος πολλὰ συμπονήσας τῷ ἱέρωνι κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἀμοιβῆς ἔτυχεν
ἐξ αὐτοῦ, ὥστε ἐκ περιουσίας καὶ ἱπποτροφῆσαι. ὡς οὖν οὗτος ἔπαθλον ἔλαβε πόνων
τὴν ἐπιφάνειαν, οὕτω καὶ ἡρακλῆς πολλὰ ταλαιπωρήσας, ἔπαθλον ἔσχε τὴν ἀθα-
νασίαν καὶ τὸν γάμον τῆς ἥβης. καὶ πρὸς τοῦτον δὲ ἔνεστιν εἰπεῖν. τί δή ποτε ὁ πίνδα-

ἀνδρὸς φιλοξείνου, καλὰ μελπόμενος.
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται· θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
ἐντί· λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσ-
λοὺς, ὕδωρ καπνῷ φέρειν,
ἀντίον· τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι.
χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς,
στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.

τοῦ τροφοῦ. δύναται γὰρ ὁ χορὸς λέγειν ἐφ' ἑαυτοῦ κυρίως. δύναται δὲ καὶ ὁ πίνδαρος μεταφορικῶς εἰπεῖν, ἐστὶ τῷ λόγῳ καὶ τῇ μολπῇ μέλπων αὐτόν, καὶ ὑμνῶν. ἐὰν μὲν οὖν ὁ χορὸς λέγῃ, κυρίως ἀκουσόμεθα δεῖπνον παρασκευάσασθαι. κῶμον γὰρ στέλλουσιν οἱ χορευταί. ἐὰν δὲ ὁ ποιητής, κεκόσμηται τὰ ἐδεσόμενα ἁρμόδια φησὶ διὰ τοῦ ὕμνου. ὁ δὲ νοῦς. ἔστιν δὲ παραγενόμενος ἐπὶ ταῖς αὐλαῖς τοῦ φιλοξένου ἀνδρός. τὰ καλὰ δὲ τούτου ἀναβαλλόμενος.

Θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν οὐκ ἀπείρατοι. οἱ τοῦ χρομίου φησὶ δόμοι, οὐκ εἰσὶν ἀπείρατοι ξένων. τουτέστι, φιλόξενοί εἰσιν. ὁ δὲ νοῦς. οὐ γὰρ ἀπείρατοι τῆς συνεχοῦς δεξιώσεως οἱ τούτου οἶκοι. συνεχῶς γὰρ τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὑποδέχονται γῆς. Λέλογχε δὲ μεμφομένοις. ἀρίσταρχος, οὕτω. τοῖς δὲ τοὺς ἀγαθοὺς μεμφομένοις, τοῦτο λέλογχε, καὶ ὑποκείμενόν ἐστιν. ὅσον ἀκολουθεῖ ὡς πῦρ καπνῷ, ὕδωρ φέρειν ἀντίον καὶ κατασβεννύναι. καταλείπεται δὲ τῇ ἀρχαίᾳ σημασίᾳ τὸ, ἐσλός. ἡ δὲ ἀντίστροφος ἀπαιτεῖ τὸ ῡ. ταῖς δὲ τοιαύταις παραβολαῖς, χρῆται ἀποτόμως, οὐ λέγων τὸ καθάπερ. καὶ ὁ μὲν ἀρίσταρχος, ταῦτα. βέλτιον δὲ οὕτως ἀκούειν, κατ' ἐναλλαγὴν πτώσεως. μεμφομένοις ἀντὶ τοῦ, μεμφομένους σβεννύειν ὡς ὕδατι καπνόν. ἵνα αὐτὸς ὁ ἀγαθὸς κατασβεννύῃ τὸν φθονερόν, ἀλλὰ μὴ σβεννύηται ὑπ' ἐκείνου. χρῆται δὲ ὁ πίνδαρος τῷ καπνῷ, ἀντὶ πυρὸς, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ πρότερον σημαίνων. ἢ οὕτω. τὸ ἐσλοὺς, ἀντὶ τοῦ ἐσλοῖς εἴρηται δωρικῶς. καὶ ὅτι τὸ λέλογχεν εἶπεν ἑνικῶς, ἀντὶ τοῦ λελόγχασι. λελόγχασι δὲ οἱ καταμεμφόμενοι, καπνῷ ὕδωρ ἀντιφέρειν. ὅ ἐστι, τοὺς ἐχθρομένους αὐτῷ, οἷός ἐστι καταπραΰνειν, ὥσπερ καπνῷ ὕδωρ ἀντιφέρων. τινὲς δὲ, οὕτως. ὡς ὕδατι καπνὸν σβεννύουσι καὶ πῦρ, οὕτω τοὺς ἐσλοὺς σβεννύουσιν οἱ φθονεροὶ μεμφόμενοι. ἢ οὕτως. οὐκ ἀνύουσιν οἱ φθονεροὶ μεμφόμενοι τοὺς ἀγαθούς. ὁ γὰρ ἀγαθὸς, ἀγαθός ἐστι, κἂν μυριάκις μέμφωνται αὐτόν. ὁ δὲ νοῦς. πεφύκασι δὲ τοῖς μεμφομένοις τοὺς ἀγαθοὺς οὕτως τήκεσθαι, ὥσπερ ὑπὸ ὕδατος πῦρ, οὐκέτι δυνάμενον φέρειν τὴν θέρμην, καὶ τὸν καπνόν. Τέχναι δ' ἑτέρων, ἕτεραι. τουτέστιν, ἄλλοι ἄλλα φιλοτεχνοῦσι. τοῦτο δὲ λέγει. πρὸς ἅ τις πέφυκε, πρὸς ταῦτα ἀκόλουθόν ἐστι τῇ φύσει εἶναι, καὶ περὶ αὐτὰ ἐνεργεῖν. ἢ τέχνας φησὶν ὁ δίδυμος ἀκουστέον τοὺς ἄθλους. ὅθεν καὶ τὸ ἀτέχνως παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. ἄλλοι δ' ἄλλα ἐπιτεχνῶσιν. εἴρηται δὲ παρὰ τῷ ὁμήρῳ. Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα. Μάρνασθαι φυᾷ. μάρνασθαι οὖν ἀρίσταρχος, ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι. καὶ ἀντερίζειν χρώμενον φύσει κατὰ τρόπον, καὶ μηδὲν παρὰ φύσιν πράττειν. μήποτε δὲ τὸ μάρνασθαι, οὐκ ἔστι μάρνασθαι, ἀλλ' ἐνεργεῖν, ὥς φησι δίδυμος καὶ πραγματεύεσθαι. ὥστε εἶναι τὸ κεφάλαιον τοῦ λόγου, προσήκει δὲ αὐτὸν ἀδόλως πράττειν, καθ' ἣν εἴληχεν ἕκαστος φύσιν. ἐνεργῶν ὑγιῶς. ἀριστονοῦν χρὴ καθ' ἣν γεγόνασί τις φύσιν, ταύτῃ ἀκολουθεῖν. καὶ μὴ βιάζεσθαι αὐτὴν εἰς ἄλλα τρέποντα. μηδὲ τῷ φθόνῳ μάρνασθαι πρὸς τοὺς ἀγαθούς. ἀλλὰ συνασκεῖν, ἅ τις ἔχει ἐκ φύσεως. ὁ δὲ νοῦς. χρὴ δὲ ταῖς εὐθείαις ὁδοῖς βαδίζοντα καταχρᾶσθαι ταῖς ἑαυτοῦ, καὶ τῇ φύσει. μὴ δὲ ἑτέρου ἀντιποιούμενον τὴν ἰδίαν ἐνυβρίζειν τέχνην.

ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ,
πανδοξίας ἄκρον. μεγάλων δ' ἀέθλων
μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
νῦν ἔγειρ' ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ,
τὰν ὀλύμπου δεσπότας
ζεὺς ἔδωκεν φερσεφόνᾳ. κατένευ
σέν τέ οἱ χαίταις ἀρι
στεύοισαν εὐκάρπου χθονός. — ἐπῳδ. κῶλ. ι.
σικελίαν πίειραν ὀρθώ
σειν, κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς.
ὤπασε δὲ κρονίων
πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἵππαιχμον. θαμὰ δὴ καὶ ὀλυμ
πιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν
χρυσέοις μιχθέντα πολλῶν ἐπέβαν,
καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών. —
στρ. β'. κῶλ. ι.
ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις.

μισθὸς κατάρχεσθαι. ὥς τι ἀρχὰς τὰ προοίμια τῆς ᾠδῆς τούτων λέγων. ἔθος δὲ πινδάρῳ θεοῖς ἀναπέμπειν τὰ ὁπωσοῦν τοῖς ἀνθρώποις ἐκπονούμενα. ὁ δὲ νοῦς. αἱ γὰρ ἀρχαί, ταῖς δαιμονίαις καὶ θείαις ἀρεταῖς ἐκείνου τοῦ ἀνδρός, ἐκ θεῶν βέβληνται. ἀντὶ τοῦ ἐκ πρώτης καταβολῆς ἡ τύχη πού τι συνέβαλεν. Ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ. ἔστι δὲ καὶ ἐκ τῆς εὐτυχίας καὶ εἰς ἄκρον εὐδοξίας ἀφικέσθαι. ἀντὶ τοῦ, κατὰ πάντα μέρη τοῦ βίου ἄκρος ἔνδοξος ὁ εὐτυχής. καὶ εὐρετικός. Τὸν εὐτυχοῦντα, καὶ φρονεῖν νομίζομεν. Μεγάλων δ' ἀέθλων. μεγίστων τῶν ἀγωνισμάτων ἡ μοῦσα μεμνῆσθαι βούλεται. Νῦν ἔγειρ' ἀγλαΐαν. ἐκπέμπε φοίνιξ ὦ μοῦσα καὶ σπεῖρε λαμπρότητά τινα τῇ νήσῳ τῇ σικελίᾳ. ἥν τινα ὁ ζεὺς ἐξαίρετον δέδωκε τῇ φερσεφόνῃ, ἀρίστην οὖσαν καὶ ὡς τιθεῖσαν τῆς γῆς τῆς εὐκαρποτάτου. ἤγουν, ἐπένευσε τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ τὴν σικελίαν, πίειραν καὶ λιπαρὰν ἀνορθώσειν. ἢ τὴν πιοτάτην καὶ καλλίστην, ὑψώσειν, τῶν ἀφνειῶν πόλεων ἐνοικούσαις ταῖς ὑπ' αὐτὴν εὐδαιμόνων. Ἄλλως. Περὶ τῆς ὅλης σικελίας ἐστὶν ὁ λόγος. δοκεῖ δὲ αὐτὴν ὁ ζεὺς εἰς τὸν γάμον πλούτωνος τοῖς ἀνακαλυπτηρίοις τῇ φερσεφόνῃ δωρήσασθαι. λέγεται δὲ ἡ πᾶσα σικελία ἐξ ἀρχῆς δήμητρος καὶ κόρης. τοῦ διὸς οὕτως ἐξ ἀρχῆς βουληθέντος. ἤγουν, περσεφόνη περὶ τοὺς τῆς αἴτνης διατρίβουσα λειμῶνας, ἡρπάσθη παρὰ τοῦ πλούτωνος. τὸ δὲ ὀρθώσειν, ἀντὶ τοῦ διαφυλάξειν ὀρθὴν τῇ περσεφόνῃ, διὰ τῶν πόλεων τῶν εὐδαιμόνων ἐν αὐτῇ ἀφνειῶν. οὕτω γὰρ ἔμελλεν ὀρθοῦσθαι ἡ σικελία δηλονότι, εἰ ἀξιολόγους ἔχοι πόλεις ἐν αὐτῇ. Ὤπασε δὲ κρονίων. ἀντὶ μνήμονα πολέμου, ἤτοι ἐπιστήμονα. οὐκ ἀμελοῦντα τῶν πολεμικῶν, ἀλλὰ κατατιθέμενον ἐν τῷ νῷ, ὅτι δεῖ παρασκευάζεσθαι εἰς τὰ πολεμικὰ διόλου. ὅμοιον, τῷ μνήστωρες ἀϋτῆς. ὁ δὲ νοῦς. παρέσχε δὲ πρὸς τοῖς εὐδαιμονίαις ὁ ζεὺς αὐτῇ, γενναῖον ἀνδρῶν καὶ πολεμικῶν πλῆθος. ὥς τι δὲ ὅπλων μεμνῆσθαι τῶν πολεμικῶν, καὶ ἱππαιχμίαις εὐδοκιμεῖν. Θαμὰ δὴ καὶ ὀλυμπιάδων. οὐ μόνον φησὶ τὰ περὶ πόλεμον ἀριστηρίοις ἀπέδειξε τοὺς σικελιώτας ἀλλὰ καὶ ὀλυμπιονίκας. οἷον, πολλάκις ἐνίκησαν ἐπ' ὀλυμπίας. ἔστι δὲ ὁ λόγος τῷ πινδάρῳ, οὐ περὶ τοῦ χρομίου μόνου, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ πατρὸς λαοῦ. οἱ πολλὰς ἔσχον νίκας ὀλυμπικάς. ἐντεῦθεν ἴσως παρακαθεὶς ὁ τίμαιος, ὀλυμπικὸν τὸν ἐπίνικον ᾠδὴν εἶναι. ἔστι δὲ καὶ οὕτως ἀναγνῶναι ἵππαιχμον θαμὰ δή. ὁ λόγος κατὰ συναλοιφήν. ἵν' ᾖ, ὁ λαὸς μνηστῆρα μὲν πολέμου, καὶ τῶν ὀλυμπιακῶν ἀθλημάτων. Πολλῶν ἐπέβαν καιρόν. πολλῶν ἐπέβην καὶ ὑψάμην ἐγκωμίων, οὐ ψευδομένου τοῦ καιροῦ πρὸς ψευδολογίας χρησάμενος. ἢ οὕτω. τοῦ καιροῦ τῇ ἀληθείᾳ τυχών. Ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις. ἀμφίβολον πότερον ὁ χορός, ἢ ὁ ποιητής

Δάλου κασιγνήτα. σέθεν ἁδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων,
ζηνὸς αἰτναίου χάριν·
ἅρμα δ' ὀτρύνει χρομίου. νεμέα
θ' ἔργμασι νικαφόροις,
ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.
αἰτίας, καὶ τὰ λ.
ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν,
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.

δ' αὖ τὴν ἄρτεμιν λέγουσι, διὰ τὸ, τὸν ἀλφειὸν τηνικαῦτα τῆς ἠλιαίας ἀρτέμιδος καταφέρεσθαι. ἔχει δ' αὖ οὐ φαύλως, δέμνιον ἀρτέμιδος λέγεσθαι τὴν ὀρτυγίαν. αἷον ἐν διαίτημα καὶ διατριβήν. ἱερὰ γὰρ τὴν πᾶσαν νῆσον τῆς φερσεφόνης φασίν. ὅτι δ' ἐν αὐτῇ ἐστι τῇ ἀρτέμιδι, καλλίμαχος ἐν αἰκάλη. Οἵ γε καὶ ἀπόλλωνα παιαρκέος ἠελίοιο χωρίον διατμήγουσι. καὶ αὐτὸν δ' ἑιόνην ἀρτέμιδος. Δάλου κασιγνήτα. τὴν ὀρτυγίαν, τῆς νήσου κασιγνήτην εἴρηκε. μετάγουσι τὰ περὶ τῶν θεῶν λεγόμενα κατὰ τῶν τόπων, οἵτινες ἀπ' ἐκείνων προσηγορεύθησαν. οἱ δὲ, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ὡσανεὶ ἔφη. ἐν ᾗ ἡ ἄρτεμις ἐτιμήθη. ὥσπερ ἐν δήλῳ. εἴωθε γὰρ ὁ πίνδαρος, μεταφέρειν τὰς ὁμωνυμίας. ὥστε τὸ λεχθὲν περὶ τῆς εἰς δῆλον ὀρτυγίας, τοῦτο περὶ τῆς πρὸς συρακούσαις μετήγαγε. ἔνιοι δὲ κασιγνήτην ἀκούουσιν, ἀντὶ τοῦ συγγενῆ διὰ τὴν ὁμοιότητα. κατὰ γὰρ τὰ ἐφ' ἑκάτερα ἱστορούμενα. καὶ γὰρ ἡ νῆσος ἡ δῆλος καὶ ἡ ὀρτυγία ἡ ἐν συρακούσαις, νῆσοι. καὶ ὑπεδέξαντο θεοὺς ἀμφότεραι. καὶ ἡ μὲν, ἐκρύβη διὰ πελάγους. ἡ δὲ, ἐκ τοῦ νείλου. διὰ τὸν ἰνωπόν. Ἄλλως. Δοκεῖ μὲν πρὸς τὸ ἴδιον τὴν πρὸς ταῖς συρακούσαις, ἀδελφὴν λέγειν τῆς δήλου. τὸ δὲ ὅλον, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν αὐτῷ ὁ λόγος προήχθη. ὁ δὲ νοῦς. ὦ σεμνότατον ἀνάπτυμα τοῦ ἀλφειοῦ. τῶν συρακουσῶν καὶ τῆς σικελίας κόσμε καὶ βλάστημα τῆς ἀρτέμιδος ἐν διαίτημα. καὶ τῆς δήλου ἀδελφή. τοῦτο δέ φησι καὶ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν. ὀρτυγία γὰρ καὶ ἡ δῆλος ἐκαλεῖτο, καὶ διὰ τὸ θεοφιλές. ἐν δήλῳ γὰρ ἦν ἡ ἄρτεμις. ὀρτυγία δὲ, νῆσος πρὸ τῶν συρακουσῶν, εἰς ἣν διὰ πελάγους φερόμενος ὁ ἀλφειὸς ἐμβάλλει. καὶ ποιεῖ τὴν ἀρέθουσαν κρήνην. Σέθεν ἁδυεπὴς ὕμνος ὁρμᾶται. ἐκ σοῦ ἡδυεπὴς καὶ εὔφημος. ὁ δὲ νοῦς. ἀπὸ σοῦ ὦ ὀρτυγία. ὁ ἡδυεπὴς ὕμνος τὴν ὁρμὴν ἔχει. ὥστε θεῖναι καὶ τηρῆσαι ἔπαινον μέγαν τῶν ὀξυτάτων ἵππων, διὸς ἕνεκεν τοῦ ἐν τῇ αἴτνῃ. διὶ γὰρ ἀνάκειται καὶ οὗτος ὁ ἀγών. ἐν γὰρ τῇ αἴτνῃ, διὸς ἱερόν ἐστιν. Ζηνὸς αἰτναίου χάριν. ἤγουν χάριν τοῦ διὸς, ἢ ἕνεκεν τοῦ διός. παρόσον ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ ἐν τῇ πανηγύρει τοῦ αἰτναίου διὸς, ἤγουν περὶ τὸν ἱέρωνα, τοὺς περὶ τοῖς στεφανίταις ἀγῶσι πεποιημένους ἐπινίκους, καὶ ᾖδον. πιθανὸν οὖν φησιν ὁ δίδυμος, καὶ τὸν περὶ τῆς χρομίου νεμεακῆς νίκης ἐπίνικον, ἕνεκα τούτου συντετάχθαι, ὑπὸ τοῦ μέλλειν αὐτὸν ὑπὸ τῆς πανηγύρεως αἰσθήσεσθαι. ὁ δὲ τρόπος, ποιητικός. ὥστε τὸ ἀπὸ τοῦ ταὐτομάτου συμβαῖνον, ὡς αἴτιον λαμβάνειν. οὐ γὰρ ἕνεκα τοῦ αἰσθῆναι, τὸν ἐπίνικον ἐν τῇ πανηγύρει τοῦ αἰτναίου διὸς ἐνίκησεν, ἀλλὰ νικήσαντος, ἔμελλεν εἰς αὐτὸν ᾠδὴ αἰσθήσεσθαι. Ἅρμα δ' ὀτρύνει χρομίου. χρόμιος, ἡνίοχος ἦν ἱέρωνος παιδόθεν. οὗτος ἅτε δὴ βασιλεῦσι συνὼν, καὶ ἄριστος ὢν τὴν ἱππικὴν, ἐπλούτησε. καὶ ἤρξατο ἀπὸ στάσεως τοῦ ἱέρωνος, καθ' ἑαυτὸν ἱπποτροφεῖν. νικᾷ δὲ νῦν ἵππων ἅρματι, πρῶτον ἀγωνισάμενος. Ἀρχαὶ δὲ βέβληνται. ἀρχαὶ τοῦ ἐγκωμίου. τοῦτο δὲ λέγει, διὰ τὸ ἀπὸ θεοῦ τῆς ἀρτέ-

Ἐξήγησις παλαιὰ, πάνυ ὠφέλιμος.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ, ΝΕΜΕΑ.
ΧΡΟΜΙῼ ΑΙΤΝΑΙῼ.
ΕΙΔΟΣ. Α'.

στρο, α'. κῶλ, δέκα.

Ἄμπνευμα σεμνὸν ἀλφεοῦ,
κλεινᾶν συρακοσσᾶν θάλος ὀρ
δέμνιον ἀρτέμιδος, (τυγία.

Ἄμπνευμα σεμνὸν ἀλφεοῦ. ἀντὶ τοῦ ἀνάπνευμα, καὶ ἀνάπνοή. ἔνιοι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀνάβλυσμα. διὰ τὸ ἀπορρέεσθαι καὶ οἷον στόμα εἶναι τοῦ ἀλφειοῦ, τὴν αὐτόθι ἀρέθουσαν ἥ ἐστι κρήνη. ἀπὸ γὰρ καταδύσεως ἀφανοῦς, εἰς τὴν ἀρέθουσαν ἀναφαίνεται. τὸ δὲ ἀνάπαυμα, περὶ τῆς ἐρωτικῆς σπουδῆς περὶ τοῦ ποταμοῦ τάττει. ἔστι γὰρ κατὰ ὀρτυγίαν τὴν νῆσον. ἡ δὲ ὀρτυγία πρότερον μὲν οὖσα νῆσος, εἶτα προσχωσθεῖσα, χερρόνησος γέγονεν, ὡς καὶ ἴβυκος ἱστορεῖ. Παρὰ χέρσον λίθινον τὸν παλάμαις βροτῶν πρόσθε νιν παῖδα νήριτον, ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο. Σεμνὸν δὲ εἶπεν, ἤτοι ὅτι οὐκ ἔτυχε τῆς συνουσίας ὁ ἀλφειός, ἢ διὰ τὸ καθαρὸν ὡς εὐριπίδης. Θάσσουσι σεμνὸν ἀμφὶ πειρήνης ὕδωρ. ὥστε εἶναι τὸν νοῦν τοιοῦτον. ὦ ὀρτυγία. ἐν ᾗ ἐστι τὸ τοῦ ἀλφειοῦ πνεῦμα. τίς ἡ ἀρέθουσα; ἀλλ᾽ οὐ τὴν ἀρέθουσαν εἴρηκεν ἄμπνευμα. ἀλλὰ τὴν ὀρτυγίαν, ἐν ᾗ ὁ ἀλφειὸς ἀναπνεῖ, τῷ περιέχειν τὴν ἀρέθουσαν. Ζητεῖται δὲ τί δήποτε τῷ ἀλφειῷ προσδιαλέγεται καὶ τῇ ὀρτυγίᾳ. τῆς νίκης οὐκ οὔσης ὀλυμπιακῆς, ἀλλὰ νεμεακῆς. Ἔνιοι μὲν οὖν φασιν, ὅτι τὰ ἱπποτρόφια τοῦ ἱέρωνος καὶ τοῦ χρομίου ὁμοίως ἐν τῇ ὀρτυγίᾳ ἦν. τῷ δὲ ἱερὰν εἶναι τὴν κρήνην ἀρτέμιδος, τὴν δὲ θεὸν ἱππικὴν εἶναι. καλεῖ ὁ σώφρων μὲν αὐτὴν, ἀτρέστην. ὅμηρος δὲ, χρυσήνιον. καὶ ὁ πίνδαρος προσεφώνησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ἐπ᾽ αὐτῆς ἄρτεμιν. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐν ἄλλοις φασὶ τὸν πίνδαρον, ποταμίας ἕδος ἀρτέμιδος. ἀπόχρη δὲ εἰπεῖν ὅτι ἱππικὴ ἡ θεός. ἀνάκειται δὲ αὐτῇ, ἡ νῆσος τῇ θεῷ. ψευδῶς γὰρ τὸ εἶναι τὰ ἱπποστάσια τοῦ ἱέρωνος αὐτόθι. ἀρίστων καὶ ἐν ἐφέσῳ φησὶν εἶναι ὀρτυγίαν. ἐφ᾽ ἧς ἐδόκει γεγενῆσθαι ἡ ἄρτεμις. ὁ μὲν γὰρ ἀπόλλων, ἐν δήλῳ. αὐτὴ δὲ δοκεῖ ἐν τῇ ἀσιατικῇ ὀρτυγίᾳ. Ἄλλως. Ἄμπνευμα σεμνὸν ἀλφεοῦ. κατὰ μὲν τὴν ἱστορίαν, οὐκ αὐτὴ ἡ ὀρτυγία καθ᾽ ἣν ἤλλαξε τὴν ἄρτεμιν, ἀλλὰ περὶ ἔφεσον ἑτέρα, ἣ νησίδιον τῆς σικελίας ἦν. σόνης τῶν συρακουσῶν ἔφαμεν γεγενῆσθαι. καὶ αὐτὴν ἱερὰν τῆς ἀρτέμιδος, διὰ τὴν πρὸς δῆλον ὁμωνυμίαν. ἣ χαριζόμεναι τῇ θεῷ αἱ νύμφαι, καὶ πηγὴν πεποιήκασιν ὀνομαστὴν ἀρέθουσαν. ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ, οὔτε ἀρύσασθαι, οὔτε ἰχθῦς λαμβάνειν νόμος. Δέμνιον ἀρτέμιδος. ὁ μὲν ἀρίσταρχος, τὴν ὀρτυγίαν ἀκούει, διὰ τὸ κατ᾽ ἐνίους αὐτόθι δοκεῖν αὐτὴν γεγενῆσθαι. προσθείη ἄν τις. ὅτι σύνηθες ὁ πίνδαρος, τοῖς ὁμωνύμοις χωρίοις περιτίθησι, καὶ τὰ περὶ τοῖς ἄλλοις ἱστορούμενα. καθὰ καὶ περὶ τῶν πλειάδων. ἐστὶ δὲ ἄλλως, ὀρείαν τε πελειάδων, μὴ τηλόθεν ὠαρίων ἀνεῖσθαι. ὀρείαν δὲ τὸ ζῷον. ἔνιοι δὲ ἱστορικώτερον ἀκούουσιν. τὸν γὰρ ἀλφειόν φασιν ἔρωτι ἁλόντα τῆς ἀρτέμιδος, περιδιῶξαι αὐτὴν ἄχρι τῆς σικελίας. τοῦ δὲ τέλους τῆς διώξεως αὐτόθι γινομένου, αὐτόθι συστῆναι τὴν ἀρέθουσαν. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὴν ἄρτεμιν, ἀλφειώαν προσαγορεύεσθαι. καὶ ἐν ὀλυμπίᾳ δὲ ὁ ἀλφειὸς τῇ ἀρτέμιδι συναφίδρυται. καὶ τὴν ποταμίαν δὲ, ἄρτεμιν εἶναι, οἱ παρὰ τῷ πινδάρῳ ἀκούουσι, διὰ τὸ ἐπ᾽ αὐτῇ τοῦ ἀλφειοῦ πάθος. εἰσὶ δὲ οἱ ἀλφ

θόσον ἐκεῖνος, ἔχει τὰ σέλινα. προέστησαν δὲ τοῦ ἀγῶνος, πρῶτα μὲν Κλεωναῖοι, εἶτα Κορίνθιοι. καὶ ἔστι τριετής. τελούμενος μηνὶ πανέμῳ. ιβ΄. οὐκ ἐξῆν δὲ πρότερον εἰ μὴ τοῖς ἀπὸ στρατιωτικοῦ γένους. ὕστερον δὲ ἀδιαλείπτως, καὶ τοῦ ἔθνους διαλυθέντος, συνέβη τοῖς παισὶ τοῖς ἀγωνίζεσθαι. ὁ δὲ ἀγὼν, ἱππικός τε, καὶ γυμνικός.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς τοῦ πρώτου τῶν νεμέων εἴδους.

Τῆς πρώτης τῶν νεμέων ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντιστροφὴ, κώλων ἐστὶ δέκα. Τὸ α΄, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὡς τὸ, τίς σὰς παρείρει φρένας. Τὸ β΄, ἰαμβέλεγος. Τὸ γ΄, πενθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ δ΄, ἰαμβέλεγος, Τὸ ε΄, εὐριπίδειον. Τὸ ϛ΄, δακτυλικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ζ΄, εὐριπίδειον. Τὸ η΄, πινδαρικὸν ἐκ σαπφικοῦ. σύγκειται ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, καὶ ἰάμβου, καὶ συλλαβῆς. ὁ δὲ πίνδαρος, τοῦ ἰάμβου τὴν μακρὰν συνέστειλε. Τὸ θ΄, εὐριπίδειον. Τὸ ι΄, ἰαμβέλεγος, δίμετρον, ἀκατάληκτον.

Περὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπῳδὴ, κώλων ὀκτώ. Τὸ α΄, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ β΄, ἐφθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ γ΄, πενθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ δ΄, ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάσσονος τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ε΄, σαπφικὸν ἑνδεκασύλλαβον. Τὸ ϛ΄, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ζ΄, τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η΄, εὐριπίδειον.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Χρομίῳ αἰτναίῳ. Γέγραπται ὁ ἐπίνικος χρομίῳ αἰτναίῳ. ἱέρων γὰρ οἰκιστὴς αὐτὴ
τυράννου βουλόμενος εἶναι, κατάνην ἐξελὼν, αἴτνην μετωνόμασε τὴν πόλιν,
ἑαυτὸν οἰκιστὴν προσαγορεύσας. καὶ ἐν ταῖς ἀναρρήσεσιν ἐν τοῖς τῶν ἀ-
γώνων, αἰτναῖον ἑαυτὸν εἶπε. ταυτὸν δέ φησιν ὁ δίδυμος, εἰκὸς
παθεῖν καὶ τὸν χρόμιον. ἑταίρῳ κεχρημένον αὐτῷ. τίμαι-
ος δὲ τὸν ἐπίνικον, ὀλυμπικὸν εἶναι τοῦτον
φησὶν ἁμαρτάνων. ὁ γὰρ πίνδαρος
ἀντικρὺς, νεμεακὸν αὐτὸν
εἶναί φησιν. Ἅρμα δ᾽
ὀτρύνει χρομίου νε-
μέᾳ θ᾽ ἔργμασι
νικαφό-
ρας.

1 corona

ἐπελθὼν ἀνεῖλε τὸν παῖδα. ἀμφιάραος δὲ τοῦτο μαντευόμενος, ἀρχέμορον αὐτὸν ἐκάλεσεν, ὅτι αὐτοῖς ἀρχὴ μόρου ἐγένετο, ὁ τοῦ παιδὸς θάνατος. ἐφ᾽ ᾧ καὶ τὸν ἀγῶνα διέθηκαν, τὴν ὑψιπύλην παραμυθούμενοι. Ἄλλοι δὲ ὧν ἐστι καὶ αἰσχύλος, ἐπὶ ἀρχεμόρῳ τῷ νεμέας παιδί. οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ τελαοῦ παιδὶ, ἀδράστου δὲ ἀδελφῷ. Εἰσὶ δέ τινες, οἳ καὶ παλαιότερον εἶναί φασι τὸν ἀγῶνα, τοῦ θηβαϊκοῦ πολέμου. ἤθλησαν δὲ ἐν αὐτῷ περὶ στεφάνου μόνου, οὐκ ἐθελήσαντες δωροδοκεῖν, ἐν τιμῇ καθιστάντες τὸν ἀγῶνα. ὑπάρχοντος δὲ ἐκ τῶν λαφύρων ὑπεσχηκότες, ἀργυρίτην αὐτὸν ποιῆσαι. καὶ διὰ τοῦτο στεφανίτης πρότερον ἐκλήθη. προέστησαν δὲ τοῦ ἀγῶνος, οἱ ἀργεῖοι. καὶ κορίνθιοι, καὶ κλεωναῖοι. ἐμπεδοῦντες δὲ αὐτὸν, τῷ νεμεαίῳ διὶ ἀνέθηκαν. ἐστέφοντο δὲ τὸ παλαιὸν, ἐλαίᾳ. ὕστερον δὲ μετὰ τὴν συμφορὰν τῶν μηδικῶν, ἐπὶ τιμῇ τῶν κατοιχομένων, σελίνῳ. οἱ δὲ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ ἀρχεμόρῳ τοῦτον τεθῆναι. ἔστι δὲ ἡ νεμέα, τῆς ἀργείων τῆς χώρας μοῖρα. ὀνομασμένη ἀπὸ τῆς σελήνης, καὶ διός. οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ὑπὸ ἄργου νεμομένων ἐν τῷ χωρίῳ. αἳ ἦσαν ἥρας ἱεραί. Οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν δαναοῦ παίδων. ἃ κατανεῖμαι τὸ ἐκληρουχῆσαι τὸ χωρίον.

ΑΛΛΩΣ.

Θεατὸν, ἐπιτάφιος ἐπὶ ἀρχεμόρῳ, τῷ λυκούργου τοῦ ἱερέως παιδί. καθ᾽ ὃν καιρὸν οἱ ἑπτὰ τῶν ἀργείων λοχαγοὶ, ἐπεστράτευσαν θηβαίοις, πολυνείκει συμμαχοῦντες. οὗτοι γὰρ δυσφορήσαντες ὅτι δι᾽ ἣν αὐτῶν χρείαν αἰτία τῆς τοῦ παιδὸς ἀναιρέσεως γεγόνασι, βραχεῖαν παραμυθίαν τῇ συμφορᾷ πορίζόμενοι, ἐπιτάφιον ἀγῶνα θέσθαι τὸν νεμεαῖον. καθ᾽ ὃν οἱ κριταὶ φαιὰς ἐσταλμένοι στολὰς, κρίνουσι τοὺς ἀγωνιζομένους. ὑπόμνημα τοῦ πένθους, ταῖς στολαῖς ἐμφανίζοντες. ὁ γὰρ ἀγὼν ἐπιτάφιος. ὕστερον δὲ νικήσας ἡρακλῆς, καὶ καταγωνισάμενος τὸν νεμεαῖον λέοντα, ἐπεμελήθη τοῦ ἀγῶνος, τὰ πολλὰ ἀνορθωσάμενος, καὶ διὸς εἶναι ἱερὸν ἐνομοθέτησε, καὶ ἔστι τριετηρὶς τελούμενος μηνὶ πανέμῳ, δωδεκάτῃ. ὁ δὲ ἀγὼν, ἱππικός τε, καὶ γυμνικός.

ΑΛΛΩΣ.

Καθ᾽ ὃν καιρὸν οἱ ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις τῶν ἀργείων λοχαγοὶ ἐπεστράτευσαν πολυνείκει συμμαχοῦντες εἰς λῆμνον τὴν θρακικὴν καταντήσαντες, καὶ δὲ διψεῖ συσχεθέντες, συνέτυχον ὑψιπύλῃ τῇ λημνίᾳ γυναικὶ, καὶ καθικέτευον αὐτὴν τῶν ἐγχωρίων ἔμπειρον οὖσαν, ξεναγῆσαι ἐπὶ ποτιμὸν ὕδωρ. τοῖς δὲ λοχαγοῖς τὴν ἀβλαβῆ χάριν ἀπονεῖμαι βουληθεῖσα, καταλιπεῖν ἐπί τινα τόπον τὸν ἀρχέμορον, λυκούργου τοῦ ἱερέως παῖδα, ὃν εἶχε πρὸς ἀνατροφὴν ἀργεῖον τὸ γένος. ὄφιν δέ τις χειᾶς ἐξελθόντα κατὰ τὴν ὑψιπύλης ἀπουσίαν, περιπλακῆναι τῷ παιδί. καὶ ταῖς σπείραις ἀποπεταμένους, ἀποπνῖξαι τὸ βρέφος. τοὺς δὲ ἐπανελθόντας, τοξεῦσαι μὲν τὸν ὄφιν. σφόδρα δὲ ἐπὶ τῷ γεγονότι δυσφορῆσαι, ὅτι δι᾽ ἣν αὐτῶν χρείαν, αἰτία τῆς τοῦ παιδὸς ἀναιρέσεως γεγόνασι. εἶτα τῇ συμφορᾷ βραχεῖαν παραμυθίαν πορίζόμενοι, θάψαι τὸν παῖδα. καὶ ἐπιτάφιον ἀγῶνα θέσθαι τὸν νεμεαῖον. καθ᾽ ὃν οἱ κριταὶ φαιὰς ἐστολισμένοι στολὰς, κρίνουσι τοὺς ἀγωνιζομένους. ὑπόμνημα τοῦ πένθους, ταῖς στολαῖς ἐμφανίζοντες. ὁ γὰρ ἀγὼν, ἐπιτάφιος. ὕστερον δὲ νικήσας ἡρακλῆς, καὶ καταγωνισάμενος τὸν νεμεαῖον λέοντα, ἐπελύθη, τοῦ ἀγῶνος τὰ πολλὰ ἀνορθωσάμενος, καὶ διὸς εἶναι ἱερὸν ἐνομοθέτησεν. ὁ δὲ στέφανος, ἐκ χλωροῦ πλέκεται σελίνου. διαφέρει δὲ τοῦ κατὰ τὸν ἰσθμόν. κα

1 nigras, lugubres 2 luctus

4 pars

3 palliolis

ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ.

Τὸν ἀγῶνα τῶν νεμέων, τινὲς μὲν ὑφ' ἡρακλέους τεθεῖσθαί φασιν, ἐπὶ τῇ τοῦ λέοντος ἀναιρέσει· οἱ δὲ, οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἱστορίαν τινὰ λέγουσιν ἐπ' αὐτῷ, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀφέλτου μὲν πρότερον, νυνὶ δὲ ἀρχεμόρου, ἀπὸ τοῦ μαντεύσασθαι τοῖς ἐπὶ θήβας στρατευομένοις, διὰ τοῦ ἰδίου θανάτου. ὁ δὲ ἀγὼν, ἐπιτάφιος. καὶ γὰρ οὕτως ἀπὸ τῶν ὁμηρικῶν ἐνδεικνύουσιν, ἐξ ὧν οὐδένα νικήσαντα ὑπὸ στεφάνου εἰσάγει· οὐδὲ νέστορα τὸν πολλὰς νίκας ἑαυτοῦ πολλάκις ἐξηγούμενον. καί φασιν, οὐδὲ ὄνομα τοῦ στεφάνου εἰδέναι τὸν ποιητήν· ἀποδεικνῦντες, ὡς οὐδαμοῦ παρὰ τῷ ποιητῇ εἴρηται. στεφάνας μὲν γὰρ λέγει· στεφάνοις δὲ, οὔ. Τὴν, αἱ μὲν καλὰς στεφάνας εἶχον.

ΑΛΛΩΣ. Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ θήβας παραβαλόντες τῇ νεμέᾳ διψήσαντες, συνέτυχον ὑψιπύλῃ τῇ λημνίᾳ, φερούσῃ τὸν λυκούργου τοῦ, τοῦ διὸς ἱερέως καὶ εὐρυδίκης παῖδα ὀφέλτην. ἡ δὲ ἀφηγήσατο αὐτοῖς, εἴς τινα πηγὴν, καταλιποῦσα τὴν παῖδα ἔν τινι λειμῶνι. ὃν, δράκων περιειληθεὶς, ἰὸν ἀφεὶς ἀνεῖλεν. οἱ δὲ ἐπιστρέψαντες, καὶ τὸ πάθος θεασάμενοι, τόν τε δράκοντα κτείνουσι, καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ἱστῶσι τριετηρικόν. ἠγωνίζοντο δὲ στρατιῶται, καὶ παῖδες στρατιωτῶν. ὕστερον δὲ, καὶ ἐπὶ τὸ δημωτικὸν πλῆθος ἔδραμεν. ἦν δὲ γυμνικὸς καὶ ἅρμα. οὐχὶ δίφρος οὐδὲ κέλης. ἔτυχε δὲ οὕτως ὑψιπύλη ἐν νεμέᾳ. ὁρισθέντος παρὰ τῶν λημνιάδων, πᾶν τὸ ἄρσεν ἀναιρεθῆναι γένος, ἐκ πασῶν ὑψιπύλη τὸν πατέρα θόαντα ἐνείρξασα κιβωτῷ, ἐφύλαττεν. ὕστερον δὲ μετὰ τὸ τοὺς ἀργοναύτας ἐκπλεῦσαι, φανεροῦ γενομένου ταῖς λημνιάσι τοῦ κατὰ τὸν θόαντα, αὐτὸν μὲν καταποντοῦσιν ἐνείρξασαι τῇ κιβωτῷ. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ κατὰ τῆς ὑψιπύλης θάνατον. ἡ δὲ μαθοῦσα, φεύγει. ἐν τοσούτῳ τε λῃσταῖς περιτυχοῦσα, ἀπεμπράσκεται λυκούργῳ. ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, κατὰ ζήτησιν αἱ παῖδες θόας καὶ εὔνεως, παρέβαλον ἐν νεμέᾳ. εὐρυδίκης δὲ τῆς λυκούργου γυναικὸς βουλομένης διὰ τὸν ὀφέλτου θάνατον ἀνελεῖν τὴν ὑψιπύλην, διὰ τοῦτό τε ἔν τινι τόπῳ λαθραίῳ κατακλεισάσης, ἀμφιάραος μαντευσάμενος, δείκνυσι τοῖς παισὶ τὴν ὑψιπύλην. ἡ δὲ τούτου εὐτυχήσασα, παρεκάλει τοὺς ἥρωας, τοῖς παισὶν ἀγωνίσασθαι.

ΑΛΛΩΣ.

Τὰ νέμεα φασὶν ἄγεσθαι, ἐπὶ ὀφέλτῃ, τῷ εὐφήτου, καὶ κρεούσης παιδί. ὃν εὐφήτην ἐκάλεσαν οἱ ἀργεῖοι, τελευτήσαντα ἐπὶ τὸν θηβαικὸν πόλεμον. τοῦτον δὲ ἔτυχε τροφεύουσα ὑψιπύλη. ἣν ᾔτησαν οἱ ἀργεῖοι ὕδωρ. τῆς δὲ ἀπελθούσης ὑδρεύσασθαι, ὄφις

σ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,
ὀνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον.
εὐκλέα λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων, —
ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.
λεπτοῦ διανισσόμενον
χαλκοῦ θαμά, καὶ δονάκων
τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ
ναίοισι πόλει χαρίτων,
καφισίδος ἐν τεμέ-
νει πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀν-
θρώποισιν, ἄνευ καμάτου
οὐ φαίνεται. ἐκ δὲ τελευ-
τάσει νιν, ἤτοι σάμερον
δαίμων. τό γε μόρσιμον, οὐ παρ-
φυκτόν. ἀλλ' ἔσται χρόνος
οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν
ἔμπαλιν γνώμας, τὸ μὲν δώσει. τὸ δ' οὔπω. ※

μετέδωκε τοῖς ἀνθρώποις ἔχειν. καὶ ὠνόμασε τὸ μέλος, πολυκέφαλον νόμον. ἐπειδὴ αἱ τῶν δρακόντων πλείους ἦσαν κεφαλαὶ καὶ ἦσαν, αἱ συρίξασαι. ὧν κατὰ μίμησιν συνέθηκε. τινὲς δὲ πολυκέφαλόν φασιν εἰπεῖν, ἐπειδὴ πεντήκοντα ἦσαν αὐλητῆρες. ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνεστὼς προκατάρχομένου τοῦ αὐλητοῦ, τὸ μέλος προσεφέρετο. οἱ δέ, κεφαλὰς ἀκούουσι τὰ προοίμια. ὥστ' εἶναι οὕτω διὰ πολλῶν προοιμίων συνεστῶτα. ὃν λέγουσι τὸν Ὄλυμπον πρῶτον εἰρηκέναι. Εὐκλέα λαοσσόων. ἔνδοξον ὑπόμνημα τὸ τῶν ἀγώνων τῶν τοὺς λαοὺς σοούντων καὶ παρορμώντων εἰς τὴν θέαν. φησὶ δὲ τὸ μέλος. Λεπτοῦ διανισσόμενος χαλκοῦ. τὸ μέλος λέγει. διαπορευόμενόν φησι τὸ μέλος ἐμοῦ, διά τε χαλκοῦ καὶ καλάμου. ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν αὐλῶν. Ταὶ παρὰ καλλιχόρῳ ναίουσι. τοὺς δόνακας λέγει. οἳ τῷ ὀρχομενῷ φύονται. ἐξ ὧν αἱ αὐλητικαὶ γλωσσίδες γίνονται. ἐν γὰρ τῷ κηφισσῷ, αἱ αὐλητικαὶ κάλαμοι φύονται. εἴρηται δὲ καὶ ἐν παιᾶσι περὶ αὐλητικῆς. ὁ δὲ νοῦς. ἅτινες οἱ κάλαμοι, οἰκοῦσιν εἰς τὴν τῶν χαρίτων πόλιν. τουτέστι τὴν ὀρχομενὸν ἐν τῷ τεμένει τοῦ κηφισσοῦ. τῶν χορευτῶν πιστοὶ καὶ ἀληθεῖς ὄντες μάρτυρες. τὸ δὲ ναίουσι κάλαμοι, σκληρῶς καὶ διθυραμβωδῶς προσήγαγεν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, φύονται. πόλιν δὲ χαρίτων, τὴν ὀρχομενὸν λέγει. Εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισι. συνυπακουστέον, τοιοῦτόν ἐστιν. ἢ ὑπάρχει. ὁ γὰρ λόγος. εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποις ἐστίν, ἄνευ καμάτου οὐ φαίνεται, οὐδὲ γίνεται. ἐκτελευτήσει δὲ τὸν ὄλβον ὁ δαίμων. τουτέστιν, ἐπὶ τέλος ἄξει, ἤ, τοι σήμερον ἢ ὕστερον. τοῦτο γὰρ ἔδει ἐπενεγκεῖν, ὃ παρέλιπε. τουτέστιν ἐὰν μὴ παραχρῆμα τις εὐτυχήσῃ, μὴ ἀδημονείτω, ὁ γὰρ θεὸς, τὸ εἱμαρμένον, ἢ σήμερον τελέσει, ἢ αὔριον. τοῦτο δέ φησιν, ἐπειδὴ ἀπροσδοκήτως ἐνίκησε, κλασθέντος τοῦ καλάμου. Ἀλλ' ἔσται χρόνος οὗτος. ὁ λόγος, οὕτως. ὁ πονήσας καὶ μὴ παραχρῆμα τυχὼν τούτου, μὴ καμνέτω. θεὸς γὰρ ἢ σήμερον ἢ ὕστερον ποιήσει. καὶ ἐπὶ τέλος ἄξει. πῶς δὲ ἐπὶ τέλος ἄξει, σὺν τῇ εἱμαρμένῃ. διό φησι, τὸ δὲ μόρσιμον. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἀλλ' ἔσται οὗτος ὁ χρόνος, ὅστις καὶ τινὰ ἐν ἀελπτίᾳ καταστήσας, τὸ ἀνάπαλιν τῆς γνώμης καὶ ἐλπίδος. τὸ μὲν, δώσει ὅπερ οὐκ ἤλπιζε. τὸ δὲ, οὐ δώσει ὅπερ προσεδόκησε. τοῦτο δέ φησιν, ἐπειδὴ ἀπροσδοκήτως ἐνίκησεν ὁ μίδας, κλασθέντος τοῦ καλάμου ὡς εἴρηται.

Τέλος τοῦ δωδεκάτου καὶ τελευταίου, τῶν πυθίων εἰδῶν.

αὖσε κασιγνήταν μέρος
ἐναλία σερίφῳ
λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
ἤτοι τό, τε θεσπέσιον
φόρκοι' ἀμαύρωσεν γένος,
λυγρόν τ' ἔρανον πολυδέκτᾳ
θῆκε. ματρός τ' ἔμπεδον
δουλοσύναν τό, τ' ἀναγκαῖον λέχος
εὐπαράου κρᾶτα συλήσας μεδοίσας,
στρ. β'. κῶλ. ιδ'.
υἱὸς δανάας. τὸν, ἀπὸ
χρυσοῦ φαμὲν αὐτορρύτου
ἔμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ
τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
ἐρρύσατο παρθένος,
αὐλῶν τεῦχεν πάμφωνον μέ-
λος. ὄφρα τὸν εὐρυάλας
ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων,
χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μι-
μήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον
εὗρεν θεός. ἀλλά νιν εὑροῖσ'

ὡς αὖσε καρατομουμένη διὰ τὴν ἀλγηδόνα. τὸ δὲ ἄϊεν ἡ ἀθηνᾶ τὸν θρῆνον τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς. ἢ αὖσεν ὁ θρῆνος καρατομήσαντος τοῦ περσέως. αἱ δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐσχηματίσθαι θέλουσι. τουτέστι, τῆς μάχης. αἴον, κατεπολέμησε τὸ τρίτον μέρος αὐτῶν. διχῶς δὲ ἐρηται ἢ αὔυσεν, ὅ ἐστιν αὐανθῆναι ἐποίησεν, ἢ αὖσεν, ἀντὶ τοῦ ἐκραύγασε καρατομουμένη. Ἐναλία σερίφῳ. ἐν τῇ θαλασσίᾳ σερίφῳ. μοῖραν καὶ θάνατον κομίζων τῷ τρίτῳ μέρει τῶν γοργόνων. ἐκ δὲ τούτου πάλιν, τῇ τῆς γοργόνος κεφαλῇ. Φόρκοι' ἀμαύρωσε γένος. φόρκυος γένος, τὰς γοργόνας φησί. τοῦτο δὲ, ἐπὶ τῶν τριῶν ἀκουστέον. ὅτι τὴν μὲν μίαν ἐκαρατόμησε. τὰς δὲ δύο ἐξετύφλωσεν. ἀφελόμενος τὸν ἕνα ὀφθαλμόν. μόνῳ γὰρ ἑνὶ ἐχρῶντο αἱ τρεῖς. εὐπάραον δέ φησι τὴν μέδουσαν, οὐχ ὅτι οὕτω φύσεως εἶχεν, ἀλλ' ὅτι περὶ ἑαυτῆς ἡ μέδουσα ὡς εὐμόρφου διέκειτο. διὸ καὶ περὶ κάλλους τῇ ἀθηνᾷ ἐφιλονείκησεν. ὁ δὲ νοῦς. ναὶ γὰρ δὴ ὁ περσεύς. τὸ θεῖον γένος τοῦ φόρκου τὰς γοργόνας ἠφάνισε, τῆς εὐπαράου μεδούσης τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών. καὶ ὀλεθριώτατον ἔρανον τῷ πολυδέκτῃ ἔθηκε, καὶ τὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δουλείαν, ἀσφαλῆ καὶ ἐλευθέραν. καὶ τὴν μετ' ἀνάγκης κοίτην, ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἔθηκεν. Λυγρόν τ' ἔρανον. λυγρὸν ἔρανον εἶπεν, ἐπεὶ ἐν ἐράνῳ τινὶ, ἐπέταξεν ὁ πολυδέκτης ἑκάστῳ ὡς αὐτῷ βασιλεῖ προσφέρειν αὐτῷ δῶρον, καὶ τῷ περσεῖ τὴν κεφαλὴν τῆς γοργόνος. κοινῶς δὲ ληπτέον τὸ, ἀμαύρωσε. τῆς γοργόνος δηλονότι. Τὸν, ἀπὸ χρυσοῦ φαμέν. ὅν τινα περσέα, φαμὲν ἀπὸ χρυσοῦ γενέσθαι αὐτομάτως ῥέοντος. Ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ τούτων. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τούτων τῶν πόνων τὸν πρὸς φιλέστατον ἄνδρα ἐρρύσατο περσέα ἡ ἀθηνᾶ, τότε τὸ πολύφωνον μέλος τῶν αὐλῶν κατεσκεύαζεν. ἐρρύσατο δὲ πόνων. ἐδίωξε γὰρ τὸν περσέα μέχρι βοιωτίας, ἡ μέδουσα. Ὄφρα τὸν εὐρυάλας. ἀπὸ μιᾶς ἤρκεσε καὶ τὸ περὶ τὴν ἑτέραν τὴν σθενὼ πάθος παραστῆσαι. οὐ γὰρ μόνη ἐθρήνησεν ἡ εὐρυάλη, ἀλλὰ καὶ ἡ σθενώ. ἡ γὰρ εὐρυάλη, τῆς μεδούσης ἀδελφή. ὁμοίως καὶ ἡ σθενώ. ὁ δὲ νοῦς. ὅπως σὺν τοῖς ὀργάνοις τῆς αὐλητικῆς, τὸν ἐκ τῶν ἰσχυρῶν γενύων τῆς εὐρυάλης ἐκδοθέντα θρῆνον μιμήσαιτο. ἵν' οὖν φησι τὸν ἰσαύτης μιμήσαιτο γόον ἐρικλάγκταν. τουτέστι, μεγαλόκρακτον μεγαλόηχον. ἡ γὰρ ἀθηνᾶ, εὗρε τὸ μέλος τῆς αὐλητικῆς. Ἀλλά νιν εὑροῖσ'. ἀλλ' εὑροῦσα τὸ τοῦ αὐλοῦ μέλος,

ΜΙΔΑ ΑΥΛΗΤΗ, ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ. ΕΙΔΟΣ, ΙΒ'.

στρο, α'. κῶλ, ιγ'.

Αἰτέω σε φιλάγλαε, καλ
λίστα βροτεᾶν πολίων
φερσεφόνας ἕδος. ἅ
τ', ὄχθαις ἔπι μηλοβότου
ναίεις ἀκράγαντος εὔ
δματον κολώναν. ὦ ἄνα
ἵλαος ἀθανάτων
ἀνδρῶν τε, σὺν εὐμενεία
δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ
πυθῶνος εὐδόξῳ μίδα,
αὐτόν τέ νιν, ἑλλάδα νικά
σαντα τέχνα. τάν ποτε
παλλὰς εὐφεῦρε. θρασειᾶν γοργόνων
οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' ἀθάνα.

ἀντιστρο, κῶλ. ιδ'.

τόν, παρθενίαις ὑπό τ' ἀ
πλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
ἄϊε λειβόμενον.
δυσπενθεῖ σὺν καμάτῳ
περσεύς, ὁπότε τρίτον

Αἰτέω σε φιλάγλαε καλλίστα. ὁ λόγος, ἀποστασις τοῦ πινδάρου πρὸς τὴν ἡρωΐδα τὴν ἀκράγαντα, ἢ καὶ τὴν ἀκράγαντα πόλιν. ὦ φιλόκαλε καὶ καλλίστη τῶν πόλεων. ἥτις εἶ φερσεφόνης ἕδος. αἰτέω σε, ἵνα ἵλεως δέξῃ τὸ στεφάνωμα τοῦ μίδα. ὃ ἐκ τοῦ πυθῶνος ἤνεγκεν. ὁ δὲ νοῦς. αἰτέω σε ὦ καλλίστη τῶν ἀνθρώπων καὶ φιλόκαλε πόλι. καὶ τῆς φερσεφόνης ἔδαφος. ἥτις ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ προβατοτρόφου ἀκράγαντος, τὴν εὐκατασκεύαστον ἀκράγαντα τὴν ὁμώνυμον σαυτῇ οἰκεῖς πόλιν. ἀπὸ μέρους, δὲ τὸ ὅλον ἔφη. ὅλην γὰρ τὴν σικελίαν ἐδωρήσατο τῇ φερσεφόνῃ ὁ ζεύς. Ὦ ἄνα ἵλαος ἀθανάτων. ὦ δέσποινα φερσεφόνη. εὐμενὴς σὺν θεῶν καὶ ἀνδρῶν εὐμενεία τὸ ἐκ τῆς πυθῶνος στεφάνωμα τὸν ὕμνον, δέξαι τοῦ εὐδόξου μίδου. Αὐτόν τέ νιν. τὸν μίδαν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, δέξαι τὴν ἑλλάδα νικήσαντα τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ. Τάν ποτε παλλὰς ἐφεῦρε. ἥντινα τὴν αὐλητικὴν τέχνην, εὗρε τό ποτε ἡ ἀθηνᾶ τῶν θρασειῶν γοργόνων τὸν θρῆνον διαπλέξασα, καὶ μιμησαμένη. Τόν, παρθενίαις ὑπό τ'. μῦθός ἐστι τι τοιοῦτον. ὅτι ὅτε ὁ περσεὺς ἐκαρατόμησε τὴν μέδουσαν, αἱ δύο ἀδελφαί, ἐθρήνουν τὴν ἀδελφήν. καὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, καὶ τῶν ὄφεων τῶν περὶ τὴν κεφαλήν, συριγμός τις ἀνεδίδοτο. τούτου τοῦ συριγμοῦ κατακούσασα ἡ ἀθηνᾶ τοῦ ἐκ τῶν ὄφεων προσγινομένου, πρὸς μίμησιν τοῦ θρήνου, καὶ τοῦ γινομένου συριγμοῦ ἐκ τῶν ὄφεων, ἐπενόησε τὴν αὐλητικὴν. ἥν, καὶ ὠνόμασε πολυκέφαλον νομὸν διὰ τοῦτο. ἐπεὶ γὰρ ἐκ τῶν πολλῶν κεφαλῶν τῶν ὄφεων, εἷς, τις ἀνεδίδοτο συριγμός. πολλὰς δὲ κεφαλὰς ἑκάστους εἶχον οἱ ὄφεις, διὰ τοῦτο πολυκέφαλον νομὸν, τὴν κατὰ μίμησιν αὐλητικὴν συνθεῖσα, ὠνόμασεν. ὁ δὲ νοῦς, ὅντινα τὸν θρῆνον, ὑπὸ παρθενίαις γοργόνων κεφαλαῖς καὶ ὀφίων, ἀπλησιάστοις κεφαλαῖς, ἐπήκουσε, σὺν τῷ δυσπενθεῖ καμάτῳ καὶ θρήνῳ καταστενόμενον. Δυσπενθεῖ σὺν καμάτῳ. τῷ τῶν γοργόνων. ἀδελφὴν γὰρ ἐπένθουν κάμνουσαι. αὗται γάρ εἰσιν αἱ παρθένιαι κεφαλαί. δῆλον ὅτι αἱ τῶν παρθένων ἀδελφῶν τῆς μεδούσης. σθενούσης. γράφεται καὶ σθενοῦς. καὶ εὐρυάλης. Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄυσε κασιγνήταν. τουτέστι, τὴν μίαν. τρεῖς γὰρ ἦσαν. τὸ δὲ ἄυσεν, ἤτοι ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν γοργόνων ἀκουστέον,

ἐπῳδ. κῶλ. ϛ'.

εὖ τε τὸν Ἰφικλείδαν
διαφέρει Ἰόλαον
ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν·
σέ τ' ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν·
τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας, τὸ δ' οἰ
κέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

Εὖ τε τὸν Ἰφικλείδαν. ἥ τις ἡ εὐδοξία ἔνδοξον ὄντα καὶ τὸν Ἰφικλέα παῖδα Ἰόλαον, πανταχοῦ διαγγέλλει καὶ ἐπίσημον ποιεῖ, καὶ διαστέλλει, καὶ τὸν Κάστορα. καὶ σὲ ὦ δέσποτα Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν. τὸ τὶ μὲν παρ' ἡμέραν ἐν ταῖς Λακωνικαῖς ὄντας καθέδραις. τὸ τὶ δὲ ἐν τοῖς τοῦ Διὸς οἰκοῦντας. καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ, διάγει ἡ εὐφημία. Τὸ μὲν, παρ' ἆμαρ ἕδραισι. τὸ ὁμηρικὸν παραφράζει. Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι· ἄλλοτε δ' αὖτε τεθνᾶσιν.

Τέλος τοῦ ἑνδεκάτου, τῶν πυθίων εἰδῶν.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Ἡ δωδεκάτη ᾠδὴ καὶ τελευταία, μονοστροφική ἐστιν ἐκ κώλων ιδ'. Τὸ α', περίοδος δωδεκάσημος, ἐκ σπονδείου καὶ πυρριχίου, καὶ τροχαίου, καὶ ἰάμβου. Τὸ β', τὸ αὐτό. Τὸ γ', δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ δ'. τὸ αὐτὸ τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ. Τὸ ε', τὸ αὐτό. Τὸ ϛ', ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ζ', δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ η', ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ χοριάμβου. Τὸ θ', τὸ αὐτὸ τῷ πρώτῳ, καὶ δευτέρῳ. Τὸ ι', ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ια', προσοδιακὸν, μιᾷ συλλαβῇ περιττεῦον, τῷ ἐρασμονίδα Χαρίλα. Τὸ ιβ', τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν εὐριπίδειον. Τὸ ιγ', ἐγκωμιολογικὸν, παρὰ τὴν τελευταίαν συλλαβήν. Τὸ ιδ', στησιχόρειον τρίμετρον, ἀκατάληκτον. Μίδᾳ αὐλητῇ. Γέγραπται ἡ ᾠδὴ, Μίδᾳ Ἀκραγαντίνῳ. οὗτος ἐνίκησε τὴν εἰκοστὴν τετάρτην πυθιάδα καὶ τὴν κε'. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ παναθήναια νενικηκέναι. ἱστοροῦσι δέ τι ἴδιον σύμπτωμα συμβεβηκέναι περὶ τὸν αὐλητὴν τοῦτον. ἀγωνιζομένου γὰρ αὐτοῦ. ἀνακλασθείσης τῆς γλωσσίδος ἀκουσίως, καὶ προσκολληθείσης τῷ οὐρανίσκῳ, μόνοις τοῖς καλάμοις τρόπῳ σύριγγος αὐλῆσαι. τοὺς δὲ θεατὰς ξενισθέντας τῷ ἤχῳ, τερφθῆναι. καὶ οὕτω νικῆσαι αὐτόν.

ὀλυμπίᾳ τ' ἀγώνων πολυφάτων ἔσχον
θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις.

στρο. δ'. κῶλ. θ'.

πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ
στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν ἑλ
λανίδα στρατιὰν ὠκύτα
τι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν
δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.
τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρίσκων
τὰ μέσα μακροτέρῳ σὺν
ὄλβῳ τεθαλότα, μέμ
φομ' αἶσαν τυραννίδων.

ἀντιστρο. κῶλ. θ'.

ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς
τέταμαι. φθονεροὶ δ' ἀμύνονται ἄται.
εἴ τις ἄκρον ἑλὼν, ἡσυχίᾳ τε
νεμόμενος, αἰνὰν ὕβριν
ἀπέφυγεν. μέλανος δ' ἂν ἐσχατιὰν
καλλίονα θανάτου ἔχει,
γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων
κρατίσταν χάριν πορών.

νον ἔσχον τὴν ταχεῖαν ἀκτῖνα καὶ λαμ
πηδόνα ἐν ὀλυμπίᾳ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ
τὸ, νικήσαντες. ἀκτῖνα ἔσχον, καὶ τῇ
πυθοῖ δὲ καταβάντες ἐπὶ τὸ γυμνὸν
στάδιον ἀγωνίσασθαι, ἤλεγξαν τὸν τῶν
στρατὸν τῇ ταχυτῆτι, τὸν τῶν ἑλλήνων ὄ
χλον. περὶ πάντας εὐδοκιμήσαντες
μόνοι. τὸ δὲ ὅλον, οὕτω φησίν. οἱ μὲν
πρόγονοι αὐτοῦ, ἔσχον ὀλυμπικὰς νί
κας. αὐτὸς δὲ ὁ θρασυδαῖος ἐν τῇ πυ
θοῖ, στάδιον ἐνίκησε. τὸ δὲ τῷ θρασυ
δαίῳ πεπραγμένον συλληπτικῶς ἐ
πὶ πάντων τέθεικεν. Θεόθεν ἐραί
μαν καλῶν. θεόθεν δὲ βουλοίμην, ἔρωτα
ἔχοιμι τῶν καλῶν. τὰ δυνατὰ ἐπιθυ
μῶν ἐν τῇ παρούσῃ μοι ἀεὶ ἡλικίᾳ.
τουτέστιν, ἑκάστοτε. Τῶν γὰρ ἀνὰ πό
λιν. τῶν γὰρ κατὰ πόλιν φησὶν εὑρίσκων
τὰ τοιαῦτα τῶν πραγμάτων ἐπὶ πλεῖ
στον χρόνον θάλλοντα. ὅσα τὸ ἄκρον
οὐκ ἔχει τῆς εὐδαιμονίας, μέμφομαι
τὰς τυραννίδας. μέμφομαι τοὺς τῆς
ὑψηλῆς καὶ τυραννικῆς ἐπιθυμοῦντας
τύχης. Ξυναῖσιν. περὶ ταῖς κοιναῖς δὲ
καὶ συμμέτροις ἀρεταῖς εὐτυχίαις, τὴν ἐπιθυμίαν τεταμένην ἔχω. Φθονεραὶ δ' ἀμύνον
ται ἄται. αἱ δὲ φθονεραὶ τῶν αὐτῶν ἄται καὶ βασκανία φησὶν, ἀμύνονται καὶ βλάπτονται.
βασκαίνοντες, εἴ τις τὸ τέλειον τῆς εὐδαιμονίας καὶ εὐτυχίας λαβὼν, καὶ ἐν ἡσυχίᾳ
καὶ εἰρήνῃ διάγων, τὴν χαλεπὴν στάσιν καὶ ὕβριν ἀπέφυγε κατὰ τὴν τελευτὴν τὴν τοῦ
θανάτου. τουτέστι, μέχρι καὶ θανάτου δικαίως ἔζησε. καλλίονα καὶ ἐντιμότερον τὸν ἑ
αυτοῦ θάνατον τῶν ἑαυτοῦ κτημάτων χάριν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γενεᾷ παρεσχηκώς. καὶ
καταλιπὼν ἔξωθεν δόξαν, καὶ τὴν μετὰ θάνατον ἑαυτοῦ εὐφημίαν. ἢ οὕτω. τὸν δὲ ἄκρως
εὐτυχοῦντα καὶ μετὰ ἡσυχίας ζῆν μηδὲν περισσὸν πρᾶγμα, ὅμως αἱ πονηραὶ βασκαί
νοντες βλάπτουσιν. ἢ οὕτως. εἴ τις φησὶ τὸ ἄκρον καὶ τὸ πρῶτον ἔχει, αἱ φθονεραὶ τῶν ἄ
τη, αὐτὸν ἀμύνονται. τουτέστι, βλάπτονται. ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις καλοῖς λυ
πούμενοι, διαφθείρονται τηκόμενοι. διὸ βέλτιόν ἐστι τὴν μεσότητα σώζειν ἐπὶ πάν
των. μέλανος δὲ θανάτου, τοῦ, ἄδου φησί. εἴ τις οὖν οὐκ ἔστιν ὑβριστὴς φησὶ καὶ τὸ ἄ
κρον ἔχει, καλλίονα τὸν θάνατον αὐτῶν περιποιησάμενος, πάντων κτημάτων ἀπο
λείψει τῇ γενεᾷ αὐτοῦ τὴν εὐφημίαν. ταύτην γὰρ εἶπε, κρατίστην κτημάτων χάριν.
παντὸς γὰρ κτήματος, κρείσσων ἐστὶν ἡ εὐφημία.

ων ἔλυσε δόμους ἁβρότα
τος. ὁ δ᾽ ἄρα ξένον γέροντα στρο
φίου ἐξίκετο νέα κεφαλά
παρνασσοῦ πόδα ναίοντ᾽ ἀλλά
χρονίῳ σὺν ἄρει
ἔπεφνε ματέρα θῆκέ
τ᾽ αἴγισθον ἐν φοναῖς. —
  ἀντιστρ. καὶ ἄλλ. θ΄.
ἦρ᾽ ὦ φίλοι κατ᾽ ἀμευ
σίπορον τρίοδον ἐδινάθην. ὀρ
θὰν κέλευθον ἰὼν τὸ πρίν. ἤ
μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου
ἔβαλεν ὡς ὅτ᾽ ἄκατον ἐναλίαν,
μοῖσα. τὸ δὲ τεὸν εἰ μισθοῖο
συνέθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον. ἄλ
λοτ᾽ ἄλλα χρὴ ταρασσέμεν, —
  ἐπῳδός, καὶ ἄλλ. ς΄.
ἢ πατρὶ πυθιονίκῳ
τό γε νῦν, ἢ θρασυδαίῳ.
τῶν, εὐφροσύνα τε καὶ δόξ᾽ ἐπιφλέγει.
τὰ μὲν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι

τῆς ἑλένης μαχόμενος, συμφλεχθεί
σης τῆς τροίας, καὶ τῶν ἐνακουόντων
τρώων, διέλυσε τοὺς οἴκους τῆς εὐδαι
μονίας. τουτέστι, τοὺς πλουσίους οἴκους
κατεστρέψατο. Νέα κεφαλά. αὐτὶ
τοῦ, νέος ὢν ἔτι. ὁ δὲ ὀρέστης φησὶν ἔτι
νεώτερος ὤν, τὰς τῆς μητρὸς ἀποφυ
γὼν χεῖρας, πρὸς στρόφιον τὸν πυλά
δου πατέρα παρεγένετο, οἰκοῦντος
πρὸς τὸ ἔσχατον τοῦ παρνασσοῦ.
Αλλὰ χρονίῳ σὺν ἄρει. ἀλλὰ χρόνῳ ὕσ
τερον ἡβήσας ὁ ὀρέστης, καὶ ἐν τῇ πατρίδι
παραγεγονώς, τῷ ξίφει ἀνεῖλε τὴν
μητέρα. καὶ τὸν αἴγισθον, ἔθηκεν ἐν
φοναῖς. φοναὶ δὲ, αἱ τόποι ἐν οἷς φονεύ
ονται, καλοῦνται. ὅμηρος. Εν ἀργα
λέῃσι φονῇσι. Ηρ᾽ ὦ φίλοι, κατ᾽ ἀ
μευσίπορον. συνῄσθηται καὶ αὐτὸς. ἀ
καίρῳ παρεκβάσει κεχρημένος. καὶ
φησίν. ὦ φίλοι. ἆρα ἐπλανήθην τῆς ὁ
δοῦ. τὸ πρότερον ὀρθὴν πορευόμενος
ὁδόν. ἢ ἄνεμός με τοῦ πλοῦ παρέ
σφηλεν. ἀμευσίπορον οὖν φησιν, ὃν
ἀμειβόμεθα καὶ ἀνύομεν, μὴ καθ
ήκουσαν παρεκτρεπόμενοι. διὸ ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὴν μοῦσαν. καὶ φη
σίν. εἰ συνέθου καὶ μισθὸν ἔλαβες ἵνα ἐγκωμιάσῃς τὸν νικηφόρον, δέον ἐστὶ, τὸν
ὕμνον ἄλλοτε ἄλλῃ μετάγειν. ἢ περὶ τοῦ θρασυδαίου τι λέγοντας, ἢ περὶ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ τοῦ πυθιονίκου. ὑπάργυρος γάρ ἐστιν ἡ φωνὴ καὶ ἔμμισθος. ὥς τι οὐ δεῖ παρεκβαίνειν
καὶ περὶ ἄλλων λέγειν, μισθὸν εἰληφότα. Αλλως. Ηρ᾽ ὦ φίλοι. ἐσφάλη ὁ πίνδαρος τοῦ
δέοντος, παρεκβάσει χρησάμενος. κατὰ τρίοδον δέ τε πλανηθῆναι φησίν. ἐπειδὴ δοκεῖ
ὁ ἀπ᾽ εὐθείας ἐν τριόδῳ παραγινόμενος, ἀπορεῖν ὁποίαν ὀφείλει βαδίσαι ὁδόν. ὁ δὲ
νοῦς. ναὶ δὴ ὦ φίλοι. κατ᾽ ἀμευσίπορον ὁδὸν ἐπλανήθην. εὐθεῖαν τὸ πρότερον πορευόμε
νος. ἢ, ἄνεμός με τις ἐξέρριψε τοῦ δέοντος πλοῦ. καὶ ἐκπεσεῖν ἐποίησεν, ὡς θαλάσσης
ναῦν. Εἰ μισθοῖο συνέθευ. εἰ δὲ ἀληθῶς ὦ μοῦσα ἡμετέρα. μισθοῦ καὶ ἀργυρίου τὴν σὴν φω
νὴν ὑπέσχου παρέχειν, ἄλλοτε ἄλλα ὀφείλεις ἀνακινεῖν ἐγκώμια. ὀφείλεις δὲ ἐπὶ τοῦ
παρόντος, ἀνακινεῖν τὸ ἐγκώμιον, ἢ αὐτῷ τῷ πατρὶ τοῦ πυθιονίκου, ἢ αὐτῷ τῷ θρασυ
δαίῳ. ὧν ἡ δόξα τῆς νίκης καὶ ἡ εὐφροσύνη, πανταχοῦ διαλάμπει. Ταρασσέμεν. ἀν
τὶ τοῦ τάρασσε, καὶ μετάφερε. Τὰ μὲν, ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι. τὰ μὲν γὰρ, ἅρμασι καὶ
τεθρίπποις σὺν τοῖς ἵπποις τὸ παλαιὸν καλλίνικοι γενόμενοι, τῶν πολυθρυλλήτων ἀγώ

ταιμνήστρας χειρὸς καὶ τοῦ κατ' αὐτῆς δόλου σκαιωροῦ μένου, ὑπεξέκλεψεν ὅτι ἡ ἀνηλεὴς γυνή, τὴν τῆς δαρδανίου παιδὸς πριάμου θυγατέρα κασάνδραν, τῷ πολιῷ ξίφει σὺν τῇ τοῦ ἀγαμέμνονος ψυχῇ, ἔπεμψε πρὸς τὴν σύσκιον τοῦ ἀχέροντος ἀκτήν. μετὰ τί ποτε δέ, εἰς τὸν περὶ αὐτῆς λόγον. Πότερόν νιν. ἐπιζητεῖ δύο αἰτίας δι' ἃς τὸν ἀγαμέμνονα ἀνεῖλε. καὶ φησὶ, πότερον ἄρα ἡ ἰφιγένεια ἡ παῖς αὐτῆς, μακρὰν τῆς πατρίδος σφαγεῖσα ἐν τῷ εὐρίπῳ, ἐλύπησεν αὐτὴν καὶ ἐκίνησεν ὥστε τὴν ὀργὴν ταύτην ἐχοῦσαν βαρυτάτην τὸ ἐπιχείρημα δράσασθαι, καὶ λυπῆσαι τολμῆσαι τοσοῦτον, ὡς πρὸς τὴν τοῦ ἀγαμέμνονος ὁρμῆσαι σφαγήν, ἢ ἑτέρῳ αὐτὴν ἀνδρὶ μισγομένην, αἱ νυκτεριναὶ τῆς μοιχείας συνουσίαι παρήγαγον κατὰ τοῦ ἀγαμέμνονος, ὥστε αὐτὸν φονεῦσαι σὺν δόλῳ. Τὸ δή, νέαις ἀλόχοις. ὅπερ φησὶ τὸ ὑπὸ ἄλλῳ ἀνδρὶ μοιχεύεσθαι, ταῖς νέαις γυναιξὶν ἐχθρότατον ἁμάρτημα. ὅπερ τὸ τῆς μοιχείας ἁμάρτημα δυσκαλύψαι ταῖς ἀλλοτρίαις γλώσσαις, ἀδύνατόν ἐστιν. ἢ λαθεῖν τοὺς ἔξω, ἢ μαθόντας τοὺς ἔξωθεν ἀποσιωπῆσαι, ἀδύνατόν ἐστι πρᾶγμα. αἱ γὰρ ἀλλότριαι λαλοῦσι. κατὰ φύσιν γὰρ λοίδοροί εἰσιν αἱ πολῖται.

πατρός; ἀρσινόα κλυταιμνήστρας χειρῶν ὑπὸ κραταιᾶν, ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος.
ὁπότε δαρδανίδα κόραν πριάμου
κασάνδραν πολιῷ χαλκῷ,
σὺν ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ, πόρευ' ἀχέροντος
ἀκτὰν παρ' εὔσκιον —.

ἀντιστρ. κῶλ. θ'.

νηλὴς γυνά. πότερόν
νιν, ἄρ' ἰφιγένει' ἐπ' εὐρίπῳ σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας, ἔκνισε
βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον,
ἢ ἑτέρῳ λέχει δαμαλιζομέναν
ἔννυχοι πάραγον κοῖται.
τὸ, δ' ἢν νέαις ἀλόχοις
ἔχθιστον ἀμπλάκιον. καλύψαι τ' ἀμήχανον —.

ἐπῳδός, κῶλ. ς'.

ἀλλοτρίαισι γλώσσαις.
κακολόγοι δὲ πολῖται.
ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον.
ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων, ἄφαντον βρέμει.
θάνε μὲν αὐτὸς ἥρως ἀτρείδας ἵκων
χρόνῳ κλυταῖς ἐν ἀμύκλαις —.

στρ. γ'. κῶλ. ς'.

μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν,
ἐπεὶ ἀμφ' ἑλένᾳ πυρωθέντων τρώ-

Ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον. ἤδη καὶ τῶν ὑπαρχόντων μᾶλλον ἰδίως ἅπτονται οὗτοι. τοῦτο δὲ πρὸς τὸν ἀγαμέμνονα. ὅτι ἐπιφανὴς ὤν, ἐφθονήθη. ἢ οὕτως. ἔχει γὰρ καὶ ἡ εὐτυχία, οὐ μικρὸν φθόνον. ὅτι ἀεὶ τοῖς εὐτυχοῦσι, βασκαίνουσιν οἱ ἔξωθεν. Ο δὲ χαμηλά. ὁ δὲ ταπεινὰ καὶ ἀκρατῆ πνέων, τουτέστιν ὁ εὐτελὴς καὶ πένης, ἀφανῶς ἠχεῖ. οἷον, ζῇ. διὰ γὰρ τὴν πενίαν εὐτελής τις ὤν, καὶ ἀφανής ἐστιν. ἢ οὕτως. ὁ δὲ ταπεινός, οὐκ ἐν φανερῷ βρέμει. Θάνε μὲν αὐτὸς ἥρως. ἀπέθανε μὲν οὖν αὐτὸς ὁ ἀγαμέμνων χρόνῳ πολλῷ παραγενόμενος ποτὲ ἐν λακεδαίμονι, καὶ τὴν μάντιν ἀπολέσθαι πεποίηκε κόρην κασάνδραν. αἴτιος γὰρ αὐτὸς τοῦ ὑπὸ κλυταιμνήστρας ἀποθανεῖν αὐτὴν γέγονεν. Ἐπεὶ ἀμφ' ἑλένᾳ. παραγενόμενος δὲ ὁ ἀγαμέμνων εἰς λακεδαίμονα, τέθνηκεν. ἐπειδή φησι περὶ

νῦν ἐπίνομον ἡρωΐδων
στρατὸν ὁμηγυρέα καλεῖ συνίμεν,
ὄφρα θέμιν ἱερὰν πυθῶ-
νά τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετε,
ἄκρα σὺν ἑσπέρα,
ἐπωδός, κῶλ. ϛ'.
ἑπταπύλοισι θήβαις
χάριν. ἀγῶνί τε κίῤῥας.
ἐν τῷ, θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν
τρίτον ἔπι στέφανον πατρῴαν βαλών,
ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι πυλάδα νικῶν,
ξένου λάκωνος ὀρέστα.
στρ. β'. κῶλ. θ'.
τὸν δή, φονευομένου

ἔστι δὲ καὶ πηγὴ ὁμώνυμος τῷ ἡρωΐδι. ὁ δὲ νοῦς. ὅν τινα τὸν ἄδυτον θησαυρὸν ὁ ἀπόλλων, ἐξόχως ἐτίμησε καὶ ὠνόμασε καὶ αὐτόν, ἰσμήνιον μαντεῖον. καὶ ἀληθέστατον θεὸν ὄντα τὸν ἄδυτον θησαυρόν. τουτέστι τὸ ἰσμήνιον μαντεῖον. ἀληθῶν τῶν μαντευμάτων καθέδραν. Ενθα καὶ νῦν ἐπίνομον. εἰς τὸ ἰσμήνιον καλεῖ συνέρχεσθαι, ἐπίνομον τῶν ἡρωΐδων στρατόν. ἐπίνομον στρατὸν εἶπε τὰς ἐνθένδε νεμομένας καὶ ἐπιπολούσας τὰς θήβας. ἢ ἐπίνομον, τὸν συννεμόμενον ταῖς θήβαις. τὸν ἐνθάδε τοῦ αὐτοῦ νομοῦ καὶ τῆς αὐτῆς ἐνθάδε νομῆς. τίς δὲ καλεῖ, ἤτοι ὁ ἀπόλλων καλεῖ διὰ τὴν νίκην, ἢ καὶ ἡ μελία. ὅπερ καὶ βέλτιον. ἐνθάδε γὰρ θηλείας εὐλόγως συγκαλοίη. ὁ δὲ νοῦς. καὶ νῦν ἐνταῦθα ἐνθάδε τοῦ παρόντος. τῶν ἐντοπίων ἡρωΐδων συναθροισμένων τὸ πλῆθος προσκαλεῖται προσελθεῖν. ἤτοι ὁ νικηφόρος. ἢ ὁ ἀπόλλων. ἢ, ἡ μελία. ὃ καὶ βέλτιον. Οφρα θέμιν ἱεράν. θέμιδος ἦν τὸ χρηστήριον. ὅθεν, καὶ τὸ θεμιστεύειν, ὁ δὲ νοῦς. ὅπως αὖ τὴν ἱερὰν θέμιν, καὶ τὴν πυθῶνα, καὶ τὸν ὄντα ὀμφαλὸν τῆς γῆς, ὑμνήσητε σὺν παννυχίσι, χάριν καθεστηκέμεναι, ταῖς ἑπταπύλαις θήβαις, καὶ τῷ τῆς κίῤῥας ἀγῶνι. Εν τῷ, θρασυδαῖος ἔμνασεν. ἐν ᾧ, τῷ τῆς κίῤῥας ἀγῶνι, φησὶ δὲ τῷ πυθικῷ, ἐπιβαλὼν τρίτον στέφανον, τὴν πατρικὴν μνήμην ἤγαγε, τῶν πατρικῶν κατορθωμάτων, νικῶν ἐν τῇ χώρα τοῦ πυλάδου, τοῦ φίλου τοῦ λάκωνος ὀρέστου. Αλλως. ἐν τῷ προκειμένῳ ἀγῶνι τῆς κίῤῥας. ἐν τοῖς πυθίοις, ἀνέμνησε τὴν πατρῴαν ἑστίαν τῶν νικῶν, ἐπιβάλλων αὐτῇ τὸν στέφανον. τρίτον δὲ εἶπεν, ὡς ἢ πατρὸς, ἢ προγόνου αὐτοῦ νενικηκότος τινός. αὐτὸς γάρ, ἅπαξ μόνα γράφεται πύθια νικήσας. Αλλως. Ιστέον ὅτι, τὴν φωκίδα χώραν, ἀφνεὰν ἄρουραν πυλάδου εἴρηκε. τῆς γὰρ φωκίδος ἡ πυθών. ἧς στρόφιος ὁ πατὴρ πυλάδου ἐβασίλευσε. καὶ ὅτι τὸ, ξένου λάκωνος ὀρέστα, τοιοῦτον. ἤτοι ἐν τῇ χώρα τοῦ πυλάδου, ὅς τις ἦν τοῦ λάκωνος ὀρέστου ξένος. τὸ δὲ τρίτον ἐπὶ στέφανον, οὐχ ὅτι αὐτὸς ὁ νικηφόρος, τρεῖς ἔσχε νίκας. ἀλλ' ἀναγέγραπται ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὀλυμπιονίκης γεγονώς, καὶ αὐτὸς ἐπιτυχήσας. ὅτι τὰς πάσας, τρεῖς ὑπέδειξεν αὐτῷ γεγονέναι, καὶ τῷ πατρί. ἄριστα τοίνυν ὁ πίνδαρος, τὸ ἐγκώμιον εἰργάσατο. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς, σφόδρα ἀκαίρῳ παρεκβάσει ἐχρήσατο. Τὸν δή, φονευομένου τοῦ πατρός. ἀνείλετο ἡ τροφὸς ἀρσινόη τὸν ὀρέστην, φονευομένου τοῦ πατρὸς, ὑπὸ τῆς κλυταιμνήστρας φονέων. ἰδίως δὲ ὁ πίνδαρος, ἀρσινόην εἶναί φησι τὴν ὀρέστου τροφόν. φερεκύδης δὲ λαοδάμειαν λέγων αὐτήν, τὸν ταύτης φησὶ παῖδα ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ αἰγίσθου, νομιζόμενον ὀρέστην εἶναι. τὸν δὲ ὀρέστην ἐκκλαπέντα, εἶναι τριῶν ἐτῶν, ὡς ἡρόδωρος ἐν πέλοπεία. ὁ δὲ νοῦς, ὅν τινα τὸν ὀρέστην, φονευομένου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀρσινόη ἡ τροφός, ἐκ τῶν κλυ

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩ ΘΗΒΑΙΩ ΠΑΙΔΙ, ΣΤΑΔΙΕΙ. ΕΙΔΟΣ. ΙΑ.

στροφὴ, α΄. κώλων. θ΄.

Κάδμου κόραι, σεμέλα
μὲν ὀλυμπιάδων ἀγυιά τις, ἰ-
νὼ δὲ λευκοθέα ποντιᾶν
ὁμοθάλαμε νηρηΐδων,
ἴτε σὺν ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
ματρὶ, πὰρ μελίαν χρυσέων
ἐς ἄδυτον τριπόδων
θησαυρὸν, ὃν περίαλλ᾽ ἐτί-
μασε λοξίας.
ἀντιστροφὴ. κώλων. θ΄.
ἰσμήνιον δ᾽ ὀνύμα-
ξεν ἀλαθέα μαντίων θῶκον. ὦ
παῖδες ἁρμονίας. ἵνα καὶ

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Τῆς ἑνδεκάτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ἐννέα. Τὸ α΄, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ β΄, ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ γ΄, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ δ΄, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ε΄, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχὺ λελυμένον. Τὸ ϛ΄, ἑφθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ ζ΄, παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ η΄, ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ θ΄, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον.

Περὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπῳδὴ κώλων ἕξ. Τὸ α΄, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ β΄, φερεκράτειον, ἀπὸ βραχείας ἀρξάμενον. Τὸ γ΄, ἀντιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ΄, περίοδος ἐξ ἰάμβου καὶ τροχαίου. Τὸ ε΄, τὸ αὐτό. Τὸ ϛ΄, ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Θρασυδαίῳ. Γέγραπται ἡ ᾠδὴ, θρασυδαίῳ παιδὶ θηβαίῳ σταδιεῖ τῷ προκειμένῳ, νικήσαντι τὴν. κη΄. πυθιάδα. καὶ. λγ΄. δίαυλον ἢ στάδιον, ἀνδρας. οὐκ εἰς τὴν τοῦ διαύλου νίκην γράφει, ἀλλ᾽ εἰς τὴν τοῦ σταδίου. Κάδμου κόραι σεμέλα μέν. τῷ εἶναι θηβαῖον τὸν θρασυδαῖον, τὰς ἀπαθανατισθείσας ἐν θήβαις ἡρωΐδας ἐπικαλεῖται. προοιμιάζεται δὲ κατὰ τὸν προσαγορευτικὸν λόγον, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν διηγηματικόν. πρὸς γὰρ αὐτὰς ἀποτείνεται. οὐχὶ δὲ περὶ αὐτῶν λέγει. τὸ δὲ ἀγυιᾶτις, ἀντὶ τοῦ, ὁ ἀγυιᾶτις. ὡς καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ. Ἠέλιος θεὸς πάντ᾽ ἐφορᾶς. καὶ διὸς φίλος. ἀγυιᾶτις οὖν ἀντὶ τῆς σύνοικε τῶν θαλαττίων νηρεΐδων, ὁ δὲ νοῦς. ὦ κάδμου κόραι. σεμέλη μὲν, τῶν ὀλυμπίων θεῶν σύνοικε. ἰνὼ δὲ, τῶν νηρεΐδων. παραγίνεσθε σὺν τῇ μητρὶ τοῦ ἀριστογόνου ἡρακλέος. φημὶ δὴ τῇ ἀλκμήνῃ. παραγίνεσθε ὦ ἡρωΐδες εἰς μελίαν, καὶ τὸν τίμιον τριπόδων εἰς τὸν ἄδυτον αὐτῆς θησαυρόν. τὴν μελίαν φησί. τὸ δὲ ἄδυτον, πρὸς τὸ ἄγαν σεπτόν. Ἴτε σὺν ἡρακλέος ἀριστογόνῳ ματρί. ἴτε εἰς τὸν ἄδυτον, ὅς ἐστι χρυσέων τριπόδων θησαυρός. συνήθως δὲ τίθησιν ὁ πίνδαρος κατὰ τὸ ἀρσενικὸν, τὸν ἄδυτον. προσκαλεῖται δὲ τὰς θήβησιν ἡρωΐδας, εἰς τὸ ἰσμήνιον ἥκειν. ἐν ᾧ τὸ τοῦ τενέρου ἱερόν ἐστι χρηστήριον. τριπόδων δὲ εἶπε θησαυρὸν τὸ ἰσμήνιον, διὰ τὸ αὐτόθι πολλοὺς ἀνακεῖσθαι τρίποδας. οἱ γὰρ θηβαγενεῖς, ἐτριποδοφόρουν ἐκεῖσε. ἡ δὲ μελία, ἰσμηνοῦ ἀδελφὴ, ὑπὸ ἀπόλλωνος φθαρεῖσα καὶ γεννήσασα τήνερον. ἀφ᾽ οὗ ἐν θήβαις τηνέρικον πεδίον. Ἄλλως. μελία ὠκεανοῦ θυγάτηρ. ἐξ ἧς καὶ ἀπόλλωνος, τήνερος ὁ μάντις, ὃς παρ᾽ ἰσμηνῷ τῷ ποταμῷ, ἐμαντεύετο. καὶ αὐτόθι μαντεῖον ἐστὶν, ὃ καλεῖται ἰσμήνιον.

ἀντίστροφος, κῶλ. ι.
τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει,
τυχὼν κεν, ἁρπαλέαν σχέθοι φρον-
τίδα τὰν πὰρ ποδός.
τὰ δ' εἰς ἐνιαυτόν, ἀτέκμαρτον προνοῆσαι. πέ-
ποιθα ξενίᾳ προ-
σανεῖ θώρακος· ὅσπερ
ἐμὰν ποιπνύων χάριν,
τόδ' ἔζευξεν ἅρμα πιερίδων
τετράορον· φιλέων φιλέοντ', ἄγων
ἄγοντα προφρόνως.
ἐπῳδός, κῶλ. ι.
πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς
ἐν βασάνῳ πρέπει καὶ νόος ὀρθός.
ἀδελφεούς τ' ἐπαινή-
σομεν ἐσλούς· ὅτι
ὑψοῦ φέροντι νόμον θεσσαλῶν
αὔξοντες· ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖται
πατρώϊαι κεδναὶ πολί-
ων κυβερνάσιες.

Τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει· τὴν μέριμναν τῆς φησὶ περὶ ἧς ἕκαστος φροντίζει τι λειάσας, τὸν καιρὸν ἐκεῖνον προσηνῶς διάγει. ἢ οὕτως· ὧν αὐτός τις ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ, τυχὼν τῆς περὶ τὸ δίας ἐπιθυμίας, ἡδίστην ἂν σχοίη τὴν μέριμναν. οἱονεί, ἀμέριμνος λοιπόν ἐστι. Τὰ δ' ἐς ἐνιαυτόν· τὰ δὲ μετ' ἐνιαυτὸν μέλλοντα προγνῶναι, ἄδηλον καὶ ἀδύνατον. Πέποιθα ξενίᾳ προσανεῖ θώρακος· θώραξ εἷς τῶν ἀλευαδῶν, ἑταῖρος τοῦ νικηφόρου· ὃς καὶ ἠξίωσε τὸν ποιητὴν ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦ ἑταίρου, συντάξαι τὸν ἐπινίκιον. ὁ δὲ νοῦς· πέποιθα δὲ καὶ τῇ προσηνεῖ φιλίᾳ τοῦ θώρακος, ὅστις τὴν ἐξ ἐμοῦ χάριν ἐπιθυμῶν, τοῦτο τὸ τῶν μουσῶν ἅρμα τέθριππον ἔζευξε. λέγει δὲ τὸν ὕμνον. ὅτι αὐτὸς ἔπεισε γράψαι τῷ νικηφόρῳ, τὸν ἐπινίκιον. Φιλέων φιλέοντ', ἄγων ἄγοντα. ἤτοι, ἀγαπώμενός με πρὸς τὴν φιλίαν τοῦ ἀθλητοῦ, ἐποίησέ με γράψαι τὸ ποίημα. ἢ τὸν ἀθλητὴν ἐπαγόμενος πρὸς τὴν φιλίαν μου, ἐποίησέ με εἰς αὐτὸν γράφειν. ἢ τό, ἄγοντα, ἀντὶ τοῦ, ἀγόμενον· ἵν' ᾖ ἐμὲ αὐτὸν βουλόμενον, καὶ ἑκουσίως ἀγόμενον. Πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει. ὥσπερ φησὶ τῷ πειράζοντι τῇ βασάνῳ ὁ χρυσὸς πρεπώδης ἐστί, τουτέστιν ἐκπρεπής· πότερον καλός ἐστιν ἢ κίβδηλος, οὕτω καὶ ὁ ὀρθὸς νοῦς, ἐκ τῆς πείρας δοκιμάζεται. οὗτος ρῶ, κράτιστος ἐξήτασται ἐν φιλίᾳ. Ἄλλως. ἔξωθεν τό, πεῖρα δείκνυται. τῷ δὲ ἀποπειρωμένῳ καὶ δοκιμάζοντι, ὁ χρυσὸς ἐν τῇ βασάνῳ διαπρέπει, καὶ τὸ ἑαυτοῦ δείκνυσιν αἰθηρὸν τῆς ὕλης. βάσανος δέ, λίθος ἐστὶ λυδία. πρὸς ἣν ὁ χρυσὸς ἀκονώμενος, διαπρέπει. ὁ δὲ νοῦς ὅλος, ὥσπερ ὁ χρυσὸς διὰ τῆς λυδίας λίθου δοκιμάζεται, οὕτω πείρᾳ, καὶ ἔργῳ ὁ τῶν φίλων τρόπος. Ἀδελφεούς τ' ἐπαινήσομεν ἐσλούς. τοὺς δὲ τοῦ θώρακος ἀδελφοὺς ἀγαθοὺς ὄντας ἐγκωμιάσομεν, ὅτι τοὺς τῶν θεσσαλῶν νόμους αὔξοντες, εἰς ὕψος ἐπαίρουσιν. οἱονεὶ δικαίως ἄρχοντες, ἐπαίρουσι τοὺς νόμους τῇ δικαιοσύνῃ. Ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖνται. ἔνθα ἐν τῇ θετταλίᾳ ἀγαθοῖς οὖσι τοῖς ἀλευάδαις, αἱ πατρικαὶ καὶ ἔνδοξοι κυβερνήσεις καὶ διοικήσεις ἀπόκεινται. ἢ οὕτως· οἱ ἀγαθοί, κυβερνῶσι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας.

Τέλος, τοῦ δεκάτου τῶν πυθίων εἰδῶν.

ἔρεισον χθονὶ
πρώραθεν, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.
ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς τε μέ-
λισσα θύνει λόγον.

ᾠδ. δʹ. κῶλ. ιʹ.

ἔλπομαι δ' Ἐφυραίων
ὄπ' ἀμφὶ Πηνειὸν γλυκεῖ-
αν προχεόντων ἐμάν
τὸν Ἱπποκλέα ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς
ἕκατι στεφάνων θα-
ητὸν ἐν ἅλιξι θησέ-
μεν ἔν τε παλαιτέροισι
νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα.
καὶ γὰρ ἑτέροισιν ἑτέρων ἔρως
ἔκνιξε φρένας.

τρας, οἷον ἀλέξημα τῆς πέτρας. ὃ προσοῦσα τὴν πρώραν, ἀπὸ τῆς πέτρας. ὁ δὲ νοῦς. παῦσον τὴν κώπην. ταχέως δὲ τὴν ἄγκυραν ἀπὸ τῆς πρώρας τῇ γῇ κατέρεισον καὶ κατάθες, καὶ κάθες. οὖσαν τὴν ἄγκυραν βοήθημα καὶ ἀλέξημα τῆς χοιράδος πέτρας. χοιράδες δὲ λέγονται πέτραι, αἱ ὕφαλοι. ἐφ' ὧν καχλάζει τὸ κῦμα. καὶ λανθάνειν αὐτὰς ὑποκειμένας παρασκευάζειν. ὥς τε λανθάνειν προσιούσας τὰς ναῦς. τὸ δὲ πρώραθεν, ὅτι ἐκ τῆς πρώρας καθίενται αἱ ἄγκυραι εἰς τὴν θάλασσαν. Ἔλπομαι δ' Ἐφυραίων. φατρία παρὰ Θεσσαλοῖς ἡ τῶν Ἐφυραίων. αἱ δὲ, ὅτι κάλλιον τοὺς Κραννωνίους ἤκουσαν. ἡ γὰρ Κραννὼν τὸ πρότερον, Ἔφυρα ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ μετωνομάσθη Κραννών, ἀπό τινος βασιλεύσαντος Κράννωνος. καὶ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Οἰνομάου, μνηστεύσαντος τὴν Ἱπποδάμειαν. Ἐζήτηται δέ ποτε. τίνας νῦν τοὺς Ἐφυραίους φησίν, ὁ μὲν γὰρ Ἀγέστρατος, τοὺς Κορινθίους φησίν. Ἔφυρα γὰρ ἡ Κόρινθος. ὡς καὶ Ὅμηρος. Ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο. καὶ ἀποδίδωσι τὴν διάνοιαν οὕτως. ὅτι νικήσει ὁ νικηφόρος Ἴσθμια. καὶ ἀπὸ τῶν Κορινθίων ἀνυμνήσεται. γελοῖον δέ. τί γὰρ μᾶλλον εἰ προσδέχεται μὴ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα νικήσειν. τινὲς δὲ Ἐφυραίους, τοὺς ἐν Θεσπρωτίᾳ ἤκουσαν. ἧς καὶ Ὅμηρος μνημονεύει. Τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. ὁ δὲ Πίνδαρος, ἀμφὶ Πηνειὸν φησὶν αὐτούς. δῆλον δὲ ὅθεν, ὡς ὁ Πηνειὸς τῆς Θεσσαλίας ἐστί. καὶ φαίνεται ὅτι Ἐφυραίους, οὔτε τοὺς ἐν Θεσπρωτίᾳ, οὔτε τοὺς Κορινθίους φησί. Ῥητέον οὖν ὅτι τοὺς Κραννωνίους. Κραννὼν δέ, πόλις Θεσσαλίας. Θεσσαλὸς δὲ καὶ ὁ νικηφόρος. οὗτοι δὲ πρότερον οἱ Κραννώνιοι, Ἐφυραῖοι ἐκαλοῦντο. μαρτυρεῖ δὲ τούτῳ Καινέας. φησὶ γὰρ ἄρχεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῷ Κράνωνι. καὶ ἐλθεῖν ὧδε τὸν τῆς Ἱπποδαμείας γάμον ἐν Πίσῃ. εἶτα ἐκεῖ καταστρέψαντα τὸν βίον, οἱ Θεσσαλοὶ τὴν Ἔφυραν καλουμένην πόλιν, εἰς τιμὴν τοῦ τεθνηκότος, Κρανῶνα μετωνόμασαν. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἐλπίζω δὲ τῶν Κραννωνίων τῶν περὶ τὸν Πηνειὸν ποταμόν. τὴν ἐμὴν ἡδεῖαν ᾠδὴν ἔτι καὶ πλέον τὸν Ἱπποκλέαν ᾀδόντων, ἕνεκεν τῶν στεφάνων σὺν ταῖς ᾠδαῖς, θαυμαστὸν καὶ ἐπίδοξον ἐν τοῖς ὁμήλιξι θεῖναι. καὶ ἀποδεῖξαι καὶ ἐν τοῖς πρεσβυτέροις ἀνδράσι καὶ ταῖς νεωτέραις παρθένοις, φροντίδα καὶ μέριμναν. ἀπὸ κοινοῦ θήσεμεν. Καὶ γὰρ ἑτέροισιν ἑτέρων ἔρως. ὁ λόγος. καὶ γὰρ ἄλλοις τισὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄλλων πραγμάτων ἔρως, ὑπεκίνησε τὰς φρένας. οὐ γὰρ πάντες τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦμεν. οὗτος οὖν ἠράσθη τοῦ ἀθλεῖν, καὶ ἐφρόντισεν. αἱ δὲ παρθένοι, διὰ τοὺς ἐμοὺς ὕμνους, φροντίδα ἕξουσι.

λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται·
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κό-
μας ἀναδήσαντες εἰλα-
πινάζοισιν εὐφρόνως.
νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον
κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων
δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ,
αἴτιος ἐπ. κῶλ. ι.
οἰκέοισι, φυγόντες
ὑπέρδικον νέμεσιν. θρασεί-
ᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἁγεῖτο δ' Ἀθάνα.
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅ-
μιλον· ἔπεφνέν τε Γοργό-
να, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε, να-
σιώταις λίθινον θάνατον φέρων.
ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι.
ἐπῳδ. κῶλ. η.
θεῶν τελεσάντων,
οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν σχάσον. ταχὺ δ' ἄγκυραν

Νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον. οὔτε νόσοι τῇ ἱερᾷ αὐτῶν γενεᾷ, οὔτε ὀλέθριον γῆρας μέμικται. πόνων δὲ καὶ μάχης, μακρὰν εἰσὶ, τὴν παρὰ τὸ δίκαιον ἐκφυγόντες ὕβριν. οἱονεὶ, οὐκ ἄδικα πράττοντες. καὶ μέμψιν ὑφίστανται παρὰ τῶν θεῶν. ἐφ' οἷς, οὔτε νεμεσῶσιν αὐτοῖς οἱ θεοί. ἀλλὰ φυγόντες τὴν ὑπὲρ τὸ δίκαιον νέμεσιν, οἰκοῦσι χωρὶς πόνων οὐ γὰρ ἀδικοῦσιν ἀλλήλοις. ἀλλὰ πεφεύγασι τὴν παρὰ τὸ δίκαιόν τι πράσσειν νέμεσιν. τουτέστι, μέμψιν. Θρασεία δὲ πνέων καρδία. τῇ γενναία δὲ παρρησίᾳ ψυχῇ ὁ περσεὺς, εἰς αὐτοὺς παρεγένετο. εἰς δὲ τὸ τῶν μακάρων ἀνδρῶν ἔθνος παραγινομένῳ αὐτῷ, προκαθηγεῖτο ἡ ἀθηνᾶ. Ἔπεφνέν τε γοργόνα. ἡ ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη. ὅτι ὁ πάππος ἀκρίσιος ἀποκυήσασαν τὸν περσέα τὴν δανάην, λαθραίως ποτὲ συνείρξας αὐτὴν εἰς τὴν κιβωτὸν μετὰ τοῦ παιδὸς, καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος. καὶ προσηνέχθη ἡ κιβωτὸς, σερίφῳ τῇ νήσῳ, ἧς πολυδέκτης ἐβασίλευε. καί ποτε ἀνδρωθέντος αὐτοῦ καὶ ἑστιωμένου παρὰ τῷ πολυδέκτῃ, παρὲ τῶν ἑτέρων εἰσφερόντων εἰς τὸν ἔρανον, αὐτὸς τὴν τῆς γοργόνος κεφαλὴν ὑπέσχετο. ὁ δὲ πολυδέκτης ἄκαιρον πρόφασιν λαβὼν, τὴν ὑπόσχεσιν ἀπῄτει αὐτόν. καὶ ἐξήλαυνε τῆς νήσου πρὸς τὸ κομίσαι τὴν κεφαλήν. ἤρα γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. ὁ δὲ, ἀπελθὼν καὶ τεμὼν τῆς γοργόνος τὴν κεφαλὴν, εἰσήνεγκεν εἰς τὸν ἔρανον. καὶ πάντας ἀπελίθωσε τοὺς ἐν τῷ συμποσίῳ, καὶ αὐτὸν τὸν πολυδέκτην. Ζητεῖται δὲ πῶς εἰς ὑπερβορέους ἦλθεν ὁ περσεὺς, ἐπὶ τῷ ἀποτεμεῖν τὴν κεφαλὴν τῆς γοργόνος. οἱ γὰρ ὑπερβορέοι, πρὸς τοῖς ἀρκτῴοις οἰκοῦσιν, αἱ δὲ γοργόνες καθ' ἐνίους, ἐν τοῖς ἐρυθραίοις μέρεσι καὶ τοῖς αἰθιοπικοῖς. ἅ ἐστι πρὸς ἀνατολὴν καὶ μεσημβρίαν. καθ' ἑτέρους, ἐπὶ τῶν περάτων τῆς λιβύης. ἅ ἐστι πρὸς δύσιν. ὅτι δὲ αἱ γοργόνες οὐκ εἰσὶ πρὸς ἄρκτοις, δῆλον. οὐδεὶς γὰρ ἱστόρησεν. Εμοὶ δὲ θαυμάσαι. ἐμοὶ δὲ ὥστε θαυμάσαι, οὐδὲν εἶναι ἄπιστον φαίνεται. θεῶν κατεπραξαμένων. ἢ οὕτως. οὔτε θαυμάσιον. οὔτε ἄπιστον οὐδὲν ἐμοὶ φαίνεται τῶν ὑπὸ θεῶν ἐπιτελουμένων. ὅμηρος. θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται. Κώπαν σχάσον. ἐπιτιμᾷ ἑαυτῷ ὁ πίνδαρος ὡς πολλῇ χρησαμένῳ τῇ παρεκβάσει. καὶ τροπικῶς φράζεται τὸν λόγον ὡς ἐπὶ νεώς. ἐπεὶ κωλύει τὰς ναῦς ἐξοκέλλειν ἐπὶ τὰς πέ-

ὅσαις δὲ βρότεον ἔθνος
ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα,
περαίνει πρὸς ἔσχατον
πλόον· ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰών,
εὕροις ἂν ἐς ὑπερβορέων ἀγῶ-
να θαυμαστὰν ὁδόν.

ἐπῳδός, κῶλ. ι'.

παρ' οἷς ποτε περσεὺς
ἐδαίσατο λαγέτας δώματ' ἐσελθών,
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας
ἐπιτόσσαις θεῷ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιστ' ἀπόλλων
χαίρει· γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν
ὀρθίαν κνωδάλων.

στρ. γ'. κῶλ. ι'.

μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ
τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παν-
τᾷ δὲ χοροὶ παρθένων,

ποιεῖ γάρ, οὐ δύναται φθάσαι. Ὅσαις δὲ βρότεον ἔθνος. ὅσων δὲ ἀγλαϊῶν καὶ ἀγαθῶν οἱ ἄνθρωποι ἐφαπτόμεθα εὐδαιμονίας. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ἀνθρωπίνων καλῶν τὸ πέρας καὶ τὸ τέλος ἔχει, ὁ τὴν τοιαύτην εὐδαιμονίαν εὐτυχήσας· τό, καὶ αὐτὸν νικῆσαι, καὶ τὸν υἱὸν ἰδεῖν νικήσαντα. ὅσαις δέ, ἀντὶ τοῦ ὅσων, ἀντιπτωτικῶς ἐχρήσατο. Ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἐών. οὔτε πεζός, οὔτε ναυτιλλόμενος εἰς τὸ τῶν ὑπερβορέων ἄθροισμα, εὐμαρῶς εὕροις τὴν ἐπ' αὐτοὺς θαυμαστὴν ὁδόν. ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ πρὸς τὴν εὐτυχίαν, ὥσπερ οὐκ ἔστιν εὐμαρὲς εἰς τὸ τῶν ὑπερβορέων ἔθνος παραγίνεσθαι, οὕτως οὐδὲ ταύτης τῆς εὐτυχίας μείζονα εὑρεῖν, εὐμαρές ἐστιν. Ἐς ὑπερβορέων ἀγῶνα. ἀγῶνα δέ, τὸ ἄθροισμά φησιν· ἵν' ᾖ, εἰς τὸ τῶν ὑπερβορέων ἄθροισμα πορευόμενος, τὴν ἐπ' αὐτοὺς ἄγουσαν, οὐκ ἂν εὕροις ὁδόν. Μέχρι δὲ τούτων ὁ πίνδαρος, καλῶς τὸν ἐπινίκιον ἔγραψεν· ἠστόχησε δὲ τὰ μετὰ ταῦτα, ἀλόγῳ παρεκβάσει χρησάμενος. Παρ' οἷς ποτε περσεύς. παρ' οἷς τοῖς ὑπερβορέοις ὁ περσεύς, εὐωχήθη εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν εἰσελθών, καὶ καταλαβὼν αὐτοὺς διὰ τῶν ὄνων, ἐνδόξους θυσίας τελοῦντας τῷ θεῷ ἀπόλλωνι· οἱ γὰρ ὑπερβόρεοι, ὄνους θύουσι τῷ ἀπόλλωνι· ὡς καὶ καλλίμαχός φησι· Τέρπουσι λιπαραὶ φοῖβον ὀνοσφαγίαι. Ὧν θαλίαις ἔμπεδον. ὧν τῶν ὑπερβορέων μάλιστα διηνεκῶς, ταῖς εὐφημίαις, καὶ εὐωχίαις, χαίρει ὁ θεός. ἥδεται γάρ φησιν ὁ ἀπόλλων, θεωρῶν τὴν τῶν θηρίων ἀναίρεσιν· ὕβριν γάρ, τὴν ἀναίρεσιν φησὶ διὰ τὰ σκιρτήματα, ἃ ἐν τῇ σφαγῇ ποιοῦνται οἱ ὄνοι. Ὀρθίαν κνωδάλων. ἔπαιξεν ὁ πίνδαρος, ὡς τῶν ὄνων ὀρθιώντων ὅτε ἱερουργοῦντο· κνωδάλων μὲν ὄντων κυρίως τῶν θαλαττίων ζώων· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τῶν χερσαίων. ἢ οὕτω· μεγάλων διὰ τὸ τῶν ὄνων τερατῶδες τοῦ σώματος. ταῦτά φησι δίδυμος μετὰ τοῦ γελοίου, καὶ ἄσεμνά ἐστι· τίνα γὰρ λόγον ἂν ἔχοι, ἥδεσθαι τὸν ἀπόλλωνα τοῖς ὀρθιάζουσιν ὄνοις φησί. Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ. ἡ δὲ μοῦσα, οὐκ ἔστιν ἀπόδημος ἀπὸ τῶν τρόπων καὶ τῶν ἠθῶν αὐτῶν· οἷον, οὐκ εἰσὶν ἄμουσοι. Παντᾷ δὲ χοροὶ παρθένων. πανταχοῦ δὲ εἰς τὸ τῶν ὑπερβορέων ἔθνος, παρθένων χοροί· λύρας τε ἦχοι καὶ κτύποι· καὶ τῶν αὐλῶν δὲ οἱ κτύποι κινοῦνται· τῇ δὲ εὐφύλλῳ δάφνῃ, τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς στεφόμεναι εὐωχοῦνται, σωφρόνως καὶ εὐσεβῶς.

νος ὀρνύντος αὔξεται.
ὁ μὲν πόνου, παῖσι μέδοισι τοῦ
τ' ἔπραξε. τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβα
κεν ἴχνεσιν πατρὸς —
ἐπῳδός, κῶλ. ή.
ὀλυμπιονίκα
δὶς ἐν πολεμαδόκοις ἄρεος ὅπλοις
θῆκεν, καὶ βαθυλείμωνα
ἀγὼν ὑπὸ κίρρας
πέτραν, κρατησίποδα φρικίαν.
ἕποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
ἐν ἁμέραις ἀγάνορα
πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν. —
στροφὴ, β'. κῶλ. ί.
τῶν δ' ἐν ἑλλάδι τερπνῶν
λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν
μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν, θεὸς εἴη
ἀπήμων κέαρ. εὐδαί
μων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος.
ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς,
ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ
κρατήσαις, τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ.
τόλμα τε, καὶ σθένει, —
ἀντιστροφὴ, κῶλ. ί.
καὶ ζώων ἔτι νεαρὸν
κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόντ'
α στεφάνων πυθίων
ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔποτ' ἀμβατὸς αὐτοῖς.

Παῖσι μέδοισι. ὁ ἱπποκλέας φη
σὶ, ταῖς σαῖς βουλήσεσιν ὦ ἄπολλον
ἐνίκησε καὶ τὴν νίκην διεπράξατο.
τὸ δὲ ἀπὸ φύσεως αὐτοῦ ἔμφυτον, ἐπι
βῆναι περιῆκε τοῖς ἴχνεσι τοῦ ὀλυμ
πιονίκου τοῦ αὐτοῦ πατρός. Δὶς
ἐν πολεμαδόκοις. δὶς ἐνίκησε φη
σὶν ὁ φρικίας ἐν ὀλυμπίᾳ ὁ πατὴρ
τοῦ ἱπποκλέους. ἦν δὲ ὁπλίτης. διὸ φη
σὶν, ἐν πολεμαδόκοις ἄρεος ὅπλοις.
τοῦ φύσεως σωφροσύνην ἦκεν εἰς τὰ ἴχνη.
ἔστι γὰρ ἐκεῖνος ὁ πεζοδρόμος. καὶ οὗ
τος διαυλοδρόμος. ὁ δὲ νοῦς. τὸν φρι
κίαν καὶ ὀλυμπιονίκην ὄντα, ὁ ὑπὸ
τὴν βαθυλείμωνα πέτραν τῆς κίρ
ρας ἀγὼν, τουτέστιν ὁ πυθικὸς, κρα
τησίποδα ἐποίησε. διὰ δὲ τούτου ση
μαίνει, ὅτι ὀλυμπιονίκης ὢν, ἐγένε
το καὶ πυθιονίκης. Ἕποιτο μοῖρα καὶ
ὑστέραισιν ἐν ἁμέραις. ἐπακολουθείη
δὲ αὐτοῖς καὶ εἰς τὸν μεταλοιπὸν χρόνον,
ἡ μοῖρα καὶ εὐτυχία. ὥστε αὐτοῖς αὔ
ξειν τὸν ἀγήνορα πλοῦτον. Τῶν δ' ἐν
ἑλλάδι. τῶν δὲ κατὰ τὴν ἑλλάδα
καλῶν μετεσχηκότες οὐκ ὀλίγον, μὴ
ἐναντίαις μετατροπαῖς συντύχοιεν
παρὰ τῶν θεῶν. Ἀπήμων κέαρ.
ἀβλαβὴς καὶ ἀόργητος ἐπὶ τοῖς αὐ
τοῦ κατορθώμασιν εἴη ὁ θεός. Εὐδαί
μων δέ. εὐτυχὴς δὲ οὗτος ἀνὴρ καὶ
πολυύμνητος παρὰ τοῖς σοφοῖς γίνε
ται, ὃς ἂν, πάλῃ, ἢ δρόμῳ. τόλμῃ τε καὶ ἀνδρείᾳ νικήσας, τὰ μέγιστα τῶν κατορθωμά
των δέξηται. καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις ἔτι καὶ ζῶν, ἴδῃ τὸν νεώτερον αὐτοῦ υἱὸν, κατὰ τὸ προ
σῆκον, πυθικῶν στεφάνων τυχόντα. καὶ ἀπὸ κοινοῦ, τὸ εὐδαίμων. Ὁ χάλκεος οὐρα
νός. οὐκέτι μὲν τοι ὁ στερεὸς οὐρανὸς καὶ ἰσχυρὸς, ἐπιβατὸς αὐτοῖς ἐστιν. οἱονεὶ, τοῖς εἰς
ἄκρον οὕτως εὐδαιμονίας ἐλθοῦσιν, οὐκ ἔστι καὶ θεοῖς συγγενέσθαι. ὡς τῶν ἐν ἀνθρώποις ἄ
κρον καὶ πλείων εὐτυχημάτων αὐτῶν μετασχόντων, τῶν τὴν τοιαύτην εὐτυχίαν εὐ
τυχησάντων. Ἄλλως. τῷ τοιούτῳ φησὶ, τῷ παῖδας ἐσχηκότι, καὶ ἃ προείρηκα εὐτυ
χήματα, οὐκ ἀναβατὸς μόνον ὁ οὐρανός. οἷον, ὡς ἐν θνητοῖς εὐδαίμονές εἰσιν. ἀθανά

ΙΠΠΟΚΛΕΑ ΘΕΣΣΑΛΩ ΔΙΑΥ ΛΟΔΡΟΜΩ. ΕΙΔΟΣ, Ι'.

στρο. α'. κωλ. ι'.

λβία λακεδαίμων·
μάκαιρα θεσσαλία· πατρὸς
δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς,
ἀριστομάχου γένος ἡρακλέος βασιλεύει.
τί κομπέω παρὰ καιρόν;
ἀλλά με πυθώ τε καὶ τὸ
πελινναῖον ἀπύει
ἀλεύα τε παῖδες ἱπποκλέα
θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν,
ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα. —

ἀντιστρ. κωλ. ι'.

γεύεται γὰρ ἀέθλων
στρατῷ τ' ἀμφικτυόνων, ὁ παρ
νάσιος αὐτὸν μυχὸς,
διαυλοδρομᾶν ὕπατον
παίδων ἀνέειπεν.
ἄπολλον. γλυκὺ δ' ἀνθρώ
πων τέλος, ἀρχά τε δαίμο

Ἱπποκλέα θεσσαλῷ. οὗτος μὲν τὸ γένος ὁ προκείμενος νικηφόρος, θεσσαλός· πόλεως δὲ, πελινναίου. ἐνίκησε δὲ, τὴν εἰκοστὴν δευτέραν πυθιάδα. δοκεῖ δὲ μὴ ὑγιῶς ἐπιγεγράφθαι ᾠδὴ ἱπποκλεῖ· δέον γὰρ ἱπποκλέα· τὸ γὰρ ὄνομα ἦν ἱπποκλέας, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ πίνδαρος φησίν. ἐνίκησε δὲ, καὶ ·οβ'· καὶ ·ογ'· ὀλυμπιάδα. τὴν δὲ λακεδαίμονα νῦν παρείληφεν ὡς αὐτὸς δηλοῖ, ὅτι ἀμφότερα τὰ ἔθνη, ὑπὸ τῶν ἡρακλειδῶν ἐβασιλεύετο. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐνίκησε καὶ στάδιον, οὗ οὐκ ἐμνήσθη. ἴσως τὸν διαύλου μόνον μισθὸν λαβών. Ὀλβία λακεδαίμων. ὦ εὐδαιμονεστάτη λακεδαίμων, καὶ μακαρία θεσσαλία. ἐν γὰρ ἀμφοτέραις, ἐξ ἑνὸς πατρὸς τοῦ γενναίου ἡρακλέους, τὸ γένος βασιλεύει. τὸ δὲ ἀριστομάχου, ἐπιθετικῶς. αἰτιατικὴ τοῦ, ἀρίστου κατὰ τὰς μάχας. Τί κομπέω, παρὰ καιρόν. οἱ μὲν, ὅτι κομπῶ, ἀλλόκοτόν τι λέγω· εἶπε, ἡ μέση· κατὰ τὸν δέοντα καιρὸν κομπῶ. οἱ δὲ, οὕτως ὑφ' ἕν. τί κομπῶ καὶ φλυαρῶ παρὰ τὸν δέοντα καιρόν, ἵνα τὴν κατὰ αἰτιατικὴν τῆς παρὰ λάβωμεν. Καὶ τὸ πελινναῖον. πελινναῖον, πόλις θεσσαλίας ἡ πατρὶς τοῦ νικηφόρου. ἀφ' ἧς καὶ τὸ ἐν χίῳ ὄρος ἐκλήθη. Ἀλευάδαι παῖδες. ἤ, Ἀλεύα, τε παῖδες. ἀλευάδαι παῖδες, ἤτοι καθόλου οἱ θετταλοὶ, ἀπὸ ἀλεύα τοῦ βασιλεύοντος· ὡς καὶ σισυφίδαι οἱ κορίνθιοι, ἀπὸ σισύφου. ἢ ἀλεύα παῖδες, οἱ ὄντες ἑταῖροι τοῦ ἱπποκλέα. ὁ δὲ νοῦς· ἀλλά με ἡ πυθὼ, καὶ τὸ πελινναῖον, καὶ τοῦ ἀλεύα οἱ παῖδες, ἀπύειν παρακελεύονται καὶ ὑμνεῖν. ἢ βοᾷ καὶ προσκαλεῖται, θέλοντές με τὴν ἔνδοξον καὶ ἐγκωμιαστικὴν τῶν χορευτῶν, ἐπ' αὐτὸν τὸν ἱπποκλέα ἄγειν φωνήν. Γεύεται γὰρ ἀέθλων. καὶ γὰρ ἐπίδοξον γεύεται ἄθλων, καὶ μεταλαμβάνει, νικηφόρος γεγονώς. ὡς νεωστὶ δὲ καταπόντος εἰς τοὺς ἀγῶνας ταῦτα φησίν. Στρατῷ τ' ἀμφικτυόνων. ἐν δὲ τῷ τῶν ἀμφικτυόνων, τῷ περιλάχων ὄχλῳ καὶ συνόδῳ, ἡ πυθὼ αὐτὸν ἄριστον τῶν διαυλοδρόμων παίδων ἀνηγόρευσε. τουτέστιν, εἰς πύθια δίαυλον ἐνίκησε. διαυλοδρομᾶν δὲ, ἀπὸ τῆς διαυλοδρόμης εὐθείας· αἱ διαυλοδρόμαι· τῶν διαυλοδρομῶν· καὶ τροπῇ δωρικῇ, διαυλοδρομᾶν. καὶ ὑποστικτέον εἰς τὸ διαυλοδρόμων. παρνάσιος δὲ μυχὸς, ἡ πυθώ. Ἄπολλον. προσφωνεῖ τὸν θεόν, ἐπειδὴ πυθιονίκης ὁ νικηφόρος. ὦ ἄπολλον φησὶ, τῶν δ' ἀνθρώπων πραγμάτων ἡδὺ τὸ τέλος αὔξεται, καὶ ἀρχὴ ἡδεῖα γίνεται, τοῦ δαίμονος αὐτὸν αὔξοντος.

ἐπῳδός, κῶλ. ιδ'.

οὔπω δ' ἐδίδου λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ,
νυμφίον ἄνδρα. ποτὶ γραμ
μᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμή
σαις τέλος ἔμμεν ἄκρον.
εἶπε δ' ἐν μέσσοις ἀπάγε
σθαι, ὃς ἂν πρῶτος θορὼν
ἀμφὶ οἱ ψαύσειε πέπλοις.
ἔνθ' ἀλεξίδαμος ἐπεὶ
φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν,
ἆγεν ἱππευτᾶν νομάδων δι' ὅμιλον
πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον
φύλλ' ἔπι, καὶ στεφάνοις.
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ,
δέξατο νίκας. ※

Οὔπω δ' ἐδίδου λίβυς. λίβυς, ὄνομα κύριον. οὐχ ὁ ἀνταῖος ὡς δίδυμος. τῷ νικήσαντι γὰρ καὶ αὐτὸς ἔδωκε τὴν παῖδα πρὸς γάμον. Ποτὶ γραμμᾷ μέν. ἔστησε γὰρ αὐτὴν, πρὸς τῇ ἐσχάτῃ γραμμῇ τοῦ δρόμου, τοῦτο ἄκρον καὶ τέλος διατάξας, τὴν τάξιν τῆς παρθένου. ἐχάρασσον δὲ γραμμήν τινα. ἣν ἀρχὴν καὶ τέλος εἶχον οἱ ἀγωνιζόμενοι. ὅθεν καὶ παροιμία, μὴ κινεῖν γραμμήν. ὁ δὲ νοῦς. οὕτως οὖν καὶ ὁ ἀνταῖος ὁ λίβυς, ἐδίδου πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα. καθαρμόζων τῇ κόρῃ τὸν προσιόντα νυμφίον ἄνδρα. πρὸς γὰρ τὸ τέλος τοῦ σταδίου κοσμήσας, ἔστησε φησὶ, τέλος καὶ ἄκρον εἶναι αὐτὴν τοῦ νικῆσαι τι. ἐν μέσοις δὲ αὐτοῖς εἶπεν. ὅς τις ἂν πρῶτος τῶν πέπλων αὐτῆς ἅψηται, ἀπαγέσθω αὐτὴν ἐκεῖνος. Ἔνθ' ἀλεξίδαμος. ἀλεξίδαμος ὁ νικήσας χάριν τῆς λίβυος θυγατρός. τὸ δὲ ἔφυγεν, οὐ κυρίως. οὐ γὰρ ἐδίωκέ τις, ἀλλὰ τὸ τάχος βούλεται παραστῆσαι. παρ' ὅσον οἱ διωκόμενοι, ἤδη τείνουσι τὸν δρόμον. ὁ δὲ νοῦς, ἐνταῦθα ὁ ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ τὸν ταχὺν δρόμον ἐξέφυγε καὶ ἐνίκησε, τὴν ἔνδοξον παρθένον τῆς χειρὸς τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ λαβὼν, ἤγαγεν εἰς τὴν τῶν ἱππικῶν λιβύων στρατιάν. Ἄλλως. λιβύων τῶν νομάδων φησίν. οἱ πλείους γὰρ αὐτῶν ἐστρατεύοντο, τὴν γῆν ἀκοῦσιν. ἢ καὶ παρὰ τοῦ ποῦ τοῦ καλούμενον ἔθνος. ἐκ δὲ τούτου, δῆλον ὅτι ὁ ἀνταῖος οὐκ ἔστιν. οὗτος γὰρ ἦν κατὰ τοὺς χρόνους ἡρακλέους. πρὸ δὲ τοῦ ἡρακλέους, οὐδεὶς ἦν ἀγών. ὁ δὲ ἀλεξίδαμος, ἱστορεῖται νενικηκέναι. Πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον. πολλὰ δὲ φύλλα καὶ στεφάνους, οἱ περὶ αὐτὸν ἑστῶτες ἐπ' ἔβαλον. πολλὰ δὲ πτερὰ νίκης καὶ πρὸ τοῦ ἀγῶνος ἔλαβε. τουτέστι, πολλοὺς καὶ ἄλλους ἀγῶνας ἐνίκησε. πτερὰ γὰρ νίκης περιφραστικῶς, ἡ νίκη.

Τέλος, τοῦ ἐννάτου τῶν πυθίων εἴδους.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς τοῦ ι. τῶν πυθίων εἴδους. Τῆς δεκάτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων δέκα. Τὸ α, φερεκράτειον. Τὸ β', δίμετρον ἰαμβικὸν ὑπερκατάληκτον, ἄτακτον. Τὸ γ', δίμετρον ἰωνικὸν βραχυκατάληκτον. Τὸ δ', σύνθετον ἐκ προσοδιακοῦ καὶ ἰαμβικοῦ, πενθημιμερές. Τὸ ε', φερεκράτειον. Τὸ ς', δίμετρον ἤτοι χοριαμβικὸν ἀκατάληκτον. Τὸ ζ, δίμετρον χοριαμβικὸν βραχυκατάληκτον. Τὸ η', δίμετρον δοχμιακὸν ἀκατάληκτον. Τὸ θ', ἤτοι ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ι, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Περὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ. Ἡ ἐπῳδὸς, κώλων η. Τὸ α, ἰαμβικὸν πενθημιμερές. Τὸ β', μετρῳακὸν, τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ', ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ', ἰωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ε', ἤτοι ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ς', ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ζ', ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η, παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

προύθηκεν ἆθλον δρόμου τῷ φθάσαντι λαβεῖν κελεύσας. ὅμοιον δὲ ἐποίησε δαναῷ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος τὰς θυγατέρας δρόμῳ προύθηκε, τὴν δὲ κόρην ταύτην τῶν πλειστηρα τοῖς τῆς προγόνον ἀλεξίδαμος μνηστευσάμενος καὶ νικήσας τὸν δρόμον, ἔγημεν. ἢ ὅτι ὁ ἀνταῖος ὁ παράνομος, ὃν ἀνεῖλεν ἡρακλῆς, οὗτος φησὶ τὸν γινόμενον τὸν ἀλεξίδαμον, δρόμῳ νικήσαντα τοὺς σὺν αὐτῷ μνηστῆρας, λαβεῖν γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ λιβύων βασιλέως. ἔνιοι γάρ φασιν, ὅτι ὁ ἀπὸ ἡρακλέους καταγωνισθεὶς ἀνταῖος, ἰρασσεὺς ἦν, ἀπὸ ἰρασσῶν τῶν ἐν τῇ τριτωνίδι λίμνῃ· ὥς φησι, φερεκύδης. ὁ δὲ πίνδαρος ὑπὲρ τοῦ χαρίσασθαι τῷ ἐπαινουμένῳ παρατρέψας τὴν ἱστορίαν, φησὶν ἀλεξίδαμον πρόγονον τοῦ ἐπαινουμένου, μνᾶσθαι μνηστῆρα τῆς ἀνταίου θυγατρός. ὄνομα δὲ αὐτῇ, ἀλκηίς ὥς φησι πείσανδρος ὁ καμιρεύς. ἕτεροι δὲ βάρκην. Ταί, μάλα πολλοί. ὁ νοῦς, ἥν τινα. τὴν ἀνταίου θυγατέρα, πολλοὶ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν ᾔτουν. ᾔτουν δέ, πολλοὶ μὲν συγγενεῖς αὐτῆς. πολλοὶ δὲ καὶ ἐκτὸς γένους ὄντες, ἐπειδὴ ἐκπρεπῶς αὐτῆς ἐθαυμάζετο καὶ ἐθρυλλεῖτο εἶναι τὸ κάλλος. τῆς γὰρ ἐντίμου αὐτῆς νεότητος, καρπὸν δρέψασθαι ἐβούλοντο. ἐκ δὲ τούτου, τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐβούλοντο λαβεῖν. Πατὴρ δὲ θυγατρί. ὁ δὲ πατὴρ ἀνταῖος ἐνδοξότερον τῇ ἑαυτοῦ θυγατρὶ κατασκευάζων τὸν γάμον, πεποίηκεν ὅπερ ἤκουσέ ποτε ἐν ἄργει τὸν δαναὸν ταῖς τεσσαρακονταοκτὼ θυγατράσιν αὐτοῦ πεποιηκέναι. κἀκεῖνον ἐμιμήσατο. Ἄκουσε δαναόν ποτ'. ἤκουσε γὰρ τὸν δαναόν ποτε ἐν ἄργει, τοιοῦτον ταῖς τεσσαρακονταοκτὼ θυγατράσιν αὐτοῦ γάμον εὑρέσθαι. πρὶν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας γενέσθαι. τὸ γὰρ ἑωθινόν, ἠγωνίσαντο. καὶ πρὸ μεσημβρίας διελύθησαν τοῦ δρόμου καὶ ἕκαστος ἣν ἐβουλήθη ἔλαβεν. Ἔστασεν γάρ. οὕτως γάρ, ἔστησε τὰς θυγατέρας ἕως μέσης ἡμέρας. ἵνα δηλονότι προσθεωρήσωσιν αὐτὰς οἱ μνηστῆρες, καὶ ἕκαστος ἕληται τῶν δρόμῳ πρωτεύσας αὐτῶν, ἣν ἂν βούλοιτο. Ζητητέον δέ, διὰ τί τεσσαρακονταοκτὼ εἶπε πεντήκοντα οὐσῶν; Καὶ ῥητέον ὅτι, ἀμυμώνη μέν, προδιαφθαρεῖσα ἦν ποσειδῶνι. ὑπερμνήστρα δέ, ἐρασθεῖσα λυγκέως. αἱ δὲ λοιπαὶ συνδραμοῦσαι τῷ πατρῴῳ βουλήματι, ἀνεῖλον τοὺς αἰγύπτου παῖδας.

οὐ μὰν καλλίκομον
μναστῆρες ἀγακλέα κούραν.
ταί, μάλα πολλοὶ ἀρι
στῆες ἀνδρῶν αἴτεον
σύγγονοι. πολλοὶ δὲ καὶ
ξεῖνοι. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος
ἀντιστροφ. κῶλ. ιέ.
ἔπλετο. χρυσοστεφάνου δέ οἱ ἥβας,
καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον.
πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄ
κουσεν δαναόν ποτ' ἐν ἄργει
οἷον εὗρε τεσσαράκον
τα καὶ ὀκτὼ παρθένοισιν,
πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν
ὠκύτατον γάμον. ἔστα
σεν γὰρ ἅπαντα χορὸν,
ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος.
σὺν δ' ἀέθλοις, ἐκέλευ
σεν διακρῖναι ποδῶν,
αἴ τινα σχήσοι τις ἡρώων,
ὅσσοι γαμβροί σφιν ἦλθον.

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ΄.

σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών·
οὕνεκεν εἰ φίλος ἀστῶν,
εἴ τις ἀντάεις, τό γ᾽ ἐν ξυ
νῷ πεπονημένον εὖ,
μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοι
ο γέροντος κρυπτέτω·
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
παντὶ θυμῷ σύν τε δίκα
καλὰ ῥέζοντ᾽ ἔννεπεν.
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον ἄφωνοί
θ᾽ ὡς ἑκάστα φίλτατον
παρθένοι καὶ πόσιν, ἢ υἱ
όν εὔχοντ᾽ ὦ Τελεσίκρατες ἔμμεν,

στροφὴ ε΄. κῶλ. ιε΄.

ἐν Ὀλυμπίοισί τε, καὶ βαθυκόλπου
γᾶς ἀέθλοις, ἔν τε καὶ πᾶσιν ἐπιχω
ρίοις. ἐμὲ δ᾽ οὖν τις ἀοιδᾶν,
δίψαν ἀκειόμενον
πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι,
καὶ παλαιὰν δόξαν τεῶν
προγόνων· οἷοι Λιβύσσας ἀμ
φὶ γυναικὸς ἔβαν,
Ἴρασσαν πρὸς πόλιν Ἀνταί

Ἄλλως· τῷ ἔργῳ φησί, τὴν μὲν σιγωμένην ἀμηχανίαν φυγών, εὔκλειαν δὲ κτησάμενος. ἀμήχανον δὲ τὴν σιγὴν εἴρηκεν, ὅτι κατηφεῖς εἰσὶν οἱ νικηθέντες. καὶ τῇ προθέσει φησί. νικώμενοι δέ, ἀγρυξίᾳ δέδενται. Οὕνεκεν εἰ φίλος ἀστῶν, εἴ τις ἀντάεις. διὸ εἴ τις αὐτῷ τῷ νικηφόρῳ φίλος τῶν πολιτῶν, εἴ τι ἐναντίος καὶ ἐχθρός ἐστι, τὸ ἐν τῷ κοινῷ πονηθὲν ἀγαθόν, εὐμνείτω. αὐτὸν μὴ κατὰ βλάπτων τὸν λόγον τοῦ Νηρέως. ἐκεῖνος γὰρ ὁ Νηρεύς, ἔφη. δεῖν τὸν καλῶς πράττοντα καὶ μετὰ δικαιοσύνης πάντα τρόπον, καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν εὐμνεῖσθαι. ἀντάεις δέ, ὁ ἐναντιωθεὶς τὴν νίκην τοῦ νικηφόρου. ἢ ἐναντιούμενος καὶ ἐχθρός. Πλεῖστα νικάσαντά σε. ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν νικητήν, πολλάκις σε νικήσαντα εἴδομεν τὰ Παναθήναια ἐν ταῖς ὡρισμέναις τελεταῖς τῆς Ἀθηνᾶς. Ἄφωνοί θ᾽ ὡς ἑκάστα. ἄφωνοι καὶ ἐν ἑαυταῖς κατὰ τὴν ψυχὴν ὦ Τελεσίκρατες, ἑκάστη τῶν παρθένων εὔχοντό σε ἄνδρα ἐπιτυχῆσαι. αἱ δὲ γυναῖκες, υἱόν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ εὔχοντο ἔμμεν. εὔχοντο δὲ ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις φασίν, ὁρῶσαί σε καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀέθλοις τῆς πατρίας γῆς, καὶ ἐν πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς ἐν ἑκάστῃ πόλει, ἐπιχωρίοις ἀγῶσι πανταχοῦ ὁρῶσαί σε αἱ γυναῖκες, ταῦτα ηὔχοντο. Ἔν τ᾽ Ὀλυμπίοις. Ὀλυμπίοις, οὐ τοῖς ἐν Πίσῃ νῦν. οὐ γὰρ αὖ οὕτως ἔρριψεν ἁπλῶς τὸν λόγον, ἀλλὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις. ἐκ κοινοῦ γὰρ νικήσαντα εἴδομεν, καὶ ἐν τοῖς ἀγομένοις ἀγῶσι τῇ Γῇ. τουτέστιν, ἐν Ἀθήναις. ἐκεῖ γὰρ ἄγεται τῇ Γῇ ἀγών, ὥς φησι Δίδυμος. Ἐμὲ δ᾽ οὖν τις ἀοιδᾶν δίψαν ἀκειόμενον. διψῶντι τῇ ᾠδῇ προστιθέντα ἀκεόμενόν με καὶ θεραπεύοντα. ἢ διψῶσαν ᾠδὴν τῷ θέλειν ὑμνεῖν ὑμᾶς, πράσσει τις ἐμὲ καὶ ἀναγκάζει, ἐπὶ τοῦτο ὑπομεῖναι. καὶ συμπεριλαβεῖν, τὴν τῶν προγόνων ὑμῶν δόξαν. Οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικός. ὁποῖοι ἦσαν μνηστῆρες οἱ τοῦ νικηφόρου πρόγονοι. οἱ περὶ τῆς λιβυκῆς γυναικός, ἦλθον εἰς τὴν Ἴρασσαν τὴν τοῦ Ἀνταίου πόλιν πρὸς τὴν ἔνδοξον κόρην. Ἄλλως. Ἴρασσα πόλις Λιβύης, ἣν ᾤκησεν Ἀνταῖος οὐχ ὁ παλαίσας Ἡρακλεῖ, ἐκεῖνος γὰρ διαλλάσσει τοῖς χρόνοις, ὃν καὶ ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς. ἀλλ᾽ ἕτερος. ὃ συνῴκησεν Εὔφημος. οὗ οἱ ἀπόγονοι, μετῴκησαν εἰς Κυρήνην. ὃς τὴν θυγατέρα

ἑπτάπυλαι θῆβαι· τὸν, εὐρυ
σθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
ἔπραθεν ἐν φασγάνου ἀκμᾷ,
κρύψαν ἔνερθ᾽ ὑπὸ γᾶν,
διφρηλάτα ἀμφιτρύωνος
σάματι· πατροπάτωρ
ἔνθα οἱ σπαρτῶν ξένος
κεῖτο λευκίπποισι κα
δμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς –
αὐτιοθ, κῶλ. ιε.
τέκε οἱ, καὶ ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων
ἐν μόναις ὠδῖσιν ἀλκμήνα, διδύμων
κρατησιμάχων σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς ἡ
ρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει.
μὴ δὲ διρκέων ὑδάτων
ἀεὶ μέμναται· τά νιν θρέ
ψαντο, καὶ ἰφικλέα.
τοῖσι τέλειον ἐπ᾽ εὐχᾷ
κωμάσομαί τι παθὼν
ἐσλόν· χαρίτων κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν
φέγγος. αἰγίνα τε γὰρ
φαμὶ· νίσου τ᾽ ἐν λόφῳ,
τρὶς δὴ πόλιν τάνδ᾽ εὐκλεΐξαι. –

Τὸν, εὐρυσθέος ἐπεὶ κεφαλάν. ὅντινα τὸν ἰόλαον, ἐπειδὴ τῇ τοῦ ξίφους ἀκμῇ τὴν τοῦ εὐρυσθέος κεφαλὴν ἀπέτεμεν, ὑποκάτω τῆς γῆς ἔκρυψαν παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ ἱππικωτάτου ἀμφιτρύωνος. Ἔνθα οἱ. ἔνθα ὁ πρὸς πατρὸς αὐτοῦ πατὴρ ἀμφιτρύων ὁ τῶν θηβαίων φίλος καὶ ξένος μετοικήσας, ἔκειτο. εἰς τὰς θήβας. ἐν γὰρ τῷ ἁμαξιτῷ σημείῳ τοῦ τάφου ἀμφιτρύωνος, ἔθαψαν τὸν εὐρυσθέα ἵνα ἀεὶ πατῆται. Τέκε οἱ καὶ ζηνὶ μιγεῖσα. τῷ ἀμφιτρύωνι ἡ ἀλκμήνη. ὁ δὲ νοῦς, ἐγέννησε δὲ τῷ ἀμφιτρύωνι καὶ τῷ διῒ μιγεῖσα ἡ ἀλκμήνη ἐν μιᾷ ὠδῖνι, διδύμων υἱῶν, πολεμικωτάτην δύναμιν. Ἐν μόναις ὠδῖσιν. ἐν ἑνὶ γὰρ τόκῳ καὶ μιᾷ ὠδῖνι. λέγεται ἐν μιᾷ νυκτὶ συνδυασθέντων τοῦ διὸς καὶ ἀμφιτρύωνος τῇ ἀλκμήνῃ, γενέσθαι τὸν μὲν, ἡρακλέα. τὸν δὲ, ἰφικλέα. Κωφὸς ἀνήρ τις. κωφός ἐστι καὶ ἀπαίδευτος ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ, ὅστις τῷ ἡρακλεῖ, τὸ ἑαυτοῦ μὴ περιβάλλει στόμα. τουτέστιν, ὅστις μὴ ἐγκωμιάζει τὸν ἡρακλέα. καὶ ὅστις μηδὲ τῶν τῆς δίρκης ὑδάτων αἰσθάνεται καὶ ἔχει μνήμην. ἀπὸ κοινοῦ τὸ κωφός ἐστιν. ὁ γὰρ μὴ ἀκούσας, οὐδὲ εἰπεῖν δύναται. Τοῖσι, τέλειον ἐπ᾽ εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν. πεπονθὼς τι δ᾽ ἐξ αὐτῶν τέλειον ἀγαθὸν, διὰ τὸν κῶμον ὑμνήσω. τί δ᾽ αὖ εἴη πεπονθώς. δηλαδὴ καὶ τὰ ἰόλαα ἐνίκησεν ὁ νικηφόρος. τὸ δὲ ὑπερβατόν. τοῖσι κωμάσομαι τέλειόν τι παθὼν ἐπ᾽ εὐχᾷ ἐσλόν. ὁ λόγος, παρὰ τοῦ ὑμνουμένου πρὸς τὸν ἡρακλέα καὶ ἰφικλέα. τετυχηκὼς τῆς νίκης τῶν ἡρακλείων, κἀγὼ αὐτίκα κωμάσω αὐτοῖς φησὶ καὶ ὑμνήσω. Χαρίτων κελαδεννᾶν, μή με λίποι καθαρὸν φέγγος. τῶν ἐνδόξων χαρίτων τὸ αἰθηρὸν φέγγος καὶ ἡ παρρησία, μή με λίποι. τουτέστι, γένοιτό μοι χαρίεντα γράφειν. Αἰγίνα τε γὰρ φαμὶ νίσου τ᾽ ἐν λόφῳ. διορίζομαι γὰρ τὸν νικηφόρον ἔν τε αἰγίνῃ καὶ τρίτον ἐν μεγάροισι νικήσαντα, ταύτην τὴν πόλιν εὐκλεᾶ καταστῆσαι ἔργῳ, τὴν σιγηλὴν δὲ ἀπαρρησίαστον ἀμηχανίαν καὶ αἰσχύνην ἐκφυγόν. οἱ γὰρ νικηθέντες, ἀμηχανοῦντες καὶ αἰσχυνόμενοι, σιωπῇ περιπατοῦσι. μὴ ἔχοντες παρρησίαν μετά τινος διαλεχθῆναι. ἔστιν οὖν εἰπεῖν τέσσαρας εἶναι τὰς πάσας νίκας. μίαν μὲν, ἐν αἰγίνῃ. τρεῖς δὲ, ἐν μεγάροις.

πρᾶξις· ὁδοί τε βραχεῖαι
κεῖνο κεῖν' ἆμαρ διαίτα-
σεν· θαλάμῳ δὲ μίγεν
ἐν πολυχρύσῳ λιβύας,
ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει· κλεινάν τ' ἀέθλοις·
καὶ νῦν ἐν πυθῶνί νιν ἀ-
γαθέα καρνειάδα
υἱὸς, εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχα·
ἔνθα νικάσας, ἀνέφανε κυράναν·
ἅ νιν εὔφρων δέξεται·
καλλιγύναικι πάτρα
δόξαν ἱμερτὰν ἀγα-
γόντ' ἀπὸ δελφῶν.

στρ. δ'. κῶλ. ιε'.

ἀρεταὶ δ' ἀεὶ μεγάλαι πολύμυθοι·
βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν ἀκοὰ
σοφᾶς· ὁ δὲ καιρὸς, ὁμοίως
παντὸς ἔχει κορυφάν·
ἔγνον ποτὲ καὶ ἰόλαον,
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν, ἑ

Κεῖνο κεῖν' ἆμαρ. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρα ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα διετέλεσεν, ἐν ᾗ ὡμίλησεν αὐτῷ ὁ χείρων, ἐπλειώθη τὰ περὶ τὸν γάμον. ἢ οὕτως· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρα ἁρπάσας τὴν κυρήνην, ἐκόμισεν εἰς λιβύην.

Θαλάμῳ δὲ μίγεν, ἐν πολυχρύσῳ λιβύας. ἐν δὲ τῷ πολυχρύσῳ θαλάμῳ τῆς λιβύης, ἐμίγη αὐτῇ ὁ ἀπόλλων. ἔνθα τὴν καλλίστην πόλιν καὶ ἔνδοξον κατὰ τοὺς ἀγῶνας περιέπει ὁ ἀπόλλων, τὴν ὁμώνυμον τῇ νύμφῃ κυρήνην ἢ ἡρωικήν. Καὶ νῦν ἐν πυθῶνι νιν. καὶ νῦν δὲ ἐν τῇ θεία πυθῶνι νικήσας ὁ τελεσικράτης, ἀνέφανε ἢ ἐτίμησε τὴν κυρήνην. Α νιν εὔφρων δέξεται. ἥτις αὐτὸν ἡ κυρήνη εὐμενὴς δέξεται. ἡ καλὰς ἔχουσα γυναῖκας. πατρίδι δόξαν ἐπέρασον ἀγαγόντι αὐτῷ ἀπὸ δελφῶν.

Αρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθαι. αἱ δὲ μεγάλαι ἀρεταὶ, ἀεὶ καὶ πολύμυθοί εἰσι. τουτέστι, πολλῶν λόγων δέονται πρὸς τὰ ἐγκώμια. ἢ οὕτω. περὶ τῶν μεγάλων ἀρετῶν, πολλά ἐστι εἰπεῖν. Βαιὰ δ' ἐν μακροῖσιν. ἐάν τις φησὶ μακρὰ ἐκλάβῃ πράγματα, καὶ βαιὰ ποιήσῃ αὐτὰ τῷ λόγῳ, ἀκοὴ σοφᾶς ἐστι. τουτέστιν, σοφοῦ ἀκροατοῦ δεῖται, ἵνα συνῇ τὰ πολὺ ἐπιτετμημένα. ἢ καὶ οὕτως. ἐν μεγάλοις δὲ κατορθώμασιν ὀλίγα συντίθεται καὶ λέγειν, τοῖς σοφοῖς ἡ τοιαύτη ἀκοὴ καὶ ποίησις οἰκεῖον. παντὸς δὲ πράγματος τὸ τέλος καὶ κορυφὴν ὁμοίως ἡ εὐκαιρία ἔχει. τουτέστι, δεῖ κατὰ καιρὸν καὶ μεγάλα καὶ μικρὰ λέγειν. Εγνον ποτὲ καὶ ἰόλαον. ὁ γὰρ ἰόλαος τεθνηκὼς ἐπεὶ ἔμαθεν εὐρυσθέα ἐξαιτούμενον παρὰ ἀθηναίων τοὺς ἡρακλείδας, καὶ ἐπαπειλοῦντα πόλεμον εἰ μὴ δώσουσιν, ηὔξατο ἀναβιῶναι. καὶ ἀναβιοὺς, ἀπέκτεινε τὸν εὐρυσθέα, καὶ πάλιν τέθνηκεν. οἱ δὲ, πρὸς τὸ πιθανώτερον ἕλκουσι τὴν ἱστορίαν. ὅτι γέρων ὢν, ηὔξατο ἀνηβῆσαι. καὶ τελέσας τὸν ἆθλον, εὐθέως ἐτελεύτα. ὁ δὲ νοῦς. ἐγνώρισαν δέ ποτε καὶ αἱ ἑπτάπυλαι θῆβαι τὸν ἰόλαον. οὐκ ἀτιμάσαντα τὴν τῶν πραγμάτων εὐκαιρίαν. ἀντὶ τοῦ κατὰ χρησάμενον τῇ εὐκαιρία. ἢ οὕτως. ἔκρυψεν ἡ θήβη αὐτὸν ἐπεὶ τὸν εὐρυσθέα ἀπεκεφάλισεν, ἐν τῷ τοῦ ἀμφιτρύωνος σήματι, ὅπου αὐτοῦ ὁ πρόπατωρ ἦν κείμενος. ὅτι δὲ εὐξάμενος ὁ ἰόλαος ἀνεβίω, καὶ ἀπέκτεινεν εὐρυσθέα, δῆλον. ηὔξατο δὲ τῷ διί ἐπὶ μίαν ὥραν ἡβῆσαι, ὅτι τοὺς ἡρακλείδας ἐν τῇ ἀττικῇ καταφυγόντας εὐρυσθεὺς ἀθηναίοις πόλεμον συνεκρότησεν.

εὐθρόνοις ὥραισι, καὶ γαίᾳ ἀνελὼν,
φίλας ὑπὸ ματέρος οἴσει.
ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον
θηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι, καὶ ἀμ
βροσίαν στάξοισι. θήσονται
τέ μιν ἀθάνατον.
ζῆνα, καὶ ἁγνὸν ἀπόλλω
ν', ἀνδράσι χάρμα φίλοις.
ἄγχιστον ὀπάονα μήλων.
ἀγρέα καὶ νόμιον,
τοῖς δ' ἀρισταῖον καλεῖν.
ὣς ἄρ' εἰπὼν, ἔντυεν
τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.
ἐπῳδ. κῶλ. ιδ'.
ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν

παῖδα. λέγει δὲ, τὸν ἀρισταῖον. ὃν τί
κτα ὁ εὔδοξος ἑρμῆς ἀνελὼν καὶ λα
βὼν παρὰ τῆς μητρὸς, οἴσει καὶ δώσει
τρέφειν ὥραις. καὶ γῇ δώσει ὡς προ
μάμμῃ τῆς παιδός. ἡ γὰρ κρέουσα ἡ
ναΐς γῆς παῖς οὖσα, ἔτικε τὸν ὑψέα,
τὸν πατέρα τῆς κυρήνης. Ωραισι καὶ
γαίᾳ. καλῶς τῇ γῇ δίδωσιν ἐπεὶ καὶ
ἐκ γῆς δίδωσι καρποφέρειν τὸ γένος.
γῆς γὰρ κρέουσα. ἧς ὑψεύς. οὗ, κυρήνη.
ἧς, ἀρισταῖος. Ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον.
αἱ δὲ ὧραι καὶ ἡ γῆ, ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν
γόνασι θεῖσαι τὸν ἀρισταῖον, καὶ θαυ
μάσασαι τὸ βρέφος, ἐνστάξουσι
τοῖς χείλεσι, νέκταρ καὶ ἀμβροσί
αν. καὶ ποιήσουσιν αὐτὸν ἀθάνατον,
ὡς παρὰ ζῆνα καὶ ἀπόλλωνα. ἵνα τὸ
ὡς παρ' ἔξωθεν ὑπακούσωμεν.
Ανδράσι χάρμα φίλοις. θρέψουσι
δὲ αὐτὸν, τοῖς ἀνθρώποις χαρὰν καὶ ὄφελος. ἀκόλουθον ὄντα τῶν προβάτων. πρὶν
γὰρ φύηται ἀρισταῖος, τὰ πρόβατα ὀπάονας οὐκ εἶχεν. Αλλως. Εὐκίνητον
τῶν προβάτων ἀκόλουθον αὐτὸν θήσονται. τινὲς δὲ τὸν ἀρισταῖον ἀγρέα φασὶ κα
λεῖν. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ θήσονται. Αγρέα καὶ νόμιον. ὅτι αὐτὸν διὰ τὸ τὴν κτηνο
τροφίαν, καὶ κυνηγίαν εὑρηκέναι, ἀγρέα καὶ νόμιον, διὰ καὶ ἀπόλλωνα προσαγο
ρεύουσι. ἔστι δὲ καὶ τοῦ μέλιτος εὑρετὴς ὁ ἀρισταῖος. ὁ δὴ τῆς ἀθανασίας δέκατον μέ
ρος ὠνόμασαν εἶναι. φαίνεται δὲ ὅτι, καὶ τὴν ἐλαιουργίαν καὶ μελιτουργίαν πρῶτος
ἐπινενόηκεν ἀρισταῖος. Ως ἄρ' εἰπὼν, ἔντυεν. οὕτως εἰπὼν ὁ χείρων, παρε
σκεύαζε τὸν ἀπόλλωνα τελειοῦν τὸ τῶν γάμων τέλος. Αλλως. ἕτοιμον αὐ
τοῖς τόπον ἐποίει, ἵνα οὕτως ὁ γάμος κρανθῇ. ἢ ὁμιλήσας. ὅτι πολυομίλης γενήσε
ται ὁ ἀρισταῖος, καὶ ἀθάνατος παῖς παρασκευάσειεν αὐτῷ τὸν γάμον. τουτέστιν,
εἰ ἀνεβάλετο τὸν γάμον ὁ ἀπόλλων, ἀλλὰ τοῖς λόγοις προετρέπετο ταχέως μι
χθῆναι. ἢ οὕτως. οὕτως εἰπόντος τοῦ χείρωνος, ηὐτρεπίζετο αὐτοῖς τὰ πρὸς γάμον.
Ωκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν πρᾶξις. σπευδόντων δὲ τῶν θεῶν, ταχεῖα καὶ ἡ
πρᾶξις καὶ ἡ κατόρθωσις γίνεται. ἢ οὕτως. αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν θεῶν, βραχεῖαι καὶ
μικραί εἰσι, διὰ τὸ ταχὺ καὶ ἀκοπίατον αὐτῶν. γλαφυρῶς δὲ ἀπέπαυσε τὸν
νοῦν ἀπὸ τῆς μίξεως. φησὶν ὅτι πάντα οἱ θεοὶ ἀνύουσι. καὶ ὁδοὺς ἔχουσι βραχεί
ας, ὧν ἂν ἐθέλωσι πρᾶξαι. αὐτίκα εἰπεῖν, εὐθέως ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς λιβύην, καὶ
συνῆλθεν αὐτῇ.

χ' ὅτι μέλλει, χ' ὧτι πόθεν
ἔσσεται, εὖ καθορᾷς.
εἰ δ' ἤδη χρὴ καὶ παρ' σοφὸν ἀντιφερίξαι, —
ἐρέω. Ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν
τάνδε. καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου διὸς ἔ
ξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν
θήσεις, ὦδε, λαὸν ἀγείραις
νασιώταν, ὄχθον ἐς ἀμ
φίπεδον. νῦν δ' εὐρυλείμων
πότνιά σοι λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν
δώμασιν ἐν χρυσέοις
πρόφρων. ἵνα οἱ, χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν
ἔννομον δωρήσεται.
οὔτε παγκάρπων φυτῶν
νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν —
τόθι παῖδα τέξεται ὃν κλυτὸς ἑρμᾶς,

Χ' ὅτι μέλλει ἔσσεσθαι. καὶ πόθεν τὴν ἀρχὴν μέλλει λαμβάνειν, καλῶς καὶ ἀπταίστως καθορᾷς. ἀπὸ κοινοῦ, ὃς τὰ χύπαντα οἶδας καὶ δύνασαι. ἐμὲ περὶ τῶν τῆς κόρης γονέων ἐρωτᾷς; Εἰ δὲ χρὴ καὶ παρὰ σοφὸν ἀντιφερίξαι. εἰ δὲ χρὴ καὶ σοφῷ σοι ὄντι ἐξισωθῆναι, ἐρῶ. ἢ οὕτως, εἰ δὲ χρὴ ἐξισωθῆναί σοι, καὶ μαντεύεσθαι ὡς σὺ μαντεύῃ, ἐρῶ. Ἵκεο βᾶσσαν τάνδε. παραγενοῦ ταύτῃ πόσις. ταύτην τὴν βῆσσαν καὶ τὸ σπήλαιον. ἔξωθεν δὲ, τὸ, καταλιπών. μέλλεις γὰρ αὐτὴν διὰ τοῦ πόντου, εἰς τὸν τοῦ διὸς ἔξοχον κῆπον ἐνεγκεῖν. λέγει δὲ τὴν λιβύην διὸς κῆπον, διὰ τὸ πρωτεύειν ἐν αὐτῇ Ἀίγυπτον. ἢν διὸς τέμενος, οἱ ποιηταί φασιν. ἢ διὰ τὸ, τὸν ἄμμωνα, δία νομίζεσθαι. Ἄμμων ὀλύμπου δέσποτα φησί. ἐπάλιν διὸς ἐν ἄμμωνος θεμέθλοις. ἄμμωνος δὲ ἡ λιβύη. Ἄλλως. πῶς διὸς κῆπος ἡ λιβύη; ὅτι δοκεῖ ὡς ζεὺς ἐν λιβύῃ ἄμμων τιμᾶσθαι, ὥς φησιν ὁ τὰ μακεδονικὰ συγγράψας. Ζεῦ λιβύης ἄμμων κερατοφόρε, κέκλυθι μάντι. Ἔνθα νιν ἀρχέπολιν. ἡ γὰρ πόλις ἀπ' αὐτῆς, κυρήνη κληθήσεται. ἔνθα αὐτὴν φησὶν ὦδε τὸ ὑψηλὸν μέρος τῆς λιβύης, δέσποιναν ἀποδείξεις. τὸν ἐκ νήσων ὄχλον ἀναστήσας, καὶ συναθροίσας. ἀμφίπεδον δὲ ὄχθον εἶπε τὴν κυρήνην, διὰ τὸ αὐτὴν μὲν ἐπ' ὄχθου ἱδρύσθαι. περὶ αὐτὴν δὲ πεδιάδα εἶναι. ἀμφίπεδον δὲ λέγεται, τὸ, ἑκατέρωθεν πεδία ἔχον. Νῦν δ' εὐρυλείμων. ὧδε δὲ τοῦ παρόντος αὐτὴν, ἡ πλατεῖς ἔχουσα λειμῶνας λιβύη, ὑποδέξεται τὴν ἔνδοξον νύμφην, ἐν τοῖς τιμίοις αὐτῆς οἴκοις μετὰ προθυμίας. ἔνθα αὐτῇ τὴν μερίδα τῆς γῆς εὐθέως κατασκευάζειν καὶ οἰκονομεῖν, εὐκόλως καὶ δικαίως παράσχοι, οὔτε πολυκάρπων φυτῶν ἄμοιρον, οὔτε ἀνεπίγνωστον θηρίων. τουτέστι, πολύθηρον. Ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν. ὅπου τῆς ἰδίας γῆς μοῖρος δωρήσεται ἡ λιβύη τῇ κυρήνῃ. οὔτε φυτῶν ἀπεστερημένην, οὔτε ἔξω κυνηγεσίων. Συντελέθειν. ὥς τε συντελεῖν ἐννόμως αὐτῇ, ὥς τε συνάπτεσθαι καὶ συμβάλλεσθαι πρὸς τὴν κατασκευήν. ἢ συντελοῦσαν αὐτῇ ἐν ταῖς νομαῖς καὶ νεμήσεσιν, συναύξουσαν αὐτῇ, καὶ τὰς φυτείας, καὶ τὰ κυνηγέσια. εὔθηρος γὰρ ἡ λιβύη. Φυτῶν νήποινον. κυρίως μὲν, τὸν ἀνεκδίκητον. νῦν δὲ, τὸν ἄμοιρον, καὶ ἄπειρον. Τόθι παῖδα τέξεται. αὐτὰ τοῦ ἐν τῇ κυρήνῃ, ἡ κυρήνη τέξεται

κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν.
ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων
κείρειν μελιηδέα ποίαν.
τὸν δὲ κένταυρος ζαμενής
ἀγανᾷ χλιαρὸν γελάσας ὀ-
φρύϊ, μῆτιν ἑὰν
εὐθὺς ἀμείβετο. κρυπταὶ
κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς
πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων
φοῖβε. καὶ ἔν τε θεοῖς
τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέοντ' ἀμφαδὸν ἁ-
δείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς. —

ἐπῳδός, κῶλ. ιδʹ

καὶ γάρ σε τὸν, οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν,
ἔτραπε μείλιχος ὀργά.
παρφάμεν τοῦτον λόγον. κού-
ρας δ' ὁπόθεν γενεὰν
ἐξερωτᾷς ὦ ἄνα. κύρι-
ον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους.
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλ-
λ' ἀναπέμπει. χὠπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ, καὶ ποταμοῖς ψάμμαθοι,
κύμασι ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται.

Τὸν δὲ, κένταυρος ζαμενής. ζαμενὴς νῦν, ὁ σεμνός. ἢ ὁ ἰσχυρός. τὸν δὲ ἀπόλλωνα εὐθὺς ὁ συνετὸς κένταυρος τῇ ἀγανεῖ ἑαυτοῦ ὀφρύϊ προσηνὲς καὶ ἡδὺ γελάσας, ἀνταπεκρίνατο.

Ἄλλως. χλιαρόν φησι, τὸ πολὺ καὶ κεχαλασμένον. χλιδὸν γὰρ λέγουσι τὸ πλῆθος. ἢ προσηνὲς, καὶ ἡδὺ, παρὰ τὸ χλιαρόν. τὰ μὲν γὰρ ἀπηνῆ, τοῖς ψυχροῖς παραβάλλουσι. τὰ δὲ προσηνῆ καὶ τερπνὰ, τοῖς θερμοῖς διὰ τὴν γινομένην διάχυσιν. οὕτως οὐκ ἄγαν πολὺ γελάσας. οὐ γὰρ ὡς οἱ σκυθρωπάζοντες, συνηγμένας εἶχε τὰς ὀφρῦς. τὸ δὲ, μῆτιν ἑὰν, ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, οἱονεὶ ἄγαν μειδιάσας. ἵνα μὴ δόξωμεν αὐτὸν, πολὺ καὶ ἄκαιρον γελάσαντα. Κρυπταὶ κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς πειθοῦς. ἕκαστός φησι, κρύπτει τοὺς λόγους, οὓς περὶ συνουσίας ἔοικε παρεγχειρεῖν ὁ χείρων τὸν ἀπόλλωνα. ἐπεὶ προεῖπεν ἐκεῖνος, ὅσια κλυτὰν οἱ χεῖρα προσενεγκεῖν. ἢ οὕτως ἀποδοτέον. σὺ ἀπόλλον ἐρωτᾷς με εἰ ὅσια κλυτὰν χεῖρα οἱ προσενεγκεῖν, ὁ πᾶν τὸ ἐσόμενον εἰδώς. μάντις γὰρ εἶ. ἀλλ' ἐπεὶ αἰσχυνόμεθα περὶ τούτων λέγειν, καὶ κρυπτῶς ταῦτα ἐνεργεῖται, καὶ σὺ αἰδούμενος με ἐρωτᾷς. ἐπίστασαι γὰρ μάντις ὤν. Ἄλλως. τῆς περὶ τὰς γυναῖκας φησὶ πειθοῦς ὦ ἄπολλον, κρυπταί εἰσι τῶν ἱερῶν συνουσιῶν αἱ κλεῖς. ἐν θεοῖς γὰρ καὶ ἀνθρώποις, ὁμοίως ἐστὶ τοῦτο. ἀπερυθριῶν γὰρ οὐδεὶς ἕκαστος, αἰσχύνεται ἐκ τοῦ φανεροῦ, περὶ ἀφροδισίων διαλέγεσθαι. ἢ οὕτως. αἰσχύνονται γὰρ οἵ τε ἄνδρες καὶ οἱ θεοὶ τοπρῶτον, ἐκ τοῦ φανεροῦ τῆς ἡδείας κοίτης τυχεῖν. ἢ οὕτως. αἰδοῦνται ὦ ἄπολλον, οἵ τε ἄνδρες καὶ οἱ θεοί, φανερῶς τὸν ἔρωτα λέγειν. Καὶ γάρ σε τὸν, οὐ θεμιτόν. καὶ γὰρ σὲ ὃν οὐ θεμιτόν φησιν οὐδὲ δύνατον ψεύσασθαι, παρέτρεψεν ὁ προσηνής σου τρόπος ἐρωτᾶν με περὶ τῆς κυρήνης γένους, καὶ τῆς μίξεως. καίτοι εἰδότα ἀκριβῶς πάντα. ἢ οὕτως. ἡ αἰδώς ἐποίησέ σε τὸν μάντιν πυνθάνεσθαι, ὃν οὐδεμία διαφεύγει ἀλήθεια. πάντα δὲ τὰ μέλλοντα προγινώσκεις. Κούρας δ' ὁπόθεν γενεάν. ὁ λόγος ἠθικός. ἐμὲ ἐρωτᾷς ὦ δέσποτα ἄπολλον, πόθεν τῆς κόρης ἡ γέννα, καὶ τίνες οἱ γονεῖς; ὅστις πάντων τῶν κατὰ τὸν βίον, οἶδας τὸ τέλος, καὶ πάσας τὰς ὁδούς, καὶ ὅσα ἐν τῷ ἔαρι φύλλα ἀνα

φύει.

θήρας. ἦ πολλάν τε καὶ ἁσύχιον
βουσὶν εἰρήναν παρέχοισα πατρῴαις.
τὸν δὲ, σύγκοιτον γλυκὺν
παῦρον ἐπὶ βλεφάροις,
ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ. —

στροφὴ, β΄. κῶλ. ιε΄.

κίχε νιν λέοντί ποτ᾽ εὐρυφαρέτρας
ὀμβρίμῳ μούναν παλαίοισαν ἄτερ
ἐγχέων ἑκάεργος ἀπόλλων.
αὐτίκα δ᾽ ἐκ μεγάρων
χείρωνα προσήνεπε φωνᾷ.
σεμνὸν ἄντρον φιλλυρίδα
προλιπὼν θυμὸν γυναικὸς,
καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ
νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ,
μόχθου καθύπερθε νεᾶνις,
ἦτορ ἔχοισα. φόβῳ
δ᾽ οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς, νιν ἀνθρώπων τέκεν;
ποίας δ᾽ ἀποσπασθεῖσα φύτλας, —

ἀντιστροφὴ, κῶλ. ιε΄.

ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων.
γεύεται δ᾽ ἀλκᾶς ἀπειράντου. ὁσία

Τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκύν. καὶ τὸν ἑωθινὸν δ᾽ ὀλίγον ἐπερχόμενον τοῖς βλεφάροις ἡδὺν ὕπνον ἀφανίζουσα καὶ ἀναλίσκουσα. τὸ γὰρ ῥέποντα, ἀντὶ τοῦ, ἐπερχόμενόν φησιν. ἔξωθεν δὲ προσυπακουστέον τὸ ἐθήρα. ὁ δὲ λόγος, οὐχ ὡς ἐμμανὴς εἶχε περὶ τὴν θήραν, ὡς καὶ πρὸς ἡμέρας θηρᾶν, καὶ μὴ κοιμᾶσθαι τὸν ἑωθινὸν ὕπνον. Ἄλλως. τοῦτό φησιν, ὡς τὰς νύκτας ὅλας περὶ τὰ κυνηγέσια γινομένης αὐτῆς, πρὸς τὸν ὄρθρον δὲ καταζομένης. οὗτος γάρ ἐστιν, ὁ πρὸς τὴν ἕω ῥέπων ὕπνος. οἱ δὲ, ἄτοπον εἶναι λέγουσι δι᾽ ὅλης νυκτὸς καὶ μέχρι τοῦ ἑωθινοῦ θηρᾶν αὐτήν. οὐ γὰρ ὡς ἐν τῷ νυκτὸς σκότου ὄντος, θηρᾶν. ἀλλ᾽ ἅμα περὶ τὸν ὄρθρον. Κίχε νιν λέοντί ποτ᾽. κατέλαβε δὲ ἐν τῷ παλαίειν ποτὲ τὴν κυρήνην ὁ ἀπόλλων, τῷ ἰσχυρῷ ἀνδράτος μόνην διαμαχομένην λέοντι. καὶ καλλίμαχος. Ἔνθα λέοντα ὑψηλὶς κατέπεφνε βοῶν σίνιν εὐρυπύλαιο. Σεμνὸν ἄντρον φιλλυρίδα προλιπών. τὸ σεμνὸν σου σπήλαιον ὦ κένταυρε καταλιπὼν, ἐλθὲ καὶ θαύμασον τὴν ψυχὴν τῆς γυναικός. ὁποίαν νίκην ἐπάγει τῇ ἑαυτῆς κεφαλῇ ἡ νεᾶνις, τοῦ καμάτου ὑπερτέραν ἔχουσα τὴν ἑαυτῆς ψυχήν. οἱονεὶ, οὐ κάμνουσα, πρὸς τὸ καταπαλαῖσαι τὸν λέοντα. ἀλλ᾽ οὐδὲ φόβῳ ἐχειμάσθησαν αὐτῆς αἱ φρένες. Ἄλλως. αὐτὴ ἀταρβὴς οὖσα, τὴν ψυχὴν ὑπερθεν ἔχουσα τοῦ μόχθου, τουτέστιν οὐ νικωμένη τῷ μόχθῳ, οἵαν φιλοτιμίαν ἐπάγει τῇ ἑαυτῆς κεφαλῇ. Τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν. τίς δὲ αὐτὴν ἐγέννησεν. ἀπὸ ποίας δὲ φύσεως καὶ γένους ἀποσπασθεῖσα καὶ γεννηθεῖσα, τοῦ συμφύτου ὀρῶν τοὺς κευθμῶνας ἔχει, ἀντὶ τοῦ θηρᾷ. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν κλάδων τῶν ἀποσπωμένων ἀπὸ τοῦ φυτοῦ. Γεύεται δ᾽ ἀλκᾶς ἀπειράντου. γεύεται δὲ, ἐφάπτεται, ἀπείρου καὶ πολλῆς ἀνδρείας. ὅσον ἰσχυρά ἐστιν. ὅμηρος. Γευσόμεθ᾽ ἀλλήλων, χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν. ἀντὶ τοῦ, πολεμήσωμεν. ἀπείρου δέ φησιν, ἀντὶ τοῦ πέρας οὐκ ἐχούσης διὰ τὸ μέγεθος. τὸ δ᾽ ἑξῆς, ἆρα ὅσιόν ἐστι τὴν χεῖρα προσενεγκεῖν, καὶ δρέψαι τὴν παρθενίαν αὐτῆς; ὁ γὰρ λόγος ἐρωτηματικὸς, παρ᾽ ἀπόλλωνος ἐν ἤθει λεγόμενος. ἆρα ὅσιόν ἐστι τὴν ἔνδοξον χεῖρα αὐτῇ ἐπενεγκεῖν, καὶ ἐκ τῆς κοίτης ἡδεῖαν βοτάνην ἀποκεῖραι; ἤτοι, διαπαρθενεῦσαι αὐτὴν, καὶ ἐξ αὐτῆς φιτῦσαι παῖδα. τοῦτο γάρ ἐστι, τὸ κεῖραι μελιηδέα ποίαν. ἢ μεταφορικῶς εἴρηκε τὴν ἀνμήν. ἢ τὴν παρθενίαν, μελιηδέα ποίαν.

δάλιον ξεῖνον θεοδμάτων ὀχέων·
ἐφαπτομένα χειρὶ κοῦφα.
καί σφιν ἐν γλυκεραῖς,
εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ
τε γάμον, μιχθέντα κούρᾳ θ'
ὑψέος εὐρυβία.
ὃς λαπιθᾶν ὑπερόπλων,
τουτάκις ἦν βασιλεύς·
ἐξ ὠκεανοῦ γένος ἥρως
δεύτερος· ὅν ποτε πίν-
δου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς
ναῒς εὐφρανθεῖσα, πη-
νειοῦ λέχει κρέουσ' ἔτικτ-

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ'.

γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον
θρέψατο παῖδα κυράναν.
ἁ μὲν, οὔθ' ἱστῶν παλιμβά-
μους ἐφίλασεν ὁδούς,
οὔτε δείπνων οἰκουριᾶν
μεθ' ἑταιριᾶν τέρψιας.
ἀλλ' ἀκόντεσσί τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μαρναμένα,
κεράιζεν ἀγρίους

ὑπεδέξατο δὲ ἡ λευκόπηχυς ἀφροδίτη τὸν δάλιον ξένον· τουτέστι, τὸν ἀπόλλωνα. κούφως καὶ ἠρεμαίως τῶν θείων ὀχημάτων τῇ χειρὶ αὐτῆς ἀπτομένη. ξένον δὲ ἔφη τῇ κυρήνῃ τὸν ἀπόλλωνα, διὰ τὸ, νῦν πρῶτον αὐτῇ ἐπιδημῆσαι. διὰ τιμῆς δὲ ἄγουσι τὸν θεόν. Καί σφιν ἐν γλυκεραῖς εὐναῖς. καὶ δὴ αὐτῆς ταῖς γλυκεραῖς κοίταις, ἐπέραστον ἔβαλεν αἰδῶ, κοινὸν ἁρμόζουσα τὸν μιχθέντα γάμον τοῦ θεοῦ, καὶ τῇ τοῦ ὑψέως κόρῃ κυρήνῃ.

Ος λαπιθᾶν ὑπερόπλων. ὃς τότε ὑψεὺς τῶν ἀνδρειοτάτων λαπιθῶν βασιλεὺς ἐτύγχανεν ἐξ ὠκεανοῦ δεύτερος κατάγων τὸ γένος. ἐξ ὠκεανοῦ γὰρ πηνειὸς ὁ ποταμός. ἀφ' οὗ ἐγένετο ὁ ὑψεύς. Ον ποτε πίνδου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς. τοῦ θετταλικοῦ ὄρει· πίνδος γὰρ, ὄρος περρεβίας. ἡ δὲ περρεβία, τετράπολις τῆς θεσσαλίας. τὸ δὲ ναῒς εὐφρανθεῖσα, ἀντὶ τοῦ παννυχίσασα διὰ τὴν εὐφροσύνην. ναΐδος δὲ καὶ πηνειοῦ, τὸν ὑψέα φερεκύδης. ἀκέσανδρος δὲ, φιλλύρας τῆς ἀσωποῦ καὶ πηνειοῦ, ἱστορεῖ τὸν ὑψέα. ὁ δὲ νοῦς, ὅντινα τὸν ὑψέα ποτὲ ἐν ταῖς ἐξοχαῖς τῆς πίνδου ἡ ναῒς εὐφρανθεῖσα τῇ τοῦ πηνειοῦ μίξει, ἐγέννησε κρέουσα· γῆς οὖσα θυγάτηρ. Ο δὲ, τὰν εὐώλενον θρέψατο. ὁ δὲ ὑψεὺς, τὴν λευκόπηχυν κυρήνην ἀνέθρεψεν. ἔσχε δὲ ταύτην, ἐκ χλιδανάτης. οὐ μόνον δὲ κυρήνην ἔσχεν, ἀλλὰ καὶ ἀλκαίαν.

Α μὲν, οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμους. ἀντὶ τοῦ, παλιμπορεύτους. αἱ γὰρ ὀρθαὶ ὑφαίνουσαι, προπορεύονται καὶ πάλιν τὸν αὐτὸν πορεύονται τόπον. καὶ ἐπιστρέφουσιν. ὡς καὶ ὅμηρος. Ιστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν. οἰκουριῶν δὲ, ἤτοι οἰκοδεσποινῶν. οἷον ἐπὶ τῶν ἤδη γεγαμημένων καὶ ἀρχουσῶν οἴκων. ὁ δὲ νοῦς. αὕτη μὲν οὖν ἡ κυρήνη, οὔτε τὰς παλιμπορεύτους ἐφίλησε τῶν ἱστῶν ὁδούς, οὔτε τῶν δείπνων τὰς τέρψεις. ἢ τῶν ἑταιρῶν τῶν τοῦ οἴκου δεσποζουσῶν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, οὐχ εἵλετο τὰς τέρψεις.

Αλλ' ἀκόντεσσί τε χαλκέοις. ἀλλὰ χαλκοῖς δόρασι καὶ ξίφει μαχομένη, ἐπόρθει καὶ ἀνῄρει τοὺς ἀγρίους θῆρας. πολλὴν ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην τοῖς πατρῴοις παρέχουσα βοσῶν. ἀναιρουμένων γὰρ τῶν ἀγρίων θηρῶν, εὐμαρῶς καὶ ἀδεῶς τὰ ἥμερα τῶν ζώων νέμεται.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩ, ΟΠΛΙΤΟΔΡΟΜΩ. ΕΙΔΟΣ. Θ΄.

στροφὴ, α΄. κῶλ. κ΄.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα πυθιονίκαν,
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων, Τελεσι-
κράτη χαρίτεσσι γεγωνεῖν.
ὄλβιον ἄνδρα διω-
ξίππου στεφάνωμα Κυράνας.
Τὰν, ὁ χαιτάεις ἀνεμο-
σφαράγων ἐκ Παλίου κόλ-
πων ποτὲ Λατοΐδας
ἅρπασεν. ἤνεγκέ τε χρυσέῳ
παρθένον ἀγροτέραν
δίφρῳ. τόθι νιν πολυμήλου
καὶ πολυκαρποτάτας
θῆκε δέσποιναν χθονός.
ῥίζαν ἀπείρου τρίταν
εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

ἀντιστρ. κῶλ. ιε΄.

ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα

Γράφει τῷ προειρημένῳ τὴν ᾠδὴν, νικήσαντι τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην πυθιάδα. ἐνίκησε μέντοι καὶ στάδιον, τῇ λ. πυθιάδι. οὐ φαίνεται δὲ ὁ Πίνδαρος ταύτης τῆς νίκης μνημονεύων. ἴσως ὅτι προφθάσας, τῆς εἰκοστῆς ὀγδόης, ἔγραψεν. Ἄλλως. Γράφεται Τελεσικράτει Κυρηναίῳ, νικήσαντι τὴν. κη. πυθιάδα, ὁπλίτῃ. τῇ δὲ. λ΄. στάδιον. παρὸ δὴ, οὐ μνημονεύει τῆς ἐν τῷ σταδίῳ νίκης. τούτου δὲ ἀνάκειται ἐν Δελφοῖς ἀνδριὰς, ἔχων κράνος. ἐκ προγόνων δέ ἐστι δρομεύς. Ἀλεξίδαμον γάρ φησιν αὐτοῦ εἶναι πρόγονον Λίβυν. ἐλθόντα ἐπὶ τὴν Ἀνταίου θυγατέρα, καὶ ἀγωνισάμενον. πολλοὶ δὲ ταύτης μνηστῆρες. Ἐθέλω χαλκάσπιδα πυθιονίκαν. χαλκάσπιδά φησιν, ὅτι σὺν ἀσπίσι χαλκαῖς, τὸν ὁπλίτην ἔτρεχον δρόμον. τὸ ἑξῆς δέ. σὺν βαθυζώνοις χάρισιν. ὁ νοῦς. βούλομαι τὸν πυθιονίκην Τελεσικράτην ἐγκωμιάζων, σὺν ταῖς βαθυζώνοις χάρισιν ἀνυμνεῖν, εὐδαιμονέστατον ἄνδρα. στέφανον καὶ δόξαν ὄντα, τῆς ἱππικῆς Κυρήνης. Τὰν ὁ χαιτάεις. εἰς τὴν ἡρωίδα. ἀφ' ἧς τοὔνομα ἔλαβεν ἡ πόλις Κυρήνη, μεταγαγὼν λόγον. ἀπὸ δὲ ἠοίας Ἡσιόδου, τὴν ἱστορίαν ἔλαβεν ὁ Πίνδαρος. ἧς ἡ ἀρχή. Ἢ οἵη Φθίῃ χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα, Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη. ὁ δὲ νοῦς. ἥν τινα τὴν Κυρήνην ὁ κομήτης Ἀπόλλων, ἐκ τῶν ὑψηλῶν τοῦ Πηλίου κόλπων ἥρπασε, καὶ ἤνεγκεν χρυσῷ δίφρῳ τὴν θηρευτικὴν καὶ ἀγρευτικὴν παρθένον. Τόθι νιν πολυμήλου. ἔνθα αὐτὴν, τῆς πολυπροβάτου καὶ εὐκάρπου γῆς ἔθηκε δέσποιναν. καὶ οἰκεῖν θάλλουσαν καὶ γαυριῶσαν, τὴν ἐπέραστον τρίτην μοῖραν τῆς ἠπείρου γῆς. τουτέστι, τὴν Λιβύην. τρίτην δὲ εἶπε ῥίζαν γῆς τὴν Λιβύην, διὰ τὸ μερίζειν τινὰς ὅλην τὴν οἰκουμένην εἰς Ἀσίαν, καὶ Εὐρώπην, καὶ Λιβύην. εἰς ἔπαινον δὲ καὶ τοῦτο εἴληφε. τουτέστιν, ὅτι ἡ Λιβύη, τρίτον ἐστὶ τῆς οἰκουμένης καθ' αὑτήν. καὶ οὐ τῇ Ἀσίᾳ συντεταγμένη.

Ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα. Ζητεῖται διατί καὶ ἐνταῦθα ἡ Ἀφροδίτη εὑρίσκεται συμπροπέμπουσα τὸν Ἀπόλλωνα. ἢ ἐφαπτομένη τοῦ δίφρου. Καὶ ἤτοι ὅτι μετέρχεται τὰ γαμήλια ἡ θεὸς ἔργα, Ὅμηρος. ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο. ἢ ὡς αὐτός φησι, κῆπος Ἀφροδίτης, ἡ Λιβύη. καὶ ἴσως, διὰ τὸ ἐπέραστον τῶν χωρίων. οὐκ ἔχομεν γὰρ ἐξ ἱστορίας δεῖξαι ὅτι ἱερὰ ἦν ἡ Λιβύη τῆς θεοῦ. ὁ δὲ νοῦς,

ἀνθρώποι. δὲ τῇ ἐμφάσει χρώμενος. ὡς ἄν τις εἴποι. τὸ ἀσθενὲς τὸ ἀσθενέστερον. οὐ γὰρ ἀσθενὴ ἀνθρώπου ὄναρ ἐστιν, ἀλλὰ σκιᾶς ἀνθρώπου. ἢ οὕτως. ἐπάμεροι ὦ ἄνθρωποι. τίς ἐστιν ὁ δοκῶν εἶναι καὶ μέγας καὶ πλούσιος. τίς δὲ ὁ νομιζόμενος οὐδεὶς εἶναι ἀτιμής. ὀνείρατα σκιᾶς ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι. Ἀλλ' ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ. ἀλλ' ὅταν ἐκ διὸς διδομένη αἴγλη ἐπέλθῃ, τουτέστιν ὅταν ὁ Ζεὺς ἐπιλαμπρύνῃ, ἡδὺς ὁ βίος γίνεται τοῖς ἀνθρώποις. ὁ δὲ νοῦς. ἀλλ' ὅταν αἴγλη τις καὶ φῶς ἐκ θεοῦ παραγένηται, λαμπρὸν φάος ἔπεστι κατὰ τῶν ἀνθρώπων. καὶ προσηνὴς ὁ βίος καὶ ἡ ζωή. ἐπιμέμφονται δέ τινες τῷ πινδάρῳ ὅτι ἐγκώμιον γράφων, θρηνεῖ τὸν ἀνθρώπινον βίον. Αἴγινα φίλα μᾶτερ. τὸν λόγον πρὸς τὴν ἡρωΐδα ἀπέστρεψεν. ἀφ' ἧς καὶ ἡ νῆσος. ὁ δὲ νοῦς. ὦ προσφιλεστάτη μῆτερ αἴγινα. τὴν ὁμώνυμόν σοι πόλιν φύλαττε, καὶ περίεπε σὺν ἐλευθερίᾳ. φύλαττε δὲ σὺν τῷ διὶ καὶ τῷ βασιλεῖ αἰακῷ, καὶ τοῖς ἐξ αὐτοῦ ἥρωσιν. ἢ οὕτω. τοῦτο ἐκ τοῦ χοροῦ λέγοιτο ἄν. ὥς τε τὴν αἴγιναν, μητέρα τῶν χορευόντων λέγεσθαι. ἐλευθέρῳ δὲ στόλῳ. ἀντὶ τοῦ ἐλευθέρᾳ στάσει καὶ σχήματι μὴ ταπεινουμένῃ ὑπ' ἄλλοις. Αἴγινα φίλα μᾶτερ. πρὸς φωνεῖ τῇ ἡρωΐδι.

σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀλλ' ὅταν αἴγλα
διόσδοτος ἔλθῃ,
λαμπρὸν ἔπεστι φέγγος ἀνδρῶν,
καὶ μείλιχος αἰών.
αἴγινα φίλα μᾶτερ
ἐλευθέρῳ στόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε,
δὶ καὶ κρέοντι σὺν αἰακῷ.
πηλεῖ τε, κἀγαθῷ τελα-
μῶνι, σύν τ' ἀχιλλεῖ.

Τέλος τοῦ ὀγδόου τῶν πυθίων εἰδῶν.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς τοῦ ἐνάτου εἴδους.

Τῆς ἐνάτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντιστροφή, κώλων ιε. Τὸ α, ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ β', τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς ἴαμβον κατὰ λόγον. Τὸ γ', ἀρχιλόχειον, ὅμοιον τῷ, ἐρασμονίδα χαρμόλαε. Τὸ δ', πενθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ ε, τὸ αὐτὸ τῷ γ'. ἀλλὰ τοῦ μὲν δωδεκάσημον. τὸ δὲ γ', ἑνδεκάσημον. Τὸ ϛ', δίμετρον ἀντισπαστικὸν ἀκατάληκτον. Τὸ ζ', δίμετρον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἀκατάληκτον. Τὸ η, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ θ', τρίμετρον δακτυλικὸν ἀκατάληκτον. Τὸ ι, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ια, τὸ αὐτὸ τῷ γ', καὶ ε. Τὸ ιβ', δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ιγ', τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν εὐριπίδειον. Τὸ ιδ', τὸ αὐτὸ τῷ γ'. Τὸ ιε, ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον.

Ἡ δὲ ἐπῳδός, κώλων ἐστὶ, ιδ'. Τὸ α, πινδαρικόν. ἔστι δὲ ἐγκωμιολογικόν. Τὸ β', δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ γ', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ', πενθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ ε, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ϛ', ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ζ, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ θ', ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀνακλώμενον. Τὸ ι, πινδαρικόν. παρὰ τὸ πρῶτον, σαπφικὸν καὶ ἰαμβέλεγος. Τὸ ια, ἰαμβέλεγος. μεταπτωτικὸς τὴν πρώτην ἐπὶ τὴν τελευταίαν συλλαβήν. Τὸ ιβ', τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν εὐριπίδειον. Τὸ ιγ', δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ιδ', ὅμοιον τῷ πρώτῳ.

μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,
μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος· ὕ-
ρας τ' ἀγὼν ἐπιχώριον·
νίκαισι τρισσαῖς ὦ 'ριστόμε-
νες, δάμασσας ἔργῳ.

στρ. ε΄. κῶλ. ι΄.

τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν
σωμάτεσσι, κακὰ
φρονέων. τοῖς, οὔτε νόστος ὁμῶς
ἔπαλπνος ἐν Πυθοῖ
κρίθη· οὐδὲ μολόντων
πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως
γλυκὺς ὦρσεν χάριν· κατὰ λαύρας
δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι πτώσσοντι,
συμφορᾷ δεδαιγμένοι.

ἀντιστρ., κῶλ. ι΄.

ὁ δὲ, καλόν τι νέον λαχὼν
ἁβρότατος ἔπι
μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται,
ὑποπτέροις ἀνορέαις,
ἔχων κρέσσονα πλούτου μέ-
ριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ
βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω
δὲ καὶ πίτνει χαμαὶ ἀποτρόπῳ
γνώμᾳ σεσεισμένον.

ἐπῳδ., κῶλ. ια΄.

ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις;

Ἥρας τ' ἀγὼν ἐπιχώριον· ὡς καὶ ἐν Αἰγίνῃ Ἡραίων ἀγομένων, καθὰ μέμνηται τοῦ ἐν Ἄργει ἀγῶνος· ἄποικοι γὰρ Ἀργείων Αἰγινῆται. Δίδυμος δέ φησι τὰ Ἑκατόμβαια, αὐτὸν νῦν λέγειν ἐπιχώριον ἀγῶνα Αἰγινητῶν, διὰ τὴν συγγένειαν. Νίκαισι τρισσαῖς· σὺν ταῖς τρισὶ ταύταις νίκαις, καὶ τὰ Πύθια νικήσας, τέτρασι σώμασι τῶν ἀνταγωνιστῶν ἄνωθεν ἐνέπεσεν, ἧττον αὐτῶν φροντίζων. τὸ δὲ δαμάσσαις ἔργῳ, ἀντὶ τοῦ μετὰ τοῦ ἔργου καὶ ἐνεργείας πολλοὺς καθυποτάξας σαυτῷ. Τοῖς, οὔτε νόστος ὁμῶς· οἷς τισι τοῖς ἡττηθεῖσιν, ἐκ τῆς Πυθίας ἡ ἀνακομιδὴ, οὔτε ἡδεῖα, οὔτε προσηνὴς ἐγένετο. οὔτε ἐλθόντων αὐτῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα περὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς γονεῖς, γέλως γλυκὺς χάριν ἐνίκησε τὴν ἐκ τῆς νίκης. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου, λύπη καὶ συμφορὰ περὶ τὸν οἶκον τῶν ἡττηθέντων γέγονεν. Ἄλλως. διαλαβοῦνται καὶ φθέγγονται τοὺς ἐχθροὺς, τῇ τῆς ἥττης συμφορᾷ δακνόμενοι. Ὁ δὲ καλόν τι καὶ νέον λαχών· ὁ δὲ νεωστὶ καλὸν καταπραξάμενος καὶ νικήσας, ἀπὸ μεγάλης ἁβρότητος καὶ εὐδαιμονίας ἐκ τῶν ἐπιτυχηθεισῶν ἐλπίδων ὑψοῦται, ταῖς ταχείαις αὐτοῦ ἐπαιρόμενος ἀνδρείαις, ἔχων καὶ κρείττονα πλούτου τὴν φροντίδα. τουτέστι, τὴν νίκην. Ἄλλως. ὁ δὲ καλῶς πράξας, ὑπὸ τῶν ἐλπίδων μετέωρος φέρεται. Ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται. λείπει χρόνῳ. τουτέστι χρόνον μικρὸν αὔξει τοὺς ἀνθρώπους. καὶ καταβάλλει ἡ τυχοῦσα πρόφασις. ἔξωθεν οὖν προσληπτέον τὸ, χρόνῳ. ἐν ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ φησὶ, τὸ τῶν ἀνθρώπων ἡδὺ καὶ καλὸν εἶναι δοκοῦν, αὔξεται καὶ παραμένει. οὕτω δὲ καὶ πάλιν ταχέως αὐξηθὲν τὸ ἀγαθὸν, ἀφανίζεται. ἀηδεῖ τινι γνώμῃ καὶ πείρᾳ σεσεισμένον καὶ ἡττηθέν. Ἐπάμεροι, τί δέ τις. τί δ' οὔ τις. τῶν ἐφημέρων ἀνθρώπων, τί ἄν τις εἴποι· ὅτι ἐστί τις. ἢ πάλιν, ὅτι οὐκ ἔστι. ταχέως μὲν γάρ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι τίς οὗτος. ταχέως δὲ, ὅτι οὐδεὶς, διὰ τὴν μετάπτωσιν τῶν πραγμάτων. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπιφέρει. ὅτι σκιᾶς ὄναρ

πένταθλον. ἄγεται δὲ ἐν αἰγίνῃ, δελφίνια ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὑμαῖς, ἀντὶ ταῖς σαῖς. καὶ ξενίζει τοῦτο ὁ πίνδαρος. τιμᾶται δὲ σφόδρα ἐν αἰγίνῃ ἀπόλλων, καὶ ἄρτεμις.

Ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ. σοὶ δὲ ὦ ἄπολλον εὔχομαι ἐφορᾶν σε ἕκαστον τῶν ποιημάτων, ὅσα κατά τινα ἁρμονίαν ἐπέρχομαι, καὶ γράφω. τὸ ἄλλως. ἤτοι διαβεβαιοῦμαι καὶ εὔχομαί σοι ὦ ἄπολλον, καθ' ἁρμονίαν πρὸς πάντα ὀρχεῖσθαι πράγματα. οἷον, πρὸς μηδὲν πλημμελῶς ὀρχεῖσθαι. Κώμῳ μὲν ἁδυμελεῖ. τῷ μὲν χορῷ ἡμῶν δικαιοσύνη παρέστηκε. τουτέστιν, οὐ ψευδόμεθα ὡς λέγοντες περὶ τοῦ ἀριστομένους. ἤτοι, δικαίως κωμάζεται ὁ ἀριστομένης, καὶ ἐπιτηδείως. ἀγαθὸς γάρ ἐστι. τὴν δὲ τῶν μετὰ ταῦτα ἐπιστροφὴν, παρὰ τῶν θεῶν εὔχομαι ἀνεπίφθονον ἐπὶ ταῖς ὑμετέραις εὐχαῖς γενέσθαι. ὁ δὲ ξέναρκης, πατὴρ τοῦ νικηφόρου.

Εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται. εἰ γάρ τις φησὶν ἀγαθὰ κέκτηται μὴ σὺν πολλῷ πόνῳ ἀλλὰ ῥαδίως, τοῖς πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων δοκεῖ σοφὸς ὢν, ἐν ἄφροσι τὸν ἑαυτοῦ βίον κορύσσειν. τουτέστιν, αὔξειν ταῖς ὀρθοβούλοις ἑαυτοῦ ἐπιτεχνήσεσιν. ἢ οὕτως. εἴ τις ἄνευ πόνου ἀγαθόν, τι περιεκτήσατο, τοῦτον οἱ πολλοὶ τῶν ἀφρόνων, δοκοῦσι σοφὸν εἶναι. καὶ τοῦτο ἐκ τῆς σοφίας δοκεῖ οὕτω περιπεποιῆσθαι. ἐγὼ δέ φημι τοῦτο, ἐν θεῷ εἶναι. καὶ ἔστι τὸ δαιμόνιον, αἴτιον τῆς κτήσεως. τὸ δὲ πέπαται, ἀντὶ τοῦ, κέκτηται. ὅμηρος. Πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ. τουτέστι, πλουσίου. Τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται. ταῦτα δέ φησιν, οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις. τὰ ἐκ περινοίας κτήσασθαι. τὸ δαιμόνιον δὲ, ἑκάστῳ παρέχει. Ἄλλοτε δ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων. ἐπεὶ προεῖπεν ὅτι ὁ δαίμων παρέχει πάντα, ἐπήγαγεν ὅτι, ποτὲ μὲν. ἄλλοτε ἄλλον, ὑψηλὸν ποιῶν. ἄλλοτε δὲ ὑποχείριον, ἢ οἰκτρὸν, ἢ ταπεινόν. Μέτρῳ καταβαίνει. ἀντὶ τοῦ, καταβαίνειν ποιεῖ. μεμετρημένα ἑκάστῳ, τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ παρέχεται οὔπω τε τῷ ἐν μονίμῳ τύχῃ εἶναι τῶν.

ναὸν εὐκλέα δὲ
ἀνέμων πυθῶνος ἐν γυάλοις
τὸ μὲν μέγιστον τό
θι χαρμάτων ὤπασας. οἴκοι
δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν
δόσιν πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς
ὑμαῖς ἐπάγαγες ὦναξ, ἑκόν
τι δ' εὔχομαι νόῳ,

ἀντιστρ. κῶλ. θ'.

κατά τιν' ἁρμονίαν βλέπειν,
ἀμφ' ἕκαστον ὅσα
νέομαι. κώμῳ μὲν ἁδυμελεῖ
δίκα παρέστακε.
θεῶν δ' ὄπιν ἄφθιτον αἰτέω
ξέναρκες, ὑμετέραις
τύχαις. εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται
μὴ ξὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφὸς
δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων

ἐπῳδ. κῶλ. ια'.

βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοι
σι μαχαναῖς. τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται.
δαίμων δὲ παρίσχει,
ἄλλοτε δ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων.
ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν
μέτρῳ καταβαίνει.

νῦν ἀρείονος ἐ-
νέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
ἄδραστος ἥρως· τὸ
δὲ οἴκοθεν, ἀντία πράξει.
μοῦνος γὰρ ἐκ δαναῶν
στρατοῦ, θανόντος ὀστέα λέξαις
υἱοῦ, τύχα θεῶν ἀφίξεται
λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ, —

ἐπῳδ. κῶλ. ια΄.

ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς.
τοιαῦτα μὲν ἐφθέγξατ' ἀμφιάρηος.
χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς,
ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω·
ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ,
γείτων ὅτι μοι, καὶ
κτεάνων φύλαξ ἐμῶν
ὑπάντασεν, ἰόντι γᾶς
ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον.
μαντευμάτων τ' ἐφάψατο
συγγόνοισι τέχναις. —

στρ. δ΄. κῶλ. θ΄.

Τὺ δ' ἑκαταβόλε πάνδοκον

τῇ προτέρᾳ συμφορᾷ, νῦν βελτίονος ἔχεται τύχης, τῇ τοῦ ὄρνιθος ἀγγελίᾳ καὶ κληδόνι. οἰωνιστὴς γὰρ ὁ ἀμφιάραος. Μόνος γὰρ ἐκ δαναῶν. μόνος γὰρ τῶν ἑλλήνων, τοῦ θηβαίου στρατοῦ τελευτήσαντος τοῦ υἱοῦ τὰ ὀστᾶ συναγαγὼν καὶ συλλέξας, ἀφίξεται εἰς τὸ ἄργος σὺν τῷ στρατοπέδῳ ἀβλαβεῖ καὶ περισωθέντι. ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ στρατείᾳ, οἱ μὲν ἄλλοι οἱ ἓξ στρατηγοὶ, ἀπώλοντο. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ὅτε οἱ ἐπίγονοι, μόνος ὁ ἀδράστου παῖς αἰγιαλεὺς ἀπώλετο. οὕτω καὶ ἐξ αὐτοῦ φασὶν ἀδράστειαν κληθῆναι τὴν νέμεσιν. ἄβαντος δὲ ἀγυιάς, τὸ ἄργος φησίν. ὅτι ἄβας ὁ λυγκέως, παλαιοῦ πατήρ. ἐξ οὗ ὁ ἄδραστος ᾤκησε τὸ ἄργος. εἶτα μετέστη εἰς εὔβοιαν. ὅτι δὲ λυγκέως ἄβας, ἐξ ἐκείνου δῆλον. Σφαγὰς δὲ δαναοῦ παρθένων λυγκεὺς φυγὼν, ἄβαντα φύει διάδοχον τυραννίδος. Χαίρων δὲ καὶ αὐτός. ὡς ἀπὸ τοῦ χοροῦ, τὸ πρόσωπον μιμουμένου τοῦ νενικηκότος. ταῦτα δὲ εἴρηκεν, ὡς ὑπάρχοντος ἥρωος, καὶ γειτνιῶντος τῇ τοῦ νικηφόρου οἰκίᾳ. προσυποτίθεται δὲ, ὅτι καὶ ὑπήντησε πορευομένῳ εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ τῆς μαντείας ἐφήψατο καὶ αὐτὸς ὢν μάντις. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων, ὅτι ἐγεγόνει τις μαντεία περὶ τῆς νίκης αὐτοῦ. Ἄλλως. ἐφηδόμενος δὲ καὶ αὐτὸς, τὸν ἀλκμάονα στεφανῶ τῇ ᾠδῇ. ὅτι δή μοι ὁ τούτου πατὴρ ἀμφιάραος, γείτων ἐστὶ καὶ φύλαξ τῶν ἐμῶν κτημάτων. καὶ ὅτι ἀπιόντι εἰς τὸν τῆς γῆς ὀμφαλὸν, τουτέστιν εἰς τὴν πυθῶνα, ἀπήντησε. καὶ τῶν μαντευμάτων ἐφήψατο τοῖς συγγεννηθεῖσιν αὐτῷ. τυχὸν δὲ λέγει, συγγόνοις τέχναις. Ἄλλως. τῇ ἀριστομένους οἰκίᾳ, παρίδρυτο ἀλκμάονος ἡρῷον. ἴσως δὲ καὶ τῇ αὐτοῦ μαντείᾳ χρησάμενος, ἤδη τὸν ἀγῶνα ἐπορεύθη καὶ ἐνίκησε. Τὺ δ' ἑκατηβόλε. σὺ δὲ ὦ ἄπολλον, τὸν πάντας δεχόμενον ἐν τῷ πυθῶνι ναὸν εὐδόξως διανέμων, τοῦτο μὲν τὸ κλέος τῆς νίκης, αὐτόθι ἐν τῷ πυθῶνι παρέσχες. ἐν αἰγίνῃ δὲ πρὸ τούτων, ἐνίκησε τὰ δελφίνια, ἀπόλλωνος ἀγῶνα. πρὶν γὰρ λαβεῖν τὰ πύθια, νενίκηκεν ἐν οἴκῳ. τουτέστιν, ἐν αἰγίνῃ ἀγῶνα ἱερὸν ἀπόλλωνος,

αὔξοις δὲ πάτραν Μι-
δυλιδᾶν, λόγον φέρεις
τόν, ὅνπερ ποτ' Ὀϊκλέος
παῖς, ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
υἱοὺς Θήβαις, ᾐνίξατο
παρμένοντας αἰχμᾷ.

στρ. γ'. κωλ. θ'.

ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον
δευτέραν ὁδὸν ἐ-
πίγονοι, ὧδ' εἶπε μαρναμένων·
φυᾷ, τὸ γενναῖον
ἐπιπρέπει, ἐκ πατέρων παι-
σὶν λῆμα. θαέομαι
σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς
Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα πρῶ-
τον, ἐν Κάδμου πύλαις.

ἀντιστρ. κωλ. θ'.

ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ,

Αὔξοις δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν. φατρία ἐν Αἰγίνῃ Μιδυλιδῶν, ἀπὸ Μιδύλου προγόνου ἐπιδόξου γεγονότος. ἢ ἐν [illegible] αὐτός. Μιδυλίδου δ' αὐτοῦ γένος. μαρτυρεῖ καὶ Ὅμηρος. Ἡ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη. αὕτη ἡ φατρία. τῷ ὁμοίως δὲ γένει τοῖς Μιδυλίδαις, δόξαν προσείληχας. ὁ δὲ νοῦς, οὕτω. τὴν δὲ Μιδυλιδῶν τὴν φατρίαν αὔξοις, τὸν λόγον φέρεις ἐκεῖνον ὃν εἶπε ποτὲ Ἀμφιάραος, ἡνίκα ἐθεάσατο ἐν ταῖς ἑπταπύλοις Θήβαις, παραμένοντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, ὁπότε ἀπὸ τοῦ Ἄργους τὴν δευτέραν ἐπάνοδον ἐπανῆλθον οἱ ἐπίγονοι. ἢ οὕτω. τοῦτον φησὶ τὸν λόγον φέρεις ὦ Ἀριστόμενες, ὃν εἶπεν ὁ Ἀμφιάραος, ἰδὼν θαρσαλέως πολεμοῦντας τοὺς ἐπιγόνους κατὰ τῶν Θηβαίων. τί δὲ εἶπε; Φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει. ὅτι σώζουσι τὴν τῶν γονέων ἀρετήν. καὶ σὺ δέ φησι, τοὺς μήτρωας ζηλοῖς τῷ ἀθλήσει. ἢ οὕτω. τῇ φύσει τὸ συγγενὲς ἐκ πατέρων προθύμημα, τοῖς παισὶν ἐπιπρέπει. Ὅμηρος. Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι. τουτέστι, συγγενικόν.

Ἰδὼν υἱοὺς Θηβαίων, ᾐνίξατο. ἀντὶ τοῦ, ἀπεφθέγξατο. οὐ γὰρ αἰνιγματωδῶς εἶπε. καὶ ἡ παροιμία. Ὦ θρυονόη, πέρι δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων. πῶς δὲ ταῦτά φησιν ὁ Ἀμφιάραος, εἰ μὴ ὅτι ὅπου ζῶν κατεπόθη, κατά τινα θείαν ἐπίνοιαν προσδιελέγετο τοῖς ἐπιγόνοις. Θεάομαι σαφὲς δράκοντα. τοῦτό φησιν, ὡς τοῦ Ἀλκμαίωνος ἔχοντος ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, ἐπίσημον δράκοντα. θεωρῶ γάρ φησι σαφῶς ἐν ταῖς Θήβαις τὸν Ἀλκμαίωνα, ποικίλον δράκοντα ἐπὶ τῆς κατὰ πυκτικῆς ἀσπίδος διακινοῦντα. Διατί δὲ ὁ Ἀλκμαίων εἶχεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος δράκοντα; Ὅτι ἐπιτήδειον πρὸς οἰωνοὺς τὸ ζῷον. καὶ καταδύνον εἰς τὰς ὀπὰς τῆς γῆς. μάντις δὲ καὶ ὁ Ἀμφιάραος, καὶ κατέδυ καὶ αὐτὸς ὑπὸ γῆν. ὁ δὲ παῖς, σημεῖον τῆς τοῦ πατρὸς ἔσωζε τέχνης. ἢ καθὸ ἦν ἀπὸ Μελάμποδος. ἱστοροῦσι δὲ δύο δράκοντας διαλεῖξαι τὰς ἀκοὰς τοῦ Μελάμποδος, καὶ διατρῆσαι πρὸς ἄλληλα. διὸ καὶ δοκεῖ αἰσθάνεσθαι τῆς τῶν ἀλόγων ζῴων φωνῆς. Ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ. ὁ δὲ τῷ προτέρῳ πάθει καμών, καὶ τὸν στρατὸν ἀπολέσας Ἄδραστος, νῦν κρείσσονος οἰωνοῦ ἐνέχεται ἀγγελίᾳ. νικήσει γὰρ τῇ μάχῃ. τὸ δὲ κατὰ τὸν ἴδιον οἶκον, ἐναντίως πράξει. πρότερον μὲν γὰρ ἐσώθη μόνος. κατὰ δὲ τὴν δευτέραν στρατείαν πάντων σωθέντων, αὐτὸς μόνος τὸν υἱὸν ἀπέβαλεν Αἰγιαλέα, ὥς φησιν Ἑλλάνικος λέγων, ἐν Γλίσαντι, τὴν συμβολὴν γεγενῆσθαι. ἢ οὕτως. ὁ δὲ καμὼν Ἄδραστος

ἁ δικαιόπολις
ἀρεταῖς κλειναῖσιν αἰακιδᾶν
θιγοῖσα νᾶσος. τε
λέαν δ' ἔχει δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς.
πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀεί
δεται νικαφόροις ἐν ἀέθλοις.
θρέψασα καὶ θοαῖς ὑπερτάτους
ἥρωας ἐν μάχαις, —

ἀντιστρ., κῶλ. θ'

τὰ, καὶ ἐν ἀνδράσιν ἐμπρέπει.
εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀ
ναθέμεν πᾶσαν μακραγορίαν.
λύρᾳ τε καὶ φθέγμα
τι μαλθακῷ. μὴ κόρος ἐλθὼν
κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι
ἴτω τράχον, τεὸν χρέος ὦ παῖ
νεώτατον καλῶν ἐμᾷ ποτα
νὸν ἀμφὶ μαχανᾷ. —

ἐπῳδ., κῶλ. ιά.

παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων μα
τραδελφεοὺς, ὀλυμπίᾳ τε θεόγνη
τον οὐ κατελέγχεις.
οὐδὲ κλειτομάχοιο νίκαν,
ἰσθμοῖ θρασύγυιον.

Ἁ δικαιόπολις. ἡ δὲ δικαιόπολις νῆσος αἴγινα, οὐκ ἐξέπεσε τῶν χαρίτων φησί, θιγοῦσα ταῖς τῶν αἰακιδῶν ἀρεταῖς. Πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀείδεται. πολλοῖς μὲν γάρ φησιν, ἀνυμνεῖται ἀγῶσι. καὶ ἐν ταῖς ὀξείαις μάχαις, φονικαῖς καὶ πολεμικοῖς ἀναγαγοῦσα ἥρωας. διαπρέπει δὲ καὶ ἐν ἀνδράσιν, εὐβουλίας ἕνεκεν καὶ γνώμης. Εἰμὶ δ' ἄσχολος. ἐν ἀσχολίᾳ φησὶν εἰμὶ, καὶ οὐκ εὐκαιρῶ ὥστε πᾶσαν τὴν τῆς αἰγίνης μακρηγορίαν ἀναθεῖναι, τῇ λύρᾳ καὶ τῷ ἡδεῖ φθέγματι, οἱονεὶ τῇ ᾠδῇ. ἢ οὕτως. οὐκ ἔστι καιρὸς, τὰ ἐγκώμια τῆς αἰγίνης, καὶ τῶν αἰακιδῶν λέγειν, μή τις φθόνος βλάψῃ με. ἢ δὲ, οὕτως. οὐκ εὐκαιρῶ πᾶσαν αὐτῆς τὴν ἀρετὴν ἐμπεριβαλεῖν, ἢ περιλαβεῖν τῷ ὕμνῳ. δεῖ γάρ με τὸν νικηφόρον ἐπαινεῖν. εὐλαβοῦμαι δὲ, μὴ προσκαρὴς ὀφθῇ ὁ λόγος μου. Μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. ὑπερθέμενος φησὶ, τὸ παρεκβάσει περὶ αἰγίνης εἰπεῖν, μὴ κόρος ἀποδράμῃ μοι, ὃ νῦν ὀφείληφα ἔργον. τὸ δὲ ἐν ποσί μου τρέχον, τουτέστι τὸ πρόσφατον. τί δέ ἐστι τοῦτο; ἡ νίκη, ταύτην ὑμνήσω. Ποτανὸν δέ φησιν, ἀντὶ τοῦ μετέωρον. ἐπεὶ τὰ ποιήματα, εἰς πᾶσαν διικνεῖται πόλιν. ἢ μετέωρον. ἢ οὕτω. τὸ νῦν παρὰ ποσί μου ὄφλημα τοῦτο νῦν τρέχον, καὶ μετὰ σπουδῆς παραγινέσθω ταχὺ παρὰ τῇ ἐμῇ γνώμῃ. τὸ πρᾶγμα γὰρ καινόν. καὶ τὸ χρέος γινέσθω. τουτέστι, τὸ ποίημα ταῖς ἐμαῖς τέχναις. ὥς τι καὶ διαπόντιον δύνασθαι εἶναι. Παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων. θεόγνητος, καὶ κλειτόμαχος, θεῖοι τοῦ νικηφόρου. ὀλυμπιονίκης δὲ ὁ θεόγνητος. ὁ κλειτόμαχος δὲ, ἰσθμιονίκης. φησὶ δὲ αὐτὸν, μὴ καταλέγχειν τοὺς τῆς μητρὸς ἀδελφοὺς, ἀλλὰ κατ' ἴχνη τούτων βαίνειν. ὁ δὲ νοῦς, τοῖς γὰρ παλαίσμασι τοὺς πρὸς μητρός σου θείους μεταδιώκων καὶ ζηλῶν, οὔτε τὸν ὀλυμπίᾳ θεόγνητον νικήσαντα καταισχύνεις, οὔτε τὴν κλειτομάχου ἐν ἰσθμῷ νίκην. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, καταλέγχεις.

ἀφανείᾳ τιθεῖς. ἔθος δὲ πινδάρῳ, ἀν-
τὶ ἑνικοῦ εἰς πληθυντικὸν μεταφέρε-
σθαι. ὡς καὶ ἐνταῦθα. ὅταν τις. εἶπε δυ-
σμενέων. Ἄλλως. ἐάν τις φησὶ τα-
ραχώδης καὶ ὑβριστὴς γένηται, τοῦτο
γάρ ἐστι τὸ, ἀμείλιχον καρδίᾳ κότον
ἐνελάσῃ, ὑπαντιάξασα αὐτῷ σὺ ὦ
ἡσυχία. τουτέστιν ἀπαντήσασα τρα-
χεῖα τῷ τῶν πολεμίων κράτει. ὅ ἐστι
πολεμίοις ἀντιστᾶσα. Τιθεῖς αὐτῶν
τὴν ὕβριν ἐν ἄντλῳ. τουτέστι βαπτί-
ζεις αὐτοῦ τὴν ὕβριν τῷ ὕδατι καὶ τῇ
ἀφανείᾳ. ὡς ὅμηρος. Ἄντλον δ' ἐσδύ-
νουσι πεσοῦσ' ὡς εἰναλίη κὴξ. ὁ δὲ
νοῦς ὅλος. σὺ ὦ ἡσυχία, τοὺς ἀλαζό-
νας καὶ τοὺς ὑβριστὰς ἀφανίζεις καὶ
ἀμαυροῖς. Τὰν οὐδὲ πορφυρίων μά-
θεν. ἤγουν, οὐδὲ ὁ πορφυρίων γίγας ᾔσθε-
το παρὰ τὸ καθῆκον ἐξερεθίζων. διὸ
καὶ ἀνῃρέθη. ὁ δὲ νοῦς, ἥν τινα τὴν
ἡσυχίαν ἀποστραφεὶς καὶ παρὰ τὸ δέ-
ον ἐρεθίζων, οὐδὲ ὁ πορφυρίων ἔγνω.
διὸ καὶ ἀπώλετο. Κέρδος δὲ φίλτατον.
ὀνηστόν ἐστι τῶν διδομένων, ὅταν τις
παρ' ἑκόντος λαμβάνῃ. τὸ δὲ μετὰ
βίας ἀγόμενον κέρδος, ἀνόνητόν ἐστι. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι πορφυρίων ἐπεχείρη-
σεν ἀπελάσαι βοῦς ἡρακλέος, ἄκοντος αὐτοῦ. Βία δὲ καὶ μεγάλαυχον
ἔσφαλεν. ἡ τοῦ σώματος ἰσχὺς τὸν μεγαλαυχήσαντα φησὶν ἐπὶ τῇ ῥώμῃ, σφάλλει
τῷ χρόνῳ. παραδείγματι δὲ, τῷ Τυφῶνι ἐχρήσατο καὶ τοῖς ἑξῆς.
Οὐδὲ μὰν βασιλεὺς γιγάντων. πάλιν συλληπτικῶς. οὔτε γὰρ ὁ Τυφὼς καὶ ὁ πορφυ-
ρίων ἐκεραυνώθησαν, καὶ ὑπ' ἀπόλλωνος ἐτοξεύθησαν. ἀλλ' ὁ μὲν Τυφὼς, διεβλὴς γέ-
γονεν. ὁ δὲ πορφυρίων, ὑπ' ἀπόλλωνος, ἐτοξεύθη. ὁ δὲ, τὸ τῷ ἑτέρῳ συμβεβηκὸς, ὡς κατ'
ἀμφοτέρων ἔφη. Ὃς εὐμενεῖ νόῳ ξενάρκειον. τὸν ἀριστομένην φησίν. ἔστι γὰρ ξενάρκους
υἱός. καὶ ὅτι κίρραθεν εἴρηται, οὕτω τελεῖται ὁ ἀγὼν ὁ πυθικὸς ὑπὲρ δελφῶν. ὁ δὲ νοῦς.
ὅς τις ὁ ἀπόλλων εὐμενεῖ νόῳ ὑπεδέξατο ἐν δελφοῖς ἐστεφανωμένον τῇ δάφνῃ, τὸν
ἀριστομένην. Δωριεῖ τε κώμῳ. αἰγινητικῷ, τῷ τὸν αἰγινητῶν ὕμνῳ. δωριεῖς γὰρ ἀπὸ
ἄργους, εἰς αἴγιναν κατῴκησαν. τὸ δὲ χαρίτων ἑκὰς, οὐκ ἔξω δὲ χαρίτων ἡ αἴγινα.
οὐκ ἄχαρις, ἀλλὰ πλείαν ἔχει τὴν δόξαν ἐξ ἀρχῆς, καὶ οὐ νῦν μόνον.

καρδίᾳ κότον ἐ-
νελάσῃ, τραχεῖα δυσμενέων
ὑπαντιάξαισα.
κράτει τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ.
τὰν, οὐδὲ πορφυρίων
μάθεν παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων.
κέρδος δὲ φίλτατον, ἑκόντος εἴ
τις ἐκ δόμων φέροι.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφα-
λεν ἐν χρόνῳ. Τυφὼς κίλιξ πολυκάρα-
νος, οὔ μιν ἄλυξεν.
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς γιγάντων.
δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ,
τόξοισί τ' ἀπόλλω-
νος. ὃς εὐμενεῖ νόῳ,
ξενάρκειον ἔδεκτο κίρ-
ραθεν ἐστεφανωμένον
υἱὸν, ποίᾳ παρνασίδι,
δωριεῖ τε κώμῳ.

στρ. β'. κῶλ. θ'.

ἔπεσε δ' οὐ χαρίτων ἑκάς,

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ ΠΑΛΑΙΣΤΗ. ΕΙΔΟΣ. Η'.

στροφὴ, α'. κῶλα. ι'.

ιλόφρον ἡσυχία, δίκας
ὦ μεγιστόπολι
θύγατερ, βουλᾶν τε καὶ πολέμων
ἔχοισα κλαΐδας
ὑπερτάτας, πυθιόνικον
τιμὰν ἀριστομένει
δέκευ. τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι
τε, καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι,
καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ.
ἀντιστροφὴ, κῶλα. ι'.
τὺ δ' ὁπόταν τις ἀμείλιχον

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Τῆς ὀγδόης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κῶλα ἐννέα. Τὸ α', ὅμοιον τῷ τῆς στάς παρ' ἐπιρεφρείνας. Τὸ β', τροχαϊκὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ γ', ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ δ', χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ε', ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ς', ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ζ', ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ η', ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ θ', περιοδικόν.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ τοῦ αὐτοῦ εἴδους. Ἡ ἐπῳδὸς, κῶλα ἕνδεκα. Τὸ α', ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ β', ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ γ', ἰαμβικὸν πενθημιμερές. Τὸ δ', περιοδικόν. ὃ λέγεται διπλοῦς τροχαῖος ὑπερκατάληκτος. Τὸ ε', ἰωνικὸν δίμετρον ἀπὸ μείζονος βραχυκατάληκτον. Τὸ ς', τὸ αὐτὸ ὁμοίως. Τὸ ζ'. ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ η', γλυκώνειον. Τὸ θ', ἀνακλαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ι', ἰθυφαλικόν. Τὸ ια', τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἰθυφαλικόν. Γέγραπται ἡ ᾠδὴ ἀριστομένει αἰγινήτῃ παλαιστῇ. νικήσαντι τὴν. λε'. πυθιάδα. Φιλόφρον ἡσυχία. τὴν ἡσυχίαν καλεῖται, διὰ τὸ, νεωστὶ καταλελύσθαι τὰ περσικά. δύναται δὲ καὶ ἁπλῶς λέγειν ὁ πίνδαρος ὡς περὶ εὐνομουμένων τῶν αἰγινητῶν. καὶ ἐπαινεῖ τὴν ἡσυχίαν ὡς μεγιστόπολιν. ὅπου γὰρ ἡσυχία, καὶ εἰρήνη. Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος βουλῶν τε καὶ πολέμων ἔχουσα κλεῖδας. εἰρήνης μὲν κατὰ τὸ φυλακτικόν. ἐν ᾗ βουλαί εἰσι. πολέμου δέ, ἵνα διακλείῃ αὐτοὺς καὶ ἀπείργῃ. καὶ ἄλλως. ἰδίᾳ αἰγινήταις ἦσαν στάσεις, περὶ τὸν τῆς νίκης τοῦ ἀριστομένους καιρόν. διὸ καὶ οἰκείως τὴν ἡσυχίαν κατεύχεται. ποιητικῶς δὲ τὴν ἡσυχίαν, τῆς δικαιοσύνης παῖδα εἶναι ἔφη. ἣ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τῆς ἀδικίας τὸν θόρυβον. ὁ δὲ νοῦς. ὦ ἡσυχία φιλόφρον ἥτις καὶ μεγίστη ἐν ταῖς πόλεσιν οὖσα τῆς δικαιοσύνης θυγάτηρ. εἰρήνης τε καὶ πολέμων καὶ βουλευτηρίων ἔχουσα τὰς μεγάλας κλεῖς. μεγιστόπολιν δὲ ταύτην ἔφη, ἤτοι ὅτι μεγίστας ἀποτελεῖ τὰς πόλεις ἀστασιάστους οὔσας, ἢ ὅτι αὕτη μέγα, ἐν ταῖς πόλεσιν ἰσχύει. δέχου τοίνυν ὦ ἡσυχία παρὰ ἀριστομένους, τὴν πυθικὴν νίκην αὐτοῦ. σὺ γὰρ τὸ ἐπιεικὲς καὶ προσηνὲς ἔρξαι καὶ ποιῆσαι, δύνασαι εὐκαίρως. ὁμοδρομοῦντος τοῦ καιροῦ τοῦ παθεῖν. τὸ γὰρ ἀτρεκεῖ, ἀντὶ τοῦ ὁμοτρεκεῖ. Τὺ δ' ὁπόταν τις ἀμείλιχον. σὺ δὲ ὁπόταν τις ἀπροσηνῆ καὶ ἰταμωτάτην ὀργὴν καὶ ὕβριν ἐνθῇ τῇ ἑαυτοῦ καρδίᾳ, τραχεῖα καὶ προσαύτης τῇ τῶν δυσμενῶν καὶ ἀπηνῶν ἀπαντήσασα κεφαλῇ, τὴν ἀλαζονείαν αὐτῶν ἐν

ἀντιστρ. κῶλ. ζ'.

πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ
Ἐρεχθέος ἀστῶν. Ἄπολ-
λον, οἳ τεόν τε δόμον Πυθῶνι, δῖα
θαητὸν ἔτευξαν. ἄγον-
τι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
νῖκαι, μία δ' ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπιάς· δύο δ' ἀπὸ Κίρρας.

ἐπωδ. κῶλ. θ'.

ὦ Μεγάκλεες ὑ-
μαί τε, καὶ προγόνων.
νέα δ' εὐπραγία
χαίρω τι, τὸ δ' ἄχνυμαι,
φθόνον ἀμειβόμενον
τὰ καλὰ ἔργα. φαντί γε μὰν
οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
θάλλοισαν εὐδαιμονίαν,
τὰ, καὶ τὰ, φέρεσθαι. ※

φωροῦντες τὸν ν. ἕτεροι δὲ πάλιν, τὸ μὲν ν, αἴρουσι. τὸν δὲ τόνον, οὕτω προφέρονται αἰθὺν ὀνυμάξαι. ἵν' ἡ συναλοιφή, ἀντὶ τοῦ αἰθύνι. οἷον, τῷ αἰῶνι ὀνυμάξομαι. τῷ αἰθύνι παρακαλέσας θύσομαι. ὁ δὲ Δίδυμος, ἁπλούστερον ἀκούει. αὐτὸς ἐγὼ ναίων ἐν τῇ Ἑλλάδι. ἀντὶ τοῦ οἰκῶν, τίνα ἐπιφανέστερον οἶκον ὀνυμάξομαι. οὐκ ἐξ ἀκοῆς ἀκηκοώς, ἀλλ' αὐτὸς ἐγὼ ναίων ἐν τῇ Ἑλλάδι, τίνα δυναίμην ἀντ' αὐτῆς ἐπιφανεστέραν ὀνομάσαι. τὸ δὲ ναίων, ἀντὶ τοῦ ναίοντα. ὡς καὶ Ὅμηρος. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα. εἶτα ὑποβαίνων, Ἀστράπτων ἐπιδέξια, ἀντὶ τοῦ, ἀστράπτοντα φησίν. Πάσαισι γὰρ πολίεσιν. ἐν γὰρ πάσαις ταῖς πόλεσιν, ὁ λόγος καὶ ἡ φήμη ἀναστρέφεται, περὶ τῶν τοῦ Ἐρεχθέος πολιτῶν. τουτέστι, τῶν Ἀθηναίων. αἰονεὶ πᾶσα πόλις, θαυμάζει τὰς Ἀθήνας, καὶ τὰς ἀνδραγαθίας τῆς πόλεως. Ἄπολλον, οἳ τεόν τε δόμον. οἵτινες οἱ Ἀλκμαιωνίδαι ὦ Ἄπολλον ἐν τῇ ἐξοχωτάτῃ Πυθῶνι τὸν σὸν οἶκον, θαυμαστὸν κατεσκεύασαν. φασὶ γὰρ οἱ μὲν, ὅτι διὰ τὸν ὕμνον καὶ τὴν νίκην, ἐπιφανέστερον ἐποίησαν τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νεών. οἱ δὲ, παρὰ τὴν ἱστορίαν. λέγεται γὰρ ὅτι τὸν Πυθικὸν ναὸν πρησθέντα ὥς φασιν ὑπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν, οἱ Ἀλκμαιωνίδαι φυγαδευθέντες ὑπ' αὐτῶν ὑπέσχοντο ἀνοικοδομῆσαι. καὶ δεξάμενοι χρήματα καὶ συναγαγόντες δύναμιν, ἐπέθεντο τοῖς Πεισιστρατίδαις. καὶ νικήσαντες, μετ' εὐχαριστηρίων πλειόνων, ἀνῳκοδόμησαν τῷ θεῷ τὸ τέμενος. Φιλόχορος ἱστορεῖ. Ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ. ἄγουσι δέ με καὶ προτρέπουσιν ἐπὶ τὸν ὕμνον ὦ Μεγάκλεες, αἱ ὑμῶν νῖκαι καὶ τῶν προγόνων. πέντε μὲν ἐν Ἰσθμοῖ γενόμεναι μία δὲ ἐξοχωτάτη ἐν Ὀλυμπίᾳ. δύο δὲ ἐκ Δελφῶν. ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι οὐ νενίκηκεν οὗτος Ὀλύμπια. ἀλλ' οἱ ὁμώνυμοι τούτῳ. ἕνεκα δὲ τοῦ ἀπολαμπρῦναι αὐτὸν, καὶ τὴν προγονικὴν τούτῳ ἀνατίθησι νίκην. Νέα δ' εὐπραγία χαίρω τι. Ἀρίσταρχος συμβεβηκέναι αὐτῷ τι σύμπτωμα περὶ τὴν νίκην ταύτην. ὅθεν καὶ φησίν, ἐν τινι χαίρειν, τὸ δὲ, ἄχνυσθαι φθόνου τινὸς παρακειμένου τοῖς καλοῖς ἔργοις. οὕτω μέντοι γε γίνεσθαι παραμονίμους τὰς εὐδαιμονίας, ἐπειδὰν ἔχῃ τι κρᾶμα καὶ δυστύχημα. ἔοικε δὲ τὸ περὶ τὴν τοῦ Ἱπποκράτους τελευτὴν, περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπηντηκέναι, ἐς ὃν καὶ θρῆνον γράφει ὁ Πίνδαρος. ἦν δὲ ὁ Ἱπποκράτης, συγγενὴς τοῦ νικηφόρου. Ἄλλως. ἐπὶ τῇ νῦν εὐτυχηθείσῃ νίκῃ, χαίρω. ἄχνυμαι δὲ, διὰ τὸν Ἱπποκράτην. Τὰ, καὶ τὰ, ἀντὶ τοῦ, ἀγαθὰ, καὶ κακά. βεβαίαν δέ φησι τὴν εὐδαιμονίαν, ὅταν τῇ πολλῇ εὐπραγίᾳ, παρέπηταί τι φαῦλον. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, παρ' Ὁμήρῳ. Τὸν, περὶ Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε. Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.

Τέλος τῆς ἑβδόμης τῶν Πυθίων ᾠδῆς.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙῼ, ΤΕΘΡΙΠΠῼ. ΕΙΔΟΣ, Ζʹ.

στρ. αʹ. κατὰ. ζʹ.

κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες ἀθᾶναι,
προοίμιον ἀλκμανιδᾶν
εὐρυσθενεῖ γενεᾷ, κρηπῖδ' ἀοιδᾶν
ἵπποις βαλέσθαι. ἐπεὶ
τίνα πάτραν, τίνα τ' οἶκον
ναίων, ὀνυμάξομαι
ἐπιφανέστερον ἑλλάδι πυθέσθαι.

Περὶ τῆς κατὰ τὴν στροφὴν καὶ ἀντιστροφὴν τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Τῆς ἑβδόμης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ἑπτά. Τὸ αʹ, ἰαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ βʹ, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γʹ, σύνθετον ἐκ διμέτρου βραχυκαταλήκτου ἰαμβικοῦ, καὶ πενθημιμερὲς ἰαμβικόν. Τὸ δʹ, προσοδιακόν. Τὸ εʹ, φερεκράτειον, ἀπὸ βραχείας ἀρξάμενον. Τὸ ϛʹ, δίμετρον ἰωνικὸν καταληκτικόν. Τὸ ζʹ, δίμετρον τροχαϊκὸν ὑπερκατάληκτον.

Περὶ τῶν κατὰ τῆς ἐπῳδοῦ τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Ἡ ἐπῳδὸς, κώλων θʹ. Τὸ αʹ, τροχαϊκὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ βʹ, τὸ αὐτὸ, ὅμοιος. Τὸ γʹ, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ δʹ, τὸ αὐτὸ, ὅμοιος. Τὸ εʹ, παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ϛʹ, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ζʹ, ὅμοιον τῷ, τίς σαὶ παρήμειψε φρένας. Τὸ ηʹ, χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ θʹ, ἰαμβικὸν πενθημιμερές. Μεγακλεῖ ἀθηναίῳ. Γέγραπται ἡ ᾠδὴ, μεγακλεῖ ἀθηναίῳ, νικήσαντι τὴν ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην πυθιάδα, τεθρίππῳ. ἔστι δὲ οὗτος, οὐχ ὁ τὰ ὀλύμπια νενικηκώς, ἀλλ' ἕτερος. τὴν δὲ ἐκείνου νίκην, πού τω προσάπτει ὁ πίνδαρος, σύνηθες αὐτῷ. τὴν γὰρ τεσσαρακοστὴν ἑβδόμην ἐκεῖνος ὀλυμπιάδα, ἀναγέγραπται νενικηκώς. ὁ δὲ, τὴν ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην. ἕτερος δὲ ἂν εἴη μεγακλῆς, πού τω ὁμώνυμος, ἀναφέρων τὸ γένος εἰς ἀλκμαίωνα τὸν λεγόμενον ἄγαν πλουσιώτατον. τοῦτον γάρ φασιν ἐληλυθέναι πρὸς κροῖσον. τὸν δὲ συγχωρῆσαι αὐτῷ διασκευασθῆναι ὡς βούλεται, καὶ σκευὴν ἀναλαβεῖν, ὁ ποίαν προῄρειτο. καὶ εἰσελθόντα εἰς τὰ βασίλεια, καὶ εἰς τὰ ταμιεῖα, λαβεῖν ὅσον βούλοιτο χρυσόν. ὑποδησάμενος οὖν κοθόρνους, ἃ ἐστιν ὑποδήματα διονυσιακά, καὶ κόλπωμα ποιήσας, ἐνεσώρευσε τῷ κολπώματι χρυσόν. ἔτι δὲ καὶ ταῖς πλοκάμοις ἐνέδησεν ἐμβαλὼν αὐταῖς. καὶ τὸ στόμα. διὰ δὲ τὸ βάρος, βίᾳ ἐπορεύετο. διαχυθεὶς οὖν ὁ κροῖσος ἐπ' αὐτῷ γέλωτι, ἐπί τι τῷ ὀφθεὶς καὶ τῷ πλήχρῳ, καὶ ἕτερα αὐτῷ προσεδωρήσατο. διά τοι τοῦτο, ἐπιφανέστατος κατὰ τὴν ἀττικὴν γεγένηται, ὡς ἄγαν ὢν πλουσιώτατος. ἀφ' οὗ καὶ οἱ ἀλκμαιωνίδαι οἱ τὴν τῶν πεισιστρατιδῶν τυραννίδα καταλύσαντες. Κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες. κάλλιστόν ἐστι προοίμιον, τῇ εὐρυσθενεῖ γενεᾷ τῶν ἀλκμαιωνιδῶν, αἱ μεγαλοπόλιες ἀθῆναι. ὥστε κρηπῖδα ὑποβαλέσθαι τοῦ ἐπαίνου, τὴν ἀπὸ τῆς πατρίδος κόσμον. αὐτὴ τῶν, καλόν ἐστιν ἐπὶ τῇ νίκῃ ἐν τῷ ὕμνῳ ἐγκωμιάσαι τὸν νικηφόρον ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν. εὐρυσθενῆ δὲ εἶπε τὴν γενεὰν αὐτοῦ, διὰ τὸ, τὸν ἀλκμαίωνα, αὐξηθέντα καὶ ἐπιφανῆ γενέσθαι. ἀφ' οὗ καὶ οἱ ἀλκμαιωνίδαι. Ἐπεὶ τίνα πατρίδα, τίνα τ' οἶκον. ἐπεὶ τίνα πατρίδα. τίνα τ' οἶκον ἐν τῇ ἑλλάδι ἐπιφανέστερον τῶν ἀλκμαιωνιδῶν εἰπεῖν δυνήσομαι; ἢ τίνα οἰκοῦντα ἐν τῇ ἑλλάδι ἐπιφανέστερον οἶκον οἰκοῦντα εἴπω; ἰδίως δὲ τὸ, ναίων παρείληπται. ὅθεν τινὲς γράφουσι, ναίοντι. ἄλλοι γράφουσιν, οἶκον τ' αἶον. ὅ ἐστιν, ἀκούοντα

ἔργον πελώριον τελέσαις,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
τὰ μὲν παρήκει.
τῶν νῦν δὲ καὶ θρασύβουλος,
πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα.

ἀντιστρ., κῶλ. β'

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος, ἀγλαΐαν ἔδειξεν
ἅπασαν. νόῳ δὲ, πλοῦτον ἄγει. ἄδικον, οὔθ' ὑ-
πέροπλον ἥβαν δρέπων. σοφίαν
δ' ἐν μυχοῖσι πιερίδων. Τίν τ' ἐλέλιχθον
ὀργαῖς πάσαις. ὃς ἱππείαν ἔ-
σοδον μάλ' ἁδόντι νόῳ ποσειδᾶν προσέρχεται.
γλυκεῖα δὲ φρήν,
καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν,
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον. ※

φιλόστοργος, ἐν τοῖς ὁπλοτέροις. τὸ δὲ ἑξῆς, τῶν πάλαι ἔργον τελέσας πελώριον, ἐν τῷ γένει τῶν ὁπλοτέρων, ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν ἔδοξεν. ὁ δὲ νοῦς, οὐ μάταιον δὲ τὸν λόγον αὐτοῦ ἔρρειψεν. ὑπομείνας γὰρ ὁ θαυμαστὸς ἀντίλοχος, ὠνήσατο τῷ μὲν ἰδίῳ θανάτῳ, τὴν τοῦ πατρὸς ἀνακομιδὴν καὶ ζωήν. ἔδοξε δὲ ἐν τοῖς ἀρχαιοτέροις, πρῶτος γεγονέναι. Τῶν δὲ νῦν, καὶ θρασύβουλος. τῶν δὲ ἀνθρώπων τῶν καθ' ἡμᾶς, ὁ θρασύβουλος, πρὸς τὴν τοῦ πατρὸς ἑαυτοῦ στάθμην καὶ ὀρθότητα μάλιστα βαίνει. οἱονεὶ, τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τιμᾷ. τὸ δὲ πάτρῳ, τῷ πρὸς πατρὸς θείῳ θήρωνι. ἐπερχόμενος οὖν πρὸς τὴν τοῦ θείου ἀγλαΐαν, καὶ κατὰ τὸν κόσμον ἑαυτὸν ἴσον ἀπέδειξεν. ἢ οὕτως. ἀντὶ τοῦ, πάτρῳ πατρικῶς λέγει. τὸν γὰρ θήρωνα λέγειν θέλει, τὸν ἀδελφὸν ξενοκράτους. ὁ δὲ νοῦς, τῶν δὲ καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων θρασύβουλος τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἑαυτοῦ στάθμην, εὐθεῖαν ἔχει δ' ἔννοιαν. πρὸς τὴν στάθμην δὲ, τὰ πάντα εὐθύνεται. Νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει. τουτέστι, μετὰ λογισμοῦ πλουτεῖ. νόῳ γὰρ ἄγει τὸν πλοῦτον. τουτέστιν, οὐχ ὑπὸ τοῦ πλούτου εἰς ἀκρασίαν τρέπεται τὸν νοῦν, ἀλλὰ λογισμῷ κατέχει τὸν πλοῦτον ἐφ' ᾧ δεῖ. τῆς τε ἥβης ἀπολαύει. οὔτε εἰς πλημμέλειαν, οὔτε εἰς ὑπεροψίαν χρώμενος αὐτῇ. ἤτοι, οὔτε εἰς ἄδικον, οὔτε εἰς ὑπερήφανον, τὴν ἑαυτοῦ ἥβην δρεπόμενος. τουτέστιν, οὐ καταχρώμενος τῇ ἑαυτοῦ νεότητι πρὸς ἀλαζονείαν. δρεπόμενος δὲ τὴν σοφίαν καὶ καταδεδυκὼς εἰς τοὺς ταύτης μυχοὺς, ἐκ δὲ τούτου ὅτι ἄγαν σοφός ἐστι δηλοῖ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ, δρέπων. Τίν τε ἐλέλιχθον. σοὶ δὲ ὦ πόσειδον προσέρχεται καὶ προσοικειοῦται, ὃς ἐφεῦρες ἱππείας εἰσόδους. τουτέστιν ἱππικὰς ἁμίλλας. ἵππιος γὰρ ὁ θεός. ἡ δὲ φρὴν αὐτοῦ, κατὰ τὴν πρὸς τοὺς συμπότας ὁμιλίαν, γλυκεῖα ἐστίν. ὥστε τὰ κηρία παραβαλλόμενα, παρατορεύεσθαι τῇ γλυκύτητι τῶν φρενῶν. τουτέστι, νικᾶν τὸ μέλι.

Τέλος, τοῦ ἕκτου τῶν πυθίων εἴδους.

ἄγεις εὐφημοσύναν. Τάν ποτ' ἐν ὄρεσι
φαντὶ μεγαλοσθενεῖ Φιλύ-
ρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ πα-
ραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν
βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,
θεῶν σέβεσθαι.
Ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον. →
ἀντιστρ. κῶλ. θ.
ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατάς,
νόημα τοῦτο φέρων ὃς ὑπερέφθιτο
πατρός. ἐναρίμβροτον ἀμμεί-
νας στράταρχον Αἰθιόπων Μέμνονα. Νεστό-
ρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα,
Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς. ὁ δ' ἔφεπε
κραταιὸν ἔγχος.
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν. →
ἐπῳδ. γ', κῶλ. θ.
χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέρριψεν· αὐτοῦ
μένων δ' ὁ θεῖος ἀνήρ, πρίατο μὲν θανά-
τοιο κομιδὰν πατρός. ἐδό-
κησεν τῶν πάλαι γενεᾷ ὁπλοτέροισιν

στης, τοιαύτη. οὕτω καὶ σὺ Θρασύβουλε
περί τε τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς γονεῖς φυλάττεις
τὴν εὐσέβειαν. τὸ δὲ ὀρφανιζομένῳ,
ἀντὶ τοῦ, χωριζομένῳ, ἢ ὀρφανοῦ γονέων
ὄντι παρὰ τῷ Χείρωνι. τὰς δὲ Χείρω-
νος ὑποθήκας, Ἡσιόδῳ ἀνατιθέασιν.
ὧν ἡ ἀρχή, Εὖ νῦν μοι τὰ δ' ἕκαστα με-
τ' ἄλλα θεοῖς αἰειγενέτῃσιν. Ἔγεντο καὶ
πρότερον Ἀντίλοχος. τοῦ δεῖν περὶ
τοὺς πατέρας σπουδαῖον εἶναι, παρά-
δειγμα τὸν Ἀντίλοχον παρήγαγεν,
ὁ δὲ νοῦς, τοιοῦτος. ἐγένετο καὶ τὸ πάλαι
ὅν φησι γενναῖος ὁ Ἀντίλοχος, τὸ φρό-
νημα τοῦτο φέρων, τὸ περὶ τοὺς γονέ-
ας εὐσεβὲς καὶ δίκαιον. ὅστις ὁ Ἀν-
τίλοχος, ὑπεραπώλετο τοῦ πατρός,
τὸν δεινὸν τῶν Αἰθιόπων ὑπομείνας
βασιλέα Μέμνονα. Νεστόρειον γὰρ
ἵππος ἅρμα. τὸ γὰρ δὴ τοῦ Νέστορος
ἅρμα, ὁ ἵππος ἐνεπόδιζε τρωθεὶς
τοῖς τοῦ Ἀλεξάνδρου βέλεσι. μέμνη-
ται τούτου καὶ Ὅμηρος. ἔνθα φησί.
Σὺν δ' ἵπποισι τάραξε κυλινδόμενος
περὶ χαλκῷ. ὅτι δὲ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς
ἐτελεύτα ὁ Ἀντίλοχος, κεφάλαιον δ' ὕστερον εἶπε. Τὸν ῥ' Ἠοῦς φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός.
Μεσσανίου δὲ γέροντος. Μεσσήνιον τὸν Νέστορα φασὶν οὗτοι, ὅσοι ὑπέλαβον τὴν Πύ-
λον τῆς Μεσσήνης, ἀλλ' οὐχὶ τῆς κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν Τριφυλίας. ὁ μέν τοι Ὅμηρος, οὐ-
δὲν ὑποτεταγμένην τῇ Λακωνικῇ τὴν Μεσσήνην. φησὶ γάρ. Δῶρα τά, οἱ ξεῖνος, Λα-
κεδαίμονι δῶκε τυχήσας. Τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν. ὁ νοῦς, τοῦ δὲ Μεσ-
σηνίου γέροντος ταραχθεῖσα ἡ φρήν, ἐβόα τὸν παῖδα. Ἄλλως. καὶ ὁ Πίνδαρος
τὸν Νέστορα, ἐκ τῆς Μεσσηνιακῆς Πύλου φησί. τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Πύ-
λων, εἷς μέν ἐστιν, ὁ περὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν ἐν Ἤλιδι Πύλος. ὃν καὶ ὑπὸ Ἡρακλέος
πεπορθῆσθαι φασίν. ἕτερος ὁ Τριφυλιακὸς Πύλος, ἐν ᾧ ὁ Ἀμαθόεις ποταμός. τρί-
τος ἐν Μεσσήνῃ, περὶ τὸ Κορυφάσιον. εἰσὶ δὲ οἵ φασι τοὺς τρεῖς Πύλους ὑπὸ τὸν Νηλέα
εἶναι. δοκεῖ δὲ τῷ Διδύμῳ ἐκ τοῦ Τριφυλιακοῦ Πύλου τὸν Νέστορα. ἔνθα καὶ Ἀμαθό-
εις ἐστὶ ποταμός, καθ' Ὅμηρον. Χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος. χαμαιπετές, τὸ εὐτε-
λὲς καὶ μάταιον. θεῖος δὲ ἀνὴρ ὁ Ἀντίλοχος. ὃς δὴ ὑπ' ὀφθαλμοῖς ἔχων καὶ προ-
ορώμενος τὸ δεινόν, ὅμως ὑπὲρ πατρός, μετὰ προθυμίας ἀπέθανεν.
Ἐδόκησεν τῶν πάλαι. ἔδοξεν οὖν τοῖς ἀρχαίοις πρῶτος γεγονέναι πρὸς τὸν πατέρα

θησαυρός· τουτέστιν ὁ ὕμνος, πρόχειρος καὶ ἕτοιμος ἵσταται, καὶ ἀνάκειται ἐν τῇ πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ νάπῃ, τῇ Πυθοῖ· ἢ οὕτως· ἔνθα, ἐν τῷ ναῷ τῷ ἐν Πυθοῖ· ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀπολλωνία νάπη, περὶ ἧς ἐν παιᾶσιν ἀγῶνες ἐτελοῦντο. ἔνιοι δὲ νάπην, τὸ πεδίον ἤκουσαν ἐν ᾧ οἱ ἱππικοὶ ἀγῶνες ἐτελοῦντο. τινὲς δέ φασιν, εἰς τρεῖς μοίρας διῃρῆσθαι τοὺς Δελφούς· καὶ τούτων ἣν μὲν, λέγεσθαι ὑπάτην· ἣν δὲ, μέσην· ἐν ᾗ ἐστι καὶ αὐτὴ ἡ καλουμένη νάπη. Τὸν, οὐ χειμέριος ὄμβρος· ὄμβρον τὸν ὕμνον φησίν· ὃν καὶ θησαυρὸν εἶπε, σκληρᾷ μεταφορᾷ χρησάμενος διθυραμβωδῶς· παρόσον πολλῶν νεφῶν εἰς ταὐτὸ συναγομένων ῥήγνυνται αἱ ὄμβραι. τὸν οὖν τῶν ὕμνων θησαυρὸν,

ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει
ἑτοῖμος ὕμνων
θησαυρὸς, ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ.

ἀντιστρ. κῶλ. θ'.

τὸν, οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθὼν,
ἐριβρόμου νεφέλας στρατὸς ἀμείλιχος,
οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς
ἄξει παμφόρῳ χεράδι τυπτόμενος. φά-
ει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ
πατρὶ τεῷ Θρασύβουλε. κοινάν τε γενεᾷ
λόγοισι θνατῶν
εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

στρο. β'. κῶλ. θ'.

σύ τοι σχεθὼν νιν, ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθὰν

ὑπ' οὐδενὸς ἀπαχθήσεσθαι. οὔτε ὑπ' ὄμβρου, οὔτε ὑπ' ἀνέμου τινός. ὁ δὲ νοῦς, ὅν τινα τὸν ὕμνον, οὔτε ὁ χειμὼν τῆς μεγαλοήχου νεφέλης ἀπηνὴς στρατὸς ἐπελθὼν, οὔτε ἄνεμοι ταῖς πνοαῖς τύπτοντες καὶ στρέφοντες τῇ πολυφόρῳ χεράδι ἄξουσι καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Ἄλλως. πολυφόρῳ χεράδι· ἤτοι τῷ κοπρώδει φορυτῷ. φορυτὸς δὲ κυρίως, ἡ ἐκ τῆς χαράδρας ἀκαθαρσία. Ὅμηρος· Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἅλις χεράδος περιχεύας. χερὰς δὲ ὁ μετὰ ἰλύος καὶ λίθων συρφετός. Φάει δὲ πρόσωπον. ἔξωθεν προσληπτέον τὸ, ἔχον. ἵν' ᾖ ἔχον τὸ πρόσωπον, ἐν φωτὶ καθαρῷ. τουτέστι, λελαμπρυσμένος τῷ προσώπῳ, καὶ ἐπιφανὴς ὢν ὁ θησαυρός. ὁ δὲ Θρασύβουλος, υἱός ἐστι Ξενοκράτους. τὰς γὰρ Χείρωνος ὑποθήκας αὐτῷ διὰ τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ τὰς περὶ τὸν πατέρα εὐσεβείας περιέχειν ὑπίστατο ἰονὼς εἰκός, τῶν ἱππικῶν ἀγώνων. παρὸ καὶ προσδιαλέγεται αὐτῷ ὁ Πίνδαρος. καί φησιν, ὦ τοῦ Ξενοκράτους παῖ. τοῦτον δὲ ὡς φιλοπάτορα καὶ προεστῶτα τῆς ἱππικῆς ἐπαινεῖ. οὐχ ὡς τινες ἐβουλήθησαν ἡνίοχον. ὁ γὰρ ἡνίοχος, Νικόμαχός ἐστιν. ὅς ἐκ τῶν Ἰσθμιονικῶν δῆλός ἐστιν. ὁ δὲ νοῦς, ὁ δὲ τῶν ὕμνων ἐν καθαρῷ φωτὶ λελαμπρυσμένος τὸ πρόσωπον, τῷ σῷ πατρὶ Ξενοκράτει ὦ Θρασύβουλε κοινὴν τῷ γένους τοῖς πολυθρυλήτοις τῶν ἀνδρῶν λόγοις ἀπαγγελεῖ τὴν ἔνδοξον τοῦ ἅρματος νίκην, τὴν ἐπιτυχηθεῖσαν ἐν Δελφοῖς. ἡ γὰρ Κρίσα, τῶν Δελφῶν. Σύ τοι σχεθὼν νιν, ἐπιδέξια. σὺ τοίνυν ὦ Θρασύβουλε δεξιῶς καὶ ἀληθῶς ἄγεις τὴν ἐντολὴν καὶ παραίνεσιν. ἥν ποτε ἐν τοῖς ὄρεσι μονωθέντι τῷ Ἀχιλλεῖ, τὸν τῆς Φιλύρας υἱὸν Χείρωνα, εἰπεῖν φασιν, ἐξαιρέτως μὲν τὸν μεγαλόφωνον καὶ ἀστραπῶν καὶ κεραυνῶν δεσπότην Δία, μετὰ τοὺς ἄλλους θεοὺς τιμᾶν καὶ σέβεσθαι. ταύτης δὲ τῆς τιμῆς τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς, μὴ στερίσκειν τῶν γεγεννηκότων, τοὺς τὸν πεπρωμένον βίον ἐφ' ὃν ζῶσι χρόνον μετιόντας. καὶ ἔστιν ἡ ἀπόδο

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ ΑΡΜΑΤΙ. ΕΙΔΟΣ, ΕΚΤΟΝ.

στροφὴ α΄, κῶλ. θ΄.

> Ἀκούσατ᾽· ἦ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας
> ἄρουραν, ἢ Χαρίτων ἀναπολίζομεν
> ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονός,
> ἐς ναὸν προσοιχόμενοι· Πυθιόνικος
> ἔνθ᾽ ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις,

Περὶ τῶν κώλων, ταύτης τῆς ᾠδῆς.

Τοῦ ϛ΄ εἴδους ἡ ᾠδή, μονόστροφός ἐστι κώλων ἐννέα. Τὸ α΄, σύνθετον ἐκ πενθημιμεροῦς καὶ ἑφθημιμεροῦς, ἰαμβικόν. Τὸ β΄, τρίμετρον ἐπιωνικὸν ἀκατάληκτον. ἄδηλον δὲ πότερον ἐκ β΄ παίωνος, ἢ α΄. Τὸ γ΄, ὅμοιον τῷ, τὶς σαφῆ παρ᾽ ἦδρε φρένας. Τὸ δ΄, τρίμετρον ἐπιχοριαμβικὸν ὑπερκατάληκτον. Τὸ ε΄, ὅμοιον τῷ, γ΄. Τὸ ϛ΄, τρίμετρον τροχαϊκὸν καταληκτικόν. Τὸ ζ΄, ἰαμβικὸν πενθημιμερές. Τὸ η΄, ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ θ΄, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν πινδαρικόν.

Γέγραπται ἡ ᾠδὴ αὕτη, ξενοκράτει ἀκραγαντίνῳ, νενικηκότι κατὰ τὴν κδ΄ πυθιάδα. φανερὸν δὲ ὅτι αἱ ᾠδαί, οὐ κατὰ χρόνον διάκεινται. ἡ γὰρ πρὸ ταύτης ᾠδή, ἀρκεσίλα γέγραπται νικήσαντι τὴν λα΄ πυθιάδα. ὁ δὲ ξενοκράτης, θήρωνος ἦν ἀδελφός. Ἐστὶ δὲ ἡ ᾠδή, μονόστροφος. αἱ δὲ μονόστροφοι, αἱ τὰ στρεφούσας ἔχουσι τὰς στροφὰς ἀλλήλαις. ὥστε ἴσα εἶναι, τά, τε τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστρόφου. διὸ οὐδὲ κορωνίσι χρῶνται ἐπ᾽ αὐτῶν διὰ μέσου. αἱ δὲ πρὸς τριάδα γεγραμμέναι, ἴσας ἔχουσι τὰς στροφὰς καὶ ἀντιστρόφους. τὴν δὲ ἐπῳδόν, διαλλάττουσαν τούτων. Ἀκούσατ᾽ ἦ γὰρ ἑλικώπιδος ἀφροδίτας. ὁ λόγος, ἤτοι ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐστὶν ὡς ἐγκωμιάζοντος τὴν πόλιν, ὡς εὔφορον, ἤτοι παρὰ τοῦ πινδάρου πρὸς τοὺς μέλλοντας διακομίζειν τὸν ὕμνον. ἀμφιβάλλεται δὲ τὰ τῆς φράσεως. καὶ οἱ μέν, χαρίτων καὶ ἀφροδίτης ἄρουραν, τὴν ἀκράγαντα ἀκούουσι. διὰ τό, ἐπιτερπῆ τὴν πόλιν εἶναι καὶ ἐράσμιον. οἱ δέ, τὸν πύθιον ναόν. δύναται δὲ καὶ ἀλληγορεῖν ὁ πίνδαρος, τὴν ἑαυτοῦ ποίησιν, λέγειν ἄρουραν χαρίτων καὶ ἀφροδίτης. ἤτοι, τὴν ποιητικήν. ἀφ᾽ ἧς δρέπεται τὰ μέλη ὁ πίνδαρος. ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ χοροῦ, ἤτοι πρὸς ἀλλήλους διαλεγομένων, ἢ πρὸς τοὺς ἀναληψομένους τὸ ποίημα. ὁ δὲ ἦ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ δὴ κεῖται. ὃ δὲ βούλεται λέγειν, τοιοῦτόν ἐστιν. ἀκούσατε. ἑλικώπιδος γὰρ ἀφροδίτης, ἢ χαρίτων ἄρουραν ἀναπολοῦμεν εἰς τὴν πυθὼ παριόντες. ἥ ἐστιν ὀφθαλμὸς τῆς γῆς. ὁ δὲ νοῦς, ἀκούσατε ναὶ γὰρ δὴ τῆς εὐοφθάλμου ἀφροδίτης καὶ τῶν χαρίτων αὐτῆς ὑπὲρ τὸ χωρίον ἀναστρεφόμεθα. τουτέστιν, ἀνυμνοῦμεν τὴν ἀκράγαντα εἰς τὸν ναὸν παραγινόμενοι, τὸν τῆς ἐριβρόμου γῆς ὄντα ὀμφαλόν. τουτέστιν, εἰς τὴν πυθῶνα. Πυθιόνικος ἔνθ᾽ ὀλβίοισιν. οὐκ ἀπὸ φυλῆς γάρ ὁ ἀρίσταρχος. τοῦ κυρίου γὰρ ὄντος ἐμμενίδου, οὐκ ἂν εἴποι ἐμμενίδας. ἡ δὲ ποιητικὴ παρέκτασις καὶ οἱ σχηματισμοί, ἐπὶ τῶν κυρίως πατρωνυμικῶν, ἐπὶ τὰ αὐτῶν τρεπόμενα ὀνόματα. οἷον ἡρακλείδης καὶ ἀσκληπιάδης ἐστὶ μὲν σχήματι πατρωνυμικόν. κύρια δέ τινων, εἴ τις οὖν τὸν τοῦ ἡρακλείδου υἱὸν πατρωνυμικῶς βούλοιτο σημῆναι, ὁμωνύμως ἂν πάλιν πρὸς ἡρακλείδα καλοίη. ἱππόστρατος δὲ ὁ τὰ περὶ σικελίας γενεαλογῶν, φησίν, ὅτι ἐμμενίδης καὶ ξενόδικος, τηλεμάχου υἱοί. καὶ ἐμμενίδου μέν, οἱ περὶ θήρωνα καὶ ξενοκράτην. ξενοδίκου δέ, ἱπποκράτης καὶ κάπυς, οἱ φυγαδευθέντες ὑπὸ θήρωνος. ὕστερον καμικὸν κατασχόντες σικελιωτικὸν πόλισμα. καθ᾽ ὃ ἐν κωκάλου θυγατράσιν ἀπώλετο, κατὰ ζήτησιν δαιδάλου ἐλθών. ὁ δὲ νοῦς, ἔνθα ἐν τῇ πυθῶνι τοῖς εὐδαίμοσιν ἐμμενίδαις καὶ τῷ ἀκράγαντι, καὶ τῷ ξενοκράτει, ὁ ὑπὸ τῆς τῶν ἵππων νίκης πυθιόνικος

ἐρὸς ἔπλετο. ἀγωνίας
δ' ἕρκος, οἷον σθένος.
ἔν τε μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ
ματρὸς φίλας. πέφανταί
θ' ἁρματηλάτας σοφός.

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ'.

ὅσσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων κα-
λῶν ἔσοδοι, τετόλμα-
κε. θεός τέ οἱ τὸ
νῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν.
καὶ τὸ λοιπὸν ὦ κρονίδαι μάκαρες
διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς
ἔχειν. μὴ φθινοπωρὶς ἀ-
νέμων χειμερία κατὰ πνοά, δα-
μαλίζοι χρόνον.
διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
δαίμον', ἀνδρῶν φίλων.
εὔχομαί νιν ὀλυμπί-
α τοῦτο δόμεν
γέρας, ἐπὶ βάττου γένει.

Οἷον σθένος. θαυμαστικῶς. ὁ τοιοῦτος δὲ ἐν ταῖς ἀγωνίαις καὶ τοῖς ἀγῶσιν ἔχει τὸ ἑαυτοῦ σθένος, ὡς ἂν ὀχύρωμα καὶ τειχεῖον. Ἔν τε μοίσαισι ποτανός, ἀπὸ ματρὸς φίλας. ἀμφίβολον. πότερον ἀπὸ μητρὸς ἔτι παιδευθείς, ἢ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας ἔνδοξος ἦν καὶ πτηνός. τουτέστι, τῇ δόξῃ μετεωριζόμενος. ἤτοι περὶ τὴν παίδευσιν, ἢ οὐχ ὑπὸ μητρὸς ἐδιδάσκετο, ἀλλὰ φύσει τέλειος ἦν κατ' ἀρετήν. οὐ νεοσσός, ἀλλὰ πτηνός. τουτέστιν, οὐ τῶν διδασκόντων ἔχρῃζεν. Ἄλλως. ἐν δὲ λόγῳ καὶ ἀρετῇ, ὀξὺς καὶ ταχὺς ἀφ' ἑαυτοῦ εὐθὺς τεχθεὶς γέγονεν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ἐκ νέας ἡλικίας περὶ παίδευσιν ἐπιθυμητικῶς εἶχεν. Ὅσσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων. ὅσαι τέ εἰσι περὶ Κυρηναίας τῶν καλῶν εἴσοδοι, ταύτας ὑπέμεινε, καὶ κατώρθωσε πρῶτος. τὸ γὰρ δαιμόνιον φησὶν αὐτῷ, ἐπί τε τοῦ παρόντος προθύμως τελεῖ τὴν κατὰ δύναμιν, καὶ εἰς τὸν μέλλοντα ταῦτα χρόνον. Ἄλλως. ἐπεὶ εὐκταίως νῦν ἔχει αὐτῷ τὰ περὶ τῶν θεῶν, οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον ὦ κρονίδαι σώζετε φησί, μὴ ἐάσητε τοιοῦτον ἐλάττωμα περὶ τὸν βίον αὐτοῦ γενέσθαι, ὥστε καθάπερ ὑπὸ φθινοπωρινῆς πνοῆς τὰ φύλλα κεῖται ἐπὶ τὴν γῆν τῶν δένδρων, οὕτω καὶ τὰ πράγματα αὐτοῦ μαρανθῆναι, ἀλλ' ἀειθαλὴς αὐτοῦ μενέτω ὁ βίος, μηδέ ποτε φθίνων, μηδὲ φυλλορροῶν. Διός τοι νόος. ὁ δὲ τοῦ Διὸς νοῦς, τὴν ἑκάστου τύχην κυβερνᾷ, καὶ ἐπὶ τὰ βελτίονα ἄγει. Εὔχομαί νιν. εὔχομαι φησὶν αὐτὸν τὸν Δία, ὥσπερ νῦν ἐν τῇ Πυθῶνι δέδωκε γέρας, καὶ τιμὴν τὴν ἀπὸ τῆς νίκης, οὕτω καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ δοῦναι αὐτῷ νίκην. ἤτοι τῷ Ἀρκεσιλάῳ. ὅς τις ἐστί, Βάττου γένος.

Τέλος τοῦ πέμπτου τῶν πυθίων εἴδους.

Εἰ τὸ περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς τοῦ παρόντος εἴδους ἐν ἀρχῇ γεγραμμένον, διωρίσατο τὰ κῶλα αὐτῶν εἶναι τριακαίδεκα, ἡμεῖς δὲ εἰκότως ταῦτα ιδ' ἐποιήσαμεν, μὴ θαυμάσητε περὶ τούτου, ἀλλὰ τὴν μετὰ πολλοῦ πόνου ἐπιμέλειαν, ἣν εἰς τὴν τοῦ Πινδάρου ἐπιδιόρθωσιν ἔχομεν διὰ τέλους. διὸ ὡς τὰ κῶλα τοσαῦτα εὑρών, ὀρθῶς διεχώρισα. μὴ πεισθεὶς τῷ παλαιῷ ἀντιγράφῳ, καὶ ἀγαθῷ ὄντι. ἔλεγε γὰρ ἐν τῷ τέλει τῆς ἐξηγήσεως, Γέρας ἐπὶ Βάττου γένει. Ἰστέον ὅτι οὐκ ἔχει τὴν ποσότητα τῶν κώλων. Ἐγὼ δέ, οὐχ οὕτως, ἀλλ' οὐδὲν ἐκλείπει. ὡς δέδεικται ἐν τῇ ὑφ' ἡμῶν γεγραμμένῃ ἀκριβεῖ τῶν κώλων διαιρέσει, τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

στρο. δ', κῶλ. ιδ'.
μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα
ἔναιεν. ἥρως δ' ἔπειτα
λαοσεβής. ἄτερθε δὲ πρὸ δω
μάτων ἕτεροι λαχόντες ἀΐδαν
βασιλέες ἱεροὶ
ἐντί. μεγάλαν δ' ἀρετὰν
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεισᾶν κώμων θ' ὑπὸ χεύ
μασιν ἀκούοντί ποι
χθονίᾳ φρενί, σφὸν ὄλβον υἱ
ῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' ἀρκεσίλᾳ. τόν, ἐν ἀ
οιδᾷ νέων, πρέπει χρυ
σάορα φοῖβον ἀπύειν, —
ἀντιστρο. κῶλ. ιδ'.
ἔχοντα πυθωνόθεν
τὸ καλλίνικον λυτή
ριον δαπανᾶν, μέλος χαρίεν. ἄν
δρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί
λεγόμενον ἐρέω.
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται.
γλῶσσάν τε θάρσος τε τανύ
πτερος ἐν ὄρνιξιν αἰ

ἐπιτελοῦσαι. πρυμνοῖς δὲ ἀγορᾶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, τοῖς ἐσχάτοις ἄκροις. τὸ δὲ ἐπίδιχα, ἀντὶ τοῦ, ἰδίᾳ ἕτερα μέρη. Μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα. μακάριος μὲν ὅτε ἐν ζῶσιν ἦν. καὶ μετὰ τοῦτο φησίν, ὡς ἥρως τιμᾶται ὑπὸ τῶν παρὰ κυρηναίοις. τὸ δέ, ἄτερθε πρὸ δωμάτων φησίν, ἤτοι τοῦ ἥρωος βάττου, ἢ τῶν βασιλείων. ἢ καὶ πρὸ τῆς πόλεως πυλῶν. καὶ καθὸ τοῦτο δοκεῖ τῶν ἄλλων διαφέρειν ὁ βάττος. ὅτι ὁ μέν, ἄκρα ἀγορᾷ τέθαπται. οἱ δέ, πρὸ τῆς πόλεως. Μεγάλαν δ' ἀρετάν. τῶν δὲ ἐπισήμων φησὶν ἀρετῶν, καθακούουσιν οἱ ἀρκεσίλαοι πρόγονοι τῇ ἑαυτῶν φρενὶ τῇ ὑπογείῳ. τῶν ἀρετῶν δέ, τῶν οὐσῶν αὐτοῦ ὄλβου. ὄλβον δὲ λέγει τὸν κόσμον, ὅς ἐστιν αὐτῶν ὄλβος. τὴν γὰρ κατέλιπε τοῖς τεθνεῶσιν, ἢ ὄλβον ἔχειν τοὺς ἐπαίνους τοὺς διὰ τῶν ποιημάτων. τουτέστι, τοὺς ἐπαίνους. χθονίᾳ δὲ φρενί φησι, παρόσον τεθνήκασι, καὶ ἐν τῇ γῇ κεῖνται. Υἱῷ τε, κοινὰν χάριν. τὸν ἀρκεσίλαον υἱὸν εἶπεν, καθὸ ἀπόγονος ἦν τοῦ βάττου. ἀκούοντες οὖν τῶν ὕμνων τῶν εἰς ἀρκεσίλαον, κοινὴν ἔχουσι τὴν χάριν οἱ πρόγονοι. ἢ οὕτω. τὴν μεγάλην τοῦ ἀρκεσιλάου ἀρετήν, τοῖς ποιήμασιν ἐπικοσμουμένην ἀκούουσί που οἱ πρόγονοι, τῇ χθονίᾳ αὐτῶν φρενί. Ἔνδικόν τ' ἀρκεσίλᾳ. πρέπει τὸν ἀπόλλωνα δὲ χαρίζεσθαι ὑπὸ ἀρκεσιλάου, καὶ ὑμνεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ ᾠδῇ τῶν νέων, διότι ἐκ πυθῶνος εἴληφε τὴν νίκην, καὶ τὸ μέλος ὃ νῦν γέγραφεν. ὅ ἐστι λυτήριον τῶν δαπανῶν. ἢ οὕτω. Τόν, ἐν ἀοιδᾷ νέων. ὅν τινα τὸν ἀρκεσίλαον, ἐν τῷ χορῷ καὶ τῇ τούτου ᾠδῇ, προσήκει ὑμνεῖν τὸν ἀπόλλωνα, ἔχοντα τὸν ἀρκεσίλαον, καλλίστην παραμυθίαν τῶν δαπανῶν, τὴν ἐκ πυθῶνος. λέγει δὲ τὴν νίκην, καὶ τὸ τοῦ ἐπινίκου μέλος. ἐδαπάνησε μὲν γὰρ πολλὰ καὶ ἐπόνησεν, οὐκ εἰς κενὸν δέ. ἀλλὰ τυχὼν τῆς νίκης ἀμοιβὴν ἔσχε τῆς δαπάνης. ταῦτα δὲ εἶπεν, ὡς πολλὰ δεδωκότος καὶ ἀναλώσαντος ἀρκεσιλάου. Κρέσσονα μὲν ἁλικίας. τουτέστι, κρείττονα τῆς ἡλικίας νοεῖ, καὶ λέγει. ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν δὲ τὸν νοῦν ἔχει καὶ τὴν φρόνησιν. καθὰ δὲ τὸ θάρσος καὶ τὴν ἀνδρείαν τοιοῦτός ἐστιν, ὅσος ὁ αἰετὸς πρὸς τοὺς ἄλλους ὄρνις συγκρινόμενος.

πρόφρονες ἀντανορίδαι. σὺν ἑλέ
να γὰρ μόλον, καπνωθεῖ
σαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον —

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ'.

ἐν ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος
ἐνδυκέως δέκονται
θυσίαισιν, ἄνδρες
οἰχνέοντές σφε δωροφόροι,
τοὺς, ἀριστοτέλης ἄγαγε ναυσὶ θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσε δ' ἄλσεα μείζονα
θεῶν. εὐθύτομόν τε κατέθηκεν
ἀπολλωνίαις
ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδόν. ἔν
θα πρυμνοῖς ἀγορᾶς
ἔπι δίχα κεῖται θανών. —

Τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος. ἀντὶ τοῦ, οἱ κυρηναῖοι. ἐτίμων φησὶ τοὺς ἀντηνορίδας οἱ κυρηναῖοι ἄνδρες, οὓς ὁ βάττος ἤγαγεν εἰς τὴν λιβύην. οἱ γὰρ ἐρχόμενοι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τοῦ φέρειν δῶρα, καθαγίζουσιν ἐπιμελῶς καὶ προσδέχονται καὶ θεραπεύουσιν. οὓς διεπέρασε, τὴν τοῦ πατρὸς θαλάσσης ὁδὸν ἀνάγων. τουτέστι σχίζων, διὰ τὸν πλοῦν. ἢ ἀντὶ τοῦ, συνήθη ποιῶν. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον, οὐκ ἐπλεῖτο. ὡς ἂν τῆς κυρηναϊκῆς ἐρήμου οὔσης. ὅτι δὲ ᾤκισεν αὐτήν, πλοΐμη ἐγένετο διὰ τὴν ἐπιμιξίαν. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. τὸ δὲ ἱππικώτατον ἔθνος τῶν κυρηναίων μετ' ἐπιμελείας τοὺς ἀντήνορος παῖδας τεθνηκότας, δεξιοῦνται θυσίαις. παραγίνονται δὲ μετὰ δώρων καὶ ἐναγισμάτων. Τοὺς, ἀριστοτέλης ἄγαγεν. ὅτι ὁ ἀριστοτέλης ἦν φησιν ὁ κτίσας τὴν κυρήνην, ὁ κληθεὶς βάττος. ὁ καὶ τὴν λεγομένην σκυρωτὴν πλατεῖαν, αὐτὸς κατασκευάσας. τὸ δὲ μείζονα, ἀντὶ τοῦ, μεγάλα ἁπλῶς, οὐ πρὸς ἄλλα συγκρίνων. ἄλση δέ, τὰ τῶν θεῶν τεμένη. Εὐθύτομά τε κατέθηκεν. κάθοδον ἐποίησε φησὶν εὐθυτενῆ καὶ λείαν, τῶν γὰρ χωρίων τραχυτάτων ὄντων, λείαν ἀπειργάσατο ὁδόν. Ἀπολλωνίαις. ταῖς τοῦ ἀπόλλωνος τοίνυν ἀλεξιμβρότοις θαλείαις καὶ ἵπποις, πεδίον εἶναι καὶ βαδιστήν, ἀπὸ κοινοῦ ἐποίησεν. ἀλεξιμβρότοις δέ, ταῖς ἀπαλεξούσαις τὰ τῶν ἀνθρώπων φαῦλα. τοὺς γὰρ θεοὺς θεραπεύομεν πρὸς ἀλέξησιν τῶν φαύλων. ἀλεξιμβρότοις φησὶ τὰς πομπάς, παρὰ τὸ ἀλέγειν ὅ ἐστι φροντίζειν. ἃς φροντίζουσιν ὡς συντελεσθῶσιν. ἢ ἐπεὶ εἰς ἀλέξησιν τῶν κακῶν, ὑπὸ τῶν βροτῶν γίνονται. πομπαῖς γὰρ καὶ θυσίαις ἱλάσκονται τὸ δαιμόνιον. τὸ δὲ ὅλον. τὴν σκυρωτὴν οὖν φησιν ὁδὸν κατεσκεύασεν ὁ βάττος. δι' ἧς αἱ τῷ ἀπόλλωνι γινόμεναι πομπαὶ, κομίζονται εἰς τὸ ἱερόν. πεδιάδα δὲ κέκληκε τὴν ὁδὸν, ὡς ἐπίπεδον καὶ λείαν. οὕτως οὖν καλεῖται πλατεῖα σκυρωτὴ ἐπὶ τῆς κυρήνης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἱερὸν τῶν διοσκούρων, ἐν ἐκείνῃ τῇ πλατείᾳ εἶναι. λέγεται δὲ σκυρωτὴ, ἀντὶ τοῦ λιθόστρωτος. Ἔνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς. τὸν τάφον αὐτοῦ συνίστησιν, ἐπὶ τοῖς τῆς ἀγορᾶς ὁρίοις ὄντα. φησὶ γὰρ ἐπ' ἐσχάτοις τῆς ἀγορᾶς δίχα κεῖται θανών. ἐπὶ τῷ διορίζοντι τὴν ἀγορὰν ἄκρῳ. ἔστι δὲ καὶ οὕτω διελέσθαι. ἐπὶ πρυμνοῖς τῆς ἀγορᾶς κεῖται θανὼν, δίχα τῶν ἄλλων ἡρώων. ἢ διακεχωρισμένος τῶν ἄλλων βασιλέων, ἐν τῇ κυρήνῃ πρὸς τῇ τελευταίᾳ τῆς ἀγορᾶς κεῖται τεθνηκὼς ὁ βάττος. Σκυρωτὰν ὁδόν, ἀντὶ τοῦ, λιθόστρωτον. σκῦρον γὰρ λέγουσι, τὴν λατύπην. τὴν ἀπὸ τῆς κατεργασίας τῶν λίθων ἀπο

θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον.
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι
ἄπολλον, τεᾷ
καρνεῖα ἐν δαιτὶ σεβί-
ζομεν κυράνας ἀγα-
κτιμέναν πόλιν ἔχοντι· τὰν,
χαλκοχάρμαι ξένοι

τῶν ἐνθένδε αἰγειδῶν εἰς σπάρτην ἀφίξεως πρότερα μὲν, ἡ σὺν τοῖς δωριεῦσι καὶ ἀφικομένοις· ἧς μέμνηται ἔφορος ἐν τῇ πρώτῃ λέγων· ὕλλον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀποτυχόντας τῆς ὁδοῦ τὴν σπάρτην στρατείας ἐπερωτᾶν τὸν θεόν, τίνας τῶν ἑλλήνων ποιήσονται πρὸς τὴν κάθοδον συμμάχους· τὸν δὲ, κελεύειν τοὺς ὑπὸ ἡρακλέους εὐεργετηθέντας· πρώτους δὲ τούτους κελεῦσαι αἰγείδας παρακαλεῖν· ὑπολαμβάνοντας δὲ ταῦτα εὐλόγως προστετάχέναι τὸν θεόν, ἐλθεῖν εἰς τὰς ἀθήνας πρῶτον, εἰδότας θησέα τὸν αἰγέως μέγιστα πάντων ὑφ' ἡρακλέους εὐεργετημένον, δεῖ δὲ ἔχειν τὴν μαντείαν νομίζοντας, καὶ πρώτους τοὺς θησέως τοῦ αἰγέως ἀπογόνους ἐκάλουν, πρὸς τὸ μὴ τῆς καθόδου διαμαρτεῖν· ἔπειτα φασὶ τὸν ἀριστόδημον διὰ τῆς βοιωτίας πορευόμενον, καταλαβεῖν θύοντάς τινας τῶν θηβαίων παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ τοῦ κήρυκος ἀκούσαντος τοῖς αἰγείδαις εὐχομένου τὰ ἀγαθά, λαβεῖν περὶ τῆς μαντείας ἔννοιαν· καὶ νομίσαντα δεῖν ἐπειδὴ τοὺς ἀθήνηθεν αἰγείδας πρώτους παρακαλοῦντες διημάρτανον, τοὺς ἐκ τῶν θηβῶν συμμάχους μετελθεῖν προτέρους· κατὰ τύχην δέ, ταύτῃ τῇ στρατείᾳ τῶν ἡρακλειδῶν τὴν πελοπόννησον κατασχόντων, ἡγοῦντο τὸ μαντεῖον εἰρῆσθαι περὶ τῶν ἐν θήβαις αἰγειδῶν· ἑτέρα δέ, ἡ σὺν τιμομάχῳ· ἐν ᾧ πρὸς ἀμυκλαεῖς λακεδαιμονίοις καθειστήκει πόλεμος· τινὲς δὲ αἰγέα· ἀφ' οὗ ἡ τῶν αἰγειδῶν ἐν θήβαις φατρία, τοὔνομα ἔλαβε, σπαρτὸν εἶναι τὸν ἀπὸ κάδμου. Ἔνθεν ἀναδεξάμενοι· ὅθεν ἀπὸ τῆς θήρας διαδεξάμενοι τὰ πάτρια ἔθη τῆς πανηγύρεως· ἢ ὅθεν τὸ ἔθος κατάγοντες ἡμεῖς οἱ θηβαῖοι, ἐπαινοῦμεν τὴν κυρήνην ὦ ἄπολλον. Καρνεῖ' ἐν δαιτὶ σεβίζομεν· τοὺς γὰρ αἰγείδας κατὰ χρησμὸν ἀπὸ θηβῶν λαβόντες, ἀπὸ ἑορτῆς καρνείου ἀπόλλωνος, δειπνοῦντας ἐπήγαγον. Τὰν, χαλκοχάρμαι ξένοι· περὶ τῆς εἰς κυρήνην ἀφίξεως τῶν ἀντηνοριδῶν, λυσίμαχος ἐν πρώτῳ τῶν νόστων ἱστορεῖ, παρὰ μνασικλεῖ βασιλεῖ λαβύων φασὶ τοὺς ᾠκηκέναι· μὴ βουλομένους συνοικεῖν τοῖς τὸ ἴλιον πεπορθηκόσι· καὶ ὅπου ἔκτισε μεθ' ἱκανὸν χρόνον, τὸν μεταξὺ κυρήνης καὶ τῆς θαλάσσης κείμενον λόφον ἀντηνοριδῶν ὧδε κεκλημένον· τινὲς δὲ οὕτω τὴν ἱστορίαν ἐκτίθενται· οἱ ἀντηνορίδαι φιλοφρονητικώτερον διέκειντο, πρὸς τοὺς ἕλληνας· φησὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ ἀντήνωρ, ἤδη γὰρ καὶ δεῦρο ποτ' ἤλυθεν· καὶ ὑποβαίνων, τοὺς δ' ἐγὼ ξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα· καὶ οἱ ἕλληνες δὲ κατὰ τὴν πόρθησιν, παρδαλέᾳ τὸν ἀντήνορος οἶκον περιώρισαν· σημεῖον ποιούμενοι τοῖς οἰκείοις στρατιώταις, τοῦ μηδένα ὡς πολέμιον οἶκον πορθῆσαι· διαφυγόντες δὲ τὸν πόλεμον, συναπῆραν μὲν τῷ μενελάῳ· κατὰ δὲ τὴν πλάνην τοῦ μενελάου εἰς λιβύην ἐλθόντες οἱ ἀντηνορίδαι· καταπονηθέντες τῷ χειμῶνι καὶ τῇ πολυχρονίῳ πλάνῃ, ᾤκησαν αὐτόθι. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως· ἥν τινα λιβύην, οἰκοῦσι καὶ κατέχουσιν οἱ πολεμικώτατοι ξένοι· οἱ τοῦ ἀντήνορος παῖδες· σὺν γὰρ τῇ ἑλένῃ καὶ τῷ μενελάῳ παρεγένοντο. ἐπειδὴ τὴν πατρίδα πορθηθεῖσαν ἐθεάσαντο κατὰ τὸν πόλεμον.

στρ. γ'. κῶλ. ιδ'.

ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων
ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ
γυναιξὶ νέμει. πόρεν τε κίθαριν.
δίδωσί τε μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγὼν,
ἐς πραπίδας εὐνομίαν.
μυχόν τ' ἀμφέπει
μαντήιον. τῷ, καὶ λακε
δαίμονι. ἐν τ' ἄργει καὶ
ζαθέᾳ πύλῳ, ἔνασσεν ἀλ
κᾶντας ἡρακλέος
ἐκγόνους, αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ' ἐ
μὸν γαρύεν τ' ἀπὸ σπάρ
τας ἐπήρατον κλέος. —

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.

ὅθεν γεγενναμένοι,
ἵκοντο θήρανδε φῶ
τες αἰγεΐδαι ἐμοὶ πατέρες. οὐ

Ο, καὶ βαρειᾶν νόσων. ὅς τις φησὶν ὁ ἀπόλλων, καὶ τῶν βαρειῶν νόσων τοῖς τ' ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναιξὶν, ἄκεσιν δίδωσι. καὶ γὰρ ταῦτα, διὰ χρησμῶν θεραπεύει. Πόρεν τε κίθαριν. τὴν κιθαριστικὴν ἐμπειρίαν. ὅμηρος. Ω τόξον ἀπόλλων. αὐτὶ τοῦ τὴν τοξικήν. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἐχαρίσατο δὲ τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσει, καὶ τὴν κιθάραν καὶ δωρεῖται τὴν μουσικὴν, οἷς ἂν βούληται. ἀστασίαστον ἀγων εἰς τὰς φρένας τῶν ἀνθρώπων δικαιοσύνην. Μυχόν τ' ἀμφέπει μαντήιον λέγει, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἄδυτον ἐστὶ τοῦ μαντικόν. Τῷ, καὶ λακεδαίμονι. οὗ, τῷ χρησμῷ, καὶ τοὺς ἡρακλείδας καὶ τοὺς αἰγιμίου παῖδας, κατῴκισεν ἐν λακεδαίμονι, καὶ ἄργει, καὶ πύλῳ. ἀπὸ δὲ τῆς πύλου, τὴν μεσσήνην δηλοῦσι. τριμερὴς δὲ, ἡ τῶν ἡρακλειδῶν διαίρεσις. οἱ μὲν γὰρ ἀριστοδήμου παῖδες προκλῆς καὶ εὐρυσθένης, ἔσχον τὴν λακωνικήν. ὁ δὲ τήμενος, τὸ ἄργος. ὁ δὲ κρεσφόντης, τὴν μεσσήνην. χρησμῷ δὲ οὗτοι κατῆλθον, προστάξαντος τοῦ ἀπόλλωνος. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οἱ αἰγιμίου παῖδες δύμας καὶ πάμφυλος, συγκατῆλθον τοῖς ἡρακλείδαις. συνῴκησαν δὲ αἱ θηβαῖαι τοῖς λακεδαιμονίαις. Καὶ ζαθέᾳ πύλῳ. ἀπὸ οὖν τῆς πύλου, τὴν μεσσήνην σημαίνει. οἱ γὰρ νεώτεροι τὴν πύλον ἧς ὁ νέστωρ ἡγεῖτο, οὐ περὶ τὴν τριφυλίαν τῆς ἀρκαδίας, ἀλλὰ περὶ τὴν μεσσήνην διδάσκουσι. Τὸ δ' ἐμὸν, γαρύεν τ' ἀπὸ σπάρτας. ὁ λόγος, ἀπὸ τοῦ χοροῦ τῶν λιβύων, ἢ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. ὁ δὲ νοῦς, τὸ δὲ ἐμὸν κλέος, καυχᾶται εἶναι ἀπὸ σπάρτης. ὅπου γεγεννημένοι οἱ πρόγονοι ἡμῶν οἱ αἰγεΐδαι, εἰς τὴν θήραν ἀφίκοντο. ἐκ λακεδαίμονος γὰρ εἰς τὴν θήραν ἡ ἀποικία ἐστάλη. ἐκ δὲ θήρας, εἰς κυρήνην. αἰγεΐδας οὖν κέκληκε τοὺς λακεδαιμονίους, διὰ τὸ, κατῳκίσθαι τοὺς περὶ θηβαίας καλουμένους αἰγεΐδας, ἐν λακεδαίμονι. συνῴκησαν γὰρ αἱ θηβαῖαι τοῖς λακεδαιμονίαις. χρόνῳ δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι, συνεξῆλθον τοῖς εἰς θήραν ἀπῳκηκόσι. φημὶ δὴ τοῖς ἀπὸ τῶν λημνιάδων, καὶ τῶν ἀργοναυτῶν. ἀπὸ δὲ θήρας γεγένηται ἀποικία εἰς κυρήνην. ἔστιν οὖν τὸ πᾶν ἐσπουδασμένον τῷ πινδάρῳ, ὥστε δεῖξαι αὐτὸν, συγγενῆ τῶν λακεδαιμονίων, καὶ κυρηναίων. οὕτω δὲ, καὶ τοῦ νικηφόρου. Ὅθεν γεγενναμένοι. ἐπεὶ ἐκ λακωνικῆς ἐλθόντες οἱ περὶ θήραν, καλλίστην ᾤκησαν. καλλίμαχος. Ἐκ μέν σε σπάρτης ἔκτον γένος. Αἰγεΐδαι ἐμοὶ πατέρες. θέλει δεῖξαι τὸν ἀρκεσίλαον, τὸ γένος κατάγοντα ἀπὸ τῶν ἡρακλειδῶν. διττοὶ δὲ αἱ

ἐπῳδ., κῶλ. ιδ΄.
πόνων δ' οὔ τις ἀπόκληρός ἐστιν,
οὔτ' ἔσεται· ὁ Βάττου
δ' ἕπεται παλαιὸς
ὄλβος, ἔμπας τὰ, καὶ τὰ, νέμων
πύργος ἄστεος· ὄμμα τε φαεννότατον
ξένοισι, κεῖνόν γε, καὶ βαρύκομποι
λέοντες, περὶ δείματι
φύγον γλῶσσαν, ἐπεί σφιν ἀπένεικεν
ὑπερποντίαν.
ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκεν Ἀπόλλων
θῆρας αἰνῷ φόβῳ,
ὄφρα μὴ ταμία
Κυράνας, ἀτελὴς
γένοιτο μαντεύμασιν.

Πόνων δ' οὔτις ἀπόκληρός ἐστι, τοῦτο καθολικῶς φησὶ παραμυθούμενος αὐτόν. ὁ δὲ νοῦς, οὐδεὶς δὲ αἰών, ἄμοιρός ἐστι πόνων καὶ καμάτων· οὐδ' ἔσται ποτέ. ἴσως δὲ τοῦτο εἶπεν, ὡς τοῦ Καρρώτου κεκμηκότος, ἀβλαβὲς διασῶσαι τὸ ἅρμα. Ἔμπας τὰ, καὶ τὰ, νέμων· τουτέστι τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακά, ἀμήχανον γάρ φησιν ἄνθρωπον ὄντα, τὸ πάντα ἀγαθὰ λαβεῖν. Ὅμηρος· Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει. καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος· Ἓν παρ' ἐσλὸν, πήματα σὺν δύο δαίονται βροτοῖς. χρῶνται δὲ τῷ ἔμπαν, ἀντὶ περισπωμένου τοῦ, ὁμῶς. ὅ ἐστιν, ἴσον τῷ, ὁμοίως. καὶ γὰρ τὸ ἔμπης, ἀντὶ περισπωμένου τοῦ ὁμῶς τάσσει Ὅμηρος. Ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι, καὶ κεφαλῆς. καὶ πάλιν· Ἔμπης ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανόν. καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοίου.

Κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι λέοντες. Ἀρίσταρχος, κατὰ τὸν τόπον φησὶ τοῦτον, καθ' ὃν ἔκτισται ἡ Κυρήνη, λέοντας διατρίβειν πολλούς· τῷ δὲ Βάττῳ, τὸν Ἀπόλλωνα δοῦναί τινας ἐπῳδάς, δι' ὧν αὐτοὺς ἔμελλεν ἀποσοβήσειν, καὶ τὸν τόπον ἡμερώσειν. ὑπερποντίαν δὲ αὐτὸν ἐπενέγκασθαι γλῶσσαν φησί, παρόσον τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος φωνὴν, ἐκ Δελφῶν εἰς Λιβύην μετήνεγκε. μή ποτε δὲ, τοπικῇ κατειλῆφθαι φράσει. καὶ ἔστιν ὃ βούλεται λέγειν, ὅτι ἐνθήρα τῆς Λιβύης οὔσης, ὁ Βάττος οἰκίσας τὴν Κυρήνην, παρεσκεύασε φυγεῖν τοὺς λέοντας, δέει τῷ αὐτοῦ. ὁ δὲ νοῦς, ἐκεῖνον δὲ τὸν Βάττον, καὶ οἱ χαλεποὶ λέοντες τῆς Λιβύης ἔφυγον γλῶσσαν ἐπεί σφισιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν. οὐχ ὅτι φησὶν ὁ Δίδυμος, οἱ λέοντες ἐκ φωνῆς ἔφυγον, ἀλλ' ἐπεὶ τὴν ἀπόφασιν ἐκ Πυθίας ὑπερπόντιον διεκόμισεν. ἐλθόντι γὰρ αὐτῷ εἰς Δελφοὺς, καὶ χρωμένῳ πῶς ἀποκαταστῆσαι φωνὴν, παραλιποῦσα τὸ ἐρωτηθὲν, ἐκέλευσεν αὐτῷ πόλιν κτίζειν ἐπὶ τῆς Λιβύης. τοιοῦτον οὖν ἐστι τὸ, γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν· ἐπεὶ τὸν χρησμὸν διεκόμισε. καθὰ γὰρ τὸν χρησμὸν διεβίβασεν ὄχλον, καὶ ἔκτισε τὴν Κυρήνην. ἔφυγον δὲ οἱ λέοντες, φοβηθέντες τὸ πλῆθος, οὐ τὴν φωνὴν τοῦ Βάττου. οἱ δὲ, τὸ, γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν, οὕτως ἀποδιδόασιν· ὅτι τοσοῦτον ἐφώνησεν, ὥστε τὴν πρότερον ἐνδεδωκυῖαν αὐτῷ, ὑπερποντίαν γενέσθαι. Ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκεν Ἀπόλλων. ὁ δὲ τῆς ἀποικίας ἀρχηγέτης Ἀπόλλων, τοὺς θῆρας εἰς φυγὴν παρώρμησεν, ὅπως ἂν μὴ τῷ βασιλεῖ τῆς Κυρήνης τῷ Βάττῳ, ἀτελὴς γένοιτο καὶ ἀνοικισθῇ ἡ Κυρήνη. κατὰ τοῦτο ἑαυτῷ συνᾴδων ὁ Δίδυμος, οὕτως ἀποδίδωσιν· ἐπεὶ ὁ Ἀπόλλων ἔχρησεν οἰκίσαι τὴν Κυρήνην, αἴτιος ἐγένετο τοῦ φυγεῖν τοὺς θῆρας. οἰκιζομένης γὰρ τῆς πόλεως, ἔφυγον. μενόντων δὲ τῶν θηρίων, οὐκ ἂν ᾠκίσθη ἡ Κυρήνη.

δρόμον τέμενος. κατέκλασε γὰρ ἐν-
τέων σθένος οὐδέν. ἀλλὰ κρέμαται,
ὁπόσα χεριαρᾶν
τεκτόνων δαιδάλματ' ἄγων.
κρισαῖον λόφον
ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον
νάπος θεοῦ, τό σφ' ἔχει
κυπαρίσσινον μέλαθρον ἀμ-
φ' ἀνδριάντι σχεδόν.
κρῆτες ὃν, τοξοφόροι τέγει
παρνασσίῳ καθέσσαν
τι, μονόδροπον φυτόν.

ἀντιστροφ, κῶλ. ιδ'.

ἑκόντι τοίνυν πρέπει
νόῳ, τὸν εὐεργέταν
ὑπαντιάσαι. ἀλεξιβιάδα,
σὲ δ' ἠΰκομοι φλέγοντι χάριτες.
μακάριος, ὃς ἔχεις
καὶ μετὰ μέγαν κάματον,
λόγων φερτάτων
μναμήϊον. ἐν τεσσαράκον-
τα γὰρ πετόντεσσιν ἁ-
νιόχοισιν, ὅλον δίφρον κομί-
ξας ἀταρβεῖ φρενὶ,
ἦλθες ἤδη λιβύας πεδίον,
ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων,
καὶ πατρῴαν πόλιν.

Κατέκλασε γὰρ, ἐντέων σθένος οὐδέν. οὐδὲν γὰρ τῶν αὐτοῦ ἁρμάτων ὁ καρρώτης κατέκλασεν. ἐν γὰρ τοῖς ἑξῆς, αὐτὸς ἱστορεῖ τεσσαράκοντα δίφρους τοὺς συναγωνιζομένους τῷ τοῦ ἀρκεσιλάου ἅρματι, κατεάχθαι κατὰ τὸν δρόμον. μόνον δὲ τὸ τοῦ καρρώτου ὄχημα, ἀπήμαντον ἀνύσαι τὸ στάδιον. καὶ διὰ τοῦτο ἀνατεθῆναι τῷ ἀπόλλωνι. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. οὐδαμῶς δὲ συνέτριψε τῆς τοῦ ἅρματος σκευῆς οὐδὲν, ἀλλὰ κρέμαται, καὶ ἀνιέρωται τῷ ἀπόλλωνι, ὁπόσα τῶν ταῖς χερσὶν ἁρμοζόντων τεκτόνων ποικίλματα, ἄγων τὸν κρισαῖον λόφον, κατὰ τὸ κοιλόπεδον πεδίον ἔδραμε τοῦ ἀπόλλωνος. Τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον μέλαθρον. ὅπερ τὸ ὄχημα, ἔχει τις οἶκος ἐστεγασμένος κυπαρισσίναις δοκοῖς, πλησίον τοῦ ἀνδριάντος. ὅντινα μονόβολον ὄντα, οἱ κρῆτες παρὰ τῷ παρνασσῷ ὄρει καθίδρυσαν. τουτέστιν, ἐν τῇ πυθοῖ. μονόδροπον γάρ, τὸ μονόβολον, ἢ μονόξυλον φησί, παρὰ τὸ, μόνον αὐτὸν εἰλῆφθαι. δρέπεσθαι γὰρ, τὸ λαμβάνειν. Ἑκόντι τοίνυν πρέπει νόῳ. ὁ λόγος πρὸς τὸν ἀρκεσίλαον. προσήκει σε φησίν, ἑκόντι τὸν εὐεργέτην καρρώτην ἀμείβεσθαι, ἀνθ' ὧν εἰς σὲ διεπράξατο. Ἀλεξιβιάδα σὲ δ' ἠΰκομοι. ὦ ἀλεξιβίου υἱὲ καρρῶτι. σὲ δὲ αἱ εὔκομοι ἐκ τῆς μνήμης, καταλαμβάνουσι χάριτες. Μακάριος, ὃς ἔχεις. μακάριος δὲ εὐδαίμων τυγχάνεις, ὅς τις καὶ μετὰ τὸν μέγαν κάματον, διὰ τῶν ἐμῶν φερτάτων λόγων, τουτέστι τῶν ὕμνων, ἔχεις μνημεῖα τῶν καμάτων. ταῦτα δὲ, ἤτοι πρὸς τὸν ἀρκεσίλαον λέγει διὰ τὸ, στάσεσι κεχρῆσθαι πρὸς τοὺς ὑπηκόους, ἢ πρὸς τὸν καρρώτην, διότι περὶ τὴν τῶν ἐποίκων συλλογὴν πολλὰ ἐταλαιπώρησεν. Ἐν τεσσαράκοντα γὰρ πετόντεσσιν. ὁ νοῦς. ἐν γὰρ τεσσαράκοντα καταπεσοῦσιν ἡνιόχοις, ἄθραυστον καὶ ὑγιᾶ τὸν δίφρον ἤγαγες ἀταράχῳ διανοίᾳ. καὶ παρεγένου εἰς τὸ λιβύης πεδίον, ἐκ τῶν ἐνδόξων ἀγωνισμάτων. καὶ εἰς τὴν ἐπίδοξον πόλιν κυρήνην.

ὅς, οὐ τὰν ἐπιμηθέος
ἄγων ὀψινόου θυγατέρα πρό-
φασιν, βαττιαδᾶν
ἀφίκετο δόμους θεμισκρεόντων·
ἀλλ' ἀρισθάρματον,
ὕδατι κασταλίας
ξενωθεὶς, γέρας ἀμ-
φέβαλε τεαῖσι κόμαις.
στρ. β΄, κῶλ. ιδ΄.
ἀκηράτοις ἁνίαις
ποδαρκέων δώδεκα

ἀχθῆναι, πέμπεται μὲν εἰς τὰς πανηγύρεις, ἵπποις ἀθλήσοντας, εὔφημον ἄγοντα. νικήσας δὲ τὰ πύθια, καὶ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐστεφάνωσε, καὶ ἐποίκους εἰς τὰς ἑσπερίδας συνέλεγεν. εὔφημος μὲν οὖν ἐτελεύτα. κάρρωτος δὲ τῆς ἀρκεσιλάου γυναικὸς ἀδελφὸς, διεδέξατο τὴν τῶν ἐποίκων ἡγεμονίαν. ὁ τοίνυν πίνδαρος τοῖς ἑταίροις καθομιλῶν, τὸ κατὰ πραχθὲν τῷ εὐφήμῳ, τῷ καρρώτῳ προσῆψε. μόνῳ γὰρ κατώρθωτο φησὶν αὐτῷ ἀγαγεῖν τὸ στρατιωτικόν. δόξειε δ' ἂν τούτοις ἐναντία λέγειν, ἕν τε, μείζοσιν ἢ καθ' ἡνίοχον, τοῖς περὶ αὐτοῦ λόγοις τὸν πίνδαρον κεχρῆσθαι. ἑταῖρον γάρ φησι καὶ εὐεργέτην τοῦ βασιλέως. ὅπερ ἂν, εἰκότως ἐπὶ κηδεστοῦ λέγοιτο, ἢ ἐπὶ ἡνιόχου. φησὶ γάρ. ἑκόντι τοίνυν πρέπει νόῳ τὸν εὐεργέταν ἀντιάσαι. αὐτουργόν τινα τὸν κάρρωτον ἡγούμενον ἡνιοχῆσαι τὸ ἅρμα. διὰ τὸ, ἐπειδὴ πρὸς τοῖς κυρηναίοις ἁρματηλάτας εἶναι καὶ ἱππικούς. ὥστε ἀμφότερα τῷ ἀρκεσιλάῳ αὐτὸν κατεργάσασθαι. ἡνιοχῆσαί τε καὶ στρατολογῆσαι. Ὃς οὔτ' ἂν ἐπιμηθέος ἄγων. ἐπιμηθέος λέγουσιν ἐπίνοιαν, θυγατέρα τὴν μεταμέλειαν καὶ τὰ παραπλήσια. καθάπερ καὶ προμηθέος, τὴν προμήθειαν. νῦν οὖν ὁ πίνδαρος τὴν πρόφασιν αὐτὴν, ἐπιμηθέος εἶπε θυγατέρα. οὐκ ἐκόμισεν οὖν σοι ὦ ἀρκεσίλα φησὶν ὁ κάρρωτος λόγους καὶ προφάσεις, ἀλλὰ τὴν νίκην. εἰώθασι γὰρ οἱ ἡττηθέντες σκήπτεσθαι, πορίζόμενοι προφάσεις τῆς ἥττης. Ἄλλως. παρεισῆκται ὁ ἐπιμηθεὺς, ἀνόητος καὶ ἀπὸ τῶν ἀποβαινόντων συμπτωμάτων καὶ παθῶν, διδασκόμενος τὰ ἀσύμφορα καὶ μεταμελόμενος. ὁ δὲ τούτου ἀδελφὸς προμηθεὺς, καὶ σοφὸς καὶ προορώμενος. διὸ καὶ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ προμαθεῖν ἔχει. καὶ σοφοκλῆς δὲ ἐν τῷ προμηθεῖ, τοῦ προμηθέως θέλων λέγειν, τῆς φρονήσεως ἀντέχεσθαι καὶ μὴ τῆς μεταμελείας. ὀψίνοον δὲ τὴν πρόφασιν εἶπε, διὰ τὸ ὀψέ ποτε καὶ βραδέως, τὰ συμφέροντα καὶ ἀσύμφορα καταλαμβάνειν. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ὅς τις κάρρωτος, οὐ τὴν τοῦ βραδέως βουλευσαμένου θυγατέρα ἐπιμηθέος πρόφασιν ἄγων, εἰς τοὺς οἴκους τῶν βαττιαδῶν, τουτέστι τῶν κυρηναίων παρεγένετο. τουτέστιν, οὐχ ἡττηθεὶς καὶ προφασισάμενος αἰτίαν τῆς ἥττης ἦλθεν εἰς κυρήνην, ἀλλὰ νικήσας. Ἀλλ' ἀρισθάρματον ὕδατι κασταλίας. ἀλλ' ἐξοχώτατον ἐκ τῶν ἁρμάτων γέρας, ἐν πυθῶνι παραγεγονώς. ἀπὸ γὰρ τῆς πηγῆς, τὸ χωρίον ἀκουστέον, περιέβαλεν ὁ κάρρωτος ταῖς σαῖς κόμαις, ἀφθάρτοις ἡνίαις κατὰ τὸ τέμενος τοῦ δυωδεκαδρόμου ἅρματος ἐπαρκῶν. τουτέστι, τὸ στάδιον τοῖς ποσὶν ἐπαρκέσας, καὶ τὴν νίκην ἀπενεγκάμενος. φασὶ δέ τινες, ὅτι δώδεκα δρόμοις ἀνύει τὸ τέλειον ἅρμα. τὸ δὲ πωλικὸν, ὀκτώ. τοῦτο δὲ μαρτυρεῖ καὶ ὁ καλλίμαχος λέγων, Δωδεκάκις περὶ δίφρον ἐσύναγεν ὄμματα δίφρου. Ἀκηράτοις ἁνίαις. ἀκηράτοις ἁνίαις, παρὰ τὸ ἀδιαφθόροις εἶναι ἔφη. οὐ γὰρ διεφθάρησαν κατὰ τὸν δρόμον, ἀλλὰ διέμενον ὑγιεῖς. ἔξωθεν δὲ προσληπτέον τὴν κατὰ. ἵν' ᾖ, κατὰ τὸ τέμενος.

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.
σοφοὶ δ' ἔτι κάλλιον
φέροντι, καὶ τὰν θεόσ-
δοτον δύναμιν, σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν
δίκᾳ, πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται.
τὸ μὲν, ὅτι βασιλεὺς
ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων,
ἔχει συγγενὴς
ὀφθαλμὸς αἰδοιέστατον
γέρας, τεᾷ τοῦτο μι-
γνύμενον φρενί. μάκαρ δὲ καὶ
νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
εὖχος ἤδη παρὰ πυθιάδος
ἵπποις ἑλὼν, δέδεξαι
τόνδε κῶμον ἀνέρων. —
ἐπῳδ. κῶλ. ιδ'.
ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ, μή
σε λαθέτω κυράνᾳ,
γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον
ἀφροδίτας ἀειδόμενον.
παντὶ μὲν, θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν.
φιλεῖν δὲ κάρρωτον, ἔξοχ' ἑταίρων.

ἐάσω τὰ περὶ τὴν κυρήνην πράγματα τῷ ἀρκεσίλᾳ, κατ' ἐκεῖνο. Σοφοὶ δ' ἔτι κάλλιον. τοῦτό φησιν, ὅτι διδόασιν οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθά. οἱ δὲ σοφοὶ, καλλίονα ποιοῦσιν αὐτὰ προσεπικοσμοῦντες διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετήν. Φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον. ἀντὶ τοῦ φέρουσι καὶ ποιοῦσι. τὸ δὲ θεόσδοτον. ἀντὶ τοῦ, θεόσδοτον εἶναι. Σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ. σὲ δὲ δικαίως βαδίζοντα καὶ ζῶντα, πολλὴ σὺν εὐδαιμονία, πλοῦτος περιέχει. Τὸ μὲν, ὅτι βασιλεὺς ἐσσί. τοῦτο ἀττικὸν τὸ σχῆμα. τοῦτο μὲν, ὅτι βασιλεὺς εἶ μεγάλων πόλεων, ἔχει σου ὁ συγγενὴς ὀφθαλμὸς γέρας αἰδοιέστατον. τουτέστιν, ὁ ἴδιός σου ὀφθαλμὸς, βλέπει περισσὸν τὸ γέρας τῆς βασιλείας αἰδοιέστατον. ἤγουν βλέπει σεαυτὸν τιμώμενον. δύναται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὸ ὅλον σῶμα σημαίνεσθαι. καὶ καθ' αὑτὸ δὲ μακάριος εἶ. ὅτι τὰ πύθια ἐνίκησας. Μάκαρ δὲ καὶ νῦν κλεεννᾶς. μακάριος δὲ τυγχάνεις καὶ ᾠδῆς τοῦ παρόντος ὅτι τῆς ἐνδόξου πυθιάδος τὴν δόξαν τοῖς ἵπποις λαβὼν, ἐδέξω καὶ τοῦτον τὸν κῶμον καὶ ὕμνον παρὰ τῶν χορευτῶν. ὄντα ἀπόλλωνος παίγνιον. ἤτοι ὅτι μουσηγέτης ὁ θεός. παιδιὰ γὰρ ἀπόλλωνος ἡ χορεία. ἢ ἀπόλλωνος ἄθυρμα, τὴν νίκην. ἀπόλλωνι γὰρ ἀνιέρωται ὁ ἀγών. λέγει δὲ, ὅτι πύθια νενίκηκε. Τῷ, μή σε λαθέτω κυράνα. διὸ, μή σου λανθανέτω ἡ κυρήνη ἀνυμνουμένη. Ἀμφὶ κᾶπον. κῆπον ἀφροδίτης, τὴν κυρήνην φησὶν ὡς καλλίκαρπον. καὶ διὰ τοῦτο ἐράσμιον καὶ ἐπαφρόδιτον. εἰ μὴ ἄρα, τὸν τῶν χαρίτων λόφον, ὀνόμασεν οὕτως ἀφροδίτης κῆπον. καλλίμαχος. Ἠ ὑπὲρ αὐσταλέον χαρίτων λόφον. Παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν. ᾠδὴ παντὸς πράγματος δεῖ φησὶ, τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀνάπτειν. ὑπερτιθεῖν τε καὶ φιλεῖν. οὕτως ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ, φίλει. καὶ σὺ τοίνυν πρὸ μὲν πάντων, τῷ θεῷ ἀνατιθέναι. προσήκει δὲ φιλεῖν παρὰ τοὺς ἄλλους ἑταίρους, κάρρωτον. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. περὶ οὗ μέμνηται πρὸς τὸν ἀρκεσίλαον. οἱ δὲ, τὸν ἡνίοχον τούτου. ὅν φησιν ὁ πίνδαρος, τῆς πυθικῆς νίκης αἴτιον γενέσθαι τῷ ἀρκεσιλάῳ. καταλέγειν δὲ αὐτὸν καὶ στρατιωτικὸν ἀπὸ τῆς ἑλλάδος ἀθροῖσαί τε. ταῦτα δὲ ἱστοροῦνται, παρατιθέμενος τὰ θεοτίμου. ἐκ τοῦ πρώτου περὶ εἰρήνης, ἔχοντος οὕτως. διαπιστεύσαντι δὲ τὴν πρᾶξιν αἰσθόμενος ὁ ἀρκεσίλαος, καὶ βουλόμενος δι' αὐτοῦ τὰς ἑσπερίδας

ΤΩ ΑΥΤΩ ΑΡΚΕΣΙΛΑΩ, ΑΡΜΑΤΙ. ΕΙΔΟΣ, Ε'.

στρ. α'. κῶλ. ιδ'.

πλοῦτος εὐρυσθενής,
ὅταν τις ἀρετᾷ κεκρα-
μένον καθαρᾷ βροτήσιος ἀνὴρ,
πότμου παραδόντος, αὐτὸν ἀνάγῃ
πολύφιλον ἑπέταν,
ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα.
σύ τοί νιν κλυτᾶς
αἰῶνος ἄκραν βαθμίδων
ἄπο, σὺν εὐδοξίᾳ
μεταμείβεαι, ἕκατι χρυ-
σαρμάτου Κάστορος.
εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον
ὄμβρον, τεὰν καταιθύσ-
σει μάκαιραν ἑστίαν.

Ο πλοῦτος εὐρυσθενής. τὸν μετὰ ἀρετῆς πλοῦτόν φησιν, εὐρυσθενῆ εἶναι. τὸ γὰρ ἕτερον ἄνευ τοῦ ἑτέρου, οὐκ ἀσφαλές ἐστιν, ὡς καὶ Καλλίμαχός φησιν. Οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν. Οὔτ' ἀρετὴ, ἀφένοιο· καὶ ἴσα πάφε. Ο πλοῦτος ἄνευ ἀρετῆς, οὐκ ἀσινὴς παράμονος· μόνον οὕτως ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής ἐστιν ὄντως, καὶ μέγα ἰσχύει, ἐὰν κεκραμένος ἀρετῇ ὑπάρχῃ. πολύφιλον δέ φησιν αὐτὸν ἑπέταν, ἐπειδὴ τῷ πλουτοῦντι πολλοὶ ἕπονται. οὕτω δὲ Ἀρίσταρχος. ἔστι μὲν χωρὶς τὸ, πολύφιλον λέγειν. χωρὶς δὲ τὸ ἑπέταν. τοιοῦτός ἐστι τῷ ἔχοντι ὀπαδὸς, ὥστε πολλοὺς φίλους ποιεῖν. ἔστι δὲ καὶ συναμφότερα ἀκούειν. ᾧ πολλοὶ φίλοι ἕπονται. τὸ δὲ ἀνάγῃ, τὸ αὐτὸ τῷ αὔξει ἢ ἐν τῷ καθόλου, τὸν πολύφιλον πλοῦτον. ἢ ὅταν πολύφιλος αὐτὸν ἀνάγῃ, ὅτι πολύφιλοι οἱ πλούσιοι. τὸ δὲ ἑπέταν, τὸν τοῖς ἐν χρείᾳ καθεστηκόσιν ἑπόμενον. ὁ δὲ νοῦς. ὁ πλοῦτος ἄγαν ἰσχυρότατός ἐστιν, ὅταν τις αὐτὸν ἀρετῇ συγκεκραμένον καθαρᾷ, τῆς τύχης αὐτὸν παραδιδούσης ἀνάγῃ, πολύφιλον ὄντα, καὶ διδῷ τοῖς ἐν χρείᾳ καθεστηκόσιν. Ω θεόμορ' Ἀρκεσίλα, σύ τοί νιν. σὺ φησὶν, ὦ ἐκ θεοῦ ταύτην ἔχων τὴν μοῖραν Ἀρκεσίλαε. ὅ ἐστιν ἐκ θεῶν εἰληφὼς τὴν βασιλείαν, αὐτὸν τὸν πλοῦτον ἀπ' ἄκρων βαθμίδων τῆς αἰῶνος. τουτέστιν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ βίου, καὶ ἀφ' οὗ ἐγνωρίσθης τῷ κόσμῳ ἢ βίῳ, σὺν εὐδοξίᾳ μετέρχῃ. ὅτι οὐκ εἰς ῥᾳθυμίαν αὐτῷ χρώμενος εἰ. ἀλλ' εἰς τὰ δοξάζειν δυνάμενα. ἱπποτροφίας, καὶ τὰ τοιαῦτα. Διατί δὲ σὺν Κάστορι; ἢ ὅτι ἱππικὸς ὁ θεὸς, Ὅμηρος. Κάστορά θ' ἱππόδαμον. ὁ δὲ Ἀρκεσίλαος, ἱπποτρόφει. ἢ ὅτι δοκεῖ πρῶτος συνωρίδα καταζεῦξαι Κάστωρ. ἢ ὅτι ἄνωθεν οἱ Βαττιάδαι καὶ Ἀριστοτέλης, Λάκωνες ἦσαν. ὅθεν καὶ οἱ Τυνδαρίδαι. ἀπὸ γὰρ Λακώνων, εἰς Θήραν ἦλθον. ἀπὸ δὲ τῆς Θήρας εἰς Κυρήνην. ἢ ὅτι ἐπιφανῶς ἄγουσι Κυρηναῖοι τὰ Διοσκούρια, Βάττου πρώτου καταδείξαντος τὴν εὐχήν. Ἄλλως. κέλητα καὶ χαλινὸν, πρῶτος Βελλεροφόντης κατέζευξε. συνωρίδα, Κάστωρ. ἅρμα, Ἐριχθόνιος ὁ Ἀθηναῖος. ἀστράβην, Ὀξύλος ὁ Αἰτωλός. Εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον. ὁ Κάστωρ σοι, εὐδίαν παρασκευάζει. ἐπαινίττεται δὲ τὸν τῶν Κυρηναίων νεωτερισμόν. στάσις γὰρ ἐνέπεσεν αὐτῷ πρὸς τὸν δῆμον. ὃν δὴ χειμῶνα ἔφη. διχόθεν ὁ Κάστωρ εὐμενής σοι ἐστίν. εἴς τε τὴν εὐδαιμονίαν ἐκ χειμῶνος κατάστασιν, καὶ εἰς τὴν ἱππικὴν νίκην. Ἄλλως. Εὐδίαν ὅς. ὅστις ὁ Κάστωρ μετὰ τὸν χειμερινὸν ἐκεῖνον ὄμβρον τῶν πραγμάτων, περὶ τὴν σὴν μακαρίαν ἑστίαν καταλάμπει. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι ἐστα

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ πέμπτου εἴδους.

Τῆς πέμπτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων· ιγ. Τὸ πρῶτον, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ β', περιοδικόν· ὃ λέγεται διπλοῦς ἴαμβος· ἔστι δὲ δίμετρον ἰαμβικὸν ὑπερκατάληκτον. Τὸ γ', ὅμοιον τῷ αὐτῷ. Τὸ τέταρτον, τροχαϊκὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ε', ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ϛ', ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ζ', ὅμοιον τῷ τίς σαῖς παρέσιρε φρένας. Τὸ ὄγδοον, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ θ', ὅμοιον τῷ πρώτῳ, Τὸ δέκατον, παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον διακριτικόν· ὅ ἐστι, παίων τέταρτος. Τὸ ια', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δωδέκατον, ἰαμβικὸν, τρίμετρον καταληκτικόν· ὅ ἐστιν, ἐφθημιμερές. Τὸ ιγ', τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν.

Περὶ τῶν κώλων τῆς ἐπῳδῆς τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Ἡ ἐπῳδὴ, κώλων ἐστὶ δώδεκα σὺν δύο. Τὸ πρῶτον, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δεύτερον, ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ γ', ἰαμβικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ δ', περιοδικὸν διπλοῦς τροχαῖος ἀκατάληκτον. Τὸ ε', τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ἕκτον, περιοδικόν· ὃ λέγεται διπλοῦς ἴαμβος· ἔστι δὲ τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ζ', γλυκώνειον. Τὸ η', ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ θ', ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· ἰδίως δὲ ἐπήνεγκεν αὐτῷ τοὺς τροχαίους. Τὸ ι', ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ια', παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ιβ', ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ιγ', ὅμοιον τῷ αὐτῷ Τὸ ιδ', χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν· ὅμοιον τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς.

Περὶ τῆς ᾠδῆς.

Γέγραπται καὶ αὕτη ἡ ᾠδὴ, νικήσαντι τῷ αὐτῷ Ἀρκεσιλάῳ ἅρματι, τὴν τριακοστὴν πρώτην ὀλυμπιάδα. ἐπειδὴ δὲ διήγημα μᾶλλον ἐν τῷ πρώτῳ ἐπινίκῳ, ἢ περὶ ἐγκώμιον πεποίηται τῷ Πινδάρῳ, καὶ παρέκβασις διηγηματικὴ τῶν κατὰ Ἰάσονα, ἐδέησεν αὐτῷ, καὶ δεύτερον γράψαι ἐπινίκιον.

πρὸς παλαίει νῦν γε πατρῴ-
ας ἄπο γᾶς, ἄπο τε κτεάνων.
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος
Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου
ἱστίων, κεφ. ιγ.
ἱστίων. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν
νοῦσον διαντλήσας ποτὲ,
οἶκον ἰδεῖν. ἐπ' Ἀπόλ-
λωνός τε κράναις συμποσίας ἐφέπων,
θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν.
πολλάκις ἔν τε σοφοῖς δαιδαλέαν
φόρμιγγα βαστάζων πολί-
ταις ἡσυχίᾳ θιγέμεν.
μήτ' ὦν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς
δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. καί κε μυ-
θήσαιθ' ὁποίαν ἀρκεσίλα
εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων,
πρόσφατον θήβᾳ ξενωθείς. ※

χθόν. διὰ δὲ τούτου βούλεται σημαίνειν, ὅτι οὐκ ἀεὶ τὰ αὐτὰ μένει τῶν πραγμάτων. οὐχ ὅτι παρὰ ἀνθρώποις, ἀλλ' οὐδὲ παρὰ θεοῖς. Ἄλλως. καὶ μὲν καὶ ὁ δημόφιλος, τοσοῦτον ἔχει τὸ τῆς φυγῆς ἄχθος, ὅσον καὶ ὁ ἄτλας τῷ βάρει πιεζόμενος, διηνεκῶς προσπαλαίει τῷ οὐρανῷ. φέρει δὲ τῷ ἄτλαντι ὅμοιον ἄχθος δημόφιλος, τῆς πατρίδος, καὶ τῶν κτημάτων μακρὰ χωρισθείς. Λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος. τοῦτο πρὸς τὴν παράκλησιν ἁρμόζει. ὅτι καὶ τοὺς Τιτᾶνας Ζεὺς ἔλυσεν, ὑπὸ τοῦ χρόνου δεθέντας. τοῦτο δὲ εἴρηται, πρὸς τὸ μὴ δεῖν ἐν ταῖς τιμωρίαις, ἀδιάλλακτον ἔχειν τὸ ἔχθος. μὴ δὲ ἀθανάτοις ἔχειν τὰς λύπας. ἀπέλυσε δὲ ποτέ φησι καὶ ὁ Ζεὺς, τοὺς Τιτᾶνας τῆς τιμωρίας, καίτοι ἐπιθεμένοις αὐτοῦ τῇ ἀρχῇ, καὶ μεταστῆσαι βουληθέντας. ἐγκαλοῦσι δέ τινες τῷ πινδάρῳ, ὅτι οὐκ οἰκείως ἐπὶ τῆς διαλλαγῆς, τὸν ἄτλαντα παρείληφε. διηνεκῶς γὰρ μοχθεῖ. Ἐν δὲ χρόνῳ, μεταβολαί. μεταβολαὶ δὲ γίνονται ἀνέμων, ἐν χρόνῳ. ἐν χρόνῳ καὶ τὸ ἱστίον τῆς νεὼς, ἀδιάλειπτον ἔχει μεταβολὴν, τοῦ χειμερινοῦ λωφήσαντος ἀνέμου. Ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον. ἀλλὰ καταεύχεται δημόφιλος, ταύτην τὴν ἐνεστῶσαν ὀλεθριωτάτην νόσον τῆς φυγῆς διαντλήσας καὶ ἀποφυγὼν, τὸν κατὰ κυρήνην οἶκον θεάσασθαι. καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ ἀπόλλωνος κρήνῃ πάλιν συνήθως συμποσιάσαι, καὶ τὴν ψυχὴν ἐκδοῦναι πρὸς φιλοφροσύνην, καὶ συμπόσια. Πολλάκις ἔν τε σοφοῖς. διόλου, ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον, τὸ, εὔχεται. εὔχεται φησὶ πολλάκις, τὴν πεποικιλμένην κιθάραν ἐν σοφοῖς βαστάζων καὶ μουσικευόμενος ἐν τοῖς πολίταις, λοιπὸν ἐν ἡσυχίᾳ εἶναι. μή τί τινι κακὸν προστριψάμενος. καὶ αὐτὸς δὲ ἀβλαβὴς ὢν τὸ λοιπὸν πρὸς τοὺς πολίτας. Ἄλλως. δαιδαλέαν φόρμιγγά φησι βαστάζων. ὥς τε ἀπαγγεῖλαι, τὰ ὑπὸ πινδάρου αὐτῷ δεδομένα ποιήματα. θέλει δὲ φάναι, ὅτι καὶ μουσικός ἐστι. Καί κε μυθήσαιτο. καὶ δὴ, εἴποι ἂν σοι ὁποίαν εὗρε πηγὴν τοῦ θείου ἐπῶν. ὡς πρὸς ἑαυτὸν τοῦτο λέγει, ὅτι θαυμαστῶς γράφει. Πρόσφατον θήβᾳ. ἀρτίως ἐπιξενωθεὶς, καὶ ἐπιδημήσας ταῖς θήβαις. παραγέγονε γὰρ πρὸς τὸν πίνδαρον ὁ δημόφιλος, ἵνα αὐτὸν ἀξιώσῃ διὰ τοῦ ὕμνου διαλλάξαι αὐτὸν, πρὸς τὸν ἀρκεσίλαον.

Τέλος τοῦ τετάρτου, τῶν πυθίων εἰδῶν.

ὀρφανίζει μὲν κακὰν
γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός.
ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν
οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς,
οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ
καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει.
εὖ νιν ἔγνωκε. θεράπων δέ οἱ οὐ
δράστας ὀπαδεῖ. φαντὶ δ' ἔμμεν
τοῦτ' ἀνιαρότατον,
καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκα
ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ
μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ

Ὀρφανίζει μέν. ἐρημοῖ, ἀποχωρίζει. τουτέστιν, ἥκιστα κακολογεῖ. οἷον, τῆς ἐλευθερίου φωνῆς, τὴν κακὴν καὶ λάβρον γλῶσσαν χωρίζει. ἤτοι, οὐκ ἔστιν ὑβριστής. ὁ δὲ νοῦς, τοιοῦτος. ἀποχωρίζει μὲν τῆς ἐλευθερίου αὐτοῦ φωνῆς, τὴν κακογλωσσίαν. ἔμαθεν δὲ βδελύττεσθαι τοὺς ὑβριστάς. οὔτι μὴν τοῖς ἀγαθοῖς, ἐξεναντίας φιλονεικεῖ. οὐδὲ τὸ τῶν πραγμάτων τέλος, πρὸς αὔξησιν μηκύνει. ὁ γὰρ ἐν ἀνθρώποις καιρός, οἱονεὶ βίος, βραχὺ ἔχει τὸ μέτρον. οἱονεί, ἡ τῶν πραγμάτων εὐκαιρία, ῥᾳδίαν ἔχει τὴν παραδρομήν. Ἄλλως. τῆς ἑαυτοῦ φανερᾶς καὶ ἐκλάμπρου φωνῆς, ὀρφανίζει τὴν κακὴν γλῶσσαν. ὅ ἐστι, τὴν κακολογίαν. ἢ οὕτω· τὴν κακὴν γλῶσσαν τῆς φανερᾶς φωνῆς, ὀρφανὴν ποιεῖ. οἷον, οὐδὲν φθέγγεται κακόν. κακὴν γλῶτταν ὀρφανὴν φωνῆς ἔχει. Οὐκ ἐρίζων ἀντία. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν Ἡσιόδου ἔργων εἴληπται. ἐκεῖνος γάρ, παραινεῖ μὴ ὁμιλεῖν τοῖς κακοῖς. μηδὲ ἀντιπίπτειν, μηδὲ ψέγειν τοὺς ἀγαθούς. Μηδὲ κακῶν ἑτάρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικητῆρα. Ὅμηρος δέ, τὸν Θερσίτην εἰσήγαγε φιλόκακον, καὶ μισάγαθον. ὅσοις γὰρ ὁ ποιητὴς ἐγκεκωμίακε κατ' ἀρετήν, τούτοις ἔψεγε. διὸ καὶ ἔλεγεν. Ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν, ἠδ' Ὀδυσῆϊ. Ὁ γὰρ καιρός. καιρός, ὁ χρόνος. ἡ εὐκαιρία βραχὺ μέτρον ἔχει. οὐκ ἔστι πολὺ τοῖς ἀνθρώποις παρατείνον ἔχει τὸ μέτρον, ἀλλὰ σπάνιόν ἐστι καὶ βραχὺς ὁ χρόνος. διὸ καὶ δεῖ, ὅτε ἔξεστιν αὐτὸν λαμβάνειν, ἐκτὸς ἔχειν πόδα τῶν καλῶν ὧν γινώσκει. Εὖ νιν ἔγνωκε. πολλοὶ κατὰ τοῦτο τὸ ῥητὸν ἐξηγήσεις προεχώρησαν. τῷ καιρῷ ἕπεται φησὶν ὁ Δημόφιλος, οὐχ ὡς δράστας, ὅ ἐστι δραπέτης. οὐ πανουργῶν, οὐδὲ τὰ παρ' αὐτοῦ προσταττόμενα ὑποτιθέμενος, καὶ ἀναβαλλόμενος τὰ προσήκοντα. Ἄλλως. οὐκ ἀποδιδράσκει τὸν καιρὸν ὁ Δημόφιλος. ἀκολουθεῖ δέ φησιν αὐτῷ ὁ καιρός, θεράπων οὐ δράστης, ἀλλὰ παράμονος. τουτέστιν, οὐ παρέρχεται αὐτόν, ἀλλὰ πάντα τὰ καίρια γινώσκει. Φαντὶ δ' ἔμμεν. φασὶ δὲ τοῦτ' ἀνιαρότατον εἶναι. τὸ γινώσκοντά τινα τὰ καλά, τῇ ἀνάγκῃ ἤτοι δι' ἀνάγκην τούτων ἐκτὸς εἶναι, καὶ μηδὲν ἀπολαύειν αὐτῶν δύνασθαι, ἐφ' ὅσον βούλεται. ὅτι καὶ ὁ Δημόφιλος εἰδὼς τὰ τῆς πατρίδος καλά, ἀνάγκῃ τῆς φυγῆς, οὐκ ἐχρήσατο αὐτοῖς. Ἄλλως. χαλεπόν ἐστι φησὶ τὸ γινώσκειν ὅτι καλὸν μέν, μὴ πράσσειν δὲ αὐτό. τὸ γὰρ ἔξω πόδας ἔχειν, τοιοῦτόν ἐστι. μήτι ἐν αὐτῷ εἶναι τὸ εὖ πράττειν, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης αὐτὸ προσίεσθαι. ἢ οὕτω. λυπηρὸν τὸν καλῶς ποιοῦντα, κακῶς ἀκούειν. Καὶ μὰν κεῖνος Ἄτλας. τοῦτό φησιν, ἀντὶ τοῦ, καὶ παρὰ θεοῖς τὰ πράγματα ποικίλας ἔχει τὰς μεταβολάς. ὁ γοῦν Ἄτλας, κακῶς πάσχει τὸν οὐρανὸν βαστάζων, πρότερον αὐτὸ

ρατὴρ φαίνηται. τὶν δὲ τού-
των ἐξυφαίνονται χάριτες.
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυρά-
νας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.

στρ. ιγ΄. κῶλ. ιγ΄.

τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος,
ῥῆμα πόρσυν'· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα
τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν.
αὔξεται καὶ μοῖσα δι' ἀγγελίας
ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα
καὶ τὸ κλεεννότατον
Βάττου μέγαρον, δικαιᾶν
Δαμοφίλου πραπίδων.
κεῖνος γὰρ ἐν παισὶ νέος.
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς, ἐγκύρ-
σαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ.

Τὶν δὲ τούτων. διπλῆ ἐστιν ἡ διά-
νοια. καὶ αἱ μὲν, οὕτως ἀποδεδώκα-
σι. σοὶ δὲ τούτων αἱ χάριτες κατα-
πράττονται, ἐὰν τῆς Δημοφίλου φυ-
γῆς φροντίσῃς. αἱ δὲ, οὕτως. ὅτι μάλι-
στα παρὰ σοῦ, αἱ τοιαῦται χάριτες γί-
νονται καὶ πράξεις περὶ τῶν διοικου-
μένων ἐν τῇ βασιλείᾳ. Ἢ ἄλλως.
σοὶ δὲ τοῦ κυβερνᾶσθαι ὑπὸ θεῶν ἐκτε-
λοῦνται χάριτες. ἢ οὕτω. σοὶ δὲ καὶ τοῦ
κατορθῶσαι ὑπὸ θεῶν, αἱ χάριτες ὑπό-
κεινται. ἢ καὶ οὕτω. σοὶ δὲ, καὶ τοῦ κα-
τορθῶσαι τὴν πόλιν, αἱ χάριτες ἐξυ-
φαίνονται ὑπὸ θεῶν. ἢ παρὰ τῶν θεῶν
κατασκευάζονται. τουτέστιν, ἔχεις
παρὰ θεῶν δεδωρημένον, τὸ δύνασθαι
τὴν πόλιν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποδοῦναι
κατάστημα. Τλᾶθι. ἰδίως τὸ, τλᾶ-
θι κέχρηται, ἀντὶ τοῦ, ὑπόμεινε, καὶ πράως φέρε τὰ ἡμαρτημένα. Ἢ τλᾶθι, τᾶς εὐ-
δαίμονος. ὑπόμεινον, περὶ τῆς εὐδαίμονος φησὶ Κυρήνης πᾶσαν ἔχειν σπουδήν. ὡς καὶ
τῆς πόλεως λυπουμένης καὶ ζητούσης τοὺς φυγαδευθέντας πολίτας, καὶ ὀφείλοντος
αὐτοῦ, τιμῆσαι τὸ δαιμόνιον. Τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε. τῶν δὲ Ὁμήρου, καὶ τόδε σύνθες
τὸ ῥῆμα. ὅσον, καθὰ μνήμην ἔχε, καὶ τίμα. διὰ γὰρ τοῦ, πόρσυνε, καὶ τόδε ἀκουστέον. ἐκεί-
νου δὲ τῶν ἐπῶν μέμνηται, τοῦ, Ἐσθλὸν καὶ τὸ, τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ. τοῦ-
το δὲ πρὸς ἑαυτὸν ὁ Πίνδαρος ἀνάγει. ὅτι ὀφείλεις μοι πεισθῆναι πρεσβεύοντι, ὡς ἀ-
γαθὰ ἀγγέλλω. Αὔξεται καὶ μοῖσα. ἀντιστρόφως εἶπε. θέλει γὰρ εἰπεῖν. αὔξεται δ' ἡ
ἀγγελία, διὰ μουσικῆς τῆς ἑαυτοῦ. αὔξεται, καὶ ὀρθὴ γίνεται ἡ ἀγγελία, τουτέστι
διὰ τῆς ποιήσεως. αὕτη γὰρ ἡ ἀγγέλλουσα, καὶ συμβουλεύουσα τῷ Ἀρκεσιλάῳ διαλύ-
σασθαι πρὸς τοὺς πολίτας. ὁ δὲ νοῦς. αὔξεται καὶ ἡ ποίησις δι' ὀρθῆς ἀγγελίας, καὶ
παιδείας. Ἐπέγνω μὲν Κυράνα. ἀντὶ τοῦ ἐπειράθη. γνῶσιν ἔσχεν. ὁ δὲ νοῦς, ἐπέ-
γνω μὲν, καὶ ἡ Κυρήνη, καὶ ὁ τοῦ Βάττου οἶκος, τουτέστι, τὸ σὸν ὦ Ἀρκεσίλαε ὄνομα.
τὴν δικαιοσύνην τῶν Δημοφίλου φρενῶν. τὸ δὲ δικαιᾶν, παροξυτόνως. ἵν' ᾖ τὴν δίκην.
ὡς καὶ τὴν ἀρχὴν, ἀρχαίαν παραγώγως. ἢ περισπωμένως. ἵν' ᾖ, δικαιῶν Δημοφίλου
πραπίδων. Κεῖνος γὰρ ἐν παισὶ, νέος. ἐκεῖνος γὰρ ὁ Δημόφιλος, ἐν μὲν παισὶ, τὴν
ἡλικίαν νεώτερος φανεὶς ἐστιν. ἐν δὲ φρεσὶ, πρεσβύτερος τὸ φρόνημα. ὥσπερ ἂν ἑκατον-
ταετεῖ τῷ χρόνῳ ἐπιτυχών. οἱονεὶ, οὕτω φρόνιμός ἐστιν, ὥσπερ εἰ ἑκατονταέτης ἀνήρ.
τοῦτο δὲ ἐὰν κυρίως ἀκούηται, ἀπεμφαίνει. ὁ γὰρ ἑκατονταέτης ἀνὴρ, παραφρονεῖ.
δεῖ οὖν μεταλαμβάνειν, εἰς τὸ πολυέτης. ὡς τὸ, οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόνζυγος. ἢ πολύζυ-
γος. τουτέστι, φρόνιμός ἐστιν, ὡς πολυέτης ἀνήρ.

εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει
ἐξερείψοι κεν μεγάλας δρυός, αἰ-
σχύνοι δέ οἱ θαητὸν εἶδος.
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖ-
σα, δίδοι ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον
πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον,
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσι
δεσποσύναισιν ἐρειδομένα
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει
δύστανον ἐν τείχεσιν,
ἑὸν ἐρημώσαισα χῶρον.
ἐπῳδ. κεφ. ιγ.
Ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος,
Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
χρὴ μαλακὰν χέρα προσ-
βάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι
καὶ φαυροτέροις. ἀλλ' ἐπὶ χώ-
ρας αὖθις ἕσσαι, δυσπαλὲς
δὴ γίνεται ἐξαπίνας,
εἰ μὴ θεὸς ἁγεμόνεσσι κυβερ-

αἴσχιστος γέγονε τῆς πατρίδος. καὶ φυγὰς δ' οὐδεὶς, ἔρχεται εἰς θήβας. καὶ ἀξιοῖ τὸν πίνδαρον. τινὲς δὲ, ὅτι καὶ τὸν μισθὸν τῆς ἐπινικίου δίδωσι τῷ πινδάρῳ αὐτὸς, ὥς τε τῇ τῆς ἐπινικίου γραφῇ διαλλάξαι αὐτὸν πρὸς τὸν ἀρκεσίλαον, ἦν δὲ αὐτῷ καὶ πρὸς γένος. Εἰ γάρ τις ὄζοις. περὶ δημοφίλου ἀλληγορεῖται τὸ αἴνιγμα. εἰ γάρ τις φησὶ περικόψει δρῦν, ὅμως δὲ καὶ τὸν καρπὸν ἀποβεβληκυῖα, φέρει περὶ ἑαυτῆς ψῆφον. γενομένη, ἢ οὐδὸς, ἢ, τι ἄλλο τοιοῦτον. ὡς καὶ ὅμηρος. Οὐδὸν τε δρύϊνον προσεβήσατο. ἢ τὸ πανέσχατον, εἴ ποτε πυρὸς χειμερίου χρεία γένηται, πρὸς ἀλέαν χρήσεται. ἔτι χρήσιμος ἐστίν. ὁ δὲ νοῦς, τοιοῦτος. εἰ γάρ τις μεγάλης δρυὸς ἐκκόψει κλάδους, καὶ καταισχύνει αὐτῆς τὸ θαυμαστὸν εἶδος τῇ τῶν ἀκρεμόνων περικοπῇ, ὅμως καὶ φθινόκαρπος οὖσα, ψῆφον περὶ αὐτῆς δίδωσιν, ὅτι δύναται εἴς τι χρησιμεύειν, καὶ ἄκαρπος οὖσα. ὅταν αὐτὴ κατὰ τὸν χειμῶνα, πῦρ λοίσθιον γένηται. Ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος. οὐχ ὅτι ἰατὴρ ἤτοι ἰατρὸς ἦν ὁ ἀρκεσίλαος, ἀλλ' ὅτι ἐνόσει τὴν φυγὴν ὁ δημόφιλος. φησὶ γοῦν, δεῖν αὐτὸν πρὸς σοῦ θεραπεύεσθαι. τουτέστι, θεραπευτικὸς εἶ τῆς παρούσης καταστάσεως. τοῦτο γὰρ δηλοῖ, τὸ, ἐπικαιρότατος. Παιάν τέ σοι τιμᾷ. ὁ δὲ ἀπόλλων σοι τετίμηκε τὴν ζωήν. τῇ μέντοι τροπῇ ἐπιμένει δι' ὅλου. ἰατρικῆς γὰρ προστάτης ὁ θεός. Ἄλλως. Παιάν τέ σοι. καὶ αὐτός σοι ὁ παιὰν, τὴν εἰς τοῦτο δύναμιν παρέχεται. ποιεῖται δὲ τὸν λόγον, ὑποψίας ἐνεστώσης τοῖς κυρηναίοις πρὸς τὸν ἀρκεσίλαον, καὶ ταραττομένων αὐτῶν ὑπ' ἐκείνου, ἢ ἐλαττουμένων, παραιτούμενος καταστῆσαι τὴν πόλιν ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον. Χρὴ μαλακάν. προσήκει σε πραεῖαν ἐπιφέροντα τὴν χεῖρα, θεραπεύειν τὴν τοῦ ἕλκους τρῶσιν. καὶ μὴ τὰς ἀλγηδόνας τρίβειν. καὶ ταῦτα μεταφορικῶς ἀκουστέον. δεῖ φησὶν αὐτὸν, μαλακὴν προσφέροντα τὴν χεῖρα, τὴν τοῦ ἕλκους τρῶσιν θεραπεύειν. ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι. τὸ μὲν γὰρ διασεῖσαι πόλιν, καὶ τοῖς ἀσθενεστέραις ῥᾴδιόν ἐστι. μή τοι γε δὴ, τοῖς ἐν δυνάμει κειμένοις. ὃ νῦν εἰώθαμεν λέγειν, τὸ κακὸν, ῥᾴδιον ποιῆσαι. ἀλλὰ διασεισθεῖσαν πόλιν ἐπὶ χώρας καταστῆσαι, δυσχερές ἐστιν, ἐὰν μὴ θεὸς ἡγεῖται τοῖς δυναστεύουσιν, εἰς τὸ αὐτὸ πειρωμένοις ἀγαγεῖν κατάστημα.

φάμου φυτευθὲν, λαχὸν αἰεὶ
τέλλεται. καὶ λακεδαι
μονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἤθεσιν, ἄν ποτε καλ
λίσταν ἀπῴκησαν, χρόνῳ
νᾶσον. ἔνθεν δ' ὔμμιν λατοΐ
δας ἔπορεν λιβύας πεδίον.
σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλ
λειν, ἄστυ χρυσοθρόνου
διανέμειν θεῖον κυράνας, —
ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.
ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις.
Γνῶθι νῦν τὰν οἰδιπόδα σοφίαν.

γόνος ἀρκεσιλάου. Ἄλλως τὸ, Τόδε
γὰρ γένος εὐφάμου φυτευθέν. διὰ τού
των τὴν ἐν ἀρχῇ πρόθεσιν συγκε
φαλαιοῖ, καθ' ἣν εἶπε τὸν ἀρκεσί
λαον ταῖς μούσαις ἀποδώσειν, καὶ
τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ. μετὰ
γὰρ ἐκεῖνο πλεύσαντων μινυῶν, θεό
πομποι σφίσι τιμαὶ φυτευθέν. τοῦ
εὐφήμου γεννήσαντος ἐκ τῆς λημνί
ας τὸν, τούτων ἀρχηγὸν τοῦ γένους.
οἱ γὰρ ἀπὸ τούτων, ἐκπεσόντες
ἐκ λήμνου, εἰς λακεδαίμονα πα
ρεγένοντο. ἐκεῖθεν δὲ ἀπῴκησαν,
εἰς τὴν πρότερον καλουμένην καλ
λίστην νῆσον. θήρα τὴν ἀποικίαν ἀγα
γόντος. ἀφ' οὗ θήρα μετωνομάσθη.

Διαποροῦσι δέ τινες, διατί μόνου εὐφήμου μνημονεύει, πολλῶν ταῖς λημνίαις πλησιασάντων; Ἐπιλύεται δὲ ὁ δίδυμος ταύτην τὴν ἀπορίαν. φάσκων, ὅτι ἀπὸ εὐφήμου τούτου, ἐγένετό τις καὶ ἕτερος εὔφημος, ὁ σὺν βάττῳ τὴν κυρήνην κτίσας. ὃν διὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἐκείνου τις ὑποτοπάσειεν εἶναι. ἐγένοντο δὲ, καὶ πλείους εὔφημοι. πρῶτος, ὁ μηκιονίκης, καὶ ποσειδῶνος. δεύτερος, ὁ σάμου παῖς, ἀπόγονος τοῦ πρώτου εὐφήμου. τρίτος, ὁ σὺν βάττῳ. τέταρτος, ὁ κατὰ τὸν ἀρκεσίλαον. ὃν ξενολογήσοντα ἔπεμψεν ὁ βασιλεύς. καὶ τὸν πυθικὸν ἀγῶνα ἀγωνιούμενον. Ἄν ποτε καλλίσταν ἀπῴκησαν, χρόνῳ νᾶσον. χαῦρις βούλεται γράφειν, ἔν ποτε, αὐτὶ τοῦ αὖ ποτε, κατὰ τὴν πινδάρου συνήθειαν. τὸ δὲ ἑξῆς, αἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἡρώων γεγεννημέναι παῖδες, καὶ τοῖς λακεδαιμονίοις μιχθέντες, κατὰ τὴν ζήτησιν τῶν πατέρων, παρέβαλον εἰς τὴν ἑλλάδα, καὶ εἰς τὴν καλλίστην ποτὲ χρόνῳ ἀπῴκησαν. καλλίστην δὲ τὴν θήραν φησὶ καλλίμαχος. Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὔνομα, θήρη. Ἔνθεν δ' ὔμμι λατοΐδας ἔπορεν. ἐντεῦθεν δέ φησιν ἐκ τῆς θήρας τῷ σῷ γένει ἀρκεσίλα, ὁ ἀπόλλων χρησμοῖς καὶ μαντείαις δέδωκε σὺν θεῷ, τὸ τῆς λιβύης πεδίον τιμαῖς αὔξειν τὸ θεῖον πόλισμα καὶ διοικεῖν, τῆς τίμιον ἐχούσης θρόνον κυρήνης. ἵνα εὕρῃ τὴν νύμφην τὸν λόγον ἀνάγομεν, τοῖς συνετὴν γνῶσιν εὑροῦσι. Γνῶθι νῦν, τὰν οἰδιπόδα σοφίαν. Προτρέπεται τὸν ἀρκεσίλαον ὁ πίνδαρος συνορᾷν αὐτοῦ τὸ αἴνιγμα. τὸ γὰρ, τὰν οἰδιπόδα σοφίαν, τοῦτο βούλεται. ὅτι κἀκεῖνος τὸ τῆς σφιγγὸς αἴνιγμα ἔλυσεν. ὃ δὲ αἰνίττεται, τοιοῦτόν ἐστιν. ἐστασίασαν τινες ἐν τῇ κυρήνῃ κατὰ τοῦ ἀρκεσιλάου, βουλόμενοι αὐτὸν μεταστῆσαι τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ, ἐγκρατέστερος αὐτῶν γενόμενος, ἐφυγάδευσεν αὐτοὺς τῆς πατρίδος. ἐν τοῖς συστασιώταις, ἦν καὶ ὁ δημόφιλος. ὃς καὶ αὐτὸς

Λημνίων γυναικῶν τῶν ἀνδροφόνων τῷ ἔθνει. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμίγησαν. Πελίαο φόνον. ὁ Χαῖρις οὐ βούλεται συνθέτως ἀναγινώσκειν τὸ, πελιαοφόνον. Ἔν τ' ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν. προσεπέλασαν δὲ καὶ τῷ ὠκεανῷ, καὶ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. καινῶς δὲ ὁ Πίνδαρος εἰς ταῦτα τὰ πελάγη ἱστορεῖ πεπλανῆσθαι τοὺς Ἀργοναύτας. Ἄλλως τὸ, Ἔν τ' ὠκεανοῦ πελάγεσσιν. ἔνιοι φασὶ τὴν πρόθεσιν περιττεύειν τοῦ λόγου. εἴληφε δὲ ὁ Πίνδαρος, τὸ πρῶτον πάντων γινόμενον. καὶ αὐτὸ πεπραγμένως ἔσχατον τέθεικεν. εἰς μὲν γὰρ τὸν ὠκεανόν, καὶ τὴν ἐρυθρὰν εἰσέβαλον, φεύγοντες ἐκ Κόλχων. ταῖς δὲ Λημνίαις ἐμίγησαν, πρὶν εἰς τὸν πόντον ἀποπλεῦσαι. ἀλλ' ἵνα ἐπὶ τὴν τοῦ γένους ἀρχὴν ἐπανέλθῃ, τὸ πρότερον αὐτὸ πεπραγμένως, ὕστερον ἔθηκεν, οὐκ ἀκολούθως. οὐ γὰρ ὑποστρέφοντες προσέβαλον τῇ Λήμνῳ. ἀλλ' ἀπιόντες. Ἀνδροφόνων γυναικῶν. ἀνδροφόνων γυναικῶν φησίν, ἐξ ἐκείνης τῆς ἱστορίας. αἱ τῶν Λημνίων γυναῖκες ἀσεβήσασαι εἰς τὴν Ἀφροδίτην, διηνεκῶς ἔσχον μηνιοῦσαν τὴν θεόν. μῖσος γὰρ αὐταῖς πρὸς τοὺς ἄνδρας προσετρίψατο. καὶ οὕτως ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς Θρᾷκας πολεμοῦντες, κἀκ τοῦ πολέμου τὰς αἰχμαλώτιδας λαβόντες, παρεκοιμῶντο. ἐφ' ᾧ ζηλοτυπήσασαι αἱ γυναῖκες, ἐψηφίσαντο ἐκ Θρᾴκης τοὺς ἄνδρας ὑποστρέψαντας ἀνελεῖν. ὅπερ καὶ πεποιήκασιν. Ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις. οἱ μὲν τῶν ἱστορικῶν βούλονται τοὺς Ἀργοναύτας ἀγωνίζεσθαι ἐπὶ τοῖς ἀναιρεθεῖσιν ἀνδράσιν. οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ Θόαντος φόνῳ. τὸ δὲ ἔνθα, ἐν τῇ Λήμνῳ. ἐν τίσι ἀγῶσιν ἐπεδείξαντο τῶν μελῶν τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν κρίσιν ἀγωνιζόμενοι περὶ ἐσθῆτος. τὸ δὲ, ἐσθᾶτος ἀμφίς, ἀμφίβολον. τὸ πρότερον τῆς ἐσθῆτος χωρὶς ἠγωνίσαντο, τουτέστι γυμνοί. ἢ τὸ ἀμφὶς ἀντὶ τῆς περὶ δεκτέον. χρῶνται γὰρ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τούτου. ἵν' ᾖ τὸ ἔπαθλον ἐσθής. ὡς τι περὶ ἐσθῆτος αὐτοὺς ἠγωνίσθαι, ὃ καὶ ὑγιές ἐστι. καὶ γὰρ καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐστὶν ἡ ἱστορία. ὅτι περὶ ἐσθῆτος ἠγωνίσαντο. καὶ Πίνδαρος, ἐν Ὀλυμπιονίκαις. Τουτάκις ἁμετέρας ἀκτῖνας. τηνικαῦτα δὲ τοῦ σοῦ γένους τὰς λαμπηδόνας καὶ καταβολάς, σὺν εὐδαιμονίᾳ διεδέξατο, μεμοιραμένον ἦμαρ, ἢ νύκτες. ὁ δὲ νοῦς. τότε τηνικαῦτα τοῦ σοῦ γένους ἡ καταβολὴ γέγονεν, ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἐν νυκτί. Ἄλλως. τοῦτο λέγει ὅτι ἢ νυκτός, ἢ ἡμέρας συνελθόντες ταῖς Λημνιάσι γυναιξὶν οἱ ἥρωες, ἔσχον ὑμᾶς. Τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου. ἀποστρέφει τὸν λόγον, πρὸς τὸν Ἀρκεσίλαον. ἐπεὶ Ἀριστοτέλης ὁ πρόγονος αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν Λημνίων γυναικῶν ἦν. οἱ γὰρ Ἀργοναῦται ἐν τῇ Λήμνῳ, ταῖς Λημνιάσιν ἐπλησίασαν. ἐν αἷς καὶ Εὔφημος Μαλάχῃ συνελθών, Λευκοφάνην ἐγέννησεν. ἀφ' ὧν Ἀριστοτέλης ὁ πρό-

πᾶι καὶ Πελίαο φόνον.
ἔν τ' ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν,
πόντῳ τ' ἐρυθρῷ, Λαμνιᾶν
τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων.
ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδεί-
ξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς. —

στρ. ιβ'. κῶλ. ιδ'.

καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς
σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας
ἀκτῖνας ὄλβου δέξατο μοιρίδιον
ἆμαρ, ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος Εὐ-

φίας ὄρεπον· μειλιχίαις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ᾽· αὐτίκα δ᾽ ἀελίου
θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν
ἔννεπεν· ἔνθα νιν ἐκ-
τάνυσαν φρίξου μάχαιραι.
ἤλπετο δ᾽ οὐκέτι οἱ
κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον·
κεῖτο γὰρ λόχμα· δράκοντος
δ᾽ εἴχετο λαβροτάταν γενύων·
ὃς πάχει μάκει τε πεν-
τηκόντορον ναῦν κρατεῖ·
τέλεσαν ἂν πλαγαὶ σιδήρου—

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ᾽.

μακρά μοι νεῖσθαι κατ᾽ ἀμαξιτόν· ὥ-
ρα γὰρ συνάπτει· καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν·
πολλοῖσι δ᾽ ἅγημαι σοφίας ἑτέροις·
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις
ποικιλόνωτον ὄφιν ὦ ρκεσίλα·
κλέψεν τε μήδειαν σὺν αὐ-

τουτέστι, ἔστεργον, ἐστεφάνουν. Αὐτίκα δ᾽ ἀελίου θαυμαστὸς υἱός. αἰήτης δὲ ὁ τοῦ ἡλίου φησὶ παῖς αἰήτης, τὸ χρυσόμαλλον κῶας, ὑπέδειξεν τῷ ἰάσονι. ἔνθα αὐτὸ ἐξέτειναν αἱ τοῦ φρίξου μάχαιραι. τουτέστιν, ἡ περὶ τὸ ἐκδέρειν τοῦ φρίξου ἐνέργεια. φυξίῳ γὰρ διὶ, τὸ δέρος ἀνιέρωσεν. ἔνιοι δέ φασιν ὑπὸ τοῦ φρίξου ἀνατεθῆναι τῷ ἄρει, τὸ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ δέρος. Κεῖτο γὰρ λόχμα. τῷ δάσει τῆς ὕλης. λόχμη γὰρ τὸ δάσος. καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ. Ἔνθα δ᾽ ἄρ᾽ ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς. Λείπει δὲ ἡ ὑπό. ὑπερεῖχε δέ φησιν ὁ δράκων. πεντηκόντορον ναῦν ἐνίκα. τῷ μεγέθει μείζων ἦν αὐτῆς. ἢ οὕτως. εἰ ἐνέβαλες αὐτὸν εἰς τὴν πεντηκόντορον ναῦν, πλήρωμα αὐτῆς ἐγίνετο. ὥστε πλοῖον τινὰ μέρος αὐτοῦ, καὶ ἀποκεῖσθαι. ὁ δὲ νοῦς, κατείχετο δέ φησι τὸ κῶας ὑπὸ τῶν δεινοτάτων τοῦ δράκοντος γενύων. ὃς, καὶ τῷ πάχει, καὶ τῷ μήκει τοῦ σώματος, πεντηκόντορον ναῦν κατεῖχεν. ἤως ἔνιοι. ἐμβληθεὶς ἐπλήρου ναῦν πεντηκόντορον. Αν πληγαὶ σιδήρου. ἥν τινα ναῦν συνετέλεσαν αἱ τοῦ σιδήρου πληγαί. πάλιν τῷ συνήθει σχήματι, καὶ τρόπῳ κέχρηται. τὸ ἑνικὸν, τῷ πληθυντικῷ συζεύξας. καί τοι παρὸν εἰπεῖν τέλεσε. γράφεται δὲ καὶ τέλεσσαν. Κατ᾽ ἀμαξιτόν. αὐτὶ τοῦ, μακρὸς λέγω τὰ ποιήματα. καὶ ἐπεκτείνω καθὰ τὴν ὁδὸν ταύτην τῶν ἐγκωμίων τοῦ ἰάσονος, πορεύεσθαι μὴ λέγων. καιρὸς γάρ με ἐπείγει, ὡς τε πρὸς τὸν ἀρκεσίλαον ἀναδραμεῖν. καί τινα οἶδα ὁδὸν βραχεῖαν. τουτέστιν, οἶδα καθὰ τοὺς ἐξηγητὰς, καὶ βραχέα λέγειν. Σοφίας ἑτέροις. ἤτοι ταύτης τῆς σοφίας, τῆς περὶ τὸ συντόμως λέγειν, καὶ ἄλλων γέγονα καθηγητὴς, ὅ ἐστι διδάσκαλος. ἢ πολλοῖς περιέχων ἄλλοις ὡς ἐν συντομίᾳ, ὥστε ταχέως αὐτὰ ἐξηγεῖσθαι. Κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα. ἐπισυνάπτει τῆς ἱστορίας τὸ συμπέρασμα, καὶ φησίν. ὁ δὲ ἰάσων, ἀνεῖλε ταῖς τῆς μηδείας τέχναις, τὸν γλαυκόφθαλμον καὶ πεποικιλμένον ἔχοντα νῶτον ὄφιν ἀρκεσίλαν. Κλέψεν τε μήδειαν. ἔκλεψε δὲ καὶ τὴν μήδειαν ἑκοῦσαν, τὴν τὸν πελίαν φονεύσασαν. ὁ δὲ νοῦς. κατεργασάμενος μὲν γὰρ τὸν ἄθλον ὁ ἰάσων λάθρα τοῦ αἰήτου καὶ τῶν κόλχων, ἀπέκλεψε τὴν μήδειαν ἑκοῦσαν καὶ αὐτὴν τὴν τῷ πελίᾳ φόνον μηχανωμένην. εἶτα ναυπλοούμενοι, ἐνεμίγησαν, τῷ τε τοῦ ὠκεανοῦ πελάγει, καὶ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ τῶν

στρ. ια. κῶλ. ιβ'.

κρὸς αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, ἀπὸ κρόκεον
ῥίψαις ἰάσων εἷμα, θεῷ πίσυνος
εἴχετ' ἔργου. πῦρ δέ νιν οὐκ αἰόλλε
παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.
σπασάμενος δ' ἄροτρον
βοέας δήσεν ἀνάγκας
ἔντεσιν αὐχένας. ἐμ
βάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ
κέντρον αἰανὲς βιατὰς,
ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
μέτρον. ἴυξεν δ' ἀφω
νήτῳ περ ἔμπας ἄχει
δύνασιν αἰήτας ἀγασθείς.

ἀντιστ. κῶλ. ιδ'.

πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα, φίλας
ὤρεγον χεῖρας. στεφάνοισί τέ μιν

Θυσάνῳ δὲ, τῷ μαλλῷ φησί. θύσανοι γὰρ οἱ κροσσοὶ, ἀπὸ τοῦ θύεσθαι, καὶ παραιωρεῖσθαι. νῦν δὲ, ἐπὶ τῶν μαλλῶν τέτακται. καὶ γὰρ οὗτοι θύσσονται διὰ τὸ εὐτραφές. Ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, ἀπὸ κροκόεν. ἢ τὸ κροκοβαφὲς, ἢ τὸ ὑφαντὸν, παρὰ τὴν κρόκην. ὁ δὲ νοῦς, ἀπορρίψας δὲ ὁ ἰάσων τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον, πειθόμενος δὲ καὶ πεποιθὼς τῇ ἀφροδίτῃ, εἴχετο τοῦ ἔργου. τοῦ ἀροτριᾷν. ἦν δὲ θεῷ πίσυνος τῷ ἔρωτι, φησὶν ἢ τῇ ἀφροδίτῃ, ἢ τῷ διΐ. τὸ δὲ πῦρ αὐτὸν οὐκ ἐτάρασσε, ταῖς ἐντολαῖς τῆς μηδείας πεισθέντα. αἰόλλειν δὲ, τὸ ταράσσειν. καὶ αἰόλλησις, ἡ κίνησις. ὡς καὶ ὅμηρος. Αἰόλλει μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι. Ζητεῖται δὲ, πῶς τὸ πῦρ οὐκ ἐτάρασσε τὸν ἰάσονα. Ὁ μὲν πίνδαρος, οὐκ ἐξέθετο. ἡ δὲ ἱστορία, οὕτως. ἐκέλευσεν ἡ μήδεια τῷ ἰάσονι μὴ ἐλαύνειν πρὸς τὸν αὐτικρὺ πνέοντα ἄνεμον τοὺς βόας. ἵνα μὴ τὸ πῦρ αὐτικρὺ φερομένης τῆς πνοῆς, βλάψῃ τοῦτον, ἀλλ' ὄπισθεν φερομένης, ὥσπερ συντρεχούσης καὶ ὀξυνούσης εἰς τοὔμπροσθεν τὴν τῆς φλογὸς ἀποφύσησιν. ἐκέλευσε δὲ, καὶ συμπερανάντα τὴν αὔλακα, ἀπὸ τοῦ ἐκείνης τέλους μὴ ἄρχεσθαι, ὥσπερ ἔθος τοῖς ἀροτριῶσιν, ἀλλ' ἀναχωρίσαντα, οὕτω πάλιν ἄρχεσθαι, διὰ τὰ πνεύματα τὰ ἀντικείμενα ὡς ἔφαμεν. ἐφετμαῖς δέ φησιν, αὐτί τοῦ, ταῖς μαγείαις ἃς ἀπετίλατο τῷ πυρί. ἢ ὅτι ἐνετείλατο αὐτῷ, τούτοις τοῖς φαρμάκοις ἀλειψάμενον, οὕτως ἔρχεσθαι. καὶ ἐσώζετο ἐν ταῖς ἐντολαῖς. Σπασάμενος δ' ἄροτρον, βοέαις δήσεν ἀνάγκας. τουτέστι, τοῖς ἐκ βοείων δερμάτων λώροις. ἤτοι ἀνάγκας ἔντεσιν. ἴν' ᾖ, περιφραστικῶς τῇ ἀνάγκῃ. ἢ ἀνάγκῃ, ἵνα λέγῃ τῇ ἑαυτοῦ. τῇ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἰσχύος ἀνάγκῃ. ὀρθῶς δὲ τὸ, ἀνάγκας. οὐ γὰρ ἑκουσίως ταῦτα τὰ ζῶα ἀροῖ, καὶ πονεῖ, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἐξ ἡμῶν ἀνάγκης ἐπιτιθεμένης αὐτοῖς. ὁ δὲ νοῦς. σπασάμενος δὲ ὁ ἰάσων τὸ ἄροτρον, καὶ δήσας τοῖς βοέαις λώροις, καὶ ταῖς τοῦ ζυγοῦ ἀνάγκαις τοὺς αὐχένας αὐτῶν ἐμβαλὼν, ἤλασεν. Ἤυξε δ' ἀφωνήτῳ. καίπερ τοιούτῳ ἄχει φησὶ πνιγείς. ἀφώνῳ καθὸ οὐκ αὐτῆς φωνὴν ἀφίει ἀλλ' ἔκρυπτεν, ὅμως ἀνεβόησε θαυμάσας. ὁ δὲ νοῦς, ἐστέναξε δὲ λαθραίως κατὰ τὴν ψυχὴν ὁ αἰήτης, τὴν τοῦ ἰάσονος δύναμιν θαυμάσας. Στεφάνοισί τέ μιν, ἰστέον ὅτι τὸ παλαιὸν ἐφυλλοβόλουν τοὺς νικηφόρους, τοῖς τῆς γῆς χλοεροῖς. κυρίως δὲ τὸ ἐρέπτειν, ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τάττεται. ὅτι ἐπὶ τῇ ὀρφῇ, τουτέστι τῇ γῇ ἐσθίουσιν. ὡς ὅμηρος. Ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας. νῦν δὲ, καὶ αὐτὶ τοῦ ἔρεψαι ἔλαβε.

σ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν,
δῶκε χρίεσθαι. καταί-
νησάν τε κοινὸν γάμον
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι. —
ἐπῳδ. στρ. ιγ.
Ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν
μέσσαις ἄροτρον σκίμψατο,
καὶ βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύ-
ων πνέον καιομένοιο πυρός·
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσε-
σκον χθόν' ἀμειβόμενοι, τοὺς ἀγαγὼν
ζεύγλα πέλασσε μοῦνος· ὀρ-
θὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις,
ἤλαυν'· ἀναβωλακίας δ' ὀργυι-
ὰν σχίζε νῶτον γᾶς. ἔει-
πεν δ' ὧδε. τοῦτ' ἔργον βασιλεὺς
ὅς τις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις,
ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω, —

Κατάινησάν τε. κατήνεσαν δὲ καὶ συνέθεντο, κοινὸν ποιῆσαι τὸν γάμον τὸν γλυκύν, καὶ ἀλλήλοις μίξειν.

Ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον. οἱ μὲν, ὡς ἐκ τῆς τοῦ ἀδάμαντος φύσεως, τὸ ἰσχυρὸν ἤκουσαν· οἱ δὲ, ὅτι ἀληθῶς, ἐξ ἀδάμαντος ἦν. εἶχε γὰρ ὁ Αἰήτης, χαλκόποδας ταύρους· οἳ τοὺς προσπελάζοντας κατέκαιον, προχέοντες πῦρ ἐκ τῶν μυκτήρων· οὓς ὁ Αἰήτης καταζεύξας, εἰς μέσον ἤγαγε καὶ ἠροτρίασε τὴν γῆν. εἶτα λύσας, ἐκέλευσε τὸν Ἰάσονα ζευγνύειν. Ἄλλως. τοὺς πυρίπνους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ, ἡφαιστοτεύκτους λέγει· καὶ σοφο δὲ χαλκοῖς βοῦς ἀδερμάτοις φ χαλκοσκελεῖς γὰρ ἐκπνέουσι πνεύματ' ἦν ἄτρ. φλέγει δὲ μυκτήρ, ὡς καὶ Ἀπολλώνιος. Δύω πεδίον τὸ ἀρήϊον ἀμφινέμοντο Ταῦροι χαλκόποδες, στόματι φλόγα φυσιόωντες. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ὅτι δὲ ὁ Αἰήτης ἐν μέσοις, τὸ ἀδαμάντινον κατέθηκεν ἄροτρον, καὶ τοὺς βοῦς οἵτινες φλόγα ἀνέπνεον τῶν ξανθῶν γενύων, καιομένου πυρός, καὶ ταῖς χαλκαῖς ὁπλαῖς ἑαυτῶν ἐπέξεον καὶ ἐπεχάραττον τὴν γῆν ὥσπερ στρεφόμενοι, καὶ κατὰ τὴν πορείαν προβαίνοντες. τὸ γὰρ ἀμειβόμενοι, οὕτως ἀκουστέον. τοὺς πόδας ἐναλλάσσοντες, κατὰ τὴν πορείαν. Ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις. ἐντείνας δὲ, ἤλαυνε. καὶ ἐπ' εὐθείας ἔτεμνε τὰς αὔλακας. τουτέστι, τὰς εὐθείας τοῦ ἀρότρου τομάς. αὔλακες δὲ εἴρηνται, παρὰ τὸν αὐλόν. παῖ γὰρ ἐπιμήκεις, οὕτως εἴρηνται. καθ' ἃς αὔλακας, ὀργυιᾶς μέτρον ἔσχισε τὴν γῆν εἰς βάθος κάτω, τῷ ἀρότρῳ. φησὶν οὖν, ὅτι διέτεμνε τὰς αὔλακας, ὀργυιᾶς μέτρον ἐχούσας κατὰ τὸ βάθος. ὁ δὲ λόγος, τῆς δὲ ἀναβωλακίας γῆς τὸν νῶτον, ἔσχιζεν ἐπ' ὀργυιάν. ἀναβωλακίας δὲ, τῆς ἐν τῇ τμήσει, τοὺς βώλους ἄνω πεμπούσης.

Εἶπε δ' ὧδε. οὕτω δὲ ἔλεγεν ὁ Αἰήτης. τοῦτο τὸ τῆς γεωργίας ἔργον ἐμοὶ τελειώσας. ὅς τῆς νεὼς προηγεῖται. τὴν ἄφθαρτον στρωμνὴν τὸ κῶας ἀφαιρείσθω, τὸ κάλλιστον ὂν τῷ χρυσῷ μαλλώσει. ἄφθιτον δὲ στρωμνὴν εἶπε, τὸ δέρος τοῦ κριοῦ τὸ κῴδιον. αἱ γὰρ ἀρχαῖαι, ὑπεστρώννυντο τὰ κῴδια. ἀφ' οὗ καὶ κῶμα ὁ ὕπνος, διὰ τὸ ἐπὶ κῳδίων αὐτοὺς κοιμᾶσθαι. Ἀριστοφάνης. Ἧσε μὲν μισθ. γενάμενον ἐν κρατῆρι κῴδιον. ἄφθιτον δὲ αὐτὸ εἶπε, καθὸ χρυσοῦν ἦν. ὁ δὲ χρυσὸς ἄφθαρτος. καὶ ἡ Σαπφώ. Ὅτι Διὸς παῖς ὁ χρυσός, κεῖνον οὐ σὴς, οὐδὲ κὶς, δάπτει βροτίαν φρένα κράτιστον φρενῶν.

ποικίλαν ἴϋγγα τε-
τράκναμον ὀλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξασα κύκλῳ, τ
αἰ. πεφ., κεφ. ιδ΄.
μαινάδ' ὄρνιν κυπρογένεια φέρεν,
πρῶτον ἀνθρώποισι· λιτάς τ' ἐπαοι-
δὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν αἰσονίδαν.
ὄφρα μηδείας τοκέων ἀφέλοι-
τ' αἰδῶ· ποθεινὰ δ' ἑλλὰς αὐτὰν
ἐν φρεσὶ καιομέναν
δονέοι μάστιγι πειθοῦς.
καὶ τάχα πείρατ' ἀέ-
θλων δείκνυε πατρώων.
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσα

το τὸ ὄρνεον δοκοῦσιν αἱ φαρμακίδες ἀνύτειν αὐταῖς, εἰς τὰς ἐρωτικὰς ἐπαοιδάς. λαμβάνουσαι γὰρ αὐτό, δεσμεύουσιν ἐκ τροχοῦ τινός, ὃν περιρρομβοῦσιν ἅμα ἐπάδουσαι. οἱ δέ φασιν, ὅτι τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐξελκύσασαι, καθάπτουσι τῷ τροχῷ. ταύτην οὖν φασὶ τὴν ἴυγγα, πρώτη ἀφροδίτη ἐκ τοῦ ὀλύμπου ἤνεγκεν ἐς αἶαν, καὶ ἔδωκεν ἰάσονι. καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὰς ἐπαοιδὰς τὰς ἐρωτικάς. ἵν' ἐκμήνας τὴν μήδειαν, πείσῃ συμμαχεῖν αὐτῷ. κνῆμαι δέ, τὰ μέσα τοῦ τροχοῦ ξύλα. οὕτω δὲ καὶ μεταφορικῶς ἀκοῦσαι, τετράκναμον, τὰς πτέρυγας καὶ τοὺς πόδας κνήμας ὀνομάσας, κατὰ τὸ ἀνάλογον δηλονότι. οὐ γὰρ ἁπλῶς ἐκδεσμεύεται ἐκ τοῦ τροχοῦ, τετρακνήμου ὄντος, ἀλλ' ἄνωθεν μὲν τῶν δύο πτερύγων. κάτωθεν δέ, ἐκ τῶν δυοῖν ποδῶν. τινὲς δέ, τετράκναμον ἀνέγνωσαν, ἵν' ᾖ, ἐν τῷ τετρακνήμονι κύκλῳ. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἡ δέσποινα δὲ τῶν ὀξυτάτων βελέων τουτέστι τοῦ ἔρωτος, τὴν ποικίλην τῇ τριχώσει ἴυγγα τὴν τετράκναμον ἐξαγαγοῦσα τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταγαγοῦσα, ἐν τῷ ἀλύτῳ προζεύξασα τροχῷ, συνέπραξε τῷ ἰάσονι. Ζητεῖται δέ, πῶς τετράκναμον τὴν ἴυγγά φησιν. οὐδὲ γὰρ λόγον ἔχεται κατὰ τοῦ τροχοῦ ἀκούειν. οὐδὲ γὰρ τετρακνήμῳ κύκλῳ φησί. Ῥητέον οὖν ὅτι, κατά τινας, ὁμωνύμως ὁ τροχὸς τῷ ζώῳ ἴυγξ λέγεται. ὃν φασὶν ἔχειν τέσσαρας κνήμας. ἔστι δὲ καὶ μεταφορικῶς νοῆσαι, ὡς προείπομεν. Λιτάς τ' ἐπαοιδάς. τὰς δὲ φαρμακευτικὰς ἐπαοιδάς, ἐξεδίδαξεν ἡ ἀφροδίτη τὸν σοφὸν ἰάσονα. ἢ λιτάς, τὰς λιτανευτικάς φησιν καθὸ αἱ τοῖς ἐπαοιδοῖς χρώμεναι, λιτανεύουσι τοὺς θεούς, καὶ εὔχονταί τινα γενέσθαι αὐτοῖς. πρὸς τί οὖν ἐδίδαξε τὰς ἐπαοιδάς; ἵνα ἡ μήδεια ἣν προσέφερε τὸ αἰδῶ πρὸς τοὺς γονεῖς, ταύτην μὴ κατέχῃ. ἀλλ' ἀναιδὴς γενομένη, καταλίπῃ μὲν αὐτούς, προσθῆται δὲ τῷ ξένῳ. Ποθεινὰ δ' ἑλλάς. ἡ ποθεινὴ δὲ ἑλλὰς αὐτήν, τῇ τῆς πειθοῦς μάστιγι κατὰ τὴν φρένα καιομένην, διακινοίη εἰς τὸ συνδιασῶσαι ἅπαντας τοῖς ἀργοναύταις.
Καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων. καὶ ταχέως τῷ ἰάσονι, ἡ μήδεια ὑπετίθετο τὰ πέρατα, ἤτοι τὰ τέλη τῶν ἄθλων, ὃν ἔμελλεν αὐτῷ ἐπιτάττειν ὁ πατὴρ αὐτῆς αἰήτης. Σὺν δ' ἐλαίῳ. ἡ μήδεια κατέχρισε τὸν ἰάσονα διὰ τοὺς πυρπνόους ταύρους. πρότερον γὰρ ὁ αἰήτης ζεύξας αὐτούς, καὶ καταγωνισάμενος, προσέθηκε τῷ ἰάσονι. ἵν' οὖν μηδὲν ὑπὸ τοῦ πυρὸς πάσχῃ, φάρμακα ἐλαίῳ μίξασα, ἔδωκεν ἰάσονι ἡ μήδεια. ἀντίτομα δὲ εἶπε, τὰ ἀλεξιφάρμακα. κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ῥιζοτόμων. ἁπλούστερον δὲ τῇ ἰατρικῇ χρώμενοι, τὰ πολλὰ τῶν παθημάτων, ῥίζαις ἀπεθεράπευον. ἃς τέμνοντες, ἐπετίθεσαν, ὡς πάτροκλος. Ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλλε πικρήν, χερσὶ διατρίψας.

ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι,
δεσπόταν λίσσοντο ναῶν, —
στρ. ι'. κωλ. ιδ'.
συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμαι γὰρ ἔσαν
ζωαί. κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι,
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες. ἀλ
λ' ἤδη τελευταὶ κεῖνος αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄ
γαγεν. ἐς φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἤ
λυθον. ἔνθα κελαι
νώπεσσι κόλχοισι, βίαν
μῖξαν αἰήτα παρ' αὐτῷ.
πότνια δ' ὠκυτάτων βελέων

δὲ τὸ ὑπῆρχεν ἀκουστέον. ὑπῆρχε γὰρ ὁ μᾶλλον θέναρ, κατὰ περίφρασιν ὁ ὅμηρος. καὶ ὑπῆρχεν αἰγέλη θρακικῶν ταύρων. Ες δὲ κίνδυνον βαθύν. εἰς δὲ τὸν ὑψηλότατον κίνδυνον προθυμίαν ἔχοντες καὶ σπουδὴν, τὸν τῶν νεῶν ἔφορον καὶ δεσπότην καθικέτευον, τῶν συνδρομάδων πετρῶν ἐκφυγεῖν, τὴν ἀκαταμάχητον κίνησιν, καὶ μὴ καταληφθῆναι ὑπ' αὐτῶν. φασὶ δὲ τὰς κυανέας πέτρας, πάλαι ἤδη κινεῖσθαι τῷ πελάγει, καὶ συμπίπτειν ἀλλήλαις. Συνδρόμων κινηθμόν. ὅμηρος μὲν, ἐκ τοπίζει τὸν ἰάσονος πλοῦν. ἀλλ' ἤδη κεῖνάς γε παρέπεμψεν τὸ πρὸς νῆας. καὶ τὰ ἑξῆς. αἱ δὲ νεώτεραι, τοῦτον ὑφίστανται διὰ τὸ ἀσύνθετον διὰ σκοπέλους δύο ἀλλήλοις συῤῥηγνύμενα. καὶ ἴσως ὅμηρος, οὐδὲ αὐτὰς τὰς πέτρας ἤδη κυλίεσθαί φησιν, ἀλλὰ τὰ κύματα ἐγειρόμενα, μεταξὺ ταῖς πέτραις προσρήσσειν τὰς ναῦς. φησὶ γοῦν. Καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας. ὅτι τὴν ναῦν προσέῤῥηξεν αὐτῇ τῇ πέτρᾳ τὸ κῦμα, καὶ οὐκ αὐτὴ ἡ πέτρα. συνεκρότησε τῇ ἑτέρᾳ. αἱ δὲ νεώτεραι, συντρέχειν φασίν. ὁ δὲ πίνδαρος, πρὸς τὸ τερατεύεταί τι. λέγων, ὅτι δίδυμαι ἦσαν ζωαί. ζώσας δὲ αὐτὰς εἶπε, διὰ τὴν κίνησιν. ἔστι δὲ διθυραμβικὸν, τὸ τῆς τοιαύτης ἑρμηνείας. πολλάκις γὰρ ἤδη τὸ κοῦφον ἀνάγονται. ἐπεκυλίοντο δέ φησιν ἀλλήλαις αἱ πέτραι ταχύτερον, ἢ περ αἱ τῶν ἠχητικῶν ἀνέμων πνοαί. Αλλ' ἤδη τελευταί. ἀλλὰ λοιπὸν, τελευτὴν καὶ θάνατον αὐταῖς ταῖς πέτραις, ὁ τῶν ἀργοναυτῶν πλοῦς ἐπήγαγεν. οἰκείως δὲ τελευτὴν ἐπήγαγεν, ὡς πρὸς τὸ ζωάς. καὶ γὰρ εἵμαρτο διαπλευσάσης νεὼς, ῥιζωθῆναι τὰς πέτρας τῷ πελάγει. ὥσπερ γὰρ διὰ τὴν κίνησιν ζωὰς αὐτὰς εἶπεν, οὕτω διὰ τὴν στάσιν τὴν ἀπὸ τῆς κινήσεως, τελευτὴν ἐπήγαγεν. Ες φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἤλυθον. ἔπειτα δὲ εἰς τὸν Φᾶσιν ποταμὸν φησὶν ἦλθον παρ' αὐτῷ τῷ ταχεῖ αἰήτῃ. ἔνθα τοῖς κατὰ τὴν ὄψιν μελαντικοῖς κόλχοις τὴν ἑαυτῶν ἰσχὺν προσήγαγον, καὶ προσέμιξαν. περιφραστικῶς, παραγενόμενοι. τὸ δὲ, κελαινώπεσσιν, οἱ μὲν, τοῖς κατὰ τὴν ὄψιν μελαντικοῖς φασί. τὸ γὰρ κελαινόν, ἤδη τῆς κατὰ τὴν ὄψιν λαμβάνειν ἀπόφασιν. οἱ δὲ, ὅτι αἰγυπτίων ἄποικοί εἰσιν οἱ σκύθαι. διὰ τοῦτο καὶ μελανόχροας αὐτοὺς εἶναι λέγουσιν. ἔχουσι δὲ καὶ λινουργοῦσι τὴν καλάμην, ὥσπερ αἰγύπτιοι. καλλίμαχος. Κολχίδος ἐκ καλάμης. Φᾶσις δὲ, ποταμὸς σκυθίας τῆς κατὰ τὴν ἀσίαν. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος εὐρώπης, πλησίον τῆς μαιώτιδος λίμνης, καὶ τοῦ ταναΐδος ποταμοῦ. τούτου καὶ ἀπολλώνιος μνημονεύει. Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει. Πότνια δ' ὠκυτάτων. ἴυγξ, ὄρνεον πεποικιλμένον τῷ τριχώσει. μακροτράχηλον. γλῶσσαν ἔχον ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένην, πυκνῶς περιστρεφόμενον, καὶ περιδινοῦν τὸν τράχηλον, τοῦ

κρέμασαι ἀγκύρας ὕπερθεν,—
ἀντιστ. κῶλ. ιδʹ.
χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ, πατέρ' οὐρανιδᾶν
ἐγχεικέραυνον ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους
κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμους τ' ἐκάλει.
νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους,
ἄματά τ' εὔφρονα. καὶ
φιλίαν νόστοιο μοῖραν.
ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀν
τάϋσε βροντᾶς αἴσιον
φθέγμα. λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖ
νες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἀμπνοὰς δ' ἥρωες ἔ
στασαν θεοῦ σάμασιν
πειθόμενοι. κάρυξε δ' αὐτοῖς—
ἐπῳδ. κῶλ. ιδʹ.
ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος, ἀ
δείας ἐνίπτων ἐλπίδας,
εἰρεσία δ' ὑπεχώ
ρησε ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.
σὺν νότου δ' αὔραις ἐπ' ἀξεί
νου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον. ἔν
θ' ἁγνὸν ποσειδάωνος ἕσ
σαντ' ἐναλίου τέμενος.
φοίνισσα δὲ θρηϊκίων ἀγέλα
ταύρων ὑπᾶρχεν. καὶ νεό
κτιστον λίθινον βωμοῖο θέναρ.

ἡμέραι τῆς ἐπανόδου. τουτέστιν, ἐπαναστρέψασθαι ἠξίου. Πατέρ' οὐρανιδᾶν; τὸν δία. Διατὶ δὲ πρότερον οὐκ ἔσπενδον τῇ θαλάσσῃ, δὴ καὶ οὐ ποσειδῶνι ἔθυσεν ὁ ἰάσων; Καί φαμεν, εἰκότως διὰ τὸ ἀραῖον. Μεσταὶ δὲ διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί, πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. μεσταὶ δὲ θάλασσαι καὶ λιμένες. ἐγχεικέραυνον δὲ ζῆνα, τὸν τῷ κεραυνῷ ἀντὶ ἔγχους χρώμενον. βέλος γὰρ τοῦτο τοῦ διὸς διδόασιν, ὡς τοῦ ποσειδῶνος τὴν τρίαιναν, καὶ διονύσου, τὸν θύρσον. Ἐκ νεφέων δέ οἱ. ἐκ τῶν νεφῶν δέ, ἐβρόντησεν αὐτῷ ὁ ζεύς, αἴσιον. τουτέστι, σύμβολον αὐτῷ ἐδίδου τῆς ὁδοῦ. ἐκ δὲ τῆς βροντῆς, αἱ ἀπολάμψεις, ἢ λαμπηδόνες ἦλθον τε. ὅταν γὰρ βροντήσῃ, ἀστράπτει. ὅμηρος. Ἀστράπτων ἐπιδέξι' ἐναίσιμα σήματα φαίνων. Ἀμπνοὰς δ' ἥρωες. ἀναπαύσαντες δὲ οἱ ἥρωες, ἔστησαν τοῖς τοῦ διὸς σημείοις πειθόμενοι. δῆλον ὡς πρὸ τούτου ἀγωνιώντων αὐτῶν. τὸ γὰρ, ἀμπνοὰς ἔστασαν, περιφραστικῶς, ἀνεπαύσαντο δηλοῖ. Κάρυξε δ' αὐτοῖς. ἀνεκήρυξε δὲ αὐτοῖς ὁ μάντις, σπουδαιότερον ἐμβαλεῖν ταῖς κώπαις, καὶ ἐρέττειν, ἡδείας ὑπεμφαίνων ἐλπίδας. ἡ δὲ κωπηλασία ἐχώρει, ἐκ τῶν ταχειῶν χειρῶν τῶν ἀργοναυτῶν, ἄκορος οὖσα. ἐκ δὲ τούτου, τὸ ἄγαν αὐτῶν κατὰ τὴν εἰρεσίαν πρόθυμον ἐμφαίνει. Σὺν νότου δ' αὔραις. σὺν δὲ ταῖς τοῦ νότου πνοαῖς, εἰς τὸ ἄξενον τοῦ πόντου στόμα παρεγένοντο. ἔνθα καὶ προκαθιερωμένον εὑρόντες βωμόν, ἔκτισαν καὶ αὐτοὶ ποσειδῶνος τέμενος. καὶ δεξάμενοι θρακικοὺς ταύρους πυρροὺς τὴν χροιάν, ἱερούργησαν τῷ θεῷ. ὅμηρος μέντοι οἰκείως τῇ τοῦ ὕδατος φύσει καὶ τῷ ποσειδῶνι ἀπονέμει τὰ θύματα. Ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ. μεταφορικῶς δὲ λέγει βωμοῖο θέναρ, τὸ πλάτος αὐτοῦ. τῶν γὰρ χειρῶν θέναρ, καλοῦσι τὸ πλάτος. ἤτοι, τὸ πλατύ. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ θεῖναι πεποίηται τὸ ὄνομα, ἢ ἀπὸ τοῦ θείνειν ἐν αὐτῷ. Ἄλλως. βωμοῖο θέναρ, τὸ τοῦ βωμοῦ κάλυμμα. τὸ ὑποδεχόμενον τὰ θύματα. ἀπὸ καινοῦ

ἄνδρας ἀέρα σὺν νώτοις πε-
φρίκοντας ἄμφω πορφυρέαις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοι-
σιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα —

στρ. θ΄. κῶλ. ιδ΄.

ναὸς Ἀργοῦς. μή τινα λειπόμενον
τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν
αἰῶνα πέσσοντ᾽. ἀλλ᾽ ἐπὶ καὶ θανάτῳ
φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς
ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ᾽ Ἰωλκὸν ἐπεὶ
κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
λέξατο πάντας ἐπαι-
νήσαις Ἰάσων. καὶ ῥά οἱ
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλά-
ροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος, ἄμβασε στρατὸν
πρόφρων. ἐπεὶ δ᾽ ἐμβόλου

φρὶξ γὰρ κυρίως, ἡ ἠρεμαία κίνησις τῶν κυμάτων. μυθικῶς δέ τι αὐτὸ ἔπλασεν, ἐπτερῶσθαι φήσας τοὺς Βορεάδας· καὶ ἴσως, ἀλληγορικώτερον ὁ μῦθος ἔχει, διὰ τὰς ταχείας τοῦ πατρὸς πνοάς. Πόθον ἔνδαιεν Ἥρα. ἐπέκαιε δέ, καὶ ἐνέβαλεν ἐπιθυμίαν τοῖς ἥρωσιν ἡ Ἥρα τοῦ Ἀργῴου σκάφους, ὥστε μή τινα ἀπολειπόμενον, ἀκινδύνως καὶ ἀδόξως τὸν αἰῶνα παρὰ ματρὶ μένοντα διαιτᾶσθαι. Μή τινα λειπόμενον. τὸ ὅλον, ἵνα δὲ ἐν ἐπιθυμίᾳ ἐποίει ἡ Ἥρα, μὴ ἔξωθεν κινδύνου ἕκαστον παρὰ τῇ μητρὶ μένειν ἀδόξως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἰδίας ἀρετῆς κάλλιστον φάρμακον, τὴν μετὰ ταῦτα εὐδοξίαν σὺν τοῖς ἄλλοις ὁμήλιξιν εὑρέσθαι. φάρμακον οὖν θανάτου, τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν εὔκλειαν φησίν. ἀντὶ τοῦ παραμυθίαν τοῦ θανάτου ταύτην εὑρεῖν, τὴν ἀπὸ τοῦ διαπρᾶξαι ἀρετήν. Ἐς δ᾽ Ἰωλκὸν ἐπεὶ κατέβα. ἐπειδὴ δὲ κατέβη εἰς τὴν Ἰωλκὸν τὸ τῶν ναυτῶν ἀπάνθισμα, τουτέστιν οἱ Ἀργοναῦται. τὸ δὲ κατέβα, ἀντὶ τοῦ κατῆλθε, καὶ συνήθως αὐτῷ χρῆται τῷ καταβῆναι, ἀντὶ τοῦ παραγενέσθαι. τὸ δὲ λέξατο, ἀντὶ τοῦ κατέλεξε, καὶ κατελόχισεν, ἠρίθμησεν. Δημέας πρῶτος λέγε κήδεσι. καὶ τὸ ὡρολόγιον ὡραριθμόν ἐστιν, ἐν ᾧ τὰς ὥρας ἀριθμοῦμεν. Καί ῥά οἱ μάντις. καὶ δὴ τῷ Ἰάσονι ὁ μαντικώτατος Μόψος, ὄρνισί τε, καὶ κλήροις μαντευόμενος, προθύμως ἐνεβίβασε τῷ σκάφει τοὺς Ἀργοναύτας. αἴσιον γενέσθαι φήσας δηλονότι τὸν ἀπόπλουν. Ἄλλως. ταῖς μαντείαις χρησάμενος ὁ Μόψος, ἐνεβίβασε τὸν στρατὸν προθύμως. εἰώθασι δὲ διὰ κλήρων μαντεύεσθαι τὸ πρίν. καὶ ἦσαν ἐπὶ τῶν ἱερῶν τραπεζῶν οἱ ἀστράγαλοι, οὓς ῥίπτοντες ἐμαντεύοντο. οἷον, ἐὰν βάλλοντός μου τόδε ἀναβῇ, ἀποπλευσθήσεται· τόδε. εἰ δὲ μή, οὐκ ἀποπλευσθήσεται. κατ᾽ ἐνίους δέ, τρισὶν ἐχρήσαντο μάντεσιν οἱ Ἀργοναῦται· Μόψῳ τῷ Ἄμπυκος· Ἴδμονι, τῷ Ἄβαντος, καὶ Ἀμφιαράῳ τῷ Οἰκλέους. Ἐπεὶ δ᾽ ἐμβόλου. ἰδίως τοῦτό φησιν ὁ Πίνδαρος. οὐ γὰρ ταῖς ἀγκύραις ἐκέχρηντο τότε, ἀλλὰ λίθοις, ὥς φησι καὶ Ἀπολλώνιος. ἔμβολον δέ φησι τὸ ξύλον ᾧ ἐνδεσμοῦσι τὴν ἄγκυραν. κοινότατον δέ ἐστιν, ὅτι ἀποπλεῖν μέλλοντες, ἀνέλκουσι τὰς ἀγκύρας καὶ τῆς νεὼς ἐξαρτῶσιν. ὁ δὲ νοῦς. ἐπειδὴ δὲ τοῦ ἐμβόλου ἄνωθεν τὰς ἀγκύρας ἐκρέμασαν, ἀποπλεῖν λοιπὸν μέλλοντες, χρυσῆν φιάλην ἐν χερσὶν ἔχων ὁ τῆς νεὼς ἡγεμὼν Ἰάσων, κατὰ τὴν πρύμναν ἐπισπένδων τὸν τῶν θεῶν πατέρα Δία, καὶ τὰς τῆς θαλάσσης ὁδούς, καὶ τὰς τῆς εὐφροσύνης αἰτίας ἡμέρας ἐκάλει, καὶ τὴν πρὸς φιλεστάτην

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'.

πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους
υἱοὺς, ἐπ' ἄτρυτον πόνον.
τὸν μὲν Ἐχίονα κε
χλάδοντας ἥβα, τὸν δ' Ἔρυτον. ταχέως
δ' ἀμφὶ παγγαίου θέμεθλα
ναιετάοντες ἔβαν. καὶ γὰρ ἑκὼν
θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔν
τυνε βασιλεὺς ἀνέμων.
Ζήταν κάλαΐν τε, πατὴρ βορέας,

ἀμμώνιος δὲ σύμφωνον τὴν ἱστορίαν θέλων εἶναι, οὕτως ἀποδίδωσιν. Ἐξ ἀπόλλωνος φορμικτάς. ὁ δὲ τοῦ ἀπόλλωνος μουσικὸς, Ἐκ γάρ τοι μουσάων καὶ ἑκηβόλου ἀπόλλωνος. Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ, καὶ κιθαρισταί. ὥσπερ οὖν ἐκ διὸς λέγουσιν εἶναι τοὺς βασιλεῖς. οὐχ ὅτι γόνος ἐστὶ τοῦ διὸς, ἀλλ' ὅτι τὸ βασιλεύειν ἐκ διὸς ἔχουσιν, οὕτως ἐξ ἀπόλλωνος, φορμικτὴν αὐτὸν εἶπεν. ἡγεμὼν γὰρ ὁ θεὸς τῆς κιθαρῳδίας. ὁ μέντοι χαῖρις, οὐκ ἀπιθάνως τούτους φησὶν ὀνομάζεσθαι τοὺς ἐκ θεῶν γεγονότας. οἷον διοσκούρους, καὶ ἡρακλέα, οὕτω δὴ καὶ ὀρφέα, διὰ τὸ ἀπόλλωνος εἶναι υἱὸν γόνῳ. παρατίθεται δὲ, καὶ χρησμόν τινα, ὅν φησιν μένιχμον ἀναγράφειν ἐν τῷ πυθικῷ. ἔχει δὲ οὕτω. Πιέρες αἰνοπαθεῖς, συγγνὴν ἀποτίσετε λώβαν. Ὀρφέ' ἀποκτείναντες, ἀπόλλωνος φίλον υἱόν. καὶ ἀσκληπιάδης ἐν ἕκτῳ τραγῳδουμένων, ἴσχει ἀπόλλωνος καὶ καλλιόπης, ὑμέναιον. ἰάλεμον. ὀρφέα. Πέμπε δ' ἑρμᾶς. ὁ νοῦς, συνέστελλε τοῖς ἥρωσιν ὁ χρυσῆν μετὰ χεῖρα ἔχων ῥάβδον ἑρμῆς, τοὺς διδύμους ἑαυτοῦ παῖδας, ἐπὶ τὸν δεινότατον ἆθλον, ἐχίονα, καὶ ἔρυτον. τῷ τῆς ἀκμῆς ὑπερφέροντας θέρμῳ. τὸ δὲ σχῆμα τῆς φράσεως, ἀλκμανικόν. πρὶν γὰρ εἰπεῖν τὰ δύο ὀνόματα, μέσον ἔταξε τὴν μετοχήν. Ἐπ' ἄτρυτον πόνον. τὸν ἀκατάπονον. ἐκ δὲ τούτου, τὸν ὑπερβεβλημένον ὡς δεινὸν ἐμφαίνει. Κεχλάδοντας ἥβα. ἀντὶ τοῦ πηδῶντας. κυρίως δὲ χλῆδος, ἡ μετὰ ἤχου τῶν ὑδάτων ῥύσις, μιμητικῶς εἰρημένη. ὡς καὶ βρόμος, πυρός. τὸ δὲ σχῆμα τι τῆς ἑρμηνείας, ἀλκμανικὲ κέχρηται. ἐπὰν γὰρ περὶ δυοῖν ποιεῖται τὸν λόγον, τὸ ἕτερον ὄνομα προθεὶς, περὶ ἀμφοῖν ποιεῖται τὸν λόγον. εἶτα οὕτω, τὸ ἕτερον προσαποδίδωσιν. οἷον, κάστωρ τε πώλων ταχέων δματῆρες ἱππόται σοφοὶ, καὶ πολυδεύκης κυδρός. καὶ ὅμηρος. Ἠχι ῥοὰς σιμόεις συμβάλλετον, ἠδὲ σκάμανδρος. Οἱ δὲ περὶ τὸν ἔρυτον, ἀντιανείρας τῆς μενέτου. Ταχέως δ' ἀμφὶ παγγαίου. ὁ νοῦς ταχύτατα δὲ περὶ τὴν ὀξόρμησιν, οἱ περὶ τὸ πάγγαιον ὄρος οἰκοῦντες βορεάδαι, τοῖς ἥρωσι συνεστέλλοντο. Καὶ γὰρ ἑκών. καὶ γὰρ αὐτοὺς ἑκὼν, ψυχῇ πρὸς τὴν στρατιὰν, ταχέως ἐκέλευσεν ὁ τῶν ἀνέμων βασιλεὺς βορέας. Ζήταν, κάλαΐν τε. ἴσως δὲ τὰ ὀνόματα τεθειμένα, ἀπὸ τοῦ πατρός. οἷον, ζαήτην, τὸν ἄγαν ἄοντα καὶ πνέοντα. καὶ κάλαϊν, οἷον, καλῶς ἄοντα. τινὲς δὲ, ἀναιροῦντες τὸν τῶν βορεαδῶν μῦθον, οὐ βουλόμενοι αὐτοὺς εἶναι πτερωτούς. ταχυτάτους δὲ εἶναι, καὶ ὠκύτητι τῶν ποδῶν διαφέροντας. καὶ τὴν ὠρείθυιαν, οὐχ ὅτι βορέας ἥρπασεν, ἀλλ' ὅτι ἀνὴρ τῶν ἐν θράκῃ ἐνοίκων. βορεῖς δὲ ἐκάλουν οἱ ἕλληνες, τοὺς τὴν θράκην οἰκοῦντας, διὰ τὰ τοῦ βορέου πνεύματα. ἐπεμίγνυντο δὲ τοῖς ἕλλησιν, οἱ περὶ ζήτην καὶ κάλαϊν, καὶ ἠγωνίζοντο, διὰ τὴν πρὸς ἀθηναίους συγγένειαν. καὶ ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ τόπου βορεάδαι. τὸ δὲ πτερὰ φορεῖν τας, ἀντὶ τοῦ διακινοῦντας.

ἀντιστρ. κῶλ. ιδʹ.

ὄρνυεν κάρυκας, ἐόντα πλόον
φαινέμεν παντᾷ. τάχα δὲ Κρονίδαο
Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον, Ἀλκμάνας θ' ἑλικοβλεφάρου
Λήδας τε. δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα
γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄ-
κρας Ταινάρου. τῶν μὲν, κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη.
σόν τε Περικλύμεν' εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορ-
μικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ
ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς.

βασιλείας πρὸς ἑαυτοὺς ἐπαινέσαντες, διεχωρίσθησαν. Αὐτὰρ Ἰάσων. ὁ δὲ Ἰάσων αὐτὸς, παρώξυνε τὸν ὄντα ἐν δόξαντα πλοῦν εἰς Σκυθίαν ἀναφανεροῦντα πανταχοῦ. Τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς. πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημνιάσι τῷ δράματι καταλέγει, τοὺς εἰς τὸ Ἀργῷον εἰσελθόντας σκάφος, καὶ Αἰσχύλος ἐν Καβείροις. ὁ δὲ Πίνδαρος, συστέλλει γοῦν τὸν Ἡρακλέα τοῖς Ἀργοναύταις φησίν. ὡς δὲ ἐν Μυσίᾳ ἐξῆλθεν ἐφ' ὕδρευμα, κατελείφθη ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. οἱ δὲ νεώτεροι, διὰ τὸ κατὰ τὴν εἰρεσίαν ἄπειρον αὐτὸν εἶναι καὶ συντρίβειν τὰς κώπας, ὡς καὶ Ἀπολλώνιός φησι Δὴ τότ' ἀνοχλίζων τετρηχότος οἴδματος ὁλκοὺς, Μεσσόθεν ἆξεν ἐρετμόν. οἱ δὲ, ὅτι ἐφ' οὗ ἀνεκαθέσθη μέρους, ἐκεῖ ἡ ναῦς ἔκλινεν. ὁ δὲ νοῦς, ἐστὶ τοιοῦτος. ταχέως δὲ οἱ τοῦ Κρόνου παιδὸς Διὸς τρεῖς παῖδες τὸν ἀριθμὸν, οἱ ἀκαταπίασοι κατὰ τὴν μάχην, παρεγένοντο. καὶ ἐκ μὲν Ἀλκμήνης, Ἡρακλῆς. ἐκ δὲ Λήδας, οἱ Διόσκουροι. πάλιν δὲ, συλληπτικῶς ἐχρήσατο τῷ τρόπῳ. φαίνεται γὰρ Ἡρακλῆς, Ἀλκμήνης καὶ Λήδας υἱὸς ὢν, κατὰ τὸ ἀδιαχώριστον τοῦ λόγου. ἀλλὰ προσήκει διαιροῦντας, ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον τῆς γενέσεως προσάπτειν, τὸ, χωρὶς οὖν συμβεβηκὸς τῷ Ἡρακλεῖ καὶ ἐπὶ τῶν Διοσκούρων κοινῶς εἴρηκεν. οἱ μὲν γὰρ, Διὸς καὶ Λήδας. ὁ δὲ, Ἀλκμήνης μόνης. Δοιοὶ δ' ἀνέρες Ἐννοσίδα γένος. Δύο δὲ ἄνδρες παρεγένοντο, ἐκ Ποσειδῶνος ἔχοντες τὸ γένος, τὴν ἑαυτῶν αἰδεσθέντες δύναμιν. τουτέστιν, οὐκ ἀνάξια τῆς ἑαυτῶν ἀνδρίας λογισάμενοι. καὶ ὁ μὲν Περικλύμενος, ἐκ Πύλου. ὁ δὲ Εὔφημος, ἐκ Ταινάρου. ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, παρεγένοντο πάλιν συλληπτικώτερον. οὐ γὰρ ἀμφότεροι ἀπὸ Ταινάρου, καὶ Πύλου. ἀλλ' ὁ μὲν Περικλύμενος, ἐκ Χλωρίδος καὶ Νηλέως, ἐκ Πύλου στέλλεται. Εὔφημος δὲ, ἐκ Ταινάρου, ὡς αὐτὸς προεῖπε. πῶς δὲ Ἐννοσίδα εἶπε τοὺς δύο; Νηλέως γὰρ ὁ Περικλύμενος. ὁ δὲ Νηλεὺς, Ποσειδῶνος υἱός. ὁ δὲ Εὔφημος, Ποσειδῶνος ἐκ Ταινάρου. υἱωνὸς δὲ ὁ Περικλύμενος ἐκ Πύλου. Αἰδεσθέντες ἀλκάν. ἐντραπέντες ἣν εἶχον ἀλκὴν καταισχῦναι, εἰ μὴ ὑπακούσειαν τοῖς καλοῦσι, διὰ τοῦ τὸ ὑπομεῖναι πλεῦσαι, ἵνα μὴ καταιδεσθῶσιν ὡς ἄνανδροι. Τῶν, μὲν, κλέος ἐσλόν. τούτων μὲν οὖν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ποσειδῶνος παίδων, δόξα τις ἀγαθὴ συνεπληρώθη, κατὰ τὸν ἀπόπλουν τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ, φορμικτάς. παρεγένετο δὲ καὶ ὁ τῶν ἀοιδῶν πατὴρ, ἐξ Ἀπόλλωνος ὢν καὶ κιθαριστὴς, ὁ εὐαίνετος Ὀρφεύς. τουτέστιν, ὁ ὑπὸ πάντων ἐπαινούμενος. Ἀπόλλωνος τὸν Ὀρφέα φασὶν εἶναι. ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι, Οἰάγρου λέγουσιν

τοιοῦτος· ἀλλ' ἤδη με γηραι
ὸν μέρος ἁλικίας ἀμφιπολεῖ·
σὸν δ' ἄνθος ἥβας, ἄρτι κυ
μαίνει· δύνασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων· κέλεται γὰρ ἑὰν
ψυχὰν κομίξαι φρίξος, ἐλ
θόντας πρὸς αἰήτα θαλάμους,
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν,
τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη

στροφ. η. κῶλ. ιδ.

ἔκ τῶν ματρυιᾶς ἀθέων βελέων,
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν
φωνεῖ· μεμάντευμαι δ' ἐπὶ κασταλίᾳ
εἰ μετάλλατόν τι· καὶ ὡς τάχος ὀ
τρύνει σε τεύχειν ναὶ πομπάν,
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν
τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν, ὄ
μνυμι προήσειν· καρτερὸς
ὅρκος ἄμμι μάρτυς ἔστω,
ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέρας·
σύνθεσιν ταύταν ἐπαι
νήσαντες, οἱ μὲν κρίθεν·
ἀτὰρ ἰάσων αὐτὸς ἤδη

ὅτι δὲ τὰς ψυχὰς ἀνεκαλοῦντο τῶν ἐπὶ τοῖς ἀλλοδαποῖς ἀποιχομένων, ὅμηρος δηλοῖ. Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι, πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι.

Ἄλλως. ἐπειδὴ γὰρ ἐν κόλχοις τέθνηκεν ὁ φρίξος, κελεύει με δι' ὀνείρων ἀνακαλέσασθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θεσσαλίαν, παραγενόμενον εἰς τοὺς τοῦ αἰήτου οἴκους. κελεύει δέ με καὶ τὸ δέρμα τοῦ κριοῦ ἀγαγεῖν, ᾧ τινι ποτὲ ἐκ τοῦ πόντου διεσώθη, καὶ ἐκ τῶν τῆς μητρυιᾶς ἀθέων βελῶν, τῶν ἐπιβούλων. ἔθος δὲ ἦν τῶν τελευτησάντων ἐπ' ἀλλοδαπῆς, εἰ καὶ μὴ τὰ σώματα εἶεν παρ' αὐτοῖς, τὰς γοῦν ψυχὰς διά τινων μυστηρίων ἀνακαλεῖσθαι, καὶ ὡς περισυμπλεούσας εἰς τὴν πατρίδα διαπεραιοῦν. Κομίξαι, ἤγουν ἀνακομίσαι. ἢ ἐπιμελείας ἀξιῶσαι. ἡρωικώτερον δὲ τὸ πρότερον, καὶ ἄξιον τοῦ ποιητοῦ.

Ἐκ τῶν ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. ἐκακώθη γὰρ διὰ τὴν μητρυιὰν, ἐρασθεῖσαν αὐτοῦ, καὶ ἐπεβουλεύθη, ὥστε φυγεῖν. ταύτην δὲ ὁ μὲν πίνδαρος ἐν ὕμνοις, δημοτικήν φησιν. ἱππίας δὲ γοργῶπιν. σοφοκλῆς δὲ ἐν ἀθάμαντι, νεφέλην. φερεκύδης, θεμιστώ. ὅς καὶ φησὶ τῶν καρπῶν φθειρομένων ἐξ αὐτομάτου, ἐθελούσιον δοῦναι ἑαυτὸν εἰς σφαγήν. τὸ δὲ ἀθέων βελέων, ἀλληγορικῶς ἀντὶ τοῦ βουλευμάτων, ἢ λόχων, ἢ πραγμάτων. οὐ γὰρ ἐνδόντος αὐτοῦ πρὸς ἃ ἡ μητρυιὰ παρεκάλει, ἐπεβουλεύθη εἰς τὰ τεθρυλλημένα. Ἄλλως. ἀθέων βελέων, τῶν ἐπιβούλων φησὶ, καὶ τὴν κατ' ἰνὼ ἱστορίαν ἐκτίθεται. Ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος. ταῦτά μοι ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος παραγενόμενος, ἔλεγεν.

Μεμάντευμαι δ' ἐπὶ κασταλίᾳ. ἐμαντευσάμην δὲ εἰς δελφοὺς, εἰ ἐρευνητέον τι τούτων ὧν ὁ ὄνειρος καθ' ὕπνους ὑπέθετο. τουτέστιν, εἰ πρακτέον. καὶ ὡς τάχιστα κελεύει, ναῦν παρασκευάσασθαι, καὶ καθέλκειν εἰς τὸν ἐπὶ σκυθίαν ἀπόπλουν. Τοῦτον ἄεθλον. τοῦτον τὸν ἆθλόν φησιν ἑκὼν ἐκτέλεσον. καί σοι προΐημι ἀρχὴν, καὶ βασιλεύειν τῆς θεσσαλίας. περὶ δὲ τῶν λεγομένων, καὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς βασιλείας, ὅρκος ἰσχυρὸς καὶ βέβαιος ἡμῖν ζεὺς ἔστω. γενέθλιος δὲ, ἀμφοτέρας, πελίᾳ τε καὶ ἰάσονι. σαλμωνεὺς γὰρ καὶ κρηθεὺς, εἰς δία τὸ γένος ἀνῆγον. Σύνθεσιν ταύταν. ταύτην τὴν συνθήκην τῶν ὅρκων καὶ τῆς

Ἀντιστρ. κῶλ. ιδʹ.
οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν
οὐδ' ἀκόντεσσι μεγάλαν προγόνων
τιμὰν δάσασθαι. μῆλά τε γάρ τοι ἐγὼ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίη-
μ', ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούρας
ἀμετέρων τοκέων,
νύμες, πλοῦτον πιαίνων·
κοὔ με πονεῖ τεὸν οἶ-
κον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν,
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον,
καὶ θρόνος, ᾧ ποτε κρηθείδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις
εὔθυνε λαοῖς δίκας.
τὰ μὲν, ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας —
Ἐπῳδ. κῶλ. ιγʹ.
λῦσον ἄμμι, μή τι νεώτερον ἐξ
αὐτῶν ἀναστήσῃ κακόν.
ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀκᾶ
δ' ἀνταγόρευσε καὶ πελίας. ἔσομαι

σθαι, τοῦ τοιούτου πράγματος ἀφίσται-
ται αἱ μοῖραι. ὡς αὖτις εἴπῃ. οὐκ εὐμοι-
ροῦσιν, οὐκ ἀγαθῇ μοίρᾳ χρῶνται. ὁ δὲ
χαῖρις, προστιθεὶς τὸ ι. γράφει ἀφί-
σταιντο, ἵν' ᾖ εὐκτικὸς ὁ λόγος. ἀφίσταιν-
το αἱ μοῖραι, εἰ μέλλοι ἐν τῷ γένει ἡμῶν
διαφορὰ γενέσθαι, ὥστε πρὸς ἀναίδει-
αν τραπῆναι. καὶ οὐκ ἀπιθανῶς ὁ χαῖ-
ρις τοῦτό φησι. Οὐ πρέπει νῷν. οὐ
προσῆκον δὲ, οὐδὲ δίκαιον ἡμῖν ἀμφο-
τέροις, χαλκοτόροις ξίφεσιν, ἤγουν
τοῖς τῷ χαλκῷ τιτρώσκουσι ξίφεσιν,
οὔτε μὴν ἀκοντίοις, τὴν μεγάλην καὶ
περίσημον τῶν προγόνων βασιλείαν δι-
αμοιράσασθαι. Μῆλά τε γάρ τοι.
τὰ μὲν γὰρ πρόβατα καὶ τὰς τῶν βοῶν ἀγέ-
λας ἀφίημι καὶ συγχωρῶ, καὶ πάντας
τοὺς ἀγρούς, οὕς τινας ἀφελόμενος τῶν
ἐμῶν γονέων νέμῃ, τὸν σὸν οἶκον, καὶ
πλοῦτον ἐκ τῆς ἐπικαρπίας αὔξων. μῆ-
λα δὲ νῦν κατὰ χρηστικώτερον, πᾶσαν
τὴν τῶν τετραπόνων κτῆσιν ἀρχαΐζων
φησί. καὶ ὅμηρος. Ἀνθρώποις δ' ἀπέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει. Ἀμετέρων το-
κέων. ἀντὶ τοῦ τοκέως τοῦ πατρός. ὁ γὰρ αἴσων, τοῦ πελίου κατὰ μητέρα ἀδελφός. Κοὔ με
πονεῖ. οὐκ ἀλγύνει με ταῦτά φησι τὸν σὸν οἶκον αὔξοντα, ἀλλὰ τὸ σκῆπτρον τῆς μοναρχί-
ας, καὶ ὁ θρόνος τῆς μοναρχίας. ἀπὸ κοινοῦ τὸ πονεῖ με. Ὧ ποτε. ᾧ ποτε θρόνῳ ὁ τοῦ κρηθέ-
ως παῖς αἴσων ἐπικαθεζόμενος, ἐπ' εὐθείας ἦγε τοῖς ὑπηκόοις τὰς δίκας. Τὰ μὲν, ἄ-
νευ. ταῦτα μὲν οὖν καὶ χωρὶς τινὸς ἀνίας, καὶ λύπης διάλυσον τῷ δικαίῳ. μή τι νεώτερον ἡμῖν
καὶ ἐπιβλαβὲς ἐξ αὐτῆς ἀναστείη κακόν. ἐὰν δὲ ἡ ἀναστήσῃ, ἔσται ὁ νοῦς τοιοῦτος. μὴ ὁ νεωτε-
ρισμὸς, ἡμῖν κακὸν ἀναστήσῃ. Ἄλλως. τινὲς κατὰ συναλοιφὴν θέλουσι τοῦτο ἐξενηνέ-
χθαι. ὡς παρ' ὁμήρῳ. Ἵνα ὕβριν ἴδῃ ἀγαμέμνονος ἀτρείδαο, ἀντὶ τοῦ, ἴδηαι. οὕτως οὖν
ἀναστήσῃ ἀντὶ τοῦ ἀναστήσηαι. Ὣς ἄρ' ἔειπεν. οὕτως εἶπεν ὁ ἰάσων. ὁ δὲ πελίας, ἠρέμα καὶ
ἡσύχως ἀνταπεκρίθη αὐτῷ. Ἔσομαι τοιοῦτος. γενήσομαι τοιοῦτος, οἷος μηδὲν ἀνα-
στῆσαι ἄδικον καὶ νεώτερόν φησιν ἀλλὰ ἤδη με τὸ γηραιὸν μέρος τῆς ἡλικίας περικυκλεῖ, καὶ
περιέχει. σὸν δ' ἄνθος ἥβας, ἄρτι κυμαίνει. μετεωρίζεται. ἀπὸ τοῦ κύματος ἡ μεταφορά.
πρὸς τί δὲ ταῦτα λέγει; ἐγὼ μὲν εἰς ἐπανόρθωσιν τοῦ γένους οὐκέτι ἰσχύω τι δρᾶν, γέρων
ὤν. σὺ δὲ νέος ὤν, δύνασαι ἀπολῦσαι τὸν ἐκ τῶν χθονίων γεγονότα κότον, τῷ γένει ἡμῶν.
ἰδίως δέ ἐστιν ἐνταῦθα ὁ πίνδαρος, μετὰ τοῦ δέρρεος καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ φρίξου κελεύων τῷ
ἰάσονι ἐκ τῆς αἴας κομίσαι, καὶ ἀνακαλέσασθαι. ἐπὶ γὰρ τούτῳ μηνίειν τοὺς χθονίους
δαίμονας, τῶν ἄλλων ἐπὶ μόνῃ τὴν κομιδὴν τοῦ δέρρεος αὐτὸν ἐκπεμφθῆναι λεγόντων.

στροφὴ ζ. κῶλα ιδ.

ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι
κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον,
τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν δ' ὅμως.
ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένοις
ὀργὰς, ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.
εἰδότι τοι ἐρέω.
μία βοῦς κρηθεῖ τε μάτηρ,
καὶ θρασυμήδει σαλ-
μωνεῖ. τρίταισι δ' ἐν γοναῖς
ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέν-
τες σθένος ἀελίου χρύσεον
λεύσσομεν. μοῖραι δ' ἀφί-
σταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει
ὁμογόνοις αἰδῶ καλύψαι →

ὁ πετραῖος. φασὶ δὲ καὶ ἀγῶνα διατί-
θεσθαι τῷ πετραίῳ ποσειδῶνι, ὅπου
ἀπὸ τῆς πέτρας ἐξεπήδησεν ὁ πρῶ-
τος ἵππος. διὸ καὶ ἵππιος ὁ ποσειδῶν.
Πρὸς ἐπίβδαν. ἐπίβδαι, κυρίως κα-
λοῦνται, αἱ ἑπόμεναι τῶν ἑορτῶν ἡμέ-
ραι. αἱ μεθέορτοι. ἐπιβάδες τινὲς οὖ-
σαι, οἷον ἐπαγόμεναι τῇ ἑορτῇ. τινὲς
δὲ φασι παρεμβεβλῆσθαι τὸ βῆτα.
τὰς γὰρ ἐπιδαιτί, λέγουσιν ἐπίβδας.
ὡς τὴν αἶδην, ἄβδην. καὶ ἔασον, ἔβα-
σον. οἱ δὲ, μετῆχθαι, ἀπὸ τῶν ἐπιβαλ-
λομένων προβάτων. διὰ τὸ ἄλλον τις
γὰρ οἱ ποιμένες ἅπαξ, αὖθις ἐπιβάλ-
λουσι. νῦν δὲ σημαίνει τὸ μέλλον καὶ
τὸ μετὰ ταῦτα. ὁ δὲ λόγος, αἱ τῶν
ἀνθρώπων φρένες πρὸς τραχεῖαν ἑρπόντων ἐπίβδαν, ὡς ἄν τις εἴποι, καὶ παρὰ τοῖς
τοιούτοις, μετὰ τὴν παροῦσαν εὐφροσύνην τοῦ κέρδους, τραχείας ἐπιούσης ἐπί-
βδης. ἢ καὶ παρὰ τοῦ τοιούτου πράγματος τοῦ ἀδίκου ἢ αἰσχροκερδοῦς, τραχεῖαν ἔχον-
τος τὴν ἐπίβδην. τουτέστι, τὴν μετὰ ταῦτα ἀπόλαυσιν, οὐ τερπνὴν ἔχοντος. ὁ δὲ
νοῦς. ὦ τοῦ πετραίου ποσειδῶνος παῖ πελία. αἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων φρένες, ταχύτε-
ραι ἐπαινέσαι καὶ ἀνελέσθαι τὸ παρὰ τὸ δίκαιον κέρδος. καίτοι ἑρπόντων ἐκ τῆς
ἀδικίας πρὸς τὴν ἑξῆς τραχεῖαν ὁδὸν, ὅμως τὸ κέρδος τοῦ δικαίου προκρίνουσιν.
Ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένοις. ἀλλὰ προσήκει ἐμὲ καὶ σὲ ἀφεμένους τῆς ἀγανακτή-
σεως, συντιθέναι εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ βίου τὴν εὐδαιμονίαν. ἢ δικαίως διακρίναντας τοῖς τρό-
ποις ἐκπλέξειν τὴν λοιπὴν εὐδαιμονίαν. Εἰδότι ἐρέω. μία βοῦς. βοῦν κατὰ χρηστικώτε-
ρον τὴν τοκάδα φησὶ, τουτέστι, τὴν μητέρα. λέγεται δὲ μήτηρ κρηθεῖ, καὶ σαλμωνεῖ ἐνα-
ρέα. Ἄλλως. μία βοῦς. μεταφορικῶς οὖν φησι μία βοῦς, ἀντὶ τοῦ μία γυνή. ἰδίως δὲ, οὐκ
ἀπὸ ἀνδρολυσίας εἴληφεν ἀπὸ τοῦ αἰόλου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γυναικός. ἐμὴν ἄρα οὗτοι οἱ πάπ-
ποι ἀλλήλοις ὁμογάστριοι, ὅ, τε κρηθεὺς, καὶ σαλμωνεύς. ὁ μὲν αἴσονος, ὁ δὲ, πελίου.
φησὶ τοίνυν, ἐν ἐχόμενον γένος. καὶ ἡσίοδος. Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆ-
ες. Κρηθεὺς ἠδ' ἀθάμας, καὶ σίσυφος αἰολομήτης. Σαλμωνεύς, ἄδικος. καὶ ὑπέρ-
θυμος περιήρει. ὁ δὲ νοῦς. γιγνώσκοντί σοι λέγω. μία μήτηρ ἡ ἐναρέα, τῷ κρηθεῖ καὶ σαλ-
μωνεῖ. ἐν δὲ τρίταις γοναῖς ἐξ ἐκείνων φυτευθέντες ἡμεῖς, τὴν χρυσῆν δύναμιν τοῦ
ἡλίου ὁρῶμεν. τουτέστιν, ἐν ζῶσι διάγομεν. Τρίταισι δ' ἐν γοναῖς. ἡ γενεαλογία, οὕ-
τω. σαλμωνέως, τυρώ. τυροῦς, πελίας. τρίτος οὖν ἀπὸ σαλμωνέως ὁ πελίας. ὁ δὲ ἰά-
σων, καὶ αὐτὸς οὕτω τρίτος. κρηθεὺς ἐστὶ σαλμωνέως ἀδελφός. κρηθέως δὲ, αἴσων. αἴ-
σονος δὲ, ἰάσων. τρίτος οὖν ἀπὸ κρηθέως. ὁ μὲν οὖν πελίας ἀπὸ σαλμωνέως κατὰ μη-
τέρα ἀριθμούμενος. ἰάσων δὲ κατὰ πατέρα ἀπὸ κρηθέως. Εἴ τις ἔχθρα. ἐὰν δέ τις
ἔχθρα ὁμογόνοις γεννηθῇ, ὥστε καλύπτειν τὴν αἰδῶ καὶ ἀποκρύπτειν, τουτέστι μὴ αἰδεῖ-

φάμου φύτευθέν, λαὸν αἰεὶ
τέλλετο· καὶ Λακεδαι-
μονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἤθεσιν, ἄν ποτε καλ-
λίσταν ἀπώκησαν, χρόνῳ
νᾶσον· ἔνθεν δ' ὔμμιν Λατοί-
δας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλ-
λειν, ἄστυ χρυσοθρόνου
διανέμειν θεῖον Κυρανᾶς, –
ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.
ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις.
Γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν.

γόνος Ἀρκεσιλάου. Ἄλλως τό, Τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φύτευθεν. διὰ τούτων τὴν ἐν ἀρχῇ πρόθεσιν συγκεφαλαιοῖ, καθ' ἣν εἶπε τὸν Ἀρκεσίλαον ταῖς Μούσαις ἀποδώσειν, καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ. μετὰ γὰρ ἐκεῖνο πλευσάντων Μινυῶν, θεόπομποι σφίσι τιμαὶ φύτευθεν. τοῦ Εὐφήμου γεννήσαντος ἐκ τῆς Λημνίας τὸν, τούτων ἀρχηγὸν τοῦ γένους. οἱ γὰρ ἀπὸ τούτων, ἐκπεσόντες ἐκ Λήμνου, εἰς Λακεδαίμονα παρεγένοντο. ἐκεῖθεν δὲ ἀπώκησαν, εἰς τὴν πρότερον καλουμένην Καλλίστην νῆσον. Θήρα τὴν ἀποικίαν ἀγαγόντος. ἀφ' οὗ Θήρα μετωνομάσθη.

Διαπορoῦσι δέ τινες, διατί μόνου Εὐφήμου μνημονεύει, πολλῶν ταῖς Λημνίαις πλησιασάντων; Ἐπιλύεται δὲ ὁ Δίδυμος ταύτην τὴν ἀπορίαν. φάσκων, ὅτι ἀπὸ Εὐφήμου τούτου, ἐγένετό τις καὶ ἕτερος Εὔφημος, ὁ σὺν Βάττῳ τὴν Κυρήνην κτίσας. ὃν διὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἐκείνου τις ὑποτοπάσειεν εἶναι. ἐγένοντο δὲ, καὶ τρεῖς Εὔφημοι. πρῶτος, ὁ Μηκιονίκης, καὶ Ποσειδῶνος. δεύτερος, ὁ Σάμου παῖς, ἀπόγονος τοῦ πρώτου Εὐφήμου. τρίτος, ὁ σὺν Βάττῳ. τέταρτος, ὁ κατὰ τὸν Ἀρκεσίλαον. ὃν ξενολογήσαντα ἔπεμψεν ὁ βασιλεύς. καὶ τὸν Πυθικὸν ἀγῶνα ἀγωνιούμενον. Ἄν ποτε καλλίσταν ἀπώκησαν, χρόνῳ νᾶσον. χωρὶς βούλεται γράφειν, ἔν ποτε, ἀντὶ τοῦ ἄν ποτε, κατὰ τὴν Πινδάρου συνήθειαν. τὸ δὲ ἑξῆς, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἡρώων γεγεννημένοι παῖδες, καὶ τοῖς Λακεδαιμονίας μιχθέντες, κατὰ τὴν ζήτησιν τῶν πατέρων, παρέβαλον εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὴν Καλλίστην ποτὲ χρόνῳ ἀπώκησαν. Καλλίστην δὲ τὴν Θήραν φησὶ Καλλίμαχος. Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὔνομα, Θήρη. Ἔνθεν δ' ὔμμι Λατοΐδας ἔπορεν. ἐντεῦθεν δέ φησιν ἐκ τῆς Θήρας τῷ σῷ γένει Ἀρκεσίλα, ὁ Ἀπόλλων χρησμοῖς καὶ μαντείαις δέδωκε σὺν θεῷ, τὸ τῆς Λιβύης πεδίον τιμαῖς αὔξειν τὸ θεῖον πόλισμα καὶ διοικεῖν, τῆς τίμιον ἐχούσης θρόνον Κυρήνης. ἵνα ἐπὶ τὴν νύμφην τὸν λόγον ἀναγομένην, τοῖς συνετὴν γνῶσιν εὑροῦσι. Γνῶθι νῦν, τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν.
Προτρέπεται τὸν Ἀρκεσίλαον ὁ Πίνδαρος συνορᾶν αὐτοῦ τὸ αἴνιγμα. τὸ γὰρ, τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν, τοῦτο βούλεται. ὅτι κἀκεῖνος τὸ τῆς σφιγγὸς αἴνιγμα ἔλυσεν. ὃ δὲ αἰνίττεται, τοιοῦτόν ἐστιν. ἐστασίασάν τινες ἐν τῇ Κυρήνῃ κατὰ τοῦ Ἀρκεσιλάου, βουλόμενοι αὐτὸν μεταστῆσαι τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ, ἐπικρατέστερος αὐτῶν γενόμενος, ἐφυγάδευσεν αὐτοὺς τῆς πατρίδος. ἐν τοῖς συστασιώταις, ἦν καὶ ὁ Δημόφιλος. ὃς καὶ αὐτὸς

τᾶ τε καὶ πελίαο φόνον.
ἔν τ' ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν,
πόντῳ τ' ἐρυθρῷ, λημνιᾶν
τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων.
ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδεί
ξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς.

στρ, ιβ΄. κωλ. ιϛ΄.

καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς
σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας
ἀκτῖνας ὄλβου δέξατο μοιρίδιον
ἆμαρ, ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος εὐ

λημνίων γυναικῶν τῶν ἀνδροφόνων τῷ ἔθνει. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμίγησαν. Πελίαο φόνον. ὁ χαῖρις οὐ βούλεται συνθέτως ἀναγινώσκειν τὸ, πελίαο φόνον. Εν τ' ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν. προσεπέλασαν δὲ καὶ τῷ ὠκεανῷ, καὶ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. καινῶς δὲ ὁ πίνδαρος εἰς ταῦτα τὰ πελάγη ἱστορεῖ πεπλανῆσθαι τοὺς ἀργοναύτας. Αλλως τὸ, Εν τ' ὠκεανοῦ πελάγεσσιν. ἔνιοι φασὶ τὴν πρόθεσιν περιττεύειν τοῦ λόγου. εἴληφε δὲ ὁ πίνδαρος, τὸ πρῶτον πάντων γενόμενον. καὶ ἀντεστραμμένως ἔσχατον τέθεικεν. εἰς μὲν γὰρ τὸν ὠκεανὸν, καὶ τὴν ἐρυθρὰν εἰσέβαλον, φεύγοντες ἐκ κόλχων. ταῖς δὲ λημνίαις ἐμίγησαν, πρὶν ἐς τὸν πόντον ἐπιπλεῦσαι. ἀλλ' ἵνα ἐπὶ τὴν τοῦ γένους ἀρχὴν ἐπανέλθῃ, τὸ πρότερον ἀντεστραμμένως, ὕστερον ἔθηκεν, οὐκ ἀκολούθως. οὐ γὰρ ὑποστρέφοντες προσέβαλον τῇ λήμνῳ. ἀλλ' ἀπιόντες. Ανδροφόνων γυναικῶν. ἀνδροφόνων γυναικῶν φησὶν, ἐξ ἐκείνης τῆς ἱστορίας. αἱ τῶν λημνίων γυναῖκες ἀσεβήσασαι εἰς τὴν ἀφροδίτην, διηνεκῶς ἔσχον μηνιῶσαν τὴν θεόν. μῖσος γὰρ αὐταῖς πρὸς τοὺς ἄνδρας προσετρίψατο. καὶ οὕτως ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς θρᾷκας πολεμοῦντες, κἀκ τοῦ πολέμου τὰς αἰχμαλώτιδας λαβόντες, παρεκοιμῶντο. ἐφ' ᾧ ζηλοτυπήσασαι αἱ γυναῖκες, ἐψηφίσαντο ἐκ θρᾴκης τοὺς ἄνδρας ὑποστρέψαντας ἀνελεῖν. ὅπερ καὶ πεποιήκασιν. Ενθα καὶ γυίων ἀέθλοις. οἱ μὲν τῶν ἱστορικῶν βούλονται τοὺς ἀργοναύτας ἀγωνίζεσθαι ἐπὶ τοῖς ἀναιρεθεῖσιν ἀνδράσιν. οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ θόαντος φόνῳ. τὸ δὲ ἔνθα, ἐν τῇ λήμνῳ. ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐπεδείξαντο τῶν μελῶν τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν κρίσιν ἀγωνιζόμενοι περὶ ἐσθῆτος. τὸ δὲ, ἐσθᾶτος ἀμφὶς, ἀμφίβολον. πότερον τῆς ἐσθῆτος χωρὶς ἠγωνίσαντο, τουτέστι γυμνοί; ἢ τὸ ἀμφὶς ἀντὶ τῆς περὶ δεκτέον. χρῶνται γὰρ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τούτου. ἵν' ᾖ τὸ ἔπαθλον ἐσθής. ὥστε περὶ ἐσθῆτος αὐτοὺς ἠγωνίσθαι, ὃ καὶ ὑγιές ἐστι. καὶ γὰρ καὶ παρὰ σιμωνίδῃ ἐστὶν ἡ ἱστορία. ὅτι περὶ ἐσθῆτος ἠγωνίσαντο. καὶ πίνδαρος, ἐν ὀλυμπιονίκαις. Τουτάκις ὑμετέρας ἀκτῖνας. τηνικαῦτα δὲ τοῦ σοῦ γένους τὰς λαμπηδόνας καὶ καταβολὰς, συνευδαιμονία διεδέξατο, μεμοιραμένον ἦμαρ, ἢ νύκτες. ὁ δὲ νοῦς. τότε τηνικαῦτα τοῦ σοῦ γένους ἡ καταβολὴ γέγονεν, ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἐν νυκτί. Αλλως. τοῦτο λέγει ὅτι ἢ νυκτὸς, ἢ ἡμέρας συνελθόντες ταῖς λημνιάσι γυναιξὶν οἱ ἥρωες, ἔσχον ὑμᾶς. Τόθι γὰρ γένος εὐφάμου. ἀποστρέφει τὸν λόγον, πρὸς τὸν ἀρκεσίλαον. ἐπεὶ ἀριστοτέλης ὁ πρόγονος αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν λημνίων γυναικῶν ἦν. οἱ γὰρ ἀργοναῦται ἐν τῇ λήμνῳ, ταῖς λημνιάσιν ἐπλησίασαν. ἐν αἷς καὶ εὔφημος μαλάχῃ συνελθὼν, λευκοφάνην ἐποίησεν. ἀφ' οὗ ἀριστοτέλης ὁ πρό

φρίας ὄρπετον· μειλιχίαις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ'· αὐτίκα δ' ἀελίου
θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν
ἔννεπεν· ἔνθα νιν ἐκ-
τάνυσαν φρίξου μάχαιραι·
ἔλπετο δ' οὐκέτι οἱ
κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον·
κεῖτο γὰρ λόχμα· δράκοντος
δ' εἴχετο λαβροτάταν γενύων·
ὃς πάχει μάκει τε πεν-
τηκόντορον ναῦν κράτει·
τέλεσαν αἳ πλαγαὶ σιδήρου—
ἐπῳδ. κεφ. ιγ'.
μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν· ὥ-
ρα γὰρ συνάπτει· καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν·
πολλοῖσι δ' ἄγημαι σοφίας ἑτέροις·
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις
ποικιλόνωτον ὄφιν ὦ ἀρκεσίλα·
κλέψεν τε μήδειαν σὺν αὐ-

τουτέστιν, ἔστεργον, ἐστεφάνουν. Αὐτίκα δ' ἀελίου θαυμαστὸς υἱός. ἀθέως δὲ ὁ τοῦ ἡλίου φησὶ παῖς αἰήτης, τὸ χρυσόμαλλον κῶας, ὑπεδείκνυε τῷ ἰάσονι. ἔνθα αὐτὸ ἐξέτειναν αἱ τοῦ φρίξου μάχαιραι. τουτέστιν, ὅπου τὸ ἐκδέρειν τοῦ φρίξου ἐνήργηθη. φυξίῳ γὰρ διὶ, τὸ δέρος ἀνιέρωσεν. ἔνιοι δέ φασιν ὑπὸ τοῦ φρίξου ἀνατεθῆναι τῷ ἄρει, τὸ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ δέρος. Κεῖτο γὰρ λόχμα. τῷ δάσει τῆς ὕλης. λόχμη γὰρ τὸ δάσος. καὶ παρ' ὁμήρῳ. Ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς. Λείπει δὲ ἡ ὑπό. ὑπείχετο δέ φησιν ὁ δράκων. πεντηκόντορον ναῦν ἐνίκα. τῷ μεγέθει μείζων ἦν αὐτῆς. ἢ οὕτως. ὃ ὑπερέβαλεν αὐτὸ νεὼς τὴν πεντηκόντορον ναῦν, πλήρωμα αὖ αὐτῆς ἐγένετο. ὥστε περιτιθέναι τινὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ ὑπερκεῖσθαι. ὁ δὲ νοῦς, κατείχετο δέ φησι τὸ κῶας ὑπὸ τῶν δεινοτάτων τοῦ δράκοντος γενύων. ὅς, καὶ τῷ πάχει, καὶ τῷ μήκει τοῦ σώματος, πεντηκόντορον ναῦν κατεῖχεν. ἢ ὡς ἔνιοι. ἐμβληθεὶς ἐπλήρου ναῦν πεντηκόντορον. Αἳ πλαγαὶ σιδήρου. ἥν τινα ναῦν συνετέραινον αἱ τοῦ σιδήρου πληγαί. πάλιν τῷ συνήθει σχήματι, καὶ τρόπῳ κέχρηται. τὸ ἑνικὸν, τῷ πληθυντικῷ συζεύξας. καί τοι παρὸν εἰπεῖν τέλεσε. γράφεται δὲ καὶ τέλεσσαν. Κατ' ἀμαξιτόν. αὐτὶ τοῦ, μακρὰ ὅς λέγω τὰ ποιήματα. καὶ ἐπεκτείνω κατὰ τὴν ὁδὸν ταύτην τῶν ἐγκωμίων τοῦ ἰάσονος, προδύεσθαι καὶ λέγειν. καιρὸς γάρ με ἐπείγει, ὥστε πρὸς τὸν ἀρκεσίλαον ἀναδραμεῖν. καί τινα οἶδα ὁδὸν βραχεῖαν. τουτέστιν, οἶδα κατὰ τὰς ἐξηγήσεις, καὶ βραχέα λέγειν. Σοφίας ἑτέρους. ἤτοι ταύτης τῆς σοφίας, τῆς περὶ τὸ συντόμως λέγειν, καὶ ἄλλων γέγονα καθηγητὴς, ὅ ἐστι διδάσκαλος. ἢ πολλοῖς περιέχον αὐτοῖς ὡς ἐν συντομίᾳ, ὥστε ταχέως αὐτὰ ἐξειπεῖν. Κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα. ἐνθένδε συνάπτει τῆς ἱστορίας τὸ συμπέρασμα, καί φησιν. ὁ δὲ ἰάσων, ἀνεῖλε ταῖς τῆς μηδείας τέχναις, τὸν γλαυκόφθαλμον καὶ πεποικιλμένον ἔχοντα νῶτον ὄφιν ἀρκεσίλαε. Κλέψεν τε μήδειαν. ἔκλεψε δὲ καὶ τὴν μήδειαν ἑκοῦσαν, τὴν τὸν πελίαν φονεύσασαν. ὁ δὲ νοῦς. κατεργασάμενος μὲν γὰρ τὸν ἆθλον ὁ ἰάσων λάθρα τοῦ αἰήτου καὶ τῶν κόλχων, ἀπέκλεψε τὴν μήδειαν ἑκοῦσαν καὶ αὐτὴν τὴν τῷ πελίᾳ φόνον μηχανωμένην. εἶτα ναυτιλλόμενοι, ἐνεμίγησαν, τῷ τε τοῦ ὠκεανοῦ πελάγει, καὶ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ τῶν

στρ. ια΄. κῶλ. ιδ΄.

κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, ἀπὸ κρόκεον
ῥίψαις ἰάσων εἷμα, θεῷ πίσυνος
εἴχετ' ἔργου. πῦρ δέ νιν οὐκ αἰόλλει
παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.
σπασάμενος δ' ἄροτρον
βοέας δῆσεν ἀνάγκας
ἔντεσιν αὐχένας. ἐμ-
βάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ
κέντρον αἰανὲς βιατὰς,
ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
μέτρον. ἴυξεν δ' ἀφω-
νήτῳ περ ἔμπας ἄχει.
δύνασιν αἰήτας ἀγασθείς.

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ΄.

πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα, φίλας
ὤρεγον χεῖρας. στεφάνοισί τέ μιν

Θυσάνῳ δέ, τῷ μαλλωτῷ. θύσανοι γὰρ οἱ ἄκροσσοι, ἀπὸ τοῦ θύεσθαι, καὶ παρῃωρεῖσθαι. νῦν δέ, ἐπὶ τῶν μαλλῶν τέτακται. καὶ γὰρ οὗτοι θύσσονται διὰ τὸ εὐτραφές. Ως ἄρ' αὐδάσαντος, ἀπὸ κροκόεν. ἢ τὸ κροκοβαφές, ἢ τὸ ὑφαντόν, παρὰ τὴν κρόκην. ὁ δὲ νοῦς, ἀπορρίψας δὲ ὁ ἰάσων τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον, πειθόμενος δὲ καὶ πεποιθὼς τῇ ἀφροδίτῃ, εἴχετο τοῦ ἔργου. τοῦ ἀροτριᾶν. ἦν δὲ θεῷ πίσυνος τῷ ἔρωτι, φησὶν ἢ τῇ ἀφροδίτῃ, ἢ τῷ διΐ. τὸ δὲ πῦρ αὐτὸν οὐκ ἐτάρασσε, ταῖς ἐντολαῖς τῆς μηδείας πεισθέντα. αἰόλλειν δέ, τὸ ταράσσειν. καὶ αἰόλλησις, ἡ κίνησις. ὡς καὶ ὅμηρος. Αἰόλλει μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι. Ζητεῖται δέ, πῶς τὸ πῦρ οὐκ ἐτάρασσε τὸν ἰάσονα. Ο μὲν πίνδαρος, οὐκ ἐξέθετο. ἡ δὲ ἱστορία, οὕτως. ἐκέλευσεν ἡ μήδεια τῷ ἰάσονι μὴ ἐλαύνειν πρὸς τὸν ἀντιπνέοντα ἄνεμον τοὺς βόας. ἵνα μὴ τὸ πῦρ ἀντικειμένης τῆς πνοῆς, βλάψῃ τοῦτον, ἀλλ' ὄπισθεν φερομένης, ὥσπερ συντρεχούσης καὶ ὀξυνούσης εἰς τοὔμπροσθεν τὴν τῆς φλογὸς ἀποφύσησιν. ἐκέλευσε δέ, καὶ συμπεράναντα τὴν αὔλακα, ἀπὸ τοῦ ἐκείνης τέλους μὴ ἄρχεσθαι, ὥσπερ ἔθος τοῖς ἀροτριῶσιν, ἀλλ' ἀναποδίσαντα, οὕτω πάλιν ἄρχεσθαι, διὰ τὰ πνεύματα τὰ ἀντικείμενα ὡς ἔφαμεν. ἐφετμαῖς δέ φησιν, ἀντὶ τοῦ, ταῖς μαγείαις ἃς ἀπετείλατο τῷ πυρί. ἢ ὅτι ἐνετείλατο αὐτῷ, τούτοις τοῖς φαρμάκοις ἀλειψάμενον, οὕτως ἔρχεσθαι. καὶ ἐσώζετο αὐτῆς ταῖς ἐντολαῖς. Σπασάμενος δ' ἄροτρον, βοέοις δῆσεν ἀνάγκας. τουτέστι, τοῖς ἐκ βοείων δερμάτων λώροις. ἤτοι ἀνάγκας ἔντεσιν. ἵν' ᾖ, περιφραστικῶς τῇ ἀνάγκῃ. ἢ ἀνάγκῃ, ἵνα λέγῃ τῇ ἑαυτοῦ. τῇ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἰσχύος ἀνάγκῃ. ὀρθῶς δὲ τό, ἀνάγκας. οὐ γὰρ ἑκουσίως ταῦτα τὰ ζῷα ἀροῖ, καὶ πονεῖ, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἐξ ἡμῶν ἀνάγκης ἐπιτιθεμένης αὐτοῖς. ὁ δὲ νοῦς. σπασάμενος δὲ ὁ ἰάσων τὸ ἄροτρον, καὶ δήσας τοῖς βοέας λώροις, καὶ ταῖς τοῦ ζυγοῦ ἀνάγκαις τοὺς αὐχένας αὐτῶν ἐμβαλὼν, ἤλασεν. Ηὐξε δ' ἀφωνήτῳ. καίπερ τοιούτῳ ἄχει φησὶ πληγείς. ἀφώνῳ καθὸ οὐκ αἰήτης φωνὴν ἀφίει ἀλλ' ἐκσταίν, ὅμως ἀνεβόησε θαυμάσας. ὁ δὲ νοῦς, ἐστέναξε δὲ λαθραίως κατὰ τὴν ψυχὴν ὁ αἰήτης, τὴν τοῦ ἰάσονος δύναμιν θαυμάσας. Στεφάνοισιν τέ μιν, ἰστέον ὅτι τὸ παλαιὸν ἐφυλλοβόλουν τοὺς νικηφόρους, τοῖς τῆς γῆς χλοεροῖς. κυρίως δὲ τὸ ἐρέπτειν, ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζῴων τάττεται. ὅτι ἐπὶ τῇ ἔρα, τουτέστι τῇ γῇ ἐσθίουσιν. ὡς ὅμηρος. Ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας. νῦν δέ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐρέψαι ἔλαβε.

σ' αὐτίτομα στερεαῖν ὀδυναῖν,
δῶκε χρίεσθαι. καταί-
νησάν τε κοινὸν γάμον
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι —
ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'.
ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν
μέσσαις ἄροτρον σκίμψατο,
καὶ βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύ-
ων πνέον καιομένοιο πυρός.
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσε-
σκον χθόν' ἀμειβόμενοι, τοὺς ἀγαγὼν
ζεύγλα πέλασσε μοῦνος. ὀρ-
θὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις,
ἤλαυν'. ἀναβωλακίας δ' ὀργυι-
ὰν σχίζε νῶτον γᾶς. ἔει-
πεν δ' ὧδε. τοῦτ' ἔργον βασιλεύς
ὅς τις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις,
ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω, —

Καταίνησάν τε. κατήνεσαν δὲ καὶ
συνέθεντο, κοινὸν ποιῆσαι τὸν γάμον
τὸν γλυκὺν, καὶ ἀλλήλοις μίξειν.
Ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον. οἱ μὲν,
ὡς ἐκ τῆς τοῦ ἀδάμαντος φύσεως,
τὸ ἰσχυρὸν ἤκουσαν. οἱ δὲ, ὅτι ἀληθῶς,
ἐξ ἀδάμαντος ἦν. εἶχε γὰρ ὁ Αἰήτης,
χαλκόποδας ταύρους. οἳ τοὺς προσπε-
λάζοντας κατέκαιον, προχέοντες
πῦρ ἐκ τῶν μυκτήρων. οὓς ὁ Αἰήτης
καταζεύξας, εἰς μέσον ἤγαγε καὶ ἠ-
ροτρίασε τὴν γῆν. εἶτα λύσας, ἐκέλευ-
σε τὸν Ἰάσονα ζευγνύειν. Ἄλλως.
τοὺς πυρίπνους ταύρους αὐτίμαχος
ἐν λύδῃ, ἢ φαιστοπύκτοις λέγει. καὶ
συφο   δὲ χαλκοῖς
βοῦς ἀθρμάτοις φ   χαλκο-
σκελεῖς γὰρ
ἐκπνέουσι πνεύματα τῷ ἄρῳ. φλέγει
δὲ μυκτὴρ, ὡς   καὶ
ἀπολλώνιος. Δύω πεδίον τὸ ἀρήϊον ἀμφινέμονται Ταῦροι χαλκόποδες, στόματι
φλόγα φυσιόωντες. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ὅτι δὲ ὁ Αἰήτης ἐν μέσοις, τὸ ἀδαμάντινον κατέ-
θηκεν ἄροτρον, καὶ τὰς βοῦς αἵτινες φλόγα ἀνέπνεον τῶν ξανθῶν γενύων, καιομένου πυ-
ρός, καὶ ταῖς χαλκαῖς ὁπλαῖς ἑαυτῶν ἐπέξεον καὶ ἐπεχάραττον τὴν γῆν ὥσπερ στρε-
φόμενοι, καὶ κατὰ τὴν πορείαν προβαίνοντες. τὸ γὰρ ἀμειβόμενοι, οὕτως ἀκουστέον.
τοὺς πόδας ἐναλλάσσοντες, κατὰ τὴν πορείαν. Ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις.
ἐν πέρας δὲ, ἤλαυνε. καὶ ἐπ' εὐθείας ἔτεμνε τὰς αὔλακας. τουτέστι, τὰς εὐθείας τοῦ
ἀρότρου τομάς. αὔλακες δὲ εἴρηνται, παρὰ τὸν αὐλόν. παῦ γὰρ ἐπιμήκεις, οὕτως
εἴρηνται. καθ' ἃς αὔλακας, ὀργυιᾶς μέτρον ἔσχισε τὴν γῆν εἰς βάθος κάτω, τῷ ἀρό-
τρῳ. φησὶν οὖν, ὅτι διέτεμνε τὰς αὔλακας, ὀργυιᾶς μέτρον ἐχούσας κατὰ τὸ
βάθος. ὁ δὲ λόγος, τῆς δὲ ἀναβωλακίας γῆς τὸν νῶτον, ἔσχιζεν ἐπ' ὀργυιάν.
ἀναβωλακίας δὲ, τῆς ἐν τῇ τμήσει, τοὺς βώλους ἄνω πεμπούσης.
Εεῖπε δ' ὧδε. οὕτω δὲ ἔλεγεν ὁ Αἰήτης. τοῦτο τὸ τῆς γεωργίας ἔργον ἐμοὶ τε-
λειώσας. ὃς τῆς νεὼς προηγεῖται. τὴν ἄφθαρτον στρωμνὴν τὸ κῶας ἀφαιρεί-
σθω, τὸ κάλλιστον ὂν τῇ χρυσῇ μαλλώσει. ἄφθιτον δὲ στρωμνὴν εἶπε, τὸ δέρος τοῦ κριοῦ
τὸ κώδιον. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, ὑπεστρώννυντο τὰ κώδια. ἀφ' οὗ καὶ χῶμα ὁ ὕπνος, διὰ τὸ ἐπὶ
κωδίων αὐτοὺς κοιμᾶσθαι. ἀριστοφάνης. Ἡυσε μὴ μισθ, γενοίμην ἐν κρατῆρ κώδιον.
ἄφθιτον δὲ αὐτὸ εἶπε, καθὸ χρυσοῦν ἦν. ὁ δὲ χρυσὸς ἄφθαρτος. καὶ ἡ σαπφώ. Ὅτι διὸς
παῖς ὁ χρυσὸς, κεῖνον οὐ σῆς, οὐδὲ κὶς, δάπτει βροτέαν φρένα κράτιστον φρενῶν.

ποικίλαν ἴυγγα τε-
τράκναμον Οὐλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξασα κύκλῳ, —
ἀντιστρ., κεφ. ιδ'.
μαινάδ᾽ ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν,
πρῶτον ἀνθρώποισι· λιτάς τ᾽ ἐπαοι-
δὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν.
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοι-
τ᾽ αἰδῶ· ποθεινὰ δ᾽ Ἑλλὰς αὐτὰν
ἐν φρεσὶ καιομέναν
δονέοι μάστιγι Πειθοῦς.
καὶ τάχα πείρατ᾽ ἀέ-
θλων δείκνυε πατρώων.
σὺν δ᾽ ἐλαίῳ φαρμακώσα

τὸ ὄρνεον δοκοῦσιν αἱ φαρμακίδες ἕλκειν τινὰς αὐτοῖς, εἰς τὰς ἐρωτικὰς ἐπῳδάς. λαμβάνουσαι γὰρ αὐτὸ, δεσμεύουσιν ἐκ τροχοῦ τινὸς, ὃν περιῤῥομβοῦσιν ἅμα ἐπᾴδουσαι. οἱ δέ φασιν, ὅτι τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐξελκύσασαι, καθάπτουσι τῷ τροχῷ. ταύτην οὖν φασι τὴν ἴυγγα, πρώτη Ἀφροδίτη ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἤνεγκεν εἰς ἀνθρώπους, καὶ ἔδωκεν Ἰάσονι. καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὰς ἐπῳδὰς τὰς ἐρωτικάς. ἵν᾽ ἐκμήνας τὴν Μήδειαν, πείσῃ συμμαχεῖν αὐτῷ. κνῆμαι δὲ, τὰ μέσα τοῦ τροχοῦ ξύλα. οὕτω δὲ καὶ μεταφορικῶς ἀκοῦσαι, τετράκναμον, τὰς πτέρυγας καὶ τοὺς πόδας κνήμας ἀριθμήσας, κατὰ τὸ ἀνάλογον δηλονότι. οὐ γὰρ ἁπλῶς ἐκδεσμεῖται ἐκ τοῦ τροχοῦ, τετρακνήμου ὄντος, ἀλλ᾽ ἄνωθεν μὲν τῶν δύο πτερύγων. κάτωθεν δὲ, ἐκ τῶν δυοῖν ποδῶν. τινὲς δὲ, τετράκναμον ἀνέγνωσαν, ἵν᾽ ᾖ, ἐν τῷ τετρακνήμονι κύκλῳ. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἡ δέσποινα δὲ τῶν ὀξυτάτων βελέων, τουτέστι τοῦ ἔρωτος, τὴν ποικίλην τῇ τριχώσει ἴυγγα τὴν τετράκνημον ἐξαγαγοῦσα τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταγαγοῦσα, ἐν τῷ ἀλύτῳ προζεύξασα τροχῷ, συνέπραττε τῷ Ἰάσονι. Ζητεῖται δὲ, πῶς τετράκναμον τὴν ἴυγγά φησιν. οὐδὲ γὰρ λόγου ἔχεται κατὰ τοῦ τροχοῦ ἀκούειν. οὐδὲ γὰρ τετρακνήμῳ κύκλῳ φησί. Ῥητέον οὖν ὅτι, κατά τινας, ὁμωνύμως ὁ τροχὸς τῷ ζώῳ ἴυγξ λέγεται. ὅν φασιν ἔχειν τέσσαρας κνήμας. ἔστι δὲ καὶ μεταφορικῶς νοῆσαι, ὡς προείπομεν. Λιτάς τ᾽ ἐπαοιδάς. τὰς δὲ φαρμακευτικὰς ἐπαοιδὰς, ἐξεδίδαξεν ἡ Ἀφροδίτη τὸν σοφὸν Ἰάσονα. ἢ λιτὰς, τὰς λιτανευτικάς φησι καθὸ αἱ ταῖς ἐπαοιδαῖς χρώμεναι, λιτανεύουσι τοὺς θεοὺς, καὶ εὔχονταί τινα φιλεῖσθαι αὐταῖς. πρὸς τί οὖν ἐδίδαξε τὰς ἐπαοιδάς; ἵνα ἡ Μήδεια ἣν προσέφερε τὸ αἰδῶ πρὸς τοὺς γονεῖς, ταύτην μὴ κατέχῃ. ἀλλ᾽ ἀναιδὴς γενομένη, καταλίπῃ μὲν αὐτοὺς, προσθῆται δὲ τῷ ξένῳ. Ποθεινὰ δ᾽ Ἑλλάς. ἡ ποθεινὴ δὲ Ἑλλὰς αὐτὴν, τῇ τῆς πειθοῦς μάστιγι κατὰ τὴν φρένα καιομένην, διακινοίη εἰς τὸ παρασκευάσαι σώσαι τοῖς Ἀργοναύταις.
Καὶ τάχα πείρατ᾽ ἀέθλων. καὶ ταχέως τῷ Ἰάσονι, ἡ Μήδεια ὑπετίθετο τὰ πέρατα, εἰς τὰ τέλη τῶν ἄθλων, ὧν ἔμελλεν αὐτῷ ἐπιτάττειν ὁ πατὴρ αὐτῆς Αἰήτης. Σὺν δ᾽ ἐλαίῳ. ἡ Μήδεια κατέχρισε τὸν Ἰάσονα διὰ τοὺς πυρπνόους ταύρους. πρότερον γὰρ ὁ Αἰήτης ζεύξας αὐτοὺς, καὶ καταγωνισάμενος, προσέθηκε τῷ Ἰάσονι. ἵν᾽ οὖν μηδὲν ὑπὸ τοῦ πυρὸς πάσχῃ, φάρμακα ἐλαίῳ μίξασα, ἔδωκεν Ἰάσονι ἡ Μήδεια. ἀντίτομα δὲ εἶπε, τὰ ἀλεξιφάρμακα. κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ῥιζοτόμων. ἁπλούστερον δὲ τῇ ἰατρικῇ χρώμενοι, τὰ πολλὰ τῶν παθημάτων, ῥίζαις ἀποθεράπευον. ἃς τέμνοντες, ἐπετίθεσαν, ὡς Πάτροκλος. Ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλλε πικρὴν, χερσὶ διατρίψας.

ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι,
δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,
στρ. ι'. κῶλ. ιδ'.
συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμαι γὰρ ἔσαν
ζωαί. κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι,
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες. ἀλ
λ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄ
γαγεν. ἐς φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἤ
λυθον. ἔνθα κελαι
νώπεσσι κόλχοισι, βίαν
μῖξαν αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ.
πότνια δ' ὠκυτάτων βελέων

δὲ τὸ ὑπῆρχεν ἀκουστέον. ὑπῆρχε ῥωμαλέον θέναρ, κατὰ περίφρασιν ὁ ὦμος. καὶ ὑπῆρχεν ἀγέλη θρακικῶν ταύρων. Ἐς δὲ κίνδυνον βαθύν. εἰς δὲ τὸν ὑψηλότατον κίνδυνον προθυμίαν ἔχοντες καὶ σπουδὴν, τὸν τῶν νεῶν ἔφορον καὶ δεσπότην καθικέτευον, τῶν συνδρομάδων πετρῶν ἐκφυγεῖν, τὴν ἀκαταμάχητον κίνησιν, καὶ μὴ καταληφθῆναι ὑπ' αὐτῶν. φασὶ δὲ τὰς κυανέας πέτρας, πάλαι περικινεῖσθαι τῷ πελάγει, καὶ συμπίπτειν ἀλλήλαις. Συνδρόμων κινηθμόν. ὅμηρος μὲν, ἐκ τοῦ παίζει τὸν ἰάσονος πλοῦν. ἀλλ' ἐκεῖνόν γε παρὰ τὸ πρὸς νηῦς. καὶ τὰ ἑξῆς. αἱ δὲ νεώτεραι, τοῦτον ὑφίστανται διὸ ὁ νέος διὰ σκοπέλου δύο ἀλλήλαις συῤῥηγνύμενα. καὶ ἴσως ὅμηρος, οὐδὲ αὐτὰς τὰς πέτρας περικυλίεσθαί φησιν, ἀλλὰ τὰ κύματα τὰ ἐπιφερόμενα, μεταξὺ τὰς πέτρας προσρήσσειν τὰς ναῦς. φησὶ γοῦν. Καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας. ὅτι τὴν ναῦν προσέρρηξεν αὐτῇ τῇ πέτρᾳ τὸ κῦμα, καὶ οὐκ αὐτὴ ἡ πέτρα συνεκρότησε τῇ ἑτέρᾳ. οἱ δὲ νεώτεροι, συντρέχειν φασίν. ὁ δὲ πίνδαρος, προστερατεύεταί τι. λέγων, ὅτι δίδυμαι ἦσαν ζωαί. ζώσας δὲ αὐτὰς εἶπε, διὰ τὴν κίνησιν. ἔστι δὲ διθυραμβικὸν, τὸ τῆς τοιαύτης ἑρμηνείας. πολλάκις γὰρ ἐπὶ τὸ κοῦφον ἀνάγονται. ἐπεκυλίοντο δέ φησιν ἀλλήλαις αἱ πέτραι ταχύτερον, ἤπερ αἱ τῶν ἠχητικῶν ἀνέμων πνοαί. Ἀλλ' ἤδη τελευτάν. ἀλλὰ λοιπὸν, τελευτὴν καὶ θάνατον αὐταῖς ταῖς πέτραις, ὁ τῶν ἀργοναυτῶν πλοῦς ἐπήγαγεν. οἰκείως δὲ τελευτὴν ἐπήγαγεν, ὡς πρὸς τὸ ζωάς. καὶ γὰρ εἵμαρτο διαπλευσάσης νεὼς, ῥιζωθῆναι τὰς πέτρας τῷ πελάγει. ὥσπερ γὰρ διὰ τὴν κίνησιν ζωὰς αὐτὰς εἶπεν, οὕτω διὰ τὴν στάσιν τὴν ἀπὸ τῆς κινήσεως, τελευτὴν ἐπήγαγεν. Ἐς φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἤλυθον. ἔπειτα δὲ εἰς τὸν Φᾶσιν ποταμόν φησιν ἦλθον παρ' αὐτῷ τῷ ταχεῖ αἰήτῃ. ἔνθα τοῖς καταπληκτικοῖς κόλχοις τὴν ἑαυτῶν ἰσχὺν προσήγαγον, καὶ προσέμιξαν. περιφραστικῶς, παραγίνοντο. τὸ δὲ, κελαινώπεσιν, οἱ μὲν, τοῖς καταπληκτικοῖς τὴν ὄψιν φασί. τὸ γὰρ κελαινόν, ἐπὶ τῆς καταπλήξεως λαμβάνειν εἰώθασιν. οἱ δὲ, ὅτι αἰγυπτίων ἄποικοί εἰσιν οἱ σκύθαι. διὰ τοῦτο καὶ μελανόχροας αὐτοὺς εἶναι λέγουσιν. ἔχουσι δὲ καὶ λινουργοῦσι τὴν καλάμην, ὥσπερ αἰγύπτιοι. καλλίμαχος. Κολχίδος ἐκ καλάμης. Φᾶσις δὲ, ποταμὸς σκυθίας τῆς κατὰ τὴν ἀσίαν. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος εὐρώπης, πλησίον τῆς μαιώτιδος λίμνης, καὶ τοῦ ταναΐδος ποταμοῦ. τούτου καὶ ἀπολλώνιος μνημονεύει. Φᾶσις δινήεις εὐρὺ ῥόον εἰς ἅλα βάλλει. Πότνια δ' ὠκυτάτων. ἴυγξ, ὄρνεον πεποικιλμένον τῇ τριχώσει. μακροτράχηλον. γλῶσσαν ἔχον ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένην, πυκνῶς περιστρεφόμενον, καὶ περιδινοῦν τὸν τράχηλον, τοῦ

κρέμασαι ἀγκύρας ὕπερθεν, —
αὐτίκα, κῶλ. ιδ'.
χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ, πατέρ' οὐρανιδᾶν
ἐγχεικέραυνον Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους
κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει.
νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους,
ἄματά τ' εὔφρονα. καὶ
φιλίαν νόστοιο μοῖραν.
ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀν-
τάϋσε βροντᾶς αἴσιον
φθέγμα. λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖ-
νες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔ-
στασαν θεοῦ σάμασιν
πειθόμενοι. κάρυξε δ' αὐτοῖς —
ἐπῳδ. κῶλ. ιδ'.
ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος, ἀ-
δείας ἐνίπτων ἐλπίδας,
εἰρεσία δ' ὑπεχώ-
ρησε ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.
σὺν νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξεί-
νου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον. ἔν-
θ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἕσ-
σαντ' ἐναλίου τέμενος.
φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα
ταύρων ὑπᾶρχεν. καὶ νεό-
κτιστον λίθινον βωμοῖο θέναρ.

ἡμέρας τῆς ἐπανόδου. τουτέστιν, ἐπαναστρέψασθαι ἠξίου. Πατέρ' οὐρανιδᾶν, τὸν δία. Διατί δὲ πρότερον ποσειδῶνι τῇ θαλάσσῃ, δι' ὃ καὶ οὐ ποσειδῶνι ἔθυσεν ὁ Ἰάσων; Καί φαμὲν, εἰκότως διὰ τὸ ἀράτειον. Μεσταὶ δὲ διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ, πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. μεσταὶ δὲ θάλασσαι καὶ λιμένες. ἐγχεικέραυνον δὲ ζῆνα, τὸν τῷ κεραυνῷ ἀντὶ ἔγχους χρώμενον. βέλος γὰρ τοῦτο τοῦ διὸς δίδωσιν, ὡς τοῦ ποσειδῶνος τὴν τρίαιναν, καὶ διονύσου, τὸν θύρσον. Ἐκ νεφέων δέ οἱ. ἐκ τῶν νεφῶν δὲ, ἐβρόντησεν αὐτῷ ὁ ζεὺς, αἴσιον. τουτέστι, σύμβολον αὐτῷ ἐδίδου τῆς ὁδοῦ. ἐκ δὲ τῆς βροντῆς, αἱ λάμψεις, καὶ λαμπηδόνες ἐγένοντο. ὅταν γὰρ βροντήσῃ, ἀστράπτει. ὅμηρος. Ἀστράπτων ἐπιδέξι' ἐναίσιμα σήματα φαίνων. Ἀμπνοὰν δ' ἥρωες. ἀνεπαύσαντο δὲ οἱ ἥρωες, ἔστησαν τοῖς τοῦ διὸς σημείοις πειθόμενοι. δῆλον ὡς πρὸ τούτου ἀγωνιώντων αὐτῶν. τὸ γὰρ, ἀμπνοὰν ἔστησαν, περιφραστικῶς, ἀνεπαύσαντο δηλοῖ. Κάρυξε δ' αὐτοῖς. ἀνεκήρυξε δὲ αὐτοῖς ὁ μάντις, σπουδαιότερον ἐμβαλεῖν ταῖς κώπαις, καὶ ἐρέττειν, ἡδείας ὑπεμφαίνων ἐλπίδας. ἡ δὲ κωπηλασία ἐχώρει, ἐκ τῶν ταχειῶν χειρῶν τῶν ἀργοναυτῶν, ἄκορος οὖσα. ἐκ δὲ τούτου, τὸ ἄγαν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐρεσίαν πρόθυμον ἐμφαίνει. Σὺν νότου δ' αὔραις. σὺν δὲ ταῖς τοῦ νότου πνοαῖς, εἰς τὸ ἄξενον τοῦ πόντου στόμα παρεγένοντο. ἔνθα καὶ προκαθιερωμένον εὑρόντες βωμὸν, ἔκτισαν καὶ αὐτοὶ ποσειδῶνος τέμενος. καὶ δεξάμενοι θρακικοὺς ταύρους πυρροὺς τὴν χροιὰν, ἱερούργησαν τῷ θεῷ. ὅμηρος μέντοι οἰκείως τῇ τοῦ ὕδατος φύσει καὶ τῷ ποσειδῶνι ἀπονέμει τὰ θύματα. Ταύρους παμμέλανας, ἐννοσιγαίῳ κυανοχαίτῃ. μεταφορικῶς δὲ λέγει βωμοῖο θέναρ, τὸ πλάτος αὐτοῦ. τῶν γὰρ χειρῶν θέναρ, καλοῦσι τὸ πλάτος. ἤτοι, τὸ πλατύ. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ θεῖναι πεποίηται τὸ ὄνομα, ἢ ἀπὸ τοῦ θείνειν ἐν αὐτῷ. Ἄλλως. βωμοῖο θέναρ, τὸ τοῦ βωμοῦ κοίλωμα. τὸ ὑποδεχόμενον τὰ θύματα. ἀπὸ κοινοῦ

αὔδρας ὑπὲρ ἄστινα νῶτα πε
φρίκοντας ἄμφω πορφυρέας.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοι
σιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα
στρ. θ΄. κῶλ. ιδ΄.
ναὸς Ἀργοῦς. μή τινα λειπόμενον
τὸν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν
αἰῶνα πέσσοντ᾽. ἀλλ᾽ ἐπὶ καὶ θανάτῳ
φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς
ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ᾽ Ἰωλκὸν ἐπεὶ
κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
λέξατο παίντας ἐπαι
νήσαις Ἰάσων. καὶ ῥά οἱ
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλά
ροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος, ἄμβασε στρατὸν
πρόφρων. ἐπεὶ δ᾽ ἐμβόλου

φρὶξ γὰρ κυρίως, ἡ ἠρεμαία κίνησις τῶν κυμάτων. μυθικῶς δέ τι αὐξήσασεν, ἐπτερῶσθαι φήσας τοὺς Βορεάδας καὶ ἴσως, ἀλληγορικώτερον ὁ μῦθος ἔχει, διὰ τῆς ταχείας τοῦ πατρὸς πνοάς. Πόθον ἔνδαιεν Ἥρα. ἐπέκαυσε δὲ, καὶ ἐνέβαλεν ἐπιθυμίαν τοῖς ἥρωσιν ἡ Ἥρα τοῦ Ἀργοῦς σκάφους, ὥστε μή τινα ἀπολειπόμενον, ἀκινδύνως καὶ ἀδόξως τὸν αἰῶνα παρὰ μητρὶ μένοντα διαιτᾶσθαι. Μή τινα λειπόμενον. τὸ ὅλον, τοιαύτην δὲ ἐπιθυμίαν ἐποίει ἡ Ἥρα, μὴ ἔξωθεν κινδύνου ἕκαστον παρὰ τῇ μητρὶ μένειν ἀδόξως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ θανάτου τῆς ἰδίας ἀρετῆς κάλλιστον φάρμακον, τὴν μετὰ ταύτης εὐδοξίαν σὺν τοῖς ἄλλοις ὁμήλιξιν εὑρέσθαι. φάρμακον οὖν θανάτου, τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν εὔκλειαν φησίν. αὐτὶ τοῦ παρὰ μυθίαν τοῦ θανάτου ταύτην εὑρεῖν, τὴν ἀπὸ τοῦ διαπλεῦσαι ἀρετήν. Ες δ᾽ Ἰωλκὸν ἐπεὶ κατέβα. ἐπειδὴ δὲ κατέβη εἰς τὴν Ἰωλκὸν τὸ τῶν ναυτῶν ἀπάνθισμα, τουτέστιν οἱ ἀργοναῦται. τὸ δὲ κατέβα, ἀντὶ τοῦ κατῆλθε, καὶ πυκνῶς ἀπὸ τῶν χρῆται τῷ καταβῆναι, ἀντὶ τοῦ παραγενέσθαι. τὸ δὲ λέξατο, ἀντὶ τοῦ κατέλεξε, καὶ κατελόχισεν, ἢ ἠρίθμησεν. Δημέας πρῶτος λέγει κήδεσι. καὶ τὸ ὡρολόγιον ὡραριθμόν ἐστιν, ἐν ᾧ τὰς ὥρας ἀριθμοῦμεν. Καὶ ῥά οἱ μάντις. καὶ δὴ τῷ Ἰάσονι ὁ μαντικώτατος Μόψος, ὀρνισί τε, καὶ κλήροις μαντευόμενος, προθύμως ἐνεβίβασε τῷ σκάφει τοὺς ἀργοναύτας. αἴσιον γενέσθαι φήσας δηλονότι τὸν ἀπόπλουν. Ἄλλως. ταῖς μαντείαις χρησάμενος ὁ Μόψος, ἐνεβίβασε τὸν στρατὸν προθύμως. εἰώθασι δὲ, διὰ κλήρων μαντεύεσθαι τὸ πρίν. καὶ ἦσαν ἐπὶ τῶν ἱερῶν τραπεζῶν αἱ ἀστράγαλοι, οὓς ῥίπτοντες ἐμαντεύοντο. οἷον, ἐὰν βάλλοντός μου τόδε ἀναβῇ, ἀποτελεσθήσεται τόδε. εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἀποτελεσθήσεται. κατ᾽ ἐνίους δὲ, τρισὶν ἐχρήσαντο μάντισιν οἱ ἀργοναῦται. Μόψῳ τῷ Ἄμπυκος. Ἴδμονι, τῷ Ἄβαντος, καὶ Ἀμφιαράῳ τῷ Οἰκλέους. Ἐπεὶ δ᾽ ἐμβόλου. ἰδίως τοῦτό φησιν ὁ Πίνδαρος. οὐ γὰρ ταῖς ἀγκύραις ἐκέχρηντο τότε, ἀλλὰ λίθοις, ὥς φησι καὶ Ἀπολλώνιος. ἔμβολον δέ φησι τὸ ξύλον ᾧ ἐναδισμοῦσι τὴν ἄγκυραν. κοινότατον δέ ἐστιν, ὅτι ἀποπλεῖν μέλλοντες, ἀνέλκουσι τὰς ἀγκύρας καὶ τῆς νεὼς ἐξαρτῶσιν. ὁ δὲ νοῦς. ἐπειδὴ δὲ τοῦ ἐμβόλου ἄνωθεν τὰς ἀγκύρας ἐκρέμασαν, ἀποπλεῖν λοιπὸν μέλλοντες, χρυσῆν φιάλην ἐν χερσὶν ἔχων ὁ τῆς νεὼς ἡγεμὼν Ἰάσων, κατὰ τὴν πρύμναν ἐπισπένδων τὸν τῶν θεῶν πατέρα Δία, καὶ τὰς τῆς θαλάσσης ὁδούς, καὶ τὰς τῆς εὐφροσύνης αἰτίας ἡμέρας ἐκάλει, καὶ τὴν πρὸς Φιλεστάτην

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'.

πέμπε δ' ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους
υἱούς, ἐπ' ἄτρυτον πόνον·
τὸν μὲν ἐχίονα κε-
χλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' εὔρυτον. ταχέως
δ' ἀμφὶ παγκαίου θέμεθλα
ναιετάοντες ἔβαν. καὶ γὰρ ἑκὼν
θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔν-
τυεν βασιλεὺς ἀνέμων
ζήταν κάλαΐν τε, πατὴρ βορέας,

ἀμμώνιος δὲ σύμφωνον τὴν ἱστορίαν θέλων εἶναι, οὕτως ἀποδίδωσιν. Ἐξ ἀπόλλωνος φορμικτάς. ὁ δὲ τοῦ ἀπόλλωνος μουσικός, Ἐκ γάρ τοι μουσάων καὶ ἑκηβόλου ἀπόλλωνος. Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ, καὶ κιθαρισταί. ὡς παρ' ὁμήρῳ ἐκ διὸς λέγουσιν εἶναι τοὺς βασιλεῖς. οὐχ ὅτι γόνος ἐστὶ τοῦ διὸς, ἀλλ' ὅτι τὸ βασιλεύειν ἐκ διὸς ἔχουσιν, οὕτως ἐξ ἀπόλλωνος, φορμικτὴν αὐτὸν εἶπεν. ἡγεμὼν γὰρ ὁ θεὸς τῆς κιθαρῳδίας. ὁ μέντοι χαῖρις, οὐκ ἀπιθάνως τούτοις φησὶν ὀνομάζεσθαι τοὺς ἐκ θεῶν γεγονότας. οἷον διοσκούρους, καὶ ἡρακλέα, οὕτω δὴ καὶ ὀρφέα, διὰ τὸ ἀπόλλωνος εἶναι υἱὸν γόνῳ. παρατίθεται δὲ, καὶ χρησμόν τινα, ὅν φησιν μνάσιχμον ἀναγράφειν ἐν τῷ πυθικῷ. ἔχει δὲ οὕτω. Πιέρες αἰνοπαθεῖς, στυγνὴν ἀποτίσετε λώβαν. Ὀρφέ' ἀποκτείναντες, ἀπόλλωνος φίλον υἱόν. καὶ ἀσκληπιάδης ἐν ἕκτῳ τραγῳδουμένων, ἱερεῖ ἀπόλλωνος καὶ καλλιόπης, ὑμέναιον. ἰάλεμον. ὀρφέα. Πέμπε δ' ἑρμᾶς. ὁ νοῦς, συνέταξε τοῖς ἥρωσιν ὁ χρυσῆν μὲν χαριζόμενος ῥάβδον ἑρμῆς, τοὺς διδύμους ἑαυτοῦ παῖδας, ἐπὶ τὸν δεινότατον ἆθλον, ἐχίονα, καὶ εὔρυτον. τῷ τῆς ἀκμῆς ὑπεραίροντας θέρμῃ. τὸ δὲ σχῆμα τῆς φράσεως, ἀλκμανικόν. πρὶν γὰρ εἰπεῖν τὰ δύο ὀνόματα, μέσον ἔταξε τὴν μετοχήν. Ἐπ' ἄτρυτον πόνον. τὸν ἀκαταπόνητον. ἐκ δὲ τούτου, τὸν ὑπερβεβλημένον ὡς δεινὸν ἐμφαίνει. Κεχλάδοντας ἥβᾳ. ἀντὶ τοῦ πηδῶντας. κυρίως δὲ χλῆδος, ἡ μετὰ ἤχου τῶν ὑδάτων ῥύσις, μιμητικῶς εἰρημένη. ὡς καὶ βρόμος, πυρός. τῷ δὲ σχήματι τῆς ἑρμηνείας, ἀλκμανικῷ κέχρηται. ἐπειδὰν γὰρ περὶ δυοῖν ποιῆται τὸν λόγον, τὸ ἕτερον ὄνομα προθεὶς, περὶ ἀμφοῖν ποιεῖται τὸν λόγον. εἶτα οὕτω, τὸ ἕτερον προσαποδίδωσιν. οἷον, κάστωρ τε πώλων ταχέων δμητῆρες ἱππόται σοφοὶ, καὶ πολυδεύκης κυδρός. καὶ ὅμηρος. Ἠχι ῥοὰς σιμόεις συμβάλλετον, ἠδὲ σκάμανδρος. Οἱ δὲ περὶ τὸν εὔρυτον, ἀντιπαρείρας τῆς μετέπου. Ταχέως δ' ἀμφὶ παγγαίου. ὁ νοῦς ταχύτατα δὲ περὶ τὴν ἐξορμησιν, οἱ περὶ τὸ πάγγαιον ὄρος οἰκοῦντες βορεάδαι, τοῖς ἥρωσι συνεστέλλοντο. Καὶ γὰρ ἑκών. καὶ γὰρ αὐτοὺς ἑκὼν, ψυχῇ πρὸς τὴν στρατιὰν, ταχέως ἐκέλευσεν ὁ τῶν ἀνέμων βασιλεὺς βορέας. Ζήταν, κάλαΐν τε. ἴσως δὲ τὰ ὀνόματα πεποιημένα, ἀπὸ τοῦ πατρός. οἷον, ζαήτην, τὸν ἄγαν ἄοντα καὶ πνέοντα. καὶ κάλαιν, οἷον, καλῶς ἄοντα. τινὲς δὲ, ἀναιροῦσι τὸν τῶν βορεαδῶν μῦθον, οὐ βουλόμενοι αὐτοὺς εἶναι πτεροτούς. ταχυτάτους δὲ εἶναι, καὶ ὠκύτητι τῶν ποδῶν διαφέροντας. καὶ τὴν ὠρείθυιαν, οὐχ ὅτι βορέας ἥρπασεν, ἀλλ' ὅτι ἀνὴρ τῶν ἐν θράκῃ ἐνοικούντων. βορεῖς δὲ ἐκάλουν οἱ ἕλληνες, τοὺς τὴν θράκην οἰκοῦντας, διὰ τὰ τοῦ βορέου πνεύματα. ἐπεμίγνυντο δὲ τοῖς ἕλλησιν, οἱ περὶ ζήτην καὶ κάλαΐν, καὶ ἠγωνίζοντο, διὰ τὴν πρὸς ἀθηναίους συγγένειαν. καὶ ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ τόπου βορεάδαι. τὸ δὲ πεφρικόντας, ἀντὶ τοῦ διακινοῦντας.

αὐτίκα θεοῦ, κτλ. ιδ΄.

ὄρνυεν κάρυκας, ἐόντα πλόον
φαινέμεν παντᾷ. τάχα δὲ Κρονίδαο
Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον, Ἀλκμάνας θ᾽ ἑλικοβλεφάρου
Λήδας τε. δοιοὶ δ᾽ ὑψιχαῖται
ἀνέρες, ἐννοσίδα
γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ᾽ ἄ-
κρας Ταινάρου. τῶν μὲν, κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ᾽ ἐκράνθη.
σόν τε Περικλύμεν᾽ εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορ-
μικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ
ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς.

βασιλείας πρὸς ἑαυτοὺς ἐπανιέσαντες, διεχωρίσθησαν. Αὐτὰρ Ἰάσων. ὁ δὲ Ἰάσων αὐτὸς, παρώξυνε τὸν ὄντα καὶ δόξαντα πλοῦν εἰς Σκυθίαν ἀναφανεροῦντα πανταχοῦ. Τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς. ταύτας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημνιάσι τῷ δράματι καταλέγει, τοὺς εἰς τὸ Ἀργῷον ἐστελθόντας σκάφος, καὶ Αἰσχύλος ἐν Καβείροις. ὁ δὲ Πίνδαρος, συγκαλεῖ καὶ τὸν Ἡρακλέα τοῖς Ἀργοναύταις φησίν. ὡς δὲ ἐν Μυσίᾳ ἐξῆλθεν ἐφ᾽ ὕδρευμα, κατελείφθη ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. οἱ δὲ νεώτεροι, διὰ τὸ κατὰ τὴν ἐρεσίαν ἄπειρον αὐτὸν εἶναι καὶ συντρίβειν τὰς κώπας, ὡς καὶ Ἀπολλώνιός φησι Δὴ τότ᾽ ἀνοχλίζοντι τρηχέος οἴδματος ὁλκοὺς, Μεσσόθεν ἆξεν ἐρετμόν. οἱ δὲ, ὅτι ἐφ᾽ οὗ ἂν ἐκαθέσθη μέρους, ἐκεῖ ἡ ναῦς ἔκλινεν. ὁ δὲ νοῦς, ἐστὶ τοιοῦτος. ταχέως δὲ οἱ τοῦ Κρόνου παιδὸς Διὸς τρεῖς παῖδες τὸν ἀριθμὸν, οἱ ἀκοπίαστοι κατὰ τὴν μάχην, παρεγένοντο. καὶ ἐκ μὲν Ἀλκμήνης, Ἡρακλῆς. ἐκ δὲ Λήδας, οἱ Διόσκουροι. πάλιν δὲ, συλληπτικῶς ἐχρήσατο τῷ τρόπῳ. φαίνεται γὰρ Ἡρακλῆς, Ἀλκμήνης καὶ Λήδας υἱὸς ὤν, κατὰ τὸ ἀδιαχώριστον τοῦ λόγου. ἀλλὰ προσήκει ὑποδιαιροῦντας, ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον τῆς φύσεως προσάπτειν, τὸ, χωρὶς οὖν συμβεβηκὸς τῷ Ἡρακλεῖ καὶ αὐτῇ τῶν Διοσκούρων κοινῶς εἴρηκεν. οἱ μὲν γὰρ, Διὸς καὶ Λήδας. ὁ δὲ, Ἀλκμήνης μόνος. Δοιοὶ δ᾽ ἀνέρες ἐννοσίδα γένος. Δύο δὲ ἄνδρες παρεγένοντο, ἐκ Ποσειδῶνος ἔχοντες τὸ γένος, τὴν ἑαυτῶν αἰδεσθέντες δύναμιν. τουτέστιν, οὐκ ἀνάξια τῆς ἑαυτῶν ἀνδρίας λογισάμενοι. καὶ ὁ μὲν Περικλύμενος, ἐκ Πύλου. ὁ δὲ Εὔφημος, ἐκ Ταινάρου. ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, παρεγένοντο. πάλιν συλληπτικώτερον. οὐ γὰρ ἀμφότεροι ἀπὸ Ταινάρου, καὶ Πύλου. ἀλλ᾽ ὁ μὲν Περικλύμενος, ἐκ Χλωρίδος καὶ Νηλέως, ἐκ Πύλου στέλλεται. Εὔφημος δὲ, ἐκ Ταινάρου, ὡς αὐτὸς προεῖπε. πῶς δὲ ἐννοσίδα εἶπε τοὺς δύο; Νηλέως γὰρ ὁ Περικλύμενος. ὁ δὲ Νηλεὺς, Ποσειδῶνος υἱός. ὁ δὲ Εὔφημος, Ποσειδῶνος ἐκ Ταινάρου. υἱωνὸς δὲ ὁ Περικλύμενος ἐκ Πύλου. Αἰδεσθέντες ἀλκάν. ἐντραπέντες ἣν εἶχον ἀλκὴν κατ᾽ αἰσχύνου, εἰ μὴ ὑπακούσειαν τοῖς καλοῦσι, διὰ τοῦτο ὑπέμειναν πλεῦσαι, ἵνα μὴ καταιδεσθῶσιν ὡς ἄνανδροι. Τῶν μὲν, κλέος ἐσλόν. τούτων μὲν οὖν τῶν ἀμφοτέρων τῶν Ποσειδῶνος παίδων, δόξα τις ἀγαθὴ συνεπράχθη, κατὰ τὸν ἀπόπλουν τῶν Ἀργοναυτῶν.

Ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ, φορμικτάς. παρεγένετο δὲ καὶ ὁ τῶν ἀοιδῶν πατὴρ, ὁ ἐξ Ἀπόλλωνος ὢν καὶ κιθαριστὴς, ὁ εὐαίνετος Ὀρφεύς. τουτέστιν, ὁ ὑπὸ πάντων ἐπαινούμενος. Ἀπόλλωνος τὸν Ὀρφέα φασὶν εἶναι. ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι, Οἰάγρου λέγουσιν

τοιοῦτος. ἀλλ' ἤδη με γηραι-
ὸν μέρος ἁλικίας ἀμφιπολεῖ.
σὸν δ' ἄνθος ἥβας, ἄρτι κυ-
μαίνει. δύνασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἑὰν
ψυχὰν κομίξαι φρίξος, ἐλ-
θόντας πρὸς αἰήτα θαλάμους,
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν,
τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη —
στρ. θ, η. κῶλ. ιδ.
ἐκ τῶν ματρυιᾶς ἀθέων βελέων,
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν
φωνεῖ. μεμάντευμαι δ' ἐπὶ κασταλίᾳ
εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀ-
τρύνει σε τεύχειν ναῒ πομπάν,
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν
τέλεσον. καί τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν, ὄ-
μνυμι προήσειν. καρτερὸς
ὅρκος ἄμμι μάρτυς ἔστω,
ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαι-
νήσαντες, οἱ μὲν κρίθεν.
ἀτὰρ ἰάσων αὐτὸς ἤδη —

ὅτι δὲ τὰς ψυχὰς ἀνεκαλοῦντο τῶν ἐπὶ
ταῖς ἀλλοδαπαῖς ἀποιχομένων, ὅ-
μηρος δηλοῖ. Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω
νῆες κίον ἀμφιέλισσαι, πρίν τινα τῶν
δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι.
Ἄλλως. ἐπειδὴ γὰρ ἐν κόλχαις τέθνηκεν
ὁ φρίξος, κελεύει με δι' ὀνείρων ἀνα-
καλέσασθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θεσ-
σαλίαν, παραγενόμενον εἰς τοὺς τοῦ αἰή-
του οἴκους. κελεύει δέ με καὶ τὸ δέρμα τοῦ
κριοῦ ἀγαγεῖν, ᾧ τινι ποτὲ ἐκ τοῦ πόν-
του διεσώθη, καὶ ἐκ τῶν τῆς μητρυιᾶς
ἀθέων βελῶν, τῶν ἐπιβούλων. ἔθος
δὲ ἦν τῶν τελευτησάντων ἐπ' ἀλλο-
δαπῆς, εἰ καὶ μὴ τὰ σώματα εἴη παρ'
αὐτοῖς, τὰς γοῦν ψυχὰς διά τινων μυ-
στηρίων ἀνακαλεῖσθαι, καὶ ὡσπερ συμ-
πλεούσας εἰς τὴν πατρίδα διασώζ-
ουν. Κομίξαι, ἤγουν ἀνακομίσαι.
ἢ ἐπιμελείας ἀξιῶσαι. ἡρωικώτερον
δὲ τὸ πρότερον, καὶ ἄξιον τοῦ ποιητοῦ.
Ἐκ τῶν ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. ἐκακώ-
θη γὰρ διὰ τὴν μητρυιάν, ἐρασθεῖσαν
αὐτοῦ, καὶ ἐπεβουλεύθη, ὥστε φυγεῖν.
ταύτην δὲ ὁ μὲν πίνδαρος ἐν ὕμνοις,
δημοτικήν φησιν. ἱππίας δὲ γοργῶ-
πιν. σοφοκλῆς δὲ ἐν ἀθάμαντι, νεφέλην. φερεκύδης, θεμιστώ. ὃς καὶ φησὶ τῶν καρπῶν
φθειρομένων ἐκ ταὐτομάτου, ἐθελούσιον δοῦναι ἑαυτὸν εἰς σφαγήν. τὸ δὲ ἀθέων βελέων,
ἀλληγορικῶς ἀντὶ τοῦ βουλευμάτων, ἢ λόχων, ἢ πραγμάτων. οὐ γὰρ ἐνδόντος αὐτοῦ
πρὸς ἃ ἡ μητρυιὰ παρεκάλει, ἐπεβουλεύθη εἰς τὰ τεθρυλλημένα. Ἄλλως.
ἀθέων βελέων, τῶν ἐπιβουλῶν φησι, καὶ τὴν κατ' ἰνὼ ἱστορίαν ἐκτίθεται. Ταῦτά μοι
θαυμαστὸς ὄνειρος. ταῦτά μοι ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος παραγενόμενος, ἔλεγεν.
Μεμάντευμαι δ' ἐπὶ κασταλίᾳ. ἐμαντευσάμην δὲ εἰς δελφούς, εἰ ἐρευνητέον τι τούτων
ὧν ὁ ὄνειρος καθ' ὕπνους ὑπέθετο. τουτέστιν, εἰ πρακτέον. καὶ ὡς τάχιστα κελεύει, ναῦν πα-
ρασκευάσασθαι, καὶ καθέλκειν εἰς τὸν ἐπὶ σκυθίᾳ ἀπόπλουν. Τοῦτον ἄεθλον. τοῦτον
τὸν ἆθλόν φησιν ἑκὼν ἐκτέλεσον. καί σοι προΐημι ἀρχεῖν, καὶ βασιλεύειν τῆς θεσσαλίας.
περὶ δὲ τῶν λεγομένων, καὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς βασιλείας, ὅρκος ἰσχυρὸς καὶ βέβαιος ἡμῖν
ζεὺς ἔστω. γενέθλιος δέ, ἀμφοτέροις, πελίᾳ τε καὶ ἰάσονι. σαλμωνεὺς γὰρ καὶ κρηθεύς,
εἰς δία τὸ γένος ἀνῆγον. Σύνθεσιν ταύταν. ταύτην τὴν συνθήκην τῶν ὅρκων καὶ τῆς

Ἀντιστρ. κῶλ. ιδ΄.

οὐ πρέπει νῷϊν χαλκοτόροις ξίφεσιν
οὐδ᾽ ἀκόντεσσι μεγάλαν προγόνων
τιμὰν δάσασθαι. μῆλά τε γάρ τοι ἐγὼ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίη-
μ᾽, ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούρας
ἁμετέρων τοκέων,
νέμεις, τεὸν οὖτον πιαίνων.
κοὔ με πονεῖ τεὸν οἶ-
κον ταῦτα πορσύνοντ᾽ ἄγαν,
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον,
καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθείδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις
εὔθυνε λαοῖς δίκας.
τὰ μὲν, ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας —

Ἐπῳδ. κῶλ. ιγ΄.

λῦσον ἄμμι, μή τι νεώτερον ἐξ
αὐτῶν ἀναστήσῃ κακόν.
ὣς ἄρ᾽ ἔειπεν. ἀκᾷ
δ᾽ ἀνταγόρευσε καὶ Πελίας. ἔσσομαι

σθαι, τοῦ τοιούτου πράγματος ἀφίσαιντο αἱ μοῖραι. ὡς ἄν τις εἴπῃ. οὐκ εὐμοιροῦσιν, οὐκ ἀγαθῇ μοίρᾳ χρῶνται. ὁ δὲ Χαῖρις, προστιθεὶς τὸ ι. γράφει ἀφίσταιντο, ἵν᾽ ᾖ εὐκτικὸς ὁ λόγος. ἀφίσταιντο αἱ μοῖραι, εἰ μέλλοι ἐν τῷ γένει ἡμῶν διαφορὰ γενέσθαι, ὥστε πρὸς αἰδῶ διαστασιάσαι. καὶ οὐκ ἀπιθάνως ὁ Χαῖρις τοῦτό φησι. Οὐ πρέπει νῷϊν. οὐ προσῆκον δὲ, οὐδὲ δίκαιον ἡμῖν ἀμφοτέροις, χαλκοτόροις ξίφεσιν, ἤγουν τοῖς τῷ χαλκῷ τετρωσκουσι ξίφεσιν, οὔτε μὴν ἀκοντίοις, τὴν μεγάλην καὶ περίσημον τῶν προγόνων βασιλείαν διαμοιράσασθαι. Μῆλά τε γάρ τοι. τὰ μὲν γὰρ πρόβατα καὶ τὰς τῶν βοῶν ἀγέλας ἀφίημι καὶ συγχωρῶ, καὶ πάντας τοὺς ἀγροὺς, οὓς τινας ἀφελόμενος τῶν ἐμῶν γονέων νέμῃ, τὸν σὸν οἶκον, καὶ πλοῦτον ἐκ τῆς ἐμῆς ἁρπαγίας αὔξων. μῆλα δὲ νῦν κατὰ χρηστικώτερον, πᾶσαν τὴν τῶν τετραπόδων κτῆσιν ἀρχαΐζων φησί. καὶ ὅμηρος. Ἀνθρώποις δ᾽ ἀπέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει. Ἁμετέρων τοκέων. ἀντὶ τοῦ τοκέως τοῦ πατρός. ὁ γὰρ αἴσων, τοῦ Πελίου κατὰ μητέρα ἀδελφός. Κοὔ με πονεῖ. οὐκ ἀλγύνει με ταῦτα φησὶ τὸν σὸν οἶκον αὔξοντα, ἀλλὰ τὸ σκῆπτρον τῆς μοναρχίας, καὶ ὁ θρόνος τῆς μοναρχίας. ἀπὸ κοινοῦ τὸ πονεῖ με. Ὧ ποτε. ᾧ ποτε θρόνῳ ὁ τοῦ Κρηθέως παῖς αἴσων ἐπικαθεζόμενος, ἐπ᾽ εὐθείας ἦγε τοῖς ὑπηκόοις τὰς δίκας. Τὰ μὲν, ἄνευ. ταῦτα μὲν οὖν καὶ χωρίς τινος ἀνίας, καὶ λύπης διάλυσον τῷ δικαίῳ. μή τι νεώτερον ἡμῖν καὶ ἐπιβλαβὲς ἐξ αὐτῆς ἀναστῇ ἢ κακόν. ἐὰν δὲ ἡ ἀναστήσῃ, ἔσται ὁ νεωτερισμὸς τοιοῦτος. μὴ ὁ νεωτερισμὸς, ἡμῖν κακὸν ἀναστήσῃ. Ἄλλως. τινὲς κατὰ συναλοιφὴν θέλουσι τοῦτο ἐξεγηγέρθαι. ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ. Ἵνα ὕβριν ἴδῃ ἀγαμέμνονος ἀτρείδαο, ἀντὶ τοῦ, ἰδῆσαι. οὕτως οὖν ἀναστήσῃ ἀντὶ τοῦ ἀναστήσαι. Ὣς ἄρ᾽ ἔειπεν. οὕτως εἶπεν ὁ ἰάσων. ὁ δὲ Πελίας, ἠρέμα καὶ ἡσύχως ἀνταπεκρίθη αὐτῷ. Ἔσσομαι τοιοῦτος. γενήσομαι τοιοῦτος, οἷος μηδὲν ἀναστῆσαι ἄδικον καὶ νεώτερον φησιν ἀλλὰ ἤδη με τὸ γηραιὸν μέρος τῆς ἡλικίας περικυκλεῖ, καὶ περιέχει. σὸν δ᾽ ἄνθος ἥβας, ἄρτι κυμαίνει. μετεωρίζεται. ἀπὸ τοῦ κύματος ἡ μεταφορά. πρὸς τί δὲ ταῦτα λέγει; ἐγὼ μὲν εἰς ἐπανόρθωσιν τοῦ γένους οὐκέτι ἰσχύω τι δρᾶν, γέρων ὤν. σὺ δὲ νέος ὢν, δύνασαι ἀπολῦσαι τὸν ἐκ τῶν χθονίων γεγονότα κότον, τῷ γένει ἡμῶν. ἴδιος δὲ ἐστὶ καὶ ταῦτα ὁ πίνδαρος, μετὰ τοῦ δέρρεος καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ φρίξου κελεύων τῷ ἰάσονι ἐκ τῆς αἴας κομίσαι, καὶ ἀνακαλέσασθαι. ἐπὶ γὰρ τούτῳ μηνίειν τοὺς χθονίους δαίμονας, τῶν ἄλλων ἐπὶ μόνην τὴν κομιδὴν τοῦ δέρρεος αὐτὸν ἐκπεμφθῆναι λεγόντων.

ὁ πετραῖος. φασὶ δὲ καὶ ἀγῶνα διατί-
θεσθαι τῷ πετραίῳ ποσειδῶνι, ὅπου
ἀπὸ τῆς πέτρας ἐξεπήδησεν ὁ πρῶ-
τος ἵππος. διὸ καὶ ἵππιος ὁ ποσειδῶν.
Πρὸς ἐπίβδαν. ἐπίβδαι, κυρίως κα-
λοῦνται, αἱ ἑπόμεναι τῶν ἑορτῶν ἡμέ-
ραι. αἱ μεθέορτοι. ἐπιβάδες τινὲς οὖ-
σαι, οἷον ἐπαγόμεναι τῇ ἑορτῇ. τινὲς
δέ φασι παρεμβεβλῆσθαι τὸ β, ἵνα τὰ-
ς γὰρ ἐπιδαιτὶ, λέγουσιν ἐπίβδας.
ὡς τὴν ᾠδὴν, ἀοιδήν. καὶ ἔασον, ἔβα-
σον. οἱ δὲ, μετῆχθαι, ἀπὸ τῶν ἐπιβαλ-
λομένων προβάτων. βδάλλοντες
γὰρ οἱ ποιμένες ἅπαξ, αὖθις ἐπιβάλ-
λουσι. νῦν δὲ σημαίνει τὸ μέλλον καὶ
τὸ μετὰ ταῦτα. ὁ δὲ λόγος, αἱ τῶν
ἀνθρώπων φρένες πρὸς τραχεῖαν ἑρπόντων ἐπίβδαν, ὡς ἄν τις εἴποι, καὶ περὶ τοῖς
τοιούτοις, μετὰ τὴν παροῦσαν εὐφροσύνην τοῦ κέρδους, τραχείας ἐπιούσης ἐπι-
βδῆς. ἢ καὶ περὶ τοῦ τοιούτου πράγματος τοῦ ἀδίκου ἢ ἐπικερδοῦς, τραχεῖαν ἔχον-
τος τὴν ἐπίβδην. τουτέστι, τὴν μετὰ ταῦτα ἀπόλαυσιν, οὐ τερπνὴν ἔχοντος. ὁ δὲ
νοῦς. ὦ τοῦ πετραίου ποσειδῶνος παῖ πελία. αἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων φρένες, ταχύτε-
ραι ἐπαινέσαι καὶ ἀνελέσθαι τὸ παρὰ τὸ δίκαιον κέρδος. καίτοι ἑρπόντων ἐκ τῆς
ἀδικίας πρὸς τὴν ἑξῆς τραχεῖαν ὁδὸν, ὅμως τὸ κέρδος τοῦ δικαίου προκρίνουσιν.
Ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θέμις σαμένους. ἀλλὰ προσήκει ἐμέ καὶ σὲ ἀφεμένους τῆς ἀγανακτή-
σεως, συντιθέναι εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ βίου τὴν εὐδαιμονίαν. ἢ δικαίως διακρίναντας τοὺς τρό-
πους ἐκπλέξειν τὴν λοιπὴν εὐδαιμονίαν. Εἰδότι ἐρέω. μία βοῦς. βοῦν κατὰ χρηστικότε-
ρον τὴν τοκάδα φησὶ, τουτέστι, τὴν μητέρα. λέγεται δὲ μήτηρ κρηθεῖ, καὶ σαλμωνεῖ ἐνά-
ρεα. Ἄλλως. μία βοῦς. μεταφορικῶς οὖν φησι μία βοῦς, ἀντὶ τοῦ μία γυνή. ἰδίως δὲ, οὐκ
ἀπὸ ἀνδρογενείας εἴληφεν ἀπὸ τοῦ αἰόλου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γυναικός. ἐμὴ ἄρα οὗτοι οἱ πάπ-
ποι ἀλλήλοις ὁμογάστριοι, ὅ, τε κρηθεὺς, καὶ σαλμωνεύς. ὁ μὲν αἴσονος, ὁ δὲ, πελίου.
φησὶ τοίνυν, ἓν ἔχομεν γένος. καὶ ἡσίοδος. Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆ-
ες. Κρηθεύς ἠδ' ἀθάμας, καὶ σίσυφος αἰολομήτης. Σαλμωνεύς, ἄδικος. καὶ ὑπέρ-
θυμος περὶ κῆρι. ὁ δὲ νοῦς. γιγνώσκοντί σοι λέγω. μία μήτηρ ἡ ἐνάρεα, τῷ κρηθεῖ καὶ σαλ-
μωνεῖ. ἐν δὲ τρίταις γοναῖς ἐξ ἐκείνων φυτευθέντες ἡμεῖς, τὴν χρυσῆν δύναμιν τοῦ
ἡλίου ὁρῶμεν. τουτέστιν, ἐν ζῶσι διάγομεν. Τρίτατοι δ' ἐν γοναῖς. ἡ γενεαλογία, οὕ-
τω. σαλμωνέως, τυρώ. τυροῦς, πελίας. τρίτος οὖν ἀπὸ σαλμωνέως ὁ πελίας. ὁ δὲ ἰά-
σων, καὶ αὐτὸς οὕτω τρίτος. κρηθεύς ἐστι σαλμωνέως ἀδελφός. κρηθέως δὲ, αἴσων. αἴ-
σονος δὲ, ἰάσων. τρίτος οὖν ἀπὸ κρηθέως. ὁ μὲν οὖν πελίας ἀπὸ σαλμωνέως κατὰ μη-
τέρα ἀριθμούμενος. ἰάσων δὲ κατὰ πατέρα ἀπὸ κρηθέως. Εἴ τις ἔχθρα. ἐὰν δέ τις
ἔχθρα ὁμογόνοις γεννηθῇ, ὥστε καλύπτειν τὴν αἰδῶ καὶ ἀποκρύπτειν, τουτέστι μὴ αἰδεῖ-

στρ. ζ. κωλ. ιδ.

ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι
κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον,
τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν δ' ὅμως.
ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους
ὀργὰς, ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.
εἰδότι τοι ἐρέω.
μία βοῦς κρηθεῖ τε μάτηρ,
καὶ θρασυμήδει σαλ-
μωνεῖ. τρίταισι δ' ἐν γοναῖς
ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέν-
τες σθένος ἀελίου χρύσεον
λεύσσομεν. μοῖραι δ' ἀφί-
σταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει
ὁμογόνοις αἰδῶ καλύψαι —

δ' ἄδματος ἦκε καὶ μέλαμπος
εὐθυμέοντες ἀνε
ψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρα,
μειλιχίοισι λόγοις
αὐτοὺς ἰάσων δεγμένος,
ξείνι' ἁρμόζοντα τεύχων,
πᾶσαν ἐς εὐφροσύναν τ' ἄνυεν,
ἀθρόαις πέντε δραπὼν,
νύκτεσσιν ἔνθ' ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον —

Ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἀλλ' ἐν ἕκτα πάντα λόγον θέμενος
σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ,
συγγενέσι πᾶσι κοι
νᾶθ'. οἱ δ' ἐπέσποντ'. αἶψα δ' ἀπὸ κλισιᾶν
ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ' ἦλ
θον πελία μέγαρον. ἐσσύμενοι
δ' ἔσω κατέσταν. τῶν δ' ἀκού
σαις αὐτὸς ὑπαντίασε
τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά.
πραῢν δ' ἰάσων μαλθακᾶ
φωνᾶ ποτιστάζων ὄαρον,
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων.
παῖ ποσειδᾶνος πετραίου —

Ἐν δαιτὸς δὲ μοίρα. ἐν δὲ τῷ συμποσιακῷ καιρῷ, καὶ τῇ μερίδι τῆς εὐωχίας, προσηνέσι λόγοις αὐτοὺς ὁ ἰάσων δεξιούμενος, ξένια ἁρμόζοντα κατασκευάζων, πᾶσαν εὐφροσύνην καὶ ἡδονὴν αὐτοῖς ἐξέτεινεν. Ἰάσων δέγμενος. οὐχ ὡς πολίτας ὑποδεξαμένου τοῦ ἰάσονος τοὺς περιφέροντα δεῖ νοεῖν, ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ ἐγένετο ὑπὸ αἴσονος τοῦ πατρὸς ἡ ξενία τοῖς ἀδελφοῖς, διὰ τοῦτο εἶπεν αὐτὸν ὑποδέχεσθαι. ἡ γὰρ ἀναφορὰ τῆς ξενίας, εἰς αὐτὸν ἀνήγετο. Ἀθρόαις πέντε δραπών. ἀδιαλείπτως διὰ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς ἀποδρέπων, αὐτοῖς τὰ πρὸς εὐωχίαν παρεχόμενος. ὁ δὲ νοῦς. ἐν πέντε δὲ ἡμέραις δρεπόμενος τὸ ἱερὸν τῆς ζωῆς ἀπάνθισμα τὴν εὐφροσύνην, ἐξένιζε τοὺς συγγενεῖς. Ἀλλ' ἐν ἕκτα. ἀλλ' ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, τὸν ὅλον λόγον τὸν σπουδαῖον ἐξ ἀρχῆς ὁ ἰάσων τοῖς συγγενέσιν ἑαυτοῦ ἐκοινώσατο. οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἐπέσποντο καὶ ἠκολούθησαν. ἀντὶ τοῦ, συνήνεσαν αὐτῷ, καὶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἀνέλαβον. Ἄλλως. οἷον ἐπηκολούθησαν αὐτοῦ τῇ προαιρέσει εὐωχηθέντες. Αἶψα δ' ἀπὸ κλισιᾶν. ταχέως δὲ ἀπὸ τῶν σκηνῶν, σὺν τοῖς προῤῥηθεῖσιν ὥρμησεν ὁ ἰάσων. καὶ δὴ παρεγένοντο εἰς τὸν τοῦ πελίου οἶκον. σπουδαίως δὲ ἔσω τοῦ οἴκου κατέστησαν. Τυροῦς γενεᾶ. ὅμηρος. Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, πελίαν τίκε καὶ νηλῆα. ὁ δὲ νοῦς, ἡ δὲ τυροῦς γενεὰ τουτέστιν, ὁ πελίας τούτων ἀκούσας καὶ αἰσθόμενος τὴν εἴσοδον, ἀπήντησεν αὐτοῖς. Πραῢν δ' ἰάσων. μαλθακῇ δὲ, καὶ οὐ τραχείᾳ φωνῇ ἀπὸ τοῦ στόματος λόγον στάζων, κατεβάλετο βάσιν καὶ ἀρχὴν τῶν σοφῶν λόγων. Ὄαρον δὲ, τὴν ὁμιλίαν. ἐξ οὗ καὶ ὀαρίζω, τὸ ὁμιλῶ. καὶ ὀαριστὺς ἡ ὁμιλία. Παῖ ποσειδᾶνος πετραίου. πετραῖος τιμᾶται ποσειδῶν, παρὰ θεσσαλοῖς. ὅτι διατεμὼν τὰ ὄρη τὰ θετταλικά, λέγω δὴ τὰ τέμπη, διεποίησε δι' αὐτῶν ἐπιτρέχειν τὸν ποταμὸν πηνειὸν, πρότερον διὰ μέσης τῆς πόλεως ῥέοντα, καὶ πολλὰ τῶν χωρίων διαφθείροντα. καὶ καλλίμαχος. Φεῦγε δὲ καὶ πηνειὸς ἑλισσόμενος διὰ τεμπέων. οἱ δὲ, ὅτι ἐπί τινος πέτρας κοιμηθεὶς, ἀπεσπερμάτισε, καὶ τὸν θορὸν δεξαμένη ἡ γῆ, ἀνέδωκεν ἵππον πρῶτον, ὃν ἐπεκάλεσαν σκύφιον. Ἄλλως. ἐπίθετον ποσειδῶνος

ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων
κεδνοὶ πολῖται φράσσατέ μοι σαφέως.
αἴσονος γὰρ παῖς ἐπιχώριος, οὐ
ξείναν ἱκόμαν γαῖαν ἄλλων.
φὴρ δέ με θεῖος ἰά-
σονα κικλήσκων προσηύδα.
ὣς φάτο. τὸν μὲν ἐσελ-
θόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός.
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν
δάκρυα γηραλέων γλεφάρων
ἂν περὶ ψυχὰν, ἐπεὶ
γάθησεν ἐξαίρετον
γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

ἀντιστρ. ιδ'.

καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι
ἤλυθον κείνου γε κατὰ κλέος. ἐγ-
γὺς μὲν φέρης, κράναν ὑπερηΐδα λιπών.
ἐκ δὲ μεσσάνας ἀμυθάν. ταχέως

ἐντεφόρας δὲ ὁ πίνδαρος, λευκίπ-
πους καλεῖ αὐτούς, Λευκίππων μηκυ-
ναίων προφᾶται. Φὴρ δέ με θεῖος. πα-
ρ' ὃ ἰατρὸς ἦν, τὸν ἐκτραφέντα ὑπ' αὐ-
τοῦ φερωνύμως ἰάσονα ἐκάλεσε, πα-
ρὰ τὴν ἴασιν. ὁ δὲ νοῦς. ὁ κένταυρος
δέ με, ἰάσονα ἐκάλει. καὶ θῆρα μὲν,
διὰ τὴν συμβολὴν τοῦ σώματος, καὶ
τὴν φύσιν. θεῖον δὲ, ἤτοι παρὰ τὴν δι-
καιοσύνην, ἢ διὰ τὸν τικόντα κρόνον.
Ὣς φάτο. οὕτως εἶπε. τοῦτον δὲ,
τὸν ἰάσονα εἰσελθόντα, ἐγνώρισαν οἱ
τοῦ πατρὸς ὀφθαλμοί. καὶ ἅμα τῷ γνῶ-
ναι, ἀπὸ τῶν γεγηρακότων βλεφάρων
ἀνεβράσθησαν δάκρυα, ἐπειδὴ
κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἐξαιρέτως
καὶ ὑπερβεβλημένως ἥσθη. τὸ δὲ ἀνε-
βράσθησαν ὡς ἐπὶ ζεστῶν ὑδάτων ἔφη
κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἀναζεόν-
των ὑδάτων. τοιοῦτος γὰρ ἦχος γίνε-
ται ἀπὸ ἀναβρασμοῦ. τοῦτο γάρ φησιν ἐκ τοῦ παρεπομένου. ἀντὶ τοῦ ἐδάκρυσε. γίνε-
ται δὲ τοῦτο, ἐπειδὰν ὑπερμέτρως χαρὰ ἐπιπέσοι, ὥς τινα κρυφίως δακρύειν. σοφο-
κλῆς. Χῶρος γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου τὸ τερπνὸν καὶ τὸ πημαῖνον φύει.
δακρυρροεῖ γοῦν, καὶ τὰ, καὶ τὰ, τυγχάνων. Ζητεῖται δὲ, πῶς δύναται τὸν ὑπὸ τὴν γέ-
νεσιν ἐν σπαργάνοις τεθέντα, νῦν δὲ τετελειωμένον κατὰ τὴν ἡλικίαν γνωρίσαι; Ἢ δεῖ
λέγειν ὅτι διὰ χρόνου τινὸς ὁ αἴσων ἐπισκεψάμενος τὸν υἱὸν, λεληθότως ἐπορεύετο
πρὸς τὸν κένταυρον. αὐτὸς γὰρ ἐξέθετο ὅπως ἐκτραφῇ. διὸ καὶ ἐγνώρισεν αὐτὸν, εἰς τὴν
ἰδίαν κατελθόντα. κατὰ κλέος δὲ, κατὰ τὴν ἰάσονος ἐπάνοδον. Ἐγγὺς μὲν φέρης. ἐγ-
γὺς, ἀντὶ τοῦ ἐγγύθεν. ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόπου τῶν φερῶν ἐγγὺς κειμένου τοῦ ἰωλκοῦ. ὑπερεία
δὲ κρήνη ἐν ταῖς φεραῖς. ὡς σοφοκλῆς. Ὦ γῆ, καὶ φεραία χαῖρε. σύγγονόν θ' ὕδωρ. ὑπε-
ρεία κρήνη, νᾶμα θεοφιλέστατον. Φασὶ δέ τινες, ἀπὸ ὑπέρητος λαβεῖν αὐτὴν τοὔνομα,
ὡς φερεκύδης. φησὶ γὰρ οὕτω. μέλας ὁ φρίξου, γαμεῖ εὐρυκλείαν. τῶν δὲ, γίνεται ὑπέρης,
ὃς ᾤκει ἐπὶ τῇ κρήνῃ τῇ ἀπ' αὐτοῦ κληθείσῃ ὑπερεία. κατ' ἐνίους δὲ, καὶ ἔκδοσις παρ' ὁμή-
ρῳ οὕτως ἔχει. Οἱ δὲ φεραὶς ἐνέμοντο ἰδὲ κρήνην ὑπερείαν. εἶναι δέ φασι καὶ ἐν λακωνι-
κῇ, ὑπερείαν κρήνην. Ἐκ δὲ μεσσάνας ἀμυθάν. ἐκ δὲ τῆς μεσσήνης τῆς λακωνικῆς πό-
λεως, ὁ ἀμυθάν παραγίνεται. καὶ ὅτι οὗτοι αἴσονος ἀδελφοί, καὶ ὅμηρος φησί. Τοὺς δ'
ἑτέρους κρηθῆϊ τέκε βασίλεια γυναικῶν. αἴσονά τ' ἠδὲ, φέρητ' ἀμυθάονά θ' ἱπποχάρ-
μην. Ταχέως δ' ἄδματος ἷκεν καὶ μελάμπους. οὗτοι ἐκείνων ἦσαν υἱοί. καὶ σὺν τοῖς πα-
τράσιν αὐτῶν ἦλθον. ἀμυθάονος γὰρ μελάμπους. φέρητος δὲ, ἄδμητος, ἀνεψιοὶ τοῦ ἰάσονος.

αἰόλου καὶ παισὶ τιμαί.
ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'.
πείθομαι γάρ μιν, πελίαν ἀθεμιν
λευκαῖς πιθήσαντα φρεσὶν,
ἁμετέρων ἀποσυ
λᾶσαι βιαίως ἀρχεδίκαν τοκέων.
τοί, μ' ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον
φέγγος, ὑπερφιάλου ἁγεμόνος
δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡ
σεί τε φθιμένου δνοφερὸν
ἐν δώμασι θηκάμενοι, μετὰ κω
κυτοῦ γυναικῶν, κρύβδαν πέμ
πον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν. κρονίδα
δὲ τράφεν χείρωνι δῶκαν.
στρ. ϛ'. κῶλ. ιδ'.
ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων,

αἰσών. αἴσονος δὲ, ἰάσων. σαλμωνέως δὲ, τυρώ. ἧς, καὶ ποσειδῶνος, πελίας καὶ νηλεύς. Πείθομαι γάρ μιν. κατανοῶ δὲ φησὶ τὸν ἄδικον πελίαν, ταῖς αὐτοῖς πεισθέντα φρεσὶ, τὴν τῶν ἡμετέρων γονέων ἀποσυλῆσαι βασιλείαν λευκαῖς πιθήσαντα φρεσί. λευκὰς εἶπε φρένας, κατὰ τὸ ἐναντίον, τὸ παρ' ὁμήρῳ μελαίνας. ἃς ἐκεῖνος ἀπὸ τῶν ἐν βάθει διαφαινομένων ὑδάτων, κατὰ μεταφορὰν ὠνόμασε. τὰ μὲν γὰρ ἐπιπόλαια τῶν ὑδάτων, διαυγῆ καὶ λευκά. τὰ δὲ ἐν βάθει, μέλανα. διόπερ, τὰς μὲν ἐπιπολαίους, λευκὰς φρένας εἶπε πίνδαρος. τὰς δὲ ἐν βάθει, μελαίνας ὅμηρος. Αμετέρων ἀποσυλᾶσαι. Χαῖρις γράφει ἁμετέρων, καὶ περισπᾶ τὸ ἀρχεδικᾶν. ἵν' ᾖ, τῶν ἡμετέρων πατέρων τῶν ἀρχεδικῶν, ἀποσυλῆσαι αὐτὸν πείθομαι. ἐὰν δὲ ἀρχεδίκαν, τὴν ἀρχὴν ἣν κατὰ δίκην, τουτέστι κατὰ τὸ δίκαιον εἶχον οἱ ἐμοὶ γονεῖς. προτέτακται γὰρ τὴν ἀρχήν. ἱκόμαν ἄκαδε ἀρχαίαν κομίζων. διόπερ ἀκολούθως ἐπήγαγεν ἁμετέραν ἀποσυλῆσαι. εἰ δὲ περισπωμένως ἀναγινώσκομεν ἀρχεδικᾶν, οὐκ ἐκκόπτεται ἡ γραφή. ἔσται γὰρ ὁ λόγος τοιοῦτος. τὴν ἡμετέραν ἀρχήν, τῶν ἀρχεδικῶν μου γονέων, πείθομαι τὸν πελίαν ἀποσυλῆσαι. Τοί, μ' ἐπεὶ πάμπρωτον. οἵτινές με φησὶν οἱ γονεῖς, ἐπειδὴ τεχθεὶς τὸ πρῶτον φῶς ἐθεασάμην, τοῦ ἀδικοῦντος τοῦ βασιλέως δεδοικότες τὴν ὕβριν, φροντίδα καὶ λύπην πένθιμον ὡς περὶ τετελευτηκότος ἐν τοῖς οἴκοις θέμενοι σὺν θρήνῳ γυναικείῳ, λαθραίως ἔπεμπον, ἐνδήσαντες σπαργάνοις πορφυροῖς. κοινωνὸν, τὸ τῆς νυκτὸς σκότος τοῦ μηχανήματος ἐσχηκότες. καὶ δεδώκασί με ἀνατρέφειν τῷ χείρωνι. Ἄλλος. οἱ γονεῖς οἱ ἐμοὶ, ὅτε ἐγεννήθην, δείσαντες, τὴν ὕβριν τοῦ ἡγεμόνος πελίου, ὑποκρινθέντες τεθνηκέναι με καὶ κηδεύειν μετὰ γυναικῶν κωκυτοῦ, ὡς ἐκφορὰν ποιοῦντες κρύφα καὶ νύκτωρ, ἔπεμψαν πρὸς τὸν χείρωνα, ἵνα μηδὲν πάθω ὑπὸ τοῦ πελίου.

Σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις, νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν. κρονίδα δὲ τράφεν χείρωνι δῶκαν. Τῇ νυκτὶ κοινωνήσαντες κατὰ τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ, νυκτὸς μὲν κατακρύψαντες. κρονίδα δὲ, τῷ χείρωνι. ἐκ γὰρ κρόνου, καὶ φιλύρας. Ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων, Ἀλλὰ τούτων μὲν τῶν λόγων, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πέρας γινώσκετε. ἤτοι, τὰ μείζονα καὶ καίρια. τῶν δὲ ἱππικῶν μου πατέρων τοὺς οἴκους μηνύσατε, ὦ ἔντιμοι πολῖται. αἴσονος γὰρ παῖς ἐπιχώριος ὑπάρχων, οὐκ εἰς ξένην ἦκον γῆν.

δεῖμα, προσέννεπε· τοί-
αν γαῖαν ὦ ξεῖν' εὔχεαι
πατρίδ' ἔμμεν, καὶ τίς ἀνθρώ-
πων σε χαμαιγενέων, πολιᾶς
ἐξανῆκεν γαστρός· ἐ-
χθίστοισι μὴ ψεύδεσι
καταμιάναις, εἰπὲ γένναν.—

ἀντιστρ., κεφ. ιδ'.

τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις,
ὧδ' ἀμείφθη· φαμὶ διδασκαλίαν
Χείρωνος οἴσειν. ἀντρόθε γὰρ νέομαι
πὰρ Χαρικλοῦς, καὶ Φιλύρας· ἵνα Κεν-
ταύρου με κοῦραι θρέψαν ἁγναί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις
ἐνιαυτοὺς, οὔτ' ἔργον,
οὔτ' ἔπος ἐντράπελον
κείναισιν εἰπὼν ἱκόμαν,
οἴκαδ' ἀρχαίαν κομίζων
πατρὸς ἐμοῦ βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε
Ζεὺς ὤπασε λαγέτᾳ,

Ποίαν γαῖαν ὦ ξεῖν' εὔχεαι. ποίαν γῆν ὦ ξένε καυχᾷ ἔχειν πατρίδα. καὶ τίς σε τῶν χαμαιγενέων ἀνθρώπων, ἐκ τιμίας ἀνῆκε γαστρός; ἀλλὰ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ψεύδεσι, τὴν τιμίαν καταμιαίνῃς. Μὴ ψεύδεσι μιάναις. λείπει τὸ, ἤτοι τὸ εἶδος, ἢ τὸν λόγον. οἷον, μὴ μολύνῃς τοῖς ψεύδεσι, τὴν μορφὴν καὶ τὸ εἶδος. εἰπὲ πόθεν γεγένησαι. ἤτοι, πρὸς τὸ εἶδος, καὶ ἐλευθέρως φθέγγου. Ἀνθρώπων χαμαιγενέων. τὸ ἀνθρώπων, ἁρμόζει τῷ ἔτεκεν. ὃ δέ ἐστιν ἐπὶ ἀρσένων τίθεμεν. τὸ δὲ γυναικῶν, τὸ νῦν κείμενον, ἐξανῆκε γαστρός. ἴδιον γὰρ τῶν γυναικῶν τοῦτο. πολιᾶς δὲ νῦν λέγει, ἀντὶ τοῦ, τῆς τιμίας· παρὰ τὸ, τὸ γῆρας ἔντιμον. φαμὶ διδασκαλίαν. φημὶ καὶ διαβεβαιοῦμαι, τὴν Χείρωνος διδασκαλίαν κομίζειν. ἀντὶ τοῦ, γνώσῃ διὰ τῶν λόγων, οὐ ψευδόμενόν με. ὡς τοῦ Χείρωνος αὐτὸν ἐλευθερίως ἀναθρέψαντος. καὶ διδάξαντος μὴ ψεύδεσθαι. Ἄλλως. διδασκαλία τοῦ Χείρωνος, ἡ ἀλήθεια. οἷον, οὐ ψεύσομαι, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐρῶ, ἣν ἔμαθον παρὰ Χείρωνος, δικαίου τυγχάνοντος. Ἀντρόθε γὰρ νέομαι. ἔθος δὲ αὐτῷ, τῶν ποιητικῶν τὸ ν ἀφαιρεῖν. ὁ δὲ νοῦς, ἐκ γὰρ τοῦ Χειρωνίου σπηλαίου παραγίνομαι, ἀπὸ τῆς Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἔνθα με αἱ τοῦ Κενταύρου ἁγναὶ κόραι ἀνέθρεψαν. καὶ Φιλύρα μὲν, μήτηρ Χείρωνος ἦν. ἡ δὲ Χαρικλὼ, γυνὴ, θυγάτηρ Ἀπόλλωνος. ἢ ὥς τινες, Περσέως τοῦ Ὠκεανοῦ. ἐξ ἧς καὶ Χείρωνος, Κάρυστος. ὁ δὲ Ἡσίοδος, Ναΐδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι. Εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις. εἴκοσι δὲ ἐκπληρώσας ἐνιαυτοὺς παρὰ Χείρωνι, οὔτε ἔργον, οὔτε λόγον ἐκείναις ἀπαίδευτον εἰπὼν, παρεγενόμην εἰς τὰ οἰκεῖα, τὴν ἀρχὴν καὶ βασιλείαν, σπεύδων ἀναλαβεῖν τοῦ πατρὸς Αἴσονος. ὑπάρχουσαν νῦν οὐ κατὰ τὸ δίκαιον οὖσαν. ἐντράπελον δὲ, ἀπαίδευτον. αἰσχρόν. ὃ ἐκτρέψαιτο ἄν τις. ἢ ἐναντίον, καὶ αἰσχρὸν, ὃ ἄν τις ἐντραπείη. Οἴκαδ' ἀρχαίαν κομίζων. παραγέγονα ἐξάγαγε τὴν ἀρχὴν, ὡς ἐστὶν Ὅμηρος τὴν ἀνάγκην· ἀναγκαίη γάρ φησιν, ἐπείγει. Ἄλλως. Χαῖρις γράφει, ἀρχαῖα ἀγκομίζων πατρὸς ἐμοῦ. ἤγουν, τὴν ἀρχὴν ἀνακομιούμενος, τοῦ ἐμοῦ πατρός. ἥτις βασιλεύεται, παρὰ πάντα τὰ δίκαια. ὁ γὰρ Πελίας, ἀφείλετο τὸν Αἴσονα τὴν ἀρχήν. Τάν, ποτε Ζεὺς ὤπασε. ἥν ποτέ φησι βασιλείαν, ὁ Ζεὺς ἐχαρίσατο τῷ Αἰόλῳ, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ παισίν. ἡ δὲ γενεαλογία, οὕτως. Προμηθέως, Δευκαλίων. οὗ Ἕλλην. οὗ, Αἴολος. οὗ, Κρηθεὺς, καὶ Ἀθάμας, καὶ Σαλμωνεύς. καὶ Κρηθέως μὲν παῖς,

ἔσταθεν γνώμας ἀταρ-
βάκτοιο πειρώμενος,
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.
ἀντιστρ, κωλ. ιγ΄.
τὸν μὲν, οὐ γίνωσκον· ὀπιζομένων
δ᾿ ἔμπας, τίς εἶπεν καὶ τόδε.
οὔ τί που οὗτος ἀπόλ-
λων· οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις
ἀφροδίτας· ἐν δὲ νάξῳ
φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ ἰφιμεδεί-
ας παῖδας, ὦτον, καὶ σὲ τολ-
μάεις ἐπιάλτα ἄναξ.
καὶ μὰν τιτυὸν βέλος ἀρτέμιδος,
θήρευσε κραιπνὸν, ἐξ ἀνι-
κάτου φαρέτρας ὀρνύμενον.
ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτά-
των ἐπιψαύειν ἔραται,
ἐπῳδ, ε. κωλ, ιδ΄.
τοὶ μὲν, ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι,
γάρυον τοιαῦτ᾿. ἀνὰ δ᾿ ἡμιόναις
ξεστᾷ τ᾿ ἀπήνᾳ, προτροπάδαν πελίας
ἵκετο σπεύδων. τάφε δ᾿ αὐτίκα παπ-
τάναις ἀρίγνωτον πέδιλον,
δεξιτερῷ μόνον ἀμ-
φὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ

γοις, οὐδαμῶς οὗτός ἐστιν ὁ ἀπόλλων. οὐδὲ μὴν ὁ ἱππικώτατος ἄρης, ὁ πόσις τῆς ἀφροδίτης. τοῦτο δέ φησι, διὰ τὸ ἄγαν αἰθηρὸν καὶ ὡραῖον τοῦ ἰάσονος. χαριέστατα δὲ παρέλαβεν ἄρεα, καὶ ἀπόλλωνα. Ἐν δὲ νάξῳ φαντὶ θανεῖν. ἐν δὲ τῇ διδύμῳ νάξῳ φασὶ τεθνηκέναι τὸν τῆς ἰφιμεδείας παῖδα ὦτον, καὶ σὲ ὦ τολμηρότατε ἐφιάλτα. ἰφιμεδείας δὲ, καὶ ἀλωέως γεγόνασι παῖδες, ὦτος καὶ ἐφιάλτης. οὗτοι ἀσεβῶς ἐπετίθησαν περὶ τὴν ἄρτεμιν. καὶ στραφεῖσ᾿ εἰς ἔλαφον ἡ θεὸς ἑαυτὴν μεταποιήσασα θηρεύουσιν αὐτοῖς κατὰ τὴν νάξον, ἐν μέσῳ ὤφθη. οἱ δὲ κατατοξεύσειν τὴν ἔλαφον ὑπολαμβάνοντες, ἔλαθον ἀλλήλοις τιτρώσκοντες. τούτοις οὖν, ὑπὲρ τοῦ ἐκπρεπέστερον τοῦ ἰάσονος σώματος, ἔλαβεν. Ἄλλως. ἐν τῇ νάξῳ τεθνήκασιν οἱ ἀλωάδαι, οἱ καλλοὶ ἐκεῖνοι. μέμφεται δὲ χάρις ὑπὲρ τῇ περιλήψει τῶν ἀλωϊδῶν. ἀρκεῖ γὰρ ὁ ἀπόλλων καὶ ὁ ἄρης. ἰκὰς μὲν γὰρ ἑκάστου μὲν τινας. αἰθραῖοι δὲ ὑπερφυεῖς καὶ τραγῳδοῦσιν, οὐκέτι. ὅτι δὲ εὐπρεπὴς ἦν ὁ ἰάσων, δῆλον ἐκ τοῦ, καὶ τὴν ὥραν κατά τινας, αὐτοῦ ὑπερμανῆναι. Καὶ μὰν τιτυόν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν τιτυὸν, τὸ τῆς ἀρτέμιδος βέλος ἐθήρευσε καὶ ἀνεῖλεν, ἐκ τῆς ἀνικάτου βελοθήκης ὁρμώμενον. ἀκύρως δὲ τὸν τιτυὸν ἐνταῦθα παρατίθησι, τραγῳδοῦντα τὸ σῶμα καὶ ἄλλως ἀσεβῆ.

Ἄλλως. ὁ μὲν τιτυὸς, μέγας ἦν, καλὸς δὲ οὔ. ὅτι δὲ ὑπὸ ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος ἐπ᾿ ἀλλήλοισι τοξευθεὶς, φερεκύδης φησίν. ἐπάγει δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτι τοξευθεὶς ὁ τιτυὸς ὑπὸ τῆς ἀρτέμιδος καὶ φονευθεὶς, παράδειγμα τοῖς μεταγενεστέροις γέγονεν, ὅπως αὖ τις τῆς δυνατῆς ὑπερθυμιῶν ὀρέγηται. Τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν. ὄνοις τοιαῦτα μὲν οἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν μάγγανται ὄντες, ἀλλήλοις διαλεγόμενοι ἔλεγον. ἐν δὲ ταῖς ἡμιόναις, καὶ τῇ ἀξέστῳ ἀπήνῃ, ἐσπευσμένως παρεγένετο σπεύδων ὁ πελίας. δείσας δὲ κατεπλάγη θεασάμενος τὸ ἄγαν αὐτοῦ διὰ τὸν χρησμὸν ἄγνωστον ὑπόδημα τοῦ ἰάσονος, τῷ δεξιῷ αὐτοῦ περικείμενον ποδί. πέδιλον δὲ νῦν εἶπε, τὴν κρηπῖδα. πάντα γὰρ τὰ τοῖς ποσὶ περιειλούμενα, πέδιλα καλεῖται. Ἄλλως. ἐξεπλάγη δὲ ἰδὼν τὸν μονοκρηπῖδα, ὡς κατ᾿ αὐτοῦ τι δράσω λέγοντος τοῦ ἰάσονος. καὶ τοῦ χρησμοῦ νῦν ἀποπληρουμένου. Κλέπτων δὲ θυμῷ. ὑποκλέπτων δὲ τῇ ψυχῇ τὸν φόβον τὸν περὶ τὸν χρησμὸν, προσεῖπε.

εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ
σταθμῶν ἐς εὐδείελον
χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ,
ἀντιστρ. κώλ. ιδ'.
ξεῖνος αἴτ' ὦν ἀστός. ὁ δ' ἄρα χρόνῳ,
ἵκετ' αἰχμαῖσι διδύμαισιν ἀνὴρ
ἔκπαγλος· ἐσθὰς δ' ἀμφότερόν μιν ἔχεν,
ἅ, τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρ
μόζοισα θαητοῖσι γυίοις.
ἀμφὶ δὲ παρδαλέα
στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους.
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι
κερθέντες ᾤχοντ' ἀγλαοί,
ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσ
σον. τάχα δ' εὐθὺς ἰών, σφετέρας

Ἀλλ' ὅμως, ὁ ἐξισάζων τὸν ἄπιλον ὃς ἄλλο δ' ἔνερθε καὶ τοῖν αὐτοῖν τὸ πέδιλον ἐπιχώριον προχοαῖσιν. ἔστι δὲ καὶ αἱ παλαιαὶ παῖδες μονοκρήπιδες, διὰ τὸ πολεμικῷ τάττεσθαι. ἦν δὲ τὸ μαντεῖον, τὸ μαντεῖον, τὸν μονοκρήπιδα πάντως, ἐν φυλακῇ σχεθέμεν, καὶ τὰ ἑξῆς. σχεθέμεν, φυλάσσεσθαι. Εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν. ὅταν ἀπὸ τῶν ὑψηλοτάτων ἐπαύλεων τοῦ Χείρωνος. παρὰ γὰρ αὐτῷ ἐπαιδεύθη, ἐς εὐδείελον, ἤγουν, τὴν πρὸς ἑσπέραν κειμένην, ἢ τὴν διαφανῆ, καὶ ἐπίσημον, τὴν πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ γῆν τῆς εὐδόξου Ἰωλκοῦ παραγένηται. ξένος ὤν, καὶ πολίτης. οἷα σύνδηλον ὅτι· καὶ πολίτης μέν, ὅτι Ἰωλκίους εἶχε τοὺς γονεῖς. ξένος δέ, ὅτι τεχθεὶς, παρὰ τῷ Χείρωνι αὖ ἐτράφη. Ὁ δ' ἄρα χρόνῳ. ὁ δὲ Ἰάσων, χρόνῳ παραγέγονε δυσὶ δόρασι, θαυμαστὸς καὶ ἐκπληκτικός. ἐσθὴς δὲ διπλῆ συνεῖχεν αὐτόν, ἥ τε τῶν Μαγνήτων ἐπιχώριος, ἁρμοζομένη τοῖς θαυμαστοῖς μέλεσι, καὶ ἡ παρὰ Χείρωνι παρδαλέα ἣν ἔσκεπε καὶ ἀπήλυγε τοὺς φρίσσειν προσκευάζοντας ὄμβρους. οὐκ αὐτοὺς φρίσσοντας, ἀλλὰ φρίσσειν ποιοῦντας ὄμβρους. ὡς καὶ Ὅμηρος· Ὅς ποτε μαινομένοιο διονύσοιο τιθήνας. οὐκ αὐτοῦ μαινομένου, ἀλλὰ μανιοποιοῦ. καὶ χλωρὸν δέος, τὸ χλωροποιόν. Σημειωτέον δὲ ὅτι σταθμούς, τὰς κατ' ἀγροὺς ἐπαύλεις ἔλεγον. καὶ ὅτι εὐδείελον, τὸ εὔδηλον. Ἤ που τις νῆσος εὐδείελος, ἥ τε ἀκτή. Οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι. οὐδὲ τὴν πρώτην κόμην ὡς ἀπαρχὴν τοῖς θεοῖς ἐκείρατο, ἀλλ' ὡς Ἀχιλλεὺς νέος ἦν προτοκόμης. Ὅμηρος. Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ. Πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον, τὸν δεύτερον δὲ τόνδε, πενθητήριον, Ὀρέστης φησὶ τῷ Ἀγαμέμνονι. τὰς γὰρ πρώτας κόμας, τοῖς ποταμοῖς οἱ ἀρχαῖοι ἀπεκείροντο, σύμβολον, τοῦ ἐξ ὕδατος εἶναι, πάντων τὴν αὔξησιν. Τάχα δ' εὐθὺς ἰών. ταχέως δὲ εὐθὺ πειρώμενος τῆς ἑαυτοῦ γνώμης τῆς ἀφόβου καὶ ἀταράχου, ἔστη διάπειραν λαμβάνων. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι ἐν πολλοῦ ὄχλου ὄντος ἐν τῇ πόλει, πρὸς πάντας ἐπιστὰς ὅλον ἑαυτὸν παρεσκεύαζεν. ἀλλ' ὡς. εὐθύς, ἀντὶ τοῦ εὐθέως. ἢ ἐπ' εὐθείας πορευθείς. τὸ δὲ σφετέρας, ἀντὶ τοῦ ἑᾶς. περὶ ἑνὸς γὰρ ὁ λόγος. Τὸν μέν, οὐκ ἐγίνωσκον. τοῦ γενομένου, νεωστὶ τῇ Μαγνησίᾳ ἐπιδημήσαντα, οἱ ἐνακούοντες οὐκ ἐγίνωσκον. ὀπιζομένων, ἀντὶ τοῦ ἐπιστρεφομένων πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς ὄπας ἐπιβαλλόντων. ἢ οὕτως· ἐπεὶ ὄπις ἐστὶν ἡ τοῦ μέλλοντος ἐπιστροφή, τὸ ἐσόμενον ὕστερον, προλαβόντες εἶπεν. ἢ ὀπιζομένων, τῶν τοὺς θεοὺς πρὸ ὀφθαλμῶν ἐχόντων, καὶ εὐλαβῶν. Οὔτι που οὗτος Ἀπόλλων. ἐχρήσατο τῷ λόγῳ, πάνυ κεκολασμένως, τὸ, οὔτι προσθείς. καὶ ἔδωκε διὰ μὲν τὸ κάλλος, ὅμοιον εἶναι τοῖς θεοῖς, τὸν Ἰάσονα. διά γε μὴν τὸ τῆς φύσεως φαρτὸν ἀμφιβάλλων, ἀπαρνεῖται. οὐδὲ

χρύσεον νάκος κριοῦ· μετὰ γὰρ
κεῖνο πλευσάντων μινυᾶν, θεόπομ
ποί σφισι τιμαὶ φύτευθεν.

στρ. δ΄. κῶλ. ιδ΄.
τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας;
τίς δὲ κίνδυνος, κρατεραῖς ἀδάμαν
τος δῆσεν ἅλοις; θέσφατον ἦν πελίαν
ἐξ ἀγαυῶν αἰολιδᾶν θανέμεν,
χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκνάμπτοις.
ἦλθε δέ οἱ κρυόεν
πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
παρὰ μέσον ὀμφαλὸν εὐ
δένδροιο ῥηθὲν ματέρος,
τὸν μονοκρήπιδα πάντως
ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ.

στο, τὸ νενικηκότα αἰσυμνήσω, καὶ τὸ χρυσοῦν δέρας. Ζητεῖται δὲ δι' ἣν αἰτίαν τοῦ ἰάσονος ἐμνήσθη, καὶ τοῦ εἰς σκυθίαν ἀποστολοῦ; Καί φαμεν ὅτι ἀρκεσίλαος, εἰς ὃν φέρομεν ἀνάγει τὸ γένος, τὸν τὴν βῶλον ὑποδεξάμενον καὶ συμπλεύσαντα τοῖς ἀργοναύταις. καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος. τὸ χρύσεον δέρας τοῦ κριοῦ. μετὰ γὰρ τοῦτο τὸ δέρας τῶν ἀργοναυτῶν πλευσάντων, θεῖαι τιμαὶ τοῖς κυρηναίοις ἐφυτεύθησαν. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ, μοίσαισι δώσω. μινυῶν δὲ, τῶν ἀργοναυτῶν φησίν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν, ἐκ μινύου τοῦ ποσειδῶνος, καὶ τριτογενείας τῆς αἰόλου, τὸ γένος αἶνον. ὡς καὶ ἀπολλώνιός φησιν. Ἐπεὶ μινύαο θυγατρῶν, οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι, ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο. Θεόπομποί σφισιν. αὐτοῖς τοῖς κυρηναίοις τοῖς ἐς ὕστερον τὴν ἀποικίαν στειλαμένοις. Τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο. ὁ λόγος ἐρωτηματικὸς πρὸς τὴν μοῦσαν. τίς γὰρ ἀρχὴ τοῦ πλοῦ. ποῖος δὲ κίνδυνος ἐν τοῖς ἰσχυροτάτοις τοῦ ἀδάμαντος ἔδησεν ἥλοις. τουτέστι, ποία ἰσχυρὰ καὶ κινδυνώδης ἀνάγκη παρώρμησε τοὺς ἀργοναύτας. εἶτα ὁμηρικῷ ζήλῳ μετὰ τὴν ἐρώτησιν ἐπάγει τὸ αἴτιον. μεμαρτυρημένον ἦν, τὸν πελίαν, ἐκ τῶν ἀγαυῶν διαφανῶν αἰολιδῶν τελευτῆσαι τὸν βίον. ἢ ταῖς γνώμαις, ἢ ταῖς πράξεσιν ἀκαταμάχητοις καὶ σκληραῖς. ἄρχεται δὲ τῆς ἱστορίας δι' ἣν ἔπλευσαν οἱ ἀργοναῦται. αἰολίδης ὁ ἰάσων. αἴσονος γὰρ τοῦ κρηθέως γίνεται τοῦ αἰόλου υἱός. Ἐνθ' ἦτοι πρῶτον τυρὼ ἴδον ἀπατέρφαν. Ἠφα τὸ σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι. Φησὶ δὲ, κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι αἰολίδαο. εἶτα τὸ ἑξῆς. Τοὺς δ' ἑτέρους, κρηθῆι τίκεν βασίλεια γυναικῶν. Αἴσονά τ' ἠδὲ φέρητα. καὶ τὰ ἑξῆς. Ἦλθε δέ οἱ κρυόεν. ἦλθε δὲ καὶ αὐτὸ δὴ τὸ φρικτὸν τοῦτο μάντευμα τῷ συνετῷ αὐτοῦ θυμῷ. τὸ κατὰ τὸν μέσον ὀμφαλὸν ῥηθέν. τουτέστι, κατὰ τὸ δελφικὸν χρηστήριον, τὸ ἐν μέσῳ τῆς οἰκουμένης τῆς εὐδένδρου γῆς. λέγει δὲ τῆς πυθῶνος. Τὸν μονοκρήπιδα. τὸν μονοσάνδαλον. κρηπὶς γὰρ τὸ βῆμα. καὶ εἴρηται παρὰ τὴν βάσιν. ἡ ἱστορία παρὰ φερεκύδῃ. θύων τῷ ποσειδῶνι φησὶν ὁ πελίας, καὶ προεῖπε πᾶσι παρεῖναι. οἱ δὲ ἦσαν ἄλλοι τε πολῖται, καὶ ὁ ἰάσων. ἔτυχε δὲ ἀροτριῶν ἐγγὺς τοῦ ἀναύρου ποταμοῦ. ἀσάνδαλος δὲ διέβαινε τὸν ποταμόν. διαβὰς δὲ, τὸν μὲν δεξιὸν ὑποδεῖται πόδα. τὸν δὲ ἀριστερὸν, ἐπιλήθεται. καὶ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ δεῖπνον. ἰδὼν δὲ ὁ πελίας, συμβάλλει τὸ μαντεῖον. καὶ τότε μὲν ἡσύχασε. τῇ δ' ὑστεραίᾳ μεταπεμψάμενος αὐτὸν, ἤρετο ὅ, τι ποιοίη, εἰ αὐτῷ χρησθείη ὑπό του, τῶν πολιτῶν ἀποθανεῖν. ὁ δὲ ἰάσων, πέμψαι ἂν εἰς αἶαν αὐτὸν, ἐπὶ τὸ κῶας τὸ χρυσόμαλλον ἄξοντα αὐτὸν ἀπ' αἰήτου. ταῦτα δὲ τῷ ἰάσονι, ἥρη ἐς νόον βάλλει, ὡς ἔλθοι ἡ μήδεια τῷ πελίᾳ κακόν. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ ἀναύρου ποταμοῦ μόγις τὸ δεξιὸν πέδιλον ἔσωσεν, ἱστορεῖ καὶ ἀπολλώνιος.

δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
ἅ σε χαίρειν ἐς τρὶς αὐ
δάσασα, πεπρωμένον
βασιλέ' ἄμφανε Κυραίᾳ.
ἐπῳδ, κῶλ. ιγ'.
δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον.
ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μετὰ, καὶ
νῦν ὥς τε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ,
παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλ
λει μέρος Ἀρκεσίλας· τῷ, μὲν, Ἀπόλ
λων, ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ
ἀμφικτυόνων, ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ
Μοίσαισι δώσω, καὶ τὸ πάγ

ἔλεγον. περὶ τῶν μὲν ὀνομασίας ὁ Μνασέας ὁ Πατρεύς, ἀφηγεῖται λέγων, ὡς αὗται καταπαύσασαι σαρκοφαγοῦντας τοὺς ἀνθρώπους, πείσασαι τῇ ἀπὸ τῶν δένδρων χρῆσθαι τροφῇ. καθ' ὃν καιρὸν καὶ μέλισσα μία τις αὐτῶν, κηρία μελισσῶν εὑροῦσα, πρώτη ἔφαγε καὶ ὕδατι μίξασα ἔπιε. καὶ τὰς ἄλλας δὲ ἐδίδαξε. καὶ τὰ ζῷα, μελίσσας ἀπὸ ἑαυτῆς ἐκάλεσε, καὶ φυλακὴν περὶ αὐτῶν ἐποιήσατο. ταῦτα δέ φησιν ἐν Πελοποννήσῳ γενέσθαι. αὐτῶν γὰρ νυμφῶν, οὔτε δήμητρος ἱερὸν τιμᾶται, διὰ τὸ ταύτας πρώτας καρπὸν ἀποδεῖξαι, καὶ τὴν ἀλληλοφαγίαν παῦσαι, καὶ περιβλήματα χάριν αἰδοῦς, ἐξ ὕλης ἐπινοῆσαι, οὔτε γάμος οὐδεὶς αὐτῶν νυμφῶν συντελεῖται, ἀλλὰ ταύτας πρῶτον τιμῶσι, μνήμης χάριν, ὅτι εὐσεβείας τε, καὶ ὁσιότητος ἀρχηγοὶ ἐγένοντο. αὐτομάτῳ δὲ κελάδῳ φησίν, ἤτοι αὐτοκελεύστῳ. οὐ γὰρ καθ' ἐπίταγμα τῶν χρησμοδουμένων ἡ προφῆτις τοὺς χρησμοὺς ἐκφέρει, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐννοίᾳ. ἢ τῷ, μὴ ἐκ συντάξεως φερομένῳ, ἀλλ' ἀπαυτοματιζομένῳ, καὶ ἰδίως. οὐκ ἠρώτησε γὰρ περὶ τοῦ Βάττου περὶ τῆς ἀποικίας, ἀλλὰ περὶ τῆς φωνῆς. ἐνθένδε καὶ αὐτόρης ὁ τρίπους. Καλλίμαχος. Αὐτόρης ὅτι τίσιν ἐπέφραδε. καὶ τότε αὐτόρης ἡ μάντις λέγεται, ὅταν μὴ βουλομένου τινὸς περὶ ὅτου ἥκει μαντευσόμενος, ἀπαυτοματίσῃ. τοιοῦτον οὖν ἐστι καὶ τὸ αὐτομάτῳ κελάδῳ, παρόσον ἐξ αὐτομάτου ἔχρησεν ἡ Πυθία περὶ τῆς ἀποικίας ὧν προῄκατο. οὐ δὲ ὡς πυθομένου τοῦ Βάττου, περὶ φωνῆς ἐρωτῶντος. Ἅ σε χαίρειν ἐς τρίς. ὅντινα, οὕτως. ἥτις περὶ τῆς κακοφώνου καὶ τραχείας φωνῆς ἀναιρωτῶντα τίς παρὰ θεῶν λύσις γίνεται. τουτέστιν, ἀνερωτῶντα, τίς ἔσται τῆς φωνῆς ποινή, ἤτοι ἀπόλυσις. ἐπεὶ ἡ ποινή, ἀπολυσέως ἕνεκεν γίνεται, χαίρειν φησὶ τρὶς προσειποῦσα, εἱμαρμένον βασιλέα διὰ τοῦ χρησμοῦ ἀπέφηνε τῇ Κυρήνῃ. ποινὰ τίς, ἀμοιβή, ἡ λύσις. Ἦ μάλα δή. ναὶ δὴ λίαν, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὥσπερ ἐν τῇ τοῦ φοινικοῦ καὶ ἀνθηροῦ ἔαρος ἀκμῇ καὶ ὥρᾳ, ἀπὸ καινοῦ θάλλει τὸ μέρος καὶ τὸ ἄνθος, οὕτω καὶ ἐν τούτοις τοῖς παισὶν ὄγδοον μέρος ὤν, θάλλει καὶ βλαστᾷ ὁ Ἀρκεσίλαος. Μετά, καὶ νῦν. τὸ μετά, συντακτέον τῷ, παισί. μετὰ καὶ νῦν. μετὰ τοὺς ἀπὸ Εὐφήμου ἑπτακαίδεκα, καὶ νῦν ὁ Ἀρκεσίλαος ἔσται ὄγδοος. Παισὶ τούτοις. ἐν ταῖς Κυρηναίαις. τῷ μέν, Ἀπόλλων, τῷ Ἀρκεσιλάῳ. Ἦ μάλα δὴ μετά. τὰ ῥηθέντα ὑπὸ τῆς Πυθίας, νῦν θάλλει ἐν ἔαρι ἐπὶ τοῦ ὀγδόου γένους. ὄγδοος γὰρ Ἀρκεσίλαος ἀπὸ Βάττου τοῦ πρώτου, ὃν γράφει νῦν ὁ Πίνδαρος. Τῷ μὲν Ἀπόλλων. τούτῳ μὲν τῷ Ἀρκεσιλάῳ, ὅ, τε Ἀπόλλων, καὶ ἡ Πυθώ, ἐκ τῆς ἱπποδρομίας δόξαν καὶ μνήμην, ἐκ πάντων τῶν περιοίκων δεδώκασιν. ἀμφικτύονες δὲ καλοῦνται, οἱ ἀγωνοθέται τοῦ Πυθίου, ἐκ δώδεκα ἐθνῶν τῆς Ἑλλάδος ὄντες. Ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ, μοίσαισι δώσω. ἀποδώσω δὲ αὐτὸν ἐγὼ ταῖς μούσαις. αἰτίᾳ τοῦ, ὑπὸ μνή

ἐν λέχεσι γένος. αἳ
κεῖνόν ποτε σὺν τιμᾷ θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες, τίκτονται
φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπόταν. τὸν, μὲν, πολυ
χρύσῳ ποτ' ἐν δώματι,
φοῖβος ἀμνάσει θέμισσι —
ἀντιστρ., κῶλ., ιδ'.
πύθιον ναὸν καταβάντα. χρόνῳ
δ' ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς, ἀγαγεῖν
νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος κρονίδα.
ἦ ῥα μηδείας ἐπέων στίχες. ἔ
πταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ
ἥροες ἀντίθεοι,
πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ πολυ
μνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
χρησμὸς ὤρθωσε μελίσσας

ἄνοις δὲ, τοιοῦτός ἐστιν. ὧδε δὲ τοῦ παρόν
τος τὴν ἀπόδοσιν παρὰ τὴν ξένην γυναικῶν, τὸ
ἐν ταῖς κοίταις ἔκκριτον καὶ διαπρε
πὲς γένος, αἱρήσεται τὴν ἀποικίαν. αἵ τι
νες σὺν τιμῇ θεῶν εἰς ταύτην παραγενό
μεναι, τίκτουσι τὸν βάττον τὸν τῆς λιβύ
ης πεδίων δεσπότην. κελαινεφέων δὲ
πεδίων, τῶν τῆς λιβύης φησίν. οἱ μὲν,
διὰ τὸν αὐτόθι συνεχῆ ὄμβρον, καὶ τοὺς
χειμῶνας. διὸ καὶ εὔκαρπος ἡ κυρήνη,
διὰ τὸ συνεχῶς δεύεσθαι. τινὲς δὲ, διὰ
τὸ τῶν πεδίων μέγεθος. ἀμμώνιος δέ
φησι, διὰ τὸ περὶ τὴν κυρήνην μόνην ἵ
στασθαι νέφος παρὰ τὴν ἄλλην λιβύην.
ἢ μᾶλλον, μεγέθους τὶς ἔμφασις δηλοῦ
ται, διὰ τὸ ἀποσκοτοῦσθαι τὰς ὄψεις
τῶν πέρατος μὴ ὁρωμένου. Οἵ κεῖνόν ποτ'
δέ. ἰδεῖν ἀπεῖν ὅπερ γένος, ταῦτα σὺν τι
μῇ, εἰς ταύτην τὴν νῆσον τὴν θήραν.
ἐν αὐτῇ γὰρ διελέγετο ἡ μήδεια. τίκτονται δὲ, ἀντὶ τοῦ τέξονται. Τὸν μὲν, πολυχρύσῳ
ποτ' ἐν δώματι. ὅν τινά ποτε τὸν βάττον, ἐν τῷ πολυχρύσῳ οἴκῳ ὁ ἀπόλλων ἀναμνήσει
ταῖς ἑαυτοῦ χρησμοῖς εἰς τὸν πυθικὸν ναὸν παραγενόμενον, οἰκιστὴν τῆς κυρήνης γενέσθαι.
Χρόνῳ δ' ὑστέρῳ. ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ δή. ἤγουν, χρόνῳ δὴ ὑστέρῳ, διὰ νεῶν πολλοὺς ἄνδρας ἀγα
γεῖν, πρὸς τὸ τοῦ κρονίδου νείλου λιπαρὸν τέμενος. φησὶ δὲ τὴν λιβύην. τουτέστιν, ἀπὸ
θήρας εἰς τὴν λιβύην. τέμενος γὰρ νείλου διὸς τὴν λιβύην φησίν, ἤτοι τὸν νεῖλον, ἀντὶ τοῦ
διός φησιν. ἐπειδὴ παρὰ τοῖς αἰγυπτίοις τιμᾶται ὡς θεός. καὶ παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Ἂψ δ'
εἰς αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο. ἢ κρονίδην τὸν νεῖλον φησίν, ὡς παρμένων. αἰγύ
πτιε ζεῦ νεῖλε. ἀναλογεῖ γὰρ τοῖς τοῦ διὸς ὄμβροις, τὸ τοῦ νείλου ὕδωρ. καὶ ὡς παρ' αὐτοῖς τρο
φόν τινα τοῦτον τῷ διὶ εἶναι. Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσι. τοῖς χρησμοῖς ἀναμνήσει τὰ ἑ
ξῆς ἐπιφερόμενα. Ἦ ῥα μηδείας ἐπέων στίχες. ἔφη ἡ τῆς μηδείας στιχομυθία. συνή
θως δὲ ὁ πίνδαρος, τραγικοῖς, ἐνίκα ἐπάγαγεν. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως εἰρήκασιν οἱ τῆς μη
δείας λόγοι. οἱ δὲ ἰσόθεοι ἥρωες κατεπτήχασαν, σιωπῇ τὴν πυκνὴν καὶ συνετὴν συμβου
λὴν τῆς μηδείας κατακούσαντες. Ὦ μάκαρ υἱὲ πολυμνάστου. ὦ ἀριστότελες. ὁ γὰρ αὐτὸς
βάττος, καὶ ἀριστοτέλης. ὁ δὲ νοῦς, ὦ μακάριε υἱὲ τοῦ πολυμνήστου ἀριστότελες. σὲ δ' ἐν τῷ
δὲ τῆς μηδείας λόγῳ, ὁ χρησμὸς ὤρθωσε καὶ ἀπέδειξε τῆς δελφικῆς ἱερείας. Αὐτο
μάτῳ λόγῳ. λέγει δὲ, τῆς πυθῶνος. μελίσσης δὲ, τῆς ἱερείας. μελίσσας κυρίως μὲν,
τὰς τῆς δήμητρος ἱερείας φασί. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰς πάσας, διὰ τὸ τοῦ ζώου κα
θαρόν. ὅτι δὲ τὰς περὶ τὰ θεῖα μύστιδας καὶ μελίσσας φασίν, ἐπὶ προθεὶ ὁ αὐτός φησι, Ταῖς
ἱεραῖς μελίσσαις τέρπεται. ἔνιοι δὲ καὶ τὰς περὶ τὰ ἱερὰ διατριβούσας νύμφας, μελίσσας

τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ,
τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις —
στρο. γ'. κῶλ. ιδ'.
τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομέναν,
αἷμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς
εὐρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίστανται Λακεδαίμονος, Ἀρ-
γείου τε κόλπου, καὶ Μυκηνᾶν.
νῦν γε μὰν, ἀλλοδαπᾶν
κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν

Τετράτων παίδων. οἱ γὰρ ἐξ Εὐφήμου τέταρτοι, ἔμελλον ἀποικίαν στέλλεσθαι ἀπὸ Λακεδαίμονος εἰς Λιβύην. νῦν δὲ, διὰ τὸ διαλελύσθαι τὴν βῶλον εἰς Θήραν, ἐκ Λακεδαίμονος οἱ τέταρτοι ἀπὸ Εὐφήμου ἔρχονται, καὶ ἀπὸ Θήρας, οἱ ἑπτακαιδέκατοι. ὡς μετὰ τὴν δ'. γενεὰν Εὐφήμου τὴν ἐλθοῦσαν εἰς Θήραν, φημὶ αὐτὰς τρισκαίδεκα γενέσθαι εἰς Θήραν. ὁ δὲ νοῦς. τετάρτων ἐξ Εὐφήμου παίδων γεγονότων γένος αὐτοῦ, ἐκείνην ἔλαβε, καὶ κατέσχεσαν τοῖς Ἕλλησι, τὴν μεγάλην καὶ πλατεῖαν ἤπειρον τῆς Λιβύης. Τότε γὰρ μεγάλας. τότε γὰρ οἱ Ἡρακλεῖδαι κατελθόντες μετὰ τέσσαρας γενεὰς, ἐξανέστησαν τοὺς προκατέχοντας Μυκηνῶν, καὶ Ἄργους, καὶ Λακεδαίμονος. ἐνήλλακται δὲ ὁ χρόνος. ἐξανίστανται γάρ φησιν, ἀντὶ τοῦ, ἐξαναστήσονται. ταῦτα γάρ φησιν ἡ Μήδεια, ὡς ἐσόμενα ὕστερον. ἢ τότε γὰρ τῆς μεγάλης Λακεδαίμονος ἀνάστατοι γίνονται, καὶ τοῦ Ἀργείου κόλπου, καὶ τῶν Μυκηνῶν. Νῦν γε μάν. ἐπεὶ δὲ τοῦ παρόντος τῶν ξένων γυναικῶν, τὸ ἔκκριτον γένος εὑρήσει τὴν ἀποικίαν. ἡ δὲ ἱστορία, τοιαύτη. ταῖς Λημνίαις γυναιξὶν, ἀσεβῶς διακειμέναις περὶ τὰς τῆς Ἀφροδίτης τιμὰς, ἡ θεὸς δυσοσμίαν προσέπεμψε. καὶ οὕτως αὐτὰς οἱ ἄνδρες ἀπεστράφησαν. αἱ δὲ συνθέμεναι πρὸς ἑαυτὰς, ἐξ ἐπιβουλῆς τοὺς ἄνδρας ἀνεῖλον. τηνικαῦτα δὲ οἱ Ἀργοναῦται τὸν εἰς Σκυθίαν στελλόμενοι ἀπόπλουν, προσωρμίσθησαν τῇ Λήμνῳ. καὶ εὑρόντες ἔρημον ἀρσένων τὴν νῆσον, συνελθόντες ταῖς γυναιξὶν, ἀπηλλάγησαν. οἱ δὲ φύντες ἐξ αὐτῶν, ἦλθον εἰς Λακεδαίμονα κατὰ ζήτησιν τῶν πατέρων. καὶ προσδεχθέντες παρ' αὐτῶν τῶν Λακώνων δηλαδὴ, καὶ πολιτευσάμενοι, συνέθεντο ἐπιθέσθαι τῇ Σπάρτῃ. γνωσθέντες δὲ, συνελήφθησαν, καὶ καθείρχθησαν ἐν εἱρκτῇ. κατὰ δέ τινας, αἱ μητέρες συνελθοῦσαι πρὸς αὐτοὺς, τὰς μὲν αὐτῶν ἐσθῆτας ἐκείναις περιέθεσαν, καὶ αὐτόθι ἔμειναν. ἐκείνοις δὲ ὡς γυναῖκας ἀποπέμψασαι κατακεκαλυμμένοις, διέσωσαν. οἱ δὲ παῖδες, τῷ μηχανήματι λαθραίως ἀπέφυγον. τῶν δὲ Λακώνων βουλομένων αὐτοὺς ἀνελεῖν, Θήρας ὁ Αὐτεσίωνος κατὰ συντυχίαν τότε, ἀποικίαν στέλλων καθικέτευσε τοὺς Λάκωνας εἰς τὴν ἀποικίαν αὐτῷ τοὺς ἄνδρας παρασχεῖν. καὶ δεξάμενος, εἰς τὴν Θήραν ἐκτοπίζει. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Σάμος, οὗ ἀπόγονος Βάττος, ὃς πρῶτος ἀποικίαν εἰς Κυρήνην ἀπέστειλεν. Ἄλλως. ζητεῖται, τίνες εἰσὶν αἱ ἀλλοδαπαὶ γυναῖκες, ὧν φησι τοὺς φύντας καθέξειν τὴν Κυρήνην. πότερον αἱ ἐν Θήρᾳ οἰκήσασαι συνεξορμήσασαι μετὰ Κάδμου, ὅτι ἐπὶ τὴν τῆς Εὐρώπης ζήτησιν ἀπῆρεν ἐκ Φοινίκης, ὑπέμειναν γὰρ ἐν Θήρᾳ μετὰ Μεμβριάρεω τοῦ Κάδμου συνεξορμήσαντος Φοίνισσαί τινες γυναῖκες; ἢ ἀλλοδαπὰς γυναῖκας τὰς Λημνίας λέγει. περὶ ὧν ἡ ἱστορία προείρηται. Κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν ἐν λέχεσι γένος. τίς εὑρήσει, ἡ προκειμένη ἄπειρος, ἡ Λιβύη.

χειρὶ οἱ χεῖρ᾽ ἀντερείσαις,
δέξατο βώλακα δαιμονίαν.
πεύθομαι δ᾽ αὐτὰν κατα-
κλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος,
ἐναλία βᾶμεν σὺν ἅλμα
ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν.
ἦ μάν μιν ὄτρυνον θαμὰ,
λυσιπόνοις θεραπόν-
τεσσι φυλάξαι. τῶν δ᾽ ἐλάθοντο φρένες.
καὶ νῦν ἐν τᾷδ᾽ ἄφθιτον νά-
σῳ κέχυται λιβύας εὐρυχόρου
σπέρμα, πρὶν ὥρας. εἰ
γὰρ οἴκοι νιν βάλε παρ χθόνιον
ἄϊδα στόμα, ταίναρον εἰς ἱεράν
εὔφαμος ἐλθὼν, υἱὸς ἱπ-
πάρχου ποσειδάωνος ἄναξ,

ἐπῳδ., κῶλ. ιγ΄.

νας χεῖρα, ἐδέξατο τὴν θείαν βῶλον. Βώλακα δαιμονίαν, τὴν θείαν. ἤτοι ὅτι δὲξ αὐτῆς ἀποικίαν καὶ χρησμοὶ ἀπόλλωνος, ἢ ὅτι θεὸς ὁ δωρησάμενος. Πεύθομαι δ᾽ αὐτάν. ἐπὶ περὶ τῆς βώλου τὸν λόγον ποιεῖται ἡ μήδεια, ὅτι πέπυσται χθὲς αὐτὴν διαπεπτωκυῖαν, καίπερ παρακελευομένη φυλάξαι. Ἄλλως. μετέπεσεν ἐνθάδε τὸ ποιητικὸν πρόσωπον. καὶ οὐκέτι τὸ τῆς μηδείας ἐφύλαξε διαπαντός. φησὶν οὖν. κατακούω δὲ αὐτὴν τὴν βῶλον κατακλυσθεῖσαν ἐκ τῆς νεώς, σὺν τῇ θαλάσσῃ τῆς δύσεως διενηνέχθαι, καὶ διαλυθῆναι συμφερομένην τοῖς κύμασι. τὴν σὺν οὖν πρόθεσιν, συντακτέον τῷ, βᾶμεν. ἵν᾽ ᾖ, συμβῆναι. ἤτοι συμβεβηκέναι, καὶ εἰς ταυτὸ συνελθεῖν, καὶ γεγενῆσθαι τῇ θαλασσίᾳ ἅλμῃ. ὅ ἐστι κατὰ περίφρασιν, τῇ θαλάσσῃ. ἐκ δούρατος δὲ, ἐκ τῆς νηός. Ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει. ἤτοι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἑσπέρας, ἢ τῷ πελάγει τῆς δυτικῆς θαλάττης ἀκολουθήσασαν.
Ἦ μάν νιν. τὴν βῶλον. ναὶ μὴν συνεχῶς τοῖς λυσιπόνοις οἰκέταις φυλάξαι φησί. τούτων δὲ εἰς λήθην ἦλθον αἱ φρένες. ἐπειδὴ δὲ οἱ οἰκέται τῶν δεσποτῶν τοὺς πόνους διαλύουσι τῇ θεραπείᾳ, λυσιπόνους αὐτοὺς ἐκάλεσεν, ὡς εὐριπίδης. Δούλοισι γάρ τε ζῶμεν οἱ ἐλεύθεροι.
Καὶ νῦν ἐν τᾷδε. ὁ λόγος, περὶ τῆς μηδείας. ὡς προσορμισθείσης καὶ κατὰ τὸ τηνικαῦτα διαλεγομένης περὶ τῆς βώλου. φησὶν οὖν. καὶ νῦν ἐν τῇδε τῇ ἀφθάρτῳ νήσῳ, πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ, διεχέθη τῆς εὐρυχόρου λιβύης τὸ σπέρμα, τουτέστιν ἡ βῶλος. Λιβύας εὐρυχόρου σπέρμα. διχῶς τὸ σπέρμα δύναται νοεῖσθαι. καὶ ὅτι λιβυκὴ ἡ βῶλος, καὶ ὅτι οἷον ἀρχὴ τῆς εἰς λιβύην ἀποικίας. Πρὶν ὥρας. πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. Εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλεν. εἰ γὰρ τὴν βῶλον ἔσωσεν εἰς ταίναρον, ἥτις ᾅδου ἐστὶ στόμα, μετὰ τέσσαρας ἂν γενεὰς ἐγένετο ἡ ἀποικία. καὶ ἔλαβε σὺν τοῖς ἄλλοις τὴν εὐρυάν ἤπειρον, τὴν λιβύην. ἐπειδὴ δὲ οὐ διεσώθη, ἀλλ᾽ ἐτάκη ἐν τῇ νήσῳ θήρᾳ, οὐκέτι φησὶν ἐλεύσεσθαι ἐκ τῆς λακωνικῆς τὴν ἀποικίαν μετὰ τέσσαρας γενεὰς, ἀλλὰ μετὰ ἑπτακαίδεκα, ἐξ ἀλλοδαπῶν γυναικῶν γεννηθέντας τινὰς, καθέξειν τὴν λιβύην. ἔσχε δὲ γυναῖκα ὁ εὔφημος λαονόμην, ἡρακλέους ἀδελφὴν, ἀμφιτρύωνος δὲ θυγατέρα καὶ ἀλκμήνης. Ταίναρον δὲ, πόλις λακωνική. ἐν ᾗ πύλη ἐστὶν εἰς ᾅδου. Ἄλλως. εἰ γὰρ δὴ αὐτὴν τὴν βῶλον, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ οἴκοις ἤγαγε, παρὰ τὸ χθόνιον τοῦ ᾅδου στόμα εἰς τὴν ἱερὰν ταίναρον παραγεγονὼς, ἐκ δὲ τούτου εἰς λακεδαίμονα ἐλθὼν ὁ τοῦ ἱππικοῦ ποσειδῶνος υἱός. ὅν ποτε ἡ εὐρώπη, ἡ τοῦ τιτυοῦ θυγάτηρ ἐγέννησε, παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ κηφισοῦ τοῦ βοιωτικοῦ ποταμοῦ.

Τουτάκι δ' οἰοπόλος. τὸ τηνικαῦτα δὲ ὁ μόνος ἀναστρεφόμενος θεὸς παρεγένετο. ἀνδρὸς αἰδοίου, καὶ ἀξιοπρεποῦς, φαιδρὰν καὶ εὐπρεπῆ ὄψιν ἑαυτῷ περιθείς. ὅ ἐστιν, ὁ Τρίτων, Εὐρυπύλῳ ὁμοιούμενος Κυρήνης βασιλεῖ. Φιλίων δ' ἐπέων. λόγων δὲ προσφιλῶν καὶ φιλοφρονητικῶν κατήρχετο, ὡς περ τοῖς ξένοις παραγεγονόσιν οἱ ξενισταί, τὰ δεῖπνα καὶ τὴν φιλοφροσύνην πρῶτον ἐπαγγέλλονται, οὕτω καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐπηγγείλατο. τοῦτο γὰρ δεῖ συνυπακοῦσαι. Ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις. ἀλλὰ γὰρ τῆς γλυκείας ἀνακομιδῆς πρόφασις, ἐκώλυσεν αὐτοὺς παραμένειν, καὶ τῆς θεοῦ δεξιώσεως ἀπολαύειν. Φάτο δ' Εὐρύπυλος. ἔλεγε δὲ ὁ Εὐρύπυλος τοῦ ἀφθάρτου Ποσειδῶνος εἶναι παῖς. τοῦτον Ἀπολλώνιος, ποτὲ μὲν Εὐρύπυλον προσαγορεύει, ποτὲ δέ, Τρίτωνα. Ἀκέσανδρος δέ φησιν αὐτὸν ἀδελφὸν εἶναι τὸν Εὐρύπυλον Τρίτωνος, γράφων οὕτως. Εὐρύπυλος, Ποσειδῶνος καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἄτλαντος, Τρίτωνος ἀδελφός. οὗτος γαμεῖ Στερόπην, τὴν Ἡλίου, καὶ Πασιφάης ἀδελφήν, καὶ γεννᾷ παῖδας δύο, Λυκάονα, καὶ Λεύκιππον. Γίγνωσκε δ' ἐπειγομένους. συνεώρα δὲ καὶ αὐτός φησιν ἡμᾶς ἐπειγομένους. Δεξιτερᾷ προτυχόν. Χάρις φησὶ δεῖν γράφειν προτυχόν. ἵν' ᾖ, ἀναρπάσας εὐθὺς ἐκ τῆς γῆς, τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ παρατυχὸν ξένιον, ἐζήτει παρασχεῖν. ὅ περ ἦν βῶλος. Διατί δὲ Εὔφημος ἐδέξατο πολλῶν ὄντων ζητεῖται. Καί οἱ μέν φασι, διὰ τὸ ἐγγύς. πρωρεὺς γὰρ ἦν, δι' ὅ φησι Πίνδαρος πρώρηθεν. οἱ δέ, διὰ συγγένειαν. οἱ δέ, ὅτι ὁ δοὺς τὴν βῶλον, εἴτε Τρίτων ἦν εἰκασμένος Εὐρυπύλῳ, εἴτε Εὐρύπυλος, οὗτος ἦν Ποσειδῶνος υἱός. ἄλλως δέ, καὶ ὅλη ἡ Λιβύη, ἱερὰ Ποσειδῶνος, διὰ τὸ μεμίχθαι Λιβύῃ τὸν Ποσειδῶνα. ταύτῃ οὖν καὶ ὁ Εὔφημος διὰ τὴν οἰκειότητα ἐδέξατο. προστιθείη δ' αὐτῆς ὅτι καὶ Ταινάρου ἐβασίλευεν. αὕτη δὲ Ποσειδῶνος ἱερά. Ἀσκληπιάδης δέ φησιν, ὅτι καὶ Περικλύμενος, καὶ Ἐργῖνος, καὶ Ἀγκαῖος, υἱοὶ Ποσειδῶνος. τί οὖν οὐδεὶς εἰλήφει τοῦτο; φησὶ γοῦν αὐτός, δῶρον ἔχειν τὸν Εὔφημον παρὰ Ποσειδῶνος τὴν θάλασσαν ἀπημάντως διαπορεύεσθαι, ὡς διὰ γῆς. πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας, ὅτι κυβερνήτης ὁ Εὔφημος ἦν καὶ πρωρεύς, τοῦτο γὰρ ἱστορεῖ Θεότιμος, λεκτέον ὅτι καὶ πάνυ λόγον ἔχει τὸν κυβερνήτην ὡς ἡγούμενον τῆς νεώς, τὴν βῶλον παρὰ τοῦ Τρίτωνος λαβεῖν. Οὐδ' ἀπίθησέ νιν. παθητικῶς. οὐδ' ἀπειθῆ αὐτὸν πεποίηκε πρὸς τὴν ὑποδοχήν. Ἀλλ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορών. ὁ δὲ ἥρως Εὔφημος ἀναθορὼν ταῖς ἀκταῖς τῇ αὐτοῦ χειρὶ τὴν αὐτοῦ ἀντερείσας, ἤγουν ἐναρμόσας, ἢ συνάψας, καὶ ἐπεκτείνας

τουτάκι δ' οἰοπόλος
δαίμων ἐπῆλθε, φαιδίμαν
ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν
θηκάμενος. φιλίων δ' ἐπέων
ἄρχετο, ξείνοις ἅτ' ἐλ
θόντεσσιν εὐεργέται,
δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον —
αὐτι φθ', κεφ. ιδ'.
ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ,
κώλυε μεῖναι. φάτο δ' Εὐρύπυλος
γαιαόχου παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα
ἔμμεναι. γίγνωσκε δ' ἐπειγομένους.
αὐτίκα δ' ἁρπάξαις ἀρούρας
δεξιτερᾷ προτυχὸν
ξείνιον, μάστευσε δοῦναι.
οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλ
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορών,

λίμνας θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ,
γαῖαν διδόντι ξείνια,
πρώραθεν εὔφαμος καταβαὶς,
δέξατ᾽· αἴσιον δ᾽ ἐπί οἱ κρονίων
ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντὰν ⌐
στρ. β. κῶλ. ιδ.
ἁνίκ᾽ ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν,
ναὶ κριμνάντων, ἐπέτοσσε θοᾷ
ἀργοῦς χαλινόν. δώδεκα δὲ πρότερον
ἁμέρας ἐξ ὠκεανοῦ φέρομεν
νώτων ὑπὲρ γαίας ἐρήμων,
ἐνάλιον δόρυ, μή-
δεσιν ἀνασπάσαντες ἁμοῖς.

Ἄλλως. τριτωνίδος λίμνης οὕτω καλουμένης περὶ τὴν λιβύην. καθ᾽ ἣν σταθέντες τῷ εὐρυπύλῳ, οἱ ἀργοναῦται. τὴν βῶλον ἐδέξαντο. ὁ δὲ νοῦς. ὅτε παρ᾽ ὄρνιν, λέγει δὲ τὴν βῶλον, ἐν ταῖς προχοαῖς τῆς Τριτωνίδος λίμνης, θεῷ ἀνδρὶ ὁμοιωθέντι, καὶ ξένια παρεχομένῳ ἐκ τῆς πρώρας καταβὰς ὁ εὔφημος, ἐδέξατο. Ζητητέον δὲ, δι᾽ ἣν αἰτίαν ὑπεδέξατο τὴν βῶλον ὁ εὔφημος. Καί οἱ μέν φασιν. ὅτι πρωρεὺς ἦν. φαίνεται γὰρ καὶ ὁ εὐρύπυλος ἐπιστὰς τῇ πρώρᾳ, καὶ ἐπιδοὺς τὸ ξένιον. οἱ δὲ, διὰ τὴν συγγένειαν. ἀμφότεροι γὰρ ποσειδῶνος· ὃ, τε δοὺς, καὶ ὁ λαβών. ὁ δὲ ἀσκληπιάδης, τὰ ἐν ταῖς μεγάλαις ἠοίαις παρατίθεται. Ἢ οἵη ὑρίη πυκινόφρων μηκιονίκη, Ἣ τέκεν εὔφημον, γαιαόχῳ ἐννοσιγαίῳ, Μιχθεῖσ᾽ ἐν φιλότητι πολυχρύσου ἀφροδίτης. Θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ. τοῦτο καὶ ἀπολλώνιος ὁ πίνδαρος ἱστορεῖ. ὅτι θεὸς εὐρυπύλῳ ἀφομοιωθεὶς, παρέστη τοῖς ἀργοναύταις. Αἴσιον δ᾽ ἐπί οἱ κρονίων. αἴσιον δὲ ἐπὶ τῇ δόσει βροντήσας, ἐπεκτύπησεν ὁ ζεύς. Ἁνίκ᾽ ἄγκυραν. τὸν τρίτωνά φησιν αὐτοῖς συντετυχηκέναι ἀναγομένοις ἤδη. ὅταν γὰρ τὰς ἀγκύρας βυθοῦ ἀνασπάσαντες ἐκκρεμῶσι τῆς νεώς. ἀργοῦς δὲ χαλινὸν, τὴν ἄγκυραν λέγει ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων, διὰ τὸ ἐπέχειν τὰς ναῦς δίκην χαλινοῦ. πρὸς τῇ νηὶ γὰρ κρημνάντων, ἐπεκύρησε. τουτέστιν, ἀναγομένων. τίς δὲ ἐπεκύρησεν; ὁ ἀνδρὶ εἰκασμένος τρίτων. ὁ νοῦς. ὅτε τὴν ἄγκυραν τὴν χαλκᾶ ἔχουσαν γένυς, πρὸς τῇ νηὶ ἀνελκυσάντων τῶν ἀργοναυτῶν καὶ κρημνάντων, ἐπέτυχεν ὁ εὐρύπυλος. σημαίνει δὲ διὰ τούτων τὸν ἀπόπλουν. ὅτε γὰρ πλεῖν μέλλοιεν, ἀνάγουσι τὰς ἀγκύρας. ἐπέτοσσε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπέτυχε.

Δώδεκα δὲ πρότερον ἁμέρας. τοῦτο προσαναπεπληρῶσθαι φησὶ δίδυμος πίνδαρον, τῆς πατρίας χάριν τῆς πρὸς ἡμᾶς, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον τὸ πρὸς εἰδότας λέγειν. ὁ δὲ ἀμμώνιος περὶ τούτων. οὕτω γράφει. καὶ ἑαυτὸν συμπεριλαμβάνει, διὰ τὸ ταῖς αὐτῆς βουλαῖς, τὴν ἔξω φυγὴν ποιήσασθαι. ἐκβιβάσαι γὰρ συνεβούλευσε, καὶ διὰ τοῦ ἀδρίου ποιῆσαι τὸν πλοῦν. τοῦτο δὲ ἐναντίον, τῷ ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ ὑπὲρ τὴν λιβύην κομίσαι τὴν ναῦν εἰς τὴν τριτωνίδα. ἀλλὰ μᾶλλον, ὡς διὰ τοῦ φάσιδος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐκπεπλευκότων. ὁ νοῦς. οἱ λόγοι παρὰ τῆς μηδείας. ἐν δώδεκα ἡμέραις τὸ πρότερον ἔξω τοῦ ὠκεανοῦ ἐφέρομεν, κατὰ τῶν νώτων τῆς ἐρήμου καὶ ὁμαλῆς γῆς, τὸ θαλάττιον δόρυ. τουτέστι, τὴν ναῦν, τοῖς ἡμετέραις βουλεύμασιν ἀνασπάσαντες. Μήδεσιν ἀνασπάσαντες ἁμοῖς. τὸ πρόσωπον τῆς μηδείας μιμεῖται ὁ ποιητής. τοῖς ἡμετέροις φησὶ βουλεύμασιν ἀνασπάσαντες. περὶ τὸν λιβυκὸν ὠκεανὸν ἐλθόντες, καὶ μὴ δυνάμενοι ἐξελθεῖν, διὰ τὸ εἶναι τεναγώδη, συμβουλαῖς τῆς μηδείας τὴν ναῦν βαστάσαντες διεκόμισαν εἰς τὴν Τριτωνίδα λίμνην.

Δ

δέσποινα Κόλχων. εἶπε δ' οὕτως,
ἡμιθέοισιν Ἰά-
σονος αἰχματᾶο ναύταις.
κέκλυτε παῖδες ὑπερ-
θύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν.
φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλά-
κτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν
ἀστέων ῥίζαν φυτεύ-
σεσθαι μελησίμβροτον,
Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.

Ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων,
ἵππους ἀμείψαντες θοάς,
ἁνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν,
δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.
κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτά-
σει, μεγαλᾶν πολίων ματρόπολιν
Θήραν γενέσθαι. τόν ποτε
Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς

ἀπλεὲς γέγονεν, οὐ διέφθαρη.
Κέκλυτε. ἐπακούσατε ὦ μεγαλόψυχοι ἄνδρες, καὶ θεῶν παῖδες.
Φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου γᾶς. τῆς Θήρας φησίν, ἤτοι ὅτι ἐνάλιος οὖσα πλήττεται ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἢ τῆς βώλου τῆς διαλυθείσης ὑπερκλύσαντος τοῦ κύματος τὴν ναῦν. ὁ δὲ νοῦς, φαμὶ γὰρ ἐκ ταύτης τῆς γῆς τῆς Ἐπάφου, κόρην Λιβύην τῶν πολιτῶν τὴν ῥίζαν καὶ καταβολὴν φυτεῦσαι, καὶ σπεῖραι τὴν τοῖς ἀνθρώποις ἐν ἐπιμελείᾳ οὖσαν, ἐν τοῖς τοῦ Ἄμμωνος θεμέθλοις. τουτέστιν, ἐν τῇ Λιβύῃ. Ἐπάφοιο κόραν. τὴν Λιβύην φησὶ τὴν ἡρωΐδα. ἀφ' ἧς, καὶ ἡ χώρα ὁμώνυμος. Ἐπάφου γὰρ τοῦ Διός, καὶ Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου, ὁμώνυμος Λιβύη. ἧς καὶ Ποσειδῶνος, Βῆλος. εἰώθασι δὲ οὗτοι συμπλέκειν τὰ τῶν χωρῶν, ἢ τῶν πόλεων καὶ τὰ τῶν ἡρωΐδων ὀνόματα διακοινοποιοῦντες. οἷον, εὐάρματι χρυσοχίτων, ἱερώτατον ἄγαλμα Θήβα. τὸ μὲν γὰρ εὐάρματι, τῆς πόλεως. τὸ δὲ χρυσοχίτων, τῆς ἡρωΐδος. Ἀστέων ῥίζαν. τὴν Κυρήνην φησίν. ἐξ αὐτῆς γὰρ καὶ Ἀπολλωνία, καὶ Τεύχειρα ἐκτίσθησαν. Μελησίμβροτον δέ φησι, τὴν διὰ φροντίδος οὖσαν πολλοῖς. βούλεται δὲ λέγειν, ὅτι ἐκ τῆς Θήρας ἡ Λιβύη μεταφυτευθήσεται, πόλεων ῥίζα.
Διὸς ἐν Ἄμμωνος. Ἄμμωνα Λίβυες τὸν Δία προσαγορεύουσι. καὶ οὕτω τιμῶσι. καὶ ἔστιν αὐτοῦ μαντεῖον ἐν Λιβύῃ. καὶ γὰρ καὶ φασί τις ἐν τοῖς Λακεδαιμονικοῖς ἐπιβατηρίων, φησί. Ζεῦ Λιβύης Ἄμμων κερατηφόρε, κέκλυθι μαντεῦ. ἐνταῦθα δέ, πῶς τὴν Κυρήνην τοῦ μαντείου πλησίον εἶναί φησιν, ἀπέχει γὰρ ἱκανοῖς σταδίοις; ἀλλὰ ῥητέον ὅτι, πᾶσα ἡ χώρα ἀφιέρωται τῷ θεῷ. Ἐλαχυπτερύγων. τὸ ἔλαχυ, πρὸς σύγκρισιν τῶν ὀρνέων. ἀντὶ δὲ νησιωτῶν καὶ θαλασσίων ἔργων, ἠπειρωτικὰ καὶ ἱππικὰ μεταλήψονται. ὁ δὲ λόγος, ὅτι νησιῶται ὄντες οἱ Θηραῖοι, ἠπειρῶται γενήσονται. ὁ δὲ νοῦς, ἀντὶ δὲ τῶν μικροπτερύγων δελφίνων, ἵππους μεταλήψονται, καὶ ἡνία ἀντὶ κωπῶν. καὶ δίφρους κινήσουσι κατὰ τὸν δρόμον. πτέρυγας δὲ τῶν δελφίνων τὰς ἀκάνθας φησί, τὰς ἑκατέρωθεν τῶν βραγχίων, αἷς καὶ διανήχονται, καὶ διίπτανται ὥσπερ οἱ ἰχθύες. ἀελλόποδας δέ, ἀπὸ τῶν ἑλκόντων τοὺς δίφρους εἴρηκεν. Κεῖνος ὄρνις. ἐκεῖνο τὸ σύμβολον, ἐκεῖνος ὁ οἰωνός, τουτέστιν ἡ βῶλος, τὸ γὰρ ὄρνεον, ἐπὶ τῆς βώλου λαμβάνουσι, παρασκευάσει τῶν μεγίστων πόλεων μητρόπολιν γενέσθαι τὴν Θήραν. ἀπὸ γὰρ ταύτης, ἡ Κυρήνη ἀνακτίζεται. Τόν ποτε Τριτωνίδος. Τρίτων ποταμὸς Λιβύης, ἐν ᾧ ἡ Ἀθηνᾶ ἐγεννήθη. ἀφ' οὗ καὶ Τριτωνίδα ὀνομάζεται.

νᾶσον ὡς ἤδη λιπών,
κτίσσειεν εὐάρματον
πόλιν ἐν ἀργινόεντι μαστῷ.

Ἀντιστ. κῶλ. ιδ.

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι
ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ,
Θήραιον· αὐτὰ τό ποτε ζαμενὴς
παῖς, ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος,

χώραν. ἀπογινώσκοντας δὲ τὴν ἐς πατρίδα κάθοδον, περὶ ἀποικίας βουλεύεσθαι. ἀποδημήσας δὲ ἐς Δελφοὺς Βάττος, ἠρώτα περὶ τῆς στάσεως, πότερον διαγωνίσονται περὶ τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἐπαναστροφῆς ἢ ἑτέρωσε ἀποικίαν στέλλονται. τὸν δὲ θεὸν χρῆσαι, Βάττε πρόσθε κακὸν, τὸ δὲ δεύτερον ἐσθλὸν ἐρδοίνα. Ἔρχεο λείψας ἁλίαν χώραν. ἤπειρος ἀμείνων Ἠῶος. πρότερον δόλον ἔκβαλε πείσει πειθῶν. Στρέψον γῆν ὅπως, ἣν μισεῖ πολλὴν ἀθεμίστως. Οἷα τ' ἀνὴρ ἔρξει, τοῖον τέλος αὐχένι καμεῖ.

Ἱερὰν νᾶσον. ἱερὰν εἶπε τὴν Θήραν, ἤτοι διὰ τὸ περὶ τὴν γῆν ἰδίωμα, κισηρώδης γὰρ οὖσα, πολύφορός ἐστι καὶ πολύκαρπος, ἢ ὅτι Κάδμος ἐπιβαλὼν, καὶ τὴν νῆσον οἰκίσας, βωμοὺς ἱδρύσατο Ποσειδῶνος καὶ Ἀθηνᾶς. Ἱεροκλῆς δέ φησι τοὺς ἐκ Λακεδαίμονος ἀποικίσαντας Ἀπόλλωνι αὐτὴν ἀνιερῶσαι. Χωρὶς δὲ καὶ κόσμου χάριν ἐγκεῖσθαι τὸ ἐπίθετον. ἢ ἱερὰν νῆσον αὐτὴν οὐ χαριέντως ὀνομάζει, ἀλλ' ὅτι Κάδμος κατὰ ζήτησιν Εὐρώπης τῆς ἀδελφῆς στελλόμενος, προσορμισθεὶς τῇ νήσῳ, ἀνέκτισε Ποσειδῶνος καὶ Ἀθηνᾶς ἱερὸν αὐτόθι, ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος. Ἀργινόεντι μαστῷ. Ἀρίσταρχος μὲν τὸ ὀμβρικόν. Ο ὑδραγούρης παραγειν αὐτόν φησι πιθανῶς, ὑπαλλάξειν μὲν τὸν μαστόν. Ἱεροκλῆς δέ φησι κεῖσθαι τὴν πόλιν ἐπὶ λόφου μαστοειδοῦς λευκογείου. μᾶλλον δὲ ἀπὸ τῆς εὐτροφίας, ὡς Ἀρίσταρχος. καὶ γὰρ ὁ ἀργινόεις σημαίνει τοῦτο μᾶλλον, ἀπὸ τοῦ γάλακτος. Καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι. ἀντὶ τοῦ ἀνακομίσασθαι, ἐπιμελείας ἀξιώσειεν. ἔχει δὲ ἡ ἱστορία οὕτως. ἡνίκα εἰς τὴν Σύρτιν ἐμπεσόντες οἱ Ἀργοναῦται, ἔφερον διὰ Λιβύης ἐπ' ὤμων τὴν Ἀργώ, εἶτα καθῆκαν εἰς τὴν θάλασσαν, συντυχόντες Εὐρυπύλῳ τῷ τοῦ Ποσειδῶνος παιδί. ὅτε ἐπειγόμενοι πρὸς τὸν πλοῦν, ἐδέξαντο ξένια τὰ παρὰ τυχόντι. ἐκεῖνος γὰρ βῶλον ἀπὸ τῆς γῆς λαβὼν, ἔδωκεν. ὁ δὲ Εὔφημος ἐδέξατο. εἶτα πρὸς τῇ Θήρᾳ ὑποκλύσαντος τοῦ κύματος, καὶ διαλυθείσης τῆς βώλου, ἐμαντεύσατο ἡ Μήδεια ἐν τῇ Θήρᾳ ὄντων αὐτῶν, τοὺς ἀπ' Εὐφήμου ἑπτακαιδεκάτῃ γενεᾷ, ἀποικίαν στείλασθαι ἐκ Θήρας εἰς Λιβύην. ὁ δὲ Εὔφημος παῖς Ποσειδῶνος ἦν, καὶ Μηκιονίκης τῆς Εὐρώτα θυγατρὸς, ὃς ἔγημε θυγατέρα Ἀλκμήνης Λαονόμην. ἀφ' οὗ ἑπτακαιδέκατος ὢν ὁ Βάττος, ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, ἀποικίαν ἐς Λιβύην ἐστείλατο. κατὰ τὴν μαντείαν οὖν τῆς Μηδείας, ἑπτακαιδέκατος ὢν ὁ Βάττος, ἐδυστύχησε τὴν φωνήν. ὅτε ἐκ θεοῦ τις λύσις εἴη ἀνερωτῶντι αὐτῷ, ἀνεῖλε τοῦτο. Βάττ' ἐπὶ φωνὴν ἦλθες. ἄναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων, Εἰς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα. τὸ δὲ σημεῖον, ὅτι ἑπτακαιδεκάτῃ γενεᾷ ἀπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν φησὶ γενομένην ἐκ τῶν Λημνιάδων, οἰκίσαι τὴν πρότερον Καλλίστην, ὕστερον δὲ Θήραν. Θήραιον δὲ, τὸ περὶ τῆς Θήρας λεχθὲν, ἢ τὸ ἐν Θήρᾳ ἀρημένον. ἐκεῖ γὰρ ὁ λόγος τῆς Μηδείας καὶ τὸ μάντευμα ἐξέχθη. Ζαμενής. ζαμενὴς ἢ ἄγαν ὀργίλος. τὸ δὲ ἐπίθετον ἐκ τῆς ἱστορίας. ὅτι ὑπέμεινε τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποσφάξαι, καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἄψυρτον. Ἀθανάτου στόματος. ἀθάνατον στόμα, τὸ Μηδείας εἶπεν, ὡς μὲν Χαῖρις, ἐκ μέρους τὴν ἀθάνατον. ἐπεὶ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ, ἀθάνατον αὐτήν φησιν. ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης, ὅτι οὐδὲν τῶν ῥηθέντων ὑπ' αὐτῆς,

νας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ
Μοῖσα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον,
Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων.
ἔνθα ποτὲ χρυσέων
Διὸς αἰετῶν πάρεδρος,
οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλω
νος τυχόντος ἱέρεα,
χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον,
καρποφόρου Λιβύας, ἱερὰν

τινὲς δέ, ὡς ὅτι ἡ νίκη ἐν τῇ Λιβύῃ εὑρέθη. ἡ δὲ διάνοια, σήμερον μὲν προσήκει σε παρεστάναι καὶ τῷ προσηνεστάτῳ ἀνδρὶ καὶ βασιλεῖ τῆς εὐίππου Κυρήνης, ὅπως ἂν ὦ Μοῦσα σὺν τῷ Ἀρκεσιλάῳ κώμους ἄγοντι, καὶ χορεύοντι ᾠδὴν τῇ νίκῃ, τοῖς τε Λητοῦς παισὶ καὶ τῇ Πυθῶνι, τὸν ὀφειλόμενον ὕμνον αὐξήσῃς, καὶ ἀποδῷς τὸν ὕμνων οὖρον. Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον. ἤτοι τοῖς Ἀπόλλωνός φησιν, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι μόνῳ. ὥστε τὸ πληθυντικὸν ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ ἐξενεχθῆναι, ὅπερ καὶ βέλτιον τῷ αἰτίῳ τῆς νίκης ὀφείλεσθαι τὸν ὕμνον, καὶ τῷ τόπῳ, οὗ περ ὁ ἀγὼν ἐπώνυμος. δύναται δὲ καὶ τοὺς Κυρηναίους νοεῖσθαι, διὰ τὸ Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης τὸν Ἀρισταῖον φύεσθαι, ὃν παρὰ Κυρηναίοις, ὡς οἰκιστὴν διὰ τιμῆς ἄγεσθαι. δύναται δέ, καὶ τοὺς Δελφοὺς λέγειν. ἑτέρωθι γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προσηγόρευσεν. Δελφαὶ θεμιστῶν ὕμνων μάντιες Ἀπολλωνίδαι. Ἔνθα ποτὲ χρυσέων Διὸς αἰετῶν πάρεδρος. λόγος τις τοιοῦτος περιηχεῖ. ὅτι ὁ Ζεὺς τὸ μεσαίτατον τῆς οἰκουμένης καταμετρήσασθαι βουληθείς, ἴσους κατὰ τὸ τάχος ἀετοὺς, ἐκ δύσεως καὶ ἀνατολῆς ἀφῆκεν. οἱ δὲ διιπτάμενοι, συνέπεσον ἀλλήλοις κατὰ τὴν Πυθῶνα. ὥστε τὴν σύμπτωσιν ὁρίζειν αὐτόθι, τῆς ὅλης οἰκουμένης τὸ μεσαίτατον. ὕστερον δὲ σημεῖον τοῦ γεγονότος, καὶ χρυσοῦς ἀετοὺς κατασκευάσας, ἀνέθηκε τῷ τοῦ θεοῦ τεμένει. ὧν φασιν αἱ εἰκόνες ἠρθῆσαι ἐν τῷ Φωκικῷ πολέμῳ, ὃν Εὔμηλος συνεστήσατο. ὁ δὲ νοῦς, ὅπου ποτὲ ἡ τῶν χρυσῶν τοῦ Διὸς αἰετῶν πάρεδρος, καὶ ἱέρεια τοῦ Ἀπόλλωνος Πυθία, οὐκ ἀποδημοῦντος τοῦ θεοῦ ἀλλὰ παρόντος, ἐχρησμῴδησε συνοικιστὴν φύεσθαι τῆς Λιβύης τὸν Βάττον. ὅπως ἂν τὴν ἱερὰν νῆσον Θήραν καταλιπὼν ὁ Βάττος, κτίσῃ τὴν εὐάρματον καὶ ἱπποκρατῆ τὴν πόλιν, ἐν τῷ τροφίμῳ τέως καὶ ἄκρῳ μέρει τῆς Λιβύης, καὶ τὸ τῆς Μηδείας ἔπος ἀνασώσῃ τὸ περὶ τῆς Θήρας. ὅτι δή, ἑπτακαιδεκάτῃ γενεᾷ, ἀποικία ἐξ αὐτῆς ἐκ Θήρας εἰς Λιβύην. ὅπερ δὴ ἔπος, ἡ τοῦ Αἰήτου παῖς ὀργίλος Μήδεια, ἐκ τοῦ ἀθανάτου ἀπεφθέγξατο στόματος ἡ τῶν Κόλχων βασιλίς. Οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος. διὰ τούτου ἐμφαίνει τοῦ ῥηθέντος τὸ ἀσφαλές. τότε γὰρ ἡ Πυθία μάλιστα ἀκριβέστερον χρησμῳδεῖ, ὅτε πάρεστι τῷ μαντείῳ ὁ θεός. Ἱέρεα. τὸ ἱέρεα, προπαροξυτόνως τονιστέον. ἔστι γὰρ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἱερέα ἢ ἱέρεια λέγουσι. Ὅμηρος γοῦν φησι. Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν, συστείλας τὴν τελευταίαν. Οἰκιστῆρα Βάττον. λείπει τὸ ἔσεσθαι. περὶ τῆς τοῦ Βάττου εἰς τὸ μαντεῖον ἀφίξεως, οὐχ ὁμολογοῦσιν ἀλλήλοις οἱ συγγραφεῖς. οἱ μὲν γάρ, ἕνεκεν τῆς φωνῆς φασιν αὐτὸν ἐλθεῖν. καὶ τὸν χρησμὸν οὕτω πως καὶ κάτω περιθρυλλοῦσι. Βάττ' ἐπὶ φωνὴν ἦλθες. ἄναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων, Ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα. οἱ δέ, στάσεως προσπεσούσης πολιτικῆς. ὁ δὲ Μενεκλῆς, πιθανωτέραν δοκεῖν φησι τὴν στάσεως αἰτίαν. μυθικωτέραν δέ, τὴν περὶ τῆς φωνῆς. φησὶ δὲ ὅτι οἱ πολῖται ἐν τῇ Θήρᾳ ἐστασίασαν. καὶ διέστησαν ἀλλήλων. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἑτέρας τῶν στάσεων, ὁ Βάττος. διαγωνισαμένων δὲ τῶν στάσεων, τοὺς τοῦ Βάττου συνέβη ἐκπεσεῖν τῆς πόλεως, καὶ φυγεῖν τὴν

ΑΡΚΕΣΙΛΑΩ ΚΥΡΗΝΑΙΩ ΑΡΜΑΤΙ. ΕΙΔΟΣ, Δ'.

στροφὴ α', κῶλα ιβ'.

ἀμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ στᾶμεν εὐίππου βασιλῆι Κυρά

Ἀρκεσιλάῳ Κυρηναίῳ, ἅρματι. Γέγραπται μὲν ἡ ᾠδὴ, Ἀρκεσιλάῳ Πολυμνήστου παιδὶ Κυρηναίῳ τὸ γένος τῆς Λιβύης, νικήσαντι τὴν τριακοστὴν πρώτην πυθιάδα. ἔνιοι καὶ τὴν ὀγδοηκοστὴν ὀλυμπιάδα. ἀλλ' οὐκ ἔγραψεν εἰς τὴν ὀλυμπιακὴν αὐτοῦ νίκην, καίτοι μετὰ τὴν πυθικὴν γενομένην, ἀλλ' εἰς τὰ πυθια μόνον. γράφει δὲ εἰς ταύτην καὶ ἑτέραν αὐτοῦ νίκην ἐφεξῆς, ἥτις καὶ οἰκειοτέρα ἐστὶ κατά τε τὰ νοήματα καὶ κατὰ τὴν οἰκονομίαν ἐπίνικος. ἡ γὰρ δὴ προκειμένη ᾠδὴ, ἱστορικὴν ἔχει παρέκβασιν. τὰ γὰρ περὶ Κυρήνης κτίσεως καὶ τῶν ἐπ' αὐτῇ ταραχῶν περιέχει. καὶ ὡς Ἀρκεσίλαος τοὺς μὲν ἀνεῖλε, τοὺς δὲ ἐφυγάδευσεν, ἐν οἷς τις ἦν καὶ Δαμόφιλος. ὃς ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, ἦλθεν εἰς Θήβας. ὑπὲρ οὗ φαίνεται ὁ Πίνδαρος παρακαλῶν, καὶ βουλόμενος αὐτὸν διαλλάξαι, καὶ ἀξιῶν τὴν μοῦσαν παραστῆναι τῷ Ἀρκεσιλάῳ, καθ' ἣν ἡμέραν διαπέμπεται τὸν ἐπίνικον. οὐ γὰρ προσκαλεῖται αὐτῷ γράφων παραστῆναι τὴν μοῦσαν, οὐ γὰρ ἂν διωρίσατο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ γράψαι τὸν ὕμνον. Ἄλλως. ταύτην ἔγραψεν Ἀρκεσιλάῳ τῷ Κυρηναίῳ βασιλεῖ νικήσαντι τὴν τριακοστὴν πρώτην πυθιάδα, ὃς γέγονεν ἀπὸ τοῦ πρώτου Βάττου. Κυρήνης γὰρ πρῶτος ἐβασίλευσε Βάττος ὁ Πολυμνήστου, ὁ καὶ τὴν ἀποικίαν ἐκ Θήρας εἰς Λιβύην ἀπαγαγὼν, καὶ Κυρήνην οἰκήσας. ὃς διάδοχον τῆς ἀρχῆς καταλιπὼν υἱὸν Ἀρκεσίλαον. παρὰ δὲ τούτου παρέλαβε τὴν βασιλείαν, Βάττος ὁ ἐπικληθεὶς εὐδαίμων. τοῦ δὲ Βάττου, ἀπόγονος γίνεται Ἀρκεσίλαος. καὶ οὕτω παῖς παρὰ πατρὸς τὴν δυναστείαν παρέλαβε. καὶ τέσσαρες μὲν Βάττοι, τέσσαρες δὲ Ἀρκεσίλαοι ἐγένοντο. πέμπτος δὲ ἐστιν Ἀρκεσίλαος, Φερετίμης υἱὸς, ὡς Ἡσίοδος μνημονεύει. ὁ δὲ τελευταῖος οὗτος Ἀρκεσίλαος δολοφονηθεὶς ὑπὸ Κυρηναίων, ἀπέβαλε τὴν Βαττιαδῶν τὴν ἀρχὴν, ἔτη διακόσια διαμείνασαν. Ἡρόδοτος μὲν οὖν φησιν, ὅτι ἡ πυθία τὸν πρῶτον Βάττον οὕτω προσηγόρευσεν, Ἀριστοτέλην πρότερον λεγόμενον τῇ Λιβύων φωνῇ. Λίβυες γὰρ, βάττους τοὺς βασιλέας φασίν. οἱ δὲ, ὅτι ἰσχνόφωνος ἦν, καὶ περὶ τῆς φωνῆς πυνθανόμενον, ἡ πυθία Βάττον προσηγόρευσεν, ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπέχεσθαι τὴν γλῶτταν, βατταρίζειν φασίν. ἔνιοι δὲ κόκκυγα αὐτὸν καλεῖσθαι, διὰ τὸ μὴ γεγωνὸς φθέγγεσθαι. ὁ δὲ Ἀκέσανδρος μὴ ἐκ γενετῆς αὐτόν φησιν ἰσχνόφωνον γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἀπ' αὐτομάτου λυθῆναι τὴν γλῶτταν. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ ῥητορικός φασιν, καὶ συμβουλεύσασθαι δυνάμενος. Ἄλλως. τάττεται ἡ ᾠδὴ εἰς τοὺς ἐπινίκους, μεῖζόν τι ἢ κατὰ ἐπίνικον οὖσα διὰ τὸ μεμηκύνθαι, καὶ πράγματος ἔχειν ἀφήγησιν ἐν τοσούτῳ. τὸ δὲ αἴτιον τούτου, καταλλαγὴν φυγάδος Δαμοφίλου τινός. Σάμερον μὲν χρή σε. διαλέγεται δὲ ὁ Πίνδαρος πρὸς τὴν μοῦσαν, καὶ παραινεῖ αὐτῇ σήμερον παραστῆναι τῷ Ἀρκεσιλάῳ, εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀναφέρων τὸν λόγον, ἐν ᾗ ἔμελλε δέξασθαι τὸν ἐπίνικον ὁ Ἀρκεσίλαος. οὐ γὰρ δὴ ἐν νουμηνίᾳ λόγου χάριν ἔγραφεν, ἐκείνῃ ὑπεστήσατο τῇ ἡμέρᾳ καὶ παρὰ τῷ Ἀρκεσιλάῳ ἔσεσθαι, ἀλλ' ὃ ἔμελλεν ἔσεσθαι, τοῦτο ὡς ἤδη τοῦ καιροῦ ἐνεστηκότος εἶπε. τὴν δὲ Κυρήνην εὔιππον εἶπεν, οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος, ἀλλ' ὅτι Ποσειδῶν τοὺς Λίβυας διδάξειε τὴν τῶν ἁρμάτων κατάζευξιν. καὶ τὴν ἱππείαν δὲ Ἀθηνᾶν, ἐν Λιβύῃ γενέσθαι φασί.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΩΛΩΝ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΣ, ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΩΝ ΠΥΘΙΩΝ ΕΙΔΟΥΣ.

Τῆς τετάρτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ, καὶ ἀντιστροφὴ, κώλων δεκατεσσάρων. Τὸ πρῶτον, ὅμοιον τῷ, ἤθελον χείρωνά κε φιλλυρίδαν. Τὸ δεύτερον, ὅμοιον τῷ πρώτῳ. Τὸ τρίτον, ἰαμβέλεγος. Τὸ τέταρτον, ὅμοιον τῷ πρώτῳ, καὶ δευτέρῳ. Τὸ πέμπτον, δίμετρον ἰαμβικὸν ὑπερκατάληκτον. Τὸ ἕκτον, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ἕβδομον, δίμετρον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἀνακλώμενον. Τὸ ὄγδοον, δακτυλικὸν, πενθημιμερές. Τὸ ἔννατον, ὅμοιον τῷ, τίς σᾶς παρήειρε φρένας. Τὸ δέκατον, δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. Τὸ ἑνδέκατον, δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. Τὸ δωδέκατον, εὐριπίδειον. Τὸ τρισκαιδέκατον, χοριαμβικὸν, δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον. δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΩΔΟΥ, ΑΥΤΟΥ.

Ἡ δὲ ἐπῳδὸς, κώλων δεκατριῶν. Τὸ πρῶτον, ὅμοιον τῷ, ἤθελον χείρωνά κε φιλλυρίδαν. Τὸ δεύτερον, ὅμοιον τῷ, τίς σᾶς παρήειρε φρένας. Τὸ τρίτον, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ τέταρτον, ἰαμβέλεγος. Τὸ πέμπτον, δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. Τὸ ἕκτον, προσοδικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ἕβδομον, ὅμοιον τῷ, τίς σᾶς παρήειρε φρένας. Τὸ ὄγδοον, προσοδικόν. Τὸ ἔννατον, ἰαμβέλεγος, τοῦ πρώτου πενθημιμεροῦς λείποντος μιᾶ συλλαβῇ. Τὸ δέκατον, ὅμοιον τῷ, τίς σᾶς παρήειρε φρένας. Τὸ ἑνδέκατον, τὸ αὐτό. Τὸ δωδέκατον, ὅμοιον τῷ πρώτῳ. Τὸ τρισκαιδέκατον, δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον.

ὅς πολύς, εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται —

Ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις
ἔσσομαι· τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶ
δαίμον' ἀσκήσω, κατ' ἐμὰν
θεραπεύων μαχανάν.
εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι,
ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑ-
ρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
νέστορα καὶ λύκιον
σαρπηδόν' ἀνθρώπων φάτις
ἐξ ἐπέων κελαδεν-
νῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ
ἅρμοσαν· γινώσκομεν·
ἁ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς,
χρονία τελέθει.
παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές ※

λὺ περὶ μὲν. ἐπειδὰν μάλιστα ἐπακολουθήσαις, πολὺς ἐπιβαρήσῃ, καὶ παραβλῶνται. καὶ εὐριπίδης, Ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς. Σμικρὸς ἐν σμικροῖς. τινὲς οὕτως· ἐὰν σμικρὰ ᾖ τὰ περὶ ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἔσομαι σμικρός. ἐὰν δὲ μεγάλα, εἰκότως ἐπαρθήσομαι, καὶ μεγάλα φρονήσω. ἄτοπον δὲ καὶ οὕτω κατὰ πίνδαρον τὴν ἀλαζονείαν δοκεῖν ταῖς τύχαις συσχηματίζεσθαι. ἔστιν οὖν ὃ λέγει τοιοῦτον· σμικροῖς συνὼν καὶ καταδεεστέροις ἐμοῦ, σμικρὸν ἐμαυτὸν ποιήσω, συμμετρήσας ἐκείνοις. ἐν δὲ τοῖς μείζοσι πάλιν ὁ αὐτὸς τυγχάνων, ἐξισωθήσομαι ἐκείνοις.

Τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ δαίμον'. τὸν δὲ περιέχοντά με δαίμονα καὶ τὴν τύχην, οἴσω τῇ διανοίᾳ, καὶ θεραπεύσω αὐτὸν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην. Ἢ οὕτως· αἰεὶ τὸν περιέχοντά με δαίμονα ἀσκήσω καὶ θεραπεύσω ἐν ταῖς φρεσί, μικρὰ μὲν πράσσων ἐν μικροῖς. ἐν δὲ μεγάλοις μεγάλας ἐπιβολὰς λαμβάνων. Εἰ δέ μοι πλοῦτον. αἰνίττεται εἰς τὸν ἱέρωνα, προτρεπόμενος αὐτὸν ἀφθόνως τοῖς ποιηταῖς χορηγεῖσθαι τὸν μισθόν, ὥστε ἀνυμνεῖσθαι αὐτόν. ὁ δὲ νοῦς· ἐὰν δέ μοι ὁ θεὸς πλοῦτον ἀνθηρὸν καὶ εὐδαίμονα παράσχῃ, ἐλπίζω δόξαν εὑρεῖν ὑψηλοτάτην, καὶ εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον. Νέστορα, καὶ λύκιον σαρπηδόν'. καὶ τὸν νέστορά φησι καὶ τὸν σαρπηδόνα διὰ τοὺς ὕμνους τῶν ποιητῶν γινώσκομεν. τὸ δὲ ἑξῆς· νέστορα, καὶ λύκιον σαρπηδόνα ἀνθρώπων φάτις ἔχει ἐξ ἐπέων κελαδεινῶν, οἷα σοφοί τε καθήρμοσαν ἀνθρώπων. Ἀνθρώπων δὲ φάτις. περιφραστικῶς· ἡμεῖς δὲ οἱ ἄνθρωποι. ἢ πρός τι θέμενον, ἴσασι. καὶ ἕξει τὴν ἀκολουθίαν, οὐκέτι δι' ὑπερβατοῦ, ἀλλ' ἀκολούθως. ἢ λείπει τῷ λόγῳ, τὸ ἔχει. ἵν' ᾖ, νέστορα καὶ λύκιον σαρπηδόνα ἀνθρώπων φάτις ἔχει. καὶ ἐξ ἐπέων κελαδεινῶν, αὐτοὺς γινώσκομεν, οἷα σοφοὶ τέκτονες ἥρμοσαν ποιηταί. Γινώσκομεν ἁ δ' ἀρετά. ἡ δὲ ἀρετή, ταῖς ἐπιδόξοις ἀρεταῖς γινωσκομένη, χρονία καὶ διηνεκὴς παραμένει. ἢ οὕτως· ἡ δὲ ἀρετὴ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ χρόνον παραμένει, ὕμνων τυχοῦσα. τὸ δὲ τοιοῦτον διαπράξασθαι, ὀλίγοις ῥᾴδιόν ἐστι, καὶ εὐκατόρθωτον. τὸ πλουτεῖν δηλονότι, καὶ ἐπαινεῖσθαι. προτρέπεται δὲ αὐτὸν δωρεῖσθαι τοῖς ποιηταῖς, ἵνα ὑμνηθῇ.

Τέλος τοῦ τρίτου τῶν πυθίων εἰδῶν.

τρες ἐρήμωσαν πάθαις,
εὐφροσύνας μέρος αἱ
τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε ζεὺς πατὴρ
ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν θυώνα →

Ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

τοῦ δὲ παῖς, ὅν περ μόνον ἀθανάτα
τίκτεν ἐν φθίᾳ θέτις, ἐν πολέμῳ
τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπὼν,
ὦρσεν πυρὶ καιόμενος
ἐκ δαναῶν γόον· εἰ
δὲ νόῳ τίς ἔχει
θνατῶν ἀλαθείας ὁδὸν,
χρὴ πρὸς μακάρων
τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλ
λοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαὶ
ὑψιπετᾶν ἀνέμων.
ὄλβος δ' οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται,

Ἱμερτὸν θυώνα. θυώνην τὴν σεμέλην λέγει. οὕτω δὲ ὀνομάζεται, ἀπὸ τοῦ θύειν τὸν διόνυσον πάθοις. ὅτι θύω καὶ ἐνθουσιῶ καθὸ τοὺς χορούς. οὕτω καὶ θυάδες αἱ βάκχαι. καὶ θύσθλα, οἱ θύρσοι. Ἄλλως. θυώνη, ἡ σεμέλη φησί. διονυσία γὰρ ἐκέχρητο. εἰσὶ δὲ, οἳ καὶ τὴν αὐτὴν διώνην λέγουσιν. ὥς περ εὐριπίδης ἐν ἀντιγόνῃ. Ὦ παῖ διώνης. ὃς ἔφυς μέγας θεὸς διόνυσε, θνητοῖς τ' οὐδαμῶς ὑποστάτης. ἔνιοι δὲ τὴν θυώνην, ἑτέραν τῆς σεμέλης φασὶν εἶναι τροφὸν τοῦ διονύσου. ὥς περ πανύασις ἐν τρίτῳ ἡρακλείας. Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν κόλποισι τροφοῦ θόρε προσὶ θυώνης. ἐτυμολογοῦσι δὲ τὴν θυώνην, ἀπὸ τῆς θυηλῆς. σεμέλη δὲ καθὸ τὸ μυθικὸν, ἡ τὰ μέλη τοῦ σώματος ὑπὸ τῆς βροντῆς διασαλεύουσα. κατὰ δὲ τὸ φυσικὸν, ὅτι σείει τὰ μέλη τῶν οἰνουργούντων αὐτὸν ὁ διόνυσος, ἐν ᾧ τοὺς βότρυς ἀπόμενοι πατοῦσιν. ἡ δὲ θυώνη καθὸ τὸ μυθικὸν, διὰ τὸ κεραυνοῖς τεθάφθαι. καθὸ δὲ τὸ φυσικὸν, ὅτι πυρώδης ἡ οὐσία τοῦ οἴνου. Τοῦ δὲ παῖς, ὅν περ μόνον ἀθανάτα τίκτε. τοῦ δὲ πηλέως παῖς, ὁ ἀχιλλεὺς ὅν περ μόνον ἡ ἄφθαρτος θέτις ἐγέννησεν, ἐν τῷ ἰλιακῷ πολέμῳ τοῖς ἀπόλλωνος τόξοις ἀπολιπὼν τὴν ψυχὴν, τῷ πυρὶ καιόμενος, ἐκίνησεν ἐπ' αὐτῷ γόον ἐκ τῶν ἑλλήνων. μετὰ γὰρ τὸ τελευτῆσαι, ἐκάη. Ἄλλως. οὐ μόνον αὐτὸν ἐγέννησεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους. οὓς βουλομένη ἀπαθανατίζειν, ἔκτεινε. φασὶ δὲ ὅτι καὶ τὸν ἀχιλλέα μέλλουσα καίειν, καὶ συλληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πηλέως, εἰς θάλασσαν ἔφυγε. τὸ δὲ ἑξῆς, ὃς ἐκ δαναῶν πυρὶ καιόμενος, ὦρσε γόον. ἤγουν, διορμῆσαι ἐποίησεν. Εἰ δὲ νόῳ τίς ἔχει. εἰ δέ τις τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων προϊδεῖν δύναται, δεῖ πρὸς τῶν θεῶν εὖ πάσχοντα ἑαυτὸν μὴ λυπεῖν, ἀλλὰ συνεπιδιδόναι τὴν ψυχὴν ταῖς ἀπὸ τῶν θεῶν εὐπραγίαις. τὸ δὲ εὖ, κοινὸν πρός τε τὸ, πασχέμεν καὶ πρὸς τὸ, μακάρων τυγχάνοντα. Ἄλλως. εἰ δέ τις τῶν ἀνθρώπων οἶδε τῆς ἀληθείας τὴν ὁδὸν, τουτέστιν ὀρθῶς λογίζεται, καὶ φρόνιμός ἐστιν, προσήκει αὐτὸν παρὰ θεῶν εὐεργετούμενον, ὑφίστασθαι καὶ τῆς εὐπραγίας ἀπολαύειν. ὅμηρος. Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα. Ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν. ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαί. ὥσπερ οὐχ αἱ αὐταὶ ἄνεμοί φησι διὰ παντὸς πνέουσιν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλα, οὕτω καὶ αἱ τύχαι τῶν ἀνθρώπων, οὐχ αἱ αὐταὶ παραμένουσιν, ἀλλ' ἄλλοτε μὲν εἰς κακὸν μεταβάλλουσιν, ἄλλοτε δὲ εἰς ἀγαθόν. εὐριπίδης. Κάμνουσι γάρ τοι καὶ βροτοῖς αἱ συμφοραί, Καὶ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει. Ὄλβος δ' οὐκ ἐς μακρόν. ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονία, οὐκ ἐς μακρὰν φησὶ παραγίνεται. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐπὶ πο-

μελπομενᾶν ἐν ὄρει
μοισᾶν, καὶ ἐν ἑπταπύλοις
ἄιον θήβαις, ὁπότ᾽ ἁρ
μονίαν γᾶμε βοῶπιν,
ὁ δὲ νηρέος εὐ
βούλου θέτιν παῖδα κλυτάν —
φθ᾽, ε΄. κῶλ. ιγ΄.
καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ᾽ ἀμφοτέροις,
καὶ κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον
χρυσέαις ἐν ἕδραις. ἕδνα τε
δέξαντο. διὸς δὲ χάριν
ἐκ προτέρων μεταμει
ψάμενοι καμάτων,
ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν.
ἐν δ᾽ αὖτε χρόνῳ,
τὸν μέν, ὀξείαισι θύγα

καὶ ὁ κάδμος φησίν, εὐδαιμονέστατοι γενόμενοι τῶν ἀνθρώπων, εἴς τινα καὶ ἐδυστύχησαν. διὸ ὦ ἱέρων μὴ καταπονοῦ διὰ τὸ πάθος τῆς λιθιάσεως. τὰ γὰρ ἄλλα πάντα εὐτυχεῖς. Καὶ ἐν ἑπταπύλοις. καὶ ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ τὸ ἑκάστῳ συμβεβηκός, συλληπτικῶς ἐπ᾽ ἀμφοτέρων τίθησι. καὶ λίαν πυκνός ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις. ὁ μὲν γὰρ πηλεὺς ἐν τῷ πηλίῳ τῷ ὄρει παρὰ χείρωνι τὴν θέτιν ἔγημεν. ὁ δὲ κάδμος, ἐν θήβαις τὴν ἁρμονίαν. λέγει δέ, ὅτι τῶν μουσῶν ᾀδουσῶν καὶ ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν ταῖς ἑπταπύλοις θήβαις, κατήκουσαν. ὁ δὲ τρόπος συλληπτικός. πρὸς ὃν καὶ τὸ σημεῖον.

Καὶ θεοὶ δαίσαντο. καὶ αἱ θεοὶ παρ᾽ ἀμφοτέροις εὐωχήθησαν. τουτέστιν, ἐν τοῖς ἀμφοτέρων γάμοις. καὶ ὅμηρος. Πάντες δ᾽ ἀντιόωντο γάμου θεοί, ἐπὶ τοῦ πηλέως φησί. Καὶ κρόνου παῖδας. καὶ τοὺς κρόνου παῖδας, βασιλεῖς ἐθεάσαντο ἐν ταῖς χρυσαῖς καθέδραις. Ἕδνα τ᾽ ἐδέξαντο. ἀκύρως δὲ τὰ δῶρα εἶπεν ἕδνα. τῷ μὲν γὰρ πηλεῖ γαμοῦντι τὴν θέτιν, ὁ ποσειδῶν διὰ τὴν σωφροσύνην ἐδωρήσατο ἵππους. ἥφαιστος δέ, μάχαιραν. τῷ δὲ κάδμῳ γαμοῦντι τὴν ἁρμονίαν, ἡ ἀφροδίτη χρυσοῦν ὅρμον ἐδωρήσατο. ὃν κτησάμενος πολυνείκης κατὰ διαδοχὴν τοῖς γόνοις, παρέσχεν ἐριφύλῃ, ἵνα πείσῃ ἀμφιάραον εἰς τὸν πόλεμον ἐξελθεῖν. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι. καὶ δῶρα παρ᾽ αὐτῶν ἔλαβον. ἀλλ᾽ ὅμως φησὶ καὶ οὗτοι ἄπταιστον οὐκ ηὐτύχησαν βίον. ὁ μὲν γὰρ κάδμος εἰς ὄφιν μεταβληθείς, ἀπέθανεν. ὁ δὲ πηλεὺς ἐν κῷ τῇ νήσῳ ἀτυχήσας τὸν βίον, οἰκτρῶς καὶ ἐπωδύνως ἀπέθανεν. ὡς καὶ καλλίμαχος μαρτυρεῖ. Διὸς δὲ χάριν. κατὰ δὲ τὴν διὸς γνώμην μεταβαλόντες ἐκ τῶν προτέρων ἀγαθῶν, διὰ τῶν δευτέρων καμάτων ἔστησαν ὀρθὴν τὴν καρδίαν. τουτέστι, διὰ τὰς ὑπερβαλούσας ἀτυχίας ἐμπεπηγμένοι ὥσπερ καὶ τὴν καρδίαν πεπηγέντες γεγόνασιν. Οἱ δέ, οὕτως. ἐκ τῶν προτέρων ἀγαθῶν μεταβαλλόμενοι τὴν ὀρθὴν καρδίαν καὶ εὐδαιμονίαν, διὰ καμάτων καὶ συμφορῶν ἰσχυρῶν ἦλθον. Οἱ δὲ ἄλλως. ἐπεὶ ἐξέφυγον ἐκ τῶν πατρίδων, ἤγουν, ἐκ τῶν προτέρων κακῶν μεταβαλόντες, ηὐφράνθησαν. θεῶν γὰρ ἔτυχον γάμων. Τὸν μέν, ὀξείαισι. τὸν μὲν κάδμον, αἱ τρεῖς θυγατέρες ἀπολλόμεναι ταῖς ὀξείαις συμφοραῖς, τὸ τῆς εὐφροσύνης μέρος ἠρήμωσαν καὶ ἀφείλοντο. ἐν σχήματι δὲ εἶπεν, αὐτὸν τῆς εὐφροσύνης ἔρημον ἐποίησαν. εἰς δὲ τὸ τῆς ἐπηράτου σεμέλης λέχος, ὁ ζεὺς παρεγένετο. ὅτι δὲ αἱ θυγατέρες τοῦ κάδμου ἐδυστύχησαν, δῆλος ὁ λόγος. ἡ μὲν γὰρ σεμέλη, ἐκεραυνώθη πρὸς διός. ἡ δὲ ἀγαυὴ καὶ ἰνώ, εἰς μανίαν τραπεῖσαι, τοὺς παῖδας διέσπασαν. καὶ ἡ μὲν ἀγαυή, τὸν πενθέα. ἡ δὲ ἰνώ, κατά τινας τὸν μελικέρτην εἰς λέβητα κατέθηκε. πολλοὶ γὰρ τὸν ἀθάμαντα παραδιδόασιν ἐμβεβληκέναι τῷ λέβητι.

ἓν παρ' ἐσλὸν, πήματα σύν
δυο δαίονται βροτοῖς
ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὦν
οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
ἀλλ' ἀγαθοὶ τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

Ἐπῳδ. κῶλ. ιη.

τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἕπεται.
λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας
πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλὴς
οὐκ ἔγεντ', οὔτ' αἰακίδᾳ παρ' πηλεῖ,
οὔτε παρ' ἀντιθέῳ
κάδμῳ. λέγονταί γε μὰν βροτῶν
ὄλβον ὑπέρτατον, οἳ
σχεῖν. οἵτε καὶ χρυσαμπύκων

Ἓν παρ' ἐσλόν. ὡς δὲ λεγόμενον προφέρεται τὸ τοιοῦτον. ὅτι τοῖς ἀνθρώποις αἱ θεαὶ τὴν τρίτην τῶν ἀγαθῶν μοῖραν, τῶν δὲ κακῶν, τὰ δύο ἀπομερίζουσι. Τὰ μὲν ὦν. ταῦτα μὲν οὖν τὰ φαῦλα ἀδυνάτως ἔχουσιν οἱ ἄφρονες, κοσμίως καὶ ἀνθρωπίνως φέρειν. ἀλλ' οἱ συνετοὶ φέρουσι, τὰ καλὰ περιβαλλόμενοι ἔξω. καὶ λογιζόμενοι, ῥᾷον φέρουσι τὰ φαῦλα. τὴν μεταφορὰν δὲ εἴληφεν ἴσον αὐτῆς νοήσας ἐν ὧδε τῶν ἱματίων. ὅταν γὰρ ἔχῃ κηλῖδας οὐ δυνάμενός τις εὐκόσμως χρῆσθαι, τὸ μὲν κηλιδωθὲν, ἔνδον ἔστρεψε. τὸ δὲ καλὸν, ἔξω. τοὐναντίον δὲ, ἐὰν ἄφρων ᾖ, τὰς κηλῖδας ἔξω ἐᾷ. καὶ τὸν βίον οὖν τῶν ἀνθρώπων φησὶ κοινῇ μὲν πάντας ἔχειν πήματα. ταῦτα δὲ, τοὺς μὲν ἄφρονας ἐν φανερῷ παρέχειν. τοὺς δὲ σώφρονας, μετὰ κόσμου φέρειν ἀποκρυπτομένους, καὶ τὰ καλὰ τοῦ βίου ἔξω τρέποντας. Τὶν δὲ μοῖρ'. τοῦτο ἔχεις φησὶν ἀγαθόν. μοῖρα γάρ σοι τῆς εὐδαιμονίας συνέπεται. ἢ οὕτω. σοὶ δὲ ἡ τῆς εὐδαιμονίας μοῖρα ἀκολουθεῖ. ἀποκεκλήρωσαι γὰρ τὰ ἀγαθά. ὁ δὲ νοῦς, σοὶ δὲ ὦ ἱέρων, μερὶς ἀγαθῶν ἀκολουθεῖ. τὸν γὰρ δὴ τῶν λαῶν ἡγούμενον τοιοῦτον καὶ τύραννον, ἢ ἐξ ἀρχῆς ἐδωρήσατό σοι καταβολή. καὶ ὁρᾷ σε εἴπερ τινα ἄλλον εὐδαίμονα. Λαγέταν γὰρ τύραννον. τὸν γὰρ λαγέτην τύραννον ἔχεις τοιοῦτον. λαγέτας δὲ ὁ τοιοῦτος, ἐπεὶ πάντας ἄγει τοὺς λαούς. ὑποτάσσονται γὰρ αὐτῷ πάντες. ἀλλὰ μὴν καὶ τύραννός ἐστι, τοῦτο πρὸς ἓν παρ' ἐσλὸν, πήματα σύνδυο. καὶ τῷ ἱέρωνι μὲν γὰρ ἡ τῆς τυραννίδος εὐδαιμονία, ὥσπερ τι μέγιστον ἕπεται. παρεπλάκη γε μὴν τοι αὐτῇ, ὥσπερ τι κακὸν ἡ νόσος. Αἰὼν δ' ἀσφαλής. βίος δὲ ἀσφαλὴς καὶ ἄπταιστος, οὐδαμοῦ ἐγένετο, οὔτε παρὰ τῷ αἰακίδῃ πηλεῖ, οὔτε παρὰ τῷ ἰσοθέῳ κάδμῳ. καίτοι λέγονται τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίαν μεγίστην ἐσχηκέναι. Ἄλλως. βίος δὲ ἄνευ σφάλματος οὐκ ἐγένετο καὶ βλάβης, οὔτε τῷ πηλεῖ, οὔτε τῷ κάδμῳ. ταῦτα δὲ διὰ τὴν νόσον αὐτῷ παραινεῖ. τὸν δὲ κάδμον παρέλαβε, διὰ τὸ, καὶ τοῦτον εὐδαιμονήσαντα, ἐκπεσεῖν εἰς ἰλλυριούς. ὅλως δὲ αὐτὸν ἀποσεμνύνουσιν, διὰ πεφυκότα τὸ γένος εἰς θεούς. πρόπαππος γὰρ ὁ ζεύς. καὶ πάππος ὁ ποσειδῶν. ὁ δὲ ἄρης, κηδεστής. ἡ δὲ ἀφροδίτη, πενθερά. ἡ δὲ θυώνη καὶ ἡ λευκοθέα, θυγατέρες. ὁ δὲ διόνυσος, καὶ ὁ παλαίμων, θυγατριδοῖ. τὸ δὲ ὅλον, καὶ ὑπὸ θεῶν καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων αὐτὸν μάλιστα πάντων κατὰ τὴν ἑλλάδα τετιμῆσθαι. διόπερ καὶ αὐτὸς ἀπεθεώθη μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἁρμονίας. καὶ ἀπελθὼν ἐπὶ δρακόντων ἅρματος κατῴκησεν ἐν ἠλυσίῳ πεδίῳ, ὡς οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ μυθογράφοι παραδεδώκασιν ἡμῖν. Οἵτε καὶ χρυσαμπύκων. οἳ, οὗτοι. συλληπτικὸς ὁ τρόπος. οἵτινες καὶ τῶν μουσῶν ᾀδουσῶν καὶ ἐν τῷ πηλίῳ ὄρει καὶ ἐν ταῖς ἑπταπύλαις θήβαις κατήκουσαν. καὶ ταῦτα διὰ τὴν νόσον αὐτῷ παραινεῖ. καὶ γὰρ ὁ πηλεὺς

ματρὶ, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον
σὺν πανὶ μέλπονται θαμὰ,
σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.
εἰ δὲ λόγων συνέμεν
κορυφὰν ἱέρων
ὀρθὰν ἐπίστᾳ, μανθάνων
οἶσθα προτέρων.

εὐμενῆ εἶναι ἱέρωνι. παρ' ὅσον δοκεῖ τὴν νόσον αὐξητικὴ καὶ μειωτικὴ εἶναι. Παρ' ἐμὸν πρόθυρον. ὅτι ἐγγὺς ἦν τῇ πινδάρου οἰκίᾳ μητρὸς θεῶν ἱερὸν καὶ πανὸς, ὅπερ αὐτὸς ἱδρύσατο. Σὺν πανί. οὐχ ὅτι αἱ κόραι σὺν τῷ πανὶ χορεύουσι καὶ ὑμνοῦσι τὴν ῥέαν, ἀλλὰ τὴν ῥέαν καὶ τὸν πᾶνα ὑμνοῦσι. πάρεδρος γὰρ ὁ πὰν τῇ ῥέᾳ, ὡς αὐτὸς ὁ πίνδαρος ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθενίων φησίν· ὦ πὰν ἀρκαδίας μεδέων, ἕως τοῦ, ματρὸς μεγάλας ὀπαδὲ, σεμνᾶν χαρίτων μέλημα τερπνόν. Ἄλλως. πρὸς τῇ οἰκίᾳ τοῦ πινδάρου, μητρὸς θεῶν ἵδρυτο ἱερὸν καὶ πανὸς, ὅπερ αὐτὸς ἱδρύσατο. οἱ δὲ, ὅτι καθάρτρια ἐστὶ τῆς μανίας ἡ θεός. καὶ τὸν διόνυσον δὲ καθαρτικὸν μανίας φασί. τὸν δὲ πᾶνα παρείληφεν ὡς μὲν ἔνιοί φασιν, ὅτι καὶ ὁ πὰν πλησίον καθίδρυτο πινδάρου. ἢ ὅτι σύνεστι τῇ θεῷ, ὡς ὄρειος ὤν. καὶ ἡ ῥέα δὲ ὄρειος λέγεται, διὰ τὸ ἐν ἴδῃ οἰκεῖν. ἐννύχιαι δὲ, ἐπεὶ νυκτὸς αὐτῇ τὰ μυστήρια τελεῖται. κοῦραι δὲ, αἱ τοῦ πινδάρου θυγατέρες, πρωτομάχη καὶ εὐμῆτις, ἢ αἱ νύμφαι. Εἰ δὲ λόγων συνέμεν. εἰ δὲ δύνασαι συνιέναι τὴν τῶν λόγων ὀρθὴν κορυφὴν, γινώσκεις ἀσφαλῶς μανθάνων τὰ τῶν παλαιῶν. λέγει δὲ τὰ παρὰ τοῦ ποιητοῦ, ὅτι περὶ ἓν ἀγαθὸν δύο πήματα ἀπονέμουσιν οἱ θεοί. φησὶ γάρ που, Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν διὸς οὔδει, Δώρων οἷα διδοῦσι κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων. Ὧι μέν κ' ἀμμίξας δώῃ ζεὺς τερπικέραυνος. Ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε μίσγεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ. δοκοῦσι γὰρ οἱ εὐδαίμονες συγκεκραμένον ἔχειν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ φαῦλον. οἱ δὲ δυστυχεῖς, ἄκρατον τὴν δυστυχίαν. διὸ καὶ περὶ τοῦ δημοδόκου τοῦ κιθαρῳδοῦ φησιν, Τὸν περὶ μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε. Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν. διὸ εἴ τις λέγει, διατί θεοφιλὴς ὢν πήρωσιν ἐδυστύχησεν; ἔχομεν λέγειν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἄνθρωπον ὄντα, τελέως ἐν πᾶσιν εὐτυχεῖν, καὶ ἀπαθῆ εἶναι. ὁ μέντοι πίνδαρος οὕτως ἐδέξατο, δύο πίθους εἶναι φαύλων, καὶ ἕνα ἀγαθῶν. διὸ καὶ αὐτός φησιν, ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σὺν δύο. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο. δύο γὰρ πίθοι εἰσί. καὶ ὁ μὲν εἷς, ἀγαθῶν. ὁ δὲ ἕτερος φαύλων. τὸ μὲν γὰρ ἕτερος, ἐλέγχει τὸ προκείμενον, ὅπερ ἐπὶ δυϊκοῦ μόνου ἀριθμοῦ λέγεται. οἷον, τῶν δύο, τὸ ἕτερον. ὁ λόγος οὖν πρὸς τὴν ἱέρωνος νόσον καὶ πρὸς τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. μηδαμῶς φησιν ὦ ἱέρων ἀλγύνου. ἀδύνατον γάρ ἐστιν ἄνθρωπόν τι ὄντα καὶ εὐδαιμονοῦντα, μὴ ἔχειν τι καὶ βλάβης. ἀνασηκοῦσι γὰρ ὥσπερ τὰ ἀγαθὰ, τῇ τῶν φαύλων μερίδι. Ἄλλως. ἔνιοι ἀπεικὸς ἔχειν φασὶν εἶναι ταῦτα τῶν ὁμηρείων, ὡς εἰπόντος αὐτοῦ ὅτι τριῶν ὄντων πίθων, ἑνὸς μὲν τῶν ἀγαθῶν δυοῖν δὲ τῶν κακῶν, ὁ ζεὺς δίδωσιν ἐξ ἑκάστου μοῖραν. ἐλέγχεται δὲ, ὅτι τὸ ἕτερος, ἐπὶ δύο μόνον λέγεται. εἰ γὰρ ᾔδει τρεῖς ὄντας τοὺς πίθους, ἄλλος ἂν εἶπε καὶ οὐχ ἕτερος. ἔστι δὲ ὑποστίξαντα εἰς τὸ δώρων οἷα διδοῦσι, διαστεῖλαι εἰς τὸ, κακῶν. ἵν' ᾖ κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων. δύο οὖν λέγει πίθους ὅμηρος, κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν. καὶ ᾧ μὲν ἀνθρώπων, ἓν παρ' ἓν ἀγαθὸν καὶ κακὸν δῷ, εὐδαίμων ἐστίν. ᾧ δ' αὖ ἐκ θατέρου δῷ δύο μοίρας τῶν κακῶν, τοῦτον οὖν εἶναι κακοδαίμονα. ταῦτα δὲ λέγει, παραμυθούμενος τὸν ἱέρωνα, ὑπὲρ τοῦ πράως φέρειν τὴν λιθουρίαν.

ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν,
παρ᾽ αἰτναῖον ξένον

στροφὴ, δ΄. κῶλα. ιγ΄.

ὃς συρακόσσαισι νέμει βασιλεὺς,
πρᾳῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς.
ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
τῷ μὲν, διδύμας χάριτας,
εἰ κατέβαν, ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν
κῶμόν τ᾽, ἀέθλων πυθίων,
αἴγλαν στεφάνοις,
τοὺς, ἀριστεύων φερένικος ἕλε κίρρᾳ ποτὲ,
ἀστέρος οὐρανίου
φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε, βαθὺν πόντον περάσαις —

Ἀντιστροφὴ, κῶλα. ιγ΄.

ἀλλ᾽ ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω

γειτνιῶν τῆς οὖν τὴν νῆσον ἐδήλωσεν.
Ἄλλως. τὸ ἰόνιον πέλαγος τὸ περὶ σικελίαν, τὸ ὄνομα ἔλαβεν ὡς μὲν ἔνιοι, ἀπὸ ἰοῦς. θεόπομπος δὲ, ἀπὸ ἰονίου ἀνδρὸς ἰλλυριοῦ. ἀρχίδαμος δὲ, ἀπὸ τῶν ἀπολλομένων ἐν αὐτῷ ἰόνων. ἡ δὲ ἀρέθουσα, κρήνη ἐν ὀρτυγίᾳ τῇ σικελικῇ. ἣν διὰ πολλῶν οὖσαν ἱερὰν, ἀπόλλων ἀπέδωκεν. ὁ δὲ νοῦς. καὶ δὴ διαπλεύσας τὸ ἰόνιον πέλαγος, παραγενόμενος ἐπὶ τὴν ἀρέθουσαν τὴν ἐν τῇ ὀρτυγίᾳ τὴν σικελιωτικὴν κρήνην, παρὰ τὸν αἰτναῖον φίλον ἱέρωνα. ὃς τῶν συρακουσῶν βασιλεύει. τοῖς πολίταις, πρᾳότατος ὢν καὶ ἀνεπαχθής. καὶ τοῖς ἀγαθοῖς οὐδὲ ἀφθονῶν. τοῖς τε ξένοις, ἀξιάγαστος ὑπάρχων πατὴρ, διὰ τὴν φιλοξενίαν, καὶ φιλοφροσύνην. Τῷ μὲν, διδύμας χάριτας. τήν τε τοῦ ἰατρεύοντος χείρωνος ἀναβίωσιν, καὶ τὸν τοῦ ὕμνον, ὃν εἰς αὐτὸν γράφει. τὸ δὲ κατέβαν ἀντὶ τοῦ, ἦλθον. ὅμηρος, Γρῖν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ διὸς οὖρον. ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν. ὁ δὲ νοῦς. τῷ δὲ ἱέρωνι διπλασίας χάριτας, ἔξωθεν παρέσχον ἄν, εἰ παραγενόμενος ὑγίειαν ἅμα κομίζων τιμίαν, καὶ ὕμνον τῶν πυθικῶν ἄθλων, αἴγλην ὄντα καὶ λαμπηδόνα. οὕστινας στεφάνους ἀριστεύων τῷ τάχει, ἔλαβεν ὁ φερένικος ποτὲ ἐν τῇ κίρρᾳ. εἶτα ἡ ἀνταπόδοσις πρὸς τὸ πρῶτον. εἰ κατῆλθον εἰς σικελίαν, παραγενόμενος ἂν βαθὺ πέλαγος διαπεράσας, ἀστέρος λαμπρότερον καὶ ἐπιφανέστερον ἄγων ἐκείνῳ φάος, τήν τε θεραπείαν καὶ τὸν ὕμνον. Ἀστέρος οὐρανίου, τὸν ἥλιόν φησιν. εἰ οὖν εὐξάμενος παρεστησάμην φησὶ τὸν χείρωνα ἀπαλλάξειν αὐτὸν τῆς νόσου, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ ποίημα κατεσκευασάμην, τότε ἂν ἐφάνην αὐτῷ τοῦ ἡλίου λαμπρότερος διαβὰς τὸ πέλαγος, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν σικελίαν. Ἀλλ᾽ ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω ματρί. ἀριστόδημός φησιν ὀλύμπιχον αὐλητὴν διδασκόμενον ὑπὸ πινδάρου, γενέσθαι κατὰ τὸ ὄρος, ὅπου τὴν μελέτην συνετίθει, καὶ ψόφον ἱκανὸν καὶ φλόγα ἰδεῖν καταφερομένην. τὸν δὲ πίνδαρον ἐπαισθόμενον, συνιδεῖν μητρὸς θεῶν ἄγαλμα λίθινον τοῖς ποσὶν ἐπερχόμενον. ὅθεν αὐτὸν συνιδρύσασθαι πρὸς τῇ οἰκίᾳ, μητρὸς θεῶν, καὶ πανὸς ἄγαλμα. τοὺς δὲ πολίτας πέμψας ἐς θεοῦ, πυνθάνεσθαι περὶ τῶν ἐκβησομένων. τὸν δὲ ἀνειπεῖν, μητρὸς θεῶν ἱερὸν ἱδρύσασθαι. τοὺς δὲ ἐκπλαγέντας τὸν πίνδαρον διὰ τὸ προσειληφέναι τὸν χρησμὸν, ὁμοίως τῷ πινδάρῳ ἐκεῖσε τιμᾶν τὴν θεὸν τελεταῖς. ὁ δὲ νοῦς. ἀλλ᾽ ἐπεύξασθαι μὲν καὶ καθικετεῦσαι ἐγὼ βούλομαι τὴν ῥέαν. ἥντινα αἱ κόραι πλησίον τῶν ἐμῶν [illegible] σὺν τῷ πανὶ ἀνυμνοῦσι κατὰ τὴν νύκτα, τὴν σεμνὴν θεόν. λέγεται δὲ ῥέας ἱερὸν πλησίον τῶν πινδάρου οἴκων εἶναι. φησὶν οὖν ὅτι, κατεύξομαι τὴν ῥέαν

στέρνων, καθεῖλεν
ὠκέως· αἴθων δὲ κεραυ
νὸς ἐνέσκιψε μόρον.
χρὴ τὰ ἐοικότα παρ
δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρεσί,
γνόντας τὸ πὰρ ποδός, οἵας εἰμὲν αἴσας —

Ἐπῳδ., κῶλ. ιε.

μὴ φίλα ψυχὰ βίον ἀθάνατον
σπεῦδε· τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.
εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναιεν
ἔτι χείρων, καί τι οἱ
φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
ἁμέτεροι τίθεν, ἰ
ατῆρά τοι κέν μιν πίθον
καὶ νῦν ἐσλοῖσι παρα
σχεῖν ἀνδράσι θερμᾶν νόσων,
ἤ τινα λατοΐδα
κεκλημένον, ἢ πατέρος.
καί κεν ἐν ναυσὶ μόλον, ἰ
ονίαν τέμνων θάλασσαν,

ὥς τι καὶ τὸν ἀσκληπιὸν ἀναιρεῖσθαι. καὶ τὸν ἀναβεβιωκότα. ὁ δὲ κράτης, τὸν ἀσκληπιόν φησι, καὶ τὸν διδάξαντα αὐτὸν χείρωνα. οὐδεὶς δὲ τούτῳ μαρτυρεῖ. Χρὴ τὰ ἐοικότα. πρέπει τὰ ἀρέσκοντα τοῖς θεοῖς. καὶ τὰ πρέποντα, ἢ τὰ ἁρμόζοντα τοῖς ἀνθρώποις, ἐκεῖνα παρὰ θεῶν αἰτεῖν, γινώσκοντας τὰς παρὰ πόδας ὁποίας ἔχομεν μοίρας. οἷον τὸ ἐνεστώς, τὰ καθεστῶτα, οἵας μοίρας εἰλήχαμεν. ὅμοιον τῷ χίλωνος ἀποφθέγματι, τῷ, γνῶθι σαυτόν. τὸ δὲ ὅλον, ὅτι θνητοὶ πεφύκαμεν.

Μὴ φίλα ψυχά. ὁ λόγος πρὸς ἑαυτόν. μηδαμῶς δὲ ὦ προσφιλεστάτη ψυχὴ θνητὴ τυγχάνουσα, ἐπ' ἀθάνατον σπεῦδε βίον. ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιζήτει μηχανήν, ἣν καὶ καθ' ἃ πράξασθαι δύνασαι. οἷον τοιούτοις ἐπιχείρει, ἃ δύνανται πραχθῆναι. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἔμπρακτον. ἣν δέον ἐστὶ πρᾶξιν ἀνύειν, ταύτην διαπράττου. πρὸς δὲ τὸ ἄντλει, καὶ τὴν μηχανὴν ἐπήγαγεν. Εἰ δὲ σώφρων ἄντρον. ἀνέδραμε πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπινίκου. τοῦτο γὰρ ἐκεῖνο προσαπέον. ἤθελον χείρωνά κε φιλλυρίδαν. καὶ μετὰ τὴν διάνοιαν ἐκείνην, τὴν εὐκτικὴν ἀκολούθως προσάψομεν. Ἄλλως. ἐπανέλαβε τὰ ἐν ἀρχῇ ῥηθέντα. ἤθελον χείρωνά κε φιλλυρίδαν. ἐπεὶ πολλά ἐστι τὰ διὰ μέσου ῥηθέντα. εἰ οὖν ὁ σώφρων χείρων ἐκεῖνος ἄντρον ᾤκει ἔτι, καί τι αὐτῷ φίλτρον καὶ ἡδονὴν ἐν τῇ ψυχῇ ἐπαίουν οἱ ἐμοὶ ὕμνοι, ἐκήλησα ἂν αὐτὸν ἰατρὸν ὄντα, παρασχεῖν τῷ ἱέρωνι τῶν καυστικῶν νόσων ἀπολυθέντα. διάπυροι γὰρ αἱ νόσοι. τοῦτο δέ φησιν, ἢ ὅτι ἐπύρεττεν ὁ ἱέρων ὡς ἔνιοι τῶν ἱστορικῶν ἠβουλήθησαν, ἢ ὅτι ἐποδαλγία. τὸ δὲ νόσημα τοῦτο, τῶν διαπύρων φασίν. οἱ δὲ τὴν λιθουρίαν ἀποδεδώκασιν. ὁ νοῦς, οὕτως. εἰ δὲ ὁ σώφρων καὶ ὁ σοφώτατος, καθὸ τὸ πήλιον ἔτι ᾤκει ἄντρον χείρων, καί τι αὐτῷ φίλτρον καὶ ἡδονὴν οἱ ἐμοὶ ἡδύφωνοι ὕμνοι ἐπέθεσαν, ἰατρὸν ἂν αὐτὸν καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔπεισα παρασχεῖν. Ἤ τινα λατοΐδα. μητρωνυμικὸν τοῦ ἀπόλλωνος, φησὶ δὲ τὸν ἀσκληπιόν. Ἄλλως. ἤ τινα τοῦ τῆς λητοῦς παιδὸς ἀπόλλωνος, ἀπόγονον κεκλημένον, ἢ καὶ υἱὸν αὐτοῦ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ, κεκλημένον. ἢ πατέρος ἤγουν, τοῦ διός. παρὰ τὸ ὁμηρικόν, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. ἢ πατέρος υἱόν, τὸν ἀπόλλωνα. Ἰονίαν τέμνων. ἰόνιον πέλαγος τὸ περὶ σικελίαν, τὸ περὶ τὸ ἀνδριατικὸν πέλαγος. ὡς καὶ θουκυδίδης. ἐπίδαμνός ἐστι πόλις, ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι τὸν ἰόνιον πόντον. παράκειται δὲ καὶ ἡ σικελία, ἀπὸ τῶν

Καί ῥά μιν· καὶ δὴ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα ἐνεχείρισεν ὁ ἀπόλλων, τῷ κενταύρῳ τῷ θεσσαλῷ, αὐτὸν διδάσκειν τὰς πολλῶν πημάτων αἰτίας, καὶ τοῖς ἀνθρώποις νόσους θεραπεύειν.

Τοὺς μὲν ὦν· τούτοις μὲν, ὅσοι παρεγένοντο αὐτοφυῶν ἑλκῶν κοινωνοί, ταῦτα γὰρ αὐτόφυτα ἕλκη, ὡς ἂν οὐχ ὑπ' ἄλλων ἐπακτὰ ὄντα, ἀλλ' αὐτόματα γινόμενα, ἢ τῷ πολιῷ καὶ λαμπρῷ σιδήρῳ τὰ μέλη τετρωμένοι, ἢ χειροπληθεῖ λίθῳ μακρόθεν βεβλημένοι, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ τὰ μέλη τετρωμένοι. ἢ τῷ θερμαντικῷ πυρὶ πορθούμενοι καὶ καιόμενοι τὸ σῶμα, ἢ φρίκῃ, ἢ ῥίγει, ἤτοι ῥιγοπυρέτῳ, ἀπολύσας ἄλλον ἀλλοίων λυπῶν καὶ θλίψεων, ἐξήγαγεν ὅ ἐστι τῆς νόσου. Τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς. καὶ τοὺς μὲν, προσηνέσιν ᾠδαῖς θεραπεύων, τοὺς δὲ, προσηνῆ φάρμακα πίνοντας, ἢ τοῖς μέλεσιν αὐτῶν περιάπτων τινὰ εἰς θεραπείαν, τοὺς δὲ, τομαῖς καὶ χειρουργίαις ταῖς διὰ σιδήρου, ἀνέστησεν ὀρθούς, καὶ ὑγιεῖς ἀπέδειξεν. ὅτι δὲ ἀρχαία ἦν καὶ ἡ δι' ἐπῳδῆς ἰατρική, καὶ οὐ μόνον ἡ διὰ φαρμάκων καὶ διαίτης, φησὶ καὶ ὅμηρος.

Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον.

καὶ ῥά μιν μάγνητι φέρων
πόρεν κενταύρῳ, διδάξαι
πολυπήμονας ἀν-
θρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους —

στρο, γʹ. κῶλ. ιγ.

τοὺς μὲν ὦν, ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων
ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ
χαλκῷ μέλη τετρωμένοι,
ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
ἢ θερινῷ πυρὶ περ-
θόμενοι δέμας, ἢ
χειμῶνι, λύσαις ἄλλον ἀλ-
λοίων ἀχέων
ἔξαγεν· τοὺς μὲν, μαλακαῖς
ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
τοὺς δὲ, προσανέα πί-
νοντας, ἢ γυίοις περιάπτων πάντοθεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς, ἔστασεν ὀρθούς —

Ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

ἀλλὰ κέρδει, καὶ σοφία δέδεται,
ἔτραπε κἀκεῖνον ἀγάνορι μι-
σθῷ, χρυσὸς ἐν χερσὶ φανείς.
ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι,
ἤδη ἑαλωκότα· χερσὶ δ' ἄρα κρονίων
ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν

Ἀλλὰ κέρδει. ἀλλὰ καὶ ἡ σοφία φησί, κέρδει δέδεται καὶ ἡττᾶται. μετέστρεψε γάρ φησι καὶ τὸν θεὸν τὸν ἀσκληπιόν, τῷ πλείονι μισθῷ, ὁ χρυσὸς ἐν ταῖς χερσὶ φανείς. ὥστε ἄνδρα ἐκ τοῦ θανάτου ἀναγαγεῖν, ἤδη τῷ μοιριδίῳ ληφθέντα. λέγεται δὲ ὁ ἀσκληπιὸς χρυσῷ δελεασθεὶς, ἀναστῆσαι ἱππόλυτον τεθνηκότα. οἱ δὲ, τυνδάρεων. ἕτεροι, καπανέα. οἱ δὲ, γλαῦκον. οἱ δὲ ὀρφικοί, ὑμέναιον. στησίχορος δὲ, ἐπὶ καπανεῖ καὶ λυκούργῳ. οἱ δὲ, διὰ τὸ τὰς προιτίδας ἰάσασθαι. οἱ δὲ, διὰ τὸν ὠρίωνα. φύλαρχος, ὅτι τοὺς φινείδας ἰάσατο. φερεκύδης δὲ, ὅτι τοὺς ἐν δελφοῖς θνήσκοντας ἀναβιοῦν ἐποίει. Χερσὶ δ' ἄρα κρονίων. προσυπακουστέον δὲ τὸ ῥίψαις, τὸν κεραυνόν. τουτέστι φησὶ ῥίψας δι' ἀμφοτέρων, τοῦ τε ἀσκληπιοῦ, καὶ τῶν ἀνισταμένων ἀπὸ τοῦ θανάτου, ἀνεῖλεν αὐτούς.

Ῥίψαις δι' ἀμφοῖν. οἷον οὕτω πρόθυμος ἐγένετο ὁ ζεύς, ὥστε ἐνσκῆψαι βέλος διαμπάξ, δι' ἀμφοτέρων τῶν μαστῶν, ἢ τῶν πλευρῶν, δι' αὐτοῦ τε τοῦ ἀσκληπιοῦ, καὶ τοῦ ἰατρευθέντος.

κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος.
δαίμων δ' ἕτερος
ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμά-
σατό νιν, καὶ γειτόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον. ἁμᾶ
δ' ἔφθαρε, πολλὰν τ' ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς
σπέρματος ἐνθορὸν, ἀΐστωσεν ὕλαν.

Ἐπῳδὸς, στροφὴ ιε.

ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ
σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμε
λάβρον ἁφαίστου, τότ' εἶ-
πεν ἀπόλλων, οὐκέτι
τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἁμὸν ὀλέσσαι
οἰκτροτάτῳ θανάτῳ,
ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
ὣς φάτο· βάματι δ' ἐν
πρώτῳ κιχὼν, παῖδ' ἐκ νεκροῦ
ἅρπασε· καιομένα
δ' αὐτῷ διέφαινε πυρά.

καὶ ὡς τὸν ἴσχυν ἀπόλλων κτείνει, τὸν δὲ ἀσκληπιὸν δίδωσι χείρωνι. ἡ δὲ βοιβιὰς, καὶ κορωνὶς, ἣ κατ' ἐνίους νεσωνὶς ἐλέγετο. ὥσπερ ἀρχῖνος ἐν θεσσαλικοῖς φησιν. ἡ δὲ βοιβιὰς ἐκλήθη ἀπὸ μιᾶς τῶν νυμφῶν βοιβιάδος. Δαίμων δ' ἕτερος. ὁ κακοποιὸς, ὡς πρὸς τὸν ἀγαθοποιόν. ὁ δὲ νοῦς, ὁ δὲ κακοποιὸς δαίμων εἰς τὴν τῆς μοιχείας κακουργίαν τρέψας τὴν κορωνίδα, καὶ ἀναιρεθῆναι αὐτὴν κατεσκεύασε. Καὶ γειτόνων πολλοί. καὶ τῶν γειτόνων φησὶ πολλοὶ ἀπήλαυσαν τοῦ κακοῦ τοῦ περὶ τὴν κορωνίδα. λοιμὸς γὰρ ἐγένετο. αἴτιοι δὲ τοῦ λοιμοῦ, ἀπόλλων καὶ ἄρτεμις. λοιμοῦ οὖν γενομένου, συναπήλαυσαν καὶ οἱ μηδὲν αἴτιοι ὄντες. Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα. καλλίμαχος δέ φησιν, οὐ πολλάκις, ἀλλ' οἷς ἔσχεν ἕτερος δαίμων.

Ἁμᾶ δ' ἔφθαρε. τὸ ἅμα ὡς ἡρωδιανός φησιν ἐν τῷ ιθ. οἱ δωριεῖς περισπῶσι καὶ τὸ πανταχῇ, ὥσπερ τὸ κρυφᾶ παρὰ πινδάρῳ. τοιοῦτον δέ ἐστι καὶ τὸ ἁμᾶ περισπώμενον, ἀπὸ τοῦ ἁμῆ γινόμενον. ζητεῖται δὲ ἐν τῷ περισπωμένῳ ἁμᾶ, εἰ προστίθησι τὸ ι. Πολλάν τ' ὄρει. λείπει τὸ, ὡς, καὶ ἔστι τοιοῦτο, τί ἐστι γὰρ, ὥσπερ δὲ πῦρ ἐμπεσὸν ὄρει πολλὴν ὕλην φθείρει, οὕτω τὸ ἁμάρτημα τῆς κορωνίδος, πολλοὺς ἔφθειρεν. Ἄλλως. ὥσπερ γὰρ εἴ τις εἰς ὕλην πολλὴν σπινθῆρα βάλλει, οὐ μόνον ἐκεῖνο τὸ μέρος εἰς ὃ βέβληται καταkαίεται, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ ὕλη συγκατακαίεται, οὕτω θανάτου βληθέντος εἰς τὴν κορωνίδα ὑπὸ ἀρτέμιδος, τοῦ λοιμικοῦ πάθους ἐνσκήψαντος, πολλοὶ τῶν γειτόνων ἀπώλοντο. καὶ θύρι πίδης. Μικρὸς οὖν γὰρ ἐκλαμπτῆρος ἴδαιον σέλας πρήσειεν αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ. τῇ πυρκαιᾷ δηλονότι, ἐφ' ἧς ἐτέθη τὸ σῶμα τῆς κορωνίδος εἰς ἀφανισμόν. Σέλας δ' ἀμφέδραμεν. ἤγουν, καὶ ἐπεὶ ἐξήφθη ἡ πυρὰ, εἶπεν ὁ ἀπόλλων, οὐκέτι ὑπομενῶ τὸ ἐμὸν σπέρμα ἰδεῖν συναπολλύμενον τῇ κορωνίδι. Βάματι δ' ἐν πρώτῳ. ἐὰν μὲν γράφηται ἐν πρώτῳ, ὡς νῦν γέγραπται, ἔστιν ἐν ἑνὶ βήματι ὁ ἀπόλλων ἀπὸ τῆς πυθῶνος ἐληλυθὼς εἰς τὴν θεσσαλίαν. ἐὰν δὲ ὥς ἔνιοι, βάματι δ' ἐν τριτάτῳ, ἔσται περιφράζων τὸ, τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν ὁ ἀπόλλων. ἔστι δὲ σεμνότερον, καὶ μᾶλλον πρέπον τῷ θεῷ, τὸ ἅμα τῷ πρώτῳ βήματι ἐφίστασθαι τὸν παῖδα. ἔστι δὲ καὶ πρὸς τὴν ἀντίστροφον, σύμφωνον. ὁ μέντοι ἀρίσταρχος, γράφει τριτάτῳ. Διέφαινε πυρά. οὐ λέγει ὅτι διαφανὴς ἐγένετο καὶ λαμπρὰ, ἀλλ' ὅτι ἡ φύσις τοῦ πυρὸς, ἴσον διεσχίσθη, καὶ διάστημα τοῦ πυρὸς ἐγένετο, ἕως ἂν διαβὰς ὁ ἀπόλλων ἀνεῖλε τὸν παῖδα.

τὸ πυθῶνι· ἤγουν, τοῦ ἐν πυθῶνι ναοῦ. ὁ δὲ νοῦς, ἐν δὲ πυθῶνι ὢν ὁ ἀπόλλων, ἐπύθετο τῶ ἱερῶ ἰὼν τὸ ἁμάρτημα. ὅντινα, τὸν νοῦν αὐτοῦ δηλονότι, φησὶν εἶναι κοινῶνα ὁ πίνδαρος, διὰ τὴν μαντικήν. Ἄλλως. κοινὸν τοῦ ἀπόλλωνος ὁ νοῦς ἐστιν. διὰ τί; ὅτι οὐχ ὡς περ ἡμεῖς παρ' ἑτέρου πειθόμενοι παρακολουθοῦμεν τοῖς οὖσιν οὕτω καὶ ἀπόλλων, ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ ᾔδει. ἡνίκα γοῦν ἡ κορωνὶς τῷ ἴσχυϊ συνῆλθεν, ἐν πυθῶνι τυχὼν ὁ ἀπόλλων, ᾔσθετο. καλῶς δὲ ὁ πίνδαρος τὴν περὶ τὸν κόρακα παρακρουσάμενος ἱστορίαν, δι' ἑαυτοῦ φησι τὸν ἀπόλλωνα καταλειληφέναι τὴν κορωνίδα. Ἄλλως. ἐπαινεῖ τὸν πίνδαρον ὁ ἀρτέμων, ὅτι παρακρουσάμενος τὴν περὶ τὸν κόρακα ἱστορίαν, ὑπὸ τὸν δι' ἑαυτοῦ ἐγνωκέναι φησὶ τὸν ἀπόλλωνα. ἱστορεῖται γὰρ, ὅτι τὴν ἴσχυος μῖξιν ἐδήλωσεν αὐτῷ ὁ κόραξ. παρὸ καὶ δυσχεράναντα ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τὸν ἀπόλλωνα, ἀντὶ λευκοῦ μέλανα αὐτὸν ποιῆσαι. τοῦτον οὖν τὸν μῦθον διωσάμενόν φησι τὸν πίνδαρον, τῷ ἑαυτοῦ νῷ καταλαβεῖν τὰ πεπραγμένα τῇ κορωνίδι. παράλογον γὰρ, τὸν ἄλλοις μαντευόμενον, αὐτὸν μὴ συμβαλεῖν τὰ κατ' αὐτοῦ δρώμενα. χαίρειν οὖν φράσας τῷ τοιούτῳ μύθῳ τέλεον ὄντι ληρώδει, αὐτόν φησι τὸν ἀπόλλωνα παρὰ τοῦ νοῦ πυθόμενον, ἤδη πέμψαι τῇ κορωνίδι τὴν ἄρτεμιν. τὸν δὲ περὶ τὸν κόρακα μῦθον, φασὶ καὶ ἡσίοδον μνημονεύοντα λέγειν οὕτω. Τῷ μὲν, ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς, Πυθὼ ἐς ἠγαθέην. καὶ ῥ' ἔφρασεν ἔργ' ἀΐδηλα Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅττ' ἴσχυς γῆμε κορωνὶν Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θύγατρα. Γνώμαν. τὴν πρόγνωσιν φησὶ, τὴν περὶ τὴν κορωνίδα. τὸ δὲ πεπιθὼν, ἀντὶ τοῦ πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ αὐτοῦ νοῦ. τούτῳ γὰρ ἀνακοινοῦται καὶ συνδιακρίνει τὰ ὄντα πάντα. Ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται. ὁ τοῦ ἀπόλλωνός φησι νοῦς, οὐδέποτε ψευδῶν λόγων ἐφάπτεται. Κλέπτει τέ μιν. τὸν νοῦν φησι τοῦ ἀπόλλωνος, ὃν οὐδεὶς παραλογίζεται, οὔτε θεὸς οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε ἔργοις, οὔτε βουλαῖς. οὐκ ἄρα ὁ κόραξ εἶπεν, ἀλλ' ὁ νοῦς καθὸ μαντικὸς καὶ ἀπαραλόγιστος. Καὶ τότε γνοὺς ἴσχυος. τότε φησὶ μαθὼν ὁ ἀπόλλων τοῦ ἴσχυος τοῦ ἐλάτου παιδὸς τὴν ξένην κοίτην, καὶ τὴν ἄδικον κακουργίαν, ἢ ξενίαν κοίτην, τὴν μετὰ φιλίας γενομένην, ἢ τὴν λαθραίαν ἀπὸ τοῦ ξένου, ἔπεμψε τὴν ἀδελφὴν ἄρτεμιν τὴν ἀκαταμαχήτῳ δυνάμει ὁρμῶσαν, ἐς τὴν λακέρειαν. ἡ δὲ λακέρεια πόλις θεσσαλίας.
Ἐπεὶ παρὰ βοιβιάδος. ἐπεὶ ἡ παρθένος κορωνὶς, ᾤκει παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς βοιβιάδος λίμνης. ἡ δὲ βοιβιὰς, λίμνη παρακειμένη τῇ λακερείᾳ. ὅτι δὲ ἡ κορωνὶς ἐν λακερείᾳ ᾤκει πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ ἀμύρου, φερεκύδης ἐν πρώτῃ ἱστορεῖ. ἔνθα καὶ περὶ τοῦ κόρακος διηγεῖται, καὶ ὅτι ἄρτεμιν ἔπεμψεν ὁ ἀπόλλων, ἣ πολλὰς ἅμα γυναῖκας ἀπέκτευε.

ναοῦ βασιλεὺς
λοξίας, κοινᾶνι παρ' εὐ
θυτάτῳ γνώμαν πεπιθών,
πάντα ἴσαντι νόῳ·
ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται· κλέπτει τέ μιν
οὐ θεὸς οὐ βροτὸς, ἔργοις οὔτε βουλαῖς.

Ἀντιστρ. κῶλ. ιγ'.

καὶ τότε γνοὺς, ἴσχυος εἰλατίδα
ξενίαν κοίταν, ἄθεμίν τε δόλον,
πέμψε κασιγνήταν μένει
θύοισαν ἀμαιμακέτῳ,
ἐς λακέρειαν· ἐπεὶ
παρὰ βοιβιάδος

πρόσθεν ἀκερσεκόμα μιχθεῖσα φοίβῳ.

Ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν,
οὐκ ἔμειν᾽ ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφιδίαν,
οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν
ὑμεναίων, ἅλικες
οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι,
ἑσπερίαις ὑποκου-
ρίζεσθ᾽ ἀοιδαῖς, ἀλλά τοι
ἤρατο τῶν ἀπεόν-
των, οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀν-
θρώποισι ματαιότατον,
ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώ-
ρια, παπταίνει τὰ πόρσω
μεταμώνια, θη-
ρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

Στρ. β. κῶλ. ιγ.

ἔσχε τοι ταύταν μεγάλαν ἀυάταν,
καλλιπέπλου λῆμμα κορωνίδος. ἐλ-
θόντος γὰρ εὐνάσθη, ξένου
λέκτροισιν ἀπ᾽ ἀρκαδίας.
οὐδ᾽ ἔλαθε σκοπόν. ἐν
δ᾽ ἄρα μηλοδόκῳ
πυθῶνι, τόσ᾽ ἔσαϊε

ἀθανάτους φησιν, ὡς καθὰ δέος ὑπερο-
ψίας θνητῷ βουληθεῖσα συνεῖναι.

Ἄλλως. ἐπανάληψις τοῦ διηγήματος. ἡ δὲ δὴ κορωνίς φησιν ἐκφαυλίσασα τὸν ἀπόλλωνος γάμον ταῖς τῶν φρενῶν ἁμαρτίαις, ξένον ἐπόθησε γάμον λάθρα τοῦ πατρός, πρότερον τὰς κόμας ἀσμένη τῷ συνελθοῦσα ἀπόλλωνι. Καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ. ἐπειδὴ γὰρ ὑπὸ ἀπόλλωνος φθαρεῖσα, ἐξ αὐτοῦ εἶχε καθαρὸν τὸ ἔγκλημα, ἀνεπίμικτον θνητοῦ σπορᾶς, ἐμοιχεύθη φησὶ τὸ τοῦ θεοῦ καθαρὸν σπέρμα. ἢ ἐπεὶ παρθενευοῦσαν ἔτι καὶ καθαρὰν, διεπαρθένευσεν. οὐκ ἔμεινεν οὖν φέρουσα τὸ τοῦ θεοῦ σπέρμα καθαρὸν, οὐδὲ τοῖς ὑμεναίοις τοῖς ἐσομένοις τοῦ γάμου. οὐ γὰρ ὑπέμεινε φησὶν ἡ κορωνίς, ἐλθεῖν τὴν νυμφιδίαν τράπεζαν, ἀντὶ τοῦ, νόμῳ γαμηθῆναι, οὐδὲ τὴν ὑμεναίων τὴν ἠχὴν, ὁποῖα μάλιστα αἱ ὁμήλικες παρὰ ταῖς ἑαυτῶν φίλαις φιληδοῦσι, ταῖς ἑσπεριναῖς ᾠδαῖς νεωτερίζεσθαι τὴν ψυχὴν, καὶ παίζειν. ἔνιοι δὲ τὸ ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς, ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέροις τοῖς χοροῖς ὑμνεῖν, τὸν νυμφίον, καὶ τὴν νύμφην. ἢ τὸ ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς εἶπεν, διὰ τὸ τοὺς ὑμνοῦντας ἐπιφημίζομένους λέγειν σὺν κούροις τε, καὶ κόραις. αἰσχύλος δὲ φησι. Κἄπειτα δ᾽ εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος, ἕως ἐγείρω πρευμενεῖς τοῖς νυμφίοις, νόμοισι θέντων, σὺν κόροις τε, καὶ κόραις. καὶ τῷ βίῳ αἰρεῖ. ἀντὶ τοῦ, κεραίας κεραίας. παροτρύνοντες δ᾽ ἔνιοί φασιν, ἐκκορεῖ κόροις κορώνας, αἰσχύνην ἐξευτελίζων.

Ἔστι δὲ φῦλον. ἔδει εἰπεῖν, ὅπερ φῦλον νῦν δὲ ὃς εἶπεν. ἵνα ᾖ, ὅς ἀνθρώπων.

Ἔσχε τοιαύταν. τοιαύτην φησὶν ἔσχεν ἄτην καὶ βλάβην τὸ λῆμμα τῆς κορωνίδος, περιφραστικῶς ἡ κορωνίς. ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ. ἱερὴ ἲς τηλεμάχοιο. τὰ γὰρ ἐπιχώρια ἐάσασα, ἐσπούδασε ξένῳ γαμηθῆναι. τῷ ἰσχυῖ δηλονότι, ἐλθόντι ἐξ ἀρκαδίας. Οὐδ᾽ ἔλαθε σκοπόν. σκοπὸν τὸν νοῦν λέγει τοῦ ἀπόλλωνος. ἡσίοδος δὲ, τὸν κόρακα, ὅπερ ἐστὶν ἀπίθανον. μηλοδόκῳ δὲ, τῷ πολλὰ προσδεχομένῳ θύματα. Πυθῶνι τόσ᾽ ἔσαϊεν. ἀντὶ τοῦ τυχὼν ὁ ἀπόλλων. τὸ δὲ ἄιεν, ἀντὶ τοῦ, ᾔσθετο ὅμηρος. Οἱ δὲ, ἐξηγήσαντο τις. τὸ δὲ ναοῦ, πρὸς

Ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

τὸν μὲν, εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ,
πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλει-
θυίᾳ, δαμεῖσα χρυσέαις
τόξοισιν ὑπ' Ἀρτέμιδος, ※
εἰς Ἀΐδα δόμον ἐν ※
θαλάμῳ κατέβα,
τέχναις Ἀπόλλωνος. χόλος
δ' οὐκ ἀλίθιος
γίνεται παίδων Διός. ἃ
δ' ἀποφλαυρίξαισά μιν
ἀμπλακίαισι φρενῶν,
ἄλλον αἴνησε γάμον κρύβδαν πατρός,

Τὸν μὲν εὐίππου. τὸν Ἀσκληπιόν. οἱ μὲν Ἀρσινόης, οἱ δὲ Κορωνίδος φασὶν αὐτὸν εἶναι. Ἀσκληπιάδης δέ φησι τὴν Ἀρσινόην, Λευκίππου εἶναι τοῦ Περιήρους. ἧς καὶ Ἀπόλλωνος, Ἀσκληπιός, καὶ θυγάτηρ, Ἐριῶπις. Ἡ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιόν, ὄρχαμον ἀνδρῶν. Φοίβῳ ὑποδμηθεῖσα, ἐϋπλόκαμόν τ' Ἐριῶπιν. καὶ Ἀρσινόης ὁμοίως. Ἀρσινόη δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Λητοῦς υἱῷ, Τίκτ' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε. Σωκράτης δὲ, γόνον Ἀρσινόης τὸν Ἀσκληπιὸν ἀποφαίνει, παῖδα τῆς Κορωνίδος θετὸν ποιητόν. ἐν δὲ τοῖς εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένοις ἔπεσι φέρεται ταῦτα περὶ τῆς Κορωνίδος. Τῇ μὲν ἄρ' ἦλθε κόραξ. φράσσεν δ' ἄρα ἔργ' ἀΐδηλα. Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅττ' ἄρ' Ἴσχυς ἔγημε Κορωνίν, Εἰλατίδης Φλεγύαο διογνήτοιο θύγατρα. ἐν δὲ τοῖς ὁμηρικοῖς ὕμνοις, Ἰητῆρα νόσων, Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν, Υἱὸν Ἀπόλλωνος. τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνίς, Δωτίῳ ἐν πεδίῳ κούρη Φλεγύα βασιλῆος. Ἀριστείδης δὲ ἐν τῷ περὶ Κνίδου συγγράμματι, φησὶν οὕτως. Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς, καὶ Ἀρσινόης. αὕτη δὲ παρθένος οὖσα, ὀνομάζετο Κορωνίς. Λευκίππου δὲ θυγάτηρ ἦν τοῦ Ἀμύκλα τοῦ Λακεδαίμονος. καὶ Ἀσκληπιοῦ δὲ ἡ Ἠπιόνης, καὶ Ποδαλείριος καὶ Μαχάων. Πρὶν τελέσσαι. ἤτοι, πρὶν ἐκτελέσαι τὰ κατὰ τὰς ὠδῖνας. πρὶν τεκεῖν. ματροπόλον δὲ τὴν Εἰλείθυιαν, διὰ τὸ περὶ τὰς μητέρας εἰλεῖσθαι, ἢ πολεῖσθαι τῶν γινομένων. Εἰς Ἀΐδα δόμον. Σημειοῦνται δὲ οἱ ὑπομνηματισάμενοι, τὰ δύο κῶλα, τὸ δὲ σημεῖον ※ παρεντιθέντες, ὅτι ἀσυνάρτητά ἐστι. πῶς γάρ φησιν εἰς Ἀΐδα δόμον, καὶ πάλιν ἐν θαλάμῳ κατέβα; καὶ ἐξηγούμενοι περὶ τούτου λαμβάνουσι τὸ ἐν θαλάμῳ. ἔστι δὲ τὸ ἑξῆς οὕτως. ὑπὸ χρυσέαις τόξαις ἐν θαλάμῳ δαμεῖσα. εἰς Ἀΐδα δόμον κατέβα, τέχναις Ἀπόλλωνος. ὅτι δὲ τὸ ἐν θαλάμῳ πλεονάζει, δῆλον. ἱκανὸν γὰρ ἦν εἰπεῖν, εἰς Ἀΐδα δόμον κατέβη. καὶ πρόσθες τὸν καὶ σύνδεσμον. ἵν' ᾖ, εἰς δόμον καὶ εἰς θάλαμον κατέβη. Ἄλλως. πρὶν γεννῆσαι ἐν τῷ θαλάμῳ. ἐχαριέντισε τὸ δὲ εἰπὼν τὸν ᾅδην θάλαμον. Χόλος δ' οὐκ ἀλίθιος. ἡ δὲ ὀργή φησι τῶν τοῦ Διὸς παίδων, οὐκ ἔστι ματαία, ἀλλὰ δύναταί τι τελέσαι. Ἁ δ' ἀποφλαυρίξασα, αἰτίαν ὑποτίθησι, δι' ἣν ἀνῃρέθη ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος, κατὰ τὰς Ἀπόλλωνος τέχνας. ὥστε τὸν δὲ, αἰτιατικὸν παρειλῆφθαι, ἀντὶ τοῦ γε. ἀποσκυβαλίσασα γὰρ αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις τῶν φρενῶν, ἄλλον γάμον ἐπῄνεσεν. Ἴσχυϊ γὰρ συνεμίγη. διὸ καὶ χαλεπήνας, ὁ θεὸς, Ἀρτέμιδι συνέταξεν αὐτὴν ἀνελεῖν. Κρύβδαν πατρός. τοῦτο πρὸς τὸ προκείμενον συναπτέον, οὐ πρὸς τὸ ἑξῆς. ἤτοι, κρύβδην πατρὸς τὸ πρότερον μιγεῖσα τῷ Ἀπόλλωνι. ἢ στικτέον εἰς τὸ, πατρὸς, ἵν' ᾖ τὸ κρύβδαν, ἐπὶ τοῦ δευτέρου γάμου. εἰ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐβιάσατο συγγενέσθαι τῷ Ἴσχυϊ, συνέγνω ἂν αὐτῇ ὁ Ἀπόλλων. διὰ τί δὲ προετίμησε τὸν Ἴσχυν τοῦ Ἀπόλλωνος,

ΤΩ ΑΥΤΩ ΙΕΡΩΝΙ, ΚΕΛΗΤΙ. ΕΙΔΟΣ .Γ,

περ, α΄. κῶλ, ιγ΄.

θελον χείρωνά κε φιλλυρίδαν,
εἰ χρεὼν, τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσ
σας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,
ζώειν τὸν ἀποιχόμενον
οὐρανίδα γόνον εὐ
ρυμέδοντα κρόνου·
βάσσαισί τ' ἄρχειν παλίου
φῆρ', ἀγρότερον
νόον ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷ
ος ἐὼν θρέψε τέκτονα
νωδυνίας,
ἅμερον γυιαρκέος ἀσκλαπιόν,
ἥροα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων —

Τῷ αὐτῷ ἱέρωνι, κέλητι. Γράφει τὸν ἐπινίκιον ἱέρωνι, νικήσαντι κέλητι, τὴν εἰκοστὴν ἕκτην, καὶ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην πυθιάδα. καὶ φανερὸν, ὅτι εἰς ἀμφοτέρας τὰς νίκας τὸν ἐπίνικον συντέταχε. δι' ὧν ὀνομάζει, στεφάνοις δὲ θαλῶν, ἢ κόμοις ἀέθλων, τὸ δὲ προοίμιον, πρὸς τὴν τοῦ ἱέρωνος νόσον ἐστίν. Ἄλλως. ἱέρωνι νικήσαντι τὴν .κϛ. πυθιάδα, γέγραπται. μέμνηται δὲ καὶ τῆς πρὸ ταύτης πυθιάδος. ὥστε ἐπὶ ταῖς δύο νίκαις τὴν ᾠδὴν συντετάχθαι. συνάδει δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν χρόνων. ὡς γὰρ ἤδη βασιλεύοντός φησιν, ὃς συρακόσσαισι νέμει βασιλεὺς, πραῢς ἀστοῖς. καθίσταται δὲ ὁ ἱέρων βασιλεὺς κατὰ τὴν ἑβδομηκοστὴν ἕκτην ὀλυμπιάδα. τῆς εἰκοστῆς ὀγδόης πυθιάδος, τῇ προκειμένῃ ὀλυμπιάδι, συγχρόνου οὔσης. ὥστε, πάντη τε καὶ πάντως μετὰ τὴν ὕστερον πυθιάδα, ἥτις γέγονε περὶ τὴν ἑβδομηκοστὴν ἕκτην ὀλυμπιάδα, συντετάχθαι τόνδε τὸν ἐπίνικον. πρὸς δὲ τὴν παροῦσαν τύχην τοῦ ἱέρωνος ἁρμοσάμενος, εὔχεται ἀναβιῶναι τὸν χείρωνα. καὶ ὑγιάσαι τῆς νόσου τῆς λιθουρίας. εὔχεται δὲ ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις τοῦ πηλίου διάγειν τὸν χείρωνα, ὑπὲρ τοῦ δύνασθαι τὸν ἱέρωνα θεραπείας τυχεῖν ὑπ' αὐτοῦ. λιθιάσει γὰρ νόσῳ, κατείχετο ὁ ἱέρων. τὸν δὲ χείρωνα, φιλλύρας, μιᾶς τῶν ὠκεανίδων καὶ κρόνου γενεαλογοῦσιν. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. βουλοίμην τὸν χείρωνα εἰ προσῆκον τοῦτο εὔξασθαι, ἀναβιῶναι τὸν ἤδη τεθνηκότα. τὸ δὲ ἑξῆς, ἤθελον, τὸν ἀποιχόμενον οὐρανίδου κρόνου γόνον εὐρυμέδοντος φιλλυρίδην χείρωνα εἰ χρεὼν, τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσης κοινὸν εὔξασθαι ἔπος. κοινὸν δὲ εὔξασθαι ἔπος, ἤγουν, κοινῶς λεγόμενον ἐν τῷ βίῳ. οἷον ἀνέζησεν ὁ δεῖνα, ἐποίει αὐτὰ δή. ἢ κοινὸν, τὸ ἐσόμενον κοινὸν ἀγαθόν. εἰ γὰρ ἀνέζησε, πολλοὺς ἂν ὑγίασεν. ἢ κοινὸν ἀγαθὸν, ἐμοί τε, καὶ τῷ ἱέρωνι. εἰ γὰρ ὑγίασεν ὁ ἱέρων, ἐμὸν ἦν ἀγαθὸν, καὶ τοῦ ἱέρωνος. ἢ κοινὸν, τὸ ἐσόμενον κοινὸν διὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. τὸ γὰρ ποίημα κοινὸν ὠφελεῖ γένη, διὰ τὸ πανταχόσε διατρέχεσθαι. ἢ ὡς κοινῆς οὔσης πᾶσι τῆς εὐτυχίας, τὸν ἱέρωνα ἀπαλλαγῆναι τῆς νόσου.

Βάσσαισί τ' ἄρχειν. καὶ ἐν τοῖς βαθέσι τόποις καθηγεῖσθαι τοῦ πηλίου φησὶ τὸν χείρωνα. τὸν ὄντα μὲν, θῆρα ἄγριον κατὰ τὸ σῶμα. κένταυρος γάρ. τὸν δὲ νοῦν ἔχοντα προσφιλέστατον τοῖς ἀνθρώποις. Οἷος ἐών. ὁ νοῦς. ὁποῖος ὢν τὴν φύσιν καὶ τὸν νοῦν ὁ χείρων, ἀνέθρεψε τὸν τῆς ἀνωδυνίας, καὶ ὑγείας πραότατον κατασκευαστὴν ἀσκληπιὸν, τὸν ὄντα παντοίας νόσου βοηθόν. γυιαρκῆ δὲ, τὴν ἀνωδυνίαν φησί. τότε γὰρ τοῖς μέλεσιν ἐπαρκοῦμεν τοῦ σώματος, ὅταν ὦμεν ἀνώδυνοι.

εἴληπται δὲ οὕτως ἡ διάνοια, διὰ τὸ παρὰ Ἱέρωνι τὰ Βακχυλίδου ποιήματα προκρίνεσθαι. καὶ φησὶν, φέρειν δεῖ τὰ τῆς τύχης συμπτώματα. φέρειν δ᾽ ἐλαφρῶς. φέρειν δὲ ἐλαφρῶς καὶ ἄνευ φιλονεικίας τὸν παρὰ τῆς τύχης ζυγὸν συμβαίνεται, ὥσπερ βοῦν ὑπερδύντα τὸν ζυγόν. τουτέστι, τὰ πρὸς τῆς τύχης ἀεὶ συμβαίνοντα. πάλιν δὲ αὐτῷ πρὸς τὸ τοῦ Βακχυλίδου μέρος ἀναφέρεται ὁ λόγος. ἕλξω γάρ φησι τὸν ζυγὸν ὡς ἡ τύχη ἐβουλήθη, διὰ τὸ τιμᾶσθαι παρὰ σοὶ ὦ Ἱέρων, μᾶλλον ἐμοῦ τὸν Βακχυλίδην. Πρὶν ὅσα. πρὶν κακῶσαί τινας καὶ κατορθῶσαι ἃ κατ᾽ ἀλλήλων μηχανῶνται. ὅ ἐστιν, οἱ ἄδικα φρονοῦντες, πρότερον ἑαυτοὺς ὀδυνῶσι, πρὶν ἄλλον κακῶσαι. Ποτὶ κέντρον. μάχεσθαι δὲ τῇ τύχῃ ἄνθρωπον ὄντα, οὐ συμφέρει. ἡ δὲ τροπὴ, ἀπὸ τῶν βοῶν. τῶν γὰρ βοῶν οἱ ἄτακτοι κατὰ τὴν γεωργίαν, κεντριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀροῦντος, λακτίζουσι τὸ κέντρον, καὶ μᾶλλον πλήττονται.

δέ τινος ἑλκόμενοι
περισσᾶς, ἐνέπαξεν ἕλ-
κος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
πρὶν ὅσα φροντίδι μηχανῶνται τυχεῖν.
φέρειν δ᾽ ἐλαφρῶς,
ἐπαυχένιον λαβόντα
ζυγὸν, ἀρήγει. ποτὶ κέντρον δέ τοι
λακτιζέμεν τελέθει,
ὀλισθηρὸς οἶμος. ἁδόντα δ᾽ εἴη
με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν ※

Τέλος, τοῦ δευτέρου τῶν πυθίων εἴδους.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΩΛΩΝ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ, ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΣ, ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΩΝ ΠΥΘΙΩΝ ΕΙΔΟΥΣ.

Τῆς τρίτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ, καὶ ἀντιστροφὴ, κώλων δεκατριῶν. Τὸ πρῶτον, ὅμοιον τῷ, ἀμβόλας τύχης ἐλελιζομένα. Τὸ δεύτερον, τὸ αὐτὸ τῷ πρώτῳ. Τὸ τρίτον, δίμετρον ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον. ὅμοιον τῷ, τίς σας παρήειρε φρένας. Τὸ τέταρτον, προσοδιακόν. Τὸ πέμπτον, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ἕκτον, ἀναπαιστικὸν μονόμετρον. Τὸ ζ. δίμετρον, ἰαμβικὸν, ἀκατάληκτον. Τὸ η. ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ἢ ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ θ. προσοδιακόν. Τὸ ι. δίμετρον ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάσσονος, καταληκτικόν. Τὸ ια. πενθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ ιβ. χοριαμβικὸν τρίμετρον, καταληκτικόν. Τὸ ιγ. ἐγκωμιολογικόν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΩΔΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἡ δὲ ἐπωδὸς, κώλων ιε. Τὸ πρῶτον, ὅμοιον τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς. Τὸ β. τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, πινδαρικόν. Τὸ γ. ἀντιχοριαμβικὸν, τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ. δίμετρον ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάσσονος. Τὸ ε. ὅμοιον τῷ καὶ θ᾽ ὑπὲρ κύμας ἁλιερκεῖς ὄχθαι. Τὸ ς. πενθημιμερὲς δακτυλικόν. Τὸ ζ. ὅμοιον τῷ, τίς σας παρήειρε φρένας. Τὸ η. ὅμοιον τῷ ς. Τὸ θ, ὅμοιον τῷ ζ. Τὸ ι. ὅμοιον τῷ ς. ἢ τῷ η. Τὸ ια. προσοδιακόν. Τὸ ιβ. δίμετρον τροχαϊκὸν, ἐπιχοριαμβικόν. Τὸ ιγ. ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάσσονος, δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ιδ. μονόμετρον, ἀναπαιστικὸν, ὅμοιον τῷ ς. τῆς στροφῆς. Τὸ ιε. ὅμοιον τῷ τίς σας παρήειρε φρένας.

Ἀντιστροφή, κῶλ. ιε.

ἀδύνατον δ' ἔπος ἐκβαλεῖν
κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς,
δόλιον ἀστόν· ὅμως μάν,
σαίνων ποτὶ πάντας, ἄγαν
πάγχυ διαπλέκει.
οὔ οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἴη
φιλεῖν· ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅ-
τ' ἐχθρὸς ἐών, λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι.
ἄλλ' ἄλλοτε πατέων, ὁδοῖς σκολιαῖς.
ἐν πάντα δὲ νόμον, εὐθύγλωσ-
σος ἀνὴρ προφέρει
παρὰ τυραννίδι· χὡπόταν ὁ
λάβρος στρατός, χ' ὤταν πόλιν οἱ σοφοί
τηρέοντι. χρὴ δὲ πρὸς
θεὸν οὐκ ἐρίζειν.

Ἐπῳδός, κῶλ. ιδ.

ὃς ἀνέχει τοτὲ μὲν τὰ κείνων,
τοτὲ δ' αὖθ' ἑτέροις ἔδω-
κε μέγα κῦδος. ἀλλ' οὐ-
δὲ ταῦτα νόον ἰαίνει φθονερῶν· στάθμας

ὑπὸ φαυλίας περιτειχίζεται. Ἀδύνατον δ' ἔπος. ἀδύνατον δέ ἐστι τὸν διαβάλλοντα ἐν ἀγαθοῖς ὄντα ἀνθρώποις εἰπεῖν τι ἰσχυρόν. ἀσθενὲς γὰρ λέγει. μᾶλλον δὲ ἀδύνατόν ἐστι, τὸν δόλιον ἄνδρα πεῖσαί τινα συνετόν.
Ὅμως μάν. ὅμως πάντας κολακεύων ὁ δόλιος ἀνήρ, ὑπὸ πολὺ καλῶς διανύει τὸν βίον, ἀποκνύντινα ποιῶν.
Φίλον εἴη, φιλεῖν. εἴη μοι, τοῖς μὲν φίλοις τῶν ἀνθρώπων, φιλεῖν. Ποτὶ δ' ἐχθρόν. πρὸς δὲ τὸν ἐχθρόν, λύκου τρόπον ὑποδραμοῦμαι· καὶ τὰ ἴχνη αὐτοῦ, ὡς λύκος φυλάξω, ἔπειτα ἄλλοτε ἄλλο βαίνων· οἱονεί, ὑποπατῶν αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσι, καὶ βλάπτων αὐτόν, οὐκ ἐκ τοῦ φανεροῦ, ἀλλὰ λεληθότως. Ἄλλως. μὴ πρὸς πάντας εἴη μοι σαίνειν φησί, καὶ φίλοις καὶ ἐχθροῖς· ἀλλὰ τὸν μὲν φίλον σαίνειν. τὸν δὲ ἐχθρόν, ὑποτηρήσω, ἵνα μετέλθω καθάπερ λύκος, ἐνεδρεύων οὐκ εὐθείαις, ἀλλὰ σκολιαῖς ὁδοῖς. τουτέστιν, οὐχ ἑνὶ τρόπῳ, ἀλλὰ παντοῖος ἔσομαι. Ἐν πάντα δὲ νομόν. ἐπειδὴ τρεῖς φησι πολιτείας εἶναι, δημοκρατίαν, ἀριστοκρατίαν, καὶ βασιλείαν, κατὰ πᾶσαν ἀρχὴν ὁ ἀθυρήμων καὶ παρρησιαστικός, ὁ μὴ ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ νοῶν, κρείττων ἐστίν· ἐάν τε βασιλεία, ἐάν τε ἀριστοκρατία, καὶ ἐν δημοκρατίᾳ, ὅταν τὴν πόλιν οἱ σοφοὶ καὶ ἄριστοι διοικῶσι· προφέρει γὰρ οὐχ ὑποκρινόμενος. Χρὴ δὲ πρὸς θεόν. προσήκει μὴ φιλονεικεῖν πρὸς τὸ δαιμόνιον· ἀλλ' ἅπερ ἂν διδῷ, ταῦτα καὶ φρονεῖν. πολλάκις γὰρ τὰ τούτων ὑψοῖ, ἄλλοτε δέ, τὰ τῶν ἑτέρων ἄλλοις ἔδωκεν. Ἄλλως. οἱ διαβάλλοντές φησι τοῖς θεοῖς ἐρίζουσιν. οὐδεὶ γοῦν θεοῖς ἀντιβαίνειν. κἀγὼ δέ φησι τὰ νῦν εἴξω τῷ βακχυλίδῃ παρὰ θεῶν εὖ πράττοντι, καὶ οὐκ ἀντιβήσομαι τῇ προαιρέσει ὑπὸ πλεῖστον. Ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα. ἐπεὶ προείρηκεν ὅτι τὸν μέν, ὁ θεὸς ὑψοῖ, τὸν δέ, καταστρέφει, καὶ οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ τάξει τὰ πράγματα μένει, φησὶν ὅτι, οὐδὲ ταῦτα τοὺς φθονεροὺς καὶ διαβόλους κινεῖ, εἰς τὸ ἀπέχεσθαι τοῦ πρὸς τοὺς πέλας φθόνου, καὶ λογίζεσθαι ὡς οὐ παραμενεῖ αὐτοῖς, ἡ νῦν δοκοῦσα παρεῖναι εὐτυχία. Ἄλλως. οὐκ ἰαίνει οὖν φησι ταῦτα καὶ οὐ πρὸς πάθη ποιεῖ τὸν νοῦν αὐτῶν, ἵνα παύσωνται διαβάλλοντες. Στάθμας δέ τινος. οἱ σταθμώμενοι δὲ πολλὰ καὶ περιγράφοντές μεγάλα τινὰ μέλλοντα αὐτοῖς ἔσεσθαι, προσσυνήθησαν πρὶν τυχεῖν ὧν ἐπιζητοῦσι καὶ ἐλπίζουσιν. ἡ δὲ ἀναφορά, πάλιν εἰς βακχυλίδην.

στρ. δ'. κῶλ. ιε'.

καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ
πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμώμη-
τον. οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν
τέρπεται ἔνδοθεν,
οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ
βροτῶν, ἄμαχον κακὸν
ἀμφοτέροις, διαβολιᾶν ὑποφάτιες,
ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
κέρδει δὲ, τί μάλα τοῦτο κερ-
δαλέον τελέθει;
ἅτε γὰρ ἐνάλιον πόνον ἐ-
χοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας, ἀβά-
πτιστός εἰμι, φελλὸς ὥς,
ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας →

οι ὥσπερ ὁ πίθηκος δοκεῖ καλὸς εἶ-
ναι τοῖς παισὶ φαῦλος ὤν, οὕτω καὶ ὁ
βακχυλίδης παρὰ παισὶν ἄφρασιν
εὐδοκιμεῖ που. παρὰ δὲ σοὶ σοφῷ ὄντι,
πίθηκος ἔστω. ἢ οὕτως. ὡς ὁ πίθηκος ἀ-
κούων παρὰ τῶν παίδων ὅτι καλός
ἐστιν ἐπαίρεται, οὕτω καὶ οἱ μάταιοι τῶν
ἀνθρώπων ἐπαίροντα καὶ καυχῶνται.
ὅπερ τοῖς φρονοῦσιν οὐχ ἁρμόζει, ἀλλ'
ἐν ὡς καθ' ἀλήθειαν οὐκ ἐπαινοῦνται.
μή ποτε οὖν χαριέστερον οὕτως ἀκού-
ειν. θρασυδαῖός τις ἐχθρὸς ἦν πινδά-
ρου. ἱέρων δὲ ἐπεπολεμήκει θήρωνι
τῷ θρασυδαίου πατρί. εἰκὸς οὖν δια-
βεβλῆσθαι τὸν πίνδαρον τῷ ἱέρωνι. ὅ-
θεν ἀπολογούμενος εἰς τοῦτο, πᾶσαν
ἀναφέρει παραίνεσιν. Ὁ δὲ ῥαδάμαν-
θυς φησὶ διὰ τὸ μὴ εὐεξαπάτητος εἶ-
ναι, σοφὸς ὑπείληπται. καὶ σὺ οὖν ὦ ἱέρων, διαβολῇ μὴ πείθου, σοφὸς ὤν. μηδέ τε μὴν πι-
θηκισμοῖς, ὅ ἐστιν ἀπάταις. ὁ δὲ λόγος, παραινετικός ἐστιν ἱέρωνι. ὅτι οὐ προσήκει σε κο-
λακεύοντι πείθεσθαι. οἱ γὰρ τοιοῦτοι φιληδεῖς εἰσι παιδί. τελείας γε μὴν, οὐκέτι. ὁ γάρ τοι
ῥαδάμανθυς ἔνδοξος γέγονεν, ὅτι ἄψεκτον εἶχε τὸν λογισμὸν, καὶ οὐδαμῶς ταῖς ἀ-
πάταις ἐτέρπετο τὴν ψυχήν. οἷα μάλιστα ταῖς τῶν κολάκων καὶ ἀπατεώνων ψυχαῖς εἴω-
θε παρακολουθεῖν. Οἷα ψιθύρων. ψιθύρους τοὺς κόλακας λέγει καὶ ἀπατεῶνας. παρὰ
τὸ ἠρέμα ὑποψιθυρίζειν. ὁ δὲ λόγος, γνωμικός. ἀκαταμάχητον κακὸν, τὸ τῶν κολάκων
φῦλον. τὸ δὲ ἄμαχον κακὸν, δύναται συνάπτεσθαι τῷ ἀμφοτέροις. ἵν' ᾖ, οἱ ψίθυροι, ἄ-
μαχον κακόν εἰσι τοῖς ἀμφοτέροις, τῷ τε διαβαλλομένῳ, καὶ τῷ πρὸς ὃν διαβάλλουσιν.
ὑποφάτιες δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἑρμηνευταὶ, καὶ διάβολοι. παρὰ τὸ φατίζειν, καὶ λέγειν. Ὀργαῖς
ἀτενές. τὸ ὀργαῖς, ἀντὶ τοῦ, τρόποις. διὰ δὲ τούτου, τὸ ὁμοιότατον δηλοῖ. καθόλου γὰρ
τοῖς τῶν ἀλωπέκων τρόποις εἰσὶν ὅμοιοι. Κέρδει δὲ τί μάλα τοῦτο. ἐρωτηματικὸς ὁ λό-
γος. τί γὰρ φησιν αὐτοῖς τοῦτο τὸ κατηγορεῖν ἐπικερδὲς τυγχάνει; ὁ αὐτὸς καὶ ἐν ἄλλοις.
Ἀκέρδεια λέλογχε, θαμινὰ κακηγόρους. τὸ δὲ διαβάλλειν οὐδὲν ἐπικερδὲς ἔχει. Ἄλλως.
τί αὐτοῖς κέρδος ἐστὶ, τὸ διαβάλλειν ἐμέ. Ἅτε γὰρ ἐνάλιον. ἐγὼ γὰρ ὡς φελλὸς ἁλιευτι-
κοῦ δικτύου, αὐτοῦ ὄντος ἐν βάθει, ἐπιπλέω καὶ οὐ βαπτίζομαι. ὡς ὑπὸ ἄλλου σκεύους βαρύ-
νεται ὁ φελλὸς καὶ οὐ δύνει, οὕτω κἀγὼ ἀβάπτιστός εἰμι ὡς ὁ φελλός. ἐκεῖνοι μὲν οὖν φησι
κατηγοροῦσί μου. ἐγὼ δὲ ὥσπερ σαγήνης πονούσης, καὶ βάθος λαβὸν ἐχούσης κατὰ τοῦ
πελάγους, ἀβάπτιστός ἐστιν ὁ φελλὸς, καὶ ἐπινήχεται ὑπὲρ τὴν τῆς θαλάσσης ἐπιφάνει-
αν, ἀβαπτίστου φύσεως ὤν, οὕτω κἀγὼ ταῖς τῶν ἄλλων κατηγορίαις, ἀβάπτιστός εἰμι. ἑτέ-
ρας σκευῆς οὔσης πρὸς τὴν σαγήνην τὸν φελλόν. ὁ φελλὸς δὲ, καὶ ἀρσενικῶς καὶ θη-
λυκῶς κλίνεται. Ὑπὲρ ἕρκεος ἅλμας. τῆς θαλασσίας ἐπιφανείας. ὅτι τῇ ἑαυτῆς

μέλος, ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται·
τὸ καστόρειον
δ' ἐν αἰολίδεσσι χορδαῖς
θέλων, ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου
φόρμιγγος ἀντόμενος.
γένοιο δ' οἷος ἐσσὶ μαθὼν, καλός τοι
πίθων παρὰ παισὶν αἰεί.

Τὸ καστόρειον δ' ἐν αἰολίδεσσι χορδαῖς. τὸ δὲ ὑπορχηματικὸν μέλος. τὸ αἰολικῷ ῥυθμῷ συντεταγμένον, ὅπερ ὡς χάριν καὶ προῖκα σοι διεπεμψάμην, ἀπαντήσας τῷ μέλει, δηλονότι τῷ καστορείῳ, καὶ ὑποδεξάμενος αὐτὸ τὸ μέλος διὰ τῆς ἑπταχόρδου λύρας, ἑκὼν ἐπιθεώρησον· αὐτίτου, κροῦσον καὶ δοκίμασον τὸ μέλος, εἰ μὴ εὐρύθμως ἄδεται, ἢ γέγραπταί σοι. ἐν αἰολίδεσσι δὲ χορδαῖς, ἤγουν βοιωτίαις. ἐκεῖθεν γὰρ ὁ πίνδαρος. ἐπεὶ οἱ αἰολεῖς κιθαρῳδοί, τὸ δὲ μέλος αἰολικῷ ῥυθμῷ συνέταξε. τοιοῦτόν ἐστι, καὶ τὸ αἰολεὺς ἔβαινε, δωρίας κέλευθον ὕμνων. ἰστέον δὲ ὅτι τὸν ἐπινίκιον ἐπὶ μισθῷ συντάξας ὁ πίνδαρος, ἐκ περιττοῦ συνέγραψεν αὐτῷ προῖκα ὑπόρχημα. οὗ ἡ ἀρχή, Σύνες ὅ τι λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε. ὁ δὲ καστόρειον εἶπε, διὰ τὸ τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν κατ' ἐνίους τοὺς διοσκούρους εὑρεῖν. ὀρχηστικοὶ γάρ τινες οἱ διόσκουροι. ὁ δὲ ἐπίχαρμος, τὴν ἀθηνᾶν φησι τοῖς διοσκούροις τὸν ἐνόπλιον νόμον ἐπαυλῆσαι. ἐξ ἐκείνου δὲ τοὺς λάκωνας, μετ' αὐλοῦ τοῖς πολεμίοις προσιέναι. τινὲς δὲ, ῥυθμόν τινά φασι τὸ καστόρειον. χρῆσθαι δὲ αὐτῷ τοὺς λάκωνας, ἐν ταῖς πρὸς τοὺς πολεμίους συμβολαῖς. διέλκεται δὲ ἡ τῆς πυρρίχης ὄρχησις, πρὸς ἣν τὰ ὑπορχήματα ἐγράφησαν. ἔνιοι μὲν οὖν φασι πρῶτον κούρητας τὴν ἐνόπλιον ὀρχήσασθαι ὄρχησιν. αὖθις δὲ πύρριχον κρῆτα συντάξασθαι. θαλήταν δὲ πρῶτον τὰ εἰς αὐτὴν ὑπορχήματα. σωσίβιος δὲ, τὰ ὑπορχηματικὰ πάντα μέλη, κρητικὰ ἀξιοῖ λέγεσθαι. ἔνιοι δὲ, οὐκ ἀπὸ πυρρίχου τοῦ κρητὸς τὴν πυρρίχην ὀνομάζεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ πύρρου τοῦ ἀχιλλέως παιδὸς, ἐν τοῖς ὅπλοις χρησαμένου. ἐν τῇ καθ' εὐρυπύλου τοῦ τηλέφου νίκῃ. ἀριστοτέλης δὲ, πρῶτον ἀχιλλέα ἐπὶ τῇ τοῦ πατρόκλου πυρᾷ τῇ πυρρίχῃ φησὶ κεχρῆσθαι, ἣν παρὰ κυπρίοις φησὶ πρύλιν λέγεσθαι. ὥστε παρὰ τὴν πυρὰν, τῆς πυρρίχης τὸ ὄνομα θέσθαι. ὁ δὲ νοῦς, τὸ δὲ καστόρειον μέλος, τὸ ὑπορχηματικὸν, τὸ αἰολικῷ ῥυθμῷ συντεταγμένον, ὑποδεξάμενος διὰ τῆς ἑπταμίτου κιθάρας, ἑκὼν ἐπιθεώρησον, αὐτίτου, κροῦσον καὶ δοκίμασον εἰ εὐρύθμως γέγραφα. Γένοιο δ' οἷος ἐσσὶ μαθών. μαθὼν δὲ ἐξ ὧν ἔγραψά σοι οἷος εἶ, ἢ ἐπισκεψάμενος δὲ τὸν ἀποσταλέντα σοι ὕμνον, διαμένων τοῦ ἐξ ἀρχῆς τρόπου ἴσος, καὶ μὴ μεταβληθῇς τὴν προαίρεσιν ὑπὸ τῶν κολακευόντων σε. ἢ μαθὼν τὸ γεγραμμένον, γίνου οἷος εἶ σοφὸς, καὶ σύνες ὅπερ οἱ παῖδες εἰώθασι λέγειν, πίθων καλὸς, πρὸς τὸν πίθηκον οὐκ ὄντα καλόν. Ἄλλως δὲ ἐχρῆν. μαθὼν γοῦν τοῦτό φησι, γίνωσκε τί οἷος εἶ. ἀνοίκειον γάρ ἐστι τὸν μὲν πίθηκον παρὰ τοῖς παισὶν ἀεὶ εἶναι καλὸν, τοὺς δὲ συνετοὺς ἄνδρας ἐξ ἀρετῆς εἰς κακίαν μεταπίπτειν. ἢ οὕτως, μὴ πείθου ταῖς τῶν κολάκων ἀπάταις. μὴ δὲ λέγεσθαι μὲν σοφὸς βούλου, τῷ δὲ πράγματι εἶναι ἄσοφος, ὥσπερ ὁ πίθων. ὡς γὰρ παρὰ τοῖς παισὶ καλός ἐστιν ὁ πίθηκος, οὕτω παρὰ τοῖς ἄφροσι καὶ κόλαξιν, οἱ ὑπερέχοντες λέγονται σοφοὶ, καὶ πάντα ἔχειν τὰ ἀγαθά. δεῖ δὲ αὐτοῖς μὴ πιστεύειν, ἀλλὰ τοῖς βελτίοσι καὶ σοφοῖς. ταῦτα δὲ αἰνίττεται εἰς βακχυλίδην. εὐδοκιμῆσαι γὰρ αὐτόν φασι παρὰ ἱέρωνι. ἢ οὕτως. οἷον παρὰ τοῖς παισὶ μὲν δοκεῖ καλὸς εἶναι ὁ πίθηκος, παρὰ δὲ τοῖς ἀνδράσιν οὐκέτι. γινώσκεται γὰρ ἀκριβῶς τὸ ζῶ-

μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν
καὶ στρατοῦ. εἰ δέ τις
ἤδη κτεάτεσσί τε, καὶ περὶ τιμᾷ,
λέγει ἕτερόν τιν' ἀν'
ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον,
χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά.
εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι
στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ
κελαδέων. νεότατι μὲν, ἀ-
ρήγει θράσος δεινῶν πολέμων. ὅθεν
φαμὶ καὶ σὲ, τὰν ἀπεί-
ρονα δόξαν εὑρεῖν —

Ἐπῳδ., κῶλ. ιδ'.

τὰ μὲν, ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρε-
σι μαρνάμενον. τὰ δ', ἐν
πεζομάχαις. βουλαὶ
δὲ πρεσβύτεραι, ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος,
ποτὶ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖ-
ρε. τόδε μὲν κατὰ φοίνισσαν ἐμπολὰν

πλειστικέ. τουτέστι, πάντων ἔχοι τὴν κυριότητα. ἢ ὅτι κυριεύεις πάντων. Εὐστεφάνων δὲ, ἤγουν ὑψηλῶν, ἢ εὖ τετειχισμένων. στέφανος γὰρ πόλεώς ἐστι, τὸ τεῖχος. Εἰ δέ τις ἤδη. εἰ δέ τις πλούτῳ καὶ τιμῇ φησιν, ἕτερόν τινα τῶν καθ' τὴν ἑλλάδα τῶν πρὸ τούτου μείζονα, καὶ ἀξιολογώτερον λέγει γεγενῆσθαι, κούφῃ καὶ ματαίᾳ φρενὶ διαπλέκει καὶ μάχεται. ἤτοι, ἀνόητός ἐστι, καὶ ἀναίσθητος. Εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι. ἤδη δὲ ὁρμήσω ἀνθηρῶς ἀνυμνήσων, τὴν ἀρετὴν τοῦ ἱέρωνος. Ἢ οὕτως. ἀλλὰ τὸν ἀνθηρὸν στόλον λέγων τὴν ἀρετὴν τοῦ ἱέρωνος, διὰ τοὺς στεφάνους, ἢ διὰ τὸ περὶ ἰξίονος προειπεῖν, μεταβὰς νῦν φησιν ἀλλὰ τὴν εὐανθῆ ὁδὸν ὁρμήσω. ἐπειδὴ γὰρ περὶ λοιδοριῶν διεξῆλθε, καὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς δυσφημίας, φησὶν ὅτι ἐπὶ εὐανθεστέραν ὁδὸν λόγων ἀναβήσομαι, καὶ ὑμνήσω τὸν ἱέρωνα, περὶ τῆς ἀρετῆς λέγων τῆς σῆς. ἡ δὲ μεταφορὰ τοῦ εὐανθῆ στόλον, ἀπὸ τῶν πλεόντων ἡδέως. Νεότατι μέν. τῇ νεότητι μὲν βοηθεῖ ἡ περὶ τὸ πολεμεῖν θρασύτης. τοῦτο δὲ ἐν τῷ καθόλου, γνωμικῶς ἀναπεφώνηκεν. ὅθεν φημὶ καὶ σὲ δοξασθῆναι, ἐκ τῶν πολέμων δηλαδὴ τῶν σοὶ κατορθωμένων διὰ τὴν νεότητα. τοῦτο δέ φησι, παρ' ὅσον, νέος ὢν ὁ ἱέρων, σὺν γέλωνι τῷ ἀδελφῷ, τοὺς κατὰ σικελίας πολέμους διήνεγκε. τὸ δὲ ὅθεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς θρασύτητος τῆς περὶ τοὺς πολέμους. Βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι, ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος. οἷον, ὑπὲρ τὴν νεότητα βουλεύῃ. καὶ σοφοκλῆς ἐν τῷ τρωΐλου. Τὸν ἄνδρα παῖδα δεσπότης ἀπώλεσα. παῖδα μὲν τῇ ἡλικίᾳ, ἄνδρα δὲ τῷ φρονήματι. τοῦτο δὲ εἶπεν ὁ πίνδαρος, ὅτι ἐν τῇ νεότητι μὲν, πολεμικὸς ἦν ὁ ἱέρων. ἐν ἡλικίᾳ δὲ, εὔβουλος. ὁ δὲ νοῦς, αἱ δὲ σαὶ γνῶμαι, καίτοι ἀκμαίου ὄντος, συνεταί εἰσι. διὸ ἀκίνδυνόν μοι παρέχουσιν αἱ σαὶ γνῶμαι, τὸ ἐγκωμιάζειν σε. Ἢ οὕτως. ἀκίνδυνον ἐμοὶ τῷ τοὺς ἐπαίνους παρέχοντι, πρὸς πάντα λόγον σε ἐπαινεῖν. οἷον, οὐκ ἐλεγχθήσομαι, ὑπό τινος ὡς ψευδῶς σε ἐπαινῶ, ἃ γὰρ ἔχεις, ταῦτα καὶ λέγω. Τόδε μὲν κατὰ φοίνισσαν ἐμπολάν. οἷον κατὰ κερδαλέᾳ πράσει. οἱ γὰρ φοίνικες πάλιν κάπηλοι. καὶ σοφοκλῆς. Ὢ νὺν ἔδου καὶ πρίασθ' ὡς φοῖνιξ ἀνὴρ, σιδώνιος κάπηλος. καὶ ὁ κωμικός. Εὐθὺς φοινικίζομαι. τῇ μὲν, δίδωμι χειρί. τῇ δὲ, λαμβάνω. τοῦτο δὲ εἶπεν ὁ πίνδαρος, παρ' ὅσον διὰ μισθοῦ συνέταξε τὸν ὕμνον τῷ ἱέρωνι. ἔστι δὲ ὃ λέγει, τοιοῦτον. τοῦτο μὲν τὸ μέλος καὶ οὗτος ὁ ἐπινίκιος, κατὰ τὴν τῶν φοινίκων ἐμπορίαν ᾄδεται. ἤτοι λαβὼν παρὰ σοῦ μισθόν, τοῦτο τὸ μέλος διὰ τῆς λευκῆς θαλάσσης παραπέμπομαί σοι.

θεὸς ὃ, καὶ πτερόεντ' αἰ-
ετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖ-
ον παραμείβεται
δελφῖνα· καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε
βροτῶν· ἑτέροισι δὲ
κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'· ἐμὲ δὲ χρεὼν,
φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.
εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν, τὰ πόλ-
λ' ἐν ἀμαχανίᾳ,
ψογερὸν ἀρχίλοχον, βαρυλό-
γοις ἔχθεσι πιαινόμενον· τὸ πλου-
τεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου
σοφίας, ἄριστον.

Ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευ-
θέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν
πρύτανι κύριε, πολλᾶν

αἰετόν· τοῦτο δὲ γνωμολογεῖ διὰ τὸν ἱέρωνα. ἐπειδὴ ὁ ζεὺς τὴν νεφέλην τῇ ἥρᾳ ἴσχυσεν ἀπεικάσαι. Θεὸς ὃ, καὶ πτερόεντ'. ἐπεὶ τῶν ζώων τὰ μέν ἐστι χερσαῖα, τὰ δὲ θαλάσσια, τὰ δὲ μετάρσια, ἀφ' ἑκάστου εἴδους τῶν τριῶν, ἓν παρέλαβε τὸ κρατιστεῦον. τὸν αἰετὸν οὖν φησι τὸν βασιλέα τῶν πτηνῶν ὁ θεὸς καταλαμβάνει, καὶ παραλάσσει. ὁ δελφὶς δὲ, δοκεῖ τῶν ἐναλίων προέχειν καὶ ταχύτατος εἶναι. καὶ τοῦτον δὲ παραμείβεται. καὶ ὁ ἄνθρωπος προέχει τῶν ἐπιγείων. καὶ τοῦτον ὑψηλοφρονοῦντα, καὶ καυχώμενον, κατακάμπτει ὁ θεὸς καὶ καταπαλαίει. τοῖς δὲ ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων, ἀγήραον καὶ ἄφθαρτον εὐδοξίαν ἀπένειμεν.

Δάκος ἀδινόν. ἰδίως τὸ δάκος ἀδινὸν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ κακόν. βούλεται δὲ λέγειν, ἐμὲ δὲ φεύγειν δεῖ τὰς κακαγορίας. τουτέστι τὸ κατηγορεῖν τινῶν. αἰνίττεται δὲ εἰς βακχυλίδην. ἀεὶ γὰρ αὐτὸν τῷ ἱέρωνι διέσυρεν.

Εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐών. εἶδον σαφῶς ἐν ἀπορίᾳ βίου τὸν ἀρχίλοχον καθεστῶτα, διὰ τὴν λοιδορίαν, πάντων αὐτὸν ἀποστρεφομένων. τὸν γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τοιούτοις ἔχθεσι πιαινόμενον, βαρὺν ἐπιφέρουσιν αὐτῷ τὸν λόγον. Δύναται δὲ καὶ ἑτέρως διαιρεῖσθαι. ἵνα διὰ μὲν τοῦ πόλλ' ἐν ἀμηχανίᾳ ψογερὸν ἀρχίλοχον, νοήσωμεν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ψεγόμενον τὸν ἀρχίλοχον, ἐπεὶ βαρυλόγοις ἔχθεσιν ἐπιαίνετο καὶ ἔχαιρεν, εἰς λοιδορίαν ἀνθρώπων κακομηχανῶν, τῇ ποιήσει καταχρώμενος. Ἢ οὕτως. εἶδον τὸν ἀρχίλοχον πιαινόμενον λόγοις ψογεροῖς ἐν ἀπορίᾳ. ψογερὸς γὰρ ἦν. Τὸ πλουτεῖν δέ. τὸ δὲ ἐπιτυγχάνειν πλούτου μετὰ σοφίας, ἄριστόν ἐστιν. Ἢ οὕτω. τὸ εὐπορεῖν σοφίας σὺν εὐτυχίᾳ, ἄριστον. τοῦτο δὲ ἐπὶ ἱέρωνος ἀκουστέον. ἀπέστρεψε γὰρ εἰς τοῦτον τὸν λόγον. καὶ φησὶν, ὃ σὺ ἔχεις σὺν εὐτυχεῖ πότμῳ σοφίας, ἄριστόν ἐστι. Ζητεῖται δὲ, πῶς τὸ πλουτεῖν σοφίας λέγεται ἄριστον, σοφία γὰρ πλούτου κρείττων. μήποτε οὖν, οὐχ εἴρηται συγκριτικῶς τοῦ πλούτου τοῦ πρὸς τὴν σοφίαν συγκρινομένου. ἐχρήσατο γὰρ αὐτοῦ οὐχ ὑποθετικῇ τῇ λέξει τῷ ἄριστον· ἀλλὰ συγκριτικῇ τῷ ἄρειον. ἄρειον μὲν τόδε, τοῦδε. ἄριστον δὲ ἐπὶ πολλῶν. δῆλον οὖν ὅτι, τὸ πλουτεῖν τέτακται οὐ κυρίως ἐπὶ τοῦ νοουμένου κατὰ τὸν βίον πλούτου. οἷον περιουσιάζειν χρήμασιν, ἀλλὰ μεταφορικῶς τὸ εὐθύνειν καὶ περιουσιάζειν ἐν πότμῳ σοφίας, ἄριστόν ἐστιν. οἷον, τὸ τῇ σοφίᾳ πλουτεῖν, ἄριστον. ἀρίσταρχος δὲ οὕτως. οἷον εἴ τις λέγει εὐποτμώτατός ἐστιν ὁ πλούτου καὶ σοφίας ἅμα τυγχάνων. Τὺ δέ. τοῦτο πρὸς τὸν ἱέρωνα εἶπε. σὺ δὲ ἐλεύθερος ὢν ὦ ἱέρων, ἐν ἐλευθέρᾳ τῇ φρενὶ τὴν ἀρετὴν ἔχων καὶ τὴν σοφίαν ἣν προεῖπε, καὶ πλοῦτον, δύνασαι καὶ ἑτέροις πεπαρεῖν. ἤγουν, πορίζειν καὶ παρασκευάζειν. ἢ παρασχεῖν, καὶ πλουσίοις ἀποδεῖξαι. Πρύτανι κύριε. κυριωτικὲ καὶ

ξαν τ' ἀγγελίαν. ἄνευ δ' οἱ χαρίτων, τίκε
γόνον ὑπερφίαλον,
μόνα καὶ μόνον· οὔτ' ἐν ἀνδρά-
σι γερασφόρον, οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις·
τόν, ὀνύμαξε τράφοισα κένταυρον, ὃς
ἵπποισι μαγνη-
τίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν πα-
λίου σφυροῖς· ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς
θαυμαστὸς ἀμφοτέροις,
ὁμοῖοι τοκεῦσι· τὰ ματρόθεν μέν,
κάτω· τὰ δ' ὕπερθε, πατρός —

στροφή, γ'. κῶλ. ιε.

θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσ-
σι τέκμαρ ἀνύεται.

χαρίσασθαι. ἀρίσταρχος δὲ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς νῦν ὑπὸ τῆς νεφέλης ὑφίστησι τὸν λόγον τῆς τῷ ἰξίονι συνευνασθείσης. Ἄνευ δ' οἱ χαρίτων. οἷον, τὸν ἄχαριν γόνον. ἄχαρις γὰρ ἦν τις καὶ ἄγριος, ὁ νεφέλης καὶ ἰξίονος κένταυρος. ἰστέον δὲ ὅτι, ἐκ νεφέλης καὶ ἰξίονος, συνίστησιν ὁ πίνδαρος τοὺς διςώμους κενταύρους. ἐκείνοις μὲν γάρ φησι τεκεῖν τοιοῦτον γόνον, ὃς οὔτε ἐν ἀνθρώποις οὔτε ἐν θεοῖς τιμὴν εἶχεν. ὄνομα δὲ αὐτῷ φησιν εἶναι κένταυρον. τοῦτον δὲ ἐν μαγνησίᾳ τῇ θρακικῇ ἵπποις μιγνύμενον, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ ἀσίᾳ ἑτέρα μαγνησία, τοὺς διφυεῖς γεννῆσαι κενταύρους. ὥστε καὶ ἐκείνοις καθὸ τὸ γενικὸν ὄνομα ὀνομασθῆναι κενταύροις, ἀπὸ τῆς τοῦ πατρὸς ὀνομασίας. ἄλλοι γε μήν, οἱ τὸν ὅλον μῦθον παρεγκεχειρήκασιν, ὡς οὐ διφυῶν γεγονότων. λέλεγας γάρ φασι πρότερον αὐτοὺς προσαγορευομένους, διὰ τὸ ἀρχηγετῆσαι τοὺς ἵππους, προσαγορευθῆναι ἱπποκενταύρους. οἱ δέ, ὅτι ἵπποις κέλησιν ἐπιχειρηθέντες, πρῶτοι πάντων τοῦτο διεπράξαντο. Μόνα καὶ μόνον. αὐτή τε, μονόμετρον καὶ ξένον τὴν φύσιν. οἱ δέ, αὐτὴ τοῦ μόνον, καὶ οὐκέτι ἕτερον. οὐδεὶς γὰρ ἄλλος υἱὸς νεφέλης ἐγένετο. καὶ ἡ παρὰ τὰς ἄλλας νεφέλας μόνη ἔτικε κένταυρον. ἐγέννησεν οὖν φησι παῖδα ἡ νεφέλη τῷ ἰξίονι, οὔτ' ἐν ἀνθρώποις γέρας ἀποφερόμενον. ὅ ἐστι, τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως ξένον ὄντα, οὔτ' ἐν τοῖς τῶν θεῶν νόμοις τιμώμενον. ἢ τὸν οὔτε τῆς τῶν ἀνθρώπων μετέχοντα φύσεως, οὔτε τῆς τῶν θεῶν. Κένταυρον, ὃς ἵπποισιν. οὗτος κένταυρον ἄνδρα φησὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς νεφέλης καὶ τοῦ ἰξίονος. ὃν μιγνύμενον ταῖς ἵπποις ταῖς θεσσαλαῖς κατὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ πηλίου, γεννῆσαι τοὺς διφυεῖς κενταύρους. τὰ μὲν κάτω, ἐμφερεῖς τῇ μητρί. τὰ δ' ἄνω τῷ πατρί. Ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς θαυμαστός. ἡ φράσις κατὰ σχῆμα. ἀπὸ πληθυντικοῦ γὰρ ἑνικὸν ἐπήγαγεν εἰπών, ἐκ δ' ἐγένοντο στρατός. καὶ ἔστι τοῦτο, ἐναντίον τῷ παρ' ὁμήρῳ. Ἡ πληθὺς ὑπὸ νῆας, ἀπὸ στρατοῦ ἀπονέοντο. καὶ πάλιν. Αἱ δὲ γυναῖκες. ἱστάμεναι, θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν, ἑκάστη. Ζητεῖται δέ. διατί εἰ ἐν μαγνησίᾳ τῆς θετταλίας οἱ κένταυροι ἐτράφησαν, πῶς ἐν φολόῃ τῇ ἀρκαδικῇ ἡρακλεῖ ἀντιτάσσονται; Καὶ ῥητέον ὅτι, πειρίθους ὁ ἰξίονος παῖς, καὶ δίας τῆς δηιονέως, ὡς ἂν οἰκειότατα ἔχων πρὸς τοὺς κενταύρους, τὴν τῶν γάμων ἑστίασιν ἐπιτελῶν, κέκληκεν αὐτούς. ἐπιλαθόμενος δὲ τῷ ἄρει θῦσαι, ἔσχε μηνιῶντα τὸν θεόν. καὶ οὕτως οἱ κένταυροι τῆς τῶν κρατήρων ἀφθονίας ἐμφορηθέντες κατὰ τὴν εὐωχίαν, ἑαυτοὺς οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν τῆς ἐμφύτου μανίας κατασχεῖν. ἀκράτου γὰρ οἴνου ἐμφορηθέντες, ταῖς τῶν λαπιθῶν γυναιξὶν ἀκολάστως ἐφώρμησαν. πολλῶν δὲ ἀναιρεθέντων ἐκ τῶν κενταύρων, οἱ περιλειφθέντες εἰς τὴν φολόην ἀπέφυγον, τὴν οὕτω κληθεῖσαν ἀφ' ἑνὸς τῶν κενταύρων. Θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσιν. ἐλπίδας νῦν τὰς φρένας φησὶ καὶ τὰς διανοίας. λέγει δὲ ὅτι, θεὸς ὅ, τι ἂν διανοηθείη, τοῦτο καὶ

ἥρως· ὅτι τ᾽ ἐμφύλιον αἷμα πρώ-
τιστος οὐκ ἄτερ τέχνας
ἐπέμιξε θνατοῖς·

Ἀντιστροφὴ, κώλ. ιε.

ὅτι τε μεγαλοκευθέεσ-
σιν ἔν ποτε θαλάμοις,
Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶ-
το. χρὴ δὲ καθ᾽ αὑτὸν αἰεὶ,
παντὸς ὁρᾶν μέτρον.
εὐναὶ δὲ παράτροποι, ἐς κακότατ᾽ ἀ-
θρόαν ἔβαλον· ποτὲ
καὶ τὸν, ἴκοντ᾽ ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων ἄϊδρις ἀνήρ.
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ
πρέπεν οὐρανιᾶν
θυγατέρι κρόνου, ἅντε δόλον
αὐτῷ θέσαν ζηνὸς παλάμαι, καλὸν
πῆμα. τὸν δὲ τετράκνα-
μον ἔπραξε δεσμὸν·

Ἐπῳδὸς, κώλ. ιδ.

ἑὸν ὄλεθρον· ὅγ᾽ ἐν δ᾽ ἀφύκτοι-
σι γυιοπέδαις πεσὼν,
τὰν πολύκοινον ἀνεδέ-

Οὐκ ἄτερ τέχνας. οὐ χωρὶς δόλου. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν βόθρον. σημειωτέον δὲ ὅτι, καὶ τοὺς δόλους, καὶ τὰς πανουργίας, τέχνας τινὲς ἐκάλουν. Εὐναὶ δὲ παράτροποι. παρατρόπους εὐνάς φησι, τὰς μοιχιδίους καὶ τοῦ δέοντος παρατετραμμένας. αἳ καὶ εἰς κακότητα ἐνέβαλον τὸν ἰξίονα. ἔνιοι δὲ γράφουσιν ἐς κακότητα ὀρθὴν, καὶ οὐχὶ ἀθρόαν. ἵν᾽ ᾖ εὐθεῖαν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὁδῶν. Χρὴ δὲ καθ᾽ αὑτόν. προσῆκόν ἐστί φησι, τῶν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν τὸ μέτρον σκοπεῖν, καὶ τούτων ἐπιθυμεῖν. καὶ μὴ τῶν ὑπὲρ δύναμιν ὀρέγεσθαι. ὅμοιον δὲ τοῦτο, τῷ παρὰ χίλωνος εἰς δελφοὺς ἐγγεγραμμένῳ. ὅπερ τινές φασι σωδάμου εἶναι. Εἶδος γάρ. τὸ γὰρ εἶδος ἡ νεφέλη ὁμοία ἦν τῇ ὑπερεχούσῃ τῆς οὐρανίου κρόνου θυγατρί. Ἅντε δόλον. ἥντινα νεφέλην ἰξίονι κατεσκεύασαν αἱ τοῦ διὸς τέχναι. Καλὸν πῆμα, ἤγουν ἀξίαν βλάβην. ὡς καὶ ἡσίοδος. Καλὸν κακόν. πῆμα δὲ καλόν φησι, τὴν νεφέλην. καλὸν μὲν, διὰ τὸ ὁμοιῶσθαι τῇ ἥρᾳ. πῆμα δὲ, ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα. Τὸν δὲ τετράκναμον. κνήμη ἐστὶν ἡ τοῦ τροχοῦ ῥάβδος, ἡ διήκουσα ἀπὸ τῆς χοινικίδος ἐπὶ τὸν κύκλον. αἱ δὲ ἁρμάτειοι τροχοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἑξάκνημοί εἰσιν· αἱ δὲ τῶν θεῶν, δι᾽ ὑπερβολὴν κόσμου παρὰ τῷ ὁμήρῳ, ὀκτάκνημοι εἶναι λέγονται. οἰκείως δὲ ὁ πίνδαρος τὸν τοῦ ἰξίονος τροχὸν, τετράκνημόν φησιν, ἵνα τοῖς μὲν δυσὶ ποσὶ τὰς δύο, ταῖς δὲ δυσὶ χερσὶ, τὰς δύο προσαρμόσῃ κνήμας. ἴσον ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν, ὡς εἰς τὴν δέσιν ἀμφοτέρων ἐξαρκεῖν, ποδῶν δηλονότι, καὶ χειρῶν. ὁ δὲ νοῦς, τὸν δὲ τετράραβδον, δεσμὸν ἤνυσε καὶ κατειργάσατο ὁ ἰξίων ἑὸν ὄντα δεσμὸν ὀλέθριον. Ἐν δ᾽ ἀφύκτοισι γυιοπέδαις. ἐν δεσμοῖς τοῖς τὰ γυῖα πεδοῦσι πεσὼν, τὴν πᾶσιν ἐγνωσμένην, κοινὰ γὰρ τὰ τοῦ ἰξίονος, ἢ τὴν ὠφέλιμον, ἀνεδέξατο ἀγγελίαν καὶ φήμην. ἣν δεδεμένος ἐν τῷ τροχῷ ἔλεγε. φημὶ δὲ, τὸ, ὅτι χρὴ τοὺς εὐεργέτας καλῶς ἀμείβεσθαι. τὸ δὲ ἄνευ δ᾽ οἱ χαρίτων, ἀντὶ τοῦ ἔξω συνουσίας. χαρίζεσθαι γὰρ κυρίως, τὸ συνουσιάζειν λέγεται. ὥσπερ θεόπομπος ἐν μήδῳ, εἰσάγει τὸν λυκαβηττὸν λέγοντα, Παρ᾽ ἐμοὶ τὰ λίαν μειράκια χαρίζεται τοῖς ἡλικιώταις. καὶ ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσιν, ἐκ μεταφορᾶς. Πολλῶν γὰρ ἤδη πειρασαμένων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι. καὶ σαπφώ. Μικρά μοι παῖς ἔμμεναι λιθόχαρις. ἡ μήπω δυναμένη διὰ τὴν ἡλικίαν

πόδας τοῦ ἰξίονος ὀξεῖς ἐνδέσμευσε καὶ τὸν τροχὸν ἀδίνητον παρεσκεύασε. ταύτης οὖν τῆς ἱστορίας νῦν ὡς παρὰ τῷ μνημονεύει ὁ πίνδαρος, ὡς προσήκει τοὺς εὐεργετήσαντας, βελτίοσιν ἀμείβεσθαι, καὶ μὴ τοῖς ἐναντίοις καταβλάπτειν. διὸ δὴ μυθικῶς φησὶ τῷ τροχῷ ὁ ἰξίων βοᾷ, ὅτι δεῖ τοὺς εὐεργετήσαντας ἀντευεργετεῖν. Ἔμαθε δὲ σαφές. ἔμαθε δὲ σαφῶς ὁ ἰξίων, ὅτι δεῖ τὸν εὐεργέτην ἀνταμείβεσθαι. παρὰ γὰρ τοῖς τοῦ κρόνου παισὶν, εὐμενῶς διατεθεῖσιν αὐτῷ, ἡδύν τι δεξάμενος βίον τὴν ἐν θεοῖς διατριβὴν, τὸν μακρὸν καὶ ὑπεραίροντα τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, ἐνεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν, ὅτι τῆς ἥρας ταῖς μαινομέναις φρεσὶν ἐπεθύμησεν. ἥντινα ἥραν, μόναι αἱ τοῦ διὸς κοῖται ἔλαχον.

παντᾷ κυλινδόμενον,
τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς,
ἀντ. β. κῶλ. ιε.
ἐποιχομένους τίνεσθαι.
ἔμαθε δὲ σαφές, εὐμενέ
σι γὰρ παρὰ κρονίδαις
γλυκὺν ἑλὼν βίοτον, μα
κρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον,
μαινομέναις φρεσὶν
ἥρας, ὅτ᾽ ἐράσσατο· τὰν, διὸς εὐναὶ
λάχον πολυγαθέες.
ἀλλά νιν ὕβρις ἐς αὐάταν ὑπεράφανον
ὦρσεν. τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ᾽ ἀνὴρ,
ἐξαίρετον ἔσχε μόχθον. αἱ
δύο δ᾽ ἀμπλακίαι,
φερέπονοι τελέθοντι. τὸ μὲν,

Ἐς αὐάταν. εἰς ἄτην καὶ βλάβην. αἰολικῶς δὲ τὸ αὐάταν προσέθηκεν. ἐκεῖνοι γὰρ ἐὰν ὦσι δύο φωνήεντα μεταξὺ, ἐντιθέασι τὸ υ, ὡς ἀντὶ τοῦ ἀὴρ, αὐὴρ, καὶ ἄως, αὔως. ὅτι δὲ σύμφωνον ἐστιν, οὐκέτι. Καὶ τάχα ἄν τις ἡμῖν ἀπορήσειε λέγων, πῶς τὸ ἄτη τοῦ τ ὄντος μεταξὺ, τὸ υ ἀνεδέξατο, εἴπερ τοῦτο γίγνεται, ὁπηνίκα σύμφωνον ἐστὶ μεταξύ; Καὶ φαμὲν ὅτι ἀπὸ συναιρέσεως γέγονεν. ἦν γὰρ ἀάτη. καὶ ὅμηρος. Πρέσβα διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται. ἀνάλογος οὖν εἰκότως κατ᾽ ἔκθλιψιν γέγονεν, ἀλλ᾽ οὖν διὰ τὸ ὑπάρχειν δυνάμει τὸ ἕτερον α, τὸ υ ἀνεδέξατο. ὁ δὲ νοῦς, ἀλλὰ αὐτὸν τὸν ἰξίονα ἡ ὕβρις εἰς ἄτην μεγίστην ἐνέβαλε. Τάχα δὲ παθών. ὅμηρος τὸ τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. ταχέως δὲ παθὼν καὶ τιμωρηθεὶς, τὸν πρέποντα αὐτῷ καὶ ἁρμόζοντα μισθὸν ἀνεδέξατο. ἐξαίρετον δέ φησι, τὸ ἐξηλλαγμένον. ἤτοι δὲ, ὅτι μέγας, ὃν οὐδεὶς ἄλλος ἔσχεν. οὐδεὶς γὰρ ἄλλος παραδίδοται οὕτως ἐπὶ τροχῷ κολαζόμενος. Αἱ δύο δ᾽ ἀμπλακίαι. τόν τε ἐμφύλιον φόνον, καὶ τὴν τῆς ἥρας ἐπιθυμίαν φησί. λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν τοῦ φόνου ἁμάρτημα συνέγνωσαν οἱ θεοί, τὸ δὲ δεύτερον οὐκέτι. φησὶν οὖν ὅτι αἱ δύο ἁμαρτίαι, φερέπονοί εἰσιν. οἱονεὶ, πόνον καὶ τιμωρίαν τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐπιφέρουσαι. τῶν οὖν δύο ἁμαρτημάτων διαίρεσιν ποιεῖται. καὶ φησὶν, ἰξίων ἐμφύλιον φόνον ἐνέμιξεν ἀνθρώποις. οἷον πρῶτος τὸν ἐμφύλιον φόνον ἐν ἀνθρώποις εἰργάσατο. δεύτερον δὲ, ὅτι ταῖς μεγάλαις καὶ ἀκατασκευάστοις θαλάμοις τοῦ διὸς, τὴν γαμετὴν ἥραν ἐπείρατι καὶ ἐνήδρευε. τὸ γὰρ ἐπειρᾶτο, ἀντὶ ἐνεργητικοῦ ἐστιν. σημαίνει δὲ, τὸ ἐνήδρευεν. οὕτω γὰρ καὶ πειρατὰς τοὺς κατὰ πέλαγος λῃστὰς λέγομεν. κυρίως δὲ, τοὺς ἐν ὁδῷ κακουργοῦντας. παρ᾽ ὃ δὴ, καὶ ὁδούρους αὐτοὺς λέγουσιν. εὐριπίδης ἐν ἀρχελάῳ. Ἔπαυσ᾽ ὁδούρους λιμένας. καὶ σοφοκλῆς ἐν αἰγεῖ. Πρὸς δὴ θ᾽ ὁδουρὸν ὅμως ἐξέβης λαθών.

ὃ τεὰν ποτίφρονα· σὲ δ᾽ ὦ Δεινομένειε παῖ,
Ζεφυρία πρὸ δόμων,
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει,
πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων,
διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ᾽ ἀσφαλές.
θεῶν δ᾽ ἐφετμαῖς,
Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα
βροτοῖς λέγειν, ἐν πτερόεντι τροχῷ

Σὲ δ᾽ ὦ Δεινομένειε παῖ. Ἀναξίλα τοῦ Μεσσήνης καὶ Ῥηγίου τυράννου Λοκροῖς πολεμοῦντος, Ἱέρων πέμψας Χρόμιον τὸν κηδεστὴν, διηπείλησεν αὐτῷ, εἰ μὴ καταλύσαιτο τὸν πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, αὐτὸν πρὸς τὸ Ῥήγιον στρατεύειν. οὗ δὴ πρὸς τὴν ἀπειλὴν ἐνδόντος, ἐν εἰρήνῃ διῆγον οἱ Λοκροί. ἐφ᾽ ᾧ ὡς οὖν ἔπαθον οἱ Λοκρίδες, ἤδη καὶ καθύμνουν τὸν Ἱέρωνα. ὁ δὲ νοῦς, αἱ ὑμνοῦσι μὲν τὸν Κινύραν αἱ Κύπριαι. σὲ δὲ ὦ Δεινομένεος παῖ Ἱέρων, αἱ ἀπὸ Ζεφύριαι παρθένοι προελθοῦσαι τῶν οἴκων, τῶν πολεμικῶν καμάτων ἐξ ἀπροσδοκήτου ἀπαλλαγεῖσαι, καὶ διὰ τὴν σὴν δύναμιν ἐλεύθερον βλέπουσαι. καὶ γὰρ Ἀναξίλας ὡς ἔφαμεν, καὶ Κλεόφρων ὁ τούτου παῖς, Ἰταλίας ὄντες τύραννοι, ὁ μὲν ἐν Μεσσήνῃ τῇ Σικελιωτικῇ, ὁ δὲ ἐν Ῥηγίῳ τῷ περὶ Ἰταλίαν, πόλεμον ἠπείλουν Λοκροῖς. διαπρεσβευσάμενος δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἱέρων, ἔπαυσε τοὺς Λοκροὺς τοῦ πολέμου. Θεῶν δ᾽ ἐφετμαῖς Ἰξίονα φαντί. ταῖς τῶν θεῶν δὲ ἐντολαῖς καὶ βουλήσεσι τὸν Ἰξίονα φησὶν ἡ Λοκρὶς παρθένος ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις βοᾶν, τῷ ταχεῖ τροχῷ πανταχοῦ δινούμενον· ὥστε τὸν εὐεργέτην προσηνέσιν ἀμοιβαῖς μετερχομένους, ἀμείβεσθαι. Ἄξιον δὲ εἰπεῖν, τίνος ἕνεκα τοὺς περὶ τὸν Ἰξίονα περιεμβέβληκε νῦν λόγους ὁ Πίνδαρος. εἰ γὰρ οἱ Λοκροί, ὑφ᾽ ὧν εὐεργετήθησαν ὑπ᾽ Ἱέρωνος ᾄδουσιν αὐτῷ, εἰς οὐδὲν ὁ Ἰξίων αὐτοῖς προσήκει. τότε γὰρ ἐχρῆν εἰς παράδειγμα αὐτὸν ἄγεσθαι, εἰ μή γε χάριτος οἱ Λοκροὶ ὡς περ ὁ Ἰξίων ἐμνημόνευσαν. Φαμὲν οὖν, ὅτι καθόλου παρακελεύονται αἱ Λοκρίδες τῷ Ἰξίονι λέγειν τοῖς ἀνθρώποις, ὡς τὸν εὐεργέτην προσήκει τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ἀμείβεσθαι. Τὸν δὲ Ἰξίονα, οἱ μὲν Ἀντίονος γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος· Φερεκύδης δὲ, Πείσωνος· ἔνιοι δὲ, Ἄρεος· οἱ δὲ, Φλεγύα· Ἀσκληπιάδης δὲ, ἐν τῷ τρίτῳ τῶν τραγῳδουμένων οὕτω γράφει. προστιθέασι δὲ ἔνιοι, ὡς καὶ μανεὶς ὁ Ἰξίων, ὡς καὶ Φερεκύδης. καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ τροχοῦ δὲ κόλασιν αὐτοῦ παρεγκεχειρήκασιν. ὑπὸ γὰρ δίνης καὶ θυέλλων αὐτὸν ἐξαρπασθέντα φθαρῆναί φασιν. οὗτος ἔγημε Δίαν τὴν Δηιονέως θυγατέρα. ἔθος δὲ τοῖς παλαιοῖς τῶν νυμφίων τοῖς πατράσι, δῶρά τινα ἐπάγειν, ὡς Ὅμηρος· πρῶθ᾽ ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι᾽ ὑπέστη, αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς. ὁ γοῦν Δηιονεὺς κατὰ τὸ σύνηθες, γήμαντα Ἰξίονα τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, τὴν τῶν δώρων εἰσεπράττετο δόσιν. ὁ Ἰξίων δὲ βιαζόμενος παρ᾽ αὐτοῦ καὶ ἀναγκασθεὶς, βόθρον διώρυξε. καὶ πληρώσας αὐτὸν πυρὸς, ὡς ἐπὶ εὐωχίαν ἐκάλεσεν. ὁ δὲ ἀπρονόητος ὢν τοῦ μηχανήματος, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν πυρὰν, εἴσω ἔπεσε καὶ κατεκαύθη. τοῦ δὲ μύσους μηδενὸς καθαρίζοντος τὸν Ἰξίονα, ἀποστραφέντων δὲ αὐτὸν καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, μόνος ὁ Ζεὺς οἰκτείρας αὐτὸν, ἐκάθηρε τοῦ φόνου, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν τοῦτον ἀνήγαγε. καὶ συνέστιον ἑαυτῷ ἐποιήσατο. ὁ δὲ Ἰξίων μὴ τῆς προτέρας ὥσπερ τοῦ Διὸς ἀπομνημονεύσας χάριτος, δευτέρῳ πάλιν ἐπιχειρεῖ ἁμαρτήματι. καὶ εἰς ἔρωτα τῆς Ἥρας κινηθεὶς, ἐπεχείρει ταύτῃ συμμίγνυσθαι. ὁ δὲ Ζεὺς καὶ τοῦτο μαθὼν, ὁμοίαν τῇ Ἥρᾳ νεφέλην ἐξετύπωσε, καὶ ἀνέπεμψεν· ἣν καὶ θεασάμενος Ἰξίων, συνεμίγνυτο αὐτῇ, καὶ ἄγριόν τινα καὶ ἀπρατὸ [illegible] ἐκ ταύτης [illegible], κένταυρον κατονομάσας. ὕστερον μέντοι τροχῷ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς

εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕ-
μνον ἄποιν' ἀρετᾶς.
κελαδέοντι μέν, ἀμφὶ Κινύ-
ραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων, τόν, ὁ
χρυσοχαῖτας, προφρόνως
ἐφίλασ' Ἀπόλλων.

Ἐπῳδ. κῶλ. ιέ.

ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας.
ἄγει δὲ χάρις φίλων,
ποί τινος ἀντὶ ἔργων

ἢ ἐφ' ᾧ ἐστιν αὐχεῖν, κατασκευάζει ὄντα τὸν ὕμνον, ἀμοιβὴν καὶ λύτρα τῆς ἀρετῆς. εἶτα ἡ ἀνταπόδοσις τοῦ νοῦ· ἐγὼ δέ σε ὦ Ἱέρων· καὶ ὡδὶ συνάπτει ἐργασίαν.

Κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν. περὶ μὲν τὸν Κινύραν τὸν τῶν Κυπρίων βασιλέα οἱ ὕμνοι γίνονται· ἐγὼ δὲ περὶ σέ. οὗτος δὲ ἦν, Ἀπόλλωνος υἱὸς καὶ Πάφου· κατ' ἐνίους, Εὐρυμέδοντος, καὶ Παφίας νύμφης. ἐγένετο δὲ βασιλεὺς τῶν Κυπρίων, καὶ ἱερεὺς τῆς Κυπρίας Ἀφροδίτης. ὁ δὲ νοῦς, χορεύουσι μὲν περὶ τὸν Κινύραν πολλάκις αἱ τῶν Κυπρίων ὕμναι· ὅντινα ὁ χρυσοκόμης ἠγάπησεν Ἀπόλλων, ἱερέα καὶ σύντροφον, καὶ συνήθη τῆς Ἀφροδίτης ὄντα. ἡ δὲ ἀνταπόδοσις τοῦ λόγου αὕτη· περὶ μὲν τὸν Κινύραν, οἱ τῶν Κυπρίων ὕμνοι· περὶ δὲ σέ, ὁ ἐμὸς καὶ τῶν Συρακουσίων. Διαπορεῖται δέ, τί ποτε ἐν τῷ τοῦ Ἱέρωνος ὕμνῳ τοῦ Κινύρα ἐμνημόνευσε; καὶ φασί τινες ὅτι ὁ Κινύρας οὗτος, ἱεροφάντης ταῖν θεαῖν ἀποδέδεικτο· Δεινομένους γὰρ υἱεῖς εἰσιν οἱ περὶ τὸν Ἱέρωνα, τοῦ τὰ ἱερὰ ἐκ Τριόπου τῆς Κύπρου, εἰς Σικελίαν κομίσαντος. ὁ δὲ Κινύρας οὗτός ἐστιν, ἀφ' οὗ οἱ ἐν Κύπρῳ Κινυρίδαι, τῇ θεᾷ ἀνιέρωντο. Ἢ οὕτως· εἰσὶν οἱ λέγοντες τὸν Δεινομένην τὸν πατέρα Ἱέρωνος ἀνέκαθεν τυγχάνειν Κύπριον· διὸ νῦν εὐλόγως γράφων εἰς τὸν Ἱέρωνα, μέμνηται Κινύρα, οὗ καὶ Ὅμηρος μέμνηται. Τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι. Ἱερέα κτίλον. Ὅμηρος μέν, τὸν προηγούμενον τῆς ποίμνης κριόν, κτίλον ὀνομάζει· ἡ δὲ τοῦ ὀνόματος ἐτυμολογία, οὐχ οὕτως ἔχει αὕτη ἡ παρὰ τῷ Πινδάρῳ. ἔστι γὰρ παρὰ τὸ κτίσαι, ὅ ἐστι θρέψαι· καθάπερ φησὶ καὶ ἐν ἄλλαις ὁ Πίνδαρος, Ὀρικτίτου υἱός, τοῦ ἐν ὄρεσι τεθραμμένου. νῦν οὖν κτίλον, οἱονεὶ τὸν συντεθραμμένον καὶ συνήθη λέγει, καὶ εἰθισμένον τῇ χειρί. καὶ αὐτὸς γὰρ ὁ Πίνδαρος, τὸ τιθασσεῦσαι, καὶ κτιλεύεσθαι λέγει. Ἔνθα ποιμένες κτιλεύονται κάπρων λεόντων τε. ἀγαπᾶσθαι δὲ τὸν Κινύραν φησὶν ὑπὸ Ἀπόλλωνος· οὐχ ὅτι ἐρώμενος αὐτοῦ ἦν, ἀλλ' ὅτι ὑπὸ τῶν μουσικῶν ἐγκωμιαζόμενος.

Ἄγει δὲ χάρις. ἄγει δὲ ἑαυτὴν ἡ χάρις πρὸς ἀμοιβήν τινος ἐπιστρεφομένη τῶν προϋπαρξάντων ἀσφαλεστάτων ἔργων· ὁ δὲ λόγος αὐτῷ, ὅτι προευεργετηθεὶς ὑπὸ Ἱέρωνος, νῦν ἀμείβεται αὐτόν, τοῖς ὕμνοις καὶ ἐγκωμίοις· ἀντὶ γὰρ ἔργων ἡ χάρις ἄγει τὸν ποιητὴν εἰς τὸ λέγειν καὶ ὑμνεῖν· ἤτοι, ὁ μισθός. ποίτινος δέ, ἀμειπτική. Ἄλλως. ἔξωθεν προσθεκτέον τὸ χάριν, ὥστε εἶναι τὸν λόγον τοιοῦτον· ἡ δὲ χάρις χάριν ἄγει, ἀντὶ φίλων ἔργων σεβομένη τὸν εὐεργετήσαντα. ἡ ὀπιζομένη, ἀντὶ τοῦ ἀμειβομένη, ἀντιδιδοῦσα, ἐντρεπομένη· μετ' αἰδοῦς γὰρ χαρίζεται, ἀλλ' οὐ μετὰ θράσους. ἢ τὸ ὀπιζομένη, ἀντὶ τοῦ ὕστερον ἐπακολουθοῦσα· ἡ γὰρ ἀμειπτικὴ χάρις, ὑστέρα τῆς προκαταρκτικῆς. τοῦτο δὲ εἶπε, διὰ τό, τοὺς Λοκροὺς χάριν ὁμολογεῖν τῷ Ἱέρωνι, προευεργετήσαντι αὐτούς· Λοκροὺς δέ, τοὺς Ἐπιζεφυρίους φησί, τοὺς πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ οἰκοῦντας.

εὐάρματος ἱέρων ἐν ᾇ κράτησεν,
τηλαυγέσιν ἀνέδησεν ὀρ-
τυγίαν στεφάνοις,
ποταμίας ἕδος ἀρτέμιδος·
τᾶς οὐκ ἄτερ, κείνας ἀγαναῖσιν ἐν
χερσὶ, ποικιλανίους
ἐδάμασε πώλους ~
ἀντιστρ. κῶλ. ιε·
ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρ-
θένος, χερὶ διδύμᾳ,
ὅ, τ' ἐναγώνιος ἑρμᾶς,
αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον,
ξεστὸν ὅταν δίφρον,
ἔν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευ-
γνύῃ σθένος ἵππιον,
ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν·
ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσεν ἄλλος ἀνήρ,

χθόνα ἐλελίζοντος, καὶ ἀνακινοῦντος.
Εὐάρματος ἱέρων ἐν ᾇ. ἐν ᾗ ὁ εὐάρματος ἱέρων νικῶν, συνωρίσι καὶ διαυγέσι τοῖς στεφάνοις ἀνέδησε τὴν ὀρτυγίαν. ἐν τῇ ὀρτυγίᾳ γὰρ ἦν τὰ ἱπποτροφεῖα τοῦ ἱέρωνος. ὀρτυγίαν δὲ, τὴν ἐπὶ τῆς σικελίας χερρόνησόν φησιν. αὕτη γὰρ νῆσος οὖσα τὸ πρότερον, συνῆφθη ταῖς συρακούσαις. Ποταμίας ἕδος. τῆς ἀλφειώας. φασὶ γάρ τινες τὸν ἀλφειὸν ἐρασθῆναι τῆς ἀρτέμιδος, καὶ διώξαντα ἄχρι τῆς ὀρτυγίας πεπαῦσθαι. ὅθεν ἀλφειώας ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐκεῖ καθιδρύθη. νῦν δὲ ποταμίας εἶπεν. Ἄλλως. ἵδρυται γὰρ ἄγαλμα ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀρεθούσῃ. ἡ δὲ ἀρέθουσα, ἐξ ἀλφειοῦ τοῦ ποταμοῦ δέχεται τὰ ῥεύματα. διὰ τοῦτο οὖν ποταμίαν ἄρτεμιν αὐτὴν κατωνόμασε. Τᾶς, οὐκ ἄτερ. ἧς τινος ἐκείνης τῆς ἀρτέμιδος δηλονότι οὐ χωρὶς, τὰς τὰ ποικίλματα ἡνίας ἐχούσας πώλους, ταῖς ἀγαναῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἐδάμασε, καὶ ὑπέζευξε. τὸ δὲ κείνας, τῷ πώλοις συναπτέον. ἐπεὶ ἱππικὴ καὶ ἡ ἄρτεμις. καὶ ὅμηρος. Τὸν δὲ χολωσαμένη, χρυσήνιος ἄρτεμις ἔκτα. Ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα. τὸ ἐπὶ, τῷ τίθησι συναπτέον. διδύμᾳ δὲ ἡ ἄρτεμις καλεῖται. ὁ δὲ νοῦς, ἡ δὲ παρθένος ἄρτεμις, ἀμφοτέραις αὐτῆς ταῖς χερσὶ καὶ ὁ ἐναγώνιος ἑρμῆς, τὸν λαμπρὸν ἐπιτίθησι κόσμον τῷ ἅρματι.
Ὅτ' ἐναγώνιος. ἐναγώνιος δὲ ὁ ἑρμῆς, ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης. ὡς καὶ αἰσχύλος. Ἐναγώνιε μαίας καὶ διὸς ἑρμᾶ. Ξεστὸν ὅταν δίφρον. ὅταν τὸν δίφρον καταζευγνύῃ φησὶ, καὶ τὰ πεισιχάλινα ἅρματα. τὰς σειρὰς δηλονότι, καὶ τὰ ζυγά. πεισιχάλινα δέ πως τὰ ἅρματα. χαλινοῖς γὰρ οὐ χρῶνται πρὸς τὴν καταζευξιν. ἤτοι οὖν τὰς ἡνίας δεκτέον χαλινοὺς εἰρῆσθαι, διὰ τὸ χαλᾶσθαι αὐτὰς, καὶ πάλιν ἕλκεσθαι, ἢ καὶ ἐπὶ τῶν κελήτων δεκτέον. ἠγώνισται γὰρ καὶ κέλητι. ὅταν οὖν ὁ ἱέρων εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευάζῃ τὰ ἅρματα, ἡ ἄρτεμις προσάπτεται αὐτοῦ τῶν ὀχημάτων, καθὰ τὸ ὁμηρικόν. Ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, φώνησέν τε. Ἢ οὕτως. ἐπιτίθησί φησι τὰς χεῖρας ἡ ἄρτεμις καὶ ὁ ἑρμῆς τῷ ἱέρωνι, ὅταν εἰς τὸν εὔξεστον δίφρον, καὶ τὰ πεισιχάλινα ἅρματα, ὅ ἐστι τὰς ἡνίας, καταζευγνύῃ τὸ ἱππικὸν σθένος. αἴτιον τοῦ, ὅτι τοῖς ἵπποις ζεύγνυσιν ὁ ἱέρων, καλῶν τὸν ποσειδῶνα, ὡς ἵππειον θεόν. Ἔνθ' ἅρματα. ἡ ἐν, ἀντὶ τῆς εἰς. ἵν' ᾖ, ὅταν εἰς τοὺς δίφρους, καὶ χαλινοὺς, ζευγνύῃ τὸ ἱππικὸν σθένος. τουτέστι, τοὺς ἵππους.
Ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσεν. ἄλλοις βασιλεῦσιν ἄλλος ποιητὴς ὕμνον ἤνυσε, καὶ οὖν εὔμορφον

ΤΩ ΑΥΤΩ ΙΕΡΩΝΙ, ΑΡΜΑΤΙ· ΕΙΔΟΣ, Β.

στρ. α΄. κῶλ. ιε΄.

εγαλοπόλιες ὦ συρά
μ κοσαι, βαθυπολέμου
τέμενος ἄρεος ἀνδρῶν,
ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν,
δαιμόνιαι τροφαί,
ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ θηβᾶν,
φέρων μέλος ἔρχομαι,
ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος.

Τῷ αὐτῷ ἱέρωνι, ἅρματι. Καὶ οὗτος ὁ ἐπινίκιος ἱέρωνι ἐπιγέγραπται, νικήσαντι ἅρματι. ἄδηλον δέ, εἰς ποῖον ἀγῶνα. διαστασιάζεται γὰρ οὐ μετρίως τοῖς πρὸ ἡμῶν. οἱ μὲν γάρ, οὐδὲ ὅλως αὐτόν φασιν ἐπινίκιον εἶναι. τίμαιος δέ, θυσιαστήριον. καλλίμαχος δέ, νεμεακόν. ἀμμώνιος δὲ καὶ καλλίστρατος, ὀλυμπιακόν. ὡς καὶ ἀπολλώνιος ὁ εἰδογράφος. ἔνιοι δέ, παναθηναϊκόν. αὐτίκα γοῦν διονύσιος ὁ φασηλίτης, οὐκ αἰτιᾶται δεῖν γράφεσθαι, τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ θηβᾶν, ἀλλὰ τᾶν λιπαρᾶν ἀπ' ἀθηνᾶν, διὰ τὸ παναθηναϊκὸν εἶναι τὸν ἐπινίκιον. καταφέρεσθαι γάρ φησί πως τὸν πίνδαρον, εἰς τό, τὰς μὲν ἀθήνας λιπαρὰς ἀγορεύειν, τὰς δὲ θήβας, χρυσαρμάτους, καὶ εὐαρμάτους, καὶ λευκίππους, καὶ κυανάμπυκας, πλέον εὐχερής τις ἄν. καὶ γὰρ καὶ ἄλλας πλείους λιπαρὰς καλεῖ, ὥσπερ τὴν σμύρναν. Καὶ λιπαρὸν σμυρναίων ἄστυ. καὶ τὴν αἴγυπτον ἐν διθυράμβοις. Ταὶ λιπαραὶ μὲν αἴγυπτον ἄγει κνήμον. καὶ τὰς θήβας δέ που ἔτι λιπαράς. Λιπαρᾶν τε θηβᾶν μέγαν σκόπελον. ἄλλως τε, εὔηθες ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν φάναι τῷ ἱέρωνι τὸ μέλος φέρεσθαι. οὐ γὰρ τὸ μέλος, ἀλλ' ἡ νίκη αὐτῷ ἀθήνηθεν ἀφικνεῖται. ὁ δὲ πίνδαρος, οὐκ ἀθηναῖος, ἀλλὰ θηβαῖος. ὥστε, ἀπὸ θηβᾶν δεῖ γράφεσθαι, ὅθεν ἦν ὁ πίνδαρος ὁ τὸ ποίημα συνθείς.

Μεγαλοπόλιες. μεγαλοπόλιας εἶπε τὰς συρακούσας, ἐπειδὴ ἀρχίας τέσσαρας πόλεις καθ' ἑτέρα ἔθνος, εἰς μίαν συνήγαγε, εἰσὶ δὲ αὗται. ἀχραδινή. νεάπολις. ἐπιπολαὶ καὶ τύχη. οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος οὖν μεγαλοπόλιας εἶπε τὰς συρακούσας. ὁ δὲ νοῦς, ὦ μεγαλοπόλιες συράκουσαι, τοῦ μεγαλοπολέμου ἄρεος τέμενος οὖσαι. ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖοι ὄντες. Ἀνδρῶν, ἵππων τε. ἀνδρῶν σιδήρῳ καὶ ἵπποις χαιρόντων, καὶ πολεμικῶν τροφοὶ οὖσαι δαιμόνιαι. τοῦτο δὲ εἴρηκε, διὰ τὸ νεωστὶ, καρχηδονίοις, καὶ λίβυας, καὶ τυρσηνούς, ὑπὸ τῶν περὶ γέλωνα, καὶ ἱέρωνα, μὴ μόνον τὴν νῆσον ἐπιβουλεύσαντας καθῃρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτοῖς τὴν καρχηδόνα γενέσθαι, ὥστε καὶ ὑπακούειν. τὸ γοῦν ἀνθρωποθυτεῖν φησιν ὁ θεόφραστος ἐν τῷ περὶ τυρσηνῶν παύσασθαι αὐτούς, γέλωνος προστάξαντος. ὅτι δὲ καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς χρήματα εἰσφέρειν, τίμαιος διὰ τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης ἀναγέγραφε. Τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ θηβᾶν. λιπαράς φησι τὰς θήβας, διὰ τὸν διόνυσον, καὶ τὸν ἡρακλέα, καὶ αὐτόν. οὐχ αὐτὸς δὲ ὁ πίνδαρος ἥκων εἰς τὰς συρακούσας ταῦτά φησιν. οὐ γὰρ ἀφῖκται πρὸς τὸν ἱέρωνα, ἀλλ' ἡ ᾠδὴ ἐπιστολιμαία ἐστίν. ἤτοι οὖν ἐκ τοῦ διακομίσαντος τὴν ᾠδὴν πρὸς τὸν τύραννον ἐστὶν ὁ λόγος, ἢ ἐκ τοῦ χοροῦ. διὰ γὰρ χοροῦ ἔπεμπε τοὺς ἐπινικίους. ὁ δὲ νοῦς, ἀπὸ τῶν εὐδαιμόνων θηβῶν παραγίνομαι, τὸ μέλος φέρων. ἀγγελίαν τετραορίας. ἤγουν, ἀνακήρυξιν τοῦ ἅρματος τοῦ καθὰ τὴν

μάλθακαὶ παύδων ὀάροισι δέχονται.
τὸ δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον ἀέθλων·
εὖ δ' ἀκούειν, δευτέρα μοῖ-
ρ'· ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ,
ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ,
στέφανον ὕψιστον δέδεκται ※

Τὸ δὲ παθεῖν εὖ. τὸ δὲ ἐπιτυχεῖν ἆθλον ἐστὶ ἀγῶνος, καὶ εὖ πρᾶξαι, πρῶτόν ἐστι. εὐυμνεῖσθαι δὲ νικήσαντα δευτέρα μοῖρα. ἀμφοτέρας δὲ τούτοις ὃς ἂν ἐπιτύχῃ καὶ κρατήσῃ, στέφανον ὑψηλότατον δέχεται.

Τέλος, τοῦ πρώτου τῶν πυθίων εἴδους.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΩΛΩΝ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ, ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΣ, ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΩΝ ΠΥΘΙΩΝ ΕΙΔΟΥΣ.

Τῆς δευτέρας ᾠδῆς ἡ μὲν στροφὴ, καὶ ἀντίστροφος, κώλων ιε. Τὸ πρῶτον, δίμετρον τροχαϊκὸν καταληκτικὸν, λελυμένους ἔχον τοὺς δύο πόδας. Τὸ δεύτερον, ἰαμβικὸν δίμετρον, βραχυκατάληκτον. Τὸ τρίτον, τροχαϊκὸν δίμετρον, βραχυκατάληκτον. Τὸ τέταρτον, ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ πέμπτον, χοριαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ἕκτον, ἀναπαιστικὸν, δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ἕβδομον, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον καταληκτικὸν, τῆς πρώτης συλλαβῆς διαφόρου οὔσης. Τὸ ὄγδοον, χοριαμβικὸν, τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ἔνατον, τρίμετρον ἰαμβικὸν βραχυκατάληκτον. Τὸ δέκατον, ἀντισπαστικὸν, δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ἑνδέκατον, μονόμετρον ἀναπαιστικόν. Τὸ δωδέκατον, δίμετρον ἀντιχοριαμβικὸν, ἀκατάληκτον. Τὸ τρισκαιδέκατον, τρίμετρον ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον, Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον, δίμετρον τροχαϊκὸν, καταληκτικὸν, εὐριπίδειον. Τὸ πεντεκαιδέκατον, πενθημιμερὲς, ἰαμβικόν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΩΔΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Η δὲ ἐπῳδὸς, κώλων δεκατεσσάρων. Τὸ πρῶτον, δίμετρον, τροχαϊκὸν, ἀκατάληκτον. Τὸ δεύτερον, δίμετρον ἰαμβικὸν, βραχυκατάληκτον. Τὸ τρίτον, δίμετρον χοριαμβικὸν, καταληκτικόν. Τὸ τέταρτον, τρίμετρον ἀντισπαστικὸν, ἀκατάληκτον, ἀπὸ ἰαμβικῆς ἀρχόμενον, καὶ καταληγόμενον ἰαμβικῇ. Τὸ πέμπτον, παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ἕκτον, γλυκώνειον, τοῦ πρώτου ποδὸς ἀδιαφόρου. εἶτα τροχαίου, εἶτα διιάμβου. Τὸ ἕβδομον, ἀντισπαστικὸν, τρίμετρον, ἀκατάληκτον, πινδαρικὸν, ἀπὸ τροχαίου, εἰς τροχαῖον. Τὸ ὄγδοον, σύνθετον ἀπὸ παίωνος, καὶ διμέτρου ἰωνικοῦ ἀκαταλήκτου, τοῦ, τε ἀνακλωμένου, καὶ τοῦ ἀπὸ μείζονος. Τὸ ἔνατον, πενθημιμερὲς ἰαμβικόν. Τὸ δέκατον, ἰωνικὸν δίμετρον, καταπεπλεγμένον, ἐκ τροχαϊκῆς διποδίας. Τὸ ἑνδέκατον, χοριαμβικὸν, τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ δωδέκατον, ἰαμβικὸν δίμετρον, βραχυκατάληκτον. Τὸ τρισκαιδέκατον, πινδαρικὸν, διὰ τὸ πολλάκις τὸν πίνδαρον αὐτῷ κεχρῆσθαι. σύγκειται δὲ ἐξ ἀντισπαστικοῦ χοριάμβου, καὶ ἰάμβου, καὶ συλλαβῆς. Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον, ἰωνικὸν, ἀπὸ μείζονος, ἀκατάληκτον.

ἐσσί. πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰεὶ
κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις.
ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ,
ἱστίον ἀνεμόεν.
μὴ δολωθῇς φίλε κέρδεσιν εὐτρα-
πέλοις, ὀπιθόμβροτον αὔ-
χημα δόξας, —

ἐπῳδ. κῶλ. ιε'.

οἷον ἀποιχομένων ἀν-
δρῶν δίαιταν μανύει,
καὶ λογίοις, καὶ ἀοιδοῖς.
οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά.
τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυ-
τῆρα νηλέα νόον,
ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις.
οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπω-
ρόφιαι κοινανίαν

Πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροισι. τοῦ, τε ἀληθεῖ, καὶ τοῦ ψευδεῖ. ἤ σοὶ καὶ τοῖς νέοις. ὁ Διονύσιος, σοὶ καὶ τοῖς ὑποτεταγμένοις. Εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ. ἀνθηρεῖ. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἀνθηρῶν φυτῶν. ἀνθηρεῖ δέ φησι τρόπῳ παραμένων, εἴπερ τι φιλεῖς τὴν ἡδεῖαν τῶν ἐγκωμίων ἀκοὴν, μὴ ἀποκάμνε πρὸς τὰς δαπάνας. ἐκ δὲ τούτου προτρέπεται τὸν Ἱέρωνα, μισθὸν διδόναι τῷ παρασχεῖν τοῦ ἐπινικίου χάριν. Ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνήρ. ὥσπερ δὲ κυβερνήτης ἄριστος, ἐᾷ πρὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἱστίον. τροπικῶς δὲ οὕτω φησίν. ἵνα ὡς ἱστίον μὲν τὸν μισθὸν, πνεῦμα δὲ, τὸ ἐγκώμιον ἀκούσωμεν. Μὴ δολωθῇς. μὴ δολωθῇς φησὶν, ὦ προσφιλέστατε Ἱέρων, τῇ εὐτραπέλῳ φιλοκερδίᾳ. Ὀπιθόμβροτον. τὸ φροντίδος ἀξιούμενον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. τὸ μετὰ ταῦτα ἢ μετὰ θάνατον λεγόμενον ἐγκώμιον. ἤτοι, τὸ μετὰ ταῦτα ἐσόμενον τῆς δόξης καύχημα. Οἷον ἀποιχομένων. ὅπερ μόνον τῶν τεθνηκότων ἀνθρώπων τὸν βίον καταμηνύει, τοῖς τε λογίοις, καὶ ποιηταῖς. οἱ δὲ, οὕτως. Οἷον ἀποιχομένων. τὸ μετὰ ταῦτα μόνον ἐσόμενον τῆς δόξης καύχημα τῶν τεθνηκότων ἀνθρώπων, τὸν βίον καταμηνύει, τοῖς τε λογίοις, καὶ ἀοιδοῖς. λογίοις μὲν, τοῖς πεζογράφοις. ἀοιδοῖς δὲ, τοῖς ποιηταῖς. Οὐ φθίνει Κροίσου. οὐδαμῶς φθείρεται φησὶ καὶ λήθην λαμβάνει, ἡ τοῦ Κροίσου φιλοφρονητικὴ ἀρετή. ὅτι δὲ [illegible] καὶ φιλόφρων ὁ Κροῖσος ἦν, δῆλος ὁ λόγος. Τὸν δὲ ταύρῳ. κατὰ δὲ τοὐναντίον φασὶ, Φάλαριν τὸν ἐν τῷ χαλκῷ βοῒ κατακαύσαντα τοὺς ἀνθρώπους, αἰσχρὰ φάτις ἔχει. τὸν δὲ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον, οἱ Ἀκραγαντῖνοι κατεπόντωσαν, ὥς φησι Τίμαιος. τὸν γὰρ ἐν τῇ πόλει δεικνύμενον, μὴ εἶναι τοῦ Φαλάριδος καθάπερ ἡ πολλὴ κατέχει δόξα, ἀλλ' εἰκόνα Γέλωνος τοῦ ποταμοῦ. κατασκευάσαι δὲ αὐτόν φασι Περίλαον, καὶ πρῶτον ἐν αὐτῷ κατακαῆναι, καὶ Καλλίμαχος. Πρῶτος ἐπεὶ τὸν ταῦρον ἐκαίνισεν, ὃς τὸν ὄλεθρον εὗρε τὸν ἐν χαλκῷ καὶ πυρὶ γινόμενον. ὁ δὲ νοῦς, τοῦ μὲν Κροίσου, οὐδαμῶς φθείρεται ἡ φιλοφρονητικὴ ἀρετή. τὸν δὲ χαλκῷ ταύρῳ τῶν ξένων καυστῆρα, καὶ ἀνηλεῆ τὸν νοῦν Φάλαριν, αἰσχρὰ πανταχοῦ κατέχει φήμη. Οὐδέ μιν φόρμιγγες. οὐδὲ αὐτόν φησι τὸν Φάλαριν, αἱ ἐποικίλλαι κιθάραι, μετὰ συμποσίας καὶ δείπνοις εἰς κοινωνίαν ἡδεῖαν δέχονται. λείπει γὰρ τῷ λόγῳ, ἡ εἰς πρόθεσις, ταῖς τῶν παίδων ὁμιλίαις, καὶ τοῖς ὕμνοις. τουτέστιν, οὐδέ ποτε τὸν Φάλαριν ἐν συμποσίαις παῖδες ὑμνοῦσιν.

τῶν, ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ,
πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.

στρο. ε. κῶλ. ιβ'.

Καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν
πείρατα συντανύσαις
ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται
μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει
αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας.
ἀστῶν δ' ἀκοὰ, κρύφιον θυμὸν βαρύ-
νει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος.
μὴ παρίει καλά. νώ-
μα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν. ἀ-
ψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλ-
κευε γλῶσσαν.

ἀντιστρο. κῶλ. ιβ'.

εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσ-
σει, μέγα τοι φέρεται
πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας

Τὸν, ἐδέξαντο. ἤγουν, ὅν τινα ὕμνον ἐδέξαντο περὶ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς τῶν πολεμίων ἀνδρῶν ἀναιρεθέντων. φασὶ δὲ τὸν Γέλωνα τοῖς ἀδελφοῖς φιλοφρονούμενον, ἀναθεῖναι τῷ θεῷ χρυσοῦς τρίποδας ἐπιγράψαντα ταῦτα.
Φημὶ Γέλων', Ἱέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον, παῖδας Δεινομένους, τοὺς τρίποδας θέμεναι. Βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη, πολλὴν δὲ παρασχεῖν, Σύμμαχον Ἕλλησι χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην. ἢ οὕτως, ὅν τινα ὕμνον ἐδέξαντο νικήσαντες τοὺς Καρχηδονίους.
Καιρὸν εἰ φθέγξαιο. οἱ μὲν φασὶ τὴν κατὰ πρόθεσιν λείπειν. ἵν' ᾖ, κατὰ καιρὸν εἰ φθέγξαιο. εἰ καιρίως λέγων, τῆς πολυλογίας τὰ πέρατα ὡς εἰς ἓν συντείνας καὶ συμπλέξας, ἐκφύγοις ἂν τὸν φθόνον. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν δικτύων. τὸ δὲ ἑξῆς, εἰ ἐν βραχεῖ φθέγξαιο κατὰ καιρὸν, πολλῶν πείρατα συντανύσας, μείων ἕπεται μῶμος ἀνθρώπων. Ἄλλως. ἀνθάπτεται ἑαυτοῦ ἐκ τοῦ προειρηκότος. ὁ δὲ νοῦς. εἰ τὰ καίρια λέγεις τῶν πολλῶν εἰς ἓν συντεμὼν καὶ συμπλέξας, οὐκ ἀκολουθήσει μέμψις, οὐδὲ φθόνος. ὁ γὰρ αἰανὴς κόρος, ἤγουν, αἰώνιος καὶ διηνεκὴς, καὶ ἡ μακρολογία, ἀμβλύνει τὰς τῶν ἀκουόντων ταχείας ἐλπίδας, ἀντὶ τοῦ διανοίας. Ἀστῶν δ' ἀκοά. ἡ δὲ τῶν πολιτῶν φησὶν ἀκοὴ, κρυφίως λυπεῖ τὴν ψυχὴν, ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις τῶν πολιτῶν κατορθώμασιν. [illegible] γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φθονοῦσιν. Ἤτοι αὐτὸ τοῦ, λυποῦνται οἱ πολῖται, ἐπὶ τοῖς τῶν ἀλλοτρίων καλοῖς, καὶ ἐπὶ τοῖς σοῖς Ἱέρων καλοῖς φθονοῦσί τινες.
Ἀλλ' ὅμως κρέσσων γάρ. ἀλλ' ὅμως βέλτιον φθονεῖσθαι ἤπερ οἰκτείρεσθαι. Μὴ παρίει καλά. μὴ οὖν παρέλκου, μὴ δὲ παρόρα τὰ καλὰ ὦ Ἱέρων διὰ τὸν φθόνον, ἀλλὰ τὸν νῦν τεταγμένον σοι δῆμον, δικαίῳ καὶ ἀγαθῷ κυβέρνα πηδαλίῳ. τὸ νώμα γὰρ, ἀντὶ τοῦ κυβέρνα. Ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι. ἄκμονα, τὸ στόμα ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλκευόντων ἔφη. πρὸς ἄκμονα δὲ ἀψευδῆ, χάλκευε τὴν γλῶσσαν. ὅ ἐστι, φιλαλήθης ἔσο. ἤτοι, ἀλήθευε. ἴσως δέ τι ἐπηγγείλατο τῷ Πινδάρῳ ὁ Ἱέρων. Εἴ τι καὶ φλαῦρον. λείπει ὁ γάρ. ἐὰν γάρ τι καὶ εὐτελὲς παρὰ σοῦ λεχθῇ καὶ ὁρμήσῃ, τοῦτο μέγα καὶ διὰ πάντων φέρεται. φησὶ δὲ μεγάλα εἶναι τὰ τῶν ἀρχόντων ἁμαρτήματα, κἂν εὐτελῆ τυγχάνῃ. εἰ καί που οὖν εὐτελὲς ἁμάρτῃς, καὶ τοῦτο μέγιστον ἔσται. Πολλῶν ταμίας. πολλῶν γὰρ βασιλεὺς τυγχάνεις, καὶ δεσπότης, καὶ διοικητής. βασιλεὺς γὰρ ἦν.

ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας
δουλέας. αἰρέομαι
παρ' μὲν σαλαμῖνος, ἀθηναίων χάριν
μισθόν. ἐν σπάρτα δ' ἐρέω, τὰν
πρὸ κιθαιρῶνος μάχαν.
ταῖσι μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι.
παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν
ἱμέρα, παίδεσσιν ὕμνον
δεινομένεος τελέσαις.

Ἑλλάδ' ἐξέλκων. ἔνιοι μὲν ἑλλάδα, τὴν ἐν σικελίᾳ ἤκουσαν. ἔνιοι δὲ, ἑλλάδα τὴν ἀττικήν. ἱστορεῖται γάρ τι τοιοῦτον. ὅτι ξέρξου μέλλοντος στρατεύειν ἐπὶ τὴν ἑλλάδα, πρέσβεις ἦλθον πρὸς καρχηδονίους κελεύοντες πλεῖν ἐπὶ σικελίαν, καὶ τοὺς τὰ τῶν ἑλλήνων φρονοῦντας καταστρέφεσθαι, καὶ οὕτως ὁρμᾶν ἐπὶ τὴν πελοπόννησον. οἱ μὲν οὖν καρχηδόνιοι, ὑπήκουσαν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, πρὸς ἱέρωνα πρέσβεις ἦλθον παρ' ἀθηναίων ἀξιοῦντες συμμαχεῖν τοῖς ἕλλησιν. ὡς ὑπήκουσαν οἱ περὶ τὸν γέλωνα. καὶ κατασκευασάμενοι διακοσίας ναῦς, καὶ δισχιλίους ἱππέας, καὶ μυρίους πεζούς, τὸν τῶν καρχηδονίων στόλον κατεναυμάχησαν, κατὰ τῆς σικελίας ὁρμῶντα. ὥστε καὶ τοὺς σικελιώτας, καὶ τοὺς ἄλλους ἕλληνας ἐλευθερῶσαι.

Ἄλλως. Εἰκὸς δὲ ταῖς ἐφόρου ἱστορίαις ἐντυχόντα τὸν πίνδαρον, ἐξηκολουθηκέναι αὐτὸν αὐτῷ. ἱστορεῖ γὰρ ἔφορος τοιοῦτον. ὅτι παρασκευαζομένου ξέρξου τὸν ἐπὶ τὴν ἑλλάδα στόλον, πρέσβεις παραγενέσθαι πρὸς γέλωνα τὸν τύραννον, ἱκετεύοντας εἰς τὸ τῶν ἑλλήνων σύλλογον ἐλθεῖν. ἐκ δὲ περσῶν, καὶ φοινίκων, πρέσβεις πρὸς καρχηδονίους προστάσσοντας, ὡς πλεῖστον ἄγοντας στόλον εἰς σικελίαν βαδίζειν, καταστρεψαμένους τοὺς τὰ τῶν ἑλλήνων φρονοῦντας, πλεῖν ἐπὶ πελοπόννησον. ἀμφοτέρων δὲ τὸν λόγον προσδεξαμένων, καὶ τοῦ μὲν ἱέρωνος συμμαχῆσαι τοῖς ἕλλησι προθυμουμένου, τῶν δὲ καρχηδονίων ἑτοίμως ὄντων συμπρᾶξαι τῷ ξέρξῃ, γέλωνα διακοσίας ναῦς ἀντιπληρώσαντα, καὶ δισχιλίους ἱππεῖς, καὶ πεζοὺς μυρίους, κατακοῦσαι στόλον καρχηδονίων πλέοντα ἐπὶ σικελίαν, καὶ διαμαχησαμένους, οὐ μόνον τοὺς σικελιώτας ἐλευθερῶσαι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑλλάδα σύμπασαν. εἰκὸς οὖν ταύτῃ τῇ ἱστορίᾳ ἐντετυχηκέναι τὸν πίνδαρον.

Αἰρέομαι παρ' μὲν σαλαμῖνος. αἱροῦμαι καὶ ἀποδέχομαί φησι τὴν παρὰ σαλαμῖνος καὶ ἀθηναίων χάριν, καὶ μισθὸν, ὅτι ἐκινδύνευσαν ὑπὲρ πάσης τῆς ἑλλάδος. ἤτοι, λαμβάνω καὶ λογίζομαι σωτηρίαν τῆς ἑλλάδος, τὴν τῶν ἀθηναίων νίκην. ἢ αἱροῦμαί φησι τὴν τῆς ἑλλάδος σωτηρίαν, τὸν παρ' ἀθηναίων μισθόν. τουτέστιν, ἡ περὶ σαλαμῖνος χάρις. λαμβάνω τὴν χάριν τουτέστι τὴν σαλαμῖνος, εἰς μισθὸν καὶ εἰς σωτηρίαν τῆς ἑλλάδος παρ' ἀθηναίων. οἱ γὰρ ἀθηναῖοι εἰς σαλαμῖνα ναυμαχήσαντες πρὸς τοὺς πέρσας, ἔσωσαν τὴν ἑλλάδα. Ἐν σπάρτα δ' ἐρέω. αἱροῦμαι καὶ ἀποδέχομαί φησι τὴν πρὸ κιθαιρῶνος μάχην τῶν σπαρτιατῶν. καθ' ἣν αἱ τοξόται τῶν πεζικῶν ἐγρύμεναι περσικαί, τὴν πεζικὴν αὐτῶν [illegible] δύναμιν. Παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν ἱμέρα. ἱμέρας, ποταμὸς σικελίας. περὶ οὗ καὶ αἰσχύλος φησὶν ἐν γλαύκῳ. Καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας, εἰς ὑψίκρημνον ἱμέραν ἀφικόμην. λέγει τοίνυν, παρὰ δὲ τὴν εὔυδρον ἀκτὴν τοῦ ἱμέρα ποταμοῦ, τὸν ὕμνον τοῖς τοῦ δεινομένεος παισὶ τελέσας ἀπὸ κοινοῦ τὸ αἱρέομαι. ὅ ἐστιν, ἐπιθυμῶ.

λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδο
ξοι γείτονες, ὧν κλέος ἄν
θησεν αἰχμᾶς —
ἀντιστρ. κῶλ. ιβ'.
Ζεῦ τέλει'· αἰεὶ δὲ τοιαύ
ταν ἀμένα παρ' ὕδωρ
αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ
σι διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνήρ,
υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γε
ραίρων, τράποι σύμφωνον ἡσυχίαν.
λίσσομαι νεῦσον κρονίων ἅμερον,
ὄφρα κατ' οἶκον ὁ φοί
νιξ, ὁ τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ,
ναυσίστονον ὕβριν, ἰδὼν
ταν πρὸ κύμας —
ἐπῳδ. κῶλ. ιε'.

οἷα συρακουσίων ἀρ
χῷ δαμασθέντες πάθον,
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν.
ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,

διὰ πίνδου τὴν κάθοδον ποιησάμενοι, ἀρχεδὸς τῆς πελοποννήσου ἐγένοντο ἐγκρατεῖς. πίνδος δὲ περὶ εὐβοίας ὄρος. Ἄλλως. πινδόθεν τοὺς ἡρακλείδας ἀπελθεῖν ὁρμῆσαι, καθ' ὃν χρόνον ἀνέκτισαν τὴν πελοπόννησον ἢ λακωνικήν. Βαθύδοξοι γείτονες. ἔδει δύναμαι εἰπεῖν. ἀλλὰ ῥητέον ὅτι, ἱστοροῦσί τινες τοὺς διοσκούρους, μετῳκηκέναι εἰς ἄργος. γειτνιᾷ δὲ τὸ ἄργος τῇ λακεδαίμονι. καὶ οὕτως ὁ πίνδαρος κατὰ λόγον, γείτονας φησὶ τοὺς λακεδαιμονίους τῶν διοσκούρων. Ζεῦ τέλει'. ὦ Ζεῦ τέλειε διὰ παντὸς τοῖς αἰτναίοις τοῖς περιοικοῦσι τὸν ἀμένην ποταμὸν, τοιαύτην μερίδα. βασιλεῦσί τε, καὶ δημόταις παράσχου, ὥστε τὸν τῶν ἀνθρώπων λόγον διακρίνειν τοῦτο καὶ ἀληθὲς ἀποφαίνειν, ὅτι ἐν ἐλευθερίᾳ εἰσίν. αἱ δὲ τοιαῦται μοῖραι τοῖς αἰτναίοις ἀνδρείας θείας, καὶ λακεδαιμονίας κατὰ πόλεμον ἔχουσι, δίδου τοῖς βασιλεῦσι, καὶ τοῖς ἀστοῖς, μοῖραι εὐτυχέστας. Σύν τοι τίν κεν ἁγητήρ. σὺν σοὶ ὦ Ζεῦ, ὁ τῆς σικελίας ἡγητὴρ, ἤγουν βασιλεὺς ἱέρων, τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ δεινομένει ἐντελλόμενος, τὸν τῶν αἰτναίων δῆμον ἀνατρέπει διὰ παντὸς, εἰς σύμφωνον, καὶ εἰρηναίαν ἡσυχίαν. Λίσσομαι νεῦσον κρονίων. καθικετεύω σε ὦ κρόνου παῖ Ζεῦ, ἐπίνευσον· ὅπως ὅ, τε τῶν φοινίκων, καὶ ὁ τῶν καρχηδονίων, καὶ τυρσηνῶν θόρυβος, ἥσυχον καὶ εἰρηναῖον ἔχῃ τὸν οἶκον. ἢ ἐπίνευσον θεασάμενος τὴν πρὸ τῆς κύμης ναυμαχίαν, ἃ καταπολεμηθέντες, ὑπὸ τοῦ ἱέρωνος πεπόνθασιν. Ἄλλως. χαρίσασθαι ἐκ τοῦ θορύβου τὴν τῶν βαρβάρων ἀκοσμίαν ὑπεστήσατο, ὡς ὁ ὅμηρος. Ὣς τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.

Ἄλλως. Τυρσηνοὶ καὶ καρχηδόνιοι· οἳ εἰσι φοινίκων ἄποικοι, διεμάχοντο πρὸς κυμαίους. μελλόντων οὖν ἄρδην ἀπόλλυσθαι τῶν κυμαίων, ἱέρων συμμαχήσας, τοὺς μὲν κυμαίους διέσωσε. τῶν δὲ τυρσηνῶν τοὺς πλείους ἀπώλεσε. κατεύχεται οὖν ὁ πίνδαρος, εἰρηνικὰ καὶ ἀστασίαστα μένειν λοιπὸν τὰ πράγματα, καρχηδονίοις καὶ σικελιώταις. Οἷα συρακουσίων. ὁποῖα γὰρ ὑπὸ τῷ ἄρχοντι καὶ βασιλεῖ τῶν συρακουσίων ἱέρωνι, ἀναιρεθέντες πεπόνθασιν οἱ καρχηδόνιοι καὶ τυρσηνοί. Ὅς σφιν ἐν πόντῳ. ὅστις ἱέρων, ἀπὸ τῶν ταχειῶν νεῶν, ἐνέβαλε τῇ θαλάσσῃ, πᾶσαν τὴν ἡλικίαν.

μοῖσα καὶ πὰρ δεινομένει κελαδῆσαι
πείθεό μοι, ποινὰν τεθρίππων.
χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νι-
καφορία πατέρος.
ἄγ' ἔπειτ' αἴτνας βασιλεῖ,
φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον·

στρο. δ'. κῶλ. ιβ'.

τῷ, πόλιν κείναν θεοδμά-
τῳ σὺν ἐλευθερία,
ὑλλίδος στάθμας ἱέρων
ἐν νόμοις ἔκτισσε, θέλοντι δὲ παμφύλου
καὶ μάν, ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι
ὄχθαις ὕπο ταϋγέτου ναίοντες, αἰ-
εὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν αἰγιμιοῦ
δωριεῖς. ἔσχον δ' ἀμύκλας ὄλβιοι
πινδόθεν ὀρνύμενοι,

Μοῖσα καὶ πὰρ δεινομένει. ὦ μοῦσα, πείθου μοι χορεῦσαι καὶ παρὰ τῷ ἱέρωνος υἱῷ δεινομένει, ποινὴν καὶ ἀντίτισιν τῷ νικηφόρῳ ἅρματι παρεχομένη τὸ ἐγκώμιον. οὐ γὰρ ἀλλοτρία ἡ νίκη τῷ παιδί, ἡ τοῦ πατρὸς νίκη. δεινομένης δὲ υἱὸς ἱέρωνος, ἐκ τῆς νικοκλέους τοῦ συρακουσίου θυγατρός, καθὰ φίλιστον, καὶ τίμαιον. ἐκ γὰρ τῆς ἀναξιλάου θυγατρός, ἐκ τῆς θήρωνος ἀνεψιᾶς, οὐκ ἐπαιδοποιήσατο ὁ ἱέρων, πρὶν γήμας ταύτην. ὅθεν ἐστὶ καὶ ὁ παῖς, ὁμώνυμος τῷ πάππῳ. δεινομένης γὰρ ὁ πατὴρ ἱέρωνος. Ἄγ' ἔπειτ' αἴτνας. ἄγε τοίνυν ὦ μοῦσα, ἐπὶ τῷ τῆς αἴτνης βασιλεῖ δεινομένει, προσφιλέστατον ἀνεύρωμεν ὕμνον.

Τῷ, πόλιν κείναν. ᾧ τινι δεινομένει ὁ ἱέρων δηλονότι, τὴν αἴτνην ἔκτισε, καὶ διοικεῖν ἔδωκε, σὺν θείᾳ ἐλευθερίᾳ. καὶ τοῖς νόμοις τῆς δωρίου δικαιοσύνης. ἀπὸ κοινοῦ τὸ διοικεῖν ἔδωκεν. Ἄλλως. ἀνακτίσας τὴν κατάνην ὁ ἱέρων, καὶ αἴτνην μετονομάσας, διοικεῖν δεινομένει τῷ υἱῷ ταύτην δέδωκεν, ἐν νόμοις τῆς δωρίδος στάθμης. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ στρατηγὸν αὐτῆς κατέστησεν αὐτόν, ἐλευθέροις ἀφεὶς τοὺς αἰτναίους, καὶ τοῖς λακωνικοῖς τρόποις, ἢ νόμοις χρωμένους. Ὑλλίδος στάθμας. νόμῳ τῆς δωρίδος δικαιοσύνης, ἀπὸ ὕλλου τοῦ ἐπιφανεστάτου τῶν δωριέων, ὃς ἐβασίλευσε τῶν περὶ ἰταλίαν οἰκησάντων. ἔνιοι δὲ τὸ ὑλλίδος στάθμας, τῆς λυκούργου φασὶ νομοθεσίας. οὗτος γὰρ ἑνδέκατός ἐστιν ἀπὸ ἡρακλέους, ὡς ἔφορος ἱστορεῖ. ὁ οὖν ἱέρων γελῴοις καὶ μεγαρεῦσι, καὶ συρακουσίοις, οὖσι τῶν δωριέων ἀποίκοις, συνῴκισε τὴν αἴτνην. καὶ οὕτως ἂν ὁ λόγος ἀκολουθίαν ἔχοι. ὡς ἐν δωριεῦσιν οὖσιν αἰτναίοις, καὶ λακωνικοῖς νόμοις θέσθαι τὸν ἱέρωνα. Θέλοντι δὲ παμφύλου. πάμφυλος, καὶ δύμας, καὶ δῶρος, υἱοὶ αἰγιμίου. ἀφ' ὧν παμφυλὶς καὶ δυμανίς, φυλαὶ ἐν λακεδαίμονι. ὁ δὲ νοῦς, θέλουσι δὲ οἱ ὑλλίδαι, τουτέστιν οἱ λακεδαιμόνιοι, ἀπὸ ἡρακλέους καὶ παμφύλου κατάγεσθαι. Ἄλλως. οἱ δωριεῖς οἰκοῦντες πρότερον τὴν πίνδον, μίαν οὖσαν τῆς τετραπόλεως τῆς [illegible], ἀφικνοῦνται εἰς τὴν μεταξὺ οἴτης καὶ παρνασσοῦ δωρίδα, ἑξάπολιν οὖσαν. ἔστι δὲ ἐρινεόν. κύτινον. βοιόν. λίλαιον. κάρφαια. δρυόπη. ἐκ δὲ τούτων σὺν τοῖς ἡρακλείδαις, εἰς λακεδαίμονα κατέρχονται. ὁ δὲ νοῦς ἐπαμφοτερίζει. θέλουσι δὲ οἱ ἀπὸ παμφύλου ἡρακλέους ἀπόγονοι δωριεῖς, οἱ παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ ταϋγέτου μένοντες, ἐμμένειν τοῖς αἰγιμίου νόμοις. Ὄχθαις ὕπο ταϋγέτου. ταΰγετον, ὄρος λακωνικόν, οὗ καὶ ὅμηρος μέμνηται. Ἢ καθά τινες περιμήκετον. Ἔσχον δ' ἀμύκλας. κατέσχον τὴν σπάρτην. ἀπὸ μιᾶς γὰρ πόλεως, τὴν πᾶσαν ἐμφαίνει λακωνικήν. Πινδόθεν. λέγει ὅτι οἱ δωριεῖς,

Ταν φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων,
ἐστρατεύθη, σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν φίλον,
καί τις ἐὼν μεγαλά
νορ ἔσαινεν. φαντὶ δὲ λαμνόθεν ἕλ
κει τειρόμενον, μεταλλάσ
σοντας ἐλθεῖν.

ἐπωδὸς, κῶλ. ιέ.

ἥρωας ἀντιθέους, ποί
αντος υἱὸν τοξόταν,
ὃς πριάμοιο πόλιν πέρ
σεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς,
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων,
ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
οὕτω δ' ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι,
τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν
ἔραται καιρὸν διδούς.

φερόμενος ὁ ἱέρων διὰ τὴν λιθουρίαν κατηγωνίζετο τοὺς ἐναντίους. παραβάλλων δὲ αὐτὸν, τῷ ποίαντος φιλοκτήτῃ παρείκασε.

Σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν φίλον. σὺν δὲ τῇ ἀνάγκῃ τῆς νόσου, καί τις ὑπερήφανος, ἔσαινε καὶ ἐκολάκευσεν αὐτὸν τὸν ἱέρωνα δηλονότι. βούλεται δὲ λέγειν ὅτι καὶ νοσοῦντα αὐτὸν, πολλοὶ τῶν ὑπερηφάνων ἐκολάκευσαν. Ἄλλως.

Καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ. αἰνίττεται δὲ τοῦτο, εἰς ἀναξίλαον τὸν τῶν ῥηγίνων βασιλέα. βουληθέντα λοκροὺς καταπολεμῆσαι τοὺς ἐν ἰταλίᾳ, καὶ ἐμποδισθέντα τῇ τοῦ ἱέρωνος ἀπειλῇ. ὅτι δὲ ἀναξίλαος λοκροὺς ἠθέλησεν ἄρδην ἀπολέσαι καὶ ἐκωλύθη πρὸς ἱέρωνος, ἱστορεῖ καὶ ἐπίχαρμος ἐν νάσοις. ἕτεροι δὲ, τὸν θήρωνα λέγειν ἐμφᾶσαι, ὡς τοῦ θήρωνος μεγάλα μὲν δυναμένου, κολακεύοντος δὲ τὸν ἱέρωνα. Φαντὶ δὲ λαμνόθεν. ταύτῃ τῇ ἱστορίᾳ καὶ βακχυλίδης συμφωνεῖ ἐν τοῖς διθυράμβοις, ὅτι δὴ οἱ ἕλληνες ἐκ λήμνου μετεστείλαντο τὸν φιλοκτήτην, ἑλένου μαντευσαμένου. εἵμαρτο γὰρ ἄνευ τῶν ἡρακλείων τόξων, μὴ πορθηθῆναι τὴν ἴλιον. Μεταλλάσσοντας. ἀναζητήσοντας. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν τὰ μέταλλα ἐπιζητούντων. ἐπειδὴ δὲ διὰ τὸ πάθος τῷ φιλοκτήτῃ τὸν ἱέρωνα εἴκασε, τῇ ἐπεξεργασίᾳ χρώμενος, ἐπὶ πλεῖον αἴρει τὰ ἐγκώμια. ὁ δὲ νοῦς, φασὶν ἐκ λήμνου, τῷ ἕλκει καταπονούμενον τὸν τοῦ ποίαντος υἱὸν τοξότην ἐπιζητήσοντας ἐλθεῖν τοὺς ἰσοθέους ἥρωας.

Ὃς πριάμοιο πόλιν πέρσεν. ὅστις φιλοκτήτης, τὴν ἴλιον ἐπόρθησε, καὶ ἤδη τέλος ἔγαγε τοῖς ἕλλησι τοὺς πόνους. ἀνεῖλε γὰρ τὸν πάριν. ἀσθενεῖ μὲν καὶ ἀδυνάτῳ σώματι βαδίζων, ἀλλὰ μεμοιραμένον ἦν τὸ τὴν ἴλιον ἁλῶναι τοῖς ἡρακλείοις τόξοις.

Οὕτω δ' ἱέρωνι θεός. οὕτω δέ φησι τῷ ἱέρωνι ὁ θεὸς, ὀρθωτὴρ καὶ ἰατὴρ γένοιτο, ὡς καὶ τῷ φιλοκτήτῃ. φησὶ γὰρ διονύσιος, χρησμοῖς ἀπόλλωνος ἀπολουσάμενον τὸν φιλοκτήτην, ἀφυπνῶσαι. τὸν δὲ μαχάονα ἀφελόντα τοῦ ἕλκους τὰς διασαπείσας σάρκας, καὶ ἐπικλύσαντα οἴνῳ τὸ τραῦμα, ἐπιπάσαι βοτάνην, ἣν ἀσκληπιὸς εἰλήφει παρὰ χείρωνος, καὶ οὕτως ὑγιασθῆναι τὸν ἥρωα. Ἄλλως.

Οὕτω δ' ἱέρωνι θεός. οὕτως οὖν καὶ τῷ ἱέρωνι, ὡς τῷ φιλοκτήτῃ ὁ θεὸς, ὀρθωτὴρ καὶ ὑγείας αἴτιος γένοιτο εἰς τὸν ἐσόμενον χρόνον, ὧν ἐπιθυμεῖ εὐχέρειαν παρεχόμενος.

Ἄλλως. οὕτω δὲ τῷ ἱέρωνι ὀρθωτὴρ καὶ θεραπευτὴς καὶ ἰατὴρ ὁ θεὸς γένοιτο, ὡς καὶ τῷ φιλοκτήτῃ.

Ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναί. ἐκ θεῶν γάρ φησι ταῖς ἀνθρωπίναις ἀρεταῖς, πᾶσαι μηχαναὶ δωροῦνται. καθὸ δαίμονα γάρ τινα σοφοί, καὶ ταῖς χερσὶν ἀνδρεῖοι, καὶ ἄγαν εὔγλωσσοι, καὶ δυνατοί, καθὸ τὸ λέγειν ἐθέλοντο.
Ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον. τὸν δὲ Ἱέρωνα ἐγκωμιάσαι προθυμούμενος, ἐλπίζω παρὰ σκοπὸν μὴ ῥίψειν τὸν ὕμνον. αἴτιον τοῦ, καθὸ σκοπὸν δέον βαλεῖν τοῖς ὕμνοις, καὶ ἄξιον ὄντα τὸν Ἱέρωνα ἀνυμνεῖν. Μὴ χαλκοπάραον. τὸ ὑπερβατόν, οὕτω. μὴ ὥσπερ χαλκοπάραον ἄκοντα παλάμᾳ δονέων ἀγῶνος ἔξω βαλεῖν. Μακρὰ δὲ ῥίψαις. ἐλπίζω δὲ μακρὰς καὶ δεινὰ τοὺς ἀκοντίσας, παρελθεῖν καὶ νικῆσαι τοὺς ἐναντίους. Εἰ, γὰρ ὁ πᾶς χρόνος. τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ νῦν, εὐκτικόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ εἴθε. εἴθε γάρ φησιν ὁ πᾶς χρόνος τήν τε εὐδαιμονίαν καὶ τὸν πλοῦτον, ἐπ' εὐθείας ἄγοι, καὶ τῶν καμάτων τῶν τῆς λιθουρίας ἐπίλησιν ἀγάγοι, ὡς ἐγὼ τοὺς ἐναντίους νικῆσαι προσδοκῶ. Καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι. καμάτων φησί, τῶν συνεχόντων τὸν Ἱέρωνα ἐκ τοῦ νοσήματος τῆς λιθουρίας. φησὶ γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης, ἐν τῇ τῶν Γελώων πολιτείᾳ, Γέλωνα τὸν τοῦ Ἱέρωνος ἀδελφόν, ὑδέρῳ νοσήματι, τὸν βίον τελευτῆσαι. αὐτὸν δὲ τὸν Ἱέρωνα ἐν τῇ τῶν Συρακουσίων πολιτείᾳ, δυσουρίᾳ δυστυχῆσαι. Ἦ κεν ἀμνάσειεν. καὶ τάχα ἂν εἰς ὑπόμνησιν ἀγάγοι, ὁποίας ὁ Ἱέρων ἐν τοῖς πολέμοις, τῇ πολεμικῇ ἑαυτοῦ καὶ ὑπομονητικῇ ψυχῇ ὑπέμεινε μάχας, ἡνίκα ἐκτῶντο τὴν Σικελικὴν τυραννίδα, ἣν αὐτοῖς οἱ θεοὶ ταῖς ἑαυτῶν μηχαναῖς ἐδωρήσαντο, ὁποίαν οὐδεὶς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων δρέπεται, τὸ πλούτου οὖσαν στεφάνωμα τίμιον. φασὶ δὲ τὸν Ἱέρωνα καὶ πρὸς Γέλωνα τὸν ἀδελφὸν ἐστασιακέναι, τῆς ἀρχῆς ἕνεκα.
Ἄλλως. Ἦ κεν ἀμνάσειεν. ἀναμνήσειεν ἂν ὁ χρόνος, ἡ ἐπίλησις γενομένη τῶν καμάτων, ὥστε φανερὰν αὐτὸν ποιεῖσθαι τὴν ἀρετήν, ἣν εἶχεν ἐν πολέμοις. Ἁνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν. ὁ μὲν λόγος, ἐστὶ περὶ Ἱέρωνος, καὶ Γέλωνος, τῶν τυραννησάντων ἐν Συρακούσαις. τὸ δὲ σημαινόμενον, ὅτι σὺν τῇ τῶν θεῶν μηχανῇ ἀνεκτῶντο τὴν βασιλείαν. τιμὴν γὰρ εἴωθε τὴν βασιλείαν ὀνομάζειν. Νῦν γε μάν, τὰν Φιλοκτήταο δίκαν. ἀντὶ δὲ τοῦ παρόντος, τὸν Φιλοκτήτου τρόπον ὁ Ἱέρων μετερχόμενος, ἐστρατεύθη καὶ τὴν μάχην ἐνίκησε. φορείῳ δὲ

πτέμεν δ' ἀνδρῶν τι χώραν. —

στρ. γ'. κῶλ. ιβ'.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶ
σαι βροτέαις ἀρεταῖς.
καὶ σοφοί, καὶ χερσὶ βια
ταί, περίγλωσσοί τ' ἔφυν. ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν, ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ', ὡσεί τ' ἀγῶ
νος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,
μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους.
εἰ, γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλ
βον μὲν οὕτω, καὶ κτεάνων δόσιν εὐ
θύνοι, καμάτων δ' ἐπίλα
σιν παράσχοι. —

ἀντιστρ. κῶλ. ιβ'.

ἦ κεν ἀμνάσειεν, οἵας
ἐν πολέμοισι μάχαις,
τλάμονι ψυχᾷ παρέμει
ν', ἁνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν,
οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μάν,

λαις δέδεται κορυφαῖς,
καὶ πέδῳ. στρωμνὰ δὲ χαρασ
σοισ', ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.
εἴη ζεῦ τὶν εἴη ἀνδάνειν,
ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος εὐκάρποιο γαί
ας μέτωπον. τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν,
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανε πόλιν
γείτονα. πυθιάδος
δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν, ἀγ
γέλλων ἱέρωνος ὑπὲρ
καλλινίκου
ἐπῳδ. κωλ. ιβ.
ἅρμασι. ναυσιφορήτοις
δ' ἀνδράσι πρώτα χάρις
ἐς πλόον ἀρχομένοις, πομ
παῖον ἐλθεῖν οὖρον. ἐοικότα γὰρ
καὶ τελευτᾷ, φερτέρου νό
στου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει
λοιπὸν ἔσσεσθαι, στεφάνοι
σιν, ἵπποισί τε κλυτάν,
καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν,
λύκιε καὶ δάλοιο ἀνάσσων
φοῖβε, παρνασσοῦ τε, κράναν
κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ

Χαράσσοισα. ἀποξύουσα. ἐπινύσσουσα. ὁ δὲ νοῦς, τὸ ὑποστρωννύμενον ἔδαφος κεντρῶδες, ἐπιξύει τὸ τοῦ τυφῶνος νῶτον. τῆς δὲ κεντρώσεως αἴτιόν ἐστι, τὸ τῇ αἴτνῃ ἐπικείμενον βάρος. τὸ μὲν κεκλιμένον νῶτον κεντεῖ ἐπιξύουσα, ἡ ὑποκειμένη τοῦ ἐδάφους κεντρώδης στρωμνή. Εἴη ζεῦ. ἐπειδὴ τὸν περὶ τοῦ τυφῶνος λόγον ἐκίνησε, καὶ τὰς τιμωρίας αὐτοῦ διεξῆλθεν, ὡς ὑπὸ φόβου διατεθεὶς πρὸς τὰ διηγήματα, κατεύχεται τὸν δία ἔχειν εὐμενῆ. ὁ δὲ νοῦς, εἴη σοι φησὶν ὦ ζεῦ ἀρέσκειν, ὃς τοῦτο τὸ ὄρος περιέπεις τὴν αἴτνην, ὅ ἐστι τῆς εὐκάρπου σικελίας πρόσωπον. ἤτοι διὰ τὸ ἐπιφανές, ἢ διὰ τὸ ὕψος. τιμᾶται δὲ κατὰ τὸ ὄρος τῆς αἴτνης ὁ ζεύς. Γαίας δὲ μέτωπον, τὴν αἴτνην μεταφορικῶς φησιν ἀπὸ τῶν ζώων. ἤτοι διὰ τὸ ἐπίσημον αὐτὴν εἶναι, ἢ διὰ τὸ ὕψος καὶ τὴν ἀνάβασιν. Τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν. τούτου οὖν τοῦ ὄρους τὴν ὁμώνυμον πόλιν αἴτνην, ὁ ἔνδοξος οἰκιστὴς ἱέρων ἐδόξασεν, ἀνακηρύξας κατὰ τὰ πύθια. ἀνεκήρυξε γὰρ ὑπὲρ τὸ καλλίνικον ἅρμα τοῦ ἱέρωνος ὁ κῆρυξ, οὖσαν αὐτοῦ πατρίδα. Ναυσιφορήτοις. ὡς τοῖς διὰ νηὸς φερομένοις ἀνδράσι χάρις καὶ ἡδονὴ πρώτοις φερομένοις διὰ θαλάσσης, πόμπιμον καὶ οὔριον ἐπιπνεῦσαι ἄνεμον, οὕτω καὶ τῇ αἴτνῃ ἀνακηρυχθείσῃ πρῶτον ἐν ἀγῶσιν, ἐπιφανεστάτην φανήσεσθαί φησι. Ἐοικότα γάρ. ἐοικὸς γὰρ καὶ πρέπον φησί, τὸν δ' ἐξ ἀρχῆς ἀγαθῆς ἀρξάμενον, τούτου καὶ τέλους ἐνδόξου τεύξασθαι. οὕτως οὖν καὶ τὴν αἴτνην ἐκ πρώτης ἀρξαμένην ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ἐπίδοξον εἶναι ὑπολαμβάνω, καὶ διηνεκῶς εὐπραγήσειν. Ὁ δὲ λόγος. ὁ δὲ ἐμὸς ἐγκωμιαστικὸς λόγος φησί, κοσμεῖ καὶ δοξάζει τὴν αἴτνην, ταῖς συντυχίαις ταύταις τῆς νίκης, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν αὐτήν, ἵπποις τε καὶ στεφάνοις ἔνδοξον, καὶ σὺν θαλίαις καὶ κώμοις ἡδίστην ὀνομαστὴν ἀποδείκνυσιν, ὥς τε τὴν μνήμην αὐτῆς διαμένειν ἄσβεστον. Λύκιε, καὶ δάλοιο ἀνάσσων. ὦ λύκιε ἄπολλον, καὶ τῆς δήλου βασιλεῦ, καὶ τῆς παρνασσοῦ τοῦ ἐν φωκίδι ὄρους τὴν κασταλίαν κρήνην φιλῶν, ἐθελήσαις ταῦτα ἃ εὔχομαι, τῷ σῷ νόῳ πράττειν καὶ συμπεραίνειν, καὶ εὔανδρον ἀποτελεῖν τὴν χώραν.

στέρνα λαχνάεντα· κίων
δ' οὐρανία συνέχει,
νιφόεσσ' Αἴτνα πανέτης
χιόνος ὀξείας τιθήνα.

στρ. β'. κῶλ. ιβ'.

Τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλά-
του πυρὸς ἁγνόταται
ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ
δ' ἁμέραισι μὲν προχέοντι, ῥόον καπνοῦ
αἴθων'· ἀλλ' ἐν ὄρφναισι πέτρας
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ, ἐς βαθεῖ-
αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.
κεῖνο δ' Ἁφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν,
δεινοτάτους ἀναπέμ-
πει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέ-
σθαι, θαῦμα δὲ καὶ παριόν-
των ἀκοῦσαι.

ἀντιστρ. κῶλ. ιβ'.

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλ-

προσφυλῆ ὄντα ἐπιθαλασσίους ὀνομάζουσι· συμβαίνουσι γὰρ αὐτόθι, κυμάτων τε ἐξαισίων κινήσεις, καὶ ἀνέμων σφοδροτάτων ἐπιπνοαί, καὶ πρηστήρων ἐμφάνειαι, καὶ πυρὸς καθόλου φλέξεις, μυθολογεῖται ὑποκεῖσθαι τὸν Τυφῶνα.

Ἁλιερκέες ὄχθαι. ἤτοι αἱ τὴν ἅλα ἕρκος ἔχουσαι, ἢ τῆς ἁλὸς αὐτῆς ἕρκος οὖσαι· διὰ τὸ μὴ συγχωρεῖν ἐπὶ πρόσθεν φέρεσθαι τὰ κύματα. Κίων δ' οὐρανία. ἡ Αἴτνη τὸ ὄρος· ἣν οὕτως ὀνομάσει, διὰ τὸ ὕψος ὑποστηρίζουσαν τὸν οὐρανόν. ὁ δὲ νοῦς· ἡ δὲ οὐρανία κίων, συνέχει τὸν Τυφῶνα, ἡ καθ' ὅλας τὰς ὥρας ἔτους χιονιζομένη καὶ τῆς ὀξείας χιόνος τροφὸς οὖσα· ἤγουν, ἡ Αἴτνη. Πανέτης. τὸ πανέτης ἀμφίβολον· ἔστι γὰρ διὰ παντὸς συνέχει τὸν Τυφῶνα ἡ Αἴτνη καὶ διαιωνίως, ἢ τῷ ἑξῆς συναπτέον, ὀξείας χιόνος τιθήνη. ἵν' ᾖ, δι' ἔτους ἀεὶ τιθηνουμένη καὶ τρέφουσα τὴν χιόνα, ἢ ὅπου οὐ καθ' ἕνα καιρὸν, ἀλλὰ καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους. ἵνα δὲ ὑπερβολὴν ἄρῃ τὸν λόγον, λέγει καὶ χειμῶνι καὶ θέρει χιονίζεσθαι τὴν Αἴτνην. Χιόνος ὀξείας. ὀξεῖαν δὲ τὴν χιόνα φησὶν, ἤτοι παρὰ τὴν πυκνότητα τῆς καταφορᾶς, ἢ παρὰ τὴν ψυχρότητα· ὅτι αἱ ἐφαπτόμεναι, ὅμοιόν τι πάσχουσι ταῖς κεντουμέναις. Ἀπλάτου δὲ πυρὸς, ἀπροσπελάστου· ἢ πολλοῦ. Ἁγνόταται ἐκ μυχῶν. ἁγνότατον τὸ πῦρ φησιν, ὅτι ἁγνιστικόν ἐστιν· ἢ καὶ παρὰ τὸ θεῖον τὸ αὐτόθι γιγνόμενον, ᾧ καθαιρόμεθα· ὡς καὶ Ὅμηρος· Ὄφρα θεειώσω μέγαρον. τῷ δὲ τρόπῳ ἐπιμένων δὲ λόγου, πυρὸς ποταμοὺς καὶ πηγὰς λέγει, διὰ τὴν ἄγαν τοῦ πυρὸς ἀνάδοσιν. ὁ δὲ νοῦς, ἀφ' ἧς τινες Αἴτνης ἀναφυσῶνται ἐξαναδίδονται ἐκ τῶν μυχῶν, ἀπροσπελάστου πυρὸς πηγαί. οἱ δὲ ποταμοὶ τοῦ πυρὸς ἐν μὲν ἡμέρᾳ, ῥοῦν καὶ φορὰν προχέουσι καπνοῦ· ἤτοι μέλανα, ἢ καυστικόν. ἐν δὲ νυκτὶ, ἡ ξανθὴ τοῦ πυρὸς φλὸξ, ἐκρήγνυσι τοῦ ὄρους τὰς πέτρας, καὶ εἰς κυλίει τὴν παρακειμένην θάλασσαν. Ἁφαίστοιο ἑρπετὸν, ὁ Τυφών. πῶς ὅσον ἐξ αὐτοῦ ἤτοι δι' αὐτὸν, αἱ τοῦ πυρὸς ἀναδίδονται πρηστῆρες. κρουνοὺς μὲν τροπικῶς φησιν ὡς ἐπὶ ποταμοῦ. ἐμφαίνει δὲ τὰς τοῦ πυρὸς ἀναφυσήσεις. ὁ δὲ νοῦς, ἐκεῖνο δὲ τὸ τοῦ Ἡφαίστου ἑρπετὸν, κρουνοὺς πυρὸς δεινοτάτους ἀναδίδωσι· θαυμαστὸν μὲν ἰδεῖν, θαυμαστὸν δὲ καὶ τῶν παριόντων καὶ ἑωρακότων ἀκοῦσαι. Ἐν μελαμφύλλαις, ταῖς πολυδένδροις· ἡ γὰρ τῶν δένδρων πυκνότης, βαθεῖαν ἀπεργάζεται τὴν ὕλην. Ζητητέον δὲ πῶς φησι τὸν Τυφῶνα ἐνδεδέσθαι ταῖς τῆς Αἴτνης κορυφαῖς, ὅν φησιν ὑπ' αὐτῇ κεῖσθαι. Ῥητέον δὲ, ὅτι ὑπόκειται μὲν αὐτῷ τὸ ἔδαφος ὑπὸ τὸν νῶτον· ἐπίκειται δὲ τῷ τραχήλῳ ἡ Αἴτνη ὡς ἀφορισμὸς καὶ χοινίον ἐν μέσῳ αὐτὸν συνέχουσα.

ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βια-
τὰς ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν
ἐγχέων ἀκμὰν, ἰαίνει καρδίαν
κώματι. κῆλα δὲ, καὶ
δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε λα-
τοίδα σοφία, βαθυκόλ-
πων τε μοισᾶν.

ἐπῳδ. κῶλ. ιϛ'.

ὅσα δὲ μὴ πεφίληκε
ζεὺς, ἀτύζονται βοὰν
πιερίδων ἀΐοντα,
γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον.
ὅς τ' ἐν αἰνᾶ ταρτάρῳ κεῖ-
ται θεῶν πολέμιος,
τυφὼς ἑκατοντακάρανος, τόν ποτε
κιλίκιον θρέψεν πολυώ-
νυμον ἄντρον. νῦν γε μὰν,
ταί θ' ὑπὲρ κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι,
σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει

Ῥιπαῖσι, ταῖς βολαῖς. λέγει δὲ ταῖς μέλεσιν. ὁ δὲ νοῦς, ὁ αἰετὸς εἰς ὕπνον τῇ ἡδονῇ καθελκόμενος, τὸν ὑγρὰ χύτον αὐτοῦ νῶτον ἐπαίρει, ταῖς σαῖς βέλεσι θελχθείς. Βιατὰς ἄρης. ὁ γὰρ ἰσχυρότατος ἄρης, τὴν τραχυτάτην τῶν δοράτων ἀκμὴν καταλιπὼν, τουτέστι τὸν πόλεμον, εὐφραίνει τὴν καρδίαν τῷ τῆς κιθάρας κώματι, ἤγουν θέλματι. Κῆλα δὲ, κῆλα μὲν ὅμηρος, τὰ τοξικὰ βέλη. Τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο. δυνατὸν δὲ ἀκούειν καὶ νῦν τροπικώτερον βέλη, τὰ θελκτικὰ τῆς μουσικῆς πάθη. κῆλα δὲ κατὰ συναίρεσιν, τὰ κηλήματα. ἤγουν, τὰ ἀπὸ τῆς μουσικῆς θέλγματα. ὁ δὲ νοῦς. τὰ δὲ τῆς μουσικῆς κηλήματα, καὶ τῶν θεῶν θέλγει τὰς φρένας παρὰ τῇ σοφία τοῦ ἀπόλλωνος καὶ τῶν ἰοπλοκάμων μουσῶν. Ὅσα δὲ μὴ πεφίληκε. τοῦτο εἶπεν, ἵνα ἐντραπῶσιν οἱ ἀκροαταὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν. ὁ δὲ νοῦς, ὅσα δὲ μήτε κατὰ τὴν γῆν, μήτε κατὰ τὴν ἄπειρον θάλασσαν φιλεῖ ὁ ζεὺς, ἀποστρέφονται τὴν ᾠδὴν τῶν μουσῶν. Ἐν αἰνᾶ ταρτάρῳ. πάλιν κατὰ τὸ ἴδιον ἔθος, θηλυκῶς τὴν τάρταρον προήγαγεν. ὡς καὶ τὴν ἰσθμὸν, καὶ τὸ, τυφώς. εἶδος γὰρ τυφών. ὅμηρος δὲ, ἑτέρας εἶδεν αἰδὴν ὁ τυφωεύς. Τυφωεῖ γαῖαν ἱμάσσῃ. Ἀτύζονται βοάν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀτύζεται. ἀποστρέφεται φησὶ καὶ ὁ τυφὼν οὕτως τὴν μουσικὴν, ὁ ἐν τῷ ταρτάρῳ κείμενος ὁ πολέμιος τῶν θεῶν. Ἑκατοντακάρανος. οὐκ ἀριθμητικῶς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, πολυκέφαλος. Τόν ποτε, κιλίκιον θρέψεν. ὅν ποτε τὸν τυφῶνα φησὶν, ἔθρεψε μὲν, τὸ ἐν κιλικία πολυθρύλλητον σπήλαιον. νῦν δὲ, αἱ τῆς κύμης ὄχθαι, καὶ ἡ σικελία, τὰ δασέα αὐτοῦ στήθη πιέζει. Ἄλλως. στασιάζεται καὶ ἡ περὶ τοῦ τυφῶνος ἱστορία. οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν, ὑπὸ τῆς βοιωτίας ὑποκεῖσθαι ἔφασαν. καὶ ὡς ἐστὶν αὐτόθι πυρὸς ἀναδόσεις. οἱ δὲ, ἐν φρυγία. ἕτεροι δὲ ἐν λυδία. ἀρτίμων δέ τις ἱστορικὸς, πιθανώτερον λόγον ποιεῖ. καθάπαξ γάρ φησι πᾶν ὄρος ἔχον πυρὸς ἀναδόσεις, ὑπὸ τυφῶνι κεῖσθαι. ἔστι δὲ τὸ πιθανὸν ἐξ αὐτῆς τῆς τοῦ ὀνόματος ἱστορίας τύφειν γὰρ τὸ καίειν. ὁ δὲ πίνδαρος φησὶ τὸν τυφῶνα, ἐν κιλικία τεθράφθαι ὡς καὶ ὅμηρος. Εἰν ἀρίμοις ὅθι φασὶ τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. ὑποκεῖσθαι δὲ τῷ ὄρει καὶ αὐτόθι, πυρὸς κρατῆρας, καὶ τοῖς ἀναδιδομένοις πρηστῆρας. πολυώνυμον, δὲ ἀντὶ τοῦ, πολυθρύλλητον διὰ τὸ ἀνατραφῆναι ἐν αὐτῷ τὸν τυφῶνα. Ταί θ' ὑπὲρ κύμας. κύμη, νῆσος περὶ κείμενη τῇ σικελία. ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρα τῶν αἰολέων. φαίνεται δὲ οὐχ ἡ κύμη πῦρ ἀναδιδοῦσα, ἀλλ' ἡ καλουμένη

ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα,
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις,
ἀενάου πυρός. εὕ-
δει δ' ἀνὰ σκάπτῳ διὸς αἰετός. ὠ-
κεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρω-
θεν χαλάξαις —
ἀντιστρ. κῶλ. ιβ'.
ἀρχὸς οἰωνῶν. κελαινῶ-
πιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν
ἀγκύλῳ κρατὶ βλεφάρων
ἁδὺ κλαΐστρον κατέχευας. ὁ δὲ κνώσσων,
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, ταῖς

ἢ ὑπὸ τῶν μουσῶν ὁ λόγος. ὡς γὰρ ἔφην, ἀπόλλων μὲν προκατάρχει τῶν μουσῶν. πρὸς δὲ τὰ κρούματα, εὔρυθμοι αἱ μοῦσαι χορεύουσι. σάμασι δὲ, τοῖς σημείοις. τοῖς συνθήμασιν, ἢ τοῖς κελεύσμασιν. ἀπὸ τοῦ σημῆναι, διὰ τῆς προανακρούσεως. Ἀμβολὰς τεύχῃς. τὰς προαναφωνήσεις κατασκευάζῃς. ὡς καὶ ὅμηρος. Ἤτοι ὁ φορμίζων, ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. ἐλελιζομένα δὲ, διακινουμένη. ὁ δὲ νοῦς, ἧς σου ὦ κιθάρα κατακούει μὲν ἡ τῶν ᾠδῶν κροῦσις, τῆς εὐφροσύνης καὶ τῆς διαχύσεως ἀρχὴ οὖσα. πείθονται δὲ καὶ αἱ ἀοιδοὶ τοῖς σοῖς συνθήμασιν, ὅταν τῶν προοιμίων, τῶν ἡγουμένων τῶν χορῶν, τὰς προαναφωνήσεις καὶ κρούσεις, διακινουμένη κατασκευάζῃς. Καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνόν. κατὰ τὸ ἐναντίον προήγαγε. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, αἰχμήτου κεραυνοῦ πῦρ. τὸ δὲ τοιοῦτο σχῆμα τοῦ λόγου, καὶ παρ' ὁμήρῳ. Ὁ δὲ χασσάμενος, πελεμίχθη. πελεμιχθεὶς γὰρ ἀνεχάρησεν. Ἀενάου πυρός. τὸ ἀέναον, κυρίως ἐπὶ τῶν ὑδάτων τίθεται. καταχρηστικῶς δὲ ὁ πίνδαρος νῦν, καὶ ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ τάττει, ἀντὶ τοῦ, ἄσβεστον. σκάπτῳ δὲ, δωρικῶς τῷ σκήπτρῳ. Διὸς αἰετός. πάνυ γὰρ διετύπωσεν ὅτι δὴ ὁ αἰετὸς ἐπικαθήμενος τῷ τοῦ διὸς σκήπτρῳ καὶ κατακηλούμενος ταῖς μουσικαῖς ᾠδαῖς, εἰς ὕπνον κατάγεται ἀμφοτέρας χαλάσας τὰς πτέρυγας, καὶ ταλαντευόμενος καὶ ζυγοστατούμενος ὡς ἔπος, διὰ τὴν τοῦ σκήπτρου στενότητα, ὥστε αὐτὸν μὴ ἐξολισθαίνειν τῇ ᾠδῇ, ἀλλ' ἀσφαλῆ τὴν βάσιν ὑπάρχειν. ἡ δὲ στροφὴ, ἐπὶ τοῦ ἐναντίου, ἐπὶ τῶν ἀριστερῶν. Ταῖσι ψυχρὸς μὲν ἐλύετο θυμός. πτερὰ δ' ἴεσι τὰ πτερά. ὁ δὲ νοῦς, καὶ τὸν ἰσχυρότατον καὶ πολεμικώτατον κεραυνὸν σβεννύεις τοῦ διαπαντὸς ὄντος πυρός. ἀφυπνοῖ δὲ, τῇ ἡδονῇ συσχεθεὶς ἐπὶ τοῦ σκήπτρου τοῦ διὸς ὁ αἰετὸς, τὴν ταχεῖαν ἑαυτοῦ πτέρυγα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν χαλάσας, ὁ τῶν ὀρνέων βασιλεύς. Κελαινῶπιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν. ἤτοι κατ' αὐτῆς τῆς νεφέλης τὸ ἐπίθετον, ἵνα σωματικώτερον ἀναπλάσῃ τὴν νεφέλην, τὴν μέλανας ἔχουσαν ὀφθαλμούς, ἢ τὴν μελαίνουσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς νεφέλην, ἢ κελαινῶπιν νεφέλαν. τὴν ἐπίχυσιν τοῦ ὕπνου φησί, παρ' ὅσον ἀφεγγής ἐστι. κατέχευας φησὶν ὦ κιθάρα, ἁπαλὸν καὶ ἡδὺ κλεῖθρον κατὰ τῶν βλεφάρων. ἀντὶ τοῦ, εἰς ὕπνον καταφερόμενος ὑπὸ σοῦ ὦ κιθάρα ὁ αἰετὸς, αἰωρεῖται τὸν νῶτον ἐπὶ θάτερα ῥέπων. Ἀγκύλῳ κρατί. ἤγουν, τῷ ἐπικεκαμμένῳ ῥινὶ τοῦ αἰετοῦ. οὕτω δὲ εἶπε, διὰ τὸ ἐπικαμπὲς τῆς ῥινὸς αὐτοῦ. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. καὶ ὅμηρος ἀγκυλοχείλην τὸν αἰετὸν φησί. τὸ δὲ κλαΐστρον, ἀντὶ τοῦ κλεῖθρον. Ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ. ἀντὶ τοῦ, εἰς ὕπνον φερόμενος ὑπὸ σοῦ ὦ κιθάρα, αἰωρεῖται τὸν νῶτον ἐπὶ θάτερα ῥέπων. Ἄλλος. Ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ. τὸν εὐδιάχυτον ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. γραφικώτατα δὲ συνδιατιθέμενον τῇ ἡδονῇ, καὶ θελγόμενον τὸν αἰετὸν ὑπετύπωσε.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ, ΠΥΘΙΑ.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩ, ΑΡΜΑΤΙ.

στρο. α'. κῶλ. ιβ'.

Χ ρυσέα φόρμιγξ ἀπόλλω-
νος, καὶ ἰοπλοκάμων
σύνδικον μοισᾶν κτέανον,
τᾶς, ἀκούει μὲν βάσις ἀγλαΐας ἀρχά.
πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν,
ἁγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων

Ἐξήγησις παλαιά, πάνυ ὠφέλιμος.

Πινδάρου, πυθία. Πύθια μὲν οὖν ἐκλήθη ὁ ἀγών, ἀπὸ τοῦ τόπου. τῷ δὲ τόπῳ ἦν τὸ ὄνομα πυθώ, ἤτοι παρὰ τὸ πυνθάνεσθαι τοὺς ἀφικνουμένους, ἢ παρὰ τὸ σήπεσθαι τὸν πύθωνα ἐν αὐτῇ. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον, νάπη. εἶτα, πετρήεσσα. εἶτα, κρίσσα. εἶτα, πυθώ.

Ἱέρωνι αἰτναίῳ. Γέγραπται μὲν ὁ ἐπινίκιος, ἱέρωνι. λέγεται δὲ ὁ πίνδαρος οὕτως ἐπιβεβλῆσθαι κατὰ ἀρτέμωνα τὸν ἱστορικόν, ὅτι δὴ αὐτῷ ὁ ἱέρων, χρυσῆν ὑπέσχετο κιθάραν. τὰ δὲ τοιαῦτα περιεργείας πεπλήρωται. εἰκότα τε γὰρ πυθίου ὄντος τοῦ ἀγῶνος, τὸν θεὸν προστάτην ὄντα ἀνυμνεῖ. Ὁ δὲ ἱέρων, ἄνωθεν συρακούσιός ἐστι. τὴν δὲ κατάνην ἀνακτίσας, ὁμωνύμως τῷ παρακειμένῳ ὄρει, αἴτναν προσηγόρευσε, καὶ αἰτναῖον ἑαυτὸν κατὰ τοὺς ἀγῶνας νικῶν, ἀνεκήρυξεν.

Συρακοσίῳ, ἅρματι. ἐνίκησε δὲ ὁ ἱέρων τὴν μὲν ἑκοστὴν ἕκτην πυθιάδα καὶ τὴν ἑξῆς, κέλητι. τὴν δὲ εἰκοστὴν ἐνάτην ἅρματι, εἰς ἣν ὁ προκείμενος ἐπινίκιος τέτακται.

Ἔσχε δὲ ὁ ἱέρων τὴν τῶν συρακουσίων ἀρχήν, μετὰ τὴν τοῦ γέλωνος τοῦ ἀδελφοῦ τελευτήν, τῇ ὀγδοηκοστῇ πέμπτῃ ὀλυμπιάδι. στέφονται δὲ δάφνῃ οἱ νικῶντες. Χρυσέα φόρμιγξ. Τινὲς χρυσῆν ὑπεσχῆσθαί φασι κιθάραν τὸν ἱέρωνα τῷ πινδάρῳ, δι' ὃ καὶ ὁ ποιητὴς ὑπομιμνήσκων αὐτὸν τῆς ἐπαγγελίας, ἀπὸ τῆς κιθάρας ἤρξατο τοῦ προοιμίου. ἢ χρυσέα φόρμιγξ, ἀντὶ τοῦ τιμία κιθάρα, ὡς χρυσῆ ἀφροδίτη. Ἀπόλλωνος. οὐ μάτην αὐτῷ περιῤῥεῖται, τὸ ἀπόλλωνος κτῆμα εἶναι τὴν κιθάραν. αὐτὴ γὰρ τῆς τῶν βοῶν κλοπῆς, παρ' ἑρμοῦ πρῶτος ἐκτήσατο τὸ ὄργανον. ἢ ἀπόλλωνος, διὰ τὸ τὸν ἀπόλλωνα προκατάρχειν τοῦ χοροῦ τῶν μουσῶν. Σύνδικον. συνῳδόν, οἱονεί, οὐκ ἐναντίον. ὁ δὲ ἀπολλώνιος, σύντροφον ἤκουσε τὸ σύνδικον. δίκη γὰρ ὁ τρόπος. ὡς καὶ ὅμηρος. Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν. ὁ δὲ νοῦς, ὦ χρυσῆ κιθάρα, καὶ τοῦ ἀπόλλωνος κτῆμα καὶ τῶν μελανοπλοκάμων μουσῶν σύνδικον. ἤγουν, συνῳδὸν καὶ σύντροφον. παρ' ὅσον ὁ μὲν ἀπόλλων τῇ κιθάρᾳ, τῶν ᾠδῶν προκαθηγεῖται τῶν μουσῶν, αὗται δὲ χορεύουσι.

Τᾶς, ἀκούει μὲν βάσις. βάσιν ἔνιοι τὸν ῥυθμόν φασι. πρὸς γὰρ τὸν ῥυθμόν, ἡ ἁρμονία τῶν μελῶν διατυποῦται. οἱ δέ, τὴν τῶν χορῶν κροῦσιν. προκατάρχονται γὰρ αἱ ᾠδαὶ παρὰ τῆς κιθάρας. εἶθ' οὕτως, ἕπεται ὁ τῶν χορευτῶν ῥυθμός. ἢ βάσις ὁ ῥυθμός, παρὰ τὸ βαίνειν εἰς τὸν ῥυθμὸν τοῖς κρούουσι τὴν γῆν τοῖς ποσίν. Ἀγλαΐας ἀρχά. ἀμφίβολον. πότερον, ἡ βάσις ἀγλαΐας ἀρχὴ οὖσα, ἢ σοῦ ὦ κιθάρα ἀγλαΐας τυγχανούσης ἀρχῆς, καὶ ποῦ θεν δὲ ἄδηλον. ἤτοι ἀγλαΐαν τὴν κατὰ τὰς πανηγύρεις φησί, καθ' ἣν πάντες γανύμενοι τερπόμεθα, ἢ τὴν διάχυσιν καὶ εὐφροσύνην. ἢ ἀγλαΐας ἀρχάν, τὴν ἀρχὴν καὶ τὰς προαναπρούσεις. Πείθονται δ' ἀοιδοί. ἀοιδοί, ἤτοι ἐν τῷ καθόλου οἱ χορευταί, ἢ οἱ κιθαρῳδοί, ἢ οἱ ποιηταί.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΩΛΩΝ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΗΣ, ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΣ, ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΩΝ ΠΥΘΙΩΝ ΕΙΔΟΥΣ.

Ἡ στροφὴ, καὶ ἀντίστροφος, κώλ. ιβʹ. Τὸ πρῶτον, σύγκειται ἐκ διμέτρου τροχαϊκοῦ ἀκαταλήκτου. Τὸ δεύτερον, πενθημιμερὲς ὑπερκατάληκτον, ὅμοιον τῷ, μῆνιν ἄειδε θεά. Τὸ τρίτον, ἑνδεκασύλλαβον σαπφικόν· ᾧ τὸ πρῶτον ὅλον ἐκ σαπφικοῖς γέγραπται. ἔστι δὲ, δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον, ἢ χοριαμβικόν. Τὸ τέταρτον, πινδαρικὸν ἐκ σαπφικοῦ· σύγκειται δὲ, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, καὶ χοριαμβικῆς, καὶ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάσσονος, καὶ συλλαβῆς. Τὸ πέμπτον, ἀντισπαστικὸν, ὑπερκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς τῆς πρώτης συζυγίας διαφερούσης. Τὸ ἕκτον, σύνθετον ἐκ τοῦ λεγομένου προσοδιακοῦ καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας. Τὸ ἕβδομον, πινδαρικὸν, ἐκ σαπφικοῦ διαφέροντος τοῦ τετάρτου, ὅτι ἐκεῖνο μὲν ὑπερκατάληκτον, τοῦτο δὲ, καταληκτικόν. Τὸ ὄγδοον, τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ἔννατον, πενθημιμερὲς δακτυλικὸν, ὅμοιον τῷ, μῆνιν ἄειδε θεά. Τὸ δέκατον, ὅμοιον τῷ ἑβδόμῳ. Τὸ ἑνδέκατον· προσοδιακὸν, παρὰ τὴν ἰαμβικὴν συζυγίαν. Τὸ δωδέκατον, τροχαϊκὸν διποδία· ὅ ἐστι, μονόμετρον.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ, αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπῳδὸς, κώλων πεντεκαίδεκα. Τὸ πρῶτον, δακτυλικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ δεύτερον, τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν εὐριπίδειον. Τὸ τρίτον, προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῆς τελευταίας ἀδιαφόρου οὔσης. Τὸ τέταρτον, καὶ τὸ πινδαρικὸν ἐκ σαπφικοῦ, διαφέρον τοῦ τετάρτου· ὅτι ἐκεῖνο μὲν ὑπερκατάληκτον, τοῦτο δὲ καταληκτικὸν, ὅμοιον τῷ ἑβδόμῳ, καὶ τῷ δεκάτῳ τῆς στροφῆς. Τὸ πέμπτον, δίμετρον τροχαϊκὸν, ἀκατάληκτον· ὅμοιον τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς. Τὸ ἕκτον, δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. Τὸ ἕβδομον, προσοδιακὸν, ὅμοιον τῷ ἕκτῳ τῆς στροφῆς. Τὸ ὄγδοον, ὅμοιον τῷ τρίτῳ τῆς στροφῆς. Τὸ ἔννατον, δίμετρον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος καταληκτικόν. Τὸ δέκατον ὅμοιον, ἐκείνου ὑπερκαταλήκτου ὄντος. Τὸ ἑνδέκατον, δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον, ὅμοιον τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς. Τὸ δωδέκατον, ὁμοίως. Τὸ τρισκαιδέκατον, πενθημιμερὲς δακτυλικὸν, ὅμοιον τῷ μῆνιν ἄειδε θεά. Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον, προσοδιακόν· ὃ σύγκειται ἐξ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάσσονος, καὶ χοριαμβικῆς συζυγίας. Τὸ δέκατον πέμπτον, δίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον, ὅμοιον τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς.

στρατηγοῦ, ὥστε τοὺς πολεμίους χειρώσασθαι, ἤχετο αὐτὰ κτισθησόμενος τὸν ἀγῶνα. καὶ ἦν, τούτον χρηματίτην μόνον ἔθετο. μετὰ δὲ χρόνον ἐξαετῆ καταγωνισαμένων τῶν λαοῦ πάντων τοὺς ὑπολελειμμένους τῶν κιρραίων, ὅτι μὲν ἀθήνησιν ἄρχοντος δαμασίου, ἐν δὲ δελφοῖς, διοδώρου, ὕστερον καὶ στεφανίτην ἔθεντο κατὰ τὴν πολλάσμα τινος. τὸν δὲ εὐρύλοχον νέον ἐκάλουν ἀχιλλέα. ὡς εὐφορίων ἱστορεῖ. Ὁ προτέρου τ' ἀχιλῆος ἀκούομεν εὐρυλόχοιο, Δελφίδος ὑπὸ, καλὸν ἴτιον αἰεὶ βόησεν. μόνον δὲ κιθαρῳδὸς ἀγωνιζομένους τὸ παλαιὸν, ἔκρινεν ὁ εὐρύλοχος καὶ τὰ ἕτερα ὑπάρχειν ἀγωνίσματα.

ΑΛΛΩΣ.

ἀ πύθια ἐτίθεσαν ὥς φασί τινες, ὅτι τῷ δράκοντι, ὃν φύλακα ὄντα τοῦ ἐν δελφοῖς

τ μαντείου, ὁ ἀπόλλων ἔκτεινεν. ἐκλήθη δὲ ὁ ἀγὼν, ἀπὸ τοῦ τόπου. τῷ δὲ τόπῳ ἦν τὸ ὄνομα πυθώ. ἤτοι ἀπὸ τοῦ τοὺς φοιτῶντας ὅτι τὸ μαντεῖον τοῦ θεοῦ πυνθάνεσθαι, ἢ διὰ τὸ σαπῆναι τὸ θηρίον αὐτόθι ἀναιρεθέν. πύθεσθαι γάρ ἐστι τὸ σήπεσθαι. ὡς παρ' ὁμήρῳ. Λευκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ. καθαρθεὶς δὲ ὁ ἀπόλλων τὸν τῆς δρακοντοκτονίας φόνον ἐν κρήτῃ παρὰ χρυσοθέμιδι, ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὰ θεσσαλικὰ τέμπη, ἔνθεν μετεκομίσατο τὴν δάφνην. μέχρι δὲ πολλοῦ. ἡ εἰς τοὺς τῶν νικώντων στεφάνους χωροῦσα δάφνη, ἐν πυθῶ ἐκομίζετο ὑπὸ παιδὸς ἀμφιθαλοῦς. ἐπλεῖτο δὲ ὁ ἀγὼν κατ' ἀρχὰς μὲν, διὰ ἐνναετηρίδος. μετέπειτα δὲ εἰς πενταετηρίδα, διὰ τὸ τὰς παρνασσίδας νύμφας ἀπόλλωνι κτείναντι τὸ θηρίον, τὰς ἐν ταῖς χερσὶν ὀπώρας προσενεγκεῖν δῶρα. ἔκτισαν δὲ τὸν ἀγῶνα, οἱ ἀμφικτύονες, εὐρυλόχου τοῦ θεσσαλοῦ θέντος αὐτόν.

ΑΛΛΩΣ.

ὃν πυθικὸν ἀγῶνα, διέθηκεν εὐρύλοχος ὁ θεσσαλὸς, σὺν τοῖς ἀμφικτύοσι

τ τοὺς κιρραίους καταπολεμήσας, ὁμοίως τινὰς ὄντας καὶ βιαζομένους τοὺς προσιόντας, ὅτι ἄρχοντος δελφοῖς μὲν γυλίδα, ἀθήνησι δὲ σίμωνος. καὶ νικήσας ἔθετο χρηματικὸν ἀγῶνα. χρήμασι γὰρ μόνοις τοὺς νικήσαντας ἐτίμων, οὔπω στεφανοῦντες. ἔθετο δὲ ἀγῶνα κιθαρῳδικὸν, ὡς καὶ πρότερον. προσέθηκε δὲ, αὐλητὴν, καὶ αὐλῳδόν. καὶ τοῦ τῶν ἀμφικτυόνων στρατεύματος ἀναχωρήσαντος, ὀλίγα περικλεισθῆναι, ὥστε τὴν κίρφιν διαπορθῆσαι. ἡγεῖτο δὲ τῶν παραλειφθέντων, ἱππίας ὁ θεσσαλός. καὶ ἔτει ἕκτῳ μετὰ τὴν τῆς κίρρας ἅλωσιν, ἀνεκήρυξαν τὸν θεὸν τὸν στεφανίτην, ὅτι διοδώρου μὲν ἄρχοντος δελφοῖς, ἀθήνησι δὲ, δαμασίου. ἀντίκειται δὲ ἐκ μεσημβρίας τῷ ὄρει τοῦ παρνασσοῦ, κιρραῖον πεδίον καὶ ὄρος, ὃ κίρφιν καλοῦσιν. ἐν ᾧ, μέσος ὁ πλεῖστος ὀνομαζόμενος φέρεται ποταμός.

καὶ ὅτι εὐρύλοχος ὁ θεσσαλὸς τοὺς κιρραίους ἐπόρθησε,

μαρτυρεῖ καὶ εὐφορίων. Ὁ προτέρου τ' ἀχι

λῆος ἀκούομεν εὐρυλόχοιο. Δελ

φίδος ὑπὸ, καλὸν ἴτιον αἰεὶ

βόησεν. Πορθήσαν

τι λυκώρειος,

ἀκία φοί

βου.

ὁ τῶν πυθίων ἀγὼν, ἐπίθημεν πρότερος τῶν ἰσθμίων πολλοῖς ἔτεσιν. ἡ δὲ αἰ-
τία, τοιαύτη μυθολογεῖται περὶ αὐτῶν. Λητὼ γὰρ ἡ κοίου τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς
καὶ φοίβης τῆς κρόνου, ἣ ὁ ζεὺς ἐμίγη ὄρτυγι εἰκασθεὶς, ἔγκυος γενομένη, ὠδί-
νεν ὑπὸ τοῦ ζωστῆρος τῆς ἀττικῆς. τίκτει τε ἄρτεμιν, καὶ φοῖβον, ἐν δήλῳ τῇ
πρότερον ὀρτυγία καλουμένῃ. ἡ μὲν οὖν ἄρτεμις αὐξηθεῖσα, ἦλθεν εἰς κρή-
την, καὶ τὸ δικτύνιον ὄρος κατέσχεν. ἀπόλλων δὲ, ἐν λυκίᾳ. τῇ δὲ μητρὶ, τὴν δῆλον ἀπε-
νέμαν. ἔρχεται τοίνυν εἰς δελφοὺς ὁ ἀπόλλων, πυθῶνι τὰς βοῦς νέμων. ἑρμῆς δὲ χέλυν εὑ-
ρὼν τετράχορδον, λῖνα αὐτῇ χορδῶν ἐνημμένην, ἐπειδὴ οὔπω ἡ τῶν νευρῶν χρῆσις εὕ-
ρητο, καὶ ἁλοὺς τὰς τοῦ ἀπόλλωνος βοῦς κλέπτων, αὐτὴ τῆς κλοπῆς, τὴν χέλυν δίδωσι
τῷ ἀπόλλωνι, λαβὼν παρ' αὐτοῦ τὸ κηρύκειον. ἑπτάφθογγον δὲ αὐτὴν ἐποίησεν, ἁρμοσά-
μενος πρὸς τὴν τοῦ πανὸς σύριγγα. οὐ τοῦ ἑρμοῦ καὶ πηνελόπης, ἀλλὰ τοῦ διὸς καὶ ὕβρε-
ως. ἢ τάχα ἑπταφθόγγοις αὐτὴν ἐκέρασε, διὰ τὸ αὐτὸν ἑπταμηνιαῖον γεννηθῆναι. δο-
κεῖ δὲ οὗτος τὰ λῖνα ἐξελὼν, ταῖς νευραῖς ἐντεῖναι τὴν λύραν. ὅθεν καὶ λέγεται λῖνον εὑ-
ρηκέναι. ἔμαθε δὲ καὶ τὴν μαντικὴν τέχνην ὑπὸ τοῦ πανός. οὗτος γὰρ τοῖς ἀρκάσι θεμιστεύει
πᾶσιν ἐπιμελῶς. εἶτα ἔρχεται ἐπὶ τὸ μαντεῖον, ἐν ᾧ πρώτη νὺξ ἐχρησμώδησεν, εἶτα
θέμις. πύθωνος δὲ τότε κυριεύσαντος τοῦ προφητικοῦ τρίποδος, ἐν ᾧ πρῶτος διόνυσος
ἐθεμίστευσε, καὶ ἀποκτείνας τὸν ὄφιν τὸν πύθωνα, ἀγωνίζεται τὸν πυθικὸν ἀγῶνα κατὰ
ἑβδόμην ἡμέραν. πεῖραν μὲν, ὅτι ἀπεπειράθη τῆς κατὰ τὸ θηρίον μάχης. ἴαμβον δὲ,
διὰ τὴν λοιδορίαν τὴν γενομένην αὐτῷ πρὸ τῆς μάχης. λέγεται γὰρ ἰαμβίζειν, τὸ λοιδο-
ρεῖν. δάκτυλον δὲ, ἀπὸ διονύσου, ὅτι πρῶτος οὗτος δοκεῖ μετὰ τὸν τρίποδα θεμιστεῦσαι.
κρητικὸν δὲ, ἀπὸ διός. μητρῷον δὲ, ὅτι γῆς ἐστι τὸ μαντεῖον. σύριγμα δὲ, διὰ τὸν τοῦ ὄφε-
ως συριγμόν. οὕτω μὲν οὖν κατέστη πρῶτον ὁ τῶν πυθίων ἀγών. μετὰ δὲ ταῦτα, κρίσ-
σης κτισθείσης ἐπὶ τὸ στενὸν τῆς εἰς δελφοὺς ἀγούσης ὁδοῦ, καὶ πολλὰ τῶν κρισσαίων ἐργα-
ζομένων ἐπὶ τοὺς ἕλληνας, καὶ ἀποσυλούντων τοὺς ἐπὶ τὸ χρηστήριον βαδίζοντας, οἱ ἀμ-
φικτύονες ἐλθόντες εἰς τὴν κρίσσαν μετὰ τῶν ἄλλων συμμάχων, καὶ κύριοι αὐτῶν γενό-
μενοι, διέθηκαν ἕτερον ἀγῶνα, ἐν ᾧ καὶ αὐληταὶ ἠγωνίσαντο. οἱ δὲ τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα
νικήσαντες, εἰσὶν οὗτοι. ὅτε ἀπόλλων ἔθηκε πύθια, ἐν τῷ τοῦ πύθωνος ἀγῶνι. κάστωρ,
στάδιον. πύξ, πολυδεύκης. δόλιχον, κάλαϊς. ὁπλίτην, ζήτης. δίσκον, πηλεύς. πά-
λην, τελαμών. παγκράτιον, ἡρακλῆς. οἱ, τῷ φυτῷ τῆς δάφνης ἐστεφανώθησαν.

Ἄλλως ὑπόθεσις, τῶν αὐτῶν.

ε ὐρύλοχος ὁ θεσσαλὸς, καταπολεμήσας κιρραίους, ἀνεκτήσατο τὸν ἀγῶνα
τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ κιρραῖοι, λῃστρικῇ ἐφόδῳ χρώμενοι, ἐφόνευον τοὺς παραβάλ-
λοντας εἰς τὰ τοῦ θεοῦ ἄλση. περιεγένετο δὲ αὐτῶν, ἐπὶ ἄρχοντος ἀθήνησι μὲν,
σιμωνίδου, δήλῳ δὲ, γυλίδα. οἱ μὲν οὖν κιρραῖοι, εἰς τὴν παρακειμένην τῷ
παρνασσῷ κίρφιν, ὄρος οὕτω καλούμενον ἀπέφυγον, ὅσοι δὴ καὶ περιλει-
φθέντες ἐτύγχανον. καταλιπὼν δὲ ὁ εὐρύλοχος ἐνίους τῶν θεσσαλῶν, μετὰ ἱππίου τοῦ

ΠΙΝΔΑΡΟΥ, ΠΥΘΙΑ.

ἀρετῇ χρῆται, δι᾽ ὑμῶν ἐστιν αὐτῷ τὸ πρέπον τοῦ κάλλους. εἴ τις ἐστὶν ἀγλαὸς, τουτέστι λαμ-
πρὸς, περιφανὴς τὰ ἐκτὸς, καὶ εὐδοξίαν ἔχων, δι᾽ ὑμῶν ἐστὶν αὐτῷ τὸ πρέπον τῆς λαμ-
πρότητος. καὶ γὰρ καὶ οἱ θεοὶ χωρὶς σεβασμίων χαρίτων, οὔτε χοροὺς κοιρανοῦσιν, ἀντὶ τοῦ δι-
αρμόζοντες διατάττουσιν. χοροὺς δὲ λέγει, οὐχ οὓς αὐτοὶ τελοῦσιν, οὔτε δαῖτας, ἤ-
γουν ἑορτὰς. θυσίας αὐτῶν. δηλονότι ἐπ᾽ αὐτοῖς διαρμόζοντες, διατάττουσιν. Ἀλλὰ
πάντων ταμίαι ἔργων. ἀλλὰ πάντων τῶν ἔργων ταμίαι. ἤγουν, διεξαγωγεῖς αἱ χάρι-
τες οὖσαι δηλονότι, τὴν ἀΐδιον τιμὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν τοῦ οὐρανίου. ἤγουν, τοῦ διός. σέβου-
σιν, ἀντὶ τοῦ δοξάζουσιν ἐν οὐρανῷ θέμεναι. ἤγουν, θεῖσαι τοὺς ἑαυτῶν θρόνους, πλησίον τοῦ
ἀπόλλωνος τοῦ χρυσοτόξου τοῦ ἐν τῷ πυθῶνι τιμωμένου. ἐκεῖ γὰρ φασὶν ἦσαν αὗται ἱδρυ-
μέναι, ἐν τοῖς δεξιοῖς τοῦ ἀπόλλωνος. Ταῦτά εἰσι τῶν τριῶν χαρίτων τὰ ὀνόματα. ἀ-
γλαΐα. εὐφροσύνη. καὶ θαλία. ποιεῖται δὲ πρῶτον τὸν λόγον, πρὸς τοὺς δύο. ἔπειτα πρὸς
τὴν θαλίαν. Πότνι᾽ ἀγλαΐα. ὦ σεβασμία ἀγλαΐα. καὶ ὦ εὐφροσύνη ἡ φίλη τῆς μολπῆς, θυ-
γατέρες τοῦ κρατίστου τῶν θεῶν. ἤγουν, τοῦ διός. ἐπήκοοι νῦν γένεσθε δηλονότι. καὶ ὦ
θαλία ἐρασίμολπε. ἤγουν, ἡ τῆς μολπῆς ἐρῶσα. ἐπήκοος γενοῦ, ἰδοῦσα τόνδε τὸν κῶ-
μον. ἀντὶ τοῦ ἐπήκοος γενομένη, ἐπίσκεψαι τοῦτον τὸν σὺν ὕμνῳ χορὸν, τὸν μετεώ-
ρος τρεφόμενον, ἐπὶ μοίρᾳ εὐμενεῖ. ἤγουν, ἀγαθὰ φρονούσῃ. τὸν ἀσώπιχον γὰρ ἦλθον
ἀείδων, ἀντὶ τοῦ ᾄσων. ἤγουν ὑμνήσων. Λυδίῳ γὰρ ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ. τουτέστι, ῥυθμῷ
λυδίῳ. καὶ ἐν μελέταις, ἀντὶ τοῦ σπουδαίαις ᾠδαῖς, διότι ὀλυμπιονίκος ἐγένετο δηλο-
νότι ἡ τῶν μινυῶν πόλις. τουτέστιν, ὁ ὀρχομενὸς, ἡ πατρὶς τοῦ ἀσωπίχου, σοῦ χάριν ὦ θα-
λία. ἁ μινυεία, ὀλυμπιονίκος γέγονε δηλονότι. δέον δὲ, καὶ ἡ μινυεία εἰπεῖν, ἀσυνδέ-
τως εἶπε. Μελαντειχέα νῦν δόμον ἐλθὲ ἀχοῖ. νῦν ὦ ἠχοῖ, τουτέστι φήμη, ἄπελθε εἰς
τὴν καθέδραν τῆς περσεφόνης τὴν μέλαιναν τείχη ἔχουσαν. ἤγουν, εἰς τὸν ᾅδην, φέρου-
σα ἀγγελίαν περιαδομένην, τῷ τοῦ ἀσωπίχου πατρὶ τῷ κλεοδήμῳ. ὅπως ἰδοῦσα τὸν
κλεόδημον εἴπῃς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὅτι ἐστεφάνωσε τὴν χαίτην, ἀντὶ τοῦ τὴν κόμην αὐτοῦ
παρὰ τοῖς κόλποις τῆς ἐνδόξου πίσης. ἤγουν, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ὀλυμπίᾳ. πτεροῖς ἐνδόξων
ἀγώνων. ἀντὶ τοῦ στεφάνοις ἐπαίρουσι γὰρ ὥσπερ πτεροῦσι τοὺς στεφανουμένους. ἀντὶ τοῦ πράγ-
ματος δὲ ὀφείλων θεῖναι τὸ εἴπῃς, ἵν᾽ ᾖ ὁ λόγος οὕτως, ὅπως ἰδοῦσα τὸν κλεόδημον,
εἴπῃς ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νέαν κόμην αὐτοῦ ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ ἐστεφάνωσεν, ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὀνό-
ματος αὐτὸ τίθησιν. εἶτα ἐπάγει τὸ πρᾶγμα, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον ὅμοιον, τῷ εἶπέ μοι
τὸν πολύδωρον εἰ ζῇ. κατ᾽ αἰτιατικὴν δὲ λέγεται ἐν τούτοις τὸ ὄνομα. τὸ γὰρ λέγειν, αἰτια-
τικὴν ἀεὶ λαμβάνει, ὅτι πρὸς τὸ λεγόμενον ἀποτείνει. Τὸ κλεόδημον, πρὸς τὸ ἰδοῦ-
σα. τὸ δὲ υἱὸν, πρὸς τὸ εἴπῃς. ἵνα ἰδοῦσα κλεόδημον εἴπῃς αὐτῷ, τὸν υἱὸν ὅτι ἐστεφά-
νωσεν οὗτος ὁ ἀσώπιχος τὴν νέαν αὐτοῦ χαίτην, ἤτοι τὴν κεφαλὴν, ἐν τοῖς κόλποις
τῆς πίσης. ἤγουν, ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ. ἐν τοῖς πτεροῖς τῶν κυδίμων ἀέθλων, τοῖς δίκην πτε-
ρῶν αἴρουσι τὸν νικήσαντα. τοιαύτη δὲ καὶ ἡ παρὰ ἀριστοφάνει σύνταξις. οἳ τὸν οὐρανὸν
λέγοντες αὐτὰ πείθουσιν, ὥς ἐστι πνιγεὺς, κἄστι περὶ ἡμᾶς. καὶ πάλιν. αἱ ἥρετ᾽ ἄρτι χαιρε-
φῶν τὰ σωκράτης, ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.

Τέλος, τῶν εἰς τὰ ὀλύμπια σχολίων.

δὲ λέγει τὴν βοὴν, οὐ διὰ τὸ ἐμμελὲς αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τὸ τερπνὴν παρέχειν τὴν ἀνα-
κήρυξιν τοῖς ἀνακηρυττομένοις. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν τὰ ἐν ὀλυμπίᾳ, τουτέστιν, αἱ νῖκαι
δὲ αὐτῶν αἱ ἐν ὀλυμπίᾳ, δοκοῦσιν ἤδη πρότερον εἰρῆσθαι. ἔφη γὰρ αὐτοὺς ἐν τῇ ἀρχῇ
τρὶς νενικηκέναι ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ. καὶ τὰ ἐσόμενα, ἤγουν, καὶ τὰς ἐσομένας αὐτοῖς νί-
κας τότε ἂν ὅτι ἔσονται δηλονότι, φανεῖ σαφῶς. νῦν δ' ἐν ἐλπίσιν ἔχω τὸ τέλος τῆς νί-
κης αὐτῶν, ὅμως ἐν τῷ θεῷ. Εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος. εἰ δὲ ὁ δαίμων ὁ γενέθλιος, ἤ-
γουν ὁ θεὸς ὁ διοικῶν τοῦ ξενοφῶντος τὸν βίον ἀπὸ γενέσεως ἕρποι, τουτέστι προκόπτοι.
διδοίη τῷ διῒ καὶ τῷ ἐνυαλίῳ, ἤγουν, τῷ ἄρει, δώσομεν πράττειν τοῦτο. τῷ μὲν διῒ,
ὅτι ὁ ἀγὼν ἦν αὐτῷ ἀνατεθειμένος. τῷ δὲ ἄρει, ἐπειδὴ ἐπιχώριος, καὶ πατρῷος τῶν
ἠλείων ὁ ἄρης. τὰ δὲ ὑπὸ τῇ ὀφρύϊ, αὐτί τοῦ ἐξοχῇ τοῦ παρνασοῦ, τουτέστιν ἐν τοῖς πυ-
θίοις ἔργα αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑπὸ τῷ ἄργει, ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ ἥραια τὰ καὶ ἑκατόμβαια.
ἐδίδοτο δὲ τῷ νικήσαντι ἀσπὶς χαλκῆ. καὶ ἐν ταῖς θήβαις, ἔνθα ἤγετο τὰ ἡράκλεια,
τὰ καὶ ἰολάϊα, βαβαὶ τοῦ πλήθους ὅσα ἐστί. καὶ ἐν τοῖς ἀρκάσιν ἀνάσσων, ἤγουν νικῶν,
φεῦ τοῦ πλήθους. ὅσα ἐστὶν ἔργα αὐτοῦ. Μαρτυρήσει λυκαίου. μαρτυρήσει τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ὁ βωμὸς τοῦ λυκαίου διὸς, ὁ ἄναξ ὁ ἐν ἀρκαδίᾳ. καὶ ἡ πελλήνη. πόλις δὲ ἦν αὕ-
τη τῆς ἀχαΐας. ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ θεοξένια, καὶ τὰ ἕρμαια. τὸ δὲ ἆθλον ἦν χλαῖνα. καὶ
σικυὼν ἔνθα ἤγετο τὰ πύθια. τῆς βοιωτίας δὲ ἦν αὕτη πόλις. καὶ τὰ μέγαρα. ἐν αἷς
ἐτελεῖτο τὰ διόκλεια. καὶ τὸ ἄλσος, αὐτί τοῦ, καὶ ἡ καθέδρα τῶν αἰακιδῶν, ἡ καλῶς
τῇ θαλάττῃ περιειλημμένη. ἤγουν ἡ αἴγινα, ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ αἰάκια. μαρτυρήσει καὶ
ἡ ἐλευσὶς τὰ ἔργα αὐτοῦ. ἔνθα ἤγετο τὰ δημήτρια, τὰ καὶ ἐλευσίνια, καὶ ἡ λιπαρὰ μα-
ραθὼν, ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ ἡράκλεια. ἦν δὲ τὸ ἆθλον, ἀργυρᾶ φιάλη. καὶ αἱ πόλεις αἱ καλ-
λίπλουτοι, ἤγουν αἱ πλούτῳ κομῶσαι, αἱ ὑποκάτω τῆς αἴτνης τῆς ὑψηλὴν ἐχούσης κο-
ρυφὴν, τουτέστιν αἱ συρακοῦσαι, ἔνθα ἐτελεῖτο ἀγὼν ἴσθμια καλούμενος. καὶ ἡ εὔβοια
μαρτυρήσει αὐτοῦ τὰ κατορθώματα. καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ἐρευνῶν, εὑρήσεις
ἔργα αὐτῶν μείζονα, ἢ ὡς ἰδεῖν. αὐτί τοῦ νοῆσαι. Ἀλλὰ ἄγε ζεῦ, τέλειε. ἤγουν, τελει-
ωτὰ, ἐκνεῦσαί με ἤτοι διεξελθεῖν ἀνύσαντα ἤδη τὸν ὕμνον ἐλαφροῖς ποσί. τουτέστιν, αὐτε-
ρως ἐλαφρὸς ὑπὸ οὐδενὸς βαρούμενον. αἰδῶ δὲ δίδοις. αὐτί τοῦ δύναμιν αἰδέσιμον, καὶ
εὐτυχίας ἡδεῖαν γλυκεῖαν.

Σχόλια εἰς τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον καὶ τελευταῖον, τῶν ὀλυμπίων εἰδός.

Καφισίων ὑδάτων. ὦ χάριτες ἀοίδιμοι, ἤγουν, περιβόητοι. βασίλισσαι τῆς λιπαρᾶς
ὀρχομενοῦ, ἔφοροι τῶν μινυῶν τῶν ἀρχαίων τὴν γένεσιν. αἵτινες οἰκεῖτε ἕδος. ἤτοι κα-
θέδραν. τόπον καλλίπωλον. τουτέστιν ἵπποις κομῶντα, ἢ καλλίβωλον, ἤτοι εὔγειον
τῶν τοῦ κηφισοῦ ποταμοῦ ὑδάτων τὸν κληρὸν ἐξαρκῶσαι. τοῦ τόπου δύναται τὸ λαχοῦ-
σαι. κλῦτε, αὐτί τοῦ ἐπακούσατε ἐμοῦ δηλονότι, ἐπεὶ εὔχομαι ὑμῖν. ἤγουν, ἐπικαλοῦ-
μαι ὑμᾶς. σὺν ὑμῖν γὰρ, αὐτί τοῦ, δι' ὑμῶν γίνεται τοῖς ἀνθρώποις πάντα τὰ τερπνὰ, καὶ τὰ
γλυκέα. λέγω, εἴτις ἀνὴρ ἐστὶ σοφὸς, ἤγουν φρόνιμος, καὶ ψυχικὴν ἀρετὴν ἔχων, δι' ὑμῶν
ἐστιν αὐτῷ τὸ τερπνὸν τῆς φρονήσεως. εἴτις ἐστὶ καλὸς ἢ εὔμορφος, καὶ σωματικὴν

τῷ ἐφαπτέσας, ἐπενεγκὼν ἀμφὶ τῇ γένυι· ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν γένυν. τουτέστιν, περὶ τὸ στόμα τι αὐτοῦ δηλονότι. ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐπ' αὐτὸν ἔπαιζεν ἐνόπλιον παιδιάν, χαλκωθείς, ἤτοι ὁπλισάμενος. κραταιός, καινὸν κρατερός· πρεπτικὸν τὸ αὐτῷ, καθὰ μετὰ θέσιν τὴν ρ. σὺν ἐκείνῳ δὲ ἔτι τῷ πηγάσῳ ποτὶ ἐφόνευσε καὶ τὸν στρατὸν τὸν γυναικεῖον τῶν ἀμαζόνων τὸν τοξότην, βάλλων αὐτόν. τουτέστι, βαλὼν περὶ τιθέμενος αὐτῷ ἄνωθεν ἀπὸ τῶν κόλπων τοῦ αἰθέρος τῆς ψυχρᾶς, ἀντὶ τοῦ ἀέρος τοῦ ψυχροῦ, τοῦ ἐρήμου. ἤγουν, ἐφ' οὗ διατρίβειν οὐδεὶς δύναται διὰ τὴν ψυχρότητα. καὶ τὴν χίμαιραν τὴν πνέουσαν πῦρ. καὶ τοὺς σολύμους. ἔθνος δὲ οὗτοι, οἱ σόλυμοι μεταξὺ λυκίας, καὶ παμφυλίας, πολεμικώτατον.

Αἰθέρος εἶπε θηλυκῶς ὁ ποιητής. ψυχρᾶς δὲ, ἐπεὶ καὶ θερμώδων λέγεται, ἔνθα οἰκοῦσιν αἱ ἀμαζόνες. ἐρήμου δὲ, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος κενόν. λέγει δὲ ὡς σὺν τῷ πηγάσῳ, τὰς ἀπὸ τοῦ ὑπερβορείου κλίματος ἀμαζόνας, καὶ τὴν χίμαιραν, καὶ τοὺς σολύμους ἔθνος ἀπώλεσε. Τὸ διασιωπάσομαι εἶπε, διὰ τὸ συμβὰν αὐτῷ ἐν τῷ τέλει τοῦ βίου κακόν. οὐ γὰρ ἄξιον, πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἐπαίνοις ὑπὲρ αὐτοῦ διιόντα, καὶ τῶν συμβάντων αὐτῷ μνησθῆναι κακῶν. φασὶ γὰρ ὡς βουληθεὶς πρὸς οὐρανὸν ἀναπτῆναι σὺν τῷ πηγάσῳ, ἐξοιστρηθέντος τοῦ ἵππου παρὰ τοῦ διός, πεσεῖν καὶ χωλοῦται. κατὰ δέ τινας, καὶ τυφλοῦται, καὶ ἐκ τούτου κατὰ τὸ ἀλήϊον χωλός. φησὶ δὲ καὶ ὅμηρος περὶ αὐτοῦ. Ἤτοι ὁ κὰπ πεδίον τὸ ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο, Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. Ἐμὲ δ' εὐθύν. τὰ μὲν τοῦ βελλεροφόντου, καὶ τοῦ πηγάσου, οὕτως ἔχει. ἐμὲ δὲ ἱέντα εὐθὺν ῥόμβον ἀκόντων, ἤγουν σκοπὸν ἔχοντα ἐπαινεῖν ξενοφῶντα, οὐ χρὴ κραδαίνειν τὰ πολλὰ βέλη, ἐν ταῖν χεροῖν παρὰ σκοπόν. ἤγουν, οὐ δεῖ παρεκβάσεσι πολλαῖς χρῆσθαι, καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἐπαίνων, εἰς ἑτέρους ἀναλίσκειν. Διασιωπάσομαι. ἤγουν, σιγήσω τὸν θάνατον αὐτοῦ, τοῦ βελλεροφόντου δηλονότι. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ δυστυχὲς αὐτῷ τὸ τέλος ἐγένετο, πεσόντι ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ χωλωθέντι. τὸν δὲ, ἤγουν τὸν ἵππον, αἱ φάτναι τοῦ διὸς αἱ ἀρχαῖαι, ἐδέξαντο ἐν οὐρανῷ. ἄστρα γὰρ λέγουσιν εἶναι ἐν οὐρανῷ ἀρχῆθεν φάτναι καλούμενα καὶ ὄνοι. Ἐμὲ δὲ χρὴ ἱέντα, ἤγουν βάλλοντα ῥόμβον, ἀντὶ τοῦ βολὴν ἀκόντων εὐθεῖαν, οὐκ ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρείδειν τὰ πλεῖστα βέλη διὰ τῶν χειρῶν. συμβολικὸς ὁ λόγος. ἀντὶ τοῦ, ἐμὲ δὲ χρὴ προσήκουσαν ποιοῦμενον τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων. τουτέστι, κατὰ τὸ προσῆκον ποιεῖσθαι τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων, οὐκ ἔξω τῆς προσηκούσης ὑποθέσεως, ποιεῖσθαι τοὺς πλείστους λόγους. Ῥόμβος, ὁ κανὼν στρουμβα. ὅστις καὶ βόμβιξ λέγεται, καὶ στρόμβος. ἀφ' οὗ καὶ τὸ στρομβεῖσθαι. ἐνταῦθα δὲ ῥόμβον λέγει, ἀντὶ τοῦ στρόμβησιν. λέγει δὲ οὕτω, τὴν βολὴν τῶν ἀκόντων, διὰ τὸ μετὰ δινήσεως αὐτὴν γίνεσθαι. Ὀλιγαιθίδαι, φατρία ἐν κορίνθῳ, ἀπό τινος ὀλιγαίθου, ἧς ἦν ξενοφῶν. Ἐπίκουρος. ἤγουν, βοηθός. βοήθεια γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἔργων τὰ ἔπη, οὐκ ἐῶντα τοῦ λαμπροῦ λήθην αὐτῶν καταχώσασθαι. Ἀληθὴς τί μοι ἔξορκος. ἤγουν, ἐνόρκως χρήσομαι ὡς κατὰ ἀλήθειαν καὶ οὐ πρὸς χάριν ἐπαινῶ αὐτὸν ἀληθεύσω. Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις. ταῖς μούσαις γὰρ ταῖς περὶ λαμπρῶν θρόνων ἱδρυμέναις, ἤγουν ταῖς τιμίαις καὶ ἐνδόξοτάτοις τεταγμέναις εἴκων, ἤτοι ὑπηρετῶν, ἦλθον ἐπίκουρος τοῖς ὀλιγαιθίδαις. τουτέστι τῇ φατρίᾳ τοῦ ξενοφῶντος. ἀντὶ τοῦ, τοῖς κορινθίοις, διὰ τὰ ἐν ἰσθμῷ αὐτῶν ἔργα, καὶ διὰ τὰ ἐν νεμέᾳ. ἐν βραχεῖ δὲ λόγῳ ποιήσω φανερὰ πολλὰ ὁμοῦ. καὶ ὅρκος ἔσται ἐμοὶ περὶ τούτοις ἀληθής. ἑξηκοντάκις γὰρ ἀμφοτέρωθεν, ἤγουν, ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ, καὶ τῆς νεμέας, βοὴ κήρυκος αὐτὰ θοῦ κατὰ τὸ κηρύττειν δηλονότι ἡδύφωνος, ἀνεκήρυξεν αὐτοὺς δηλονότι. ἡδύγλωσσος

Ὃς τᾶς ὀφιώδεος. ὃς, ἤγουν ὁ βελλεροφόντης, πάλαι τὸν πήγασον ἵππον τὸν υἱὸν τῆς γοργόνης τῆς ὀφιώδους, τουτέστι, τῆς ὁμοίως τινὰ ὄφεως ἐχούσης ποθῶν ζεῦξαι, ἀντὶ τοῦ ὑπαγαγεῖν, τῷ χαλινῷ προτῆξαι, οὕτω πολλὰ ἔπαθεν ἀμφὶ τοῖς ῥεύμασι τῆς πειρήνης δηλονότι τῆς ἐν κορίνθῳ πηγῆς, ἕως ἐνεγκοῦσα ἔδωκεν αὐτῷ ἡ παρθένος ἡ ἀθηνᾶ χαλινὸν χρυσάμπυκα. ἀντὶ τοῦ χρυσᾶ φάλαρα ἔχοντα ἐν ὕπνῳ δηλονότι. ἐπάγεται γάρ, ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα ἦν ὕπαρ. τουτέστιν, ἦν δὲ ἡ δόσις, αὐτίκα ἐκ τοῦ ὀνείρου ἐν τῷ φανερῷ. ἐφώνησε δὲ ἡ ἀθηνᾶ τῷ βελλεροφόντῃ, ἐν τῷ ὕπνῳ δηλονότι. καθεύδεις, ἤγουν ὑπνώττεις ὦ αἰολίδη βασιλεῦ. τουτέστιν, ἀπόγονε τοῦ αἰόλου. ἄγε δέχου τόδε τὸ φίλτρον τὸ τοῦ ἵππου. ἤγουν τὸ φάρμακον τὸ πραϋντικὸν τοῦ ἵππου. καὶ τῷ πατρὶ τῷ σῷ τῷ ποσειδῶνι τῷ δαμαστικῷ τοῦ ἵππου, ἤγουν τῷ ἱππικῷ, δεῖξον αὐτό, θύων αὐτῷ ταῦρον περιφανῆ εὐτραφῆ. Φίλτρον ἵππειον λέγει τὸν χαλινόν, τὸν διὰ μακρὸν ἔθος, ὡσανεὶ προσφιλῆ τοῖς ἵπποις ὄντα. ἢ τὸν ποθούμενον ὑπὸ σοῦ καὶ φιλούμενον. ζητεῖς γὰρ ἐπιφέρειν ἱππικὸν δεσμὸν κατὰ τοῦ πηγάσου. Πατρὶ δεῖξον. ὅτι τῇ ἀληθείᾳ βελλεροφόντης ποσειδῶνος ἦν υἱός, δοκῶν εἶναι γλαύκου. Κυαναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ. τοσαῦτα ἔδοξεν εἰπεῖν αὐτῷ, ἐν νυκτὶ ὑπνώττοντι ἡ παρθένος. τουτέστιν, ἡ ἀθηνᾶ ἡ κυαναιγίς. ἤγουν, ἡ μέλαιναν ἔχουσα αἰγίδα. ἀνεπήδησε δὲ ὁ βελλεροφόντης, ἀλλόμενος δηλονότι ἐν ὀρθῷ ποδί. παρὰ αὐτῷ δὲ κείμενον εὗρεν τέρας, ἤτοι θαῦμα. τουτέστι τὸν χαλινὸν οὕτω θαυμαστῶς φανέντα, τὸν ἐπιχώριον μάντιν τὸν πολύϊδον τὸν υἱὸν τοῦ κοιρανοῦ ζητήσας, εὗρεν ἀσμένως. ἤγουν, μετὰ περιχαρείας. καὶ ἔδειξεν, ἀντὶ τοῦ ἐδήλωσεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν τελευτήν. ἤγουν, τὴν ἀπόβασιν τοῦ πράγματος, ὅπως τε ἐν τῷ ναῷ τῆς θεᾶς, ἤτοι τῆς ἀθηνᾶς ὑπνώσειε κατὰ τὴν νύκτα, μετὰ τὴν μαντείαν ἐκείνου. ἐκεῖνος γὰρ ὡς ἔοικεν ἔχρησεν αὐτῷ, ἀμηχανοῦντι περὶ τῆς κατασχέσεως τοῦ πηγάσου, ἀπελθεῖν καὶ καθευδῆσαι ἐκεῖ. ὅπως τε παρέσχεν αὐτῷ τὸν χαλινόν, τὸν δαμάζοντα τὰ φρονήματα τοῦ ἵππου. αὐτὴ ἡ παῖς τοῦ διός, τοῦ τῷ κεραυνῷ ὡς ἔγχει χρωμένου. ἤγουν, ἡ ἀθηνᾶ. ἐκέλευσε γὰρ αὐτὸν ὁ μάντις, πεισθῆναι τῷ ἐνυπνίῳ ὅτι τάχιστα. Σύναπτε τὸ κοιρανίδα, πρὸς τὸ μάντιν. ὁ γὰρ πολύϊδος οὗτος μάντις, κοιρανοῦ υἱὸς ἦν. ὃς καὶ προὐτίθετο βελλεροφόντῃ καταδαρθεῖν παρὰ τῷ τῆς ἀθηνᾶς βωμῷ, ὡς ἐκεῖθεν ἐσομένης αὐτῷ τῆς τοῦ ζητουμένου λύσεως. Δαμασίφρονα λέγει, ὃν πρόσθεν εἶπε χρυσάμπυκα χαλινόν. ὡς τὰς φρένας τοῦ ἵππου δαμάζοντα, καὶ εὐπειθεῖς ἐργαζόμενον. Ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ. ὅταν δὲ αἱρῇ, ἀντὶ τοῦ αἱρεῖς. ἤγουν, ἀνατείνῃς αὐτὶ τοῦ σφάζῃς. θύῃς. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος, τὸν κραταιὸν τοὺς πόδας ταῦρον, τῷ ποσειδῶνι τῷ συνέχοντι τὴν γῆν, τῷ κατὰ πολὺ ἰσχυρῷ, ἐκέλευσεν αὐτίκα ἱδρῦσαι τῇ ἀθηνᾷ τῇ ἱππικῇ ναόν. πληροῖ δὲ ἡ δύναμις τῶν θεῶν κούφως, τουτέστιν ἰσχυρᾶς, τὴν κτίσιν, ἀντὶ τοῦ τὴν πρᾶξιν. καὶ τὴν παρ' ὅρκον. ἤγουν, τὴν μὴ διομνυμένην βεβαιώσεως ὅρκων εἰς τὸ μὴ πραχθῆναι. ὡς ἀνέλπιστον δηλονότι οὖσαν καὶ ἀδύνατον. καὶ τὴν παρὰ ἐλπίδα. τουτέστι, καὶ ἣν οὐκ ἄν τις ἐλπίσαι ποτὲ πρᾶξιν. Οἱ θεοὶ καὶ τὰ νομιζόμενα ἀδύνατα, ῥᾷστα ποιοῦσι, περὶ ὧν ἄν τις καὶ δι' ὅρκου ἀπαγορεύσειεν, ὡς οὐχ οἷά τε γενέσθαι. ἔστι δὲ τὸ παρ' ἐλπίδα, καὶ τὸ παρ' ὅρκον, ταυτόν. τὰ γὰρ ἀδύνατα, καὶ ἀνέλπιστα. Ἤτοι καὶ ὁ καρτερός. τὸ ἤτοι, ἀντὶ τοῦ δή. ἤγουν, καὶ δὴ ὁ ἰσχυρὸς βελλεροφόντης ὁρμαίνων, ἤτοι προθυμούμενος, ἔλαβεν ἵππον ὑπόπτερον. τουτέστι, τὸν πήγασον. Φάρμακον πραΰ, ἀντὶ τοῦ πραϋντικόν. ἤγουν, τὸν παρὰ τῆς ἀθηνᾶς χαλινόν. τείνων, ἀντὶ

ἐν ταῖς ἀρεταῖς. ταῖς ἀνδραγαθίαις ταῖς ἥρωσι προσηκούσαις, εὐλόγημαι περὶ τῆς κορίνθου. τὸν σίσυφον μὲν ὑμνῶν δηλονότι πυκνότατον παλάμαις. ἀντὶ τοῦ βουλαῖς, πράξεσι. τουτέστι συνετώτατον ὡς θεόν, καὶ τὴν μήδειαν ὑμνῶν ὡς στήσασαν, τὴν ποιήσασαν ἑαυτῇ τὸν γάμον κατ' ἐναντιότητα τῆς γνώμης τοῦ πατρὸς αὐτῆς. τὴν γενομένην σώτειραν τῆς νηὸς τῆς ἀργοῦς καὶ τῶν προσπόλων, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐπιμελουμένων αὐτῆς. κυρίως δὲ πρόσπολος ὁ νεωκόρος. Διατί ἐμνημόνευσε τῆς μηδείας κολχίδος οὔσης; Καί φαμεν ὅτι ἡ κόρινθος πρότερον αὐτῆς ἦν κτῆμα, οὕτως. Ἱστορία. Ἀλωεὺς καὶ αἰήτης ὁ μηδείας πατήρ, ἐγένοντο παῖδες ἡλίου καὶ ἀντιόπης. τούτοις ὁ ἥλιος διένειμε τὴν χώραν. καὶ ἔλαβεν ἀλωεὺς μὲν τὴν ἀρκαδίαν. τὴν δὲ κόρινθον αἰήτης. αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῇ ἀρχῇ, βουνόμῳ μέν τινι ἑρμοῦ υἱῷ, παρέδωκε τὴν πόλιν. ἄχρις ὅτου φυλάσσειν τοῖς ἐσομένοις ἐξ αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ εἰς κολχίδα τῆς σκυθίας ἀφικόμενος, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖ χώραν τινά, ἐβασίλευεν. ἰάσων οὖν ἐλθὼν εἰς αὐτὸν διὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἠράσθη τῆς μηδείας. ἡ παρασκευάσασα αὐτὸν λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, συναπῆρεν αὐτῷ πρὸς τὴν ἑλλάδα, ἄκοντος αἰήτου. εἰρήκαμεν δὲ τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν τῇ τοῦ λυκόφρονος παραφράσει. Τὸ ποτί, πρὸς τὸ ἐδόκησαν συναπτέον. τὸ δὲ πεδὰ δὲ πρὸς τὸ, ἀλκᾷ. οὕτω. τὰ δὲ ἐν ἀλκῇ, ἐδόκησαν ποτί. Οἱ κορίνθιοι ἐπ' ἀμφότερα ἠρίστευσαν ἐν ἰλίῳ. καὶ γὰρ τοῖς τρωσὶ συνεμάχησαν καὶ τοῖς ἕλλησι. τρωσὶ μὲν γλαῦκος. τὸ γένος εἰς βελλεροφόντην ἀνάγων, τὸν γλαύκου τοῦ σισύφου. τοῖς δὲ ἀχαιοῖς, εὐχήνωρ ὁ πολυείδου τοῦ μάντεως. ὅτι δὲ εὐχήνωρ κορίνθιος ἦν, καὶ ὅμηρος μαρτυρεῖ λέγων. Ἦν δέ τις εὐχήνωρ πολυείδου μάντιος υἱός. ἀφνειός τ' ἀγαθός τε κορινθόθι οἰκία ναίων. Τὰ δέ, καί ποτι. τὰ δὲ, ἀντὶ τοῦ καθὰ τὸ δέ. τουτέστι. καὶ καθὰ τὸ ἕτερον μέρος. ἤγουν καὶ μετὰ τὸν πόλεμον δὲ πρὸ τοῦ τειχῶν τοῦ ἰλίου ποτί, ἤτοι πάλαι, ἔδοξαν οἱ κορίνθιοι ἐπ' ἀμφότερα τὰ μέρη τῶν πολεμίων, ἐν ἰσχύϊ τέμνειν τέλος. ἀντὶ τοῦ ἔχειν τὸ ἔξοχον. οἱ μέν, οἱ περὶ τὸν εὐχήνορα δηλονότι, σὺν τῷ γένει τοῦ ἀτρέως τῷ προσφιλεῖ αὐτῷ δηλονότι τῷ ἀτρεῖ. τουτέστι, σὺν τοῖς παισὶ τοῦ ἀτρέως, τῷ ἀγαμέμνονι, καὶ τῷ μενελάῳ τὴν ἑλένην κομίζοντες, ἀντὶ τοῦ ζητοῦντες κομίσασθαι. οἱ δέ, ἤγουν, οἱ περὶ τὸν γλαῦκον, ἀπείργοντες, τουτέστι κωλύοντες πάμπαν. ἐκ τῆς λυκίας γὰρ τὸν γλαῦκον ἐλθόντα σύμμαχον τοῖς τρωσίν, ἔτρεμον οἱ ἕλληνες. τούτοις μέν, ἤγουν τοῖς λυκίαις ηὔχετο. τουτέστι διηγεῖτο φιλοτιμούμενος, ἐν τῇ πόλει τῆς πειρήνης τῆς πηγῆς. ἤτοι, ἐν τῇ κορίνθῳ, εἶναι τὴν βασιλείαν τοῦ σφετέρου πατρός, ἀντὶ τοῦ ἑοῦ. ἤγουν τοῦ ἑαυτοῦ πάππου. τουτέστι, τοῦ βελλεροφόντου καὶ μεγάλην κληρονομίαν, καὶ μέγαρον, ἤτοι οἰκίαν, καθέδραν. Ἄστυ πειρήνης λέγει τὴν κόρινθον, ἀπό τινος γυναικὸς οὕτω καλουμένης. Ἡ τοῦ προίτου γυνὴ ἐρασθεῖσα βελλεροφόντου, ὡς οὐκ ἔσχεν αὐτὸν πειθόμενον, κατεψεύσατο αὐτοῦ πρὸς τὸν ἴδιον ἄνδρα προίτου. ὁ δὲ πρὸς τὸν τῆς λυκίας βασιλέα κηδεστὴν ὄντα αὐτοῦ, ἰοβάτην ἀποστέλλει, ὑπ' αὐτοῦ τεθνηξόμενον. Ἰοβάτης οὖν, ἐκπέμπει αὐτὸν κατὰ τῆς χιμαίρας, ὑπ' αὐτῆς νομίζων τοῦτον διαφθαρήσεσθαι. βελλεροφόντης δέ, θέλων μετὰ τοῦ πηγάσου ἵππου, τὸν πρὸς τὴν χίμαιραν ἐργάσασθαι πόλεμον, ἐπεὶ πολλὰ παθὼν οὐχ οἷός τ' ἦν αὐτὸν ὑποτάξαι, καθυπνώσας, εἶδε τὴν ἀθηνᾶν, ἐγχειρίζουσαν αὐτῷ χαλινόν. ἐξαναστὰς, ὕπαρ εὗρε τὸ ὄναρ ὅθεν χαλινώσας τὸν πήγασον, καὶ καταπολεμήσας χίμαιραν, ἔλαβεν ἆθλον τὴν θυγατέρα τοῦ ἰοβάτου. ἀφ' ἧς ἔσχεν ἱππόλοχον, τὸν τοῦ γλαύκου πατέρα.

τρία ἔργα κάλλιστα. ἀντὶ τοῦ τριῶν ἔργων καλλίστων στεφάνους ἔθηκεν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ. τὰ ἑλλώτια δέ. ἑορτὴ δὲ ἦν αὕτη τῆς ἀθηνᾶς ἐν τῇ κορίνθῳ. ἑπτάκις ἔθηκαν δηλονότι στέφανον ἐπὶ ταῖς κόμαις αὐτοῦ. Ἱστορία. Ἑλλώτια, ἑορτὴ ἀθηνᾶς ἐν κορίνθῳ. δωριεῖς μετὰ ἡρακλειδῶν ἐπιθέμενοι κορινθίοις, καὶ κόρινθον χειρωσάμενοι, ταύτην φλογὶ ἔκαιον. φυγοῦσαι οὖν αἱ κορίνθιαι παρθένοι εἰς τὸν τῆς ἀθηνᾶς βωμὸν ὅπως σωθεῖεν, αἰσθομένων δωριέων καὶ πῦρ ἐμβαλλόντων εἰς τὸν ναόν, αἱ μὲν ἄλλαι τῶν παρθένων ἔφυγον. ἑλλωτία δὲ μετὰ τῆς ἀδελφῆς εὐρυτιώνης κατεφλέχθη. λοιμοῦ δὲ ὕστερον γενομένου ἔχρησεν ἀθηνᾶ μὴ πρότερον παύσασθαι τὸν λοιμόν, πρὶν τὰς τῶν κατακαεισῶν παρθένων ψυχὰς ἐξιλεάσονται. καὶ ἱερὸν ἀθηνᾶς ἑλλωτίας ἱδρύσονται. ὃ δὴ καὶ γέγονεν. ἕτεροι δέ φασι, διὰ τὸ ἑλεῖν τὸν πήγασον ἐν χαλινῷ ὑπ᾽ ἀθηνᾶς δοθέντι βελλεροφόντῃ. πανήγυριν καὶ ἱερὸν ἑλλωτίας ἀθηνᾶς ὑπ᾽ αὐτοῦ γενέσθαι. ἢ τοῦτο τὸ ὄνομα ἐσχηκέναι τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ναόν, ἀπὸ τοῦ ἐν μαραθῶνι ἕλους. ἔστι γὰρ ἐκεῖ ἄγαλμα ἀθηνᾶς ἑλλωτίας. Ἕψονται. ἤγουν ἠκολούθησαν αὐτῷ τῷ θεσσαλῷ. ἔστι δὲ τὸ ἕψονται ἀντιχρονισμός. ἢ τὸ μέλλον μαντευόμενος λέγει. τούτου δὲ ὄντος, ζῶντα γονέας τὸν πτοιόδωρον. Ἐνδ᾽ ἀμφιάλοισιν. ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσι τοῖς κατὰ νόμους τελουμένοις. τοῖς ἀμφιάλοις. ἤγουν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἀμφοτέρωθεν θάλασσαν ἔχοντι. τουτέστι, τοῖς ἐν τῷ ἰσθμῷ, ὧν ἔφορος ποσειδῶν, μακρότεραι, ἀντὶ τοῦ μείζονες τέρψεις, καὶ κατὰ πολὺ τιμιώτεροι ὕμνοι ἕψονται, ἀντὶ τοῦ ἕπονται. ἤγουν ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ δηλονότι σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ τῷ πτοιοδώρῳ. εἶτα ἀποτείνων τὸν λόγον πρὸς αὐτοὺς φησί. καὶ ἐν τοῖς δελφοῖς βαβαὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων ὅσα ἠνδραγάθησαν. καὶ ἐν τοῖς χόρτοις τοῦ λέοντος. ἤγουν, καὶ ἐν τῷ περιορίσματι. τῷ τόπῳ ἔνθα ὁ λέων ἐτράφη ὁ ὑπὸ τοῦ ἡρακλέους ἀναιρεθείς, τουτέστι καὶ ἐν τῇ νεμέᾳ. ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτράφη οὗτος ὁ λέων, βαβαὶ δηλονότι τῶν ἀνδραγαθημάτων ὅσα ἠνδραγαθήσατε. δηρίομαι ἤγουν μάχομαι, φορτικὸς γίνομαι πολλοῖς ἀνθρώποις δηλονότι, περὶ τοῦ πλήθους τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν ὑμετέρων. κατὰ πολὺ μέντοι ἀκριβῶς οὐκ ἂν εἰδείην ὥστε λέγειν τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφίδων τῶν παραθαλασσίων, ἤγουν τῆς ψάμμου. ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ μέντοι ἀκριβῶς οὐκ ἂν εἰδείην τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν λέγειν. ἤγουν τῶν ὑμετέρων ἀνδραγαθημάτων, ὥσπερ οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφίδων τῶν παραθαλασσίων. ἕπεται δὲ ἀντὶ τοῦ προσήκει ἕπεσθαι ἑκάστῳ πράγματι, μέτρον. ἤγουν συμμετρίαν. τὸ νοῆσαι δὲ αὐτό, ἤγουν τὸ μέτρον, καιρός ἐστιν ἄριστος. τουτέστιν, εὐκαιρία. εὐστοχία ἐστὶν ἀρίστη. Τὸ δηρίομαι πολλέσι. τοῦτο λέγει. ἀντὶ τοῦ ἐρίσω πρὸς τοὺς πολλοὺς περὶ τοῦ πλήθους τῶν ὑμετέρων ἀνδραγαθημάτων. καὶ οὐδένα τῶν πάντων τοσαῦτα κατορθωκότα εὑρήσω. ἐπεὶ δὲ πλήθει ἀορίστως εἶπε, διὰ τοῦτο φησίν. ὡς μὴν σαφές, τουτέστι πόσα ἐστὶ ταῦτα τῇ ἀληθείᾳ, οὐ δύναμαι λέγειν τὸν ἀριθμὸν τῆς ἄμμου. ὥστε ὥσπερ τοῦτο ἀδύνατον, οὕτω καὶ τὸ ταῦτα ἀπαριθμήσασθαι. διὸ τὸ ἄμετρον πλῆθος παραιτούμενος, ὡς ἀδύνατον, τὴν συμμετρίαν αἱρεῖται, καὶ φησίν. ἕπεται δὲ ἐν ἑκάστῳ, μέτρον. τουτέστι παντὶ πράγματι, συμμετρίαν ἔχει. ὃ δὴ καὶ ποιήσω σύμμετρα ἐκλεξάμενος. Ἐγὼ δὲ ἴδιος. ἐγὼ δὲ ὡς ἴδιος καὶ οὐκ ἀλλότριος ὤν, ἐν τῷ κοινῷ τῷ ὑμῶν παραγενόμενος, τὴν φρόνησιν, τὴν μνήμην τῶν πάλαι γεγονημένων ὑμετέρων ἀνδρῶν. καὶ τὸν πόλεμον τὸν

προὔθηκε. τίς δὲ ἀετὸς ἔθηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐπενόησε συμμετρίας ἐν κατὰ σκευάσμασιν ἱππείοις, ἀντὶ τοῦ πολεμικοῖς. ἤγουν τίς δὲ αὐτὸς ἐπενόησε τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις συμμετρίαν. ἢ τίς αὐτὸς ἐπενόησεν ἐν τοῖς ναοῖς τῶν θεῶν, τὸν βασιλέα τῶν ὀρνέων τὸν διπλοῦν. ἤγουν τὸν διπλοῦν ἀετόν. τουτέστι τὸ λεγόμενον αἴτωμα. ἐν τούτοις δὲ, τουτέστι τοῖς κορινθίοις, αἰθεῖ. ἀντὶ τοῦ ἀκμάζει. περιφανὴς ἐστὶ δύναμις ποιητική. ἡδύπνοος ἡδυμελὴς, περιττὰ προτείνουσα μέλη. ἐν τούτοις δὲ αἰθεῖ ἄρης. τουτέστι πολεμικὴ ἐμπειρία νέων ἀνδρῶν. ἐν αἰχμαῖς, ἀντὶ τοῦ ἐν μάχαις ὀλεθρίαις. Μοῦσ᾽ ἁδύπνοος. τοῦτο λέγει, ἢ ὅτι μουσικώτατοι ἦσαν κορίνθιοι. ἤγουν ὅτι ἐν κορινθίοις κάλλιστοι ποιηταὶ ἐφύοντο. ὧν εἷς ἦν ἀρίων. αἰθεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς ὁ ἄρης, διότι πολεμικώτατοί εἰσι. καὶ ἐν τῷ περσικῷ πολέμῳ κάλλιστα ἐξέλαμψαν. Ὕπατ᾽ εὐρὺ ἀνάσσων. ὦ Ζεῦ πάτερ ἔξοχε, εὐρὺ ἀντὶ τοῦ μεγάλως κρατερῶς ἀνάσσων τῆς ὀλυμπίας. διὰ παντὸς τὸν χρόνον ἀφθόνητος. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐῶν περιτίθεσθαι φθόνον τοῖς ἔπεσι τούτοις τοῖς ἐπ᾽ αὐτοῖς. τουτέστι, τοῖς ὕμνοις. ἐπίφθονον τὸ ἔχον φθόνον. ἤτοι τὸ φθονούμενον. ἄφθονον, τὸ χωρὶς φθόνου γινόμενον. ἢ διδόμενον. οἷον ἄφθονος χάρις, ἡ χωρὶς φθόνου γινομένη. καὶ ἄφθονος πρᾶξις ἡ χωρὶς φθόνου πραττομένη. ἀφ᾽ οὗ ἄφθονος πλοῦτος, ὁ πολύς. καὶ ἄφθονον πλῆθος ὁμοίως, ἀντὶ τοῦ πολύ. ἀφθόνητος δὲ ὁ μὴ φθονούμενος. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀφθόνητος, ἐπὶ ἐνεργείας κεῖται. καὶ τόνδε τὸν λαὸν τοῦ ξενοφῶντος νέμων. ἤγουν διοικῶν ἀβλαβῶς ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐν εὐτυχίᾳ, εὔθυνε. ἤγουν ὁδήγει, τὸ δαίμονος αὐτοῦ. ἤγουν τοῦ θεοῦ τοῦ διοικοῦντος αὐτοῦ τὸν βίον, τὸν οὖρον. τουτέστι τὸν οὔριον ἄνεμον, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νεῶν. ἀντὶ τοῦ εὐτυχίαν. οὖρος γὰρ ποιητικῶς, ὁ ἀπὸ τῆς οὐρᾶς ἤτοι τῆς πρύμνης τῆς νεὸς ἐπιπνέων ἄνεμος. ὃν οὔριον πεζογράφοι φασίν. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἐξ ουρίας πνεῖν. Δέξαι δέ οἱ, στεφάνων. ἀπόδεξαι δὲ τὸν νόμον τὸν ἐγκώμιον. ἀντὶ τοῦ τὸν ἐγκωμιαστικὸν, τῶν στεφάνων αὐτοῦ, ὃν ἐπάγεται ἀπὸ τῶν χωρίων τῆς πίσης, νικῶν ἀντὶ τοῦ νικήσας δύο. τὸν δρόμον τοῦ σταδίου. ἤγουν τὸ στάδιον ἅμα τῷ πεντάθλῳ. ἐλέγετο δὲ στάδιον μὲν ὁ τόπος ἐν ᾧ ἔτρεχον. ἦν δέ φασι πηχέων τριακοσίων διάστημα. πένταθλον δὲ, ὃ εἶχεν ἐν ἑνὶ δρόμῳ, τὰ πέντε ταῦτα. πυγμὴν. πάλην. ἅλμα. δίσκον. καὶ δρόμον. οὐκ ἐπέτυχεν οὐδαμῶς πρότερον τις ἀνὴρ θνητὸς, τουτέστιν. ἀντὶ τοῦ τούτου τοῦ πράγματος. τουτέστι τοῦ νικῆσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ταύτας τὰς δύο νίκας. Δύο δ᾽ αὐτὸν ἔρεψαν. δύο δὲ στέφανοι ἀπὸ σελίνων πεπλεγμένοι ἐστεφάνωσαν αὐτόν. φανέντα ἤγουν παρέστησαν ἀμένον. ἀγωνισάμενον ἐν ἰσθμιάδεσσιν. ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἰσθμικῷ. Σημείωσαι ὅτι. οὐ μόνον πίτυς ἐδίδοτο ἐν τῷ ἰσθμῷ, ἀλλὰ καὶ σελίνου στέφανος. ὡς καὶ ἐν τῇ νεμέᾳ. πλὴν ἐν μὲν τῷ ἰσθμῷ, ἀπὸ ξηρῶν σελίνων φασὶν ἐπλέκετο ὁ στέφανος, ἐν δὲ τῇ νεμέᾳ ἀπὸ χλωρῶν. καὶ τὰ νέμεα οὐκ ἀντιξοεῖ. ἤγουν οὐκ ἀντίκειται τούτῳ τῷ ξενοφῶντι. νενίκηκε γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς. τοῦ πατρὸς δὲ αὐτοῦ τοῦ ξενοφῶντος, τοῦ θεσσαλοῦ φήμη λαμπρὰ τῆς ἀρετῆς τῶν ποδῶν ἀνάκειται. ἀντὶ τοῦ ἐπίκειται παραμένει, ἐπὶ τοῖς ῥεύμασι τοῦ ἀλφειοῦ. ἤγουν, ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ. θεσσαλὸς, ὁ ἀπὸ θεσσαλίας. ἐνταῦθα δὲ ὄνομα κύριον ὁ θεσσαλός. ἐν τῇ πυθῶνι ἔσχεν, ὁ θεσσαλὸς δηλονότι κλέος νίκης σταδίου, καὶ διαύλου, ἡλίῳ ἀμφὶ ἑνί. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. καὶ ἐν τῇ ἀττικῇ τῇ τραχείᾳ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ. ἡ τοῖς δρόμοις διαρκοῦσα ἤγουν ἡ ἱκανὴ τοῖς δρόμοις ἀνατιθεμένη,

τῆρα λέγει τῆς ὕβρεως λεῖον. Τίκτει τοι κόρος ὕβριν. Κόρος λέγεται κυρίως ὧδε τῆς ἀπομάχου ὅταν ἐμπλησθῇ ἡ βρωμάτων· ἀπὸ τούτων δὲ καὶ ὧδε τῶν μεγάλης ἐξουσίας ἀπολαυόντων· ἢ τιμῆς, ἢ ἑτέρου τοιούτου· καθὸ λέγεται ἐν Ἰαύβα ὕβρις δὲ ἡ ἀδικία καὶ ἀλαζονεία καὶ ἔπαρσις καθ' ἣν τῶν ἑτέρων· ἣν ἡ εὐνομία καὶ ἡ δίκη καὶ ἡ εἰρήνη ἀποστρέφεται καὶ διώκει. Τὸ συγγενὲς ἦθος· τὸ ἔμφυτον· ὥς τε καὶ κορίνθιοι ἀγαθοὶ ἐκ φύσεως ὄντες, οὐκ ἂν ποτε μεταβληθεῖεν. Ἀλήτης ἀνήρ τις, ἡγήσατο ἡρακλειδῶν τῆς πρὸς πελοπόννησον ἐπανόδου· καὶ κατοικήσαντος οὖν κορίνθου ἀπ' αὐτοῦ οἱ κορίνθιοι καλοῦνται. Ἔχω καλά τι φράσαι· ἔχω καλά τι εἰπεῖν ὧδε τῇ κορίνθῳ· τόλμα τέ μοι εὐθεῖα τουτέστι καὶ προθυμία εὐθεῖα αὐτή του δικαία τὴν γλῶσσάν μου παρορμᾷ εἰς τὸ λέγειν. ἄμαχον δέ. οὐδ' ἀμήχανον· ἀδύνατον· κρύψαι· ἤτοι σβέσαι, ἰάσαι, τὸ συγγεγενημένον ἐμοὶ φυσικὸν ἦθος. ὑμῖν δὲ ὦ παῖδες αὐτίκα ἀπόγονοι τοῦ ἀλήτου· τουτέστιν ὦ κορίνθιοι. πολλάκις μὲν παρέσχον αἱ ὧραι αἱ πολυειδεῖς ἀεὶ δὴ προπίνουσαι, λαμπρότητα νικηφόρον· αὐτὴ τὴν νικητικήν· δι' ἐξοχὴν ἀνδραγαθιῶν ὑπελθόντων, ἤγουν νικησάντων ἐν ἱεραῖς ἤτοι θείαις ἀγῶσιν. Αἰτιῶνταί τινες, ἀσυνέτως τὸν πίνδαρον διότι ὑπελθόντων εἶπε, δέον ὑπελθοῦσιν εἰπεῖν πρὸς τὸ ὑμῖν· νόει δ' ὅτι τὸ ὤπασαν ἀττικῇ συντάσσεται, τὸ δὲ ὑπελθόντων, οὐ πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ ὤπασαν ἐστίν· ἀλλ' ἐπειδὴ αἰτία ἐστὶ τὸ νικηφόρον ἀγλαΐαν, σχηματίζομεν δὲ τὰς αἰτίας καὶ πρὸς τὴν ὄπισθεν σύνταξιν, εἰ δοτικὴ ἢ αἰτιατική ἐστι, καὶ πρὸς γενικήν· διὰ τοῦτο καὶ νῦν οὐ πρὸς τὸ ὑμῖν, ἀλλ' ὡς αἰτία πρὸς γενικὴν ἀπεδόθη· ὥσπερ ἐστὶ πῦτο· πολλῶν πειραθῆναι συνέβη μοι ἁμαρτωλοῦ ὄντος.
Τὸ ὧραι πολυάνθεμοι, καὶ πρὸς τὸ ὤπασαν ἐκληπτέον. παρέχουσι δὲ αἱ ὧραι τὰς νίκας διὰ τὸ τὰς πανηγύρεις καθ' ὃ περίοδον φέρειν· ἐν αἷς ἀγῶνες καὶ νίκαι γίνονται. πολλὰ δὲ ἀρχαῖα σοφίσματα ἐν τοῖς κορινθίοις ἔβαλον, ἐπειδὴ ἔν τε τῷ ἔαρι καὶ θέρει, καὶ τοῖς ἄλλαις καιροῖς ἐμηχανήσαντο τὰ πρόσφορα. δέον δὲ εἰπεῖν σοφίσματα ἔβαλλον κατ' ἀρχάς, ἀρχαῖα εἶπε πρὸς τὸ σοφίσματα. Ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον. τοῦ εὑρόντος ἐστὶ δηλονότι· οἱ γὰρ καί τινες τοῖς εὑρεθεῖσι παρὰ κορινθίων ὧδε δεδωκότες ἐξέλαμψαν, ἀλλ' οἱ κατ' ἀρχὰς εὑρόντες αὐτὰ κορίνθιοι, κρείττους εἰσὶν αὐτῶν τῷ εὑρεῖν. Βοηλάτην καλεῖ τὸν διθύραμβον. ἢ διότι τῷ κατορθώσαντι αὐτὸν βοῦς ἐδίδοτο ἆθλον, ἢ διότι ἐλαύνετό τε καὶ ἐτελεῖτο. ὁ δὲ διθύραμβος, χορὸς ἦν κυκλικὸς πρὸς τὸν διόνυσον· ἐλέγετο δὲ διθύραμβος, ἀπὸ τοῦ διονύσου τοῦ ἐκ δύο θυρῶν ἐξελθόντος, ἔκ τε τῆς μητρὸς αὐτοῦ γαστρός, καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ διός. εὗρον δὲ οἱ κορίνθιοι πρῶτον τοῦτον ἐν ταῖς διονυσιακαῖς, ὥσπερ καὶ τὸ μέτρον τοῦ ἱππικοῦ τροχοῦ· τουτέστι, τοῦ ἅρματος. ὃ πρῶτον δεῖ γίνεσθαι ὃν ἱππεία ἔντεα καλεῖ, καὶ τὰ ἐπάνω τῶν ναῶν διπλᾶ ἀετώματα.
Πολλὰ δ' ἐν καρδίαις· πολλάκις δὲ ἔβαλον ὑμῖν αἱ ὧραι ἐν καρδίαις ἀνδρῶν. τουτέστι πολλάκις δὲ ἔβαλλον αἱ ὧραι ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ὑμετέρων, σοφίσματα ἀρχαῖα. ἤγουν ἀθηναίας τεχνῶν πρῶτον εὑρημένας· οὔπω πρότερον εὑρημένας. ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον· τουτέστιν, ἅπασα δ' ἐργασία τεχνική, τοῦ εὑρόντος αὐτὴν τὴν ἀρχήν, ἤτοι τοῦ ἐφευρόντος ἐστίν. αἱ χάριτες τοῦ διονύσου. ἤγουν, αἱ ἑορταὶ αἱ τὸ ἐπαγωγὸν ἔχουσαι. αἱ παρὰ τοῖς κορινθίοις ὑμῖν τελούμεναι δηλονότι, σὺν ὕμνῳ διθυράμβῳ βοηλάτῃ. τουτέστι, χάριν βοὸς ἀθλουμένου, πόθεν ἀνῆλθεν ἢ παρ' ὑμῶν δηλονότι ἐξέφανεν, ἤγουν ἔλαμ-

Πολλὰ δ' ἀνθρώποις. πολλὰ δὲ ἔπεσεν ἀντὶ τοῦ ἐπῆλθε· τοῖς ἀνθρώποις παρὰ προσδοκίαν. ἔμπαλιν δὴ τέρψιος, ἤγουν κατὰ τὸ ἐναντίον τῆς παρούσης αὐτοῖς τέρψεως. οἱ δὲ ἀλγειναῖς παραχαῖς ἀντικύρσαντες, ἀντὶ τοῦ ἐγκύρσαντες· ἤτοι ἐντυχόντες ἐν μικρῷ χρόνῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν βραχεῖ, ἐς πολὺ ἀγαθὸν ἀπὸ πήματος, ἤτοι ἀπὸ κακοπαθείας ἀπὸ βλάβης, πεδάμειψαν ἀντὶ τοῦ μετήμειψαν ἤτοι μετέπεσον.

Υἱὲ φιλάνορος. ὦ υἱὲ τοῦ φιλάνορος ἐργότελες. οὕτως δὴ καὶ ἡ σὴ τιμὴ τῆς ταχυτῆτος τῶν σῶν ποδῶν, ἄδοξος ἂν κατεφυλλορρόησεν, ἤγουν κατεμαράνθη παρὰ τῇ οἰκίᾳ τῇ συγγόνῳ. ἀντὶ τοῦ συγγονικῇ καθὰ ἀλέκτωρ ἔνδον ἐν τῷ οἴκῳ τὰς μάχας ποιούμενος. ἀφανής ἐστι δηλονότι, εἰ μὴ ἡ μάχη ἡ ἀντιάνειρα. τουτέστιν ἡ ὑπὸ ἐναντιότητος τῶν ἀνδρῶν γινομένη, ἐστέρησέ σε τῆς πατρίδος τῆς σῆς τῆς κνωσίας, ἀντὶ τοῦ τῆς κνωσσοῦ. τὸ κτητικὸν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ. Νῦν δ' ὀλυμπίᾳ. νῦν δὲ ὦ ἐργότελες τούτου γενομένου, ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος, ἤγουν νικήσας, καὶ δὶς ἐν πυθῶνι νικήσας καὶ ἐν τῷ ἰσθμῷ, τὰ θερμὰ λουτρὰ τῶν νυμφῶν τὰ ἐν τῇ ἱμέρᾳ τῇ πόλει βαστάζεις. ἤγουν ὑψοῖς, μεγαλύνεις. ὁμιλῶν τουτέστιν οἰκῶν ἀναστρεφόμενος παρ' αὐτῇ, τῇ ἱμέρᾳ δηλονότι, ὡς παρ' οἰκείᾳ ἀναστρέφου παρὰ τῇ οἰκείᾳ γῇ, ἤγουν τῇ πατρίδι σου τῇ κνωσσῷ. Ὅτι ἡρακλῆς λαβὼν τὰς γηρυόνου βοῦς ἐπανήει ἐν σικελίᾳ, αὐτῷ θερμὰ ὕδατα ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναι ἀθηνᾶ παρεσκεύασεν. ἵνα λουτροῖς αὐτοῖς χρήσαιτο πλεῖστα καμὼν παρὰ τὴν ὁδόν. λέγει οὖν τὸ θερμὰ λουτρὰ νυμφῶν, ἤτοι τὴν ἱμέραν ἀπὸ μέρους.

Σχόλια εἰς τὸ τρισκαιδέκατον, τῶν ὀλυμπίων εἶδος.

Τρισολυμπιονίκην λέγει τὸν τοῦ ξενοφῶντος οἶκον, ἐπειδὴ αὐτῷ μὲν τῷ ξενοφῶντι δύο ὀλυμπιακαὶ νῖκαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένοντο, πεντάθλου καὶ σταδίου. κατὰ τὴν οθ', ὀλυμπιάδα νικήσαντι. τῷ πατρὶ δὲ θεσσαλῷ, μία πρόσθεν. Ἡ κόρινθος, ἐν τῷ λειμῶνι τοῦ ἰσθμοῦ. ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς πελοποννήσου κειμένη, εἰκότως πρόπυλον τοῦ ἐν τῷ ἰσθμῷ τιμωμένου ποσειδῶνος, τῷ πινδάρῳ καλεῖται. Τρισολυμπιονίκαν, τὸν οἶκον ἐπαινῶν τοῦ ξενοφῶντος λέγει. τὸν τρὶς ἐν ὀλυμπίᾳ νενικηκότα. τὸν πρᾶον τοῖς πολίταις. τοῖς ξένοις δὲ θεράποντα. ἀντὶ τοῦ θεραπευτήν, γνώσομαι ἀντὶ τοῦ ἐς ἀνάμνησιν ἀνάξω τὴν κόρινθον, τὴν πατρίδα τοῦ ξενοφῶντος τὴν μακαρίαν. τὸ πρόθυρον τῆς πελοποννήσου δηλονότι. τὸ λαμπροὺς ἔχον νέους. τὸ τοῦ ἰσθμίου ποσειδῶνος. τουτέστιν ὃ ὁ ποσειδῶν ὁ ἐν τῷ ἰσθμῷ τιμώμενος ἔχει κατοικητήριον δηλονότι. ἐν τῇ δὲ γάρ, ἤγουν ἐνταῦθα τῇ κορίνθῳ οἰκεῖ ἡ εὐνομία. ἤγουν ἡ κατὰ νόμους καλῶς ἐν διαιτωμένη διοίκησις. καὶ αἱ κασίγνηται, ἤτοι αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς τῆς εὐνομίας δηλονότι. ἡ δίκη ἡ ἀσφαλὴς ἀντὶ τοῦ ἡ ἀσφαλείας ποιητική. τὸ βάθρον ἤγουν ἡ ἀσφάλεια τῶν πόλεων. καὶ εἰρήνης ὁμότροπος. τουτέστιν, ἡ τὴν αὐτὴν αὐτῇ γνώμην ἔχουσα. ταμίαι οὖσαι ἤγουν ταμιεύτριαι πλούτου τοῖς ἀνθρώποις. αἱ χρυσαῖ λέγει ἀντὶ τοῦ αἱ κάλλισται θυγατέρες τῆς θέμιδος τῆς εὐβούλου. τουτέστι τῆς δίκαια βουλευομένης. Ἐθέλοντι δὲ ἀλέξειν. ἤγουν ἀποσοβεῖν διώκειν τὴν ὕβριν τὴν τοῦ κόρου θυγατέρα δηλονότι. τὴν μητέρα τῶν θρασέων ἤτοι τῶν ἐπηρμένων λόγων. Ὕβριν κόρου. ὕβριν λέγει τὴν ἀδικίαν. καὶ πλεονεξίαν, αἳ πλῆθος πολέμων καὶ σφαγῶν καὶ φόνων καὶ παντοίων κακῶν παρασκευάζουσι γίνεσθαι. καὶ πάντων τούτων τοὺς αἰτίας εἰσὶν αὗται. ὅμηρος δὲ τὸν κόρον πα-

ρατὸν στερίσκεις εἵνεκεν, εἰς δὲ τὸ ἀκρόσοφον καὶ τὸ αἰχματάν, οὐ. καὶ φαμὲν ὅτι ὃν πρόστον
ἔχει τὸ, οὔτι τόδε καὶ τόδε, οὕτω καὶ ἐνταῦθα. ἐγγυάσομαι καὶ ὑπισχνοῦμαι ἀφίξεσθαι καὶ ἐλ
θεῖν ὑμᾶς εἰς στρατὸν μὲν καὶ αὐτὸν τὸν τῶν λοκρῶν, οὐκ εἰς φυγόξενον, οὐδὲ καλῶν ἀπείρα
τον. εἰς ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματάν. Ἔνθα συγκωμάξατε. ἔνθα, ἤγουν ἐν τοῖς λοκροῖς
ὦ μοῦσαι, συγκωμάσατε. τουτέστιν, ὁμοῦ χορεύουσαι ὑμνήσατε, ἀπελθοῦσαι δηλα
δὴ ὅτι ἐκεῖσε. ἐγγυήσομαι. ἤτοι βεβαιώσομαι, μὴ εἰς στρατὸν φυγόξενον. ἤγουν διώκοντα
τοὺς ξένους. τουτέστιν ἄξενον. αὐτὸν τὸν τῶν λοκρῶν δηλονότι, ἀφίξεσθαι ἤγουν παραγενή
σεσθαι, ἀπελεύσεσθαι ὑμᾶς. μηδὲ ἀπείρατον, ἤτοι ἀδόκιμον. ἀμέτοχον καλῶν ἔργων
δηλονότι. εἰς ἀκρόσοφον δὲ τουτέστιν ἄκρως σοφὸν στρατὸν, βεβαιῶ ἀπελθεῖν ὑμᾶς. καὶ
αἰχματὰν. ἤγουν πολεμιστήν. τὸ γὰρ ἐμφυὲς ἦθος, τὸν ἔμφυτον τρόπον. ἤτοι τὸν φυσικὸν,
οὔτε ὁ ἀλώπηξ ὁ αἴθων. ἤγουν ὁ διάπυρος, ἢ τοὺς τρόπους δραστηρία, οὔτε οἱ λέοντες οἱ
μεγαλόηχοι, διαλλάξαιντο. ἤγουν διαλλάξουσι, μεταβαλοῦσι.

※ Σχόλια, εἰς τὸ ιβ', τῶν ὀλυμπίων, εἶδος. ※

Λίσσομαι παῖ ζηνός. ὦ τύχη σώζουσα τοὺς ἀστούς. ἤγουν φυλάττουσα σώτειρα.
θύγατερ τοῦ διὸς τοῦ ἐλευθερίου. τουτέστι τοῦ ἐφόρου τῆς ἐλευθερίας. διὸς δὲ ἐλευθερίου θυ
γατέρα λέγει αὐτὴν, ἐπεὶ ἐδόξαζον αὐτὴν ὑψοῦντες, καὶ ἀπαλλάττειν δουλείας καὶ φυ
λάττειν τῶν ἐλευθέρων τὴν ἐλευθερίαν. λίσσομαι ἤγουν ἱκετεύω. ἀμφὶ τῇ ἱμέρα τῇ πόλει
αὐτὶ τοῦ περὶ τῆς ἱμέρας τῆς πόλεως. τῆς εὐρυσθενοῦς. τουτέστι τῆς πολὺν ἐχούσης δύνα
μιν. ἢ οὕτως. ἱκετεύω ἀμφιπόλει. ἤγουν περιπόλει. περίεπε. ἐπισκόπεις ἀξίου. τὴν ἱ
μέραν τὴν πόλιν τὴν πολὺν ἔχουσαν δύναμιν. ὑπὸ σοῦ γὰρ κυβερνῶνται ἐν τῇ θαλάσσῃ
αἱ ταχεῖαι νῆες καὶ ἐν τῇ χέρσῳ, αὐτὶ τοῦ τῇ γῇ, οἱ πόλεμοι οἱ λαιψηροί. ἤγουν οἱ σφοδροὶ
τὴν ὁρμὴν καὶ δραστήριοι. ὑπὸ σοῦ κυβερνῶνται καὶ αἱ ἀγοραὶ αἱ βουληφόροι. τουτέστιν οἱ τό
ποι ἔνθα αἱ βουλαὶ δίδονται. ἤτοι τὰ βουλευτήρια. Εἰ μὲν ἄρθρον πρὸς τὸ λαιψηροὶ λά
βῃς ἔξωθεν οὕτως ἐρεῖς. ὑπὸ σοῦ κυβερνῶνται ἐν τῇ χέρσῳ οἱ λαιψηροὶ πόλεμοι. ἤγουν
οἱ λαιψηρῶς καὶ κούφως καὶ αὐθέντως τοῖς ἀστοῖς γινόμενοι. ἢ οἱ λαιψηροὶ ἐστὶ ταχυτάτων καὶ
εὐσυστάτων αἰῶν δεόμενοι. εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ἄρθρου, οὕτως. ὑπὸ σοῦ κυβερνῶνται ἐν τῇ χέρ
σῳ οἱ πόλεμοι. ποταποί, λαιψηροὶ καὶ ταχεῖς. ἤγουν ταχέως παυόμενοι. οὕτω δὲ ἐρεῖς
καὶ τὸ βουλαφόροι. καὶ χωρὶς ἄρθρου καὶ μετὰ ἄρθρου. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ εἰρήνης ὑπὸ τύχης
γινομένης, βουλευτήρια ἐστὶ δικαστήριά ἐστιν. Αἵ γε μὴν ἀνδρῶν. αἵ γε μὴν ἐλπίδες
τῶν ἀνθρώπων, κυλίνδονται. ἤγουν ἐν τῇ συστροφῇ τοῦ χρόνου συμφέρονται. τέμνουσαι,
αὐτὶ τοῦ ἐλπίζουσαι λογιζόμεναι πολλὰ ἄνω ἔσεσθαι. τὰ δὲ δὴ κάτω, ψευδῆ μεταμώ
νια. αὐτὶ τοῦ ψευδῶς ματαίως. σύμβολον δὲ ἤγουν σημεῖον γνωστικὸν ἀσφαλὲς οὔπω
τις κατενόησεν ἀπὸ τοῦ θεοῦ περὶ τῆς ἐσομένης πράξεως. ἤγουν τύχης. τῶν δὲ μελλόντων.
ὁ δὲ αὐτὶ τοῦ γὰρ, ἤγουν αἱ φραδαὶ γὰρ, τουτέστιν αἱ γνώσεις τῶν μελλόντων τετύφλωνται. αὐ
τὶ τοῦ ἀφανεῖς, ἄδηλαί εἰσιν. Αἱ δὲ ἐλπίδες κυλίνδονται καὶ δίκην τροχοῦ περιφέρον
ται. τέμνουσαι καὶ ποιοῦσαι πολλὰ τῶν ἀνδρῶν ἄνω. τὰ δὲ, καὶ ἄλλα δὲ, κάτω. ψευδῆ μετα
μώνια ἐστὶ μάταια. τουτέστιν ἕτερά τις ἐλπίζει. καὶ ἕτερα ἀποβαίνει. ἔστι δὲ τὸ ψευδῆ
καὶ τὸ μεταμώνια ἑρμηνεία τοῦ ἄνω καὶ κάτω. καὶ γὰρ ἢ τοιαῦτα ἀνάπαλιν, ψευδεῖς
ποιεῖ ἐλπίζοντας τινάς. ἢ τὸ ἐλπίδες, πρὸς τὸ ἀνδρῶν οἶμαι πλέον.

τὸ περιαδόμενον καὶ εὐκλεὲς ἔθνος τῶν λοκρῶν. καταβρέχων δὲ μέλιτι. ἀντὶ τοῦ κοσμῶν
ὕμνοις ἡδέσι τὴν πόλιν αὐτῶν τὴν καλῶς ἔχουσαν ἕνεκα γενναιότητος ἀνδρῶν. τὸν υἱὸν
τοῦ ἀρχεστράτου, ἤγουν σὲ, ὦ ἁγησία. ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. ὃν εἶδον ἀντὶ τοῦ ἔγνων νικῶντα
ἔργῳ τῆς ἰσχύος τῶν χειρῶν τουτέστι πυγμῇ, ἐν ὀλυμπίᾳ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ὅτε
ἠγωνίζετο δηλονότι καθὰ τὴν ἰδέαν τε, ἤγουν τὸ εἶδος, τὴν μορφὴν, καλὸν ὄντα. ἤγουν εὐει
δῆ. ὥρᾳ τε ἤγουν ἀκμῇ, ἡλικίᾳ κεκραμένον. τουτέστι σῴζοντα. ἥτις ἤγουν ἡ ὥρα ἅ
μα τῇ ἀφροδίτῃ ἄλαλκε, γανυμήδει. ἤγουν ἐβοήθησεν. ἀπεσόβησεν τὸν ἀναιδῆ θά
νατον. τουτέστι τὸν ἄκαμπτον. τὸν φθοροποιόν.

Σχόλια εἰς τὸ ἑνδέκατον, τῶν ὀλυμπίων εἶδος.

Ἔστιν ἀνθρώποις. ἔστι καιρὸς ὅτε ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις χρεία πλείστη ἀνέμων. ἔστι δὲ καιρὸς ὅτε ἐστὶ
χρεία αὐτοῖς ὑδάτων οὐρανίων, ὀμβρίων. τουτέστι, τῶν ἐκ τῶν ὄμβρων. τῶν παίδων τῆς νε
φέλης. ἤγουν οἵτινες ὄμβροι παῖδές εἰσι τῆς νεφέλης. εἰ δέ τις εὖ πράσσει, ἤγουν εὐτυ
χεῖ. νικῶν μετὰ κόπου, οἱ ἡδυφωνοι ὕμνοι τέλλεται, ἀντὶ τοῦ τέλλονται. ἤγουν γίνον
ται αὐτῷ ἀρχαί. τουτέστι ῥίζαι, αἰτίαι τῶν ὑστέρων λόγων. ἤτοι φημῶν. τουτέστι τῶν μελλόντων κρα
τῆσαι ὕστερον τὴν φήμην τῆς νίκης. καὶ πιστὸν ὅρκιον. ἤγουν βεβαία ἀσφάλεια γίνονται
οἱ ἡδυφωνοι ὕμνοι ταῖς μεγάλαις κατορθώμασιν αὐτῶν. οὗτος δὲ ὁ ἔπαινος ὁ διὰ ἐμμελῶν
ποιημάτων δηλονότι, ἀφθόνητος. ἤγουν ἄπειρος τοῦ κακοῦ τοῦ φθόνου, τουτέστιν ἀκατα
φρόνητος. ἢ ἀδιάβλητος, ἀνάκειται ἀντὶ τοῦ διαμένει τοῖς ὀλυμπιονίκαις. Ἐπειδὴ
δὲ προσῆν ἔφη τὸν ὕμνον γίνεσθαι τοῖς νικηταῖς. τὸν μὲν ἐγγράφως ἀπὸ τῶν ποιητῶν. τὸν δὲ
ἀπὸ φήμης τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο τούτῳ τῷ προοιμίῳ ἐχρήσατο τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὄμ
βρων. παρεικάζει δὲ τὴν μὲν τῶν ἄλλων φήμην, ἀνέμοις ὡς ἀστάτοις. τοιαύτη γὰρ ἡ φή
μη ἀνυπόστατος. τὸν δὲ ἔγγραφον ὕμνον, ὄμβρῳ. οὐ μόνον ὡς τὴν γῆν πιαίνοντι καὶ
θάλλειν ποιοῦντι τὰ σπέρματα, ἀλλὰ καὶ ὡς σταθμῷ, καὶ ἐπὶ πλεῖστον καιρὸν διαμένον
τι. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ ὕμνος. θάλλειν γὰρ ποιεῖ τὸν ὑμνούμενον, καὶ εἰς μακροὺς διαμένει
χρόνους. Σημείωσαι ἐνταῦθα τὸ τέλλεται. οὐδεὶς γὰρ οὔτε τῶν προγενεστέρων. οὔτε τῶν ὕ
στερα, ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς ὀνόμασι, τῷ ἑνικῷ ἀντὶ πληθυντικοῦ ἐχρήσατο
ὡς παρ' οὗτος. ἡμεῖς δὲ εἰ καὶ μὴ ἐν ἄλλαις ταυτηνὶ τὴν παρανομίαν οὗτος ἐποίει. εὕρομεν
αὖ πρὸς τὸ πιστὸν ὅρκιον ἀποδίδοσθαι τὸ τέλλεται, οὕτως. αἱ μελιγάρυες ὕμνοι ἀρχαὶ
καὶ προφάσεις τῶν ὑστέρων ὑπὲρ αὐτῶν λόγων. καὶ πιστὸν ὅρκιον τέλλεται ταῖς μεγάλαις αὐ
τῶν ἀρεταῖς. Οὗτος ἄγκειται. ἤγουν ὁ διὰ ὕμνων αἶνος. καὶ γὰρ αἱ τοῖς νικηφόροις παρὰ τῶν
ἄλλων αἰνούμεναι ἀνδρείαι τῆς, ἢ ὑπὸ χρόνου. ἢ ὑπὸ βασκάνων τινῶν καθαιροῦνται. ὁ δὲ διὰ
λόγων ὕμνος ἔστ' ἀεὶ ἀναθῶσιν, ἀθάνατος μένει. Τὰ μὲν ἁμέτερα. τὰ μὲν ἀντὶ τοῦ, τὸ
μὲν, ἤγουν τὸ τῶν ὕμνων, ἡ ἐμὴ γλῶσσα ἐθέλει ποιμαίνειν. ἀντὶ τοῦ διοικεῖν, οἰκονομεῖν. ἐκ
βοηθείας δὲ θεοῦ, πᾶς ἀνὴρ ἀνθεῖ ἐσαεί. ἀντὶ τοῦ λαμπρός ἐστιν. διὰ δοκιμεῖ ἐπὶ σοφαῖς διά
νοίαις. Γίνωσκε νῦν ὦ ἁγησίδαμε, παῖ τοῦ ἀρχεστράτου. ὅτι ἕνεκα τῆς σῆς πυγμαχίας.
τουτέστι τοῦ ἀγῶνος τῆς πυγμῆς ἣν σὺ ἠγωνίσω, ὑμνήσω κόσμον ἀντὶ τοῦ ὕμνον ἡδυμελῆ.
τουτέστιν ἐξ ἡδέων μελῶν συγκείμενον, ἐπὶ τῷ στεφάνῳ τῆς ἐλαίας τῆς χρυσῆς. ἀντὶ τοῦ
τῆς τιμίας τῆς καλλίστης. ἀλέγων, ἤγουν ἐν φροντίδι ποιούμενος. τουτέστιν ὑμνῶν τὴν γε
νεὰν τῶν λοκρῶν τῶν ἐπιζεφυρίων. Ἀπροῦσιν ἐνταῦθα πῶς πρὸς τὸ φυγόξενον καὶ τὸ ἀπει

Ἀρχαῖς δὲ προτέραις. ἑπόμενοι δὲ ἀκολουθοῦντες ταῖς προτέραις ἀρχαῖς. ἤγουν τῇ παλαιᾷ συνηθείᾳ, πρὸς γὰρ τὸν νικηφόρον τόπον ὀξεῖς ὑμνεῖν, κελαδήσομεν καὶ ὑμνήσομεν τὴν βροντὴν τοῦ ὀρσικτύπου διὸς καὶ τὸ πυρπάλαμον βέλος. τὸν αἴθωνα καὶ τὸν καυστικὸν κεραυνόν. τὸν ἀραρότα καὶ ἡρμοσμένον ἐν ἅπαντι κράτει. ἤγουν, ὀξεῖς χρῶνται εἰς ἅπασαν χρείαν. κελαδήσομεν χάριν καὶ ὕμνον, ἐπωνυμίαν τῆς ἀγερώχου νίκης. ὁ γὰρ ἐπινίκιος τῆς νίκης ἐπώνυμος. ὥσπερ δὲ φαμὲν ὑμνοῦμεν ὕμνον, οὕτω καὶ τὸ κελαδησόμεθα χάριν. τὸ γὰρ περὶ τὸν δία κελάδημα, χάρις καὶ ὕμνος ἐστίν. οἱ δὲ τὸ εἰς πρὸς τὸ χάριν λαμβάνοντες ἔξωθεν, ἀγνοοῦντες λέγουσιν. Ἀρχαῖς δὲ προτέραις. ἀντὶ τοῦ ταῖς τάξεσι δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς παλαιᾶς ἀκολουθοῦντες καὶ νῦν ἡμεῖς, εἰς χάριν ἐπωνυμίαν ἀντὶ τοῦ περιώνυμον, ἤτοι περίφημον μεγάλην, τῆς νίκης τῆς ἀγερώχου, τουτέστι τῆς μετεώρου τῆς ἐξόχου, ὑμνήσομεν τὴν βροντὴν τοῦ διὸς τοῦ κινοῦντος τοὺς κτύπους τῆς βροντῆς καὶ τὸ βέλος τὸ πυρπάλαμον. ἤγουν τὸ πῦρ προτεῖνον, τουτέστι τὸ πυρῶδες. λέγω τὸν κεραυνὸν τὸν καυστικόν, τὸν ἀραρότα. ἤγουν τὸν ἁρμόζοντα τὸν ἐπαρκοῦντα ἐν ἅπαντι τῷ κράτει αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ ἐν πάσῃ χρείᾳ τοῦ κράτους αὐτοῦ. ἡ μολπὴ δὲ τῶν μελῶν ἀντὶ τοῦ, τῶν ποιημάτων τῶν ἐγκωμίων, ἥγουν σὺν αὐλοῦ ᾀδομένη. χλιδῶσα, ἤγουν τρυφῶσα. ἁβρὰ αὐτὰ ἐστί. τουτέστιν ἀπαντήσει ταῖς ἀκοαῖς δηλονότι. ἅτινα τουτέστι τὰ μέλη τὰ ἐγκώμια, διὰ χρόνου μὲν ἐφάνησαν παρὰ τῇ δίρκῃ τῇ εὐκλεεῖ, ἀντὶ τοῦ τῇ εὐκλεεῖ κατὰ συγκοπήν. ὡς ἐν ἄλλοις εὐκλέα λέγει ῥοφαί. ἀντὶ τοῦ εὐκλεᾶ, τουτέστι παρὰ ταῖς θήβαις. τὸν ποταμὸν γὰρ ἀπὸ τὸν παρὰ ταῖς θήβαις, τὰς θήβας ἐδήλωσεν. Εἰκότως εἶπε τὸ ἀλόχου. ἵνα δείξῃ γνήσιον αὐτοῦ παῖδα. λέγει δὲ ὅτι εἰ καὶ μὴ ἡνίκα ἐνίκησας τὸν ὕμνον σοι ἔγραψα, ὅμως νῦν ἀποδίδωμι, μεγίστην εὐφροσύνην παρασχόντι καὶ τοιαύτην οἵαν παῖς παρέχει πατρὶ εἰς γῆρας αὐτῷ γεγονώς, ἐκ τῆς ἰδίας ἀλόχου. ἐστὶ δὲ ἡ ἀπόδοσις τῆς παραβολῆς εἰς τὸ καὶ ὅταν, ἣ καὶ δοκεῖ ἀναρμόστως ἀποδεδεῖχθαι. δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν. ὥσπερ ὁ γόνος ποθεινὸς τῷ πατρί, οὕτω καὶ τὸ ὕστερον δοθὲν τῇ ἐγκώμιον προτέρων τριῶν ἐστί. ὁ δὲ ἄλλως ἐξήνεγκεν. εὕροις δ' ἂν καὶ παρὰ λογοποιοῖς πολλὰ τοιαῦτα. Ἀλλ' ὥστε παῖς. ἀλλ' οὕτως ἐφάνη τέρψιν ἔχοντα δηλονότι πρὸς τὸν νενικηκότα, καθὰ παῖς ποθεινὸς ἀπὸ γυναικὸς γνησίας, τῷ πατρὶ φαίνεται, ποθηθεὶς αὐτῷ ἤδη εἰς τὸ γῆρας ἀφιγμένω. καὶ ἐπὶ πολὺ δὲ θερμαίνει. ἤγουν ἐξαπτει διεγείρει τὸν λογισμὸν αὐτοῦ πρὸς φιλοφροσύνην. ἐπεὶ ὥσπερ πλοῦτος ὁ λαχὼν ἤγουν ὁ κληρωσάμενος, ὁ εἰς κλῆρον λαβὼν ποιμένα ἀντὶ τοῦ δεσπότην ἐπείσακτον, ἀλλότριον, κατὰ πολὺ μεμισημένον ἐστὶ τῷ ἀποθνήσκοντι. ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ ὥσπερ κατὰ πολὺ μεμισημένον ἐστὶ τῷ ἀποθνήσκοντι τὸ εἰς κλῆρον λαβεῖν τὸν πλοῦτον αὐτοῦ δεσπότην ἐπείσακτον, ἀλλότριον, οὕτως ὦ ἁγησίδαμε καὶ ὅταν ἀνὴρ καλὰ ἔργα πράξας, εἰς τὸν σταθμόν, ἤγουν εἰς τὸν τόπον τοῦ ᾅδου. τουτέστιν εἰς τὸν ᾅδην ἀφίκηται χωρὶς ᾠδῆς ἤτοι ἐγκωμίου, μάταια κοπιάσας, βραχεῖάν τινα τέρψιν παρέσχε τῷ αἰῶνι. ἀντὶ τοῦ οὐδεμίαν. Τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα, ἀντὶ τοῦ ἡδύφωνος ἀναπάσσει. τουτέστιν ἀναπάσσει ἐπιστάζει. χάριν ἀντὶ τοῦ μέλος χάριεν. ἤγουν τὸ ἐπαγωγὸν ἔχον καὶ τερπνὸς αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν. ἔχουσι δέ σοι ἀντὶ τοῦ φέρουσι παρέχουσιν αἱ πιερίδες ἤτοι αἱ μοῦσαι αἱ θυγατέρες τοῦ διός, κλέος εὐρύ, ἤγουν ἐπὶ πολὺ τόπον παρατεταμένον. ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος ἤγουν συνεργῶν συλλαμβανόμενος αὐταῖς ταῖς μούσαις δηλονότι σὺν σπουδῇ, ἀμφέπεσον. ἀντὶ τοῦ περιέπομαι

Ταῦτα δ' ἐν πρωτογόνῳ. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ τῇ πρωτογόνῳ. ἤγουν τῇ πρώτῃ γινομένῃ. τουτέστι τῇ ἐν πρώτῃ καταβολῇ τῶν ὀλυμπίων, παρέστησαν μὲν. ἤγουν παραγινόμεναι μὲν ἔστησαν πλησίον αἱ μοῖραι. πάρεστι καὶ ὁ χρόνος ὁ μόνος τὴν ἀλήθειαν ἀποδεικνύων φανερῶς. τὸ δὲ σαφὲς ἔμπροσθεν χωρῶν ἐφανέρωσεν. ἀντὶ τοῦ φανερῶς δηλοῖ. ταῦτα δέ φησι διὰ τὴν παρακολουθήσασαν τῷ ἀγῶνι εὐδαιμονίαν, καὶ τοῦ κλέους βεβαίωσιν. Τὰς μοίρας, εἶπε καὶ τὸν χρόνον, παρεστῆναι τότε τῇ πανηγύρει, ἵνα εὐδαίμων εἴη καὶ μηδέποτε παύσαιτο. Τὸ δὲ σαφανές. τοῦ σαφανὲς ἐστὶ μεθερμηνευτικὸν τὸ ὅπα. τὸ δὲ ἀκρόθινα πρὸς τὸ ἔθυον συναπτέον. ἤγουν τὸ διελὼν πρὸς τὴν τοῦ πολέμου δόσιν. Ὅπα ταὶ πολέμου δὲ δόσιν. ὁπηνίκα δὲ τὴν δωρεὰν τοῦ πολέμου ὁ ἡρακλῆς δηλονότι διαχωρίσας, τὰ ἀκρόθινα ἤγουν τὰ ἐξαίρετα ἔθυε. καὶ εὐθὺς τὴν πενταετηρίδα ἑορτήν. ἤγουν τὴν διὰ πέντε ἐτῶν τελουμένην, κατέστησεν. ἤτοι ἔταξεν. τελεῖσθαι ἐποίησεν ἐν ὀλυμπιάδι πρώτῃ. τουτέστιν, ἐν τῇ πρώτῃ ἑορτῇ. καὶ ἐν ταῖς πρώταις δηλονότι νικηφορίαις. τίς δὴ ἐκληρώσατο στέφανον ποταίνιον. ἤγουν πρόσφατον. ἐναγώνιον. χερσὶν ἀντὶ τοῦ ἔργοις χειρῶν. τουτέστι διὰ πυγμῆς. ἢ δυσκολίσεως. ἢ τοιούτου τινός. καὶ ποσὶν ἀντὶ τοῦ ἔργοις ποδῶν. ἤτοι διὰ δρόμων, καὶ ἅρμασιν, ἤγουν δι' ἁρμάτων ἀντὶ τοῦ δι' ἱππηλασίας, ἐν δόξῃ θέμενος ἑαυτὸν δηλονότι. καθελὼν ἀντὶ τοῦ ἑλὼν ἤτοι λαβὼν καύχημα ἔργῳ, τουτέστι δι' οἰκείας νίκης. δι' οἰκείων, ἀνδραγαθημάτων. Ἐν δόξᾳ θέμενος. θέμενος ἑαυτὸν δηλονότι ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ, καθελὼν καὶ καταβαλὼν τὸ εὖχος τοῦ ἀνταγωνιστοῦ. ἤτοι τὸν ἀνταγωνιστὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐάσας νικῆσαι τι αὐτὸν καὶ καυχήσασθαι. Στάδιον μὲν. τὸ στάδιον μὲν τὸ κατ' εὐθεῖαν εἰς μῆκος τεταμένον, διὰ τῶν ποδῶν τρέχων ὁ οἰωνός, ὁ υἱὸς τοῦ λικυμνίου, ἠρίστευσεν. ἤγουν, ἠνδραγάθησεν. ἄριστος ἐφάνη. ἦλθε δὲ μιδέαθεν. ἤτοι ἀπὸ τῆς μιδέας, πόλις δὲ αὕτη τοῦ ἄργους, στρατὸν ἐλαύνων τουτέστιν ἄγων ἐπαγόμενον ἔχων. ὁ δὲ ἔχεμος ἠρίστευσεν ἐν πάλῃ δοξάζων τὴν τέγεαν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα. ἔστι δὲ ἡ τέγεα, πόλις ἀρκαδική. ὁ δὲ δόρυκλος δὲ ἔφερεν ἀντὶ τοῦ ἤρατο, τὸ τέλος ἤγουν τὸ κράτος τῆς πυγμῆς. τουτέστι τὴν ἐν τῇ πυγμῇ νίκην. οἰκῶν πόλιν τὴν τίρυνθα. ἐν ἵπποις δὲ τέτρασιν ὁ σῆμος ὁ ἀπὸ μαντινέας, νικήσας δηλονότι. ὁ εἴδετο ἤγουν αἰεκηρύττετο. Φράστωρ δὲ, δι' ἄκοντος ἔλασεν. ἤγουν ἀφῆκεν, ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν σκοπόν. τουτέστιν αὐτόχως ἠκόντισεν. ὁ ἐνικεὺς δὲ τὴν χεῖρα κυκλώσας, ἤγουν κατὰ κύκλον στρέψας, ἔδικε, τουτέστιν ἔβαλλε διὰ πέτρας. ἤτοι ἐδίσκευσεν εἰς μῆκος ὑπὲρ ἅπαντας τοὺς ἀνταγωνιστὰς δηλονότι. καὶ τῇ συμμαχίᾳ ἀντὶ τοῦ, τῷ πλήθει τῶν συναγωνιστῶν, παραίθυξε τουτέστιν ἐκίνησε θόρυβον μέγαν. Μὴ λάβῃς εἰς τὸ μῆκος ἔξωθεν εἷς. ἀλλ' οὕτω λέγε. ὁ ἐνικεὺς δὲ κυκλώσας τὴν χεῖρα ἐν πέτρῳ. ἔδικε καὶ ἔρριψε μῆκος. ἤγουν ἡ τοῦ πέτρου ῥῖψις πολλοῦ μήκους ἐγένετο ὑπὲρ ἅπαντας καὶ ἐπέκεινα πάντων. ὥσπερ δὲ φαμὲν ὑβρίζουσι ὕβριν, οὕτω καὶ ἔδικε μῆκος. ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἔρριψε ῥῖψιν. Ἐν δ' ἕσπερον ἔφλεξεν. ἐν τούτοις δὲ ἤγουν, ἐν ᾧ χρόνῳ ταῦτα ἐγίνετο, ἔφλεξεν ἤτοι ἀνέλαμψε τὸ ἑσπέρασον φῶς τῆς σελήνης τῆς εὐοφθάλμου. ἕσπερον, ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἑσπέραν. τουτέστιν οὔσης δὲ πανσελήνου ταῦτα ἐτελεῖτο. ἀείδετο δὲ ἀντὶ τοῦ περιηχεῖτο ταῖς ὕμνοις πᾶς ὁ ναός, κατὰ τὸν τρόπον, ἀντὶ τοῦ τὸν νόμον τὸν ἐγκωμιαστικόν. ἐν θαλίαις, ἤγουν εὐωχίαις ἡδείαις. ὡς δηλονότι εὐωχοῦντο αἱ εὐφημοῦντες.

λοντας ἀπεῖναι λοχήσας καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς λόχμαις τῶν κλεωνῶν, τούτους ἀπέκτει
νε. μανωθέντος οὖν αὐγείου, πρῶτον μὲν τὴν πόλιν αὐτοῦ πορθεῖ. ἔπειτα καὶ αὐτὸν
ἀναιρεῖ. Ὡς πράσσοιτο. τὸ ὡς. ἀντὶ τοῦ ἐπεί, ἵν' ᾖ τὸ πράσσοιτο ἀντὶ τοῦ ἔπρας
σεν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἵνα. ἵν' ᾖ πρὸς τὸν μέλλοντα. τὸ δὲ ὑπέρβιον, πρὸς τὸν αὐγείαν συνα
πτέον. Λόχμαισι δέ. ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ γάρ. ἤγουν ταῖς ἐνέδραις γὰρ τόποις ὑποκάτω τῶν
κλεωνῶν. πόλις δὲ τοῦ ἄργους αἱ κλεωναί, ἐφόνευσε καὶ ἐκείνους ὁ ἡρακλῆς, τουτέστι τὸν
κτέατον καὶ τὸν εὔρυτον. ἐφ' ὁδῷ. ἤγουν ἐν ἕδρᾳ. λοχήσας, καὶ παρατηρήσας, διότι
πρότερον αὐτοὶ οἱ μολίονες οἱ ὑπερφίαλοι, ἤγουν οἱ ὑπερβολικῶς ὑπερήφανοι, στρατὸν
τιρύνθιον ἤτοι ἀργεῖον καθήμενον ἐν ταῖς κοιλάσι τῆς ἤλιδος ἐπόρθησαν ἀντὶ τοῦ ἔφθειραν.
Καὶ μὰν ξεναπάτας. καὶ μὴν ὁ βασιλεὺς τῶν ἐπειῶν, ἤτοι τῶν ἠλείων, ἤγουν ὁ αὐγείας ὁ ξε
ναπάτας. τουτέστιν ὁ τοὺς φίλους ἀπατῶν. τοῦτο δέ φησι, διὰ τὴν τοῦ μισθοῦ ἀγνωμοσύ
νην αὐτοῦ. ὄπιθεν, ἤγουν ὕστερον μετὰ ταῦτα, οὐκ ἐπὶ πολὺν χρόνον, εἶδε τὴν πατρίδα
τὴν ἑαυτοῦ πόλιν τὴν πολυκτέανον. ἤτοι τὴν πολυκτήμονα τὴν πολυθρέμμονα. ὑπὸ στερε
οῦ πυρός, ἰσχυροῦ δραστηρίου, καὶ ὑπὸ πληγῶν σιδήρου καθίζουσαν ἀντὶ τοῦ καταδυομένην
ἐς βαθὺ ῥεῦμα βλάβης. νεῖκος δέ. ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ γάρ. ἤγουν τὴν φιλονεικίαν γὰρ τὴν πρὸς
τοὺς ἐπικρατεστέρους κινηθεῖσαν, ἀποθέσθαι ἀντὶ τοῦ ἐκφυγεῖν, ἐπιτιθεμένην δηλονό
τι καὶ βλάπτουσαν, ἡ ἀπόθεσις γὰρ ἐπὶ βάρους λέγεται. ἄπορον, ἤγουν ἀμήχανον ἀδύ
νατον. καὶ ἐκεῖνος ἤγουν ὁ αὐγείας δι' ἀβουλίαν, τουτέστι μωρίαν, ὕστατος. ἤγουν τελευ
ταῖον περὶ τὸ τέλος τῆς ἁλώσεως, τουτέστι τῆς πορθήσεως τῆς ἑαυτοῦ πόλεως, συναντήσας
ἤγουν συγκρούσας τῷ ἡρακλεῖ δηλονότι, θάνατον χαλεπὸν οὐκ ἐξέφυγεν. Ἀποθέσθ' ἄ
πορον. ἀμήχανον. διὸ καὶ αὐγείας οὐχ οἷόν τ' ἦν τὴν ἡρακλέους μάχην ἀποφυγεῖν καὶ μὴ
ὑπὸ τούτου τιμωρηθῆναι. Ὁ δ' ἄρ' ἐν πίσᾳ. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ διὸς ὁ ἰσχυρός. ἤγουν ὁ ἡρακλῆς
ἐν τῇ πίσῃ ἔλσαις, τουτέστι συναγαγὼν, κατασχὼν ὅλον τε τὸν στρατὸν καὶ πᾶσαν τὴν λεί
αν. ἤγουν τὴν λαφυραγωγίαν, ἐσταθμᾶτο ἀντὶ τοῦ κατεμέτρα χάριν τοῦ πατρὸς ἑαυτοῦ τοῦ μεγί
στου. ἤγουν τοῦ διὸς, ναὸν ἅγιον θεῖον. ἀντὶ τοῦ τόπον εἰς κατασκευὴν ναοῦ κατὰ πολὺ θείου.
περὶ πάξας δέ, ἤγουν περιορίσας περικυκλώσας τὴν ἄλτιν μὲν τουτέστι τὸ ἱερόν, οὗτος ὁ ἡρα
κλῆς ἐν καθαρῷ τόπῳ δηλονότι, διέκρινεν ἤτοι διεχώρισε. τὸ δὲ κύκλῳ τῆς ἄλτιος
πέδον ἤγουν χωρίον, ἐποίησε δείπνου κατάλυσιν, ἤγουν καταγωγὴν ἀνάπαυσιν. τιμή
σας τὸν πόρον τοῦ ἀλφειοῦ περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὸν ἀλφειόν. μετὰ τῶν δώδεκα θεῶν τῶν βασι
λέων. καὶ πάγον ἤγουν, ὄρος κρόνου. τουτέστι, κρόνιον λόφον προσεφθέγξατο, ἤτοι προση
γόρευσεν. ὠνόμασε ταῦτα τὸν τόπον δηλονότι. πρότερον γὰρ νώνυμνος. ἤτοι ἄδοξος. ἐξα
ὑμνεῖ. ἤτοι κλέους προσηγορίας δηλονότι ἡ χώρα, ἧς ἐβασίλευεν ὁ οἰνόμαος, ἐβρέχετο
πολλῇ νιφάδι. τουτέστιν, ἐκαλύπτετο ὡς ὑπὸ πολλῆς καταφερομένης χιόνος. Τινὲς
φασὶν ὡς πρὸ τοῦ τὸ δωδεκάθεον τὸν ἡρακλέα ποιῆσαι, κρόνιος ἐκαλεῖτο λόφος. διὰ τὸ
κρόνου ἱερὸν ἐνταῦθα εἶναι. ἄλλοι δὲ λέγουσι, μεθ' ὧν καὶ πίνδαρος, ὡς ἔρημος ἦν ὁ χῶρος.
ἡρακλῆς δὲ τὸ δωδεκάθεον κτίσας κρόνιον λόφον τὸν τόπον ὠνόμασεν. ἀπὸ τοῦ ὑπερέχον
τος. ὁ γὰρ κρόνος πατὴρ τῶν θεῶν. Δέον δ' ἀπεῖν νωνύμνος, νώνυμνον εἶπε πρὸς τὸ μέρος οὕ
τως. ὃς γὰρ χώρας οἰνόμαος ἦρχε τοῦτο τὸ μέρος ἐν ᾧ νῦν ἡ ὀλυμπία, ἐβρέχετο πρό
σθεν ἐν πολλῇ νιφάδι νώνυμνον. ἤτοι ἀνώνυμον ἀκλεές. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ νιφάδι. λό
φος γὰρ ἦν. ἔστι δὲ ἡ αὐτὴ γενικὴ τοῦ ἧς, πρὸς τὸ νώνυμνον. ἵν' ᾖ ἀκλεὲς καὶ ἄδοξον αὐτῆς.

τουτέστι φιλουμένην. ἔχομεν δὲ δηλονότι εὐπορίαν λόγων. νέμει γὰρ ἤγουν διοικεῖ τὴν πό-
λιν τῶν λοκρῶν τῶν ἐπιζεφυρίων τὴν πατρίδα τοῦ ἀγησιδάμου, ἀτρέκεια. τουτέστιν ἀλήθεια.
καὶ ἡ καλλιόπη. τουτέστι, καὶ ποιητικοί εἰσι. καὶ ὁ ἄρης μέλει αὐτοῖς τοῖς λοκροῖς. τουτέστι
καὶ πολεμικοί εἰσι. Πόλιν λοκρῶν. λοκροὶ ἐπιζεφύριοι. λοκροὶ ἐπικνημίδιοι. λοκροὶ ὀ-
πούντιοι. λοκροὶ ὀζόλαι. τέσσαρα γὰρ φῦλα λοκρῶν. Τὸ καλλιόπη λέγει, ἢ ὅτι καὶ παρ'
αὐτοῖς ἡ ποιητικὴ χάρις ἐσπουδάζετο, ἢ ὁπηνίκα ποιοῦντες, τοὺς ποιητὰς εἰς ὕμνον ἐγεί-
ρουσιν. Ἱστορία. Τράπε δὲ κυκνεία. κύκνος ὁ ἄρεως υἱὸς ἐν παρόδῳ τῆς θετταλίας οἰ-
κῶν, τοὺς παριόντας ἐκαρατόμει. βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν ἀρεϊ ναὸν ἀνεγεῖραι. παρι-
ὼν οὖν καὶ ἡρακλῆς καὶ ὑπὸ τούτου ἐπιβουλευθεὶς, μάχην συνῆψεν αὐτῷ. βεβοηθηκότος δὲ
ἄρεως τῷ παιδὶ, τραπεὶς ἀνεχώρησεν. ἀλλ' ὕστερον μόνον κύκνον εὑρὼν, ἀπέκτεινε. λέ-
γει οὖν τὴν ἡρακλέους τροπὴν εἰς παραμυθίαν ἀγησιδάμου, ὀκλάσαντος μὲν ἐν τῷ τῆς
πυγμῆς ἀγῶνι. καὶ τὸν ἀντίπαλον αὖ παρὰ μικρὸν νικῆσαι ποιήσαντος, εἰ μὴ ὁ ἀλείπτης
αὐτοῦ ὕλας ἰδὼν, θάρσος ἐνέβαλε. διὸ καὶ ἐνίκησεν. Τράπε δέ. ἤγουν εἰς φυγὴν ἐκίνη-
σε καὶ τὸν ἡρακλέα τὸν ὑπερβολικῶς ἰσχυρὸν, ἡ μάχη ἡ κυκνεία. ἤγουν ἡ τοῦ κύκνου τοῦ υἱοῦ
ἄρεως. ἣν μετὰ τοῦ κύκνου συνεκρότησεν ὁ ἡρακλῆς. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ ἀγησίδα-
μος συνεστάλη ἐν αὐτῷ τῷ ἀγῶνι. εἶτα ὑπὸ τοῦ ὕλα τοῦ ἀλείπτου ἀναρρωσθεὶς, ἐνίκησε. διὸ
ἐπαινεῖ. τοὺς πύκτας δὲ ἐν τῇ ὀλυμπιάδι νικῶν ὁ ἀγησίδαμος, τῷ ὕλα φερέτω χά-
ριν. ἤγουν εὐχαριστίαν, ὥσπερ ὁ πάτροκλος τῷ ἀχιλλεῖ ἔφερε δηλονότι. ὅτι ἔτρεψε
τοὺς τρῶας μετὰ τῶν ὅπλων αὐτοῦ. παρορμήσας δ' ἂν ἀνὴρ σὺν παλάμᾳ, ἤγουν σὺν βοηθείᾳ
θεοῦ ἄνδρα πρὸς ἀρετὴν, πρὸς πελώριον τουτέστιν ὑψηλότατον ὥρμησεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεβί-
βασεν ὕψος εἰς κλέος. ὀλίγοι δέ τινες. ἀντὶ τοῦ οὐδέ τινες ἔλαβον χαρὰν χωρὶς πόνων.
λέγω φάος τῷ βίῳ. τουτέστι τῇ παρούσῃ ζωῇ, ἔργων πρὸ πάντων. ἀπὸ παντὸς φημὶ τῶν
ἔργων. Τὸ ἀρετᾷ. ἢ πρὸς τὸ θήξαις. ἵν' ᾖ παρακινήσας ἐν ἀρετῇ, ἢ πρὸς τὸ ὁρμῆσαι. ἵν' ᾖ,
ὁρμῆσαι ἐν ἀρετῇ. πρὸς κλέος μέγα, ἢ τῷ ἑαυτοῦ ἢ τῷ ἐκείνου. Ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον. τὸν
ἀγῶνα δὲ τὸν ἐξαίρετον. ἀντὶ τοῦ, τὸ κατασκεύασμα τὸ ἐν ὀλυμπίᾳ, ἔνθα ὁ ἀγὼν ἐπλεῖ-
το, ὑμνῆσαι ὦρσαν. ἤγουν διήγειραν ἐμὲ, δηλονότι αἱ θέμιτες. ἤγουν, αἱ νομοθεσίαι τοῦ διὸς,
αἱ κατὰ νόμους συνήθειαι. τοῦ διὸς δὲ λέγει αὐτὰς, ἐπειδὴ βασιλέα πάντων αὐτὸν ἐνόμιζε.
βασιλέως δὲ τὸ νομοθετεῖν. ὃν ἤγουν τὸν ἀγῶνα. ἡ ἰσχὺς τοῦ ἡρακλέους περιφραστικῶς
ὁ ἡρακλῆς, ἐκτίσατο. ἀντὶ τοῦ ἔκτισε, κατεσκεύασε, σημεῖον τοῦ ἀρχαίου μνήματός τινος τοῦ
πέλοπος. ἐπεὶ, ἤγουν ἀφ' οὗ τὸν κτέατον τὸν ἀμύμονα ἤτοι τὸν ἄψογον ἐφόνευσε, τὸν υἱὸν
τοῦ ποσειδῶνος. ἐφόνευσε δὲ τὸν εὔρυτον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἵνα πράξαιτο, ἤγουν ἀ-
παιτοίη τὸν αὐγείαν ἄκοντα ἑκὼν τὸν μισθὸν, τὸν ὑπέρβιον, τὸν ὑπερβολικῶς πολὺν
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑπερβολικῶν τὴν ἰσχύν. τὸν λάτριον. τουτέστι τὸν ὑπὲρ τῆς δουλεί-
ας τῆς ἐξαιρέσεως τῆς κόπρου. συνεμάχουν γὰρ οὗτοι. ἤτοι ὁ κτέατός τε καὶ ὁ εὔρυτος τῷ
αὐγείᾳ, οὐ προθυμουμένῳ δοῦναι τῷ ἡρακλεῖ τὸν συμπεφωνημένον μισθόν. ἦσαν
δὲ οὗτοι μητρὸς μὲν τῆς μολιόνης, ἀφ' ἧς καὶ μολιονίδαι ἐλέγοντο. πατρὸς δὲ, λό-
γῳ μὲν τοῦ ἄκτορος αὐτοὺς ἔλεγον. τῇ δ' ἀληθείᾳ, τοῦ ποσειδῶνος ἐνόμιζον. Κτέα-
τος καὶ εὔρυτος, μολιόνης καὶ ποσειδῶνος υἱοί. ὅτι δὲ ἡρακλῆς μετὰ τιρυνθίων κατ' αὐ-
γείου ἐστράτευσε, συμμαχοῦντες οὗτοι αὐγείᾳ, ἔν τινι τόπῳ τῆς ἤλιδος λοχήσαντες,
τοῦ στρατοῦ τὸ πλεῖστον διέφθειραν. ἐπειδὴ ὕστερον αὐτοὺς ἡρακλῆς εἰς τὸν ἀγῶνα μέλ-

φοναῖον τὰς χεῖρας. δεξιόγυιον. ἤτοι, ἐπιτήδειον. εὔστροφον κατὰ πᾶν τὸ σῶμα, ὀρθὸν τὰ ἀλκήν. τουτέστι, παράσημα φοναῖον ἔχοντα. ὅς τις νικῶν, ἐπεστεφάνωσεν, ἤγουν, ἐκόσμησε δαιτί, τουτέστι, δι' ἑορτῆς τὸν βωμὸν τὸν αἰάντιον τοῦ ὀϊλιάδου. ἀντὶ τοῦ, τὸν βωμὸν τοῦ αἴαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ ὀϊλέως. πρὸς τὸ σημαινόμενον τοῦ κτητικοῦ, ἡ ἀπόδοσις. τοῦτο δὲ σύνηθες, καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ. Αἴας ὁ λοκρός. ἐν τροίᾳ ἀποθανὼν, τιμᾶται ἐν τῇ λοκρίδι ἴσα θεῷ. κενοτάφιον γὰρ τούτου ἐνταῦθα ἐποίησαν, μέσον τοῦ τόπου, ἔνθα αἱ τῆς ἐν αὐτῷ πανηγύρεως ἀγῶνες τελοῦνται. ἐνίκησεν οὖν ἐνταῦθα ἐφάρμοστος. δι' ὃν εἶπεν ἐπεστεφάνωσε τὸν βωμὸν τοῦ ὀϊλίδα αἴαντος, ὀϊλέως γὰρ υἱὸς ὁ αἴας, αἰάντιον εἶπε πρὸς τὸν βωμόν. ※

※ Σχόλια εἰς τὸ ι. τῶν ὀλυμπίων εἶδος. ※

Ἔοικεν ὁ πίνδαρος ἐκ πολλοῦ συνθέμενος γράψειν αὐτῷ τὸν ἐπινίκιον, ὀλιγωρῆσαι διά τινα περίστασιν. νῦν οὖν ὥσπερ τι χρέος ἀποδίδωσιν αὐτῷ τὸν παρόντα ὕμνον. ἐπεὶ δὲ τὸ χρέος γεγονὼς χρόνιον ἀπαιτεῖ καὶ τόκον, προστίθησι μετὰ ταῦτα καὶ ᾠδάριόν τι ὥσπερ τινα τόκον. τὸ δὲ ἀνάγνωτε οὐχ ὥς φασί τινες. ἀντὶ τοῦ ἀναγνωρίσατε. ἀλλ' ἐπειδὴ γέγραπται λέγει, διὰ τοῦτο ἀνάγνωτε εἶπε. τὰ δὲ γεγραμμένα, ἀναγινώσκεται. φασὶ δέ τινες πρὸς τὰς μούσας πάσας ποιεῖται τὸν λόγον. ἐγὼ δέ φημι πρὸς τὴν μοῦσαν καὶ τὴν ἀλήθειαν. εἰ καὶ ὕστερον ταύτας ἐπιβοᾶται. Ὦ μοῖσ' ἀλλὰ σύ. ἐπειδὴ ποιήσειν αὐτῷ εἰπὼν οὐκ ἐψεύσθη ἀλλ' ἐπελάθετο, διὰ τοῦτο φησὶν ὦ μοῦσα καὶ ὦ ἀλήθεια. ἀντὶ τοῦ ὃ λόγοι τῆς ἐμῆς ποιήσεως, ἀληθῶς ὡς ὑπεσχόμην ἐπαινέσαντα αὐτὸν, μὴ συγχωρήσατε ψευδομένου αἰτίαν λαβεῖν με. Τὸν ὀλυμπιονίκαν. ἀνάγνωτέ μοι ὦ παρόντες δηλονότι, ἤγουν ἀναγνόντες ὥσπερ ἐν βιβλίῳ γράμματα, εἰς μνήμην ἀγάγετέ μοι τὸν υἱὸν τοῦ ἀρχεστράτου τὸν ἀγησίδαμον τὸν ὀλυμπιονίκην, ἐν ποίῳ μέρει τῆς ἐμῆς μνήμης ἐστὶ γεγραμμένος. ἤτοι ἀποκείμενος. γλυκὺ γὰρ μέλος. ἀντὶ τοῦ ἡδὺν ὕμνον χρεωστῶν αὐτῷ ὦ μοῦσα σὺ καὶ ἡ ἀλήθεια ἡ θυγάτηρ τοῦ διὸς, ἐρύκετον. ἤγουν ἐρύκετε λύετε. παύετε ὀρθῇ χειρί. ἤγουν δικαίᾳ ἀντὶ τοῦ κωλύετε διὰ τῆς χειρὸς δικαίως. τὴν ἐνιπὴν ἤγουν τὴν ἐπιτίμησιν τῶν ἀνθρώπων τὴν ἕνεκα τῶν ψευδῶν τὴν ἀλιτόξενον. τουτέστι τὴν ὀνείδη προσφέρουσαν ἡμῖν ἕνεκα τῆς εἰς τὸν φίλον ἁμαρτίας. ἕκαθεν γὰρ ἤγουν πρὸ πολλοῦ χρόνου. ἐπελθὼν τουτέστι παραγενόμενος, ἐνστὰς ὁ μέλλων χρόνος. ἤτοι ὁ ἀποκείμενος, ὁ συμπεφωνημένος. τὸ ἐμὸν χρέος τὸ βαθὺ, τουτέστι τὸ πολὺ, κατῄσχυνεν. ἤγουν ἤλεγξεν. ἐπονείδιστον ἔδειξεν. ὅμως δὲ δυνατός ἐστιν ὁ τόκος. ἤγουν ὁ ὕμνος ὁ ἐπὶ τῷ ὀφειλομένῳ ὕμνῳ προστιθέμενος, λῦσαι τὴν ἐπιμομφήν. τουτέστι τὴν πολλὴν μέμψιν τῶν ἀνθρώπων τὴν ὀξεῖαν. ἤγουν τὴν ὀξέως κινουμένην. τουτέστι τὴν μετ' ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως κινουμένην. Ὁ μέλλων χρόνος τὸ μέλλων λέγει, ὡς πρὸς τὸν καιρὸν καθ' ὃν ὑπέσχετο ὑμνῆσαι. ὁ γὰρ μετ' αὐτὸν ἐπιὼν χρόνος, ὡς πρὸς αὐτὸν μέλλων ἦν. Τὸ κοινὸν λόγον, ἀντὶ τοῦ πάγκοινον τοῖς μετοῦσι νῦν τι καὶ ἐς ὕστερον. ἔχει δὲ τὸ ὅπα τὴν δύναμιν πρὸς τὸ τισόμεθ' ἐς φίλαν χάριν. τὸ δὲ κοινὸν λόγον ὕστερον λέγει. Νῦν ψᾶφον. νῦν σκοπήσομεν δηλονότι ὅπως τὸ κῦμα τὸ ῥέον κατακλύσει ἤγουν κατακαλύψει τὴν κυλιομένην παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ψῆφον. συμβουλευτικὸς ὁ λόγος. ἀντὶ τοῦ νῦν σκοπήσωμεν ὅπως ἡ δύναμις τῶν ἡμετέρων λόγων ἀποκρύψῃ τὴν φερομένην καθ' ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων μέμψιν. ὅπως τε κοινὸν ὕμνον πάσῃ τῇ πόλει δηλονότι ἀποδώσομεν εἰς χάριν ἀφορῶντα. ἤγουν δύναμιν ἐπαγωγὸν, φήμην.

τῶν ψυχρῶν. χλαῖνα γὰρ ἐκεῖ ἐδίδοτο τῷ νικῶντι. σύνδικος δέ· τουτέστι μάρτυς αὐτῷ τῷ ἐφαρμόστῳ, δηλονότι ἐστὶ κατὰ τὰς ἀγλαΐας. ἤγουν τὰς λαμπρότητας. τουτέστι τὰς νίκας, ὁ τύμβος τοῦ ἰολάου. ἔνθα ἐτελεῖτο ἀγὼν τῷ ἰολάῳ τὰ ἰολαΐα. καὶ ἡ ἐλευσὶς ἡ εἰναλία, ἤγουν ἡ παραθαλασσία, μάρτυς ἐστὶν αὐτῷ δηλονότι κατὰ τὰς νίκας. ἐτελεῖτο δὲ αὐτόθι ἀγὼν κόρης καὶ δήμητρος. ὃς ἐκαλεῖτο ἐλευσίνια. ἐλάμβανε δὲ γέρας ὁ νικῶν κριθάς. Ἐν πελλήνῃ πανήγυρις ἐγίνετο τὰ ἕρμαια. ἢ τὰ φιλοξένια πρὸς τὸν ἀπόλλωνα. ἔνθα νικήσας ἐφάρμοστος, διφθέραν ἔλαβε. τοῦτο γὰρ ἦν ἆθλον. ἤτις ἀλεξίκακός ἐστι τῶν ἀνέμων. Τὸ σύνδικος διὰ τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ ἐν ταῖς θήβαις ἀγὼν ἐτελεῖτο ἡράκλεια καὶ ἰολαΐα. ἦν δὲ ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου ὁ τοῦ ἰόλεω τάφος, ἔνθα ἐφάρμοστος ἐνίκησεν. Ἐν τῇ ἐλευσῖνι τῆς ἀττικῆς, ἀγὼν ἐτελεῖτο δήμητρος καὶ περσεφόνης, τὰ καλούμενα ἐλευσίνια. ἔνθα ἐνίκησε. Τὸ φυᾷ φασί τινες λέγειν τὸν πίνδαρον δι᾽ ἑαυτὸν οὐ καλῶς. ἔστι γὰρ πρὸς τὸν ἐφάρμοστον. ἐπειδὴ ἐκ φύσεως ἀνδρεῖος ὢν καὶ οὐκ ἀπὸ μόνης τέχνης, τοὺς συναγωνιζομένους ἐνίκα. πρὸς ὃ ἐπιφέρει. πολλοὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἐν διδακταῖς ἀρεταῖς, τουτέστιν οὐ φύσει ὄντες ἀνδρεῖοι, ἀλλὰ ἀπὸ διδαχῆς μόνης καὶ μαθήσεως ὥρουσαν καὶ ὥρμησαν ἀνελέσθαι καὶ λαβεῖν κλέος. ἤτοι νικῆσαι καὶ δοξασθῆναι. ἕκαστον δὲ χρῆμα ἤγουν πᾶσα πρᾶξις ἄνευ θεοῦ ἤγουν μὴ ἀπὸ φύσεως κατορθουμένη. τὸ θεοῦ δὲ λέγει, ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ πάρεστι τοῖς ἀνθρώποις φύσει ἀνδρείοις εἶναι καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν ἔχειν, οὐ σκαιότερον καὶ οὐ φαῦλον ὑπάρχει, σεσιγημένον καὶ σιωπηθέν. ἀλλὰ μᾶλλον ἐστὶν ὃ μηδεὶς γινώσκει αὐτό. μόνα γὰρ τὰ ἐκ φύσεως, τιμῆς ἐστὶν ἄξια. ὥσπερ εἰ μὴ πρός τι φυσικῶς ἔχει τις. οἷον πάλην λέγω. καὶ δρόμον. καὶ ἄλλον τινὰ ἀγῶνα, ἀφεὶς τοῦτο πρὸς ὃ ἡ φύσις αὐτοῦ ῥέπει τρεπέσθω. εἰσὶ γὰρ καὶ εἰσὶν ἄλλαι ὁδοὶ καὶ μεταχειρίσεις πράξεων περαιτέρω καὶ ἐξοχώτεραι ὁδῶν ἑτέρων. τουτέστι πολλῶν οὐσῶν πράξεων, τὴν πρὸς φύσιν μεταχειριζόμενος, κατορθώσεις αὐτὴν μᾶλλον ἢ τὴν οὐ προσφυῆ. Τὸ δὲ φυᾷ, ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν φύσει. τουτέστι τὸ μὲν ἀπὸ φύσεως ἅπαν, κράτιστον. ἤγουν ἄριστον. δεξιώτατον. διὰ τὸν ἐφάρμοστον τοῦτο λέγει. πολλοὶ δὲ διδακταῖς ἀρεταῖς, ἤγουν ἐπιτηδεύματι τῶν διδαγμένων παρ᾽ αὐτῶν, δόξαν ὥρμησαν ἑλέσθαι. ἤτοι λαβεῖν. χωρὶς δὲ θεοῦ. τουτέστι τῆς φύσεως ἕκαστον πρᾶγμα οὐ σκαιότερον ἐστὶν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπρεπὲς σεσιγημένον. ἤγουν ἄπρακτον ὑπάρχον. τουτέστιν ἕκαστον δὲ πρᾶγμα χωρὶς φύσεως, πρεπωδέστερόν ἐστιν. ὃ σεσιγημένον ἐστίν. εἰσὶ γὰρ ὁδοὶ ἄλλαι, πρὸς ἃς ἔχει δηλονότι τις εὐφυῶς. περαίτεραι, ἀντὶ τοῦ δυνάμεναι μᾶλλον ἀνύεσθαι, ὁδῶν ἑτέρων πρὸς ἃς οὐκ ἔχει δηλονότι τις εὐφυῶς. οὐχ ἅπαντας δὲ ἄμμε, ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς μία μελέτη, ἤγουν ἓν ἐπιτήδευμα. δυνατόν ἐστι θρέψαι. ἀντὶ τοῦ, οὐ δυνατὸν δέ ἐστι πάντας ἡμᾶς, ἐν ἑνὶ ἐπιτηδεύματι τραφῆναι. ἤγουν, τὸν βίον ἀνύσαι. τουτέστιν ἐν ἑνὶ ζῆσαι ἐπιτηδεύματι.

Τοῦτο δέ. τὸ τοῦτο, πρὸς τὸ γέγαμεν ἔχει τὴν δύναμιν. οὕτω προσφέρων. ὦ θυμὲ ἆθλον, καὶ ὡς παρὰ βραβεῖον τῆς νίκης τὸν ὕμνον τῷ ἐφαρμόστῳ, θαρσέων, καὶ θαρσῶν, καὶ μὴ ἀμφιβάλλων ὄρυσαι καὶ μετὰ βοῆς ὕψωσον ὄρθιον τοῦτο, γεγάμεν καὶ ὑπάρξαι τόνδε τὸν ἄνδρα, τοιόνδε καὶ τοιόνδε. Σοφίαι μὲν αἰπειναί. αἱ σοφίαι μὲν, ἤγουν αἱ λογικαὶ τέχναι αἰπειναί, ἤτοι ὑψηλαί. τοῦτο δὲ τὸ ἆθλον, ἤγουν τὸ γέρας, τουτέστι τὸν ὕμνον, προσφέρων ὦ νοῦ, δηλονότι τῷ ἐφαρμόστῳ, ὄρυσαι, ἀντὶ τοῦ βόησαι ὄρθιον, ἤγουν ὀξύ. ὑψηλὸν καὶ μετὰ θάρρους, τόνδε τὸν ἄνδρα τουτέστι τὸν ἐφάρμοστον, ἀπὸ μοίρας δαίμονος γεγενῆσθαι εὔχειρα

μετὰ τοῦ ἀχιλλέως ἐμάχετο. Ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι. ἤγουν ἐπεὶ πάτροκλος ἴσα μετὰ ἀ-
χιλλέως τὸν ἀγῶνα ἑλλήνων στρατευόντων, παρὰ ἀνὴρ συνεχής. ἔγνω αὖ ἰδὼν ὅτι πάτροκλος
ἔξοχος, ἦν τὰ ἐς μάχην. Εἴην εὑρεσιεπής. εἴθε εἴην κατὰ τῶν ἐπῶν εὑρετής, ὥστε ἀνά-
γεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀναγεῖσθαι τὰ περὶ τούτου δηλονότι. πρόσφορος, ἤγουν ἐπιτήδειος γινόμε-
νος ἐν δίφρῳ τῶν μουσῶν. ἀντὶ τοῦ ἐν ὑψηλῇ τιμῇ ἧς ἔχουσιν αἱ μοῦσαι δωροῦνται. τόλμα δὲ ἀντὶ
τοῦ παρρησία εἴθε ἕποιτο, ἤγουν ἀκολουθήσειεν ἐμοί, καὶ δύναμις ἀμφιλαφὴς ἀντὶ τοῦ με-
γάλη. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὄγκον ἔχοντος σώματος, ὃν ἀμφοτέραις χερσὶν ἔστι λαβέσθαι. ἔστι
δὲ ἀμφιλαβὴς καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς φ, κατὰ τὸ ἔθος μακεδόνων, ἀμφιλαφής. ἐπὶ προξενίᾳ
δὲ ἀντὶ τοῦ χάριν τῆς προξενίας. τουτέστι τῆς φιλοφρονήσεως τοῦ λαμπρομάχου πρὸς τοὺς
θηβαίους. καὶ χάριν τῆς ἀρετῆς ἤτοι ἀνδρείας καὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων αὐτοῦ, ἦλθον τιμάο-
ρος. τουτέστι τιμητὴς ὑμνητὴς γενησόμενος τῶν μιτρῶν ἀντὶ τοῦ τῶν στεφάνων αὐτοῦ, οὓς ἐν
τῷ ἰσθμῷ ἔλαβεν. ὅτε ἀμφότεροι ἤγουν αὐτὸς ὁ λαμπρόμαχος καὶ ὁ ἐφάρμοστος ἐκρά-
τησαν ἔργον. τουτέστιν ἐνίκησαν νίκην κατὰ μίαν ἡμέραν. ἀμφότεροι γάρ φασιν ἐνίκη-
σαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ὁ μὲν ἐφάρμοστος, ὀλύμπια. ὁ δὲ λαμπρόμαχος, ἴσθμια. ἔνιοι δέ
φασιν ὅτι αἱ δύο ἴσθμια ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐνίκησαν. ἔπειτα δὲ ἄλλαι δύο χάρμαι. ἤγουν χα-
ραὶ νίκης, ἀντὶ τοῦ νῖκαι ἐγένοντο τῷ ἐφαρμόστῳ, ἐν ταῖς πύλαις τῆς κορίνθου. ἤτοι ἐν τῷ
ἰσθμῷ. ταὶ δέ. ἤγουν αὗται δὲ ἀντὶ τοῦ τοσαῦται δὲ κατὰ τὸν κόλπον τῆς νεμέας ἐγένον-
το δηλονότι αὐτῷ νῖκαι. καὶ κατὰ τὸ ἄργος ἔνθα ἐτελεῖτο ἀγὼν τὰ ἥραια, ἔλαβε κῦδος
ἀνδρῶν. ἤγουν γέρας ἀνδράσι πρέπον. τουτέστιν ἐν ἀνδρὸς ἡλικίᾳ νενικηκώς. παῖς
δ' ἐν ἀθήναις νικήσας δηλονότι, ἔλαβε κῦδος. Εἴην εὑρεσιεπής. εἴθε ταύτας ἱστορίας
εὑρίσκοιμι, ἵνα ἐρχούμενος τῷ ἅρματι τῶν μουσῶν δεξιῶς τῷ δίφρῳ. λέγω δὴ τῇ ποιητι-
κῇ, ἁρμοδίως τῇ παρούσῃ ὑποθέσει ποιῶμαι τοὺς λόγους. τοῦτο δὲ λέγει ἐπειδὴ καὶ ὁ
πάτροκλος ὁ πρόγονος ἦν ὥσπερ καὶ ἐφάρμοστος. τὸ δὲ ἐναγεῖσθαι τὸ εὖ πρὸς τὸ δίφρῳ
συνακτέον. οὕτως. ἐν τῷ δίφρῳ τῶν μουσῶν ἡγεῖσθαι καὶ προέρχεσθαι. Λαμπρομάχου.
ἐπειδὴ ὁ ἐφάρμοστος καὶ λαμπρόμαχος ὁ πρόγονοι ὄντες, φίλοι τε ἦσαν, καὶ ἐν τῷ ἰσθμῷ
ἅμα ἐνίκησαν, διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἐφαρμόστου ὕμνῳ, καὶ τούτου μέμνηται. Κορίνθου πύ-
λας λέγει τὸν ἰσθμόν. ἐν τῷ πλάτει γὰρ αὐτοῦ ἡ κόρινθος κεῖται. λάμβανε δὲ εἰς τὸ ἐγένε-
το, τῷ ἐφαρμόστῳ, κατὰ συνεκδοχήν. τὸ δὲ νεμέας κατὰ κόλπον, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν νεμέαν
περιφραστικῶς. Οἷον δ' ἐν μαραθῶνι. ἐν δὲ μαραθῶνι, φησὶν ὅπως ἑαυτὸν λάθρα ἐξα-
γαγὼν ἀπὸ τῶν ἀγενείων. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀγωνίσασθαι μετὰ τῶν ἀγενείων, ἀνέμεινε τὸν ἀγῶ-
να τῶν πρεσβυτέρων. ἤγουν, τῶν πλεοτέρων τὴν ἡλικίαν. τουτέστι τῶν ἀνδρῶν. ἀμφ' ἀργυρί-
δεσσιν. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς ἀργυρίσιν. ἤγουν ταῖς ἀργυραῖς φιάλαις αἳ ἐδίδοντο ἐκεῖ γέρας.
ἄνδρας δὲ δαμάσαις. ἤγουν καταβαλὼν διὰ μηχανῆς ἀφόβου ὀξυρρέποις, ἤτοι ταχεῖαν
ἐχούσης τὴν ὁρμήν, διήρχετο τὸν κύκλον ἤγουν τὸν ἀγῶνα, φησὶ τῆς βοῆς. ὅσσα ἀντὶ δοτι-
κῆς τὸ ὅσσᾳ. ἤγουν δι' ὅσης βοῆς διήρχετο. ὡραῖος ὤν. ἤγουν ἐν ἀκμῇ ἡλικίας. καὶ καλὸς
τουτέστιν εὔμορφος. καὶ κάλλιστα ἔργα πράξας. Τὰ δὲ παρρασίῳ στρατῷ. κατὰ δὲ τὰ
ἔργα τὰ γινόμενα αὐτῷ ἐν τῷ στρατῷ τῷ παρρασίῳ. ἤγουν τῷ ἀρκαδικῷ. παρρα-
σία γὰρ τόπος ἐν ἀρκαδίᾳ, θαυμαστὸς ἐφάνη ὤν. λέγω κατὰ τὴν πανήγυριν τοῦ λυκαίου
διός. θαυμαστὸς ἐφάνη ὤν, καὶ ὅτε τὸ ἔφερεν ἀντὶ τοῦ ἐπήνεγκα τὸ ἐν τῇ πελλήνῃ ἔνθα ἐ-
τελεῖτο ἀγὼν τὰ ἔρμαια φάρμακον εὐδιανὸν ἀντὶ τοῦ ἀποσοβητικὸν τῶν ψυχρῶν. ἀντὶ τοῦ

δίον, ὃ ὀποῦντα ἐκάλεσε, συνώνυμον ὀποῦντι, τῷ καὶ δευκαλίωνι τῷ πρωτογενείας πρί-
Κείνων δ᾽ ἔσαν. τοῦτο πρὸς τὸν ἐφαρμοστον. ἐξ ἐκείνων δὲ ἦσαν ἀρχῆθεν αἱ ὑμέτεραι,
αὐτὶ τοῦ, αἱ σοὶ πρόγονοι αἱ χαλκάσπιδες. τουτέστιν, οἱ πολεμισταί. λέγω τῆς γυναικὸς τῆς
ἀπὸ τοῦ ἰαπετοῦ καταγομένης κοῦραι. ἤγουν παῖδες, ἀπόγονοι τῶν κορόντι τῶν ἀρίστων
κρονιδᾶν. αὐτὶ τοῦ καὶ τῆς κόρης. ἤγουν τῆς πρωτογενείας, τοῦ ἀρίστου υἱοῦ, τοῦ κρόνου, τοῦ
διός. Ἐγχώριοι βασιλεῖς αἰεί. ἤγουν, γνήσιοι βασιλεῖς, καὶ οὐκ ἐπείσακτοι κατὰ διαδο-
χήν. Πρὶν ὀλύμπιος. πρότερον τὴν ἀρχήν, ὁ βασιλεὺς ὁ ἐν τῷ ὀλύμπῳ, ὁ ζεὺς τὴν θυ-
γατέρα τοῦ ὀποῦντος, τοῦ καὶ δευκαλίωνος ἀναρπάσας, ἤγουν μετέωρον εἰς τὸν ἀέρα λα-
βὼν λάθρα. τοῦτο γὰρ τὸ ἕκηλος, ἀπὸ τῆς γῆς τῶν ἐπειῶν, τουτέστι τῶν ἠλείων. ἐπειοὶ γὰρ ὀ-
νομάζονται αἱ ἠλεῖοι ἀπὸ ἐπειοῦ τοῦ ἐνδυμίωνος, ἐμίγη αὐτῇ ἐν ταῖς ἐξοχαῖς ταῖς με-
ναλίαις. ἤγουν ταῖς τοῦ μαινάλου, καὶ ἤνεγκε τῷ λοκρῷ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἵνα μὴ καθέ-
λαι αὐτὸν τὸν λοκρὸν δηλονότι. ἤγουν, καταστρέψειεν ὁ αἰών, αὐτὶ τοῦ ὁ χρόνος, ἐστερημέ-
νον γενεᾶς. πότμον ἐφάψας, ἤγουν, συντυχίαν θανάτου ἐπαγαγών. ἔσχε δὲ σπέρμα
μέγιστον. αὐτὶ τοῦ, υἱὸν ἀπὸ σπέρματος μεγίστου, ἡ γυνὴ τοῦ λοκροῦ ἡ πρωτογένεια. εὐ-
φράνθη τε ὁ ἥρως. ἤγουν, ὁ λοκρός, ἰδὼν υἱὸν τῇ ἀληθείᾳ μὲν ὄντα θετὸν υἱὸν αὐτὶ τοῦ
νόθον. ὑπ᾽ αὐτοῦ δὲ γνήσιον νομιζόμενον. ὠνόμασε δὲ αὐτὸν οὕτως. ὡς τὸ εἶναι ἰσώνυ-
μον, αὐτὶ τοῦ ὁμώνυμον, τοῦ μάτρωος αὐτοῦ. ἤγουν τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς αὐτοῦ. ἤτοι,
τοῦ πάππου. τουτέστιν, ὀποῦντα ὠνόμασεν αὐτόν. Ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἄλλων
ἐδέξατο ἐνταῦθα οὗτος τὸ ὄνομα. μήτρωον γὰρ οἱ ἄλλοι, τὸν πρὸς μητρὸς λέγουσι θεῖον.
ἄνδρα ὑπέρφατον γενόμενον δηλονότι, αὐτὸν τὸν ὀποῦντα. ἤγουν ὑπερβολικῶς θαυ-
μαστόν, κατά τε τὴν μορφήν, τουτέστι τὸ εἶδος, καὶ κατὰ τὰ ἔργα, ἤγουν τὰς πράξεις. τὴν
πόλιν δὲ τὴν ὀποῦντα δηλονότι, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ παρέσχεν αὐτῷ ὁ λοκρὸς δηλονό-
τι διαιτᾶν, ἤγουν διοικεῖν. Ἀφίκοντο δέ οἱ. ἀφίκοντο δὲ πρὸς αὐτόν. ἤγουν, τὸν ὀποῦ-
ντα ξένοι ἐκ τοῦ ἄργους, καὶ ἐκ τῶν θηβῶν, καὶ ἀρκάδες. οἱ δέ, καὶ ἀπὸ τῆς πίσης. ἤγουν ἠλεῖοι.
ἀπὸ τῶν ἐποίκων δὲ τουτέστι, τῶν ξένων τῶν κατοικησάντων ἐν τῷ βασιλευομένῳ ὑπ᾽ αὐτοῦ
τόπῳ τὸν μενοίτιον ἐτίμησεν ἐξόχως, τὸν υἱὸν τοῦ ἄκτορος, καὶ τῆς αἰγίνης. οὗτινος, τουτέ-
στι τοῦ μενοιτίου ὁ υἱός, ὁ πάτροκλος δηλονότι, ἅμα τοῖς ἀτρείδαις ἐπελθὼν εἰς τὴν γῆν
τοῦ τεύθραντος, ἤγουν εἰς τὴν μυσίαν. ἣν τοῦ τεύθραντος λέγει, διὰ τὸ ἄρξαι αὐτῆς ποτὲ
τὸν τεύθραντα. τότε δὲ ἐπ᾽ αὐτῇ ὁ τήλεφος ἐβασίλευε, μόνος ἔστη σὺν τῷ ἀχιλλεῖ, ὅτε
ὁ τήλεφος τρέψας τοὺς δαναοὺς τοὺς ἀλκήεντας, ἤγουν τοὺς ἰσχυρούς, τοὺς γενναίους, ἐνέβα-
λεν εἰς τὰς πρύμνας τὰς θαλασσίας αὐτὶ τοῦ, εἰς τὰς ναῦς τὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ τὴν διατρι-
βὴν ποιουμένας. ὥστε δεῖξαι αὐτὸς ὁ πάτροκλος τῷ φρονίμῳ μαθεῖν τὸν νοῦν τοῦ πα-
τρόκλου. αὐτὶ τοῦ τὸν ἑαυτοῦ. τὸν βιατήν, ἤγουν τὸν γενναῖον. τὸν ἀνδρεῖον. ἀπὸ τοῦ βία ἢ ἰ-
σχύς. ἀφ᾽ οὗ χρόνου παρηγορεῖτο. αὐτὶ τοῦ παραινεῖ. ἔλεγεν αὐτῷ ὁ υἱὸς τῆς θέτιδος, ὁ ἀ-
χιλλεύς, μηδέποτε ταξιοῦσθαι. τουτέστι παρατάττεσθαι αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ ὀλε-
θρίῳ, χωρὶς τῆς αἰχμῆς τῆς σφετέρας αὐτὶ τοῦ τῆς ἑαυ. τῆς ἑαυτοῦ τῆς δαμασιμβρότου. ἤ-
γουν τῆς τοὺς ἄνδρας κτεινούσης. Ἱστορία. Ὅτ᾽ ἐς τροίαν ἐστράτευον ἕλληνες, προσέ-
κελλαν ἐν μυσίᾳ. καὶ νομίζοντες ταύτην εἶναι τὴν τροίαν, ἐδῄουν. ὁ δὲ ταύτης βασιλεὺς
τήλεφος ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῆς χώρας, μάχην συνῆψε τοῖς ἕλλησιν. ἧς καρτερᾶς γινο-
μένης, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἕλληνες, εἰς τὰς ναῦς ἀνεχώρησαν. μόνος δὲ ὁ πάτροκλος

ῥάταξιν καὶ ἰσχύν. ὁ γὰρ λόγος αὐτῷ, σαφέστερον οὕτως ἔχει. ἐπεὶ πῶς ἂν ὁ ἡρακλῆς
ἐναντίον τῆς τριαίνης τοῦ ποσειδῶνος τὸ ἑαυτοῦ ῥόπαλον ἐκίνησεν, ὁπηνίκα ὁ ποσειδῶν
ἐπίεζεν αὐτόν. καὶ ὁ φοῖβος. καὶ ὁ ᾅδης διὰ τῆς ἑαυτοῦ ῥάβδου. ἀγανακτεῖ δὲ πρὸς τοῦτον
τὸν λόγον ὡς προσκρούοντα τοῖς θεοῖς, ἀναστέλλει ἑαυτὸν μὴ λέγειν τοιαῦτα καί φη
σιν. ἀπόρριψον. ἤγουν ὡς βάρος ἀπόθου. ὡς ἐπιβλαβῆ ἔασον τοῦτον τὸν λόγον, ὦ στόμα
ἐμόν. ἐπεὶ τό, γε λοιδορῆσαι θεοῖς, τουτέστι τὸ βλάσφημα περὶ θεῶν εἰπεῖν, ἐχθρὰ σοφία.
ἤγουν μεμισημένη. καὶ τὸ καυχᾶσθαι ἔξω τοῦ καιροῦ. τοῦτο δέ φησιν ἐπεὶ χαρίτων εἶπε κῆ
πον νέμεσθαι. μανίαις ὑποκρέκει. αὐτὶ τοῦ συνᾴδει. τουτέστι μανία ἐστὶν ἴσον. Μὴ νῦν
λαλάγει. μὴ νῦν ὦ στόμα δηλονότι λαλάγει ἤγουν λήρει τὰ τοιαῦτα. ἔα πάντα πόλε
μον. καὶ πᾶσαν μάχην χωρίς, ἤτοι μακρὰν τῶν θεῶν. φέροις δὲ αὐτὶ τοῦ φέρε. κίνει τὴν
γλῶσσαν. πρὸς τὸ ἄστυ τῆς πρωτογενείας, τῆς θυγατρὸς τοῦ ὀποῦντος τοῦ καὶ δευκαλίωνος.
ὅπου ἤγουν ἐν τῷ ὀποῦντι ἡ πύρρα καὶ ὁ δευκαλίων ἀπὸ τοῦ παρνασοῦ καταβάντες. τῇ αὐ
σῃ αὐτὶ τοῦ τῇ προστάξει τῇ βουλῇ τοῦ διὸς τοῦ αἰολοβρόντου. ἤγουν τοῦ ταχέως κινουμένου
βροντῆς αἰτίου, οἶκον ἐποιήσαντο τὴν ἀρχήν. χωρὶς δὲ συνδέσμου γαμικοῦ ἐκτισάσθην, ἤ
γουν ἐκτίσαντο. ἔγγονον λιθίνην. τουτέστιν ἀπὸ λίθων. ὁμόδημον, ἤτοι ὁμογενῆ. λαοὶ δὲ ὠνο
μάσθησαν, ἤγουν ἐκλήθησαν δηλονότι. πρὸς τὸ σημαινόμενον ἡ ἀπόδοσις. Ἱστορία. Τὸν μὲν τῶν δε
κατακλυσμὸν ἕλληνες ἐξ ἡμῶν κεκλοφότες, οὕτω φασί. διὸς τὴν γῆν κατακλύσαν
τος, δευκαλίων καὶ πύρρα ἔν τινι κιβωτίῳ εἰσελθόντες, μετεωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ ὕδατος
ὑπεράνω τοῦ παρνασοῦ. κατὰ δέ τινας ὄρους λυκωρέως καλουμένου. πεπαυμένου δὲ τοῦ
ὕδατος, ἐξελθόντες τοῦ κιβωτίου προσετάχθησαν ὑπὸ τοῦ διὸς τὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν
ὀστᾶ ὄπισθεν ῥίπτειν. οὐκ ἄλλην δὲ ἢ τὴν γῆν μητέρα ὑπονοήσαντες, λίθους λαβόντες
ὄπισθεν αὐτῶν ἔρριπτον. καὶ οὓς μὲν ἡ πύρρα ἔρριπτε, γυναῖκες. οὓς δὲ ὁ δευκαλίων ἄν
δρες ἐγένοντο. ὅθεν ἐστὶ καὶ τὸ λαὸς ὄνομα. λᾶας γὰρ ὁ λίθος. Ἔγειρ' ἐπέων. τοῦτο λέγει, ὅτι
ἐναντίον τοὺς περὶ τούτου λόγους. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις ὁμοία τῷ αὐτῷ. τῷ ἀπό μοι λόγον
τοῦτον στόμα ῥίψον. οὕτω δὲ παραινούμενος λέγειν περὶ τούτου, πάλιν ἐπιχειρεῖ λέγειν.
δέον δὲ λιγέως εἰπεῖν αὐτὶ τοῦ ταχέως ἔγειρε, λιγὺν εἶπε πρὸς τὸν ὕμνον. Τὸ αἴνει καὶ
πρὸς τὸ ἄνθεα λάμβανε. αἴνει δὲ ἄνθεα νεωτέρων ὕμνων. ἤτοι νεωτέροις ὕμνοις περι
φραστικῶς. λέγει δὲ ὅτι τὸ τὰ νέα ὑμνεῖν κρεῖττον. Ἔγειρ' ἐπέων. αὐτὶ τοῦ κίνησον ὦ
στόμα χάριν αὐτῶν τῶν ὀπουντίων δηλονότι τῶν ἀπὸ τοῦ δευκαλίωνος. ὁδὸν ἐπέων λιγεῖαν. ἤγουν
ἐμμελῆ. ἐπαίνει δὲ οἶνον μὲν παλαιόν. ἄνθη δέ, αὐτὶ τοῦ αἰθρότητα λαμπρότητα ὕμνων
νεωτέρων. τουτέστι καινοτέραν ὁδὸν ἐχόντων. λέγουσι δὴ κατακλύσαι μὲν ἤγουν κατα
ποντίσαι καλύψαι, τὸ σθένος τοῦ ὕδατος, αὐτὶ τοῦ. τὸ ὕδωρ περιφραστικῶς, τὴν γῆν τὴν
μέλαιναν, ἀλλὰ διὰ τῶν τεχνῶν τοῦ διός. ἤγουν τῶν μηχανῶν, τῶν δυνάμεων, ἀνάπωτιν λέγου
σιν ἐξαίφνης. ἤγουν ἀναρρόφησιν, συστολὴν τῆς ἀναχύσεως, καὶ εἰς τὴν γῆν αὖθις κατά
δυσιν λαβεῖν τὸ ἄντλον. τουτέστι, τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος. Ἱστορία. Ἰαπετοῦ παῖδες, προ
μηθεὺς καὶ ἐπιμηθεύς. προμηθέως καὶ κλυμένης, δευκαλίων ὁ καὶ ὀποῦς καλούμενος. ἐπιμη
θέως καὶ πανδώρας, πύρρα. πύρρας δὲ καὶ δευκαλίωνος, πρωτογένεια, ἣν ἐγάμει λο
κρός. διὰ δὲ τὸ μὴ ποιεῖν ὑπ' αὐτοῦ παῖδας, ἵνα μὴ χωρὶς διαδόχου ἀπέλθῃ λοκρός,
ἁρπάζεται πρωτογένεια ἐκ διός. ὃς, συνελθὼν ἐν τῷ μεγάλῳ ὄρει τῆς ἀρκαδίας, καὶ ἐγ
κύμονα ποιήσας, ἐπανάγει πάλιν αὐτὴν πρὸς λοκρόν. ὃς τὸ γεννηθὲν ὑπ' αὐτῆς παι

στεφάνων ἐξαίρετοι κόσμοι ἐπαίρουσι· τουτέστι μεγαλύνουσιν, ὑμνοῦσι, τὴν ὀποῦντα
τὴν μητρόπολιν τῶν λοκρῶν, τὴν περικαλλῆ μητέρα· τὴν ἀγλαόδενδρον· ἤγουν τὴν εὐθαλῆ δέν-
δρων αὐξητικήν· τουτέστι, τὴν εὔγειον. Σώτειρα εὐνομία. σώζει γὰρ ἡ εὐνομία τὰς πό-
λεις. λέγεται δὲ ὅτι ἡ θέμις εὐνομία καὶ δικαιοσύνη χαίρει. θυγάτηρ δὲ ἡ εὐνομία δικαιοσύ-
νης. ἐπειδὴ οἱ νόμοι δικαίου χάριν ἐτέθησαν. Ἐγὼ δέ τοι φίλαν. ἐγὼ δὲ τὴν προσφιλῆ
ἐμοὶ πόλιν ταύτην τὴν ὀποῦντα, φλέγων ἀντὶ τοῦ λαμπρύνων ᾠδαῖς μαλεραῖς. ἤγουν
λαμπραῖς, ταχύτερον καὶ ἵππου ἀγάνορος. ἤτοι πάνυ γενναίου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνδρῶν.
ὁ ἀγήνωρ γὰρ, ἐπὶ ἀνδρῶν κυρίως λέγεται, καὶ ἔστι ταυτό· τὸ, ἀνδρεῖος. ἵπποι δὲ λέγονται
κατὰ τοῦτο γενναῖοι, καὶ ἀγέρωχοι καὶ εὔψυχοι. καὶ νηὸς ὑποπτέρου, ἀντὶ τοῦ ταχυτάτης θᾶτ-
τον, πέμψω πανταχόσε ταύτην τὴν ἀγγελίαν τὴν περὶ τοῦ ἀνδραγαθήματος αὐτῆς δη-
λονότι. καὶ τῆς εὐνομίας. εἰ σύν τινι μοιριδίῳ. δύναται τὸ εἰ, ἐνταῦθα καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ λαμ-
βάνεσθαι. καὶ διστακτικῶς. ἄμεινον δὲ τὸ δεύτερον. εἰ σὺν παλάμῃ, τινὶ ἀντὶ τοῦ βοηθείᾳ
μοιριδίῳ. τουτέστι μοίρας κρείττονος, χάριτος ἐξαίρετον καρπῶμαι χαρίτων. ἀντὶ τοῦ δύνα-
μιν λόγων, ἣν αἱ χάριτες ἐφορῶσι. τουτέστι χαρίτων μετέχουσαν. κεῖνται γὰρ, ἤγουν αἱ χάρι-
τες παρέχουσι τοῖς ᾠδαῖς τὰ τέρψιν ἐμποιοῦντα. Ἀγγελίαν. τὸν ὕμνον. ὃν πρὸς τὴν πό-
λιν αὐτῆς πέμπω. καὶ διὰ τὴν ἀΐδιον θέσθαι μέχρις ἂν παρ' αὐταῖς ὦσι λόγοι. Ἐξαίρετον
χαρίτων. φησὶν ἡσίοδος ἐν τῇ θεογονίᾳ, μετὰ μουσῶν εἶναι τὰς χάριτας. Παρ δ' αὐταῖς χά-
ριτές τε ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν. Ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοί. ἀγαθοὶ δὲ ἐγένοντο ἄνδρες. ἤγουν
ἀνδρεῖοι καὶ σοφοί. τουτέστι φρόνιμοι κατὰ δαίμονα. ἀντὶ τοῦ κατὰ μοῖραν θείαν. ἐπεὶ εἰ μὴ
ἐγένοντο δηλονότι κατὰ μοῖραν θείαν φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι, πῶς ἂν ὁ ἡρακλῆς ἐναντίον
τῆς τριαίνης τοῦ ποσειδῶνος ἐτίναξεν. ἤγουν σφοδρᾷ ὁρμῇ, ἐκίνησε διὰ τῶν χειρῶν τὴν σκυ-
τάλην. τουτέστι τὴν ῥάβδον. τὸ ῥόπαλον. ὁπηνίκα ὁ ποσειδῶν στὰς ἤρειδεν ἀντὶ τοῦ ἐπίε-
ζεν αὐτὸν ἀμφὶ τὴν πύλον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν πύλον. ἐπιέζετο αὐτὸν ὁ φοῖβος δι' ἀργυ-
ροῦ τόξου πολεμῶν αὐτῷ δηλονότι. Ἱστορία. Τραχίνιόν τινα ἀνελὼν ἡρακλῆς προ-
στάξαντος ἀπόλλωνος, ἔρχεται εἰς νηλέα τὸν ποσειδῶνος. ἵνα ὑπ' αὐτοῦ καθαρθείη τοῦ
φόνου. μὴ βουληθέντος οὖν τοῦ νηλέως, πόλεμον συνέστησε πρὸς αὐτὸν ἡρακλῆς. καὶ πρὸς
τὸν τούτου πατέρα ποσειδῶνα τῷ παιδὶ συμμαχοῦντι. Ἑτέρα. Ἐλθὼν εἰς πυθίαν
ἡρακλῆς ὑπέρ του χρησόμενος τῷ ἀπόλλωνι, ἤκουσε παρὰ τῆς πυθίας μὴ εἶναι τὸν
θεὸν ἐνταῦθα. μὴ δὲ μαντεύεσθαι. ὀργισθεὶς οὖν ἐπὶ τούτῳ, τὸν τρίποδα λαβὼν ἔῤ-
ῥιψεν. ὡς τὴν μάχην ἐντεῦθεν ἀνταίρων πρὸς τὸν θεόν. Ἑτέρα. Ἐπολέμησε πρὸς
τὸν ᾅδην ἡρακλῆς, ὅτε ἀπελθὼν τὸν κέρβερον λαβεῖν, ἐκωλύετο παρ' αὐτοῦ. λέγει οὖν
πῶς ἂν ἡρακλῆς ταῦτα ἐποίησε, μὴ ὑπὸ διὸς τοιοῦτος γεγονώς. Δέον εἰπεῖν βροτῶν πρὸς
τὸ θνησκόντων, βρότεα εἶπε πρὸς τὰ σώματα. Ἀπό μοι λόγον. τὸ μοι, οὐκ ἔστι πρὸς τὸ στόμα
ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' ἔστι πρὸς τὸ ῥῖψον καὶ ἐστὶν ὅμοιον τῷ, ἀφαιροῦσί μοι τὴν νόσον. Οὐδ' ἀΐ-
δας ἀκινήταν. οὐδὲ ὁ ᾅδης εἶχεν ἀκίνητον ἤγουν ἀνενέργητον τὴν ἑαυτοῦ ῥάβδον. δι' ἧς
κατάγει τὰ σώματα τῶν αἰῶν εἰς τὴν ἀγυιάν. ἤτοι τὴν δίοδον τὴν στενωπόν. τὴν κοῖλον. τῶν
ἀποθνησκόντων. τουτέστι τὰς κατὰ δύσεις τῆς γῆς. δι' ἃς οἱ ἀποθνήσκοντες διέρχονται. σύνα-
πτε δὲ μετὰ τὴν μάχην τῶν θεῶν τούτων τὴν πρὸς τὸν ἡρακλέα. ἀντὶ τὰ πτῆ δὲ ἀντὶ τοῦ τῇ τριαίνῃ,
μόνῃ τοῦ ποσειδῶνος. ἀφ' ἧς συνυπακούειν δεῖ δῶσι καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἄλλους αὐτῶν, ἀντὶ τα.

χορευτὸς, διὰ τοῦ γὰρ λέγει τῆς αὐτοῦ φωνῆς ἀκοῦσαι τὸν ἰφίωνα. ἣν εἰδὼς λοιπὸν θυγατέρα αὐτοῦ καλεῖ. Ἄλλως. Ἑρμᾶ δὲ θυγατρός. ὁ ἰφίων δὲ ὁ πατὴρ ὥς φασί τινες τοῦ ἀλκιμέδοντος, ἐννέπει αὐτὶ τοῦ ἀγγεῖλαι μηνῦσαι τῷ καλλιμάχῳ προσήκοντι κατὰ γένος, καὶ τελευτηκότι καὶ αὐτῷ, τὸν ἐν ὀλυμπίᾳ κόσμον τὸν λιπαρόν. ἤγουν τὸν λαμπρόν. ὃν ὁ ζεὺς παρέσχε τῷ γένει αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀλκιμέδοντος. ἀκούσας αὐτὸς ὁ ἰφίων αὐτὸν τὸν κόσμον, δηλονότι τῆς ἀγγελίας τῆς θυγατρὸς τοῦ ἑρμοῦ ἀγγελούσης αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Ἐσθλὰ δ' ἐπ' ἐσθλοῖς. ἀγαθὰ δ' ἐπ' ἀγαθοῖς ἔργα. ἤγουν ἀγαθὰ δὲ ἔργα ὅπως χρὴ καὶ ἐπάξια, εἴθε θέλοι ὁ ζεὺς δοῦναι αὐτοῖς. ὀξείας δὲ νόσους, τουτέστι προδρόμους καὶ ἐπικινδύνους, ἀπαλάλκοι, ἤτοι ἀποσοβοίη ἀπ' αὐτῶν δηλονότι. Εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν. εὔχομαι ἐπὶ τῇ μοίρᾳ τῶν καλῶν τῇ διδούσῃ δηλονότι αὐτοῖς τὰ καλὰ μὴ θεῖναι αὐτὸν τὸν δία, αὐτὶ τοῦ μὴ ἐᾶσαι συμβῆναι νέμεσιν διχόβουλον, αὐτὶ τοῦ φθόνον ἐναντία βουλευόμενον. ἀλλ' ἄγων, τουτέστι κυβερνῶν τὸν βίον αὐτῶν δηλονότι ἀβλαβῆ, αὐτοῖς τε εἴθε αὔξοι, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν.

Σχόλια εἰς τὸ ἔννατον, τῶν ὀλυμπίων εἶδος.

Τὸ μὲν ἀρχιλόχου μέλος. τὸ μὲν μέλος ὅπερ ὁ ἀρχίλοχος συνέθηκεν ἐν ὀλυμπίᾳ, τὸ φωνᾶεν. ἤγουν τὸ μετὰ φωνῆς ᾀδόμενον. λέγω ὁ καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς. ἐπιρρηματικῶς τὸ τριπλόος αὐτὶ τοῦ ἐκ τρίτου. ἤτοι ὁ καλλίνικος ὁ ἐκ τρίτου κεχλαδώς. τουτέστι τὸ χαῖρε δεχόμενος. ἤγουν τὸ μέλος τὸ καλλίνικε χαῖρε. τὸ ἐκ τρίτου λεγόμενον, ἱκανὸν ἐγένετο κατὰ τὸν ὄχθον, αὐτὶ τοῦ τὸν λόφον τὸν κρόνιον. προηγήσασθαι κωμάζοντι τῷ ἐφαρμόστῳ. ἤδη τῇ νίκῃ χορείαν τελοῦντι σὺν τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ. τουτέστι τοῖς συνήθεσι τοῖς προσφιλέσιν. Ἀλλὰ νῦν ὦ ψυχὴ δηλονότι διὰ τόξον μουσικὸν πόρρω βαλλόντων, αὐτὶ τοῦ διὰ λόγων ἐγκωμιαστικῶν οἷς αἱ μοῦσαι παρέχουσι πόρρω τὴν εὐφημίαν πεμπόντων. τὸν δία, τε τὸν τῆς πυρώδους καὶ λαμπρᾶς ἀστραπῆς αἴτιον, ἐπίνειμαι. ἤγουν ἐπέξελθε. τοιούτων. τουτέστιν ὕμνησον τοιαῖσδε μέλεσιν. ἤτοι διὰ τοιούτων ποιημάτων, καὶ τὸ σεβάσμιον ἀκρωτήριον τῆς ἤλιδος. ἤγουν τὴν ὀλυμπίαν ὕμνησον δηλονότι. ὅπερ ποτὲ ὁ πέλοψ ὁ ἥρως ὁ ἀπὸ τῆς λυδίας, ἐξήρατο αὐτὶ τοῦ ἤρατο ἤγουν ἔλαβεν, ἕδνον κάλλιστον, αὐτὶ τοῦ προῖκα καλλίστην τῆς ἱπποδαμείας. βέλος δὲ γλυκύτερον, αὐτὶ τοῦ λόγον ἐγκωμιαστικόν, ἵει. ἤγουν πέμπε πυθῶνάδε. τουτέστι πρὸς τὴν πυθῶνα. μέμνηται δὲ καὶ τῆς πυθῶνος, ἐπειδὴ καὶ ἐν αὐτῇ, ἐνίκησεν ὁ ἐφάρμοστος. Οὔτοι χαμαιπετέων. μὴ δῆτα ἅψῃ λόγων χαμαιφθόρων. τουτέστιν ὑπτίων. ἁπλῶν. ἤγουν μὴ χρήσῃ λόγοις εὐτελέσιν. ἐλελίζων ἤτοι κινῶν φόρμιγγα ἐπὶ τοῖς παλαίσμασι τοῦ ἀνδρὸς, τοῦ ἐκ τῆς ἐνδόξου ὀποῦντος. αἰνήσαις, αὐτὶ τοῦ ἐπαινέσων, ὕμνησον αὐτὴν τὴν πόλιν τὴν ὀποῦντα καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, αὐτὶ τοῦ τὸν πολίτην αὐτῆς. δηλονότι τὸν ἐφάρμοστον. ἥν τινα. ἤγουν τὴν πόλιν, λέλογχε τουτέστιν εἰς κλῆρον ἔλαβεν ἡ θέμις. αὐτὶ τοῦ ἡ δίκη. καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἡ τὰς πόλεις σώζουσα καὶ κατὰ πολυτιμία εὐνομία. ἔπεται γὰρ τῇ δίκῃ, τὸ καλῶς τοῖς νόμοις χρῆσθαι. θάλλει δὲ αὐτὴ ἡ ὀποῦς. ἤγουν λαμπρά ἐστιν ἐπ' ἀρεταῖς. τουτέστιν ἐπ' ἀριστείαις ἐπ' ἀνδραγαθίαις. ἐπίσης τε ἐν τῇ κασταλίᾳ. ἤγουν, ἐν τῇ πυθῶνι, καὶ πλησίον τοῦ ῥεύματος τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἀλφειοῦ. ἤτοι καὶ ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ. ὅθεν. ἤγουν ἀπὸ τῆς κασταλίας καὶ τοῦ ἀλφειοῦ,

ἀμηχανόν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄμοιρος γεγονώς, οὐκ ἀποτυχών, ἐν τέτρασι μέλεσι παίδων ἀντὶ τοῦ ἐν μέλεσι τετράδων παίδων, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν τέτρασι παισὶν ἀπεθήκατο, ἀντὶ τοῦ ἐπέθηκεν ἐπαναστροφὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν ἔχθιστον. ἤγουν πάνυ μεμισημένην. καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν. ἀντὶ τοῦ ἄτιμον. ἤτοι ἀπαρρησίαστον. καὶ οἶμον ἤτοι ὁδὸν ἐπέθηκεν αὐτοῖς ἐπίκρυφον. τουτέστι λαθραίαν καὶ ἀποφεύγουσαν τὰς ὄψεις τῶν ἀστῶν. διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ἥττης. τῷ πατρὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἤγουν τῷ πάππῳ αὐτοῦ, ἐνέβαλε μένος. τουτέστιν ἰσχὺν τοῦ γήρως, ἀντίπαλον. ἀντὶ τοῦ ἐναντίαν. ἤγουν κατατρυχούμενον αὐτὸν ὑπὸ τοῦ γήρως, ἀνέρρωσε. Δέον εἰπεῖν τετράδων παίδων, τέτρασιν εἶπε πρὸς τὸ γυίοις. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, παῖς χθρὸς ἐργασίαις. Ἐπίκρυφον οἶμον. ἤγουν ἐν σκότῳ πορείαν. ὁ γὰρ νικηθεὶς ἀτίμως τὰ πρὸς τὸν οἶκον χωρεῖ διὰ τὴν ἧτταν, καὶ τοὺς ὁρῶντας αὐτὸν εἰς μυκτηρισμὸν ἄγει. διὰ τοῦτο ἐν νυκτὶ τὴν πορείαν ποιεῖται. Ἀντίπαλον. ἐναντίον. ὑπὸ γὰρ τοῦ γήρως καταβεβλημμένος, ὥσπερ ὑπὸ τῆς τοῦ παιδὸς νίκης ἰσχὺν ἔλαβε, καὶ τῆς τοῦ γήρως ἐπιλέλησται ἀσθενείας. Ἀΐδα τοι λάθεται ἄρμενα πράξαις ἀνήρ. εἰς κατασκευὴν τοῦ ἀνωτέρου τοῦτο γνωματεύεται. ἤγουν ὁ ἄνθρωπος ὁ παθὼν ἀρεστὰ τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ, ἤτοι ἐπιτυχήσας, τοῦ θανάτου ἐπιλανθάνεται. ἤγουν ἀνώτερος γίνεται τοῦ θανάτου. ἀνεπιστρόφως ἔχει αὐτοῦ τῇ εὐπραξίᾳ ἀναρρωννύμενος. βούλεται εἰπεῖν περὶ τῶν τοῦ ἀλκιμέδοντος προγόνων, ὅτι κάλλιστοι ἦσαν. λέγει οὖν. ὁ πράξας ἄρμενα καὶ ἁρμόδια ἑαυτῷ, λήθεται καὶ ἐπιλανθάνεται περὶ τοῦ ᾅδου ἐν τῷ ἀΐδα. ἀλλ' ἐμὲ χρὴ ἐπὶ τὸ πρέπον φράσαι, καὶ εἰπεῖν τὸν νῦν ἐπινίκιον καὶ ὕμνον τοῦ ἀλκιμέδοντος, τὸν ἄωτον καὶ τὸν καρπὸν τῶν χειρῶν. ἤτοι τὴν νίκην. ἐγείροντα τοῖς βλεψιάδαις μνημοσύνην καὶ ἐνθύμησιν αὐτῶν. τουτέστιν, εἰ καὶ οἱ βλεψιάδαι θανόντες οὐκ ἔρχονται εἰς μνήμην ἀνθρώπων ὁποῖοί τινες ἦσαν τὰς ἀρετάς, ἀλλ' ἐγὼ νῦν ἐγκωμιάζων τιμασθένην καὶ ἀλκιμέδοντα τοὺς αὐτῶν ἀπογόνους, δείξω πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν αὐτῶν ἀρετήν. καὶ ὅτι ἡ τούτων εὐδαιμονία, καὶ πρὸς τοὺς ἀπογόνους ἀφίκετο. οὓς οὐκ εἰκὸς γενέσθαι τοιούτους, μὴ προϋπαρχόντων αὐτοῖς καλλίστων ἐκ προγόνων παραδειγμάτων. Ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν. ἀλλ' ἐμὲ χρὴ ἀνιστῶντα τὴν μνήμην τοῖς βλεψιάδαις τῇ φυλῇ τοῦ ἀλκιμέδοντος, φράσαι αὐτοῖς ἐπινίκιον ὕμνον. ἄωτον τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἤγουν καρπὸν ὃν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἤνεγκαν. οἷς, ἤγουν τοῖς βλεψιάδαις, ἕκτος ἤδη στέφανος περίκειται, ἀπ' ἀγώνων φυλλοφόρων. ἤγουν στεφανηφόρων. ἀντὶ τοῦ στεφάνων αἰτίων. ἔστι δὲ καὶ τοῖς ἀποθανοῦσι μέρος τι, ὃ πραττόμενον πρὸς αὐτούς, κατὰ νόμους ἂν πράττοιτο. ἤγουν οὐ μόνον πρὸς τοὺς ζῶντας ἐστί τινα κατὰ νόμους ἀποδιδόμενα. ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀποθανόντας ἔστι μέρος ὃ πραττόμενον, κατὰ νόμους ἂν πράττοιτο. τὸ τῶν ἐγκωμίων λέγει. ὃ ἐν τοῖς ἑξῆς σαφέστερον δηλοῖ, ἐπάγει γάρ. οὐ κατακρύπτει δὲ ἡ κόνις, ἤγουν ἡ γῆ ὁ τάφος, τὴν ἀγαθὴν ἀρετὴν τῶν συγγενῶν, ὥστε μὴ ἀναφέρειν δηλονότι καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐν τῷ τάφῳ. Τὸ ἕκτος στέφανος περίκειται λέγει, ἐπειδὴ τιμασθένης καὶ ἀλκιμέδων, ἔκγονοι ἀπὸ βλεψιαδῶν ἦσαν. ὥστε ὁ τούτων στέφανος βλεψιάδαις περιετίθη. τὸ δὲ ἔστι θανόντεσσι, τοῦτο λέγει. ἢ ὅτι καὶ τοῖς προγόνοις ἡ τῶν παίδων εὐφημία καθίσταται, ἢ ὅτι οἱ τοὺς παῖδας ἐγκωμιάζοντες, καὶ τῶν προγόνων εἰς μνείαν ἔρχονται. ὡς ὁ ἐγκωμιαστικὸς ἀναγκάζει νόμος. Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις. ἐπειδὴ ὁ ἑρμῆς ἄγγελος τῶν θεῶν ἐστι καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ καὶ γῇ καὶ πρὸς τὸν ᾅδην ψυ-

τέρα λέγει τῆς ὕβρεως λέγων. Τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν. Κόρος λέγεται κυρίως ἐπὶ τοῦ
στομάχου· ὅταν ἐμπλησθῇ βρωμάτων. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλης περιουσίας
ἀπολαυόντων. ἢ τιμῆς, ἢ ἑτέρου τοιούτου. καθὸ λέγεται ἐν ἰαύθα ὕβρις δὲ ἡ ἀδικία
καὶ ἀλαζονεία καὶ ἔπαρσις κατὰ τῶν ὑποδεεστέρων. ἣν ἡ εὐνομία καὶ ἡ δίκη καὶ ἡ εἰρήνη ἀποστρέ
φεται καὶ διώκει. Τὸ συγγενὲς ἦθος. τὸ ἔμφυτον. ὥς τι καὶ κορίνθιοι ἀγαθοὶ ἐκ φύσεως
ὄντες, οὐκ ἄν ποτε μεταβληθεῖεν. Ἀλήτης ἀνήρ τις, ἡγήσατο ἡρακλειδῶν τῆς πρὸς
πελοπόννησον ἐπανόδου. κατοικήσαντες οὖν κορίνθῳ ἀπ' αὐτοῦ οἱ κορίνθιοι καλοῦν
ται. Ἔχω καλά τι φράσαι. ἔχω καλά τι εἰπεῖν ἐπὶ τῇ κορίνθῳ. τόλμα τέ μοι εὐθεῖα
τουτέστι καὶ προθυμία εὐθεῖα ἀντὶ τοῦ δικαία τὴν γλῶσσαν μου παρορμᾷ εἰς τὸ λέγειν.
ἄμαχον δέ. ἤγουν ἀμήχανον. ἀδύνατον. κρύψαι. ἤτοι σβέσαι, ἐᾶσαι, τὸ συγγεγενημέ
νον ἡμᾶς φυσικὸν ἦθος. ὑμῖν δὲ ὦ παῖδες ἀντὶ τοῦ ἀπόγονοι τοῦ ἀλήτου. τουτέστιν ὦ κο
ρίνθιοι. πολλάκις μὲν παρέχον αἱ ὧραι αἱ πολυειδεῖς αὖθι προπίνδουσι, λαμπρότητα
νικηφόρον. ἀντὶ τοῦ νικητικήν. δι' ἐξόχου ἀνδραγαθιῶν ὑπερελθόντων, ἤγουν νικησάντων ἐν ἱε
ροῖς ἤτοι θείοις ἀγῶσιν. Αἰτιῶνταί τινες, ἀσυνέτως τὸν πίνδαρον διότι ὑπερελθόντων
εἶπε, δέον ὑπερελθοῦσιν εἰπεῖν πρὸς τὸ ὑμῖν. νόει δ' ὅτι τὸ ὤπασαν δοτικῇ συντάσσεται.
τὸ δὲ ὑπερελθόντων, οὐ πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ ὤπασαν ἐστίν. ἀλλ' ἐπειδὴ αἰτία ἐστὶ τὸ νική
φορον ἀγλαΐαν, σχηματίζομεν δὲ τὰς αἰτίας καὶ πρὸς τὴν ὄπισθεν σύνταξιν, εἰ δοτικὴ
ἢ αἰτιατική ἐστι, καὶ πρὸς γενικήν. διὰ τοῦτο καὶ νῦν οὐ πρὸς τὸ ὑμῖν, ἀλλ' ὡς αἰτία πρὸς γε
νικὴν ἀπεδόθη. ὥσπερ ἐστὶ τοῦτο· πολλῶν πειραθῆναι συνέβη μοι ἁμαρτωλοῦ ὄντος.
Τὸ ὧραι πολυάνθεμοι, καὶ πρὸς τὸ ὤπασαν ἐκληπτέον. παρέχουσι δὲ αἱ ὧραι τὰς νίκας
διὰ τὸ τὰς πανηγύρεις κατὰ περίοδον φέρειν. ἐν αἷς ἀγῶνες καὶ νῖκαι γίνονται. πολλὰς
δὲ ἀρχαῖα σοφίσματα ἐν τοῖς κορινθίοις ἔβαλον, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔαρι καὶ θέρει, καὶ
τοῖς ἄλλοις καιροῖς ἐμηχανήσαντο τὰ πρόσφορα. δέον δὲ εἰπεῖν σοφίσματα ἔβαλλον
κατ' ἀρχάς, ἀρχαῖα εἶπε πρὸς τὸ σοφίσματα. Ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον. τοῦ εὑρόν
τος ἐστὶ δηλονότι. εἰ γὰρ καί τινες τοῖς εὑρεθεῖσι παρὰ κορινθίων ἐπιδεδωκότες ἐξέλαμ
ψαν, ἀλλ' οἱ κατ' ἀρχὰς εὑρόντες αὐτὰ κορίνθιοι, κρείττους εἰσὶν αὐτῶν τῷ εὑρεῖν. Βοη
λάτην καλεῖ τὸν διθύραμβον. ἢ διότι τῷ κατορθώσαντι αὐτὸν βοῦς ἐδίδοτο ἆθλον, ἢ
διότι ἐλαύνετό τε καὶ ἐπλεῖτο. ὁ δὲ διθύραμβος, χορὸς ἦν κυκλικὸς πρὸς τὸν διόνυσον.
ἐλέγετο δὲ διθύραμβος, ἀπὸ τοῦ διονύσου τοῦ ἐκ δύο θυρῶν ἐξελθόντος, ἔκ τε τῆς μη
τρὸς αὐτοῦ γαστρός, καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ διός. εὗρον δὲ οἱ κορίνθιοι πρῶτον τοῦτον ἐν ταῖς
διονυσιακαῖς, ὥσπερ καὶ τὸ μέτρον τοῦ ἱππικοῦ τροχοῦ. τουτέστι, τοῦ ἅρματος. ὁ πρῶ
τον δεῖ γίνεσθαι. ὃν ἱππείαν ἔντεα καλεῖ, καὶ τὰ ἐπὶ τῶν νεῶν διπλᾶ ἀετώματα.
Πολλὰ δ' ἐν καρδίαις. πολλάκις δὲ ἔβαλον ὑμῖν αἱ ὧραι ἐν καρδίαις ἀνδρῶν. τουτέ
στι πολλάκις δὲ ἔβαλλον αἱ ὧραι ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ὑμετέρων, σοφίσματα ἀρχαῖα.
ἤγουν ἀθηναίας τεχνῶν πρῶτον εὑρημένας. οὔπω πρότερον εὑρημένας. ἅπαν δ' εὑρόν
τος ἔργον. τουτέστιν, ἅπασα δ' ἐργασία τεχνική, τοῦ εὑρόντος αὐτὴν τὴν ἀρχήν, ἤτοι τοῦ
ἐφευρόντος ἐστίν. αἱ χάριτες τοῦ διονύσου. ἤγουν, αἱ ἑορταὶ αἱ τὸ ἐπαγωγὸν ἔχουσαι.
αἱ παρὰ τοῖς κορινθίοις ὑμῖν τελούμεναι δηλονότι, σὺν ὕμνῳ διθυράμβῳ βοηλάτῃ του
τέστι, χάριν θεοῦ ἀδόμεναι, πόθεν ἀνεφάνησαν ἢ παρ' ὑμῶν δηλονότι ἐξέφαναν, ἤγουν ἐλαμ

Πολλὰ δ᾽ ἀνθρώποις. πολλὰ δὲ ἔπεσεν ἀντὶ τοῦ ἐποίησε· τοῖς ἀνθρώποις παρὰ προσδοκίαν. ἔμπαλιν δὴ τέρψεως, ἤγουν κατὰ τὸ ἐναντίον τῆς παρούσης αὐτοῖς τέρψεως. οἱ δὲ ἀλγειναῖς παραχαῖς ἀντικύρσαντες, ἀντὶ τοῦ ἐγκύρσαντες. ἤτοι ἐντυχόντες ἐν μικρῷ χρόνῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν βραχεῖ, ἐς πολὺ ἀγαθὸν ἀπὸ πήματος, ἤτοι ἀπὸ κακοπαθείας ἀπὸ βλάβης, παρὰ μεῖψαν ἀντὶ τοῦ μετήμειψαν ἤτοι μετήλλαξαν.

Υἱὲ φιλάνορος. ὦ υἱὲ τοῦ φιλάνορος ἐργότελες. οὕτως δὴ καὶ ἡ σὴ τιμὴ τῆς ταχυτῆτος τῶν σῶν ποδῶν, ἄδοξος ἂν κατεφυλλορρόησεν, ἤγουν κατεμαράνθη παρὰ τῇ οἰκίᾳ τῇ συγγόνῳ. ἀντὶ τοῦ συγγοικῇ καθὰ ἀλέκτωρ ἔνδον ἐν τῷ οἴκῳ τὰς μάχας ποιούμενος. ἀφανὴς ἐστὶ δηλονότι, εἰ μὴ ἡ μάχη ἡ ἀντιάνειρα. τουτέστιν ἡ δὲ ἐναντία στάσις τῶν ἀνδρῶν γινομένη, ἐστέρησέ σε τῆς πατρίδος τῆς σῆς τῆς κνωσίας, ἀντὶ τοῦ τῆς κνωσσοῦ. τὸ κτητικὸν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ. Νῦν δ᾽ ὀλυμπίᾳ. νῦν δὲ ὦ ἐργότελες τούτου γενομένου, ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος, ἤγουν νικήσας, καὶ δὶς ἐν πυθῶνι νικήσας καὶ ἐν τῷ ἰσθμῷ, τὰ θερμὰ λουτρὰ τῶν νυμφῶν τὰ ἐν τῇ ἱμέρᾳ τῇ πόλει βαστάζεις. ἤγουν ὑψοῖς, μεγαλύνεις. ὁμιλῶν τουτέστιν οἰκῶν ἀναστρεφόμενος παρ᾽ αὐτῇ, τῇ ἱμέρᾳ δηλονότι, ὡς τοῦ εἰ ἀναστρέφου παρὰ τῇ οἰκείᾳ γῇ, ἤγουν τῇ πατρίδι σου τῇ κνωσσῷ. Ὅτι ἡρακλῆς λαβὼν τὰς γηρυόνου βοῦς ἐπανήει ἐν σικελίᾳ, αὐτῷ θερμὰ ὕδατα ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναι ἀθηνᾶ παρεσκεύασεν. ἵνα λουτροῖς αὐτοῖς χρήσαιτο μετὰ τὸν κάματον τῆς ὁδοῦ. λέγει οὖν τὸ θερμὰ λουτρὰ νυμφῶν, ἤτοι τὴν ἱμέραν ἀπὸ μέρους.

Σχόλια εἰς τὸ τρισκαιδέκατον, τῶν ὀλυμπίων εἶδος.

Τρισολυμπιονίκην λέγει τὸν τοῦ ξενοφῶντος οἶκον, ἐπειδὴ αὐτῷ μὲν τῷ ξενοφῶντι δύο ὀλυμπιακαὶ νῖκαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένοντο, πεντάθλου καὶ σταδίου. κατὰ τὴν οθʹ, ὀλυμπιάδα νικήσαντι. τῷ πατρὶ δὲ θεσσαλῷ, μία πρόσθεν. Ἡ κόρινθος, ἐν τῇ λειμῶνι τοῦ ἰσθμοῦ. ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς πελοποννήσου κειμένη, εἰκότως προπύλαιον τοῦ ἐν τῷ ἰσθμῷ τιμωμένου ποσειδῶνος, τῷ πινδάρῳ καλεῖται. Τρισολυμπιονίκαν, τὸν οἶκον ἐπαινῶν τοῦ ξενοφῶντος λέγει. τὸν τρὶς ἐν ὀλυμπίᾳ νενικηκότα. τὸν πρᾶον τοῖς πολίταις. τοῖς ξένοις δὲ θεράποντα. ἀντὶ τοῦ θεραπευτήν, γνώσομαι. ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνάμνησιν ἀνάξω τὴν κόρινθον, τὴν πατρίδα τοῦ ξενοφῶντος τὴν μακαρίαν. τὸ πρόθυρον τῆς πελοποννήσου δηλονότι. τὸ λαμπροὺς ἔχον νέους. τὸ τοῦ ἰσθμίου ποσειδῶνος. τουτέστιν ὃ ὁ ποσειδῶν ὁ ἐν τῷ ἰσθμῷ τιμώμενος ἔχει καταγωγήτριον δηλονότι. ἐν τᾷδε γάρ, ἤγουν ἐνταῦθα τῇ κορίνθῳ οἰκεῖ ἡ εὐνομία. ἤγουν ἡ κατὰ νόμους καλῶς ἐν διαιτωμένη διοίκησις. καὶ αἱ κασίγνηται, ἤτοι αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς τῆς εὐνομίας δηλονότι. ἡ δίκη ἡ ἀσφαλὴς ἀντὶ τοῦ ἡ ἀσφαλείας ποιητική. τὸ βάθρον ἤγουν ἡ ἀσφάλεια τῶν πόλεων. καὶ εἰρήνη ὁμότροπος. τουτέστιν, ἡ τὴν αὐτὴν αὐτῇ γνώμην ἔχουσα. ταμίαι οὖσαι ἤγουν παροχαὶ πλούτου τοῖς ἀνθρώποις. αἱ χρυσαῖ λέγω ἀντὶ τοῦ αἱ κάλλισται θυγατέρες τῆς θέμιδος τῆς εὐβούλου. τουτέστι τῆς δίκαια βουλευομένης. Ἐθέλοντι δὲ ἀλέξειν. ἤγουν ἀποσοβεῖν διώκειν τὴν ὕβριν τὴν τοῦ κόρου θυγατέρα δηλονότι. τὴν μητέρα τῶν θρασέων ἤτοι τῶν ἐπηρμένων λόγων. Ὕβριν κόρου. ὕβριν λέγει τὴν ἀδικίαν, καὶ πλεονεξίαν, αἳ πλῆθος πολέμων καὶ σφαγῶν καὶ φόνων καὶ παντοίων κακῶν παρασκευάζουσι γίνεσθαι. καὶ πάντων τούτων τοῖς αὐτὰς ἐργαζομένοις αἴτιαι. ὅμηρος δὲ τὸν κόρον πα

Ἀρχαῖς δὲ προτέραις· ἑπόμεναι δὲ ἀκολουθοῦντες ταῖς προτέραις ἀρχαῖς. ἤγουν τῇ πα-
λαιᾷ συνηθείᾳ, πρὸς γὰρ τὸν νικηφόρον τότε ὁ Ζεὺς ὑμνεῖτο, κελαδήσομεν καὶ ὑμνήσομεν τὴν
βροντὴν τοῦ ὀρσικτύπου Διὸς καὶ τὸ πυρπάλαμον βέλος. τὸν αἴθωνα καὶ τὸν καυστικὸν κεραυ-
νόν. τὸν ἀραρότα καὶ ἡρμοσμένον ἐν ἅπαντι κράτει. ἤγουν, ᾧ Ζεὺς χρῆται εἰς ἅπασαν χρείαν.
κελαδήσομεν χάριν καὶ ὕμνον, ἐπωνυμίαν τῆς ἀγερώχου νίκης. ὁ γὰρ ἐπινίκιος τῆς νίκης ἐ-
πώνυμος. ὥσπερ δὲ φαμὲν ὑμνεῖν ὕμνον, οὕτω καὶ τὸ κελαδησόμεθα χάριν. τὸ γὰρ περὶ τὸν
Δία κελάδημα, χάρις καὶ ὕμνος ἐστίν. οἱ δὲ τὸ εἰς πρὸς τὸ χάριν λαμβάνοντες ἔξωθεν, ἀ-
γνοοῦντες λέγουσιν. Ἀρχαῖς δὲ προτέραις. ἀντὶ τοῦ ταῖς τάξεσι δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς πα-
λαιᾶς ἀκολουθοῦντες καὶ νῦν ἡμεῖς, εἰς χάριν ἐπωνυμίαν ἀντὶ τοῦ περιώνυμον, ἤτοι περίφη-
μον μεγάλην, τῆς νίκης τῆς ἀγερώχου, τουτέστι τῆς μετ' ἀρετῆς τῆς ἐξόχου, ὑμνήσομεν
τὴν βροντὴν τοῦ Διὸς τοῦ κινοῦντος τοὺς κτύπους τῆς βροντῆς καὶ τὸ βέλος τὸ πυρπάλαμον.
ἤγουν τὸ πῦρ προτεῖνον, τουτέστι τὸ πυρῶδες. λέγω τὸν κεραυνὸν τὸν καυστικόν, τὸν ἀρη-
ρότα. ἤγουν τὸν ἁρμόζοντα τὸν ἐπαρκοῦντα ἐν ἅπαντι τῷ κράτει αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ ἐν
πάσῃ χρείᾳ τοῦ κράτους αὐτοῦ. ἡ μολπὴ δὲ τῶν μελῶν ἀντὶ τοῦ, τῶν ποιημάτων τῶν ἐγκω-
μίων, ἤγουν τῶν αὐλῶν ᾀδομένων. χλιδῶσαι, ἤγουν τρυφῶσαι. ἁβρὰ ἀντιάσει. τουτέστιν
ἀπαντήσει ταῖς ἀκοαῖς δηλονότι. ἅτινα τουτέστι τὰ μέλη τὰ ἐγκώμια, διὰ χρόνου μὲν
ἐφάνησαν παρὰ τῇ Δίρκῃ τῇ εὐκλεεῖ, ἀντὶ τοῦ τῇ εὐκλεεῖ κατὰ συγκοπήν. ὡς ἐν ἄλλοις εὐ-
κλέα λέγει μορφάν, ἀντὶ τοῦ εὐκλεᾶ, τουτέστι παρὰ ταῖς Θήβαις. τὸν ποταμὸν γὰρ εἰπὼν
τὸν παρὰ ταῖς Θήβαις, τὰς Θήβας ἐδήλωσεν. Εἰκότως εἶπε τὸ ἀλόχου. ἵνα δείξῃ οἰκεῖ-
ον αὐτοῦ παῖδα. λέγει δὲ ὅτι εἰ καὶ μὴ νῦν, ὅτε ἐνίκησας, τὸν ὕμνον σοι ἔγραψα, ὅμως νῦν ἀ-
ποδίδωμι, μεγίστην εὐφροσύνην παρέχουσι καὶ τοιαύτην οἵαν παῖς παρέχει πατρὶ εἰς
γῆρας αὐτῷ γεγονώς, ἐκ τῆς ἰδίας ἀλόχου. ἔστι δὲ ἡ ἀπόδοσις τῆς παραβολῆς εἰς τὸ
καὶ ὅταν, εἰ καὶ δοκεῖ ἀναρμόστως ἀποδοθῆναι. δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν. ὥσπερ ὁ ἐπίγονος παῖς
ποθεινὸς τῷ πατρί, οὕτω καὶ τὸ ὕστερον δοθὲν τινὶ ἐγκώμιον πρέπον ποιῆσαι. ὁ δὲ ἄλ-
λως ἐξήνεγκεν. εὕροις δ' ἂν καὶ παρὰ λογοποιοῖς πολλὰ τοιαῦτα. Ἀλλ' ὥτε παῖς.
ἀλλ' οὕτως ἐφάνη τέρψιν ἔχοντα δηλονότι πρὸς τὸν νενικηκότα, καθὰ παῖς ποθεινὸς
ἀπὸ γυναικὸς γνησίας, τῷ πατρὶ φαίνεται, φανεὶς αὐτῷ ἤδη εἰς τὸ γῆρας ἀφιγμέ-
νῳ. καθὰ πολὺ δὲ θερμαίνει. ἤγουν ἐξάπτει διεγείρει τὸν λογισμὸν αὐτοῦ πρὸς φιλοφρο-
σύνην. ἐπεὶ ὡς πλοῦτος ὁ λαχὼν ἤγουν ὁ κληρωσάμενος, ὁ εἰς κλῆρον λαβὼν ποι-
μένα ἀντὶ τοῦ δεσπότην ἐπείσακτον, ἀλλότριον, καθὰ πολὺ μεμισημένον ἐστὶ τῷ ἀποθνή-
σκοντι. ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ ὥσπερ καθὰ πολὺ μεμισημένον ἐστὶ τῷ ἀποθνήσκοντι τὸ εἰς κλῆ-
ρον λαβεῖν τὸν πλοῦτον αὐτοῦ δεσπότην ἐπείσακτον, ἀλλότριον, οὕτως ὦ Ἁγησίδαμε
καὶ ὅταν ἀνὴρ καλὰ ἔργα πράξας, εἰς τὸν σταθμὸν, ἤγουν εἰς τὸν τόπον τοῦ ᾅδου. τουτέστιν
εἰς τὸν ᾅδην ἀφίκηται χωρὶς ᾠδῆς ἤτοι ἐγκωμίων, μάταια κοπιάσας, βραχεῖάν τινα
τέρψιν παρέσχε τῷ αἰῶνι. ἀντὶ τοῦ οὐδεμίαν. Τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα, ἀντὶ τοῦ ἡδύφω-
νος ἀναπάσσει. τουτέστιν ἀναπάσσει ἐνστάζει. χάριν ἀντὶ τοῦ μέλος χαρίεν. ἤγουν τὸ ἐπα-
γωγὸν ἔχον καὶ τερπνὸς αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν. ἔχουσι δέ σοι ἀντὶ τοῦ φέρουσι παρέ-
χουσιν αἱ Πιερίδες ἤτοι αἱ μοῦσαι αἱ θυγατέρες τοῦ Διός, κλέος εὐρύ, ἤγουν τὸ πολύ-
τοπον παραπεμπόμενον. ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος ἤγουν συνεργῶν συλλαμβανόμε-
νος αὐταῖς ταῖς μούσαις δηλονότι σὺν σπουδῇ, ἀμφέπεσον. ἀντὶ τοῦ περιπτύσσομαι

Ταύτᾳ δ' ἐν πρωτογόνῳ. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ τῇ πρωτογόνῳ. ἤγουν τῇ πρώτῃ θεσμοθετηθεί-
σῃ, τουτέστι τῇ ἐν πρώτῃ καταβολῇ τῶν ὀλυμπίων, παρέστησαν μέν. ἤγουν παραγενόμε-
ναι ἔστησαν πλησίον αἱ μοῖραι. πάρεστι καὶ ὁ χρόνος ὁ μόνος τὴν ἀλήθειαν ἀποδεικνύ-
ων φανερῶς. τὸ δὲ σαφὲς ἔμπροσθεν χωρῶν ἐφανέρωσεν. ἀντὶ τοῦ φανερᾷ. δηλοῖ. ταῦτα
δέ φησι διὰ τὴν παρακολουθήσασαν τῷ ἀγῶνι εὐδαιμονίαν, καὶ τοῦ κλέους βεβαίωσιν.
Τὰς μοίρας, εἶπε καὶ τὸν χρόνον, παραστῆναι τότε τῇ πανηγύρει, ἵνα εὐδαίμων εἴη καὶ μη-
δέποτε παύσαιτο. Τὸ δὲ σαφανές. τοῦ σαφανὲς ἐστὶ μεθερμηνευτικὸν τὸ ὅπα. τὸ δὲ ἀ-
κρόθινα πρὸς τὸ ἔθυον συναπτέον. ἢν ἡ τὸ διελὼν πρὸς τὴν τοῦ πολέμου δόσιν. Ὅπα
ταὶ πολέμου δὲ δόσιν. ὁπηνίκα δὲ τὴν δωρεὰν τοῦ πολέμου ὁ ἡρακλῆς δηλονότι δια-
χωρίσας, τὰ ἀκρόθινα ἤγουν τὰ ἐξαίρετα ἔθυε. καὶ εὐθὺς τὴν πενταετηρίδα ἑορτήν. ἤ-
γουν τὴν διὰ πέντε ἐτῶν τελουμένην, κατέστησεν. ἤτοι ἔταξεν. τελεῖσθαι ἐποίησεν ἐν
ὀλυμπιάδι πρώτᾳ. τουτέστιν, ἐν τῇ πρώτῃ ἑορτῇ. κατὰ ἐν ταῖς πρώταις δηλονότι νικη-
φορίαις. τίς δὴ ἐκληρώσατο στέφανον ποταίνιον. ἤγουν πρόσφατον. ἐναγώνιον. χερσὶν
ἀντὶ τοῦ ἔργοις χειρῶν. τουτέστι διὰ πυγμῆς. ἢ δυσκλίσεως. ἢ τοιούτου τινός. καὶ ποσὶν
ἀντὶ τοῦ ἔργοις ποδῶν. ἤτοι διὰ δρόμων, καὶ ἅρμασιν, ἤγουν δι' ἁρμάτων ἀντὶ τοῦ δι'
ἱππηλασίας, ἐν δόξῃ θέμενος ἑαυτὸν δηλονότι. καθελὼν ἀντὶ τοῦ ἑλὼν ἤτοι λαβὼν καύ-
χημα ἔργῳ, τουτέστι δι' οἰκείας νίκης. δι' οἰκείων, ἀνδραγάθημα τοῦ. Ἐν δόξᾳ θέμενος. θέ-
μενος ἑαυτὸν δηλονότι ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ, καθελὼν καὶ καταβαλὼν τὸ εὖχος τοῦ ἀνταγωνιστοῦ.
ἤτοι τὸν ἀνταγωνιστὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐάσας νικῆσαι τι αὐτὸν καὶ καυχήσασθαι. Στάδιον μὲν
τὸ στάδιον μὲν τὸ κατ' εὐθεῖαν εἰς μῆκος τεταμένον, διὰ τῶν ποδῶν τρέχων ὁ οἰωνός, ὁ υἱὸς
τοῦ λικυμνίου, ἠρίστευσεν. ἤγουν, ἠνδραγάθησεν. ἄριστος ἐφάνη. ἦλθε δὲ μιδέαθεν. ἤτοι ἀπὸ
τῆς μιδέας, πόλις δὲ αὕτη τοῦ ἄργους, στρατὸν ἐλαύνων τουτέστιν ἄγων ἐπαγόμενον ἔχων.
ὁ δὲ ἔχεμος ἠρίστευσεν ἐν πάλῃ δοξάζων τὴν τέγεαν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα. ἐστὶ δὲ ἡ τέ-
γεα, πόλις ἀρκαδική. ὁ δόρυκλος δὲ ἔφερεν ἀντὶ τοῦ ἤρατο, τὸ τέλος ἤγουν τὸ κρά-
τος τῆς πυγμῆς. τουτέστι τὴν ἐν τῇ πυγμῇ νίκην. οἰκῶν πόλιν τὴν τίρυνθα. ἐν ἵπποις
δὲ τετράσιν ὁ σῆμος ὁ ἀπὸ μαντινέας, νικήσας δηλονότι. ἀείδετο ἤγουν ἀνεκηρύττετο.
ὁ φράστωρ δέ, δι' ἄκοντος ἔλασεν. ἤγουν ἀφῆκεν, ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν σκοπόν. τουτέστιν
εὔστοχος ἠκόντισεν. ὁ ἐνικεὺς δὲ τὴν χεῖρα κυκλώσας, ἤγουν κατὰ κύκλον στρέψας, ἔ-
δικε, τουτέστιν ἔβαλλε διὰ πέτρας. ἤτοι ἐδίσκευσεν εἰς μῆκος ὑπὲρ ἅπαντας τοὺς ἀν-
ταγωνιστὰς δηλονότι. καὶ τῇ συμμαχίᾳ ἀντὶ τοῦ, τῷ πλήθει τῶν συναγωνιστῶν, παραίθυξε
τουτέστιν ἐκίνησε θόρυβον μέγαν. Μὴ λάβῃς εἰς τὸ μῆκος ἔξωθεν εἰς. ἀλλ' οὕτω λέ-
γε. ὁ ἐνικεὺς δὲ κυκλώσας τὴν χεῖρα ἐν πέτρῳ. ἔδικε καὶ ἔρριψε μῆκος. ἤγουν ἡ τοῦ
πέτρου ῥῖψις πολλοῦ μήκους ἐγένετο ὑπὲρ ἅπαντας καὶ ἐπέκεινα πάντων. ὥσπερ
δὲ φαμὲν ὑβρίζουσι ὕβριν, οὕτω καὶ ἔδικε μῆκος. ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἔρριψε ῥῖψιν. Ἐν δ'
ἕσπερον ἔφλεξεν. ἐν τούτοις δὲ ἤγουν, ἐν ᾧ χρόνῳ ταῦτα ἐγίνετο, ἔφλεξεν ἤτοι ἀνέλαμ-
ψε τὸ ἐπίρατον φῶς τῆς σελήνης τῆς εὐοφθάλμου. ἕσπερον, ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ
τοῦ κατὰ τὴν ἑσπέραν. τουτέστιν οὔσης δὲ πανσελήνου ταῦτα ἐτελεῖτο. ἀείδετο δὲ ἀντὶ
τοῦ περιηχεῖτο τοῖς ὕμνοις πᾶς ὁ ναός, κατὰ τὸν τρόπον, ἀντὶ τοῦ τὸν νόμον τὸν ἐγκωμι-
αστικόν. ἐν θαλίαις, ἤγουν εὐωχίαις ἡδείαις. ὡς δηλονότι εὐωχουμένων καὶ εὐφημούντων.

λοντας ἀπεῖναι λοχήσας καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς λόχμαις τῶν κλεωνῶν, τούτους ἀπέκτει
νε. μονωθέντος οὖν αὐγείου, πρῶτον μὲν τὴν πόλιν αὐτοῦ πορθεῖ. ἔπειτα καὶ αὐτὸν
ἀναιρεῖ. Ὡς πράσσοιτο. τὸ ὡς. ἀντὶ τοῦ ἐπεί, ἵν᾽ ᾖ τὸ πράσσοιτο ἀντὶ τοῦ ἔπρας
σεν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἵνα. ἵν᾽ ᾖ πρὸς τὸν μέλλοντα. τὸ δὲ ὑπέρβιον, πρὸς τὸν αὐγείαν συνα
πτέον. Λόχμαισι δέ. ὁ δέ, ἀντὶ τοῦ γάρ. ἤγουν συνδένδροις γὰρ τόποις ὑποκάτω τῶν
κλεωνῶν. πόλις δὲ τοῦ ἄργους αἱ κλεωναί, ἐφόνευσε καὶ ἐκείνους ὁ ἡρακλῆς, τουτέστι τὸν
κτέατον καὶ τὸν εὔρυτον. ἐφ᾽ ὁδῷ. ἤγουν ἐν ἕδρᾳ. δαμάσας, καὶ ἐπιτηρήσας, διότι
πρότερον αὐτοὶ οἱ μολίονες οἱ ὑπερφίαλοι, ἤγουν οἱ ὑπερβολικῶς ὑπερήφανοι, στρατὸν
τιρύνθιον ἤτοι ἀργεῖον καθήμενον ἐν ταῖς κοιλάσι τῆς ἤλιδος ἐπόρθησαν ἀντὶ τοῦ ἔφθειραν.
Καὶ μὰν ξεναπάτας. καὶ μὴν ὁ βασιλεὺς τῶν ἐπειῶν, ἤτοι τῶν ἠλείων, ἤγουν ὁ αὐγείας ὁ ξε
ναπάτας. τουτέστιν ὁ τοὺς φίλους ἀπατῶν. τοῦτο δέ φησι, διὰ τὴν τοῦ μισθοῦ ἀγνωμοσύ
νην αὐτοῦ. ὄπιθεν, ἤγουν ὕστερον μετὰ ταῦτα, οὐκ ἐπὶ πολὺν χρόνον, εἶδε τὴν πατρίδα
τὴν ἑαυτοῦ πόλιν τὴν πολυκτέανον. ἤτοι τὴν πολυκτήμονα τὴν πολυθρέμμονα. ὑπὸ στερεοῦ
τοῦ πυρός, ἰσχυροῦ δραστηρίου, καὶ ὑπὸ πληγῶν σιδήρου καθίζουσαν ἀντὶ τοῦ καθιδρυομένην ε
ἰς βαθὺ ῥεῦμα βλάβης. νεῖκος δέ. ὁ δέ, ἀντὶ τοῦ γάρ. ἤγουν τὴν φιλονεικίαν γὰρ τὴν πρὸς
τοὺς ἐπικρατεστέρους κινηθεῖσαν, ἀποθέσθαι ἀντὶ τοῦ ἐκφυγεῖν, ἐπιτεθειμένην δηλονό
τι καὶ βλάπτουσαν, ἡ ἀπόθεσις γὰρ ἐπὶ βάρους λέγεται. ἄπορον, ἤγουν ἀμήχανον ἀδύ
νατον. καὶ ἐκεῖνος ἤγουν ὁ αὐγείας δι᾽ ἀβουλίαν, τουτέστι μωρίαν, ὕστατος. ἤγουν τελευ
ταῖον περὶ τὸ τέλος τῆς ἁλώσεως, τουτέστι τῆς πορθήσεως τῆς ἑαυτοῦ πόλεως, συναντήσας
ἤγουν συγκρούσας τῷ ἡρακλεῖ δηλονότι, θάνατον χαλεπὸν οὐκ ἐξέφυγεν. Ἀποθέσθ᾽ ἄ
πορον. ἀμήχανον. διὸ καὶ αὐγείας οὐχ οἷός τε ἦν τὴν ἡρακλέους μάχην ἀποφυγεῖν καὶ μὴ
ὑπὸ τούτου τιμωρεῖσθαι. Ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν πίσᾳ. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ διὸς ὁ ἰσχυρός. ἤγουν ὁ ἡρακλῆς
ἐν τῇ πίσῃ ἔλσαις, τουτέστι συναγαγών, κατασχὼν ὅλον τε τὸν στρατὸν καὶ πᾶσαν τὴν λεί
αν. ἤγουν τὴν λαφυραγωγίαν, ἐσταθμᾶτο ἀντὶ τοῦ κατεμέτρα χάριν τοῦ πατρὸς ἑαυτοῦ τοῦ μεγί
στου. ἤγουν τοῦ διός, ναὸν ἄλσος ζάθεον. ἀντὶ τοῦ τόπον εἰς κατασκευὴν ναοῦ κατὰ πολὺ θείου.
περιπάξαις δέ, ἤγουν περιορίσας περικυκλώσας τὴν ἄλτιν μὲν τουτέστι τὸ ἱερόν, οὗτος ὁ ἡρα
κλῆς ἐν καθαρῷ τόπῳ δηλονότι, διέκρινεν ἤτοι διεχώρησε. τὸ δὲ κύκλῳ τῆς ἄλτιος
πέδον ἤγουν χωρίον, ἐποίησε δείπνου κατάλυσιν, ἤγουν καταγωγὴν ἀνάπαυσιν. τιμή
σας τὸν πόρον τοῦ ἀλφεοῦ περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὸν ἀλφειόν. μετὰ τῶν δώδεκα θεῶν τῶν βασι
λέων. καὶ πάγον ἤγουν, ὄρος κρόνου. τουτέστι, κρόνιον λόφον προσεφθέγξατο, ἤτοι προση
γόρευσεν. ὠνόμασε ταῦτα τὸν τόπον δηλονότι. πρότερον γὰρ νώνυμνος. ἤτοι ἄδοξος. ἐξα
ὕμνου. ἤτοι κλέους προσηγορίας δηλονότι ἡ χώρα, ἧς ἐβασίλευεν ὁ οἰνόμαος, ἐβρέχετο
πολλῇ νιφάδι. τουτέστιν, ἐκαλύπτετο ὡς ὑπὸ πολλῆς καταφερομένης χιόνος. Τινές
φασιν ὡς πρὸ τοῦ τὸ δωδεκάθεον τὸν ἡρακλέα ποιῆσαι, κρόνιος ἐκαλεῖτο λόφος. διὰ τὸ
κρόνου ἱερὸν ἐντυθὲν εἶναι. ἄλλοι δὲ λέγουσι, μεθ᾽ ὧν καὶ πίνδαρος, ὡς ἔρημος ἦν ὁ χῶρος.
ἡρακλῆς δὲ τὸ δωδεκάθεον κτίσας κρόνιον λόφον τὸν τόπον ὠνόμασεν. ἀπὸ τοῦ ὑπερέχον
τος. ὁ γὰρ κρόνος πατὴρ τῶν θεῶν. Δέον δ᾽ εἰπεῖν νώνυμνος, νώνυμνον εἶπε πρὸς τὸ μέρος οὕ
τως. ἧς γὰρ χώρας οἰνόμαος ἦρχε τοῦτο τὸ μέρος ἐν ᾧ νῦν ἡ ὀλυμπία, ἐβρέχετο πρό
σθεν ἐν πολλῇ νιφάδι νώνυμνον. ἤτοι ἀνώνυμον ἀκλεές. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ νιφάδι. λό
φος γὰρ ἦν. ἔστι δὲ ἡ ταυτὶ γενικὴ τὸ ἧς, πρὸς τὸ νώνυμνον. ἵν᾽ ᾖ ἀκλεὲς καὶ ἄδοξον αὐτῆς.

τουτέστι φιλουμένην. ἔχομεν δὲ δηλονότι εὐπορίαν λόγων. νέμει γὰρ ἤγουν διοικεῖ τὴν πόλιν τῶν λοκρῶν τῶν ἐπιζεφυρίων τὴν πατρίδα τοῦ ἀγησιδάμου, ἀτρέκεια. τουτέστιν ἀλήθεια. καὶ ἡ καλλιόπη. τουτέστι, καὶ ποιητικοί εἰσι. καὶ ὁ ἄρης μέλει αὐτοῖς τοῖς λοκροῖς. τουτέστι καὶ πολεμικοί εἰσι. Πόλιν λοκρῶν. λοκροὶ ἐπιζεφύριοι. λοκροὶ ἐπικνημίδιοι. λοκροὶ ὀπούντιοι. λοκροὶ ὀζόλαι. τέσσαρα γὰρ φῦλα λοκρῶν. Τὸ καλλιόπα λέγει, ἢ ὅτι καὶ παρ' αὐτοῖς ἡ ποιητικὴ χάρις ἐσπουδάζετο, ἢ ὅτι νίκας ποιοῦντες, τοὺς ποιητὰς εἰς ὕμνον ἐγείρουσιν. Ἱστορία. Τράπε δὲ κυκνεία. κύκνος ὁ ἄρεως υἱὸς ἐν παρόδῳ τῆς θετταλίας οἰκῶν, τοὺς παριόντας ἐκαρατόμει. βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν ἄρει ναὸν ἀνεγεῖραι. παριὼν οὖν καὶ ἡρακλῆς καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβουλευθεὶς, μάχην συνῆψεν αὐτῷ. βεβοηθηκότος δὲ ἄρεως τῷ παιδὶ, τραπεὶς ἀνεχώρησεν. ἀλλ' ὕστερον μόνον κύκνον εὑρὼν, ἀπέκτεινε. λέγει οὖν τὴν ἡρακλέους τροπὴν εἰς παραμυθίαν ἀγησιδάμου, ὀκλάσαντος μὲν ἐν τῷ τῆς πυγμῆς ἀγῶνι. καὶ τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ παρὰ μικρὸν νικῆσαι ποιήσαντος, εἶτα ὁ ἀλείπτης αὐτοῦ ὕλας ἰδὼν, θάρσος ἐνέβαλε. διὸ καὶ ἐνίκησεν. Τράπε δέ. ἤγουν εἰς φυγὴν ἐκίνησε καὶ τὸν ἡρακλέα τὸν ὑπερβολικῶς ἰσχυρὸν, ἡ μάχη ἡ κυκνεία. ἤγουν ἡ τοῦ κύκνου τοῦ υἱοῦ ἄρεως. ἣν μετὰ τοῦ κύκνου συνεκρότησεν ὁ ἡρακλῆς. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ ἀγησίδαμος συνεστάλη ἐν αὐτῷ τῷ ἀγῶνι. εἶτα ὑπὸ τοῦ ὕλα τοῦ ἀλείπτου ἀναρρωσθεὶς, ἐνίκησε. διὸ ἐπαινεῖ. τοὺς πύκτας δὲ ἐν τῇ ὀλυμπιάδι νικῶν ὁ ἀγησίδαμος, τῷ ὕλα φερέτω χάριν. ἤγουν εὐχαριστίαν, ὥσπερ ὁ πάτροκλος τῷ ἀχιλλεῖ ἔφερε δηλονότι. ὅτι ἐπὶ τοὺς τρῶας μετὰ τῶν ὅπλων αὐτοῦ. παρορμήσαις δ' ἂν ἀνὴρ σὺν παλάμῃ, ἤγουν σὺν βοηθείᾳ θεοῦ ἄνδρα πρὸς ἀρετὴν, πρὸς πελώριον τουτέστιν ὑψηλότατον ὥρμησεν ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν ὕψοσε κλέος. ὀλίγοι δέ τινες. ἀντὶ τοῦ οὐδέ τινες ἔλαβον χαρὰν χωρὶς πόνου. λέγω φῶς τῷ βίῳ. τουτέστι τῇ παρούσῃ ζωῇ, ἔργων πρὸ πάντων. ἀπὸ παντὸς φημὶ τῶν ἔργων. Τὸ ἀρετᾷ. ἢ πρὸς τὸ θήξαις. ἵν' ᾖ παρακινήσας ἐν ἀρετῇ, ἢ πρὸς τὸ ὁρμῆσαι. ἵν' ᾖ, ὁρμῆσαι ἐν ἀρετῇ. πρὸς κλέος μέγα, ἢ τῷ ἑαυτοῦ ἢ τῷ ἐκείνου. Ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον. τὸν ἀγῶνα δὲ τὸν ἐξαίρετον. ἀντὶ τοῦ, τὸ κατασκεύασμα τὸ ἐν ὀλυμπίᾳ, ἔνθα ὁ ἀγὼν ἐτελεῖτο, ὑμνῆσαι ὦρσαν. ἤγουν διήγειραν ἐμὲ, δηλονότι αἱ θέμιτες. ἤγουν, αἱ νομοθεσίαι τοῦ διὸς, αἱ κατὰ νόμους συνήθειαι. τοῦ διὸς δὲ λέγει αὐτὰς, ἐπειδὴ βασιλέα πάντων αὐτὸν ἐνόμιζε. βασιλέως δὲ τὸ νομοθετεῖν. ὃν ἤγουν τὸν ἀγῶνα. ἡ ἰσχὺς τοῦ ἡρακλέους περιφραστικῶς ὁ ἡρακλῆς, ἐκτίσατο. ἀντὶ τοῦ ἔκτισε, κατεσκεύασε, πλησίον τοῦ ἀρχαίου μνήματος τοῦ πέλοπος. ἐπεί, ἤγουν ἀφ' οὗ τὸν κτέατον τὸν ἀμύμονα ἤτοι τὸν ἄψογον ἐφόνευσε, τὸν υἱὸν τοῦ ποσειδῶνος. ἐφόνευσε δὲ τὸν εὔρυτον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἵνα πράξαιτο, ἤγουν ἀπαιτοίη τὸν αὐγείαν ἄκοντα ἑκὼν τὸν μισθὸν, τὸν ὑπέρβιον, τὸν ὑπερβολικῶς πολὺν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑπερβολικῶν τὴν ἰσχύν. τὸν λάτριον. τουτέστι τὸν ὑπὲρ τῆς δουλείας τῆς ἐξαιρέσεως τῆς κόπρου. συνεμάχουν γὰρ οὗτοι. ἤτοι ὁ κτέατος καὶ ὁ εὔρυτος τῷ αὐγείᾳ, οὐ προθυμουμένῳ δοῦναι τῷ ἡρακλεῖ τὸν συμπεφωνημένον μισθόν. ἦσαν δὲ οὗτοι μητρὸς μὲν τῆς μολιόνης, ἀφ' ἧς καὶ μολιονίδαι ἐλέγοντο. πατρὸς δὲ, λόγῳ μὲν τοῦ ἄκτορος αὐτοὺς ἔλεγον. τῇ δ' ἀληθείᾳ, τοῦ ποσειδῶνος ἐνόμιζον. Κτέατος καὶ εὔρυτος, μολιόνης καὶ ποσειδῶνος υἱοί. ὅτι δὲ ἡρακλῆς μετὰ τιρυνθίων κατ' αὐγείου ἐστράτευσε, συμμαχοῦντες οὗτοι αὐγείᾳ, ἔν τινι τόπῳ τῆς ἤλιδος λοχήσαντες, τοῦ στρατοῦ τὸ πλεῖστον διέφθειραν. ἐπειδὴ ὕστερον αὐτοὺς ἡρακλῆς εἰς τὸν ἀγῶνα μέλ-

φοινίσσον τὰς χεῖρας. δεξιόγυιον. ἤτοι, ἀντίδεξιον. εὔστροφον κατὰ πᾶν τὸ σῶμα, ὁρῶντα ἀλκήν. τουτέστι, παράσημα φονικὸν ἔχοντα. ὅς τις νικῶν, ἐπεστεφάνωσεν, ἤγουν, ἐκόσμησε δαιτί, τουτέστι, δι' ἑορτῆς τὸν βωμὸν τὸν αἰάντιον τοῦ ὀϊλιάδου. ἀντὶ τοῦ, τὸν βωμὸν τοῦ αἴαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ ὀϊλέως. πρὸς τὸ σημαινόμενον τοῦ κτητικοῦ, ἡ ἀπόδοσις. τοῦτο δὲ σύνηθες, καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ. Αἴας ὁ λοκρός. ἐν τροίᾳ ἀποθανὼν, τιμᾶται ἐν τῇ λοκρίδι ἴσα θεῷ. κενοτάφιον γὰρ τούτου ἐνταῦθα ἐποίησαν, μέσον τοῦ τόπου, ἔνθα οἱ τῆς ἐν αὐτῷ πανηγύρεως ἀγῶνες τελοῦνται. ἐνίκησεν οὖν ἐνταῦθα ἐφάρμοστος. δι' ὃν εἶπεν ἐπεστεφάνωσε τὸν βωμὸν τοῦ ὀϊλίδα αἴαντος, ὀϊλέως γὰρ υἱὸς ὁ αἴας, αἰάντιον εἶπε πρὸς τὸν βωμόν. ※

Σχόλια εἰς τὸ ι. τῶν ὀλυμπίων εἶδος. ※

Ἔοικεν ὁ πίνδαρος ἐκ πολλοῦ συνθέμενος γράψειν αὐτῷ τὸν ἐπινίκιον, ὀλιγωρῆσαι διά τινα περιστάσιν. νῦν οὖν ὥσπερ τι χρέος ἀποδίδωσιν αὐτῷ τὸν παρόντα ὕμνον. ἐπεὶ δὲ τὸ χρέος γεγονὸς χρόνιον ἀπαιτεῖ καὶ τόκον, προστίθησι μετὰ ταῦτα καὶ ὠδάριόν τι ὥσπερ τινὰ τόκον. τὸ δὲ ἀνάγνωτε οὐχ ὡς φασί τινες. ἀντὶ τοῦ ἀναγνωρίσατε. ἀλλ' ἐπειδὴ γέγραπται λέγει, διὰ τοῦτο ἀνάγνωτε εἶπε. τὰ δὲ γεγραμμένα, ἀναγινώσκεται. φασὶ δέ τινες πρὸς τὰς μούσας τρέψας ποιεῖται τὸν λόγον. ἐγὼ δέ φημι πρὸς τὴν μοῦσαν καὶ τὴν ἀλήθειαν. εἰ καὶ ὕστερον ταύτας ἐπιβοᾶται. Ὦ μοῖσ' ἀλλὰ σύ. ἐπειδὴ ποιήσειν αὐτῷ εἰπὼν οὐκ ἐψεύσθη ἀλλ' ἐπελάθετο, διὰ τοῦτό φησιν ὦ μοῦσα καὶ ὦ ἀλήθεια. ἀντὶ τοῦ ὦ λόγοι τῆς ἐμῆς ποιήσεως, ἀληθῶς ὡς ὑπεσχόμην ἐπαινέσαντα αὐτὸν, μὴ συγχωρήσητε ψευδομένου αἰτίαν λαβεῖν με. Τὸν ὀλυμπιονίκαν. ἀνάγνωτέ μοι ὦ παρόντες δηλονότι, ἤγουν ἀναγνόντες ὥσπερ ἐν βιβλίῳ γράμματα, εἰς μνήμην ἀγάγετέ μοι τὸν υἱὸν τοῦ ἀρχεστράτου τὸν ἀγησίδαμον τὸν ὀλυμπιονίκην, ἐν ποίῳ μέρει τῆς ἐμῆς μνήμης ἐστὶ γεγραμμένος. ἤτοι ἀποκείμενος. γλυκὺ γὰρ μέλος. ἀντὶ τοῦ ἡδὺν ὕμνον χρεωστῶν αὐτῷ ὦ μοῦσα σὺ καὶ ἡ ἀλήθεια ἡ θυγάτηρ τοῦ διός, ἐρύκετον. ἤγουν ἐρύκετε λύετε. παύετε ὀρθῇ χειρί. ἤγουν δικαίᾳ. ἀντὶ τοῦ κωλύετε διὰ τῆς χειρὸς δικαίως. τὴν ἐνιπὴν ἤγουν τὴν ἐπιτίμησιν τῶν ἀνθρώπων τὴν ἕνεκα τῶν ψευδῶν τὴν ἀλιτόξενον. τουτέστι τὴν ὀνείδη προσφέρουσαν ἡμῖν ἕνεκα τῆς εἰς τὸν φίλον ἁμαρτίας. ἕκαθεν γὰρ ἤγουν πρὸ πολλοῦ χρόνου. ἐπελθὼν τουτέστι παραγενόμενος, ἐνστὰς ὁ μέλλων χρόνος. ἤτοι ὁ ἀποκείμενος, ὁ συμπεφωνημένος. τὸ ἐμὸν χρέος τὸ βαθύ, τουτέστι τὸ πολύ, κατῄσχυνεν. ἤγουν ἤλεγξεν. ἐπονείδιστον ἔδειξεν. ὅμως δὲ δυνατός ἐστιν ὁ τόκος. ἤγουν ὁ ὕμνος ὁ ἐπὶ τῷ ὀφειλομένῳ ὕμνῳ προστιθέμενος, λῦσαι τὴν ἐπιμομφήν. τουτέστι τὴν πολλὴν μέμψιν τῶν ἀνθρώπων τὴν ὀξεῖαν. ἤγουν τὴν ὀξέως κινουμένην. τουτέστι τὴν μετ' ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως κινουμένην. Ὁ μέλλων χρόνος τὸ μέλλων λέγει, ὡς πρὸς τὸν καιρὸν καθ' ὃν ὑπέσχετο ὑμνῆσαι. ὁ γὰρ μετ' αὐτὸν ἐπιὼν χρόνος, ὡς πρὸς αὐτὸν μέλλων ἦν. Τὸ κοινὸν λόγον, ἀντὶ τοῦ πάγκαινον τοῖς μεποῦσι νῦν τι καὶ ἐσύστερον. ἔχει δὲ τὸ ὅπα τὴν δύναμιν πρὸς τὸ τίσομεν ἐς φίλαν χάριν. τὸ δὲ κοινὸν λόγον ὕστερον λέγει. Νῦν ψᾶφον. νῦν σκοπήσομεν δηλονότι ὅπως τὸ κῦμα τὸ ῥέον κατακλύσει ἤγουν κατακαλύψει τὴν κυλιομένην παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ψῆφον. συμβουλευτικὸς ὁ λόγος. ἀντὶ τοῦ νῦν σκοπήσωμεν ὅπως ἡ δύναμις τῶν ἡμετέρων λόγων ἀποκρύψει τὴν φερομένην καθ' ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων μέμψιν. ὅπως τε κοινὸν ὕμνον πάσῃ τῇ πόλει δηλονότι ἀποδώσομεν εἰς χάριν ἀφορῶντα. ἤγουν δύναμιν ἐπαγωγόν, φήμην.

τῶν ψυχρῶν. χλαῖνα γὰρ ἐκεῖ ἐδίδοτο τῷ νικῶντι. σαώδικος δὲ, τουτέστι μάρτυς αὐτοῦ τοῦ ἐφαρμόστου, δηλονότι ἐστὶ κατὰ τὰς ἀγλαΐας. ἤγουν τὰς λαμπρότητας. τουτέστι τὰς νίκας, ὁ τύμβος τοῦ ἰολάου. ἔνθα ἐτελεῖτο ἀγὼν τῷ ἰολάῳ τὰ ἰολάϊα. καὶ ἡ ἐλευσὶς ἡ ἐναλία, ἤγουν ἡ παραθαλασσία, μάρτυς ἐστὶν αὐτοῦ δηλονότι κατὰ τὰς νίκας. ἐτελεῖτο δὲ αὐτόθι ἀγὼν κόρης καὶ δήμητρος. ὃς ἐκαλεῖτο ἐλευσίνια. ἐλάμβανε δὲ γέρας ὁ νικῶν κριθάς. Ἐν πελλήνῃ πανήγυρις ἐγίνετο τὰ ἕρμαια. ἢ τὰ θεοξένια πρὸς τὸν ἀπόλλωνα. ἔνθα νικήσας ἐφάρμοστος, διφθέρας ἔλαβε. τοῦτο γὰρ ἦν ἆθλον. ἥ τις ἀλεξίκακός ἐστι τῶν ἀνέμων. Τὸ σαώδικος διὰ τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ ἐν ταῖς θήβαις ἀγὼν ἐτελεῖτο ἡράκλεια καὶ ἰολάϊα. ἦν δὲ ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου ὁ τοῦ ἰόλεω τάφος, ἔνθα ἐφάρμοστος ἐνίκησεν. Ἐν τῇ ἐλευσῖνι τῆς ἀττικῆς, ἀγὼν ἐτελεῖτο δήμητρος καὶ περσεφόνης, τὰ καλούμενα ἐλευσίνια. ἔνθα ἐνίκησε. Τὸ φυᾷ φασί τινες λέγειν τὸν πίνδαρον δι᾽ ἑαυτὸν οὐ καλῶς. ἔστι γὰρ πρὸς τὸν ἐφάρμοστον. ἐπειδὴ ἐκ φύσεως ἀνδρεῖος ὢν καὶ οὐκ ἀπὸ μόνης τέχνης, τοὺς συναγωνιζομένους ἐνίκα. πρὸς ὃ ἐπιφέρει. πολλοὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἐν διδακταῖς ἀρεταῖς, τουτέστιν οὐ φύσει ὄντες ἀνδρεῖοι, ἀλλ᾽ ἀπὸ διδαχῆς μόνης καὶ μαθήσεως ὥρουσαν καὶ ὥρμησαν ἀνελέσθαι καὶ λαβεῖν κλέος. ἤτοι νικῆσαι καὶ δοξασθῆναι. ἕκαστον δὲ χρῆμα ἤγουν πᾶσα πρᾶξις ἄνευ θεοῦ ἤγουν μὴ ἀπὸ φύσεως κατορθουμένη. τὸ θεοῦ δὲ λέγει, ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ πάρεστι τοῖς ἀνθρώποις φύσει ἀνδρείοις εἶναι καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν ἔχειν, οὐ σκαιότερον καὶ οὐ φαῦλον ὑπάρχει, σεσιγημένον καὶ σιωπηθέν. ἀλλὰ μᾶλλόν ἐστιν ὃ μηδεὶς γινώσκει αὐτό. μόνα γὰρ τὰ ἐκ φύσεως, τιμιώτερά ἐστιν ἄξια. ὥσπερ εἰ μὴ πρός τι φυσικῶς ἔχει τίς. οἷον πάλην λέγω. καὶ δρόμον. καὶ ἄλλον τινὰ ἀγῶνα, ἀφεὶς τοῦτο πρὸς ὃ ἡ φύσις αὐτοῦ ῥέπει τρέπεσθαι. ἐντὶ γὰρ καὶ εἰσὶν ἄλλαι ὁδοὶ καὶ μεταχειρίσεις πράξεων σοφώτεραι καὶ ἐξοχώτεραι ὁδῶν ἑτέρων. τουτέστι πολλῶν οὐσῶν πραξέων, τὴν πρὸς φύσιν μεταχειριζόμενος, κατορθώσεις αὐτὴν μᾶλλον ἢ τὴν οὐ προσφυῆ. Τὸ δὲ φυᾷ, ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν φύσει. τουτέστι τὸ μὲν ἀπὸ φύσεως ἅπαν, κράτιστον. ἤγουν ἄριστον. δεξιώτατον. διὰ τὸν ἐφάρμοστον τοῦτο λέγει. πολλοὶ δὲ δι᾽ ἀρετῶν, ἤγουν ἐπιτηδευμάτων δεδιδαγμένων παρὰ ἄλλων, δόξαι ὥρμησαν ἑλέσθαι. ἤτοι λαβεῖν. χωρὶς δὲ θεοῦ. τουτέστι τῆς φύσεως ἕκαστον πρᾶγμα οὐ σκαιότερόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπρεπὲς σεσιγημένον. ἤγουν ἄπρακτον ὑπάρχον. τουτέστιν ἕκαστον δὲ πρᾶγμα χωρὶς φύσεως, πρεπωδέστερόν ἐστιν. ἢ σεσιγημένον ἐστίν. εἰσὶ γὰρ ὁδοὶ ἄλλαι, πρὸς ἃς ἔχει δηλονότι τὶς εὐφυῶς. σοφώτεραι, ἀντὶ τοῦ δυνάμεναι μᾶλλον ἀνύεσθαι, ὁδῶν ἑτέρων πρὸς ἃς οὐκ ἔχει δηλονότι τὶς εὐφυῶς. οὐχ ἅπαντας δὲ ἄμμε, ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς μία μελέτη, ἤγουν ἓν ἐπιτήδευμα. δυνατόν ἐστι θρέψαι. ἀντὶ τοῦ, οὐ δυνατὸν δέ ἐστι πάντας ἡμᾶς, ἐν ἑνὶ ἐπιτηδεύματι τραφῆναι. ἤγουν, τὸν βίον ἀνύσαι. τουτέστιν ἐν ἑνὶ ζῆσαι ἐπιτηδεύματι.

Τοῦτο δέ. τὸ τοῦτο, πρὸς τὸ γεγάμεν ἔχει τὴν δύναμιν. οὕτω προσφέρον. ὦ θυμὲ ἆθλον, καὶ ὡς περὶ βραβεῖον τῆς νίκης τὸν ὕμνον τοῦ ἐφαρμόστου, θαρσέων, καὶ θαρσῶν, καὶ μὴ ἀμφιβάλλων ὄρυσαι καὶ μετὰ βοῆς ὑψηλὸν ὄρθιον τοῦτο, γεγάμεν καὶ ὑπάρξαι τόνδε τὸν ἄνδρα, ταιόνδε καὶ ταιόνδε. Σοφίαι μὲν αἰπειναί. αἱ σοφίαι μὲν, ἤγουν αἱ λογικαὶ τέχναι αἰπειναί, ἤτοι ὑψηλαί. τοῦτο δὲ τὸ ἆθλον, ἤγουν τὸ γέρας, τουτέστι τὸν ὕμνον, προσφέρον ὦ νοῦ, δηλονότι τοῦ ἐφαρμόστου, ὄρυσαι, ἀντὶ τοῦ βόησαι ὄρθιον, ἤγουν ὀξύ. ὑψηλὸν καὶ μετὰ θάρρους, τόνδε τὸν ἄνδρα τουτέστι τὸν ἐφάρμοστον, ἀπὸ μοίρας δαίμονος γεγονέναι εὔχειρα

σὺν τῷ ἀχιλλεῖ ἐμάχετο. Ὥς τ' ἔμφρονι δεῖξαι. ἤγουν ἐπεὶ πάτροκλος ἴσον σὺν ἀ-
χιλλεῖ τῶν ἀγαθῶν ἑλλήνων στρατιωτῶν, παρὰ αἰὲν ὑπερέχης· ἵνα ἀνὴρ ἰδὼν ὅτι πάτροκλος
ἔξοχος, ἦν ταῖς μάχαις. Εἴην εὑρησιεπής. εἴθε εἴην κοινὸν ἐπῶν εὑρετής, ὥστε ἀνα-
γεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι τὰ περὶ τούτου δηλονότι. πρόσφορος, ἤγουν ἐπιτήδειος γινόμε-
νος ἐν δίφρῳ τῶν μουσῶν. ἀντὶ τοῦ ἐν ὑψηλῇ τιμῇ ὅσω ἂν αἱ μοῦσαι δωροῦνται. τόλμα δὲ ἀντὶ
τοῦ παρρησία εἴθε ἕποιτο, ἤγουν ἀκολουθήσειεν ἐμοί, καὶ δύναμις ἀμφιλαφὴς ἀντὶ τοῦ με-
γάλη. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὄγκον ἐχόντων σωμάτων ὧν ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιλαβέσθαι. ἔστι
δὲ ἀμφιλαβὴς καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς φ', κατὰ ἔθος μακεδόνων, ἀμφιλαφής. ἐπὶ προξενίᾳ
δὲ ἀντὶ τοῦ χάριν τῆς προξενίας. τουτέστι τῆς φιλοφρονήσεως τοῦ λαμπρομάχου πρὸς τοὺς
θηβαίους. καὶ χάριν τῆς ἀρετῆς ἤτοι ἀνδρείας καὶ τοῦ ἀνδραγαθήματος αὐτοῦ, ἦλθον τιμάο-
ρος. τουτέστι τιμητὴς ὑμνητὴς γενόμενος τῶν μίτρων ἀντὶ τοῦ τῶν στεφάνων αὐτοῦ, οὓς ἐν
τῷ ἰσθμῷ ἔλαβεν. ὅτι ἀμφότεροι ἤγουν αὐτὸς ὁ λαμπρόμαχος καὶ ὁ ἐφάρμοστος ἐκρά-
τησαν ἔργων. τουτέστιν ἐνίκησαν νίκην καθ' μίαν ἡμέραν. ἀμφότεροι γάρ φασιν ἐνίκη-
σαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ὁ μὲν ἐφάρμοστος, ὀλύμπια. ὁ δὲ λαμπρόμαχος, ἴσθμια. ἔνιοι δὲ
φασὶν ὅτι αἱ δύο ἴσθμια ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐνίκησαν. ἔπειτα δὲ ἄλλαι δύο χάρμαι. ἤγουν χα-
ραὶ νίκης, ἀντὶ τοῦ νῖκαι ἐγένοντο τῷ ἐφαρμόστῳ, ἐν ταῖς πύλαις τῆς κορίνθου. ἤτοι ἐν τῷ
ἰσθμῷ. ταὶ δὲ. ἤγουν αὗται δὲ ἀντὶ τοῦ τοσαῦται δὲ καθὰ τὸν κόλπον τῆς νεμέας ἐγένον-
το δηλονότι αὐτῷ νῖκαι. καὶ καθὰ τὸ ἄργος ἔνθα ἐπιτελεῖτο ἀγὼν τὰ ἥραια, ἔλαβε κῦδος
ἀνδρῶν. ἤγουν γέρας ἀνδράσι προσῆκον. τουτέστιν ἐν ἀνδρὸς ἡλικίᾳ νενικηκώς. παῖς
δ' ἐν ἀθήναις νικήσας δηλονότι, ἔλαβε κῦδος. Εἴην εὑρησιεπής. εἴθε τοιαύτας ἱστορίας
εὑρίσκοιμι, ἵνα ἐπερχόμενος τῷ ἅρματι τῶν μουσῶν ἐθέλοντι μαδίφρῳ. λέγω δὴ τῷ τοιούτῳ
κῶ, ἁρμοδίως τῇ παρούσῃ ὑποθέσει ποιῶμαι τοὺς λόγους. τοῦτο δὲ λέγει ἐπειδὴ καὶ ὁ
πάτροκλος ὀπούντιος ἦν ὥσπερ καὶ ἐφάρμοστος. τὸ δὲ ἐναγεῖσθαι τὸ ἐν πρὸς τὸ δίφρῳ
σαφέστερον. οὕτως. ἐν τῷ δίφρῳ τῶν μουσῶν ἡγεῖσθαι καὶ προέρχεσθαι. Λαμπρομάχου.
ἐπειδὴ ἐφάρμοστος καὶ λαμπρόμαχος ὀπούντιοι ὄντες, φίλοι τε ἦσαν, καὶ ἐν τῷ ἰσθμῷ
ἅμα ἐνίκησαν, διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἐφαρμόστου ὕμνῳ, καὶ τούτου μέμνηται. Κορίνθου πύ-
λας λέγει τὸν ἰσθμόν. ἐν τῷ πέλαγος γὰρ τοῦ ἡ κόρινθος κεῖται. λάμβανε δὲ εἰς τὸ ἐγένε-
το, τῷ ἐφαρμόστῳ, καθ' συνεκδοχήν. τὸ δὲ νεμέας καθ' κόλπον, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν νεμέαν
περιφραστικῶς. Οἷον δ' ἐν μαραθῶνι. ἐν δὲ μαραθῶνι, φησὶν ὅπως ἑαυτὸν λάθρα ἐξα-
γαγὼν ἀπὸ τῶν ἀγενείων. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀγωνίσασθαι μετὰ τῶν ἀγενείων, ἀνέμεινε τὸν ἀγῶ-
να τῶν πρεσβυτέρων. ἤγουν, τῶν πλειοτέρων τὴν ἡλικίαν. τουτέστι τῶν ἀνδρῶν. ἀμφ' ἀργυρί-
δεσσιν. ἀντὶ τοῦ περὶ ταῖς ἀργυρίσιν. ἤγουν ταῖς ἀργυραῖς φιάλαις αἳ ἐδίδοντο ἐκεῖ γέρας.
ἄνδρας δὲ δαμάσας. ἤγουν καταβαλὼν διὰ μηχανῆς ἀφόβου ὀξυρρέπους, ἤτοι ταχεῖαν
ἐχούσης τὴν ὁρμήν, διήρχετο τὸν κύκλον ἤγουν τὸν ἀγῶνα, φησὶ τῆς βοῆς. ὅσῃ ἀντὶ δοτι-
κῆς τὸ ὅσῃ. ἤγουν δι' ὅσης βοῆς διήρχετο. ὡραῖος ὤν. ἤγουν ἐν ἀκμῇ ἡλικίας. καὶ καλὸς
τουτέστιν εὔμορφος. καὶ κάλλιστα ἔργα πράξας. Τὰ δὲ παρρασίῳ στρατῷ. καθὰ δὲ τὰ
ἔργα τὰ γενόμενα αὐτῷ ἐν τῷ στρατῷ τῷ παρρασίῳ. ἤγουν τῷ ἀρκαδικῷ. παρρα-
σία γάρ τις τόπος ἐν ἀρκαδίᾳ, θαυμαστὸς ἐφάνη ὤν. λέγω καθὰ τὴν πανήγυριν τοῦ λυκαίου
διός. θαυμαστὸς ἐφάνη ὤν, καὶ ὅτε τὸ ψῦχος ἔφερεν ἀντὶ τοῦ ἐπηνεῖτο καὶ ὅτε ἐν τῇ πελλήνῃ ἔνθα ἐ-
πιτελεῖτο ἀγὼν τὰ ἑρμαῖα φάρμακον εὐδιεινὸν ἀντὶ τοῦ ἀποσοβητικὸν τῶν ψυχρῶν. ἀντὶ τοῦ

δίου, ὃ ὀποῦντα ἐκάλεσε, συνώνυμον ὀποῦντι, τῷ καὶ δευκαλίωνι τῷ πρωτογενείας πρι-
Κείνων δ' ἔσαν. τοῦτο πρὸς τὸν ἔφαρμοσον. ἐξ ἐκείνων δὲ ἦσαν ἀρχῆθεν οἱ ὑμέτεροι,
ἀντὶ τοῦ, οἱ σοὶ πρόγονοι οἱ χαλκάσπιδες. τουτέστιν, οἱ πολεμισταί. λέγω τῆς γενεᾶς τῆς
ἀπὸ τοῦ ἰαπετοῦ καταγομένης κοῦραι. ἤγουν παῖδες, ἀπόγονοι τῶν κορᾶν τε τῶν ἀρίστων
κρονιδᾶν. ἀντὶ τοῦ καὶ τῆς κόρης. ἤγουν τῆς πρωτογενείας, τοῦ ἀρίστου υἱοῦ, τοῦ κρόνου, τοῦ
διός. Ἐγχώριοι βασιλεῖς αἰεί. ἤγουν, γνήσιοι βασιλεῖς, καὶ οὐκ ἐπείσακτοι κατὰ διαδο-
χήν. Πρὶν ὀλύμπιος. πρότερον τὴν ἀρχήν, ὁ βασιλεὺς ὁ ἐν τῷ ὀλύμπῳ, ὁ ζεὺς τὴν θυ-
γατέρα τοῦ ὀποῦντος, τοῦ καὶ δευκαλίωνος ἀναρπάσας, ἤγουν μετέωρον εἰς τὸν ἀέρα λα-
βὼν λάθρα. τοῦτο γὰρ τὸ ἕκηλος, ἀπὸ τῆς γῆς τῶν ἐπειῶν, τουτέστι τῶν ἠλείων. ἐπειοὶ γὰρ ὠ-
νομάσθησαν οἱ ἠλεῖοι ἀπὸ ἐπειοῦ τοῦ ἐνδυμίωνος, ἐμίγη αὐτῇ ἐν ταῖς ἐξοχαῖς ταῖς με-
ναλίαις. ἤγουν ταῖς τοῦ μαινάλου, καὶ ἤνεγκε τῷ λοκρῷ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἵνα μὴ καθέ-
λοι αὐτὸν τὸν λοκρὸν δηλονότι. ἤγουν, καταστρέψειεν ὁ αἰών, ἀντὶ τοῦ ὁ χρόνος, ἐστερημέ-
νον γενεᾶς. πότμον ἐφάψαις, ἤγουν, συντυχίαν θανάτου ἐπαγαγών. ἔσχε δὲ σπέρμα
μέγιστον. ἀντὶ τοῦ, υἱὸν ἀπὸ σπέρματος μεγίστου, ἡ γυνὴ τοῦ λοκροῦ ἡ πρωτογένεια. εὐ-
φράνθη τε ὁ ἥρως. ἤγουν, ὁ λοκρός, ἰδὼν υἱὸν τῇ ἀληθείᾳ μὲν ὄντα θετὸν υἱὸν ἀντὶ τοῦ
νόθον. ὑπ' αὐτοῦ δὲ γνήσιον νομιζόμενον. ὠνόμασε δὲ αὐτὸν οὕτως. ὡς τὸ εἶναι ἰσώνυ-
μον, ἀντὶ τοῦ ὁμώνυμον, τοῦ μάτρωος αὐτοῦ. ἤγουν τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς αὐτοῦ. ἤτοι,
τοῦ πάππου. τουτέστιν, ὀποῦντα ὠνόμασεν αὐτόν. Ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἄλλων
ἐδέξατο ἐνταῦθα οὗτος τὸ ὄνομα. μήτρωον γὰρ οἱ ἄλλοι, τὸν πρὸς μητρὸς λέγουσι θεῖον.
ἄνδρα ὑπέρφατον γενόμενον δηλονότι, αὐτὸν τὸν ὀποῦντα. ἤγουν ὑπερβολικῶς θαυ-
μαστόν, κατά τε τὴν μορφήν, τουτέστι τὸ εἶδος, καὶ κατὰ τὰ ἔργα, ἤγουν τὰς πράξεις. τὴν
πόλιν δὲ τὴν ὀποῦντα δηλονότι, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ παρέσχεν αὐτῷ ὁ λοκρὸς δηλονό-
τι διαιτᾶν, ἤγουν διοικεῖν. Ἀφίκοντο δέ οἱ. ἀφίκοντο δὲ πρὸς αὐτόν. ἤγουν, τὸν ὀποῦν-
τα ξένοι ἐκ τοῦ ἄργους, καὶ ἐκ τῶν θηβῶν, καὶ ἀρκάδες. οἱ δὲ, καὶ ἀπὸ τῆς πίσης. ἤγουν ἠλεῖοι.
ἀπὸ τῶν ἐποίκων δὲ τουτέστι, τῶν ξένων τῶν κατοικησάντων ἐν τῷ βασιλευομένῳ ὑπ' αὐτοῦ
τόπῳ τὸν μενοίτιον ἐτίμησεν ἐξόχως, τὸν υἱὸν τοῦ ἄκτορος, καὶ τῆς αἰγίνης. οὗ τινος, τουτέ-
στι τοῦ μενοιτίου ὁ υἱός, ὁ πάτροκλος δηλονότι, ἅμα τοῖς ἀτρείδαις ἐπελθὼν εἰς τὴν γῆν
τοῦ τεύθραντος, ἤγουν εἰς τὴν μυσίαν. ἣν τοῦ τεύθραντος λέγει, διὰ τὸ ἄρξαι αὐτῆς πρὸ τοῦ
τὸν τεύθραντα. τότε δὲ ἐπ' αὐτῇ ὁ τήλεφος ἐβασίλευε, μόνος ἔστη σὺν τῷ ἀχιλλεῖ, ὅτι
ὁ τήλεφος τρέψας τοὺς δαναοὺς τοὺς ἀλκήεντας, ἤγουν τοὺς ἰσχυρούς, τοὺς γενναίους, ἐνέβα-
λεν εἰς τὰς πρύμνας τὰς θαλασσίας ἀντὶ τοῦ, εἰς τὰς ναῦς τὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ τὴν διατρι-
βὴν ποιουμένας. ὥστε δεῖξαι αὐτὸς ὁ πάτροκλος τῷ φρονίμῳ μαθεῖν τὸν νοῦν τοῦ πα-
τρόκλου. ἀντὶ τοῦ τὸν ἑαυτοῦ. τὸν βιατάν, ἤγουν τὸν γενναῖον. τὸν ἀνδρεῖον. ἀπὸ τοῦ βία ἡ ἰ-
σχύς. ἀφ' οὗ χρόνου παρηγορεῖτο. ἀντὶ τοῦ παραινεῖ. ἔλεγεν αὐτῷ ὁ υἱὸς τῆς θέτιδος, ὁ ἀ-
χιλλεύς, μηδέποτε ταξιοῦσθαι. τουτέστι παρατάττεσθαι αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ ὀλε-
θρίῳ, χωρὶς τῆς αἰχμῆς τῆς σφετέρας ἀντὶ τοῦ τῆς ἑαυτοῦ. τῆς ἑαυτοῦ τῆς δαμασιμβρότου. ἤ-
γουν τῆς τοὺς ἄνδρας κτεινούσης. Ἱστορία. Ὅτε εἰς τροίαν ἐστράτευον ἕλληνες, προσέ-
κελσαν ἐν μυσίᾳ. καὶ νομίζοντες ταύτην εἶναι τὴν τροίαν, ἐδῄουν. ὅθεν ταύτης βασιλεὺς
τήλεφος ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῆς χώρας, μάχην συνῆψε τοῖς ἕλλησιν. ἧς καρτερᾶς γινο-
μένης, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἕλληνες, εἰς τὰς ναῦς ἀνεχώρησαν. μόνος δὲ ὁ πάτροκλος

ῥάταξιν καὶ ἰσχύν. ὁ γὰρ λόγος αὐτῷ, σαφέστερον οὕτως ἔχει. ἐπεὶ πρὸς αὐτὸν ὁ ἡρακλῆς ἐναντίον τῆς τριαίνης τοῦ ποσειδῶνος τὸ ἑαυτοῦ ῥόπαλον ἐκίνησεν, ὁπηνίκα ὁ ποσειδῶν ἐπίεζεν αὐτόν. καὶ ὁ φοῖβος. καὶ ὁ ᾅδης διὰ τῆς ἑαυτοῦ ῥάβδου. ἀγανακτεῖ δὲ πρὸς τοῦτον τὸν λόγον ὡς προσκρούοντα τοῖς θεοῖς, ἀναστέλλει ἑαυτὸν μὴ λέγειν τοιαῦτα καὶ φησίν. ἀπόρριψον. ἤγουν ὡς βάρος ἀπόθου. ὡς ἐπιβλαβῆ ἔασον τοῦτον τὸν λόγον, ὦ στόμα ἐμόν. ἐπεὶ τό, γε λοιδορῆσαι θεούς, τουτέστι τὸ βλάσφημα περὶ θεῶν εἰπεῖν, ἐχθρὰ σοφία. ἤγουν μεμισημένη. καὶ τὸ καυχᾶσθαι ἔξω τοῦ καιροῦ. τοῦτο δὲ φησὶν ἐπεὶ χάριτος εἶπε καὶ τὸν νέμεσθαι. μανίαις ὑποκρέκει. ἀντὶ τοῦ συνᾴδει. τουτέστι μανία ἐστὶν ἴσον. Μὴ νῦν λαλάγει. μὴ νῦν ὦ στόμα δηλονότι λαλάγει ἤγουν λήρει τὰ τοιαῦτα. ἔα πάντα πόλεμον. καὶ πᾶσαν μάχην χωρίς, ἤτοι μακρὰν τῶν θεῶν. φέροις δὲ ἀντὶ τοῦ φέρε. κίνει τὴν γλῶσσαν. πρὸς τὸ ἄστυ τῆς πρωτογενείας, τῆς θυγατρὸς τοῦ ὀποῦντος τοῦ καὶ δευκαλίωνος. ὅπου ἤγουν ἐν τῷ ὀποῦντι ἡ πύρρα καὶ ὁ δευκαλίων ἀπὸ τοῦ παρνασσοῦ καταβάντες. τῇ αἴσα ἀντὶ τοῦ τῇ προστάξει τῇ βουλῇ τοῦ διὸς τοῦ αἰολοβρόντου. ἤγουν τοῦ ταχέως κινουμένων βροντῶν αἰτίου, οἶκον ἐποίησαν τὴν ἀρχήν. χωρὶς δὲ συνδέσμου γενεὰν ἐκτισάσθην, ἤγουν ἐκτίσαντο. ἔχοντο λιθίνην. τουτέστιν ἀπὸ λίθων. ὁμόδημον, ἤτοι ὁμογενῆ. λαοὶ δὲ ὠνομάσθησαν, ἡ λοιπὰ δηλονότι. πρὸς τὸ σημαινόμενον ἡ ἀπόδοσις. Ἱστορία. Τὸν ἐπὶ τῶν δὲ κατακλυσμὸν ἕλληνες ἐξ ἡμῶν κεκλοφότες, οὕτω φασί. διὸς τὴν γῆν κατακλύσαντος, δευκαλίων καὶ πύρρα ἔν τινι κιβωτίῳ εἰσελθόντες, μετεωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ ὕδατος ὑπεράνω τοῦ παρνασσοῦ. κατὰ δέ τινας ὄρους λυκωρέως καλουμένου. πεπαυμένου δὲ τοῦ ὕδατος, ἐξελθόντες τοῦ κιβωτίου προσετάχθησαν ὑπὸ τοῦ διὸς τὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν ὀστᾶ ὄπισθεν ῥίπτειν. οὐκ ἄλλην δὲ ἢ τὴν γῆν μητέρα ὑποτοπάσαντες, λίθους λαβόντες ὄπισθεν αὐτῶν ἔρριπτον. καὶ οὓς μὲν ἡ πύρρα ἔρριπτε, γυναῖκες. οὓς δὲ ὁ δευκαλίων ἄνδρες ἐγένοντο. ὅθεν ἐστὶ καὶ τὸ λαὸς ὄνομα. λᾶας γὰρ ὁ λίθος. Ἔγειρ' ἐπέων. τοῦτο λέγει, ὅτι ἐναντίον τοῖς περὶ τούτου λόγοις. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις ὁμοία τῷ αὐτῷ. τῷ ἄτοπα λόγον τοῦτον στόμα ῥῖψον. οὕτω δὲ παραινούμενος λέγειν περὶ τούτου, πάλιν ἐπιχειρεῖ λέγειν. δίον δὲ λιγέως εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ταχέως ἔγειρε, λιγὺν εἶπε πρὸς τὸν ὕμνον. Τὸ αἴνει καὶ πρὸς τὸ ἄνθεα λάμβανε. αἴνει δὲ ἄνθεα νεωτέρων ὕμνων. ἤτοι νεωτέροις ὕμνοις περιφραστικῶς. λέγει δὲ ὅτι τὸ τὰ νέα ὑμνεῖν κρεῖττον. Ἔγειρ' ἐπέων. ἀντὶ τοῦ κίνησον ὦ στόμα χάριν αὐτῶν τῶν ὀπουντίων δηλονότι τῶν ἀπὸ τοῦ δευκαλίωνος. ὁδὸν ἐπέων λιγεῖαν. ἤγουν ἐμμελῆ. ἐπαίνει δὲ οἶνον μὲν πολυετῆ. ἄνθη δέ, ἀντὶ τοῦ ἀνθηρότητα λαμπρότητα ὕμνων νεωτέρων. τουτέστι καινοτέραν ὁδὸν ἐχόντων. λέγουσι δὴ κατακλύσαι μὲν ἤγουν καθυποντίσαι καλύψαι, τὸ σθένος τοῦ ὕδατος, ἀντὶ τοῦ, τὸ ὕδωρ περιφραστικῶς, τὴν γῆν τὴν μέλαιναν, ἀλλὰ διὰ τῶν τεχνῶν τοῦ διός. ἤγουν τῶν μηχανῶν, τῶν δυνάμεων, ἀνάπωτιν λέγουσιν ἐξαίφνης. ἤγουν ἀναρρόφησιν, συστολὴν τῆς ἀναχύσεως, καὶ εἰς τὴν γῆν αὖθις κατάδυσιν λαβεῖν τὸ ἄντλον. τουτέστι, τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος. Ἱστορία. Ἰαπετοῦ παῖδες, προμηθεὺς καὶ ἐπιμηθεύς. προμηθέως καὶ κλυμένης, δευκαλίων ὁ καὶ ὀποῦς καλούμενος. ἐπιμηθέως καὶ πανδώρας, πύρρα. πύρρας δὲ καὶ δευκαλίωνος, πρωτογένεια, ἣν ἔγημε λοκρός. διὰ δὲ τὸ μὴ ποιεῖν ὑπ' αὐτοῦ παῖδας, ἵνα μὴ χωρὶς διαδόχου ἀπέλθῃ λοκρός, ἁρπάζεται πρωτογένεια ἐκ διός. ἣ, συνελθὼν ἐν τῷ μεναλῷ ὄρει τῆς ἀρκαδίας, καὶ ἔγκύμονα ποιήσας, ἐπανάγει πάλιν αὐτὴν πρὸς λοκρόν. ὃς τὸ γεννηθὲν ὑπ' αὐτῆς παι

στεφάνων ἐξαίρετοι κόσμοι ἐπαίρουσι· τουτέστι μεγαλύνουσιν, ὑμνοῦσι, τὴν ὀπούντα
τὴν μητρόπολιν τῶν λοκρῶν, τὴν περιαστομένην· τὴν ἀγλαόδενδρον· ἤγουν τὴν εὐθαλῶν δέν
δρων αὐξητικήν· τουτέστι, τὴν εὔγεων. Σώτειρα εὐνομία. σώζει γὰρ ἡ εὐνομία τὰς πό
λεις. λέγει δὲ ὅτι ἡ ὀποῦς εὐνομίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ χαίρει. θυγάτηρ δὲ ἡ εὐνομία δικαιοσύ
νης. ἐπειδὴ οἱ νόμοι δικαίου χάριν ἐτέθησαν. Ἐγὼ δέ τοι φίλαν. ἐγὼ δὲ τὴν προσφιλῆ
ἐμοὶ πόλιν ταύτην τὴν ὀποῦντα, φλέγων ἀντὶ τοῦ λαμπρύνων ᾠδαῖς μαλεραῖς. ἤγουν
λαμπραῖς, ταχύτερον καὶ ἵππου ἀγέρωχοι ἄνορες. ἢ τοι πάνυ γενναίου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἀνδρός.
ὃ ἀγήνωρ γάρ, ὧδε ἀνὴρ κυρίως λέγεται, καὶ ἔστι ταυτό· τὸ, ἀνδρεῖος. ἵπποι δὲ λέγονται
κατὰ τοῦτο γενναῖοι, καὶ ἀγέρωχοι καὶ εὔψυχοι. καὶ ναὸς ὑποπτέρου, ἀντὶ τοῦ ταχυτάτης θᾶτ
τον, πέμψω πανταχόσε ταύτην τὴν ἀγγελίαν τὴν περὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων αὐτῆς δη
λονότι. καὶ τῆς εὐνομίας. εἰ σύν τινι μοιριδίῳ. δύναται τὸ εἰ, ἐνταῦθα καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ λαμ
βάνεσθαι. καὶ διστακτικῶς. ἄμεινον δὲ τὸ δεύτερον. εἰ σὺν παλάμῃ, τινὶ ἀντὶ τοῦ βοηθείᾳ.
μοιριδίῳ. τουτέστι μοίρας κρείττονος, χάριτος ἐξαίρετον καρποῦμαι χαρίτων. ἀντὶ τοῦ δύνα
μιν λόγων, ὧν αἱ χάριτες ἐφορῶσι. τουτέστι χαρίτων μετέχουσαν. κεῖναι γάρ, ἤγουν αἱ χάρι
τες παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις τὰ τέρψιν ἐμποιοῦντα. Ἀγγελίαν. τὸν ὕμνον. ὃν πρὸς τὴν πό
λιν αὐτῆς πέμπω. καὶ οὐ τὴν ἀΐδιον θέτο μέχρις ἂν παρ' αὐτᾶς ὦσι λόγοι. Ἐξαίρετον
χαρίτων. φησὶν ἡσίοδος ἐν τῇ θεογονίᾳ, μετὰ μουσῶν εἶναι τὰς χάριτας. Γάρ δ' αὐταῖς χα
ρίτες τε καὶ ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν. Ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοί. ἀγαθοὶ δὲ ἐγένοντο ἄνδρες. ἤγουν
ἀνδρεῖοι καὶ σοφοί. τουτέστι φρόνιμοι κατὰ δαίμονα. ἀντὶ τοῦ κατὰ μοῖραν θείαν. ἐπεὶ εἰ μὴ
ἐγένοντο δηλονότι κατὰ μοῖραν θείαν φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι, πῶς ἂν ὁ ἡρακλῆς ἐναντίον
τῆς τριαίνης τοῦ ποσειδῶνος ἐτίναξεν. ἤγουν σφοδρᾷ ὁρμῇ, ἐκίνησε διὰ τῶν χειρῶν τὴν σκυ
τάλην. τουτέστι τὴν ῥάβδον. τὸ ῥόπαλον. ὁ πηνίκα ὁ ποσειδῶν στὰς ἤρειδεν ἀντὶ τοῦ ἐπίε
ζεν αὐτὸν ἀμφὶ τὴν πύλον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν πύλον. ἐπιέζετο αὐτὸν ὁ φοῖβος διὰ ἀργυ
ροῦ τόξου πολεμῶν αὐτῷ δηλονότι. Ἱστορία. Τραχίνιόν τινα ἀνελὼν ἡρακλῆς προ
στάξαντος ἀπόλλωνος, ἔρχεται εἰς νηλέα τὸν ποσειδῶνος· ἵνα ὑπ' αὐτοῦ καθαρθείη τοῦ
φόνου. μὴ βουληθέντος οὖν τοῦ νηλέως, πόλεμον συνέστησε πρὸς αὐτὸν ἡρακλῆς. καὶ πρὸς
τὸν τούτου πατέρα ποσειδῶνα τῷ παιδὶ συμμαχοῦντι. Ἑτέρα. Ἐλθὼν εἰς πυθίαν
ἡρακλῆς ὑπὲρ τούτου χρησόμενος τῷ ἀπόλλωνι, ἤκουσε παρὰ τῆς πυθίας μὴ εἶναι τὸν
θεὸν ἐνταῦθα. μὴ δὲ μαντεύεσθαι. ὀργισθεὶς οὖν ἐπὶ τούτῳ, τὸν τρίποδα λαβὼν ἔρ
ριψεν. ὥστε μάχην ἐντεῦθεν αὐταίρων πρὸς τὸν θεόν. Ἑτέρα. Ἐπολέμησε πρὸς
τὸν ἅδην ἡρακλῆς, ὅτι ἀπελθὼν τὸν κέρβερον λαβεῖν, ἐκωλύετο παρ' αὐτοῦ. λέγει οὖν
πῶς ἂν ἡρακλῆς ταῦτα ἐποίησε, μὴ ὑπὸ διὸς τοιοῦτος γεγονώς. Δέον εἰπεῖν βροτῶν πρὸς
τὸ θνησκόντων, βρότεια εἶπε πρὸς τὰ σώματα. Ἀπό μοι λόγον. τὸ μοι, οὐκ ἔστι πρὸς τὸ στόμα
ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' ἔστι πρὸς τὸ ῥῖψον καὶ ἐστὶν ὅμοιον τῷ, ἀφαιροῦσι τὴν νόσον. Οὐδ' ἀΐ
δας ἀκινήταν. οὐδὲ ὁ ἅδης εἶχεν ἀκίνητον ἤγουν ἀνενέργητον τὴν ἑαυτοῦ ῥάβδον. δι' ἧς
κατάγει τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν ἀγυιάν. ἤτοι τὴν δίοδον τὴν στενωπόν. τὴν κοῖλον. τῶν
ἀποθνησκόντων. τουτέστι τὰς κατὰ δύσεις τῆς γῆς. ἃς οἱ ἀποθνήσκοντες διέρχονται. σύναι
τιεῖ μὲν τὴν μάχην τῶν θεῶν τουτῶν τὴν πρὸς τὸν ἡρακλέα. ἀπεπαίει δὲ αὐτὸν τῇ τριαίνῃ,
μόνη τοῦ ποσειδῶνος. ἀφ' ἧς συνυπακούειν δίδωσι καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἄλλους αὐτῶν, ἀπεπαίε

χοστόμητος, διὰ τοῦτο λέγει τῆς αὐτοῦ φωνῆς ἀκοῦσαι τὸν ἰφίωνα. ἣν εἰδωλοποιῶν θυγατέρα αὐτοῦ καλεῖ. Αλλως. Ε᾿ρμᾶ δὲ θυγατρός. ὁ ἰφίων δὲ ὁ πατὴρ ὥς φασί τινες τοῦ ἀλκιμέδοντος. ἐννέποι αὐτὶ τοῦ ἀγγεῖλαι μηνύσαι τῷ καλλιμάχῳ προσήκοντι κατὰ γένος, καὶ πλουτικότητι αὐτῷ, τὸν ἐν ὀλυμπίᾳ κόσμον τὸν λιπαρόν. ἤγουν τὸν λαμπρόν. ὃν ὁ ζεὺς παρέσχε τῷ γένει αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀλκιμέδοντος. ἀκούσας αὐτὸς ὁ ἰφίων αὐτὸν τὸν κόσμον, δηλονότι τῆς ἀγγελίας τῆς θυγατρὸς τοῦ ἑρμοῦ ἀγγελούσης αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Ε᾿σθλὰ δ᾿ ἐπ᾿ ἐσθλοῖς. ἀγαθὰ δ᾿ ἐπ᾿ ἀγαθοῖς ἔργα. ἤγουν ἀγαθὰ δὲ ἔργα συνεχῆ καὶ ἐπάλληλα, εἴθε θέλοι ὁ ζεὺς δοῦναι αὐτοῖς. ὀξείας δὲ νόσους, τουτέστι προσδρομὰς καὶ ἐπικινδύνους, ἀπαλάλκοι, ἤτοι ἀποσοβοίη ἀπ᾿ αὐτοῦ δηλονότι. Εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν. εὔχομαι ἐπὶ τῇ μοίρᾳ τῶν καλῶν τῇ διδούσῃ δηλονότι αὐτοῖς τὰ καλὰ μεθεῖναι αὐτὸν τὸν δία, αὐτὶ τοῦ μὴ ἐᾶσαι συμβῆναι νέμεσιν διχόβουλον, αὐτὶ τοῦ φθόνον ἐναντία βουλευόμενον. ἀλλ᾿ ἄγων, τουτέστι κυβερνῶν τὸν βίον αὐτῶν δηλονότι ἀβλαβῆ, αὐτοὺς τε εἴθε αὔξοι, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν.

Σχόλια εἰς τὸ ἔννατον, τῶν ὀλυμπίων εἴδος.

Τὸ μὲν ἀρχιλόχου μέλος. τὸ μὲν μέλος ὅπερ ὁ ἀρχίλοχος συνέθηκεν ἐν ὀλυμπίᾳ, τὸ φωνᾶεν. ἤγουν τὸ μετ᾿ ὀρθοφωνῆς ᾀδόμενον. λέγω ὁ καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς. ἐπιρρηματικῶς τὸ τριπλόος αὐτὶ τοῦ ἐκ τρίτου. ἤτοι ὁ καλλίνικος ὁ ἐκ τρίτου κεχλαδώς. τουτέστι τὸ χαῖρε δεχόμενος. ἤγουν τὸ μέλος τὸ καλλίνικε χαῖρε. τὸ ἐκ τρίτου λεγόμενον, ἱκανὸν ἐγένετο κατὰ τὸν ὄχθον, αὐτὶ τοῦ τὸν λόφον τὸν κρόνιον. προηγήσασθαι κωμάζοντι τῷ ἐφαρμόστῳ ἐπὶ τῇ νίκῃ. χορείαν ποιοῦντι σὺν τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ. τουτέστι τοῖς συνήθεσι τοῖς προσφιλέσιν. Αλλὰ νῦν ὦ ψυχὴ δηλονότι διὰ τόξων μουσικῶν τῶν ἑκαβόλων, αὐτὶ τοῦ διὰ λόγων ἐγκωμιαστικῶν οἷς αἱ μοῦσαι παρέχουσι τῶν ἑκαβόλων τὴν εὐφημίαν ἐπίμπρον. τὸν δία, τε τὸν τῆς πυρώδους καὶ λαμπρᾶς ἀστραπῆς αἴτιον, ἐπίνειμαι. ἤγουν ἐπέξελθε. τοιούτοις βέλεσι. τουτέστιν ὕμνησον τοιούτοις μέλεσιν. ἤτοι διὰ τοιούτων ῥημάτων, καὶ τὸ σεβάσμιον ἀκρωτήριον τῆς ἤλιδος. ἤγουν τὴν ὀλυμπίαν ὕμνησον δηλονότι. ὅπερ ποτὲ ὁ πέλοψ ὁ ἥρως ὁ ἀπὸ τῆς λυδίας, ἐξήρατο αὐτὶ τοῦ ἤρατο ἤγουν ἔλαβεν, ἕδνον κάλλιστον, αὐτὶ τοῦ προῖκα καλλίστην τῆς ἱπποδαμείας. βέλος δὲ γλυκύτερον, αὐτὶ τοῦ λόγον ἐγκωμιαστικόν, ἵει. ἤγουν πέμπε πυθῶνάδε. τουτέστι πρὸς τὴν πυθῶνα. μέμνηται δὲ καὶ τῆς πυθῶνος, ἐπειδὴ καὶ ἐν αὐτῇ, ἐνίκησεν ὁ ἐφάρμοστος. Οὔτοι χαμαιπετέων. μηδὲ ἅπτεσθαι λόγων χαμαὶ κειμένων. τουτέστιν εὐτελῶν. ἀντιλαβοῦ. ἤγουν μὴ χρῆσαι λόγοις εὐτελέσιν. ἐλελίζων ἤτοι κινῶν φόρμιγγα ἐπὶ τοῖς παλαίσμασι τοῦ ἀνδρὸς, τοῦ ἐκ τῆς ἐνδόξου ὀποῦντος. αἰνήσαις, αὐτὶ τοῦ ἐπαίνεσον, ὕμνησον αὐτὴν τὴν πόλιν τὴν ὀποῦντα ἐκ τὸν υἱὸν αὐτὶ τοῦ τὸν πολίτην αὐτῆς. δηλονότι τὸν ἐφάρμοστον. ἥν τινα. ἤγουν τὴν πόλιν, λέλογχε τουτέστιν εἰς κλῆρον ἔλαβεν ἡ θέμις. αὐτὶ τοῦ ἡ δίκη. καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἡ τὰς πόλεις σώζουσα καὶ τὰ πολύτιμα εὐνομία. ἔστι γὰρ τῇ δίκῃ, τὸ καλῶς τοῖς νόμοις χρῆσθαι. θάλλει δὲ αὐτὴ ἡ ὀποῦς. ἤγουν λαμπρά ἐστιν ἐπ᾿ ἀρεταῖς. τουτέστιν ἐπ᾿ ἀριστείαις. ἐπ᾿ ἀνδραγαθίαις. ἐπίσης τε ἐν τῇ κασταλίᾳ. ἤγουν, ἐν τῇ πυθῶνι, καὶ πλησίον τοῦ ῥεύματος τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἀλφειοῦ. ἤτοι καὶ ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ. ὅθεν. ἤγουν ἀπὸ τῆς κασταλίας καὶ τοῦ ἀλφειοῦ,

ἀμπλακὸν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἁμαρτὸς γεγονὸς, οὐκ ἀποτυχόν, ἐν τέτρασι μέλεσι παίδων
ἀντὶ τοῦ ἐν μέλεσι τεττάρων παίδων, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν τέτρασι παισὶν ἀπέθη-
κατο, ἀντὶ τοῦ ἐπέθηκεν ἐπαναστροφὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν ἔχθιστον. ἤγουν πάνυ μεμισημέ-
νην. καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν. ἀντὶ τοῦ ἄτιμον. ἤτοι ἀπαρρησίαστον. καὶ ἄμον ἤτοι ὁδὸν ἐπέ-
θηκεν αὐτοῖς ἐπίκρυφον. τουτέστι λαθραίαν καὶ ἀποφεύγουσαν τὰς ὄψεις τῶν ἄλλων. διὰ τὴν
αἰσχύνην τῆς ἥττης. πατρὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἤγουν τῷ πάππῳ αὐτοῦ, ἐνέβαλε μένος.
τουτέστιν ἰσχὺν τοῦ γήρως, ἀντίπαλον. ἀντὶ τοῦ ἐναντίαν. ἤγουν καταπρούμενον αὐτὸν ὑπὸ
τοῦ γήρως, ἀνέρρωσε. Δέον εἰπεῖν τεττάρων παίδων, τέτρασιν εἶπε πρὸς τὸ γυίοις.
καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ, παῖς χερὸς ἐργασίαις. Ἐπίκρυφον οἶμον. ἤγουν ἐν σκότῳ πορεί-
αν. ὁ γὰρ νικηθεὶς ἄτιμος τε πρὸς τὸν οἶκον χωρεῖ διὰ τὴν ἧτταν, καὶ τοὺς ὁρῶντας αὐτὸν
εἰς μυκτηρισμὸν ἄγει. διὰ τοῦτο ἐν νυκτὶ τὴν πορείαν ποιεῖται. Ἀντίπαλον. ἐναντί-
αν. ὑπὸ γὰρ τοῦ γήρως καταβεβλημμένος, ὥσπερ ὑπὸ τῆς τοῦ παιδὸς νίκης ἰσχὺν ἔλαβε, καὶ
τῆς τοῦ γήρως ἐπιλέλησται ἀσθενείας. Ἀΐδα τοι λάθεται ἄρμενα πράξαις ἀνήρ. εἰς
κατασκευὴν τοῦ ἀντιπρὸ τούτου πράγματος τίθεται. ἤγουν ὁ ἀνθρωπος ὁ πράξας ἀρεστὰ τῇ ἑαυτοῦ
γνώμῃ, ἤτοι ἐπιτυχήσας, τοῦ θανάτου ἐπιλανθάνεται. ἤγουν ἀνώτερος γίνεται τοῦ θανά-
του. ἀνεπιστρόφως ἔχει αὐτοῦ τῇ εὐπραξίᾳ ἀναρρωννύμενος. βούλεται εἰπεῖν περὶ τῶν
τοῦ ἀλκιμέδοντος προγόνων, ὅτι κάλλιστοι ἦσαν. λέγει δ' οὖν. ὁ πράξας ἄρμενα καὶ ἁρμό-
δια ἑαυτῷ, λήθεται καὶ ἐπιλανθάνεται περὶ τοῦ ᾅδου ἐν τῷ ᾅδῃ. ἀλλ' ἐμὲ χρὴ ἐπιπρέπω
φράσαι, καὶ εἰπεῖν τὸν νῦν ἐπινίκιον καὶ ὕμνον τοῦ ἀλκιμέδοντος, τὸν ἄωτον καὶ τὸν καρ-
πὸν τῶν χειρῶν. ἤτοι τὴν νίκην. ἐγείροντα τοῖς βλεψιάδαις μνημοσύνην καὶ ἐνθύμησιν
αὐτῶν. τουτέστιν, ἐπεὶ οἱ βλεψιάδαι θανόντες οὐκ ἔρχονται εἰς μνήμην ἀνθρώποις ὁποῖοί τινες ἦ-
σαν τὰς ἀρετὰς, ἀλλ' ἐγὼ νῦν ἐγκωμιάζων τιμοσθένην καὶ ἀλκιμέδοντα τοὺς αὐτῶν ἀπογό-
νους, δείξω πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν αὐτῶν ἀρετήν. καὶ ὅτι ἡ τούτων εὐδαιμονία, καὶ πρὸς τοὺς ἀπογό-
νους ἀφίκετο. οὓς οὐκ εἰκὸς ἀγνοεῖσθαι τοιούτοις, μὴ προϋπαρχόντων αὐτοῖς καλλίστων ἐκ
προγόνων παραδειγμάτων. Ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν. ἀλλ' ἐμὲ χρὴ ἀνιστάντα τὴν μνή-
μην τοῖς βλεψιάδαις τῇ φυλῇ τοῦ ἀλκιμέδοντος, φράσαι αὐτοῖς ἐπινίκιον ὕμνον. ἄω-
τον τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἤγουν καρπὸν ὃν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἤνεγκαν. οἷς, ἤγουν τοῖς βλεψιάδαις,
ἕκτος ἤδη στέφανος περίκειται, ἀπ' ἀγώνων φυλλοφόρων. ἤγουν στεφανηφόρων. ἀντὶ τοῦ
στεφανιτῶν. ἔστι δὲ καὶ τοῖς ἀποθανοῦσι μέρος τι, ὃ πραττόμενον πρὸς αὐτοὺς, κατὰ
νόμους ἀναπράττεται. ἤγουν οὐ μόνον πρὸς τοὺς ζῶντας δέον τινὰ κατὰ νόμους ἀποδιδόμε-
να. ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀποθανόντας ἐστὶ μέρος ὃ πραττόμενον, κατὰ νόμους ἀναπράττεται.
τὸ τοῦ ἐγκωμίου λέγει. ὃ ἐν τοῖς ἑξῆς σαφέστερον δηλοῖ, ἐπάγει γάρ. οὐ κατακρύπτει
δὲ κόνις, ἤγουν ἡ γῆ ὁ τάφος, τὴν ἀγαθὴν ἀρετὴν τῶν συγγενῶν, ὥστε μὴ ἀναφέρειν δηλα-
νότι καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐν τῷ τάφῳ. Τὸ ἕκτος στέφανος περίκειται λέγει, ἐπειδὴ τι-
μοσθένης καὶ ἀλκιμέδων, ἔκγονοι ἀπὸ βλεψιαδῶν ἦσαν. ὥστε ὁ τούτων στέφανος βλεψιά-
δαις περιετέθη. τὸ δὲ ἔστι θανόντεσσι, τοῦτο λέγει. ἢ ὅτι καὶ τοῖς προγόνοις ἡ τῶν παίδων
εὐφημία καθίσταται, ἢ ὅτι οἱ τοὺς παῖδας ἐγκωμιάζοντες, καὶ τῶν προγόνων εἰς μνεί-
αν ἔρχονται. ὡς ὁ ἐγκωμιαστικὸς ἀναγκάζει νόμος. Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις.
ἐπειδὴ ὁ ἑρμῆς ἄγγελος τῶν θεῶν ἐστι καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ καὶ γῇ καὶ πρὸς τὸν ᾅδην ψυ-

Τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις, τουτέστιν, ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασιν οὐδὲν ἔσται, αὐτὶ
τοῦ ἐστὶν ἐν ἴσῃ μοίρᾳ τεταγμένον, πᾶσι δηλονότι. ἤγουν οὐδέν ἐστιν ἡδὺ ἐν τοῖς ἀν-
θρωπίναις πράγμασιν, ἐφ' ὃ πάντες ἐπίσης τερφθήσονται. διὸ οὐδὲ τοῖς θεοῖς δηλα-
νότι αἱ αὐτοὶ τρόποι ἀρέσκουσιν. Τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις. προκατάστασίς ἐστιν· οὐ μέλ-
λει εἰπεῖν περὶ τοῦ μελησίου. ὃς ἦν ἀλείπτης ἀλκιμέδοντος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τι-
μοσθένους. ἐνίκησε δὲ οὗτος ὁ μελησίας νέος ὢν ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ. βούλεται οὖν πίνδα-
ρος ταύτην τὴν νίκην εἰπεῖν νῦν. καὶ ἐπειδὴ τὸ παιδικῆς νίκης μεμνῆσθαι, μέμψιν αὐ-
τῷ παρὰ τῶν ἀκουόντων ἤγαγε, ὡς ἤδη πρεσβυτέρου ὄντος τοῦ μελησίου, φησίν.
Εἰ δ' ἐγὼ μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων. ἤγουν εἰ δὲ ἐγὼ ἀνέδραμον ἐν τῷ ὕμνῳ κῦδος καὶ δόξαν
τοῦ μελησίου ἐξ ἀγενείων, ἤγουν εἰ ἐπαινέσαιμι αὐτὸν ὅτι ἀγένειος ὤν, ἐν ὀλυμπίᾳ
πάλαι ἐνίκησε, μὴ βαλέτω με ὁ φθόνος ἐν τραχεῖ λίθῳ. ἤγουν μηδεὶς διὰ φθόνον
κακῶς ἀγορευέτω με. ἐρέω γὰρ καὶ λέξω ἐν τῇ νεμέᾳ ταύτην τὴν χάριν ἤγουν ἣν ἐν τῇ
πάλῃ νίκην ἔσχεν ὁμῶς καὶ ὁμοίως. ἤτοι ἀγένειος ὤν. Τὰν δ' ἔπειτα. καὶ ἄλλην δὲ μάχην
ἀνδρῶν, ἐκ παγκρατίου ἐρέω ἀπὸ κοινοῦ. καὶ γὰρ ἀγένειος ὢν μελησίας, ἐν ὀλυμπίᾳ καὶ
ἐν νεμέᾳ ἐκ πάλης ἐστεφανώθη. καὶ ἀνὴρ γενόμενος, παγκράτιον ἐνίκησε. τὸ δὲ μά-
χην ἀνδρῶν λέγει, ἐπειδὴ ἀνὴρ ὢν παγκράτιον εἰς ἄνδρας ἠγωνίσατο. Ἄλλως. Εἰ
δ' ἐγὼ μελησίᾳ. εἰ δὲ ἐγὼ διὰ τοῦ ὕμνου εἰς τὸ κλέος ἀνατρέχω τοῦ μελησίου τὸ ἐξ
ἀγενείων, ἤτοι τὸ ἐκ παίδων αὐτῷ γεγενημένον, μὴ βαλέτω με φθόνος λίθῳ σκληρῷ. αὐ-
τὶ τοῦ διασυρμὸν ἀδιστικὸν ἐφέρει. καὶ ἐν τῇ νεμέᾳ γὰρ ὁμοίως ἐρέω αὐτὶ τοῦ λέγω ταύτην
τὴν χάριν. τουτέστι τὴν τιμὴν, τὴν νίκην ὑπάρξαι δηλονότι αὐτῷ. τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν μά-
χην. αὐτὶ τοῦ τὴν δὲ νίκην τοῦ ἀγῶνος ὃν ἠγωνίσατο ἐν ἀνδρὸς ἡλικίᾳ. ἔπειτα ἤγουν μετὰ
ταῦτα λέγω ὑπάρξαι αὐτῷ ἐν παγκρατίῳ. Τὸ διδάξασθαι δέ τοι, αὐτὶ τοῦ, τὸ διδά-
ξαι, τῷ εἰδότι ἤγουν τῷ ἐμπείρῳ τῷ ἐπισταμένῳ ἐστὶ ῥᾴτερον. ἤτοι ῥᾷον. αὐτὶ τοῦ ῥᾴ-
διον, ἤτοι εὔκολον. ὃ ὁ μελησίας δηλονότι, εἰ μὴ αὐτὸς ἦν ἔμπειρος ἀθλητὴς, οὐκ ἂν
ἄλλοις ἀλείφων, ἐποίει νικᾶν. τὸ δὲ μὴ προμαθεῖν ἀγνωμον. ἤγουν ἄπειρον καὶ ἀνεπι-
τήδειον εἰς διδασκαλίας ἑτέρων. τῷ εἰδότι εἰπὼν εὔκολον εἶναι τὸ διδάξαι, ὤφει-
λεν ἐπαγαγεῖν. τῷ δὲ μὴ εἰδότι, οὐκ εὔκολον. ὁ δὲ, αὐτὶ τὸ πρᾶγμα μετατίθησι τὸν λό-
γον. καὶ φησὶ τὸ μὴ προμαθεῖν δὲ, ἄπειρον. ταυτὸ λέγων ὡς περ εἰ ἔλεγε, ὁ δὲ μὴ μαθὼν
ἄπειρος τούτου δηλονότι, ἤγουν τοῦ διδάξαι. κουφότεραι γὰρ αὐτὶ τοῦ κοῦφαι. ἤγουν ἐλα-
φραὶ, ἀμαθεῖς αἱ φρένες τῶν ἀπείρων. ἤτοι τῶν μὴ πεπειραμένων. τῶν μὴ προμαθόντων.
Κεῖνα δὲ ἐκεῖνος ἂν εἴποι ἔργα. ἤτοι ὁ πεπειραμένος, περαίτερον αὐτὶ τοῦ περαιτέρω. ἤ-
γουν πλεῖον τῶν ἄλλων, λέγω τίς τρόπος ἢ τίς ὁδὸς, τίς μηχανὴ προβιβάσει ἄνδρα του-
τέστιν αὐξήσει δοξάσει ἐκ τῶν ἱερῶν ἀγώνων, μέλλοντα φέρειν, αὐτὶ τοῦ ἀποφέρεσθαι
δόξαν ποθεινοτάτην. τουτέστιν ὑπερποθουμένην. Τὸ διδάξασθαι δέ. νῦν ὁ προβαλή-
σας, οὗτος εἰδὼς τὴν μάχην ὡς δεῖ μεταχειρίζεσθαι. κάλλιστος ἂν ἀλείπτης τῶν ἄλ-
λων γένοιτο. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ μελησίας. ὁ γάρ τι ποιήσας, οὗτος καὶ διδάξας αὐτὸ, ἄριστος. Νῦν
μὲν αὐτῷ γέρας. νῦν μὲν τιμή ἐστιν αὐτῷ. τῷ μελησίᾳ δηλονότι, τῷ ἀλείπτῃ. ὁ ἀλκι-
μέδων νίκην ἑλὼν ὑπὸ ἀλείπτῃ τούτῳ, μετὰ ἐννέα καὶ εἴκοσιν ἄλλους ὑπὸ τούτου γεγυμνα-
σμένους. ὅστις ἤγουν ὁ ἀλκιμέδων, σὺν εὐτυχίᾳ θεοῦ. ἐνορέας δέ. ἤγουν ἀνδρίας οὐκ

Ταύτην γὰρ ἡ ἐμὴ μήτηρ πινυτὴ παρέουσα, ἐμπηγήγελην ἐπίπροσθε τιμᾷ. Τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων. ἤγουν, συνθήκη δέ τις βουλὴ τῶν θεῶν. καὶ ταύτην τὴν χώραν τὴν ἁλιερκέα, ἤτοι, τὴν θαλάσσῃ περιειλημμένην, παντοδαποῖς ξένοις. ἤγουν, ἀπὸ παντὸς τόπου ἀφικνουμένοις, ὑπέστησε κίονα δαιμονίαν. ἤτοι θείαν. ἢ ὀλβίαν. τουτέστιν, ἀποκειμένην ἐποίησεν εἰς ἀνάπαυσιν καὶ ἀσφάλειαν παντοδαπῶν ξένων, ὡσπερεί τινα κίονα ὀλβίαν. Ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος. ὁ δὲ ἐπερχόμενος χρόνος τοῦτο ἐνεργῶν, εἴθε μὴ ἀπονήσειε. διὰ μέσου τοῦτο. τὸ δὲ ἑξῆς, παντοδαποῖς ὑπέστησε ξένοις κίονα δαιμονίαν, δωριεῖ λαῷ ταμιευομένην ἐξ αἰακοῦ. τουτέστιν, ὑπὸ τῶν ἀργείων. αἱ γὰρ ἀργεῖαι, τοῦ δωρικοῦ γένους, διοικουμένην μετὰ τὸν αἰακόν. ἐκ διὸς καὶ αἰγίνης ἡρωΐδος αἰακός. ἀφ' ἧς παρωνομάσθη ἡ πόλις ἡ αἴγινα.

Τὸν παῖς ὁ λατοῦς. ὅντινα, ἤγουν τὸν αἰακόν, ὁ υἱὸς τῆς λητοῦς ὁ ἀπόλλων, καὶ ὁ ποσειδῶν ὁ μεγάλην βασιλεύων βασιλείαν, μέλλοντες ἐπὶ τεῦξιν, ἀντὶ τοῦ ἐντάξειν, ἤγουν, κατασκευάσειν στέφανον καὶ περίβολον, περιτείχισμα τῷ ἰλίῳ, ἐκάλεσαν συνεργὸν ἕνεκα τοῦ τείχους. ὅτι ἦν μεμοιραμένον κινδυνεύειν πολέμων ἐν μάχαις πορθητικαῖς τῶν πόλεων, ἀναπνεῦσαι αὐτήν. ἤγουν, τὴν πόλιν λάβρον καπνόν, ἀντὶ τοῦ ἀναπνοὴν ἀναπέμψαι καπνοῦ σφοδροῦ. Γλαυκοὶ δὲ δράκοντες τρεῖς. ἤγουν, στιλπνοὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τῇ ὁράσει ἐκφοβοῦντες. ἢ καὶ ἐκ τοῦ ἀθηνέον, ἢ τὸ παρὰ χρῶμα. τὸν πύργον ἤγουν τὸ τεῖχος ἐσαλλόμενοι, ἀντὶ τοῦ εἰσπηδῆσαι πειρώμενοι, οἱ δύο μὲν κάππετον. αὐτόθι δὲ ἀτυζόμενοι, ἤγουν ταραττόμενοι, ἐν ἄτῃ γενόμενοι, τὰς ψυχὰς ἀπέβαλον. ἤτοι, ἀπέπνευσαν. ὁ εἷς δὲ εἰσῆλθε βοάσας, ἀντὶ τοῦ συρίξας. Ἔννεπε δ' ἀντίον. ἔννεπε δέ, ἀντὶ τοῦ εἶπεν εὐθὺς ὁ ἀπόλλων, ὁρμαίνων ἤγουν διαλογιζόμενος, σκοπῶν. τέρας ἐναντίον. τουτέστιν ἐχθρόν. οὐ δεξιόν. Πέργαμος, ἤγουν ἡ ἐξοχὴ τοῦ τείχους ὦ ἥρως αἰακέ, ἀμφὶ ταῖς σαῖς ἐργασίαις, ἤγουν διὰ τῆς σῆς χειρὸς ἁλίσκεται. ἤγουν, ἁλώσιμος ἔσται. Ὣς ἐμοὶ φάσμα λέγει κρονίδα. οὕτως ἐμοὶ λέγει, ἀντὶ τοῦ νοεῖν δίδωσι, τὸ πεμφθὲν φάσμα. ἤγουν ἡ πεμφθεῖσα ὄψις παρὰ τοῦ διὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ κρόνου, τοῦ τῶν βαρυήχων βροντῶν αἰτίου.

Οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν. ἤγουν, οὐκ ἔξω τῶν ἀπογόνων σου ἁλώσιμος ἔσται. ἀλλ' ἅμα τοῖς πρώτοις ἀπογόνοις, ἤγουν, τῷ τελαμῶνι ἄρξεται. τουτέστιν ἀρχὴν λήψεται τοῦ ἁλίσκεσθαι. καὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ δηλονότι τετάρτοις, ἤγουν τῷ νεοπτολέμῳ, ἁλώσεται δηλονότι. Ὣς ἄρα θεὸς σάφα εἴπας. ὁ ἄρα, ἀντὶ τοῦ δή. οὕτω δὴ ὁ θεὸς ὁ ἀπόλλων σαφῶς εἰπών, εἰς τὸν ξάνθον τὸν ποταμόν, ἀπὸ τούτου δὲ τὴν λυκίαν θέλει δηλοῦν, ἤπειγε. τουτέστιν ἔσπευδεν. ἐλαύνων τοὺς ἵππους δηλονότι. καὶ ἐκ τούτου εἰς τὰς ἀμαζόνας, τὰς καλλοῖς ἵπποις χρωμένας. ἤτοι τὰς πολεμικάς. καὶ ἀπὸ ἐκείνων εἰς τὸν ἴστρον τὸν ποταμόν. τουτέστιν εἰς τὴν σκυθίαν. ὁ ὀρσοτριαίνης δέ, ἤγουν ὁ ποσειδῶν, ὁ τὴν τρίαιναν φέρων, ἀποπέμπων τὸν αἰακὸν δεῦρο ἤγουν ὧδε. τουτέστιν εἰς τὴν αἴγιναν ἐν χρυσοῖς ἵπποις. ἐπέτεινε τὸ ταχὺ ἅρμα. ἤτοι ἐπέσπευδεν ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν τὸν περὶ τὴν κόρινθον. καὶ ἐπὶ τὴν δειράδα, ἤγουν τὴν ἐξοχὴν τῆς κορίνθου. θεασόμενος τὴν δαῖτα, ἀντὶ τοῦ τὴν θυσίαν τὴν κλυτήν, ἤτοι τὴν εὐκλεᾶ. τὴν περιᾳδομένην. τὴν τελουμένην αὐτῷ, ἐκεῖ δηλονότι.

θείας ἐπάγει, ὅπου ἄνδρες μάντεις, οἱ ἰαμίδαι δηλονότι ἐν ἐντόμοις θύμασι σκο-
ποῦντες πειρῶνται. ἀντὶ τοῦ ἀποπειρῶνται. ἤγουν εἰς γνῶσιν ζητοῦσιν ἐλθεῖν
τοῦ διὸς τοῦ ἀργικεραύνου. τουτέστι τοῦ αἰτίου τῶν ταχέων κεραυνῶν. λέγω. εἴ τινα φρον-
τίδα ἔχει αὐτὸς δηλονότι ὁ ζεὺς περὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν ζητούντων κατὰ ψυχὴν μεγά-
λην ἀρετὴν λαβεῖν. ἀντὶ τοῦ τιμὴν μεγάλης νίκης. τῶν δὲ μόχθων. ἤγουν τῶν καμάτων
ἀνάπνευσιν, ἄνεσιν. πληροῦνται δὲ αἱ λιταί. ἤγουν, αἱ δεήσεις τῶν εὐσεβῶν ἀνδρῶν
τῶν ἰαμιδῶν δηλονότι, πρὸς χάριν. τουτέστι, χαριέντως. θαυμασίως. Ἀλλ᾽ ὦ πίσας
εὔδενδρον. πρὸς τὴν ὀλυμπίαν ἀποτείνων ηὔξατο, εἶτα πολλοῖς διὰ μέσου κεχρη-
μένος παραγαγὼν τὴν ἀπόδοσιν, ἐπαναλαμβάνει τὸν πρὸς αὐτὸν λόγον. καὶ οὕτως ἐπά-
γει προσεχῆ καὶ ῥαδίαν τὴν ἀπόδοσιν καὶ φησίν, ἀλλ᾽ ὦ ἄλσος εὔδενδρον τῆς πίσης τῆς
ἐπὶ τῷ ἀλφειῷ. ἤγουν, ἀλλ᾽ ὦ ὀλυμπία, δέξαι τοῦτον τὸν κῶμον, τουτέστι, τὸν μετὰ χορεί-
ας ὕμνον, καὶ ταύτην τὴν στεφανοφορίαν. ἤγουν, τὴν ἐν στεφάνοις ἀνακήρυξιν. Μέγα,
κλέος αἰεί. μεγάλη δόξα ἀεί ἐστι δηλονότι ἐκείνῳ τῷ ἀνθρώπῳ, ᾧ τινι ἂν ἕσπηται,
ἤγουν, ἀκολουθήσῃ, τὸ σὸν γέρας. ἤτοι ἡ σὴ τιμή, ἡ λαμπρά. Ἄλλα δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλον ἔ-
βαν. τουτέστιν, ἄλλα δὲ ἀγαθὰ ἐπ᾽ ἄλλον ἔβησαν, ἀντὶ τοῦ ἔρχονται. Πολλαὶ δ᾽ ὁ-
δοὶ σὺν θεοῖς. πολλαὶ ὁδοὶ γίνονται εἰς τὸ εὖ πράσσειν, τῶν θεῶν βουλομένων. ἢ πολ-
λαὶ δὲ ὁδοί εἰσιν. ὧν ἑκάστη, εἰς διάφορον εὐπραγίαν ἄγει βοηθούντων τῶν θεῶν. ἤγουν,
πολλαὶ δὲ καὶ διάφοροι εὐπραγίαι εἰσίν. ὧν ἄλλον ἄλλης ἐστὶ τυχεῖν, βοηθούντων τῶν θεῶν.
Τιμόσθενες, ὔμμε δ᾽ ἐκλάρωσε. ὦ τιμόσθενες. ὑμᾶς δὲ ἐκλήρωσεν, ἤτοι ἔταξεν ἡ
τύχη ἐν τῷ ζηνὶ τῷ γενεθλίῳ τουτέστιν, ἐν τῇ νεότητι, ἐφ᾽ ᾗ τιμᾶται γενέθλιος ζεύς, ὡς
ἔφορος δηλονότι τῆς γεννήσεως. Ὃν μὲν ἐν νεμέᾳ. τουτέστι, σὲ ἐν τῇ νεμέᾳ πρό-
φαντον. τουτέστιν, ἔξοχον. λαμπρόν. τὸν ἀλκιμέδοντα δὲ τὸν σὸν ἀδελφόν, ἐποίη-
σεν ἡ τύχη ὀλυμπιονίκην, παρὰ τῷ λόφῳ τοῦ κρόνου. ἦν δὲ ὁ ἀλκιμέδων, καλός. ἤ-
γουν εὐειδής, εἰς τὸ ὁρᾶν αὐτόν τινα. καὶ τῷ ἔργῳ, τουτέστι καὶ διὰ τῆς πράξεως, οὐ κα-
τελέγχων, ἤγουν, οὐ καταισχύνων τὸ εἶδος. ἤτοι τὴν μορφήν. Ἐξένεπε κρατέων.
ἤγουν, ἀνεκήρυξεν. ἀνακηρυχθῆναι ἐποίησε νικῶν ἐν πάλῃ τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὴν
αἴγιναν. τὴν δολιχήρετμον. ἤγουν. τὴν μακραῖς κώπαις χρωμένην, τουτέστι τὴν
ναυτικήν. Ἔνθα σώτειρα διός. ἔνθα, ἤγουν ἐν τῇ αἰγίνῃ, ἐπιμελείας ἀξιοῦται θέ-
μις, ἀντὶ τοῦ δίκη, ἡ πάρεδρος τοῦ διὸς τοῦ ἐφόρου τῶν ξένων, μάλιστα παρὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.
Ὅ,τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπῃ. καὶ γὰρ ὅπου ἂν ᾖ, τι πολὺ καὶ πολλαχόσε, ἤγουν εἰς
πολλὰς ὁδοὺς τείνει διαφερούσας ἀλλήλων, τοῦ τὸ διακρίνειν ἀσφαλεῖ κρίσει λογι-
σμοῦ καὶ δίκαια οὐκ ἔξω τοῦ εὐκαίρου, ἤγουν τοῦ ἁρμόζοντος, δυσχερές ἐστιν. ὡς παρὰ ἐν
αὐτῇ τῇ αἰγίνῃ δηλονότι, πλῆθος συρρεῖ ξένων, διαφέρον τὰς γνώμας. εἶτα ὀρθῶς
διακεῖται. Ἄλλως. Ὅ,τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπῃ. γνωμικόν ἐστι τὸ λεγόμενον.
ἀποτείνεται δὲ εἰς τὸ περὶ φιλοξενίας τῶν αἰγινητῶν. σημαίνει δὲ τοῦτο. ὅπου γὰρ ἂν ᾖ, τι πο-
λὺ καὶ πολλαχοῦ ῥέπειν δυνάμενον, περὶ τοῦ τοιούτου προνοῆσαι καὶ κατὰ τρόπον οἰκο-
νομῆσαι καὶ κατ᾽ ὀρθόν, δυσχερὲς τοῖς πολλοῖς ἀεὶ γίνεται. οὐκ εἶναι φησὶν ἀξένους
τοὺς αἰγινήτας καθάπαξ. οὐδὲ μὴν ἀκρίτως ὑποδέχονται τοὺς παραγινομένους οὔ-
τοι πάντας ὡς ὁ τηλέμαχος φησὶν ἐπὶ τῆς πηνελόπης.

τι, σκελίσι χαλκοῖς ἐτίμων. Καὶ θήβαις. καὶ τὰ ἔργα τὰ ἐν θήβαις, ἔγνω αὐτόν. τὰ ἡράκλεια καὶ ἰολάεια ἐτελεῖτο ἐν ταῖς θήβαις. ἐδίδοτο δὲ τῷ νικήσαντι, τρίποδες χαλκοῖ. Ἀγῶνες τ᾽ ἔννομοι βοιώτιοι. καὶ οἱ ἀγῶνες οἱ ἐν τῇ βοιωτίᾳ οἱ ἔννομοι. τουτέστιν, οἱ συνήθως κατὰ τοὺς νόμους τελούμενοι ἔγνωσαν αὐτόν. ἐτελοῦντο δὲ ἐν τῇ βοιωτίᾳ, διάφοροι ἀγῶνες. ἐν μὲν θεσπιαῖς, τὰ ἐρώτια. ἐν δὲ πλαταιαῖς, τὰ ἐλευθέρια. ἐν δὲ λεβαδείᾳ, τὰ τροφώνια. ἐν δὲ ὠρωπῷ, τὰ ἀμφιαράϊα. Πελλάνα τ᾽ αἴγινά τε. καὶ ἡ αἴγινα ἔνθα ἐτελεῖτο ἀγὼν τὰ αἰάκια, ἔγνω αὐτόν. καὶ ἡ πελλήνη ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ θεοξένια καὶ τὰ ἕρμαια. τὸ δὲ ἆθλον ἦν χλαῖνα, ἔγνω αὐτὸν νικῶντα ἑξάκις. κατὰ τὰ μέγαρα ἔθος ἐστὶ τῶν νικηφόρων τὰ ὀνόματα λίθοις ἐγκολάπτεσθαι· φησὶν οὖν ὅτι ἐν τοῖς μεγάροις. Ἐν μεγάροισίν τ᾽ οὐχ ἕτερον. οὐχ ἕτερον ὄνομα ἀλλὰ γεγραμμένον ἢ ἐγκεκολαμμένον φέρει ἡ ψῆφος ἡ λιθίνη, τουτέστιν ἡ στήλη, ἀλλ᾽ ἢ τὸ τοῦ διαγόρου. ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος δὲ τοῦ σοφοῦ. ψῆφος δὲ λέγει τὴν στήλην, διὰ τὸ περιέχειν τὰ τῶν κριτῶν ψηφίσματα. Ἀλλ᾽ ὦ ζεῦ πάτερ νώτοισιν. ἀλλ᾽ ὦ ζεῦ πάτερ ὁ βασιλεύων τῶν νώτων, ἀντὶ τοῦ τῆς κορυφῆς τοῦ ἀταβυρίου ὄρους, τίμα μὲν τὸν νόμον τοῦ ὕμνου, ἤγουν τὴν συνήθειαν, τίμα καὶ τὸν ἄνδρα τὸν ὀλυμπιονίκην, τὸν εὑρόντα ἀρετὴν διὰ τῆς ἐν πυγμῇ νίκης. νώτοισι δὲ εἶπεν ἀταβυρίου, ὅτι ἐπ᾽ ἄκροις αὐτοῦ ἵδρυται ὁ ζεύς. εἰσὶ δὲ χαλκαῖ βόες ἐν αὐτῷ, αἵτινες ὅταν μέλλῃ ἄτοπόν τι γενέσθαι μυκῶνται. ἔστι δὲ καὶ ἐν σικελίᾳ ὄρος ἀταβύριον, ὥς φησι τίμαιος. Δίδου τέ οἱ. δίδου δὲ αὐτῷ αἰδοίαν χάριν. ἀντὶ τοῦ τιμὴν αἰδεσίμου χάριτος. Καὶ πρὸς ἀστῶν. καὶ παρὰ τῶν ἀστῶν, ἤγουν τῶν πολιτῶν. καὶ παρὰ τῶν ξένων τουτέστι τῶν ἐξ ἀλλοτρίου τόπου. ἐπεὶ ὁδὸν εὐθυπορεῖ. ἤγουν κατ᾽ εὐθεῖαν πορεύεται. οὐκ ἐκτρεπόμενος. ἐχθράν. τουτέστι ξένην, ἀλλοτρίαν ὕβρεως. ἤτοι ἀδικίας. Σάφα δαείς. πρὸς τὸν δία καὶ τοῦτο. σαφῶς μαθὼν ἅπερ αἱ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ πατέρων ὀρθαί, ἤγουν ἀληθεῖς, δίκαιαι φρένες, ἐξέχρασαν ἀντὶ τοῦ ἔχρασαν ἤγουν ἔχρησαν. τουτέστιν ἐχρησμῴδουν, παρῄνουν αὐτῷ. ἀφ᾽ ὧν πατέρων τοιούτων πατὴρ αὐτῶν δηλονότι ἐβλάστησε. Μὴ κρύπτε. ἀντὶ τοῦ μὴ ἔα κρυβῆναι ἐν ἀδοξίᾳ τὸ σπέρμα ἤγουν τὸ γένος τὸ κοινόν, τουτέστι τὸ φανερὸν καὶ ἔνδοξον πᾶσι καὶ ὠφέλιμον. τὸ ἀπὸ τοῦ καλλιάνακτος τοῦ προγόνου τοῦ διαγόρου. καὶ σὺν ταῖς χάρισιν ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν χαρίτων. τουτέστι τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν ἐρατιδῶν. ἤγουν τῆς ἐν ῥόδῳ φυλῆς τῆς ἀπὸ τοῦ ἐρατίδου, τοῦ προγόνου τοῦ διαγόρου. ἔχει ἡ πόλις θαλίας ἤγουν εὐωχίας, εὐφροσύνας. Ἐν δὲ μοίρα χρόνου μιᾷ. τουτέστιν ἐν ὥρᾳ μιᾷ. ἐν καιρῷ, ἑνὶ χρόνῳ. αὖραι ἀντὶ τοῦ μεταβολαὶ διαθύσσουσιν, ἤγουν ὁρμῶσιν ἄλλοτε ἄλλαι. καὶ εἴ τι συμβέβηκε δηλονότι καὶ τούτοις λυπηρόν, ταχέως ἀλλὰ τὸ κρεῖττον τραπήσεται.

Σχόλια εἰς τὸ ὄγδοον, τῶν ὀλυμπίων εἶδος.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων. ὦ ὀλυμπία μῆτερ. τουτέστιν αἰτία τῶν βραβείων τῶν χρυσοστεφάνων, ἀντὶ τοῦ καλλιστεφάνων. ἤγουν τῶν κάλλιστον ἐχόντων κόσμον. τουτέστιν, ὦ ὀλυμπία ἐν ᾗ δίδονται οἱ κάλλιστοι στέφανοι τῶν βραβείων. δέσποιν᾽ ἀληθείας. ἤγουν ἀληθείας προϊσταμένη. εἶτα θέλει δηλῶσαι ὅπως προΐσταται τῆς ἀλη-

παίδων τὰ ὀνόματα, εἰσὶ ταῦτα. κέρκαφος. ὄχιμος. ἀκτὶς. μακαρεύς. τενάγης. τριόπης. φαέθων. Ἔνθα. ἤγουν ἐν τῇ ῥόδῳ τῇ νήσῳ, μιγεὶς ποτὲ αὐτὸς ὁ ἥλιος τῇ ῥόδῳ τῇ ἡρωΐδι, ἐγέννησεν ἑπτὰ παῖδας. τοὺς παραδεξαμένους ἐπὶ τοῦ χρόνου τῶν προτέρων ἀνθρώπων, σοφώτατα νοήματα. ἤγουν ἐπιτηδεύματα. μαθήματα. ἀφ' ὧν εἷς μὲν ὁ πρῶτος κέρκαφος, τὸν κάμειρον ἐγέννησε. καὶ πρεσβύτατον τὸν ἰάλυσον. ὑπερβηματικῶς, ἀντὶ τοῦ καὶ τὸν ἰάλυσον πρότιστα ἐγέννησε. καὶ τὸν λίνδον. ἀπάτερθεν δέ, ἤγουν χωρίς. ἰδία. εἶχον μερίδα ἀστέων. ἤτοι πόλεων ἕκαστος, εἰς τρεῖς μερίδας διαμερισάμενοι τὴν πατρῴαν γῆν. καλοῦνται δὲ αἱ ἕδραι, ἤγουν αἱ καθέδραι τὰ φρούρια ἔνθα ἕκαστος ἐνεθρονίσθη αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Μὴ εἴπῃς τὸ σφὶν ἀντὶ τοῦ σφῶν. ὥς τινές φασιν. ἀπατώμενοι, ἀπὸ τοῦ ἕδραι. ἀλλ' ἐστὶν ἡ τοιαύτη δοτικὴ πρὸς τὸ κέκληνται οὕτως. αἱ ἕδραι κεκλήρονται καὶ ἐκληρώθησαν σφὶν καὶ αὐτοῖς, τῷ λίνδῳ. τῷ ἰαλυσῷ, καὶ τῷ καμείρῳ. τουτέστι πρὸς τὰ τούτων ὀνόματα καὶ αὐται τὴν προσηγορίαν ἐσχήκασι. Τόθι. ἤγουν ὅπου. ἐν τῇ ῥόδῳ δηλονότι, ἵσταται τῷ τληπολέμῳ τῷ ποτὲ ἀρχηγέτῃ τῶν τιρυνθίων. ἀντὶ τοῦ ἐλεύθερο λύτρον, ἀντὶ τοῦ παῦλα ἐλευθερία ἡδεῖα τῆς συμφορᾶς τῆς οἰκτρᾶς. ἤγουν τῆς μανίας ἧς ἐμάνηθη. ἐθεάλωσε γὰρ ἐκεῖ, ὅπου ἵσταται αὐτῷ, ἤγουν γίνεται ὡς περὶ θεῷ, καὶ πομπή. ἤτοι ἑορτὴ τιμή, κνίσσης μετέχουσα. ἤγουν πρόβατα σφαγιαζόμενα καὶ καιόμενα ποιεῖ. τουτέστιν ὅπου γίγνεται αὐτῷ ὡς περὶ θεῷ, καὶ τιμὴ διαθυσιῶν. ὅπου γίνεται αὐτῷ, ἀπὸ κοινοῦ καὶ κρίσις ἐπ' ἀέθλοις. ἐτελεῖτο γὰρ αὐτῷ ἀγὼν τὰ τληπολέμεια. ὁ δὲ νικήσας αὐτὰ λεύκην ἐλάμβανε στέφανον. Ἱστορία. Ὅτε οἱ ἕλληνες εἰς τροίαν ἐστράτευσαν, ἦν καὶ τληπόλεμος οὗτος, μετὰ ῥοδίων. ἀποθανόντος οὖν ἐκεῖ, ἤγαγον τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ εἰς ῥόδον ὡς οἰκιστοῦ ταύτης. καὶ ναὸν αὐτῷ ποιήσαντες, πανήγυριν κατ' ἐνιαυτὸν ἄγουσι τὰ λεγόμενα τληπολέμεια. ἐστὶ δὲ τὸ τῶν ἀγώνων ἆθλον, λεύκινος στέφανος. ὃν δὶς ἔσχε διαγόρας, νικήσας. Τῶν, ἄνθεσι. μὴ λάβῃς εἰς τὸ τῶν, ἔξωθεν τὸ ἀπό. ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄνθεσιν ἐστὶν ἡ γενική. τῶν γὰρ ἀγώνων ἦσαν τὰ ἄνθη δι' αὐτοὺς διδόμενα. Τῶν, ἄνθεσιν. ὧν τινων ἤγουν τῶν τληπολεμείων τοῖς στεφάνοις, ὁ διαγόρας ἐστεφανώσατο δίς. καὶ ἐν τῷ ἐνδόξῳ ἰσθμῷ ἐστεφανώσατο τετράκις. Εὐτυχῶν, ἤγουν ἐπιτυγχάνων. νικῶν. καὶ ἐν τῇ νεμέᾳ. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ στεφανηφορίαν δηλονότι. τουτέστι, διττὰς στεφανηφορίας ἐστεφανώσατο. καὶ ἐν ταῖς ἀθήναις ταῖς κρανααῖς ἀντὶ τοῦ, καὶ ἐν τῇ ἀττικῇ τῇ πετρώδει, καὶ καταξήρῳ. ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ παναθήναια τὰ ἡράκλεια. τὰ ἐλευσίνια. τὰ πανελλήνια, ἐστεφανώσατο. ἕνα τινὰ τούτων τῶν ἀγώνων δηλονότι, ἢ καὶ πάντας νενικηκώς. Τὸ κρανααῖς ἐν ἀθήναις λέγει. ἢ διὰ τὴν τῶν παναθηναίων ἑορτήν, ἢ τῶν ἐλευσινίων, ἢ τῶν ἡρακλείων. διὰ δὲ τὸ εἶναι τὴν ἀττικὴν κατάξηρον καὶ λεπτόγαιον, τὸ κρανααῖς εἶπεν. Ὅ, τ' ἐν ἄργει χαλκός. καὶ ὁ χαλκὸς τουτέστιν ἡ ἀσπὶς ἡ χαλκῆ ἡ διδομένη ἐν ἄργει. ἐν τῷ ἄργει πανήγυρις ἐστὶ τῆς ἥρας, τὰ λεγόμενα ἥραια. ἢ ἑκατόμβαια. θύονται γὰρ ἑκατὸν βόες τῇ θεᾷ. τὸ δὲ ἔπαθλον τῶν ἀγώνων, χαλκῆ ἀσπίς. καὶ στέφανος ἐκ μυρσίνης. ἔγνω αὐτόν. ἀντὶ τοῦ ἐδεξιώσατο αὐτὸν νενικηκότα. Τά τ' ἐν ἀρκαδίᾳ. καὶ τὰ ἔργα τὰ ἐν ἀρκαδίᾳ, ἔγνω αὐτόν. ἐτελεῖτο γὰρ ἐν ἀρκαδίᾳ ἀγών, τὰ λύκαια, τῷ λυκαίῳ διὶ ἀνακείμενος. αἱ δὲ τιμαὶ

γε βουλομένου οὖν τοῦ Διὸς πάλιν ἐκ δευτέρου ποιῆσαι, οὐκ εἴασεν, εἰπὼν τὴν ἐκ θαλάσσης ἀναδοθεῖσαν νῆσον αὐτῷ δίδοσθαι. ἦν δὲ ἡ Ῥόδος. Παλαιαὶ ῥήσιες. δέον παλαιὰν εἰπεῖν πρὸς τὸ ἀνθρώπων, παλαιαὶ εἶπε πρὸς τὸ ῥήσιες. Φαντὶ δέ. φασὶ δὲ λόγοι ἀνθρώπων ἐκ παλαιοῦ χρόνου ᾀδόμενοι, οὔπω φανερὰν εἶναι τὴν Ῥόδον ἐν τῷ πελάγει τῷ θαλασσίῳ, ὅτι ὁ Ζεὺς καὶ οἱ θεοὶ οἱ ἄλλοι διεμερίζοντο ἑαυτοῖς τὴν γῆν. κεκρυμμένην δὲ εἶναι τὴν νῆσον. τουτέστιν αὐτὴν τὴν Ῥόδον ἐν τοῖς βένθεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς βαθέσι μυχοῖς τῆς ἁλμυρᾶς θαλάσσης. ἀπόντος δὲ τοῦ ἡλίου ἐν τῷ ὑπὸ γῆν δηλονότι ἡμισφαιρίῳ, οὐδεὶς ἔδειξεν. τουτέστιν, ὑπέμνησε τὸν Δία δηλονότι, διὰ λάχος ἤγουν κλῆρον αὐτοῦ ἤτοι τοῦ ἡλίου. καὶ δὴ κατέλιπον αὐτὸν τὸν ἁγνὸν θεόν. ἁγνὸν δὲ λέγουσιν αὐτόν, διὰ τὸ ἁγνίζειν δύνασθαι ταῖς ἑαυτοῦ ἀκτῖσι. χώρας ἀκλήρωτον. ἤγουν ἄμοιρον. μνασθέντι δέ, ἀντὶ τοῦ ἀναμνησθέντος. ἤγουν εἰς ἀνάμνησιν ἐλθόντος τοῦ ἡλίου δηλονότι, ὁ Ζεὺς ἄμπαλον, ἤγουν ἀναμερισμὸν ἔμελλε θεῖναι. ἀντὶ τοῦ τιθέναι. ἤγουν ποιεῖν. ἀλλ' οὐκ εἴασεν αὐτὸν τὸν Δία δηλονότι ὁ ἥλιος. ἐπεὶ εἶπεν ὁρᾶν αὐτὸς ἔνδον τῆς θαλάσσης τῆς λευκῆς, τινὰ γῆν πολύβοσκον ἀνᾶς ἀντὶ τοῦ ἄνω. τουτέστι, πολυειδῶς τρέφειν ἀνθρώπους δυναμένην. καὶ ἡδείας μήλοις. ἀντὶ τοῦ πᾶσι τοῖς ἀλόγοις ζώοις. αὐξομένην, ἀναδιδομένην. πεδόθεν. τουτέστιν, ἀπὸ τοῦ πυθμένος. Ἡ τοιαύτη δοτική, τὸ μνασθέντι, πρὸς τὸ θέμεν ἔχει τὴν δύναμιν. Εἰκότως εἶπε τὸ λάχεσις. ἐπειδὴ περὶ κλήρου ἦν ὁ λόγος. τὸ δὲ χεῖρας ἀντατεῖναι εἶπεν, ἀντὶ τοῦ χειροτονῆσαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν δικαστηρίων. ἐκεῖ γὰρ ἡνίκα τις νόμον ἢ ψήφισμα περὶ τοῦ καινοῦ ἐποιεῖτο, εἰ καλὸν καὶ συμφέρον ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσιν εἶναι, τὰς χεῖρας ἀνέτεινον βεβαιοῦντες αὐτό. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν θεῶν ὅρκον μὴ παρφάμεν, δείκνυσιν ὡς οὐ μόνον τὰς χεῖρας ἀνέτεινεν ἡ Λάχεσις, ἀλλὰ καὶ ὤμοσε τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ. ὅρκος γὰρ ἦν τῶν θεῶν τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ. Ἐκέλευσε δὲ ὁ ἥλιος. ἀντὶ τοῦ εἶπεν ἐζήτησεν αὐτίκα, τὴν μοῖραν μὲν τὴν Λάχεσιν. ἤγουν τὴν τοὺς κλήρους διανέμουσαν, τὴν χρυσῆν περικεφαλαίαν φοροῦσαν. τὰς χεῖρας ἀνατεῖναι. ἀντὶ τοῦ, τὴν ἑαυτῆς ψῆφον δοῦναι. ὅρκον δὲ τῶν θεῶν μέγαν φυλάσσεσθαι, μὴ παρφάμεν. ἤγουν μὴ ἄλλο τι βουλεύσασθαι αὐτοῖς. ἀλλὰ σὺν τῷ παιδὶ τοῦ Κρόνου τῷ Διὶ κατανεῦσαι, πεμφθεῖσαν αὐτὴν τὴν νῆσον ἤγουν ἀναδοθεῖσαν εἰς τὸν αἰθέρα. ἀντὶ τοῦ τὸν ἀέρα τὸν λαμπρόν, γέρας ἔσεσθαι ἐξοπίσω. τουτέστιν εἰς τὸ ἑξῆς, τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ. ἀντὶ τοῦ αὐτῷ τῷ ἡλίῳ δηλονότι. ἐτελεύτασαν δὲ ἤγουν ἐπληρώθησαν αἱ κορυφαί. τουτέστι τὰ τέλη. αἱ ἀποκαταστάσεις τῶν λόγων. ἐν ἀληθείᾳ πεσοῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἀποβᾶσαι. λέγω, ἔβλαστε μέν, ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη ἐκ τῆς θαλάσσης τῆς ὑγρᾶς ἡ νῆσος. ἔχει τε αὐτὴν ὁ πατὴρ ὁ φιτύτωρ τῶν ἀκτίνων τῶν ὀξειῶν. τουτέστι τῶν καυστικῶν. ἢ τῶν ταχειῶν. ἤτοι ὁ ἥλιος ὁ ἀρχὸς τῶν ἵππων τῶν πνεόντων πῦρ. Μὴ εἴπῃς τὸ κορυφαὶ μετὰ ἄρθρου. ἀλλ' οὕτως. τελεύταν δὲ κορυφαὶ πετοῖσαι καὶ πεσοῦσαι ἐν ἀληθείᾳ. τουτέστιν οἱ τοῦ Διὸς πρὸς ἥλιον λόγοι, οὐ παρέβησαν. ἀλλ' ἐπληρώθησαν. ἔστι δὲ τὸ ἐτελεύτασαν κορυφαὶ λόγων, καὶ τὸ ἐν ἀληθείᾳ πετοῖσαι ταυτόν. οἱ γὰρ πληρούμενοι λόγοι, ἀληθεύουσιν. οἱ δὲ μὴ πληρούμενοι, οὐκ ἀληθεύουσι. Τὸ ἑπτὰ πρὸς τὸ παῖδας συνακτέον. οὕτω. τέκεν ζ΄. παῖδας παραδεξαμένους ἢ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἢ ἀπ' ἄλλων διδασκάλων, σοφώτατα νοήματα. ἤγουν σοφωτάτοις χρωμένους ἐπὶ τῶν προτέρων ἀνδρῶν. ἤτοι ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἀνδρῶν. τῶν δὲ

αὐτῷ μὲν ἐχούσαις τὴν ἀπόδοσιν. ὅμως δὲ ἐπάγει ὕστερον καὶ τὸ οὕτως, οὐχ ὡς ἀπόδο-
σιν τῆς παραβολῆς ἀλλὰ διὰ τὴν ἑξῆς ἔννοιαν. Μέλλον ἔντειλε· τὸ μέλλον χρέος
λέγει δὲ τοῦτο διότι ἀναγκαῖος ἔμελλεν ἐκεῖ τὴν θεὸν ἀκέσασθαι ἐν ᾗ οἱ πρῶτοι
θυσίαν αὐτῇ θήσονται. Ἐν δ' ἀρετὰν ἔβαλεν. ἐμβάλλει δὲ ταῖς ψυχαῖς, ἀρετὰς τιμὴν καὶ
χαρὰν τοῦ προμηθέως, τουτέστι τῆς προβουλεύσεως τὸ αἰδέσιμον. ἤτοι ἡ αἰδὼς ἡ ἐπὶ προ-
μηθείᾳ τοῦ προμηθέως περιφραστικῶς, αὐτὶ τοῦ ὁ προμηθεὺς ὁ αἰδέσιμος. ἀλλὰ μὲν βαίνει καὶ νέ-
φος τι λήθης ἀτέκμαρτον. τουτέστιν ἀπροσδόκητον. καὶ παρέλκει ἤγουν παρατρέπει·
ἐκκλίνει τὴν ὀρθὴν μέθοδον τῶν πραγμάτων ἔξω τῶν λογισμῶν. καὶ οὗτοι γὰρ οἱ ῥόδιοι δηλονότι
παῖδες, ἀνέβησαν οὐκ ἔχοντες ἤγουν μὴ φέροντες σπέρμα φλογὸς καυστικῆς. του-
τέστι τοῦ πυρὸς τὴν καυστικὴν αὔξει φλόγα. ἀνέβησαν δὲ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, διὰ τοῦ ἐπαγο-
μένου δῆλον ποιεῖ. ὅτι ὡς τὴν ἀκρόπολιν λέγει αὐτοὺς ἀναβῆναι. ἐπάγει γάρ. Τεῦξαν
δ' ἀπύροις ἱεραῖς. ἤγουν κατεσκεύασαν δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἄλσος θυσίαις ἀπύ-
ροις. τουτέστιν ἅμα καὶ θυσίας πυρὸς ἀμετόχους τελέσαντες. Προμηθέως αἰδώς. του-
τέστιν ὁ μετὰ τὸ προβεβουλεῦσθαι ποιῶν τι, ὁμοῦ τι κατορθοῖ τοῦτο, καὶ ἡδονὴν ἔχει ἅτε
κατορθωκώς. τὸ δὲ αἰδὼς προμηθέως λέγει, διότι πᾶς ὁ χρώμενος προμηθείᾳ, ὡσπερεὶ
τὸν προμηθέα αἰδεῖται καὶ τιμᾷ. Καὶ παρέλκει καὶ μεταφέρει τοὺς ἀνθρώπους. ἤγουν
ἔξω τοῦ ὀρθοῦ καὶ προσήκοντος τίθησιν. ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραγωγή, ἔξω φρενῶν. Κείνοισι
μέν. ἐκείνοις μέν, ἤγουν χάριν ἐκείνων τῶν ῥοδίων, ξανθὴν νεφέλην ἀγαγὼν ὁ ζεὺς δη-
λονότι, χρυσὸν ἔβρεξεν. αὐτὴ δὲ ἡ γλαυκῶπις ἤγουν ἡ ἀθηνᾶ ἡ ὀξὺ ὁρῶσα καὶ στιλπνόν,
παρέσχεν αὐτοῖς κρατεῖν τουτέστι τὸ κράτος ἔχειν τῶν ἐπιχθονίων, κατὰ πᾶσαν τέ-
χνην. διὰ χειρῶν ἀριστοπόνων. ἤγουν ἄριστα ἔργα κατασκευαζουσῶν. ἔργα δὲ αἱ κέλευ-
θοι, ἤγουν αἱ ὁδοὶ τῆς ῥόδου δηλονότι, ἔφερον τουτέστιν ὑποκείμενα αὐταῖς εἶχον
ὅμοια ζῶσι καὶ ἕρπουσιν, αὐτὶ τοῦ βαδίζουσιν. ἦν δὲ κλέος, βαθὺ αὐτὶ τοῦ πολὺ ἀπὸ
μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης, ἤγουν δασείας. Δαέντι δέ. ἤγουν τῷ διδαχθέν-
τι ὑπ' αὐτῶν τῶν ῥοδίων, καὶ ἡ φρόνησις ἡ ἄδολος ἤγουν ἡ φυσική, μείζων γίνεται.
τουτέστιν εἰ καὶ φυσική ἐστιν αὐτῷ σοφία ἥτις ἀεὶ κρατεῖ τῆς ἀπὸ μαθήσεως, ἐπίδο-
σιν καὶ αὐτὴ λαμβάνει διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους καὶ τῆς ποικιλίας τῆς τέχνης.
Τέχναι πᾶσαι, πρὸς τὸ ἀριστοπόνοις χερσὶ διαπλέον. οὕτως ὁ πᾶσι σοφίσιν ἡ ἀθηνᾶ
ἐπεὶ ἡ φρόνησις μηχανᾶται τὰς τέχνας, κρατεῖν τῶν ἐπιχθονίων, ἤτοι τῶν αὐτῶν ἐν ἀρι-
στοπόνοις χερσί, κατὰ πᾶσαν τέχνην. λέγει δὲ τὸ χερσίν, ἐπειδὴ αἱ χεῖρες τὰς τέ-
χνας ἐργάζονται. Ἔργα δὲ ζωοῖσιν. οἱ ῥόδιοι οὕτως ἄριστοι ἀνδριαντοποιοὶ ἦσαν, ὡς
ζῶσιν ἐοικότας ἀνδριάντας κατασκευάζειν. καὶ δεσμεῖν αὐτοὺς τοῖς ποσίν, ὥσπερ δε-
δοικότας μὴ τοῖν ποδοῖν χρησάμενοι φύγοιεν. ἐδόκουν γὰρ ὥσπερ κινεῖσθαι. τοιούτους
οἷς καὶ δαίδαλος ἐποίει. μὴ εἴπῃς δὲ τό τι, ἀργόν, ἀλλ' οὕτω. φέρουσι δὲ αἱ κέλευθοι ἔργα
ὅμοια ζῶσι καὶ ἕρπουσιν. Δαέντι δὲ καὶ σοφία. τὸ καί, ἢ ἀττικόν. ὥσπερ φαμὲν τό, τί καὶ
ποιήσω, ἢ οὕτω. καὶ τῷ δαέντι ἤγουν καὶ τῷ μαθόντι ἀφυεῖ, τελέθει καὶ ὑπάρχει
καὶ ἡ σοφία μείζων τῆς ἐξ εὐφυΐας μόνης ἄκρατος καὶ ἄδολος. λέγει δὲ διὰ
τοὺς ῥοδίους. ὡς ὄντας καὶ δραστηρίους τὸν νοῦν, καὶ παρὰ τῆς ἀθηνᾶς διδαχθέντας.
Φαντὶ δ' ἀνθρώπων. φασὶν ὡς ἡνίκα ζεὺς μετὰ τῶν θεῶν μερισμὸν ἐποιεῖτο τοῦ κόσμου, οἱ μὲν
ἄλλοι τούτων, κλήρους ἔλαβον. ἥλιος δὲ μὴ παρατυχὼν ἐν τῷ μερισμῷ, ἀκλήρωτος ἔμει-

ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ εἰς τίρυνθα, τληπόλεμος στασιάσας πρὸς αὐτὸν, ἀπέκτεινεν ἐλαΐνῳ ῥοπάλῳ, βαλὼν ὄπισθεν. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι βοῦν παῖξαι θέλων, καὶ ῥάβδον ὄπισθεν ῥίψας, ἀποτυχὼν ταύτης, βάλλει λικύμνιον καὶ ἀναιρεῖ. ἐλθόντι οὖν εἰς δελφοὺς, καὶ ἀπαλλαγὴν τοῦ μύσους ζητοῦντι, ἔχρησεν ὁ ἀπόλλων ἀργείους καταλαβόντα μετοικίζειν εἰς ῥόδον. νόθος δὲ ἀδελφὸς τῆς ἀλκμήνης ὁ λικύμνιος οὕτως ἦν. ἠλεκτρύων γὰρ λυσιδίκην τὴν πέλοπος ἀδελφὴν κατὰ νόμους ἔχων, ποιεῖ ἀλκμήνην. μηδείᾳ δὲ φρυγικῇ συνελθὼν, ποιεῖ λικύμνιον. Καὶ γὰρ ἀλκμήνας. καὶ γὰρ ὁ οἰκιστὴς ταύτης τῆς γῆς ἤγουν τῆς ῥόδου. ὁ τληπόλεμος δηλονότι, χολωθείς ποτε, ἔκτανε τὸν λικύμνιον τὸν νόθον ἀδελφὸν τῆς ἀλκμήνης ἐν τίρυνθι. πόλις δὲ τῆς ἀργείας ἡ τίρυνς, ἐλθόντα ἐκ τῶν θαλάμων ἤγουν ἐκ τοῦ οἴκου τῆς μηδείας τῆς μητρὸς αὐτοῦ. θένων, τύπτων αὐτὸν ῥάβδῳ ἀπὸ σκληρᾶς ἐλαίας. αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ ἤγουν αἱ δὲ προπετεῖς ὀργαὶ, παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. τουτέστιν ἐξήνεγκαν τοῦ ὀρθοῦ καὶ φρόνιμον. Μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών. ἀπελθὼν δὲ εἰς τὸν θεὸν ἐμαντεύσατο ἤγουν μαντείαν ᾔτησεν. εἰς τὸν θεὸν δὲ εἰπὼν ἀδήλως, διὰ τοῦ ἐπαγομένου δῆλον ποιεῖ ὅτι εἰς τὸν ἀπόλλωνα λέγει αὐτὸν ἀπελθεῖν. ἐπειδὴ γὰρ, τῷ μὲν εἶπεν ὁ χρυσοκόμας. δῆλον δὲ πᾶσιν ἐστὶν, ὅτι τὸ χρυσοκόμας οὐκ ἄλλου τινός ἐστιν ἐπίθετον, ἢ τοῦ ἀπόλλωνος. τούτῳ μὲν ὁ ἀπόλλων ὁ χρυσῆν ἔχων κόμην, εἶπεν ἐκ τοῦ ἀδύτου ἤγουν τοῦ ναοῦ τοῦ εὐωδίας πεπληρωμένου, στέλλεσθαι πλοῦν. αὐτὸν στέλλου ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ἤγουν τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς λέρνης. τουτέστιν ἀπὸ τοῦ ἄργους, εἰς τὸν νομὸν καὶ τόπον τὸν ἀμφιθάλασσον. τουτέστι τὸν ὑπὸ θαλάσσης περιλαμβανόμενον. εἰς τὴν ῥόδον λέγω. ὅπου ποτὲ ὁ βασιλεὺς τῶν θεῶν ὁ μέγας, ἤγουν ὁ ζεὺς, ἔβρεξε τὴν πόλιν διὰ ψήγματος χρυσοῦ ἀπὸ νεφῶν κατερρηγνυμένον. ὁπηνίκα ταῖς τέχναις τοῦ ἡφαίστου αἰτίᾳ τοῦ τῷ ὀργάνῳ. τῷ τῇ τέχνῃ τοῦ ἡφαίστου κατασκευασθέντι πελέκει, ἡ ἀθηνᾶ ἀνορμήσασα κατὰ τὸ ἄκρον τῆς κορυφῆς τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦ διὸς, ἠλάλαξε. τουτέστι πολεμικὸν ἐβόησεν, ὑπερβαλλικῶς. ὁ οὐρανὸς δὲ ἔφριξεν αὐτήν. τουτέστιν, ἐφοβήθη. καὶ ἡ γῆ ἡ μήτηρ πάντων. Τότε καὶ ὁ θεὸς ὁ φῶς ταῖς αὐγαῖς φέρων, ὁ ὑπεριονίδης. τουτέστιν ὁ ἥλιος, ἐνετείλατο τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς προσφιλέσιν ἤτοι τοῖς ῥοδίοις, χρέος μέλλον. τουτέστι πρᾶγμα ἐξ ἀνάγκης φυλασσόμενον παραφυλάξασθαι. ἤγουν τὴν γέννησιν τῆς ἀθηνᾶς. ὅπως ἂν χάριν αὐτῆς τῆς θεᾶς τῆς γεννηθησομένης, πρῶτοι κτίσωσι βωμόν. ἤγουν ναὸν ἐναργῆ. τουτέστι μετέωρον περιφανῆ. καὶ σεμνὴν θυσίαν ἐν αὐτῷ ποιήσαντες, τὴν ψυχήν τε εὐφράναιεν τοῦ πατρὸς, ἤγουν τοῦ διὸς, καὶ αὐτῆς τῆς ἀθηνᾶς, τῆς γεννηθησομένης θυγατρὸς αὐτοῦ τοῦ διός. τῆς ἐγχειβρόμου. ἤγουν τῆς περὶ τὸν ἠχητικὸν πόλεμον εὐφυοῦς γεννηθησομένης δηλονότι.

Ἱστορία. Ἀνίχ' ἀφαίστου. διαιρεθείσης τῆς τοῦ διὸς κεφαλῆς ὑπὸ ἡφαίστου, καὶ ἀθηνᾶς ἐξελθούσης. ἐκ τῆς κεφαλῆς γὰρ αὐτὴν ὤδινεν, ἐλθὼν ἥλιος εἶπε ῥοδίοις πρώτοις θῦσαι αὐτῇ, ὡς ἀναγκαῖον ὂν ἐκεῖ τὴν οἰκῆσαι παρ' οἷς ἂν πρώτοις θυσία αὐτῇ γένηται. ἀνελθόντες οὖν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ῥόδιοι θῦσαι αὐτῇ, ἐπελάθοντο καὶ πῦρ συμπαραβαλεῖν τοῖς ἐναγίσμασι καὶ ἀπύρους ἔθυσαν. διὸ συνέβη ἀθηναίοις πρώτοις θύσαντας μετὰ πυρὸς, ἐν αὐτοῖς τὴν θεὸν οἰκεῖν ἀξιοῦσθαι. ζεὺς οὖν ῥοδίων τὴν γνώμην ἀποδεξάμενος. χρυσὸν ὑετὸν αὐτοῖς κατέχεεν. τὸ ἡνίκα δὲ, ἀντὶ καὶ πρὸς τὸ ἔνθα ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, καὶ οὐ πρὸς τὸ τότε, παραπλήσιον ὡς παρὰ ποιεῖ ὅμηρος ἐν πᾶσι τοῖς παραβολαῖς.

εἰς ἀμοιβὴν τῆς πυγμῆς. καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν δαμάγητον, τὸν ἀρεστὸν γεγονό-
τα τῇ δίκῃ. ἤτοι τὸν τιμήσαντα τὴν δίκην. τοὺς ναίοντας, αὐτὶ τοῦ τοὺς κατοικήσαντας.
σὺν αἰχμῇ. τουτέστι δυνάμει στρατιωτικῇ ἀργείᾳ τὴν νῆσον τὴν τρίπολιν, ἤγουν τὴν ῥό-
δον. ἐφ' ἧς γ΄. ἦσαν πόλεις. λίνδος. ἰηλισός. καὶ κάμειρος. πέλας ἤτοι πλησίον τοῦ ἐμ-
βόλου τῆς ἀσίας τῆς εὐρυχόρου. τουτέστι τῆς ἄγαν πολὺ πλάτος κατὰ κύκλον ἀνοιγομέ-
νης. Πελώριον ἄνδρα. ἤτοι τὸν μεγαλόσωμον διαγόραν. ἦν οὗ ἐν ὀλυμπίᾳ ἀνδρι-
ας ἵσταται πήχεων τεσσάρων, καὶ δακτύλων ε΄. Τρίπολιν νᾶσον. τὴν τρεῖς ἐχού-
σαν πόλεις. λίνδον. ἰηλυσόν, καὶ κάμειρον. ἐτέθη δὲ ταῖς πόλεσι τὰ ὀνόματα ἀπὸ τῶν
τοῦ ἡλίου υἱωνῶν. λίνδου. ἰηλυσοῦ καὶ καμείρου. γράφεται δὲ καὶ ἐμβόλου τῆς εὐρυχόρου καὶ
ἐμβόλῳ. καὶ τὸ μὲν ἐμβόλου, οὕτως ἀποδοτέον. ναίοντας τὴν τρίπολιν νῆσον, πέλας
τοῦ ἐμβόλου τῆς εὐρυχόρου ἀσίας. ἀντικρὺ γὰρ ῥόδου λυκία. ἥτις ἐστὶ τῆς ἀσίας. ἐν δὲ τῇ
λυκίᾳ, χωρίον τι ἔμβολος λεγόμενον. διὰ τὸ εἰς ὀξὺ λήγειν τι καὶ στενὸν καὶ προέχειν εἰς
θάλασσαν. τὸ δὲ ἐμβόλῳ οὕτω. ναίοντας τὴν τρίπολιν νῆσον ἐν ἐμβόλῳ. πέλας τῆς
εὐρυχόρου ἀσίας. μέρος γάρ τι τῆς ῥόδου τὸ πρὸς ἀσίαν εἰς ὀξὺ καὶ στενὸν [illegible]τέταται.
ὡς ἐοικέναι ἐμβόλῳ νηός. ἔμβολα γὰρ τὰ τῶν πλοίων ὀξέα. ἃ δὴ καὶ πρῶραι καλοῦνται.
Ἐθελήσω ὀρθῶσαι καὶ ἀποδοῦναι τοῖσι καὶ τούτοις, διαγόρᾳ καὶ δαμαγήτῳ, καὶ ταῖς ἄλλοις
ῥοδίοις λόγον ξυνὸν τῷ εὐρυσθενεῖ γένναν τοῦ ἡρακλέος. ἀγγέλλων ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τλη-
πολέμου, τουτέστι δείξω τοῖς ῥοδίοις ἐξ ἡρακλέους τὸ γένος κατάγοντας ἀρξάμενος
τῆς κατὰ τληπολέμου διηγήσεως. τὸ δὲ ἀπὸ τληπολέμου, ὥσπερ μεθερμηνευτικόν
ἐστι τοῦ ἐξ ἀρχῆς. Ἐθελήσω ἀγγέλλων ἤγουν διηγούμενος, διορθῶσαι τουτέστιν ὀρθῶς
εἰπεῖν. ἰθῦναι κοινὸν πᾶσιν αὐτοῖς λόγον, χάριν τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ τληπολέμου κα-
ταγομένου γένους τῶν ῥοδίων. λέγω τῆς γενεᾶς τοῦ ἡρακλέους τῆς εὐρυσθενοῦς. τουτέστι
τῆς κατὰ πολὺ ἰσχυρᾶς. κατὰ μὲν γὰρ τὸ μέρος τὸ ἀπὸ τοῦ πατρός, ἐκ τοῦ διὸς εὔχονται εἶναι.
αὐτὶ τοῦ μετὰ τοῦ σεμνύνεσθαι λέγουσιν οἱ ῥόδιοι. ἀπὸ τοῦ εὔχομαι τὸ καυχῶμαι. κατὰ δὲ τὸ
ἀπὸ τῆς μητρὸς μέρος, ἀμυντορίδαι εἶναι. ἀπὸ τῆς ἀστυδαμείας. ταῖς φρεσὶ δὲ αὐ-
τὶ τοῦ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων, περικρέμανται ἀμπλακίαι. ἤγουν ἁμαρτίαι ἀναρίθμη-
τοι. αὐτὶ τοῦ πλεῖσται μυρίαι. τουτέστι μυρίαι δὲ ἁμαρτίαι περικρέμανται ἑκάστῃ ψυ-
χῇ ἀνθρώπου. ὧν εἴς τινα δηλονότι ἀνάγκη αὐτὴν ἐμπεσεῖσθαι. τοῦτο δὲ ἀμήχανον. ἤ-
γουν ἀδύνατον εὑρεῖν. λέγω ὅπερ νῦν συμβέβηκεν αὐτῷ. τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ τελευτῇ
αὐτοῦ τυχεῖν. τουτέστι, συμβῆναι, εὑρεθῆναι. Ἱστορία. Τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν. τληπό-
λεμος ὁ τῶν ῥοδίων πρόγονος, υἱὸς ἦν ἡρακλέους. καὶ ἀστυδαμείας. λέγει οὖν τοὺς ῥο-
δίους. ἐκ μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ τληπολέμου, εἰς δία ἀνάγειν τὸ γένος. ἐπειδὴ ῥόδιοι μὲν ἐκ τληπο-
λέμου, ἐξ ἡρακλέους δὲ τληπόλεμος. ἐκ διὸς δὲ ἡρακλῆς. ἐκ δὲ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἀ-
στυδαμείας, εἰς ἀμύντορα. ἀμύντωρ γὰρ ὁ τῆς ἀστυδαμείας πατήρ. τὸ μητρόθεν, πρὸς
τοῦ δὲ [illegible]τέον. τὸ δὲ ἀμυντορίδαι διὰ μέσου. Τοῦτο δ' ἀμήχανον. ἀδύνατον. λέγω,
ὅπερ νῦν κράτιστον συμβέβηκεν ἀνθρώπῳ, τοῦτο καὶ ἐν τῇ τελευτῇ τυχεῖν. τουτέ-
στιν οὐδεὶς οἶδεν, ὡς εἴ τῳ πάρεστι νῦν εὐδαιμονία, καὶ ὕστερον ταύτης τεύξεται. τοῦτο
δὲ λέγει ὑπὲρ τληπολέμου. πρότερον μὲν εὐτυχοῦντος. ὕστερον δὲ δυστυχήσαντος φό-
νον πεποιηκότος. εἶτα καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν εὐδαιμονέστατος γέγονε, ῥοδίων βασιλεὺς
καταστάς. Ἱστορία. Ἡ δὲ ἱστορία ἔχει οὕτω. λικύμνιον νόθον κασίγνητον ἀλκμήνης

Ἄλλος· Φιάλαν ὡς εἴ τις. ὥσπερ εἴ τις φιάλην λαβὼν δι' ὅλου χρυσῆν, κορυφὴν κτεάνων, ἤγουν ἐξαίρετον κτῆμα τῶν κτημάτων, καχλάζουσαν ἔνδοξον δρόσῳ ἀμπέλου, τουτέστιν οἴνῳ, αὐτὴν τὸν οἶνον ἔχουσαν ἔνδον ἀναπαβλύζοντα τῇ ἑαυτοῦ φυσικῇ θέρμῃ· διὰ χειρὸς τῆς ἑαυτοῦ δωρήσεται, ἤγουν χαρίσεται νεανίᾳ γαμβρῷ ἑαυτοῦ προπίνων, τουτέστιν ἅμα τῷ πόματι καὶ τὴν φιάλην χαριζόμενος. οἴκοθεν, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἰδίου οἴκου, ὥστε ἐνεγκεῖν τὸν νεανίαν εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν. τὸ ἐπαγωγὸν τοῦ συμποσίου τιμήσας περιφραστικῶς, τουτέστι τὸ συμπόσιον. καὶ τὴν συγγένειαν τῶν ἑαυτοῦ φίλων συμπαρόντων, ἐποίησεν αὐτὸν, ἤγουν τὸν ἑαυτοῦ γαμβρὸν ζηλωτὸν, τουτέστι μακαριστὸν, ἕνεκα τῆς συναφείας τῆς γαμικῆς. ἢ ἐξ ἀνάγκης ἔσται τῆς ὁμοφροσύνης, οὕτω δηλονότι καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτὸν, λέγω δόσιν Μουσῶν, τουτέστιν ἣν αἱ Μοῦσαι διδόασι, γλυκὺν καρπὸν, ἤγουν τόκον τῆς ἐμῆς γνώσεως, πέμπων ἀνδράσιν ἀθλοφόροις, ἤτοι νικηταῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Πυθοῖ νικῶσιν, ἀντὶ τοῦ νικήσασιν, ἱλάσκομαι αὐτοὺς δηλονότι, ἤγουν ἱλαροὺς χαροποιοὺς ποιῶ. Ὁ δ' ὄλβιος. οὗτος δὲ μακάριος ὃν κατέχουσι φῆμαι ἀγαθαί, τουτέστι διαλαλήσεις χρησταί. ὡς οἱ ὕμνοι ποιοῦσι. τὸ γὰρ ἐπαγόμενον τοῦτο δηλοῖ, δόξασι συνυπακούεσθαι. ἐπάγεται γάρ· ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει χάρις ζωθάλμιος. ἀντὶ τοῦ ἄλλοτε δ' ἄλλον θάλπει, περιέπει τὸ ἐπαγωγὸν τῶν ὕμνων. τὸ θαλερᾶς ζωῆς παραίτιον. ἅμα μὲν καὶ σὺν φόρμιγγι ἡδέα μέλη ἐργαζομένη, καὶ ἐν ἔντεσιν, ἤγουν κατασκευάσμασιν αὐλῶν, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ καὶ ἐν αὐλοῖς παμφώνοις, τουτέστι ποικίλας φωνοῦσιν. Ὁ δ' ὄλβιος. εἰ μὲν ὀξύνεις τὸ οὗ, οὕτως ἐρεῖς· ἤδη καὶ οὗτος ὑπάρχει ὄλβιος καὶ εὐδαίμων, ὃν κατέχουσι φῆμαι ἀγαθαί. εἰ δὲ καθ' ὁμαλισμὸν γράφεις, οὕτως· ὁ δὲ ὄλβιος οὗτός ἐστιν, ὃν φῆμαι κατέχουσιν ἀγαθαί. Παμφώνοισί τε. πολυφθόγγοις, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ὀπάς. λέγει δὲ ὅτι κατορθωθεῖσα τινὶ νίκη, δι' ἐπαίνου τυγχάνει ἀδιαλείπτως, αὐτὴ τιθάλλει καὶ ὥσπερ ζῇ, οὐχ ὑπὸ λήθης ἀφανιζομένη καὶ τὸν ποιήσαντα ταύτην τοιοῦτον ἐξῆς παρίστησι. τὸ δὲ φόρμιγγι καὶ τὸ αὐλοῖς λέγει, ἐπειδὴ διὰ τοιούτων αὐτὸς ᾖδε τὰ ἔπη.

Παῖδ' Ἀφροδίτας. λέγουσί τινες τὴν Ῥόδον, ἧς ἡ νῆσος ἐπώνυμος, παῖδα μὲν Ἀφροδίτης εἶναι, γυναῖκα δὲ Ἡλίου. βεβαιοῦντες τοῦτο ἀπὸ τοῦ νύμφην. ἄλλοι δὲ παῖδα Ἀφροδίτης καὶ Ἡλίου. σὺ δὲ τοῖς προτέροις πείθου. μαρτυρήσει δὲ καὶ Πίνδαρος ποιῶν. ποντίαν δὲ λέγει, διὰ τὸ τὴν ἐξ αὐτῆς ὀνομασθεῖσαν Ῥόδον ἐν θαλάσσῃ εἶναι, καὶ ταύτην ἐν αὐτῇ κατοικεῖν. τὸ δὲ εὐθυμάχαν ἢ πρὸς τὸ Ῥόδον νόει, ὡς καὶ ὅτι ἐσθενέφη, τὸ θῆβαι ἐπ' ἔξισον, ἢ πρὸς τὸ ἄνδρα. εὐθυμάχης δὲ ἀνήρ, ὁ ὁμόσε τῇ μάχῃ χωρῶν, καὶ μηδαμῶς εἰς δειλίαν νεύων. διὰ τοῦτο δὲ εἶπε τὸ ὑμνέων τὴν Ῥόδον, διὰ τὸ τὸν Διαγόραν Ῥόδιον εἶναι. Καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων. καὶ δὴ μετ' ἀμφοτέρων, ἤγουν ἐκ τῆς φόρμιγγος καὶ τῶν αὐλῶν ἦλθον σὺν τῷ Διαγόρᾳ τῷ νικηφόρῳ, τουτέστι τοῦ Διαγόρου τὴν ὁδὸν ἡγουμένου. οὗτος γὰρ νικήσας, ἐγένετο αἴτιος τῆς ὁδοῦ ταύτης. ὑμνῶν τὴν Ῥόδον τὴν θαλασσίαν, τὴν παῖδα τῆς Ἀφροδίτης καὶ νύμφην ἤγουν γυναῖκα τοῦ Ἡλίου. τὴν ἡρωΐδα δὲ λέγει. συμπεριλαμβάνει δὲ αὐτῇ καὶ τὴν νῆσον. Ὅπως ἄνδρα πελώριον. ἤτοι πάνυ μέγαν, αὐτὸν τὸν Διαγόραν δηλονότι. εὐθυμάχαν, ἤγουν ἄτρεπτον ἐν μάχαις, ὁμόσε χωροῦντα. Ἐν τῇ πίσῃ στεφανωσάμενον, τουτέστι νικήσαντα καὶ ἐν τῇ Κασταλίᾳ τῇ ἐν Πυθοῖ, ἐπαινέσω εἰς ἄποινα, ἀντὶ τοῦ

τὸ εἶπε, διὰ τὸ ἔχειν τὸν ἁγησίαν δύο πατρίδας. ἀρκαδίαν, καὶ συρακούσας. ὥσπερ
γὰρ χειμαζομένης νηὸς ἐν νυκτὶ, αἱ δύο ἄγκυραι ὑφάλου πέτρας ἐχόμεναι σώζου
σιν αὐτὴν, καὶ μὴ τοῖς ἀνέμοις ὑπείκειν ἐργάζονται. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δύο πα
τρίδας ἔχων ὠφελεῖται. ἀτυχούσης γὰρ τῆς μιᾶς ἐπὶ τὴν ἑτέραν ἐλθὼν σώζεται.
Δέσποτα ποντόμεδον. σὺ δὲ ὦ δέσποτα ποντόμεδον. ἤγουν βασιλεῦ τῆς θαλάττης
ἄνερ τῆς ἀμφιτρίτης τῆς χρυσηλακάτου. φιλῶν τοῦτον ἤγουν τὸν ἁγησίαν ὡς ἀπόγο
νον σὸν, εὐθὺν πλοῦν αὐτῷ τῶν ἀπόνων ζωὴν δίδου αὐτῷ δηλονότι. καὶ ἅμα τῶν αὐτῷ τῶν δυ
στυχιῶν ἐκτὸς οὖσαν. τῶν ἐμῶν δὲ ὕμνων τὸ ἄνθος, ἀντὶ τοῦ, πλέον ἄεξε. ἀντὶ τοῦ αὖξον τερ
πνὸν ποίει. ἄεξε. αὔξανε. ἢ ποίησον εὐδοκιμεῖν τοῖς ὕμνοις. τοῖς δὲ χορεύουσι καὶ κρείττονας τῶν ἄλ
λων ποίει. ※ Σχόλια εἰς τὸ ἕβδομον, τῶν ὀλυμπίων εἶδος. ※

Ταύτην τὴν ᾠδὴν φασὶν ἀνακεῖσθαι χρυσοῖς γράμμασιν ἐν τῷ τῆς λινδίας ἀθη
νᾶς ἱερῷ. ἀνέθεσαν δὲ ἢ πίνδαρον τιμῶντες, ἢ διαγόραν. Φιάλαν ὡς εἴ τις. ὥσπερ εἴ
τις αὐτὸς λαβὼν ἀπὸ τῆς ἀφνειᾶς αὐτοῦ χειρὸς φιάλην καὶ ποτήριον πάγχρυσον. κο
ρυφὴν καὶ ἐξαίρετον τῶν ἄλλων κτεάνων, καχλάζουσαν καὶ κινουμένην ἔνδον δρό
σῳ ἀμπέλου, ἤγουν οἴνῳ, δωρήσεται ταύτην νεανίᾳ γαμβρῷ ἑαυτοῦ προπίνων ἀπὸ ταύ
της. τιμήσας καὶ τὴν χάριν τοῦ συμποσίου καὶ τὸ ἑὸν καὶ ἴδιον κῆδος καὶ συγγένειαν. τουτέστι τι
μῶν τὸ συμπόσιον τῇ φιλοδωρίᾳ κρίνας ὅτι τὸν αὐτὸν συγγενῆ ἔχειν πλείστου ἄξιός
ἐστιν ἐπειδὴ τοιαῦτα χαρίζεται. ἐν δὲ, ἤγουν ἐν δὲ τούτοις ἔθηκε μὲν καὶ αὐτὸν τὸν γαμ
βρὸν παρόντων φίλων ζηλωτὸν καὶ μακαριστὸν ἕνεκα τῆς εὐνῆς καὶ τοῦ λέχους οὗ ἠξίω
ται τῆς ὁμόφρονος καὶ συζυγικῆς, οὕτω καὶ ἐγὼ πέμπων τοῖς ἀθλοφόροις ἀνδράσι
νικῶσί τε καὶ νικῶσιν ἐν ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν πυθοῖ, νέκταρ χυτὸν καὶ ἄριστον, ἤτοι ὕμνον·
δόσιν μουσῶν, τουτέστιν ὃν αἱ μοῦσαι διδόασιν ἤγουν, τόκον τῆς ἐμῆς γνώσεως. γλυκὺν
καρπὸν τῆς ἐμῆς φρενός, ἱλάσκομαι καὶ ἱλαροὺς αὐτοὺς τίθημι. ὁ δὲ τοιοῦτόν ἐστιν
ἐκ τῆς παραβολῆς ταύτης ἀπόδοσις, μὴ θαυμάσῃς. πολλὰ γὰρ αἱ τοιαῦτα ζητῶν
εὑρήσεις. Τὸ φίαλαν εἰ μὲν συνάψεις πρὸς τὸ πάγχρυσον, κορυφὴν αὐτὴν τῶν
ἄλλων κτεάνων νόει οὐχ ὡς ποτήριον. ἄλλως χρυσόν. ἔφη γὰρ πρόσθεν κτεάνων δὲ χρυ
σὸς αἰδοιέστατος. εἰ δὲ συνάψεις τὸ πάγχρυσον πρὸς τὸ τιμήσαις, ἔσται οὕτω. τιμή
σας τὴν πάγχρυσον κορυφὴν τῶν κτεάνων. τουτέστι, τὸν αὐτῷ προσόντα χρυσόν. διό
τι οὐδὲ τίμιον κτῆμα, ἀλλὰ φιάλην ἐκ χρυσοῦ ἐχαρίσατο. τὸ δὲ ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρός,
ἢ πρὸς τὸ ἑλὼν συνάπτε, ἢ πρὸς τὸ δωρήσεται. κρεῖττον δ' ἐστὶ τὸ πρότερον. ὅπερ ἀγνο
οῦντές τινες διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ἀσάφειαν οὐ δέχονται. τὸ δὲ οὕτως ἔχει. ἑλὼν ἀ
φνειᾶς ἀπὸ χειρός, τουτέστιν αὐτὸς ταύτην κατέχων, ἐπεὶ ἑτέρῳ ἔδωκεν, ὥσπερ
ἀπὸ τῆς κατεχούσης αὐτὴν χειρὸς ταύτην ἀφεῖναι τὴν κύλικα. τὸ δὲ κῆδος, ἢ ὡς
ἔφαμεν λέγει, ἢ κῆδος ἑὸν νόει τὸν ἴδιον γαμβρόν. ἵν' ᾖ τὸ κῆδος τιμήσας ἑόν, καὶ τὸ
ἐν δέ μιν ζηλωτὸν ἔθηκε, ταὐτόν. πρὸς δὲ τὸ εὐνᾶς εἰ καὶ τὸ ἕνεκα ἔξωθεν ἐλάβομεν,
ἀλλὰ καθ' ἣν κοινὴν συνήθειαν. ἔστι γὰρ ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ ζηλωτός. εἰ γὰρ ἡ εὐ
νὴ ζηλωτὸν ἐκεῖνον ἐποίησε, πῶς οὐκ εἰκός ἐστι λέγειν, ζηλωτὸν εὐνῆς. ὥσπερ γὰρ ἐσθῶ
μα πηγῆς λέγομεν, οὕτω καὶ τοῦτο. ὅπερ εἰ μὴ δέχεταί τις, οὐδεὶς ἡμῖν λόγος.
τὸ δὲ ἱλάσκομαι εἶπεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἱκετευομένων. ὡς οἱ ἱκετεύοντες τῷ συνεχεῖ
τῆς ἱκεσίας πρὸς οἶκτον καὶ ἔλεον αὐτῶν μαλθάσσουσιν.

γὰρ αὐτὸν τὸν αἰνέαν σκυτάλην μουσῶν· οἱονεὶ ἄγγελον τῶν αὐτοῦ ἐπῶν πρὸς τοὺς ἀοιδούς.
Εἶπον δέ· ἐπεὶ δὲ τοῖς ἑταίροις μεμνῆσθαι τῶν συρακουσῶν τε καὶ τῆς ὀρτυγίας. ὃν
τινα ἤγουν τὴν ὀρτυγίαν καθαρῷ σκήπτρῳ διακῶν ὁ ἱέρων, τουτέστι καθαρᾷ βασι
λείᾳ. ἄρτια ἤγουν ἔγκοσμα, ἀληθῆ βουλευόμενος, ἀμφέπει τουτέστι περιέπει τιμᾷ
τὴν δήμητραν τὴν φοινικόπεζαν· ἤγουν τὴν ἐρυθροὺς ἔχουσαν πόδας. ἀπὸ μέρους
δὲ πᾶσαν ἐρυθρὰν εἶναι δηλοῦν· καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς λευκίππου. ἤγουν τῆς
κόρης τῆς καὶ περσεφόνης, τὴν ἑορτὴν τιμᾷ δηλονότι· καὶ τὸ κράτος τοῦ διὸς τοῦ κατὰ τὴν
αἴτνην τιμωμένου περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ καὶ τὸν δία τὸν κατὰ τὴν αἴτνην τιμώμενον.
λεύκιππον δὲ λέγει τὴν περσεφόνην, ἐπειδή φασι μετὰ τὴν ἁρπαγὴν ἣν ἥρπασεν αὐ
τὴν ὁ πλούτων, ἀνενεχθεῖσαν διὰ λευκοπώλου ἅρματος, ἀνῆχθαι ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸν
ὄλυμπον. Λευκίππου τε ἑορταῖς. τὸ ἀμφέπει ἀπὸ κοινοῦ. ἐν γὰρ τῇ σικελίᾳ τὰ τῆς
περσεφόνης ἀνακαλυπτήρια ἐτελεῖτο. λεύκιππον δὲ λέγει τὴν περσεφόνην, ἢ διό
τι ἔθος ἐστὶ τοῖς ποιηταῖς τοιούτοις ἐπιθέτοις κοσμεῖν τοὺς θεούς, ὡς καὶ ἀνωτέρω φοινι
κόπεζαν εἶπε τὴν δήμητραν, ἢ διότι λευκῷ ἅρματι ἐποχουμένη ἀνῃρέθη ὑπὸ τῆς
μητρός. ὅτι ἁρπαχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πλούτωνος ἐζήτει αὐτήν. Αδύλογοι δέ. ἤγουν
γλυκύφθογγοι. τοῦτο δὲ λέγει, ἢ διότι μουσικῇ καὶ αὐλαῖς ἔχαιρεν ὡς καὶ πρώην ἔφη,
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικῆς ἐν ἀώτῳ, ἢ διότι αὐτὸν ἕκαστος ἐπαινεῖ. ἵν᾽ ἢ καὶ λύραι
ἃς ἔμαθ. ἐκ δὲ παντὸς τοῦ τρόπου ὃν αὐτὸ ἔφην, δείκνυσιν αὐτὸν νομίμως ἄρχοντα, ἄριστα
βουλευόμενον πρὸς θεοὺς εὐσεβέστατον καὶ βίον εὐδαίμονα ζῶντα. Αδύλογοι δέ μιν. αἱ
ἡδύλογοι δέ μιν λύραι καὶ μολπαὶ γινώσκουσιν αὐτόν. ἀντὶ τοῦ λύραι δὲ καὶ μολπαὶ
διὰ ἡδέων λόγων, ὑμνοῦσιν αὐτόν. ἤγουν τὸν ἱέρωνα, διὰ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ. μὴ
θε μὴ θραύσοι. ἤγουν μὴ καταμίσαι. μὴ ἀφανίσοι ὁ χρόνος ὁ ἐφέρπων τουτέστιν ὁ ἐ
περχόμενος τὸν ὄλβον, ἤτοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ δηλονότι τοῦ ἱέρωνος. σὺν φι
λοφροσύναις δέ. ἤγουν δεξιώσεσιν ἐπηράτοις. εἴθε δέξαιτο τὸν ὕμνον τοῦ ἀγησίου. ὃν
ὑμνεῖ δηλονότι ὁ ἀγησίας. οἴκοθεν, ἤγουν ἀπὸ τῆς πατρίδος τοῦ ἀγησίου. λέγω ἀπὸ τῶν
τειχέων τῆς στυμφαλίου. τουτέστι τῆς πόλεως τῆς ἐν στυμφαλίῳ, προσερχόμενον ἀκα
δέ. ἤγουν εἰς τὴν ἑτέραν αὐτοῦ πατρίδα ἤτοι τὴν σικελίαν. ἀρκὰς γὰρ καὶ συρακούσιος ὁ
ἀγησίας. λέγω λείποντα τὸν ὕμνον τὴν μητέρα τῆς ἀρκαδίας τῆς καλῶς ἐχούσης
ἕνεκα θρεμμάτων. τουτέστι τὴν στυμφαλίδα. ἀγαθαὶ δέ ἐστι δύο ἄγκυραι ἐκ νηὸς τα
χείας ἀπεσκίμφθαι ἤγουν κρέμασθαι. ἐρείδουσι αὐτήν. τουτέστιν ἀγαθαὶ δὲ δύο
πατρίδες δεξιοῦσθαι τινὰ ὥσπερ δύο ἄγκυραι ἀπεσκίμφθαι ἐκ νηὸς ταχείας.
ἀπὸ τοῦ σκίμπτω σκίμπτεις, σκίμπτομαι τὸ στηρίζομαι. ἀφ᾽ οὗ τὸ ἀπεσκίμφθαι.
Ὁ θεὸς εἴθε παρέχοι τὴν μοῖραν τούτων. ἤγουν τῶν ἀρκάδων ἐκείνων τε ἤγουν τῶν συρα
κουσίων. κλυτὴν τουτέστιν ἐπὶ πολλὰς ἀκοὰς ἐρχομένην μετὰ δόξης. Τὸ στυμφαλί
ον, ἀντὶ τοῦ ἀρκαδικῶν. στύμφαλος γὰρ πόλις ἀρκαδίας. ἔστι δὲ καὶ τὸ οἴκοθεν καὶ τὸ στυμ
φαλίων τειχέων. καὶ τὸ ματέρ᾽ εὐμήλοιο λείποντ᾽ ἀρκαδίας, ταυτό. τὸ δὲ οἴκοθεν οἴ
καδε, παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ ἰόντων. Μὴ λάβῃς εἰς τὸ ἀρκαδι
ας ἔξωθεν αὐτό. ἀλλ᾽ ἔστιν ἡ τοιαύτη γενική, πρὸς τὸ ματέρα. ὥσπερ γὰρ φαμὲν αἰὼν αἰθιο
πίας ἀνέμιξα, ἤγουν αἰθιόπων, οὕτω καὶ τοῦτο. τὸ δὲ εὐμήλοιο, ἢ πολυθρέμμονος, ἢ
πολυκάρπου ἀπὸ μέρους. μῆλον γὰρ καὶ ὁ καρπὸς καὶ τὸ πρόβατον. Δύ᾽ ἄγκυραι. τοῦ

καὶ λόγος ἴδιος ὑπὲρ σοῦ. παρακινεῖν με λέγειν τοῦτον πρὸς σέ. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀκόνη ὀ-
ξύνει τὸ παραθηγόμενον, οὕτω καὶ ἡ ἐμὴ μουσικὴ ὥσπερ τις ἀκόνη ἐστὶ πρὸς ἐμέ. ἐπεὶ
δὲ διὰ τῆς μουσικῆς ἔψαλλε πάντα τὰ αὐτοῦ ποιήματα, εἰκότως καὶ τὴν νῦν ἐ-
παρχομένην αὐτῷ δόκησιν ὑπὲρ τοῦ ἁγησίου εἰπεῖν, τῆς αὐτοῦ μουσικῆς ταύτην
εἶναί φησι. τὸ δὲ πνοαῖς αὐλῶν λέγει, διότι καὶ μετὰ μουσικῆς καὶ μετὰ αὐλῶν, ἤδε-
σαν τοὺς ὕμνους. Στυμφαλίς, ἤγουν ἀρκαδική. στύμφαλος γὰρ πόλις ἀρκαδίας. τὸ δὲ
εὐανθής. ἀντὶ τοῦ ὡραία. Ἱστορία. Ἡ μετώπη θυγάτηρ ἦν λάδωνος τοῦ ποτα-
μοῦ. γυνὴ δὲ ἀσωποῦ τοῦ ἐν θήβαις ποταμοῦ. ἀφ' οὗ θυγατέρα ἔσχε θήβην. ἧς ἡ πό-
λις ἐπώνυμος. θηβαῖος δὲ ὁ πίνδαρος. διὸ καὶ τὴν μετώπην ματρομάτορα καλεῖ.
οἱονεὶ μητέρα τῆς μητρὸς αὐτοῦ θήβης. φασὶ δὲ τὴν μετώπην, οἱ μὲν λίμνην. οἱ δὲ
ποταμόν. Ματρομάτωρ ἐμά. μητρομήτωρ ἐστὶν ἐμή. ἀντὶ τοῦ τῆς ἐμῆς πατρί-
δος. τουτέστι τῶν θηβῶν μήτηρ ἡ μετώπη ἡ εὐανθής, ἤγουν ἡ φαιδρά. ἡ τῆς στυμφαλί-
δος θυγάτηρ. θυγατέρα δὲ λέγουσι τὴν μετώπην τῆς στυμφαλίδος, διὰ τὸ εἶναι
τὴν στυμφαλίδα περιεκτικὴν αὐτῆς. μητρομήτωρ δὲ εἰπών, ἐπάγει ὡς ἐφερμη-
νεῦον. ἥτις ἤγουν ἡ μετώπη τὴν θήβαν ἔτικε τὴν πλήξιππον. ἤγουν τὴν πλήττου-
σαν τοὺς ἵππους ἐν τοῖς δρόμοις. τουτέστι τὴν ἱππικήν. τὴν πολεμικήν. ταύτης ἐπή-
ρατον ὕδωρ πίομαι. ἀντὶ τοῦ εὐπορίαν λόγων ἀπὸ ταύτης ποριοῦμαι. ποικίλον ὕ-
μνον πλέκων χάριν ἀνδρῶν αἰχμητῶν. τουτέστι πολεμιστῶν. Ὄτρυνον αἰνέα. ὦ
αἰνέα διέγειρον νῦν τοὺς ἑταίρους. ἤγουν τοὺς συγχορευτάς. πρῶτον μὲν ὑμνῆσαι τὴν
ἥραν τὴν παρθενίαν. ἤγουν τὴν ἐν τῷ παρθενίῳ ὄρει τῆς ἀρκαδίας τιμωμένην. ἔπει-
τα τὶ γνῶναι ἀντὶ τοῦ γνώριμον ποιῆσαι κατ' ἀληθῆ λόγον εἰ φεύγομεν τὴν βοιωτίαν
ὗν. λέγω τὸ ἀρχαῖον ὄνειδος. τουτέστι τὴν παλαιὰν διαβολήν. τὴν εἰς τὸ ἄμουσα.
ὑπάρχεις γὰρ ἄγγελος ὀρθός. ἤγουν κῆρυξ ἀληθὴς τῶν καλλιτρίχων μουσῶν σκυτά-
λη. τουτέστι ῥάβδος. γλυκὺς κρατήρ. ἤγουν γλυκὺ ἀγγεῖον. γλυκὺς αἶνος τῶν ᾠδῶν
τῶν ἀγαφθέγκτων. τουτέστιν ὧν πολὺ τὸ κλέος. Οὗτος ὁ αἰνέας, χοροδιδάσκαλος ἦν
τοῦ παρὰ πινδάρου χοροῦ. ᾧ τινι πρὸς τὸν δῆμον ἐχρῆτο πίνδαρος, διδάσκοντι τὰ
αὐτοῦ ποιήματα, καὶ μεθ' ἑτέρων ψάλλοντι διὰ τὸ αὐτὸν ἰσχνόφωνον εἶναι, καὶ μὴ δύνα-
σθαι λέγειν ἀξίως. Ἱστορία. Ὕαντες ἔθνος ἀρχαῖον καὶ βάρβαρον, ᾤκησαν ἐν βοιω-
τίᾳ. οἷς διὰ πολλὴν προσοῦσαν αὐτοῖς ἀλογίαν, σκώπτοντές τινες καὶ παραφθείροντες
τὸ ὄνομα, ὕας ἕκαστον τούτων ἔλεγον. καὶ ἐπεκράτησε τοσοῦτον αὕτη ἡ διαφθορά,
ὡς ὄνειδος τοῖς θηβαίοις. τούς τε ἄλλους προφέρειν ταύτην τὴν παροιμίαν, τὸ βοιωτία
ὗς. λέγει οὖν ὁ πίνδαρος πρὸς τὸν αἰνέαν, διέγειρον τὸν τὰ ἔπη ᾄδοντα χορόν, ἵνα
γνῶσιν ἅπαντες ὡς οὐ τῇ παροιμίᾳ προσήκομεν τῇ λεγούσῃ βοιωτία ὗς. ἀλλ' ἐσμὲν
μουσῶν θρέμματα. Ἱστορία. Ὅτι πρός τινα πόλιν οἱ λάκωνες στρατηγὸν ἔπεμ-
πον, βουλόμενοι δηλῶσαί τι αὐτῷ τῶν ἀπορρήτων οὐκ ἐπίστευον χάρτῃ. ἀλλὰ τοιοῦτό τι
ἐποίουν. τορνεύοντες ξύλον στρογγύλον τριῶν ἢ τεσσάρων πήχεων, καὶ τέμνοντες εἰς δύο
τὸ μὲν ἕν, τῷ ἐκπεμπομένῳ στρατηγῷ ἐδίδουν. θάτερον δὲ αὐτοὶ κατεῖχον. ὁπότε
δὲ πρὸς αὐτὸν μηνῦσαί τι ἐβούλοντο, περιειλίσσοντες στενὸν ἱμάντα τῷ παρ' αὐτοῖς
ξύλῳ, ἔγραφον. εἶτα ἀπολύσαντες τὸν ἱμάντα, τῷ στρατηγῷ αὐτὸν ἔπεμπον. ὁ
δὲ ἐνειλίσσων τῷ οἰκείῳ ξύλῳ τοῦτον, ἀνεγίνωσκε τὰ γεγραμμένα πρὸς αὐτόν. λέ-

κρόνιος λόφος καλεῖται. ἢ διότι ἡ τοῦ διὸς ἑορτὴ, καὶ τῶν ἄλλων ἕνδεκα θεῶν ἦν ὡς ἔφαμεν, τὸ ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις, ἐν τῷ ψαύμιδος ὀλυμπιονίκει. τὸ δὲ κτίσε, ἀντὶ τοῦ ποιήσει. ὁ γὰρ κτίζων, οἰκίαν ποιεῖ ἑαυτῇ. Χρηστήριον. ὅτι ἐμαντεύοντο ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ οἱ ἰαμίδαι, ἢ μηρὸν ἐπιμελῶς κεκαλυμμένον εἰς πῦρ ἐμβάλλοντες, ἢ δορὰς προβάτων σχίζοντες. καὶ ἐκ τῆς σχίσεως, εἰ μὲν εὐθεῖα εὕρηνται, καλὰ ἔσεσθαι τὰ μαντευόμενα. εἰ δὲ λοξὴ, ἀποτρόπαια. Τὸ τιμῶντες, εἰ μὲν μετὰ τοῦ οἱ ἄρθρου εἴποις, καθολικῶς γνωμικὸς ἔσται ὁ λόγος. εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ἄρθρου, πρὸς τοὺς ἰαμίδας νοήσεις. καὶ τὸ τεκμαίρει χρῆμα ἕκαστον. ἢ δι' αὐτοὺς ἢ διὰ πάντας ἐρεῖς. Οἱ τιμῶντες δέ. ἀντὶ τοῦ οἱ ἀσκοῦντες τὰς ἀρετάς, ὥσπερ οὗτοι δηλονότι, εἰς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται. ἤγουν εἰς διάδηλον καὶ φανερὰν πολιτείαν. Τεκμαίρει χρῆμα ἕκαστον. ἤγουν ἕκαστον αὐτῶν, ἡ πρᾶξις δείκνυσι. ψόγος δὲ ἐπ' ἄλλων φθονούντων κρέμαται. ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρεται τούτοις. ὧν ἐπὶ τὴν ἔνδοξον ὄψιν χάρις νίκης δηλονότι αἰδοία. ἤγουν αἰδοῦς ἀξία. στάζει, ἀντὶ τοῦ περιγίνεται. α. τουτέστιν ἐξαιρέτως, περὶ ιβ'. δρόμον ἐλαυνόντων τοῖς ἵπποις. Μῶμος δέ. τοῦτο λέγει ὑπὲρ τοῦ αἰνεῖν. ἢ ὡς φθονηθέντος παρά τινων, διὰ τὴν κατορθωθεῖσαν αὐτῷ νίκην, ἢ ἁπλῶς τοῦτο λέγων, ὅτι οἱ νικῶντες βασκαίνονται. πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἕρπει φησὶ σοφοκλῆς. τὸ δὲ ποτὶ, πρὸς τὸ μορφὰν συναπτέον. οὕτως. ὡς πρὸς τὴν μορφὴν τὴν εὐκλεᾶ καὶ ἔνδοξον, στάζει χάρις αἰδοία καὶ σεμνή. τουτέστιν, ὡς διὰ τὴν κατορθωθεῖσαν αὐτοῖς νίκην, μεγάλη τις εὐφροσύνη συμβαίνουσα, χαρίεντα αὐτῶν τὰ πρόσωπα τίθησιν. ἡ γὰρ ἐν τῷ προσώπῳ ἐπιφαινομένη ἡδονὴ, τεκμήριόν ἐστι τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἡδονῆς. δέον δὲ εἰπεῖν εὐκλεοῦς πρὸς τὸ στάζει, εὐκλέα εἶπε πρὸς τὸ, μορφάν. τὸ δὲ πρότερον πρὸς τὸ στάζει συναπτέον. οὕτως. ὡς στάζει πρότερον χάρις αἰδοία καὶ τὰ ἑξῆς. Μάτρωες ἄνδρες. οἱ πρὸς μητρὸς συγγενεῖς σου. ἐνταῦθα γὰρ ἡ σὴ προμήτωρ εὐάδνη ὡς ἔφαμεν ἀνετράφη ὑπὸ τῷ αἰπύτῳ. Εἰ δ' ἐτύμως. εἰ δ' ἀληθῶς ὦ ἁγησία οἱ ἄνδρες οἱ σοὶ πρόγονοι πρὸς μητρὸς οἱ οἰκοῦντες ὑποκάτω τοῦ ὄρους τῆς κυλλήνης. ἀρκὰς γὰρ ἦν πρὸς μητρὸς ὁ ἁγησίας. θυσίαις λιτανευτικαῖς πολλάκις πολλαῖς ἐδώρησαν, ἀντὶ τοῦ ἐδωρήσαντο ἐδεξιώσαντο, εὐσεβῶς τὸν κήρυκα τῶν θεῶν τὸν ἑρμῆν. ὃς τῶν ἀγώνων ἐξουσιάζει. καὶ μερίδος τῶν βραβείων. καὶ τὴν ἀρκαδίαν τὴν καλῶς ἔχουσαν ἕνεκα τῆς γενναιότητος ἀνδρῶν, τιμᾷ ἤγουν δοξάζει οἰκῶν ἐν αὐτῇ ἐκεῖνος ὁ ἑρμῆς, ὁ παῖς τοῦ στεστράτου, σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ τῷ διὶ τῷ βαρυγδούπῳ. τουτέστι, τῷ τὰς βροντὰς αὐτοῦ τῶν βαρὺν κτύπον ἐργαζομένων. κραίνει ἀντὶ τοῦ διοικεῖ τὴν εὐτυχίαν τὴν σήν. δόξαν ἔχω ἀντὶ τοῦ λόγον φέρω τινὰ ἐπὶ γλώσσῃ. ἤγουν πρόχειρον ἀρεῖσθαι ἀπὸ νοῦ δηλονότι, ὡς σίδηρον ἀπὸ ἀκόνης λιγυρᾶς. τουτέστιν ὀξέως ποιούσης ἠχεῖν τὰ ἀκονώμενα. ὅς με ἕλκει ἐθέλοντα ἐπὶ πνοαῖς καλλιρρόοις. ἤγουν ᾠδαῖς εὐήχοις τὰς ἀπὸ τῶν ὀργάνων ἀναφερομένας. Τὸ τιμᾷ. εἰ μὲν γ'. πρόσωπον νοήσεις, οὕτως ἐρεῖς. καὶ τιμᾷ τὴν ἀρκαδίαν τὴν εὐάνορα διὰ τὸν ναὸν αὐτοῦ ἐκεῖ εἶναι. εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ τιμῇ, τὸ ἔχει ἀπὸ κοινοῦ λάβῃς. οὕτω. καὶ ἔχει τὴν εὐάνορα ἀρκαδίαν ἐν τιμῇ. τουτέστιν ἡ ἐκεῖ κατοικῶν τιμᾶται, ἢ ἐκεῖ κατοικεῖ εἰς ἑαυτῆς τιμήν. Τὸ ἔχω τινὰ ἐπὶ γλώττῃ εὐκηλον ἀκόνας λιγυρᾶς, τοῦτο λέγει. ἀντὶ τοῦ ἐπέρχεταί μοι ἔννοιά τις

γοῦσα. τουτέστιν, ἐπειδὴ εἰς ἀκμὴν ἡλικίας ἔφθασε πρᾶξις. καὶ χρυσέας παγκάλως ἐστεφανώσατο, καταβὰς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀλφειοῦ, ἤγουν κατὰ τὴν ἐπίδαυρον, ἐν μέσῳ γὰρ ἤλιδος καὶ ἀρκαδίας ἡ ἐπίδαυρος, ἐκάλεσε τὸν [προσήκοντα?] τὸν ἑαυτοῦ πάππον. τὸν εὐρυβίαν. ἤγουν τὸν κατὰ πολὺ ἰσχυρόν. καὶ τὸν σκοπὸν, ἤγουν τὸν ἔφορον τὸν ἡγεμόνα τῆς δήλου νήσου τῆς θεοδμήτου. τὸν τοξοφόρον, τουτέστι τὸν ἀπόλλωνα τὸν πατέρα αὐτοῦ. αἰτεῖ αὐτοῖς ἐννυχὶ ὑπαίθριος. ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀσκεπεῖ τόπῳ, τιμήν τινα τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ. λαότροφον, τουτέστιν ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐξανομένην. Θεοδμάτας λέγεται, ἣ ἣν ἔχουσιν οἱ θεοὶ δίδυμοι, ἀπόλλων καὶ ἄρτεμις, ἢ τῆς ὑπὸ θεῶν κατασκευασθείσης. ὕφαλον γὰρ οὖσαν, ζεὺς ἀνήνεγκεν εἰς φῶς. Θεόδματον ἴσως λέγει αὐτὴν, διὰ τὸ [πλανωμένην?] στῆναι ὑπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ ἀπόλλωνος. Λαοτρόφος ὁ λαὸν τρέφων. λαότροφος δὲ προπαροξυτόνως, ὁ ὑπὸ λαοῦ τρεφόμενος. Νυκτὸς ὑπαίθριος. δίχα τινὸς ἐν τῇ κεφαλῇ καλύμματος. οὕτω γὰρ ἦν ἔθος εὔχεσθαι. τὸ νυκτὸς δὲ πρὸς τὸ καταβὰς συνάπτεται. μὴ λάβῃς δὲ ἔξωθεν ἐπεί. ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαύτη γενική, πρὸς τὸ καταβάς. νυκτὸς γὰρ ἦν ἡ τοιαύτη κατάβασις. Ἀρτιεπής. ἡ ἄρτια καὶ ἀληθῆ λέγουσα. ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα τὸ θεῖον. Τὸ πατρία ὄσσα, ἀντὶ εὐθείας ληπτέον. ἵν' ᾖ ἀντεφθέγξατο ἡ πατρικὴ ὄσσα ἡ ἀρτιεπής, ἤγουν παραυτίκα τοῦ ἐκείνου λόγου. τὸ δὲ μετάλλασέν τιμιν διὰ μέσου. ἀντὶ τοῦ ἠρεύνα, ὅπου χάριν αὐτὸν ἐπεβοήσατο. τὸ δὲ ἀντεφθέγξατο, πρὸς τὸ ὄρσο ἔχει τὴν δύναμιν, πάγκοινον δὲ τὸν χῶρον διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὕστερον συμβᾶσαν πανήγυριν τῶν ὀλυμπίων. Ἀντεφθέγξατο δὲ αὐτῷ χρηματισμὸς πατρικὸς ἀρτιεπής. ἤγουν ἀληθῆ χρηματίζων. μετάλλασέ τι αὐτόν. ἤτοι ἐζήτησε, τουτέστι καὶ ἐπεστράφη αὐτοῦ. ἔστι δὲ ὁ λόγος πρωθύστερος. ἐφθέγξατο οὕτως. ἐζήτησε δὲ αὐτόν. ἤγουν ἐπεστράφη αὐτοῦ χρησμὸς τοῦ πατρὸς ἀψευδῆ χρηματίζων. καὶ ἀντεφθέγξατο. ὄρσο τέκνον. ἤγουν διεγέρθητι, κινήθητι ὄπισθεν τῆς φήμης. ἤγουν τοῦ ἐμοῦ χρηματισμοῦ, τῆς ἐμῆς φωνῆς, ἐλθεῖν ὧδε εἰς τὴν χώραν τὴν πάγκοινον ἐσομένην δηλονότι. τίνα δὲ ταύτην τὴν χώραν λέγει, ἐν τοῖς ἐπαγομένοις λόγοις δείκνυσιν. ἐπάγει γάρ. Ἵκοντο δέ. ἀφίκοντο δὲ ὧδε τὴν πέτραν τοῦ κρονίου λόφου τοῦ ὑψηλοῦ. τὴν ἠλίβατον. ἤγουν τὴν μετέωρον καὶ ὀρθίαν. τουτέστι τὴν ὀλυμπίαν. ὅπου παρέσχεν αὐτῷ τῷ ἰάμῳ δηλονότι ὁ ἀπόλλων θησαυρὸν μαντείας διπλοῦν. τότε μὲν φωνὴν ἀκούειν αὐτοῦ δηλονότι τοῦ ἀπόλλωνος. ψευδέων ἄγνωστον. ἤγουν οὐ γινώσκουσαν ψεύδη, ἐνεργητικῶς. εἰ γὰρ ὧδε παθητικῆς ἐλέγετο σημασίας, δοτικῇ ἂν συνετάττετο. ὅταν δὲ ἐλθὼν ὁ ἡρακλῆς ὁ θρασυμήχανος. ἤγουν ὁ γενναῖα μηχανώμενος. τὸ βλάστημα τὸ σεβάσμιον τῶν ἀπὸ τοῦ ἀλκαίου τοῦ ἀμφιτρύωνος, ἑορτήν τε τοῦ πρὸς αὐτοῦ κτίσῃ. ἤγουν συστήσῃ. πλειστόμβροτον. ἤγουν ὑπὸ πλείστων ἀνθρώπων συγκροτουμένην, καὶ νόμον μέγιστον ἀγώνων θείη δηλονότι. οὐ γὰρ δύναται τὸ κτίσῃ ἀπὸ κοινοῦ λέγεσθαι, συνυπακούεται δὲ τὸ οἰκεῖον κατὰ ἀναλογίαν τοῦ προρρηθέντος. Ἐν βωμῷ διός. ἀντὶ τοῦ ὑψηλοτάτου, τότε δὴ προσέταξε τῷ ἰάμῳ, ποιῆσαι χρηστήριον ἤγουν μαντεῖον. ἀφ' οὗ χρόνου κατὰ πολὺ δεδοξασμένον ἐστὶ κατὰ τοὺς ἕλληνας τὸ γένος τῶν ἰαμιδῶν, ἤγουν τῶν ἀπὸ τοῦ ἰάμου καταγομένων. ἀφ' οὗ ἀπὸ κοινοῦ ὄλβος εὐδαιμονία ἠκολούθησεν αὐτῷ δηλονότι. Πατρός θ' ἑορτάν. τό τε οὐκ ἔστιν ἀργὸν ὡς οἴονταί τινες. ἀλλὰ τοῦτο λέγει, διὰ τὸ πρὸ τοῦ παρ' ἐκεῖ κρόνου ἱερόν. ὅθεν καὶ

ἤγουν πραεῖα· φίλα φρονοῦσαι αὐτῇ. καὶ τὰς μοίρας συμπαρέστησεν. ἵν' εὐδαίμων δηλονότι εἴη ὁ παῖς. ἦλθε δὲ ὁ ἴαμος εἰς φῶς αὐτίκα ἐκ τῆς ἐπαφράστου ὠδῖνος τῶν σπλάγχνων ἐγκυμονούσης. τὸν μὲν κνιζομένα ἀντὶ τοῦ λυπουμένη. ἀλγοῦσα, κατέλιπεν ἐν γῇ. δύο δὲ δράκοντες γλαυκῶπες. ἤγουν λαμπροὺς καὶ στίλβοντας ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμούς, κατὰ βούλησιν θεῶν ἐθρέψαντο αὐτόν. κηδόμενοι, ἤγουν ἐπιμελούμενοι. διὰ τοῦ μελισσᾶν ἀμεμφεῖ. τουτέστιν οὐ μέμψεως ἀξίῳ. ἀλλὰ ἐπαίνου δηλονότι. ἤγουν διὰ μέλιτος. ὁ βασιλεὺς δὲ ὁ αἴπυτος δηλονότι ἐπεὶ ἀφίκετο ἐκ τῆς πυθῶνος τῆς πετραέσσης. ἤγουν τῆς πετρώδους τῆς τραχείας ἐλαύνων τοὺς ἵππους δηλονότι, ἅπαντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ, ἠρώτα τὸν παῖδα ὃν ἡ εὐάδνη ἔτικε. τοῦ φοίβου γὰρ πατρὸς ἔφη αὐτὸν γεγονέναι υἱὸν δηλονότι. μάντιν δὲ ἔσεσθαι τοῖς ἀνθρώποις ἔξοχον περισσῶς πάντων τῶν ἀνθρώπων. ἤγουν ὑπὲρ πάντας αὐτούς. οὐδέποτε ἐκλείψειν. ἤγουν σβεσθήσεσθαι τὴν γενεὰν αὐτοῦ. Υ᾿πὸ σπλάγχνων. ἤγουν ἐν τῇ νηδύϊ. ἐν τούτῳ γὰρ τῷ τῆς γαστρὸς μέρει ἐστὶ τὸ ἔμβρυον. ἢ τὸ σπλάγχνων ἀντὶ τοῦ γαστρὸς εἶπεν. Ω᾿δῖνος ἐρατῆς. ἤτοι γονὰς τῆς ἐπιθυμητῆς. ἢ διότι θεοῦ παῖδα ἐγέννα, ἢ ὅτι πᾶσαι ἐπιθυμοῦσι τεκεῖν. καὶ τὸ ἐντεῦθεν ἀπαλλάξαι κακῶν. Εἰκότως εἶπε τὸ ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσᾶν. ὁ γὰρ τῶν ὄφεων ἰός, μεμπτὸς διὰ τὸ φθορὰν ἐργάζεσθαι. Μὴ λάβῃς δὲ τό, παῖδα ἔξοθεν τὸ διά. ἀλλ' ὡς τὸ φαμὲν στεροῦμαί σε τοῦδε. καὶ ἀφαιροῦμαί σε οἰκίαν, καὶ ὑβρίζω σε ὕβριν, οὕτω καὶ ἔρομαί σε λόγον. εὐριπίδης. Α᾿λλ' ἦν σ' ἔρομαι δύο λόγω. τὸ δὲ εὔχοντο ἀντὶ τοῦ διεβεβαιοῦντο. ἐπεὶ καὶ ὁ καυχώμενος διαβεβαιοῦται τοῦτο ὃ καυχᾶται. ἢ εὔχοντο, ἀντὶ τοῦ μετὰ τῆς πρὸς θεοὺς εὐχῆς διεβεβαιοῦντο. τὸ δὲ πεμπταῖον γεγενημένον, ἀντὶ τοῦ πέντε ἡμέρας ἔχον μετὰ τὸ γεννηθῆναι. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. λέγοντος. πέντε τοῦτον ἡμέρας ἔχοντα μετὰ τὸ γεννηθῆναι, ἐκεῖνοι οὔτε ἀκοῦσαι, οὔτε ἰδεῖν διεβεβαιοῦντο. Τό, σχοίνῳ ἐνταῦθα καὶ τὸ βατίᾳ, καταχρηστικῶς εἶπε. σχοῖνος γὰρ τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς βρύλον. καὶ ἡ τοῦ τόπου σύναγωγή. ἐνταῦθα δὲ τῷ σχοίνῳ καὶ βατίᾳ, ἀντὶ τοῦ δασεῖ τόπῳ. ἢ διότι ἐν τοῖς βάτοις τὰ ῥόδα καὶ τὰ ἴα εὑρίσκεται καὶ ἐν ταῖς σχοίναις. δέον δὲ ἁβρῶς εἰπεῖν, ἤτοι διαψιλῶς βεβρεγμένος, ἁβρὸν εἶπε πρὸς τὸ σῶμα. Ω᾿ς ἄρα μαίνυεν. οὕτως ἄρα ἐδήλου. οἱ δὲ ἤγουν οἱ ἐν τῷ οἴκῳ. οὔτ' ὤν ἀκοῦσαι οὔτε ἰδεῖν τοῦτον εὔχοντο. ἤγουν ἠρνοῦντο μετὰ καταρᾶς καὶ τοῦτο πεμπταῖον ἤγουν πέντε ἡμερῶν γεγενημένον, τουτέστιν ὄντα. ἀλλ' ἐγκέκρυπτο. ὁ ἀλλά, ἀντὶ τοῦ καί. ἤγουν καὶ γὰρ ἐκέκρυπτο ἐν σχοίνῳ καὶ ἐν βατίᾳ. ἤγουν βάτῳ ἀπειράτῳ. τουτέστιν ἀψηλαφήτῳ ἀψαύστῳ, διὰ τὰς ἀκάνθας. Ακτῖσιν ἴων. ἤγουν λαμπρότησι διαυγείαις ξανθαῖς καὶ κατὰ πολὺ πορφυραῖς. περιφραστικῶς. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ διαυγῶν ἴων ξανθῶν καὶ κατὰ πολὺ πορφυρῶν βεβρεγμένος. τουτέστι διαβεβρεγμένος τὸ τρυφερὸν σῶμα. διὸ καὶ τοῦτο ὃ ἐκαλεῖτο δηλονότι τὸ ἴαμος. ἀπὸ γὰρ τῶν ἴων, ἴαμος ἐκλήθη, διέταξεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καλεῖσθαι αὐτὸν κατὰ πάντα τὸν ἑξῆς χρόνον, ἀθάνατον, ἀντὶ τοῦ ἀθανάτως. Τερπνᾶς δ' ἐπεί. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἡλικίας ἦλθεν ὡς ἤδη αὐξῆσαι ξανθόν. τὸ δὲ τερπνᾶς εἶπε, διὰ τὸ τοὺς ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ ὄντας, ὡραίους φαίνεσθαι. δέον δὲ εἰπεῖν χρυσοστέφανον πρὸς τὸ καρπόν, χρυσοστεφάνοιο εἶπε πρὸς τὸ ἥβης. Επεὶ δὲ ἔλαβεν ὁ ἴαμος καρπὸν ἥβης ἡδείας, παρακαλεῖ τὸν πατέρα ποσειδῶνα, ἤγουν αὐτὸ ἐν τῇ ἡλικίας ἀκμῇ τερπνῇ. παρακαλεῖ δὲ αὐτοῦ στέφα

ἤγουν ἀνατρέφειν· αὔξειν. Ἀπὸ τοῦ πόῤῥω πόρσω. καὶ ἀπὸ τούτου πορσαίνω. τὸ εἰς
προκοπὴν ἄγω. καὶ πόῤῥω τουτέστιν ἐκείνου ἐφ᾽ οὗ ἐστιν. Τοῦτο δὲ ὧδε νόει. ἔκρυψε δὲ
ἡ πιτάνη ἐν τοῖς κόλποις, τὴν παρθενίαν καὶ παρθενικὴν ὠδῖνα. ἤγουν, ἣν συνέλα-
βεν ὠδῖνα ἔκρυψε, παρθένος εἶναι δοκοῦσα. ἢ οὕτως. ἔκρυψε δ᾽ ἐν τοῖς κόλποις
τὴν ὠδῖνα τὴν παρθενίαν. τουτέστι, τὴν κρυφίως γενομένην. παρθένιοι γὰρ λέγονται
παῖδες, οἱ λάθρα τικτόμενοι. παρὰ τὸ ἔτι νομιζομένων εἶναι παρθένων. οὕτω που καὶ
ὅμηρός φησι. Τῆς δ᾽ ἑτέρης εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε παρθένιος. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ
κάλλιον παρθενίᾳ γράφειν. ἵν᾽ ᾖ σαφὴς ὁ λόγος, οὕτως. ἔκρυψε δὲ τὴν ἐν τοῖς κόλ-
ποις ὠδῖνα, ἐν τῇ παρθενίᾳ. ἐν τῷ δοκεῖν ἔτι παρθένος εἶναι. ἂν δ᾽ ἐπ᾽ αἰτίας τὸ παρ-
θενία θήσεις λέγων, ἔκρυψε δὲ ἡ παρθενία τὴν ἐν τοῖς κόλποις ὠδῖνα, οὐ μόνον σα-
φέστερος ἂν εἴη ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ κατὰ σύνταξιν ἀρίστως ἔχον. οἱ δὲ γράφοντες τὸ ψαῦ-
δι φθαλ γυῖνα πρὸς τὸ λέγεται σύνταξιν, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. παῖ τις μὲν ἀπο-
μνηματισταὶ, τῆς ἀρκαδίας εἶναι πόλιν τὴν φαισάναν διεδέξαντο. ὁ δὲ δίδυμος
τῆς ἤλιδος αὐτὴν εἶναί φησι. καὶ ὑπεραπολογεῖται τοῦ ἑαυτοῦ οὕτως. ὅτι ποτὲ αἱ ἀρκάδες
καὶ τῆς ἤλιδος ἐβασίλευον. κατὰ τὸν χρόνον τοῦ αἰπύτου. οἱ δὲ βουλόμενοι τὴν φαισάναν
ἀρκαδικὴν εἶναι, τὸ περὶ ἀλφειοῦ οὕτως ἀποδιδόασιν. ὅτι διὰ φαισάνης ἔχει ὁ πο-
ταμὸς τὰ ῥεύματα. φέρεται γὰρ ἐξ ἀσέας κώμης ἀρκαδικῆς, ἢ ὅτι αἱ πηγαὶ τοῦ ἀλ-
φειοῦ ἐξ ἀσέας. τῆς ἀρκαδικῆς εἰσί. καὶ μεταποιοῦνται αὐτῇ οἱ ἀρκάδες. Ὃς ἀνδρῶν
ἀρκάδων. ὅστις ἤγουν ὁ αἴπυτος, ἀνδρῶν ἀρκάδων ἐβασίλευε κατὰ τὴν πόλιν τὴν
φαισάναν. ἔλαχε τε, ἤγουν ἐκληρώθη οἰκεῖν τὸν ἀλφειόν. ἀπὸ τῆς φαισάνης γὰρ κατα-
ῤῥεῖ ὁ ἀλφειός. κάτεισι δὲ εἰς τὴν ἤλιν. τὸ δὲ μέσον αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπίδαυρον. ἔνθα
δ᾽ ἀνατραφεῖσα αὐτῇ δηλονότι ἡ εὐάδνη, ὑπ᾽ ἀπόλλωνος πρῶτον ἔψαυσεν ἀφρο-
δίτης γλυκείας. αὐτῇ τοῦ ἱμερτῆς. κλέπτουσα δὲ, ἤγουν πειρωμένη λαθεῖν ἐγκυμο-
νοῦσα τὸν γόνον τουτέστι τὸ σπέρμα τοῦ θεοῦ, ἤτοι τοῦ ἀπόλλωνος, οὐκ ἔλαθε τὸν αἴπυ-
τον ἐν παντὶ χρόνῳ. ἤγουν διαπαντός. Ἀλλ᾽ ὁ μὲν πυθῶνάδε. ἀλλ᾽ ὁ μὲν γνοὺς, θυμὸν
οὐ φατὸν, ἤγουν ἄῤῥητον, μέγαν ἐν τῇ ψυχῇ κατασχὼν σὺν φροντίδι ὀξείᾳ τουτέστιν
ὠδιτταμένη, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀξέων βελῶν τῶν βλάπτειν μάλιστα δυναμένων ἀφα-
νὴς ἐλθέτω. ἀπερχόμενος πυθῶνάδε. ἤγουν εἰς τὴν πυθῶνα μαντευσόμενος περὶ ταύ-
της τῆς ἀφορήτου βλάβης. ἤγουν τῆς κρυφίου διακορήσεως. ἡ δὲ, ἤγουν ἡ εὐάδνη κα-
ταθεῖσα τὴν ζώνην αὐτῆς τὴν φοινικόκροκον. ἤγουν τὴν κρόκῳ βεβαμμένην, καὶ τὴν
κάλπιδα τὴν ἀπὸ ἀργύρου κατεσκευασμένην. ἔστι δὲ ἡ κάλπις, ἀγγεῖόν τι ὑδρο-
δόχον. Λόχμας ὑπὸ κυανέας. ἤγουν ὑποκάτω δένδρων σκιᾶς βαθείας ποιητικῶν.
διὰ τὴν πυκνότητα, ἔτικεν υἱὸν θεόφρονα. ἤγουν ἐνθέου φρονήσεως δεκτικόν. τοῦτο
δέ φησι, διὰ τὴν ὕστερον ἐσχημένην αὐτῷ μαντικήν. Κυανέας. ἢ τὰς σκιώδεις διὰ
τὸ δάσος, ἢ ὅτι τὰ ἴα τοιαύτην ἔχει τὴν χροιάν. θεόφρονα δὲ λέγει τὸν ἴαμον, ὡς γι-
νώσκοντα τὰ πάντα διὰ τῆς μαντικῆς ὥσπερ οἱ θεοί. Παρέστησεν αὐτῇ φησὶ καὶ τὰς
μοίρας μετὰ τῆς εἰλειθυίας. ἵνα τὰ κάλλιστα τῷ παιδὶ ἐπικλώσωσι. τοῦτο δὲ ἐποίει σημαίνων
τὰς αὐτοῦ γονάς. Τῇ μέν. Ταύτῃ μὲν τικτούσῃ, ὁ ἀπόλλων ὁ χρυσῆν ἔχων κόμην,
παρέστησεν ἐλευθὼ, ἤγουν εἰλείθυιαν. ἔφορον δηλονότι θεὰν τῶν τόκων. πραΰμητιν.

Τῷ καὶ ἀνδρί. τοῦτο τὸ ἐπὶ ἀμφιάρεω δηλονότι ῥηθὲν ἔπος πάρεστι νῦν, ἀντὶ τοῦ ἁρμόζει καὶ τῷ ἀνδρὶ τῷ συρακουσίῳ τῷ δεσπότῃ τοῦ μέλους χορείας ὕμνου· ἤγουν τῷ ἀγησίᾳ. Οὔτε δύσηρις τις ἐών. τουτέστιν ἄγαν σκληρὸς ἐς ἔριν, οὔτε φιλόνεικος. καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσαις, τοῦτο τὸ ἔπος. ἤγουν τοῦτον τὸν ἔπαινον ἀληθῶς αὐτῷ τῷ ἀγησίᾳ μαρτυρήσω. αἱ γλυκύφωνοι δὲ ᾠδαί, ἐπεὶ μαὶ τοῦτο δώσουσιν. ἤγουν οὐκ ἀντιτάξονται συνδραμοῦνται τῇ μαρτυρίᾳ. Ἀλλ' ὦ φίντις. ἤγουν ἡνίοχε. πρὸς τὸν ἑαυτοῦ δὲ λέγει νοῦν. ζεῦξον ἤδη ἐμοί. ἤγουν ἀπὸ τοῦ νῦν τὸ σθένος τῶν ἡμιόνων, τουτέστι τὴν δύναμιν τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῶν ἡμιόνων τοῦ ἀγησίου καθ' ὅσον τάχος. ὅπως ἐν ὁδῷ καθαρᾷ τουτέστι δικαίᾳ, ἀναβιβάσωμεν τὸν ὄχον, ἤγουν τὸ ὄχημα. ἀντὶ τοῦ τὸν ὕμνον τὸν ἐπὶ τῷ ὀχήματι. Ἵκωμαί τε. ἀφίκωμαί τε καὶ πρὸς τὸ γένος τῶν ἀνδρῶν. ἤγουν πρὸς τὸν ἴαμον. κεῖναι γὰρ ἤγουν αἱ ἡμίονοι τοῦ ἀγησίου μόναι δηλονότι ἐξ ἁπασῶν τῶν ἄλλων ἵππων, ἐπὶ τὴν ὁδὸν ταύτην. ἤγουν τὴν πρὸς τὸ γένος τοῦ ἀγησίου ἐπίστανται ἡγεμονεῦσαι. ἤγουν ὁδηγῆσαι πρὸς ὁδοποιῆσαι. ἐπεὶ στεφάνους ἐδέξαντο. ἤγουν ἐστεφανώθησαν ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ. χρὴ τοίνυν ἀναπιτνάμεν. ἤγουν ἀναπεταννύειν ἀνοίγειν. χάριν αὐτῶν τῶν ἡμιόνων. δηλονότι, τὰς πύλας τῶν ὕμνων. ἀντὶ τοῦ χρὴ ὑμνεῖν αὐτάς. Ἀπὸ τοῦ πιτνῶ τὸ πιτνέω. καὶ τῆς ἀνὰ προθέσεως ἀναπιτνῶ. ἀφ' οὗ ἀναπιτνῶ καὶ δωρικῶς ἀναπιτνάμεναι. καὶ ἀναπιτνάμεν. ἀντὶ τοῦ ἀναπετάσαι· ποιεῖν. ἤγουν ἀνοίγειν ἀναπετᾶν. ἀποβάλλει δὲ τὸ προσγεγραμμένον ι. καὶ συστέλλεται κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἔμμεναι. δόμεναι. θέμεναι.

Ἱστορία. Πρὸς πιτάναν δέ. εὐρώτου τοῦ λακωνικοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ γέγονε πιτάνα. αὕτη ὑπὸ ποσειδῶνος ἔγκυος γενομένη καὶ τὸ δοκεῖν εἶναι παρθένος λανθάνουσα, ὅτε καιρὸς ἧκε τοῦ τοκετοῦ, γεννήσασα τὴν εὐάδνην, δέδωκε ταῖς ἀμφιπόλοις λάθρα πρὸς αἴπυτον ἀρκάδων βασιλέα ἀγαγεῖν τὸ βρέφος. ἄλλοι δέ φασι καὶ ἄλλως λέγοντες. ὡς ἡνίκα τοῦτο ἐγέννησε. διὰ τῶν θεραπαινίδων, εἰς ἐρημίαν ἐξέθηκεν, ὅθεν ἀνελόμενος αἴπυτος, ἔθρεψεν. ὃ καὶ πίνδαρος εἰδώς, ἐπειδὴ ἐγκώμιον ἀγησίου ποιεῖται, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐκθεῖναι αὐτὴν τὸ βρέφος, ἐκπέμψαι πρὸς αἴπυτον λέγει. ἀτιμίαν γὰρ ἀγησίου εἶχεν ἄν. Πρὸς τὴν πιτάνην δὲ τὴν τοῦ ὀνόματος αὐτῆς μεταδοῦσαν τῇ πόλει τῇ παρὰ τὸ ῥεῦμα τοῦ εὐρώτα τοῦ ποταμοῦ, δεῖ σήμερον ἀπελθεῖν ἐγκαίρως. ἥτις τῷ ποσειδῶνι μιγεῖσα τῷ υἱῷ τοῦ κρόνου, λέγεται τεκεῖν αὐτῷ, θυγατέρα μελανοπλόκαμον τὴν εὐάδνην. κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις. ἤγουν συνέλαβε δὲ ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς γαστρὸς ἐγκυμόνησιν. σύλληψιν παρθενικήν. ἀσάφειαν τινὰ ἔχει ὁ λόγος ταύτης δὲ αἰτία ἡ διάλυσίς ἐστιν. εἰ γὰρ συνημμένος ὁ λόγος ἐλέγετο, ἦν ἂν σαφὴς ἔχων οὕτως. ἥτις τῷ ποσειδῶνι μιγεῖσα τῷ υἱῷ τοῦ κρόνου, λέγεται συλλαβοῦσα ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς γαστρὸς σύλληψιν παρθενικήν, τεκεῖν αὐτῷ θυγατέρα μελανοπλόκαμον, τὴν εὐάδνην. κατὰ τὸν μῆνα δὲ τὸν ὡρισμένον τοῦ τόκου, ἤγουν αὐτίκα δὲ καθ' ὃν μῆνα ἔτικτεν αὐτήν, πέμπουσα ἀμφιπόλοις, ἀντὶ τοῦ προσπόλοις ἤγουν δούλοις, ἐκέλευσεν αὐτοῖς δηλονότι δοῦναι τὸ βρέφος τῷ ἥρωι τῷ εἰλατίδῃ. ἤγουν τῷ αἰπύτῳ. τῷ υἱῷ τοῦ ἐλάτου πορσαίνειν

αὐτὰ γὰρ νικητὴν ἔχον. εἴ τι δὲ καλὸν σὺν πόνῳ κατορθωθῇ, πολλοὶ τούτου μέμνηνται.

Ὁ μετὰ πόνου καὶ κινδύνου τὴν ἀρετὴν κατορθώσας, πλείστου ἄξιος, διὰ τὸ προσγενέσθαι πόνον τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς. ὁ δὲ ἁπλῶς οὕτως εὐτυχῶν, οὐκ ἐπαινετός. τύχης γὰρ εὐημερία, κάλλιστος εἶναι δοκεῖ. χρὴ οὖν καὶ τοὺς ἐν ἠπείρῳ, καὶ τοὺς θαλαττίους τῆς, καθ᾿ ὃ σκοπὸν αὐτοῖς χωρεῖ τὰ πράγματα, τοῦ σκοπεῖν. ἀλλὰ καὶ ἀγῶνας κατορθοῦν ἐθέλειν. τοῦτο δὲ λέγει παραμυθούμενος Ἁγησίαν. ὡς μετὰ πόνου νικήσαντα. ἀντὶ τοῦ γοναθῆ. ἤγουν διὰ πόνου τινὶ γένηται. ὅταν συμβῇ αὐτῷ πόνος, οὐκ ἐᾷ λήθην καταχαυχήσασθαι. ὦ Ἁγησία. πρὸς σὲ δέ ἐστιν ὁ ἔπαινος ἕτοιμος ἤγουν πρόχειρος. οὐ σὺν πόνῳ εὑρισκόμενος. ἅ τι δηλονότι ὑφ᾿ ἑτέρου προειρημένος. ὃν δίκαιος ἐφθέγξατο ποτὲ ὁ Ἄδραστος διὰ γλώττης εἰς τὸν μάντιν τὸν Ἀμφιάρεων, τὸν υἱὸν τοῦ Οἰκλέους. ἡνίκα κατέσχεν ἡ γῆ αὐτόν τε νιν. ἤγουν καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον, καὶ τὰς ἵππους αὐτοῦ τὰς φαιδίμας. τουτέστι, τὰς λαμπρὰς, τὰς περιφανεῖς. τῶν νεκρῶν γὰρ δὴ τῶν ἑπτὰ πυρκαϊῶν τελεσθέντων, ἤγουν συναχθέντων καὶ ἀποκατασταθέντων ἀντὶ τοῦ δοθήσεσθαι τῇ πυρᾷ. ἑπτὰ γὰρ τάγματα ὄντα, ἑκάστου τάγματος οἱ πεσόντες, εἰς ἰδίαν πυρκαϊὰν συνελέγοντο. εἶπεν ἐν ταῖς Θήβαις ὁ υἱὸς τοῦ Ταλαοῦ Ἄδραστος, τοιοῦτό τι ἔπος. ποθῶ ἰδεῖν δηλονότι τὸν ὀφθαλμὸν τῆς ἐμῆς στρατιᾶς. ἀντὶ τοῦ τὸν περιφανέστατον, καὶ ἐξαίρετον. τουτέστι τὸν Ἀμφιάρεων. ἀμφότερον, ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ κατ᾿ ἀμφότερα. μάντιν τε ἀγαθὸν ὄντα. ἤγουν ἀγαθὸν τὴν μαντικὴν, καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τουτέστι, καὶ ἀγαθὸν κατὰ τὴν ἐν πολέμῳ μάχην. Ἔμαρψεν. ἤγουν κατεκάλυψεν σχισθεῖσα ἐν τῷ Ὠρωπῷ τῆς Βοιωτίας. ἔνθα καὶ μαντεῖον αὐτοῦ ἐστιν. δέον ἑπτὰ πυρῶν νεκρῶν τελεσθέντων εἰπεῖν, τελεσθέντων εἶπε πρὸς τὸ νεκρῶν, οὕτω. τελεσθέντων δὲ νεκρῶν ἑπτὰ πυρῶν, ἀντὶ τοῦ νεκρῶν γεγονότων ἑπτὰ καύσεων. ἑπτὰ δὲ καύσεις λέγει, ἐπειδὴ καὶ τὰ τάγματα παντὸς τοῦ Ἀργείου ἑπτὰ ἦσαν. ὥστε οἱ ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποθανόντες, πυρᾷ ὑπεβλήθησαν πεπαυμένου τοῦ πολέμου. καὶ ὑποσπόνδους τῶν Ἀργείων τοὺς αὐτῶν νεκροὺς ἀνειληφότων. οὕτω γὰρ ἦν ἔθος. ὥστε μὴ νόει τὸ νεκρῶν, περὶ τῶν στρατηγῶν. ἀμήχανον γάρ. ἐπεὶ Ἄδραστος μὲν, ζῶν ἐξεκεχωρήκει πρὸς Ἄργος. Ἀμφιάρεως δὲ ζῶν ὑπὸ γῆς κατεπόθη. Πολυνείκης δὲ μετὰ Ἐτεοκλέους ἐντὸς Θηβῶν ἦν. οἱ δὲ καυθέντες τῶν στρατηγῶν, τέσσαρες ἦσαν. τὸ δὲ Θήβαις πρὸς τὸ τελεσθέντων συναπτέον. Ἀπὸ τοῦ Ταλαὸς, Ταλαΐων. ἀπὸ τούτου Ταλαϊονίδης. ὡς ἀπὸ τοῦ Ἰαπετὸς Ἰαπετίων, εἶτα ἀπὸ τούτου Ἰαπετιονίδης.

Ὥσπερ ἐν τῷ Ἱέρωνος ὀλυμπιονίκῃ ἐξέφαμεν τὸ, ἀμφότερα. ἐν τῷ πάτρια δὲ μήτρα ξένον, οὕτω καὶ τοῦτο. Ἀμφότερον δ᾿ εἰ μὲν οὐδέτερος τοῦτο δέχοιτό τις, περισσὸν κινδυνεύει. οὐ γὰρ ἑνικῶς δύναται λέγεσθαι τὰ ἀμφότερα. εἰ δ᾿ ἀρσενικῶς, κατ᾿ αἰτιατικὴν ἀντὶ τοῦ ἀμφοτεροδέξιον ἔξω τῆς γνώμης τοξεύει τοῦ χρησαμένου αὐτῷ. ἀντὶ γὰρ τοῦ τοῦ σημαινομένου, καὶ μετὰ εὐθείας ἐστὶν ὅ τι λέγουσιν αὐτὸ, ὡς ἐν τούτοις. ἀμφότερον πολιός τε πόσιν, πολιός τε κάρηνον. δοκεῖ δὲ ἐπιρρηματικῶς μᾶλλον λέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ κατ᾿ ἀμφότερα. οὕτω γὰρ καὶ τὴν ἔννοιαν σώζει, καὶ τὸ περὶ κινδύνευμα λύει. καὶ τὸ χρῆσιν οἰκείως ἔχει. Τὸ καὶ ἀνδρί. τοῦτο τὸ πρὸς Ἀμφιάρεων ῥηθὲν, ἁρμόζει καὶ τῷ Ἁγησίᾳ. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἀμφότερά ἐστι. καὶ ἀνδρεῖος, καὶ ἐκ μαντέων καταγόμενος.

νίας, ἀντὶ τοῦ ταχέσι καὶ γοργαῖς. ταχύτητι γὰρ ἡ τῆς θαλάττης ὁρμή. Σέ τ' ὀλυμπιόνικε. σέ τε ὦ ψαῦμι ὀλυμπιόνικε, τὸν ἐπιτερπόμενον ἵπποις ποσειδωνίοις ἀντὶ τοῦ ἀρίστοις, ἔχειν γῆρας ἄλυπον μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου σου. υἱῶν σοι παρισταμένων. εἴ τις δ' ἄρδει, ἀντὶ τοῦ αὔξει πλοῦτον ὑγίεντα, τουτέστιν ὑγιεινόν. ὑγιείας μετέχοντα. ἐξαρκῶν, ἀντὶ τοῦ ἐπαρκούμενος, ἤγουν βοηθούμενος ὑπὸ χρημάτων, καὶ εὐλογίαν τουτέστιν ἔπαινον προστιθεὶς, μὴ ζητήσῃ θεὸς γενέσθαι. Ὑγίεντα δ' εἴ τις. τοῦτο λέγει. ὅτι ἐάν τις μεθ' ὑγείας ἀπολαύῃ τῶν ὄντων. μηδαμόθεν ἁρπάζων ὥσπερ ἕτεροι, ἀλλὰ νίκαις ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ ψαῦμις κοσμῶν, μὴ τούτου μεῖζον ζητήσῃ. οὐκ ἔστι γὰρ κρεῖττον ταύτης εὐδαιμονία ἑτέρα, οὐδ' ἡ τῶν θεῶν. ἢ τὸ ὑγίεντα, ἀντὶ τοῦ δίκαιον. ἵν' ᾖ τὸ ἐξαρκέων κτεάτεσσι, τούτου μεθερμηνευτικόν.

※ Σχόλια εἰς τὸ ἕκτον, τῶν ὀλυμπίων εἶδος. ※

Χρυσέας ὑποστάσαντες. τὸν λόγον ποιεῖται ἐκ μεταφορᾶς τῶν οἰκίας μεγαλοπρεπεῖς κατασκευαζόντων. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι εἰς τὰ πρόθυρα κίονας μεγάλας ὑποβάλλουσιν, οὕτω καὶ οὗτος. ὡς περὶ μέγαρον κατασκευάζων τὸν ὅλον ὕμνον, χρυσέας κίονας ἐν τοῖς προθύροις, ἤτοι τῷ προοιμίῳ ὑφίστησι. κίονας δὲ χρυσᾶς ἐνταῦθα νόει, τὴν τοῦ προοιμίου καλλίστην καὶ μεγαλοπρεπεστάτην ἀρχήν. πήξομεν, καὶ κατασκευάσομεν τὸν ὕμνον οὕτως. ὥσπερ ὅτε πηγνύομεν θαητὸν καὶ θαυμαστὸν μέγαρον καὶ οἶκον. ὑποστήσαντες καὶ ὑποβάλλοντες τῷ εὐτυχεῖ προθύρῳ τοῦ θαλάμου χρυσέας καὶ λαμπρὰς κίονας. Ὥσπερ ὅτε θαυμαστὸν μέγαρον πηγνύμεν εὔκτιστον ποιοῦμεν τὸ πρόθυρον αὐτοῦ, λαμπρὰς κίονας ὑποτιθέντες αὐτῷ, οὕτω θαυμαστὸν ὕμνον μέλλοντες συντιθέναι, λαμπρὰ πρότερον τὰ τούτου προοίμια ποιήσαντες, οὕτω συνθῶμεν αὐτόν. ἀρχομένου γὰρ ἔργου λαμπροῦ δηλονότι, χρὴ ποιῆσαι πρόσωπον ἤγουν ἀρχὴν τηλαυγές. τουτέστι, λαμπράν. εἰ δ' εἴη μὲν τις ὀλυμπιονίκης τῷ βωμῷ, τῷ τοῦ διὸς τῷ μαντικῷ τῷ ἐν τῇ πίσῃ ταμίας. ἤγουν ἱερεύς. συνοικιστής τε τῶν ἐνδόξων συρακουσῶν. ταῦτα δὲ τοῦ ἀγησίου εἰσὶ πλεονεκτήματα. οὐκ αὐτὸς δὲ συνῴκισε τὰς συρακούσας, ἀλλ' οἱ πατέρες αὐτοῦ. ὧν τὸ ἔργον ἐπὶ τῷ παιδὶ αὐτῶν τέθεικεν οἰκείως. Τίνα κεν φύγοι ὕμνον. ἀντὶ τοῦ τίνι ἂν ὕμνῳ ἀνοίκειος γένοιτο ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ἐν ἀοιδαῖς ἐπιθυμηταῖς ἐπικύρσας. ἤγουν ἐπιτυχὼν, πολιτῶν οὐ φθονερῶν. Βωμῷ τε μαντείῳ. τοῦτο λέγει διὰ τὸν ἀγησίαν. ἦν γὰρ καὶ ὀλυμπιονίκης, καὶ τοῦ ἐν ὀλυμπίᾳ βωμοῦ ἱερεὺς. ἢ διοικητὴς καὶ ἑορταστής. καὶ οἱ αὐτοῦ πρόγονοι συνῴκισαν τὴν συρακουσίων πόλιν. τὸ μαντεῖον δὲ λέγει, διότι ἐνταῦθα οἱ ἰαμίδαι ἐμαντεύοντο. ὡς καὶ αὐτὸς προϊὼν ἐρεῖ. Ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ. γινωσκέτω δὲ ὁ υἱὸς τοῦ σωστράτου ὁ ἀγησίας τούτῳ τῷ ὑποδήματι. ἀντὶ τοῦ τούτῳ τῷ ὕμνῳ. τουτέστι τῷ τῆς νίκης τῶν ὀλυμπίων καὶ τῷ τῆς ἱερατείας, καὶ τῷ τῆς συνοικήσεως τῶν συρακουσῶν, δαιμόνιον πόδ' ἔχων. ἀντὶ τοῦ δαιμονίας αὐτὸς ἁρμόζων. τουτέστιν, ὡς ἀπὸ μοίρας δαίμονος. Ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί. αἱ ἀρεταὶ δὲ, αἱ χωρὶς κινδύνου, οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις. τουτέστιν, οὔτ' ἐν γῇ οὔτε ἐν θαλάσσῃ, εἰσὶ τίμιαι. ἤγουν ἐπαινεταί. κυβερνήτης γὰρ ἄριστος ἐν κλύδωνι δείκνυται. καὶ ἀγωνιστὴς κραταιὸς, ἰσχυρὸν

Ἱππαρία. Ἵππαρις ποταμὸς ἐν σικελίᾳ πλησίον καμαρίνης. τοιοῦτος τῷ ῥεύματι, ὡς καὶ ναυσίπορος εἶναι. ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἔκ τινος ὄρους ἐν σικελίᾳ δένδρα πολλὰ ἔχοντος. τέμνοντες οὖν ἐν τούτῳ οἱ καμαριναῖοι ξύλα πρὸς οἰκοδομίαν, ἐμβάλλουσιν ἐν τῷ ποταμῷ. ὁ δὲ, τῷ αὐτοῦ ῥεύματι, φέρει αὐτὰ πρὸς τὴν πόλιν. ὅθεν λαμβάνοντες χρῶνται. ἔχει δὲ καὶ πλείστους ἰχθῦς. διὰ γοῦν τὸ ῥεῖν αὐτὸν, ἐπὶ συμφέροντι τῆς πόλεως, σεμνοὺς τοὺς αὐτοῦ ὀχετοὺς ἐκάλεσε. καὶ κολλᾷ καὶ ἐπιφέρει ταχέως ἄλσος ὑψίγυιον θαλάμων καὶ οἴκων σταθερῶν καὶ ἑδραίων. τουτέστι κατάγει ταχέως πρὸς τὴν πόλιν, ἃ ἐν τῷ ὄρει οἱ καμαριναῖοι τέμνουσι ξύλα. δι' ὧν ἑδραιοτάτοις οἴκοις ἐργάζονται. ὑψιγυίων δὲ δέον εἰπεῖν πρὸς τὸ θαλάμων, ἤτοι διωρόφων καὶ τριωρόφων οἴκων, ὑψίγυιον εἶπε πρὸς τὸ ἄλσος. ἢ ὑψίγυιον ἄλσος λέγει, ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα ξύλα. Αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖς. ἤγουν ὁ χρηστόν τι κατορθῶσαι θέλων, καὶ κόπῳ καὶ χρήμασι δαπάνῃ χρῆται. τὸ δὲ μάρναται, ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεται. τοῦτο δὲ λέγει, ὑπὲρ τοῦ ψαύμιδος. αἰτίαν ἔχοντος πρὶν στέφθαι τῇ νίκῃ, ὡς παρὰ τοῦ δέοντος ἱπποτροφεῖ. Ἔργον κινδύνῳ. τοῦτο λέγει ἐπειδὴ τὸ τῆς νίκης τέλος οὐ μόνον ἄδηλόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον. πολλοὶ γὰρ τῶν ἐν τοῖς σταδίοις ἀγωνιζομένων, πρὶν νίκης ἐπιτυχεῖς γενήσεσθαι, ἀπέθανον. ἢ τὸ μέγεθος τῶν ἀγώνων οὐκ ἐνεγκόντες, ἢ ὑπὸ τῶν ἀνθαμίλλων καταπνιχθέντες. διὸ καὶ ὁ ἡσίοδος εἰκότως τὴν πρὸς ἀρετὴν φέρουσαν ὁδὸν, τραχεῖαν προσεῖπεν.
Αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖς. ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἀριστείαις τουτέστιν ἕνεκα ἀριστειῶν, κόπος καὶ ἀναλώματα μάρναται. ἀντὶ τοῦ ἁμιλλᾶται. ἤγουν ἐπίσης συμβάλλεται πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ὑπὸ κινδύνου οὖσαν κεκαλυμμένην. τουτέστιν ὑποψίαν ἔχουσαν κινδύνου. οἱ εὖ δὲ ἔχοντες, ἤγουν οἱ εὐτυχοῦντες, τουτέστιν οἱ νικῶντες, καὶ σοφοὶ τοῖς πολίταις ἐνομίσθησαν εἶναι. Σωτὴρ ὑψινεφὲς ζεῦ. ὦ ζεῦ σωτὴρ ὑψινεφές. ἤγουν ὁ τὴν διατριβὴν αἰεὶ ἐπὶ τῶν νεφελῶν ποιούμενος. καὶ ὁ οἰκῶν τὸν λόφον τὸν κρόνιον. ἤγουν τὴν πῖσαν. καὶ ὁ ἔνδοξον ποιῶν τῇ αὐτόθι δηλονότι οἰκήσει, τὸν ἀλφειὸν τὸν ποταμὸν τὸν πλατέως ῥέοντα, καὶ ὁ τιμῶν ἀπὸ κοινοῦ τὸ σπήλαιον τὸ σεβάσμιον τὸ τῆς ἴδης, τοῦ ὄρους τοῦ ἐν τῇ κρήτῃ. ἱκέτης, ἔρχομαι σὸς ἐν λυδίοις αὐλοῖς ἀπύων, ἀντὶ τοῦ ὑμνῶν, αἰτήσων σε δαιδάλλειν. τουτέστι κοσμεῖν τήνδε τὴν πόλιν. ἤγουν τὴν καμάριναν, εὐανορίαις. ἤτοι εὐδοξίαις ἀνδραγαθημάτων. κλυταῖς, τουτέστιν ἐπὶ πολὺ διηκούσαις τῇ φήμῃ. Ἰδαῖον. ἤγουν κρητικόν. ἴδη γὰρ ὄρος καὶ ἐν κρήτῃ, ἔνθα ζεὺς ἀνετράφη κουρήτων ἠχούντων. ἵνα μὴ γνοίη κρόνος αὐτὸν κλαίοντα. Λυδίοις αὐλοῖς λέγει, ἢ διότι τοὺς μετὰ πέλοπος ἐκ λυδίας ἐλθόντας αὐλητὰς πρώτους, ἕλληνες ἐμιμήσαντο, ἢ ὅτι οἱ λύδιοι αὐλοὶ γλυκύτεροι καὶ ποικιλότεροι τῶν ἄλλων εἰσίν. Σέ τ' ὀλυμπιόνικε. πρὸς τὸν δία τὸν λόγον τείνων, ἐπέστρεψε πρὸς τὸν ψαῦμιν. δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν, αἰτῶ σε ὦ ζεῦ κοσμεῖν τὴν πόλιν. καὶ τὸν ψαῦμιν εὐθύμου γήρως ἐπιτυχῆ ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ πρὸς τοῦτον ἐποίει τὸν ὕμνον, φέρειν σε εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἔχειν γῆρας εὔθυμον. τὸ δὲ ποσειδανίοις εἶπεν, ἢ διότι ποσειδῶνι πρῶτον τὸ ἅρμα ἐνεχείρισεν ὡς πρόσθεν εἴρηκε, ἢ τὸ ποσειδῶ

ἁμιλλῶν ἤγουν πέντε ἡμέραις ἁμιλληθεισῶν ἀγώνων. ἤγουν πόσαις πέντε ἡμέραις ἐτελεῖτο ὁ ὀλυμπιακὸς ἀγὼν, ἵπποις. ἤγουν δι' ἵππων γινομένων αὐτῶν τῶν ἁμιλλῶν. τουτέστι δι' ἅρματος, ἱππικοῦ. καὶ δι' ἡμιόνων. ἤγουν καὶ δι' ἅρματος ἡμιόνων, καὶ διὰ μοναμπυκίας. τουτέστι, δι' ἑνὸς χαλινοῦ. ἀντὶ τοῦ καὶ δι' ἑνὸς ἵππου τοῦ λεγομένου κέλητος. Ἄλλως. ἐπειδὴ ἤγουν πέντε. ἡμέραις ἐγένετο τὰ ὀλύμπια ἀπὸ. ια. μέχρι. ις. ἡνίκα γοῦν ἐτελεῖτο τὰ ἆθλα τῶν πενθημέρων ἀγώνων, ἐγέραιρε τοὺς βωμοὺς, νικήσας. τὸ δὲ πεμπαμέραις ποιητικὸν διὰ τὸ ἀμετάβλητα ἔχειν τὰ ψιλὰ δασέος ἐπαγομένου. ὁ τρόπος δὲ οὗτος τῶν ἰώνων ἐστὶ, διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ πέμπου συγκεῖσθαι. ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῶν κοινῶν τῶν τοιούτων συντιθεμένων. οὗτοι γὰρ πενθημίμερον λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πεντάς. καὶ τριήμερον ἀπὸ τοῦ τριάς, καὶ ἑπταήμερον ἀπὸ τοῦ ἑπτάς. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ τριὰς καὶ πεντάς, καὶ ἑπτὰς ταῦτα, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τοῦ τρία καὶ πέντε καὶ ἑπτά, δῆλον ἀπὸ τοῦ τετραημέρου. καὶ ἑξαημέρου. καὶ ὀκταημέρου. ἐφ' ὧν ἡ σύνθεσις ἐξ ἀνάγκης, ἀπὸ τοῦ τετρὰς, καὶ ἑξὰς, καὶ ὀκτὰς δείκνυται. Ἄμπυξ κυρίως κόσμος τις χρυσῷ καὶ λίθοις πεποικιλμένος. ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσιν. ἀφ' οὗ κατὰ μεταφορὰν καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοὶ, ἄμπυκες λέγονται. Νέοικον ἕδραν λέγει, τὴν καμαρίναν. ἐπειδὴ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ πέμπτῃ ὀλυμπιάδι κατ' ἀρχὰς κτισθεῖσα, ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἑβδόμῃ, ὑπὸ συρακουσίων ἐπικρατησάντων τοὺς αὐτὴν ἔχοντας κατεστράφη. εἶτα ἐν τῇ ὀγδοηκοστῇ δευτέρᾳ ὀλυμπιάδι μεταξὺ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ψαῦμις ἐνίκησεν, ἀνεκτίσθη. Πέλοπος σταθμῶν. ἐνταῦθα γὰρ οὗτος οἰνόμαον ἐνίκησε. καὶ ὕστερον τελευτήσας, ἐτάφη. Ἀνηράτων δὲ ἤγουν ἐπιθυμητῶν. ἐνταῦθα γὰρ ἐπιθυμοῦσι πάντες νικῆσαι. διὰ καὶ πᾶσι, καλὴν ἐπιθυμίαν ἐμβάλλουσι. Τὶν δὲ κῦδος. σοὶ δὲ τῇ καμαρίνῃ δηλονότι τῇ λίμνῃ, δόξαν ἁβρὰν ἀντὶ τοῦ λαμπρὰν νεάζουσαν, ἀνέθηκε νικήσας. καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν ἄκρωνα ἀνεκήρυξεν. ἀντὶ τοῦ ἀνακηρυχθῆναι ἐποίησε καὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ τὴν νεωστὶ οἰκισθεῖσαν. τουτέστι τὴν καμαρίναν τὴν πόλιν. ἐπαναστρέψας δὲ μετὰ νίκης ἀπὸ τῶν καλῶν καὶ ἐπεράστων σταθμῶν. ἀντὶ τοῦ οἴκων, τοῦ οἰνομάου καὶ τοῦ πέλοπος, ἤγουν ἀπὸ τῆς ὀλυμπίας. ὦ παλλὰς ἡ συνέχουσα τὴν πόλιν τὴν καμαρίναν δηλονότι, ἀείδει μὲν, ἤγουν ὑμνεῖ τὸν σὸν ναὸν τὸν ἁγνόν. καὶ τὸν ποταμὸν τὸν ὤανον. καὶ τὴν λίμνην τὴν ἐγχωρίαν. ἤγουν τὴν καμαρίναν. καὶ τὰ σεβάσμια ῥεύματα δι' ὧν ὁ ἵππαρις ὁ ποταμὸς, ἄρδει τὸν στρατόν. ἀντὶ τοῦ τὸν λαὸν τῆς καμαρίνης. κολλᾷ τε ὁ ἵππαρις. ἤγουν προστίθησί τι ἀεὶ καὶ αὔξει ταχέως. ἀντὶ τοῦ ῥαδίως, ὑψίγυιον ἄλσος σταθμῶν. ἀντὶ τοῦ μετέωρον ταχὺ οἴκημα τῶν στερεῶν. κατάγων τοῖς ἑαυτοῦ ῥεύμασι τὰ ὑπὸ τῶν καμαριναίων εἰς κατασκευὴν οἰκημάτων τεμνόμενα ξύλα, καὶ ἄγων τοῦτον τὸν δῆμον τῶν πολιτῶν, τουτέστι τῶν καμαριναίων, ἀπὸ τῆς ἀμηχανίας τῆς οὔσης αὐτοῖς ἕνεκα τῆς καταγωγῆς τῶν ξύλων εἰς φῶς. ἀντὶ τοῦ εἰς μηχανήν.

Σχόλια εἰς τὸ πέμπτον, τῶν ὀλυμπίων εἶδος.

Γέγραπται ὁ ἐπινίκιος τῷ αὐτῷ ψαύμιδι· νικήσαντι κέλητι, ἀπήνῃ, καὶ τεθρίππῳ τὴν ὀγδοηκοστὴν δευτέραν ὀλυμπιάδα. Ὠκεανοῦ θύγατερ. ἐπεὶ δὲ οὗτος ὁ ψαῦμις ἐκ σικελίας, ἐνταῦθα δὲ πόλις καμαρίνα καὶ λίμνη, διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἔφορον τῆς λίμνης νύμφην καμαρίναν ποιεῖται τὸν λόγον. ἥν τινα νύμφην παῖδα ὠκεανοῦ καλεῖ, διὰ τὸ πάντας ποταμοὺς καὶ πάσας πηγὰς ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν ἔχειν εἶναι. τὸ δὲ ἄωτον, καὶ εἰς τὸ ἀρετῶν, καὶ εἰς τὸ στεφάνων, καὶ εἰς τὸ ἀπήνης, λέγεται. ἔστι δὲ τὸ ἄωτον καὶ τὸ δῶρα ταυτόν. ἄωτον δὲ, ἤτοι καρπόν. καρπὸς γὰρ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν στεφάνων, ὁ ὕμνος. ὃς τοῖς δεχομένοις αὐτὸν γλυκύς ἐστιν. Ἄλλως. Ὠκεανοῦ θύγατερ. ὠκεανοῦ θυγατέρα τὴν καμαρίναν λέγει τὴν λίμνην. ἀφ' ἧς ἡ πόλις ἡ καμαρίνα ὠνομάσθη ἡ πατρὶς τοῦ ψαύμιδος. ὦ θύγατερ τοῦ ὠκεανοῦ καμαρίνα. δέχου σὺν καρδίᾳ γελανεῖ, ἤγουν εἰρηναίᾳ φαιδρᾷ, τῶν ὑψηλῶν ἀρετῶν καὶ τῶν στεφάνων τῶν ἐν ὀλυμπίᾳ, καὶ τοῦ δὲ ἡμιόνων ἅρματος. τοῦ μὴ καμόντος τοῖς ποσὶν ἐν τοῖς δρόμοις, τὸν ἄωτον. ἤγουν τὸν ἐξαίρετον κόσμον· τουτέστι, τὸν ὕμνον τὸν γλυκὺν καὶ τὰ δῶρα τοῦ ψαύμιδος. τουτέστι καὶ τὸ δῶρον, ὅ, σοι δωρεῖται ὁ ψαῦμις. αὐτὸν δὲ λέγει τὸν ὕμνον. ὃν δῶρον φησὶ τοῦ ψαύμιδος πρὸς αὐτήν, ἐπεὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐστὶν αὐτή, καὶ ἀπολαύει τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπαίνου. Ὅς τὰν σάν. ὅστις ὁ ψαῦμις ἐν ταῖς μεγίσταις ἑορταῖς τῶν θεῶν. καὶ ἐν ταῖς τῶν ἄθλων ἁμίλλαις ταῖς πεμπταμέροις. ἤγουν, ταῖς διὰ πέντε ἡμερῶν γινομέναις ὀλυμπίαις, αὔξων καὶ δοξάζων τὴν σὴν λαοτρόφον καμαρίναν πόλιν ὦ νύμφη. ἐν ἵπποις καὶ τετρώρῳ, καὶ ἐν ἡμιόναις καὶ ἀπήνῃ. καὶ ἐν μοναμπυκίᾳ, καὶ μονοχαλίνῳ κέλητι γέραρε. ὑπὸ βουθυσίαις ταῖς διδύμοις καὶ ταῖς διπλοῖς ἓξ βωμοῖς τῶν δώδεκα θεῶν. οἷον ποσειδῶνος. ἥρας καὶ ἀθηνᾶς. ἑρμοῦ καὶ ἀπόλλωνος. χαρίτων καὶ διονύσου. ἀρτέμιδος καὶ ἀλφειοῦ. κρόνου καὶ ῥέας. οὓς δώδεκα μὲν ἀγάλματα ἡρακλῆς, ὅτε τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἐτίθει, ἐποίησεν. ἓξ δὲ βωμούς. ἵνα ἐν ἑνὶ βωμῷ δύο θεοὶ τιμῶνται. ἐς οὓς ὁ νικήσας ἐν ὀλυμπίᾳ θυσίας προσῆγε μετὰ τὴν νίκην, ὥσπερ χάριν ἀποδιδούς. τὸ δὲ μεγίσταις ἑορταῖς θεῶν, ἢ τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ τοῦ διὸς τῇ ὀλυμπίᾳ νοητέον. οὐκ ἔστι γὰρ μείζων ταύτης οὐδεμία ἄλλη, ἢ διὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς τοὺς ἐκεῖ ὄντας ὡς εἴπομεν τοῦτο λέγει. ἡ γὰρ τοῦ διὸς πανήγυρις, καὶ ἐκείνων ἦν. ἐπειδὴ καὶ πᾶσι τούτοις θυσία προσήγετο παρὰ τῶν νικώντων. ἤρχετο δὲ ἡ πανήγυρις, κατὰ τὴν δεκάτην τοῦ μηνός. καὶ ἐπελεῖτο μέχρι καὶ τῆς ἑκκαιδεκάτης. ἐν ᾗ τὰ ἆθλα ἐδίδετο. Ὅς τὰν σάν. ὅστις ἤγουν ὁ ψαῦμις τὴν ἀπὸ σοῦ ὠνομασμένην πόλιν τὴν καμαρίναν κατὰ μεταπλασμὸν αὐτοῦ τὴν καμαρίναν τὴν ἐπιτηδείαν εἰς τροφὴν λαῶν, αὔξων. ἤγουν ὑψῶν μεγαλύνων, τοῖς ἓξ βωμοῖς τοῖς ἐν τῇ ἤλιδι. οὓς ὁ ἡρακλῆς κατεσκεύασε τοῖς διδύμοις. ἕκαστος γὰρ αὐτῶν δυσὶ θεοῖς ἦν ἀφιερωμένος. ἐτίμησε κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν θεῶν. ἤγουν κατὰ τὸν καιρὸν τῶν ἑορτῶν, διὰ βουθυσιῶν μεγίστων, καὶ δι'

Τὸ κῶμον πρὸς τὸ ὀλυμπιονίκαις ἅμα ἀπλέον οὕτω. δέχου εὐμενῶς τὸν ὀλυμπιο-
νίκαις κῶμον χρονιώτατον καὶ διηνεκὲς φάος καὶ ἀπόδειξιν τῶν εὐρυσθενέων καὶ
ἐκ μεγάλης ἰσχύος γινομένων ἀρετῶν τοῦ νικητοῦ, ἕκατι καὶ χάριν τῶν χαρίτων τῆς
ἐκ ποιητικῆς. τουτέστι τὴν εὐφημίαν τοῦ ψαύμιδος. ἥτις ἐκ τῆς ποιητικῶς λέγεσθαι
καὶ συντίθεσθαι, ἀπόδειξις εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἔσται, τοῖς τῶν περιοικούντων ἀρε-
τῆς. Θεὸς εὔφρων εἴη. ὁ θεὸς εἴθε εὐμενὴς εἴη ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ ταῖς ὑπὲρ τῆς
ἔμπροσθεν. ἐπεὶ ἐπαινῶ αὐτόν. ἀντὶ τοῦ ἄδω μάλα μὲν ἕτοιμον. τουτέστι, πρόθυμον
πρὸς τροφὰς ἵππων. χαίροντά τε, ἤγουν πρὸς κείμενον ξενοδοχίαις πανδόκοις, ἢ
γοῦν πᾶσι τοῖς προσερχομένοις. οὐδένα ἀποστρεφομένοις καὶ πρὸς ἡσυχίαν τῆς φι-
λῶ τῆς πόλεως ἀποβλέποντα, σὺν ἀδόλῳ γνώμῃ. οὐ διὰ ψεύδους μολυνῶ τὸν λόγον.
τουτέστιν οὐκ ἀποκρύψομαι τὴν ἀλήθειαν. ἡ πεῖρα ἐστὶν ἡ φανεροῦσα τοὺς ἀνθρώ-
πους. ὑφ' ἧς καὶ οὗτος δηλονότι δειχθήσεται. ἥτις ἔλυσεν ἐκ τοῦ γέλωτος τῶν γυ-
ναικῶν τῶν ἐν τῇ λήμνῳ, τὸν παῖδα τοῦ κλυμένου τὸν ἐργῖνον. ἐν ὅπλοις γὰρ χαλκοῖς,
ἤγουν σιδηροῖς νικῶν δρόμον εἶπε τῇ ὑψιπύλῃ ὑπὲρ τὸν στέφανον ἐρχόμενος. οὗτος
ἐγὼ ἐκεῖνος δηλονότι, ὃν ἀπηξιοῦτε. Χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον. αἱ χεῖρες δὲ καὶ τὸ
ἦτορ, ἀντὶ τοῦ αἱ πράξεις καὶ ἡ προθυμία, ἐν ἴσῃ ἀκμῇ καθὰ ταχυτῆτα. φύονται δὲ
καὶ ἐν ἀνδράσι νέοις, λευκαὶ τρίχες θαμά, ἀντὶ τοῦ πολλάκις. καὶ ἔξω τοῦ χρόνου
τῆς ἡλικίας τοῦ πρέποντος, ταῖς πολιαῖς δηλονότι. ὑψιπύλεια, ἡ ὑψιπύλη, ὡς πη-
νελόπεια παρὰ ὁμήρῳ, ἡ πηνελόπη. χεῖρες δὲ σὺν ἦτορ ἴσον. τὸ τοιοῦτο καὶ παρὰ τοῖς
καινοῖς δύναται εἶναι ἐν χρήσει. ἄστυ, σὺ καὶ ὁ σὸς πατὴρ ὅμαιμος. ἔχει δὲ ὁμοίως, τὸ
δάμητας καὶ δάφνις ὁ βουκόλος. πλὴν ὅτι ἐκεῖ μὲν, τὸ βουκόλος ἀπὸ κοινοῦ λεγό-
μενον, ἀρκοῦν ἦν ἐντελῆ ποιῆσαι τὸν λόγον. ἐνταῦθα δὲ λέγεται μὲν ἀναγ-
καίως τὸ ἴσον ἀπὸ κοινοῦ, καθὰ ἀναλογίαν τοῦ προρρηθέντος. μένει δὲ ἔ-
τι ἀτελὴς ὁ λόγος. τὸ γὰρ ἴσον ἀεὶ, πρὸς ἕτερον λεγόμενον, ἀ-
παιτεῖ τὴν ἑαυτοῦ σχέσιν, καὶ ἐλλιπῶς ἔχει. ἴσος ἂν
ἢ μόνον. ἀποδιδομένης δὲ αὐτῆς, ἐντελὴς ὁ λό-
γος γράφεται, ἔχων οὕτως. αἱ χεῖρες
δὲ ἴσαι τῇ προθυμίᾳ. ἴση ταῖς χερ-
σίν. ἐξανάγκης γὰρ ἡ ἰσότης
ἑκατέρων περὶ ἑκά-
τερα αὐτά,
ταῦ-
τα χωρεῖ,
μὴ χωμένου ἑτέρου,
ἐφ' ὃ καὶ αὐτῆς ἡ ἀπόδοσις γίνεται.

ἄσοφοι, μὴ εἶναι ταύτης ἔτι μείζω εὐδαιμονίαν εἴρηκεν. ὥς τι καὶ αὐτός, εἰ ἕτε-
ρόν τι ζητοίη πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ἔπαινον, μάταιος ἂν εἴη.

Σχόλια εἰς τὸ τέταρτον, τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς. ἐπειδὴ ἡ τοῦ Ψαύμιδος νίκη ἐν ὀλυμπίᾳ ἐγένετο, τὰ δὲ ὀλύμπια, τῷ διῒ ἀνάκειται, εἰκότως τοῦτον ἐπιβοᾶται. εἰπὼν δὲ ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς, καὶ πολλὰ διὰ μέσου τιθείς, πάλιν ἐπαναλαμβάνει τὸν αὐτοῦ λόγον, καὶ φησίν. ἀλλ' ὦ κρόνου παῖ. ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐλατὴρ τῆς βροντῆς, διοικητὴν αὐτὸν τῶν οὐρανίων πάντων φησίν. Ἄλλως. Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς. ὡς ἐπὶ ἵππου χρῆται τῷ λόγῳ. ἴσως δὲ οὐχ ἅρμα τοῦ διὸς βούλεται τὴν βροντὴν ὑποτιθέναι, ἀλλὰ μεταφορικῶς τίθησι τὰ ὀνόματα, ἵν' ᾖ ὁ λόγος οὕτως. ὦ Ζεῦ ὑψηλότατε ἐλατὴρ τῆς βροντῆς τῆς ἀκαμαντόποδος. ἀντὶ τοῦ ὃς κινεῖς τὴν βροντὴν τὴν ἐπὶ πλεῖστον διικνουμένην χωρὶς ἀτονίας. τεαὶ γὰρ ὧραι. διὰ μέσου ταῦτα τίθησι κατασκευαστικὰ τῆς ἐπενεχθησομένης ἀξιώσεως. ἐπεὶ εἶδεν ἐπὶ πολὺ παρενταθέντα, ἐπαναλαμβάνει τὸν πρὸς τὸν δία λόγον. εἶτα ἀποδίδωσι τὴν ἀξίωσιν. αἱ σαὶ γὰρ ὧραι ἤγουν, αἱ περίοδοι τῶν ὀλυμπιάδων αἱ σοὶ ἀνατιθέμεναι, ἑλισσόμεναι ἤγουν ἐπανακυκλούμεναι, ἔπεμψάν με μετ' ᾠδῆς ποικίλον μελῶν φόρμιγγος, μάρτυρα ἤγουν ἀγγελέα, ὕμνων τῶν ὑψηλοτάτων ἀγώνων. φίλων γὰρ εὖ πρασσόντων, ἀντὶ τοῦ εὐτυχησάντων, νικησάντων, ἔσαναν ἀντὶ τοῦ ἐτέρφθησαν πρὸς τὴν ἀγγελίαν τὴν γλυκεῖαν, οἱ ἀγαθοί. Οἱ τὸ, ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος, ἀντὶ τοῦ μετὰ ποικιλοφόρμιγγος λέγοντες, καὶ τὴν ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ λαμβάνοντες καὶ πρὸς τὸ ἔπεμψαν συνάπτοντες, οὔ μοι δοκοῦσι καλῶς λέγειν. πρὸς γὰρ τὸ, μάρτυρα ἐστὶν ἡ συνάφεια. οὕτω. μάρτυρα ἀέθλων, ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς. ἤγουν ὑπὸ τῆς ἐμῆς ποιήσεως δήλοις τοῖς ἄθλοις τοῖς ἑξῆς καθεστήσοντα. μαρτυροῦσι γὰρ οἱ ὕμνοι τοῖς ἑξῆς αἰῶσι, τὰ πάλαι γινόμενα. πρὸς οὖν τοῦτο καὶ τὸ ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος συναπτέον. Ἀλλ' ὦ κρόνιε παῖ. ἀλλ' ὦ Ζεῦ παῖ τοῦ κρόνου. ὃς οἰκεῖς τὴν αἴτνην, τὸν πιεσμὸν τὸν ἐπὶ πολὺ τοῦ ἀέρος ἐπηρμένον, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνέμων καταπνεόμενον τοῦ τυφῶνος τοῦ ἰσχυροῦ τοῦ ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντος, δέχου τοῦτον τὸν μετὰ χορείας ἔπαινον, τὸν ἐπὶ τῷ ὀλυμπιονίκῃ τελούμενον. ἕνεκα τῶν χαρίτων τοῦ νενικηκότος δηλονότι. φῶς ὄντα χρονιώτατον. τουτέστιν ἐπὶ πλεῖστον χρόνον διαμένον ἀρετῶν μεγάλων τὴν δύναμιν. ἕνεκα γὰρ τοῦ ἁρμάτων τοῦ Ψαύμιδος ἥκει, ἐφ' ὧν δηλονότι πολλὴν ἐδείχθη ἰσχύν. ὅς τις ἤγουν ὁ Ψαῦμις, στεφανωθεὶς ἀπὸ ἐλαίας πισάτιδος. ἤγουν ὀλυμπιακῆς στεφανωθείς, τουτέστι νικήσας τὸν ἀγῶνα τῶν ὀλυμπίων, δόξαν σπεύδει ὄρσαι ἀντὶ τοῦ ἐπιθεῖναι, τῇ καμαρίνᾳ τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι. Ὁ τυφὼς ἐν σικελίᾳ ἐκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ διὸς ὑποκείμενος τῷ ὄρει τῇ αἴτνῃ. ἔνθεν πῦρ ἐξερεῖ. φασὶ δὲ ὡς ἐκεῖ καθέμενος ἥφαιστος, μυδροκτυπεῖ. λέγει οὖν τὴν αἴτνην τοῦ τυφῶνος ἶπον. τουτέστι, τιμωρίαν καὶ κόλασιν. ἶπος γὰρ καὶ ἶπτω τὸ βλάπτω. ἐξ οὗ καὶ ἶψ, εἶδος σκώληκος.

πηγυιάδας· καθὰ λέγεται καὶ βαθὺ τοῦτο· ὁ πόλις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕ-
λης, τουτέστι τῆς δασείας. Τᾶς ἀντιθέας. ἤγουν τοῖς ἰσοθέας, τουτέστι τοῖς διο-
σκούροις. τούτοις γὰρ ἐπέτραπεν. ἤγουν ἐδίδου τὴν ἐξουσίαν γὰρ τούτων ἔδωκεν, ὃς τὸν οὐ-
ρανὸν αὐτὸς ἀνερχόμενος, νέμειν ἤγουν διοικεῖν, τὸν θαυμαστὸν ἀγῶνα. περί τε
τῆς ἀρετῆς ἤγουν τῆς δυνάμεως τῆς ἐμπειρίας τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῆς διφρηλασίας
ἤγουν τῆς σπουδαίας κινήσεως τῶν δίφρων. Τᾶς ῥιμφαρμάτου. τουτέστι, δι᾽ ἧς
ἡ ταχυτὴς τῶν ἁρμάτων δείκνυται. Εμμενίδαις. ἐμμενίδαι φατρία θήρωνος
ἐν σικελίᾳ. τηλέμαχος γάρ τις καταλύσας τὴν φαλάριδος τυραννίδα ἐν ἀκρά-
γαντι, τὴν βασιλείαν ἐκτήσατο. οὗ παῖς γίνεται αἰνησίδαμος, ὁ θήρωνος πατήρ.
Εμὲ δ᾽ ὤν πα θυμός. ἐμὲ δ᾽ οὖν ἡ ψυχὴ διεγείρει εἰπεῖν δόξαν ἐλθεῖν τοῖς ἐμμενί-
δαις, ἤγουν τῇ φατρίᾳ τοῦ θήρωνος, τουτέστι τοῖς ἀκραγαντίνοις καὶ τῷ θήρωνι τῶν
τυνδαριδῶν, ἤγουν, τῶν διοσκούρων τῶν εὐΐππων, τουτέστι τῶν καλῶν ἵππων
ὀχουμένων. διδόντων αὐτὴν δηλονότι, διότι αὐτοῖς ἐπάρχονται. ἤγουν δεξιοῦνται
διὰ τραπεζῶν ξενοδοχικῶν πάνυ πλειόνων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. ἀντὶ τοῦ τρα-
πεζῶν, ἃς οἱ ἄλλοι οὐ ποιοῦσιν ἄνθρωποι. ἢ οὕτω. διότι αὐτοὺς δεξιοῦνται, διὰ πλείστων
τραπεζῶν πρὸς ἀνθρώπους ξενοδοχικῶν. κατ᾽ εὐσεβῆ προαίρεσιν φυλάσσοντες.
ἤγουν τηροῦντι τιμῶντες τὰς ἑορτὰς τῶν θεῶν. Ὅτι πλείσταισι. πάνυ πλείοσι τῶν
ἄλλων ἀνθρώπων. ὅτι ἐπ᾽ αὐτοὺς τοὺς διοσκούρους οἱ πρόγονοι τοῦ θήρωνος καὶ αὐτὸς
ὁ θήρων, ἄρχονται καὶ προσδέονται ἐν πλείσταις ἀνθρώπων ξενίαις τραπέζαις. του-
τέστιν, ὡς οὐδένες ἀνθρώπων θυσίαις καὶ πανηγύρεσιν αὐτοὺς τιμῶσι, φυλάσσον-
τες καὶ τηροῦντες τὰς τελετὰς καὶ τὰς ἑορτὰς τῶν μακάρων ἐν εὐσεβεῖ γνώμῃ.
τουτέστιν εὐσεβεῖς ὄντες, καὶ περὶ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ἀσχολούμενοι. Εἰ δ᾽ ἀριστεύει
μὲν ὕδωρ. εἰ δὲ ἄριστον μέν ἐστι τὸ ὕδωρ τῶν ἄλλων δηλονότι στοιχείων, τῶν κτημάτων
δὲ ὁ χρυσὸς ἐστὶν αἰδοιέστατον κτῆμα δηλονότι, ἤγουν τιμιώτατον. τὸ γὰρ πλεῖστα αἰ-
δοῦς ἄξιον, τιμιώτατον πάντως. νῦν γε ὁ θήρων πρὸς τὴν ἐσχατιὰν, ἤγουν τὸ ἀκρότα-
τον καταλαμβάνων, ἅπτεται ταῖς οἴκοθεν ἀρεταῖς, τουτέστι ταῖς γνησίαις, ταῖς οἰ-
κείαις τῇ φύσει αὐτοῦ. Αλλως. οἴκοθεν. ἀφ᾽ ἑαυτοῦ καὶ οὐκ ἀπὸ τύχης πατέ-
ρων, ὅ ἐστι πρα. Ἡρακλέος στηλᾶν. τῶν στηλῶν τοῦ ἡρακλέους. τοῦτο δέ φησιν,
ἐπειδὴ ἐνίκησε τὰ ὀλύμπια. τὸν κράτιστον ἀγῶνα τῶν ἄλλων. τὸ πόρσω δὲ τουτέστι τὸ
πόῤῥω, ἀντὶ τοῦ τὰ, περαιτέρω ἄβατόν ἐστι καὶ ὑπὸ τῶν σοφῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἀσό-
φων. οὐ μὴν διώξω. ἤγουν, οὐ ζητήσω. τουτέστιν ὅσον τὸ κατ᾽ ἐμὲ, οὐκ ἂν ἐδίωξα. κε-
νὸς, ἤγουν ματαίως ἂν εἴην, εἰ ἐζήτησα τοῦτο δηλονότι. Ἄβατον τὸ μὴ πρέπον πα-
τηθῆναι. καὶ ὃ οὐ διῆλθέ τις καὶ ὃ οὐ δύναταί τις διελθεῖν. ἤγουν τὸ ἀδιεξίτητον. ἐνταῦ-
θα κατὰ τὸ. γ΄. λέγεται σημαινόμενον. Ηρακλέος στηλᾶν. ἃς ἐν γαδείροις ἔστησεν, ὅ-
τι πρὸς ζήτησιν τῶν γηρυόνου βοῶν ἀφῖκτο. ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ἐπέκεινα τούτων ἐλθεῖν,
ἡ παροιμία δηλοῖ. Παροιμία. τὰ πρὸς γαδείρων, οὐ περατά. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν
ἐστιν, ὅτι ὥσπερ τῶν ἡρακλείων στηλῶν οὐκ ἔστιν ἐπέκεινά τι, οὕτω καὶ θήρων εἰς τὸ ἀκρό-
τατον τοῦ θαύματος ἰὼν, οὐκ ἂν ἔχοι πόῤῥωτέρω ἐλθεῖν. πάντες γὰρ καὶ σοφοὶ καὶ

πρὸς καὶ ἡ φάτνη λέγεται. ἔτρεχον δὲ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ αἱ ἵπποι, καὶ πρὸς ἀπὸ πλοῦν τις ἐκ τῶν μυκτήρων. Ἔνθα λατοῦς. ἐνταῦθα ναὸς ἦν αὐτῆς τῆς ἀρτέμιδος. οὗ καὶ ἰφιγένεια ὑπ' αὐτῆς ἁρπαγεῖσα κεκόμισται. Οἰκεῖος ἔχει τὸ, μυχὸν πρὸς τὸ, ἀφρόν. ἔνθα γὰρ ὄρη, καὶ φάραγγες καὶ κρημνά. ἔνθα λατοῦς. ἔνθα ἡ θυγάτηρ τῆς λητοῦς ἡ ἄρτεμις ἡ ἱπποσόα. τουτέστιν, ἡ τοὺς ἵππους σοβοῦσα. ἤγουν διεγείρουσα εἰς δρόμον. ἤγουν ἡ ἱππική, ἐδεξιώσατο αὐτὸν ἐλθόντα ἀπὸ τῶν ἐξοχῶν, καὶ τῶν μυχῶν, ἤγουν τῶν καταδύσεων τῶν πολυστρόφων τῆς ἀρκαδίας, ὁπηνίκα ἡ ἀνάγκη ἡ ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ διὸς παρεσκεύαζεν αὐτὸν διὰ τοῦ προστάγματος τοῦ εὐρυσθέως τοῦ δι' ἀγγέλων αὐτῷ προσταττομένου. δι' ἀγγέλων γάρ φασι προσέταττεν αὐτῷ εὐρυσθεύς, ἃ προσέταττε. τὴν ἔλαφον τὴν θήλειαν τὴν χρυσόκερων ἄξοντα. ἣν ἡ ταϋγέτη ἡ τοῦ ἄτλαντος θυγάτηρ ἀνατεθεῖσα ἀρτέμιδι τῇ ὀρθωσίᾳ, ἐπέγραψεν ἱερὰν αὐτῆς δηλονότι. εἰκότως εἶπε τὸ, ἀγγελίαις. διὰ γὰρ μηνυμάτων ἐπέταττεν αὐτῷ τοὺς ἄθλους τελεῖν. ἐδεδίει γὰρ αὐτὸν αὐτοπροσώπως θεᾶσθαι. Ἱστορία. Ἀνάγκη πρόσθεν. ὅτε ἀλκμήνη τὸν ἡρακλέα ἐκυοφόρει, τότε φασὶ τὴν ἥραν φθονοῦσαν ἀλκμήνῃ διὰ τὰς τοῦ διὸς σποράς, ἐλθοῦσαν πρὸς τὸν δία αἰτῆσαι αὐτὸν παρασκευάσαι τὸν πρῶτον τεχθήσεσθαι μέλλοντα, κύριον ἔσεσθαι τοῦ ὕστερον τεχθησομένου. κατανεύσαντος οὖν τοῦ διός, ἥραν ἐν τάχει ποιῆσαι τὸν εὐρυσθέα γεννηθῆναι. λέγει οὖν τὴν τοῦ διὸς πρὸς ἥραν κατάνευσιν, ἀνάγκην. ὕστερον δὲ ἡρακλῆς ὑπὸ ἥρας μανείς, ἐλθὼν εἰς ἀπόλλωνα καὶ χρώμενος αὐτῷ περὶ τῆς νόσου, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ μὴ ἂν παύσασθαι τῆς νόσου, εἰ μὴ προσελθόντα τῷ εὐρυσθεῖ ποιεῖν ὅσα ἂν ἐκεῖνος κελεύῃ.

Ἱστορία. Ἅν ποτε ταϋγέτα. ταϋγέτη ἡ ἄτλαντος θυγάτηρ ὑπὸ διὸς ἐρασθεῖσα, μετεβλήθη εἰς ἔλαφον ὑπ' ἀρτέμιδος, καὶ οὕτω τὸν γάμον ἐξέφυγεν. ὕστερον δὲ ὑπ' αὐτῆς πάλιν ἐπανῆλθεν εἰς ἄνθρωπον. τοῦτο οὖν ἀμειβομένη τῇ ἀρτέμιδι, ἔλαφον ἀνατίθησιν αὐτῇ χρυσοῖς κέρασι μεμηνυμένην τὰ κέρατα. ἐν οἷς ἐπέγραψε ταϋγέτη ταύτην ἀφιεροῖ ἀρτέμιδι. ἣν ἀγαγεῖν ὑπ' εὐρυσθέως ἡρακλῆς ἐπετάχθη. ὅθεν διώκων αὐτήν, μέχρις ὑπερβορέων ἀφίκετο. ἀφ' οὗ τὴν ἐλαίαν εἰς ὀλυμπίαν ἤγαγε. τὸ δὲ ἀνατεθεῖσα. ἤγουν ἀνατεθεῖσα κατὰ συγκοπήν, ἤγουν ἀνὰ ἑαυτῆς θεῖσα. Ὀρθωσία, τῇ ἐν ὀρθωσίῳ ὄρει ἀρκαδίας τιμωμένῃ ἀρτέμιδι. ἤγουν τῇ ὀρθούσῃ τὰς γυναῖκας ἐν τῷ τόκῳ τῷ. ἔφορος γὰρ λοχείας. Ὀρθωσία ἡ ἄρτεμις παρὰ τὸ ὀρθώσιον ὅ ἐστιν ὄρος ἀρκαδικόν. ἔστι δὲ καὶ ὄρθιον ὄρος ἀρκαδίας. ἀφ' οὗ καὶ ἡ θεὸς ὀρθὶς καὶ ὀρθωσία καλεῖται. ἤγουν ἡ ὀρθοῦσα τὰς γυναῖκας καὶ εἰς στερεὰ ἐκ τῶν τοκετῶν ἄγουσα. Ταν μεθέπων. ταύτην διώκων, εἶδε καὶ ἐκείνην τὴν γῆν τὴν τὰς ἐλαίας ἔχουσαν. ὄπισθεν τῆς πνοῆς τοῦ βορέου τοῦ ψυχροῦ. ἤγουν, κατὰ τὰ ὑπερβόρεια μέρη. ὅπου σταθεὶς ἐθαύμαζε τὰ δένδρα. ὧν γλυκὺς ἵμερος καὶ ἔρος ἔλαβεν αὐτὸν ὥστε φυτεῦσαι ἀπ' αὐτῶν δηλονότι περὶ τὸ τέρμα τοῦ δρόμου τῶν ἵππων. τὸ δωδεκάγναμπτον. ἤγουν, ὃ δωδεκάκις ἀγωνιζόμενοι τεθρίππαις περιήρχοντο. ἢ δωδεκάγναμπτον, τὸ ιβ' γναμπτοὺς ἔχον. ἐπειδὴ καὶ ιβ', δρόμους ἐποίει τὸ τέλειον ἅρμα τῶν ἵππων. τὸ δὲ πωλικόν, η'. Καί νυν ἐς ταύταν. καὶ νῦν εἰς ταύτην τὴν ἑορτήν, ἤγουν εἰς τὰ θεοξένια, εὐμενὴς ἔρχεται ὁ ἡρακλῆς σὺν τοῖς δυσὶ παισὶ τῆς λήδας τῆς βαθυζώνου. ἤγουν τῆς πολυπλεῖ ζώνῃ κεχρημένης. ἤγουν, τῆς

in partu praeses enim [illegible] partus

τοῦ διός. ἤγουν τοῦ ἀρχῆθεν πεφυτευμένου τόπου τῷ διΐ. τοῦ πάντοθεν τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεχο-
μένου, φύτευμά τι σκιᾶς ποιητικόν, κοινὸν τοῖς ἄλλοις, καὶ στέφανον τῆς ἀρετῆς τῶν νι-
κώντων ἐν τῷ ἀγῶνι. φύτευμα δὲ λέγει καὶ στέφανον, τὴν ἐλαίαν. ὡς φυτευθησομένην
καὶ εἰς στεφάνους συντελέσουσαν. τὸ αὐτὸ λέγων, ὡς παραιτεῖ ἔλεγεν, ἤτησε τὴν ἐλαίαν
χάριν τοῦ ἄλσους τοῦ διός, ἵνα ποιήσῃ αὐτοῖς ἐν αὐτῷ φυτείαν, σκιᾶς ποιητικὴν
κοινὴν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ χρήσεται αὐτῷ καὶ εἰς στεφάνους τῆς ἀρετῆς, τῶν νικώντων
ἐν τῷ ἀγῶνι. Ἤδη αὐτῷ. τὸ αὐτῷ, μὴ μόνον πρὸς τὸ ἁγιασθέντων, ἀλλὰ καὶ πρὸς
τό, πατρὶ συναπτέον. ἵν' ᾖ τῷ πατρὶ αὐτῷ καὶ αὐτοῦ. Ἡρακλῆς πρὸ τοῦ τὴν ἐλαίαν
ἐξ ὑπερβορέων ἐνηνοχέναι. μίαν ὀλυμπιάδα τετέλεκεν. ἐτελεῖτο δὲ ἡ ὀλυμπια-
κὴ πανήγυρις, ἐν πανσελήνῳ. τόδε γάρ ἐστι λύσις τοῦ ἀποροῦντος. εἴποι γὰρ ἄν τις
αὐτῷ. τίνος χάριν τὴν ἐλαίαν ἐκόμισε; φησὶ γοῦν. ἤδη γὰρ καὶ τότε τῶν βωμῶν τῷ πα-
τρὶ ἤτοι τῷ διῒ ἁγιασθέντων, καὶ τελεσθέντων, καὶ ἐναγίσματα λαβόντων, αὐτῷ καὶ ὑπ' αὐτοῦ
τοῦ ἡρακλέους. ἡ χρυσάρματος μήνη καὶ σελήνη, ἀντέφλεξε καὶ ἀντέλαμψεν ὅλον ὀ-
φθαλμὸν τῆς ἑσπέρας. τουτέστι διχόμηνις καὶ πανσέληνος ὅτε δέ ἐστιν ἡ σελήνη
πανσέληνος. δίχα κόπτει τὸν μῆνα. ἐν γὰρ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, τοῦ-
το γίνεται. ὥσπερ φαμὲν ἡ λαμπὰς ἐν νυκτὶ φῶς ἀστράπτει. οὕτω καὶ τὸ ἀντέφλεξεν
ὅλον ὀφθαλμὸν τῆς ἑσπέρας. τουτέστι, διαφανῆ ἐποίησε. τὸ δὲ ὀφθαλμὸν λέγει, ἐ-
πειδὴ τὸ τῆς νυκτὸς φῶς τοὺς ἐν νυκτὶ πορευομένους βλέπειν ποιεῖ. καὶ ἀπροσκόπως
τὴν πορείαν ἐργάζεσθαι. μὴ λάβῃς πρὸς τὸ διχόμηνις τὸ οὖσα ἔξωθεν. δέον γὰρ διχόμη-
νος εἰπεῖν, διχόμηνις εἶπε, πρὸς τὸ μήνη. λέγεται δὲ μήνη, διότι τοὺς μῆνας αὐτὴ ἐρ-
γάζεται, μειουμένη καὶ πάλιν νεουμένη. ἤδη γὰρ ὑπ' αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ ἡρακλέους. τοῦ βωμοῦ
μὲν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ διὸς ἁγιασθέντος. τουτέστι δι' ἐναγισμάτων σεβασθέντος, ἡ παν-
σέληνος σελήνη ἡ χρυσάρματος, ὁλόκληρον τὸν ἑαυτῆς ὀφθαλμὸν λαμπρῶς,
ἀντέφλεξεν ἐπὶ τῆς ἑσπέρας. ἀντὶ τοῦ, δεδυκότος τοῦ ἡλίου, αὐτὴ τὸν ἑαυτῆς ὀφθαλ-
μόν, λαμπρῶς ἀντέθηκε. λέγεται δὲ ὁ λόγος ἀντιστρόφως. ἀντὶ τοῦ ἤδη γὰρ τῆς παν-
σελήνου σελήνης τῆς χρυσαρμάτου ὁλόκληρον τὸν ἑαυτῆς ὀφθαλμὸν ἀντιφλεξάσ-
σης ἐπὶ τῆς ἑσπέρας, ὁ βωμὸς μὲν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τουτέστι τοῦ ἡρακλέους, δι' ἐναγι-
σμάτων ὑπ' αὐτοῦ ἐτιμήθη. μετὰ γὰρ τὴν πανσέληνον αἱ θυσίαι ἐπὶ τῷ βωμῷ φασὶν ἐτε-
λοῦντο. καὶ μεγάλων ἀγώνων ἁγνὴν κρίσιν. ἤγουν ἀδωροδόκητον ἅμα συμπληρῶσαι. καὶ
πεντετηρίδα ἅμα, κατέστησεν αὐτὸς δηλονότι ὁ ἡρακλῆς, ἐπὶ ταῖς κρημναῖς τοῦ
ἀλφειοῦ ποταμοῦ ταῖς ἀγαθέαις. Ἀλλ' οὐ καλά. ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρα θάλλοντα
εἶχεν ὁ χῶρος ὁ ἐν ταῖς βήσσαις ἤτοι ταῖς κοιλάσι, ταῖς καταδύσεσι τοῦ κρονίου λόφου
τοῦ πέλοπος. Τούτων ἤγουν τῶν δένδρων, γυμνὸς ὢν ὁ κῆπος, τουτέστιν ὁ μετέωρος τό-
πος, καὶ ὑπὸ τὸν ἀέρα καθιστάμενος, ἔδοξεν αὐτῷ τῷ ἡρακλεῖ δηλονότι, ὑπακού-
ειν ταῖς ὀξείαις αὐγαῖς τοῦ ἡλίου. ἀντὶ τοῦ εἰς πεῖραν ἔρχεσθαι τῆς σφοδρᾶς ἀκτῖνος τοῦ ἡ-
λίου. τότε δὴ ἐφρόντιζεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ αὐτός, πορεύεσθαι εἰς
τὴν γῆν τὴν περὶ τὸν ἴστρον ποταμόν. Ἀπορήσειεν ἄν τις ἐνταῦθα, πῶς τὸ κῆπος
λέγει μὴ ὂν τὸ δένδρον; Καί φαμεν ὡς παρ' αὐτῷ εἴρηκε τὸν αὐχένα τοῦτον τόπον ἄλσος,
οὕτω καὶ τοῦτο. ἢ τοῦτον κῆπον λέγει πίνδαρος, ὡς πρὸς τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ἢ ἐπειδὴ κα-

κόσμον. Ἱστορία. Αἰτωλὸς ἀνήρ. ὄξυλός τις ἀνὴρ ἐκ τῶν αἰτωλῶν. ἡνίκα ἐπὶ
τὴν πελοπόννησον οἱ ἡρακλεῖδαι ὥρμηντο, καθηγήσατο αὐτοῖς τῆς ὁδοῦ. ἀν-
τὶ δόσεως δὲ τρόπῳ τὴν ἠλείαν ἡγεμονίαν παρ' αὐτῶν λαμβάνει. ἐξ οὗ αἱ ἠλεῖοι, αἰ-
τωλοὶ ὀνομάσθησαν. διὰ τοῦτο οὖν αἰτωλὸς ἀνὴρ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἠλεῖος. ἀγνοοῦν-
τες δέ τινες τὸ ἀνήρ, ἀντὶ τοῦ ὁ ὄξυλος νοοῦσιν. ὅπερ ἄτοπον. οὗτος γὰρ ἦν, ὁ καὶ ταρ-
χὰς τιθέμενος τοῦ ἀγῶνος ἑλλανοδίκης κατασταθεὶς ὑφ' ἡρακλέους. ὕστερον δὲ κατὰ δια-
δοχήν, ὃς ἀεὶ ἐδόκει προύχειν ἀληθείᾳ καὶ γνώμῃ δικαιοτάτῃ, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύ-
την ἐχειροτονεῖτο παρὰ τοῦ δήμου. Ὧι τινι κραίνων. πληθυντικοῦ δύναμιν ἔχει
τό, ᾧ τινι. διὸ καὶ πρὸς πληθυντικὸν ἀποδίδοται. καὶ πάντα ὅσα ἀορίστως λέγε-
ται, οὐκ ἀναγκαίως ἔχει πρὸς πληθυντικὰ ἀποδίδοσθαι. πάντα γὰρ πληθυντικῶν ἔχει
δύναμιν. Ὧι τινι κραίνων. οὗτινος ἄνωθεν, ἀντὶ τοῦ ὕψου, ἀνώτερον τῶν βλε-
φάρων ἐπὶ ταῖς κόμαις βάλῃ στέφανον ἀπὸ ἐλαίας. ὑπόλευκον τὴν χρόαν. ὁ προεστη-
κὼς ἀπὸ τέλος ἑλλανοδίκης, ἀνὴρ αἰτωλός, ἀντὶ τοῦ ἠλεῖος. τηρῶν τὰς ἐντολὰς τοῦ ἡρα-
κλέους τὰς προτέρας, ἀντὶ τοῦ τὰς ἀρχαίας. τουτέστιν, ὡς τὴν ἀρχὴν ἐκεῖνος ἐνετεί-
λατο. ἥν τινα, ἤγουν τὴν ἐλαίαν, ὁ ἡρακλῆς ὁ υἱὸς τοῦ ἀμφιτρύωνος ἤνεγκέ ποτε,
ἀπὸ τῶν πηγῶν τοῦ ἴστρου τοῦ ποταμοῦ τῶν σκιερῶν. ἤγουν τῶν ὑπὸ δένδρων σκια-
ζομένων. ἤγουν τῶν βαθειῶν, μνημόσυνον κάλλιστον ἐσομένην δηλονότι τῶν ἀγώνων
τῶν ἐν ὀλυμπίᾳ. ἤνεγκε δὲ αὐτήν, πείσας τὸν δῆμον τῶν ὑπερβορέων. τουτέστι
τὸν ἐν τοῖς ὑπερβορέοις, ἔνθα ἦσαν αἱ ἐλαῖαι, τὸν θεράποντα τοῦ ἀπόλλωνος.
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρῶν. οὗτος ὁ ποταμός, ἐν ὑπερβορέοις ἔχει τοῦ ῥεύματος τὴν ἀρ-
χήν. σκιαρῶν δὲ πηγῶν, τῶν ὑπὸ ἐλαιῶν καὶ ἄλλων δένδρων σκιαζομένων.
Τάν, ποτε. τάν, καὶ ἥν τινα ἐλαίαν ὁ ἀμφιτρυωνίδης καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀμφιτρύω-
νος ὁ ἡρακλῆς. πείσας τὸν δῆμον τῶν ὑπερβορέων τὸν θεράποντα τοῦ ἀπόλλω-
νος, ἤτοι τοὺς ἐκεῖ ὄντας ἄνδρας, τοὺς τὸν ἀπόλλωνα τιμῶντας, ἤνεγκε καὶ ἐκόμι-
σεν ἀπὸ τῶν σκιαρῶν πηγῶν τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἴστρου, κάλλιστον μνῆμα καὶ ἐνθύ-
μησιν καὶ μαρτύριον, τῶν ἐν ὀλυμπίᾳ ἀγώνων. ἐκ γὰρ τοῦ κοτίνου, ὀλυμπιονί-
κας δηλοῦται. οὗτος, ἤγουν ὁ ἡρακλῆς πιστὰ φρονέων αὐτοῖς. ἤτοι φίλος ὢν αὐ-
τοῖς, καὶ οὐ διὰ μάχης ἰών. ἤτησε ταύτην δηλονότι τὴν ἐλαίαν, καὶ φύτευμα
σκιερὸν τῷ πανδόκῳ καὶ πάντας δεχομένῳ τοὺς ἕλληνας ἄλσει τοῦ διός, ἤτοι τῷ
διὶ ἀφιερωμένῳ τιμωμένῳ. λέγω δή, τῷ ἐν ὀλυμπίᾳ τόπῳ, καὶ ξυνὸν καὶ κοινὸν στέ-
φανον ἀρετῆς τοῖς ἀνθρώποις. ἤγουν δι' οὗ πάντες οἱ νικῶντες στεφανοῦνται.
Ἀμφιτρυωνιάδας. τοῦτο κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α. διὰ τὸ μέτρον. τὸ γὰρ ἀκό-
λουθον, ἀμφιτρυωνίδης ἐστίν. Ἄλσος, δὲ οὐ μόνον ὁ καταπεφυτευμένος τόπος, ἀλλὰ καὶ
ὁ τοῖς θεοῖς ἀνακείμενος κατὰ χρῆσιν κοινῶς. ἐπειδὴ πάντες ἀκατάφυτοι χῶραι τοῖς
θεοῖς ἀνετίθεντο. ἴσθι ὅτι πᾶν χωρίον τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένον κἂν ψιλὸν φυτῶν ᾖ,
ἄλσος καλεῖται. ὡς ὅμηρος. Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος. οὐ
γὰρ ὁ ὀγχηστὸς δένδρεσι κομᾷ, ἀλλ' ἱερός ἐστιν. Ὅς γε πιστὰ φρονέων. ὅς τις,
ἤγουν ὁ ἡρακλῆς, πιστά που τίσι φιλικὰ φρονῶν αὐτοῖς, ἤτησε χάριν τοῦ ἄλσους

Ἀναχωρῶν εἰς θεοὺς ἡρακλῆς, τοῖς διοσκούροις τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἐπέτρεψε τελεῖν. οὗτοι δὲ πρὸς τούτῳ, καὶ ἑτέραν ἑορτὴν ἔξοχον. ἣν διὰ τὸ πρὸς πάντας τοὺς θεοὺς γίνεσθαι, θεοξένια ἐκάλουν. οἱονεὶ ξενίας καὶ τραπέζας τῶν θεῶν. θύοντι οὖν θήρωνι καὶ ἑορτάζοντι τὰ θεοξένια, ἠγγέλθη ὡς ἐν ὀλυμπίᾳ ὁ αὐτοῦ ἵππος ἐνίκησεν. διὰ τοῦτο οὖν ὁ ποιητὴς εὔχεται τοῖς διοσκούροις καὶ τῇ αὐτῶν ἀδελφῇ ἑλένῃ, ὡς καταστήσασι πρώτοις τὴν τῶν θεοξενίων ἑορτήν. λέγει οὖν γεραίρων καὶ τιμῶν τὴν κλεινὴν ἀκράγαντα, ὀρθώσας καὶ ἐγείρας καὶ αὐξήσας ὕμνον τοῦ θήρωνος ὀλυμπιονίκην. καὶ ἐκ τῆς ὀλυμπίας αὐτῷ καταστάντα. ἄωτον ἀπάνθισμα τῶν καρπῶν τῶν ἵππων αὐτοῦ τῶν ἀκαμαντοπόδων, εὔχομαι ᾄδειν καὶ ἀρέσκειν τοῖς υἱάσι τοῦ τυνδάρεω διοσκούροις. τοῖς φιλοξένοις, καὶ τοῖς φιλοῦσι τοὺς ξένους καὶ τῇ αὐτῶν ἀδελφῇ, τῇ καλλιπλοκάμῳ ἑλένῃ. Φιλοξένοις. φιλοξένους λέγει αὐτούς, διὰ τὸ συστῆσαι τὴν ἑορτὴν τὰ θεοξένια, εἰς ἣν πολλοὶ ξένοι συνέρρεον καὶ φιλοφρονήσεως ἠξιοῦντο. Τυνδαρίδαις τε. τοῖς διοσκούροις εὔχομαι ἀρέσκειν, τοῖς φιλοξένοις, καὶ τῇ ἑλένῃ τῇ καλλιπλοκάμῳ. τιμῶν τὴν ἔνδοξον ἀκράγαντα. διὰ τοῦ ἀνεγεῖραι ὕμνον ὀλυμπιονίκας ὑμνοῦντα ἄωτον λέγω, ἤγουν κόσμον ἐξαίρετον τῶν ἵππων τοῦ θήρωνος. τῶν μὴ καμνόντων τοὺς πόδας ἐν τοῖς δρόμοις. ἐπίνοια δὲ ἐγκωμίων μοι παρέστη, ἤγουν ἐπῆλθε. τοῦτον τὸν τρόπον ἐξευρόντι, τουτέστιν ἐννοήσαντι τρόπον. νεοσίγαλον, ἤγουν, καινοτέραν ἀγλαΐαν ἔχοντα. ᾆσμα λαμπρὸν συνιστῶν χορείαν. ἐναρμόσαι δωρίῳ ῥυθμῷ. ἐπεὶ εἰσπράττοντι μὲν ἐμέ, ἤγουν ἀπαιτοῦσιν οἱ στέφανοι οἱ ἐπὶ ταῖς χαίταις τῶν ἵππων ζευχθέντες. τουτέστι δεδεμένοι τιθέντες. τοῦτο τὸ χρέος τὸ θεόδμητον, ἤγουν τὸ ἀπὸ τῶν μουσῶν κατεσκευασμένον. λέγω φόρμιγγά τε ποικιλόφωνον καὶ βοὴν αὐλῶν. καὶ συνθήκην ἐπῶν συμμῖξαι πρεπόντως. ἤγουν, συναρμόσαι συμβαλεῖν, ταῦτα ἀλλήλοις, χάριν τοῦ παιδὸς τοῦ αἰνησιδάμου τοῦ θήρωνος. καὶ ἡ πίσα δὲ εἰσπράττεταί με γεγωνεῖν, αἰτεῖ τοῦ ὑμνεῖν αὐτὸν δηλονότι. ἧς ἄπο. ἤγουν ἀφ' ἧς, θεόμοιροι ἤγουν ὑπὸ θεῶν κεκληρωμένοι, ἔρχονται πρὸς ἀνθρώπους ὕμνοι ἐπινίκιοι. θεόμοιροι δὲ ὅτι οἱ θεοὶ τὰς νίκας δωροῦνται, δι' ἃς οἱ ὕμνοι. Δωρίῳ πεδίλῳ. ὥσπερ ὁ ποὺς τῷ πεδίλῳ ἁρμόζεται, οὕτω φησὶ καὶ τὸν ὕμνον τοῦ θήρωνος ἁρμόσαι δωρικῇ ἁρμονίᾳ. τρεῖς δὲ ἁρμονίαι. δώριος. λύδιος. φρύγιος. ποικιλωτέρα δὲ τῶν δύο ἡ δώριος. Ὧι τινι κραίνων. πρὸ τοῦ ἀνθρώποις πληθυντικῶς εἰπών, εἰς ἑνικὸν ἀπέδωκε τὸ, ᾧ τινι. ᾧ τινι ἀνθρώπῳ κραίνων καὶ τελειῶν τὰς προτέρας καὶ παλαιὰς ἐφετμὰς καὶ ἐντολὰς τοῦ ἡρακλέους. ἀνὴρ αἰτωλός, ἠλεῖος. ἑλλανοδίκης καὶ τῶν ἐκεῖ ἀγωνιζομένων ἑλλήνων. κριτὴς ἀτρεκής, καὶ ἀληθὴς καὶ ἀπροσωπόληπτος. ἀμφιβάλλει αὐτῷ καὶ θήσει περὶ ταῖς κόμαις ὑψόθεν τῶν βλεφάρων, κόσμον γλαυκόχροα ἐλαίας. ἤτοι στέφανον ἐξ ἐλαίας γλαυκῆς εἰς κόσμον καὶ τιμήν. δέον δὲ εἰπεῖν γλαυκόχροος πρὸς τὸ ἐλαίας, ἤτοι γλαυκὸν εἶδος ἐχούσης, γλαυκόχροα εἶπε πρὸς τὸ,

χῶρις τοῦ τὴν λέγε· τινὰ πόλιν ἑκατὸν ἐτῶν· εἰ γὰρ περὶ τὸν κόσμον οἱ χρόνοι, ἐν δὲ τῷ κόσμῳ αἱ πόλεις, καλῶς ἂν ἔχοι λέγειν, καὶ τὰς πόλεις τῶν χρόνων. νόει δὲ τὸν λόγον, καὶ ὡς μέλλοντος, καὶ παρῳχημένου. τὸ γὰρ τεκεῖν οὐ μόνον μέλλοντα χρόνον δηλοῖ, μέλλοντα γὰρ δεύτερος τὸ τεκεῖν, ἀλλὰ καὶ παρῳχημένον. τεκεῖν γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ τέξαι, καὶ ἀντὶ τοῦ τέξειν φαμέν. Ἄγε θυμέ. ἄγε εἰπὲ ὦ θυμέ, ἤγουν ὦ ψυχή, τίνα βάλλομεν, ἤγουν τοξεύομεν ὀϊστοὺς πέμποντες ἐνδόξους. ἀπὸ ἡμέρας καὶ φιλικῆς φρενός. τουτέστι, τίνα ἐγκωμιάζομεν. ἐπὶ τὴν ἀκράγαντα τανύσον, ἤγουν, ἕλκυσον τὸ τόξον δηλονότι. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἀκράγαντα ἀπότεινε τὸν λόγον. αὐδάσομαι, ἀντὶ τοῦ λέγω. διαβεβαιοῦμαι λόγον σὺν ὅρκῳ κατὰ ἀληθῆ διάνοιαν, μηδένα ἄλλον ἄνδρα ἐφ᾽ ἑκατὸν ἐτῶν. ἤγουν ἐντὸς ἑκατὸν ἐνιαυτῶν, τεκεῖν τὴν πόλιν εὐεργέτην πρὸς τοὺς φίλους. Φρονήσεσι. τουτέστι, διὰ τῆς ἑαυτοῦ φρονήσεως μᾶλλον, ἀφθονέστερόν τι κατὰ τὴν χεῖρα. ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν δωρεάν. τουτέστι, μεγαλοδωρότερον, τοῦ θήρωνος. Εἰκότως εἶπε τὸ κόρος. ὥσπερ γὰρ ὁ κόρος παρατροπὴν τοῦ στομάχου καὶ διαφθορὰν ἐργάζεται. ἔστι δ᾽ ὅτι καὶ ὀργανικὴ βλάβη ἐντεῦθεν γίνεται. οὕτω καὶ ἐπὶ τὸν αἶνον τοῦ θήρωνος. ἤτοι τὸ ἐκ τῶν μεγάλων εὐεργεσιῶν γινόμενον αὐτῷ θαῦμα, ἐπῆλθε κόρος καὶ φθόνος. κάπυς γὰρ καὶ ἱπποκράτης, καίτοι πολλὰ ὑπὸ θήρωνος εὐεργετηθέντες. ὅμως ὡς ἑώρων αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν αὐξομένην, φθονήσαντες μετέστησαν πρὸς ἱέρωνα. καὶ πόλεμον ἐγείραντες κατ᾽ αὐτοῦ, ἐπειρῶντο τὴν ἀρχὴν καθαιρεῖν. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἠδυνήθησαν ὧν ἐβούλοντο πρᾶξαι. Ἀλλ᾽ αἶνον ἔβα κόρος. ἀλλὰ ἐπὶ τὸν ἔπαινον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐπαίνων ἀξίων καλῶν τοῦ θήρωνος, ἐκινήθη κόρος. ἀντὶ τοῦ ὕβρις ἀπὸ ἀγανακτήσεως. οὐ σὺν τῷ δικαίῳ συναντῶν, τουτέστι συμβαίνων. ἀλλ᾽ ὑπὸ ἀνδρῶν μάργων. ἤγουν μανικῶν, φθονερῶν. θέλων διὰ τὸ θορυβῆσαι, κρύφον ποιῆσαι, ἀντὶ τοῦ κρύφιον. τουτέστι κεκρυμμένον, ἄδοξον τῶν ἀγαθῶν, τουτέστι, διὰ τῶν κακῶν ἔργων. ἢ ἀφανισμὸν ποιῆσαι τοῖς καλοῖς ἔργοις τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων. Ἐπεὶ ἡ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν. ἀντὶ τοῦ, διαπέφευγεν, ὅσα ἐκεῖνος ἤγουν ὁ θήρων χάρματα, τουτέστιν, ἡ δία τερπνά. χάριν ἄλλων ἔτεισε, τίς ἂν δύναιτο φράσαι. ἤγουν εἰπεῖν διηγήσασθαι. Τὸ ἐπεὶ ψάμμος, ἁρμόζεται τῇ ἐννοίᾳ, πρὸς τὸ φίλοις εὐεργέταν. τὸ δὲ ἀλλ᾽ αἶνον μέχρι τοῖς ἔργοις, διὰ μέσου παρεμβατικώτερον εἴρηται.

καὶ τίς ἂν φράσαι καὶ ἐξειπεῖν δύναιτο τὰ χάρματα, καὶ τὰς ἐκ τῶν
εὐεργεσιῶν χαράς, ὅσα ἐκεῖνος ὁ θήρων τοῖς καλοῖς ἔδωκεν.
ἐπεὶ ἡ ψάμμος τῆς θαλάσσης περιπέφευγε τὸν
ἀριθμόν. ἤτοι οὐ δύναται τίς ἐστιν ἀριθμεῖ-
σαι. τουτέστιν ὥσπερ ἡ ψάμμος
ἀναρίθμητός ἐστιν, οὕτω καὶ
αἱ τούτου πρὸς ἀν-
θρώπους εὐερ-
γεσίαι.

※

ὃν ἀχιλλεὺς ἀπέκτεινεν. Ἀοῦς τε παῖδα. τιθωνοῦ καὶ ἡμέρας δύο παῖδες γίνον-
ται, μέμνων καὶ ἡμαθίων. ὧν ὁ μὲν ἀνῃρέθη ὑπὸ ἀχιλλέως. ἡμαθίων δὲ ὑφ' ἡρακλέ-
ους, κατὰ τὴν ἀπέλασιν τῶν γηρυόνου βοῶν. ἐμυθεύσαντο δὲ αὐτοὺς ἡμέρας εἶναι
παῖδας, διὰ τὸ αἰθίοπας ὄντας, λευκοὺς καὶ ὡραίους εἶναι. Πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶ-
νος. πολλὰ βέλη ταχέα ὑποκάτω τοῦ ἀγκῶνός μου ἐστὶν, ἔνδον τῆς βελοθήκης
φωνᾶντα. ἤγουν, φωνὴν ἀφιέναι δυνάμενα. συνετοῖσιν πρὸς τοὺς φρονίμους. ἀντὶ
τοῦ, πολλὰ νοήματα ὀξέα, ἐν τῇ ψυχῇ μου ἐστὶ ζῶντα πρὸς τοὺς φρονίμους. ὡς ἐπί-
παν δὲ ἑρμηνέων ἔχει χρείαν. φωνήεντα τὰ φωνὴν ἀφιέναι δυνάμενα. φωνήεντα δὲ
γράμματα, τὰ φωνεῖσθαι μόνον δυνάμενα. κατ' ἐναντιότητα τῶν συμφώνων. ἀλλ'
σὺν τοῖς φωνήεσιν ἀεὶ ἐκφωνεῖται, καὶ οὐδέποτε μόνα. Σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς
φυᾷ. ἀντὶ τοῦ φύσει. τουτέστιν ἀπὸ φύσεως. φυὴ ἡ ἀναστομὴ τοῦ σώματος. ἐνταῦ-
θα δὲ φυᾷ, ἀντὶ τῆς φύσει. μαθόντες δέ. ἀντὶ τοῦ οἱ ἀπὸ μαθήσεως δὲ εἰδότες, καὶ
οὐκ ἀπὸ φύσεως, πρὸς τὸν ἔχοντα δηλονότι τὴν ἰσχὺν ἀπὸ φύσεως, ὥσπερ κόρα-
κες λάβροι γαρύουσιν. ἀντὶ τοῦ κράζουσιν ἀπέραντα. παγγλωσσίᾳ, τουτέστι συγ-
κεχυμέναις φωναῖς, πρὸς τὸν θεῖον ὄρνιθα τοῦ διός. ἤγουν τὸν ἀετόν. Ἔπεχε νῦν
σκοπῷ. ἀντὶ τοῦ ἐπέχον ἤδη ἔντεινε ὦ θυμὲ κατὰ τοῦ σκοποῦ τὸ τόξον. ἀντὶ τοῦ χα-
λιναγαγὼν τὸν λόγον, ἀπὸ τῶν ἔξω τοῦ καιροῦ, ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ἀπό-
τεινε. Φυᾷ ἤγουν ἐκ φύσεως καὶ οὐκ ἀπὸ μαθήσεως ὄντα. τοιοῦτος δὲ ἐγώ. παν-
τα σχήμασι κατὰ ποικίλλων τὰ ποιήματα, καὶ φράσει ποικίλῃ, καὶ πολλοῖς ἄλλοις
αὐτόθεν καὶ οὐκ ἀπὸ μαθήσεως ἐξευρὼν καὶ ἐμηχανησάμην. οἱ δὲ μαθόντες γα-
ρύετον καὶ βοῶσιν ἄκραντα καὶ ἀτελείωτα. λάβροι καὶ σφοδροὶ ἐν παγγλωσσίᾳ
καὶ πολυλογίᾳ, ὥσπερ κόρακες πρὸς τὸν θεῖον ὄρνιθα τοῦ διός. ἤγουν ἐμέ. τουτέστιν,
οἱ μὲν ἄλλοι ποιηταί, λέγει δὲ διὰ τὸν βακχυλίδην, οὗτος γὰρ ἀντήριζεν αὐτῷ, περιτ-
τολόγοι εἰσὶν ἐν τοῖς αὐτῶν ποιήμασι καὶ ἄκραντα λέγουσιν. ἐγὼ δὲ τὸ προσῆκον
πανταχοῦ τηρῶ. καὶ οὐκ ἐκφέρομαι τοῦ εἰκότος. ὥστε ἐκεῖνοι μὲν, τοιοῦτοι ὄντες,
κόρακές εἰσιν ὡς πρὸς ἐμέ. ἐγὼ δὲ ἀετός. ὅσῳ γὰρ ἀετὸς κόρακος κρείττων, τοσοῦ-
τον ἐγὼ τούτων βελτίων. Εἰκότως εἶπε. τὸ μαλθακῶς πρὸς αὐτὸ διαστολὴν τοῦ
τόξου. τὸ μὲν γὰρ σκληρόν ἐστι καὶ πικρίαν ἐμποιοῦν πρὸς οὓς πέμπει τὰ βέλη. αὐ-
τὸ δὲ, εὐφροσύνης αἰτία τοῖς ἐγκωμιαζομένοις καθίσταται. Αὐδάσομαι. ἤγουν
λέξω ἐν ἀληθεῖ νόῳ, λόγον ἐνόρκιον, ἢ μετὰ ὅρκου, μὴ τεκεῖν καὶ φῦσαι πόλιν
ἑκατὸν ἐτῶν καὶ χρόνον, τινὰ ἄνδρα ἐν ταῖς πράξεσι καὶ φρονήσεσιν εὐεργέτην
τοῖς φίλοις μᾶλλον καὶ ἀφειδέστερον τοῦ θήρωνος, καὶ ἀφθονέστερον καὶ δαψιλέ-
στερον κατὰ τὴν χεῖρα, ἤτοι τὸ διδόναι. εἰ μὲν τὸ, τινὰ πρὸς τὸ ἄνδρα συνάψῃς τὸ πό-
λιν ἑκατὸν ἐτῶν, νοήσεις τὴν ἀκράγαντα. ἐν γὰρ τῇ πεντηκοστῇ ὀλυμπιάδι ἐκτί-
σθη. θήρων δὲ ἐν τῇ ἑβδομηκοστῇ ἐνίκησεν. ἐπειδὴ οὖν εἴκοσιν ὀλυμπιάδες διὰ
μέσου εἰσὶν, ἡ δὲ ὀλυμπιὰς διὰ πέντε χρόνων ἐγίγνετο, ἑκατὸν χρόνων ἀριθμὸς γί-
νεται. πεντάκις γὰρ εἴκοσιν ἑκατόν. εἰ δὲ πρὸς τὸ, πόλιν τὸ τινὰ συνάψεις, ἀορί-
στως εἴποις τὸ πόλιν. τοῦτο δὲ ποιῶν, μὴ λάβῃς πρὸ. ἢ ἕως, εἰς τὸ ἑκατὸν ἐτῶν. ἀλλά

εἰς μέσον ἐξενεγκεῖν. ὅτι δὲ καὶ πρὸ πάντων τῶν τοῦτο παιδευόντων ἦν, μαρτυρεῖ φαί
δων. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. ὅσοι δὲ τῶν ἀνθρώπων ἐτόλμησαν καὶ ἠθέλησαν ἔχειν
τὴν ψυχὴν ἄπο καὶ μακρὰν τῶν ἀδίκων πάμπαν καὶ παντελῶς, μεῖναί τις ἐς
τρὶς καὶ ἐκ τρίτου ἑκατέρωθι. ἤγουν ἐν τῷ βίῳ καὶ ἐν τῷ ἅδῃ. ἔτειλαν καὶ ἐπορεύθη
σαν διὸς ὁδόν. ἤγουν, ἣν αὐτοῖς ὁ ζεὺς ἔταξε. παρὰ τὴν τύρσιν καὶ τὴν πόλιν τοῦ κρό
νου. ἤγουν ἐν ταῖς τῶν μακάρων νήσοις. ἐγίνετο δὲ ἡ ἐκ τρίτου διαγωγὴ καὶ ἐν τῷ
βίῳ καὶ ἐν τῷ ἅδῃ, εἰς δόκιμον ἀκριβές, αἱ δὲ τῶν μακάρων νῆσοι ἐν τῷ ὠκεανῷ
εἰσιν. ὥς φησιν ὅμηρος. Ὠκεανὸς δ' ἀνίησι παρὰ ψυχὴν ἀναψύχειν ἀνθρώπους.
Ὅσοι δ' ἐτόλμησαν. ὅσοι δὲ ἐτόλμησαν τουτέστιν ὑπέμειναν μέχρι τρίτης μετεμ
ψυχώσεως ἐν ἑκατέροις τοῖς μέρεσιν, ἤγουν ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἅδῃ μεῖναί τις ἀ
πέχειν τὴν ψυχήν, τουτέστι κεχωρισμένην ἔχειν τῶν ἀδικιῶν, ἔτειλαν ἀντὶ τοῦ ἐ
τείλαντο. ἤγουν ἐπορεύθησαν τὴν τοῦ διὸς ὁδόν. ἣν ὁ ζεὺς δηλονότι αὐτοῖς προ[illegible].
λέγω παρὰ τὴν πόλιν τοῦ κρόνου τουτέστι, παρὰ τὴν πόλιν ἔνθα ὁ κρόνος ἔχει τὴν
οἴκησιν. ἔνθα τὰς νήσους τῶν μακάρων αἱ τοῦ ὠκεανοῦ αὖραι περιπνέουσιν. ἀντὶ τοῦ ἔνθα
αἱ τῶν μακάρων εἰσὶ νῆσοι, ὑπὸ τῶν αὐρῶν τοῦ ὠκεανοῦ περιπνεόμεναι. Ἄνθεμα δὲ
χρυσοῦ φλέγει. ἄνθη δὲ χρυσοῦ λαμπρότατα λάμπει. τὰ μέν, ἀπὸ τῆς γῆς, ἀπ'
ἀγλαῶν ἀντὶ τοῦ θαλλῶν δένδρων. ἄλλα δὲ τρέφει τὸ ὕδωρ. ἀφ' ὧν ἀναπλέκουσι
ταῖς χερσί, τοῖς περιτραχηλίοις κόσμοις καὶ στεφάνοις, κατὰ τὰς κρίσεις τὰς δικαίας
τοῦ ῥαδαμάνθυος. ὃν ὁ πατὴρ πάντων ὁ κρόνος, ἔχει παρακαθήμενον ἑαυτῷ
ἕτοιμον, τουτέστιν ἀχώριστον, ὁ ἀνὴρ τῆς ῥέας τῆς ἐχούσης θρόνον ὑψηλότατον πάν
των. Ὅρμοισι τῶν. τοῦτο οὖ πλέκε. τῶν καὶ ἀφ' ὧν, ἀναπλέκουσι τὰς χεῖρας ἐν
ὅρμοις, καὶ ἐν στεφάνοις, τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς δηλονότι. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ παρ' ὁμή
ρῳ τῷδε. Μήθ' αἷμα μήδ' ἐξαυτοκάρπιμον πέδον, μὴ λαμπρὸς αἰθήρ. τὸ πνεῦμά μου
δηλονότι. Ὃν πατήρ. ὅντινα ῥαδάμανθυν ἔχει πάρεδρον καὶ συγκάθεδρον, ἕ
τοιμον ἢ πρόχειρον καὶ αὐτόκλητον, ὁ πατὴρ πάντων κρόνος ὁ πόσις καὶ ὁ ἀνὴρ
τῆς ῥέας, τῆς ἐχούσης θρόνον ὑπέρτατον καὶ ἔξοχον πάντων. Πηλεύς τε καὶ κάδμος.
ὁ πηλεύς τε καὶ ὁ κάδμος ἐν τούτοις, τοῖς τῶν μακάρων νήσοις λαχοῦσιν οἰκεῖν δη
λονότι, συγκαταλέγονται. καὶ τὸν ἀχιλλέα ἤνεγκεν, ἀντὶ τοῦ πεμφθῆναι ἐποίησεν
ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἡ θέτις. ἐπεὶ διὰ δεήσεων ἔπεισε τὴν ψυχὴν τοῦ διός. ὃς ἤγουν ὁ ἀ
χιλλεύς, ἔσφηλεν ἀντὶ τοῦ κατέστρεψε τὸν ἕκτορα τὸν ἀκλινῆ κίονα τῆς τροίας τὸν ἄ
μαχον. τουτέστι τὸν ἀνυπόστατον ἐν ταῖς μάχαις. καὶ τὸν κύκνον τὸν τοῦ ποσειδῶ
νος δηλονότι, τῷ θανάτῳ παρέσχεν. ἤγουν, ἐθανάτωσε. καὶ τὸν παῖδα τῆς ἡμέρας
τὸν μέμνονα, τὸν ἀπὸ αἰθιοπίας. Εἰκότως εἶπε τὸν ἕκτορα κίονα. ἐκεῖνος γὰρ ἦν
ἔρεισμα τῆς τροίας. οὗ πεσόντος, ὥσπερ σταθμοῦ τὸ ἴλιον εἱστήκει. Ἱστορία. Κύκνον
τε θανάτῳ πόρε. δύο κύκνοι ἐγένοντο. ὁ μὲν ἄρεος υἱός. ὃς ἐν θετταλίᾳ τοὺς παριόν
τας λοχῶν, καὶ ἀποκτείνων καὶ βουλόμενος ταῖς κεφαλαῖς ναὸν ἀνεγεῖραι τῷ
πατρί, ὃν ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. ὁ δὲ ποσειδῶνος ναῦς ἔχων καὶ συμμαχῶν τοῖς
τρωσίν, ἱστάμενος ἐν στενῷ τῆς ἐκεῖ θαλάσσης. καὶ οὐκ ἐῶν τοὺς ἕλληνας ἀποβῆναι.

διδοὺς δ᾽ ἀρετὴν τὴν καὶ ὄλβον. καὶ σαφῶς. ὁ τοιοῦτος ἄνευ ἀρετῆς, οὐκ ἀγαθὸς σύ-
νοικος. ἡ δ᾽ ἐξ ἀμφοτέρων κρᾶσις, εὐδαιμονίας ἔχει τὸ ἄκρον. τοῦτο προσεῖναι
τῷ θήρωνι μαρτυρεῖ. Εἰ δέ μιν ἔχει. εἰ γὰρ ἔχει τις αὐτὸν ἤγουν τὸν τῆς ἀρετῆς τοιοῦ-
τον, οἶδε τὸ μέλλον. ὅτι τῶν θανόντων μὲν αἱ φρένες αἱ ἀπάλαμνοι. τουτέστιν αἱ ἀ-
διόρθωτοι, αἱ ἀπαίδευτοι ἤτοι πρὸς ἃς οὐκ ἔστι μηχανήσασθαί τι. ἐνθάδε αὐτίκα αὐ-
τί του τάχιστα τιμωρίας ἔτισαν. αὐτί του ὑπέχουσι. τὰ δὲ ἁμαρτήματα τὰ ἐν ταύ-
τῃ τῇ ἡγεμονίᾳ τοῦ Διός, ἤγουν τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, ὑπὸ κάτω τῆς γῆς κολάζει τίς. ἤ-
γουν ὁ πλούτων. ἀπόφασιν δοὺς ἀνάγκης ἐχθρᾶς, τοῖς κολαζομένοις δηλονότι.
Τὸ ἐνθάδε, πρὸς τὸ ἀπάλαμνοι συναπτέον. τὸ δὲ αὐτίκα, πρὸς τὸ ἔτισαν οὕτως. αἱ
ἀπάλαμνοι καὶ βίαιοι φρένες τῶν θανόντων. ἤγουν αἱ συκοφάνται καὶ αἱ πονηραὶ καὶ βί-
αιοι ἐν τῷ βίῳ, ἀποθανόντες ποινὰς ὧν ἥμαρτον ἔτισαν καὶ ἀπέδωκαν αὐτίκα ἐν ἅ-
δου. Διὸς ἀρχᾷ. Διὸς ἀρχὴ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ κόσμος. ποσειδῶνος θάλασσα, καὶ
πάντα τὰ ὕδατα. πλούτωνος, τὰ ὑπὸ γῆν καὶ ὁ τάρταρος. Ἀνάγκα. ἀνάγκην λέ-
γει τὴν ἀπόφασιν. συναπτέον δὲ τὸ ἐχθρᾷ ἀνάγκᾳ πρὸς τὸ δικάζει, τῆς δὲ φράσεως διὰ
μέσου οὔσης, δικάζει τίς. τῇ ἐν ἐχθρᾷ καὶ ἀποτόμῳ ἀνάγκᾳ. φησὶ τὸν λόγον, καὶ τὴν
τῆς καθ᾽ δίκης ἀπόφασιν. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ἐχθρᾷ καὶ τὸ ἀνάγκα. τὸ μὲν ἀνάγ-
κα διότι ἀπαραίτητόν ἐστι, τὸ ἐκεῖ δικαστήριον. τὸ δὲ ἐχθρᾷ, διότι οὐδεὶς ἐκεῖ φίλος.
ἀλλ᾽ ἕκαστος ἐκ τῶν ἔργων δικαιοῦται. καὶ κατακρίνεται. Οἱ δὲ ἐσθλοὶ καὶ ἀγαθοὶ
ἔχοντες ἀεὶ καὶ πάντοτε ἥλιον ἐπίσης ἐν ἡμέραις καὶ νυξί, τουτέστιν ὅσον καιρὸν
ἡμεῖς ἔχομεν ἡμέραν καὶ ὅσον νύκτα, ἐκεῖνοι ἀεὶ ἐλλαμπόμενοι, νέμονται βίον ἀπο-
νέστερον τῶν ἐν τῷ βίῳ. Ἴσον δὲ νύκτεσσιν. οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἐπίσης ἐν ταῖς νυξὶν. ἐπί-
σης δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἥλιον ἔχοντες, ἤγουν ἀεὶ ἐν φωτὶ ὄντες, ἀπονέστερον, ἀντὶ τοῦ
ἄπονον, ἀκοπίαστον ζωὴν νέμονται. τουτέστι διάγουσιν. οὐ χθόνα ταράσσοντες διὰ
τῆς ἰσχύος τῶν χειρῶν. ἤγουν, οὐ γεωργοῦντες. οὐδὲ τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ταράσ-
σοντες. ἤγουν, οὐδὲ ναυτιλίᾳ χρώμενοι διὰ ματαίαν τροφήν. διακάμνουσιν ἐν τῇ
παρούσῃ ζωῇ οἱ ἄνθρωποι, ἵνα βίον πορίσωνται. ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς τιμίοις ἀπὸ τῶν
θεῶν, ἤγουν τοῖς ἐν ᾅδου. τῷ πλούτωνι δηλονότι καὶ τῇ περσεφόνῃ, ἄλυπον βίον διά-
γουσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις. τουτέστι τρόποις εὐσεβέσι καὶ δικαίοις. οἱ
δὲ, ἤγουν οἱ τῆς ἑτέρας μερίδος, οἱ κακοὶ δηλονότι καὶ ἀπαίδευτοι ἤτοι ἔχοντες
γνώμας, πόνον ὀκχέοντι, τουτέστιν ὑφίστανται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀχημάτων. ἀ-
προσόρατον. ἤγουν μέγαν. καὶ οὐ προσβλέπεσθαι δυνάμενον. μεταφορικῶς ἀντὶ
τοῦ ἀνυπόιστον. Δέον εἰπεῖν κενεὸς καὶ ματαίως γὰρ οἱ ἄνθρωποι περὶ τὸ ζῆν σπουδάζου-
σιν. ἐπεὶ καὶ τὸ ζῆν μάταιον, κενεὰν εἶπε πρὸς τὸ δίαιταν. Ὀκχέοντι. ὄκχος γὰρ τὸ
ὄχημα. ὡς ἐν ἀλκαίῳ οὗτος. ὄφρα κελεύθου τ᾽ ἐν καθαρᾷ βάσομεν ὄκχον. Ὅσοι δ᾽ ἐτόλ-
μησαν. ἔνιοι φασὶ, τῆς κατὰ πυθαγόραν παλιγγενεσίας μνημονεύειν. οὗτος γὰρ τὰς
ψυχὰς εἰς ἕτερα σώματα εἰσδυούσας, φησὶν ἀνανεοῦσθαι. Ἄλλως. Τῷ τῆς με-
τεμψυχώσεως δόγματι καὶ πίνδαρος κέχρηται, ἀρχὴν ἐξ ὁμήρου ἔχον. λέγει γὰρ ἐ-
κεῖνος, Μή τ᾽ εἴης βουγάϊε. μήτε γένοιο. ὁ πυθαγόρας ἐκδεξάμενος, [illegible]

νίας. πεσόντος δὲ τοῦ πολυνείκους, ἤγουν, φονευθέντος, ὑπελείφθη ὁ θέρσανδρος ὁ υἱὸς
αὐτοῦ, τιμώμενος ἐν ἀγῶσι νέοις ἁρμόζουσι, καὶ ἐν μάχαις πολέμου, βλάστημα τῶν ἀ-
δραστιδῶν. ἀντὶ τοῦ, τῆς ἀδραστίδος. τουτέστι τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀδράστου, βοηθὸν τῷ δό-
μῳ. οὗτος γὰρ σὺν τῷ διομήδει ἐπιστρατεύσας ταῖς θήβαις, ἐξεδίκησε τὸν τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ φόνον. ὅθεν, ἤγουν, ἀπὸ τοῦ θερσάνδρου, ἔχουσι τὴν ἀρχὴν τοῦ σπέρματος, του-
τέστι, τοῦ γένους, οἱ περὶ τὸν θήρωνα δηλονότι. Ἀρήϊον. πολεμικόν. ἤγουν, τὸν ἐξ ἄρε-
ος καταγόμενον. ἐξ ἀφροδίτης γὰρ καὶ ἄρεος ἁρμονία ἡ προμήτωρ αὐτῶν. Ἀρωγὸν δό-
μοις. ταῖς πατρικοῖς, ἤτοι ταῖς θήβαις. ὕστερον γὰρ μετὰ διομήδους ἐπιστρατεύσας,
αὐτὰς παρεστήσατο, ἐκδικήσας τὸν αὐτοῦ πατέρα. ἢ ἀρωγὸν δόμοις, ἤτοι τῆς αὐτοῦ
βασιλείας ὑπέρμαχον. Ὅθεν. ἤγουν ἀπὸ τοῦ θερσάνδρου, οὗ παῖς. ἐκ λαΐου, οἰδίπους.
οἰδίποδος, ἐτεοκλῆς καὶ πολυνείκης. πολυνείκους, θέρσανδρος. οὗ, τισαμενός. οὗ
αὐτεσίων. οὗ θήρας. οὗ, σάμος. οὗτος ἔσχεν υἱοὺς δύο. τηλέμαχον, καὶ κλύτιον. ὧν ὁ
μὲν κλύτιος ἔμεινεν ἐν θήρᾳ τῇ νήσῳ. ὁ δὲ τηλέμαχος, κατῴκει ἐν χώρᾳ. ὅθεν συλλέ-
ξας δύναμιν, ἔρχεται εἰς σικελίαν, καὶ κρατεῖ τοῦ τόπου. ἐξ οὗ χαλκιοπεύς. οὗ ἐμ-
μενίδης. οὗ αἰνησίδαμος, ὁ τοῦ θήρωνος πατήρ. Πρέπει τὸν αἰνησιδάμου υἱὸν τὸν θή-
ρωνα τυγχάνειν, ἐγκωμιαστικῶν τι μελῶν, καὶ λυρῶν. ἀντὶ τοῦ καὶ λυρικῶν μελῶν.
καθὰ μὲν γὰρ τὴν ὀλυμπίαν αὐτὸς βραβεῖον ἐδέξατο. ἐν τῇ πυθῶνι δὲ καὶ τῇ ἰσθμῷ κοι-
ναὶ ἴσον χάριτες εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν ἐν τῷ αὐτῷ κλήρῳ ὄντα, ἄνθη ἤγα-
γον. ἀντὶ τοῦ τὰ ἐξαίρετα. τὰς νίκας τῶν δυοκαίδεκα δρόμων τῶν ἁρμάτων. δωδεκάκις
γὰρ περιήρχετο τὸν δρόμον τὰ τέλεια ἅρματα. τὸ δὲ τυχεῖν πειρώμενον ἀγωνίας. ἀντὶ τοῦ
νίκης ἐν ἀγῶνι πειρώμενον. τουτέστι, ζητοῦντα τυχεῖν αὐτῆς, παραλύει. ἀντὶ τοῦ
ἀπολύει, ἐλευθεροῖ τῶν ἀλγηδόνων. εὔφρον τὸ ἡδύ. δύσφρον τὸ ἐναντίον. ἤγουν, τὸ ἀλγει-
νόν. ὁ δὲ πλοῦτος ὁ πεποικιλμένος ἀρεταῖς, τουτέστιν ὁ τῶν ἀρετῶν πλοῦτος, διδάσκει
τὸ ἔγκαιρον τῶν, ἐ τῶν, ἀορίστως ἀντὶ τοῦ πάντων. ἤτοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ λυπηρῶν, διάνοιαν
διδοὺς βαθεῖαν ἤγουν οἰκείαν τὴν, ἀγροτέραν, τουτέστιν. ἀγρευτικὴν τῶν καλῶν. ἀστὴρ ἐν
δηλονότι διάδηλος. φέγγος αὐτῷ ἀληθινόν. Τοῦτο λέγει ὅτι αἱ τῷ ξενοκράτει κατορ-
θωθεῖσαι νῖκαι, διὰ τὸ πρότερον εἴς τε τὰ πύθια καὶ τὰ ἴσθμια καὶ τοῦ θήρωνος εἰσίν. ἢ ὅτι
τοῖς ἵπποις κοινοῖς ἐκέκτηντο. μεθ' ὧν μόνος ξενοκράτης ἀπελθὼν, ἐνίκησεν. ἢ ὅτι
τοῦ ξενοκράτους στεφάνου καὶ θήρων μετέχει. εἰ γὰρ τὰ τῶν φίλων κοινά, πόσῳ γε δὴ μᾶλ-
λον τὰ τῶν ἀδελφῶν. Τὸ δὲ τυχεῖν. τὸ δὲ πειρώμενον ἀγωνίας, ἤτοι ἀγωνιζόμενον κα-
τορθῶσαι τὸν ἀγῶνα καὶ νικῆσαι, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ τυχεῖν, παραλύει καὶ ἐκβάλλει τὸν νι-
κήσαντα τῶν δυσφρόνων. ἤτοι τῶν πρὶν προσόντων αὐτῷ ἀλγηδόνων, ἢ δυστυχιῶν. ἡ γὰρ τῆς νί-
κης λαμπρότης, λήθην τῶν ἔμπροσθεν τίθησι. εἰκότως δὲ δύσφρονα τὰ ἀλγεινὰ λέ-
γει. ἢ τὴν δυστυχίαν. ὅτι γὰρ δυστυχία καὶ ἡ λύπη, καὶ τὸν συνετώτατον τοῦ λελογισμέ-
νου καταγει. τοῦτο δὲ λέγει εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰς ὃν ἔμπροσθεν εἶπε. τῶν δὲ πεπραγ-
μένων ἐν δίκα, καὶ τὰ ἑξῆς. Ὁ πλούτῳ κεκοσμημένος καὶ ἀρεταῖς κατὰ κόσμον οὔτε
ὑπὸ τῆς ἐπελθούσης αὐτῷ εὐτυχίας ἐπαίρεται, οὔτε ὑπὸ δυστυχίας χαυνοῦται. διὸ
δεῖ τῷ πλούτου τυχόντι καὶ ἀρετῆς, εἰ μέλλει καλῶς τὸν ἅπαντα αἰῶνα διάξειν, φησὶ δὲ καὶ καλ-
λίμαχος. Οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν, Οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο.

κεκυρῶσθαι, καὶ τῇ ἰνοῖ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς καθ᾽ ἅπαντα τὸν χρόνον, διατριβὴν ἄ-
φθαρτον ἐν τῇ θαλάσσῃ, σὺν ταῖς θυγατράσι τοῦ νηρέως ταῖς θαλασσίαις. Ἱστορία.
Ἡ τῆς σεμέλης ἱστορία, δήλη. ὅτι ἐγκυμονοῦσα διόνυσον, ἥρας ὑποβολαῖς ᾐτοῦσα
τὸν δία μετὰ κεραυνοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτήν, κατεκαύθη, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνῆλθε,
διὸς ἐρράψαμένου τῷ μηρῷ τὸν διόνυσον, ἄχρις ἂν ὁ προσήκων ἔλθῃ καιρός. λέγε-
ται δὲ φιλεῖσθαι αὐτὴν ὑπὸ τῆς ἀθηνᾶς. ἢ ὅτι εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν, ἢ ὅτι θηβαία ἐστίν.
ἐν θήβαις ἱερὸν ἀθηνᾶς, ὄγκας καλουμένης φοινίκων διαλέκτῳ. Δημητρίου τοῦ τρι-
κλινίου. Περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ κῶλον τὸ, Φιλέοντι δὲ μοῖσαι. τῶν γὰρ ἄλλων
στροφῶν, καὶ ἀντιστροφῶν, ἀνὰ ιδ᾽ ἐχουσῶν κῶλα, αὕτη μόνη, πεντεκαίδεκα εἶ-
χεν, ὅπερ ἦν ἄτοπον. οὐ γὰρ ἐν ἑτέραις τοιοῦτό τι εὕρηται. διὸ ἐξεβλήθη παρ᾽ ἐμοῦ. ὡς
καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ἄλλων ποιητῶν, πολλὰ περιττὰ ὄντα. οἶμαι δὲ ὡς οὐδεὶς ἡ-
μᾶς μέμψαιτο, τοιαῦτα πεποιηκότας, ἀλλ᾽ ἐννοήσας ὡς οὕτω ταῦτα βέλτιόν
ἐστιν ἔχειν, θαυμάσειεν ἂν μάλιστα τῆς σπουδῆς. Ἤτοι βροτῶν κέκριται. πε-
φανέρωται. ἤγουν, οὐδεὶς οἶδεν, ἢ χρηστὸν, ἢ τοὐναντίον, τὸ τῆς ζωῆς αὐτοῦ πέρας
ἐπέλθῃ. ἀλλ᾽ οἱ μὲν πρὶν εὐτυχοῦντες, ἐγγὺς θανάτου δεδυστυχήκασιν. οἱ δὲ τοὐναν-
τίον. Ἄλλως. ὄντως. τὸ τέλος τοῦ θανάτου τῶν ἀνθρώπων ἤγουν, ὃ ὁ θάνατος
ἐπάγει, οὐδαμῶς ἐστι διακεκριμένον, τουτέστι γνώριμον, ὁποῖον ἔσται δηλονότι. ἤ-
γουν, ὁ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις, ἄδηλός ἐστι, καὶ ἄγνωστος. οὐδὲ ὁπότε ἀνύσομεν ἡμέ-
ραν ἡσυχίας, ἤγουν, ἀναπαύσεως μετέχουσαν. παῖδα ἡλίου λέγω σὺν ἀγαθῷ,
μὴ ὑπὸ κακοῦ τινὸς καθαιρουμένῳ, κέκριται δηλονότι. ἡμέραν δὲ ἡσυχίας τὸν θά-
νατον λέγει. ἐπεὶ ἐν αὐτῷ θανόντες, ἡσυχάζομεν. παῖδα δὲ ἡλίου τὴν ἡμέραν κα-
λεῖ, ἐπεὶ ὁ ἥλιος ἀνατέλλων, τὴν ἡμέραν γεννᾷ. Ῥοαὶ δέ. ὁρμήματα δὲ τύχης, ἄλ-
λοτε ἄλλα εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἔβησαν. αὐτίκα, ἔρχονται καὶ μετὰ τέρψεων, καὶ λυπῶν.
Οὕτω δὲ μοῖρα. οὕτω δὲ ἡ μοῖρα ἤτοι ἡ τύχη, ἥτις ἔχει καὶ συνέχει τὸν εὔφρονα, καὶ
εὐφραντικὸν πότμον τὸν πατρῷον, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν. τῶνδε, ἤτοι τῶν προγόνων τοῦ
[illegible], σὺν ὄλβῳ καὶ εὐδαιμονίᾳ θεόρτῳ, καὶ θεοπέμπτῳ. ἐκ γὰρ θεῶν τὰ ἀγαθὰ τοῖς
ἀνθρώποις παραγίνεται, ἄγει καὶ ἐπί τι πῆμα παλιντράπελον ἐν ἄλλῳ χρόνῳ.
λέγω δὴ τὸ τοῦ οἰδίποδος. λέγει δὲ ὅτι ἡ μοῖρα ἡ φύσιν ἔχουσα μεταβάλλειν ἅπαν-
τα, τὴν ἄνωθεν ἐκ θεῶν ἐπελθοῦσαν τοῖς σοῖς προγόνοις εὐδαιμονίαν, εἰς δυστυχί-
αν μετέβαλεν. ἔχει δὲ λόγον τὸ πατρῷον, καὶ πρὸς τὸ πῆμα συνάψαι. ἤγουν, πρὸς
πατρικὸν ἄγει πῆμα. διὰ τὸ τοῦ οἰδίποδος πάθος, ὃ καὶ ἔπαθεν. Οὕτω δὲ ἡ μοῖρα ἥ-
τις συνέχει τὴν πατρῴαν τύχην τούτων, ἰδεῖν σὺν ὄλβῳ, ἤγουν, εὐδαιμονίᾳ ὑπὸ
θεοῦ ὡρμημένῃ, ἄλλῳ χρόνῳ, αὐτίκα, κατά τινα χρόνον, καὶ ἐπί τινα βλάβην ἄγει
παλιντράπελον, ἤγουν, εἰς τὸ ἐναντίον τετραμμένην. ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου, ἀφ᾽
οὗ ἔκτεινε τὸν λάϊον, ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἐκ μοίρας δαίμονος τεταγμένος, ἀποκτείνειν
αὐτὸν συναντήσας. τὸν παλαιὸν δὲ χρησμὸν, τὸν χρησθέντα ἐν τῇ πυθῶνι, τελεσθῆ-
ναι ἐποίησεν. Ἰδοῖσα δέ. ἰδοῦσα γὰρ ὀξέως ἡ ἔφορος τῶν ἀδικουμένων θεὸς, φο-
νευθῆναι ἐποίησε τὸ γένος. ἤγουν, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοῦ οἰδίποδος δηλονότι. τοὺς ἀρηΐους,
τουτέστι, τοὺς πολεμικοὺς καὶ γενναίους. ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἄρεος καταγομένους, δι᾽ ἀλληλοφο-

τοῦ τὴν γῆν. χάριν τοῦ ἐπιπλάττου γένους αὐτῶν. τὸ δὲ τέλος τῶν πεπραγμένων ἐν
δίκαιτι καὶ παρὰ δίκαν, ἤγουν δικαίως καὶ ἀδίκως. τουτέστιν ἐν παντὶ τρόπῳ,
ἀποίητον. ἤγουν μὴ γεγενημένον, οὐδὲ ὁ χρόνος ὁ πάντων πατὴρ, δύναιτο ἂν ποιῆ-
σαι. λήθη δὲ τοῦ πεπραγμένου γένοιτο ἂν, σὺν τύχῃ εὐτυχεῖ. ὑπὸ γὰρ τέρψεως ἀγα-
θῶν βλάβη δαμασθεῖσα, θνήσκει. ἀντὶ τοῦ ἀποκρύπτεται, ἐκπίπτει τῆς μνήμης.
παλίγκοτος γενομένη δηλονότι. ἤγουν, εἰς τοὐπίσω τὴν ἐπιστροφὴν τῆς λύπης τοῦ
κακοῦ τρέπουσα. Ὅταν θεοῦ μοῖρα. ἤγουν, εὐτυχία. τουτέστιν, ὅταν θεὸς πέμ-
πῃ μεγάλην εὐδαιμονίαν ἀνεκάς. ἤγουν, εἰς παράτασιν χρόνου. μακράν. Ἐπειδὴ
τὸ γένος πληθός ἐστι, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ, σφίσιν. ἔστιν οὖν τὸ μὲν κόμισον, πρὸς τὸ, λαο-
πόδ γένει. τὸ δὲ πατρίαν, πρὸς τὸ σφίσιν. ἵν᾽ ᾖ τὴν πατρικὴν αὐτοῖς γῆν. τῷ λαοπόδ
δὲ γένει νόει, ἤτοι ἀπὸ γένους τοῦ θήρωνος, ἢ τῷ θήρωνι, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν, ὃ καὶ κρεῖτ-
τον. δέον δὲ εἰπεῖν εὔφρονα πρὸς τὸ ἄρουραν, εὔφρον εἶπε, πρὸς τὸ κόμισον. λέγει
δὲ ὅτι, εἰ καὶ οἱ πατέρες τοῦ θήρωνος, πολέμοις καὶ στάσεσιν ἐχρήσαντο, ἀλλ᾽ εἰρηναί-
αν τὴν ζωὴν θήρωνι, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ποίησον. Ἱστορία. Ὁ θήρων οὗτος, ἀκραγαν-
τίνων βασιλεύων, γέλωνι τῷ ἱέρωνος ἀδελφῷ ἐπιτηδεύσας, γάμῳ συνάπτει τὴν αὐ-
τοῦ θυγατέρα δημαρέτην. τοῦ δὲ γέλωνος τελευτήσαντος, πολύζηλος ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ, τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν γαμετὴν αὐτοῦ διαδέχεται. λαμπροῦ δὲ ὄν-
τι αὐτῷ κατὰ τὴν σικελίαν, ἱέρων ὁ ἀδελφὸς φθονήσας, καὶ προφασισάμενος τὸν
πρὸς συβαρίτας πόλεμον, ἐξάγει τοῦτον τῆς νήσου. κατορθωκότος οὖν καὶ τοῦτον
τὸν πόλεμον πολυζήλου, ὁ ἱέρων οὐκ ἔχων ὅ, τι καὶ γένοιτο, πρὸς αὐτὸν ἐπειρᾶτο νεω-
τερίζειν. θήρων οὖν ὑπεραγανακτήσας θυγατρὸς ἅμα καὶ γαμβροῦ, συνάξαι πρὸς
ἱέρωνα ἐβούλετο πόλεμον. ὃν σιμωνίδης ὁ λυρικὸς καταπαύει διαλλάξας, ὃς καὶ
κηδείαν πρὸς ἀλλήλους ποιήσασθαι, ἱέρωνος λαβόντος τὴν τοῦ θήρωνος ἀδελφήν.
φασὶ δέ τινες τὸ, πεπραγμένων, ἀντὶ τοῦ συμβάντων τοῖς προγόνοις καμάτων.
αὐτοὶ γὰρ εἶπε καμόντες οἱ, πολλὰ θυμῷ. Τὸ θεοῦ, ἢ πρὸς τὸ ὄλβεν οὕτω, τὸν ὄλβον
τοῦ θεοῦ. ἤτοι τὴν παρὰ θεῶν ἀνθρώποις εὐδαιμονίαν, ἢ πρὸς τὸ μοῖρα. αἱ γὰρ θεαὶ τοῖς
ἀνθρώποις τὴν μοῖραν ἐκπέμπουσιν. Ὁμηρικὸς ζῆλος τὸ, εὐθρόνοις. ἐκεῖνος γὰρ
τοῖς ἐπιθέτοις κοσμεῖ τὰς γυναῖκας. ἤγουν, λευκώλενος ἥρα, καὶ γλαυκῶπις ἀθή-
να, καὶ ἀργυρόπεζα θέτις. Ἕπεται δὲ λόγος. ἀκολουθεῖ δὲ οὗτος ὁ λόγος, ἤτοι
ἁρμόζει, ταῖς θυγατράσι τοῦ κάδμου ταῖς νῦν ἐν δόξῃ τάξει ἱδρυμέναις, αἵ τινες
ἔπαθον συμφορὰς μεγάλας. τὸ πένθος δὲ τὸ μέγα, ἠφανίσθη τῆς μνήμης ὑπὸ τῶν
ἀγαθῶν τῶν ἐπικρατεστέρων. ζῇ μὲν ἡ σεμέλη ἡ ἐπὶ πολὺ τεταμένας ἔχουσα τὰς
τρίχας, ἐν ταῖς θεαῖς ταῖς τὸν ὄλυμπον οἰκούσι. τουτέστιν, ἐν τῇ μετὰ τῶν θεῶν διατρι-
βῇ, ἀποθανοῦσα τῷ βρόμῳ τοῦ κεραυνοῦ, ἀντὶ τοῦ κεραυνοῦ. φιλεῖ δὲ αὐτὴν ἡ ἀ-
θηνᾶ ἀεὶ, διὰ τὸν πατέρα αὐτῆς τὸν κάδμον, ἱδρύσασθαι αὐτῇ ἄγαλμα ἐν ὄγκαις
κώμῃ τῆς βοιωτίας. ὅθεν, ὀγκαία ἀθηνᾶ λέγεται, ὡς κυλλήνιος ἑρμῆς. καὶ ὁ ζεὺς ὁ
πατὴρ πάντων, φιλεῖ αὐτὴν κατὰ πολύ. φιλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ ὁ παῖς αὐτῆς ὁ κισ-
σοφόρος. ἤγουν, ὁ διόνυσος, ὅ ἐστιν, ὁ κισσῷ ἀφιερωμένος. λέγουσι δέ τινα χοῦ, ἤγουν

μέλλομεν ὑμνήσειν. τίνα ἥρωα. τίνα δὲ ἄνθρωπον. ἡ πῖσα μὲν δή ἐστι τοῦ διὸς ἱερά. ὥστε ὑμνητέον ἐστὶ θεὸν τὸν δία. τὴν ὀλυμπιάδα δὲ, ἤγουν τὸν ἀγῶνα τὸν ἐν πίσῃ, ὁ ἡρακλῆς ἔστησε. τουτέστι συγκροτεῖσθαι ἐποίησεν. ἀκρόθινα πολέμου, ἀντὶ τοῦ ἐξαίρετον ἀνάθημα, ὃ παρέσχεν ὁ πόλεμος. ὃς ἐπολεμήθη δηλονότι αὐτῷ, πρὸς αὐγείαν, ἐπεὶ οὐκ ἐδίδου αὐτῷ τὸν συμπεφωνημένον τῆς ἐξαιρέσεως τῆς κόπρου τῶν θρεμμάτων αὐτοῦ μισθόν. πρέπον δὴ οὖν δηλονότι καὶ ἥρωα ὑμνεῖν τὸν ἡρακλέα. Ολυμπιάδα δ' ἔστασεν ἡρακλέης. Ιστορία ὅπως ἡρακλῆς τὰ ὀλύμπια ἔστησεν. Ηρακλῆς στερηθεὶς τῶν μισθῶν οὓς ὑπέσχετο αὐτῷ δοῦναι αὐγείας ὁ τῆς ἤλιδος βασιλεὺς διὰ τὴν τῆς κόπρου ἐκφόρησιν, ἐστράτευσε κατ' αὐτοῦ μετὰ τὸ, τετελεκέναι, τοὺς δώδεκα ἄθλους. καὶ πόλεμον συνάψας καὶ τοῦτον ἀνῃρηκὼς, τήν τε πόλιν ἦλιν λαμβάνει, ἐκ τῶν σκύλων πανήγυριν ἔστησεν, εἰς τιμὴν τοῦ διός: Θήρωνα δέ. τὸν θήρωνα δὲ ἐνδέχεται μάλιστα ὑμνεῖν. τοῦτο γὰρ τὸ γεγωνητέον ὄπι. ἕνεκα τετραορίας, ἀντὶ τοῦ, ἀγῶνος δι' ἅρματος νικηφόρου. δίκαιον ξένον. τουτέστι δίκαιον ὄντα κατὰ τὴν φιλίαν τῶν ξένων. Ἔρεισμα, ἤγουν στήριγμα ἀσφάλειαν τῆς ἀκράγαντος. καὶ εὐκλεῶν πατέρων ἐξαίρετον υἱόν. ἀπὸ τοῦ κάδμου γὰρ κατήγετο. Ορθόπολιν, τουτέστι σώζοντα καὶ ἀνορθοῦντα πόλεις [illegible]. Ιστορία. Φασὶν αἵμονα τὸν τοῦ κάδμου ἔκγονον ἀποκτείναντά τινα ἐμφύλιον, ἐκ θηβῶν ἀθήναζε παραγενέσθαι. τοὺς δὲ ἀπὸ τούτου πάλιν ἐξ ἀθηνῶν μεταναστάντας ῥόδον σὺν ἀργείοις οἰκῆσαι. καὶ μετὰ ταῦτα στάσεως αὐτοῖς ἐνταῦθα γενομένης, εἰς σικελίαν ἐλθόντας ἀκράγαντα κτίσαι πολλὰ καμόντας περὶ τὴν κτίσιν, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ κωλύεσθαι. ἄρχοντες δὲ τῶν ἀποικίαν στειλαμένων, ἀντίφημος καὶ ἔντιμος ἦσαν. ὧν μετὰ εἰκοστὴν ἑβδόμην γενεὰν, θήρων οὗτος γέγονεν. Ιερὸν δὲ ἄκημα ποταμοῦ, λέγει τὴν σικελίαν. ἐπειδὴ ἐντὸς αὐτῆς ποταμὸς ἀκράγας ὁμώνυμος τῇ πόλει, ἢ γέλλας ὁμώνυμος τῇ ἐκεῖ πόλει γέλλᾳ ῥέει. ἱερὸν δὲ, ἢ τὸ μέγα, ἢ τὸ ἔχον ἱερά. ἢ ὅτι ἡ ἐν σικελίᾳ ἀκράγας, περσεφόνῃ ἐδόθη παρὰ διὸς εἰς τὰ ἀνακαλυπτήρια. Καμόντες οἳ πολλά. οἵτινες οἱ πατέρες αὐτοῦ δηλονότι πολλὰ κατὰ τὴν ψυχὴν καμόντες, ἤγουν πολλὰ λυπηθέντες, πολλὰ ἀγωνιάσαντες πρότερον ἐν ταῖς ἀπὸ ῥόδου εἰς γέλλαν, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς ἀκράγαντα μετοικήσεσιν, ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ. ἤγουν τὴν ἀκράγαντα. τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ ἱδρύσαντο, τῷ ἀκράγαντι. ἱερὸν δὲ διὰ τὸ εἶναι αὐτόθι ναὸν τῆς ἀθηνᾶς. ἢ ὅτι εἰς ἀνακαλυπτήρια, ὑπὸ τοῦ διὸς ἐδόθη τῇ περσεφόνῃ. τῆς ἐν τῇ σικελίᾳ τε ἦσαν ὀφθαλμὸς, ἀντὶ τοῦ οἱ περιφανέστατοι, καὶ ἡγεμονικώτατοι. βίος τε ἐπηκολούθει εὐτυχής. πλοῦτόν τε καὶ ἐπαγωγὸν δύναμιν ἐπάγων, ἀρεταῖς γνησίαις. ἤγουν οἰκείαις τῷ γένει αὐτῶν. Αλλ' ὦ κρόνιε παῖ. ἀλλ' ὦ ζεῦ ἐν τῷ κρονίῳ λόφῳ τιμώμενε. παῖ τῆς ῥέας. ὁ διοικῶν τὸ ἔδαφος τοῦ οὐρανοῦ περιφραστικῶς, ἤγουν τὸν οὐρανόν. καὶ τὴν κορυφὴν τῶν ἄθλων. τουτέστι, καὶ τὰ ἐξαίρετα ἆθλα τὰ ἐν ὀλυμπίᾳ διδόμενα. καὶ τὸ ῥεῦμα τοῦ ἀλφειοῦ. ἤγουν τὸν ἀλφειόν. τερφθεὶς τοῖς παροῦσιν ὕμνοις, εὔφρων ἀντὶ τοῦ ἀσμένως ὧδε πλείονος ἐπιμελείας ἀξίωσον, τὴν πατρικὴν αὐτῶν ἄρουραν. ἀντὶ

ἐλθὼν παρὰ τὸν εὐδείελον καὶ τὸν φανερὸν κρόνιον λόφον. ἤτοι παρὰ τὴν ὀλυμπίαν, κλεΐξειν καὶ ὑμνήσειν σε σὺν ἅρματι θοῷ. εὑρὼν ὁδὸν καὶ μεταχείρησιν λόγων γλυκυτέραν τῆς νῦν, ἐπίκουρον καὶ βοηθόν, οὐ γὰρ ἐάσει τὴν σὴν νίκην ὑπὸ λήθης ἀφανισθῆναι. κρεῖττον δέ ἐστιν ὑπὲρ τοῦ ἱέρωνος μόνου ταῦτα λέγεσθαι. Θεὸς ἐπίτροπος. ὁ θεὸς ὦ ἱέρων, ἐπίτροπος ὤν, ἤγουν τὴν φροντίδα ἀναδεδεγμένος τῶν σῶν μεριμνῶν, τουτέστι τῶν περὶ σὲ ὡς ἐγὼ δηλονότι φροντίζω περὶ σοῦ, βουλεύεται ἔχων ταύτην τὴν φροντίδα. εἰ δὲ μὴ ταχέως λίποι, ἔτι ἂν ἐλπίζω δοξάσειν σε σὺν ἅρματι ταχεῖ. δι᾽ οὗ σὺ δηλονότι νικήσεις. ἀπελθὼν διὰ τῶν ἐγκωμίων παρὰ τὸν κρόνιον λόφον τὸν εὐδείελον. ἤγουν, τὸν μετέωρον καὶ καλῶς ἔχοντα τοῦ ἡλίου κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν, καὶ τὰ περὶ τὴν δείλην ὥραν. εὑρὼν βοηθόν, ὁδὸν λόγων γλυκυτέραν. Ἐμοὶ μὲν ὦν. ἐμοὶ μὲν οὖν ἡ μοῦσα, βέλος ἀντὶ τοῦ λόγον τρέφει. τουτέστι, διέπει. φυλάττει καρτερώτατον κατὰ τὴν ἰσχύν. ἐπ᾽ ἄλλοις δὲ πράγμασιν ἄλλοι εἰσὶ μεγάλοι. τὸ δὲ μέγιστον τῶν ἄλλων μέγεθος, ὥσπερ τοῖς βασιλεῦσιν ἐστὶν ηὐξημένον, τὴν ἐξοχὴν αὐτοῦ αὔξησιν. Μηκέτι πάπταινε πόρσιον. ἤγουν περαιτέρω, τὴν βασιλείαν δηλονότι ἔχων. εἴθε εἴη σέ τε ταύτην τὴν ἐνισταμένην ζωὴν διέρχεσθαι ὑψοῦ. τουτέστιν ἐπὶ μετεώρου σχήματος. καὶ κράτος ἁπάντων ἔχοντος, καὶ ἐμὲ τοσάδε ἀντὶ τοῦ τοιάδε ὁμιλεῖν τοῖς νικηφόροις, πρόφαντον ὄντα κατὰ σοφίαν πανταχοῦ, κατὰ τοὺς ἕλληνας. Τὸ ἔσχατον. τὸ ἐξοχώτατον. ἤγουν, τὸ τῆς δυνάμεως καὶ εὐδαιμονίας ἀκρότατον, οἱ βασιλεῖς ἔχουσιν. σοφίᾳ πρόφαντον, οὐχ ὁμολογουμένως τοῦτο λέγει καυχώμενος. ἀλλ᾽ εὔχεται τοῦτο δοκεῖν. καὶ ἔχει τὴν δύναμιν πρὸς τὸ τοσάδε. δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν. ἐμὲ δὲ εἴη τοσοῦτον ὁμιλεῖν τοῖς νικηφόροις. τουτέστι τοιούτους τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ὕμνους ποιεῖν. ὡς εἶναι πρόφαντον καὶ ὑπέρτατον πανταχοῦ εἰς τοὺς ἕλληνας ἐν τῇ σοφίᾳ. πρὸς μετοχὴν τὸν λόγον ἔτρεψε. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν εἶναι, ὄντα εἶπεν.

Σχόλια εἰς τὸ β΄, τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι. οἱ τῆς φόρμιγγος ἀνάσσοντες. πρῶτον γὰρ τὰ ἄσματα συντίθενται. εἶθ᾽, οὕτω πρὸς αὐτὰ καὶ ἡ λύρα ἁρμόζεται. ἢ ὦ ὕμνοι, οἱ ὑπὸ τῆς φόρμιγγος ἀνασσόμενοι. πρῶτον γὰρ ἔκρουον. εἶτα τὰ ἄσματα ἐπῇδον. ὡς φησιν ὅμηρος ἤτοι ὁ, φορμίζων, ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. Ἄλλος. Ἀναξιφόρμιγγες. ἤγουν ἄνακτες τῆς φόρμιγγος. ὑπουργὸς γὰρ ἡ φόρμιγξ τῶν ὕμνων. καὶ πρὸς αὐτοὺς αὐτὴ ἁρμόζεται. καὶ τοὔνομα δὲ ἐνέργειαν δηλοῖ ἀεί, καὶ οὐδέποτε πάθος. ὡς τὸ ἀλεξίκακος καὶ παυσίκακος, καὶ πλήξιππος. καὶ ἀλεξιάρη παρὰ ἡσιόδῳ. Τίνα θεόν. θεὸν βουλόμενος καὶ ἥρωα καὶ ἄνδρα ὑμνῆσαι, ἵν᾽ εὐπορίαν σχῇ πρὸς τὸ φανερὰν τὴν ἑαυτοῦ καταστῆσαι γνώμην, ἐν ἐρωτήσει σχηματίζει τὸν λόγον. ποιεῖται δὲ τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μοῦσαν τὴν συνθεῖσαν τοὺς ὕμνους. τοὺς ὕμνους γὰρ τίθησιν ἀντὶ τῆς δυνάμεως τῆς συνθείσης αὐτούς. εἶτα οὐ γυμνὰ ἐπάγει τὰ ὀνόματα τῶν ὑμνηθησομένων, ἀλλὰ μετὰ τῶν αἰτιῶν δι᾽ ἃς αὐτοὺς ὑμνεῖν βούλεται, ἵνα καὶ τὸ πρέπον ἀποδιδῷ τοῖς ἐγκωμιαζομένοις. φησὶ γάρ. ὦ ὕμνοι ἄνακτες τῆς φόρμιγγος. τίνα θεόν

νος· τουτέστιν ἡσυχάζει μετὰ γλυκύτητος. οὐ ζῇ τὰ βραβεῖα ἐπὶ πρὸ ἀγῶνος. ἅτε δὴ τῶν μεγίστων τετυχηκώς. ἀεὶ δὲ τὸ ἀγαθὸν τὸ κατὰ τὴν παρεστῶσαν ἡμέραν, ἤγουν τὸ ἑστὼς, κράτιστον ἔρχεται, αὐτὸ τὸ δοκεῖ παντὶ ἀνθρώπῳ. Εὐδίαν, ἡσυχίαν. τουτέστι, βέλτιστος παρὰ πάντων νομίζεται. εὐδίαν δὲ εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν θαλάσσῃ χειμαζομένων, καὶ πεπαυμένων τοῦ κλύδωνος. Τὸ δ' αἰεί. τοῦτο λέγει, ὅτι εἴ τις τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον καθ' ἑκάστην ἡμέραν παρὰ πάντων τιμᾶται, οὐκ ἔστι τούτου μεῖζον οὐδέν. Ἐμὲ δὲ χρή. ἐμὲ δὲ πρέπει αἰολίδι μολπᾷ καὶ ὕμνῳ, στεφανῶσαι ἐκεῖνον τὸν ἐξ ὀλυμπίας ἐν νόμῳ ἱππείῳ νενικηκότα κατὰ νόμους. νενομισμένον γάρ ἐστι μὴ μόνον τοῖς οἰκείοις ποσὶν ἀγωνίζεσθαι πεζῇ, ἀλλὰ καὶ ἱππικῶς. λέγω δὴ, ἐν κέλητι, καὶ δίφρῳ, καὶ τεθρίππῳ. λέγει δὲ διὰ τὸν ἱέρωνα. τὸ δὲ αἰολίδι μολπᾷ, ἢ ἀντὶ τοῦ ποικίλῃ, ποικίλοι γὰρ οἱ ἐκ λύρας ὕμνοι, ἢ θηβαίᾳ. οἱ γὰρ αἰολεῖς ᾤκησαν ποτὲ θήβας. ἢ διότι καὶ ὁ πίνδαρος ἐξ αἰολέων κατήγετο, ὥς φασί τινες.

Ἐμὲ δὲ χρή. ἐμὲ δὲ πρέπει, ἐγκωμιάσαι ἐκεῖνον ὃν ὑπεθέμην δηλονότι, τουτέστι τὸν ἱέρωνα. κατὰ τὸν νόμον τὸν ἁρμόζοντα τοῖς ἱππικοῖς. διὰ μολπῆς, ἤγουν ᾠδῆς αἰολίδος. ἤγουν θηβαικῆς. ἢ πινδαρικῆς. πέποιθα δὲ μηδένα ἄλλον φίλον ἀπὸ τῶν νῦν κατὰ τὰ ἀμφότερα, καὶ καλὸν ἔμπειρον, καὶ κατὰ τὴν ἰσχὺν ἅμα κρατίστερον, κοσμήσειν στροφαῖς ὕμνων κλυταῖς. τουτέστι, μετεώρῳ φωνῇ ᾀδομέναις καὶ ἐξακουομέναις. Πέποιθα δέ. τοῦτο καὶ ὡς τοῦ πινδάρου ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγοντος νοοῦσι, καὶ ὡς τοῦ ἱέρωνος. καὶ ὡς μὲν τοῦ ἱέρωνος οὕτω. πέποιθα δὲ καὶ θαρρῶ μή τινα ἄλλον ξένον καὶ φίλον ἐμὸν δαιδαλωσέμεν καὶ κοσμῆσαι ἐμὲ, ἐν κλυταῖς καὶ ἐνδόξοις πτυχαῖς, καὶ περιβολαῖς ἐπαίνων. ἴδριν τε καὶ ἅμα ἐπιστήμονα καλῶν καὶ ἀγαθῶν, καὶ δὴ καὶ κυριώτερον καὶ κρείττονα τῶν νῦν ἀνθρώπων, κατὰ δύναμιν σώματός τε καὶ πλούτου, ἀμφότερα. τουτέστιν ἐλπίζω ὡς οὐδένα ἄλλον ὕμνησα, ἐμπειρίαν τε ἀγαθῶν ἔχοντα, καὶ κρείττονα τῶν νῦν ἀνθρώπων κατὰ δύναμιν. ὡς δὲ τοῦ πινδάρου, οὕτω. πέποιθα δὲ μή τινα ξένον δαιδαλωσέμεν καὶ κοσμεῖν, ἐν κλυταῖς πτυχαῖς ἐπαίνων. ἴδριν τε καὶ ἅμα ἐπιστήμονα καλῶν, ἢ κυριώτερον καὶ κρείττονα τῶν νῦν ἀνθρώπων, κατὰ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν ἀμφότερα. τουτέστιν ἐλπίζω ὡς οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐπίσταται οὕτως ἐγκωμιάζειν τοὺς φίλους ὥσπερ ἐγώ. καλλίστους ἐγκωμίων τύπους εἰδώς. καὶ κατὰ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν πάντας ὑπερέχων. ἔστι δὲ τὸ καλῶν ἴδρις καὶ τὸ δύναμιν κυριώτερον ἰσοδυναμοῦντα πρὸς τὰ ἀμφότερα. διὸ καὶ μετ' ἐκεῖνα τοῦτο λέγω κατὰ τὴν σύνταξιν. ὃ καὶ προηγεῖται κατὰ τὴν φράσιν. ἀγνοοῦντες δέ τινες, ὄντα ἔξωθεν λαμβάνουσι. θεὸς, ἤτοι ὁ ἑρμῆς, ἐὼν καὶ ὑπάρχων ἐπίτροπος τῆς ἐμῆς τέχνης, μήδεται καὶ βουλεύεται τὰ ὑπὲρ ἐμοῦ. ἐν ταῖς καὶ ἰδίαις μερίμναις. ἔχων, τοῦτο τὸ βουλεύεσθαι, κῆδος καὶ φροντίδα. καὶ πάλιν ὁ ἐὼν καὶ ὁ ὑπάρχων, ἐπίτροπος σὸς θεὸς, ἐν ταῖς καὶ ἰδίαις μερίμναις, μήδεται καὶ βουλεύεται τὰ ὑπὲρ σοῦ. εἰ δὲ μὴ ταχὺ καὶ ταχέως λίποι, ἐμὲ μὲν ὁ ἑρμῆς, σὲ δὲ ὁ σὸς φροντιστὴς θεὸς, ἤγουν, εἰ μὴ ταχέως τοῦ βίου ἀπελθόμεθα, ἔλπομαι καὶ ἐλπίζω ἔτι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς,

ἔστι τὰ περὶ μέτρον. χρὴ τοίνυν ἐρῶντας γράφειν. ἵν' οἰκεῖον ᾖ τὸ κῶλον τῇ στρο-
φῇ. Ὁ μέγας δὲ κίνδυνος. ἀντὶ τοῦ τὸ πρᾶγμα ἐφ' ᾧ μέγας ἐστὶ κίνδυνος. οὐ
δέχεται ἄνδρα, οὐ γενναῖον τὴν ψυχήν. τουτέστι δειλόν. ἐκείνοις γὰρ οἷς ἐστιν ἀνάγ-
κη ἀποθανεῖν ὅπως δήποτε, διὰ τί ἄν τις ἐν ἀφανείᾳ καθήμενος, ἀκλεὲς γῆρας
μάταιος ἕψοι. τουτέστι τῷ χρόνῳ πεπαίνοι ἑαυτῷ ἀφέλκων, πάντων τῶν καλῶν
ἀμέτοχος ὤν. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ὁ ἀγὼν ὑποκείμενος ἔσται, ὥστε τὸ ἀγωνίσασθαί με
αὐτόν. σὺ δ' ἀπόβασιν πράξεος δίδου προσφιλῆ. Τί κέ τις. τὸ τίς, ἀορίστως λε-
γόμενον, πευστικοῦ δύναμιν ἔχει. διὸ πρὸς πευστικὸν ἀποδίδοται νῦν. Πρᾶ-
ξιν φίλαν. ἀντὶ τῆς ἀπόβασιν πράξεος προσφιλῆ. πρᾶξις γὰρ ἡ ἐνέργεια, καὶ τὸ ἀποτε-
λούμενον ἀπὸ τῆς ἐνεργείας. Ὣς ἔννεπεν. ἀντὶ τοῦ εἶπεν. Οὐδ' ἀκράντοις. δέον ἀ-
κράντων εἰπεῖν ἐπέων, ὁ δὲ ἐπαγιάσας, ἀκράντοις ἔπεσιν εἶπε, πρὸς τὸ, ἥψατο. οὐδὲ
λόγον ἐφύλαξατο ἀδύνατον τελεσθῆναι. Τὸν μὲν ἀγάλλων. τὸν μὲν τιμῶν ὁ θεός.
ἔδωκε δίφρον. ἅρμα χρυσοῦν, καὶ ἵππους ὑποπτέρους, ἀντὶ τοῦ ταχυτάτους. οὐ γὰρ πτερω-
τοὶ ἦσαν. Ἰστέον ὅτι, τὸ μὲν ἅρμα Πέλοψ πρῶτος ἔδειξεν, ἐκ Ποσειδῶνος λαβών·
τὸν δὲ κέλητα, Βελλεροφόντης. διὰ τὴν πρὸς τὸν Πήγασον ἀνάβασιν. Ἀκα-
μάτοις. ἤγουν, οὐ κοπιῶντας. Ἕλε δὲ, ἀντὶ τοῦ καθεῖλε τὴν ἰσχὺν τοῦ Οἰνομάου
περιφραστικῶς. ἀντὶ τοῦ, τὸν Οἰνόμαον, εἷλεν, ἤγουν ἔλαβε καὶ τὴν παρθένον τὴν Ἱπ-
ποδάμειαν σύνευνον. ἔτικε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐγέννησεν υἱοὺς ἕξ, λαῶν ἡγεμόνας. ἀνδραγαθί-
αις ἐν φροντίδι ὄντας. ἀντὶ στρόφας. ἀντὶ τοῦ οἷς ἀνδραγαθίαι ἦσαν ἐν φροντίδι. νῦν δὲ
ὕνεται ἐν περιφανέσιν αἱμακουρίαις. ἤγουν χοαῖς δι' αἱμάτων. ἃς σύνηθες ἐπι-
λέγειν τοῖς ἀποθανοῦσι. πεσών, ἀντὶ τοῦ ταφείς, παρὰ τῷ ῥεύματι τοῦ Ἀλφειοῦ. τύμβον
ἔχων περιπολεῖσθαι δυνάμενον. διὰ τὸ μὴ πλησιάζειν τινὶ παρὰ βωμῷ. ἔνθα πλεῖστοι
ξένοι ἀθροιζόμενοι ἀγωνίζονται. Τὸ ἕλεν, οὐ πρὸς τὸ παρθένον κατὰ κοινοῦ εἴρηται. ἀλλ'
ἐνταῦθα μὲν ἀντὶ τοῦ ἔλαβεν, ἱερεῖς. πρὸς δὲ τὸ βίαν, ἀντὶ τοῦ ἐκράτησε καὶ ἐνίκησε.
Νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις. κατ' ἐνιαυτὸν γὰρ παῖδες οἱ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἔφηβοι, ἐν τῷ
τοῦ Πέλοπος τάφῳ, ταῖς μάστιξι ξαινόμενοι, ὥσπερ τινὰ σπονδὴν, τὸ αὐτῶν αἷμα τούτῳ
παρεῖχον. τοῦτο δ' ἐποίουν, δεικνῦντες τὴν τοῦ ἥρωος δύναμιν, καὶ νομίζοντες μηδὲν
ἄλλο πρὸς αὐτὸν εἶναι δίκαιον. ἢ τοῦτο τελεῖσθαι. Βαιοτῶν φονὴ, τὸ αἱμακουρί-
αις. οὕτω γὰρ αἱμακουρίας, τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα λέγουσι. Τύμβον ἀμφίπο-
λον. τινὲς φασὶ, μὴ μνῆμα. ἀλλ' ἱερεῖον εἶναι Πέλοπος. καὶ πρὸ τοῦ Διὸς ἐν αὐτῷ τοὺς
ἀγωνιζομένους θύειν. τοῦ Ἡρακλέους πρῶτον κατὰ τιμὴν τοῦτο πεποιηκότος. ἀμφίπο-
λον δὲ λέγει, ἢ τὸν περιπολούμενον διὰ τὸ ἐν μέσῳ εἶναι τῇ πόλει, ἐνταῦθα γὰρ οἱ οἰκι-
σταὶ ἐθάπτοντο, ἢ τὸν περιπολούμενον ὑπὸ τῶν ἀγωνιστῶν. φασὶ γὰρ ὡς ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου
ἦν. Τὸ δὲ κλέος, τηλόθεν. τὸ δὲ κλέος τῶν Ὀλυμπιάδων δέδορκεν ἀντὶ τοῦ βλέπε-
ται. περιφανές ἐστιν ἐκ μακροῦ ἐν τοῖς δρόμοις. οἷς ἔδραμεν ὁ Πέλοψ, ἐρίζων τῷ Οἰ-
νομάῳ. ὅπου ταχυτὴς ποδῶν ἁμιλλᾶται, καὶ ἀκμαὶ ἰσχύος γενναῖαι καὶ ἀνδρικαὶ ἐρ-
γαζόμεναι. τοῦτο γὰρ τὸ θρασύπονοι. ὁ δὲ νικῶν ἐν τούτῳ δηλονότι τῷ ἀγῶνι, περὶ τὸν
ἐπίλοιπον αὐτοῦ βίον, ἔχει εὐδίαν. ἤγουν ἠρεμίαν γλυκεῖαν ἕνεκα βραβείων ἀγώ-

γεν ἐν τῷ ζωοδιάρκου ν. ὅτι δὲ πρὸς εὐάνθεμον ἀναδρομὴν σώματος τρίχες ἐπιχέουσαι αὐτὸν σκέπουσαι ἐστιν αὐτῷ, δηλονότι μέλαν γένειον, γάμον ἀνεφροντίσας κατὰ νοῦν, ἐξ ἑτοίμου προτιθέμενον, τῷ βουλομένῳ λέγω σχεδὸν μὲν. ἤγουν ἠθέλησε λαβεῖν τὴν ἀγαθὸν κλέος ἔχουσαν ἱπποδάμειαν παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦ οἰνομάου, τοῦ βασιλεύοντος ἐν τῇ πίσῃ. Ἄγχι δ' ἐλθών. πλησίον δ' ἐλθὼν τῆς λευκῆς θαλάσσης, μόνος ἐν νυκτί, ἐκάλει τὸν ποσειδῶνα τὸν βαρύκτυπον, τὸν τῇ καλῇ τριαίνῃ χρώμενον. Λάχναι νιν. ὅλον καὶ μέρος. τὸ μὲν νιν, ὅλον. τὸ δὲ γένειον μέρος. ὥσπερ ἐστὶ καὶ τό, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. Ἔρεφον δέ, ἀντὶ τοῦ ἐστεφάνουν. ὥσπερ γὰρ ὁ στέφανος κύκλῳ τῆς κεφαλῆς ἐστιν, οὕτω καὶ αἱ τοῦ πώγωνος τρίχες κυκλοειδεῖς. Ἱστορία. Οἰνόμαος ὁ πατὴρ ἱπποδαμείας, ἐρῶν αὐτῆς διὰ τὴν τοῦ κάλλους ὑπερβολήν, καὶ οὐ θέλων ἐκδοῦναι ταύτην εἰς γυναῖκά τινι, προυκαλεῖτο πάντας εἰς ἅμιλλαν δρόμου τοὺς θέλοντας αὐτὴν ἐγγυᾶσθαι. θαρρῶν τῷ αὐτοῦ ἅρματι, ταχυτάτῳ ὄντι, καὶ μηδένα ὁρώμενος ὑπερβαλέσθαι αὐτὸν δύνασθαι. οὕτω δὲ ἐποίει τὴν ἅμιλλαν. τῷ μὲν μνηστῆρι ἐδίδου τὴν ἱπποδάμειαν ἐν τῷ αὐτοῦ ἅρματι φέρειν, καὶ προηγεῖσθαι τοῦ δρόμου. αὐτὸς δὲ ὄπισθεν ἰών, καὶ τῇ χειρὶ φέρων ἔγχος, ὁπότε ἔμελλε τὸν μνηστῆρα παρελθεῖν, ἔβαλλέ τε τῷ ἔγχει καὶ ἀνῄρει. τρεῖς οὖν πρὸς τοῖς δέκα ὀλωλεκώς, ἡττήθη ὑπὸ πέλοπος. ὁ γὰρ ἡνίοχος αὐτοῦ τοῦ οἰνομάου μυρτίλος, ἐφθάρη χρήμασιν ὑπὸ τοῦ πέλοπος. ἵνα περὶ τὰς χοινικίδας τοῦ ἅρματος πανουργεύσῃ τι, καὶ τὸν οἰνόμαον ἐντεῦθεν ἀπολέσθαι παρασκευάσῃ. οὗ γενομένου, πέλοψ ἱπποδάμειαν ἔσχε. τῶν δὲ ἀνῃρημένων τὰ ὀνόματα εἰσὶ ταῦτα. μέρμνος. ἱππόθοος. πέλοψ ὁ ὀπούντιος. ἀκαρνάν. εὐρύμαχος. εὐρύλοχος. αὐτομέδων. λάσιος. χάλκων. τρικόρωνος. ἀλκάθους, ὁ πορθάονος. ἀριστόμαχος. κρόκαλος. ὧν ταῖς κεφαλαῖς ἔμελλε ναὸν ἀνεγείρειν τῷ ἄρει. Τὸ πολιᾶς ἁλός, ἢ ἀντὶ τοῦ γεραιᾶς νόει διὰ τὸ εἶναι πρεσβύτερον τὸ ὕδωρ τῶν ἄλλων στοιχείων ὥς φαμεν, ἢ ἀντὶ τοῦ λευκῆς. λευκαίνεται γὰρ τῇ τῶν κυμάτων περιφορᾷ καὶ δινήσει. Ὄρφνη, ἡ νὺξ βαρυτόνως. ὀρφνὴ δὲ νύξ, ἀντὶ τοῦ σκοτεινὴ ἐπιθετικῶς, ὀξυτόνως. Βαρύκτυπος. ὁ βαρεῖς κτύπους ἐργαζόμενος. βαρὺ ἐπὶ ὄγκου. οὗ ἐναντίον τὸ κοῦφον. λέγεται τὸ βαρὺ καὶ ἐπὶ φωνῆς, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ ὀξύ. ἐνταῦθα ἐπὶ φωνῆς λέγεται τὸ βαρύ, ἐν τῇ συνθέσει τοῦ βαρυκτύπου. κτύπος δέ ἐστιν, ὁ ἀπὸ συγκρούσεως ἦχος. Τὸ σχεδόν, ὥσπερ ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ παρὰ ποδί. τὸ γὰρ παρὰ ποσὶ στῆναι, πλησίον ἐστὶ στῆναι. Ὁ δ' αὐτῷ. ὁ δὲ εὐθέως παρὰ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ἐφάνη. τούτῳ δὲ εἶπεν ὁ πέλοψ. ἄγε ὦ πόσειδον, ἐάν κατά τι εἰς χάριν σοι ὦσιν, ἤγουν κεχαρισμένα, ἀρεστὰ ὦσι τὰ προσφιλῆ δῶρα τῆς ἀφροδίτης. τοῦτο δὲ ἴσως ὡς ἐρώμενος αὐτοῦ λέγει, κατάσχες. ἀνενέργητον ποίησον τὸ ἔγχος τοῦ οἰνομάου τὸ σιδηροῦν, ὃ τοὺς μνηστῆρας συμποδίζον ἀναιρεῖ. ἐμὲ δὲ ἐπὶ ταχυτάτου ἅρματος παράπεμψον εἰς τὴν ἦλιν. τῇ νίκῃ δὲ ἔνωσον. τουτέστι μετ' ἐμοῦ δὲ ποίησον τὴν νίκην. ἐπεὶ τρεῖς καὶ δέκα ἄνδρας ἀποκτείνας ὁ οἰνόμαος ἐρῶντας, εἰς τὸ ὕστερον παραπέμπει τὸν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γάμον. Οἱ μνηστῆρας γράφοντες, οὐκ

μῆσαι, οὐκ ἠδυνήθη ὁ τιμηθεὶς, ἤτοι ὁ Τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι. ἤγουν κα-
ταχεῖν. οἱ γὰρ πέπτοντες τὴν τροφὴν καὶ οὐκ ἐμοῦντες, κατέχουσι ταύτην ἐντός.
ὄλβον δὲ λέγει, τὴν παρὰ τῶν θεῶν διδομένην αὐτῷ τιμήν. Ἄταν ὑπέροπλον. ὑπέ-
ροπλος ἐστὶν ἰσχὺς ἡ νικῶσα τὰ ὅπλα. ἐνταῦθα δὲ ὑπέροπλον λέγει βλάβην μεταφο-
ρικῶς, τὴν ὑπερβολικὴν καὶ ἀμήχανον. Ἱστορία. Ἄλλοι ἄλλως περὶ τῆς τοῦ Ταντά-
λου κολάσεως φασίν. οἱ μὲν γὰρ ἐπικεῖσθαι αὐτῷ, τὸν σίπυλον λέγουσι. Ζεὺς γὰρ ἀπο-
στείλας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἵνα τὸν κύνα λάβῃ, ὃν Πανδάρεως ὁ Μιλήσιος φύλακα
καταστάντα τοῦ ἱεροῦ τῆς Κρήτης παρὰ Διὸς κεκλοφὼς, ἤγαγεν αὐτῷ ἵνα φυλάσσῃ.
ἐλθόντος οὖν Ἑρμοῦ πρὸς αὐτὸν, καὶ μὴ λαβόντος τὸν κύνα, ἔφασκε γὰρ μὴ ἔχειν, ὀργι-
σθεὶς ὁ Ζεὺς ἐπέθηκεν αὐτῷ τὸν σίπυλον. οἱ δὲ λέγουσι διὰ τὸ ἐξειπεῖν αὐτὸν τὰ
θεῖα μυστήρια τοῖς ἀνθρώποις, ἐν ἅδου κολάζεσθαι. μέσον ἑστῶτα λίμνης μέχρι
τοῦ πώγωνος. ἧς ὁπότε πιεῖν ἤθελε, τὸ ὕδωρ ἐξίστατο. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος λέ-
γων. Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ. ἡ δὲ προσέπλαζε γενείῳ. Στεῦτο δὲ διψάων, πιεῖν δ' οὐκ
εἶχεν ἑλέσθαι. ἑστὼς δὲ ἐν τῇ λίμνῃ καὶ λίθον ὑπὲρ κεφαλῆς εἶχεν αἰωρούμενον. Εὐρι-
πίδης δὲ λέγει. μέσον ἀέρος αὐτὸν τὸν Τάνταλον ἀοράτως κρέμασθαι. καὶ λίθον
ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς αἰωρεῖσθαι. ἀσφαλέστερος δὲ πάντων Ὅμηρος. καὶ μαρ-
τυρεῖ ἡ παροιμία. Ταντάλου δίψα. δέον δὲ εἰπεῖν ἔχει δὲ τοῦτο βίον ἀπάλαμον.
λέγω δὴ, τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς λίθον πειρᾶσθαι φυγεῖν καὶ μὴ δύνασθαι. ὁ δὲ, τοῦτον
εἶπε πρὸς τὸν βίον. τὸ δὲ ἐμπεδόμοχθον, ἢ πρὸς τὸν βίον συναπτέον, ἢ πρὸς τὸν πόνον.
Ἔχει δ' ἀπάλαμον. ἔχει δὲ βίον τοῦτον τὸν ὑπὸ τοῦ λίθου ἀπάλαμον. ἤγουν ἀμή-
χανον. πρὸς ὃν οὐκ ἔστι τι μηχανήσασθαι. ἐμπεδόμοχθον, τουτέστιν ἰσχυρὰν κάκω-
σιν ἔχοντα. πόνον τέταρτον μετὰ τριῶν ἄλλων. ἤγουν, τοῦ πεινῆν. τοῦ διψῆν, τοῦ ἑ-
στάναι. διότι κλέψας τὸ νέκταρ, καὶ τὴν ἀμβροσίαν τῶν θεῶν, ἡλικιώταις καὶ συμ-
πόταις ἔδωκε. δι' ὧν ἀθάνατον αὐτοὶ τοῦτον ἐποίησαν. εἰ δ' ἀνήρ τις ἐλπίζει θεὸν
λήσειν πράττων τι, ἀποτυγχάνει τοῦ πρέποντος λογισμοῦ. Μετὰ τριῶν. τοῦ
πεινῆν. διψῆν. ἑστάναι. φασὶ δὲ καὶ ἑτέρως τὸ μετὰ τριῶν. ἤγουν μετὰ Ἰξίονος. Σισύ-
φου. καὶ Τιτυοῦ. καὶ οὗτοι γὰρ ἐν ἅδου κολάζονται. Ἰξίων μὲν, ἐν τροχῷ περιφερόμενος
διὰ τὸ ἐρασθῆναι τῆς Ἥρας καὶ πρὸς νεφέλην παρεικασθεῖσαν, προσδραμεῖν καὶ
μιγῆναι. ὅθεν καὶ ὁ ἱπποκένταυρος γίγνεται. Σίσυφος δὲ, πέτρον μέγιστον εἰς ἀνάν-
τη τόπον βίᾳ κομίζων, καὶ ὁπότε εἰς ἄκρον ἔλθοι τοῦ τόπου, ἀπολισθαίνοντα τὸν λί-
θον, αὖθις ἀνάγων. καὶ τοῦτο πάσχων διά τινα ἀπάτην, ἣν ἠπάτησε τὸν Πλούτω-
να. ὁπότε γὰρ θνήσκειν ἔμελλε, παρήγγελε τῇ γυναικὶ μὴ θάψαι αὐτόν. τῆς δὲ οὔ-
πω πεποιηκυίας, κατελθὼν αὐτὸς κατηγόρει πρὸς Πλούτωνα, ὡς ἀμελησάσης αὐ-
τοῦ. καὶ αὐτὸν αἰτῆσαι, ἀνελθεῖν καὶ κολάσαι αὐτήν. ἐπεὶ ἀνῆλθε, μὴ βουλόμενος αὖθις
εἰς ἅδου παραγίνεσθαι, ὑφ' Ἑρμοῦ καταχθεὶς ἄκων, οὕτω κεκόλασται. Τιτυοῦ δὲ, ὡς κα-
τὰ θεῶν μανέντος, ὄφεις τὰ σπλάγχνα ὑπτίου κειμένου, κατεσθίουσιν. ἀνακαι-
νιζόμενα ἀεὶ κατὰ τὸ Προμηθέως ἧπαρ. Τοὔνεκα προῆκαν. διὰ τοῦτο ἐ-
πανέστρεψαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀθάνατοι, μετὰ τὸ ἔθνος αὖθις τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἐπὶ ὀλί-

ὅτι περὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ ὕδατος τὴν ζέουσαν ὑπὸ τοῦ πυρός, μαχαίρᾳ τεμόντες οἱ
κατὰ μέλη οἱ περὶ τὸν Τάνταλον ἐμβεβλήκασι, καὶ ἐν τῇ τραπέζῃ οἱ θεοὶ διεμερίσαντο
εἰς μικρότατα, καὶ ἔφαγον ἀπὸ τῶν κρεῶν τῶν σῶν. Ἀμφιδεύτατα. ἀπὸ τῆς πρὸ προθέ-
σεως γίνεται συγκριτικὸν μέν, πρότερον. ὑπερθετικὸν δέ, πρῶτον. λέγεται γὰρ τὸ μὲν
πρότερον ὅταν ἓν μόνον ἐπάγεται. ἢ πολλὰ ἐν μιᾷ τάξει. ἢ ἐν ἑνὶ χρόνῳ. οἷον πρότε-
ρος ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, καὶ πρότερος ὁ δεῖνα ἡμῶν. ἢ τῷ χρόνῳ, ἢ τῇ τάξει ἡμῶν. δηλονότι ἐν ἑνὶ χρό-
νῳ. ἢ μιᾷ τάξει ὄντων. τὸ δὲ α', ὅταν πολλὰ ᾖ ἐπαγόμενα, ἀλλ' οὐκ ἄλλο πρότερον ἐφεξῆς,
ἢ κρεῖττον. ἀκολουθεῖ δὲ πρὸς μὲν τὸ πρότερον, τὸ β', μόνον. ἢ ὑπερθετικῶς τὰ β', κατὰ
τὸν εἰρημένον λόγον. πρὸς δὲ τὸ α', δεύτερον γ', καὶ ἑξῆς. ἀπὸ δὲ τῆς ὑπὸ προθέσεως,
γίνεται συγκριτικὸν μέν, ὕστερον. ὑπερθετικὸν δέ, ὕστατον. ὧν τὸ μέν, ἀπαντᾷ πρὸς
τὸ πρότερον. τὸ δ' ὕστατον πρὸς τὸ πρῶτον, ὅταν ἐπὶ χρόνου ταῦτα λαμβάνηται. ἐπὶ
γὰρ τάξεως τὸ ἔσχατον ἀπαντᾷ καὶ τὸ δεύτερον. ὃ καὶ ἐπὶ χρόνου λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τά-
ξεως. ἔστι δὲ δύο ἐξ ἀνάγκης ὑπερθετικὰ χρονικά. τὸ πρῶτον καὶ τὸ ὕστατον. τὸ μέν, ἐπὶ
τῆς ἀρχῆς. τὸ δὲ ἐπὶ τέλους. καὶ δύο ὁμοίως, τάξεως. τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον. τῶν δὲ
μέσων τούτων, μόνον τὸ δεύτερον συγκριτικῶς ἐξ ἀνάγκης προφέρεται. ἐπὶ δὲ τῶν
ἀλλ' ἀνάπαλιν, οὐδεμίαν ἔχει χώραν, οὔτε τὸ συγκριτικόν, οὔτε τὸ ὑπερθετικόν. ὁ δὲ
Πίνδαρος, καὶ ὑπερθετικὸν ἀπὸ τοῦ δευτέρου σχηματίζει, τὸ δεύτατον. θέλει δὲ τοῦτο
σημαίνειν ταὐτὸν τῷ ὕστατον. ὁ δέ, ἐπὶ σμικρότητος τοῦτο τίθησι. διεδάσαντο γάρ φη-
σιν, ἀμφιδεύτατα. ἤγουν, εἰς μικρότατα. τὸ δὲ τρίτατος παρὰ ποιηταῖς, οὐχ ὑπερθε-
τικῶς οὕτω σχηματίζεται, ἀλλ' ὡς τὸ ὀγδόατος παρ' αὐτοῖς καὶ ἑβδόματος. ἃ κατὰ ἀκο-
λουθίαν λέγεται, τοῦ, τέταρτος καὶ δέκατος καὶ πεντεκαιδέκατος, καὶ τῶν ὁμοίων.
Ἐμοὶ δ' ἄπορα. ἀντὶ τοῦ ἄπορον. τουτέστιν, ὑπ' οὐδενὸς λογισμοῦ ἐνδεδομένον εἰπεῖν
τινὰ ἀπὸ τῶν θεῶν, μάργον τὴν γαστέρα. ἤγουν μαινόμενον. τουτέστιν, ἀκρατῆ τῆς
γαστρός. ἀφίσταμαι τούτου τοῦ σκοποῦ. βλάβη γὰρ ἐκληρώσατο κατὰ πολὺ τοὺς κακη-
γόρους. τουτέστι, τοὺς βλασφημοῦντας εἰς τοὺς θεούς. ἤγουν βλάβην κληρονομοῦσιν οἱ βλα-
σφημοῦντες εἰς τοὺς θεούς. Κακηγόρος. δωρικὴ ἡ ἀνάγνωσις. ἀεὶ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ
παρ' αὐτοῖς διὰ τοῦ ω μεγάλου ἐκφέρεται. τὼς λύκως γὰρ ὁ Θεόκριτος λέγει. οὐ
χρὴ τοίνυν μικρὸν γράφειν τὸ ρως ὥς τισιν ἔδοξε. μακρὰ γὰρ ἡ τοιαύτη συλλαβὴ ὀφεί-
λει εἶναι. Κακηγόρος. τοῦτο λέγει, ὅτι ὁ κακηγορῶν οὐδὲν ἀποκερδαίνει, πλὴν τοῦ κα-
κὸς εἶναι. Εἰ δέ τινα ἄνδρα. ἐὰν δὲ ἐτίμησαν τινὰ ἄνθρωπον θνητὸν οἱ ἔφοροι τοῦ οὐρα-
νοῦ τουτέστιν οἱ θεοί, ὁ Τάνταλος ἦν οὗτος. ἀλλ' οὐκ ἐδυνήθη καταπέψαι τὴν μεγάλην
ταύτην εὐδαιμονίαν. ἀντὶ τοῦ διοικῆσαι ἐπ' ὠφελείᾳ ἑαυτοῦ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ στο-
μάχῳ σιτίων. ἃ πεφθέντα μέν, ὀνίνησι τοὺς μεταλαμβάνοντας αὐτῶν. ἄπεπτα δὲ μεί-
ναντα τοῦ στομάχου μὴ δυνηθέντος κατεργάσασθαι αὐτά, βλάβην οἶδεν ἐπάγειν.
ὑπὸ τοῦ κόρου δὲ ἤγουν τοῦ ὄγκου τῆς τιμῆς, ἔλαβε βλάβην ὑπερβολικήν, ἁμαρτὼν εἰς
τοὺς θεούς. δι' ἣν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὁ Ζεύς, ὑπερεκρέμασεν αὐτῷ. τουτέστι κατ' αὐτοῦ, λί-
θον ἰσχυρόν. ἀντὶ τοῦ μέγαν. ὃν ἀεὶ προθυμούμενος ἀπώσασθαι τῆς κεφαλῆς, πόρρω
ἡδονῆς στρέφεται. μὴ δυνάμενος δηλονότι ἀπαλλαγῆναι αὐτοῦ. Τὸ οὗτος ἢ πρὸς τὸ
Τάνταλον νόει, ἢ πρὸς τὸ τιμηθέντι ὑπὸ θεῶν, οὕτως. εἰ δέ τινα τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοὶ ἐτί-

τα αὐτοῖς τιμήν· ἀντὶ τοῦ δύναμιν αὐτοῖς, καὶ τιμῆς ἀξίαν. ἢ ἐπιφέρουσα τιμὴν ἑ-
αυτῇ δηλονότι, καὶ τὸ ἄπιστον ἀπὸ τῆς ἑαυτῆς φύσεως, ἐμηχανήσατο πολλάκις
πιστὸν τοῦτο εἶναι. ἀντὶ τοῦ δοκεῖν. αἱ ἡμέραι δὲ αἱ ἔμπροσθεν, γίνονται ἔλεγχοι
σοφώτατοι τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψεύδους. Ἐστὶ δὲ πρέπον τῷ ἀνθρώπῳ φάναι, περὶ τῶν
θεῶν καλά. τουτέστι, λόγους ἀγαθὴν δόξαν ἔχοντας. ἐλάττων γὰρ οὕτω μέμψις, ἀν-
τὶ τοῦ ἡ δυσφημία. ἀλλὰ καὶ ἔπαινος μᾶλλον. Μὴ συνάψῃς τὸ θνατοῖς πρὸς τὸ τεύχει,
ὥς τινες οἴονται, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφέρουσα, οὕτως. ἐπὶ τοῖς θνατοῖς φέρουσα τιμάς.
ἤτοι παρ' αὐτῶν τιμωμένη. τὸ γὰρ ἐν ἀνθρώποις φέρειν τιμήν, τιμᾶσθαί ἐστι. Τό, πολ-
λάκις. τὸ τέ, οὐκ ἔστι κατὰ ἀντιστροφὴν πρὸς τὸ ἄπιστον, ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' ἀντὶ
τοῦ καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι, ἐπιφέρει καὶ τό, καὶ τοῦτο ὃ ποιοῦσι. καί ἐστιν ὅμοι-
ον τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ· Ποίαισι τόλμαις ταῖς δὲ καὶ φρενῶν θράσει. εὑρήσεις δέ, καὶ ἕτε-
ρα πολλὰ τοιαῦτα. Ὁπότ' ἐκάλεσε πατήρ. ἀσαφὴς δοκεῖ ὁ λόγος, οὐκ ἔχων
τίνα ἐκάλεσεν ὁ Τάνταλος. τὸ ἐπαγόμενον δέ, λύει τὴν αὐτοῦ ἀσάφειαν. ἐπάγεται
γὰρ ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων. ἀφ' οὗ, δῆλον γίνεται, ὅτι τοὺς θεοὺς ἐκάλε-
σεν. εἶχε δ' ἂν σαφέστερον, εἰ οὕτως ἂν ἐλέγετο, ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τοὺς θεούς.
ἀμοιβαῖα αὐτοῖς δεῖπνα παρέχων. ἐλλειπτικὸν δὲ δοκεῖ εἶναι πρὸς τὴν σύντα-
ξιν, τὸ ὅλον χωρίον. καὶ λυτέον ἔξωθεν τὸ ἄδεται. Εὐνομώτατον. δικαιότατον. ἐπεὶ
ἀντίδοσις ἦν ὧν ὑπὸ θεῶν ἀγαθῶν ἔπαθεν. ἢ τοῦτο λέγει διὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἑστιάτο-
ρας εἶναι. τὸ δὲ πᾶν ἔχει οὕτως. ὦ υἱὲ τοῦ Ταντάλου Πέλοψ. εἶτα προκατάστασιν ἐ-
πάγει τοῦ λόγου. αἰτία δὲ καὶ ἐναντίως τῶν προτέρων ἱστορικῶν, καὶ πρὸ τῶν φθέγξομαι καὶ
εἴπω, ἁρπάσαι σε, τὸν ἀγλαοτρίαιναν Ποσειδῶνα, ἀνὰ ταῖς χρυσέαις ἵπποις, δα-
μέντα τε τὰς φρένας, ἱμέρῳ καὶ τῇ σῇ ἐπιθυμίᾳ. ὥστε μεταβιβάσαι καὶ με-
τενεγκεῖν, πρὸς τὸ ὕπατον καὶ τὸ ἐξοχώτατον δῶμα τοῦ Διὸς τοῦ εὐρυτίμου, ὅτε ἐκά-
λεσε τε συνέγγυς ὁ σὸς πατὴρ Τάνταλος τοὺς θεοὺς δηλονότι, εἰς τὸν εὐνομώτατον
καὶ δικαιότατον ἔρανον, καὶ εἰς τὴν φίλην καὶ προσφιλῆ αὐτῷ τῷ Ταντάλῳ Σίπυλον.
ἤτοι τὸ ὄρος ἐν ᾧ κατῴκει. Υἱὲ Ταντάλου. ὦ Πέλοψ υἱὲ Ταντάλου, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ
ἐναντίως τῶν προτέρων ἐρῶ ποιητῶν. ὁπότε ἐκάλεσεν ὁ σὸς πατὴρ τοὺς θεοὺς εἰς τὴν
προσφιλῆ αὐτῷ Σίπυλον, δι' αὐτὸν καὶ τὸν εὐσεβέστατον ἔρανον, ἤγουν τὴν ἀμοιβαί-
αν δεξίωσιν. λέγω δὲ δεῖπνα διδοὺς αὐτοῖς, ἀμοιβὴν ἔχοντα τῶν δείπνων ὧν αὐτοὶ δε-
δώκασιν αὐτῷ. τότε λέγω ἁρπάσαι σε τὸν Ποσειδῶνα, τὸν τῇ λαμπρᾷ τριαίνῃ
χρώμενον, μαλαχθέντα τὸν λογισμὸν ὑπὸ ἔρωτος, ἐπὶ ἵππων χρυσῶν. ἀντὶ τοῦ ἐν ἅρ-
ματι χρυσῷ, ὥστε μεταβιβάσαι πρὸς τὸ ἔξοχον οἴκημα τοῦ Διὸς τοῦ πάνυ τιμίου. ὕστε-
ρῳ χρόνῳ. ἔνθα ἀπῆλθεν, ἀντὶ τοῦ ἀπηνέχθη καὶ ὁ Γανυμήδης πρότερον δηλονότι, ἐπὶ
χρείαν τοῦ Διός, τὴν αὐτὴν τῇ τοῦ Ποσειδῶνος. Ἔρανος, τὸ εἰσφερόμενον ὑφ' ἑκάστου τῶν
φίλων εἰς κοινὴν ἀπόλαυσιν. Σίπυλον, οἱ μὲν πόλεως ὄνομα ἔφασαν. οἱ δὲ ὄρος περὶ
τὴν Λυδίαν. Ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες. ἐπεὶ δὲ ἀφανὴς ὑπῆρχες. οὐδὲ πρὸς τὴν μη-
τέρα τὴν σὴν ἤγαγόν σε οἱ πεμφθέντες ὑπ' αὐτῆς ἄνδρες ἐπὶ σὴν ζήτησιν πολλὰ
μαιόμενοι, ἤγουν ζητοῦντες, εἶπέ τις αὐτίκα ἀπὸ τῶν φθονερῶν γειτόνων κρυφίως,

παρατάμου. ἤγουν, ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ. τὸ ἑαυτοῦ σῶμα διδοὺς ἐν τοῖς δρόμοις, μὴ δεό-
μενον κέντρου. τῇ νίκῃ δὲ ὤρεσε, τουτέστι νικήσας ἐτίμησε τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην
Ἱέρωνα, τὸν βασιλέα τὸν τῇ ἱππικῇ χαίροντα. διάδηλον δέ ἐστιν αὐτοῦ κλέος
ἤγουν τοῦ Ἱέρωνος παρὰ τῇ ἀποικίᾳ τοῦ Πέλοπος τοῦ Λυδοῦ. ἤγουν, ἣν ἀποικισθεὶς
ὁ Πέλοψ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος τῆς Λυδίας, ᾤκησε. τουτέστι τῇ Πελοποννήσῳ, τῇ κα-
λῶς ἐχούσῃ ἕνεκα γενναιότητος ἀνδρῶν. Οὗ μεγασθενής. οὗ τινος τοῦ Πέλοπος
δηλονότι ἐράσθη ἐκεῖνος ὁ Ποσειδῶν. ὁ μεγάλην ἔχων ἰσχύν. ὁ τὴν γῆν συνέχων. ἐπεὶ
γὰρ ἐπ' αὐτῷ ἐστι τὸ κινεῖν αὐτήν, ἐπ' αὐτῷ δηλονότι ἐστὶ καὶ τὸ μὴ κινεῖν. διὸ οὐ μό-
νον ἐνοσίχθων, ἀλλὰ καὶ ἀσφάλειος καὶ γαιήοχος ὁ αὐτός. ἠράσθη δὲ αὐτοῦ, ἀφ' οὗ
ἐξήνεγκεν αὐτὸν τοῦ ἱεροῦ διὰ τὴν θυσίαν λέβητος ἡ Κλωθώ, ἐλεφαντίνῳ ὤμῳ λαμ-
πρὸν ἔχοντα τὸν ὦμον. Ἱππιοχάρμαν. τὸν τῇ ἱππικῇ χαίροντα. καλῶς δὲ τὸ ἐπί-
θετον τῷ βασιλεῖ διὰ τὸ ἱπποτροφεῖν. ἵνα δείξῃ ὅτι οὐ τύχης, γέγονε τὸ τῷ Φερε-
νίκῳ χρήσασθαι, ἀλλ' ἐπιστήμης καὶ τῆς περὶ τὸ πρᾶγμα ἐπιμελείας. Εὐάνορι, τῇ εὐ-
δαίμονας ἐργαζομένῃ τοὺς ἄνδρας, διὰ τὰς ἐν ὀλυμπίᾳ νίκας. ἢ τῇ ἐχούσῃ κα-
λοὺς ἄνδρας καὶ ἀνδρείους. Μεγασθενής. τὰ παρὰ τὸ σθένος καὶ γένος ὀνόματα
σύνθετα, κύρια μὲν ὄντα, παροξύνεται. οἷον, δημοσθένης. ἀντισθένης. διογένης. θεο-
γένης. ἐπίθετα δέ, ὀξύνονται. οἷον μεγασθενής, ἀσθενής. μονογενής. εὐγενής. καθά-
περ τοῦτα καὶ ἀριστοφάνης, καὶ μητροφάνης, παροξύνεται κύρια ὄντα. ἀφανὴς δὲ καὶ
προφανής, καὶ διαφανής, ὀξύνεται. ἐπιθετικῶς λεγόμενα. ὧν τὰ μὲν κύρια, ἀπὸ
τοῦ φαίνειν γίνεται. τὰ δὲ ἐπίθετα, ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι. τὰ δὲ εἰς ος ἀπὸ τοῦ φαίνε-
σθαι, πάντα προπαροξύνεται, εἴτε κύρια εἰσίν, εἴτ' ἐπίθετα. οἷον, ἄφαντος. πρό-
φαντος. διόφαντος. Ἱστορία. Τάνταλος τιμώμενος πάνυ παρὰ θεοῖς, καὶ βου-
λόμενος αὐτοῖς ἀνταμείψασθαι, σφάττει τὸν ἑαυτοῦ παῖδα Πέλοπα καὶ δεῖπνον
παρατίθησι τοῖς θεοῖς. τῶν ἄλλων οὖν θεῶν ἀποδεξαμένων αὐτὸν τῆς γνώμης καὶ μὴ
φαγόντων, Δημήτηρ ἐλθοῦσα ἐκ τῆς θυγατρὸς ζητήσεως καὶ ἀγνοοῦσα, τὸν ὦμον
κατέβρωξεν. ἐμβαλόντες οὖν αὐτὸν αἱ θεαὶ εἰς λέβητα, καὶ ὁλόκληρον αὖθις συμ-
πήξαντες ἐπεὶ ὁ ὦμος ἀπῆν, ἐλεφάντινον ἀντέθηκαν. διὸ καὶ οἱ ἀπὸ Πέλοπος κα-
ταγόμενοι, τοιοῦτον εἶχον τὸν ὦμον. τὴν Κλωθὼ δὲ λέγει ἐξελεῖν αὐτὸν ἐκ τοῦ λέβη-
τος, διότι συγκεκλωσμένον ἦν αὐτῷ παρὰ τῆς τύχης, αὖθις ἀναζωωθῆναι. ὁ μὲν
δὲχόμενος ὁ Πίνδαρος, ἐλέγξαι μὲν προϊών, νῦν δέ φησιν. ἦ θαύματα πολλά. ὅπερ
τριχῶς νόει, οὕτως. ὄντως, θαύματα ὑπάρχουσι τὰ πολλά. ὄντως πολλὰ θαύμα-
τα εἰσίν. ὄντως θαυματὰ καὶ θαυμαστά ἐστι τὰ πολλά. Φαίδιμον ὦμον. περιτ-
τῶς κεῖται τὸ φαίδιμον. ἢ τὸ κεκασμένον αὐτό τι ἔχοντα. σύνηθες δὲ τούτοις τὸ
τοιοῦτον. Ἦ θαύματα πολλά. ὄντως ἐκπλήξεις τὰ πλεῖω τῶν πραγμάτων.
καί πού κατά τι παρασύρουσιν ἔξω τοῦ ἀληθοῦς λόγου τὰς φρένας τῶν ἀνθρώπων,
καὶ λόγοι ψεύδεσι ποικίλοις πεποικιλμένοι. ἡ ἐπαγωγὸς δὲ δύναμίς ἐστι, τῶν ποι-
ητικῶν δηλονότι λόγων. τῇ ποιητικῇ γὰρ ἐφεῖται τὰ τοιαῦτα. ἥτις ἅπαντα πρὸς
τοὺς ἀνθρώπους παρασκευάζει τὰ μείλιχα. τὰ ἀπαράδεκτα. τὰ ἡδέα. ἐπιτιθεῖ-

παῖδ' ἐς ἀφνεάν. οἱ μέν, πρὸς τὸ ἑστίαν συντάσσουσιν. ἐπηπορήθησαν δὲ εἰς τοῦτο,
διότι ἡ καταρχὰς τὴν οἰκίαν δηλοῦσα, ἡ ἑστία ἦν, ἥτις ἦν κρόνου θυγάτηρ. ἀφ' ἧς καὶ
τὴν οἰκίαν ἑστίαν λέγομεν. ἐγὼ δὲ κρόνου παῖδα λέγω τὸν δία. ὃν δίκαιον ἐπαινεῖ-
σθαι πρὸ τοῦ νενικηκότος, διὰ τὸ αὐτοῦ τὴν πανήγυριν εἶναι, ἐν ᾗ οὗτος ἐνίκησε. πρό-
τερον δὲ καθολικῶς εἰπὼν ἀπὸ τῆς ὀλυμπίας ἄρχεσθαι τοὺς ὕμνους ἐν τοῖς σοφοῖς ἐ-
παινοῦσι τοὺς νικῶντας, ἐπειδὴ ὁ νῦν νενικηκὼς ὁ ἱέρων ἦν, ὁ πρὸς τοῦτον τὸν ἔπαι-
νον ἐργαζόμενος, διὰ τοῦτο πρὸς ἱέρωνα τὸν λόγον ἀπέτεινε. καὶ ἔστι τὸ ἱκομένοις,
δι' ἑαυτόν. Θεμιστεῖον. τοῦτο ἡ μὲν ἀναλογία προπαροξύνει. ἡ συνήθεια δὲ, προπερισπᾷ.
ὑπεραιρεῖ δὲ ἡ συνήθεια, ὡς ἐν τῷ χάριεν. κἀκεῖνο γὰρ ὅσον κατὰ τὴν ἀναλογίαν, ὤφειλε
τῆς παραληγούσης ἀεὶ ἔχειν τὸν τόνον. ἀλλ' ἡ συνήθεια προπαροξύνουσα αὐτό, ἐπεκρά-
τησε. Ὃς ἀμφέπει, διέπει. ἀμφιέπειν γάρ ἐστι τὸ φίλον τινὰ κυβερνᾶν καὶ θάλπειν. διέ-
πειν δὲ τὸ διοικεῖν. ἐνταῦθα δὲ ὁ λόγος, τὸ δεύτερον ἀπαιτεῖ. Σκᾶπτον. σκῆπτρον, ἡ
βασιλικὴ ῥάβδος. ἀπὸ μέρους δὲ ἐνταῦθα, τὴν βασιλείαν θέλει δηλοῦν. τοῦτο δὲ καὶ
παρὰ τῷ πεζῷ λόγῳ ἐστὶν ἐν χρήσει. σκᾶπτον δὲ κατὰ δωριεῖς τὸ σκῆπτρον. ἀποβολῇ
τοῦ ρ γινόμενον. Ἀγλαΐζεται δέ. δέον εἰπεῖν ἀγλαϊζόμενος, πρὸς τὸ μέτρον ἀ-
γλαΐζεται εἶπεν. εὕρηται δὲ καὶ παρὰ τοῖς λογοποιοῖς. φησὶ γὰρ ὁ διονύσιος τὰ μὲν ἄλ-
λα σώφρων καὶ μέτριος, ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ γινόμενος. ἀλλ' ὑπὲρ τῆς εὐφυΐας ἀμ-
φισβητεῖ, τῷ κέκροπι διετέλεσε. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικῆς ἐν ἀώ-
τῳ. ἤτοι μουσικῇ περιφραστικῶς. δείκνυσιν αὐτὸν εἰρήνης ἀπολαύοντα, καὶ οὐ πολέ-
μοις ἔχοντα. εἰρηναίας γάρ ἐστι καταστάσεως, μουσικὴ καὶ αὐλοῖς, τὴν ψυχὴν θέλγειν.
Οἷα παίζομεν. ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ὃ παίζομεν. ὁμοιωματικὸν ἀναφορι-
κὸν, ἀντὶ ἀναφορικοῦ δεικτικοῦ. τοῦτο δὲ καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐστιν ἐν χρήσει. τὸ, Δω-
ρίαν. οἱ μέν φασιν, ἱστορικῶς διὰ τοῦτο ὅτι πρῶτοι οἱ ἐν παρνασσῷ δωριεῖς λύραν ἐπή-
ξαντο. οἱ δὲ μυθικῶς. ὅτι πρῶτος ἑρμῆς ταύτην πήξας, ἀπόλλωνι δῶρον ἐδωκεν.
ἢ ὅτι αὐτοὺς ἐάσας, δωρίαν νοεῖ τὴν δώριον. μέλος οὖσαν ἐν τῷ ἱέρωνος ἐπινικίῳ. ἢ ὅτι
ὁ ἐπινίκιος δωριστὶ συνετέτακτο, εἰσὶ δὲ ἁρμονίαι, τρεῖς. δώριος. φρύγιος. λύδιος. ἀ-
ναλάμβανε ὦ ψυχὴ τὴν δωρίαν φόρμιγγα, καὶ ὕμνει τὸν φερένικον ἵππον ἱέρωνος.
καὶ τὴν πίσαν, εἴ ἄρα σοι ἡ τούτου χάρις, τὸν νοῦν εὔφρανε. Πίσα, χώρα. καὶ ἀλφειὸς πο-
ταμὸς πλησίον ἤλιδος, ἐν πελοποννήσῳ ἐστί. λέγουσι δέ τινες τὴν πίσαν καὶ τὴν ἦλιν
πάνυ πλησίον εἶναι, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἀληθές. πεντήκοντα γὰρ στάδια ἀλλήλων διέχου-
σι. πίσα δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ πίσης τῆς θυγατρὸς ἐνδυμίωνος. ἐλέγετο δὲ ὁ τόπος τοῦ ἀ-
γῶνος, καὶ πίσα καὶ κρόνιος λόφος. τὸ δὲ σύντομον παρὰ ἀλφειῷ, καταχρηστικῶς εἶπεν. οὐ
γάρ ἐστιν ἐν τῷ τοῦ ἀγῶνος τόπῳ οὗτος ὁ ποταμὸς ἀλλὰ πόρρω. Ἀλλὰ δωρίαν ἀπὸ
φόρμιγγα. Πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πάλιν ψυχὴν ἀποτείνει τὸν λόγον. ἀλλὰ τὴν τοῖς δωρί-
οις μέλεσιν ἁρμόζουσαν φόρμιγγα, ἀπὸ πασσάλου λάμβανε. καὶ μὴ ἀργὴν αὐτὴν
ἔα κεῖσθαι. ἀλλὰ λάμβανε καὶ κίνει πρὸς τοὺς ἐπαίνους. εἴ σοι κατά, τι τὸ γοῦν ὑπὸ
γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν. ἤγουν. τὴν γλυκυτάτην φροντίδα τοῦ ἐγκωμίου
δηλονότι φροντίζειν ἔθηκε, τὸ ἐπαγωγὸν τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἐν τῇ πίσῃ καὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ ἵπ-
που τοῦ φερενίκου. ὅτε αὐτὸς ὁ φερένικος σύτο ἔδραμεν, ἐσθ' ὅτε ἔτρεχε πλησίον τοῦ ἀλφειοῦ

τὰ γὰρ ἑνικὰ ὄντα τῇ φωνῇ, πληθυντικὰ τῇ δυνάμει ἐστί. λέγεται δὲ καὶ μόνον κατ' ἐξαίρετον, καθὰ καὶ τὰ ὑπερθετικὰ ἐνίοτε, ὡς ἐνταῦθα. Αἰθόμενον πῦρ διαπρέπει νυκτί. οὐ γὰρ πρὸς τὴν νύκτα παραβαλλόμενον εὐπρεπές ἐστι, τοῦτο γὰρ ἀσύνετον λέγειν. ἀλλ' ἐν νυκτὶ καιόμενον διαλάμπει. πρὸς τὰ ἄλλα δηλονότι παρατιθέμενον, ἃ λαμπρότητα ἔχει. οἱ λαμβάνοντες εἰς τὸ, πλούτου ἔξωθεν τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ ἔξοχα ἀντὶ τοῦ λίαν λέγοντες, ἀμαθεῖς. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη στιγμὴ, πρὸς τὸ ἔξοχα. τὸ δὲ ἔξοχα, ἀντὶ τοῦ ἐπέκεινα. ὥσπερ οὖν ἐπέκεινα πάντων φαμὲν, οὕτω καὶ ἔξοχα. Εἰ δ' ἄεθλα. ἆθλον καὶ βραβεῖον τὸ αὐτό. ὡς λύμμα καὶ δῶρον. λέγεται δὲ οὕτω, τὸ διδόμενον γέρας τῷ νικήσαντι ἀθλητῇ. ἀπὸ μὲν τοῦ διδόναι τὸ αὐτὸ βραβευτὴν, βραβεῖον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀθλοῦντι, ἆθλον. ἐνταῦθα δὲ ἄθλα λέγει τοὺς ἀγῶνας. Εἰκότως εἶπε τὸ ἐν ἁμέρᾳ. ἡλίου γὰρ ἐν ἡμέρᾳ λάμποντος, οὐδὲν τῶν ἄστρων ὁρᾶται. Φαεινὸν ἄστρον, ἀντὶ τοῦ ἀστέρα. διαφέρει ἄστρον καὶ ἀστήρ. ἀστὴρ γὰρ ὁ μονομερής. ἄστρον δὲ τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων συγκείμενον. Τὸν αἰθέρα ἐνταῦθα θηλυκῶς εἶπε, ποιητικῷ ἔθει. Ἐρήμας δι' αἰθέρος, οἱ μὲν φασὶ τοῦ οὐρανίου πυρὸς, ᾧ περ οὐ πλησιάζει τι τῶν παρόντων διὰ τὸ αὐτοῦ δαπανητικόν. διὸ καὶ ἔρημός ἐστιν. ἐγὼ δέ φημι τὸν ἀέρα. ὃς εἰ καὶ πέτονται ἐν αὐτῷ ζῶα, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ οἰκεῖν ἐνταῦθα ἔρημός ἐστιν. ἄλλως τε, καὶ τί τῆς ἐκείνου ἀλογίας γένοιτ' ἂν χεῖρον, ἐπεὶ τὸ μὲν πῦρ αὐτὸ ὂν ἡμῖν οὐχ ὁρᾶται, ἡμεῖς δὲ διὰ τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ τῆς οὐρανοῦ καὶ ἀέρος διαφανοῦς ὄντος, ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ ἄστρα καταλαμβανόμεθα. ὅτι δὲ καὶ τὸ αἰθὴρ ἀντὶ τοῦ ἀὴρ εἴρηται, μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστοφάνης λέγων περὶ τῶν νεφελῶν οὕτως. Ὑμέτερον πατέρ' αἰθέρα, βιοθρέμμονα πάντων. ἐν γὰρ τῷ ἀέρι καὶ οὐκ ἐν τῷ πυρὶ, αἱ νεφέλαι συνίστανται, καὶ οὗτος πᾶσι φυτοῖς καὶ ζώοις τὸ ζῆν παρέχει. Ἐρήμας δι' αἰθέρος. παρὰ τοῖς Ἴωσιν οὕτω θηλυκῶς προφέρεται. ὡς ἡ κίων καὶ ἡ μαραθών. οὐ πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα ἰωνικά ἐστιν, ἐπεὶ καὶ οἱ ἀττικοὶ πολλὰ τῶν ὀνομάτων ἀρσενικὰ ὄντα θηλυκῶς ἐκφέρουσι. Μηδ' ὀλυμπίας ἀγῶνα. ὀλυμπία, πίσα, καὶ ἦλις, τὸ αὐτό. ὀλύμπια δὲ οὐδετέρως ὁ ἐκεῖ τελούμενος ἀγών. Αὐδάσομεν, ὁριστικόν, ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. ὡς ἐν τῷ ἵνα ἴδωμεν ἄμφω. Ἱκομένους. εἰ μὲν ἱκόμενοι γράφεται, τὸ ἑξῆς ἔχει οὕτως. μηδὲ ἀγῶνα ἐροῦμεν κρείττονα τοῦ ἐν ὀλυμπίᾳ ἀγῶνος, ἀφικόμενοι εἰς τὴν πλουσίαν οἰκίαν τοῦ ἱέρωνος τὴν εὐδαίμονα. τὸ δὲ ὅθεν ὁ πολύφατος, μέχρι τοῦ κρόνου παῖδα, διὰ μέσου οὕτως. ὅθεν, ἤγουν ἀπὸ τῆς ὀλυμπίας. ὁ ὕμνος οὗ πολυκλεὴς περιπλέκεται βουλαῖς σοφῶν, περιφραστικῶς. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν σοφῶν. ὥστε ὑμνεῖν τὸν παῖδα τοῦ κρόνου. τουτέστι τὸν δία, ὅς ἐστι δεσπότης τοῦ αἰῶνος. εἰ δὲ ἱκομένους, οὕτω. μηδὲ ἀγῶνα εἴπωμεν κρείττονα τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἐν ὀλυμπίᾳ. ὅθεν ἤγουν ἀπὸ τῆς ὀλυμπίας ὁ ὕμνος οὗ πολὺ κλέος περιπλέκεται ὑμῖν νοήμασι σοφῶν, ὥστε ὑμνεῖν τὸν παῖδα τοῦ κρόνου, ἀφικομένους εἰς τὴν πλουσίαν οἰκίαν τοῦ ἱέρωνος τὴν μακαρίαν. τὴν εὐδαίμονα. τουτέστι, τὴν σικελίαν. ὃς ἤγουν ὁ ἱέρων, διέπει βασιλείαν δικαίαν ἐν τῇ σικελίᾳ τῇ πολυμήλῳ, ἀντὶ τοῦ, τῇ πολυθρέμμονι. εἰ δὲ ἀγῶνας θέλεις ὑμνεῖν ὦ προσφιλὴς ἐμὴ ψυχὴ, μηδὲ ζήτει ἰδεῖν ἐν ἡμέρᾳ ἄλλον τινὰ ἀστέρα λαμπρὸν, θερμότερον τοῦ ἡλίου διὰ ἐρήμου τοῦ αἰθέρος φερόμενον δηλονότι. ἤγουν μὴ ὑπὸ νεφελῶν κρυπτόμενον. ὅτι γὰρ ἀσυνεφής ἐστιν ὁ οὐρανὸς, τότε ἡ τοῦ ἡλίου δείκνυται θερμότης. Κρόνου

Σχόλια νεωτέρων, παλαιὰ καὶ αὐτὰ ὠφέλιμα, ὡς ἐξ αὐτῶν ἐστὶ δῆλον, εἰς τὰ Πινδάρου ὀλύμπια. Ἢ κατά τινας, Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου.

※

Οἱ νομίσαντές τινες τὰ σχόλια ταῦτα Δημητρίου εἶναι τοῦ Τρικλινίου, τούτου ἕνεκα οὕτως ὑπέλαβον. εὑρέθη γὰρ ἔν τινι τῶν παρ' ἡμῖν ἀντιγράφων ἥδε σημείωσις οὕτω λέγουσα. Ἰστέον ὅτι τὰ γραφέντα περὶ τῶν κώλων ἐν ἀρχαῖς, παντὸς τοῦ ὀλυμπίων ἐπινικίων, καὶ τοῦ προτέρου μόνου τῶν πυθίων, παλαιά ἐστι. διορθώθη δὲ παρὰ τοῦ ἡμετέρου σοφιστοῦ, ἤτοι μυσταγωγοῦ, κυροῦ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. τὰ δὲ λοιπὰ τῶν πυθίων, ἐμετρήθη παρ' αὐτοῦ, πολλῶν τινῶν τῶν καθ' ἡμᾶς σοφῶν εἰς τοῦτο αὐτὸν προτρεψαμένων. καὶ ὅσα δὲ ἐν τῇ βίβλῳ ἐγράφη σχόλια σημειώσεις τινὰς ἔχοντα ἐν ταῖς τῶν λέξεων ἐναλλαγαῖς, ἃ καὶ σημεῖον τὰ διὰ μέλανος κεφάλαια ἔχουσι, καὶ τἄλλα τὰ κατ' ἄλλον τρόπον γραφέντα, καὶ ταῦτα τοῦ αὐτοῦ ἐστιν.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ. Ἐπειδὴ τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες, ὀλύμπια. νέμεα. ἴσθμια. καὶ πύθια, οἱ μὲν τρεῖς ἐν πελοποννήσῳ, ὁ δὲ τῶν πυθίων, ἐν δελφοῖς γινόμενος. ὧν τὰ μὲν ὀλύμπια, καὶ νέμεα, εἰς δία. εἰς ποσειδῶνα δὲ τὰ ἴσθμια. τὰ δὲ πύθια, εἰς ἀπόλλωνα ἐτελεῖτο. ἔστι δὲ καὶ τέσσαρα στοιχεῖα, τὰ τὸ πᾶν συνιστῶντα. πῦρ. ἀήρ. ὕδωρ. γῆ. ἐπεὶ ταῦτα οὕτως ἔχει, βουλόμενος τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα κρείττω τῶν τριῶν ἀποδεῖξαι, καὶ δέον οὕτως εἰπεῖν, ὥσπερ τὸ ὕδωρ κρεῖττον τῶν ἄλλων στοιχείων. ἀλλὰ δὲ τῇ συγκρίσει ταύτῃ, ἑτέραν ποιεῖ λέγων. ὁ δὲ χρυσὸς διαπρέπει καὶ διαλάμπει, ἐξόχως καὶ ὑπερτάτως τοῦ μεγάνορος καὶ τοὺς ἄνδρας μεγίστους κατά τε νοῦν καὶ ψυχὴν ποιοῦντος νομίζεσθαι πλούτου. ἢ τοῦ μεγαλαύχους τούτους ποιοῦντος. πλοῦτον δὲ ἐνταῦθα καλεῖ, τὴν τῶν κτημάτων καὶ θρεμμάτων καὶ τῶν ἄλλων περιουσίαν. θέλων δὲ δεῖξαι πῶς ὑπερέχει ὁ χρυσὸς τοῦ πλούτου, φησίν. ἅτε καὶ καθὰ πῦρ αἰθόμενον καὶ καιόμενον καὶ λάμπον ἐν νυκτί. ἄριστον δέ ἐστι τὸ ὕδωρ τῶν ἄλλων στοιχείων, οὕτω. φασὶ γὰρ οἱ φυσικοί, αἴτιον τὸ ὕδωρ τῆς τῶν τριῶν οὐσίας εἶναι. καὶ τὸ μὲν λεπτομερέστερον αὐτοῦ, ἀέρα γίνεσθαι. τὸ δὲ παχύτερον εἰς ἑαυτὸ καθιστάμενον, γῆν. ἀπολεπτυνόμενον δὲ τὸν διάπυρον αἰθέρα. ἤτοι τὸ πῦρ. Ἄριστον μὲν ὕδωρ. τῶν ἄλλων δηλονότι στοιχείων. καὶ γὰρ τὰ μὲν ὑπερθετικά, ἀλλὰ τὰ ὁμογενῆ ἀεὶ τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει. καὶ χωρὶς ἐκείνων πολλάκις λέγεται, καὶ ἔχει ταῦτα συνυπακουόμενα, ὡς ἐνταῦθα τὸ ἄριστον. τὰ δὲ συγκριτικὰ χωρὶς ἐκείνων πρὸς ἃ τὴν σύγκρισιν ἔχει οὐ δύναται λέγεσθαι, εἰ μὴ ἀλλὰ θεοῦ λαμβάνοιτο. ὡς τὸ κρεῖττον παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Ἅτε διαπρέπει. τὸ διαπρέπει λέγεται μεταβατικῶς μεσιτευούσης ἀεὶ προθέσεως. οἷον διαπρέπει τόδε ἀλλὰ τοῖς δε. ἤγουν διὰ πάντων τούτων πρέπει. τουτέστι, παραβαλλόμενον πρὸς πάντα ταῦτα, ἀποκρύπτει αὐτά, καὶ διαπρεπὲς αὐτὸ μόνον δοκεῖ ἐν αὐτοῖς εἶναι. ἀλλὰ πολλὰ δὲ ἀεί, ἢ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ ποιεῖται ταύτην τὴν ἑαυτοῦ μετάβασιν, καὶ οὐδέποτε ἐφ' ἕν. ὑπερθετικοῦ γὰρ τρόπον τινά, δύναμιν ἔχει. δυνάμει δὲ εἴρηται, διὰ τὰ περιληπτικὰ τῶν ὀνομάτων. οἷον, ὁ χορός. ὁ δῆμος. ὁ πλοῦτος. ταῦ

ἀέναον σέβοντι πατρὸς
ὀλυμπίοιο τιμάν.

τὰ ιζ΄. αὐτῆς κῶλα.

πότνι' ἀγλαΐα. φιλησίμολπέ
τ' εὐφροσύνα θεῶν κρατίστου παῖδες.
ἐπάκοοι νῦν θαλία τε
ρασίμολπε. ἰδοῖσα τόνδε
κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχα
κοῦφα βιβῶντα. λυδῷ γὰρ
ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ,
ἐν μελέταις τ' ἀείδων,
μόλον. οὕνεκ' ὀλυμπιόνικος ἁ μινύεια
σεῦ ἕκατι. μελαντειχέα δόμον
φερσεφόνας ἴθι ἀχοῖ,
πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγ-
γελίαν. κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱὸν
εἴπῃς ὅτι οἱ νέαν
κόλποις παρ' εὐδόξοιο πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων,
πτεροῖσι χαίταν. ※

Πότνι' ἀγλαΐα. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτῶν λόγου, μετῆλθεν ἤδη τὸν πρὸς αὐτάς. ὁ δὲ λόγος. ὦ σεμνὴ καὶ τιμία ἀγλαΐα. καὶ εὐφροσύνη. ἡ τοῖς ὕμνοις χαίρουσα τοῦ τῶν θεῶν κρατίστου παῖδες διός. Ἐπάκοοι νῦν. λείπει τὸ γίνεσθε. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν τριῶν καθὰ λέγει ἡσίοδος. Τρεῖς δέ οἱ εὐρυνόμη χάριτας τίκε καλλιπαρήους. Ἀγλαΐην τε, ἠδ' εὐφροσύνην, θαλίην τ' ἐρατεινήν. Κρατίστου παῖδες. οὐχ ὅτι κρατίστους ἔχουσι παῖδας, ἀλλ' ὅτι αὗται κράτισται παῖδές εἰσι. νέαι γὰρ, αἱ κράτισται τῶν παίδων τῶν θεῶν. ἢ τῶν κρατίστου θεῶν. Ἐπάκοοι νῦν. ἐπήκοοι νῦν γίνεσθε. Ἐν μελέταις ἀείδων. ἤτοι ἤδη μελίαις. ἔνθεν καὶ ἡ μέλισσα τὸ ζῷον ἤδη μελίσσα τοῦ. ἦλθον οὖν φησιν ὑμνήσων τὸν ἀσώπιχον ἐμμελῶς καὶ ἡδέως. ὁ δὲ ἀρίσταρχος ἰδίως φησὶ προτάξας τὰ ὀνόματα τῶν χαρίτων, ἑνικῶς ἐφώνησε. σεῦ ἕκατι ὦ χάρι, προσφωνοῦσι τε αἱ ποιηταὶ τοὺς χοροὺς τοὺς ἐκ πλειόνων συνεστῶτας, ἑνικῶς. βεβιασμένον οὖν νυνὶ προτάξαντα τὰ ὀνόματα, λέγειν ἕκατι σοῦ ἑνικῶς. ἢ ὅτι πρὸς αὐτὸν λέγει τὸν νικηφόρον. ὁ δὲ νοῦς. διότι τούτου δραμόντος, ἔδοξε πολίνικος ἀναγορεύεσθαι ἡ τῶν μινυῶν πόλις. τὸ δὲ σοῦ ἕνεκεν, ὡς πρὸς ἑκάστην ἰδίᾳ. καὶ τοῦτο μὲν, κοινὸν ὅλον. ἔνιοι δὲ τὸ σεῦ ἕκατι, ἀντὶ τοῦ σοῦ ἕνεκεν ὦ νικηφόρε. ἢ πρὸς μίαν τῶν χαρίτων ἀπὸ τοῦ πρώτου μετιθέν. Μελαντείχεα νῦν δόμον φερσεφόνας ἴθι ἀχοῖ. παράθου νῦν φησιν εἰς τὸν σκοτεινὸν τῆς περσεφόνης οἶκον, ὦ φήμη καὶ ἠχώ. δηλονότι μόνη καὶ ἀγγέλουσα τὴν καλλίστην ἀγγελίαν, τῷ πατρὶ ἀσωπίχου κλεοδάμῳ, περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐστεφάνωσε τὴν χαίτην. τουτέστιν, ἵν' εἴπῃς αὐτῷ, τὸν υἱὸν αὐτοῦ νενικηκέναι, καὶ νεώτερον ὄντα ἐν τῇ ἐνδοξοτάτῃ ὀλυμπίᾳ, ἐστέφθαι τοῖς τῆς ἀθλήσεως στέμμασι τὰς κόμας τὰς νεωτέρας αὐτοῦ. ἀπὸ μορίου δὲ, τὸ τῆς ἡλικίας νέον λέγει. Πτεροῖσι χαίταν. τοῦτο λέγει ἤδη εὐδαιμονία καὶ εὐμαρία. θάλεια δὲ ἡ χάρις, παρὰ τὸ τεθηλέναι τὴν μνήμην τῶν εὐ πεπονθότων. τὸ δὲ ἰδοῦσα, κοινὸν ἤδη ὅλον. ἰδοῦσα. ὦ εὐφροσύνη. ἰδοῦσα ὦ θάλεια. ἰδοῦσα ὦ ἀγλαΐα. θεασάμεναι τοῦτον τὸν χορὸν σὺν εὐμενεῖ τύχῃ, εὐκόλως χορεύοντα. ἀπὸ κοινοῦ, ἐπήκοοι γίνεσθαι. ἔνιοι δέ φασι, πρὸς τὴν τρίτην θάλειαν τοῦτο λέγεσθαι. ὅτι δὲ τρεῖς εἰσι, καὶ ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ λέγει.

Τέλος τῆς ιδ΄. καὶ τελευταίου, τῶν ὀλυμπίων ᾠδῆς.

ΑΣΩΠΙΧΩ ΟΡΧΟΜΕΝΙΩ, ΠΑΙΔΙ ΚΛΕΟΔΑΜΟΥ. ΣΤΑΔΙΕΙ. ΕΙΔΟΣ. ΙΔ'.

εἶδος μονοστροφικόν, κῶλα ιθ', καὶ ιζ'.

αφισίων ὑδάτων λαχοῖ
σαι. αἵτε ναίετε καλλίπωλον ἕ
δραν. ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
χάριτες ὀρχομενοῦ,
παλαιγόνων μινυᾶν ἐπίσκοποι
κλῦτ' ἐπεὶ εὔχομαι.
σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ καὶ τὰ γλυκέα
γίνεται πάντα βροτοῖς.
εἰ σοφός. εἰ καλός. εἴ τις ἀγλαὸς
ἀνήρ. οὔτε γὰρ θεοὶ
σεμνᾶν χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χορούς,
οὔτε δαῖτας. ἀλλὰ πάντων
ταμίαι ἔργων ἐν οὐρανῷ,
χρυσότοξον θέμεναι
παρὰ πύθιον ἀπόλλωνα θρόνους,

Περὶ τῆς ᾠδογραφῆς αὐτοῦ.

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι. ἐπειδὴ χαριέντως ἀπείβη τοῦ αὐθένος τὸ ᾠδῆς χείρημα, προσφωνεῖ ταῖς χάρισι τιμωμέναις κατὰ τὸν βοιωτικὸν ὀρχομενόν. ὡς λέγεται πρῶτος ἐτεοκλῆς ὁ κηφισοῦ παῖς τεθηκέναι. ὁ δὲ κηφισός, τῆς ὀρχομενοῦ ποταμός. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ὦ ἀοίδιμοι βασίλειαι χάριτες, αἵτινες τὰ τοῦ κηφισοῦ ὕδατα ἐκληρώσασθε, καὶ κατοικεῖτε τὴν εὔγειον ὀρχομενόν, τυγχάνουσαι καὶ τοῦ τῶν μινυῶν γένους ἐπίσκοποι, ἐπακούσατέ μου νῦν εὐχομένου. Αἵτε ναίετε. ἱππικὰ λέγονται οἱ ὀρχομένιοι. ἐργῖνος γὰρ ἵππῳ νικήσας, θηβαίοις φόρους ὑποτελεῖς ἔσχεν, ἄχρις οὗ ἡρακλῆς αὐτοὺς ἠλευθέρωσε. παλαιγόνων μινυᾶν. τὸ τῶν μινυῶν γένος, ἀρχαῖον ἀπὸ μινύου τοῦ θετταλοῦ. μινύας δὲ, ἐκ καλλιρρόης τῆς ὠκεανοῦ ἢ ποσειδῶνος. καὶ τοῦ γένους τῶν ἀργοναυτῶν. ἀριστόχειροι δὲ, καὶ γείτονες οὗτοι οἱ μινύαι, ὀρχομενίων. ὁ γὰρ μινύας, πρῶτος ἦρξεν ὀρχομενίων. Σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνά. μεθ' ὑμῶν γὰρ ὦ χάριτες, τὰ ἤδη τερπνά τε καὶ ἡδέα γίνεται, καὶ συμβαίνει τοῖς ἀνδράσι. καὶ εἴ τι σοφὸς ὡς ὅμηρος, δι' ὑμᾶς. αἱ γὰρ ἤδη χαρεῖς δι' ὑμᾶς πᾶσι μόνιμοι διὰ παντός. εἴ τις ἀγλαός, ἢ ἀνδρεῖος. αἱ γὰρ τρεῖς ἀρεταὶ δι' ὑμᾶς. ἡ σοφία. τὸ κάλλος. καὶ ἡ ἀνδρεία. Κοιρανέοντι χορούς. ἤτοι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἔχοντι τοὺς χορούς. ἢ βασιλεύουσι τῶν χορῶν. ἵνα ἡ κλίσις ἀντὶ πληθυντικῆς, αὐτὴ δυϊκῆς. τὸ δὲ οὔτε δαῖτας, ἀντὶ τοῦ οὔτε τῶν εὐωχιῶν καὶ θυσιῶν. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν οὐρανῷ πάντων, πρυτανεύουσι καὶ κρατοῦσιν, αἱ χάριτες. Παρὰ πύθιον ἀπόλλωνα. παρὰ τῷ ἀπόλλωνί φασι καθέζεσθαι τὰς χάριτας, διὰ τὴν εἰς αὐτὸν οἰκειότητα. ἐν γοῦν δελφοῖς, ἤδη τῆς δεξιᾶς εἰσὶν ἱδρυμέναι τοῦ ἀπόλλωνος. ὁ δὲ νοῦς. πλησίον γὰρ τοῦ χρυσοτόξου ἀπόλλωνος ἀποθέμεναι τοὺς ἑαυτῶν θρόνους, καὶ ἐγγὺς αὐτοῦ ἱδρυμέναι, ἀέναον καὶ ἄφθαρτον οὖσαν τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν τιμὴν διός, σέβουσιν. ἀέναον δὲ, κυρίως μὲν τὸ ἀεὶ ἐν τῷ ῥεῖν καὶ νάειν ὄν. νῦν δὲ τὸ αἰώνιον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνελλιπῶς καὶ αἰωνίως παρὰ τῷ πατρὶ διὶ τιμῶνται τῷ ἐν οὐρανῷ ὄντι.

Περὶ τῶν κώλ. τοῦ ιδ'. τῶν ὀλυμπίων εἴδους.

Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον εἶδος μονοστροφικόν ἐστι κώλ. ιη', καὶ ιζ'. Τὸ α', σαπφικὸν ἐννεασύλλαβον. Τὸ β', φαλαίκιον. Τὸ γ', ἐκ χοριάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ', φερεκράτιον ἁπλές. Τὸ ε', ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ς', δακτυλικὴ διποδία ἑξασύλλαβον. Τὸ ζ', ἐκ παιόνων δύο, καὶ ἀντισπαστικοῦ πενθημιμερές. Τὸ η', τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές. Τὸ θ', ἐκ δακτυλικῆς διποδίας καὶ τροχαϊκῆς καὶ ἰαμβικῆς βάσεως πενθημιμερές. Τὸ ι', ἐξ ἀντισπάστου πενταστήμου, καὶ τροχαϊκῆς κατακλεῖδος. Τὸ ια', ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἑφθημιμερές. Τὸ ιβ', δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ιγ', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ιδ', ἐξ ἰωνικῆς βάσεως ἀπ' ἐλάττονος καὶ τροχαίου, ἑφθημιμερές. Τὸ ιε', ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἑφθημιμερές. Τὸ ις', ἐξ ἰωνικῆς βάσεως ἀπ' ἐλάσσονος καὶ ἰαμβικοῦ ἡμιολίου ἀπάκτου. Τὸ ιζ', ἐκ χοριαμβικοῦ καὶ ἰαμβικοῦ ἑφθημιμερές. Τὸ ιη', ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές.

Τὰ δὲ λοιπὰ ἑπτακαίδεκα, οὕτως.

Τὸ α', φαλαίκειον. Τὸ β', ἐκ χοριάμβου καὶ ἰάμβου ἑφθημιμερές. Τὸ γ', ἀκμαιόνειον δεκασύλλαβον. Τὸ δ', ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ε', ἐκ χοριαμβικῆς καὶ ἰαμβικῆς βάσεως. Τὸ ς', χοριαμβικὸν ἑφθημιμερές. Τὸ ζ', ἐξ ἀντισπαστικῆς καὶ ἰαμβικῆς κατακλεῖδος. Τὸ η', ἐκ χοριαμβικοῦ εἰς ἀντισπαστικόν. Τὸ θ', ἐξ ἰωνικῆς βάσεως καὶ τοῦ πενταστήμου, καὶ χοριαμβικοῦ, καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. Τὸ ι', ἀσκληπιάδειον. Τὸ ια', δακτυλικὴ τριποδία. Τὸ ιβ', δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. Τὸ ιγ', ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἰαμβικοῦ, ἑφθημιμερές. Τὸ ιδ', γλυκώνειον. Τὸ ιε', ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ις', ἐκ χοριαμβικοῦ καὶ ἰαμβικοῦ, ἑφθημιμερές. Τὸ ιζ', ἰαμβικὸν πενθημιμερές.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Οὗτος ἐνίκησε τὴν οϛ'. ὀλυμπιάδα σταδίῳ. κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν ὀρχομενῷ, ἔνθα καὶ αἱ χάριτες τιμῶνται. ταύταις γὰρ ἐτέοκλος ὁ κηφισοῦ τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔθυσεν, ὥς φησιν ἡσίοδος. διὰ δὲ τοῦ ὀρχομενοῦ ὁ κηφισὸς ῥεῖ. δύο δὲ ὀρχομενοί. ὁ μὲν μινύειος ὁ ἐν βοιωτίᾳ. ὁ δὲ πολύμηλος, ὁ ἐν ἀρκαδίᾳ. τοῦ δὲ μινυείου, νῦν μέμνηται.

ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν
μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.
ἀλλὰ κούφοισιν ἔκνευσον ποσίν
Ζεῦ τέλει'· αἰδῶ δίδοι,
καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν. ※

Ἀλλὰ κούφοισιν ἔκνευσον ποσίν. εἶπε τοῦτο πρὸς ἑαυτὸν παρακελευόμενος ἀποδραμεῖν ἀπὸ τούτων, καὶ καταπαῦσαι τὸν ὕμνον. ἐπαύσατο γὰρ τῶν ἐπαίνων. καὶ περὶ ἑαυτοῦ λέγει, ὅτι χρὴ ἀποστῆναι κούφοισι ποσίν. αὐτὰ ταχέα φανέντα. δίδου μοι οὖν φησιν ὦ Ζεῦ, τελεστικὲ τάχα τὴν παρὰ σοῦ αἰδῶ τε καὶ εὐτυχίαν. δι' ἧς ἐστι τέρπεσθαι καὶ ἥδεσθαι. ἤτοι, αἰδέσιμόν με ποίει καὶ τιμῆς ἄξιον. ἢ οὕτως· αἰδεστικούς τε καὶ αἰδεσίμους αὐτοὺς ποίει ὑπομελῶς προσαρξάμενος.

Τέλος τοῦ τρισκαιδεκάτου, τῶν ὀλυμπιονικῶν εἴδους.

Δὶ Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσ-
σειν. τὰ δ' ἐπ' ὀφρύϊ παρ-
νασσίᾳ. ἀμφ' ἄργει τε, ὅσ-
σα. καὶ ἐν θήβαις. ὅσα τε
ἀρκάσ' ἀνάσσων μαρτυρή-
σει λυκαίου βωμὸς ἄναξ,

ἐπῳδ. κῶλ. ια'.

πελλάνα τε, καὶ σικυών,
καὶ μέγαρ'. αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος.
ἅ, τ' ἐλευσὶς, καὶ λιπαρὰ μαραθών,
ταί θ' ὑπ' αἴτνας ὑψιλόφου,
καλλίπλουτοι πόλιες. ἅ, τ' εὔ-
βοια. καὶ πᾶσαν κατὰ,

τοὺς αὐτοὺς μηνύων, ἀναθήσομαι τὸ τοιοῦτον εὐεργέτημα τῷ διῒ καὶ τῷ ἄρει. Διατί δέ φησι τῷ διῒ καὶ τῷ ἐνυαλίῳ ἐπιτρέψειν; ὅτι ὁ μὲν ζεὺς, πατὴρ ἀνδρῶν θεῶν τε. καὶ ὀλυμπία τοῦ διὸς ἱερά. τὸν δὲ ξενοφῶντα, οὐ μόνον ἀθλητὴν γενέσθαι φασὶν, ἀλλὰ καὶ τὰ πολεμικὰ ἀγαθόν. ἢ ὅτι τοῦ οἰνομάου ἐστὶν ὁ ἄρης. καὶ μετέχει τῆς ὀλυμπίας. Αλλως. τῷ μὲν διῒ, ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτῷ ἀνάκειται καὶ τελεῖται. τῷ δὲ ἄρει, ἐπειδὴ ὁ ἐπιχώριος καὶ πατρῷος τῶν ἠλείων ὁ ἄρης. μιχθεὶς γὰρ ἁρπίννῃ θυγατρὶ ἀσωποῦ τοῦ θηβαϊκοῦ ποταμοῦ, ἐτέκνωσε τὸν οἰνόμαον ὁ ἄρης. ὃς ἦν βασιλεὺς τοῦ τόπου. εἰς χάριν οὖν τοῦ παιδὸς, προΐσταται ἴσως τῆς χώρας τῶν ἠλείων. Τὰ δ' ἐπ' ὀφρύϊ παρνασσίᾳ. ἓξ ἄργει θ' ὅσσα. αὐτί του, τὰ δὲ ἐν δελφοῖς πύθια, ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους λέγει. ὅ ἐστι πύθια, ἑξάκις. καὶ ἐν ἄργει δὲ καὶ ἐν θήβαις. ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρκαδίᾳ δὲ ὅπως διανότης γέγονε τοῦ στεφάνου, ὁ βωμός ἐστι μάρτυς ὁ τοῦ λυκαίου διὸς, καὶ ἡ ἐκεῖ ἀγομένη πανήγυρις. ἐκεῖ γὰρ νικήσας, ἐστέφθη. Πελλάνα τε καὶ σικυών. ἡ πελλήνη, τῆς ἀχαΐας πόλις. ὅπου τὰ φιλοξένια, καὶ αἱ χλαῖναι δίδονται. ἡ δὲ σικυὼν, βοιωτίας. ἐν ᾗ τὰ πύθια ἄγεται. καὶ ἐν αἰγίνῃ, τὰ δελφίνια, καὶ αἰάκεια. ἐν δὲ μεγάροις, τὰ διόκλεια, καὶ πύθια. καὶ ἐν ἐλευσῖνι, τὰ δημήτρεια, ἢ ἐλευσίνια. εὐερκὲς δὲ ἄλσος φησὶν, διὰ τὸ κύκλῳ ὑπὸ θαλάσσης, ὥσπερ ὑπὸ ἕρκοις καὶ τείχοις περιβεβλῆσθαι. ἢ διὰ τὴν φιλοξενίαν.
Ταί θ' ὑπ' αἴτνας ὑψιλόφου. καὶ αἱ ὑπ' αἴτναν τὸ σικελικὸν ὄρος, πόλεις λέγει, τὰς συρακούσας μαρτυροῦσιν αὐτοῦ τῇ ἀνδρείᾳ. ἴσθμια γὰρ καὶ ἐν αὐταῖς τελεῖται. ἃ καὶ ἐνίκησεν ξενοφῶν. Αλλως. ταί θ' ὑπ' αἴτνας. τῆς σικελίας πόλις. ἐκεῖ γὰρ ἄγεται ἀγὼν νέμεα καλούμενος. ἢ οὕτως. ἐν συρακούσαις ἄγεταί φησιν ἴσθμια καὶ ἐν κορίνθῳ. ἄποικοι γὰρ κορινθίων, συρακούσιοι. Ἅ τ' εὔβοια. καὶ ἐν τῇ εὐβοίᾳ δὲ πάσῃ φησὶ καὶ τῇ ἑλλάδι ζητῶν, εὑρήσεις τὰ μείζονα λόγου παντὸς καὶ πάσης γνώσεως νικητήρια. ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν. Αλλως. ἐν εὐβοίᾳ, γεραίστια ὑπὸ πάντων γεραιστίων ἄγεται τῷ ποσειδῶνι, διὰ τὸν συμβάντα χειμῶνα περὶ γεραιστόν. καὶ ἐν ἀμαρύνθῳ, τῆς εὐβοίας, ἀμαρύνθια νενικήκασιν. ὁ δὲ νοῦς. καὶ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ἐπιπορευόμενος εὑρήσεις μείζονα ἔργα πεποιηκότα αὐτὸν, ἢ ὡς δύνασαι ἰδεῖν. ἢ οὕτω. τὸ πλῆθος τῶν στεφάνων φησὶν, ἐκπέφευγε τὴν τῆς ὁράσεως μετάληψιν.

βον, παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν,
ὀλιγαιθίδαισίν τ᾽ ἔβαν ἐπίκουρος.
ἰσθμοῖ τά, τ᾽ ἐν νεμέᾳ. παύρῳ δ᾽ ἔπει θή-
σω φανέρ᾽ ἀθρό᾽. ἀλα-
θὴς τέ μοι ἔξορκος ἐπέσ-
σεται. ἑξηκοντάκι γὰρ
ἀμφοτέρωθεν ἁδύγλωσ-
σος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.

αὐτικὰ, κῶλ. ια.

τὰ δ᾽ ὀλυμπίᾳ αὐτῶν, ἔοικεν ἤ-
δη πάροιθε λελέχθαι.
τά τ᾽ ἐσσόμενα τότ᾽ ἂν φαίνοιμ σαφές.
νῦν δ᾽ ἔλπομαι μέν. ἐν θεῷ γε μὰν
τέλος. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι,

ἀκοντισμὸν αὐτῶν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ
ἑξῆς. ἐμὲ δὲ ἱέντα πολλὰ παρὰ σκο-
πὸν βέλη, οὐ χρὴ ῥόμβον, τουτέστι ῥί-
ψιν καὶ ὁρμὴν ποιεῖσθαι. λέγει δὲ ὅτι
οὐ χρὴ περιττολογεῖν περὶ ἄλλων, καὶ ἐκ-
τραπῆναι τοῦ προκειμένου. τὸ δὲ ἀ-
κόντων ῥόμβον, τὴν δίνησιν. Καὶ τὴν
βολὴν τῶν ἀκοντίων λέγει. Τροπικῶς
δὲ, τῶν ἐγκωμιαστικῶν λόγων. ὡς καὶ
ἐν ἄλλαις. πολλά μοι ὑπ᾽ ἀγκῶνος ὠ-
κέα βέλη ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας. ἀλληγορι-
κῶς οὖν φησιν. ὅτι οὐ χρή με περὶ ἄλ-
λων πολυλογεῖν ἐάσαντα τὸν προκεί-
μενον ἔπαινον. ἀφέμενος γὰρ τοῦ νικη-
φόρου, εἰς τὰ πάτρια ἀναδραμὼν,
πλείονι τῇ παρεκβάσει κέχρηται.
διὸ καὶ ἐπιστρέφει ἑαυτόν. Μοί-
σαισι γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν. οὐ γὰρ
ἦλθον φησὶ δι᾽ ἄλλο τι, ἀλλὰ ταῖς μού-
σαις ἐπίκουρος καὶ ὑπηρέτης. ἵνα
τοῖς κορινθίοις τούτοις τοῖς ἀπὸ τῆς φατρίας τῆς ὀλιγαιθίδος καλουμένης οὖσι, ἐπαι-
νέσω. καὶ τὰ πραχθέντα ὑπ᾽ αὐτῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ καὶ τῇ νεμέᾳ. οἱ γὰρ περὶ τὸν ξενοφῶν-
τα τοῦτον, τὸν ἐπαινούμενον ὀλιγαιθίδαι λέγονται κατὰ φατρίαν. ὡς τὸ ἀνέκαθεν ὄν-
τες ἀπὸ ὀλιγαιθίδου τινὸς ἀρχαίου. Παύρῳ δ᾽ ἐπιθήσω. αὐτὶ τοῦ ἐν ὀλίγῳ καὶ συντό-
μῳ λόγῳ, διάδηλα καὶ φανερὰ, πλεῖστα πράγματα καὶ ἀθρόα ἐπιθήσω καὶ ποιήσω.
ἤτοι, ἐν ὀλίγῳ, φανερὰ τὰ πολλὰ ποιήσω. ἀληθὴς δὲ περὶ τούτων καὶ ἐξαίρετος ὅρκος
ἔσται. ὀμνύειν δὲ βούλεται ὡς ἀληθεύων ἐν τοῖς ἐπαίνοις. Αλλως. ἰδίως ἔφη
ἔξορκος. ἢ αὐτὶ ὅρκος. ὀμόσω οὖν αὐτός φησι τοὺς ἀπὸ τῆς φατρίας ὀλιγαιθίδας, ἑξη-
κοντάκις νενικηκέναι ἀμφοτέρωθεν. τουτέστιν, ἔν τε ἰσθμοῖ καὶ νεμέᾳ κεκηρῦχθαι
αὐτούς. Βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ. λείπει τὸ, ἀνεκήρυξεν αὐτοὺς ἡ τοῦ κήρυκος βοή.
ἑξηκοστὸν νικήσαντας. ἑξηκοντάκις γὰρ ἀμφοτέροις τοῖς ἀγῶσιν, ἰσθμίοις καὶ νεμέ-
οις ἀνεκηρύχθησαν οἱ ὀλιγαιθίδαι, τριάκοντα ἐν ἑκάστῳ ἀγῶνι. Τὰ δ᾽ ὀλυμπίᾳ
αὐτῶν ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι. εἶπε γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ ὕμνου, οὕτω. τρὶς ὀλυμ-
πιονίκαν. ὁ δὲ νοῦς. τὰ δὲ ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ, αὐτῶν νικητήρια. ἤδη ὡς ἔοικε προείρηται
ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις. τὰ δὲ μέλλοντα φησὶ, τουτέστιν, ἐὰν δὲ πάλιν νικήσῃ ὀ-
λύμπια, αὖθις σαφέστερον ἐπαινέσω αὐτόν. νῦν δὲ ἐγὼ ἐλπίζω καὶ προσδοκῶ νική-
σαι αὐτόν. ἐν δὲ τῷ κρείττονι, τὸ τοιοῦτον τῆς προσδοκίας δοῦναι. Εἰ δὲ δαίμων ὁ γε-
νέθλιος ἕρποι. εἰ δὲ τὸ συγκληρωθὲν δαιμόνιον καὶ ἡ τύχη ἐπὶ τὸ πλεῖστον προσίοι νική-

φαινκτίσιν γ', ἤτοι καὶ ὁ καρ
τερὸς ὁρμαίνων ἔλαβεν
βελλεροφόντας, φάρμακον
πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυν,

ἐπῳδός, κῶλ. ια'.

ἵππον πτερόεντα. ἀναβὰς
δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιξεν.
σὺν δ' ἐκείνῳ καί ποτ' ἀμαζονίδων
αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλ
πων ἐρήμου, τοξόταν βάλ
λων γυναικεῖον στρατόν,
καὶ χείμαιραν πῦρ πνέοισαν,
καὶ σολύμους ἔπεφνεν.
διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον.
τὸν δ' ἐν οὐλύμπῳ φάτναι,
ζηνὸς ἀρχεῖαι δέχονται.

στρ. έ. κῶλ. ια'.

ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμ

καὶ τὸ μεθ' ὅρκου, ἀδύνατον νομιζόμενον εἰς περίκτησιν· οἷον, εὐχερές. τοῦτο δὲ γνωμολογεῖ· ὅτι δὴ καὶ βελεροφόντης ὁ μέγας, μηδέποτε ζαχήσεσθαι τὸν πήγασον, δι' ἐπιορκίας θέμενος, δι' ἀθηνᾶς ὑπὸ ζυγὸν ἐποίησεν· ὁ δὲ νοῦς· καὶ δὴ ἐκ τούτων ὁ γενναῖος βελεροφόντης, μετὰ σπουδῆς ἔλαβε τὸν χαλινόν· καὶ τὸν πτεροφόρον ἵππον τὸν πήγασον, ἐχαλίνωσεν. τοῦτο γάρ ἐστι, τὸ, τείνων ἀμφὶ γένυν· πραΰνοντα καὶ ἡμεροῦντα, ὡς αὐτὸ φάρμακον ἰατρικόν. λέγει δὲ τὸν χαλινόν. ὁρμαίνων, προθυμούμενος. Χαλκωθείς. ἤτοι χαλκοῦν περιθέμενος θώρακα. ἢ ὅπλα ἐνδὺς χαλκᾶ. ἔπαιξεν, ἤτοι ἐπειρᾶτο, ἐγυμνάζετο εὐκόλως, ὡς παιδιᾶς τρόπον. ἢ ἐπετέρπετο. ἢ ἐνόπλιον ὄρχησιν ἐποιεῖτο. ἢ σὺν τοῖς ὅπλοις εὐχερῶς ἐμάχετο. Σὺν δ' ἐκείνῳ. μετὰ δὲ τοῦ ἵππου ὤν. ἢ σὺν αὐτῷ ποτὲ, καὶ τὸν στρατὸν τῶν ἀμαζόνων, τὸν ἐκ τοῦ ἀέρος τῆς ἐρήμου, καὶ τῶν ψυχροτάτων τόπων τῶν ὑπερβορέων ἐνίκησεν. ἤτοι τῶν ἐν σκυθίᾳ. Ἀέρος ψυχρᾶς. ἤτοι τῆς ἐν σκυθίᾳ. κρυώδης γὰρ καὶ δυσχείμερος. μετέωρος γὰρ ὤν, αἰθέρι καὶ ἐνίκα. Καὶ χίμαιραν πῦρ πνέοισαν. ἐνίκησε δὲ σὺν αὐτῷ, καὶ τὴν πυρίπνουν χίμαιραν. καὶ τοὺς σολύμους ἀνεῖλε. σόλυμοι δὲ, ἔθνος πρὸς τῇ λυκίᾳ. μεταξὺ λυκίας καὶ παμφιλίας πολεμικώτατον. εἴρηκε δὲ ταῦτα καὶ ὅμηρος περὶ τοῦ βελεροφόντου. Διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον. τουτέστι, τὸν θάνατον αὐτοῦ σιγήσομαι. ὑποστέλλεται γὰρ τὰ κατὰ τὴν τελευτὴν ἐκβεβηκὸς αὐτῷ εἰπεῖν. ὅτι πεσὼν ἐκ τοῦ πηγάσου, χωλὸς ἐγένετο. Ἄλλως. τὸν θάνατον αὐτοῦ σιγήσομαι. ὑποστέλλεται γὰρ τὸ κατὰ τὴν τελευτὴν ἐκβεβηκὸς αὐτῷ κακόν. λέγεται γὰρ ὅτι ἀναπτῆναι βουληθεὶς τῷ πηγάσῳ κούφως παρακινδυνεύσας, κατὰ βούλησιν τοῦ διὸς οἰστρηθέντος τοῦ πηγάσου, ἐκπίπτει καὶ χωλοῦται. καὶ ἐκπλανᾶται κατὰ τὸ ἀλήϊον, χωλός. ὡς ὅμηρός φησιν· Ἤτοι ὁ κὰπ πεδίον τὸ ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο. Ὃν θυμὸν κατέδων. Ἄλλως. καταβαλὼν γὰρ τὸν βελεροφόντην ὁ πήγασος, ἀπενόστησεν εἰς οὐρανόν. τοῦτον δὲ αἱ οὐράνιαι φάτναι τοῦ διὸς ὑπεδέξαντο. κατηστερίσθη γάρ. καὶ ἄρατος μέμνηται. ὅτι εἰσὶ φάτναι ἐν οὐρανῷ καὶ ὄνοι καλούμενοι ἀστέρες. Ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμβον. ἀλλ' ὁ μὲν φησίν, οὕτως. ἐμὲ δὲ οὐ χρὴ παρὰ σκοπὸν τὰ βέλη μου τὰ πολλὰ ταῖς χερσὶν ἰσχυρῶς ἔχειν. ἀλλ' ὀξύν τινα τὸν

ταῦρον ἀργὸν, πατρὶ δεῖξον.

στρ. δ', κῶλ. ια'.

κυαναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ κνώσσοντί οἱ,
παρθένος τόσα εἰπεῖν
ἔδοξεν. ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί.
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν.
δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν
πράγματος. ὥς τ' ἀνὰ βω
μῷ θεᾶς κοιτάξατο νύ
κτ'. ἀπ' ἐκείνου χρήσιος. ὥς
τέ οἱ αὐτὰ Ζηνὸς ἐγ
χεικεραύνου παῖς ἔπορεν

ἀντιστρ. κῶλ. ια'.

δαμασίφρονα χρυσόν. ἐνυπνίῳ
δ' ᾇ τάχιστα πιθέσθαι,
κελήσατό μιν. ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
καρταίποδ' ἀναρύῃ Γαιαόχῳ,
θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.
τελεῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον,
καὶ παρὰ ἐλπίδα κού

ὅτι χρὴ θύειν ταύρους παμμελαίνας ἐνοσίχθονι, κυανοχαίτῃ. ἀλλὰ βούλεται τὸ ἀργάεντα. οὐ γὰρ λευκὸν τῇ χροιᾷ βούλεται λέγειν, ἀλλὰ τὸν ἐκλάμποντα τῷ μεγέθει. καὶ ἐπιφανῆ ἐν τῇ ἀγέλῃ. Κυαναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ. αὐτὴ τοῦ μέλαιναν καὶ φοβερὰν αἰγίδα ἔχουσα. αἰγὶς δὲ τὸ ὅπλον. Ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί. λοιπὸν ὁ ποιητὴς ταῦτα φησίν. ἀνήλλατο δὲ ἐκ τῆς κοίτης καὶ ἔστη ἄσμενος. τέρας δὲ τὸν χαλινὸν εἶπεν. ὅτι ὄναρ φανεὶς, ὕπαρ ὤφθη. παρακείμενον δὲ εὑρὼν τὸν χαλινόν, καὶ ἀναρπάσας αὐτὸν, πρὸς τὸν μάντιν ἦλθεν εὐθέως τὸν ἐπιχώριον. ὅπως εἶπεν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ἀθηνᾶς ἐκαθεύδησεν ἐκ τῆς τοῦ πολυΐδου προμαντείας καὶ συμβουλῆς. ὡς αὐτοῦ συμβουλεύσαντος αὐτῷ διὰ μαντείας. ἀγωνιῶντι περὶ τῆς κατοχῆς τοῦ ἵππου. δαμασίφρονα δὲ εἶπε χρυσόν. ἤγουν τὸν τίμιον. ἢ ὅτι διάχρυσος ἦν τῇ κατασκευῇ ὁ χαλινός. δαμάζοντα δὲ τὸ φρόνημα τὸ ἄγριον τῶν ἵππων καὶ ἥμερα φρονεῖν ἀναγκάζοντα. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ χρυσὸς δαμασίφρων. ἐπεὶ ἱκανὸς ἀπατῆσαι. καρανίδαι, τὸν καράνου παῖδα πολυΐδον. ἐλθὼν οὖν πρὸς τὸν μάντιν. ἔδειξε καὶ διεσαφήνισεν αὐτῷ, τὴν ὅλην ἀπόβασιν τοῦ πράγματος καὶ κατάστασιν. Ἐνυπνίῳ δὲ τάχιστα πείθεσθαι. τοῦ βελλεροφόντου δὲ τὸ ὄναρ διηγησαμένου, εἶπεν ὁ πολυΐδος. ὡς τάχιστα καὶ ἀνυπερθέτως πείθεσθαι τῷ ἐνυπνίῳ. τὰ ταῦτα αὐτῷ εἰρόντος τοῦ μάντιος, ὡς ἡνίκα τὸν ταῦρον θύῃ τῷ ποσειδῶνι, τότε δὲ τῇ ἱππικωτάτῃ ἀθηνᾷ, ἱδρύσασθαι βωμόν. ἤτοι ἄγαλμα. καρταίποδα δὲ τὸν ταῦρον φησίν. οὕτω δὲ δελφοὶ ἰδίως ἐκάλεσαν. ἀνερύῃ δὲ ἀντὶ τοῦ σφάξῃς. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος ὡς ὅμηρος. Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα. Τελεῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον. ἐπιτελοῦσι δὲ καὶ παρέχουσιν οἱ θεοί, καὶ τὰ νομιζόμενα ἀδύνατα. περὶ ὧν ἄν τις καὶ τὴν ἐλπίδα δι' ὅρκων ἀπαγορεύσοι. Ἄλλως. οὐχὶ τὴν ἐξ ἐπιορκίας, ἀλλὰ καὶ εὔορκος ἀπελπισθείσας. ἢ οὕτω δύναται δὲ θεὸς τελέσαι

στὶ Πειρανίας. σφετέρου
μὲν πατρὸς ἀρχαί, καὶ βαθὺν
κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον. —

ἐπῳδ, κῶλ. ια.

ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱ-
όν ποτε γοργόνος, ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς
πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν,
πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κού-
ρα χαλινὸν παλλὰς ἤνεγ-
κ'· ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
ἦν ὕπαρ. φώνασε δ', εὕδεις
αἰολίδα βασιλεῦ.
ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
καὶ δαμαίῳ μιν θύων

[illegible]. καὶ ἤτοι τοῖς λυκίοις ἦρχε καὶ διηγεῖτο, ἢ τοῖς τρωσίν. ἀπὸ λυκίων δὲ τοὺς τρῶας δεῖ νοεῖν.

Σφετέρου δὲ πατρός. αὐτὶ τοῦ προγόνου. οὐ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἱππόλοχος ἡγεμονίαν εἶχεν εἰς κόρινθον, ἀλλ' ὁ πρόγονος αὐτοῦ ὁ σίσυφος.

Πειρανίας. πειρήνη κρήνη ἐν κορίνθῳ.

Ὅς τᾶς ὀφιώδεος. ὅς ποτε τῆς γοργόνος τῆς ὀφιώδους λεγομένης εἶναι, τὸν υἱὸν πήγασον ἵππον ὄντα πτερωτόν, θέλων ὑποζεῦξαι τῷ χαλινῷ, ἀληθῶς πλεῖστα ἔπαθε καὶ ὑπέστη παρὰ τοῖς κρουνοῖς καὶ ὕδασι τῆς πειρήνης. ὅ ἐστιν ἐν τῇ πειρήνῃ. λέγει δὲ ἐν τῇ κορίνθῳ. πρὸ τοῦ κομίσαι αὐτῷ τὴν ἀθηνᾶν, χρυσόδετον χαλινὸν παραστᾶσαι καθεύδοντι. ὁ οὖν ἰδὼν ὄναρ, τοῦτο διαναστὰς ἐκ τοῦ ὕπνου, δι' ἔργων εὗρεν. Ἄλλως. ὅστις πρόγονος αὐτοῦ καὶ πρὸς πατρὸς ὢν πάππος. λέγει δὲ τὸν βελλεροφόντην. ὅτι δὲ τῆς γοργόνος ἀποτμηθείσης τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ περσέως, ἀνεδόθη ὁ πήγασος ἵππος, καὶ ἡσίοδος μαρτυρεῖ. Τῆς ὅτε δὴ περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, Ἐξέθορε χρυσάωρ τε, μέγας καὶ πήγασος ἵππος. Ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν. ὃς πολλὰ ἔπαθε χαλινῶσαι καὶ ζεῦξαι τὸν πήγασον βουλόμενος, παρὰ τοῖς κρουνοῖς τῆς πειρήνης. υἱὸς δὲ τῆς μεδούσης ὁ πήγασος. Ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα ἦν ὕπαρ. καὶ τὰ ἑξῆς. τοῦτο εἶπεν, ὡς καθεύδοντι αὐτῷ, τῆς ἀθηνᾶς ἐννοχύας τὸν χαλινὸν ᾧ ἔμελλε χαλινώσειν τὸν πήγασον. εἶπε δέ φησι παραστᾶσα κατ' ὄναρ αὐτῷ ἡ θεός, κοιμᾶσαι ὦ βασιλεῦ, ὃς κατάγεις τὸ γένος ἀπὸ αἰόλου. μὴ πρότερον δὲ καταζεῦξαι, πρὶν μαντεύσασθαι αὐτῷ πολυΐδον, τὸ δύνασθαι τόνδε τὸν χαλινὸν αὐτῷ ποσειδῶνα παρασχεῖν. ἵππειον φίλτρον, τὸν χαλινὸν φησίν. ὅτι τούτῳ οἱ ἵπποι πείθονται. ποιητικώτερον δὲ τῇ μεταφορᾷ. ὁ δὲ νοῦς. ἄγε δὴ οὖν δέχου τοῦτον τὸν χαλινόν. ὅς ἐστι πεῖσμα καὶ φίλτρον αὐτὸς τοῖς ἵπποις. καὶ τῷ δαμάζοντι ποσειδῶνι τῷ πατρί σου, θύων ταῦρον ἀργὸν καλὸν καὶ μέγαν, οὕτως ἐπίδειξον αὐτόν. Καὶ δαμαίῳ. τῷ δαμαστικῷ. ἵππειος γὰρ ὁ θεός. ἢ δαμαῖος λέγεται ποσειδῶν ἐν κορίνθῳ, ἀπὸ τῆς τῶν ἵππων δαμάσεως. Ἀργᾶντα δ' ἰών, τὸν ἔκδηλον τῷ μεγέθει. πατρὶ δὲ τῷ ποσειδῶνι. τῷ μὲν γὰρ λόγῳ ὁ βελλεροφόντης γλαύκου ἐστὶ τοῦ σισύφου. τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ποσειδῶνος, ὡς καὶ ἡρακλῆς ἀμφιτρύωνος. ὑπολαμβάνονται δέ τινες τοῦ ὑποθέτου. ἐπεὶ δὴ ταῦρον εἶπε θύειν ποσειδῶνι ἀργήεντα, ὅπερ δηλαδὴ λευκόν. τοῦ ὁμήρου εἰπόντος,

ἀντιστρ., κῶλ. ιά.

Τὰ δὲ, καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ πρὸ Δαρδανίου
τειχέων ἔδοξαν,
ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος.
τοὶ μὲν, γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος,
Ἑλέναν κομίζοντες. οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
εἴργοντες. ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα, τρόμεον Δαναοί.
Τοῖσι μὲν ἐξεύχετ' ἐν ἄστει

βοῦνῳ παρέδωκε φυλάσσειν, Εἰσόκεν αὐτὸς ἵκοιτ' ἢ ἐξ αὐτοῖό τις ἄλλος. Ἡ παῖς ἠδὲ υἱωνός. ὃ δ' ἵκετο Κολχίδα γαῖαν. βοῦνος δὲ Ἑρμοῦ καὶ νύμφης τινὸς παῖς. Ἄλλως. Μηδείας μέμνηται, ὅτι ἐν Κορίνθῳ κατῴκει· καὶ ἔπαυσε Κορινθίους λιμῷ κατεχομένους. θύσασα Δήμητρι καὶ νύμφαις Λημνίαις. ἐκεῖ δὲ αὐτῆς ὁ Ζεὺς ἠράσθη. οὐκ ἐπείθετο δὲ ἡ Μήδεια, τὸν τῆς Ἥρας ἐκκλίνουσα χόλον. διὸ καὶ Ἥρα ὑπέσχετο αὐτῇ, ἀθανάτους ποιῆσαι τοὺς παῖδας. ἀποθανόντας δὲ τούτους, τιμῶσι Κορίνθιοι. καλοῦντες μιξοβαρβάρους. προπόλας. τοῖς ἐμπορεύουσιν. λέγει δὲ τοὺς Ἀργοναύτας. Τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ. λείπει τὸ γένη. οἱ Κορίνθιοι φησὶν ἐπ' ἀμφότερα τὰ μέρη, ἠρίστευσαν ἐν Ἰλίῳ. καὶ γὰρ τοῖς Τρωσὶ συνεμάχησαν καὶ τοῖς Ἕλλησι. Τρωσὶ μὲν Γλαῦκος. τὸ γένος εἰς Βελλεροφόντην ἀνάγων τὸν Γλαύκου τοῦ Σισύφου. τοῖς δὲ Ἀχαιοῖς, Εὐχήνωρ Πολυΐδου τοῦ μάντεως. Τοὶ μὲν, γένει φίλῳ. οἱ μὲν γὰρ περὶ τὸν Εὐχήνορα. Κορίνθιος δὲ ὁ ἀνὴρ, ἅμα τοῖς Ἀτρείδαις ἐβούλοντο τὴν Ἑλένην ἀνακομίσαι ἁρπαθεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἰλιέως. ὅτι δὲ Εὐχήνωρ Κορίνθιος ἦν, καὶ Ὅμηρος φησίν. Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ Πολυΐδου μάντιος υἱός. Ἀφνειός τ' ἀγαθός τε Κορινθόθι οἰκία ναίων. Οἳ δ' ἀπὸ πάμπαν εἴργοντες. οἱ δὲ ἀπεκώλυον καὶ ἀνθίσταντο παντελῶς, οἱ περὶ τὸν Γλαῦκον. λέγεται δὲ καὶ οὗτος Κορίνθιος. πῶς δὲ Κορίνθιος. οὐ μόνον ἡ τοῦ Εὐχήνορος ἀνδρεία, τοῦ συστρατεύσαντος τοῖς Ἀτρείδαις διὰ τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ Γλαύκου ὃς ἀντεστράτευε. καὶ ἀνθίστατο αὐτοῖς. ὅτι τὸ γένος ἐξ ἀρχῆς ἑλληνικὸν εἶχε, καὶ ἐκ τῆς Κορίνθου ὁ Γλαῦκος. πῶς δὲ, ὁ γὰρ Γλαῦκος, γίνεται τοῦ Ἱππολόχου τοῦ Βελλεροφόντου. τοῦ Γλαύκου τοῦ Σισύφου. τοῦ Αἰόλου. τοῦ Ἕλληνος τοῦ Διός. βούλεται οὖν δεῖξαι, ὅτι οἱ παρ' Ἕλλησιν ἄριστοι καὶ οἱ παρὰ Τρωσὶν ἔξοχοι, κατὰ τὸ ἀληθὲς Κορίνθιοι ἐτύγχανον. πῶς δὲ ὁ Γλαῦκος γέγονε Λύκιος. Ἱστορία. ὅτι ὁ Βελλεροφόντης πεμφθεὶς εἰς Λυκίαν Κορίνθιος ὢν ἀπὸ τοῦ Προίτου, ὡς ὀφείλων ἀποβουλευθῆναι διὰ τὴν ἐπιψευσαμένην μοιχείαν παρὰ τῆς γυναικὸς, ἠρίστευσέ τε τὰ μέγιστα. καὶ τὸν προσδοκώμενον αὐτοῦ ἔσεσθαι φονέα, τὸν βασιλέα τῶν Λυκίων τὸν πενθερὸν τοῦ Προίτου, καὶ αὐτὸς πενθερὸν ἔσχε, γαμήσας τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Ἀντίκλειαν. ἐξ οὗ Λυκίαν ἀκούοντος ὡς βασιλέως, υἱὸς γέγονεν Ἱππόλοχος. οὗ Γλαῦκος. οὕτως ἄρα Κορίνθιος Γλαῦκος τῷ γένει. ὄνομα δὲ τῷ Λυκίων βασιλεῖ, Ἰοβάτης. καὶ Ὅμηρος τούτῳ μαρτυρεῖ. Ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκε θεοῦ γόνον ἠΰν ἐόντα. Ἐκ Λυκίας δέ. ὁ δὲ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ γὰρ κεῖται. καὶ ἔστιν, ἐτρόμεον γὰρ οἱ Ἕλληνες τὸν Λύκιον Γλαῦκον. Τοῖσι μὲν ἐξεύχετο. παρὰ τοῖς Τρωσὶν φησὶν εὔχει καὶ διηγεῖτο. ὅτι ἐν τῷ τῆς Πειρήνης ἄστει τῇ Κορίνθῳ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔχει τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ γένος καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν περὶ

στρ. γ' κῶλ, ια'.

ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ μέτρον· νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς,
μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων,
πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν,
οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ. σίσυφον μὲν
πυκνότατον παλάμαις
ὡς θεόν, καὶ ταὶ πατρὸς αὐτία μήδειαν θεμέναν
τὸν γάμον αὐτᾷ, ναΐ σώτειραν ἀργοῖ καὶ προπόλοις.

Ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ μέτρον. τὸ μέτρον καιροῦ δεῖ. κἀγὼ οὖν φησι παύσομαι ὑπὲρ μέτρον ἐπαινῶν ὑμᾶς. Ἄλλως. οὐδὲν οὖν πλεῖον δύναμαι λέγειν, ἵνα μὴ τῷ μέτρῳ λυπήσω τινάς. Ἐγὼ δ' ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς. ὁ νοῦς· ἐγὼ δὴ οὖν φησιν οὐχ ὡς ἀλλότριός τις, ἀλλ' ὡς ἴδιος καὶ κοινὸς ἐν ὑμῖν παρ' οἷς καὶ τὴν σύνεσιν τῶν προγόνων ὑμῶν λέγων. καὶ τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν παρ' ὑμῖν ἡρώων τὰ κατὰ πόλεμον καὶ αὐτὰ λέγων, οὐδὲν ἀλλότριον διαψεύσομαι τῆς κορίνθου. Ἄλλως. ὡς ἴδιος· τουτέστιν, ὡς εἷς ἐξ ὑμῶν ἀποσταλεὶς καὶ προκριθείς, τὴν βούλησιν τῶν ὑμετέρων προγόνων, καὶ τὸν ἡρωϊκὸν πόλεμον, οὐ ψεύσομαι περὶ τῆς κορίνθου γαρύων· τουτέστι, φωνῶν· λέγων. μῆτιν δὲ παλαιγόνων ἔφη, τὴν σισύφου. Ἱστορεῖται γὰρ γεγονέναι συνετός. ὅμηρος. Ἔνθα δὲ σίσυφος ἔσκεν, ὃς κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. Μῆτίν τε. αὐτή ἐστιν ἡ μῆτις ἡ προκειμένη τῶν προγόνων, ἧς ὑπόδειγμα σίσυφος. τὸν μὲν σίσυφον οὕτω φησὶ λέγων συνετώτατον ἐν ταῖς ἀθηναίαις γεγενῆσθαι, ὡς ἂν θεόν. Πυκνότατον παλάμαις. συνετώτατον βουλαῖς, ἢ γνώμαις. Καὶ ταὶ πατρὸς αὐτία μήδειαν. καὶ τὴν μήδειαν ὑμνῶ. τὴν παρὰ γνώμην τοῦ πατρὸς αὐτῆς γαμηθεῖσαν. ἐγαμήθη δὲ τῷ ἰάσονι σοφὴ οὖσα. τὴν γενομένην σώτειραν καὶ βοηθὸν τῇ ἀργοῖ. ἐβούλετο γὰρ ὁ αἰήτης, ἀνελεῖν τοὺς ἀργοναύτας. Ἄλλως πατρὸς αὐτία. ἐπεὶ ἐναντία πάθη κατὰ τὸν γάμον τῷ πατρί, ἡ μήδεια. ὃν γὰρ ἐκεῖνος, οὐκ ἐβούλετο ἰάσονα, τούτῳ ἐγαμήθη, καὶ συναπῆρεν αὐτῷ. Ζητεῖται δέ, τί δήποτε τὴν μήδειαν κολχίδα οὖσαν, εἰς τοὺς περὶ κορινθίων λόγους προσάγεται; Φασὶ δὲ τὴν κόρινθον πατρῷον κτῆμα εἶναι μηδείας. αἰήτῃ γὰρ τῷ ἡλίου καὶ ἀντιόπης χρησμὸν δοθῆναι πόλιν οἰκίζειν ἐν κόλχοις. ἀπ' αὐτῆς τὴν ἐπωνυμίαν ἔχουσαν. τὴν δὲ τῶν κορινθίων τυραννίδα παρακαταθέσθαι βούνῳ τῷ ἑρμοῦ. ἐντειλάμενον εἰ μὲν ἐπαναχθείη, ἀποδοῦναι αὐτῷ. εἰ δὲ μή, αὐτὸν ἔχειν. τὴν δὲ μήδειαν ἐρασθῆναι σισύφου φησὶ θεόπομπος. Ἄλλως. διὰ τοῦτο μηδείας ἐμνημόνευσεν, ὅτι ἡ κόρινθος πατρῷον αὐτῆς κτῆμα γέγονε, τούτου τοῦ λόγου. ἀλωεύς τε καὶ αἰήτης ὁ μηδείας πατήρ, ἐγένοντο παῖδες ἡλίου καὶ ἀντιόπης. τούτοις ὁ ἥλιος, διένειμε τὴν χώραν. καὶ ἔλαβεν ἀλωεὺς τὴν ἐν ἀρκαδίᾳ. ὁ δὲ αἰήτης, τὴν κόρινθον. αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῇ ἀρχῇ, βούνῳ μέν τινι ἑρμοῦ υἱῷ παρέδωκε τὴν πόλιν εἰπὼν φυλάττειν τοῖς γενομένοις ἐξ αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ εἰς κολχίδα τῆς σκυθίας ἀφικόμενος, ᾤκησε βασιλεύων. διδάσκει δὲ τοῦτο, εὔμηλός τις ποιητὴς ἱστορικὸς εἰπών. Ἀλλ' ὅτε δ' αἰήτης, καὶ ἀλωεὺς ἐξεγένοντο. Ἠελίου τε καὶ ἀντιόπης. τότε δ' ἄνδιχα χώρην, Δάσσατο παισὶν ἑοῖς, ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός. Ἣν μὲν ἔχ' ἀσωπός, ταύτην πόρε δίῳ ἀλωεῖ. Ἣν δ' ἐφύρην, κτεάτισσ' αἰήτῃ δῶκεν ἅπασαν. Αἰήτης δ' ἀέκων,

ἐπῳδ. κῶλ. ια.
ἑλλώτια δ᾽ ἑπτάκις. ἐν
δ᾽ ἀμφιάλοισι ποτειδᾶνος τεθμοῖσι
πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ, μακρότεραι
τερψίᾳ θ᾽ ἕψοντ᾽. ἐριτί
μῳ τ᾽ ἀοιδαί. ὅσσα τ᾽ ἐν δελ
φοῖσιν ἀριστεύσατε
ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος,
δηρίομαι πολέσιν
περὶ πλήθει καλῶν. ὡς μὰν σαφὲς
οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν
ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.

ἢ πρὸς τὸν δρόμον τότε ἀποκληρωθεῖσα καὶ ἐπαρκοῦσα. ἢ ἡ παραχοῦσα αὐτῷ, τὸ τάχος διαρκές. ἢ αὐτὴ οὖσα ἡ ὀξύπορος καὶ ὀξύπους. Ἑλλώτια δ᾽ ἑπτάκις. τὴν προσηγορίαν ταύτην ἐσχηκέναι φασὶ τὴν ἀθηνᾶν, ἀπὸ τοῦ ἐν μαραθῶνι ἕλους ἔνθα ἵδρυται. γίνεται οὖν ἑορτὴ τῆς ἀθηνᾶς ἐν κορίνθῳ. ἐν ᾗ καὶ ὁ ἀεὶ ἀντιλεγόμενος ὁ καλούμενος λαμπαδηδρομικός. ἐν ᾧ ἔτρεχον νεανίαι, λαμπάδας κρατοῦντες. αὕτη δὲ ἡ πανήγυρις, εὑρέθη κατὰ μέν τινας, ἐπειδὴ τὸν ἵππον τοῦ βελλεροφόντου ὑπέταξεν ἡ θεὸς τὸν πήγασον, καὶ περιέθηκεν αὐτῷ τὰ χαλινὰ, καὶ οὕτως εἷλεν αὐτόν. ἢ διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ δωριεῖς σὺν τοῖς ἡρακλείδαις ἀπωθέμενοι πελοποννησίοις κόρινθον χειρωσάμενοι, ταύτην τῇ φλογὶ συνέφλεγον. τῶν τοίνυν γυναικῶν ἐν τῇ πορθήσει φευγουσῶν, τινὲς δὲ αὐτῶν ἅμα εὐρυτιόνη καὶ ἑλλωτίδι, ἐς τὸν τῆς ἀθηνᾶς εἰσελθοῦσαι νεὼν, οὕτω διαφεύξασθαι τὸν κίνδυνον προσεδόκησαν. ὡς δὲ ᾔσθοντο δωριεῖς, κατὰ τούτων πῦρ ἔπεμψαν. αἱ μὲν οὖν ἄλλαι ἔφυγον. ἡ δὲ εὐρυτιόνη καὶ ἡ ἑλλωτὶς ἀδελφαὶ τυγχάνουσαι, μετὰ ἐσθίουσιν κατεφλέχθησαν. λοιμοῦ δὲ συμπεσόντος, οὐ πρότερον τὸ νόσημα παύσεσθαι ἔφη ἡ θεὸς, πρὶν ἐξιλεῶσαι τῶν παρθένων τὰς ψυχάς. καὶ ἑλλωτίδος ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρύσασθαι, καὶ πανήγυριν ἑλλώτια καλουμένην. καθ᾽ ἥν φησιν ἑπτάκις νενικηκέναι τὸν ξενοφῶντα. Ποτιδᾶνος τεθμοῖσιν. ἐν τοῖς ἰσθμικοῖς ἀγῶσιν. οὗτοι γὰρ τῷ ποσειδῶνι νόμιμοι ἀγῶνες. Πτοιοδώρῳ σὺν πατρί. τερψίου ἀδελφὸς, πτοιόδωρος. καὶ τερψίονος μὲν παῖδες, ἐρίτιμος καὶ ναμερτίδας. πτοιοδώρου δὲ, θεσσαλός. οὗ ξενοφῶν. τινὲς δὲ τὸν ναμερτίδαν, ἐρίτιμον φασίν. ἐριτίμου δὲ αὐτόλυκον. Μακρότεραι τέρψιες. μακρότεραι τέρψιες, καὶ πλείοις ἀκολουθοῦσιν ᾠδαὶ τερπνεῖς ὕμνοι καὶ μέγιστοι. καὶ ἡ δὲ μὲν ἡ ἐξήγησις, οὕτως. εἶτα τῆς γραφῆς ὡς ἔντιστιν ἔχει τὸν τρόπον τοῦτον. μακρότεραι τέρψιες ἕψονται. ἐρίτιμαί τ᾽ ἀοιδαί. εἰ δὲ ὀνόματα λαμβάνομεν τὸ τερψίας καὶ τὸ ἐρίτιμος, ἔσται τὰ τῆς διανοίας ὡς εἴπομεν. Ὅσσα τ᾽ ἐν δελφοῖσι. θαυμαστικῶς τὸ ὅσσα. ἀντὶ τοῦ πολλάκις ἐν δελφοῖς ἐνίκησαν τὰ πύθια. Ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος. ἀντὶ τοῦ τόπα δὲ καὶ ἐν τῇ νεμέα. ἥτις ἐστὶ περιορισμὸς τοῦ λέοντος. ἐν ᾧ ἐτράφη ὁ λέων ὁ ὑπὸ τοῦ ἡρακλέος ἀναιρεθείς. Ἄλλως. χόρτοις, ἀντὶ τοῦ περιορίσμασι. τὸ γὰρ παλαιὸν χόρτοις φυτεύοντες ἀντὶ φραγμῶν, περιώριζον τοὺς τόπους. ὅμηρος. Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδούμενος κατὰ κόπρον. Δηρίομαι πολέσιν. ἀντὶ τοῦ φιλονεικήσω πλείοσι περὶ τῶν ὑμετέρων καλῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀξιοπρεπέσι τὰ κατορθώματα ὑμῶν ἀντιπαραθεὶς οὐκ ἐλάττονα ὄντα ταῦτα ἀποδείκνυε. ἢ οὕτω. διαμαχέσομαι εἷς ὢν περὶ πλειόνων κατορθωμάτων. ἢ οὕτω. πλεῖστα μὲν οὖν περὶ ὑμῶν πρὸς πάντας κατὰ λέγειν, σαφῶς μέντοι καὶ ἀκριβῶς, οὐκ ἂν δυναίμην πάντα εἰπεῖν. ὥς περ οὐδὲ θαλασσίας ψηφῖδας τὸν ἀριθμόν.

καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμοι,
ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον.
δέξαι δὲ ἀστεφάνων ἐγκώμιον τεθ-
μὸν, τὸν ἄγει πεδίων
ἐκ πίσας, πεντάθλῳ ἅμα
σταδίου νικῶν δρόμον· οὐκ
ἀντιβόλησεν τῶν, ἀνὴρ
θνατὸς οὔπω τις πρότερον. —

ἀντιστροφὴ, κῶλ. ια΄.

δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελί-
νων ἐν ἰσθμιάδεσσιν
φανέντα. νέμεά τ' οὐκ ἀντιξοεῖ.
πατρὸς δὲ θεσσαλοῦ ἐπ' ἀλφειοῦ
ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται.
πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμαν· διαύλου
θ' ἀλίῳ ἀμφ' ἑνί· μη-
νός τέ οἱ τωὐτοῦ, κρανααῖς
ἐν ἀθάναισι· τρία μὲν
ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα
θῆκε καλλίστ' ἀμφὶ κόμαις. —

τῇ ἀφροδίτῃ, ὥστε ἐμπνεῦσαι τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, μάχεσθαι ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος τοῖς μήδοις, εἰσελθούσας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἀφροδίτης. ὅπερ ἱδρύσασθαι τὴν μήδειαν λέγουσιν ἥρας προσταξάσης. εἶναι δὲ καὶ νῦν ἀναγεγραμμένον ἐλεγεῖον εἰσιόντι ἐς τὸν ναὸν ἀριστερᾶς χειρός. Αἵδ' ὑπὲρ ἑλλάνων τε καὶ ἀγχεμάχων πολιτᾶν, Ἔστασαν εὐχόμεναι κύπριδι δαιμονίᾳ. Οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐβούλετο δῖ' ἀφροδίτα, Μήδοισ' ἑλλάνων ἀκρόπολιν δόμεναι. Ἀφθόνατος ἔπεσιν· ὑπὲρ τοῖς ἔπεσι τῆς ὀλυμπίας καὶ τοῖς ὕμνοις οἷς λέγω περὶ αὐτοῦ, μὴ νεμεσήσῃς ὦ ζεῦ. Ξενοφῶντος εὔθυνε· τουτέστι, τοῦ ξενοφῶντος εὔθυνε τὴν εὐτυχίαν. οὔριον καὶ εὐδιεινὸν δίδου αὐτῷ τὸ δαιμόνιον. ἀντὶ τοῦ, ποίει δὲ αὐτὸν φησὶν, εὐτυχῆ καὶ εὐδαίμονα. Δέξαι δὲ ἀστεφάνων ἐγκώμιον. καὶ πρόσξαι φησὶν ἡδέως, τὸν ὑπὲρ τοῦ στεφάνου αὐτοῦ τεθμὸν, καὶ νόμιμον ἔπαινον. λέγει δὲ τὸν ὕμνον. τεθμὸν δὲ τὸν νόμον φησί. νόμος γάρ ἐστιν οὗτος, ὀλυμπιονίκας ὑμνεῖσθαι. Τὸν ἐγκωμιαστικὸν λόγον. ὅς ἐστιν ὕμνος τοῦ νικηφόρου. ὅντινα ὕμνον ἐκτήσατο καὶ ἄγει φησὶν ἑαυτῷ νικῶν, καὶ στάδιον ὁμοῦ καὶ πένταθλον, ἐν τῷ σταδίῳ τῆς νίκης. Τῶν, ἀνὴρ θνατός. ὧν εὐτύχημα τοῦ τῆς διπλῆς νίκης, οὐδέπω πρότερον εὐτύχησεν ἀνήρ. πρῶτον δὲ καὶ μόνον φησὶ τὸν ξενοφῶντα κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν στάδιον καὶ πένταθλον νικῆσαι ὀλυμπίας. λέγει δὲ καὶ ἄλλας νίκας αὐτοῦ. δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων. πλόκοι δὲ, ἐκ σελίνων γὰρ οἱ στέφανοι. περὶ τὸ πλέκεσθαι τοῖς τὰ ἴσθμια νικῶσι. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἤδη ἀποδέδεικται ἰσθμιακὸς ὁ ἀπὸ σελίνων στέφανος, ὡς ἐν νεμέαις. ἀμφότεροι γὰρ ἐπιτάφιοι. ἱερὸν δὲ τὸ σέλινον τοῦ καταχθονίου. τὸ δὲ οὐκ ἀντιξοεῖ, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀντίκειται. ἐνίκησε γὰρ καὶ τὰ νέμεα. οἱ δὲ ὅτι ἀντίκειται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξύλων τῶν ξεομένων καὶ ἀλλήλοις ἁρμοζομένων. τὰ γὰρ συναρμοζόμενα, συγξέεται. ἀλλ' ἀντιξοεῖ καὶ ἀντιβαίνει πρὸς τὴν ξέσιν ἁρμοστὰ ὄντα. Πατρὸς δὲ θεσσαλοῦ. καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θεσσαλοῦ, ἀνάκειται ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ ἡ δόξα ἡ ἐκ τοῦ δρόμου. ἀντὶ τοῦ ἐνίκησε. Πυθοῖ τ' ἔχει. κατὰ δὲ τὴν πυθίαν, διαύλου καὶ σταδίου τιμὴν ἔλαβε. λέγει δὲ θεσσαλὸν, τὸν τοῦ ξενοφῶντος πατέρα. Ἀλίῳ ἀμφ' ἑνί. ἀντὶ τοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Μηνός τέ οἱ τωὐτοῦ. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν μῆνα, τρία ἔργα καὶ ἐν ταῖς ἀθήναις ταῖς τραχείαις, καὶ τρεῖς ἄθλοις περιεποίησεν αὐτῷ ἡ ὀξύτης τῶν ποδῶν καὶ ἡ ὀξύδρομος ἡμέρα. ἔργα καὶ ἀγωνίσματα κάλλιστα. ἀφ' ὧν ἐστέφθη τὰς κόμας. καὶ τὴν κεφαλήν. τρία δὲ ἔργα εἶπεν, δίαυλον, καὶ ὁπλιτικὸν δρόμον, καὶ στάδιον. Ποδαρκὴς ἡμέρα θῆκε. ἤτοι,

οις ἐν ἔντεσιν μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰω
νῶν βασιλῆα δίδυ
μον ἔθηκ'. ἐν δὲ, μοῖσ' ἁδύπνοος.
ἐν δ' ἄρης ἀνθεῖ, νέων
οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν,
ἀντ. β'. κῶλ. ια'.
ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων ὀλυμπίας.
ἀφθόνητος ἔπεσσιν
γένοιο χρόνον ἅπαντα ζεῦ πάτερ.

τοῦ χαλινοῦ. ἀποδεδώκασι δὲ τὸ δοκεῖν τὸν πήγασον πρῶτον ὑπὸ βελλεροφόντου ἐν κορίνθῳ καταζεῦχθαι. δίδυμος δέ φησι. μήτι τοῖς ἱππικοῖς δρόμοις. μήτι τὰς τῶν ἁρμάτων κατασκευάς. μήτι τὸν χαλινὸν διὰ τούτων δηλοῦσθαι, ἀλλὰ τὸν κεραμεικὸν τροχόν. ἐκ μεταφορᾶς διχόθεν μετενηνεγμένης. τοῦτο μὲν, ὅτι ἵπποις οἰκεῖος ὁ τροχός. τοῦτο δὲ, ὅτι ἑκατέρωθεν ἐλαύνεται ὑπὸ ταῖς πτέρναις. καλλίμαχος. πτέρνῃ θ' ἵπποις ἐλαυνόμενος. θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ εὑρημάτων, ὑπέρβιον τὸν κορίνθιον φησὶν εὑρηκέναι τὴν τοῦ κεραμεικοῦ τροχοῦ μηχανήν. μέτρα δὲ αὐτὰ ὁ πίνδαρος, παρόσον ἐκ κεραμεικοῦ μετροῦμεν. καὶ ὅσα ἄλλα. ψυκτῆρες. κώθωνες. ἔνιοι δὲ ἵππεια ἔντεα, ἅρματά τε καὶ χαλινούς. ἀπὸ μέρους τοὺς πολεμικούς. ὅτι δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ χαλινὸς εὕρηται, δείκνυσιν ἐν τοῖς ἑξῆς. ὁ δὲ νοῦς, οὕτω. τίς γὰρ γάρ φησιν ἕτερος εὗρε τὰ μέτρα τὰ ἐν τοῖς ἱππείοις ἔντεσι καὶ ὅπλοις γινόμενα. ἱππείοις δὲ ἔντεσιν εἶπε, τοῖς τροχοῖς τοῖς κεραμεικοῖς· ἐπειδὴ ὑπὸ τροχοῦ πλάττεται. ὁ δὲ τροχὸς κοινωνεῖ τῷ ἅρματι τῶν ἵππων. Ἄλλως. ὁ δίδυμος ἑτέραν ἀποδίδωσιν οὕτως ἔχουσαν. τὴν ἐν προθέσει αὐτὴν τῆς εἰς κειμένην, σῶμα πλέον πρὸς τὰ μέτρα. τίς γὰρ τοῖς εἰς τὰ μέτρα ἱππείοις ἔντεσιν ἐχρήσατο πρῶτος. ἢ σὺ ὦ κόρινθε. ἵππεια δὲ ἔντεα, τὰ φειδώνεια ἀγγεῖα ἀκουστέον, διὰ τὴν κοιλότητα. ὅμηρος. Ἀμφίπολοι δ' ἐπεκόσμεον ἔντεα δαιτός. τούτων οὖν τῶν εἰς τὰ μέτρα ἐπέων, εὑρετάς φησιν εἶναι τοὺς κορινθίους. διατί δὲ ἵππεια αὐτὰ εἶπεν. ὅτι φείδων ὁ πρῶτος κόψας κορινθίοις τὸ μέτρον, ἀργεῖος ἦν. τὸ δὲ ἄργος, ἵππειον λέγουσιν οἱ ποιηταί. εὐριπίδης. Ὅταν δ' ἐς ἑλλάδ' ἵππειόν τ' ἄργος μόλης. Ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον. οἰωνῶν βασιλέα, τὸν ἀετόν φησι. λέγει δὲ τὸ κατὰ τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν ἀέτωμα. τίς οὖν φησιν ἐν τοῖς ναοῖς τῶν θεῶν, τὸν βασιλέα τῶν ὀρνίθων ἐπέθηκε τὸ λεγόμενον ἀέτωμα. δίδυμος δέ φησιν, ὅτι διπλᾶ τὰ ἀετώματα. ὄπισθεν καὶ ἔμπροσθεν. διὰ τὸ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν κατασκευάζεσθαι αὐτά. Ἄλλως. οἰωνῶν βασιλέα. ὁ ἀετὸς οἰωνῶν βασιλεύς ἐστιν, ὁ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν τιθέμενος. τινὲς δὲ τὸ ἀέτωμα ὥς φησι δίδυμος, παρατιθέμενος τίμαιον λέγοντα. Καὶ τοῦτο ἐν ταῖς οἰκοδομίαις αὐτῶν, εὕρημα καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐν δὲ μοῖσ' ἁδύπνοος. ποῦ δὲ ἡ μουσικὴ ἀνθεῖ καὶ τὰ πολεμικὰ ἀλλαχοῦ; τοῦτο δὲ, διὰ τὸν εὔμολπον ὄντα κορίνθιον καὶ γράψαντα νόστον τῶν ἑλλήνων. ἢ τοῦτό φησιν, αὐτοὶ τῆς μουσικῆς εἶσι. παρόσον καὶ ποιηταὶ διασημότατοι ἐν κορίνθῳ ἐγένοντο. ὧν καὶ αἴσων. οὗ μέμνηται σιμωνίδης. ἐν δὲ τῷ περσικῷ πολέμῳ, καὶ οὗτοι ἐστρατεύσαντο, ἔχοντες ἡγεμόνα ἀδείμαντον. Ἐν δ' ἄρης ἀνθεῖ νέων. ποῦ δέ φησι καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐμπείρως οὕτω γίνεται; τοῦτο δὲ, διὰ τὰ μηδικά φησιν. ὅτε ἠνδραγάθησαν ὑπὸ ξέρξου ἐπιτεθέντος, καὶ φυγόντος ὑπὸ ἀθηναίων, ὅτε καὶ πεντήκοντα ναῦς τῶν περσῶν κατέδυσαν. Ἄλλως. τὸν ἄρην φησὶν ἐν κορίνθῳ λάμπειν. τινῶν ἐς τὰ περὶ πολέμια. ἐν οἷς ὑπὲρ τῆς τῶν ἑλλήνων σωτηρίας, ἠνδραγάθησαν οἱ κορίνθιοι. Θεόπομπος δέ φησι καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν εὔξασθαι

ματέρα θρασύμυθον.
ἔχω καλά τε φράσαι. τόλμα τέ μοι
εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
ὔμμιν δὲ παῖδες ἀλάτα, πολλὰ μὲν νι-
καφόρον ἀγλαΐαν
ὤπασαν τ' ἄκραις ἀρεταῖς
ὑπερελθόντων ἱεραῖς
ἐν ἀέθλοισιν. πολλὰ δ' ἐν
καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ὧραι πολυάνθεμοι ἀρ-
χαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον.
ταὶ διονύσου πόθεν ἐξέφανεν
σὺν βοηλάτᾳ χάριτες
διθυράμβῳ. τίς γὰρ ἱππεί-

λύειν. ὑπὲρ τῶν κορινθίων φησίν. ὅτι βού-
λημα δ' ἐστὶν αὐτῶν καὶ σκοπός, ἐκκλί-
νειν τὴν ὕβριν, αὐτὶ τοῦ καθεστῶτες
εἰσὶ καὶ οὐχ ὑβρισταί. ἔνιοι δέ, οὕτως. βου-
λόμεναι δὲ καὶ σκοπὸν ἔχουσιν αἱ τῆς
θέμιδος θυγατέρες, ἀπαλέξειν τὴν
ὕβριν τὴν τοῦ κόρου ματέρα τὴν θρασεῖ-
αν. Ἄλλως. Ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν. αἱ
προειρημέναι θεαί, ἀλεξήσουσι τὴν
ὕβριν τῶν πόλεων. οὐκ ὀρθῶς δὲ τὴν
ὕβριν τοῦ κόρου ματέρα λέγει. ἀλλὰ τοὐ-
ναντίον πάλιν εἰπεῖν ἔδει. ὅμηρος. Τί-
κτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλ-
βος ἕπηται. Ἔχω καλά τε φράσαι.
ἔχω τοίνυν περὶ τῆς κορίνθου τὰ κάλ-
λιστα διεξελθεῖν. παρορμᾷ γὰρ τὴν
γλῶτταν ἡ τόλμα ἡ εὐθεῖα καὶ προσφο-
ρος, νῦν διηγεῖσθαι περὶ αὐτῶν. Υ̓́μμιν δὲ παῖδες ἀλάτα. τουτέστιν οἱ κορίνθιοι. ἀ-
λήτης γὰρ ἡγήσατο τῆς ἀποικίας τῶν ἡρακλειδῶν, ὅτι οἱ ἡρακλεῖδαι κατῆλθον εἰς
πελοπόννησον, καὶ αὐτὸς εἷς ὢν τῶν ἡρακλειδῶν. ἦν γὰρ ἱππότου τοῦ φύλαντος. τοῦ ἀντιό-
χου. τοῦ ἡρακλέους. οὗτος ἐκράτησε κορίνθου. διὸ καὶ παῖδας εἶπεν ἀλήτου τοὺς κορίν-
θίους, ὡς ἀπογόνους. δίδυμος δέ φησι τὸν ἀλήτην, μὴ οἰκιστὴν τῆς κορίνθου γεγονέναι, ἀλ-
λὰ βασιλέα. ἔτι τριακοστῷ μετὰ τὴν τῶν δωριέων ἄφιξιν. ὁ δὲ νοῦς. ὑμῖν δὲ ὦ κορίν-
θιοι, τὴν ἀπὸ τῶν νικῶν ἡδονήν τε καὶ τέρψιν παρέσχον αἱ ὧραι. νικηταῖς γενομένοις ἐν
τοῖς μεγίστοις καὶ ἱεροῖς ἀγῶσιν. οὐ μόνον δὲ ἐνδόξους διὰ τὰς νίκας τοὺς κορινθίους αἱ ὧ-
ραι ἐποίησαν. ἀλλὰ καὶ ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐνέβαλον σοφίαν. φησὶ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ φει-
δων τις κορίνθιος ἀνήρ, εὗρε μέτρα καὶ σταθμία. καὶ ἄλλα πολλά, λέγονται εὑρηκέναι οἱ
κορίνθιοι. διὸ καὶ ἐπιφέρει. πᾶν δ' εὑρόντος ἔργον. πολλὰ οὖν εὗρον. Ταὶ διονύσου πόθεν ἐ-
ξέφανεν. αἱ τοῦ διονύσου φησὶ πανηγύρεις, πόθεν ἐξέλαμψαν σὺν τῷ διθυράμβῳ, αἵτι-
νες τὸν διθύραμβον προσλαβοῦσαι. βοηλάτην δέ, τὸν διθύραμβον προσαγορεύει. ἤτοι διὰ
τὸ βοῦν εἶναι τῷ νικήσαντι τὸ ἆθλον, ἱερὸς γὰρ τοῦ διονύσου. ἢ διὰ τὸ ἐλαύνεσθαι αὐτὸν
διὰ βοῦς καὶ λέγεσθαι. ὁ πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς ὑπορχήμασιν, ἐν νάξῳ φησὶν εὑρεθῆναι
πρῶτον διθύραμβον. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν διθυράμβων, ἐν θήβαις. ἐνταῦθα δέ, ἐν κορίνθῳ.
ἢ οὕτως ἀκουστέον. αἱ τοῦ διονύσου διθυράμβων, ἐν κορίνθῳ ἐφάνησαν χάριτες. τουτέστι
τὸ σπουδαιότατον τοῦ διονύσου διθύραμβον, ἐν κορίνθῳ πρῶτον ἐφάνη. ἐκεῖ γὰρ ὤφθη ὁ
χορὸς ὀρχούμενος. ἔστησε δὲ αὐτὸν πρῶτος, ἀρίων ὁ μηθυμναῖος. εἶτα λάσσος ὁ ἑρμιο-
νεύς. Ἄλλως. ὁ λόγος ἐρωτηματικός. ὑπακούεται δὲ δηλονότι ἐκ κορίνθου. σημείωσαι
γὰρ ὅτι πρῶτος ἐν κορίνθῳ, διθύραμβος ἐδόθη. ὃς ἦν κύκλιος χορός. ἀρίονος τοῦ μηθυ-
μναίου συστήσαντος αὐτόν. Τίς γὰρ ἱππείοις ἐν τεσι μέτρα. τουτέστι τὰ ἵππεια μέτρα

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩ ΣΤΑΔΙΕΙ. Δρόμῳ καὶ πεντάθλῳ. εἶδος ιγʹ.

στροφὴ αʹ. κῶλα ιαʹ.

ρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων
οἶκον, ἅμερον ἀστοῖς
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν κόρινθον, ἰσθμίου
πρόθυρον ποτειδᾶνος ἀγλαόκουρον.
ἐν τᾷ γὰρ εὐνομία ναίει. κασίγνη
ταί τε, βάθρον πολίων
ἀσφαλὲς δίκα, καὶ ὁμό
τροφος εἰρήνα, ταμίαι
ἀνδράσι πλούτου, χρύσεαι
παῖδες εὐβούλου θέμιτος.

ἀντιστροφὴ, κῶλα ιαʹ.

ἐθέλοντι δ᾽ ἀλέξειν ὕβριν κόρου

θεν. ὁ γὰρ αὐτὴ πᾶσα στροφὴ ἀπὸ βʹ, τροχαίου δὲ περισπωμένου καὶ μέσου. Τὸ βʹ, φερεκράτειον. Τὸ γʹ, ἴαμβος τρίμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ βʹ ποὺς ἀνάπαιστος ἀντὶ βραχείας. ὁ δʹ, ἄτακτος. σπονδεῖος γὰρ εὑρίσκεται παρὰ τοῖς μελοποιοῖς. Τὸ δʹ, ἴαμβος τρίμετρος βραχυκατάληκτος. Τὸ εʹ, διὰ τῶν περιόδων. καὶ διὰ ποδὸς ἴαμβος ἀρχόμενος. Τὸ ϛʹ, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἀπὸ διιαμβικοῦ, καὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάσσονος, καὶ τροχαϊκῆς συλλαβῆς τῆς οἰκείας. Τὸ ζʹ, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ηʹ, ἀντιχοριαμβικὸν, ἀπὸ διποδίας τροχαϊκῆς, χοριαμβικῆς καὶ χοριάμβου τῆς καὶ βραχείας οὔσης διὰ τὴν κατάληξιν. Τὸ θʹ, προσοδιακὸν ἢ ἀναπαιστικόν. Τὸ ιʹ, εὐριπίδειον. ὃ δὲ ἀποδέδοται, ἐπεὶ μονοσύλλαβά ἐστιν ἰωνικὰ ἀπ᾽ ἐλάσσονος. Τὸ ιαʹ, ἢ χορίαμβος, ἢ τροχαῖος ἐπίτριτος. Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτῆς. Ἡ δὲ ἐπῳδὴ καὶ αὐτὴ, κώλων ιαʹ. Τὸ αʹ, προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τῆς μιᾶς βραχείας οὔσης. Τὸ βʹ, ἐγκωμιολογικόν. Τὸ γʹ, τὸ αὐτό. Τὸ δʹ, ὅμοιον τῷ αʹ, τῆς στροφῆς. Τὸ εʹ, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ϛʹ εὐριπίδειον. Τὸ ζʹ, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ηʹ, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ θʹ, ἀντισπαστικὸν ἄτακτον. ὁ γὰρ βʹ, σπονδεῖος ἐστὶν. εἶτα ἥμισυ συζυγίας. γίνεται δὲ παρὰ τοῖς ἀντισπαστικοῖς ἡ ἀταξία. ὡς ἐν τῷ, ὦ καλλίστη πόλι πασῶν ὅσας κλέων ἐφορᾷ. Τὸ ιʹ, εὐριπίδειον. Τὸ ιαʹ, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τρισολυμπιονίκαν. παρ᾽ ὅσον τρεῖς νίκας αὐτοῖς συμβέβηκε νικῆσαι. τῷ μὲν παιδὶ, δύο κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. πεντάθλῳ καὶ σταδίῳ αὐτὸν ὀλυμπιονίκην. τῷ δὲ πατρὶ θεσσαλῷ τοὔνομα πρότερον ἐν τῇ ξθʹ. ὀλυμπιάδι. τὸν τρισολυμπιονίκην οἶκον ἐπαινῶν, τὸν πρᾶον μὲν πρὸς πολίτας. φιλόξενον δὲ πρὸς τοὺς ξένους, εἰς γνῶσιν ἄξω καὶ ὑμνήσω. διὰ τοῦτο καὶ τὴν εὐδαίμονα κόρινθον, τὴν τοῦ ἰσθμίου ποσειδῶνος οὖσαν προπύλαιον καὶ αἰχητήριον. ἥτις ἀγλαοῖς κούροις ἐστὶν ὡραίας ἔχει. ἀγλαόκουρον γὰρ τὴν εὔανδρον λέγει. πρόθυρον τοίνυν καὶ θύρας ἔθος ἐστὶ καλεῖν, τὴν κόρινθον, διὰ τὸ ἀρχὴν ἢ τέλος εἶναι τῆς πελοποννήσου τὸν ἰσθμόν. πρόθυρον δὲ τοῖς εἰς πελοπόννησον στελλομένοις. βακχυλίδης. Ὦ πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεόδματοι πύλαι. ἢ οὕτως. ἐπεὶ ἀρχὴ μὲν τοῖς ἀπὸ τῆς ἑλλάδος εἰς πελοπόννησον πορευομένοις. ἐσχάτη δὲ τῆς πελοποννήσου. Ἐν τᾷ δὲ γάρ. ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ κορίνθῳ φησὶν, οἰκεῖ ἡ εὐνομία. καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ὁμότροφος εἰρήνη. ὡς ἡσίοδος. Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὰν θέμιν, ἣ τέκεν ὥρας. Εὐνομίαν τε δίκην τε καὶ εἰρήνην τεθαλυῖαν. βάθρον δὲ πόλεων. αἵτινες, ἐφ᾽ ὧν πᾶσα πόλις ἀσφαλῶς βέβηκεν. Ἐθέλοντι δ᾽ ἀλέξειν ὕβριν. ἤτοι εὐχὴ πέφυκεν. αἵτινες, αἱ προειρημέναι, ἀπαλεξήσωσι τῆς πόλεως τὴν ὕβριν. ἤτοι βούλονται δ᾽ αὗται ἀπαμύνειν τὴν ὕβριν καὶ ἀποκο

προσδοκῶσι, τὰ ἐναντία συνέβη. τὸ δὲ ἔπεσεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων. οἱ μὲν γὰρ, τὰ ἐναντία ὧν προσεδόκησαν καὶ μετέσχον τέρψεως, εὗρον. οἱ δὲ χαλεποῖς καὶ δυστυχέσι πράγμασι τῶν ζάλαις περιτυχόντες, μέγιστον ἀγαθὸν αἰφνιδίως μετήλλαξαν τοῦ προσδοκωμένου κακοῦ. ὥσπερ δὲ τῶν προειρημένων ὁ σκοπὸς, τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸν ἐργοτέλην ἔχει. ἐπειδὴ προσδοκήσας ἐκ τῆς κατὰ κρήτην πολέμου καὶ τῆς φυγῆς ἀδέξια τὰ μέλλοντα, δι' εὐτυχίαν πολλὴν ὕστερον δόξαν ἐκτήσατο. Αλλος. Εμπαλιν μὲν τέρψιος. τουτέστι τὰ ἐναντία τῆς τέρψεως ἤτοι τὰ ἀηδῆ. ἔνιοι δὲ ἐν ζάλῃ καὶ χει-

ἔμπαλιν μὲν τέρψιος. οἱ δ' ἀνιαραῖς
ἀντικύρσαντες ζάλαις,
ἐσθλὸν βαθὺ πήματος ἐν μι-
κρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.

ἐπῳδὸς, κῶλ. ι.

υἱὲ φιλάνορος. ἤτοι καὶ τεά κεν
ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ,
συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ.
ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,
εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα
κνωσίας ἄμερσε πάτρας.
νῦν δ' ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος,
καὶ δὶς ἐκ πυθῶνος ἰσθμοῖ τ' ἐργότελες,
θερμὰ νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμιλέ-
ων παρ' οἰκείαις ἀρούραις.

μῶσι πράγμασι γινόμενοι, ἐν μικρῷ χρόνῳ μετήμειψαν, καὶ μετήλλαξαν εἰς βαθὺ καὶ μέγα ἀγαθὸν περιγινόμενα. τὸ πήματος ἐν μικρῷ. λείπει δὲ ἡ ἀντὶ, ἵν' ᾖ ἀντὶ τοῦ πήματος. τοῦτο δὲ εἶπε, διὰ τὸν ἐργοτέλην. καὶ γὰρ οὗτος ἐκ πήματος τοῦ περὶ τὴν ἀποδημίαν, ἀγαθὸν ἔσχε τὴν νίκην. Ενδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ. τὸν ἀλέκτορα παρείληφε διὰ τὸ κατοικιδίας ποιεῖσθαι τὰς μάχας τὸ ζῶον τοῦτο. καὶ μηδὲν λόγου ἄξιον δρᾶν δημοσίᾳ. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι, εἰ μὴ ἔφυγεν ἐκ τῆς πατρίδος. οὐκ ἂν ἐστεφανώθη. Αλλος. τί οὖν φησιν ὦ τοῦ φιλάνορος υἱὲ ἐργότελες, καὶ σοὶ τιμὴ ἀκλεὴς ἂν ἐγένετο, καὶ ἀτιμαρανθεῖσα καὶ ἀπώλετο ἡ τῆς ὀξύτητός σου τῶν ποδῶν δόξα, εἴπερ ἐν τῇ τῶν προγόνων σου ἑστίᾳ παρέμεινας. ἐκεῖ μόνον ἀγωνιζόμενος, ὡς εἴ τις ἀλέκτωρ ἐνοικίδιος τοῖς ἔνδον ὀρθῶς μαχόμενος, καὶ μὴ ἡ γενομένη μετάστασις καὶ ὁ πόλεμος ὁ ἐν τῇ πατρίδι σου τῇ κνωσσῷ στερήσας σε ἦν τῶν οἰκείων, καὶ ποιήσας ἀναχωρῆσαί σε τῆς πατρίδος, ὡς τε δυνηθῆναι τὸν ὀλυμπιάσιν ἀγῶνα νικᾶν. Συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ. ἐν τῇ κρήτῃ. κατοικίδιον ἂν ἔσχε τὴν ἀρετήν. συγγόνῳ, ἐν τῇ συγγενικῇ, τῇ ἀπὸ προγόνων. κνώσιος γὰρ ἦν. λέγει δὲ ὅτι, καὶ τὸ δόξαν κακῶς γεγενῆσθαι τὸ τῆς φυγῆς δηλονότι, τοῦτο αὐτῷ ἀγαθὸν περιέβη. Νῦν δ' ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος. ἐκ δὲ ταύτης τῆς αἰτίας φησὶ τῆς κατὰ τὴν φυγὴν στεφθεὶς ἐν ὀλυμπίᾳ, καὶ ἐν πυθίᾳ καὶ ἐν ἰσθμῷ. τὰ θερμὰ ὕδατα τῶν νυμφῶν ἐν τῇ ἱμέρᾳ ὑψοῖς καὶ ἐπαίρεις τῇ δόξῃ. Αλλος. τὰ ἐν τῇ σικελίᾳ θερμὰ λουτρὰ τῆς ἱμέρας πόλεως, λέγεται ἀθηνᾶν ἀναδοῦναι εἰς ἀπόλαυσιν ἡρακλεῖ, ἡνίκα ἐκεῖ ἐφάνη. τινὲς δὲ νύμφας. καθὼς καὶ πίνδαρος. ἵνα ἀπολούσηται, ὅτε τὰς γηρυόνου βοῦς ἀπελαύνων παρεγένετο. λείπεται δὲ λέγειν ἀπὸ μέρους αὐτὴν τὴν πόλιν. τόπος γάρ ἐστιν αὐτῇ, τὰ θερμὰ λουτρά. παρ' οἰκείαις ἀρούραις. ὡς ἐνίδια γῆ παροικῶν. καὶ οὐδενὸς τῶν ἔξωθεν ἐνδεόμενος. τέλος.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ ιγ'. τῶν ὀλυμπίων εἴδους,

Τοῦ ιγ'. εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος κώλων ια'. Τὸ πρῶτον, ἀντισπαστικὸν, τρίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ τετάρτου παιῶνος, διαφόρου καὶ τροχαίου. ὁ τρίτος τοὺς παρακειμένους

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ, ΙΜΕΡΑΙΩ ΔΟΛΙΧΟΔΡΟΜΩ. ΕΙΔΟΣ, ΙΒ'.

στρ. α'. κωλ. θ'.

ἴσσομαι παῖ Ζηνὸς ἐλευθερίου.
Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμ-
φιπόλει σώτειρα Τύχα.
τὶν γὰρ ἐν πόντῳ, κυβερνῶνται θοαὶ
νᾶες. ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι,
κἀγοραὶ βουλαφόροι. αἵ γε μὲν ἀνδρῶν
πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω
ψεύδη μεταμώνια τάμνοι-
σαι, κυλίνδοντ' ἐλπίδες.

ἀντιστρ. κωλ. θ'.

σύμβολον δ' οὔπω τις ἐπιχθονίων
πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσ-
σομένας, εὗρεν θεόθεν.
τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Ἐργοτέλει ἱμεραίῳ. ἐργοτέλης, κρὴς μὲν ἦν τῷ γένει. πόλεως κνωσσοῦ. ὃς ἠγωνίσατο ἑβδομηκοστὴν ἑβδόμην ὀλυμπιάδα. καὶ τὴν ἑξῆς πυθιάδα εἰκοστὴν ἐννάτην, στασιαζομένης τῆς πόλεως, φυγὰς εἰς ἱμέραν πόλιν σικελιωτικὴν ἀπῆλθε. καὶ καταλαβὼν πόλιν τὰ ἐν σικελίᾳ πράγματα στασιαζόμενα πρὸς γέλωνος καὶ ἱέρωνος, ἐκδεξάμενος εἰρήνην, ἐνίκησε. διὸ πρὸς τὴν εἰρήνην ἀποτείνεται ἐν τῷ προοιμίῳ. ὡς αἰτίαν γενομένην τῷ νικηφόρῳ, τῆς νίκης. ἱμέραν δὲ νῦν, τὴν πόλιν αὐτὴν λέγει. ἔστι δὲ καὶ ποταμός. ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἱμέρας, καὶ στησίχορος ὁ μελοποιός. ἦν δὲ ὁ ἐργοτέλης, υἱὸς φιλάνορος. καὶ ἐπολιτογραφήθη ἐνταῦθα.

Λ ἴσσομαι παῖ ζηνὸς ἐλευθερίου. τὴν εἰρήνην, ἐλευθερίου διὸς ὑποτίθεται θυγατέρα. διὰ τὴν ἔχουσαν τοῖς εἰρηνεύουσιν ἐλευθερίαν. ἔστι δὲ ὡς τὸ, Χρύσεον ἀμφιβέβηκας. ἱκετεύω οὖν σε, ὦ τοῦ διὸς τοῦ ἐλευθερίου παῖ Τύχα. σώτειρα, σώζουσα. περὶ τῆς μεγαλοσθενοῦς πόλεως τῆς ἱμέρας καλουμένης. ἔστι δὲ ἱμέρα, πόλις σικελίας. ἀμφιπόλει δὲ, περιπόλει. σῶζε. εὔχεται δὲ, μὴ ὑποταγῆναι τὴν ἱμέραν μηδενί. Τὶν γὰρ ἐν πόντῳ. διὰ σὲ γάρ φησι καὶ νῆες ἐν τῇ θαλάσσῃ ἰθύνονται. Λαιψηροί τε πόλεμοι. τουτέστι κοῦφοι καὶ αἰφνίδιοι. διὰ τὸ αἰφνιδίως ποιεῖν ὁρμὰς τοὺς μαχομένους ἐν τῷ πολέμῳ. ἤγουν ὅτι ὀξέως ἡ ὀργὴ τῶν ἀνθρώπων διανίσταται, ἐξ ἧς ὁ πόλεμος. ψεύδη δὲ μεταμώνια εἶπεν, ἀντὶ τοῦ μετέωρα καὶ αἰρόμενα. τὸ δὲ τάμνουσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νηῶν εἴληπται. διὰ τὴν τύχην οὖν φησὶ, καὶ τὰς ἐν ἀνθρώποις ἐλπίδας ἐκκλείεσθαι. διά σε οὖν ὦ Τύχη, πάντα γίνονται. αἱ γοῦν τῶν ἀνθρώπων ἐλπίδες πολλάκις ἀντιστρόφῳ τῇ προσδοκίᾳ χρησάμεναι, μάτην διεξῆλθον καὶ πλεῖον ὧν ἠλπίσθησαν. Σύμβολον δ' οὔπω τὶς ἐπιχθονίων πιστόν. τοιγαροῦν φησιν, οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων, τεκμήριον ἢ σημεῖον, δυνάμενον πιστώσασθαι περὶ τῶν ἐλπιζομένων πράξεων εὕρατο παρὰ θεοῦ. ὅτι πάντως ἐκβήσεται κατὰ τόνδε τὸν τρόπον, ὡρισμένως. Ἄλλως. οὐδεὶς ἀνθρώπων πράξεως μελλούσης ἔσεσθαι, πιστὸν εὗρε παρὰ θεῶν σημεῖον. Φιλόχορος δὲ τὰς ἐκ φήμης μαντείας τουτέστι κληδόνας. καὶ πταρμούς. ἢ φωνὰς ἢ φήμας ἢ ἀπαντήσεις, σύμβολα φησὶ λέγεσθαι. ὡς ἀρχίλοχος. Μετέρχομαί σε σύμβολον ποιούμενος. χρῆσθαι δὲ αὐτοῖς, πρώτην δήμητραν. Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσε. καὶ γὰρ τοῖς ἔμπαλιν τῆς γνώμης

ἐπῳ. κῶλ. ι.

κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας
ἁδυμελῆ κελαδήσω, τὰν ἐπὶ
ζεφυρίων λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
ἔνθα συγκωμάξατ', ἐγγυάσομαι
μή μιν, ὦ μοῖσαι, φυγόξενον στρατὸν,
μήδ' ἀπείρατον καλῶν.
ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι. τὸ γὰρ
ἐμφυὲς, οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ,
οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες
διαλλάξαιντο ἦθος. ※

Κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ. τὸν ὕμνον λέγει. παρεῖται δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ λόγου παρέργως. προσθήσω δ' αὐτῷ. χρυσέας ἐλαίας. στεφάνου κόσμον ἐρχόμενον. κελαδήσω. τοῖς ἐπιζεφυρίοις φροντίδος ἀξίοις λοκροῖς διά σε. γένη γὰρ λοκρῶν ἐστὶ τρία. ἐπιζεφύριοι. ὀζόλαι. ἐπικνημίδιοι. τούτων αἱ μὲν ἐπιζεφύριοι εἰσὶ λοκροὶ ἐν τῇ ἰταλίᾳ. οἱ δὲ ὀζόλαι, πρὸς τῇ αἰτωλίᾳ. οἱ δ' ἐπικνημίδιοι, πρὸς εὐβοίᾳ. ὅθεν ὁ ὀϊλέως αἴας. Ἔνθα συγκωμάξατε. ἐν ταύτῃ τῇ λοκρίδι τῶν ἐπιζεφυρίων συγκωμάσατε καὶ συγχορεύσατε ὦ μοῦσαι. ἐγγυῶμαι δὲ, ἀφίξεσθαι ὑμᾶς πρὸς στρατὸν μὴ ἄξενον, ἤτοι κακόξενον. μηδὲ καλῶν ἄπειρον, ἀλλὰ παντὸς καλῶν πεπειραμένον. Τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ. τὸ γὰρ ἦθος τὸ ἐκ τῆς φύσεως, οὐκ ἂν μεταβάλοι. οὔτε ἡ δολία ἀλώπηξ. οὔτε οἱ φοβεροὶ λέοντες. τοῦτο δὲ, ὡς φύσει ὄντας αὐτοὺς πρὸς ἀρετὴν ἐπιτηδείους. καὶ οὐχ οἷόν τε μεταβληθῆναι αὐτούς. διὰ τοῦτο οὖν φησὶ καὶ ἐγγυῶμαι αὐτούς. Ἄλλως. τούτοις ὑπακουστέον ὅτι οὐδὲ οἱ λοκροὶ τὸ συγγενικὸν μετέβαλον. ἀλλ' ὡς ἀπ' ἀρχῆς αἰχμηταὶ τῶν προδεδηλωμένων ἀρετῶν μετέχοντες ἐκ φύσεως. ὥσπερ οὖν ὁ λέων οὐ μεταβάλλει τὸ γενναῖον, οὔτε ἡ ἀλώπηξ τὸ σοφὸν, οὕτως οὐδὲ οἱ λοκροί, τὸ ἔμφυτον ἦθος μεταβάλλονται. φυγόξενον. φυγαδεύοντα τοὺς ξένους. κακόξενον. ἀκρόσοφον, τὸν ἐπ' ἄκρον ἰόντα σοφίας. Αἴθων ἀλώπηξ. διάπυρος. δολία τῇ διανοίᾳ. ἢ αἴθων, παρόσον λαμπυρὶς καλεῖται.

Τέλος τοῦ ἑνδεκάτου, τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ δωδεκάτου τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

Τοῦ δωδεκάτου εἰδῶν ἡ στροφὴ καὶ ἀντιστροφὴ, κώλων θ'. Τὸ α', ἰαμβέλεγος ἀλλάσσουσα τῆς πρώτης συλλαβῆς. ἢ τοῖς τέλοις καθηκούσης ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Τὸ β', ἀντιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ', προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ', τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ὅμοιον τῷ, ζεῦ πάτερ γάμον μὲν οὐκ ἠδυσάμην. Τὸ ε', πινδαρικὸν ἐκ στησιχόρου, τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ϛ', ἰαμβέλεγος. τοῖς τέλοις, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μετακειμένου. Τὸ ζ', εὐριπίδειον. Τὸ η', προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ θ', εὐριπίδειον.

Περὶ τῆς ἐπωδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ ἐπωδὸς, κώλων ι. Τὸ α', ἐγκωμιολογικόν. Τὸ β', δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ γ', εὐριπίδειον. Τὸ δ', ἀναπαιστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ε', προσοδιακὸν καὶ συλλαβή. Τὸ ϛ', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ζ', ἰαμβέλεγος. τῆς πρώτης ἀφῃρημένης, ἢ τοῖς τέλοις μετακειμένου. Τὸ η', πινδαρικὸν ἀπὸ στησιχόρου. Τὸ θ', στησιχόρειον. Τὸ ι, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΑΓΗΣΙΔΑΜΩ, ΤΟΚΟΣ. ΕΙΔΟΣ. ΙΑ'

Στρ. α. κῶλ. ς'.

Ἐστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλεῖστα
χρῆσις· ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
ὀμβρίων, παίδων νεφέλας.
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες
ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται. ὕμνοι
καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

Ἀντιστρ. κῶλ. ς'.

ἀφθόνητος δ' αἶνος ὀλυμπιονίκαις,
οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἁμετέρα,
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.
ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ ἐς ἀεὶ πραπίδεσσιν.
ἴσθι νῦν, ἀρχεστράτου παῖ, τεᾶς ἁγησίδαμε πυγμαχίας ἕνεκεν,

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ τόκος. τόκος γέγραπται, ἐπειδὴ ἐν προτέροις μέρει τινὶ λελοιπὼς γέγραφε. δηλοῖ ὡς αὐτόκον διὰ τὸ μὴ παρὰ τὸν τῆς νίκης καιρὸν γεγραφέναι τὸν ἐπίνικον καθάπερ καὶ ἐπὶ δανείσματι, τὸ προστιθέμενον ἐκτὸς τοῦ ἀρχαίου. τόκος δὲ κέκληται παρὰ τὸ ἐπιτετάχθαι καὶ ἐπιγεγενῆσθαι τῷ ἀριθμῷ τοῦ δανείσματος. Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλεῖστα χρῆσις. ἔστι καιρὸς τοῖς ναύταις φησὶν ὅτε πλείστη χρεία γίνεται ἀνέμου, οἷον ἐπὶ τῶν πλεόντων μάλιστα συμβαίνει. ἔστι δὲ ὅτε καὶ οὐρανίων ὄμβρων τοῖς γεωπόναις χρεία, οὕτω δηλονότι καὶ τοῖς ἀθληταῖς ἐγκωμίων. Εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι. εἰ δέ τίς φησι μὴ καθ' κενὸν πονήσει. διὰ δὲ τὸν πόνον ἀθλήσας τοῦ ἀθλήματος τῆς νίκης τύχοι, τούτῳ προσδεῖται ὕμνων. οὗτοι γὰρ αὐτῷ ἀρχὴν ποιοῦνται τῶν ὕστερον πρὸς αὐτὸν καὶ περὶ αὐτοῦ ἐσομένων λόγων. ἐπειδὴ δὲ ἡδυτάτοις μέλεσιν ἐχρήσατο. μελιγάρυες ὕμνοι φησὶν, τῶν ὑστέρων λόγων ἀρχαί εἰσιν. δι' αὐτοὺς γὰρ καὶ αἱ ὕστεραι μνημονεύονται τῶν προγεγενημένων. ἢ, ταῖς ἀρεταῖς οἱ ὕμνοι, συνηρμοσμένοι εἰσὶ τῶν ὑμνουμένων. Ἄλλως. εἰ δέ τις πονήσας εὖ πράσσοι καὶ νικήσει, τούτῳ οἱ ἡδεῖς ὕμνοι οὗτοι τῶν ἐς ὕστερον προμένων ἀρχὴ γίνονται καὶ πρόφασις. αἴτιοι, οἱ ὕμνοι οὗτοι, αἴτιοι γίνονται, τοῦ ἐσαῦθις μνημονεύεσθαι τοῦ νικηφόρου τὰ κατορθώματα. τῶν ὕστερον μετὰ ταῦτα λόγων, ἤτοι ἐπαίνων μελλόντων λέγεσθαι, τοῦ ὕμνου τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν πρόφασιν διδόντος. Καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς. αἴτιοι οἱ ὕμνοι. οὐ γὰρ ἀπολείπουσιν αὐτοὺς παρόντες, ἀλλ' ἀεὶ μνείαν αὐτοῖς πορίζουσι. καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι ἀλλότριος τῶν διὰ φθόνον ἐπιβουλευόντων ὁ ὕμνος ἐστίν. εἰκόνας μὲν γὰρ καὶ ἀγάλματα, καθέλοι ἄν τις διὰ φθόνον. ὕμνον δὲ ῥηθέντα, οὐκ ἄν τις ἀφαιρήσοι. τὰ μὲν ἁμετέρα γλῶσσα. ταῦτα οὖν τὰ κατορθώματα καὶ τὰ ἐγκώμια τῶν ἐν ὀλυμπίᾳ νενικηκότων, ἡ ἡμετέρα γλῶσσα ἡ μοῦσα, περιέπειν καὶ ἀνυμνεῖν βούλεται. Ἐκ θεοῦ δ' ἀνήρ. κατὰ δὲ βούλησιν δαιμονίαν ἴσως, καὶ αὐτῷ τῷ τρόπῳ, σοφὸς διαπαντὸς ἀνθεῖ ταῖς γνώμαις. ὑπὸ γὰρ θείας μοίρας μουσικός τις καὶ ἔξοχος λάμπει. ὁμοίως, ὥσπερ καὶ συνενίκησας. τοῦτο δὲ πρὸς τὰ ἴδια ἐγκώμια κατασκευάζει. λέγων ἑαυτὸν διὰ παντὸς σοφὸς φράζειν. Ἴσθι νῦν ἀρχεστράτου παῖ. ἴσθι δὲ οὖν καὶ γίνωσκε ὦ ἀγησίδαμε ὅτι τῆς σῆς πυγμῆς ἕνεκεν, τὸν κόσμον τὸν διὰ τοῦ στεφάνου κελαδήσω. λέγει δὲ, τὸν ὕμνον ἀναβοήσω τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας.

τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα,
γλυκύς τ' αὐλὸς ἀνα-
πάσσει χάριν· ἔχοντι δ' εὐρὺ κλέος
κόραι πιερίδες διός. —

ἐπῳδός, κῶλ. θ'.

ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ,
κλυτὸν ἔθνος λοκρῶν, ἀμφέπεσον· μέλιτι
δ' εὐάνορα πόλιν καταβρέχων, παῖδ' ἐ-
ρατὸν ἀρχεστράτου αἴνησα· τόν, εἶδον
κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ, βωμὸν παρ' ὀλύμ-
πιον κεῖνον κατὰ χρόνον· ἰδέα τε καλὸν
ὥρα τε κεκραμμένον· ἅ τ' ἀναι-
δέα γανυμήδει θάνατον ἄ-
λαλκε, σὺν κυπρογενεῖ.

Τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα. σοὶ ὦ φαῦ-
στι πᾶν εἶδος μουσικῆς ἀνεγείρεται. ἀνα-
ποιεῖ. ἢ ἀναποικίλλει τὴν χάριν. πα-
ρὰ τὸ ὁμηρικόν. Πολέας δ' ἐνέπας-
σεν ἀέθλοις. καὶ παρέχει τὴν ἡδονήν,
ἥ τε λύρα καὶ ὁ αὐλός. τὶν δὲ ἀντὶ τοῦ
σοί. δωρικῶς. Ἀναπάσσει, ἀναπέμ-
πει. ἀναποικίλλει. Ἔχοντι δ' εὐρὺ
κλέος. αὔξουσι δέ σου τὸ κλέος, αἱ
μοῦσαι. καὶ οἱ λόγοι. ἀθάνατοι γὰρ αἱ δι-
ὰ τῶν λόγων ἔπαινοι. Ἄλλως. ἔχου-
σι δὲ αἱ μοῦσαι, μέγιστον κλέος τῶν νι-
κησάντων. Ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος
σπουδῇ. καὶ αὐτὸς δὲ ἐγὼ τῇ σπουδῇ,
συνεφαπτόμενος τῶν μουσῶν συλλαμ-
βανόμενος καὶ συνεργῶν, τρέφω σου τὸ
κλέος καὶ αὔξω. εἴς τε τὸ τῶν λόγων ἐμαυτὸν ἐμβαλών. καὶ ὡσανεὶ μέλιτι ῥαίνω τὴν πό-
λιν καὶ ἡδέως διατίθημι ὕμνων. Σπουδᾷ. τῇ σπουδῇ τῶν μουσῶν. ἀμφέπεσον. ὥρμησα.
αὐτῷ τῷ ποιήματι καταβρέχων. τουτέστιν ὕμνων. Τόν, εἶδον. ἀντὶ τοῦ, ἔγνων. Κρατέ-
οντα, νικῶντα. χειρὸς ἀλκᾷ, ἀντὶ τῆς πυκτικῆς. κεῖνον κατὰ χρόνον. τὴν βραδυτῆτα τοῦ
ἐπινίκου, καὶ νῦν ἀποδείκνυται. καὶ τῷ κάλλει τοῦ σώματος φησὶν ἀνάλογος συγκεκραμμέ-
νον καὶ φαιδρυνόμενον τῇ τούτου ὥρᾳ. ἥτις ὥρα φησὶ ποτὲ τὸν ἀναιδῆ θάνατον, ἀπεκώλυ-
σε τοῦ Γανυμήδους ἅμα τῇ ἀφροδίτῃ. καὶ γὰρ δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὸ κάλλος, ἀθάνατος ἐγένετο.
ὅμηρος. Τόν, καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ διὶ οἰνοχοεύειν. Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι
μετείη.

Τέλος τοῦ δεκάτου τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ ἑνδεκάτου τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

Τοῦ ἑνδεκάτου εἴδους, ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ἕξ. Τὸ α', ἰαμβέλεγος. τῆς τε-
λευταίας εἰς τὴν ἀρχὴν μετατεθείσης. Τὸ β', ὅμοιον τῷ πρώτῳ, παρὰ τὴν τελευταίαν
συλλαβήν. Τὸ γ', τὸ αὐτὸ παρὰ τὸν τελευταῖον πόδα. Τὸ δ', μικρὸν ἐκ διμέτρου τρο-
χαϊκοῦ, καὶ ἡμίσεως ἑτέρου. Τὸ ε', τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, εἰς
ἴαμβον πινδαρικῶς ἔληξε. Τὸ ϛ', ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἢ ἰαμβέλεγος.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπῳδός, κώλων δέκα. Τὸ α', ἐγκωμιολογικόν. Τὸ β', δίμοιρον ἑτέρου. Τὸ γ', ἰ-
αμβέλεγος παρὰ τὴν πρώτην συλλαβήν. Τὸ δ', τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικόν.
Τὸ ε', τὸ αὐτό. Τὸ ϛ', εὐριπίδειον. Τὸ ζ', ἐγκωμιολογικόν, ἀπολαμβάνον. Τὸ η', χο-
ρίαμβος δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ θ', εὐριπίδειον. Τὸ ι', τροχαϊκὸν δίμετρον
ἀκατάληκτον.

χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον
ἀντιάξει μελέων.

στρ. ε'. κωλ. ι.

τά, παρ' εὐκλέϊ Δίρκα χρόνῳ μὲν φάνεν,
ἀλλ' ὥς τε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
ποθεινὸς, ἵκοντι νεότατι
τὸ πάλιν ἤδη· μάλα δέ οἱ θερ
μαίνει φιλότατι νόον
ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λα
χὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον
θνάσκοντι στυγερώτατος.

ἀντιστρ. κωλ. ι.

Καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ,
ἁγησίδαμ' εἰς Ἀΐδα σταθμὸν
ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις,
ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν.

Χλιδῶσα δὲ μολπά. ἀντὶ τοῦ τρυφῶσα. ἐναβρυνομένη, ἤγουν ἡ μολπὴ ἡ τῶν μελῶν ἁβρῶς καὶ ἡδέως ἐντρυφῶσα τῇ ἡδονῇ ἀπαντήσει πρὸς αὐτόν. τουτέστιν, ὁ δὲ ὕμνος τρυφηλῶς καὶ ἡδέως μετὰ αὐλῶν ῥηθήσεται. Τά, παρ' εὐκλεεῖ Δίρκα. ἅτινα μέλη ἐν τῇ ἐνδόξῳ Δίρκῃ φησὶ τουτέστιν ἐν Θήβαις, ἐν πλείονι μὲν χρόνῳ τῆς προσδοκίας ἐφάνη καὶ ἐγράφη. ἀλλ' οὕτως ἐστὶν ὁ ἐπίνικος τῷ λαβόντι, ὥσπερ παῖς γνησίας γυναικὸς καὶ οὐ παλλακίδος πατρὶ γεννηθεὶς ἤδη γεγηρακότι. Ἄλλως. Δίρκη πηγὴ ἐν Θήβαις. κεχρονικέναι δέ φησι καὶ ἐν ἀρχῇ, λέγων ὁ Πίνδαρος, ὅτι διέστηκεν ἀπὸ τῆς ὁμολογίας πρὶν γράψαι τὸ ποίημα. καὶ νῦν ἀπὸ τῆς Δίρκης φησὶ μετὰ πολὺν χρόνον πεφυκέναι τὰ μέλη καὶ τὰ ποιήματα ὡς ἐν Θήβαις γεγραφὼς ταῦτα. ἤτοι τὸν ἐπίνικον μετὰ πολὺν τῆς ὁμολογίας τῆς περὶ τοῦ γράφειν χρόνον. ταῦτα γὰρ τὰ μέλη, χρόνῳ ἐφάνη ἐν Βοιωτίᾳ. ἐπεὶ μετὰ χρόνον ἔγραψε τὸ ποίημα. ὁ δὲ νοῦς. οὕτω δέ σοι ποθεινὰ καὶ ἡδέα ἔσται τὰ μέλη φησίν. ὥσπερ τις γνήσιος παῖς ἐκ νομίμης γυναικὸς πατρὶ ποθεινὸς ὁρᾶται εἰς τὸ ἔμπαλιν τῆς νεότητος ἐλθόντι. τουτέστι γηράσαντος πάνυ τοῦ ἑαυτοῦ πατρός, τὸν νοῦν ἐκ τούτου πρὸς τὸν πόθον κεχαρισμένος φαινόμενος. Ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχών. διατί δὲ ὁ παῖς ποθεινός ἐστι γηρῶντι; ἐπειδή φησιν ἡ περιουσία καὶ ὁ πλοῦτος ἄρχοντα καὶ δεσπότην ἑαυτοῦ λαχὼν ἀλλότριον τοῦ γένους, καὶ ἔξωθέν τινα ἐπαχθέντα, λυπηρότατός ἐστι τῷ ἀποθνήσκοντι. Ἄλλως. ἐν τῷ καθόλου λέγει ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα ἐπακτόν, τὸν διαδεξάμενον τῷ καταλιπόντι, ὅ ἐστι τῷ ἀποθνήσκοντι, στυγερώτατός ἐστι καὶ ἀλλότριος. διὰ δὲ τούτου σημαίνει, ὅτι ἐάν τις ἔχῃ πλοῦτον ἄτεκνος ἀποθνήσκων, καὶ διαδόχῳ μὴ καταλίπῃ, ἐπίφθονος αὐτῷ γίνεται. Ἄλλως. τὸν μὴ κατὰ γένος διάδοχον ἔχοντα. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο. τὸ δὲ θνάσκοντι, κοινὸς πρὸς ἀμφότερα. ἀλλότριον θνήσκοντι. καὶ στυγερώτατος. πάνυ γὰρ ἀλγοῦσιν, οἱ τοῖς μὴ προσήκουσι διαδόχοις χρώμενοι. ὥσπερ οὖν φησι λυπηρόν ἐστι τῷ πλουτοῦντι ἀλλοτρίῳ τινὶ χρήσασθαι κληρονόμῳ, οὕτως ἀλγεινόν ἐστι, καὶ ὅταν κάλλιστα μὲν εἴη διαπεπραγμένος τις, αὐτὸν δὲ ἐπαίνου καταλύσῃ τὸν βίον ὦ Ἁγησίδαμε, κενῶς μοχθήσας. ὡς μὴ δὲ βραχύ τι τερπνὸν καὶ ἡδὺ ἀποκερδᾶναι ἐκ τῶν πόνων. Καὶ ὅταν καλὰ μὲν ἔρξαις. καὶ ὅταν τις φησὶ καλὰ μὲν ἐπιτελέσας ἔργα, δίχα καὶ χωρὶς ὕμνου ἀποθάνοι ἀκλεής, τῷ μόχθῳ βραχύ τι ἔδωκε τερπνόν. τουτέστι, βραχύ τι ἐτέρφθη τῷ μόχθῳ. ὅσον παρὰ χρῆμα. οὐκέτι γάρ τις αὐτοῦ πλουτήσαντος μέμνηται.

καὶ ἅρματι ὡς φησὶ δίφιλος ὁ τὴν θη-
σηΐδα ποιήσας ἐν τινὶ ἰάμβῳ, οὕτω.
Τρέψας δὲ πώλους ὡς ὁ μαντινεὺς σῆ-
μος. ὃς πρῶτος ἅρματ᾿ ἤλασε παρ᾿
ἀλφειῷ. Αλλως. ἁλιρρόθιος μαν-
τινεύς. ὁμώνυμος τῷ ἀθηναίῳ ὃς ἦν πο-
σειδῶνος καὶ εὐθυκλείας. ἔνιοι δὲ γρά-
φουσιν, σῆρος ἁλιρροθίου. οὐ μέμνη-
ται ἡσίοδος. Ἤτοι ὁ μὲν σῆρον καὶ ἀλά-
ζυγον υἱέας ἐσθλούς. ἦν δὲ ὁ σῆρος, τοῦ
ἁλιρροθίου τοῦ περιήρους καὶ ἀλκυόνης.
Ἄκοντι δὲ φράστωρ. ἀκοντίῳ ἀγωνι-
σάμενος, ἔρριψε κατὰ σκοπόν. ὁ δὲ
τὸ, ἤλασε σκοπὸν, ἀντὶ τοῦ ἦν νίκην
ἐπιτυχεῖν φασίν. ἐνικεὺς δὲ ὄνομα
κύριον. Μᾶκος δ᾿ ἐνικεὺς. ἔδικε πέ-
τρῳ. μακρὸν ἐδίσκευσε δίσκῳ λιθίνῳ. οὕτως οἱ ἀρχαῖοι. μᾶκος δὲ μακρὸν, παρὰ τὸ
ὁμηρικόν. χερὶ περιστρέψας, φησὶ χέρα κυκλώσας. Ὑπὲρ ἁπάντων. πάντας φησὶ
τοὺς ἀνταγωνιστὰς τῇ βολῇ παρελθών. πρὸς τὸ ὁμηρικόν. Τὸν ῥα περιστρέψας, ἧκε στιβα-
ρῆς ἀπὸ χειρός. τὸ δὲ καὶ συμμαχία θόρυβον, ἀντὶ τοῦ, καὶ τοῖς παρεστῶσιν αὐτοῖς συμμά-
χοις, ἔκπληξιν καὶ ταραχὴν ἐκίνησε. μέγαν, διὰ τὸ ὑπερβεβλημένον τῆς βολῆς θαῦμα.
καὶ τοῦτο πρὸς τὸ ὁμηρικόν. Κατὰ δ᾿ ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ φαίηκες, δολιχήρετμοι ναυσί-
κλυτοι ἄνδρες. καὶ συμμαχία θόρυβον, ἀντὶ τοῦ, τὸ πλῆθος θαυμάσαν ἀνεβόησεν ἐπὶ τῷ
τῆς βολῆς μήκει. ἢ οὕτω. παρεκίνησε, καὶ ἀνήγειρε, τὸ τῶν συμμάχων πλῆθος. Παρέθηξεν.
ἐκίνησε παρώρμησεν. Ἐν δ᾿ ἕσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος. τῆς δὲ εὐώπιδος σελήνης τὸ
ἐρατὸν φάος, κατέλαμψεν. τὴν ἑσπέραν. ταῦτα γὰρ ἐγένετο, τοῦ ἑσπέρου καὶ τοῦ σκότου κα-
ταυγαζομένου καὶ φαιδρυνομένου ὑπὸ τῆς σεληνιακῆς αὐγῆς. ἐρατὸν δὲ φάος σελήνης, τὸ
πανσέληνον. τελεῖται γὰρ κατὰ τὴν πανσέληνον. ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς πρώτοις εἶπεν. ἔδει δὲ
οὕτως εἰπεῖν. οὔσης δὲ πανσελήνου. ἐτέθη ὁ ἀγὼν, ὁ δὲ τὸν αἰῶνα διαθέμενος, τότε τοῦ-
το ἐπήνεγκεν. Ἐν δ᾿ ἕσπερον ἔφλεξε. τὸ ἑσπερινὸν φῶς. ἐν πανσελήνῳ γὰρ ἐτέθη ὁ ἀγών.
Ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος. ἐν δὲ ταῖς εὐωχίαις, περιήδετο καὶ ἤχειτο τὸ πᾶν τέμενος. εὐ-
φημιῶν καὶ ὕμνων λεγομένων. οὗτος γάρ ἐστιν ἐγκωμιαστικὸς τρόπος. ἢ οὕτως. ἐνεγκωμιά-
ζετο ἐκ τῶν νικώντων τὸ τέμενος φασίν. Ἀρχαῖς δὲ προτέραις. ταῖς οὖν ἀρχαῖς καὶ τοῖς ἐπιτη-
δεύμασι τῶν φθανόντων. Καὶ νῦν ἐπωνυμίαν χάριν. καὶ νῦν ἡμεῖς ἀκολουθοῦντες, τὴν ἐπώ-
νυμον τῆς νίκης χάριν, τουτέστι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον εἰπόμενοι. ἢ ἔξωθεν τὴν εἰς προσθεσιν
ληπτέον. ἵν᾿ ᾖ, ἐς χάριν κελαδησόμεθα θαυμάζοντες τὴν τε βροντὴν τοῦ διὸς, καὶ τὸ ἔμπυ-
ρον αὐτοῦ βέλος, τὸν κεραυνόν. τὸν ἐπὶ πάσῃ χρείᾳ τοῦ κράτους αὐτοῦ ἁρμόδιον. καὶ ἐπαρ-
κοῦντα πρὸς τὰς χρείας. ἢ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ δύναμιν ἁρμόζοντα, ἢ κράτει τῷ νίκην νικῶν-
τα ἀεί. Ἄλλως. Χάριν νίκας. ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν νίκην. ἢ οὕτως ἐπίθετον τῆς νίκης τῆς
ἐπωνύμους ποιούσης. ἢ τῆς φερούσης καὶ κρατούσης ἐν παντὶ κράτει.

ἄκοντι φράστωρ δ᾿ ἔλασε σκοπόν
μᾶκος δ᾿ ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ
χέρα κυκλώσας ὑπὲρ ἁπάντων,
καὶ συμμαχία θόρυβον
παραίθυξε μέγαν
ἐν δ᾿ ἕσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος
σελάνας ἐρατὸν φάος.

ἐπῳδ. κῶλ. ϛ'.

ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖ-
σι θαλίαις τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καὶ νῦν,
ἐπωνυμίαν χάριν νίκας ἀγερώχου,
κελαδησόμεθα βροντὰν, καὶ πυρπάλαμον βέ-
λος ὀρσικτύπου διὸς, ἐν ἅπαντι κράτει
αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.

χείρεσσι, ποδί τε, καὶ ἅρμασιν
ἀγώνιον, ἐν δόξᾳ θέμενος.
εὖχος ἔργῳ καθελών, – στρ. δ', κῶλ. ϊ.
στάδιον μὲν ἀρίστευσεν εὐθύτονον
ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου,
Οἰωνός. ἷκεν δὲ Μιδέαθεν
στρατὸν ἐλαύνων. ὁ δὲ πάλᾳ κυ
δαίνων Ἔχεμος Τεγέαν.
Δόρυκλος δὲ τέλος
πυγμᾶς φέρε, Τίρυνθα ναίων πόλιν
ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν – ἀντιστρ. δ', κῶλ. ϊ.
ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμ' Ἁλιρροθίου.

δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος σημαίνει τὸ πρῶτον. ἐπεὶ ὁ πρῶτος, πρόσφατός ἐστι. τίς οὖν φησι πρῶτος ἔλαχε τὸν στέφανον ὅτι ἔθηκεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν ἀγῶνα. Ἀγώνιον εὖχος. ἀγώνιον, ἄδοξον θέμενος. τὸ ὑπερβατὸν ἀγώνιον εὖχος καθελών. τὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ καὶ τὴν νίκην τὴν αὐτοῦ εὐχήν, ἔργῳ ἀποβαλών. ἢ οὕτω. συλλαβὼν τὴν εὐχήν. ὅ ἐστι τὸ καύχημα τὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, καθελὼν διὰ τοῦ ἔργου. Στάδιον μὲν ἀρίστευσεν εὐθύτονον. εὐθύ, τὸ μὴ ἔχον καμπήν. τὸν ἁπλοῦν δρόμον. τὸν δὲ Οἰωνὸν Πίνδαρος ὡς ἤδη ἐνδρομοῦντα, νικῆσαι φησὶ στάδιον περὶ τὴν πρώτην θέσιν τῶν Ὀλυμπίων. ἔνιοι δὲ παῖδα ὄντα αὐτόν, ὑπὸ τῶν ἱπποκρουόντων δεῖν διείργεσθαι. ὁ δὲ νοῦς. ὁ μὲν τοῦ Λικυμνίου παῖς Οἰωνός, τὸ εὐθύτονον καὶ ἀκαμπὲς στάδιον δραμών, ἠρίστευσεν. οὗτος δὲ ὁ Οἰωνός, ἦλθεν ἀπὸ πόλεως Μιδέας καλουμένης τῆς Ἄργους, βασιλεύων καὶ ἡγεμὼν λαοῦ ὤν. ἡ δὲ μεταφορὰ τοῦ ἐλαύνων, ἀπὸ τῶν ποιμνίων. Ἄλλως. εὐθύτονον στάδιον εἶπε. τοιοῦτο γὰρ λέγεται εἶναι τὸ στάδιον. παῖς δὲ ὁ Λικυμνίου. ὃς ἤδη ἀνδρωθείς, τὴν πρώτην τῶν Ὀλυμπίων θέσιν, καὶ δίαυλον ἐνίκησεν. ἐλαύνων δέ, τουτέστι προηγούμενος ἦλθεν. ἔστι δ' ὄνομα κύριον ὁ Οἰωνὸς ἀπὸ Μιδέας κώμης Ἀργολικῆς. ἔνιοι δὲ πόλεως. πάλᾳ δὲ κυδαίνων, ἠρίστευσε πάλῃ. κυδαίνων, ὅ ἐστι δοξάζων τὴν πόλιν αὐτοῦ Τεγέαν. ἔστι δὲ πόλις Ἀρκαδίας. δοξάζων διὰ τὸ ἀναγορευθῆναι ἀπὸ Τεγέας. προσυπακουστέον τό, ἠρίστευσεν, ὑπὸ δὲ τούτου τοῦ Ἐχέμου, τὸν Ὕλλον φασὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸν ἐς Πελοπόννησον. Ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν. ἕως Ἁλιρροθίου. ἐφ' ἵπποις δὲ τέτρασιν. ἤτοι τεθρίππῳ ἀγωνισάμενος, ἐνίκησεν ὁ Ἁλιρρόθιος. ὅθεν τινὲς σῆμα Ἁλιρροθίου, κατὰ περίφρασιν ἤκουσαν. οἱονεὶ τὸ σημεῖον καὶ ἡ δόξα τοῦ Ἁλιρροθίου ὡς καὶ Ὅμηρος. Ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο. καὶ βίη Ἡρακλείη. ὁ δὲ Δίδυμος, οὕτω καθίστησι τὸν λόγον. τὴν Μαντινέαν φησὶν εἶναι ἱερὰν Ποσειδῶνος. καὶ παρατίθεται τὸν Βακχυλίδην λέγοντα οὕτω. Ποσειδάνιον ὡς Μαντινέες τριόδοντα χαλκοδαιδάλοισιν ἐν ἀσπίσι φορεῦντες. ἐπίσημον γὰρ εἶναι τῶν ἀσπίδων, τὸν Ποσειδῶνος τριόδοντα. ὅτι παρ' αὐτοῖς μάλιστα τιμᾶται ὁ θεός. ἔστιν οὖν τὸ σαφὲς οὕτω. καθ' αὑτὸ ἔξωθεν παραλαμβανομένου τοῦ ὀνόματος. ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν ἥρως ὁ ἀπὸ Μαντινέας ἐνίκησε. καὶ ἔστιν ἡ Μαντινέα, σημεῖον καὶ ἱερὰ τοῦ Ποσειδῶνος. Ἁλιρρόθιον γὰρ ἐπιθετικῶς, τὸν Ποσειδῶνα φησί. καὶ παρατίθεται τὸ Ὁμηρικόν. Γαίας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας παντοίων ἀνέμων. παρατίθεται δὲ καὶ τὸν γράφοντα τὴν Θησηΐδα, μαρτυροῦντα τῷ ἥρωϊ τοῦ ἅρματος ἡνιοχευτικὴν ἀρετήν. στρόφας δὲ πώλοις ὡς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος. Ἄλλως. ἐὰν μὲν γράφηται σῆμ' Ἁλιρροθίου, ἔσται αὐτὸς ὁ Ἁλιρρόθιος ἥκων, ὡς ἂν ἐπίσημος γενόμενος ὁ Ἁλιρρόθιος, ἐὰν δὲ Σᾶμος Ἁλιρρόθιος φανερόν. οἷον Σᾶμος Ἁλιρρόθιος ἐνίκησεν. Ἀριστόδημος δέ φησι, μὴ δύνασθαι συγχρονεῖν Ἁλιρρόθιον τὸν κατὰ Κέκροπα Ἡρακλεῖ. ἀλλὰ μηδὲ Ἀρκάδα εἶναι, ἀλλ' Ἀθηναῖον. Σῆμον δέ τινα νῦν νενικηκέ

Διὸς ἄλκιον. ἔλιπε φυλήν. ἱερὰν δὲ τὴν ἦλιν, ἀντὶ τῆς πίσαν. καὶ τὸν ἐν πίσῃ δὲ δία, ἠλεῖον εἶπε καλλίμαχος. Αλεῖος ὁ ζεύς. Τιμάσας πόρον ἀλφεοῦ, μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐγκαταριθμεῖται τοῖς ιβ΄. θεοῖς. καὶ ὁ ἐν ὀλυμπίᾳ βωμός, οὐ δύναται δὲ ἀπ' ἄλλου ὕδατος φυρᾶσθαι, ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ ἀλφειοῦ. Αλλως. ἀλφειὸν εἰκότως, ὡς ἐγχώριον ἔθυσε ποταμόν. μετὰ δὲ τῶν δώδεκα θεῶν τοῖς βωμοῖς ἐτίμησε. βωμοὺς γὰρ ἵδρυσε διδύμους ἕξ. ἐπωνόμασέ τε τοῦτον τὸν τόπον, πάγον κρόνου. τὸ πρότερον γάρ φησιν, οὐδεμίαν εἶχε προσηγορίαν. ἕως ἐβασίλευσεν ὁ οἰνόμαος. ἀλλὰ κρημνὸς οὖσα καὶ ἀνίκητος, ὑπεδέχετο τοῖς πολλαῖς ὑετοῖς καὶ ὄμβρας.

τιμάσαις πόρον ἀλφεοῦ, —
ἀντιστρ., κῶλ. ή.
μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. καὶ πάγον
κρόνου προσεφθέγξατο. πρόσθε γὰρ
νώνυμνος, ἇς οἰνόμαος ἆρχεν,
βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. ταύτᾳ
δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ (ἐπῳδός) παρέσταν μὲν ἄρα
μοῖραι σχεδόν, ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος
ἀλάθειαν ἐτήτυμον — (ἐπῳδ., κῶλ. θ΄.)
χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὸν πόρσω
κατέφρασεν. ὅπα τὰν πολέμου δόσιν
ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε. καὶ πεντα-
ετηρίδ' ὅπως ἄρα ἔστασεν ἑορτὰν,
σὺν ὀλυμπιάδι πρώτᾳ. νικαφορίαισί τε,
τίς δὴ ποταίνιον ἔλαχε στέφανον.

Αλλως. τὸ, βρέχετο, ἀντὶ τοῦ κατεσιωπᾶτο φησί. συνήθως γὰρ τὸ βρέχεσθαι, ἀντὶ τοῦ σιωπᾶσθαι τίθησι. καὶ ἀλλαχόσε. μηδὲ γὰρ βρεχέσθω. τινὲς δὲ οὕτως, ἐκρύπτετο νιφάδι. τῇ περὶ τὸν οἰνόμαον ἀδοξίᾳ. Αλλως. Τιμάσας πόρον ἀλφεοῦ. τουτέστι, πρῶτος τῷ ἀλφειῷ ἔθυσεν ὡς ἐν τοπίῳ θεῷ. Μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων. ἀντὶ τοῦ σὺν δώδεκα θεοῖς. Καὶ πάγον κρόνου. κρόνιον πάγον προσηγόρευσεν. Α͂ς οἰνόμαος. ἀντὶ τοῦ ἕως. καὶ ἔστιν ἐπίρρημα χρονικόν. Ταύτᾳ δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ πρώτῃ καταβολῇ τῆς ὀλυμπιάδος, καὶ πρώτῃ τελουμένῃ ἑορτῇ, παρέσταν μέν. παρεγένοντο μὲν αἱ μοῖραι αἱ τίμιαι. καὶ ὁ τὴν ἀλήθειαν πᾶσι φανερῶν χρόνος. τοῦτο εἶπε, δεικνύων ὅτι διὰ μακρὸς καὶ πολυχρονίως ἡ πανήγυρις τελεσθήσεται. Αλλως. ἐν ταύτῃ πρῶτον ἀγομένῃ τῇ ἑορτῇ, παρέστησαν αἱ μοῖραι καὶ ὁ χρόνος τοῖς τόποις. παρείληφε δὲ τὰς μοίρας καὶ τὸν χρόνον, ὅτι διὰ μακρός τις ὁ ἀγὼν ἔσοιτο, ἐξ ἧς ἅπαντα τὸν ἀγῶνα. Τὸ δὲ σαφανές. τὸ δὲ πρότερον σαφανὲς ὂν, προϊὼν ὁ χρόνος ἀνεφάνισε, καὶ φανερὸν ἐποίησε τοῦ τὰ λάφυρα τοῦ πολέμου καὶ τὰ ἀπάργματα ἔθυσεν ὁ ἡρακλῆς. ἢ οὕτω. προϊὼν δὲ ὁ χρόνος, τὸ σαφανὲς ἡμῖν κατέδειξεν. ὅπου τὴν πολέμου δόσιν. τουτέστι τὰ ἀκροθίνια διαμερίσας τοῖς θεοῖς ἔθυσε. Αλλως. τὸ ἀφανὲς, ἰὸν εἰς τὸ πρόσω ὁ χρόνος, ἔκδηλον ἐποίησεν. ἕτεροι δὲ, οὕτω. σαφανὲς ἢ τὸ σαφὲς ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσιν, ὡς τὴν αὐτὸ διάνοιαν. τὸ δὲ ἀληθὲς ὂν καὶ σαφὲς, ἀεὶ ὁ χρόνος φανεροῖ. τὸ δὲ ὅπα τὰν πολέμου δόσιν, ἀντὶ τοῦ ὅπου καὶ ἐν ᾧ τόπῳ διανείμας τὰ λάφυρα. λαβών τε τὰς ἀπαρχὰς, ἔθυσε. καὶ ὅπως θαυμαστῶς τὴν τοῦ ἀγῶνος ἑορτὴν κατέστησεν, ἐν τῇ πρώτῃ ὀλυμπιάδι καὶ τοῖς ἀγωνίσμασι. πολέμου δὲ δόσιν, τὰ λάφυρα φησίν. ὅπου τὴν λεῖαν τὴν ἐκ τοῦ πολέμου γενομένην, διελών φησι τὰ ἀκροθίνια τοῖς θεοῖς ἔθυσε. Καὶ πενταετηρίδ' ὅπως. θαυμαστικῶς λέγει. καὶ πενταετηρικὴν ἄρα ἔστησε καὶ ἐνομοθέτησεν εἶναι τὴν τῶν ὀλυμπίων πανήγυριν. Τίς δὴ ποταίνιον γε λάβε στέφανον. πρὸς τὴν μοῦσαν λέγει. ποταίνιον δὲ, ἀντὶ τοῦ πρόσφατον. ἐκ

οὐ πολλὸν, ἴδε πατρίδα πολυκτέανον
ὑπὸ στερεῷ πυρὶ. πλαγαῖς τε σιδάρου
βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.
νεῖκος δὲ κρεσσόνων ἀποθέσθ᾽ ἄπορον.
καὶ κεῖνος ἀβουλίᾳ, ὕστατος
ἁλώσιος ἀντάσαις, θάνατον
αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

στρ. γ΄. κῶλ. η΄.

ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν,
λαΐαν τε πᾶσαν διὸς ἄλκιμος
υἱὸς, σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος
πατρὶ μεγίστῳ. περὶ δὲ πάξαις,
ἄλτιν μὲν ὅγ᾽ ἐν καθαρῷ
διέκρινε. τὸ δὲ
κύκλῳ πέδον, ἔθηκε δόρπου λύσιν,

Πλαγαῖς τε σιδήρου. διὰ τὸ κατασκάπτεσθαι ὑπὸ τῶν σκαφίων. Βαθὺν ἐς ὀχετὸν ἄτας. κατὰ περίφρασιν ἄτην. εἰς ἔδαφος ἄτης ἐμπεσοῦσαν. ἵζουσαν δὲ, ἀντὶ καθημένην. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαι φασὶ φύκτιον, ἀπό τινος φυκτίου. οὗ μέμνηται καὶ ἡσίοδος οὕτω. Τὸν δ᾽ ἀμαρυγκείδης ἱππόστρατος ὄζος ἄρηος. Φυκτιέος ἀγλαὸς υἱὸς ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν. Νεῖκος δὲ κρεσσόνων. παραφράζει τὸ ὁμηρικόν. Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ. ὅ ἐστι, τὸ τῶν κρεισσόνων νεῖκος, οὐ ῥᾴδιον ἀποθέσθαι. ἀντὶ γὰρ τοῖς κρείττοσι κεῖται, τὸ ὅτι θέλουσι πολεμεῖν. Αλλως. ἀδύνατόν γάρ ἐστι τῷ ἥττονι, τὸ τὸ ὑπερέχον τοῦ κράτος ἐκκλῖναι. Κακεῖνος ἀβουλίαις. ὁ γοῦν αὐγέας διὰ τὴν οἰκείαν ἄνοιαν περὶ τὰ τελευταῖα τῆς ἁλώσεως περιτυχὼν τῷ ἡρακλεῖ, οὐκ ἠδυνήθη τὸν μέγιστον καὶ χαλεπώτατον θάνατον ἐκφυγεῖν. Ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν πίσσᾳ ἔλσας. ἐν χωρίῳ τινὶ χωριζομένῳ τῆς ὀλυμπίας κατὰ τὴν τοῦ γεωγράφου βουλὴν, σταδίοις τριακοσίοις. ὁ δὲ νοῦς. ὁ δὲ δὴ τοῦ διὸς ἰσχυρότατος υἱὸς ἡρακλῆς, συναγαγὼν καὶ κατασχὼν ἐν τῇ πίσᾳ ἤτοι τῇ ἤλιδι τὸν ὅλον αὐτοῦ στρατὸν καὶ τὴν πᾶσαν λείαν, οὕτω λοιπὸν κατεσκεύαζε τὸ θεῖον τοῦ διὸς ἄλσος. Αλλως. ἐν πίσᾳ ἔλσας. συγκλείσας. κατασχὼν. καθιδρύσας. Σταθμᾶτο. καταμετρεῖτο. περιώριζε. περιεσκέπετο, ἢ κατεσκεύαζεν. ἄλσος δὲ, τὸ ἀνιερωμένον τῷ θεῷ γῆς μέρος εἰ καὶ ψιλὸν εἴη φυτῶν. Περὶ δὲ πάξας, περιπήξας φησὶν ὁ ἡρακλῆς κύκλῳ τὰ ὅπλα, ἐσταθμᾶτο τῷ πατρὶ τῷ μεγίστῳ, τὸ ἱερὸν. αὐτῇ τοῦ κατεβάλλετο. ἄλτιν δὲ τὸ ἄδυτον. κατὰ δέ τινας, τὸν νεὼν, κατὰ δὲ ἐνίους, ὄνομα χωρίου γράφεται δὲ καὶ ἄλιν, ἵν᾽ ᾖ. τὴν μὲν ἦλιν καθιέρωσε τῷ θεῷ. τὸν δὲ κύκλῳ τόπον αὐτοῦ, εἰς συμπόσιον ἐποίησεν. Αλτιν μὲν ὅγ᾽ ἐν καθαρῷ διέκρινε. τὴν μὲν ἤλιν ἢ ἄλτιν, καθιέρωσε τῷ θεῷ. τὸ δὲ χωρίον τὸ κύκλῳ τοῦ ναοῦ κατάλυτήριον ἔταξεν εἶναι τῶν ἀγωνιζομένων εἰς εὐωχίαν. τὸ δὲ ὅλον, περιπήξας δὲ καὶ περιφράξας τόπον, τὸν μὲν ναὸν καὶ τὸ ἄδυτον αὐτὸ διεχώρισεν ἐν τῷ καθαρωτάτῳ μέρει. ἀνὰ τὸ μεσαίτατον. τὸ δὲ εἰς κύκλον τῆς γῆς ἢ τοῦ νεὼ, καθάγιον ἐποίησε καὶ δειπνητήριον τῶν ξένων. Αλλως. ἀρίσταρχος γράφει ἄλιν, ἄλτιν. οὕτω γὰρ τὸν περὶ τὴν ὀλυμπίαν τόπον καλεῖσθαι. καὶ τὸν διὰ βὲξ ἐπιθέτου, ἄλτιον. μὴ γὰρ λόγον ἔχειν τὴν ὑπ᾽ αὐτοῦ πεπορθημένην ἦλιν, ἱερὰν καὶ καθαρὰν ποιῆσαι. ἀλλὰ μὴν δὲ ἱερὸν εἶναι διὸς ἐν ἤλιδι. ἀλλ᾽ ἐν πίσῃ. ἀπέχειν θεῖσθαι δὲ τὴν πίσαν τῆς ὀλυμπίας, σταδίοις ἑξ. δίδυμος δὲ κατὰ χώραν ἐῶν τὴν γραφήν. τὸν πίνδαρον τὴν πίσαν, ἦλιν λέγειν φησίν. οἱ γὰρ ἠλεῖοι ὑφ᾽ ἑαυτοὺς ποιησάμενοι τοὺς πισσαίτας, ἦλιν τὴν πίσαν μετωνόμασαν. εἰ οὖν ἡ πίσα μετέβαλε, τί ἂν εἴη ἐμποδὼν γράφειν ἄλιν. καὶ καλλίμαχος δὲ τὴν ἦλιν, ἀντὶ τοῦ πίσαν, διὸς οἰκεῖον εἶπεν. Ηλιν ἀνάσσεσθαι

ὡς ἄρα τι παρ' πέλοπος,
βίᾳ ἡρακλέος
ἐκτίσατο· ἐπεὶ ποσειδάνιον
πέφνε κτέατον ἀμύμονα, —
ἀντιστρ. κῶλ. η'.
πέφνε δ' εὔρυτον· ὡς αὐγέαν λάτριον
ἄκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
πράσσοιτο. λόχμαισι δὲ δοκεύσαις
ὑπὸ κλεωναῖ, δάμασε καὶ κεί-
νους ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ.
ὅτι πρόσθε ποτὲ
τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν
μυχοῖς, ἥμενον ἄλιδος —
ἐπῳδ. κῶλ. θ'.
μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν
ξεναπάτας ἐπειῶν βασιλεὺς ὄπιθεν. θεν

ὄντα, καὶ περὶ ἄκοντος αὐτὸς ἑκὼν. ἐλάτρευσε γὰρ αὐτῷ ὁ ἡρακλῆς ἐκφορήσας τὴν ἐν τῇ αὐλῇ κόπρον. ὑπέρβιον δὲ, τὸν πολὺν. ἀνεῖλεν οὖν τοὺς μολιονίδας ὁ ἡρακλῆς. ἵν' εἰσπράξηται τὸν αὐγέαν. ὅτι ἐν τῷ πρὸς αὐγέαν πολέμῳ ἡρακλῆς ὑπὸ τῶν μολιονίδων ἁλοὺς, ἔφυγε. διὸ μηνίσας αὐτοῖς, τὸν περὶ κλεωνὰς συνεστήσατο λόχον. φησὶ μνασαίας ὁ πατρεύς. Ἄλλως. κτέατος καὶ εὔρυτος, ἀδελφοί. τῷ μὲν λόγῳ, ἄκτορος καὶ μολιόνης. τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ποσειδῶνος καὶ μολιόνης. οὗτοι συνεστράτευσαν τῷ αὐγείᾳ. καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸν μισθὸν τῆς ἐκ χύσεως τῆς ὄνθου ἠδικεῖτο ἡρακλῆς. ἀποκαθάρας μὲν τὴν κόπρον, ἀποστερούμενος δὲ τοῦ συμφωνηθέντος μισθοῦ, λοχήσας ἐν κλεωναῖς τοῦ ἄργους ὁ ἡρακλῆς, ἀνεῖλεν. ἵν' ὁ ἀλλότριος αὐτῷ φονευθεὶς ὁ αὐγείας γένηται. ἦν δὲ ὁ μισθὸς, ἡ δεκάτη τῶν βοῶν. ἀνεῖλεν οὖν τοὺς μολιονίδας ὁ ἡρακλῆς, ἵν' εἰσπράξηται τὸν αὐγείαν. λάτριον δὲ μισθὸν, τὸν ἀντὶ τῆς λατρείας καὶ ὑπηρεσίας. Λόχμαισι δὲ δοκεύσαις. δασέσι τόποις. ἐπιτηρήσας γὰρ αὐτοὺς ἐν τοῖς συνδένδροις τόποις τῶν κλεωνῶν, ἀνεῖλεν. ἐνεδρεύσας καὶ λοχήσας. διότι πρόσθεν ποτὲ τὸ στράτευμα αὐτοῦ, τὸ ἐκ τῶν ἀργείων ἐν τῇ πόλει τῶν ἠλείων καθεζόμενον ἐπολέμησαν, αὐτοὶ οἱ ὑπερήφανοι παῖδες τῆς μολιόνης. Ὑπὸ κλεωναῖ. δωρικῶς ὑπὸ κλεωνῶν. ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως ἀργολικῆς. τινὲς δὲ, δῆμον λακωνικόν. ἐδάμασε, δὲ εὔρυτον καὶ κτέατον ἀποκτείνας αὐτοὺς πορευομένους ἐπὶ τὸν ἰσθμιακὸν ἀγῶνα. ἤτοι ἀπέκτεινεν αὐτούς. ἐφ' ὁδῷ δὲ, ἀντὶ τοῦ λόχῳ. καὶ ὁδὸν ἐλθέμεν. ἀντὶ τοῦ ἐνέδραν ἐλθεῖν. ἀπέκτεινε δὲ αὐτοὺς πορευομένους εἰς τὸν ἰσθμιακὸν ἀγῶνα. τὸ δὲ ὅτι πρόσθε ποτὲ, τὴν αἰτίαν ἀποδιδοὺς τοῦ γεγονημένου ὁ πίνδαρος, φησί. Ὅτι πρόσθε ποτὲ τιρύνθιον. τουτέστιν ὅτι πολλοὺς συστρατεύσαντας αὐτῷ, ἀπέκτειναν. οἱ δὲ ἀποθανόντες ἐν τῇ μάχῃ, τελαμών. χαλκώδων. καὶ ἰφικλῆς ὁ πρεσβύτατος αὐτοῦ ἀδελφός. Ἄλλως. τιρύνθιον, ἀντὶ τοῦ ἀργεῖον. τίρυνς γὰρ πόλις ἄργους. ὅτι δὲ ἐν τῷ πρὸς αὐγείαν πολέμῳ, ὁ ἡρακλῆς ὑπὸ τῶν μολιονίδων ἁλοὺς ἔφυγε. διὸ μηνίσας αὐτοῖς, τὸν περὶ κλεωνὰς συνεστήσατο λόχον φησὶ μνασέας ὁ πατρεύς. Ὡς αὐγέαν. τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ ἕως. Καὶ μὰν ξεναπάτας βασιλεύς. ξεναπάτην αὐτόν φησι, διὰ τὴν τοῦ μισθοῦ ἀγνωμοσύνην. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ περὶ τοὺς φίλους ἀπατηλὸς αὐγείας, ὁ τῶν ἠλείων βασιλεὺς, ἐθεάσατο οὐ πολὺ ὕστερον τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, ἐς πλῆθος κακῶν ἐμβαλλομένην. τοῦτο μὲν, πυρί. τοῦτο δὲ, σιδήρῳ. καὶ εἰς βύθισμα ἄτης ἐγκαθίσασαν.

ζεφυρίων· μέλει τέ σφισι καλλιόπα.
καὶ χάλκεος ἄρης. τράπε δὲ κυκνεία
μάχα καὶ ὑπέρβιον ἡρακλέα. πύκτας
δ' ἐν ὀλυμπιάδι νικῶν, ἴλα φερέτω χάριν
ἀγησίδαμος, ὡς ἀχιλλεῖ πάτροκλος.
θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ, ποτὶ
πελώριον, ὁρμάσαι κλέος ἀ-
νήρ, θεοῦ σὺν παλάμᾳ.

στρ. β'. κῶλ. ν'.

ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες.
ἔργον πρὸ πάντων. βιότῳ φάος.
ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι,
θέμιτες ὦρσαν διός. ὃν ἀρχαί-

θαλάσσῃ τῶν λοκρῶν πόλις. διὸ καὶ ἐμαὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀλήθειαν φυλακτέον. ἐπεὶ γὰρ περὶ χάριτός ἐστιν ὁ λόγος, φησὶν ὅτι ἐπὶ κοινὸν λόγον τίσομεν ἐς χάριν. ἀπονέμει γὰρ ἡ τραχεῖα πόλις. τινὲς οὕτως. αὐτὴν αὐτῇ χαρίζεσθαι, ἡ λοκρῶν πόλις. τὸ δὲ φίλαν ἐς χάριν. εἰς χάριν φησὶ τοῦ νενικηκότος. ἵν' ᾖ δῆλον, ὅτι καθαρεῖ καὶ ἀποτρίψει τὸ ὄφλημα. Τράπε δὲ κυκνέα μάχη. ἔτραπε δὲ καὶ ὑπεχώρησεν ἐν τῇ πρὸς τὸν κύκνον μάχῃ, ὁ μέγιστος ἡρακλῆς, παρορμήσαντος ἄρεος τὸν κύκνον. ἐμαχέσατο δὲ ἡρακλῆς, ὅτι κακόξενος ἦν κύκνος. καὶ ἐν παρόδῳ τῆς θαλασσίας οἰκῶν, ἀπεκαρατόμει τοὺς παριόντας, ναὸν τῷ ἀπόλλωνι βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν οἰκοδομῆσαι. καὶ αὐτῷ παριόντι, ἐπιβουλεῦσαι ἠθέλησε. συστάσης οὖν αὐτοῖς μάχης, ἔφυγε διώξειν ἡρακλῆς. συμβαλλομένου ἄρεος τῷ παιδὶ κύκνῳ. ἀλλ' ὕστερον ἡρακλῆς καὶ τοῦτον ἀπέκτεινε. στησίχορος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ κύκνῳ ἱστορεῖ. τοιγαροῦν διὰ τό, καὶ τὸν ἀγησίδαμον ἀπολέγοντα ἤδη ὑπὸ τοῦ ἰολάου ἀλείπτου ἀνερρῶσθαι, εἰκότως ταῦτα ἐπάγει. ἐχέτω οὖν φησι τῷ ἰόλᾳ, ἀγησίδαμος χάριν, ὡς ἀχιλλεῖ πάτροκλος, παρορμήσαντι εἰς τὸν πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον. Ἴλα φερέτω χάριν. οὕτω φησὶ τῷ ἰόλᾳ χάριν ἐχέτω ὁ ἀγησίδαμος, ὥσπερ πάτροκλος τῷ ἀχιλλεῖ. τοῖς γὰρ ὁμοίοις ἠρίστευσε τοῖς ἐκείνου. Ἄλλως. ὡς ἡρακλέα τραπέντα, ἀνέρρωσεν ἡ ἀθηνᾶ, οὕτω καὶ τὸν ἀγησίδαμον ὁ ἰόλας. φερέτω οὖν χάριν, ἤτοι ἐχέτω χάριν τῷ ἴλᾳ, ἀγησίδαμος πύκτης, ὡς πάτροκλος τῷ ἀχιλλεῖ. τοῖς γὰρ ὁμοίοις ἠρίστευσε τοῖς αὐτοῦ. Φύντ' ἀρετᾷ. τὸν φύντα, πρὸς ἀρετήν. σὺν θεοῦ παλάμᾳ. παροξύνας τις πρὸς μέγα κλέος ὁρμῆσαι ποιήσειεν. Ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες. οὗτος μὲν οὖν φησιν μετὰ πόνου ἔλαβε τὴν νίκην. ὀλίγοι δέ εἰσιν, οἱ χωρὶς πόνου νικήσαντες. ἢ οὕτως. οὐδένες χωρὶς πόνου χαρμόσυνος ἔσχον ἔργου. ἢ οὐδένες πρὶν ἐνεργῆσαι νικῶσί τι. ἡ δὲ νίκη τῷ βίῳ αὐτῶν ἐστι φάος. Ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον. ἐμὲ δέ, παρώρμησαν, αἱ τοῦ διὸς θέμιδες ὑμνῆσαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα. θέμιδες δὲ διός ὁ κατὰ θεσμὸν τῆς πενταετηρίδος τηρηθεὶς χρόνος. ἢ οὕτως. ἐμὲ προτρέπουσιν αἱ διὸς θέμιδες ᾆσαι τὸν ἀγῶνα τὸν ἐξαίρετον τοῦ διὸς τοῦ ἐν ὀλυμπίᾳ. Ἄλλως. τὸ ἑξῆς ἀγῶνα διὸς θέμιτες ὦρσαν. ἐπεὶ μετὰ δικαιοσύνης ἀγωνίζονται. ἀντὶ τοῦ θέμιδες. δωρικὴ δὲ ἡ κλίσις. ὅμηρος. Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ. ὃν ἀρχαίῳ σήματι. τὸ μνῆμα τοῦ πέλοπος. τὸ αὐτὸ τῷ βωμῷ. οὐ γὰρ ἑτέρωθι μὲν ὁ πέλοψ, ἑτέρωθι δὲ ὁ βωμός, ἀλλ' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ χωρίον ἐστί, σῆμα καὶ βωμός. ἑξάριθμον δέ, ἐπεὶ τῶν δώδεκα θεῶν, ἓξ βωμοὺς κατεσκεύασεν. ὁ δὲ νοῦς. ὅντινα ἀγῶνα πλησίον τοῦ ἀρχαίου σήματος, καὶ τάφου, ἓξ βωμῶν ἀριθμὸν ἔχοντα, ἔκ τον βωμὸν ἱδρύσατο καὶ κατεσκεύασεν ἡρακλῆς ἡνίκα τοὺς τοῦ ποσειδῶνος ἀνεῖλε παῖδας, κτέατον καὶ εὔρυτον, ἵνα δυνηθῇ τῆς ὑπηρεσίας μισθὸν κομίσασθαι παρὰ τοῦ αὐγείου πλεῖστον

ἁμὸν καταισχύνει βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖ-
αν ἐπιμομφὰν ὁ τόκος ἀνδρῶν.
νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν
ὅπα κῦμα κατα-
κλύσσει ῥέον. ὅπα τε κοινὸν λόγον
φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.

ἐπῳδός, κῶλ. θ'.

νέμει γὰρ ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν

ρεῖ, ὅτι πολὺς ὁ διὰ μέσου χρόνος διελήλυθεν. εἰ γὰρ ὁ μέλλων χρόνος οὐκ ἐγγύθεν ἀλλὰ μακρόθεν ἐλήλυθεν, ἡνίκα μνησθεὶς ἐπετέλει τὴν ἐπαγγελίαν. ὁ δὲ νοῦς· οὐδὲ γὰρ ὡρισμένος οὐδὲ καθὼς ὑπεσχόμην. ἀλλὰ πόρρωθεν τῆς προθεσμίας ὁ τότε ὡρισμένος καὶ τότε μέλλων προσδοκώμενος χρόνος, αἰσχύνης ἀξίαν μηνύει μου τὴν ὑπόσχεσιν, καὶ ὀφειλὴν βραδύνας. Βαθὺ χρέος· μέγιστον ὄφλημα. τὸν ὕμνον λέγει. Νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν. ἀλληγορικῶς τοῦτο λέγει. προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τοιοῦτόν τι· ἴδωμεν, θεωρήσωμεν, μήποτε κῦμα τὴν ψῆφον δινούμενον ἐπιρρέον κατακλύσει. τινὲς δὲ, πρὸς τὸ κατὰ τὸν ὕμνον νοούμενον ῥεῦμα. παραβάλλει δὲ ἀλληγορῶν τῷ τῆς θαλάσσης ῥεύματι, τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν. ὡς γὰρ ψῆφον παρ' αἰγιαλὸν κυλινδουμένην ἐκβρασσόμενον τὸ κῦμα κατακλύζει, τὸν αὐτὸν τρόπον φησὶ κἀγὼ τὴν ἐπικυλιομένην μέμψιν ἐκλύσω, ὡς ψῆφον. ἢ οὕτω· νῦν τὴν τῶν ἀνδρῶν μομφὴν ὥσπερ ψῆφον δινουμένην κατακλύσει τὸ τοῦ ὕμνου ῥεῦμα ὡς κῦμα. ὅπα τε κοινὸν λόγον· τουτέστι τὸ ποίημα πρὸς χάριν ἀποτίσομεν. Ἄλλως· νῦν σκοπήσωμεν ὅπως τὸ ἡμέτερον κῦμα ῥέον· τουτέστιν ἡ ἡμετέρα ποίησις, κατακλύσει τὴν ἑλισσομένην ψῆφον· τουτέστι τὴν καθ' ἡμῶν λοιδορίαν. Ἑλισσομέναν· κυλιομένην. Ὅπα κῦμα· αἱ μὲν ὅπου. αἱ δὲ ὅπῃ. Κοινὸν λόγον· ἤτοι μὲν, τὸν περὶ τῶν πολλῶν λόγον. αἱ δὲ τὸν ὕμνον ἤκουσαν. ἤτοι ὅτι πλείονες αὐτοῦ μεθέξουσι νικηφόροι. ἢ ὅτι διὰ πολλῶν ἔσται στομάτων, ὅπως τὸν ὕμνον ἀποτίσομεν πρὸς φίλον τι καὶ κεχαρισμένον τῷ κομιζομένῳ. Νέμει γὰρ ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν. αὕτη τοῦ ἔχειν νομὴν, ἢ δίδωσιν ἡ πόλις λαβὰς τῶν Λοκρῶν πρὸς ἐγκώμια. διὸ ἐπήνεγκε, μέλει τέ σφισι Καλλιόπα καὶ χάλκεος Ἄρης. καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ μουσικῇ, διαφέρουσι καὶ τοῖς κατὰ πόλεμον. διὸ καὶ ἀφορμὰς διδῶσι τοῖς βουλομένοις. ἢ οὕτω· νέμεται καὶ ἔστιν ἐν τῇ ἀληθείᾳ. τουτέστι καθ' ἑαυτῆς ἔχει τὴν ἀλήθειαν, ἡ τῶν Λοκρῶν πόλις. οὐ δεῖ οὖν φησὶν οὐδὲ μέμφεσθαι. τραχεῖα δὲ, εἰκότως ἂν λέγοιτο. λοφώδης οὖσα καὶ ἐπιθαλασσίδιος. αὐτὸς γὰρ φησιν, Οἵ τ' ἀργίλοφον πὰρ Ζεφυρίου κολώναν. καὶ ὃ βούλεται λέγειν, ἔστι τοιοῦτον. καίπερ τραχεῖα οὖσα, εὐνομεῖται. διατί δέ; φησὶν Ἀριστοτέλης. ἐπειδὴ γὰρ ἐχρῶντο τῷ θεῷ πῶς ἂν πολλῆς ταραχῆς ἀπαλλαγεῖεν, ἐξέπεσεν αὐτοῖς χρησμὸς, ἑαυτοῖς νόμους τίθεσθαι. ὅτι καί τις ποιμήν· ὄνομα δ' ἦν Ζάλευκος, πολλοὺς νόμους δυνηθείη τοῖς πολίταις εἰσενεγκεῖν δοκίμους. γνωσθεὶς, τί καὶ ἐρωτηθεὶς πόθεν εὕροι; ἔφησεν, ἐνύπνιον αὐτῷ τὴν Ἀθηνᾶν παραστήσεσθαι. διὸ αὐτός τε ἠλευθέρωται, καὶ νομοθέτης κατέστη. οὐκ ἀπὸ σκοποῦ δὲ, μουσικοὺς εἶπε τοὺς Λοκρούς. Λοκριστὶ γάρ τις ἁρμονία ἐστίν. ἣν ἀσκεῖσαί φασι Ξενόκριτον τὸν Λοκρόν. Ἄλλως· νέμει γὰρ, αὐτὴ ἡ νέμεται, καὶ ἔστιν ἐν τῇ ἀληθείᾳ. τουτέστι, καὶ μεθ' ἑαυτῆς ἔχει τὴν ἀλήθειαν ἡ τῶν Λοκρῶν πόλις. οὐ δεῖ οὖν φησιν. οὐδὲ ψέγεσθαι. Ἄλλως· νέμει γάρ· τουτέστιν, ἀλη-

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩ ΛΟΚΡΩ, ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩ ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗ. ΕΙΔΟΣ, Ι'.

στροφ, α'. κῶλ. η'.

ον ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι
ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς
ἐμᾶς γέγραπται. γλυκὺ γὰρ αὐτῷ
μέλος ὀφείλων, ἐπιλέλαθ'. ὦ
μοῖσ' ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ
ἀλάθεια διός,
ὀρθᾷ χερὶ ἐρύκετον ψευδέων
ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.
ἀντιστροφ, κῶλ. η'.
ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος

Τὸν ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι. ἔοικεν ὁ πίνδαρος πρὸ πολλοῦ σπουδαζόμενος γράψαι αὐτῷ τὸν ἐπινίκιον, ὀλιγωρῆσαι. αὖθις δὲ ἀποδοῦναι αὐτὸν σὺν τόκοις, ὥσπερ τι χρέος παλαιὸν διαλύσασθαι. προσθεὶς ἕτερόν τι ᾠδάριον. τὸ δὲ ἀνάγνωτέ μοι δηλοῖ, ἀναμνημονεύσατε καὶ ἀναγνωρίσατε ὦ μοῦσαι, ἐν ᾧ χωρίῳ τῆς φρενός μου ἐστὶν ὁ ἀγησίδαμος. ὡς δὲ προδιαλελησμένος ἤδη τὸν ἐπινίκιον, νῦν ἀναμνήσεως δεῖν αὐτῷ φησι. σοφοκλῆς ἐν τριπτολέμῳ. Σὲ δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι, τοὺς ἐμοὺς λόγους. ὁ δὲ νοῦς, ἀναγνωρίσατέ μοι καὶ εἰς μνήμην τὴν ἐμὴν ἀγάγετε τὸν ὀλυμπιονίκην τὸν τοῦ ἀρχεστράτου υἱόν. καὶ εἴπατε ἐν ποίῳ μέρει τῆς διανοίας κεχάρακται. τρία γὰρ μέρη φασὶν εἶναι τῆς φρενός. λογιστικόν, μνημονευτικόν, καὶ φανταστικόν. καὶ τὸ μὲν λογιστικόν ἐστιν, ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. τὸ δὲ φανταστικόν, ἐν τῷ μετώπῳ. τὸ δὲ μνημονευτικόν, μέσον τῶν δύο. ἔχουσι δὲ ἀμφότερα, τό, τε λογιστικὸν καὶ φανταστικόν, ὥσπερ ταμεῖον τὸ μνημονευτικόν. καὶ ἐναποτίθησιν ἐν αὐτῷ, ἅπερ ἐκεῖνο μὲν φαντάζεται. ἐκεῖνο δέ, ἤγουν τὸ λογιστικὸν λογίζεται. ἐκ δὲ τούτου τοῦ μνημονευτικοῦ, ἔχομεν μνημονεύειν ἅπερ ἀνέγνωμεν, καὶ ἅπερ ἐθεασάμεθα. διά τοι τοῦτο καὶ ὁ πίνδαρος εἶπεν, ἀναγνωρίσατέ μοι ὦ μοῖσαι ἐν ποίῳ μέρει τῆς φρενὸς γέγραπται ἤγουν κεχάρακται, ὁ παῖς τοῦ ἀρχεστράτου. ἤγουν, ὁ ἀγησίδαμος. χρεωστῶν γὰρ αὐτῷ ὕμνον γλυκὺν ὦ μοῦσαι, ἐπελαθόμην. μέχρι τοῦ τὸν ὀλυμπιονίκαν. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ προοιμίου ὁ πίνδαρος δῆλός ἐστιν, ὅτι πρὸ πολλοῦ μὲν ἠξίωτο γράψαι. ὑπερθέμενος δὲ νῦν ὡς ἐξ ὑπομνήσεως ἀποδοῦναι βούλεται τὸν ὕμνον. Ὦ μοῖσα, ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ. σὺ τοίνυν ὦ μοῦσα καὶ σὺ τοῦ διὸς θυγάτηρ ἀλήθεια, ταῖς ἴσαις καὶ δικαίαις χερσίν, ἀποκωλύσατε καὶ ἀπείρξατε ἀπ' ἐμοῦ, τὴν ἐπίπληξιν καὶ τὴν ἐπιτίμησιν ἣν ἄν τις εἰς ἐμὲ ποιήσαιτο. ὡς εἰς τὸν ξένον μου καὶ φίλον ἡμαρτηκότα, ὅτι ἐψευσάμην καὶ ἐβράδυνα πληρῶσαι τὸν ὕμνον. Ἀλιτόξενον οὖν ἐνιπὴν φησὶ τὴν διαμαρτάνουσαν εἰς τοὺς ξένους. ὅτι ξένου αὐτῷ ὄντος τοῦ ἀρχεστράτου, ψευσάμενος ἤλιτεν εἰς αὐτόν. ὅ ἐστιν ἥμαρτεν. Ὁ μέλλων χρόνος. ὁ προσδοκώμενος μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἔπεσθαι. καθότι καὶ ἀποδίδωσι τὸν ἐπινίκιον ὁ μελλητικός. ἢ οὕτως. ὁ γὰρ ἐκ πολλοῦ διαστήματος χρόνος παραγενόμενος. τουτέστιν ἀφ' οὗ περ ὑπεσχόμην, πρὸς τοῦτο ἕκαθεν τὸ ἐμὸν χρέος καταισχύνει. ἐὸν βαθὺ αὐτὸ καὶ πολὺ ποιήσει χρέος. καὶ αὐξηθησόμενον τόκοις. ἢ οὕτως. ὁ γὰρ ἐπιγενόμενος χρόνος μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν πολὺς ὤν, καταισχύνει τὸ ὄφλημα. διὰ δὲ τούτου σημαί

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ δεκάτου τῶν ὀλυμπίων εἴδους.

Τοῦ δεκάτου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ὀκτώ. Τὸ α', ἀσκληπιάδειον ἀντισπαστικὸν ἀκατάληκτον· τοῦ πρώτου ἀντισπάστου, ἀπὸ διβράχεος ἀρξαμένου. Τὸ β', χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· ἀρξάμενον ἀπὸ ἰαμβικῆς, καὶ λῆγον εἰς ἴαμβον. Τὸ γ', τρίμετρον ἰαμβικὸν ὑπερκατάληκτον· ὁ τρίτος δάκτυλος πανταχοῦ. Τὸ δ', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, διῃρημένου τοῦ πρώτου ποδός. Τὸ ε', καταληκτικὸν πενθημιμερὲς ἢ ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἢ προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ς', ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· ὅ ἐστι φερεκράτειον παρὰ συλλαβήν. Τὸ ζ', ἀπὸ ἰωνικοῦ τρίμετρον καταληκτικόν· ἡ πρώτη συζυγία ἰωνική· ἡ δευτέρα ἰαμβική· εἶτα τροχαῖος, οἰκεῖος τῇ ἰωνικῇ συλλαβῇ. Τὸ η', γλυκώνειον· ὅ περιέλυσεν ἐν τῷ πέφνε κτέατον ἀμύμονα, ἐννεασύλλαβον.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπῳδός, κώλων ἐννέα. Τὸ πρῶτον, χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· οὗ ἡ πρώτη συζυγία, ἰαμβική ἐστι, τοῦ δευτέρου ποδὸς ἀναλυομένου· εἶτα χορίαμβος· εἶτα ποὺς ἄσημος. Τὸ β', προσοδιακὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ πρῶτος, τροχαῖος τοῦ δευτέρου ποδὸς λελυμένου· εἶτα ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· εἶτα χοριάμβου. Τὸ γ', ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον λελυμένον. Τὸ τέταρτον, ἀπὸ ἰωνικοῦ τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἀπὸ ἰαμβικῆς συζυγίας λελυμένον. Τὸ ε', ἰωνικὸν τετράμετρον καταληκτικὸν τοῦ τρίτου παίωνος, ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος κειμένου, καὶ τροχαίου καὶ συλλαβῆς. Τὸ ς', ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ. Τὸ ζ', προσοδιακὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· ἐξ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ ποδὸς ἡμίσεος. Τὸ ὄγδοον, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ δεύτερος ποὺς, ἀνάπαιστος· ὁ τέταρτος τρίβραχυς. Τὸ θ', ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ τροχαϊκῆς συζυγίας.

Περὶ τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ.

Ἀγησιδάμῳ λοκρῷ ἐπιζεφυρίῳ. Ἔθνη λοκρῶν εἰσὶ τρία· ἐπιζεφύριοι, πρὸς τῇ ἰταλίᾳ· ὀζόλαι, πρὸς τῇ αἰτωλίᾳ· ἐπικνημίδιοι, πρὸς τῇ εὐβοίᾳ. ἐνίκησε δὲ οὗτος ὁ ἀγησίδαμος, τὴν ἑβδομηκοστὴν τετάρτην ὀλυμπιάδα.

ἐπ' οὐ κελ, ί.
ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι.
μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει
μελέτα. σοφίαι μὲν αἰπει-
ναί. τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον
ὄρθιον ὤρουσαι θαρσέων
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
εὔχειρα δεξιόγυιον. ὁρῶν-
τ' ἀλκάν. αἰάντιόν γε δαι-
τί. ὅς τ' Ἰλιάδα νι-
κῶν, ἐπεστεφάνωσε βωμόν. ※

Ὁδοὶ περαίτεραι. πρακτικότεραι. ἀνυστικότεραι. Μία δ' οὐχ ἅπαντας. οὐ γὰρ ἡ μία μελέτη φησί, καὶ τὸ ἓν ἐπιτήδευμα πάντας ἡμᾶς δύναται τρέφειν. μελέτη δὲ ἡ ἄσκησίς ἐστι καὶ ἐπιτήδευμα. Τοῦτο δὲ προσφέρων. τὸ τῆς ἐμῆς σοφίας ἐπιτήδευμα. Ὄρθιον ὤρουσαι. ὀξὺ καὶ μέγα. Ὅμηρος. Ὄρθι' Ἀχαιοῖσι δὲ μέγα σθένος. λέγει δὲ πρὸς τὸν χορὸν περὶ τοῦ νενικηκότος, βόησον ἀναπεπταμένον θαρσῶν, ὅτι θεία μοίρα ἐγένετο πρὸς ἄθλησιν οὗτος ὁ ἀνήρ, ἢ πρὸς ἑαυτὸν λέγει ὅτι ὥρμησα ὀξέως. Σοφίαι μὲν αἰπειναί. τουτέστιν ἐφ' ὕψους καὶ προβάσεως κεῖνται αἱ σοφίαι. ὥστε εἶναι τὴν ἐπ' αὐταῖς ὁδὸν, δυσχερῆ. ἢ οὕτως. ὑψηλόν ἐστι καὶ ἐν μετεώρῳ κείμενον τὸ, ἀρετὴν ἔχειν. ὡς Ἡσίοδος. Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα, θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν. ἢ οὕτως αἱ μὲν σοφίαι ὑψηλαί εἰσι, καὶ πόῤῥω καὶ δυσχερεῖς. Τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον. ἑαυτῷ ὁ Πίνδαρος παρακελεύεται, καὶ φησίν. ὅμως δὲ τοῦτο ἀπὸ τῆς σοφίας ἄθλον προσφέρων καὶ ἐκ παρόντων τὸν ὕμνον, μέγα καὶ ὑπερφυὲς ἀναβόησον, τοῦτον δαιμονίᾳ μοίρᾳ γεγενῆσθαι δυνατὸν ταῖς χερσὶ, ἐπαινετὸν τῷ σώματι δεξιόν. ἵνα κοῦφος ἢ καὶ εὔτροφος παλαιστής. ὃς καὶ τῷ βλέμματι ἀλκὴν καὶ δύναμιν ἐμφαίνει. Ὁρῶντ' ἀλκάν. βλέποντα ἀνδρεῖον. Αἰάντιόν τι. ὅστις ἀνὴρ καὶ ἐν τῇ τοῦ Αἴαντος τοῦ Ὀϊλέως παιδὸς πανηγύρει, καὶ ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ ἀγῶνι νικήσας, θυσίαις καὶ στέμμασι τὸν αἰάντιον βωμὸν κατεκόσμησε. τὰ αἰάντια δὲ ἐν Ὀποῦντι ἄγεται. Ἰλιάδα. τοῦ Ὀϊλέως παιδὸς τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. αὐτὸ δὲ τοῦ Ὀϊλέως εἴρηκε, τὸν Ἰλιάδα. ὥς που φησὶ καὶ Ἡσίοδος.

※

Τέλος τοῦ ἐννάτου τῶν ὀλυμπιονικῶν.

νόν, φάρμακον αὐρᾶν
πελλανία φέρει. σύνδικος
δ' αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος. ἐναλία γ' Ἐλευ-
σὶς ἀγλαΐαισιν.
τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν.
πολλοὶ δὲ διδακταῖς
ἀνθρώπων ἀρεταῖς, κλέος
ὤρουσαν ἑλέσθαι.
ἄνευ δὲ θεοῦ, σεσιγα-
μένον γ' οὐ σκαιότερον χρῆ-
μ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι

Σύνδικος δ' αὐτῷ. μαρτυρεῖ δὲ τῇ αὐτοῦ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ τοῦ Ἰολάου τάφος ἐν Θήβαις. Ἰόλεια γὰρ λέγεται ὁ ἀγὼν ὃν ἐνίκησεν. Ἄλλως. Ἰολάου τύμβος, ὁ ἐν Θήβαις. τὸν τῶν Ἡρακλείων ἀγῶνα θέλων δηλῶσαι, τύμβον Ἰολάου εἶπε. παρὰ γὰρ τῷ κοινῷ σήματι Ἀμφιτρύωνος ὁ τῶν Ἡρακλείων ἀγὼν ὃν ἐνίκησεν. Εἰναλία τ' Ἐλευσίς. καὶ ἡ Ἐλευσὶς δὲ ἡ πρὸς τῇ θαλάσσῃ κειμένη, ταῖς ἀγλαΐαις αὐτοῦ καὶ νίκαις μαρτυρεῖ. ἄγεται δὲ αὐτόθι ἀγὼν Κόρης καὶ Δημήτρος, ὃς καλεῖται Ἐλευσίνια. οὗ ἔπαθλον, κριθαί. Τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν. τὸ δὲ ἐκ φύσεως προσὸν ἀγαθὸν, καὶ θείας μοίρας, κράτιστον καὶ ἐξαίρετον. λείπει δὲ τὸ ἐστίν. ὥστε αὐτὸν δὲ αἰνίττεται. ἀεὶ γὰρ ἑαυτὸν λέγει αὐτοδίδακτον. Πολλοὶ δὲ διδακταῖς. πολλὰ δέ φησι δόξαι ἑαυτοῖς ἠθέλησαν περιποιῆσαι ἀπὸ διδακτῶν ἀρετῶν. καὶ ὥρμησαν καὶ ἔσπευσαν ἤδη τοῦτο προελθεῖν. Ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον. τὸ ἄνευ θεοῦ, γινόμενον, οὐ σκαιότερον φησίν. ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων, βέλτιον σιωπώμενον. οἷον μετὰ θεοῦ τις παραγινόμενος εἰς τὸν ἀγῶνα, οἷος ὁ Ἐφάρμοστος, ὑμνείσθω. ὁ δὲ παρὰ θεόν τι πράσσων, ὡς αὐτόθεν μὴ δὲ νικᾶν μέλλων, εὐλόγως ἂν καὶ οὐ σκαιῶς σιωπάσθω. ἢ οὕτως. ἕκαστον δέ φησι πρᾶγμα, τὸ θεοῦ χωρὶς πραττόμενον, οὐ σκαιότερόν ἐστιν σιωπώμενον. οἷον σοφώτερόν ἐστι. τὸ γὰρ μὴ κατὰ θεὸν πρασσόμενον, δεῖ σιγᾶν. οὔ τί που καλόν ἐστι τινὰ παρὰ βούλησιν θεοῦ νικήσαντα, μὴ ὑμνεῖσθαι. Ἄλλως. ἀπὸ κοινοῦ τὸ κλέος λεκτέον. ἵν' ᾖ. τὸ δὲ ἄνευ θεοῦ, καὶ χωρὶς φύσεως θείας προσγινόμενον κλέος. τοῦτο σεσιγημένον καὶ μὴ θρυλλούμενον, οὐκ ἔστι σκαιότερον, οὐδὲ μέμψεως ἄξιον. ὡς τοῦ ἐναντίου μέμψιν ἔχοντος, τοῦ μὴ ἐπαινεῖν τοὺς φύσει ἀγαθούς. ὅπερ ἑαυτὸν λέγει ποιεῖν. δύναται δὲ καὶ οὕτω νοεῖσθαι. ἕκαστον δὲ πρᾶγμα, ὃ μὴ κατὰ φύσιν ἐστὶ, τοῦτο σεσιωπημένον, οὐκ ἔστι σκαιόν. ἐὰν γὰρ νόθον ὂν ἐμφανίζηται, τότε τὴν ἀδοξίαν προστρίβεται. τουτέστι πᾶν πρᾶγμα παρὰ φύσιν γινόμενον, οὐχ οὕτως ἐστὶν σιγηθὲν ἀηδὲς, ὡς φαινόμενον. φανὲν γὰρ, πλεῖον ἐρυθριάσει καὶ ὑβρισθήσεται. θεὸν δὲ τὴν φύσιν λέγει. Οὐ σκαιότερον χρῆμα. διατί δὲ οὐκ ἔστι σκαιότερον τὸ θαυμάζειν τοὺς ἄνευ θεοῦ μοίρας τι πράσσοντας, ἑαυτοῖς δὲ ἤδη τρέποντας; ὅτι εἰσὶν αἱρετώτεραι καὶ προτιμότεραι τινὲς ἤδη τῶν ὁδεύσεις, ἤδη τῶν ὁδεύσεων. οἷον, αἱ προσφυεῖς ἑκάστῳ καὶ οὐκ ἐναντιούμεναι κατὰ γένεσιν καὶ φύσιν. Ἐντὶ γὰρ ἄλλαι ὁδῶν ὁδοί. ἕως μελέτα. δεῖ δὲ ἕκαστον, τὴν δεδομένην αὐτῷ ἐκ θεῶν ὁδὸν, ταύτην ἰέναι, καὶ μὴ παραβιάζεσθαι. Ὅμηρος. Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα, Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον. ἕτεραι δὲ ἀμείνονες παρὰ σημότεραι. εὐοδώτεραι εἰσὶν ὁδοὶ δι' ὧν τις δύναται παιδευθῆναι. ὅ ἐστιν εἰ μὴ πέφυκας πρὸς τὸ παγκράτιον, πάλην ἄσκει, ἢ ἄλλο τι πρὸς ὃ εὐφυῶς ἔχεις.

[illegible], ἰ.
ὁδὸν ὁδοὶ περαίτεραι·
μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει
μελέτα· σοφίαι μὲν αἰπει-
ναί· τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον
ὄρθιον ὤρουσαι θαρσέων
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
εὔχειρα δεξιόγυιον· ὁρῶν-
τ' ἀλκάν· αἰαντιόν γε δαι-
τί· ὅς τ' ἰλιάδα νι-
κῶν, ἐπιστεφάνωσε βωμόν. ※

Ὁδοὶ περαίτεραι· πρακτικώτεραι·
ἀνυστικώτεραι. Μία δ' οὐχ ἅπαν-
τας· οὐ γὰρ ἡ μία μελέτη φησί, καὶ τὸ
ἓν ἐπιτήδευμα πάντας ἡμᾶς δύνα-
ται τρέφειν. μελέτη δὲ ἡ ἄσκησίς ἐστι
καὶ ἐπιτήδευμα. Τοῦτο δὲ προσφέ-
ρων· τὸ τῆς ἐμῆς σοφίας ἐπιτήδευμα.
Ὄρθιον ὤρουσαι· ὀξὺ καὶ μέγα· ὅμη-
ρος· Ὄρθι' ἀχαιοῖσι δὲ μέγα σθένος.
λέγει δὲ πρὸς τὸν χορὸν περὶ τοῦ νε-
νικηκότος, βόησον ἀναπεπταμένον
θαρσῶν, ὅτι θείᾳ μοίρᾳ ἐφύετο πρὸς ἄ-
θλησιν οὗτος ὁ ἀνήρ, ἢ πρὸς ἑαυτὸν λέ-
γει ὅτι ὥρμησα ὀξέως. Σοφίαι μὲν αἰπειναί· τουτέστιν ἐφ' ὕψους καὶ προβάσεως κεῖν-
ται αἱ σοφίαι. ὥστε εἶναι τὴν ἐπ' αὐταῖς ὁδὸν, δυσχερῆ. ἢ οὕτως· ὑψηλόν ἐστι καὶ ἐν με-
τεώρῳ κείμενον τὸ, ἀρετὴν ἔχειν. ὡς ἡσίοδος· Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα, θεοὶ προπάροιθεν ἔ-
θηκαν. ἢ οὕτως αἱ μὲν σοφίαι ὑψηλαί εἰσι, καὶ πόρρω καὶ δυσχερεῖς. Τοῦτο δὲ προσφέρων
ἄεθλον. ἑαυτῷ ὁ πίνδαρος παρακελεύεται, καὶ φησίν· ὅμως δὲ τοῦτο ἀπὸ τῆς σοφίας ἄ-
θλον προσφέρων καὶ ἐκ τηρῶν τὸν ὕμνον, μέγα καὶ ὑπερφυὲς ἀναβόησον, τοῦτον δαι-
μονίᾳ μοίρᾳ φύεσθαι δυνατὸν ταῖς χερσί, ἐν παντὶ τῷ σώματι δεξιόν. ἵνα
κοῦφος ᾖ καὶ εὔστροφος παλαιστής. ὃς καὶ τῷ βλέμματι ἀλκὴν καὶ δύ-
ναμιν ἐμφαίνῃ. Ὁρῶντ' ἀλκάν. βλέποντα ἀνδρεῖον. Αἰ-
αντιόν τε. ὅς τις ἀνὴρ καὶ ἐν τῇ τοῦ αἴαντος τοῦ ὀϊλέως
παιδὸς πανηγύρει, καὶ ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐ-
τοῦ ἀγῶνι νικήσας, θυσίαις καὶ στέμμασι
τὸν αἰάντιον βωμὸν κατεκό-
σμησε. τὰ αἰάντια δὲ
ἐν ὀποῦντι ἄγε-
ται. Ἰλιά-
δα.
τοῦ ὀϊλέως παιδὸς τοῦ αἴαντος
τοῦ λοκροῦ. αὐτὸν δὲ τοῦ ὀ-
ιλέως εἴρηκε, τὸν ἰλιάδα.
ὥς που φησὶ καὶ
ἡσίοδος.
※

Τέλος τοῦ ἐννάτου τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

νόν, φάρμακον αὐχενεῖ
πελλαναία φέρε. σύνδικος
δ᾽ αὐτῷ ἰολάου
τύμβος. ἐναλία γ᾽ ἐλευ
σὶς ἀγλαΐαισιν.
τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν,
πολλοὶ δὲ διδακταῖς
ἀνθρώπων ἀρεταῖς, κλέος
ὤρουσαν ἑλέσθαι.
ἄνευ δὲ θεοῦ, σεσιγα
μένον γ᾽ οὐ σκαιότερον χρῆ
μ᾽ ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι

Σύνδικος δ᾽ αὐτῷ· μαρτυρεῖ δὲ τῇ σοῦ ἀνδρεία καὶ ὁ τοῦ ἰολάου τάφος ἐν θήβαις. ἰόλαια γὰρ λέγεται ὁ ἀγὼν ὃν ἐνίκησεν. Ἄλλως. ἰολάου τύμβος, ὁ ἐν θήβαις. τὸν τῶν ἡρακλείων ἀγῶνα θέλων δηλῶσαι, τύμβον ἰολάου εἶπε. παρὰ γὰρ τῷ κοινῷ σήματι ἀμφιτρύωνος ὁ τῶν ἡρακλείων ἀγὼν ὃν ἐνίκησεν. Ἐναλία τ᾽ ἐλευσὶς. καὶ ἡ ἐλευσὶς δὲ ἡ πρὸς τῇ θαλάσσῃ κειμένη, ταῖς ἀγλαΐαις αὐτοῦ καὶ νίκαις μαρτυρεῖ. ἄγεται δὲ αὐτόθι ἀγὼν κόρης καὶ δήμητρος, ὃς καλεῖται ἐλευσίνια. οὗ ἔπαθλον, κριθαί. Τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν. τὸ δὲ ἐκ φύσεως προσὸν ἀγαθὸν, καὶ θείας μοίρας, κράτιστον καὶ ἐξαίρετον. λείπει δὲ τὸ ἐστίν. ἐς ἑαυτὸν δὲ αἰνίττεται. ἀεὶ γὰρ ἑαυτὸν λέγει αὐτοδίδακτον. Πολλοὶ δὲ διδακταῖς. πολλοὶ δέ φησι δόξαν ἑαυτοῖς ἠθέλησαν περιποιῆσαι ἀπὸ διδακτῶν ἀρετῶν. καὶ ὥρμησαν καὶ ἔσπευσαν ἐπὶ τοῦτο προελθεῖν. Ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον. τὸ ἄνευ θεοῦ, γινόμενον, οὐ σκαιότερον φησίν. ἀλλ᾽ ἐκ τῶν ἐναντίων, βέλτιον σιωπώμενον. οἷον μετὰ θεοῦ τις παραγινόμενος εἰς τὸν ἀγῶνα, οἷος ὁ ἐφάρμοστος, ὑμνείσθω. ὁ δὲ παρὰ θεόν τι πράσσων, ὡς αὐτόθεν μὴ δὲ νικᾶν μέλλων, εὐλόγως ἂν καὶ οὐ σκαιῶς σιωπᾶσθαι. ἢ οὕτως. ἕκαστον δέ φησι πρᾶγμα, τὸ θεοῦ χωρὶς πραττόμενον, οὐ σκαιότερόν ἐστι σιωπώμενον. οἷον σοφώτερόν ἐστι. τὸ γὰρ μὴ κατὰ θεὸν πρασσόμενον, δεῖ σιγᾶν. αὐτίκα τοῦ καλόν ἐστι τινὰ παρὰ βούλησιν θεοῦ νικήσαντα, μὴ ὑμνεῖσθαι. Ἄλλως. ἀπὸ κοινοῦ τὸ κλέος λεκτέον. ἵν᾽ ᾖ. τὸ δὲ ἄνευ θεοῦ, καὶ χωρὶς φύσεως θείας προσγινόμενον κλέος. τοῦτο σεσιγημένον καὶ μὴ θρυλλούμενον, οὐκ ἔστι σκαιότερον, οὐ δὲ μέμψεως ἄξιον. ὡς τοῦ ἐναντίου μέμψιν ἔχοντος, τοῦ μὴ ἐπαινεῖν τοὺς φύσει ἀγαθούς. ὃ περὶ ἑαυτὸν λέγει ποιεῖν. δύναται δὲ καὶ οὕτω νοεῖσθαι. ἕκαστον δὲ πρᾶγμα, ὃ μὴ κατὰ φύσιν ἐστὶ, τοῦτο σεσιωπημένον, οὐκ ἔστι σκαιόν. ἐὰν γὰρ νόθον ὂν ἐμφανίζηται, τότε τὴν ἀδοξίαν προστρίβεται. τουτέστι πᾶν πρᾶγμα παρὰ φύσιν γινόμενον, οὐχ οὕτως ἐστὶ σιγηθὲν αἰσχρὸν, ὡς φαινόμενον. φανὲν γὰρ, πλεῖον ἐρυθριάσει καὶ ὑβρισθήσεται. θεὸν δὲ τὴν φύσιν λέγει. Οὐ σκαιότερον χρῆμα. διατὶ δὲ οὐκ ἔστι σκαιότερον τὸ θαυμάζειν τοὺς ἄνευ θεοῦ μοίρας τι πράσσοντας, ἑαυτοῖς δὲ ἐπιτρέποντας; ὅτι εἰσὶν αἱ ἑτέραι καὶ προτιμότεραι τινὲς ἐπιτηδεύσεις, ἐπιτηδεύσεων. οἷον, αἱ προσφυεῖς ἑκάστῳ καὶ οὐκ ἐναντιούμεναι κατὰ γένεσιν καὶ φύσιν. Ἐντὶ γὰρ ἄλλαι ὁδῶν ὁδοί. ἕως μελέτα. δεῖ δὲ ἕκαστον, τὴν δεδομένην αὐτῷ ἐκ θεῶν ὁδὸν, ταύτην ἰέναι, καὶ μὴ παραβιάζεσθαι. ὅμηρος. Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα, Ἄλλῳ δ᾽ ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον. ἕτεραι δὲ ἀμείνονες παρὰ τιμιώτεραι. ἐπιτηδειότεραι εἰσὶν ὁδοὶ δι᾽ ὧν τις δύναται προαχθῆναι. ὅ ἐστιν εἰ μὴ πέφυκας πρὸς τὸ παγκράτιον, πάλην ἄσκει, ἢ ἄλλο τι πρὸς ὃ εὐφυῶς ἔχεις.

παιδὶ δέ, καὶ νεμέας ἔφαρ
μόσε κατὰ κόλπον.
ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀν
δρῶν. παῖς δ' ἐν ἀθάναις.
οἷον δ' ἐν μαραθῶνι συ
λαθεὶς ἀγενείων,
μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων
ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν.
φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ
ἀπτῶτι δαμάσαις,
διήρχετο κύκλον, ὅσσᾳ
βοᾷ. ὡραῖος ἐὼν καὶ
καλός, κάλλιστά τε ῥέξαις.

ἀντιστροφή, κῶλ. ιε'.

τὰ δὲ παρρασίῳ στρατῷ,
θαυμαστὸς ἐὼν φάνη,
ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν λυκαίου.
καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδια

ἔστι δὲ περίφρασις. ἀντὶ τοῦ ἐν νεμέᾳ. κατὰ κοινοῦ δὲ ἀκουστέον, τὸ ἐλθόντα χάρμαι. Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν ἀντὶ τοῦ καὶ ἐν ἄργει δέ, δόξαν προσείληφεν ἀνδρῶν. νικήσας τὰ ἡραῖα. καὶ ὡς παῖς ἐν ἀθήναις. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τό, κῦδος ἔσχε, νικήσας τὰ παναθήναια ἤτοι τὰ ὀλύμπια. Οἷον δ' ἐν μαραθῶνι. νῦν τὰ ἡράκλεια λέγει. τοῦ δὲ οἷον, δισσὴ ἡ ἐκδοχή. τινὲς γὰρ τὸ οἷον, ψιλῶς ἀναγινώσκουσιν. ἵν' ᾖ μόνον ἐν μαραθῶνι ἀγενείων ἀγωνισάμενος, ἡττήθη. καὶ μετεγγράψας ἑαυτὸν εἰς τοὺς ἄνδρας, ἐνίκησεν. ἄτοπον δὲ τοῦτο. οὐ γὰρ ἂν ἐγκωμιάζων περὶ ἥττης ἔμελλε λέγειν. οἱ δὲ θαυμαστικῶς. ὃ καὶ βέλτιον. ὅπως δὲ καὶ οἷος ὑπέμεινεν ἐν τῷ μαραθῶνι ἀγωνιζόμενος πρὸς τοὺς προβεβηκότας ἄνδρας, ἀποσυληθεὶς ἀπὸ τῶν ἀγενείων καὶ ὑπεξελθών, καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας χωρήσας, ἡνίκα περὶ ἀργυρῶν φιαλῶν προέκειτο ἀγωνίζεσθαι. τοῖς γὰρ ἐν μαραθῶνι ἀγωνιζομένοις, φιάλαι ἀργυραῖ ἐδίδοντο ἔπαθλον. ἀθηναίοις δὲ ἔθος χρυσίδας καὶ ἀργυρίδας λέγειν. Φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ. ἀντὶ τοῦ ὀξυτάτῃ καὶ ἐμμελεῖ τέχνῃ. ὁ νοῦς τοιοῦτος. τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ἀνταγωνιστὰς αὐτοῦ τέχνῃ ὀξυτάτῃ νικήσας, αὐτὸς μὴ πεσών, μήτε ἐρείσας τὸ σῶμα, διέβαινε τὸν κύκλον τοῦ σταδίου, μεθ' ὅσης βοῆς, ἤτοι τὸν ἀγῶνα. μεθ' ὅσων ἐπαίνων. νεανίας μὲν ὢν καὶ θαυμαστὸς τῷ ὀφθῆναι. πῶς δὲ πράξειεν οὐ καταισχύνων τὸ εἶδος. ὅσσα βοᾷ δέ, ἀντὶ τοῦ μεγάλῃ βοῇ. τὸ γὰρ ὅσσα, θαυμαστικῶς. Τὰ δὲ παρρασίῳ στρατῷ. τουτέστιν ἐν τῷ δήμῳ τῆς ἀρκαδίας. παρρασία γὰρ μέρος τῆς ἀρκαδίας. ἔνθα τελεῖται λυκαίου διὸς ἀγών. ὁ νοῦς. τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ τὰ ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ λυκαίου διὸς κατὰ τὴν παρρασίαν τῆς ἀρκαδίας. ὅπως αὐτὸν ἔδειξε θαύματος ἄξιον. Καὶ ψυχρᾶν ὁπότε. ἐφάνη δὲ θαυμάσιος, καὶ ἡνίκα τῶν ψυχρῶν αὐρῶν καὶ τοῦ κρύους τὸ φάρμακον καὶ τὸ βοήθημα ἀπὸ τῆς πελλήνης λαβὼν ἔφερε, τὴν χλαῖναν. Ταύτην γὰρ ἐλάμβανον τὴν χλαῖναν οἱ νικῶντες. οἷον τρίβωνας. ὁ δὲ ἀγὼν ἐν πελλήνῃ, ἕρμαια ἐκαλεῖτο. ἄγεται δὲ ἑρμοῦ καὶ ἀπόλλωνος ἑορτή, θεοξένια καλουμένη. Εὐδιανὸν δὲ φάρμακον, ἀντὶ τοῦ ἀνάπαυσιν. τὴν ἀλεξάνεμον. ὅτι ἐν πελλήνῃ, χλαῖνα ἐδίδοτο τῷ νικῶντι χειμῶνος ὥρᾳ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τό, θαυμαστὸς ἐφάνη.

μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν
νόον γ'. ἐξ οὗ Θέτιος γό-
νος οὐλίῳ μιν, ἐν Ἄρει·
ἐπῳδ. κῶλ. ι.
παραγορεῖτο, μή ποτε
σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι,
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς. εἴην
εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ.
τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις
ἕσποιτο. προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ
τ' ἦλθον τιμάορος. Ἰσθμίαι-
σι Λαμπρομάχου μί-
τραις. ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν,
στρ. δ'. κῶλ. ιϛ'.
μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν.
ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίν-
θου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι.

Βιατάν. ἰσχυρὸν, ἀνδρεῖον. Ἐξ οὗ Θέτιος γόνος. θαυμάσας φησὶν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν τῇ προσβολῇ τό τι τὴν ἀξίαν τοῦ Πατρόκλου, ἀρχὴν ἔλαβε τοῦ θαυμάζειν αὐτόν. καὶ παρῄνει, μή ποτε τάσσεσθαι χωρὶς τῆς πολεμικῆς αὐτοῦ τάξεως. καὶ Ὅμηρος. Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν, Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν. ἀτιμότερον δέ με θήσεις. Σφετέρας. αὐτῆς τῆς ἑαυτοῦ. Ταξιοῦσθαι. τάσσεσθαι. Εἴην εὑρησιεπής. ὡς σεμνυνόμενος τοῖς διηγήμασι φησίν. εἴην δὲ λόγων καινοπρεπῶν εὑρετὴς ὥστε τὸ διηγεῖσθαι, καὶ πρόσφορος ποιητικῇ μούσῃ καὶ πρέπων μουσῶν ἁρμοδίῳ. Ἄλλως. Γενναίαν φησὶ διὰ ταύτης, δυνάμενος εὑρίσκειν λόγους, καὶ διηγεῖσθαι πράξεις. Ἄλλως. ἐμοὶ δὲ παρέποιτο ἐν τοῖς λόγοις, ὁμοῦ μὲν εὐτολμία. ὁμοῦ δὲ, δαψιλής τις δυνάμεως. ταῦτα δὲ λέγει, διὰ τὸ πτοιάσασθαι αὐτὸν, τὸ ὥστε Πάτροκλον προειρημένον, ἐπαινεῖν βουλόμενος τὸν Ἐφάρμοστον. ὁ γοῦν πρότερον ὄντα Πατρόκλου συμπολίτην. τὸ δὲ ἀμφιλαφὴς, κατὰ ἀντιστοίχου εἴρηται κατὰ ἔθος Μακεδόνων μετάθεσιν τοῦ β εἰς φ. ἔστι γὰρ ἀμφιλαβές. ὅ ἐστιν ἀμφοτέραις λαβεῖν ταῖς χερσίν. τοῦτο δὲ ὥστε πλήθει συμβαίνει. Εὑρησιεπής. καινολόγος. Ἀναγεῖσθαι, διηγεῖσθαι. Πρόσφορος, ἐπίφορος ἐν ποιήμασιν. ὥστε τι ᾄδειν ἱκανός. Προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ τ' ἤλυθον. πρόξενος ἦν Θηβαίων, Λαμπρόμαχος. δι' ὃν ἔγραψε τὴν ᾠδὴν ταύτην. ἦν δὲ καὶ ἰσθμιονίκης. δύναται δὲ καὶ τοῦ Πινδάρου πρόξενος εἶναι. ὁμοῦ δὲ νενικήκασιν Ἴσθμια καὶ Νέμεα τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αὐτὸς καὶ ὁ Ἐφάρμοστος. μετὰ δὲ ταῦτα, ἀλλὰ δὶς νενίκηκεν Ἴσθμια ὁ Ἐφάρμοστος. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως ἔχει. διὰ δὲ τὴν προξενίαν τουτέστι τὴν φιλίαν καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ Λαμπρομάχου, ἦλθον ἐπαινέτης τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ μιτρῶν. ὅτι κατὰ μίαν ἡμέραν οἱ δύο ἐνίκησαν. ὁ μὲν Ἐφάρμοστος, Ὀλύμπια. ὁ δὲ Λαμπρόμαχος, Ἴσθμια. ἔνιοι δὲ, ὅτι οἱ δύο, Ἴσθμια ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐνίκησαν. Λαμπρομάχου. Λαμπρόμαχος συγγενὴς τοῦ Ἐφαρμόστου κατὰ μίαν ἡμέραν Ἴσθμια σὺν αὐτῷ νικήσας. Μίτραις. μίτραις νῦν τοῖς στεφάνοις καὶ ταῖς νίκαις. μίτρας γὰρ ἔνδοθεν τῶν στεφάνων καὶ διαδήματα ποικίλα, εἰώθασι συνδεῖν. Ἄλλαι δὲ δύο. ἐν Ἰσθμῷ φησὶν ἄλλαι δύο νῖκαι ἐγένοντο Ἐφαρμόστῳ ἑξῆς. χάρμαι δὲ νῦν. ἀντὶ τοῦ χαραὶ καὶ ἡδοναί. καθ' Ὅμηρον δὲ, αἱ μάχαι. Ἄλλως. ἤτοι μάχαι. ἢ χαραὶ καὶ νῖκαι ἐγένοντο αὐτῷ ἐν τῷ Ἰσθμῷ. Κορίνθου γὰρ πύλαι, ὁ Ἰσθμός. ὁ δὲ νοῦς. καὶ ἄλλαι δὲ χαραὶ ἐγένοντο τῷ Ἐφαρμόστῳ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Νεμέας.

ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ
τε καὶ ἔργοισι. πόλιν δ' ὤ-
πασεν λαόν τε διαιτᾶν.

ἀντιστροφὴ, κῶλ. ιϛ'.

ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι,
ἔκ τ' Ἄργεος, ἔκ τε Θη-
βᾶν. οἱ δ' Ἀρκάδες. οἱ δὲ καὶ Πισᾶται.
υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως
τίμασεν ἐποίκων
Αἰγίνας τε, Μενοίτιον.
τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθραντος πεδίον μολὼν,
ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ' ἀλκάεντας Δαναοὺς
τρέψας, ἁλίαισιν
πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν.
ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι

Ἄκτορος ἴσως ὁ Δάμοιο. αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης. υἱὸς δὲ Δύμαντος. Ἄλλως. μάτρωα ἐκάλεσεν ὁ Λοκρός, τὸν Ὀποῦντα. ἦν δὲ ὁ Λοκρός, Ἀμφικτύονος τοῦ Διός. καὶ ἐκάλεσε τοῦ μητροπάτορος τὸ ὄνομα. ὁ γοῦν γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ βασιλεὺς τῶν Ἠλείων. ᾧ ὁμώνυμος οὗτος. Πόλιν δ' ὤπασεν. ὄντι δὲ τῷ παιδὶ ἐξαιρέτῳ καὶ ἀνδρωθέντι, ὁ Λοκρὸς τὴν πόλιν ἐνεχείρισε. καὶ τὸν ὄχλον διαιτᾶν καὶ διοικεῖν. ὑπέρφατον. ὑπερφυᾶ καὶ μέγαν καὶ τῷ εἴδει καὶ τοῖς πράγμασιν.. Ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι. διαβοηθείσης δὲ τῆς τοῦ Ὀποῦντος ἀρετῆς τυγχανούσης, πανταχόθεν τὰς ἰδίας αὐτῶν πατρίδας οἱ ἐπίοικοι καταλελοιπότες, πρὸς αὐτὸν ἔσπευδον. παραγενόμενοι μὲν οὖν μέτοικοι πρὸς αὐτὸν, ἀπό τε τοῦ Ἄργους καὶ Θηβῶν. καὶ οἱ μὲν ἐξ Ἀρκαδίας. οἱ δὲ Πισᾶται. Υἱὸν δ' Ἄκτορος. τὸν Μενοίτιον λέγει τὸν Πατρόκλου πατέρα. ὑπὲρ πάντας δὲ τοὺς ἐνοικοῦντας ξένους, ἐτίμησε τὸν Ἄκτορος παῖδα. τὸν ἐξ Αἰγίνης μητρὸς Μενοίτιον, Αἴγινα δὲ μήτηρ Αἰακοῦ. θυγάτηρ δὲ Ἀσωποῦ τοῦ ἐν Θήβαις ποταμοῦ. ἀφίκοντο δὲ οἱ ξένοι συνοικήσοντες αὐτῷ. Ἐποίκων. πάντων τῶν προειρημένων. Τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις. τινὲς, ἐκ δημοκρατίας τῆς Αἰγίνης καὶ Ἄκτορος, φασὶ τὸν Μενοίτιον. ὁ δὲ Πάτροκλος, Μενοιτίου ἦν καὶ Σθενέλης. Αἴγινα γὰρ μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν Αἰακὸν, ἦλθεν ἐς Θεσσαλίαν. καὶ ἐγαμήθη Ἄκτορι. ἐξ οὗ ἔσχε Μενοίτιον. ὃς ἐπῴκησε τὴν Ὀποῦντα ἀναστὰς ἀπὸ Θεσσαλίας. ὁ δὲ νοῦς. τούτου οὖν φησὶ τοῦ Μενοιτίου παῖς, συστρατεύσας τοῖς Ἀτρέως παισὶν, εἰς Μυσίαν κατήντησε. καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰς φυγὴν τραπέντων, μόνος αὐτὸς Ἀχιλλεῖ συμπαρέστη, ἡνίκα τοὺς γενναιοτάτους Ἕλληνας τρέψας καὶ νικήσας, μέχρι τῶν νεῶν καὶ τοῦ πελάγους, συνήλασεν ὁ Τήλεφος. Τεύθραντος δὲ πεδίον, τὴν Μυσίαν λέγει. ὁ γὰρ Τεύθρας, ἐβασίλευσε τῆς Μυσίας. ὅτι δὲ οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Μυσίαν παρεγένοντο, κἀκεῖ νομίσαντες εἶναι τὴν Ἴλιον ἐπολέμουν τοῖς Μυσοῖς, καὶ ὁ Τήλεφος πάντας εἰς φυγὴν ἐτρέψατο. καὶ μέχρι τῶν νεῶν ἤλασε, πλὴν Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου. διὰ τοῦτο οὖν μέμνηται τοῦ γένους τοῦδε. ὡς ἀνδρείου. Ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι. ὥστε δυνατὸν εἶναι δεῖξαι παντὶ φρονίμῳ πρὸς τὸ γνῶναι τὴν τοῦ Πατρόκλου μετὰ τῆς ἀνδρείας διάνοιάν τε καὶ σπουδὴν καὶ θάρσος.

στρ. γ΄. κῶλ. ις΄.

πρὶν ὀλύμπιος ἁγεμὼν
ταῖς παῖδ' ἀπὸ γᾶς ἐπει-
ῶν ὀπούντος ἀναρπάσαις ἕκαλος,
μίχθη μαιναλίαισιν ἐν
δειραῖς. καὶ ἔνεικεν
λοκρῷ. μὴ καθέλοι μιν αἰ-
ών, πότμον ἐφάψαις,
ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν
δὲ σπέρμα μέγιστον
ἄλοχος. εὐφράνθη τε ἰδὼν
ἥρως θετὸν υἱὸν
μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ μιν

Πρὶν ὀλύμπιος ἁγεμών. πρόσθες σύνδεσμον γάρ· ἵν' ᾖ συναρμοστέος ὁ λόγος τοῖς ἄνωθεν. καὶ ἔστι· πρὶν γὰρ ὀλύμπιος ἁγεμών. τὸ γὰρ παλαιὸν ὁ ζεὺς ἀναρπάσας τὴν πρωτογένειαν, ἥσυχος αὐτῇ ἐμίγη ἐν τῷ μαινάλῳ ὄρει τῆς ἀρκαδίας, καὶ μετὰ ταῦτα ἔγκυμονα ποιήσας, ἤνεγκε τῷ λοκρῷ· ἵνα μὴ ὁ αἰὼν καὶ ὁ χρόνος, αὐτὸν ἐξέλῃ τῆς ζωῆς ἔρημον ὄντα παίδων καὶ γονῆς καὶ γένους. ἐναντίωμα δὲ κατὰ τὴν γενεαλογίαν ἐμπίπτει. τὴν γὰρ πρωτογένειαν αἱ μὲν, δευκαλίωνός φασιν· αἱ δὲ ὀπούντος. καὶ δοκεῖ συμφωνεῖν, μήτε ἡ γενεαλογία, μήτε ἡ ἱστορία. ἄλλο γάρ τι πρόταμος ὁ πρίς. καὶ ἄλλο ὁ ἀνὴρ ἐξ ἰαπετοῦ. ἵν' οὖν τὸ ἀσύμφωνον ἀπὸ τούτων λυθῇ, φασί τινες τὸν δευκαλίωνα διώνυμον εἶναι. καὶ τὸν αὐτὸν λέγεσθαι ὀπούντα. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς πηνελόπης. λέγεται γὰρ ἀρνέα πρότερον καλουμένη, παρὰ τῶν φύντων εἰς τὴν θάλασσαν ἐκριφῆναι. εἶτα ὑπό τινων ὀρνέων πηνελόπων λεγομένων, εἰς τὴν χέρσον ἐξενεχθῆναι. καὶ οὕτως ἀναληφθεῖσα ὑπὸ τῶν γεννησάντων, ὀνομασθῆναι πηνελόπην ἀπὸ τῆς τῶν ὀρνέων ἐπιμελείας καὶ ὁμωνυμίας. καὶ τραφεῖσαν, διώνυμον εἶναι τοῦ λοιποῦ. Ἀπὸ γᾶς ἐπειῶν. τῶν ἠλείων. ἀπὸ ἐπειοῦ τοῦ ἐνδυμίωνος ἢ τοῦ ἀεθλίου τοῦ ἐνδυμίωνος. ὀπούντος ἦν θυγάτηρ, ἠλείων βασιλέως. ἣν ἀριστοτέλης καμβύσην καλεῖ. διὰ τούτων οὖν ὁ πίνδαρος τὴν πρωτογένειαν φησὶν ἐξ ἤλιδος ἁρπασθεῖσαν εἰς μαίναλον τῆς ἀρκαδίας κομισθῆναι ὑπὸ διός. μαίναλον δὲ ὄρος ἀρκαδίας, καὶ πόλις. ἐνταῦθα μιχθεὶς αὐτῇ ὁ ζεὺς ἤνεγκε τῷ λοκρῷ· ἵν' ὡς ἑαυτοῦ ἀναθρέψῃ τὸν γεννηθέντα. τὸ δὲ ἔνεικε λοκρῷ, αἰτία τοῦ ἔχειν ὁ λοκρὸς τὸ γένος ἐκ διός· ἀφ' οὗ ἡ τῶν λοκρῶν χώρα, ἧς λοκρίδος μητρόπολις ἡ ὀποῦς. ἐξήλλαξε δὲ τὴν ἱστορίαν ὁ πίνδαρος. τὴν γὰρ πρωτογένειαν, οὐκ ὀπούντος φασὶν οἱ πλείους· ἀλλὰ δευκαλίωνος καὶ πύρρας. Ὀρφανὸν γενεᾶς. ἄτεκνον. Εὐφράνθη τε ἰδὼν ἥρως θετὸν υἱόν. εὐφράνθη δέ φησιν ὁ λοκρὸς θεασάμενος τὸν παῖδα. ὃς ἦν μὲν θετὸς αὐτοῦ κατὰ φύσιν. ἐκ δὲ τῆς ἀγνοίας, ἴδιος αὐτοῦ ἐνομίζετο. λέγεται γὰρ ὁ λοκρὸς, ἄπαις γεγενῆσθαι. καὶ τὸν ἐκ διὸς συλληφθέντα ὑπὸ τῆς πρωτογενείας, ἴδιον νενομικέναι παῖδα. θετὸν δὲ λέγει ὁ ποιητής, ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου. προείρηκε γὰρ ὅτι εἶχε δὲ σπέρμα μέγιστον ἄλοχος ἐκ διός. ὁ γὰρ λοκρός, ἴδιον αὐτοῦ ἐνόμιζεν. Μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ μιν. ἡσθεὶς οὖν ὁ λοκρός, ἐκάλεσεν αὐτὸν φησὶ τοῦ πρὸς μητρὸς πάππου τὸ ὄνομα. καὶ νῦν μὲν ὁ πίνδαρος τὸν ἐκ μητρὸς πάππον, μήτρωα ὀνομάζει. ὅμηρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ, τὸν τῆς μητρὸς ἀδελφόν, μήτρωα καλοῦσι. φησὶ γοῦν ἐν τῇ ἰλιάδι. [illegible]· μήτρως ἦν

λαοὶ δ' ὀνόμασθεν.
ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον
λιγύν· αἴνει δὲ παλαιὸν
μὲν οἶνον· ἄνθεα δ' ὕμνων —

ἐπῳ. κῶλ. ι.

νεωτέρων. λέγοντι μὰν
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὕδατος σθένος· ἀλλὰ Ζηνὸς γρ. καὶ,
τέχναις, ἀνάπωτιν ἐξαίφνας ἄμπωτιν
ἄντλον ἑλεῖν. κείνων δ' ἔσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι,
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος
φύτλας κοῦροι, κορᾶν καὶ φερ-
τάτων Κρονιδᾶν· ἐγ-
χώριοι βασιλῆες αἰεί. —

Ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον. τὸν τῶν ἐπέων λιμένα, καθόρμισον εἰς τὸν ὕμνον τοῦτον, τοὺς ἀπὸ Δευκαλίωνος καὶ τοὺς Λοκροὺς· ὡς τῶν νικηφόρων ἀπογόνων ὄντας Δευκαλίωνος. τὸν δὲ κατὰ Δευκαλίωνα λόγον ὡς καινὸν ὄντα, παραιτεῖται λέγειν. φησὶν οὖν, ἔγειρε καὶ ἵστα καὶ παῦε τὴν ὁδὸν ταύτην τὴν ἤδειαν τῆς μυθολογίας. λιγὺν δὲ εἶπε τῇ ἀκοῇ μόνῃ. προσήκει γὰρ ἐπαινεῖν, οὐ τὰ παλαιὰ διηγήματα, ἀλλὰ παλαιὸν μὲν οἶνον ἐπαινεῖ. λόγον δὲ νεαρὸν καὶ προκειμένον τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ ἄνθη. ἄνθη δὲ νῦν τὰς πράξεις. εἶτα πάλιν ὃ παρῃτήσατο, ἐκ περιουσίας λέγει. Ἄλλως. Ἔγειρ' ἐπέων. ἐπανάληψις τοῦ λόγου. διηγεῖται γὰρ τὴν πρώτην πλημμυρίαν τοῦ ὕδατος Δευκαλίωνος. Ἄνθεα δ' ὕμνων, τὰς ὑποθέσεις. ταῦτα δὲ πρὸς Σιμωνίδην αἰνίττεται. καὶ Ὅμηρος. Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι. Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται, Ἄντλον ἑλεῖν. ἄντλον, τὴν χύσιν καὶ τὴν ῥύσιν λέγει τοῦ ὕδατος. ἣν ἡ ἄμπωτις ἀνεξήρανε. παρὰ τὸ ἀντλεῖσθαι. Ἄντλω δ' ἐνδύνουσι πεσοῦσα. Ἀλλὰ Ζηνὸς τέχναις ἄμπωτιν. ἤτοι ἀνάπωσιν. ἄμπωτις δὲ κυρίως, ἡ αἰφνίδιος ὑποχώρησις, ἡ ἐκ πλημμύρας τῶν ἐν θαλάσσῃ ὑδάτων ὡς ἐν Λιβύῃ λέγεται. τέχναις δὲ, μηχαναῖς καὶ βουλήσει Διός. Ἄλλως. ἄμπωτιν λέγει, τὸ γενόμενον πεδίον ἐκ τῆς τότε πλημμύρας ἀναποθέντος τοῦ ὕδατος. τὸν δὲ κατακλυσμὸν γενέσθαι οἱ μὲν, διὰ τὸ Πέλοπος ἄγος ὅτι ἐκρεουργήθη. οἱ δὲ, διὰ τὸν Λυκάονος παῖδα ἄζαια. τοῦ Διὸς βουλομένου, πάντα τῆς γῆς ἀποκαθᾶραι ἀσεβήματα. Κείνων δ' ἔσαν. λοιπὸν ὡς πρὸς τὸν Ἐφάρμοστον φησίν. ὑπ' ἐκείνων δ' ἦσαν οἱ πρόγονοι ὑμῶν. οἱ πολεμικώτατοι ἐξ ἀρχῆς γενόμενοι. ἐκ τῆς γενεᾶς τῆς τοῦ Προμηθέως. Ἰαπετοῦ γὰρ Προμηθεύς. ἐξ οὗ καὶ Κλυμένης, Δευκαλίων. ἐξ οὗ Πρωτογένεια. πάλιν, Ἰαπετοῦ Ἐπιμηθεύς. ἐξ οὗ καὶ Πανδώρας, Πύρρα. Πύρρας δὲ καὶ Δευκαλίωνος Πρωτογένεια. ἧς καὶ Διὸς, ὁ παῖς. ἐξ οὗ ὁ Ὀποῦντος, οἱ ὄντες ἀπόγονοι τῆς κόρης τῆς Πρωτογενείας. καὶ τοῦ ἀρίστου Κρονίδου. τουτέστι, τοῦ Διός. διὰ παντὸς τῆς αὐτῶν γῆς βασιλεύοντες. τὸ οὖν Ἰαπετιονίδος φύτλας, καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν, ἀντὶ τῆς Πρωτογενείας φησὶ καὶ τοῦ Διός. ἀφ' οὗ τοὺς Ὀπουντίους λέγει γενέσθαι. τὸ δὲ κούρα, κορᾶν, πληθυντικῶς εἶπεν. ἐχρῆν γὰρ, ἑνικῶς εἰπεῖν. κοῦροι γὰρ κούρης τῆς Πρωτογενείας λέγει. κούρα δὲ ὁ Ὀποῦντι καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ φερτάτου Κρονίδου. Διὸς γὰρ, Λοκρὸς ὁ πρόγονος αὐτῶν.

μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοι-
αῦτ'· ἔα πόλεμον. μάχαν τε πᾶσαν,
χωρὶς ἀθανάτων. φέροις
δὲ πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν. ἵν' αἰολο-
βρόντα διὸς αἴσα
πύῤῥα δευκαλίων τε παρ-
νασσοῦ καταβάντε,
δόμον ἔθεντο πρῶτον. ἄτερ
δ' εὐνᾶς, ὁμόδαμον
κτισσάσθαι λίθινον γόνον.

ὑπηχεῖν ἐν τῷ ἁρμόζειν τὴν κιθά-
ραν. ἐπιτερετίζουσιν, ἐν δὲ σημός ἐστι
μανία. ἡ μεταφορὰ οὖν ἀπὸ τῶν τῆς
κιθάρας κρουμάτων. πρότερον γὰρ τῆς κι-
θάρας ὑφαπτόμεναι, ἐπιτερετίζουσιν.
Μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτα. μὴ
νῦν θορύβει καὶ τὰ τοιαῦτα φλυά-
ρει. ἀλλ' ἀπόῤῥιψον καὶ ἔα καὶ μὴ μέ-
μνησο πολέμου καὶ μάχης. τὰ γὰρ
τοιαῦτα κεχώρισται, καὶ πόῤῥω ἐστὶ τῶν
θεῶν. Φέροις δὲ πρωτογενείας. φέ-
ροις δὲ μᾶλλον τὸ στόμα καὶ λέγοις
τὰ περὶ τῆς πόλεως τῆς ἀπὸ πρωτογε-
νείας. λέγει δὲ τῆς ὀποῦντος. ὑμναί-
ης δέ φησι τὸ τῆς πρωτογενείας ἄστυ. ταύτης γὰρ καὶ λοκροῦ κατ' ἐπίκλησιν μὲν,
ὀποῦς. τῷ γόνῳ δὲ διός. πρωτογένεια δὲ, δευκαλίωνος καὶ πύῤῥας. ὁ μέντοι πίν-
δαρος πρωτογένειαν, ὀποῦντος ἱστορεῖ ἐν τοῖς ἑξῆς. ἵν' αἰολοβρόντα διὸς αἴσα. κα-
λῶς τοῦ κατακλυσμοῦ μεμνημένος, αἰολοβρόνταν εἶπε τὸν δία. ἵν' οὖν, ἐν τῷ ὀ-
ποῦντι λέγει. ἐκεῖ γάρ φησι δευκαλίωνα καὶ πύῤῥαν οἰκῆσαι. ὧν θυγάτηρ πρωτογέ-
νεια. ἀπολλόδωρός φησιν οὐκ ἐν ὀποῦντι ἀλλ' ἐν κύνῳ τὸν δευκαλίωνα καὶ τὴν πύῤ-
ραν οἰκῆσαι. Ἄλλως. Ἵν' αἰολοβρόντα. ἔνθα ἐν τῷ ὀποῦντι, κατὰ βούλησιν τοῦ διὸς,
ὅ, τι δευκαλίων καὶ ἡ πύῤῥα ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ παρνασσοῦ καταβάντες, κατῴκισαν
ἑαυτοῖς οἰκίαν. ὅτε γὰρ ὁ κατακλυσμὸς, ἀνῆλθεν εἰς τὸν παρνασσόν. ὄρος δέ ἐστι πάν-
των ὑψηλότατον. πρωτογένεια δὲ κατά μέν τινας, προμηθέως. κατὰ δὲ ἐνίους ὀποῦντος
τοῦ ἐν ἤλιδι ποταμοῦ. ἐκ ταύτης καὶ διὸς, ὀποῦς ἡ πόλις τῶν ὀπουντίων. ἵν' οὖν δείξῃ τὸ
εὐγενὲς τῆς μητρὸς, λέγει τὴν πόλιν τῆς ὀποῦντος, πρωτογενείας. Ἄτερ δ' εὐνᾶς. ἀ-
πεστερημένοι, δευκαλίων τε καὶ πύῤῥα χωρὶς κοίτης καὶ μίξεως, ὅμαιον καὶ ἴσον
γένος δήμου ἐποιήσαντο ἐκ λίθων βολῆς. οἱ γὰρ ῥιπτόμενοι εἰς τὰ ὄπισθεν λίθοι παρ'
αὐτῶν, ἄνθρωποι ἐγίνοντο. διὰ τοῦτο καὶ λαοὶ οἱ ὄχλοι. ἀπὸ τοῦ λάας. πύῤῥα δὲ
γυνὴ δευκαλίωνος, ἐξαδέλφοι, οὕτως. ἰαπετοῦ γὰρ παῖδες, προμηθεὺς καὶ ἐπιμη-
θεὺς δύο ἀδελφοί. καὶ ἐκ μὲν προμηθέως καὶ κλυμένης. ἕλλην. ἀφ' οὗ καὶ ἕλληνες.
καὶ δευκαλίων. πύῤῥα δὲ ἡ δευκαλίωνος γυνὴ, θυγάτηρ ἐπιμηθέως. καὶ ὁ μὲν ἐ-
πίχαρμος, ἀπὸ τῶν λίθων λαοὺς τοὺς ὄχλους φησὶν ὀνομάζεσθαι. φιλόχορος δέ φησι
κέκροπα βουλόμενον τὸν τῶν ἀθηναίων δῆμον καὶ τὸ πλῆθος ἐπιγνῶναι, κελεῦσαι αὐ-
τοὺς λίθους εἰς φέρειν καὶ βάλλειν εἰς τὸ μέσον. ἐξ ὧν ἐπιγνῶναι δισμυρίους αὐτοὺς
ὄντας. ἀπὸ κέκροπος οὖν φησὶ τοὺς ὄχλους λαοὺς ὀνομασθῆναι. Ἄλλως.
κατηκολούθησε τοῖς μυθογράφοις, εἰρηκόσι λαοὺς τοὺς ἀνθρώπους προσονομάζεσθαι,
διὰ τὸ ἐκ λίθων γενέσθαι. Ἐκ δὲ λίθων ἐγένοντο βροτοὶ, λαοὶ δὲ καλέονται. διό φησιν ὁ
πίνδαρος, ἄτερ συνουσίας αὐτοὺς κτίσασθαι λίθινον γόνον.

ἤρεισεν τέ μιν ἀργυρέοις
τόξοις πολεμίζων
φοῖβος. οὐδ' ἀΐδας ἀκι-
νήταν ἔχε ῥάβδον.
βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει,
κοίλαν πρὸς ἄγυιαν
θνασκόντων. ἀπό μοι λόγον
τοῦτον στόμα ῥῖψον.
ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι
θεούς, ἐχθρὰ σοφία. καὶ
τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν,

ἀντιστροφή, κῶλ. ιϛ'.

μανίαισιν ὑποκρέκει.

μείζονας, ἢ ἐσχάτως ἔχει τὸν ἡρακλέα ἐπαινεῖν ἀληθείαις. ἀπόλλωνι μὲν γὰρ ὁ ἡρακλῆς, ἐν πυθοῖ μάχεται περὶ τοῦ τρίποδος, οὐκ ἀμύνων τῇ πύλῳ. Ἄλλως. Ἐπεὶ ἀντίον. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐκ θεῶν ὑπάρχει τὰ κάλλιστα τοῖς ἀνθρώποις, πόθεν ἂν ἠδυνήθη ἡρακλῆς τῷ ῥοπάλῳ ἀντιμάχεσθαι πρὸς τὴν τοῦ ποσειδῶνος τρίαιναν, καὶ νικῆσαι; ἡνίκα ὁ ποσειδῶν στὰς περὶ τὴν πύλον διεκώλυε τὸν ἡρακλέα καὶ ἐπολέμει. Ἀνίκ' ἀμφὶ πύλον. ὅτι παρακήκοεν, ὁμήρου λέγοντος, Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι. διὸ καὶ μεμυθολόγηκε τὰ περὶ τὴν πύλον τοῦ νέστορος. ὅμηρος δὲ οὐκ ἐν πύλῳ λέγει τῇ πόλει, ἀλλ' ἐν πύλῃ τῇ τοῦ ᾅδου φησὶν αὐτὸν μάχεσθαι. Οὐδ' ἀΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον. τῇ ῥάβδῳ κέχρηται καθάπερ ὅπλῳ τινί. βίαν μὲν οὐδεμίαν παρεχομένῃ. καθάπερ, ἡ τρίοδυς, ἢ ξίφος, ἢ δόρυ. ἀλλὰ δυνάμει συνεχοῦντι θελκτικῇ καὶ μαλακτικῇ τῆς ψυχῆς. ταύτῃ γοῦν φησὶ καὶ τὰς ψυχὰς αὐτὸν κατάγειν. ὧδε τοῦ ἡρακλέους οὖν ὁ ᾅδης ἔργα διὰ τῆς ῥάβδου ταύτης, οὐδὲν ἠδύνατο δρᾶσαι. διὰ τὸ τὴν δύναμιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ διὸς ἀμβλυνθῆναι. ἀπὸ κοινοῦ δὲ εἰ μὴ κατὰ δαίμονα ἄνδρες ἐγίνοντο, οὐκ ἂν οὐδὲ ὁ ᾅδης ἀσθενῆ καὶ ἀκίνητον διαμαχόμενος ἡρακλεῖ εἶχε ῥάβδον. ἐν ᾗ ῥάβδῳ τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα ἀσθενῆ ποιῶν, οὕτως εἰς τὸν κοῖλον τόπον τοῦ ᾅδου κατάγει τῶν τελευτώντων. ὅτι δὲ καὶ θελκτικὴ ἡ ῥάβδος καὶ κατεργάσασθαι δύναται, ὅμηρός φησιν ὧδε τοῦ ἑρμοῦ. Εἵλετο δὲ ῥάβδον τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει ὧν ἐθέλει. τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει. Κοίλαν πρὸς ἀγυιάν. ὥσπερ παρὰ τὸ αἴθω αἴθυια, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μύω μυῖα. καὶ παρὰ τὸ ἄγω ἀγυιά. Ἀπό μοι λόγον τοῦτον, στόμα ῥῖψον. ἀπόρριψόν μοι τοῦτον τὸν λόγον ὦ στόμα. παῦσαι τοῦ λέγειν τοιαῦτα περὶ θεῶν. τὸ γὰρ βλασφήμως ἐχόμενα λέγειν περὶ θεῶν, ἀλλότριον τοῖς σοφοῖς. ἀνοήτοις δὲ οἰκεῖον. σοφία μὲν γὰρ αὕτη τὸ γινώσκειν τὰ παλαιὰ καὶ ταῦτα ἑρμηνεύειν τεχνικῶς διασκευάζουσα. τὸ δὲ πρὸς λοιδορίαν ἕλκειν τὰ ποιήματα, οὐχ ὅσιόν ἐστιν ὡς διορίζεται. διὸ ἐχθρὰν σοφίαν αὐτὴν ὀνομάζει. Ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι. διότι ἄνδρα ὄντα τὸν ἡρακλέα, τριῶν θεῶν ἀπέδειξεν ὄντα βελτίονα. Τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν. τὸ γοῦν ὧδε τοῖς οὕτως ἀκαίρως ἀναγκαίαις διηγήσεσι καυχᾶσθαι καὶ σεμνύνεσθαι, μανίας ὅμοιόν ἐστι. τοῦτο δὲ εἴρηκε παρόσον ἀσεβεῖν δείξει, ἐὰν τὸν ἡρακλέα ἐγκωμιάζῃ ὧδε τῷ τοὺς θεοὺς νενικηκέναι. Μανίαις ὑποκρέκει. συμφωνεῖ. οἷον, ἐνδόσιμόν ἐστι. Ἄλλως. ὑποκρέκει. ὑπηχεῖ προσέοικεν. ὑποκρέκειν γὰρ κυρίως ἐστί, τὸ ἠρεμαίως

καὶ ἀγάνορος ἵππου θᾶσσον,
καὶ ναὸς ὑποπτέρου, παντᾷ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
ἐξαίρετον χαρίτων νέμομαι
κᾶπον. κεῖναι γὰρ ὤπασαν
τὰ τέρπν'. ἀγαθοὶ δὲ,
καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες ἐγ-
ἀντ, β'. κῶλ. ιϛ'.
ένοντο. ἐπεὶ ἀν-
τί' ἂν πῶς τριόδοντος ἡ-
ρακλέης σκυτάλον τίναξε χερσίν.
ἁνίκ' ἀμφὶ πύλον σταθεὶς
ἤρειδε ποσειδάν,

μένει. λαμπρύνων ἐγὼ οὖν φησὶν ὑμνῶν τὴν πόλιν ταύτην, τὴν ἀγγελίαν πανταχοῦ πέμψω ταχύτερον ὀξέος ἵππου καὶ νεὼς οὐριοδρομούσης, εἰ σὺν θεοῦ βουλήσει κεχαρισμένα ποιήματα γράφω. Ναὸς ὑποπτέρου. ταχείας. ἢ διὰ τὰς κώπας. ὅμηρος· Τὰ πτερὰ νηυσὶ πέλονται. ἀγγελίαν δὲ τὴν περὶ τῆς νίκης. Μοιριδίῳ παλάμᾳ. δαιμονίᾳ μηχανῇ, καὶ τέχνῃ. χαρίτων κᾶπον. τὴν ποιητικήν. ὅτι δὲ παρακοῦσι ταῖς μούσαις αἱ χάριτες, καὶ ἡσίοδος μαρτυρεῖ. Πὰρ δ' αὐταῖς χάριτές τε καὶ ἵμερος οἰκί' ἔχουσι. Κεῖναι γὰρ ὤπασαν. αἱ χάριτες, τὰ ἐν τῷ βίῳ τερπνὰ τοῖς ἀνθρώποις παρέχουσιν. ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ καὶ ἀνδρεῖοι ἄνθρωποι, κατὰ βούλησιν τοῦ δαιμονίου καὶ θεῶν γίνονται. χαρίτων μὲν γὰρ ἔργον ἀεὶ, τὸ, τὰ πράγματα χαριέντως ἀποτερματίζειν. μοιρῶν δὲ, καὶ εἱμαρμένης, τὸ, δυνατούς τινας κατὰ ἀνδρείαν καὶ συνετοὺς κατὰ φρόνησιν γίνεσθαι. λεληθότως δὲ ὁ πίνδαρος διὰ τὸ αὐτεπαχθές, τὰ ἴδια ἐπεξεργάζεται ἐγκώμια. Κατὰ δαίμον' ἄνδρες. ἀγαθοί φησιν ἄνδρες κατὰ ἀνδρείαν. καὶ σοφοὶ κατὰ σύνεσιν, ἐκ θεοῦ μοίρας ἐγένοντο. τοῦτο δὲ παραδεικνὺς, παραβάλλει τὸν ἡρακλέα. ὅτι εἰ μὴ κατὰ θεοῦ μοῖραν ἐγεγόνει τοιοῦτος, οὐκ ἄν ποτε ὑπέστη ἀντιστῆναι ἀπόλλωνι, καὶ ποσειδῶνι, καὶ ἅδῃ, ἡρακλῆς. Ἐπεὶ ἀντία πῶς ἂν τριόδοντος. ἕως θνασκόντων. τίνες εἰσὶν αἱ αἰτίαι δι' ἃς ἐπολέμησε τοῖς τρισὶ θεοῖς ὁ ἡρακλῆς, πρὸς τὸν ποσειδῶνα μὲν, προϊστάμενον πυλίων. ἐπολέμει γὰρ ἡρακλῆς τοῖς πυλίοις, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. ἀνελὼν τινα τραχίνιον καὶ φεύγων τοῦ φόνου τὸ μῦσος, ἔρχεται πρὸς νηλέα, ὥστε τῷ καθαρθῆναι τοῦ φόνου. ὡς οὖν οὐκ ἐπέτρεψεν, ἐκίνησε πρὸς νηλέα πόλεμον. ὁ οὖν ποσειδῶν, ὡς ὑπὲρ παιδὸς ἐμαχέσατο τῷ ἡρακλεῖ. νηλεὺς γὰρ καὶ πελίας, ποσειδῶνος υἱοί. πρὸς δὲ ἀπόλλωνα, οὕτω καὶ διὰ τοιαύτην αἰτίαν. εἰς γὰρ τὴν πυθῶνα παρεγένετο μαντευσόμενος περί τινος. ἔφη οὖν αὐτῷ ἡ πυθία μὴ παρεῖναι τὸν θεόν, μὴ δὲ χρησμῳδεῖν. ὀργισθεὶς, ὥστε τούτῳ ὁ ἡρακλῆς, ἥρπασε τὸν μαντικὸν τρίποδα, καὶ πρὸς αὐτὸν εἵλετο τὴν μάχην. πρὸς δὲ τὸν ἅδην, διὰ τοῦτο. ἀπεσταλμένος γὰρ τὸν κέρβερον κύνα ἀναγαγεῖν ὑπὸ τοῦ εὐρυσθέως, εἶτα διακωλυόμενος, ἐτόλμησε καὶ πρὸς τὸν ἅδην. αἱ δὲ μάχαι αἱ πρὸς τοὺς θεοὺς ἐν διαφόρῳ χρόνῳ τῷ ἡρακλεῖ γεγόνασιν. Ἄλλως. ἰδίως ἐνταῦθα ὁ πίνδαρος τὸν ἡρακλέα φησὶ τοῖς τρισὶ πολεμῆσαι θεοῖς. δεδόσθω γὰρ αὐτῷ φησὶν ὁ δίδυμος, περὶ τὴν ὑπὸ τῷ νέστορι πύλην συστῆναι τὸν πόλεμον, ὁμήρου τὴν ἐν ἅδου πύλην εἰπόντος, Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλών. εἰκὸς δ' ἂν νῦν ὁ πίνδαρος, τὰ καὶ τόποις, καὶ χρόνοις διεστῶτα, εἰς ἕνα καιρὸν ἄγων ἕνεκα τοῦ

πυθῶνα δ' οἰστὸν οὔ
τοι χαμαιπετῶν λόγων ἐφάψεις.
ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν
φόρμιγγ' ἐλελίζων
κλεινᾶς ἐξ ὀπόεντος. αἰ
νήσαις ἑ καὶ υἱὸν
ἂν, θέμις θυγάτηρ τέ οἱ
σώτειρα λέλογχεν,
μεγαλόδοξος εὐνομία.
θάλλει δ' ἀρεταῖς ἴσ
σον τε κασταλία παρ' ἀλ
φειοῦ τε ῥέεθρον.
ὅθεν στεφάνων ἄωτοι
κλυτὰν λοκρῶν ἐπαείροντι
ματέρ' ἀγλαόδενδρον. —
ἐπωδὸς κῶλ, ί.
ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν
μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,

ἐνίκησε τὰ πύθια, ἑβδομηκοστῇ τρί τῃ ὀλυμπιάδι. Πυθῶνα δ' οἰστόν. ἀντὶ τοῦ καὶ τὴν πυθῶνα ὕμνει. καὶ πρὸς τὴν πυθῶνα φησὶν ἀφίει τὸν γλυκὺν οἰστόν. ὅ ἐστι, τὸν ὕμνον. ἀπὸ τῆς ὀλυμπίας μεταβάς. καὶ γὰρ πύθια ἐνίκησεν ὁ ἐφάρμοστος τῇ τριακοστῇ πυθιάδι. Οὔτοι χαμαιπετέων. οὐ γὰρ δὴ ἁπλοῦν οὐδὲ μικρὸν λόγον ἀπάρξει, περὶ τῶν τοῦ ἀνδρὸς παλαισμάτων λέγων. καὶ τῇ κιθάρᾳ ἐπὶ τούτῳ χρώμενος. οὐ τοιούτων λόγων ἐφάψει κατὰ τοῦτον τὸν ὕμνον, ἃ πίπτει χαμαί. ἀλλ' ἔνδοξον καὶ δυνατῶν πανταχοῦ διικνεῖσθαι. Κλεινᾶς ἐξ ὀπόεντος. τρίου φησὶν ἀνδρός, τοῦ ἐκ τῆς ὀποῦντος. ἵν' ᾖ τοῦ ἐφαρμόστου. ἐκεῖθεν γὰρ τὸ γένος ἔχει. Αἰνήσαις ἑ, καὶ υἱόν. ἑ, ἀντωνυμία. κεῖται γὰρ ἀντὶ τοῦ, αὐτὴν τὴν ὀποῦντα. υἱὸν δέ, τὸν πολίτην λέγει. Ἄλλως. τὴν πόλιν ὀποῦντα, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νικηφόρον. υἱὸν δὲ ἀντὶ τοῦ πολίτην. δύναται δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ἡρωΐδα λέγειν. υἱὸν δὲ ὀποῦντα. Ἂν θέμις. ἥν τινα ὀποῦντα, ἥ τε θέμις καὶ ἡ θυγάτηρ ταύτης εὐνομία ἡ τὰς πόλεις σώζουσα, κεκλήρωται κατέχειν. ἡ τῆς εὐνομίας, μεγάλην δόξαν ἔχει. Θάλλει δ' ἀρεταῖς. βρύει δὲ καὶ αὔξεται ταῖς ἀρεταῖς τῆς νίκης ἡ ὀποῦς. ἔν τε τῇ κασταλίᾳ πηγῇ ἐν πυθοῖ. καὶ ἐν ταῖς τοῦ ἀλφειοῦ ποταμοῦ. τουτέστιν ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ. ἀφ' ὧν ἤτοι ποταμῶν ἢ τόπων, αἱ νῖκαι καὶ τὰ ἄνθη τῶν στεφάνων, τὴν ἔνδοξον τῶν λοκρῶν μητέρα τὴν ὀποῦντα, ἐπαίρονται καὶ ὑψοῦσι τὴν καλλίδενδρον, ἀφ' οὗ δηλοῖ τὴν εὔγεων. Ἄλλως. θάλλει δ' ἀρεταῖς ἡ ὀποῦς. θάλλει ταῖς ἀρεταῖς τῆς κασταλίας. ἀντὶ τοῦ τῆς πυθοῦς. κρήνη γάρ ἐστιν ἐν πυθῶνι. τὰ γὰρ πύθια ἐνίκησε καὶ τὰ ὀλύμπια. Ἐπαείροντι. ὑψοῦσι. μετεωροῦσιν ὑμνοῦσι. Ματέρ' ἀγλαόδενδρον. μητέρα τὴν ὀποῦντα τοῦ ἐφαρμόστου πατρίδα. μητρόπολιν δὲ τὴν ὀποῦντα τῶν λοκρῶν λέγει. Ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν. ὁ νοῦς, τοιοῦτος. ἐγὼ δὴ οὖν. ταύτην τὴν προσφιλεστάτην ὀποῦντα, ἐκ δήλοις καταυγάζων ὕμνοις, πανταχοῦ ἐκπέμπω ταύτην τὴν ἀγγελίαν. καὶ ἵππου παντὸς ταχύτατα, καὶ ναὸς ταχείας θᾶττον. εἴπερ τινὶ θείᾳ μοίρᾳ καὶ μετά τινος θείας χειρός, τὸν ἐξαίρετον τῶν χαρίτων κῆπον τὸν ποιητικὸν λέγει, νέμομαι. τοῦτο δὲ νέμομαι εἶπεν, ὅτι ἄνθη αὐτὸν εὐφυῶς καὶ δυνατῶς φράζοντα. εἰ δὲ καὶ χάρις τοῖς ποιήμασιν ἐφάψεται, ὡς ἄνθρωπος ἀγνοεῖ. Μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς. λαμπραῖς κατὰ μετωνυμίαν. Ἄλλως. ταῖς λαμπραῖς. καὶ ἐκ δήλοις. ἐπιφλέγων δέ, ἀντὶ τοῦ ἐπαυγάζων. δι' ὅλου γὰρ τῇ τροπικῶς ἐπὶ πυρὸς ἐπί

δὲ, ἀντίστροφον τίθενται ἐν τῷ α. καθὸ τὸ φωνηθὲν καὶ πολυθρύλλητον ἀκούουσι. Καλλίνικος ὁ τριπλόος. τρὶς ὑμνούμενος ὁ νικηφόρος ἅμα τῇ νίκῃ, καὶ ἐν τῷ γυμνασίῳ, καὶ ἐν τῇ πατρίδι. ἢ ὁ πολλάκις λεγόμενος τῇ νίκῃ, ἢ ἐπειδὴ τρία ἰαμβεῖα εἰσίν. Αλλως. τριπλόος, ὁ πλήθει λεγόμενος. οἱονεὶ ὑπὸ τῶν πλήθους ᾀδόμενος, ἢ ὁ ἁβρυνόμενος καὶ πολλάκις ᾀδόμενος. τοῦτο λέγει κεχλαδώς. Αλλως. τριπλόος ἀκαταλλήλως τὸ μέλος, τὸ τριπλόος, ἐπήγαγεν ὁ τριπλόος. οὐδέτερον πρὸς πλέξας τὸ ἀρσενικόν. ἀλλὰ ἐναντίον πρὸς τὴν διάνοιαν αὐτὴν ἀποτετακέναι. ἀρχιλόχου μέλος ὁ ὕμνος. εἶτα ὕμνος ὁ τριπλοῦς. τριπλόος δέ. ἤτοι ὁ τρὶς ἐπαδόμενος, ἢ τρίστροφος καθὰ τὸν ἀρίσταρχον. στροφῆ δὲ ἐξ αἰτιστρόφω τὰ τῶν λυρικῶν σύγκειται ποιήματα.

καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς,
ἄρκεσε κρόνιον παρ' ὄχθον ἀγεμονεῦσαι,
κωμάζοντι φίλοις ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις.
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων
μοισᾶν ἀπὸ τόξων,
δία τε φοινικοστερόπαν,
σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον ἄλιδος,
τοιαῖσδε μέλεσσιν.
τὸ, δή ποτε λυδὸς ἥρως
πέλοψ ἐξάρατο κάλλιστον ἕδνον ἱπποδαμείας. —
ἀντιστρ. κῶλ. ιγ΄.
πτερόεντα δ' ἵει γλυκύν

Αλλὰ νῦν ἑκαταβόλων. τότε μὲν οὖν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς νίκης, ἐκεῖνα ἐλέχθη ἐν ὀλυμπίᾳ. νυνὶ δὲ, ἀπὸ τῶν τὰ πόρρω βαλλόντων τόξων μουσικῶν. τὸ δὲ ὅλον, τροπή. τόξον μὲν γὰρ, τὴν ποίησιν. βέλεσι δὲ τὰ ἐγκώμια περιβάλλει. Αλλως. ἑαυτῷ παρακελεύεται. ἀλλὰ καθὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον φησὶν ἀπὸ τῶν μουσικῶν τόξων, ὥσπερ μέθοδοι τοῖς ὕμνοις, τὸν δία καὶ τὴν ὀλυμπίαν. ἑκατηβόλων δὲ, τῶν εἰς ἅπαντα τόπον διικνεῖσθαι ποιούντων τὰ ποιήματα. Σεμνόν τ' ἐπίνειμαι. ὑμνεῖν ἢ ὑμνῆσαι ποίησον, τὴν πῖσαν τὴν προτεύουσαν τῶν πόλεων. ἢ διὰ τὸν ἀγῶνα. οἷον τὴν τὸν ἀκρότατον καὶ κάλλιστον τῶν ἀγώνων ἔχουσαν. τὸ δὲ ἐπίνειμαι, ἢ πρὸς ἑαυτὸν, ἢ πρὸς τὸν χορόν. Αλλως. Επίνειμαι. ἔπελθε ἡ δὲ παρακέλευσις. ἢ ὡς πρὸς ἑαυτὸν, ἢ ὡς πρὸς τὸν χορόν. ἔπελθε οὖν φησι τὸ ἀκρωτήριον τῆς ἤλιδος. ὅπερ ποτὲ ὁ πέλοψ, ἐξαίρετον εἴληφε παρὰ τῆς ἱπποδαμείας νικήσας τὸν οἰνόμαον ἕδνον. Ακρωτήριον ἄλιδος. ὃ προσεκτήσατο πέλοψ, λαβὼν τὴν ἱπποδάμειαν. φησὶ δὲ τῶν ἐκ τῆς ἱπποδαμείας αὐτῷ περιγινομένων δώρων ὅτι ἔγημεν αὐτὴν, τοῦτο κάλλιστον ἕδνον εἶναι τὴν ἐκείνης τῆς χώρας κτῆσιν. Αλλως. ἀκρωτήριον ἐστιν ὧδε τῆς ἱπποδαμείας τὸ ἕδνον. ἕδνα γὰρ διδόασιν οἱ ἄνδρες. φερνὰς δὲ αἱ γυναῖκες, παρὰ τὸ φέρειν μεθ' ἑαυτῶν. Τοιαῖσδε μέλεσι. τοιαῖσδε ποιήμασι. τοιούτοις ὕμνοις. τοῖς νῦν, καὶ μὴ οἵαις αἱ πρότερον. Πτερόεντα δ' ἵει ὀϊστόν. τροπικῶς τὸν ὕμνον, πάλιν δὲ, ἢ πρὸς ἑαυτὸν, ἢ πρὸς τὸν χορὸν τρέπει τὸν λόγον. καὶ εἰς τὴν πυθῶνα δὲ, ἵει καὶ προέπεμπε τὸν πτερόεντα ὀϊστόν. πάλιν δὲ τῇ τροπῇ κέχρηται. παρακελεύεται δὲ ἑαυτὸν, ἀπὸ τῆς ὀλυμπίας βαλεῖν τοῖς τῶν ἐγκωμίων βέλεσι, καὶ τὴν πυθῶνα καθὰ σκοποῦ. ἐνίκησε δὲ ὁ ἐφάρμοστος καὶ ὀλύμπια ὡς

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩ, ΟΠΟΥΝΤΙΩ ΠΑΛΑΙΣΤΗ. ΕΙΔΟΣ. Θ'.

στρ. α'. κῶλ. ις'.

τὸ μὲν ἀρχιλόχου μέλος
φωνᾶεν ὀλυμπία

λῆκτον. Τὸ ε', δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. Τὸ ς', προσοδιακὸν τρίμετρον καταληκτικόν. ὁ πρῶτος, ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος. ὁ β', χορίαμβος. ὁ γ', ἰωνικὸς ἀπ' ἐλάσσονος. Τὸ ζ', τρίμετρον ἐπιωνικὸν, βραχυκατάληκτον. Τὸ η', διποδίας τροχαῖος. καὶ διποδίας ἴαμβος. Τὸ θ', ἰωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἀδιάφορον κατὰ τὴν ἀρχουσαν. Τὸ ι', αὐτὸ πρασιτικόν. ἐννεασύλλαβον σαπφικὸν, πλεονάζον τοῦ γλυκωνείου μιᾷ συλλαβῇ.

Τὸ μὲν ἀρχιλόχου μέλος. ὁ ἀρχίλοχος πρὸ τοῦ τῶν λυρικῶν γενόμενος, θελήσας ὕμνον ἀναβαλέσθαι εἰς ἡρακλέα ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ. ἑνὸς κιθαρῳδοῦ διά τινος λέξεως μιμήσασθαι τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸν ἦχον τῆς κιθάρας ἐπεχείρησε. οὕτω τάξας οὖν τοῦτο τὸ, τήνελλα, οὕτω καὶ τὰ ἑξῆς ἀνεβάλλετο. καὶ αὐτὸς μὲν τὸν ἦχον τῆς κιθάρας ὑποκρινόμενος, ἔλεγεν ἐν μέσῳ, τὸ τήνελλα καὶ τὰ λοιπά. οἷον καλλίνικε χαῖρε ἄναξ ἡράκλεις, καὶ εἴ τι ἕτερον. οἷον αὐτός τε καὶ ὁ ἰόλαος. αἰχμητὰ δύο, τήνελλα. τὸ λοιπὸν οἱ ἀποροῦντες κιθαρῳδοῦ, τούτῳ τῷ κόμματι ἐχρῶντο. τρίτον αὐτὸ ἐπιφωνοῦντες. κεκράτηκεν οὖν ἐπὶ πάντων τῶν νικηφόρων παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς νίκης, ἐπᾴδεσθαι τὸ κόμμα. καὶ τοίνυν ἐπὶ τοῦ ἐφαρμόστου νικήσαντος, τοῦτο ἐλέχθη. ὁ δὲ λόγος. τὸ μὲν τοῦ ἀρχιλόχου μέλος. οἷον τὸ, τήνελλα καλλίνικε φωνηθὲν, καὶ προλεχθὲν ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ ὅπερ μέλος ἔχον τὸ καλλίνικος, τρίτον ἐλέγετο μετὰ ᾠδαῖς καὶ χοροῦ. ἐξήρκεσε παρὰ τὸ κρόνιον ὄρος ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ καθηγήσασθαι, καὶ προῤῥηθῆναι τῷ τε χορεύοντι καὶ κωμάζοντι σὺν τοῖς ἑταίροις τῷ ἐφαρμόστῳ. Ἄλλως. ὁ μὲν ὑπ' ἀρχιλόχου φησὶ λεχθεὶς ὕμνος, ἤρκεσεν. ὁ δ' ὑπ' ἐμοῦ νῦν γεγραμμένος, ῥηθήσεται. ἔθος δὲ ἦν κωμάζειν τὴν νίκην ἑσπέρας τοῖς νικηφόροις, μετ' αὐλητοῦ. μὴ παρόντος δὲ αὐλητοῦ, εἷς τῶν ἑταίρων ἀνακρουόμενος, ἔλεγε. τήνελλα καλλίνικε. Ἄλλως.

Τὸ μὲν ἀρχιλόχου μέλος. ὃ τοῖς νικῶσι τὰ ὀλύμπια ἐπῄδετο, ἦν τρίστροφον. κοινὸς δυνάμενον ἁρμόζειν ἐπὶ παντὸς νικηφόρου. διὰ τὸ. καὶ τῆς πράξεως αὐτῆς ὅλον ἔχειν τὸν λόγον. μή τι δὲ ὄνομα, μήτι ἰδίωμα, ἀγωνίσματος. ἐφυμνίῳ δὲ κατεχρῶντο τούτῳ. τήνελλα καλλίνικε. τῷ οὖν ἐφαρμόστῳ φησὶν ἐπήρκεσε παραχρῆμα κατὰ τὴν ὀλυμπίαν τοῦτο τὸ μέλος. κωμάζοντι σὺν τοῖς ἑταίροις. τὸ δὲ τριπλόος ὅτι τρὶς ἐπεκελάδουν, τὸ, καλλίνικε. οὐ καθόλου δὲ τρὶς, ἀλλ' ὅτι τριπλῆν ἔχει τὴν στροφήν. καὶ πάλιν ἀναλαμβάνεται. ἐρατοσθένης δέ φησι μὴ ἐπινίκιον εἶναι, τὸ ἀρχιλόχου μέλος. ἀλλ' ὕμνον εἰς ἡρακλέα. τριπλόον δὲ, οὐ διὰ τὸ, ἐκ τριῶν στροφῶν συγκεῖσθαι. ἀλλὰ διὰ τὸ, τρὶς ἐφυμνιάζεσθαι τὸ καλλίνικε. περὶ δὲ τοῦ τήνελλα, ἐρατοσθένης φησίν. ὅτι ὅτε ὁ αὐλητής. ἢ ὁ κιθαριστὴς μὴ παρῆν. ὁ ἔξαρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγεν ἔξω τοῦ μέλους. ὁ δὲ τῶν κωμαστῶν χορὸς, ἐπέβαλε τὸ, καλλίνικε. καὶ οὕτω συνειρόμενον γέγονε τὸ τήνελλα καλλίνικε. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλλους ἐστὶν, ὦ καλλίνικε χαῖρε ἄναξ ἡράκλεις. Φωνᾶεν ὀλυμπία. οἱ μὲν προσγράφουσι τῷ ᾱ τὸ ι. καὶ ἀκούουσι, τὸ τῇ φωνῇ λεχθέν. οἱ

ἀγγελίας ἐνέποικεν
καλλιμάχῳ λιπαρὸν
κόσμον ὀλυμπίᾳ· ὅν σφιν ὤπασεν
ζεὺς γένει· ἐσθλὰ δ' ἐπ' ἐσθλαῖς
ἔργα θέλοι δόμεν, ὀξεί
ας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν
μοίρᾳ νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν·
ἀλλ' ἀπήμαντον ἄγων βίοτον,
αὐτούς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν. ※

ὡς καὶ τούτῳ συγγενεῖ ὄντι καὶ προτετελευτηκότι. τί οὖν ἐνέποι. τὴν νίκην ταύτην γάρ φησι τὸν κόσμον τὸν ἐν ὀλυμπίᾳ. ἡ γὰρ ἑνὸς νίκη, παντὸς τοῦ γένους κοσμεῖ. Ἄλλως. ἰφίων καὶ καλλίμαχος, κατὰ μέν τινας ἀδελφὸς συγγενεῖς τοῦ ἀλκιμέδοντος· κατὰ δέ τινας, ἰφίων μὲν, πατὴρ αὐτοῦ. καλλίμαχος δὲ, θεῖος. Ἐσθλὰ δ' ἐπ' ἐσθλαῖς. ἀγαθὰ, ἐξ ἀγαθῶν καὶ κάλλιστον παρέχειν αὐτοῖς βούλοιτο ὁ ζεύς. τὸ δὲ θέλοι, εὐκτικῶς. Ὀξείας δὲ νόσους. ὀξείας εἶπε τὰς νόσους, διὰ τὰς ἀλγηδόνας. ὅμηρος. Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα. ἢ διὰ τοὺς πυρετούς. ἄρατος. Ὀξέα σειριάει. καὶ ἀποκωλύοι αὐτῶν. τὰς ἐπιπόνους ἢ ὀξείας νόσους. ὀξεῖαι δέ εἰσιν, αἱ ἐπικίνδυνοι. Εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν. εὔχομαι μὴ γενέσθαι νέμεσιν αὐτοῖς. τουτέστι, μὴ φθονηθῆναι περὶ τῶν καλῶν. διχόβουλον δὲ, τὴν νέμεσιν. τὴν ἐπιφθονοῦσαν καὶ ἐναντία ποιοῦσαν, ὧν βουλευόμεθα. ἤγουν τὴν διχάζουσαν ἀφ' ἡμῶν καὶ διαχωρίζουσαν τὰς εὐχάς. ἢ, τὴν ἐναντία βουλευομένην τοῖς ἤδη προκατορθωμένοις ἀφ' ἡμῶν. Ἄλλως. εὔχομαι δὲ τῷ αὐτῷ δὴ ἐπὶ τῇ τῶν καλῶν μοίρᾳ, νέμεσιν καὶ βασκανίαν μὴ ἐπιβαλεῖν. Ἀλλ' ἀπήμαντον. ἀλλ' ἵνα ἀβλαβῆ τὸν βίον αὐτῶν διάγων ὁ ζεὺς, καὶ φυλάττων αὐτοὺς, ἐπαίροι εἰς δόξαν, καὶ τὴν πατρίδα αὐτῶν αὔξειν.

Τέλος τοῦ ὀγδόου, τῶν ὀλυμπιονικῶν εἰδῶν.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ ἐνάτου τῶν ὀλυμπιονικῶν εἰδῶν.

Τοῦ ἐνάτου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ιϛ'. Τὸ α', ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. Τὸ β', ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν εἰς τροχαϊκὴν συζυγίαν. Τὸ γ', φαλαίκειον ἀντισπαστικόν. Τὸ δ', γλυκώνειον, ὅπερ ἐστὶν ἀντισπαστικόν. Τὸ ε', ἰαμβικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ϛ', ὅμοιον τῷ δ'. Τὸ ζ', ἰωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ η', ὅμοιον τῷ δ', καὶ ϛ'. Τὸ θ', ὅμοιον τῷ ἑβδόμῳ. Τὸ ι', προσοδιακὸν ἐπίτριτος τροχαῖος. Τὸ ια', ὅμοιον τῷ ἑβδόμῳ, καὶ τῷ θ'. Τὸ ιβ', γλυκώνειον. Τὸ ιγ', ὅμοιον τῷ ἑβδόμῳ. καὶ ἐνάτῳ, καὶ ἑνδεκάτῳ. Τὸ ιδ', ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ιε', ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικὸν ἄπακτον, σπονδεῖον ἔχον τὸν δεύτερον. Τὸ ιϛ', ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικὸν καθαρὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπῳδὸς κώλων δέκα. Τὸ α', ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ β', ἰαμβικὸν δίμετρον, ὑπερκατάληκτον. Τὸ γ', ἀναπαιστικὸν δίμετρον καταλῆγον μιᾷ συλλαβῇ. Τὸ δ', ἰωνικὸν καταλῆγον εἰς τροχαϊκὴν συζυγίαν. δίμετρον, ὑπερκατά

νόσον ἔχθιστον· καὶ ἀτιμοτέραν
γλῶτταν, καὶ ἐπίκρυφον οἶμον.
πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
γήραος, ἀντίπαλον.
ἀΐδα τοι λάθεται,
ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.
αντιστρ. κῶλ. θ'.
ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν
ἀνεγείροντα, φράσαι
χειρῶν ἄωτον βλεψιάδαις ἐπίνικον.
ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται
φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.
ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
κὰν νόμον ἐρδόμενον.
κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
συγγόνων κεδνὰν χάριν.
ἐπῳδ. κῶλ. ια'.
ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις ἰφίων

ἐπελθοῦσιν αὐτοῖς. καὶ ἐποίησεν αὐτῶν τὸν νόσον, ἔχθιστον. οἱ γὰρ νικηθέντες ὅταν οἴκαδε ἀπίωσιν, ἐν κατηφείᾳ εἰσίν. ἐχθρὰ οὖν αὐτοῖς ἡ ἀνακομιδή. οὐ γὰρ τὸν κατ' ἀρχὴν νόσον ἔχουσιν, ἀλλ' ἀπεχθῆ. Νόσον ἔχθιστον. ἀντὶ τοῦ, φήμην κακὴν ἐποίησε παρ' αὐτοῖς. ἕκαστος γὰρ τῶν ὁρώντων, ἰδὼν τὰς διαθέσεις, οὗτός ἐστιν ὁ νενικηκὼς ὑποφέρει. Καὶ ἐπίκρυφον οἶμον. ἀτιμοτέραν γλῶτταν. ἀπαρρησίαστον. καὶ ἐπίκρυφον οἶμον. οἱ γὰρ νενικημένοι, οὐ φανερὰς ὁδοὺς ἀπιᾶσιν, ἀλλ' ἐκτρέπονται, διὰ τὸ ἐπονείδιστον τῆς ἥττης. καὶ ἀλλαχοῦ. νικώμενοι γὰρ ἄνδρες, ἀγρυξίᾳ δέδενται. οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν. Πατρὶ δὲ πατρός. τῷ δὲ πάππῳ αὐτοῦ ἡ τῆς νίκης ἡδονὴ ἐνέβαλε δύναμιν τὴν τοῦ γήρως ἐναντίαν οὖσαν. οἱονεὶ ταῖς εὐφροσύναις καὶ ταῖς ἡδοναῖς ἀνανεάζειν πεποίηκε τὸν γεγηρακότα, ἡ χαρά. Ἀΐδα τοι λάθεται. πᾶς γὰρ ἀνὴρ ἁρμόδια πράξας, τῇ ἑαυτοῦ προαιρέσει, ᾅδου τουτέστι θανάτου λήθην λαμβάνει. ἤτοι γε τῶν ἀτερπῶν καθ' ὧν φύσιν ὀχλοῦνται, οἱονεὶ τὸ φρόνημα. τοιαύτη γὰρ ἡ τῆς φαντασίας εὐπραξία, τοῖς εὖ πράττουσιν. Ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν. ἐμὲ τοίνυν χρὴ τὴν μνήμην ἀνεγείροντα. ὥσπερ κοιμηθεῖσαν καὶ σιωπηθεῖσαν λαθεῖν. λέγει δὲ τῶν προγόνων αὐτοῦ. οἵτινες ἀπὸ βλεψιάδου οὕτω καλοῦνται. οὕτω τὸν εἰς αὐτοὺς ὕμνον πεφράσθαι διηγούμενον τὸν τῶν χειρῶν αὐτῶν καρπόν. ὅς ἐστιν ἡ νίκη. ἀνεγεῖραι δὲ τὴν μνήμην ἢ τὴν νίκην τῶν προγόνων, διὰ τῶν τοῦ ἀλκιμέδοντος νικητηρίων. βλεψιάδαι δὲ φυλὴ ἐν αἰγίνῃ, ἀπὸ βλεψιάδου προγόνου ἀλκιμέδοντος. Ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος. οἷς τισι βλεψιάδαις, καὶ ὁ παῖς, ἕκτος ὑπῆρξε στέφανος, ἤδη ἐκ τῶν ἱερῶν τούτων ἀγώνων. Φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων. ἤτοι καθὸ ἀνικήσαντες ἐφυλλοβολοῦντο. ἢ φύλλα τοὺς στεφάνους εἶπε, διακρίνων αὐτοὺς πρὸς τοὺς δωρίτας καὶ χρηματίτας ἀγῶνας. Ἔστι δὲ θανόντεσσιν. ἔστι δὲ καὶ τοῖς τελευτηκόσιν ἔννομον καὶ δίκαιον μέρος ἀποδιδόμενον, τὸ τῶν ἐπαίνων λέγει. Κεδνὰν χάριν. τὴν τῶν συγγενῶν ἀγαθὴν χάριν, οὐ κρύπτει κόνις. ἀλλ' ἐν φανερῷ κεῖμένη καὶ τῶν τεθνεώτων ἐφικνεῖται. πρὸς γὰρ τοῦτο τὸ πατὴρ λέγει. τὸν μὲν λόγον, ἐν τῷ καθόλου τιθείς. τείνων δὲ πρὸς ἐκεῖνον. διὸ τῆς νίκης τούτου ὁ προθανὼν ἰφίων, μετέχει καὶ συνήδεται. Ἑρμᾶ δὲ θυγατρός. ὁ ἰφίων, πρόγονός ἐστιν ἀλκιμέδοντος. οὗτος εἰδωλοπεποίηκεν ἑρμοῦ θυγατέρα, τὴν ἀγγελίαν. ἄγγελος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος. ἀκούσας οὖν φησιν ὁ ἰφίων τῆς τοῦ ἑρμοῦ θυγατρὸς ἀγγελίας, ἐν νέρτεροις τῷ καλλιμάχῳ

καὶ νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
ἐρέω ταύταν χάριν.
τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν.
ἐπῳδ. κῶλ. ια'. γρ. καὶ ἐκ παγκρατίου.
ἐν παγκρατίῳ. τὸ διδάξασθαι δέ τοι
εἰδότι, ῥᾴτερον. ἄγνω-
μον δὲ, τὸ μὴ προμαθεῖν.
κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
κεῖνα δ' ἐκεῖνος ἂν εἴποι,
ἔργα περαίτερον ἄλλων.
τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει,
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων
μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
νῦν μὲν αὐτῷ γέρας ἀλκιμέδων,
νίκαν τριακοστὰν ἑλών.
στρ. δ'. κῶλ. β'.
ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος. ἀ-
νορέας δ' οὐκ ἀμπλακὼν
ἐν τέτρασι παίδων ἀπεθήκατο γυίοις,

Καὶ νεμέᾳ γάρ. ἕως τοῦ, ἐκ παγκρατίου. ταύτην δὲ τὴν μάχην καὶ τὴν νίκην, ἤγουν τὰ ἀγενείων καὶ ἐν ἀνδράσιν, ἔσχεν. ὁμοίως ἐν τῇ νεμέᾳ, τὴν αὐτὴν χάριν ἔσχε νίκης ἀγενείων, κἀκεῖ παγκρατίου. Ἐρέω ταύταν χάριν. τὴν γὰρ αὐτὴν χάριν ὁμοίως ἐρῶ, καὶ ἐν νεμέᾳ γεγενημένην αὐτῷ, καὶ γὰρ ἐκεῖ νενίκηκε τὴν τῶν ἀγενείων. Τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν. τὴν νίκην. ἐξ ἧς ἐνίκησεν ἐν ἀνδράσι παγκρατής. Τὸ διδάξασθαι δέ τοι. τὸ διδάξασθαι δέ τι τὸν ἐπιστάμενον, βέλτιον, καὶ εὔκολόν ἐστι. τὸ δὲ μὴ προμαθεῖν, ἀφρίαν ἔχει. τοιγαροῦν τῶν ἀπειράτων αἱ διάνοιαί εἰσι καὶ κοῦφαι καὶ ὡς ἔτυχεν ἀλογισμαὶ φερόμεναι. ταῦτα δέ φησιν, ἐπειδὴ διδάσκαλος ἐγένετο, ἀλείφων τὸν ἀλκιμέδοντα ὁ μελησίας. καὶ ἀπὸ τούτου αὐτὸν θαυμάζει ὡς ἀπὸ πείρας καὶ ἐπιστήμης διδάσκοντα. Κεῖνα δ' ἐκεῖνος ἂν εἴποι. εἴποι δ' ἂν ἀκριβῶς ἐκεῖνα τὰ ἔργα. καὶ ἐμπειρότερος ἐκεῖνος ὁ μεμαθηκὼς καὶ τῇ πείρᾳ τῆς διδασκαλίας ἀκριβώσας τὰ τῶν ἀγωνισμάτων ἔργα. καὶ ποῖος τρόπος εἰς ἐνδοξίαν ἄνδρα ὁδηγῆσαι δύναται, ἐκ τῶν ἱερῶν ἀγώνων ποθεινὴν βουλόμενος δόξαν ἀποφέρεσθαι. Νῦν μὲν αὐτῷ γέρας. τῷ μελησίᾳ. ἤγουν τοίνυν τοῦ παρόντος, δόξα αὐτῷ ἐστὶν, ὁ ἀλκιμέδων. τριακοστὸς νικητὴς ἀναδειχθείς. λέγεται γὰρ οὗτος ἀλεῖψαι τριάκοντα μαθητάς. Ἄλλως. Νῦν τῷ ἀλείπτῃ μελησίᾳ, γέρας ὁ ἀλκιμέδων περιεποίησε. τὸ γὰρ περιεποίησεν, ἔξωθεν προσληπτέον. οὐ δεκτέον δὲ πάντως ὅτι ὁ ἀλκιμέδων τριάκοντα νίκας ἔσχεν, ἀλλ' ὁ μελησίας γυμνάσας ἀθλητὰς, τριάκοντα νίκας αὐτῶν ἐδέξατο. Ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος. ὅστις ἀλκιμέδων, τῆς τοῦ δαίμονος εὐτυχίας καὶ τῆς ἀνδρείας τῆς ἰδίας οὐ διαμαρτὼν, ἐν τέτρασι παίδων μέλεσιν ἐναποθέμενος τὴν ἑαυτοῦ ἰσχὺν τοῖς ἡττηθεῖσι, τὴν ἤγουν τὴν πατρίδα ἀνακομιδὴν ἐχθροτάτην εἶναι παρεσκεύασε, καὶ τὴν γλῶτταν αὐτῶν, τῆς παρρησίας ἀφείλετο. καὶ τὸ βάδισμα κρύφιον καὶ ἀπαρρησίαστον πεποίηκε. τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἡττωμένων ἀτυχήματα. Ἄλλως. ὅστις τῆς τοῦ δαίμονος εὐτυχίας οὐχ ἁμαρτήσας, οὐκ ἀποτυχὼν δὲ οὐδὲ τῆς ἰδίας ἀνδρείας, ἐνίκησεν. Ἐν τέτρασι παίδων. τουτέστι, τέσσαρας παῖδας ἐνίκησε. καὶ ἐποίησεν οὐχ ἡδέως ἄκαδε ἀπονοστῆσαι, τῆς νίκης στερήσας. οἱονεὶ, κακῶς ἀπέπεμψεν. ὡς τέσσαρας αὐτοῦ καταβεβληκότος. ἀπεθήκατο γοῦν ἐς τὰ γυῖα τῶν ἀγωνισαμένων αὐτῷ, τὴν ἰδίαν δύναμιν. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος,

ἵπποις, καὶ ἐς ἴστρον ἐλαύνων.
ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' ἰσθμὸν ποντίαν,
ἅρμα θοὸν ταύνυεν,
ἀποπέμπων αἰακὸν
δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις, τ'
αὐτικ᾽. κῶλ. θ'.
καὶ κορίνθου δειρὰδ' ἐπο-
ψόμενος δαιτικλυτάν.
τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.
εἰ δ' ἐγὼ μειλησίᾳ ἐξ ἀγενεί-
ων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος.

τὰ μὲν πρῶτα χωρία, τῆς αἰδίας ἐσ. τὰ δὲ δεύτερα, τῆς εὐρώπης.
Ἄλλως. Ξανθὸν ἦπειρον. ἐκ δὲ τούτου εἰς λυκίαν. ἱερὰ γὰρ τοῦ θεοῦ. Ἴστρον ἐλαύνων. εἰς ὑπερβορέους. ἔνθα ἴστρος τὰς πηγὰς ἔχει. Ὀρσοτρίαινα. κλητικὴ ἀντὶ τῆς εὐθείας, ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. Ἱππότα νέστορ. ὁ δὲ νοῦς. ὁ δὲ ὀρσοτριαίνης ποσειδῶν, ἐπὶ ἰσθμοῦ τοῦ παραθαλασσίου, ὅς ἐστι πλησίον τῆς κορίνθου, ἠπείγετο θεάσασθαι τὴν τῆς θυσίας αὐτῷ καὶ τὴν τὰς τιμὰς ἐνδόξως τελοῦσαν. Ἐπ' ἰσθμὸν ποντίαν. ἐπίφορός ἐστι πρὸς τὰ θηλυκὰ, ὡς τὸ, εὐδίνα τορταρία. ὡς καὶ νῦν τοῦ ἰσθμοῦ. τὸ δὲ ἅρμα θοὸν ταύνυεν, εἰς δρόμον παρέξιεν. ὅμηρος. Ταννύοντο δὲ, μώνυχες ἵπποι. Ἀποπέμπων αἰακόν. δεῦρο εἰς τοῦτον τὸν τόπον. ὑπόκειται γὰρ τὸ ἐγκώμιον ἐν αἰγίνῃ. ἀπὸ τοῦ χοροῦ δὲ ὁ λόγος. Τερπνὸν δ' ἐν αὐταῖς, ἴσον ἔσσεται οὐδέν. διάφοροι τῶν παλαιῶν ἐξηγήσεις, περὶ τοῦτο γεγόνασι τὸ ῥητόν. οἱ μὲν γὰρ οὕτως. ἐπειδὴ φησι διεχώρησε τοῖς θεοῖς, καὶ ἕκαστον ἐπὶ τοῖς ἀρεσκομένοις ἤγαγε τόποις. οἰκείως, ἐπάγει τὸ κῶλον. ὅτι ἴσως οὐδὲν τερπνόν ἐστι τοῖς πᾶσιν. οὔτε μὴν αὐταῖς, οὔτε θεαῖς. οἱ δὲ οὕτως. ἐπειδὴ καινοτέρῳ τῷ τρόπῳ τῶν ἐγκωμίων ἐπιβάλλει. τρεῖς ἅμα καθ' ἕνα ἐπίνικον ἐγκωμιάσας, φασὶ τὸν πίνδαρον λέγειν ὑπεραπολογούμενον τοῦ ἐγχειρήματος, ταῦτα. οὐδὲν ἴσως τερπνόν ἐστι τοῖς πᾶσιν. εἰ γὰρ ἀηδὲς τοῦτο τοῖς ἄλλοις δοκεῖ. ἀλλ' οὖν ἐμοὶ προσφιλές. ὡς ὅμηρος. Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις. Ἄλλως. οὐχ ὁμοίως ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τέρπονται ἅπαντες. ἄλλος γὰρ ἄλλο προκρίνει. οὐδὲν δὲ τοῦ νικᾶν τερπνότερον τοῖς ἀνθρώποις. Εἰ δ' ἐγὼ μελησίᾳ. εἰ οὖν καὶ αὐτὸς τῷ μελησίᾳ, τὸν ὕμνον ἐφαρμόζων ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ ἀνέδραμον, ἣν ἔσχεν ἀγωνιζόμενος ἐξ ἀγενείων, μηδείς με τοῦ φθόνου τῷ λίθῳ ἀκοντιζέτω. ἀντὶ τοῦ μηδείς με διὰ βασκανίαν κακῶς ἀγορευέτω. μελησίας δὲ ἀπὸ ἀθλητῶν νῦν ἀλείπτης τοῦ ἀλκιμέδοντος. ἢ οὕτως. εἰ δὲ ἐκ τῶν ὕμνων τοῦ ἀλκιμέδοντος ἐπὶ τὸ τοῦ μελησίου κῦδος ἀνέδραμον. ὃ ἔσχεν ἐξ ἀγενείων, μηδείς μοι φθονείτω. ἐρῶ γὰρ καὶ φημὶ αὐτὸν ὁμοίως ἐν τῇ νεμέᾳ τὴν αὐτὴν ἐσχηκέναι χάριν καὶ νίκην. ταύτην δὲ ἐπιτιμιαν. ἣν μετὰ ταῦτα εἰς τὴν τῶν ἀνδρῶν μάχην ἐκ τοῦ παγκρατίου ἔσχεν. Ἄλλως. ὡς τοῦ μελησίου πρὸς ἠθληκότος. καὶ τὰ νῦν ἀλείφοντος καὶ διδάσκοντος τὸν ἀλκιμέδοντα. ὥς τι οὐ τῷ μελησίᾳ γράφεται ὁ ἐπίνικος, ἀλλὰ τῷ ἀλκιμέδοντι. ὁ οὖν εἰδώς φησι, ῥαδίως διδάσκει, οὐχ ὁ ἀθλῶν. Μὴ βαλέτω με. μηδείς μοι φθονείτω. εἰ εἰς τὸ γεγονημένον τῷ μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον, τῷ ὕμνῳ ὑπερχόμενος τοῦ ἀλκιμέδοντος.

Πέργαμος ἀμφὶ παῖς
ἥρως χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται.
ὣς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός,
στρ, γ'. κῶλ. β'.
οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν. ἀλ
λ' ἅμα πρώτοισιν ἄρξεται
καὶ τετράτοις. ὣς ἄρα θεὸς σάφα εἴπαις.
Ξάνθον ἤπειγεν, καὶ ἀμαζόνας εὐ

δύο τούτων παῖδες, τρεῖς βαλοῦσι μὲν, ἀπολοῦνται δέ. αἴας δηλονότι, καὶ ἀχιλλεύς. ὁ δὲ εἷς νεοπτόλεμος, ὃς καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως ἐγένετο, οὗτος κρατήσει τῆς πόλεως. ὥστε τὸ ἀνάλογον σώζεσθαι, καὶ δράκοντι τῷ εἰσελθόντι, καὶ σωθέντι. Ἄλλως. Ὁρμαίνων. διαλογιζόμενος. διανοούμενος. εἶπε δὲ ὁ ἀπόλλων, ἐναντίον καὶ ἄδοξον θεασάμενος τὸ γεγονὸς τέρας. Πέργαμος ἀμφὶ παῖς. πέργαμος ἡ ἀκρόπολις. ὅμηρος. Περγάμῳ εἰν ἱερῇ. ἀποστρέφει δὲ τὸν λόγον πρὸς αἰακόν. ἡ πόλις δέ, ὦ ἥρως αἰακὲ τῶν τρώων ἁλωτὸς γενήσεται κατὰ τὴν ἐργασίαν τῶν σῶν χειρῶν. ὡς ἐμοὶ τὸ σημεῖον τὸ γεγενημένον ἐκ τοῦ διὸς δηλοῖ. Ἄλλως. κατὰ τὰς σὰς ἐργασίας, ἡ πέργαμος ἁλίσκεται. οἷον ἁλώσιμος ἔσται. ἄμεινον τὸ, Ἤτοι βίατον κατίσδυσιν. αὐτῇ τοῦ καταβρέσσονται. οὐδέπω γὰρ παρῆσαν οἱ μνηστῆρες, ὅτ' ἐσφαγίαζεν ὁ ὀδυσσεύς. ἀλλ' αὐτὴ τοῦ καταδύονται, καταδύουσιν εἶπε. Πρώτοισιν ἄρξεται καὶ τετράτοις. ἰδίως κατὰ τὴν φράσιν. οὐ τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ κέχρηται. ὅτι μὲν γὰρ λέγει πρώτοις, οὐ συγκαταριθμεῖται αἰακός. ὅτι δὲ λέγει τετάρτοις συμπεριλαμβάνει τὸν αἰακόν. πρῶτοι μὲν οὖν εἰσιν, οἱ περὶ πηλέα καὶ τελαμῶνα. δεύτεροι δέ, ἀχιλλεὺς καὶ αἴας. τρίτος δὲ ὁ νεοπτόλεμος. συγκαταριθμουμένου δὲ τοῦ αἰακοῦ στρατευομένου, γίνεται τέταρτος. οἱ δὲ μεθ' ἡρακλέος ἐπὶ τοῦ λαομέδοντος, πηλεὺς κατὰ τὸν πίνδαρον. κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τελαμώνιος. δεύτεροι δὲ ποιοῦνται στρατείαν μετ' ἀγαμέμνονος, ἀχιλλεὺς καὶ αἴας. μετὰ δὲ ταῦτα νεοπτόλεμος στρατεύσας, αἱρεῖ τὴν ἴλιον. τὸ σημαινόμενον οὖν ἐστι, πρώτοις τοῖς περὶ πηλέα. τετάρτῳ δὲ τῷ νεοπτολέμῳ συγκαταριθμουμένου τοῦ αἰακοῦ. Ἄλλως. πρώτοις ἄρξεται καὶ τετράτοις. ἁλωθήσεται δὲ ἡ τροία, οὐ χωρὶς τῶν σῶν ἐκγόνων. ἀλλ' ἀρχὴν μὲν ἕξει τοῦ πορθεῖσθαι, ἀπὸ τῶν σῶν παίδων. τῶν περὶ τὸν πηλέα λέγει καὶ τελαμῶνα. οὗτοι γὰρ συνεστράτευσαν ἡρακλεῖ ἐπὶ τὴν ἴλιον διὰ τοὺς λαομέδοντος ἵππους. ἁλωθήσεται δὲ ὑπὸ τῶν τετάρτων ἀπὸ σοῦ. ἔστι δὲ ὁ πύῤῥος. ἅμα οὖν πρώτοις ἄρξεται καὶ τετάρτοις. πρώτοις γάρ, ὡς προειρήκαμεν ἐπολέμησαν τοῖς τρωσὶν. συστρατεύσαντες ἡρακλεῖ. ὡς καὶ ὅμηρος μνημονεύει. καὶ τέταρτον, ὕστερον λέγει τὸν καὶ νεοπτόλεμον. δ'. γὰρ ἐξ αἰακοῦ. αἰακοῦ γὰρ πηλεύς. οὗ ἀχιλλεύς. οὗ νεοπτόλεμος. τὸ τοίνυν τοῦ δράκοντος σημεῖον, πρὸς τοῦτο ἔχει τὴν ἀναφοράν. Ὣς ἄρα θεὸς σάφα εἴπας. ταῦτα τὰ περὶ τοῦ δράκοντος σημεῖα σαφῶς διαλύσας ὁ ἀπόλλων, εἰς τοὺς ἰδίους ἐστέλλετο κλήρους. Ξάνθον ἤπειγε καὶ ἀμαζόνας. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἔσπευδεν εἰς τὰς ἀμαζόνας. οὔσας παρὰ τῷ θερμώδοντι ποταμῷ τῆς παφλαγονίας. ἵν' ἔχῃ τὸ ἑξῆς, οὕτω. κατὰ τὸν τῆς χωρογραφίας λόγον, πρῶτον μὲν εἰς λυκίαν ἔσπευδεν. ἔπειτα εἰς τὰς ἀμαζόνας. εἶτα ἐκεῖθεν διέβαινεν εἰς σκυθίαν, καὶ τὸν ἴστρον ποταμόν. λέγει δὲ τοὺς ὑπερβορέους, παρεγένετο. καὶ

τὸν, παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον
τεῦξαι, καλέσαντο συνεργὸν
τείχεος· ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον
ὀρνυμένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις,
λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.
ἐπῳδ. κῶλ. ια΄.
Γλαυκοὶ δὲ δράκοντες ἐπεὶ κτίσθη νέον
πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς,
οἱ δύο μὲν, κάπετον.
αὖθι δ᾽ ἀτυζόμενοι ψυχὰς βάλον.
εἷς δ᾽ ἐσόρουσε βοάσας.
ἔννεπε δ᾽ ἀντίον ὁρμαί-
νων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων,

αἱ δὲ Ἀργεῖοι τοῦ Δωρικοῦ γένους, εἰς τὴν Αἴγιναν ἦλθον, καὶ κατῴκησαν. καὶ οὕτως ἔδοξεν μετὰ τὸν Αἰακὸν, αὐτοὺς προτιμᾶσθαι τοῖς Δωριεῦσιν ἡ τῆς Αἰγίνης ἀρχή. Τόν, παῖς ὁ Λατοῦς. ὅν τινα Αἰακὸν ὁ Ἀπόλλων, καὶ ὁ Ποσειδῶν, μέλλοντες τὸν στέφανον καὶ τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου κατασκευάζειν, συνεργὸν εἵλοντο καὶ συλλήπτορα. τοῦτο γὰρ κατεδίκασεν ὁ Ζεὺς πρὸς τὴν τειχοποιΐαν ὑπηρετῆσαι τῷ Λαομέδοντι, ἐπειδὴ ἐπιβουλεῦσαι αὐτῷ εἰς τὴν βασιλείαν. ἠθέλησε γὰρ αὐτὸν μεταστῆσαι, ὡς καὶ Ὅμηρος μνημονεύει. Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι. Ἥρη τ᾽ ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων. οὐχ ὡς ἔνιοι, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. Εὐρυμέδων. μεγάλως βασιλεύων. Ἐπὶ στέφανον τεῦξαι. μεταφορικῶς τὸ τεῖχος. στέφανοι γὰρ ὥσπερ, τῶν πόλεων τὰ τείχη. καὶ Ἀνακρέων. Νῦν δ᾽ ἀπὸ μὲν πόλεως, στέφανος ὄλωλεν. Ἦ ὅτι νιν πεπρωμένον. αὐτὸ τὸ τεῖχος οὗ τινος δὲ συνεργὸν εἵλοντο τὸν Αἰακὸν, ἐπειδὴ ἦν αὐτῷ, πεπρωμένον τῷ τείχει πολέμων γινομένων, πυρὶ καταφλεχθῆναι πολλάκις. οὐ γὰρ ἦν δυνατὸν ἁλῶναι αὐτό. εἰ τὸ πᾶν, ἔργον ἦν θεῶν. Ἄλλως. ὅτι πεπρωτο δορυάλωτον γενομένην τὴν πόλιν ὕστερον ἐμπυρισθῆναι. διὰ τοῦτό φασι τὸν Ποσειδῶνα καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, εἰς τὴν τῆς Ἰλίου τείχισιν προσλαβεῖν τὸν Αἰακὸν, διὰ τὸ ὑπὸ αὐτοῦ οἰκοδομηθέντος ἵνα ἁλώσιμος γένηται. καὶ μὴ διὰ τὸ ὑπὸ τῶν θεῶν. Γλαυκοὶ δὲ δράκοντες. φοβεροί. ὁ δὲ νοῦς, ἐπειδὴ οὖν ποτὶ ἐκτίσθη τὸ τεῖχος, εὐθέως καὶ τέρας χρῆμα. τρεῖς δράκοντες ἐφάνησαν. ὧν οἱ μὲν δύο βουλόμενοι εἰσελθεῖν διὰ τοῦ πύργου, εἰς τὸ ἐντὸς κατέπεσον καὶ ἀπέθανον. ὁ δὲ εἷς δράκων, εἰσῆλθε μετὰ συριγμοῦ καὶ βοῆς, δηλοῖ δὲ τὴν ἅλωσιν τὴν τότε γινομένην. οἱ γὰρ ἐπιόντες πολέμιοι, εἰώθασιν ἐφορμᾶν ἅμα βοῇ. ἔδει εἰπεῖν. γλαυκῶν δὲ δρακόντων εἰσαλλομένων τριῶν, οἱ δύο μὲν κατέπεσον. ὁ δὲ εἷς, ἀνόρουσε. τὸ σχῆμα Ὁμήρου. Οἱ μὲν δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει. Ἀντίον ὁρμαίνων. φροντίζων, καὶ τὴν διάνοιαν ἐφιστάς. ὁ δὲ λόγος, οὐχ ὑπερτίθετο στοχάζεσθαί φησιν, ἀλλ᾽ ἐξεναντίον ὁρῶν ἐπεῖπεν. ὡς δὲ συνέβαλε τὸ σῆμα, καὶ οἰκείας ἐνενόει. οἱ προσβαλοῦντες κατὰ τὰ ἡμέτερα τείχη, ἀπολοῦνται. καθάπερ οἱ δύο δράκοντες. ὁ δὲ κατὰ τὸ Αἰακοῦ τείχισμα ἐλθὼν δράκων κρατήσει. τουτέστιν, οἱ προσβαλόντες κατ᾽ ἐκεῖνο τὸ μέρος. ὥς τι ἀπὸ τῶν τριῶν. ἐπειδὴ τὸ τρεῖς ἀρχὴ πλήθους ἐστί, τὸ πλῆθος τῶν Ἀχαιῶν, εἰς σημείωσιν ἦχαι. τινὲς δὲ εἰς τοὺς ἐγγόνους τὸ αἴνιγμα ἐπιθέλουσιν ἀνάγειν. ἐπειδὴ γὰρ οἱ δράκοντες εἰσὶ τρεῖς. ὧν οἱ δύο ἀπέθανον, ὁ δὲ εἷς εἰσῆλθεν, αἰνίγει πρὸς τοὺς υἱοὺς Αἰακοῦ. καὶ λέγει. Τελαμῶν, καὶ Πηλεύς, δύο ἀδελφοί.

ἢ κατὰ καιρὸν δύσκολόν ἐστι, καὶ δυσπα-
λαίστον. ὅπερ αἰγινῆται ὑπὲρ πάν-
τας κατώρθωσαν. Ἄλλως. Πάρε-
δρος ἀσκεῖται θέμις. ἀσκεῖται παρ' ἧς
αὐτῇ τιμᾶται πρὸς τοῦ ξενίου διός.
τουτέστι φιλόξενοί εἰσιν. ἴσως, διὰ τὸ
ἐμπορεῖον εἶναι τὴν αἴγιναν. ὅθεν τὸν
ἀπὸ μεταβολῆς φόρτον, αἰγινητικὸν ἔ-
λεγον. καὶ τοὺς παντοπώλας, αἰγινο-
πώλας. Ἔξοχ' ἀνθρώπων. ἵνα βε-
βαιώσῃ, καὶ τὸ ἔξοχος εἶπεν. ἔνθα γὰρ
τι πολύ ἐστι, καὶ ῥοπὴν ἔχει μεγάλην.
ὡς ἐν αἰγίνῃ, τὸ τῆς φιλοξενίας τοῦ-
το, ὀρθῇ διανοίᾳ καὶ ἀσφαλεῖ κεχρημέ-
νος, εἰπεῖν μὴ ἔξω τοῦ προσήκοντος,
ἀλλ' εὐκαίρως. δύσκολόν ἐστι καὶ δυσπα-

παρέδρος ἀσκεῖται θέμις, —
στρ., β'. κῶλ. θ'.
ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅ, τι γὰρ
πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει,
ὀρθᾷ διακρίνειν φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν,
δυσπαλές. τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων. ·χ'·
καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις,
κίονα δαιμονίαν.
ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος,
τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι. —
ἀντιστρ., κῶλ. θ',
δωριεῖ λαῷ ταμιευ-
ομέναν ἐξ αἰακοῦ.

λές. τὸ σημεῖον. χ'. ὅτι τεθμὸν νῦν τὸ δόγμα καὶ τὴν δόκησιν εἴρηκε. τὸ δὲ σαφές, οὕ-
τως ἔχει. θεσμός τις καὶ δικαία κρίσις τῶν θεῶν. καὶ ταύτην τὴν τῇ θαλάττῃ περιτε-
τειχισμένην αἴγιναν, τοῖς πανταχόθεν ἀφικνουμένοις ξένοις, βάθρον ὥσπερ καὶ ἔρεισμα
θεῖον ἐνομοθέτησαν. Ὅ, τι γὰρ πολύ, καὶ πολλᾷ ῥέπει. γνωμικόν ἐστι τὸ λεγόμενον.
συντείνει δὲ εἰς τὸ περὶ φιλοξενίας τῶν αἰγινητῶν. σημαίνει δὲ τοῦτο. ὅπου γὰρ ἂν ᾖ τι πο-
λύ, καὶ πολλαχοῦ ῥέπειν δυνάμενον, περὶ τοῦ τοιούτου προνοῆσαι καὶ καθ' ὃν τρόπον οἰ-
κονομῆσαι, καὶ κατορθῶσαι, δυσχερὲς τοῖς πολλοῖς ἀεὶ γίνεται. οὐκ εἶναι οὖν φησὶν
ἀξένους τοὺς αἰγινήτας καθάπαξ. οὐδὲ μὴν ἀκρίτως ὑποδέχονται τοὺς παραγινομέ-
νους. οὔτοι πάντας ὡς ὁ τηλέμαχός φησι περὶ τῆς πηνελόπης. Τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ, πι-
νυτή περ ἐοῦσα. Ἔμπληγδην ἕτερόν γε τιμᾷ. δύναται οὖν τὸ πολύ, ἀπὸ τοῦ ὄχλου τί-
θεσθαι τοῦ ἐν τῇ πόλει. οἷον, ὅπου ἐστὶν ὄχλος, ἐνταῦθα τὸν κατοικοῦντα ὄχλον τῶν
συμφερόντων τι νοῆσαι, χαλεπόν ἐστιν. ἀκριβοῦς γὰρ διανοίας καὶ ἠρεμούσης, καὶ ὀλί-
γων ἀνδρῶν, τὸ ὑπὸ τοιαύτην ἐνεχθῆναι κρίσιν. πλήθειν γὰρ ἀνδρῶν οὕτω φασὶ τὴν αἴγι-
ναν, ὡς εἶναι ἐν αὐτῇ, τεσσαράκοντα ἑπτὰ μυριάδας οἰκετῶν. Ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
μὴ κάμοι. μήποτε οὖν ἐν παντὶ τῷ ἀπιόντι χρόνῳ, λίποι τὸ τοιοῦτο. μηδὲ κάμοι αὐτὸς
ὁ χρόνος, τοῦτο πράττων. ἔστι δὲ τοῦτο μέσον παρεμβληθέν. ἐπεὶ ἡ ἀκολουθία, κίονα
δαιμονίαν δωριεῖ λαῷ. καὶ τὰ ἑξῆς. ἵν' ᾖ τὴν αἴγιναν τὴν χώραν. ἥ τις ἐστὶ κίων τῶν ξέ-
νων. ἣν κρίσις τῶν θεῶν ὑπέστησεν ὑπὸ τοῦ δωριέως λαοῦ, βασιλεύοντος μετὰ τὸν αἰα-
κόν. Δωριεῖ λαῷ. ὅτι οἱ μετὰ τὴν αἰακοῦ βασιλείαν δωριεῖς, τῆς αἰγίνης ἐκράτη-
σαν. αἰακοῦ γὰρ καὶ ψαμάθης νηρηΐδος, φῶκος ἐγένετο. τοῦτον ὡς νόθον ἀδελφὸν, ἀπέ-
κτειναν πηλεὺς, καὶ τελαμών. καὶ φεύγει ὁ μὲν πηλεὺς, εἰς θετταλίαν τὴν καλουμένην
φθίαν. τελαμὼν δὲ, εἰς τὴν σαλαμῖνα. τελευτήσαντος οὖν τοῦ αἰακοῦ, ἔρημος ἡ νῆ-
σος περιελείπετο βασιλέως. ἐν τούτοις τριάκων τις ἀργεῖος, συλλέξας πλῆθος ἀργείων,

ἀλλ' ὦ πίσας εὔδενδρον ἐπ' ἀλφεῷ ἄλσος,
τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν
δέξαι. μέγα τι κλέος αἰεί,
ᾧ τινι σὸν γέρας ἕσποιτ' ἀγλαόν,
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν. πολλαὶ δ' ὁδοὶ
σὺν θεοῖς εὐπραγίας.
ἐπῳδ. κωλ. ιά.
τιμόσθενες, ὔμμε δὲ κλάρωσεν πότμος
ζηνὶ γενεθλίῳ. σὲ μὲν
ἐν νεμέᾳ πρόφαντον.
ἀλκιμέδοντα δὲ παρ' κρόνου λόφῳ,
θῆκεν ὀλυμπιονίκαν.
ἦν δ' ἐσορᾶν καλός. ἔργῳ
τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων.
ἐξένεπε κρατέων
πάλᾳ, δολιχήρετμον αἴγιναν πάτραν.
ἔνθα σώτειρα διὸς ξενίου

Ἀλλ' ὦ πίσας εὔδενδρον. ἤτοι λείπει τὸ ἔχον, ἤ, φιλῶν τὸ τῆς πίσης ἄλσος. ἤγουν, πρὸς τὸν δία λέγει. ἢ πρὸς αὐτὸ τὸ ἄλσος τῆς ὀλυμπίας λέγει. ὅπερ παράκειται τῷ δηλονότι τῷ τῆς πίσης, τὸ εὔδενδρον ἄλσος τὸ ὂν ἐπὶ τῷ ἀλφειῷ. ὁ δὲ τρόπος περιφραστικός. τοῦτον τὸν κῶμον καὶ τὸν ὕμνον, καὶ τὴν ἐκ τῆς στεφανηφορίας προσδέξαι νίκην. Μέγα, τι κλέος. μεγίστη γὰρ ἐκείνῳ δόξα, ᾧ ἂν τὸ σὸν κλέος ἐπακολουθήσῃ τὸ ἡδὺ καὶ πρεπνόν. ἀγλαΐα γὰρ ἡ τέρψις. Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν. οὐ πάντες τὰ αὐτὰ ἔχουσιν ἀγαθά. ἀλλὰ ἄλλο ἄλλος. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι ὁ μὲν ἀλκιμέδων, ὀλύμπια ἐνίκησεν. ὁ δὲ τιμοσθένης, νέμεα. διὸ οὐ πάντες πάντων κοινωνοῦσι τῶν ἀγαθῶν, παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Ἀλλ' οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισι. Σὺν θεοῖς. ἀντὶ τοῦ, τῶν θεῶν βουλομένων, πολλαὶ ὁδοὶ γίνονται εἰς τὸ εὐπραγεῖν. Ὕμμε δὲ κλάρωσεν. ὑμᾶς μὲν τοι ὦ τιμόσθενες, ἐκλήρωσε καὶ προσῳκείωσεν ἡ μοῖρα καὶ τὸ δαιμόνιον τῷ διῒ τῷ γενεθλίῳ. γενεθλίῳ δὲ, τῷ τῆς γενέσεως αἰτίῳ. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ νεώτεροι ἐνίκησαν. Ἐν νεμέᾳ πρόφαντον. ἐπιφανῆ καὶ ἐπίσημον ἐποίησεν. ἀμφοτέροις δὲ τοῖς ἀγῶσι τούτοις ἀνάκειται τῷ διΐ, παρόσον καὶ ἡ ὀλυμπία καὶ ἡ νεμέα διός. καὶ ὁ καλλίμαχός φησι· Ζηνί τε καὶ νεμέῃ τι χαρίσιον ἔδνον ὀφείλω. Σὲ μὲν ἐν νεμέᾳ. σὲ μὲν ἐπιφανῆ καὶ ἔνδοξον ὁ ζεὺς ἐν τῇ νεμέᾳ πεποίηκε. τὸν δὲ ἀλκιμέδοντα ὀλυμπιονίκην ἐν τῷ κρονίῳ λόφῳ. Ἦν δ' ἐσορᾶν καλός. καλὸς μὲν ἦν καὶ ὀφθῆναι ὁ ἀλκιμέδων. οὐ κατήσχυνε δὲ τὸ εἶδος τοῖς ἔργοις. ἀνεκήρυξε γὰρ τὴν αἴγιναν τὴν ναυτικὴν, κρατήσας καὶ νικήσας πάλῃ. Ἐξένεπε κρατέων. ἐξηγόρευσε. ἀνεκήρυξε τὴν ναυτικὴν αἴγιναν. ἡσίοδος. Οἵδ' ἤτοι πρῶτον νῆας ποιήσαντ' ἀμφιελίσσας. Πρῶτοι δ' ἱστία θέσαν νεὸς πτερὰ ποντοπόροιο. Ἔνθα σώτειρα διὸς ξενίου. ἐν ᾗ, ἐν αἰγίνῃ, ἡ θέμις αἰγίνῃ, ἡ τοῦ διὸς πάρεδρος, ἀσκεῖται καὶ θρησκεύεται. ἐπαινεῖ δὲ αὐτοὺς, ὡς φιλοξένους, διὰ τὸ παρὰ τῷ πελάγει κεῖσθαι, καὶ πολλοὺς ὑποδέχεσθαι. διὰ τοῦτο εἶπεν ἔξοχ' ἀνθρώπων. ἵνα ἐξόχως ὑπὲρ πάντας αὐτοὺς, εἴπῃ τὴν θέμιν ἀσκεῖσθαι ἕνεκα φιλοξενίας, παρ' αἰγινήταις. ἐπειδὴ τὸ κεκρυμμένον καὶ πρὸς ἕκαστον ἀξίας αὐτοῖς προσμαρτυρεῖ. τοῦτο γὰρ μάλιστα ἀξίωμά τις ἄξιον, τὸ, τῶν ἐπιξενιαζόντων ἑκάστῳ, τὴν πρέπουσαν καὶ πρόσφορον ἀποδοῦναι τιμήν. διὰ τοῦτο οὖν φησὶ τιμᾶσθαι ἐξόχως τὴν τοῦ διὸς ξενίου θέμιν. ἐπειδὴ ἔνθα ἂν ἡ πολύ, τι καλὸν, ὡς καὶ ἐν αἰγίνῃ τὸ τῆς φιλοξενίας, καὶ ἐπὶ πλεῖστον αὐτῶν χρόνον. ἢ πλῆθος αὐτῶν ἔχει τὴν ἑορτὴν παραφυόμενον τοῦτο, διακρίναι καὶ δοκιμάσαι ὀρθῷ λογισμῷ, καὶ προσήκοντι. ἵνα ἑκάστοις τὸ πρέπον παράσχῃ.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗ, ΚΑΙ ΤΙΜΟΣΘΕΝΕΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗ. ΚΑΙ ΜΕΛΗΣΙΑ, ΑΛΕΙΠΤΗ. ΕΙΔΟΣ. Θ΄.

στροφὴ, α΄. κῶλ. ι΄.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων
ἀέθλων ὀλυμπία,
δέσποιν᾽ ἀλαθείας. ἵνα μάντιες ἄνδρες
ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι, παραπει-
ρῶνται διὸς ἀργικεραύνου,
εἴ τιν᾽ ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν.
ἀντιστροφὴ, κῶλ. ι΄.
ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐ-
σεβέων ἀνδρῶν λιταῖς.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων ὀλυμπία. μητέρα τῶν ἄθλων εἶπε τὴν ὀλυμπίαν, ὡσανεὶ μητρόπολιν οὖσαν, διὰ τὸ ἐπιφανέστερον εἶναι τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα. χρυσοστεφάνων δὲ, ἀντὶ τοῦ καλλιστεφάνων. ὅμηρος. Οὐδ᾽ εἰ χρυσείῃ ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι. καὶ γὰρ δὴ ὄντως ἡ διδομένη ἐλαία τοῖς νικῶσι, καλλιστέφανος προσαγορεύεται. δέσποινα δὲ ἀληθείας, διὰ τὸ αὐτόθι τὸ τῶν ἰαμιδῶν μαντεῖον ὑπάρχειν. Αλλως. Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων. ἡ τῆς ἀρχῆς ἐξήγησις, οὕτως ἔχει. ὦ ὀλυμπία μῆτερ τῶν χρυσοστεφάνων ἄθλων. μῆτερ δὲ, ἐπειδὴ καὶ ὁ ὀλυμπιακὸς ἀγὼν, προτιμᾶται τῇ δόξῃ παρὰ τοὺς ἄλλους. ὡς οὖν λέγομεν μητρόπολιν τὴν πρώτην καὶ ἐνδοξοτέραν πόλιν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα μητέρα ἄθλων. Δέσποιν᾽ ἀλαθείας. ὦ δέσποινα τῆς ἀληθείας. ἐπειδὴ τὸ μαντεῖον ἐστὶν ἐκεῖ τὸ τῶν ἰαμιδῶν. Ινα μάντιες ἄνδρες. ἔνθα. λέγει δὲ, ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ. ἄνδρες οἱ μάντιες, διὰ τῶν ἐμπύρων θυσιῶν ἀποπειρῶνταί φησι τοῦ διὸς περὶ τῶν ἀνθρώπων, εἴ τινα λόγον αὐτῶν ἔχει καὶ φροντίδα. Αλλως. ἀποπειρῶνται οἱ μάντεις, καὶ ἐπιζητοῦσι μαθεῖν διὰ τῶν ἐμπύρων, τεκμαιρόμενοι καὶ εὑρίσκοντες τὰ σημεῖα. περὶ ποίων δὲ ἀνθρώπων ἀποπειρῶνται; περὶ τῶν ζητούντων καὶ ἐπιθυμούντων, μεγάλην ἀρετὴν κτήσασθαι ἐκ τῆς νίκης, καὶ σπουδαζόντων ἀναπνοὴν λαβεῖν ἐκ τῶν κατασχόντων μόχθων. Ἄνεται δὲ πρὸς χάριν. ἀνύεται δὲ τὸ τοιοῦτον. τὸ ποῖον, τὸ φανερωθῆναι τὴν τοῦ διὸς βουλὴν, ἀνύεται διὰ χάριν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁσίως ἐχομένων καὶ λιτανευόντων. ὅπερ ἐστὶ, τῶν μάντεων, καὶ ἱερέων. ἐπαινεῖ οὖν ἴσως τοὺς ἰαμίδας ὡς εὐσεβεῖς. δύναται οὖν καὶ ἐπ᾽ αὐτῶν τούτων νοεῖσθαι, τὸ, εὐσεβεῖς. πρόσκειται δὲ τὸ σημεῖον, ὅτι τὸ σημαινόμενον ἐστὶ τοιοῦτον. ἐπιτελεῖται δὲ χάριν τῆς εὐσεβείας. ἢ διὰ τὴν εὐσέβειαν. Αλλως. Ανύεται δὲ πρὸς χάριν. τουτέστιν οἱ εὐσεβεῖς ἀνύουσι τι, ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς λιταῖς. οἱ δὲ ἀσεβεῖς οὔ. γράφει δὲ κατ᾽ ἐνίους ἀσκληπιάδης ἄνευ τοῦ σ, λιταί. καὶ οὕτω καθίστησι τὸν λόγον. πρὸς δὲ τὸ κεχαρισμένον τῇ εὐσεβείᾳ τῶν ἀνδρῶν, ἀνύουσι λιταί. ὡς ἂν αὐτῇ τῇ τῶν ἀνδρῶν εὐσεβείᾳ κεχαρισμένου τοῦ λιτανεύειν ὄντος. Αλλως. τελειοῦται ἡ μαντεία, πρὸς τὸ κεχαρισμένον ἕνεκα τῆς εὐσεβείας ταῖς τῶν ἀνδρῶν λιταῖς. ἢ οὕτω. τελειοῦνται δὲ τὰ μαντεῖα ταῖς τῶν ἀνδρῶν εὐσεβείαις. ὅτι πείθοντες λιταῖς τοὺς θεοὺς, λαμβάνουσι χρησμούς. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπειδὴ οὐ πάντη αὐτῷ μαντεύεται τὸ θεῖον, ἀλλὰ τοῖς εὐσεβέσιν.

θαλίας καὶ πόλις. ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου,
ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.

Ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου. ἐν τῷ βραχεῖ δὲ χρόνῳ, τὰ πράγματα, ἄλλοτε ἄλλως διατίθεται. εἴτε δὲ ἀλληγορικῶς, ὡς πρὸ ὀλίγου τινὸς λυπηροῦ συμβάντος αὐτῷ. καὶ ὅτι λοιπὸν ὀφείλει ἑτέρας αὔρας. τὸ δ' ἢ λεγόμενον ἀπολαυσάσης, πέπεισθαι καὶ ἐν εὐτυχίᾳ πάσῃ, καὶ χαρᾷ διάζῃν.

Τέλος τοῦ ἑβδόμου, τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ ὀγδόου τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

Τοῦ ὀγδόου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντιστροφή, κώλων ἐννέα. Τὸ α΄, τροχαϊκὸν ἐπίτριτον ἢ χοριαμβικόν. Τὸ β΄, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, τρίτου παίωνος, ἀντὶ ἰωνικοῦ. Τὸ γ΄, ἰαμβέλεγος, πλεονάζον συλλαβῇ. Τὸ δ΄, ἀντιχοριαμβικὸν πινδαρικόν· ἢ ἰαμβέλεγος. Τὸ ε΄, προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ϛ΄, προσοδιακὸν τρίμετρον καταληκτικόν, τοῦ ἰωνικοῦ μέσου ὄντος. Τὸ ζ΄, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ η΄, ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ θ΄, εὐριπίδειον.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπῳδός, κώλων ἕνδεκα. Τὸ α΄, προσοδιακὸν τρίμετρον, ἀκατάληκτον. Τὸ β΄, δακτυλικὸν τρίμετρον, ἀκατάληκτον. Τὸ γ΄, χοριαμβικόν, δίμετρον, καταληκτικόν. Τὸ δ΄, ἐγκωμιολογικὸν παρὰ τὴν τελευταίαν συλλαβήν. Τὸ ε΄, δακτυλικὸν τρίμετρον τελικόν, ἢ προσοδιακόν. Τὸ ϛ΄, ὅμοιον τῷ αὐτῷ. Τὸ ζ΄, ὅμοιον τῷ αὐτῷ. Τὸ η΄, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ θ΄, προσοδιακόν, τρίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ πρῶτος ἐξ ἰάμβου. ἀδιάφορος. ὁ β΄, χορίαμβος. Τὸ ι΄, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος τροχαϊκῆς συζυγίας πρώτου καὶ τρίτου παίωνος, κατὰ τὸ σύνηθες τῶν ἰωνικῶν καὶ τριμέτρων βραχυκαταλήκτων. Τὸ ια΄, ἰαμβικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Ἀλκιμέδοντι παιδί. Γέγραπται ὁ ἐπινίκιος, προηγουμένως τῷ ἀλκιμέδοντι παιδὶ παλαιστῇ, νικήσαντι τὴν ὀγδοηκοστὴν ὀλυμπιάδα. μέμνηται δὲ ὁ πίνδαρος, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τιμοσθένους, νέμεα νικήσαντος. καὶ τοῦ ἀλείπτου αὐτοῦ μελησίου, ὥς τινες καὶ παγκρατιαστοῦ. τοῖς γὰρ τρισὶ φησὶν ὁ δίδυμος, μίαν ᾠδὴν γέγραφε. Ζητοῦσι δέ τινες, διατί ἐν τῷ ἑνὶ τούτῳ ἐπινικίῳ, τοὺς τρεῖς ἐνεγκωμίασεν; Καὶ οἱ μὲν φασί, διὰ τὸ μὴ καθ' ἕκαστον ἀξιολόγους ἀφορμὰς εὑρηκέναι. οἱ δέ, ὅτι ἐκ τῆς πόλεως ἦσαν τῆς αὐτῆς.

αἴγινα, πελλάνα τε νικῶν
θ' ἑξάκις. ἐν μεγάροι-
σί τ' οὐχ ἕτερον λιθίνα ·χ'·
ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ' ὦ ζεῦ πάτερ, νώ-
τοισιν ἀταβυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου
τεθμὸν, ὀλυμπιονίκαν·

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'.

ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν
εὑρόντα. δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν
καὶ ποτ' ἀστῶν, καὶ ποτὶ ξεί-
νων. ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
ὁδὸν εὐθυπορεῖ,
σάφα δαεὶς, ἅ τέ οἱ πατέρων
ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν
ἔχραον. μὴ κρύπτε καινὸν
σπέρμ' ἀπὸ καλλιάνα-
κτος ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσιν ἔχει.

Αἴγινα, πελλάνα τε. πάλιν τὸ ἔγνω μιν. ἐγνώρισε δὲ τὸν διαγόραν. ἥ, τε πελλήνη, καὶ ἡ αἴγινα, ἑξάκις νενικηκότα. τελεῖται δὲ ἐν μὲν πελλήνῃ τῆς ἀχαΐας ἀγὼν ὁ καλούμενος θεοξένια. τινὲς δὲ, ἑρμαῖα, τὸ δὲ ἆθλον ἐστὶ χλαῖνα. ἐν δ' αἰγίνῃ τὰ αἰάκεια. ἔστι δὲ καὶ ἀμφορίτης ἀγὼν, οὗ καλλίμαχος μέμνηται ἐν τοῖς ἰάμβοις. Ψᾶφος ἔχει λόγον. καθὸ τὰ μέγαρα ἔθος ἐστὶ, τῶν νικηφόρων τὰ ὀνόματα, λίθοις ἐγκολάπτεσθαι. φησὶν οὖν ὅτι καὶ ἐν τοῖς μεγάροις ἡ λιθίνη ψᾶφος οὐχ ἑτέρου τινὸς οὕτως ἐγκεκολαμμένον φέρει τὸ ὄνομα ὡς τὸ τοῦ διαγόρα. τὸ σημεῖον χ', ὅτι ψᾶφον λιθίνην λέγει τὴν στήλην. διὰ τὸ περιέχειν τὰ ψηφίσματα. Ἀλλ' ὦ ζεῦ πάτερ νώτοισιν. ὁ νοῦς οὕτως ἔχει. ἀλλ' ὦ ζεῦ πάτερ τοῦ ἀταβυρίου ὄρους βασιλεύων. ἐν τιμῇ ἔχε τὸν ὕμνον τὸν εἰς τὸν ὀλυμπιονίκην, καὶ τὸν ἄνδρα τὸν εὑρόντα καὶ τὸν ἠγησάμενον τὴν ἀρετὴν, διὰ τῆς ἐν πυγμῇ νίκης.

Ἄλλως. Νώτοισιν ἀταβυρίου. ἐπάνω γὰρ τοῦ ὄρους, ἵδρυται ὁ ζεύς. νώτοις δὲ, ἀντὶ τοῦ νώτων. εἰσὶ δὲ χαλκαῖ βόες ἐν αὐτῷ. αἵτινες ὅταν μέλλῃ ἄτοπόν τι γίνεσθαι, μυκῶνται. ἔστι δὲ καὶ ἐν σικελίᾳ, ὄρος ἀταβύριον, ὥς φησι τίμαιος. Δίδοι τέ οἱ, αἰδοίαν χάριν. ὁ νοῦς. δίδου τε αὐτῷ αἰδοίαν χάριν, καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν καὶ παρὰ τῶν ξένων. ἐπειδὴ τὴν ἐχθρὰν τῆς ὕβρεως ὁδὸν βαδίζει. ἀντὶ τοῦ, ἐπεὶ ταύτας δι' αἰδοῦς ἔχει καὶ τιμῆς. Σάφα δαείς. ταῦτα λοιπὸν, ὡς πρὸς ἑαυτὸν φησὶν ὁ ποιητής. σαφῶς γνοὺς ἅ τινα αὐτῷ, αἱ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξέχρασαν. οἱονεὶ ἐξεχρησμῴδουν, καὶ παρῄνουν. ὡς περὶ εὐσεβείας δὲ λίαν, ὑπαινίττεται. Μὴ κρύπτε καινόν. μὴ ἀπόκρυπτε τὸ καινὸν καὶ διάδηλον τοῖς πολλαῖς τοῦ καλλιάνακτος γένος. πρόγονος γὰρ τοῦ νικηφόρου οὗτος ἔνδοξος. ἀλλὰ ὕμνει. Καινὸν σπέρμα. καινὸν λέγει τὸ ἔνδοξον. καινὰ γὰρ τὰ τοιαῦτα. ἐξ οὗ πάντως ἔχει τὸ συγγενικόν. Καλλιάνακτος ἐρατιδᾶν. ἐρατείδης πρόγονος τοῦ διαγόρα. ἀφ' οὗ καὶ φυλὴ ὁμώνυμος ἐν ῥόδῳ. φησὶν οὖν ὅτι σὺν ταῖς τῶν ἐρατειδῶν χάρισι καὶ ἡδοναῖς τῶν προγόνων αὐτοῦ λέγει. ἐπεὶ καὶ πᾶσα ἡ ῥόδος, τυχοῦσα εὐτυχίας ἐκ τῆς τούτου νίκης ἔχει.

καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις.
τῶν, αὖθις ἐν διαγόρας
ἐστεφανώσατο δίς. κλεινᾷ τ' ἐν ἰσθμῷ,
τετράκις εὐτυχέων.
νεμέα τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλα.
καὶ κρανααῖς ἐν ἀθάναις —
αἵ τ' ἐν, κτλ.
ὅ τ' ἐν ἄργει χαλκὸς, ἔ-
γνω μιν. τά τ' ἐν ἀρκαδίᾳ
ἔργα καὶ θήβαις. ἀγῶνες
τ' ἔννομοι βοιωτίων

των, αὖθις ἐν διαγόρας. τῶν περὶ ῥόδιον ἄεθλον. αὖθις δὲ τοῖς στεφανίταις. τελεῖται γὰρ αὐτόθι ἀγὼν τληπολέμιος οὕτω καλούμενος. ἐγκωμιαστικῶς δὲ ὁ πίνδαρος τὸν ἀγῶνα ἡλίου τελούμενον, ὡς τὸν τληπόλεμον μετήγαγε. τελεῖται δὲ, μηνὸς γορπιαίου ἀρχομένου τετάρτῃ ἡμέρᾳ. ἀπέχει δὲ τῶν νεμέων, ἡμέρας ἕξ. ἀγωνίζονται δὲ παῖδες καὶ ἄνδρες. ὁ δὲ στέφανος, λεύκη δίδοται. Κλεινᾷ τ' ἐν ἰσθμῷ. θηλικῶς τὴν ἰσθμὸν φησὶν, ὡς καὶ ἐν ἄλλαις. τὴν ὀρχομενόν. λέγει δὲ τὸν διαγόραν τετράκις ἴσθμια νενικηκέναι. Νεμέα τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ. καὶ ἐν τῇ νεμέᾳ ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ νίκην ἔσχεν. ἀντὶ τοῦ δὶς ἐνίκησεν. οὐκ ἐκ διαλείμματος μέντοι, ἀλλὰ πρώτην νεμέα νικήσας, καὶ τὴν ἑξῆς ἀγωνισάμενος, ἐστέφθη. Κραναιαῖς ἐν ἀθάναις. τὴν ὅλην ἀττικὴν, ἀθήνας εἶπεν. εἴη δ' ἂν, ἤτοι τὰ παναθήναια νενικηκὼς, ἢ τὰ ἡράκλεια. ἢ τὰ ὀλύμπια. ἢ τὰ ἐλευσίνια, ἢ τὰ πανελλήνια. ἴσως δὲ καὶ πάντας τούτους ἐνίκησεν ὁ διαγόρας. ἄδηλος γὰρ ἐξενήνοχεν ὁ πίνδαρος. Ὅ τ' ἐν ἄργει χαλκός. ἐγνώρισε δὲ αὐτὸν, καὶ ὁ ἐν τῷ ἄργει διδόμενος χαλκός. ἔπαθλον τῷ νενικηκότι. τελεῖται γὰρ κατὰ τὸ ἄργος, τὰ ἥραια. ἃ καὶ ἑκατόμβαια καλεῖται, παρὰ τὸ ἑκατὸν βοῦς θύεσθαι τῇ θεᾷ. τὸ δὲ ἔπαθλον, ἀσπὶς χαλκῆ. ὁ δὲ στέφανος. ἐκ μυρσίνης. Ἄλλως. ἐν ἄργει, ἐν τῷ ἑκατομβαίῳ ἀγῶνι, χαλκὸς τὸ ἆθλον δίδοται. ὅτι ἀρχῖνος ἀργείων γενόμενος βασιλεὺς, ὃς καὶ ἀγῶνα πρῶτος συνεστήσατο, ταχθεὶς ἐπὶ τῆς τῶν ὅπλων κατασκευῆς. ἀπὸ τούτων καὶ τὴν τῶν ἄθλων δόσιν ἐποιήσατο. ἑκατόμβαια δὲ ὁ ἀγὼν λέγεται, ὅτι πομπῆς μεγάλης προηγοῦνται ἑκατὸν βόες. οὓς νόμος κρεανομεῖσθαι πᾶσι τοῖς πολίταις. τὸ δὲ σημεῖον ὅτι ἑκατόμβαια λέγεται τὰ ἐν ἄργει, νενικηκέναι μάλιστα τὸν διαγόραν. Τά τ' ἐν ἀρκαδίᾳ. ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἔγνω μιν. ἐγνώρισε δὲ αὐτὸν νικῶντα, καὶ τὰ ἐν ἀρκαδίᾳ ἆθλα. τελεῖται δὲ ἐν ἀρκαδίᾳ, τὰ λύκαια. ἀνακείμενα τῷ λυκαίῳ διί. τὰ δὲ ἔργα τινὲς, οὕτως ἀκούουσιν. ἐπειδὴ οἱ αὐτόθι νικῶντες, σκεύεσι τιμῶνται.

Ἄλλως. Πολέμων ἐν τῷ περὶ θήβησιν ἡρακλείων φησὶ, χαλκὸς τὸ ἆθλον εἶναι τοῖς ἐν ἀρκαδίᾳ λυκαίοις. ὥς τε ἀπὸ κοινοῦ, τὰ ἔργα καὶ τὸν χαλκὸν ληπτέον. ὅταν φησὶ πίνδαρος. ὅ τ' ἐν ἄργει χαλκὸς ἔγνω μιν, τά τε ἐν ἀρκαδίᾳ ἔργα, καὶ θήβαις. δίδοται γὰρ ἐν ταύταις. τρίποδες χαλκοῖ. πολλοὶ δ' ἄγονται ἀγῶνες ἐν ἀρκαδίᾳ. λύκαια. κόρεια. ἀλέαια. ἐν δὲ θήβαις, τὰ ἡράκλεια. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἰόλαια καλεῖται. ἐν δὲ βοιωτίᾳ. ἐν μὲν θεσπιαῖς, ἐρώτια. ἐν δὲ λεβαδείᾳ, τὴν καλουμένην βασίλεια.

Ἀγῶνες τ' ἔννομοι. πάλιν ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἔγνω μιν, τελοῦνται δὲ ἐν βοιωτίᾳ, διάφοροι ἀγῶνες. ἐν μὲν θεσπιαῖς, τὰ ἐρωτίδια. ἐν δὲ πλαταιαῖς, τὰ ἐλευθέρια. ἐν δὲ λεβαδείᾳ, τὰ τροφώνια. ἐν δὲ ὠρωπῷ, τὰ ἀμφιάραια.

ἀντ. κῶλ. ιγ'.
νᾶσος· ἔχει τέ μιν ὀ
ξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ,
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων·
ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς,
τέκεν ἑπτὰ σοφώ
τατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων
ἀνδρῶν, παραδεξαμένους
παῖδας· ὧν εἷς μὲν Κάμειρον·
πρεσβύτατόν τε Ἰά
λυσον ἔτεκεν· Λίνδον τ'· ἀπάτερθε δ' ἔχον
διὰ γαῖαν τριχάδας
σάμενοι πατρωΐαν
ἀστέων μοῖραν· κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.
ἐπῳδ. κῶλ. ια'.
τόθι λύτρον συμφορᾶς
οἰκτρᾶς γλυκὺ, Τλαπολέμῳ
ἵσταται Τιρυνθίων ἀρ
χαγέτᾳ, ὥσπερ θεοῦ
μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ,

πυρόεσσας λέγομεν. Ἔνθα Ῥόδῳ. ὁ νοῦς· ἐν ᾗ νήσῳ τῇ νύμφῃ Ῥόδῳ, μιχθείς ποτε ὁ ἥλιος, ἐγέννησεν ἑπτὰ παῖδας. ὑπὲρ τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων τοὺς σοφώτατα νοήματα παραδεξαμένους, ἀντὶ τοῦ σοφωτάτους. εἰσὶ δὲ οἱ ἡλίου ἑπτὰ παῖδες, οὗτοι· κέρκαφος· ἀκτὶς· μακαρεύς· τινάγης· τριόπης· φαέθων ὁ νεώτατος· ὄχιμος.

Ἄλλως. τινάγης· ἤτοι φαέθων, ὁ νεώτατος· ἀκτὶς· μάκαρ· χρύσιππος· καύδαλος· τριόπης. Τίκεν ἑπτὰ σοφώτατα. τουτέστι, σοφωτάτους γενομένους. ὁ γὰρ λέγων ὅτι δημοσθένης ῥήτωρ ἐγένετο τὰ νοήματα τῶν προτέρων ἀνδρῶν παραδεξάμενος, μηνύει ὅτι ῥήτωρ ἄριστος ἐγένετο. Ὧν εἷς μέν. ὧν τούτων ἑπτὰ παίδων εἷς, ὁ κέρκαφος· ἐκ κυδίππης τῆς ὀχίμου θυγατρὸς, ἐγέννησε τρεῖς υἱούς· ὧν τὰ ὀνόματα ὁ πίνδαρος ἐξέθετο· κάμειρον· λίνδον· ἰηλυσὸν τῶν δύο πρεσβύτερον· ὡς εἶναι τούτους, υἱωνοὺς καὶ οὐ παῖδας ἡλίου.

Ἄλλως. ἡλίου καὶ ῥόδου ἑπτὰ παῖδες γινώσκονται· ὄχιμος· κέρκαφος· ἀκτίς· μακαρεύς· τινάγης· τριόπης· φαέθων ὁ νεώτατος· ὃν οἱ ἐν τῇ νήσῳ ὀνομάζουσι τινάγην. τοῦ δὲ κερκάφου, λίνδος· ἰηλυσός· κάμειρος· οἱ παρὰ πινδάρου ὀνομαζόμενοι. ὥστε μὴ εἶναι αὐτοὺς υἱοὺς ἡλίου ἀλλ' υἱωνούς. διὸ καί τινες γράφουσιν· ὧν εἷς μὲν, κάμειρον πρεσβύτατος· ὥστε τὸν λόγον εἶναι τοιοῦτον· ἀφ' ὧν τῶν ἡλίου ἑπτὰ παίδων, εἷς κέρκαφος ἐγέννησε τοὺς προκειμένους· ὥστε τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, ἔξωθεν λαμβάνειν ἡμᾶς. Δασσάμενοι πατρωΐαν. χωρὶς δὲ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος διαδασσάμενοι καὶ διαμερισάμενοι. ὁ δὲ νοῦς· τούτων δὲ ἕκαστος κεχωρισμένως καὶ κατ' ἰδίαν, ἔχει πόλιν ὁμώνυμον. τὴν γὰρ πατρῴαν αὐτῶν νῆσον εἰς τρεῖς νειμάμενοι, διεμερίσαντο. καὶ οὕτως ἐπωνόμασαν τὰς ἕδρας, καὶ τὰς πόλεις· ὁμώνυμαι σφίσι. Κέκληνται δέ σφιν ἕδραι. ἐπωνομάσθησαν δὲ αὐτῶν ἕδραι, τουτέστιν αἱ πόλεις· ἕδρας γὰρ νῦν ταύτας ὀνομάζει, τοῖς ἡλίου υἱωνοῖς. Τόθι λύτρον συμφορᾶς. αὐτόθι ἔνθα καὶ τῷ Τληπολέμῳ, τῷ τῶν ἀργείων ἡγεμόνι, τῆς οἰκτρᾶς συμφορᾶς, λυτήριον γλυκὺ ἵσταται. ἵσταται δὲ αὐτῷ τὸ λυτήριον, ὥσπερ τοῖς θεοῖς· θυσίαι γὰρ αὐτῷ διάφοροι γίνονται, καὶ ἀγῶνες τελοῦνται. λυτήριον δὲ τῆς συμφορᾶς, τὴν μετοίκησιν φησι, καὶ τὴν αὐτόθι τοῦ βίου διατριβήν. Κνισάεσσα πομπά. πομπὰ ἡ θυσία. ἐπεί φησιν ὅτι ἀγὼν ἐκεῖ ἄγεται, τληπολέμεια· οἱ δὲ, ἡράκλεια· ὅθεν αὐτῷ θυσίαι ἀξιοπρεπεῖς τελοῦνται αὐτόθι.

εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς
εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας,
αὐξομέναν πεδόθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώ-
ποισι, καὶ εὔφρονα μήλοις.
ἀντιστρ. κωλ. ια'.
ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα
χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
χεῖρας ἀντεῖναι. θεῶν δ' ὅρ-
κον μέγαν μὴ παρφάμεν.
ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι.
φαεννὸν ἐς αἰθέρα μιν
πεμφθεῖσαν, ἑᾷ κεφαλᾷ,
ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύτα-
σαν δὲ λόγων κορυφαί,
ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι.
βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς,

ἀπὸ τοῦ ὁμήρου. κλήρῳ νῦν ἐπεπάλα-
χθαι. ὁ δὲ νοῦς· ὑπομνησαμένου δὲ τοῦ
ἡλίου. ἀνακλήρωσιν ἔμελλεν ποιῆσαι
ὁ ζεύς. ἀλλ' οὐκ εἴασεν αὐτὸν τοῦτο
ποιῆσαι ὁ ἥλιος. ἐπειδὴ εἶπεν ἔνδον
τῆς θαλάσσης καὶ ἐν τῷ βυθῷ ὁρᾶν
παραυξομένην καὶ ἐγειρομένην ἐκ τοῦ
πέδου ἐσομένην. ταύτην γὰρ πρός τε
ἀνθρώπων χρησιμωτάτην, καὶ πρὸς πάντα
τὰ ζῶα, εὔβοτον καὶ εὔφρονα. ἀπὸ μέ-
ρους τῶν προβάτων. Πολύβοσκον.
μεγάλοις καὶ πολλοῖς θρέψαι δυναμέ-
νην. ἐν ἴσῳ δὲ τῷ ὁμηρικῷ, πολυβοτει-
ραν. Μήλοις καταχρηστικῶς πᾶσι
τοῖς ἀλόγοις ζώοις. τουτέστιν, ἀπὸ μέ-
ρους τὸ πᾶν. Ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα.
ἐκέλευσε δὲ ὁ ἥλιος παραχρῆμα τὴν
μὲν μοῖραν λάχεσιν ἐπιχειροτονῆσαι
τῷ λόγῳ. τοῖς δὲ θεοῖς ὀμόσαι μηδέ-
να παραφέρειν. μὴ δὲ παραπεῖσαι τὸν δία περὶ τῆς μελλούσης φαίνεσθαι χώρας ὑπ'
αὐτοῦ. πιθανῶς δὲ τὴν λάχεσιν, ἐπεὶ περὶ κλήρου ἐστί. Χρυσάμπυκα. ἄμπυξ μὲν
κυρίως, κόσμος ἐπιτιθέμενος ταῖς τῶν γυναικῶν κεφαλαῖς. οὗ καὶ ὅμηρος μνημο-
νεύει. Ἄμπυκα κεκρύφαλόν τ' ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην. νῦν δὲ καταχρηστικῶς, τὴν τι-
μίαν ἀκουστέον. λάχεσις δὲ μία τῶν μοιρῶν καλεῖται. τριῶν δὲ οὐσῶν τῶν πασῶν,
ἡσίοδος μνημονεύει. Κλωθώ τε. λάχεσίς τε, καὶ ἄτροπος. ἔστι δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν,
πεποιημένα. καὶ ἡ μὲν κλωθώ, παρὰ τὸ συγκλώθειν τὰ ἀνθρώπινα. ἡ δὲ λάχεσις, πα-
ρὰ τὴν κλήρωσιν τὴν ποιὰν ἣν ἕκαστος γεγονὼς κεκλήρωται. ἡ δὲ τρίτη, ἄτροπος. πα-
ρὰ τὸ ἀμετάτρεπτον τῆς μορσιδίου ἀνάγκης. Χεῖρας ἀντεῖναι. ἀντὶ τοῦ χειροτονη-
θῆναι ποιῆσαι κατὰ μετωνυμίαν. Θεῶν δ' ὅρκον. θεῶν ὅρκον τὴν στύγα. ταύτην
γὰρ καὶ ὅμηρος καὶ ἡσίοδος εἶπε καὶ οἱ δέ. δι' ὧν φασὶ καὶ τὸ κατειβόμενον στυγὸς ὕ-
δωρ. ὅς τε μέγιστος ὅρκος. φησὶν οὖν, μὴ ἀπατῆσαι. μὴ παραλογίζεσθαι. τουτέστιν,
ἐπικυροῦν τὸν τῶν θεῶν ὅρκον. τοῦτο δὲ ὡς ὀμωμοκότων αὐτῶν φυλάξειν τὴν ἐν τῇ θαλάσσῃ
κρυπτομένην νῆσον. Φαεννὸν ἐς αἰθέρα. αὐτὶ τοῦ, ἀντὶ εἰς τὸν λαμπρὸν αἰθέρα, ἀναφα-
νεῖσαν τὴν ῥόδον, αὐτῷ δοθῆναι τῷ ἡλίῳ. Ἄλλως. φαεννὸν κατὰ συγκοπήν. φαεινὸν
λαμπρὸν αἰθέρα. νῦν δὲ καταχρηστικῶς, τὸν ἀέρα. Τελεύτασαν δέ. ἐπληρώθησαν. ὁ δὲ
νοῦς. ἐπληρώθησαν δὲ τούτων τῶν λόγων τὰ κεφάλαια ἐν τῇ ἀληθείᾳ πεσόντα. Βλάστε
μὲν ἐξ ἁλός. ὁ νοῦς, ἀνεβλάστησε μὲν καὶ ἀνεδόθη ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ νῆσος. ἔχει δὲ αὐ-
τὴν ἐς ἰδίαν μοῖραν ὁ ἥλιος, ὁ τῆς τῶν ὀξειῶν ἀκτίνων φύσεως πατὴρ ἥλιος. καὶ τῶν πῦρ
πνεόντων ἵππων. ἐκ δὲ τῶν ὀξειῶν, τῶν πυροτικῶν ἀκουστέον. τὴν γὰρ ὀξύτητα, καὶ ἐπὶ

ἐπῳδ. κῶλ. ιγʹ.
πάσαις ὑπὲρ χθονίων
γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόν-
τεσσί θ' ὁμοῖα, κέλευθοι
φέρον. ἦν δὲ κλέος
βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία
μείζων ἄδολος τελέθει.
φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ
ῥήσιες, οὔπω ὅτε
χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει
Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ.
ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσι νᾶσον κεκρύφθαι.
στρ. δʹ. κῶλ. ιαʹ.
ἀπεόντος δ' οὔτις ἐν-
δειξεν λάχος ἀελίου.
καί ῥά μιν χώρας ἀκλάρω-
τον λίπον ἁγνὸν θεόν.
μνασθέντι δέ, Ζεὺς ἄμπαλον μέλ-
λεν θέμεν. ἀλλά μιν οὐκ

Ἔργα δὲ ζωοῖσιν. τὰ γὰρ ὑπ' αὐτῶν
δημιουργούμενα καὶ ἐργαζόμενα,
τοιαῦτα καὶ ὤφθησαν ὑπὸ τῆς γῆς, οἷα
καὶ αὐτὰ τὰ ἔμψυχα κινούμενα. ἄρι-
στοι γὰρ περὶ τὴν τῶν ἀνδριάντων κατα-
σκευὴν οἱ ῥόδιοι. αὐτοὶ γὰρ πρῶτοι οἱ
ῥόδιοι, τὴν τῶν ἀνδριάντων ἐξεῦρον
δημιουργίαν. τὸ πρῶτον οὐχ οὕτω τι-
μώμενον. ἀρίσταρχος δέ, τὰ κατὰ δαί-
δαλον αὐτόν φησι μεταφέρειν νῦν
ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν ῥόδον τεχνιτῶν. ὅτι
τοιαῦτα κατεσκεύαζον ἔργα. πολέ-
μων μὲν γάρ φησι παρὰ χίοις μέν, τὸν
διόνυσον δεδέσθαι. καὶ παρ' ἐρυθραί-
οις δὲ τὸ ἕδος τῆς ἀρτέμιδος. καὶ ὅλως
πολὺν κατατετάχθαι λόγον περὶ τῶν
ἀγαλμάτων. ὡς μὴ μενόντων. ἀλλὰ
πορευομένων ἀλλαχόσε πλεονάκις.
Ἄλλως. Ἔργα δὲ ζωοῖσι. περὶ τὸ ὁ-
μηρικὸν χρύσεα ζωοῖσι νεήνισιν ἐϊ-
κυῖα. Κέλευθοι δὲ νῦν, τὰ ἐν τῇ πό-
λει ἄμφοδα. Ἦν δὲ κλέος βαθύ.
ἐκ δὲ τούτου βαθὺ κλέος. καὶ πολλὴ
δόξα προσῆν αὐτοῖς. Δαέντι δὲ σοφία. ἀντὶ τοῦ δαέντος ἡ σοφία, καὶ μείζων καὶ ἄδολος τελέθει. ἀδύνατον γὰρ ἐντεχνῶς ποιήσασθαι ἐπίδειξιν μὴ μαθόντα. βέλτιον δὲ οὕτως. οἱ παρατυχόντες καὶ μαθόντες σοφίαν ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔντεχνον αὐτοῖς λέγουσι καὶ ἄδολον ὅ ἐστιν ἀπήμων. ἢ οὕτω. τῷ μαθόντι καὶ ἡ ἄδηλος σοφία, μείζων γίνεται. τὸ δὲ σαφές, οὕτως ἔχει. τῷ δὲ μετ' εὐφυΐας μεμαθηκότι τὴν σοφίαν, καὶ ὑπὲρ τὸ μεῖζον ἄδολος καὶ ἀνεμπόδιστος ἐπαίρεται. ὡς τῶν ῥοδίων εὐφυῶν μὲν ὄντων κατὰ φύσιν, προσδεξαμένων δὲ καὶ τὴν τέχνην. καὶ οὕτως ἐξ ἀμφοτέρων τῆς μαθήσεως αὐτῶν ὑπὲρ τὸ ἄκρον ἐλθούσης. Φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ ῥήσιες. οὔπω γὰρ τῶν ἱστοριογράφων ὄντων, οἱ κατὰ καιροὺς ποιηταὶ παρὰ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι λογίων καὶ γεγηρακότων ὡς ὁ χρόνος τὸ ἀκριβὲς τῆς γνώσεως ἐμαρτύρει, τὰς ἱστορίας καταχωοῦντες ἐμάνθανον. λέγει δὲ τοιοῦτόν τι. καθ' ὃν χρόνον οἱ θεοὶ τὸν ὅλον κόσμον πρὸς ἑαυτοὺς διεμερίζοντο, ἀπόντος τοῦ ἡλίου, καὶ τὸν ἑαυτοῦ διανύοντος δρόμον, οὐδεὶς τῶν θεῶν ὑπέμνησεν, ὥς τινι αὐτῷ τοῦ κόσμου μερίδα φυλαχθῆναι. οὐδέπω δὲ ἡ ῥόδος ἦν ἐκ θαλάσσης ἀναδοθεῖσα. διὸ καὶ ἀκλήρωτος μείνας ὁ θεός, ταύτην εἵλετο τὴν μερίδα. ἱερὰν αὐτῷ τὴν νῆσον ὑποτρεψάμενος. ἁγνὸν δὲ θεὸν τὸν ἥλιον, οὐχ ὅτι καθ' ἑαυτὸν ἁγνός ἐστιν, ἀλλ' ὅτι ἁγνίζει τῇ ἀκτῖνι δυνάμενος. Ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. ἀνακληροῦν.

δαίμων ὑπεριονίδας,
μέλλον ἔντειλεν φυλάξα-
σθαι χρέος, παισὶν φίλαις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν
βωμὸν ἐναργέα. καὶ
σεμνὰν θυσίαν θέμενοι,
πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν, κόρᾳ τ' ἐγ-
χειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετὰν
ἔβαλεν, καὶ χάρματ' ἀνθρώ-
ποισι προμαθέος αἰδώς.
αἰ πεσθ, κῶλ. ια'.
ἐπὶ μὰν βαίνει τι, καὶ
λάθας ἀτέκμαρτον νέφος.
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρ-
θὰν ὁδὸν ἔξω φρενῶν.
καί τοι γὰρ αἰθούσας ἔχοντες
σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ.
τεῦξαν δ' ἀπύραις ἱεραῖς,
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοισι μὲν ξαν-
θὰν ἀγαγὼν νεφέλαν,
πολὺν ὗσε χρυσόν. αὐτὰ
δέ σφισιν ὤπασε τέχναν,

καὶ εὐδαιμονίαν παρέχει. ὑπομνήσασα μὲν ἡμᾶς καὶ αὐτῆς τῆς ἀθηνᾶς, τὴν περὶ τὴν τέχνην ἀρετήν. Δαίμων ὑπεριονίδας. ὁ ὑπερίονος παῖς. ὑπερίων δὲ, εἷς τῶν τιτάνων, κατὰ τὴν τοῦ ἡσιόδου θεογονίαν. Θεία δὲ, ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε σελήνην. Ἠῶ θ' ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει. Γείναθ' ὑποδμηθεῖσ' ὑπερίονος ἐν φιλότητι. οἱ δὲ αὐτὸ ἀπαθετικῶς ἀκούουσιν ἐν τύπῳ πατρωνυμικοῦ. ὁ ὑπὲρ γῆν ἱέμενος. ἢ ὑπὲρ ἡμᾶς πορευόμενος. Βωμὸν ἐναργέα. ἤτοι τὸν κατὰ σκευὴν πολυτελῆ τυγχάνοντα, ἢ τὸν ἐναργῶς ἱδρυμένον, παρὰ τὸν τῆς γενέσεως καιρόν. πρῶτοι γὰρ ἔθυσαν. διὸ ἔμελλεν ἐπίσημος εἶναι περὶ τὸ πλῆθος τῆς πληθύνης θυσίας. Σεμνὰν θυσίαν. τουτέστι πρὸς τὸν τῆς ἀθηνᾶς τρόπον. σεμνὰς γάρ φασι τὰ θύματα αὐτῇ τελεῖν. Ἐγχειβρόμῳ. τῇ παρὰ τῷ πολέμῳ βρεμούσῃ. Ἐν δ' ἀρετὰν ἔβαλεν. δύναται ὁ λόγος γνωμικὸς εἶναι. ἔχει δὲ τὸ σαφὲς, οὕτως. ἐπέβαλε δὲ ἀρετὴν καὶ ἡδονὴν τοῖς ἀνθρώποις, ἡ περὶ τὰ πράγματα πρόγνωσις. ὃ δέ φησι, τοιοῦτόν ἐστιν. οἱ περὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων τὸ δέον προσκοπήσαντες, καὶ τοῦτο προδιδαχθέντες, οὗτοι εἰς ἀρετὴν καὶ ἡδονὴν ἔρχονται. ἔνιοι δὲ οὕτως ἐνόησαν. ἐκ δὲ ταύτης τῆς αἰτίας, καὶ αἰδὼς ἡ ὑπάρξασα εἰς τὴν θεὸν ἡ ἐκ προμηθείας καὶ τῆς προγνώσεως, χαρὰν αὐτοῖς καὶ εὐθυμίαν καὶ ἀρετὴν παρέσχεν. Ἐπὶ μὰν βαίνει. ἐνίοτε δὲ καὶ τοῖς ἀκούουσι τὴν προμήθειαν, καὶ προσκοπουμένοις τὸ μέλλον ἐπιβαίνει, τι καὶ λήθης ἴδιον νέφος. ἐπὶ δὲ τῶν ῥοδίων ὁ λόγος. ὅτι καίπερ προδιαστειλαμένου τοῦ ἡλίου αὐτοῖς θῦσαι τῇ ἀθηνᾷ κατὰ τὴν γένεσιν. καὶ αὐτοὶ μεμνημένοι ταύτῃ συντελέσαι. συντελοῦντες, τοῦ πρὸς τὴν κατασκευὴν τι ἔλιπον ὅ ἐστι τὸ πῦρ. Καὶ παρέλκει πραγμάτων. ὁ νοῦς οὕτως ἔχει. καὶ γὰρ οἱ ῥόδιοι προμαθόντες παρὰ τοῦ ἡλίου τὴν τῆς ἀθηνᾶς γένεσιν, καὶ κατακούσαντες παρ' αὐτοῦ τὸ θῦσαι τῇ θεᾷ παρ' αὐτὴν τὴν ἱερουργίαν, τοῦ κυριωτάτου πρὸς τὰς θυσίας ἐπελάθοντο. οὐκ ἔχοντες γὰρ πῦρ, ἀνῆλθον ἐς τὴν ἀκρόπολιν. ἔνθα οἱ βωμοί. καὶ ἄνευ πυρὸς θύοντες, τὸ ἱερὸν ἐποιήσαντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. Καί τοι γὰρ αἰθούσας. τῆς καυστικῆς παρὰ τὸ αἴθειν. τὸ δὲ οὐ ἐπίρρημα, προσαπτέον τῷ ἔχοντες. ἵν' ᾖ, οὐκ ἔχοντες. φλογὸς δὲ σπέρμα, τὸ πῦρ. ὡς καὶ ὅμηρος. Σπέρμα πυρὸς σώζων. Αὐτὰ δέ σφισιν. αὐτὴ δὲ ἡ ἀθηνᾶ κατὰ πᾶσαν χειρουργικὴν τέχνην, τὸ ἄριστον αὐτοῖς ἀπένειμεν.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'.
τῷ μὲν, ὁ χρυσοκόμας
εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν, πλόον
εἶπε λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς
στέλλεν ἐς ἀμφιθάλασσον   γρ. καὶ, εὐθὺν
νομόν· ἔνθα ποτὲ
βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας
χρυσαῖς νιφάδεσσι πόλιν,
ἁνίχ' ἁφαίστου τέχναισι
χαλκελάτῳ πελέκει,
πατέρος ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαισ', ἀλάλα-
ξεν ὑπερμάκει βοᾷ.
οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ γαῖα μάτηρ.
στρ. γ'. κῶλ. ια'.
τότε καὶ φαυσίμβροτος

περὶ τὴν χώραν τῆς νήσου τῶν ῥοδίων. Εὐώδεος ἐξ ἀδύτου. τοῦ θυμιαμένου ἀδύτου. λέγει δὲ τοῦ κατὰ τὴν πυθῶνα. Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς. ἀπὸ τῆς ἄργους. ἡ γὰρ λέρνη, κατὰ μέν τινας, κρήνη. κατὰ δέ τινας, λοχμῶδες χωρίον. ἐν ᾗ μυθεύουσιν καὶ τὴν ὕδραν κατὰ δεδυκέναι. φασὶ καὶ τὴν ἄβυσσον κρήνην, αὐτόθι εἶναι. ἔστι ῥαδὲ, καὶ πόλιν φασίν. ὁ δὲ νοῦς. εὐθῦναι τὴν ναῦν, εἰς τὴν νῆσον ῥόδον. ἐν ᾗ νήσῳ ὁ βασιλεὺς τῶν θεῶν ζεὺς χρυσέαις. καὶ τὰ ἑξῆς. Εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον. οἱ μὲν, αἰτιατικὴν τοῦ εὐθῦναι. οἱ δὲ αἰτιατικὴν τοῦ, εὐθέος. ἀμφιθάλασσον δὲ, τὴν ἑκατέρωθεν θαλάσσῃ περιεχομένην. νομὸν δὲ τὴν κατὰ νομήν. Χρυσέαισι νιφάδεσσι. τοῦτο παρὰ ἐκ τοῦ ἀθετουμένου ὁμηρικοῦ στίχου, εἴληφεν ὁ πίνδαρος. Καί σφι θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε κρονίων. Ἁνίχ' ἁφαίστου τέχναισι. τὸν καιρὸν καθ' ὃν ὁ ζεὺς ἐν ῥόδῳ χρυσόν, διὰ τῆς ἱστορίας ἐπισημαίνεται. καὶ φησὶν ὅτι, ἡνίκα ὁ ζεὺς διαιρεθείσης αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς, ὑπὸ πελέκεως τοῦ ἡφαίστου, ἀνέδωκεν ἐκ τῆς κορυφῆς τὴν ἀθηνᾶν. ἡ δὲ, ἀναρούσασα καὶ ἔκδηλος γενομένη, μέγιστον ἐβόησε. Χαλκελάτῳ πελέκει. οἱ μὲν παλαμάονα λέγουσι ῥῆξαι τὴν τοῦ διὸς κεφαλήν, ὅτε ἀθηνᾶ ἐγεννᾶτο. οἱ δὲ ἑρμῆν. οἱ δὲ, προμηθέα. ἀρίσταρχος δέ φησιν, ὑφίσταται τὴν γένεσιν ἀθηνᾶς ἐν κρήτῃ. νέφει γάρ φησι κεκρύφθαι τὴν θεόν. τὸν δὲ δία πλήξαντα τὸ νέφος, προφῆναι αὐτήν. Ἀλάλαξεν. ὀξὺ ἀνεβόησε. διὰ δὲ τούτου, τὸ φιλοπόλεμον τῆς θεοῦ ἐχαρακτήρισεν. ἡ γὰρ ἀλαλαγὴ κυρίως ἐπὶ τῆς τῶν πολεμίων συμβολῆς γίνεται. εἶτ' οὖν λέγεται, καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ βακχευμάτων. Τότε καὶ φαυσίμβροτος. ὁ νοῦς. τότε οὖν ἡνίκα ἔμελλεν τίκτεσθαι ἡ θεός, ὁ ἥλιος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ τοῖς περὶ ὄχιμον καὶ κέρκαφον, ἐπετείλατο, τὸ μέλλον πρᾶγμα, τῆς ἀθηνᾶς τὴν γένναν, προφυλάξασθαι. καὶ θυσίας ποιῆσαι. καὶ ὅπως τῇ θεᾷ θυσίας πρώτοντα βωμὸν ἐναργῆ κτίσειαν. τοῦτον τε πηξάμενοι, ἐπιθῦσαι. τὴν, τὴν ψυχὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς διὸς τέρψαιεν. καὶ αὐτῆς τῆς γεννηθείσης παρθένου τῆς πολεμικῆς. ἔγχος μὲν γάρ, τὸ δόρυ. βρόμος δὲ ὁ ἦχος. Ἄλλως. ὁ ἥλιός φησι παρεκελεύσατο τοῖς ἑαυτοῦ παισί. καὶ ῥόδου μελλούσης γεννᾶσθαι τῆς ἀθηνᾶς, ὅπως αὐτοὶ πρῶτοι θύσωσιν. ἐκεῖ γὰρ μέλλειν οἰκεῖν τὴν θεόν, παρ' οἷς ἂν πρῶτον θυσία αὐτῇ ἐπιτελεσθῇ. ἀνερχόμενοι δὲ εἰς τὴν ἀκρόπολιν πρῶτοι οὗτοι, ἐπελάθοντο πῦρ κομίσαι. συνέβη οὖν πρώτοις ἀθηναίοις θῦσαι. διόπερ καὶ τὴν θεόν, αὐτόθι καθιδρυθῆναι. τιμῆσαι δὲ καὶ τὴν θεὸν τοὺς ῥοδίους. διὰ τοῦτο δέ φασι τοὺς ῥοδίους ἄπυρα θύειν. ὡς παρ' αἱ πρῶτοι τῇ ἀθηνᾷ ἔθυσαν. τινὲς δὲ ὅτι καὶ φύλαξ αὐτῶν αὐτῶν ὑποφαθεὶς ὁ ζεύς, πλοῦτον

πατρόθεν ἐκ διός, αὔ
χονται· τὸ δ' ἀμυντορίδαι
ματρόθεν ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώ
πων φρεσὶν ἀμπλακίαι
ἀναρίθμητοι κρέμανται.
τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν.
ἀντιστροφή, κῶλ. ια΄,
ὅ, τι νῦν καὶ ἐν τελευ
τᾷ, φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
καὶ γὰρ ἀλκμήνας κασίγνη
τον νόθον, σκάπτῳ θένων
σκληρᾶς ἐλαίας, ἔκταν' ἐν τί
ρυνθι λικύμνιον, ἐλ
θόντ' ἐκ θαλάμων μιδέας
τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς.
αἱ δὲ φρενῶν ταραχαί,
παρέπλαξαν καὶ σοφόν. μαν
τεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών.

Τληπόλεμος. ἐκ δὲ Τληπολέμου, ἔφ' ἀΐδοσι (?), τὸ δ' ἀμυντορίδαι ματρόθεν. ἐναντίως τῷ ποιητῇ τὰ περὶ τῆς μητρὸς Τληπολέμου ἱστορεῖ ὁ Πίνδαρος. ὅμηρος μὲν γὰρ αὐτὴν ἀστυόχην ἀποκαλεῖ, καὶ ἄκτορος εἶναι θυγατέρα βούλεται. ἐν οἷς φησίν. Ἣ τίκεν ἀστυόχεια. ἔοικε δὲ ὁ Πίνδαρος, ἐντετυχηκέναι τῷ ἀχαιῷ ἱστοριογράφῳ. ἐκεῖνος γὰρ οὕτως γενεαλογεῖ, ὑπερόχου, εὐρύπυλος. οὗ ὄρμενος. οὗ φέρης. οὗ ἀμύντωρ. οὗ ἀστυδάμεια, ἡ Τληπολέμου μήτηρ. καὶ αὐτὸς δὲ ἀμύντωρ, εἰς δία τὸ γένος ἀνάγει. ἔνιοι δέ, καὶ υἱὸν ἀμύντορα, τοῦ διὸς εἶναι λέγουσιν. Ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων. ὑπεραπολογεῖται τοῦ φόνου, ὃν δέδρακεν ὁ Τληπόλεμος. καὶ φησὶ περὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων φρένας, μυρίαι καὶ ἀναρίθμητοι ἁμαρτίαι ἀπήρτηνται. Τοῦτο δ' ἀμήχανον. καὶ τὸ τοιοῦτο γνῶναι ἀδύνατόν ἐστι. τὸ ποῖον. ὁποῖον τι νῦν καὶ ὧδε τοῦ παρόντος βέλτιστόν ἐστι καὶ ἐν ὑστέρῳ. οἷον ἂν καὶ ἐν τῷ πλούτῳ, ἕξει τις καλόν. ἡ δὲ ἀπόστασις, πρὸς τὸν Τληπόλεμον. Ἄλλως. Τοῦτο δ' ἀμήχανον εὑρεῖν. τὴν παροῦσαν καὶ τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν, ἀμήχανόν ἐστιν εὑρεῖν. ὁ γὰρ Τληπόλεμος ἐν ἀρχῇ ἀτυχήσας, ὕστερον ἐβασίλευσε τῆς ῥόδου. Καὶ γὰρ ἀλκμήνας. καὶ γὰρ τὸν ἀλκμήνης νόθον ἀδελφὸν λικύμνιον ῥοπάλῳ ἐλαίας τύψας, ἀπέκτεινεν, ἐν τῇ τίρυνθι παραγενόμενος ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς μιδέας ὁ Τληπόλεμος. ὁ παλαιὸς οἰκιστὴς τῆς χώρας. οὗτος δὲ νόθος ἀδελφὸς λικύμνιος ἀλκμήνης. ἀλκμήνη μέν, ἐξ ἠλεκτρύωνος καὶ λυσινδίκης τῆς πέλοπος θυγατρός, γνησίας γυναικός. λικύμνιος δέ, ἐξ ἠλεκτρύωνος καὶ μιδέας γυναικὸς φρυγίας τὸ γένος. Σκληρᾶς ἐλαίας. ἀπεσκληκότος ξύλου, καὶ ῥοπάλῳ ἐλαΐνῳ. Ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων. παραγενόμενος εἰς ἄργος, ἐκ τῶν οἴκων τῆς μιδέας. ἤτοι τῆς μητρός, ἢ καὶ τῆς ὁμωνύμου πόλεως. ἔστι δὲ αὕτη τοῦ ἄργους ἡ πόλις. Χθονὸς οἰκιστήρ. τῇ δόξῃ ὁ Πίνδαρος ἕπεται τῶν ἱστορούντων, διὰ τιμάς τινας καὶ ἀρχὰς τὸν Τληπόλεμον εἰργάσθαι τὸν φόνον. διὰ γὰρ τοῦ χολωθείς, τὸ τοιοῦτον ὑποφαίνει. Αἱ δὲ φρενῶν ταραχαί. γνωμικῶς. αἱ δὲ ἀκριτόμυθοι καὶ προπετεῖς ὀργαί, ἤδη που καὶ τοὺς σοφοὺς διασφάλλεσθαι ποιοῦσι. τοῦτο δέ, μέση παρεμβολή. Μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών. ὡς οὖν ἀπέκτεινεν ὁ Τληπόλεμος τὸν λικύμνιον, φεύγων τὸ μύσος, εἰς δελφοὺς ἐλθών, ἐμαντεύσατο, ὅποι χρὴ τραπέσθαι. ὁ τοίνυν ἀπόλλων ἔχρησεν αὐτῷ, ὥς τι ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τῆς λερναίας πυτέσι (?) τοῦ ἄργους, ἰθύνειν καὶ ὁρμᾶν διὰ πλοίου

τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ νέοντας, Ἀργεία σὺν αἰχμᾷ. —
ἀντ. β'. κῶλ. ια'.
ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ — γρ. καὶ, τοίνυν.
ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶ-
σαι λόγον, Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ

κία δὲ ἔστι πόλις Ἀρύκανδα καλουμένη. ἧς πλησίον ἱερόν τι χωρίον. ὃ πρότερον μὲν, ἔμβολος ἐκαλεῖτο διὰ τὴν θέσιν τοῦ χωρίου. ἐκ γὰρ πολλῶν καὶ σπατίων τῶν παρακειμένων πετρῶν, εἰς ὀξὺ λήγει μέρος ἡ χώρα. νῦν δὲ προσονομάζεται τριήρης, ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας. ἐπεὶ πλοίῳ προσέοικεν ἡ θέσις τοῦ τόπου. ἐπεὶ οὖν μάλιστα ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ θρησκευτήριόν ἐστιν ἡλίου. ῥόδιοι δὲ ἐξ ἡλίου, διὰ τοῦτο ὡς οἰκειοτέρου καὶ προσφορωτέρου μέμνηται τοῦ τόπου. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἐκ μέρους περιφράσεως, νοεῖσθαι τι τῆς λυκίας πλησίον ὑπαρχούσης. Τρίπολιν νᾶσον. τὴν ῥόδον. ὡς ὅμηρος. Οἱ ῥόδον ἀμφενέμοντο, διὰ τρίχα κοσμηθέντες. Λίνδον. ἰηλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα κάμειρον. ἔκγονοι δὲ ἡλίου. ἀφ' ὧν αἱ πόλεις ὠνομάσθησαν. λίνδος. ἰηλυσός. κάμειρος. παῖδες κερκάφου τοῦ ἡλίου, καὶ κυδίππης τῆς ὀχίμου θυγατρός. Ἄλλως. Τρίπολιν εἶπε τὴν ῥόδον, διὰ τὸ ἔχειν τρεῖς πόλεις. λίνδον. ἰηλυσὸν, καὶ κάμειρον. Ἀργεία σὺν αἰχμᾷ. σὺν πλήθει ἀργείων νέοντας, διὰ τοὺς καταπλεύσαντας σὺν τληπολέμῳ. παρὰ κασταλία δὲ, ὅτι ἐνίκησε καὶ πύθια. ἡ δὲ κασταλία, κρήνη ἐν πυθῶνι. πρὸς δὲ τοῦτο κοινῶς συναπτέον τὸ στεφανωσάμενον παρά τε ἀλφειῷ καὶ κασταλία. Ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς. ἐθελήσω φησὶ τοῖς ἡρακλείδαις τοῖς ἀπὸ τληπολέμου ῥοδίοις κοινὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον διορθῶσαι. ὅ ἐστιν, ἀκριβῶσαι καὶ διασημεῖναι. τρεῖς ἀμφιβολίας ἔχει. ἤτοι γὰρ καθόλου πάντων ἀνθρώπων λόγον κοινόν. ἢ αὐτῶν τῶν ῥοδίων. ἢ ἔξωθεν ληπτέον τὸ ὡς. ἵνα ᾖ ὥς τι ξυνῶσαι. καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις εἰς μέσον ἀγαγεῖν. Ἄλλως. τὸ, Ἐθελήσω. βούλομαι οὖν τοῖς ἐξ ἀρχῆς οὖσιν ἀπὸ τληπολέμου ῥοδίοις, κοινόν τινα καὶ προσήκοντα λόγον εἰπεῖν καὶ διακριβῶσαι. οἵτινές εἰσιν τληπολεμίδαι οἱ ῥόδιοι ἐκ τῆς τοῦ ἡρακλέος γενεᾶς. βούλεται δὲ τῆς τληπολέμου φυγῆς ὑπεραπολογήσασθαι. ὁ γὰρ τληπόλεμος λικύμνιον τὸν ἠλεκτρύωνος παῖδα νόθον. ὃς ἐγένετο ἐκ μιδέας φρυγίας τινὸς γυναικὸς, ἀφ' ἧς καὶ ἡ πόλις κέκληται, ἐλαΐνῳ σκυτάλῳ πλήξας, ἄκων αἰαιρεῖ. ἐπεὶ γὰρ βοῦν βουλόμενος ἀκοντίσαι τὸ σκυτάλιον ἔρριψε κατὰ τοῦ λικυμνίου. ἀποφυγόντι οὖν τὸ μῦσος τοῦ φόνου, καὶ χρηστηριαζομένῳ τῷ τληπολέμῳ, ἀνεῖλε τὸ λόγιον ἀποικίσαι τὸ ἄργος, καὶ εἰς τὴν ῥόδον ἐλθεῖν. τούτοις καὶ ὅμηρος μαρτυρεῖ. Τληπόλεμος ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπήκτῳ. Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα. λέγεται δὲ κατὰ τὴν βασιλείαν τληπολέμου μάλιστα εὐδαιμονῆσαι ῥοδίοις. ὡς καὶ ὅμηρος μαρτυρεῖ. Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε κρονίων. ἔστι δὲ αὐτοῦ ἱερὸν καὶ τάφος ἐν ῥόδῳ. οἱ γὰρ συστρατευσάμενοι αὐτῷ, διήγαγον τὰ ὀστᾶ ἀπὸ τῆς ἰλίου εἰς τὴν ῥόδον. οὐκ εὖ ἔχειν κρίναντές τὸ, ἄνευ τοῦ βασιλέως παλινοστῆσαι, ἐς τὴν πατρίδα. τελεῖται δὲ καὶ ἀγὼν ἐπιτάφιος ἐν τῇ πόλει, τληπολέμῳ. κατὰ δὲ ἑτέρους, ἱερὸς ἡλίῳ. ἀγωνίζονται δὲ παίδων ἡλικίαι. στέφονται ἐκ λεύκης. Εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. παρ' ὅσον ἐκ μὲν ἡρακλέος,

ναδυεπεῖ τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν·

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'.

καὶ νῦν ὑπ' ἀμφοτέρων
σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας,
Ἀελίοιό τε νύμφαν. Ῥόδον, εὐθυμάχαν·
ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλ
φειῷ στεφανωσάμενον,
αἰνέσω πυγμᾶς ἄποινα καὶ παρὰ Κασταλίᾳ,
πατέρα τε Δαμάγητον ἁδόντα Δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου,

Ἔντεσιν αὐλῶν. περιφραστικῶς τῶν αὐλῶν. οὓς ἔντεα εἶπε, παρὰ τὸ ἐντὸς ἔχειν τὴν φωνήν. Ὑπ' ἀμφοτέρων. μετὰ αὐλῶν καὶ λύρας. ἡ δὲ ὑπὸ, ἀντὶ τῆς μετὰ. καὶ Ὅμηρος. Δαΐδων ὑπολαμπομενάων. κατῆλθον σὺν αὐτῷ ἀπὸ Θήβης, εἰς τὴν Ῥόδον. εἰς τὴν τοῦ νικηφόρου πατρίδα. Τὰν ποντίαν ὑμνέων. σύνηθες τῷ Πινδάρῳ, τὰ τῶν νηρηΐδων ὀνόματα, κατὰ τῶν πόλεων τῶν ὁμωνύμως λεγομένων τιθέναι. καὶ τοῦ μεταλιν. ἔστι δὲ ὅτι καὶ συμπλέκειν ἄξιον τῷ καὶ νῦν.

Ἀφροδίτην μὲν γὰρ λέγει τὴν ἡρωΐδα. ὅτι δὲ ποντίαν ὀνομάζει, τὴν νῆσον βούλεται δηλοῦν. ἐὰν δὲ γράφῃ τὴν παῖδα Ἀμφιτρίτης. ὡς Ἀμφιτρίτης αὐτῆς καὶ Ποσειδῶνος οὔσης τῆς Ῥόδου θυγατρός. κατὰ δὲ ταύτην τὴν γραφὴν τὸ ποντίαν, οὐκέτι ἐπὶ τῆς νήσου δεκτέον, ἀλλ' ἐπὶ τῆς Ἀμφιτρίτης. καὶ γὰρ αὕτη ἐνάλιος δαίμων. Ἀσκληπιάδης δέ φησι λέγεσθαι εἶναι τὴν Ῥόδον, Ἀμφιτρίτης καὶ ἡλίου. τὸν γὰρ ἥλιον αὐτῆς ἐρασθῆναι. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ συμμιγῆναι. ἢ ποντίαν τὴν Ῥόδον, διὰ τὸ εἶναι νῆσον. οὐχ ὥς τινες ἠξίωσαν, ἡλίου καὶ Ἀφροδίτης τὴν νύμφην γεγενῆσθαι. ἐναντίον γὰρ τὸ ἐπαγόμενον Ἀελίοιό τε νύμφαν. ἀλλ' ἀκουστέον τὴν Ῥόδον Ἀφροδίτης παῖδα, διὰ τὸ αἰθηρὸν καὶ χαριέστατον. νύμφην δὲ ἡλίου. λέγεται γὰρ θεασάμενος τὴν νύμφην καὶ ἐρασθεὶς. εἶτα ἁρπάσας ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ συγγενέσθαι. ἵνα τὸ μὲν ποντίαν παῖδα, ἐπ' αὐτῆς τῆς νήσου λάβωμεν. τὸ δὲ Ἀελίοιό τε νύμφαν, ἐπ' αὐτῆς τῆς ἡρωΐδος. Ἡρόφιλος δὲ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης φησὶ τὴν Ῥόδον εἶναι. Ἀπολλωνίδης δὲ Ὠκεανοῦ λέγει. ἀφ' ἧς τὴν πόλιν ὀνομάζεσθαι. τινὲς δέ φασι κληθῆναι οὕτω, διὰ τὸ ἐνδαῖα ἔχειν ῥόδα. οἱ δὲ, διὰ τὸ ῥοώδη εἶναι τὰ περὶ αὐτήν.

Ἄλλως. Ἀφροδίτης φασὶ γενέσθαι Ῥόδον θυγατέρα. ἀφ' ἧς κληθῆναι τὴν νῆσον. ἡλίου δὲ νύμφην. ἡλίου καὶ Ῥόδου ἐγένοντο παῖδες, ζ' καὶ θυγάτηρ Ἠλεκτρυών. Πελώριον. οὐ παρὰ τὸ παρὰ τὸ τυχὸν ἐνεκωμίασε τὸν ἄνδρα Διαγόραν, ἀλλὰ συμφώνως, ὡς ἐξηγησάμεθα ταῖς ἱστορίαις, ὅτι δ' πηχῶν, καὶ ε' δακτύλων ὁ Διαγόρας. Ἁδόντα δίκα. ἀρέσαντα τῇ δικαιοσύνῃ. δίκαιον ὄντα. καὶ γὰρ τοίνυν ἐπὶ τοῦ παρόντος, σὺν ἀμφοτέροις ἦλθον τῇ τε λύρᾳ καὶ αὐλοῖς. ὥστε ἅμα τῷ νικητῇ Διαγόρᾳ, τὴν τοῦ ἡλίου μὲν νύμφην Ἀφροδίτης δὲ παῖδα Ῥόδον ὑμνῆσαι. ὅπως τοῦτον τὸν εὐθυμάχον ἄνδρα τὸν Διαγόραν τὸν πελώριον, τὸν παρὰ τῷ Ἀλφειῷ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ στεφθέντα διὰ τὴν πυγμὴν, τοῖς ὕμνοις ὡς ἀμοιβαῖς καὶ δώροις ὑμνήσω. στεφανωθέντα δὲ καὶ παρὰ τῇ Κασταλίᾳ, τῇ ἐν Πυθοῖ. αἰνέσω δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Διαγόρου τὸν Δαμάγητον. τὸν ἀρέσκοντα τῇ δίκῃ τὸν ὅσιον καὶ εὐσεβῆ. Ἀσίας εὐρυχόροιο. τούτοις δὲ ὑμνήσω. τοὺς τὴν τρίπολιν νῆσον οἰκοῦντας Ῥόδον, τὴν οὖσαν πλησίον τοῦ ἐμβόλου, τῆς εὐρυχόρου Ἀσίας. ἔμβολος δὲ Ἀσίας, ἡ Λυκία. διὰ τὸ οὕτω παρατετάσθαι τὴν γῆν ὡσεὶ πλοίου ἔμβολον, ἢ τριήρους. ἔμβολα γὰρ, τὰ τῶν πλοίων ὀξέα. ἃ δὴ καὶ σιμώματα καλοῦσιν. Ἀσίας εὐρυχόροιο. δύναται καὶ ἑτέρως ἑρμηνεύεσθαι τὸ πέλας ἐμβόλου ναίοντας. καὶ γὰρ Ῥόδος, ἀντικρὺ μὲν κεῖται τῆς Λυκίας, καὶ πλησίον. ἐν Λυ

ΔΙΑΓΟΡΑ ΡΟΔΙΩ ΠΥΚΤΗ,

νικήσαντι τὴν οθ΄. ὀλυμπιάδα. εἶδος, ζ.
στροφὴ, ά. κῶλα. ιά.

ιάλαν ὡς εἴ τις ἀ
φνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοι
σαν δρόσῳ, δωρήσεται
νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων,
οἴκοθεν οἴκαδε, πάγ
χρυσον κορυφὰν κτεάνων,
συμποσίου τε χάριν, κᾶδός τε τιμά
σαις ἑόν, ἐν δὲ φίλων
παρεόντων, θῆκέ μιν ζα
λωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς, — ἀντιστροφὴ, κῶλα. ιά.
καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν,
μοισᾶν δόσιν ἀθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων γλυκὺν καρ
πὸν φρενὸς γ' ἱλάσκομαι,
ὀλυμπίᾳ πυθοῖ τε νικών
τεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν
φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί,
ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει χάρις ζω
θάλμιος. ἁδυμελεῖ
θ' ἅμα μὲν φόρμιγγι, παμφώ

Φιάλαν ὡς εἴ τις. τὸ σαφὲς, οὕτως ἔχει· ὥσπερ εἴ τις φιάλην πάγχρυσον ἀπὸ πλουσίας χειρὸς λαβὼν πεπληρωμένην οἴνου δωρήσεται ἀκμαίῳ νυμφίῳ, ἅμα τὸν οἶνον προπίνων, καὶ αὐτὴν τὴν φιάλην δωρούμενος, τίμιον καὶ ἄκρον οὖσαν τῶν τοῦ πλούτου κτημάτων, ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πενθεροῦ εἰς τὰ ἑαυτοῦ φέρειν οἰκήματα ἐχαρίσατο. εἶπε δὲ συμποσίου, διὰ τοῦ δώρου τὴν ὀφειλομένην χάριν ἀποσώσας, καὶ τὴν ἑαυτοῦ συγγένειαν πρὸς τὸν νεανίαν τιμήσας. τὴν δὲ φιάλην κατὰ τὸ συμπόσιον παρόντων, ἔθηκεν αὐτὸν ζηλωτὸν καὶ ἐπίδοξον ἕνεκα τῆς ὁμοφροσύνης ἣν ἔχει ὁ νεανίας πρὸς τὴν τοῦ δωρησαμένου θυγατέρα. Προπίνων. προπίνειν ἐστὶ κυρίως, τὸ ἅμα τῷ κράματι, τὸ ἀγγεῖον χαρίζεσθαι. ἀνακρέων· Ἀλλὰ πρόπινε ῥαδινοὺς ὦ φίλε μηρούς. ἀντὶ τοῦ χαρίζου. καὶ δημοσθένης τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη. Πάγχρυσον κορυφάν. τὸ μὲν πάγχρυσον ὡς πρὸς τὴν φιάλην. ἵν' ᾖ, ἡ φιάλη ὅλη χρυσῆ. τὸ δὲ κορυφὰν κτεάνων, ὁ ἀξιοπρεπέστερος τῶν τοῦ πλούτου χρημάτων, ὁ χρυσός. κορυφὰν οὖν, τὸ κεφάλαιον καὶ ἄκρον ἀκουστέον. Συμποσίου τε χάριν. ἀντὶ τοῦ, τοῦ ἐν συμποσίῳ ὅπως δόξῃ, καὶ χαριστικὸς εἶναι παρὰ τοῖς πίνουσι. Κᾶδός τε. τὸ κῆδος, τὴν συγγένειαν. ἔοικε γὰρ ὁ δωρούμενος, πατὴρ εἶναι τῆς γαμηθείσης τῷ νεανίᾳ νύμφης. Καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν. αὐτόχυτον καὶ ἄκρατον. τὸ δὲ σαφές. ὡς γὰρ ὁ πενθερὸς δωρεῖται τῷ νεανίᾳ τὴν φιάλην οἴνου πεπληρωμένην, οὕτω καὶ ἐγὼ τὸ αὐτόματον καὶ ἄκρατον τὸ ἐκ τῶν μουσῶν ὑπάρχον μοι νέκταρ. ὃ ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ διανοίας ἐκαρπωσάμην, παρέχω τοῖς νικηταῖς ἀνδράσι. νικητὰς δὲ τοὺς ἐν ὀλυμπίᾳ λέγει καὶ ἐν πυθοῖ, ἱλαροὺς αὐτοὺς καὶ εὐχαρίστους ἀποτελῶ. νέκταρ τὸ ποίημα εἶπε. μοισᾶν δὲ δόσιν, τὴν μουσικὴν καὶ τοὺς ὕμνους. ἱλάσκομαι δὲ, ἱλαροὺς ποιῶ. Καρπὸν δὲ φρενὸς, τὴν ποίησιν καὶ τὴν ἐπίνοιαν τοῦ ποιήματος. Ὁ δ' ὄλβιος. οὗτος δέ ἐστιν εὐδαίμων. ὃν ἀγαθὴ δόξα καὶ φήμη κατέχει. ἤτοι γνωμικῶς, ἢ ἰδίως ὃν αὖ εὐφημήσω. Ἐποπτεύει χάρις. ἀρίσταρχος, χάριν ἀκούει, τὴν εὐδαιμονίαν. βέλτιον δὲ, τὴν τοῦ ποιήματος. ζωθάλμιος δὲ, ἡ θάλλειν αὐτοὺς ποιοῦσα, καὶ οἱονεὶ ζῆν διὰ παντὸς μνημονευομένους. Ἄλλως. χάρις, ἡ τοῦ ποιήματος ἡδονή. ὄνησις. ἄλλοτε δ' ἄλλον ἡ ζωθάλμιος χάρις ἡ τῆς νίκης καταλαμβάνει. καὶ ἐποπτεύει ἡ χάρις, τοὺς νικηφόρους. σύν τε κιθάρα καὶ αὐλαῖς ποικίλως φθεγγομένοις.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τῆς ζ΄. τῶν ὀλυμπίων εἴδης.

Τοῦ ἑβδόμου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ια΄. Τὸ α΄, ἰωνικὸν δίμετρον κα
ταληκτικόν. Τὸ β΄, προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ΄, τροχαϊκὸν δίμε
τρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ΄, εὐριπίδειον. Τὸ ε΄, ἰαμβικὸν, δίμετρον ὑπερκατάλη
κτον. Τὸ ς΄, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ζ΄, ὅμοιον τῷ β΄. Τὸ η΄, ἐγκωμιολογι
κόν. Τὸ θ΄, ὅμοιον τῷ ς΄. δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ι΄, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκα
τάληκτον. Τὸ ια΄, δακτυλικὸν, τρίμετρον ἀκατάληκτον. Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτῆς.
Ἡ δὲ ἐπῳδὸς, κώλων ιγ΄. Τὸ α΄, δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ β΄, προσοδιακὸν τρί
μετρον, ἀκατάληκτον. Τὸ γ΄, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ΄, δακτυλι
κὸν τρίμετρον. ἀκατάληκτον. ἢ προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ε΄, ἀνα
παιστικὸν μονόμετρον. Τὸ ς΄, περιοδικόν. διπλοῦς τροχαῖος. Τὸ ζ΄, προσοδιακὸν δί
μετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η΄, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ θ΄, δακτυλι
κὸν πενθημιμερές. Τὸ ι΄, ἰαμβέλεγος. τοῦ πρώτου ἰάμβου λελυμένου. Τὸ ια΄, ἰωνι
κὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ιβ΄, προσοδιακὸν δίμετρον καταλη
κτικόν. Τὸ ιγ΄, στησιχόρειον. Διαγόρᾳ ῥοδίῳ πύκτῃ.

Ταύτην τὴν ᾠδὴν, ἀνακεῖσθαί φησι γόργων, ἐν τῷ τῆς σεληναίας ἀθηνᾶς ἱερῷ, χρυσοῖς
γράμμασιν. ἐνίκησε δὲ, καὶ πύθια, καὶ ἴσθμια. ὁ διαγόρας οὗτος υἱὸς μὲν ἦν, δαμα
γήτου τοῦ ῥοδίου. περὶ δὲ τούτου τοῦ διαγόρου, ἱστόρηται τοιαῦτα. κατὰ γὰρ τὴν ὀλυμ
πιάδα, ἕστηκεν ὁ διαγόρας μετὰ τὴν λυσάνδρου εἰκόνα, πηχῶν τεσσάρων, δακτύλων
πέντε. τὴν δεξιὰν ἀνατείνων χεῖρα. τὴν δὲ ἀριστερὰν, εἰς ἑαυτὸν ἐπικλίνων. μετὰ δὲ
τοῦτον ἵσταται καὶ ὁ δαμάγητος ὁ πρεσβύτερος τῶν παίδων αὐτοῦ. ὃς ἦν καὶ ὁμώνυμος τῷ
πάππῳ. παγκράτιον προβεβλημένος. καὶ αὐτὸς πηχῶν τεσσάρων. ἔλαττον δὲ τοῦ πα
τρὸς, δακτύλων τεσσάρων. ἐχόμενος δὲ τούτου ἕστηκε, δωριεὺς ἀδελφὸς πύκτης, καὶ αὐ
τὸς προβεβλημένος. τρίτος δὲ μετ' ἐκεῖνον, ἀκουσίλαος. τῇ μὲν ἀριστερᾷ, ἱμάντα ἔ
χων πυκτικόν. τὴν δὲ δεξιὰν, ὡς πρὸς προσευχὴν ἀνατείνων. ἐν οὕτοι μὲν οἱ τῶν νικηφό
ρων παῖδες, ἐν στήλαις ἵστανται σὺν τῷ πατρί. μετ' ἐκείνους δὲ, καὶ θυγατέρων αὐτοῦ νικηφό
ροι υἱοὶ δύο. εὔκλεων, πυγμῇ νικήσας ἀνδρῶν. καὶ μετ' ἐκεῖνον πεισίρροδος καὶ λελεγέ
της κατὰ τὴν ὀλυμπιάδα νικήσαντες, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῷ πατρί. περιλαβόν
τας οὖν τὸν διαγόραν, περιιέναι τὸ στάδιον, μακαριζομένους ὑπὸ τῶν ἑλλήνων. χρόνῳ δὲ ὕ
στερον φασὶ καὶ τὴν τούτου θυγατέρα ἀριστοπάτειραν, ἐλθεῖν εἰς τὴν ὀλυμπίαν, καὶ αὐ
τὴν, παρὰ τῶν ἑλλανοδικῶν, ἐπιτρέψαι τὴν θέαν αὐτῇ. τοὺς δὲ κωλύειν φάσκοντας κα
τὰ νόμον, γυναῖκα μὴ θεωρεῖν τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα. τὴν δὲ φῆσαι πρὸς αὐτούς. οὐκ ἴ
σην εἶναι ταῖς ἄλλαις γυναιξίν. ἀλλὰ φέρειν πλέον τι, ταῖς προγονικαῖς ἀρεταῖς ἐπαρθεῖ
σα μόνην. καὶ δεῖξαι, τάς τε τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν στήλας. καὶ οὕτω νικηθέντας τοὺς ἑλ
λανοδίκας, ἐπιχειρῆσαι καὶ συνήθειαν νόμου διαλῦσαι. καὶ τῇ ἀριστοπατείρᾳ τὴν θέαν ἐ
πιτρέψαι. καὶ τὰ μὲν περὶ αὐτῶν τοσαῦτα. Ἱστόρηται δὲ ὁ διαγόρας, ἑρμοῦ παῖς γεγενῆ
σθαι. φασὶ γὰρ αὐτοῦ τὴν μητέρα, εἰς ἀγρόν που πορευομένην. εἶτα καύματος σφοδροῦ ἐ
πισχόντος, ἐπικλιθῆναι τινὶ ἑρμαίῳ τεμένει. καὶ οὕτω τὸν θεὸν αὐτῇ συνελθεῖν. τὸν δὲ
διαγόραν οὕτω τεκεῖν αὐτήν. ὃς πρῶτος ἀφ' ἡρακλέος λέγεται τοιοῦτος γενέσθαι.

δέ μιν λύραι μολπαί τε γινώσκοντι· μὴ
θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων.
σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις
ἁγησία, δέξαι τὸ κῶμον.

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ'.

οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ στυμφαλίων
τειχέων ποτινισόμενον
ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' ἀρκαδίας·
ἀγαθαὶ δὲ πέλον-
τ' ἐν χειμερίᾳ νυκτὶ θοᾶς
ἐκ ναὸς ἀπε-
σκίμφθαι δύ' ἄγκυραι, θεὸς
τῶνδ' ἐκείνων τε κλυτὰν
αἶσαν παρέχοι φιλέων
δέσποτα ποντόμεδον.
εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδου χρυ-
σαλακάτοιο πόσις ἀμφιτρί-
τας. ἐμῶν δ' ὕμνων, ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος. ※

Ἁδύλογοι δέ μιν λύραι. αἱ ἀπὸ τῶν ὀργάνων πνοαί. ὁ δὲ λόγος. αἱ δὲ ἡδύλογοι αὐτὸν πνοαὶ τῶν ὀργάνων καὶ ᾠδαὶ γνωρίζουσιν. ἤτοι, ὡς πολυύμνητον διὰ τὰ κατορθώματα, ἢ ὡς καὶ αὐτὸν μουσικῆς ἔμπειρον. φησὶ γάρ που ἔμπροσθεν. ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικῆς ἐν ἀώτῳ. Μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον. ὁ λόγος εὐκτικός. μὴ δὴ οὖν ὦ θεοί, θραύσοι καὶ ἀφανίσοι αὐτοῦ τὴν εὐδαιμονίαν ὁ μακρὸς χρόνος, ἀλλὰ φιλοφροσύναις καὶ εὐθυμίαις ἐπηράτοις εἴη τὸν ἱέρωνα, τὸ τοῦ ἁγησίου ἐγκώμιον δέξασθαι. Οἴκοθεν οἴκαδε. ὅτι ἀρκὰς καὶ συρακούσιος ὁ ἁγησίας. ὁ δὲ νοῦς, οἰκεῖον ὄντα καὶ οὐκ ἀλλότριον. ἢ ἴδιον ἐξ ἰδίου. εἰ γὰρ καὶ ἐν σικελίᾳ δοκεῖ οἰκεῖν ὁ ἁγησίας, ὅμως ἐκ μητρός, ἀρκάς ἐστιν. ὡς προεδείχθη ἀνωτέρω. Ποτινισόμενον. προσερχόμενον. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος. δέξαι τὸ ὦ ἱέρων ἀπὸ τῆς ἀρκαδίας ἐρχόμενον τὸν ὕμνον. καὶ καταλιπόντα τὴν στύμφηλον πόλιν. ἥτις ἐστὶ μητρόπολις τῆς εὐμήλου ἀρκαδίας. καὶ εἰς ἀρκαδίαν παραγινόμενον. Ἀγαθαὶ δὲ πέλοντι. ἀστείως ἀπολογεῖται, τουτέστι τὸν νικηφόρον, δύο πατρίδων εἶναι. καὶ φησίν, ὡς γάρ ἐστι λυσιτελὲς καὶ συμφέρον ἐν χειμῶνι καὶ νυκτί, τὴν ναῦν δύο ἀγκύραις ἐπερείδεσθαι, οὕτως ἐπικερδές, καὶ δύο πατρίδας ἔχειν τὸν νικηφόρον. ἡ δὲ ἔμφασις. ὅτι ἐκπίπτοντες τῆς ἑτέρας πόλεως, ἐπὶ τὴν ἑτέραν δύναται σώζεσθαι παραγινόμενοι. Τῶνδ' ἐκείνων. ὁ νοῦς. θεὸς οὖν τῶν ἀρκάδων τὴν μοῖραν. καὶ τῶν συρακουσίων, παρέχοι τῷ ἁγησίᾳ καλλίστην. Φιλέων δέσποτα. σὺ δὲ ὦ δέσποτα ποσειδῶν. ἀνὴρ τῆς ἀμφιτρίτης, παρέχε τῷ ἁγησίᾳ εὐθὺν πλοῦν καὶ ἄκμητον, ὃν ἔν τε εὐθυμίᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ ὄντα παρέχεις, διανύξασθαι τὸν βίον. καὶ τὸν ἐμὸν δὲ ὕμνον, ἐς ἄνθος, καὶ τὸν καρπὸν εἰς δόξαν ἔπαιρε.

Τέλος τοῦ ἕκτου, τῶν ὀλυμπιονικῶν εἰδῶν.

θέσι λόγοις εἰ φθεγγόμεθα βοιωτίαν
ὗν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθὸς,
ἠϋκόμων σκυτάλα μοισᾶν. γλυκὺς
κρατὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν. —

αἰτησέω, κῶλ. ια΄.

εἶπον δὲ μεμνᾶσθαι συρα
κουσσᾶν τε, καὶ ὀρτυγίας.
τὰν, ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει δάματρα λευ
κίππου τε θυγατρὸς ἑορτὰν,
καὶ ζηνὸς αἰτναίου κράτος. ἁδύλογοι

Εἰ φθεγγόμεθα βοιωτίαν ὗν. διὰ τὴν ἀγροικίαν καὶ τὴν ἀναγωγίαν, τὸ παλαιὸν οἱ βοιωτοὶ ὕες ἐκαλοῦντο. καθά περ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς διθυράμβοις, ἦν ὅτε σύας τὸ βοιώτιον ἔθνος ἔλεγον. καὶ κρατῖνος. Οὗτοι δ' εἰσὶν, συοβοιωτικὸν πεζοφόρον γένος ἀνδρῶν. Ηὐκόμων σκυτάλα μοισᾶν. τῶν εὐκόμων μουσῶν, ἀξιόλογε ἄγγελε καὶ κῆρυξ. σκυτάλην γὰρ, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λέγουσιν. ὡς καὶ ἀρχίλοχος. Ἀχνυμένη σκυτάλη. ἡ δὲ σκυτάλη τοιοῦτόν ἐστι. λάκωνες κήρυκας διαπεμπόμενοι, ξύλον μελαίνοντες, περιειλίσσον λευκῷ ἱμάντι, καὶ περιέγραφον τῷ, τε ἱμάντι, καὶ τῷ ξύλῳ. εἶτα, ἐπέλυον ὥς τε τὴν ἀκολουθίαν τῆς γραφῆς μὴ σώζεσθαι, εἰ μὴ προστιθείη πάλιν ὁ ἱμάς. καὶ οὕτω διὰ μὲν ἑτέρου, τὸν ἱμάντα. διὰ δὲ ἑτέρου, τὸ ξύλον ἀπέστελλον. οἱ δὲ, ὅτι ξύλον τι στρογγύλον. ὅπερ εἰς δύο ποιοῦντες, τὸ μὲν ἥμισυ, κατεῖχον αὐτοί. τὸ δὲ ἕτερον, ἐδίδουν τῷ στρατηγῷ τῷ ἐκπεμπομένῳ εἴς τινα πόλιν. εἶτα εἰ ἐβούλοντο δηλῶσαι αὐτῷ περὶ ἀπορρήτων, ἱμάντι περιειλίσσοντες ὃ εἶχον αὐτοὶ ξύλον, ἐπέγραφον. ὅν τινα δεχόμενος ὁ ἁρμοστὴς, περιείλει ὃ εἶχεν ἐκεῖνος ἀποκόμματι, καὶ οὕτως ἀνεγίνωσκεν. ἦσαν δὲ ἁρμοσταὶ λακεδαιμονίων εἴκοσιν. Ἄλλοι δὲ, ὅτι ἐχρῶντο ταῖς τοιαύταις σκυτάλαις οἱ λάκωνες, ἐγγράφοντες αὐτοῖς τὰς ἐπιστολάς. καὶ ἐγκλείοντες εἰς σκύτινα ἀγγεῖα, καὶ οὕτω σφραγίζοντες. Συρακουσσᾶν τε καὶ ὀρτυγίας. ὀρτυγία νῆσος ταῖς συρακούσαις παρακειμένη τὸ πρότερον. νῦν δὲ συνήφθη τῇ πόλει ταῖς συρακούσαις. Ἄλλως. νῆσος πρὸ τῶν συρακουσῶν. ἧς ἄρχει ὁ ἱέρων. ὅτι ἡ τῶν συρακουσῶν νῆσος, ὀρτυγία ἐκαλεῖτο. καὶ ὅτι ἀγησίας ἐπολιτεύετο ἐν συρακούσαις. ἦν δὲ τὸ ἀνέκαθεν, στυμφήλιος ἐξ ἀρκαδίας. ἥν τινά φησι τὴν τῶν συρακουσῶν πόλιν, ἱέρων καθαρῷ σκήπτρῳ διοικῶν ἴσα καὶ δίκαια βουλευόμενος, τιμᾷ καὶ θεραπεύει τὴν δήμητραν. τὴν ξανθὴν καὶ ἐρυθρὸν ἔχουσαν πόδα, ἀπὸ μέρους, καλήν. πέζα γάρ ὁ πούς. Λευκίππου τε θυγατρός. ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἀμφέπει, καὶ τῆς λευκοῖς ἵπποις ἐχούσης θυγατρὸς αὐτοῦ. λέγει δὲ τῆς κόρης. λεύκιππον δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ λέγεται μετὰ τὴν ἁρπαγὴν ἡ κόρη ἣν ὑπέστη ὑπὸ τοῦ πλούτωνος, ζητηθεῖσα λοιπὸν ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς δήμητρος, λευκοπώλῳ ἅρματι, ἀνήχθη εἰς τὸν ὄλυμπον, πρὸς τὸν δία. λέγεται δὲ ὁ ἱέρων, τῆς δήμητρος, καὶ τῆς κόρης ἱεροφάντης. Καὶ ζηνὸς αἰτναίου. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀμφέπει. περιέπει δὲ καὶ θεραπεύει ὁ ἱέρων, καὶ τὸ κράτος τοῦ διὸς τοῦ κατὰ τὴν αἴτνην τιμωμένου.

ϛῶ, ἰ. κῶλ, ιε.
πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτι-
κτεν· τᾶς, ἐρατεινὸν ὕδωρ
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους
Αἰνέα. πρῶτον μὲν, Ἥ-
ραν Παρθενίαν κελαδῆσαι.
γνῶναί τ' ἔπειτ' ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλα-

ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἑρμῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἀκο-
τως νικῶσιν. Πλάξιππον ἃ Θήβαν. Θήβας-
ἴου τῆς οὖν τῆς Μετώπης. λέγει δὲ
νῦν τῷ ὁμωνύμῳ ποταμῷ τῇ ἡρωΐδι.
ὅτι δὲ ἡ Μετώπη τῆς Ἀρκαδίας ποτα-
μός, Καλλίμαχος ἱστορεῖ ἐν ὕμνοις·
Πολυστίον τι Μετώπην. Ἄλλως.
Στυμφαλὶς εὐανθής. Στύμφηλος
γὰρ πόλις Ἀρκαδίας. Ὅμηρος· Στύ-
φηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμον-
το. ματρομάτορα δὲ λέγει τὴν Μετώπην ὁ Πίνδαρος οὕτω· Μετώπη θυγάτηρ μὲν Λά-
δωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ, γυνὴ δὲ Ἀσωποῦ τοῦ ἐν Θήβαις ποταμοῦ. ἥτις Μετώπη, ἐ-
γέννησε τὴν ἐπώνυμον Θήβην. καθὰ ἀναφοραὶ τῶν ἐνοικούντων ἐν ταῖς Θήβαις. Πίομαι ἀν-
δράσιν. ἕως τοῦ ὕμνον, ἀνδράσι νῦν, τῷ τε Ἀγησίᾳ, καὶ τοῖς τούτου προγόνοις. τὸ δὲ πλέ-
κων, ἤτοι πρὸς τὸ ποικίλον καὶ διάφορον τῆς φθογγῆς. λέγουσι γὰρ καὶ στροφὰς ᾠδῆς. ἢ ὡς ἐ-
πὶ στεφάνου μουσικῆς. ὁ δὲ λόγος· ὁ τῆς ἐμῆς πατρίδος ἀρκαδικῆς Μετώπης. λέγει δὲ
τοῦ ποταμοῦ πίομαι τὸν ὕμνον. καὶ εἰς τὸ ἐγκώμιον ἀναλήψομαι. αὐτῷ τε τῷ Ἀγησίᾳ·
καὶ τοῖς τούτου ἀνδρείοις καὶ πολεμικωτάτοις προγόνοις τὸν ποικίλον, καὶ πολύφθογγον
ὕμνον διαπλέκων καὶ συντιθείς. Ὄτρυνον νῦν ἑταίρους Αἰνέα. ἀποστρέφει τὸν λόγον
πρὸς τὸν Αἰνέαν τὸν χοροδιδάσκαλον. Αἰνέας γὰρ οὗτος χοροδιδάσκαλος. ᾧ ἐχρήσατο
διὰ τὸ αὐτὸν ἰσχνόφωνον εἶναι. καὶ μὴ δύνασθαι ἐν τῷ δημοσίῳ δι' ἑαυτοῦ καθὰ λέγειν
τοῖς χοροῖς. ὅπερ οἱ πλείους καὶ μεγαλόφωνοι τῶν ποιητῶν ἀγωνιζόμενοι ἐποίουν δι' ἑαυ-
τῶν, διδάσκοντες τοὺς χορούς. ἀποστρέψας οὖν τὸν λόγον ὁ Πίνδαρος, πρὸς τὸν Αἰνέ-
αν. λέγων, παρόρμησον νῦν ὦ Αἰνέα τοὺς ἑταίρους τοὺς ἐν τῷ χορῷ, ὥστε ὑμνῆσαι πρῶ-
τον μὲν τὴν Ἥραν. ἔπειτα δὲ γνωρίσαι τοῖς λόγοις ποίησον αὐτούς, εἰ καθὰ τὸν ἀληθῆ λό-
γον, ἐκφεύγομεν τὸ ὄνειδος τῶν Βοιωτῶν. καὶ τὴν παροιμίαν τὴν λεγομένην Βοιωτία
ὗς. ἡ δὲ παροιμία, ἐντεῦθεν. Ὕαντες, ἔθνος βάρβαρον ἀρχαῖον, κατῴκησαν τὴν Βοιω-
τίαν. οὕς τινας ἐκ παραφθορᾶς τοῦ ὀνόματος, ἀντὶ τοῦ Ὕαντας λέγειν, ὕας ἐκάλουν. ὥσ-
τε καὶ τοῖς ὕστερον, διαδοθῆναι τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν Βοιωτῶν. καὶ λοιπὸν νομισθῆναι, διὰ
πολλὴν ἀλογίαν καὶ ἀγροικίαν, οὕτως ἐξ ἀρχαίου αὐτοὺς κεκλῆσθαι. τοῖς, τι βουλομέ-
νοις εἰς ἀπαιδευσίαν ἀποσκώπτειν τινάς, τοῦτο λέγειν· Βοιωτία ὗς. ὁ δὲ νοῦς, παρόξυνον
ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὺς χορευτὰς ὦ Αἰνέα, πρῶτον μὲν τὴν Ἥραν τὴν ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει
Παρθενίαν ἀνυμνῆσαι, καὶ γνῶναι ἀληθέσι λόγοις διὰ τοῦ ὕμνου ποίησον τοὺς ἀκού-
οντας, εἰ ἀποφεύγομεν ἐκεῖνο τὸ ὄνειδος, ὃ ἀμουσίας ἕνεκα, ἡμῖν τοῖς Βοιωτοῖς προστίθε-
ται. ὑπάρχεις γὰρ τῶν Μουσῶν ἄγγελος ὀρθὸς καὶ προφήτης. καὶ τρόπον τινά, σκυ-
τάλη καὶ σκῆπτρον τούτων τυγχάνεις, καὶ κρατὴρ ἡδὺς τῶν ὕμνων. ἀντὶ τοῦ μουσι-
κώτατος γὰρ εἶ. Ἥραν Παρθενίαν. τὴν ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει τῆς Ἀρκαδίας τιμωμέ-
νην. ἵν' ᾖ, τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ. οὕτως δὲ καὶ ἐν Ἄργει τιμᾶται ἡ Ἥρα.

ἀγησία μάτρωες ἄνδρες.

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ'.

ναιετάοντες, ἐδώρησαν θεῶν
κάρυκα λιταῖς θυσίαις.
πολλὰ δὴ πολλαῖσιν ἑρμᾶν εὐσεβέως.
ὃς ἀγῶνας ἔχει,
μοῖράν τ' ἀέθλων. ἀρκαδίαν
τ' εὐάνορα τι
μᾷ. κεῖνος ὦ παῖ σωστράτου,
σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ,
κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ
γλώσσα, ἀκόνας λιγυρᾶς
ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει,
καλλιρόοισι πνοαῖς, ματρομά
τωρ ἐμὰ στυμφαλὶς εὐανθὴς μετώπα,

Ἀγησία. σημείωσαι ὅτι κατὰ μητέρα, ἀρκὰς ἦν ὁ ἀγησίας. Δώρησαν θεῶν κάρυκα. ἀντὶ τοῦ ἐδωρήσαντο τῷ κήρυκι τῶν θεῶν, ἢ χοραῖς ἐτίμησαν αὐτόν. Ὃς ἀγῶνας ἔχει. ἐναγώνιος γὰρ ὁ θεός. ἢ ὅτι κῆρυξ. κῆρυξ δὲ καὶ ἐν ἀγῶσιν. ἢ ὅτι τῆς πάλης εὑρετής. Δόξαν ἔχω. ἕως τοῦ, ἔπικτιν. ὁ νοῦς. ἔχω τινὰ καὶ ἑτέραν δόκησιν οὕτω με προτρεπομένην λέγειν περὶ σοῦ. ὡσανεὶ τῆς ἀκόνης τῆς ὀξύνειν δυναμένης τὸ παραθηγόμενον. ἥτις δόκησις, θέλοντά με καὶ βουλόμενον, προσέρπει καὶ προστίθει ὑπὸ ταῖς τῶν αὐλῶν πνοαῖς καὶ τῶν ἤχων. διὰ πνοῆς γὰρ ὁ ἦχος ἐκφέρεται. ἥτις δόκησίς ἐστι, τὸ ὑμνεῖν σε ἐκ τῆς ἐμῆς προγόνου μετώπης. ἀπὸ στυμφήλου πόλεως ἀρκαδικῆς, ματρομάτορα δὲ, τὴν μετώπην λέγει ὁ πίνδαρος, οὕτω. θυγάτηρ μὲν γὰρ ἦν μετώπη, λάδωνος τοῦ τῆς ἀρκαδίας ποταμοῦ. γυνὴ δὲ ἀσωποῦ τοῦ ἐν θήβαις ποταμοῦ. ἐκ ταύτης γέγονε νύμφη τὶς θήβη. ἀφ' ἧς ἡ πόλις. θηβαῖος δὲ ὁ πίνδαρος. διὰ τοῦτο ματρομάτορα ἰδίαν λέγει τὴν μετώπην. Ἀκόνας λιγυρᾶς. ἀκόνην ὀξεῖαν φησὶ τὴν μουσικήν. λιγὺς γὰρ νῦν ὁ ὀξύς. καὶ ὅμηρος. Θερσίτ' ἀκριτόμυθε λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἴσχεο. οὐ γὰρ ἔνι χορηγὸν ἄκριτα λέγοντα, ἡδὺν εἶναι. Ἄλλως. ἀκόνης τινὸς, δόκησιν ἔχω ἐπὶ γλώσσης. ὅ ἐστι παρακονῶμαι. ἢ οὕτως. ἡ δόκησις, ἀκόνημα. ὃ δοκεῖ παρὰ τῶν ἀνδρῶν, τοῦτό μοι ἀκόνη ἐστὶν ἡ παροξύνουσά με καὶ παρορμῶσα. ἢ οὕτω. τῆς λιγυρᾶς ἀκόνης ἔχω δόκησιν ἐπὶ τῆς γλώσσης. ἥτις κραίνει τῆς εὐτυχίας τὴν δόκησιν. ὁ δὲ νοῦς. ὀξὺς ὢν, ὀξύτερος γίνομαι, παρὰ ἀκόνης τῆς δοκήσεως θηγόμενος. Ματρομάτωρ. ἡ τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς μήτηρ. πῶς δὲ, ἑπομένως δείξομεν. λιγυρᾶς δὲ νῦν τῆς ὀξείας. Καλλιρρόοισι. ταῖς ἀπὸ τῶν ὀργάνων ἀναφερομέναις τῶν μετ' αὐλοῦ ὕμνων. Στυμφαλὶς εὐανθὴς μετώπα. μετώπη, ἀσωποῦ μὲν ἦν γυνή. μήτηρ δὲ θήβης. ἀφ' ἧς ἡ πόλις θήβη προσηγορεύθη. διὰ τὴν οἰκειότητα οὖν φησὶν ὁ πίνδαρος τὴν πρὸς ἐμὲ τῆς μετώπης, ἥτις θήβης μήτηρ τῆς ἐμῆς πατρίδος. ἕλκεταί με ἡ μετώπη ἀρκὰς οὖσα. τὴν δὲ μετώπην φασὶ γήμαντα ἀσωπὸν τὸν ὠκεανοῦ, λάδωνος οὖσαν θυγατέρα, τεκνῶσαι, κέρκυραν. αἴγιναν, σαλαμῖνα. θήβην. ἁρπινναν. νέμεαν. εὐανθὴς δὲ μετώπα ἡ ἀκμαία, καὶ ἀνθηρά. ἵν' ὁ λόγος, ἐπὶ τῆς νύμφης ἀκούηται. Ἄλλως. στύμφηλος, ὑπόκειται τῇ κυλλήνῃ. ἔστι δὲ τῆς ἀρκαδίας. οἱ δὲ κατὰ τὴν μητέρα πρόγονοι τοῦ ἀγησίου, στυμφήλιοι ἦσαν. φιλοστέφανος δὲ ἐν τῷ περὶ κυλλήνης, φησὶ κυλλήνην καὶ ἑλίκην θρέψαι. ἐναγωνίου δὲ ὄντος τοῦ θεοῦ, φησὶν ὅτι οἱ περὶ τὸν ἀγησίαν διὰ τὴν συγγένειαν.

μαντοσύνας· τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν
ψευδέων ἄγνωστον. εὖ-
τ' ἂν θρασυμάχανος ἐλθὼν
Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν,
πατρὸς θ' ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον·
τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων.
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ, τότ' αὖ
χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν.

ἀντιστρ. κῶλ. ια'.

ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλ-
λανας γένος Ἰαμιδᾶν.
ὄλβος ἅμ' ἕσπετο· τιμῶντες δ' ἀρετὰς
ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται· τεκμαίρει
χρῆμ' ἕκαστον· μῶμος δ' ἐξ
ἄλλων κρέμαται φθονεόντων.
τοῖς, οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον
δρόμον γ' ἐλαυνόντεσσιν, αἰδοία ποτι-
στάζει χάρις εὐκλέα μορφάν.
εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄρος

ἀναλαμβάνοντες γὰρ τὰ τῶν ἱερείων δέρματα, ἐπιτιθέασιν εἰς τὸ πῦρ, καὶ οὕτω μαντεύονται. ἔνιοι δὲ οὕτω φασί· τετμημένοις δέρμασι, μαντεύεσθαι αὐτούς. λαμβάνοντες γὰρ τὰς βύρσας τῶν ἱερείων ἔσχιζον· καὶ κατὰ τὰ σχίσματα, ἐμαντεύοντο, ἀφορῶντες εἰς τὴν τομὴν, πότερον εὐθεῖα ἐστὶν, ἢ οὔ. Ψευδέων ἄγνωστον. ἀληθῆ. ἄγνωστον δὲ ψευδέων, ἡ τῶν θεῶν φωνή. ἄλλοι δέ φασιν, ὀρνέων. Σεμνὸν θάλος, τὸ βλάστημα τῶν Ἀλκαϊδῶν. φησὶ δὲ τὸ τοῦ Ἀμφιτρύωνος. ἐκεῖνος γὰρ Ἀλκαίου παῖς. ἔνιοι μέν τοι αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα, Ἀλκαῖον καλεῖσθαι βούλονται. μετονομασθῆναι δὲ Ἡρακλῆ, Ἀπόλλωνος τοῦτο χρησμῳδήσαντος. Πλειστόμβροτον. παρ' ἣν πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων ἀθροίζονται. τῷ κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν μαντικῷ βωμῷ τοῦ Διός. Ἐξ οὗ ὄλβος Ἰαμιδᾶν ἕσπετο. ἰδίως τῇ φράσει ἐχρήσατο. ἀφ' οὗ δὴ χρόνου τὸ ἐνδοξότατον γένος τῶν Ἰαμιδῶν, εὐδαιμονία ἠκολούθησεν. ἀντὶ δοτικῆς τὴν ἀκολουθίαν ἐχούσης πρὸς τὸν λόγον. ἀφ' οὗ τῷ τῶν Ἰαμιδῶν γένει, ὁ ὄλβος ἠκολούθησε καθ' Ἕλληνας. Τιμῶντες δ' ἀρετάς. ἤτοι καθόλου γνωμικὸς ὁ λόγος, ἢ περὶ τῶν Ἰαμιδῶν. οἱ δὲ Ἰαμίδαι τὰς ἀρετὰς τιμῶντες, ἀεὶ εἰς ἐπίδοξον ὁδὸν βίου ἔρχονται. Τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον. ἑκάστῳ γὰρ τῶν ἀνθρώπων τεκμαίρει καὶ μηνύει, τὸ οἰκεῖον πρᾶγμα. ὡς Ὅμηρον ἡ ποίησις· καὶ Δημοσθένην ἡ ῥητορική. λείπει τὸ, ἐγὼ τοίνυν διὰ τοῦτο ἐπαινῶ. ὁ δὲ λόγος, γνωμικός. Μῶμος δ' ἐξ ἄλλων. φθόνος δὲ καὶ ψόγος ἐξ ἄλλων τινῶν· ἐκ τοῦ φθονεροῦ ἐπικρέμαται τούτοις, οἷς ἄν ποτε κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν περὶ τὸν δωδεκάκυκλον δρόμον ἀγωνισαμένοις καὶ νικήσασιν, καὶ οἷς ἂν ἡ ἐκ τῆς νίκης χάρις, ἔνδοξον τὴν ὄψιν παράσχῃ. Ἄλλως. ὅσοις ἐκ τῶν ἄλλων φθονούντων, μῶμος ἐπικρέμαται τοῖς τετυχηκόσι τῶν τιμῶν τούτων. οἷον, οἱ μὴ τετυχηκότες, τοὺς τυχόντας διαμωμῶνται. ὡς μηδενὸς ἀξιολόγου τετυχηκότας. Αἰδοία ποτιστάζει. ἐπεὶ οἱ νικῶντες, δοκοῦσιν εὐειδεῖς εἶναι. ἐπιχαρίτους ποιεῖ τοὺς νικῶντας. Εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄρος. Κυλλήνη ὄρος Ἀρκαδίας ἱερὸν Ἑρμοῦ. φησὶ δὲ ὅτι εἰ δὴ ἀληθῶς οἱ τοῦ Ἀγησίου πρόγονοι τὴν Κυλλήνην κατοικοῦντες τὸ τῆς Ἀρκαδίας ὄρος ἐτίμησαν διὰ δώρων καὶ θυσιῶν πολλῶν πολλάκις τὸν κήρυκα τῶν θεῶν τὸν Ἑρμῆν τὸν τῶν ἀγώνων διασώζοντα. καὶ τὰς μερίδας τῶν ἄθλων κεκληρωμένον· τὸν τὴν Ἀρκαδίαν τιμῶντα, τοῦτον ἂν εἴποιμι καὶ νῦν ὦ Σωστράτου παῖ, σὺν τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ, τελειοῦντα σου τὴν ἐπὶ τῇ νίκῃ εὐδαιμονίαν.

νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀν-
τεφθέγξατο δ᾽ ἀρτιεπὴς
πατρία ὄσσα. μετάλλα-
σέν τέ μιν. ὄρσο τέκνον δεῦρο πάγ-
κοινον ἐς χώραν ἴμεν, φάμας ὄπιθεν. —
στρ. δ΄. κῶλ. ια΄.
ἵκοντο δ᾽ ὑψηλοῖο πέ-
τρας ἀλίβατον κρονίου.
ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον

Ἄλλος. Λαοτρόφον τιμάν. βασι-
λικὴν ἀρχήν. ὡς καὶ ὅμηρος λέγων πρὸς
τοὺς βασιλέας, ποιμένας λαῶν ὀνομά-
ζει. αὐτὸς οὖν τινὰ τιμὴν τὴν ἀπὸ πολ-
λῶν, ἐν πολλοῖς ὄχλοις ὑπάρξαι αὐ-
τῷ τῆς κεφαλῆς. Νυκτὸς ὑπαίθρι-
ος. οἰκεῖος δὲ καὶ ὁ καιρὸς πρὸς θείαν
ἐπίκλησιν. ηὔχετο οὖν φησιν αὐτὸν
καὶ παρακαλῶν νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀρ-
χαιότατος δὲ ὁ τρόπος τῆς εὐχῆς.
Ἀρτιεπὴς πατρία ὄσσα, ἡ ἀληθὴς
καὶ ἀψευδής. ἡ δὲ ἀρτιεπὴς καὶ ἀληθὴς φωνὴ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, πρὸς τὰς εὐχάς αὐ-
τῷ ἐφθέγξατο. ὄσσα δὲ ἡ φωνή. Μετάλλασεν τέ μιν. ἐὰν μὲν ὦδε τοῦ ἀπόλλωνος, νοεῖ-
σθαι δεῖ οὕτως. ἐπεζήτησέ τε αὐτόν, καὶ ἐν φροντίδι ἔχειν, ὅπως τὰ μέλλοντα προλέ-
γειν παράσχῃ αὐτῷ. ἐὰν δὲ ὦδε τοῦ ἰάμου, ὅτι τῆς φωνῆς ἀκούσας τοῦ ἀπόλλωνος, ἐ-
πεζήτησεν αὐτόν, ὥς τι καὶ κατ᾽ ὄψιν αὐτὸν ἐντυχῆσαι τῆς θέας τοῦ θεοῦ. τὸ δὲ με-
τάλλασεν, ἐὰν λάβωμεν ἀντὶ τοῦ ἀνηρώτησεν, ἄκυρος κεῖται. μεταλλῆσαι γάρ ἐστι
τὸ ζητεῖν, ὡς ὦδε τὸ μέταλλον. Ἄλλος. Μετάλλασέν τέ μιν. ἰδίως κέχρηται τῇ
λέξει. μεταλλῆσαι γάρ ἐστι τὸ ζητῆσαι ἀπὸ τοῦ μετάλλου. νῦν δέ, ἐπ᾽ οὐδενὸς τοιούτου
τέτακται. ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ ἐφθέγξατο καὶ προσεῖπε καὶ ὡσεὶ ἐφιλοφρονήσατο. ἔνιοι δὲ οὕτως.
ἐπεὶ ἀφανὴς ἦν ὁ ἀπόλλων τῷ ἰάμῳ. μόνη δὲ φωνὴ προσεῖπεν αὐτόν, ἐφθέγξατο μὲν
ὁ ἀπόλλων. ὁ δὲ ἴαμος, ἐζήτησε τὸν φθεγξάμενον τίς ἦν. τὸ δὲ ἑξῆς λεγόμενον, ἐφθέγ-
ξατο ὄρσο τέκνον δεῦρο. ταῦτα παρὰ ἀπόλλωνος πρὸς ἴαμον. ἄγε δὴ ἀνίστασο παῖ,
ἀπέλθωμεν εἰς τὴν ἐσομένην ὕστερον πολύκοινον καὶ πολυπληθῆ χώραν. λέγει δὲ τὴν ὀλυμ-
πίαν. ὡς δὲ θεός, μάντις ἀκριβής ἐστιν εἰς τὰ μέλλοντα. Φάμας ὄπιθεν. τῇ ἐμῇ φω-
νῇ, ἀντὶ τοῦ κατακολούθει. ὁμηρικῶς δέ. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς. Πέτρας ἀλί-
βατον, τὴν ὑψηλήν ἤτοι ἐφ᾽ ἧς τὸν βαίνοντα ἐστὶν ἀλιτεῖν διὰ τὸ ὕψος, ἢ ἐφ᾽ ἧς ἀνα-
τέλλων πρῶτον ὁ ἥλιος βαίνει. ὁ δὲ νοῦς, ὅρμησον ὦ τέκνον, καὶ ἐλθὲ εἰς τὴν πολύκοινον ἐσο-
μένην χώραν, κατακολουθῶν τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ. παρεγένετο δὲ εἰς τὴν ὑψηλὴν πέτραν
τοῦ κρονίου. ἐν δὲ κρονίῳ, παρέσχεν αὐτῷ διπλοῦν θησαυρὸν μαντείας. Γλωσσόβροτον δὲ,
παρ᾽ ἣν πλεῖστοι τὸν αἰῶνα ἀθροίζονται. Θησαυρὸν δίδυμον. ἕνα μέν, τὸ κατὰ τὸ παρὸν αὐ-
θέως φωνὴν ἀκούειν ψευδῶν ἀνεπίγνωστον. ὕστερον δὲ καὶ παρὰ τῷ βωμῷ, τοῦ διὸς μαντεύε-
σθαι ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς ἀναδόσεως. Ἄλλος. Ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον, ἕως τὸ
βωμῷ. ὁ νοῦς. ἐδίδου δὲ ὁ ἀπόλλων τῷ ἰάμῳ, δίδυμον θησαυρὸν τῆς μαντείας. τότε
μὲν φωνῆς κατακούειν ἀληθοῦς. ὅτε δὲ ὁ ἰσχυρὸς ἡρακλῆς, τὸ τῶν ἀλκαϊδῶν βλάστημα
τύχῃ ἐλθὼν εἰς ὀλυμπίαν, καὶ κτίσῃ τῷ αὐτοῦ πατρί, περίβλεπτον καὶ πολυάνθρω-
πον πανήγυριν. καὶ τὸν νόμον καὶ θεσμὸν τῶν μεγίστων ὀλυμπιακῶν ἄθλων, ὦδε
τῷ τοῦ διὸς ὑψηλοτάτῳ βωμῷ. τότε ἴαμον ἐκέλευσεν ὁ ἀπόλλων, χρηστήριον θέ-
σθαι. καὶ μαντεῖον τὸ διὰ τῶν θυμάτων. Ἄλλος. μαντεῖον ἦν ἐν ὀλυμπίᾳ. οὗ ἀρχηγὸς
γέγονεν ἴαμος, τῇ διὰ τῶν ἐμπύρων μαντείᾳ. ᾗ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἰαμίδαι χρῶνται.

δ' ἐπεὶ πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ
Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
εἴρετο παῖδα τόν, Εὐάδνα τέκοι·
Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ, γεγάκειν —
ἀντιστ. κῶλ. ια'.
πατρός· περὶ θνατῶν δ' ἔσε-
σθαι μάντιν ἐπιχθονίοις
ἔξοχον· οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
ὣς ἄρα μάνυε. τοὶ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι
οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο πεμ-
πταῖον γεγενημένον. ἀλλ' ἐν
κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατίᾳ τ' ἐν ἀπει-
ράτῳ, ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις
ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν
σῶμα. τὸ, καὶ κατιφάμιξεν καλεῖ-
σθαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ, —
ἐπῳ. κῶλ. ιδ'.
τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ
χρυσοστεφάνοιο λάβεν
καρπὸν ἥβας, Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς,
ἐκάλεσσε Ποσει-
δᾶν' εὐρυβίαν, ὃν πρόγονον,
καὶ τοξοφόρον
Δάλου θεοδμάτας σκοπόν,
αἰτέων λαοτρόφον
τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ,

αὐτὸς ἤρετο πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ, περὶ τοῦ γεννηθέντος παιδὸς ὑπὸ τῆς Εὐάδνης. Περὶ θνατῶν. περισσῶς ὑπὲρ πάντας αὐτούς. ἔλεγε γὰρ αὐτὸν ἐκ πατρὸς Ἀπόλλωνος γεγονέναι, καὶ περισσῶς ὑπὲρ πάντας γενέσθαι μάντιν ἀνθρώποις· καὶ μηδέποτε αὐτοῦ τὸ γένος διαλείπειν. Τοὶ δ' οὔτ' ὦν. οἱ κατ' οἶκον τοῦ Αἰπύτου θεράποντές εἶπον. τῷ γὰρ εὔχοντο, ἀντὶ τοῦ εἶπον οἱ λάκωνες χρῶνται. Οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο. ἕως τοῦ τ' ὄνυμ' ἀθάνατον. ὁ νοῦς. ἔκειτο δὲ ὁ παῖς, βεβρεγμένος καὶ κεκαλυμμένος ταῖς τῶν ἴων ἀκτῖσι καὶ καταδεδροσισμένος. διὸ καὶ τὴν κλῆσιν τὴν τοῦ Ἰάμου, αὐτῷ ἡ μήτηρ ἔθετο ἀπὸ τῆς τῶν ἴων αἰτίας. ἀθάνατον δὲ εἶπεν ὀνομάζεσθαι αὐτόν, ὡς ἀπὸ τοῦ χρησμοῦ. εἶπε γὰρ ὁ πατήρ, οὐδέποτε ἐκλείψειν τὴν γενεὰν αὐτοῦ. Πεμπταῖον γεγενημένον. τοῦτο οὐχ ὡς ἀπὸ τῶν οἰκετῶν. οὐδαμῶς γὰρ αὐτοῖς τὸ εἰδέναι ἦν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἀφ' οὗ γέγονεν ἐπίστασθαι. ἀλλὰ ῥητέον ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου τὸ τοιοῦτον λέγεσθαι. οἱ οὖν οἰκέται τοῦ Αἰπύτου ἐρωτώμενοι ἔλεγον μήτε ἑορακέναι, μήτε ἀκηκοέναι. εἶτα ὁ ποιητὴς ἀφ' ἑαυτοῦ. ἐν ταύτῃ πεμπταῖον ἤδη ὂν τὸ παιδίον. Βατίᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ. βατίαν εἶπε, τὴν βάτον. ὅ ἐστιν ἀκάνθης εἶδος. καὶ τὸν Ἴαμον, ἐτυμολογεῖ. ἀπειράτῳ δέ, ἐν δρυμῷ μεγάλῳ. Παμπορφύροις ἀκτῖσιν. ἀκτῖνας λέγει, τὰς ἀποστιλβούσας ἀπὸ τῶν αἰθερίων δρόσους. ἢ λαμπηδόνας τῶν ἀνθῶν. Τὸ κατιφάμιξεν. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ, τοῖς ἴοις δροσίζεσθαι αὐτόν, ἀστείως καὶ Ἴαμον καλεῖσθαι. Τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. διὰ τὸ τοὺς Ἰαμίδας ἀθανάτους ἀπ' αὐτοῦ καλεῖσθαι. Τερπνᾶς δὲ ἥβας. ὅτι ἐν ταύτῃ μάλιστα τὰ ἡδέα τοῖς νέοις γίνεται. Ἄλλως. Τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο. ὁ νοῦς. ἐπειδὴ δὲ ἐν ἀκμῇ ἡλικίας ἐγένετο, καὶ τὸν καρπὸν τοῦ χρόνου ἤνεγκε, λέγει δὲ τὰ ἴουλα, τότε δὴ παραγενόμενος εἰς τὴν Ἐπίδαυρον, ηὔξατο. ἐν μέσῳ γὰρ Ἤλιδος καὶ Ἀρκαδίας, ἡ Ἐπίδαυρος. ὧν ἡ μὲν Ἀρκαδία, τὴν ἀρχήν. ἡ δὲ Ἦλις, τὰ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς οἰκεῖται τοῦ ποταμοῦ. ἐνταῦθα οὖν εἰς τὴν Ἐπίδαυρον. ἐπεκαλέσατο τόν τε ἑαυτοῦ πρόγονον Ποσειδῶνα, καὶ τὸν τοξοφόρον καὶ ἔφορον τῆς θείας Δήλου τὸν Ἀπόλλωνα. τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. Λαοτρόφον. τὴν τρεφομένην ὑπὸ τῶν λαῶν συνισταμένην ἑαυτῷ αἰτῶν.

χόλον οὐ φατὸν, ὀ-
ξεία μελέτᾳ ᾤχετ' ἰὼν
μαντευσόμενος,
ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας.
ἁ δὲ φοινικόκροκον
ζώναν καταθηκαμένα,
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν,
λόχμας ὑπὸ κυανέας,
τίκτε θεόφρονα κοῦρον.
τᾷ μὲν, ὁ χρυσοκόμας πραΰμη-
τίν τ' Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε Μοίρας.

ἀντιστροφὴ, γ'. κῶλα. ια'.

ἦλθε δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠ-
δῖνος τ' ἐρατᾶς Ἴαμος.
ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί. δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐ-
θρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν καδόμενοι, βασιλεὺς ·χ'·

δ' ἀδηνὴν οὖσαν τὴν ὀργὴν, λογισμῷ κατασχὼν, καὶ πρὸ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως οὐκ ἐκφῆναι τὸ δεινὸν βουληθείς. καίτοι πάνυ χαλεπαίνων, εἰς τὸ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος μαντεῖον ἐπορεύετο. πευσόμενος περὶ τοῦ ἀτλήτου καὶ ἀτόπου τῆς διαφθορᾶς πάθους. ὀξεία δὲ μελέτη, τῆς μεγάλης φροντίδος. μελέτας γὰρ, τὰς φροντίδας λέγουσιν. Ἁ δὲ φοινικόκροκον. ἡ Εὐάδνη. φοινικόκροκον, τὴν ἐκ φοινίκης κρόκης ὑφασμένην. Λόχμας ὑπὸ κυανέας. τοῦ αἰθέρου κατὰ πυκνοῦ τοῖς φυτοῖς τόπου. κυανέας, ἤτοι τὰς βαθείας, ἢ παρὰ τὴν τῶν ἴων χροιάν. Τίκτε θεόφρονα κοῦρον. τὸν Ἴαμον. ὅτι μάντις τὴν τέχνην. ὁ δὲ νοῦς. ἡ δὲ Εὐάδνη, τὴν ἐκ φοινικῆς κρόκης ζώνην λύσασα, καὶ ἀποθεμένη τὴν κάλπιν, οὕτω λοιπὸν ἔτικεν ἐν συσκίῳ τόπῳ τὸν ἐσόμενον θεόφρονα παῖδα. λέγει δὲ τὸν Ἴαμον, ἀφ' οὗ τὸ γένος ἔχει ὁ Ἁγησίας. Πραΰμητίν τ' Ἐλευθώ. πραεῖαν Εἰλείθυιαν. τᾷ μὲν ὁ χρυσοκόμας. τῇ Εὐάδνῃ ἀποκυούσῃ, παρέστησεν ὁ χρυσοκόμης Ἀπόλλων, τὴν Εἰλείθυιαν κεχαρισμένα φρονοῦσαν, καὶ τὰς μοίρας. ἡ δὲ ἔνδειξις, οὐ μόνον περὶ εὐτοκίας, ἀλλὰ καὶ καλλίστης γενέσεως τοῦ παιδός. Ἦλθε δ' ὑπὸ σπλάγχνων. ἕως κηδόμενοι, ὁ νοῦς τοιοῦτος. ἐγεννήθη δὲ ἐξ ἐπαφροδίτου ὠδῖνος ὁ Ἴαμος. καὶ ἦλθεν εἰς τὸ φῶς. εὐθέως τοῦτον οὖν τίκτουσα ἐπιλυπουμένη, κατέλιπεν ἐπὶ τῇ γῇ, ἡ Εὐάδνη. δύο δὲ αὐτὸν φοβερόπτοι δράκοντες θεῶν βουλήσει ἀνέθρεψαν. ἀβλαβεῖ ἰὸν προσφερόμενοι. ἵνα λέγῃ τὸ μέλι. Ἐς φάος αὐτίκα. εὐθέως ἀκολούθως, ὡς ἀπὸ εὐμενεστάτης Εἰλειθυίας. ῥαδίαν καὶ ἄμοχθον τὴν ὠδῖνα ἐποιήσατο. Τὸν μὲν κνιζομένα. δοκεῖ τὸ κνιζομένα, ἐναντίον εἶναι πρὸς τὴν τῆς Εἰλειθυίας εὐμένειαν. καὶ ἴσως τὴν μετρίαν αἴσθησιν τῆς ἀλγηδόνος ὑποφαίνει κνισμὸν ὀνομάζων. ἡ κνιζομένη, λυπουμένη. ἤλγει μὲν γὰρ ὡς μήτηρ, στέργουσα τὸ τέκνον. κατελείπετο δὲ αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἐρημίας βουλομένη λαθεῖν. Δαιμόνων βουλαῖσιν. ἤτοι καθόλου τῶν θεῶν ἀκουστέον, ἢ εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ποσειδῶνα ἀνακτέον. τὸν μὲν πατέρα. τὸν δὲ προπάτορα. Ἀμεμφεῖ ἰῷ. ἀμεμφῆ ἰὸν εἶπε τὸ μέλι. ὁ γὰρ ἰὸς, μοχθηρίαν τινὰ ὑποφαίνει. ὡς ἐπὶ δρακόντων δὲ τὸν ἰὸν εἶπεν. ἀποβάλλει γὰρ ὁ δράκων ἰόν. βουλῇ δὲ θεῶν, ὡς μελισσῶν αἶθος ἡδὺ φαίνεται, καὶ οἷον ὡς μέλι. Ἄλλως. κατεδείσατο. ἀντὶ τοῦ ἰοῦ, μέλι παρέσχεν. τὸ δὲ σημεῖον χ', ὅτι ἰὸν μελισσᾶν εἶπε διὰ τὸ ἀφίεσθαι αὐτὸ αὐτῶν. φησὶ δὲ τὸν Ἴαμον, ὑπὸ δρακόντων μέλιτι τραφῆναι. Βασιλεὺς δ' ἐπεὶ πετραέσσας. τῆς τραχείας. τὸ δὲ ἑξῆς, πετραέσσας Πυθῶνος. ὁ δὲ νοῦς. ἐπειδὴ οὖν ἦλθεν ἐκ τοῦ μαντείου ὁ βασιλεὺς Αἴπυτος,

δεῖ σάμερόν γ' ἐλθεῖν ἐν ὥρα. —
αἱ ἀντιστροφαὶ, κῶλ. ια'.
ἅ τοι ποσειδάονι μι
χθεῖσα κρονίῳ, λέγεται
παῖδ' ἰοβόστρυχον εὐάδναν τεκέμεν.
κρύψαι δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις.
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμ
ποισ' ἀμφιπόλοις, ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δό μεν εἰλατίδα
βρέφος γ', ὃς ἀνδρῶν ἀρκάδων ἄνασσε φαι
σάνα. λάχε τ' ἀλφεὸν οἰκεῖν.
ἔνθα τραφεῖσ', ὑπ' ἀπόλλωνι γλυκεί
ας πρῶτον ἔψαυσ' ἀφροδίτας. —
ἐπῳδὸς, κῶλ. ιδ'.
οὐδ' ἔλαθ' αἰπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ,
κλέπτοισα θεῖον γόνον.
ἀλλ' ὁ μὲν, πυθῶνάδ' ἐν θυμῷ πιέσαις

ἐν ἀκμῇ γενομένην, διεκόρησεν ὁ ἀπόλλων, καὶ ἔτικεν ἴαμον. ἀφ' οὗ οἱ ἰαμίδαι μάντεις κατὰ πίσαν. ἧς οἰκ' τὸ γένος ἀνάγει ὁ ἀγησίας. ἐστὶ οὕτως εὑρίσκεται ὡς ἀπὸ μὲν τῆς πιτάνης, ἀργεῖος. ὡς δὲ ἀπὸ ἰάμου καὶ εὐάδνης τῆς ἐν ἀρκαδίᾳ, ἀρκάς. Δεῖ σάμερον ἐλθεῖν. δεῖ σήμερόν φησιν κατὰ τὸν ὡρισμένον καιρὸν τῶν ἐγκωμίων ἐλθεῖν ταχέως καὶ περὶ τῆς πιτάνης εἰπεῖν, τῆς τοῦ εὐρώτα ποταμοῦ θυγατρός. Ἅ τοι ποσειδάονι. ἥτις μιγεῖσα τῷ ποσειδῶνι πιτάνη, λέγεται τὴν ἰοπλόκαμον, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, καλὴν εὐάδνην τεκεῖν. καὶ διαλαχεῖν ἐγκυμονοῦσαν, καὶ κρύψαι τὴν ὠδῖνα τὴν ἑαυτῆς δοκοῦσαν παρθενίαν. παρθένιοι δὲ λέγονται παῖδες, οἱ κρύφα τικτόμενοι παρὰ τῶν νομιζομένων παρθένων εἶναι. οὕτω γοῦν καὶ ὅμηρος, ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἀχιλλέως νηῶν φησί. Τῆς δ' ἑτέρης εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε. παρθένιος. Ἄλλος. Ἅ τοι ποσειδάονι. πρὸς τὴν ἱστορίαν. ὅτι φησὶ τὸν ποσειδῶνα πιτάνῃ μιχθέντα, λάθρα γεννῆσαι εὐάδνην. ἐκ ταύτης δὲ καὶ ἀπόλλωνος, ἴαμος. ἀφ' οὗ οἱ ἰαμίδαι. Κυρίῳ δ' ἐν μηνί. ὀνομαστικῶς. τῷ κυρίῳ δὲ μηνὶ τοῦ τίκτειν, ἀποστείλασα θεράποντα, ἐκπέμπει τὸ βρέφος πρὸς τὸν βασιλέα τῶν ἀρκάδων αἴπυτον, ἐλάτου παῖδα. Ὃς ἀνδρῶν ἀρκάδων ἄνασσε φαισάνα. τὴν φαισάναν ταύτης μὲν ὑπομνηματισταὶ, τῆς ἀρκαδίας εἶναι πόλιν ἐξεδέξαντο. ὁ δὲ δίδυμός φησι τῆς ἤλιδος αὐτὴν εἶναι. καὶ ὑπαπολογεῖται τοῦ ῥητοῦ οὕτως. ὅτι ποτὲ οἱ ἀρκάδες, καὶ τῆς ἤλιδος ἐβασίλευον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ αἰπύτου. οἱ δὲ βουλόμενοι τὴν φαισάναν ἀρκαδικὴν εἶναι, τὸ περὶ ἀλφειοῦ, οὕτως ἐπιλύονται. ὅτι διὰ φαισάνης ἔχει ὁ ἀλφειὸς τὰ ῥεύματα. φέρεται γὰρ ἐξ ἀσέας, κώμης ἀρκαδικῆς. ὅτι αἱ πηγαὶ τοῦ ἀλφειοῦ, ἐξ ἀσέας τῆς ἀρκαδικῆς εἰσί. καὶ μετὰ ποιοῦνται αὐτοῦ οἱ ἀρκάδες. Ἄλλος. Ἄνασσε φαισάνα. ὀνομαστικῶς. ὅστις αἴπυτος, βασιλεύων τῆς ἀρκαδίας, καὶ ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν τὴν φαισάναν, ἔλαχε κατοικεῖν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ποταμοῦ. ἄρχεται γὰρ τὰ ῥεῖθρα ἐν ἀρκαδίᾳ, ἐν ἤλιδι δὲ ἐκλάμπει πόλις. Πρῶτον ἔψαυσ'. ἁρμονίας τὸ ἔψαυσεν. ὡς ἐπὶ θείας ἀφροδισίας συνόδου ἔταξε. τὸ δὲ ὅλον, διεφθάρη ὑπὸ ἀπόλλωνος. ἡ τῆς γλυκείας πρῶτον τοῦ ἀπόλλωνος συνουσίας μετέσχε. Λάθρα τικοῦσα ἡ πιτάνη, ἀπέστειλεν εἰς ἀρκαδίαν αἰπύτῳ. τὸ δὲ ἐκ συντυχίας συμβάν, ἐκ προνοίας λέγει γεγενῆσθαι. τὴν γὰρ εὐάδνην ἐκτεθεῖσαν, αἴπυτος εὑρὼν, ἔλαβε. Οὐδ' ἔλαθεν. οὐκ ἠδυνήθη δὲ λαθεῖν τὸν αἴπυτον θρέψαντα αἴπυτον, δεξαμένη γόνον θεοῦ. Ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον. κατὰ ψυχήν. καίτοι

τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρή-
σω. μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι μοῖσαι, στρο-
φὴ, β'. κῶλ. ια'.
ὦ φίντις. ἀλλὰ ζεῦξον ἤ-
δη μοι σθένος ἡμιόνων
ᾇ τάχος. ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄκχον. ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν
καὶ γένος. κεῖναι γὰρ ἐξ
ἀλλᾶν, ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν ὀλυμ-
πίᾳ ἐπεὶ δέξαντο. χρὴ τοίνυν πύλας
ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς.
πρὸς πιτάναν δὲ παρ' εὐρώτα πόρον,

Τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω. τοῦ-
το αὐτὸ μαρτυρήσω, τὸ προδεδηλωμέ-
νον. ὅτι ὡς μάντις ὁ ἀγησίας, ἀγαθὸς τε καὶ γνή-
σιος ἦν τῷ ἀμφιαράῳ. Ὦ φίντις ἀλλὰ
ζεῦξον. ὁ νοῦς. ἀλλ' ὦ φίντις ζεῦξον ἤδη
τὰς ἡμιόνους μοι. τροπικῶς δὲ λέγε-
ται. δοκεῖ γὰρ προσκαλεῖσθαι τὸν
ἡνίοχον, τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν σπουδάσαι
πρὸς τὸν ὕμνον προτρέπεται. καὶ φη-
σίν. αἰτία τοῦ ὑμνοῦ μοι πρόφασις ἡ ἔστω
μοι ἀφορμὴ τοῦ ὕμνου. φίντις δὲ, ὁ ἡνίο-
χος καὶ τὰ ἅρματα τῷ ἡνιόχῳ. ὦ φίν-
τις. δωρικῶς ἐσχημάτισται. εἴη δ' ἂν
κατὰ τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, φίλτις.
οἱ δωριεῖς γὰρ, μετατιθέασι τὸ λ, εἰς ν ὅταν ᾖ. εἴ τι τ, ἢ τι, θ. Ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν
καθαρᾷ. ἵνα ἐπιβιβάσωμεν ἐν καθαρᾷ ὁδῷ τὸ ὄχημα. ἀλληγορεῖ δὲ νῦν περὶ τοῦ ὕμνου
λέγων. ἵνα διὰ καθαρᾶς λεωφόρου τὸν ὕμνον ἐπιβιβάσαντες, τῷ ὀχήματι χρησόμεθα.
Ἄλλως. ὄφρα κελεύθῳ. ἀλληγορεῖ καὶ φησίν. ἵνα δικαίᾳ καὶ καθαρᾷ ὁδῷ τῇ τοῦ λόγου, ἐπι-
βήσωμεν τὸ ὄχημα. αὐτὶ τοῦ ὑμνήσωμεν καὶ προσηκόντως. καὶ ἵνα πρὸς τὸ γένος ἵκωμαι τῶν ἀν-
δρῶν. λέγει δὲ τῶν προγόνων τοῦ ἀγησίου. ἵκωμαι δὲ ἐν αὐταῖς, διὰ τοῦ ἐγκωμίου. ἐκεῖναι
γὰρ αἱ ἡμίονοι τοῦ ἀγησίου, παρὰ τὰς ἄλλας πάσας ἐπίστανται καὶ δύνανται ἡγεμονεῦσαι
ταύτην τὴν ὁδόν. ποίαν ὁδὸν, τὴν τοῦ ὕμνου. ἐπειδὴ τοῖς ἐν ὀλυμπίᾳ στεφάνοις ἐδέξαντο.
Ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν. τὸν καὶ σύνδεσμον, ὑπερβιβαστέον, καὶ πρὸς τὸ τῶν ἀνδρῶν γένος
παραγένωμαι. τουτέστι, μνημονεύσω ἐπὶ τῶν προγόνων αὐτοῦ. ἀνέφερε δὲ ὁ ἀγησίας, εἰς τοὺς
ἰαμίδας τὸ γένος. ἔνιοι δὲ τὸν καὶ σύνδεσμον, περισσὸν δέχονται. ἵν' ᾖ, ἵκωμαί τε πρὸς
τὸ τῶν ἀνδρῶν γένος. Ἐξ ἀλλᾶν. παρὰ τὰς ἄλλας πάσας, αὐτὶ τοῦ ὑπὲρ πάσας τὰς λοιπάς.
αὗται γὰρ παρὰ τὰς ἄλλας πάσας τὰς ἀγωνισαμένας νικήσασαι, προσκαλοῦνται τὸν ὕ-
μνον. Ἐπεὶ δέξαντο. αὐτὶ τοῦ, τοὺς στεφάνους οὓς ἔλαβον. ἐπειδὴ καὶ αὗται αἱ ἡμίονοι, στε-
φάνους ἐβάλλοντο καὶ ἄνθεσι. Πύλας ὕμνων. ἐπέμεινε τῇ τροπῇ. καὶ φησί. προσήκει τὰς
πύλας τοῦ ὕμνου ἀνάγειν ταῖς ἡμιόνοις. Πρὸς πιτάναν δέ. πιτάναν νῦν, τὴν ὁμώνυ-
μον πόλιν λέγει τῇ ἡρωΐδι, ἐπικειμένην ταῖς ὄχθαις τοῦ εὐρώτα ποταμοῦ. προσέθηκε δὲ
παρ' εὐρώτα πόρον, ἐπεὶ τῆς αἰολίδος ἐστὶν ἡ πιτάνη, αὕτη δὲ ἡ πιτάνη ἡ τοῦ εὐρώτα,
πρόγονός ἐστι τῶν ἰαμιδῶν. ταύτης γὰρ καὶ ποσειδῶνος, εὐάδνη. εὐάδνης δὲ καὶ ἀπόλλω-
νος, ἴαμος ὁ μάντις. τῆς πιτάνης δὲ ὁμώνυμος ἡ πόλις. εὐάδναι δὲ, δισσαί. μία μὲν, ἡ
ποσειδῶνος καὶ πιτάνης. ἑτέρα δὲ, ἴφιδος ἣν καὶ ἰάνειραν λεγομένην, φασὶν εὐάδνην ὀνο-
μάσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐδνῶν, ὧν ἔδωκε καπανεύς. ἡ δὲ λακωνικὴ πιτάνη, εὐρώτα
τοῦ ποταμοῦ θυγατὴρ λογεῖται. πρὸς πιτάναν, καὶ παρ' εὐρώτα πόρον, ὁ ἀγησίας ἦν ἀρκὰς
καὶ ἀργεῖος ὡς ἀπὸ ἰάμου, οὕτω. πιτάνη γὰρ γέγονεν εὐρώτα λακωνικοῦ ποταμοῦ. ᾗ συ-
νελθὼν ποσειδῶν, ἐγέννησεν εὐάδνην τινά. αὕτη τὸ γεννηθὲν, ἐκπέμπει λαθραίως
εἰς ἀρκαδίαν τρέφεσθαι παρὰ αἰπύτῳ τῷ ἐλάτου παιδί. ταύτην τὴν εὐάδνην

τιμαί. πολλὰ δὲ μέμ-
μναται, καλὸν εἴ τι πονα[θῇ].
ἁγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν
δίκα ἀπὸ γλώσσας ἄδραστος μάντιν οἰ-
κλείδαν ποτ' ἐς ἀμφιάρηον
φθέγξατ'· ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν,
καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν.

ἐπωδός, κῶλ. ιδ'.

ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυραὶ νεκρῶν τελε- ·χ'·
σθέντων, ταλαϊονίδας
εἶπεν ἐν θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος·
ποθέω στρατιᾶς
ὀφθαλμὸν ἐμᾶς, ἀμφότερον,
μάντιν τ' ἀγαθόν,
καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τό, καὶ
ἀνδρὶ κώμου δεσπότα
νῦν πάρεστι συρακουσίῳ.
οὐ φιλόνεικος ἐών,
οὔτ' ἂν δύσερίς τις ἄγαν.
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας,

εἶναι. περιμυθεῖται δὲ αὐτόν, ἐπειδὴ μετὰ μόχθου πολλοῦ ἐνίκησε. Πολλὰ δὲ μέμνανται. ταῦτα δὲ ὡς κάλλιστα παρὰ τοῖς πολλοῖς μνημονεύεται, τὰ μετὰ πόνου ἀγαθὰ συμβαίνοντα δικαίως. Τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος. σοὶ δὲ ὦ ἁγησία, πρόχειρος καὶ ἁρμόδιος ὁ ἔπαινος. καὶ πρέπων, ὃ γὰρ τοῦ ἀδράστου ἐνθεὶς τοῦ ταλαοῦ παιδός, εἰς τὸν μάντιν ἀμφιάραον τὸν οἰκλέους υἱόν. ὃν διαστᾶσα καὶ ἡ γῆ ἐδέξατο ἅμα τῷ ἅρματι ἐν ὠρωπῷ τῆς βοιωτίας κινδυνεύειν μέλλοντα. περὶ οὗ μάντεως ἀμφιαράου ὁ τοῦ ταλαοῦ παῖς ἄδραστος εἶπεν ὅτε συνηθροίσθησαν αἱ τῶν ἑπτὰ πυλῶν νεκροὶ ἐν θήβαις. καὶ ἐγένοντο ἑπτὰ πυρκαϊαί. ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυραὶ νεκρῶν τελεσθέντων. ἀντὶ συμπληρωθέντων. ἤτοι καταριθμηθέντων. ἵνα καὶ τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου, οὕτως ἔχῃ. καταριθμήσας γὰρ ὁ ἄδραστος τοὺς νεκρούς, καὶ λείποντα τὸν ἀμφιάραον εὑρών, ἐκ τούτου δυσφορήσας τὸν λόγον ἀπεφθέγξατο. Ἄλλως. ἑπτὰ δ' ἔπειτα. Ζητεῖται πῶς ἑπτὰ φησὶ τὰς πυράς. ἀδύνατον γάρ. ἠφανίσθη γὰρ ὁ ἀμφιάραος. ἄδραστος δὲ ζῶν, εἰς ἄργος ἀποφεύγει. πολυνείκης δέ, ἄταφος ἐρρίπτο, ὡς ἐπιστρατεύσας τῇ πατρίδι. ὥστε τῷ ἀληθεῖ λόγῳ, τέσσαρας εἶναι τὰς πυρκαϊὰς τῶν τεθνηκότων. Ἀλλ' ἐπιλυτέον, οὕτως. ὅτι τὰς πυρὰς ὁ πίνδαρος, οὐ καταριθμεῖται πρὸς αὐτοὺς τοὺς στρατηγούς, ἀλλὰ τὰ τούτων στρατεύματα. ἑπτὰ γὰρ τάξεις στρατευμάτων περὶ τὰς ἑπτὰ πύλας τῶν θηβῶν, μάχην συνεστήσαντο. καὶ οὕτω τῶν ἐν ἑκάστῃ πύλῃ τεθνηκότων στρατιωτῶν, φησὶ γενέσθαι τὰς ἑπτὰ πυρκαϊάς. Ἄλλως. τὸ σημεῖον. χ', ὅτι ἑπτὰ πυράς φησι τῶν ἑπτὰ μὴ ἀποθανόντων. ἀμφιάραος γάρ, κατεπόθη σὺν τοῖς ἵπποις ἐν ὠρωπῷ πόλει τῆς βοιωτίας. Στρατιᾶς ὀφθαλμόν. ἤτοι τὸν ἐν πολέμῳ περίβλεπτον. ἢ τὸν προορᾶν δυνάμενον τὰ μέλλοντα ὡς μάντιν. καὶ δι' ἀμφότερα φησὶν αὐτὸν ποθεῖν. ὡς δὲ τὸ μάντις, καὶ πολεμιστὴς ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀγαθός. ὅπερ ἔξεστιν εἰπεῖν καὶ τῷ ἁγησίᾳ τῷ δεσπότῃ τοῦ ὕμνου. τί δὲ αὐτῷ πάρεστιν ὃ καὶ τῷ ἀμφιαράῳ. καὶ μάντις, καὶ ἀνδρεῖος τὰ ἐν μάχαις. Κώμου δεσπότα. τῷ ἁγησίᾳ. φησὶ γὰρ τὸν ἁγησίαν μεθ' ἱέρωνος στρατευσάμενον πολλοῖς πολέμοις κατωρθωκέναι, μαντείᾳ καὶ ἀρετῇ. Οὔτε φιλόνεικος ἐών. ἐγὼ γάρ φησιν οὔτε φιλόνεικος, οὔτε δύσερίς τις πάνυ ὤν, καὶ τὸν μέγιστον ὅρκον ὀμόσαι μοι. μαρτυρῶν τῷ ἁγησίᾳ, ὃ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀμφιαράου λέγεται. εὔχομαι δὲ ἀντιτρέψαι μοι τὰς μούσας συνεργῆσαι. ἐκ τούτου δὲ ἀντι-ρα[?]ῆναι παρὰ τῶν μουσῶν εὔχεται. ἐπειδή, ἀδύνατα ἐμοὶ σὺν ποιητῇ τὸ ὀμνύειν. εἰ κωμιάζοντι

ΑΓΗΣΙΑ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩ ΥΙΩ ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ, ΑΠΗΝΗ. ΕΙΔΟΣ, ΕΚΤΟΝ.

στρ. α΄. κῶλ. ια΄.

ρυσέας ὑποστάσαντες εὐ
τειχεῖ προθύρῳ θαλάμου
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,
πάξομεν. ἀρχομένου δ' ἔργου, πρόσωπον
χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ
δ' εἴη μὲν ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας διὸς ἐν
πίσᾳ. συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν συρα
κουσᾶν, τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνήρ, ἐπικύρσαις ἀφθόνων
ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς.

ἀντιστρ. κῶλ. ια΄.

ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδί
λῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί,
οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις

Χρυσέας ὑποστάσαντες. ἀλληγορεῖ ὁ ποιητής, ὡς περὶ οἰκίας μεγαλοπρεποῦς τὸν λόγον, περὶ κατασκευάζειν τὸν ἐπινίκιον διατιθέμενος. παραβάλλει δὲ προπυλαίῳ μέν, τὸ προοίμιον. τῷ δὲ μεγάρῳ, τὸν ὅλον ὕμνον. ἑαυτὸν δέ, τῷ κατασκευάζοντι. ὁ δὲ νοῦς, τοιοῦτος. ὕμνον πήξομεν, ὥσπερ θαυμαστὸν μέγαρον, χρυσέας κίονας ὑποστάσαντες τῷ προθύρῳ τοῦ θαλάμου. ὅπερ ἐστὶ τὸ προοίμιον. καὶ ὥσπερ θαύματος ἄξιον μέγαρον ἢ οἶκον κατασκευάσαντες τὸ πρόθυρον ἀξιοπρεπῶς ποιοῦμεν, οὕτω καὶ τοῦ ὕμνου τὸ προοίμιον, πήξομεν ἀξιόλογον. Ἄλλως. Χρυσέας. τιμίας νῦν κίονας ὑποθέσαντες. θηλυκῶς δὲ νῦν προήγαγεν. ὡς καὶ ὅμηρος. Ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς μακράς. αἳ γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν. Ὡς ὅτε θαητόν. θαυμαστὸν περὶ τὴν θέαν. Πάξομεν. κυρίως μὲν τὸ πῆξαι, ἐπὶ τῆς τῶν ξύλων ἁρμογῆς λέγεται. νῦν δὲ καταχρηστικῶς, ἐπὶ τοῦ κατασκευάσομεν. Ἀρχομένου δ' ἔργου. ὁ δέ, ἀντὶ τοῦ γάρ, ἡ γὰρ ἀκολουθία. παντὸς γὰρ ἔργου φησὶν ἀρχομένου, περίβλεπτον καὶ ἐξαίρετον δεῖ ποιεῖν τὸ τῆς προσόψεως. ἤτοι τὴν εἰσβολὴν καὶ τὴν ἀρχήν, λαμπρὰν καὶ ἐπίσημον. Εἰ δ' εἴη μὲν ὀλυμπιονίκας. λαμπρὸν περὶ τοῦ ἀγησίου φησίν. εἴ τις οὖν ὃν τρόπον οὗτος ὀλυμπιονίκης εἴη, καὶ προφήτης τοῦ κατὰ πίσσαν καὶ ὀλυμπίαν μαντείου, καὶ συνῳκηκὼς τὰς συρακούσας, τίνα διαφύγῃ ἂν ὁ τοιοῦτος ὕμνον, οὐχὶ δὲ πάντως ἂν τύχῃ τῶν πολιτῶν γε δὴ τυχὼν ἀφθόνων ἐν τῷ ὑμνεῖσθαι. τοῦτο δὲ προστίθησιν, ἐπειδὴ οἱ πολῖται, κατὰ φύσιν ἀλλήλοις φθονοῦσι. Βωμῷ τε μαντείῳ. ταμίας διὸς ἐν πίσσᾳ. παρόσον ὁ ἀγησίας ἱερεὺς ἦν τοῦ ἐν πίσσῃ μαντικοῦ βωμοῦ, τοῦ τῷ διὶ ἀνιερωμένου. μαντείῳ δὲ ἀντὶ τοῦ μαντικῷ. Συνοικιστήρ τε. τοῦτο δέ, οὐκ ἀληθές. οὐ γὰρ οὗτος συνῴκισε τὰς συρακούσας, ἀλλὰ πρὸς ἐγκώμιον εἴληφεν. ἀπὸ γὰρ ἐκείνου ὁ ἀγησίας τοῦ συνοικιστοῦ. Ἄλλως. σωστράτου υἱὸς ὁ ἀγησίας. ὁ δὲ νοῦς. γνώτω δὲ ἐν τῷδε βεβηκὼς τῷ τρόπῳ ὁ τοῦ σωστράτου παῖς ἀγησίας τὰ τρία τὰ προειρημένα ἔχων, ὀλυμπιονίκης, καὶ ταμίας τοῦ διὸς βωμοῦ, καὶ συνοικιστὴς συρακουσίων. πεδίλῳ δὲ καὶ τὰ ἑξῆς εἶπεν, ἵν' εἴπῃ ὅτι προσήρμοσεν αὐτῷ τὰ προειρημένα, δαιμονίως καὶ ἐξαιρέτως. ὡσανεὶ πέδιλον τῷ ποδί. τουτέστιν, ὁ ὕμνος. Ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί. ἡσίοδος δὲ λέγει. Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα, θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν. ὁ δὲ λέγει δ' ὅτι, αἱ ἀρεταὶ αἱ χωρὶς πόνων καὶ κινδύνων, οὐκ εἰσὶ τίμιαι οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις αὐταῖς, οὔτε παρὰ τοῖς θαλαττεύουσιν ἀνδράσι. δηλονότι καὶ ναύμαχός τις-

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ ϛʹ. τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

Η στροφὴ καὶ ἀντιστροφὴ, κώλων, ιαʹ. Τὸ αʹ, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δὲ χρυσέας, ἀμφίμακρος. ἢ ἀντίσπαστος. -υ-υ---υ-. Τὸ βʹ, προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. --υυ-υυ-. Τὸ γʹ, προσοδιακὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. πρώτου, χοριαμβικοῦ. δευτέρου, ἰωνικοῦ. τρίτου, χοριάμβου. -υυ-υυ---υυ-. Τὸ δʹ, ἐγκωμιολογικόν. -υυ-υυ---υ--. Τὸ εʹ, εὐριπίδειον, ἢ ἀλκαϊκόν. -υ---υ-. Τὸ ϛʹ, προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. --υυ-υυ--. Τὸ ζʹ, ἰαμβέλεγος. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἀπὸ δύο πενθημιμερῶν. τὸ δὲ ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς πρῶτον κεῖται. καὶ ὕστερον τὸ δακτυλικὸν, ὃ καὶ ἐλεγεῖον λέγεται. ἀμετάβλητον ἀκατάληκτον. --υ---υυ--υ-. Τὸ ηʹ, ἴαμβος, τρίμετρος. υ-υ----υ---υ-. Τὸ θʹ, ὅμοιον τῷ ϛʹ. οἱονεὶ προσοδιακόν. --υυ-υυ--. Τὸ ιʹ, ἐγκωμιολογικὸν, λειπούσης τῆς ἐσχάτης. -υυ-υυ---υ-. Τὸ ιαʹ, ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. --υ----υ--.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ. Η δὲ ἐπῳδὸς, κώλων ιδʹ.

Τὸ αʹ, ἐγκωμιολογικὸν παρὰ τὴν τελευταίαν. -υυ-υυ---υ-. Τὸ βʹ, προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. --υυ-υυ-. Τὸ γʹ, στησιχόρειον τῷ πινδαρικῷ ἰδιώματι. ὁ γὰρ τελευταῖος ἀντὶ τροχαίου, ἴαμβον ἔχει. -υ---υ---υυ-. Τὸ δʹ, ἀναπαιστικόν. ἤγουν δύο ἀνάπαισται. μονόμετρον ἀκατάληκτον. υυ-υυ-. Τὸ εʹ, ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. --υυ--υυ-. Τὸ ϛʹ, ἰωνικὸν μονόμετρον, ὑπερκατάληκτον. ἢ ἀναπαιστικὸν δίμετρον, ἢ μονόμετρον. ὡς θέλεις γὰρ τοὺς ἀναπαίστους λαμβάνεις. --υυ-. Τὸ ζʹ, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. --υ----υ-. Τὸ ηʹ, εὐριπίδειον. -υ----υ-. Τὸ θʹ, προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. --υυ-υυ-. Τὸ ιʹ, δακτυλικὸν πενθημιμερές. -υυ-υυ-. Τὸ ιαʹ, προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. --υυ-υυ-. Τὸ ιβʹ, δακτυλικὸν τρίμετρον. -υυ-υυ--. Τὸ ιγʹ, προσοδιακὸν, ἀπὸ χοριάμβου ἀνακλώμενον. -υυ-υυ---υ. Τὸ ιδʹ, στησιχόρειον. -υ---υ---υ--.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Αγησίᾳ συρακουσίῳ. Γέγραπται ἡ ᾠδὴ ὡς μὲν ἔνιοι, ἀγησίᾳ συρακουσίῳ. ὡς δὲ ἔνιοι, στυμφαλίῳ υἱῷ σωστράτου, ἀπήνῃ. καταλύει δὲ ἡ ἀπήνη ὥς τινές φασιν, ὀγδοηκοστῇ πέμπτῃ ὀλυμπιάδι. κατ' ἐνίους δὲ, ὀγδοηκοστῇ ἕκτῃ.

ταις ἔδοξαν εἶμεν.

στρ. β΄. κῶλ. ιβ΄.

σωτὴρ ὑψινεφὲς ζεῦ,
κρόνιόν τε ναίων λόφον,
τιμῶν τ' ἀλφεὸν
εὐρὺ ῥέοντα, ἰδαῖ
όν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι λυδίοις
ἀπύων ἐν αὐλοῖς,
αἰτήσων πόλιν εὐα
νορίαισι τάνδε κλυταῖς
δαιδάλλειν. σέ τ' ὀ
λυμπιόνικε ποσει
δανίαισιν ἵπποις
ἐπιτερπόμενον, φέρειν γῆρας εὔ
θυμον ἐς τελευτάν,
υἱῶν ψαῦμι παρισταμένων. ὑγί
εντα δ' εἴ τις ὄλβον
ἄρδει, ἐξαρκέων κτεάτεσσι, καὶ
εὐλογίαν προστιθεὶς, μὴ ματεύ
σῃ θεὸς γενέσθαι. ※

καὶ προιοῦσιν ἅμα καὶ ἀναλίσκουσιν, ἕνεκα τῆς ἀρετὴν κτήσασθαι. ἢ οὕτω. παρὰ σοὶ ψαῦμι ἕνεκα τῆς ἀρετῆς ὁ πόνος τῇ δαπάνῃ μάχεται. καὶ γὰρ δαπανᾷς καὶ ταλαιπωρεῖς. Σοφοὶ καὶ πολίταις. οἱ γοῦν εὐδαιμονήσαντές τινες καὶ καλῶς διάξαντές τινες κατὰ τὸν βίον, ἤδη που καὶ σοφοὶ καὶ λόγιοι ἔδοξαν εἶναι παρὰ τοῖς πολίταις. Σωτὴρ ὑψινεφές. ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὑψινεφὴς ζεῦ. ὅς τις σωτὴρ τυγχάνεις ἐπὶ τῶν ἐν ὕψει νεφελῶν κράτιστόν τε λόφον κατοικεῖς τοῦ κρόνου. Τιμῶν τ' ἀλφεόν. τιμῶν καταξιῶν καὶ τὸν ἀλφεὸν ποταμόν. ἀπὸ δὲ μέρους τὴν ἦλιν λέγει διὰ τὸν ἀγῶνα. Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον. τὸ κρητικὸν ὄρος. ἔνθα ἀνετράφη ὁ ζεὺς ὑπὸ τῶν κουρήτων φρουρούμενος. ἄντρον δὲ τὸ σπήλαιον λέγει. μέμνηται δὲ τῆς ἀνατροφῆς τοῦ διὸς, καὶ ὁ καλλίμαχος ἐν ὕμνοις. Ἱκέτας σέθεν. ἡ ἀνταπόδοσις τῆς ἐπικλήσεως, ὦ ζεῦ ἱκέτης σου ἔρχομαι. ἤγουν, ἱκετεύσων σε ὦ ζεῦ. Λυδίοις ἀπύων. ἀντὶ τοῦ βοῶν, ᾄδων. αἰτήσων σε φησὶν ὦ ὀλυμπιόνικε ψαῦμι καὶ σὲ τοῖς ἵπποις ἐπιτερπόμενον, εὔθυμον ἔχειν γῆρας, καὶ φέρειν σε ἐπὶ τελευτὴν υἱῶν παρισταμένων. Ἄλλως. Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς. βοῶν. ᾄδων. ἢ ὅτι οἱ λεγόμενοι ἐλασσοῦντες τῶν αὐλῶν ἐν λυδίᾳ γίνονται, ἢ ὅτι τοὺς μὲν πέλοπος ἐλθόντας πρώτους αὐλητὰς, οἱ ἕλληνες ἐμιμήσαντο. γλυκὺ δὲ τὸ λύδιον μέλος. ἔρχομαι οὖν αἰτήσων σε διὰ λυδίου μελῳδίας ὥστε ταύτην τὴν πόλιν τὴν καμαρίναν, ταῖς εὐφημίαις, καὶ ταῖς εὐανδρίαις αὔξειν καὶ ἀγάλλειν. εὐθυμίαις δὲ λυδίαις, λυδιστὶ ἡρμοσμέναις. Σέ τ' ὀλυμπιόνικε. πάλιν ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν ψαῦμιν. καί σε ἦλθον αἰτήσων ὦ τὰ ὀλύμπια νενικηκὼς, ταῖς ἵπποις ἐπιτερπόμενον. ποσειδανίαισι δὲ, ἐπεὶ φίλιππος ὁ θεός. μέχρι τῆς τελευτῆς σου τοῦ βίου διάγειν ἐν εὐθυμίᾳ, καὶ τὸ γῆρας τοῖς καλοῖς τέρπειν. Υἱῶν ψαῦμι παρισταμένων. παρεστώτων σοι ὦ ψαῦμι, καὶ υἱῶν. ἴσως δὲ, ὡς πρὸς πλέον ἄπαιδα. ἢ ὡς ἐπιθυμοῦντα ἀρρένων παίδων, ἢ ὡς λοιπὸν παρεστώτων αὐτῷ καὶ παίδων. Ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον. τὴν μεθ' ὑγείας εὐδαιμονίαν. ὁ δὲ νοῦς. ὁ δὲ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν αὔξων ἐν ἑαυτῷ, καὶ οὕτως ἐπαρκῶν τῇ περιουσίᾳ. καὶ διοικῶν τὴν ὕπαρξιν ὥστε καὶ εὐφημίας αὐτῷ προσγενέσθαι, οὗτος μὴ ζητείτω ἔτι καὶ θεὸς γενέσθαι.

Τέλος τῶν ε΄, τῶν ὀλυμπιονικῶν εἰδῶν.

Πέλοπος παρ' Οἰνομάου
σταθμόν, ὦ πολι-
άοχε Παλλάς, ἀεί-
δει μὲν ἄλσος ἁγνὸν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὤανον, ἐγ-
χωρίαν τε λίμναν,
καὶ σεμνοὺς ὀχετούς· Ἵπ-
παρις οἷσιν ἄρδει στρατόν·
κολλᾷ τε σταδί-
ων θαλάμων ταχέως
ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος,
τόνδε δᾶμον ἀστῶν.
αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπά-
να τε μάρναται, πρὸς
ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον.
εὖ δὲ ἔχοντες, σοφοὶ καὶ πολί-

μαριναίων τὰ ξύλα, ἃς κατασκευὴν δίδωσιν οἰκημάτων. ἀμηχανούντων δὲ πρὸς τὴν κατασκευήν, προσδέχεσθαι, καὶ τῷ πολλῷ ῥεύματι κατάγειν εἰς τὴν πόλιν. οὕτω καὶ τὸ ταχέως τῷ λόγῳ προσκεῖσθαι φαμέν. Παρ' Οἰνομάου σταθμόν. ἐπεὶ Πελοποννήσιος ἦν· νῦν γὰρ καταχρηστικώτερον σταθμὸν τὸν οἶκον λέγει ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας. Πολιάοχε Παλλάς. Καμαριναίων θεὸς ἡ Ἀθηνᾶ· καὶ διὰ πλείστης τιμῆς παρ' αὐτοῖς οὖσα ἡ θεός, καὶ Ἀθήναιον ἐπίσημον ἐν Καμαρίνῃ. τούτῳ δὲ εἰώθεισαν ὁ κῶμος ἄγεσθαι ἐπὶ τῇ νίκῃ, καὶ ὕμνος ᾄδεσθαι. Ποταμόν τε Ὤανιν. ποταμὸς ἐν Καμαρίνῃ Ὤανις. τοὺς δὲ ἱεροὺς ποταμοὺς ἄλση εἰώθασι λέγειν. Ἵππαρις. ποταμὸς οὗτος ἐν Καμαρίνῃ. ἔστι δὲ αὐτοῦ τοῦ ῥεύματος, τὸ μέν τι, γλυκύ, τὸ δέ, ἁλμυρόν. διὸ καὶ Πίνδαρον εἰρηκέναι σεμνοὺς ὀχετοὺς ἀναστέλλοντα. Κολλᾷ τε σταδίων. ἀντὶ τοῦ ἑστώτων. ἑδραίων. ὅτι προσχώννυσι καὶ προστίθησί τινα τῇ πόλει γῆν. κολλᾷ γοῦν, ἀντὶ τοῦ προσαναπλάσσει. τὸ δὲ σταδίων θαλάμων ἄλσος, ἀντὶ τοῦ πρὸς οἰκοδομὴν ἐπιτήδειον οἶκον. Ἄλλως. Ἀρίσταρχός φησιν, ἰλὺν καταφέρειν, τὸν Ἵππαριν ὡς καὶ τὸν Νεῖλον. ἐκ δὲ τῆς ἰλύος, κατασκευάζεσθαί φησιν ἄλση. κυρίως γὰρ ἀκούεσθαι τὰ ἄλση. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ' ὑψίγυια ἄλση, τοὺς οἴκους φασί, παρὰ τὸ ἑστάναι. ὥστε ἄλση. ἄλσος δὲ θαλάμων, τὸ πλῆθος τῶν οἴκων, τουτέστιν αὐτὴν τὴν πόλιν. ὡσεὶ ἔλεγε, δένδρων ἄλσος. σταδίων δέ, αἰονέδρων. ὅθεν Ἵππαρις κολλᾷ καὶ προστίθησι περὶ τῇ πόλει τοὺς θαλάμους, καθὸ δι' αὐτοῦ εἰσκομίζεται τὰ πρὸς κατασκευὴν ὑπουργήματα, καὶ διὰ τοῦτο αἴτιος τοῦ τὰς οἰκίας κατασκευάζεσθαι. μεσόγειος γάρ ἐστιν ἡ χώρα. Ἄλλως. θάλαμος κυρίως ἐστὶν οἶκος, ἐν ᾧ κατακλείονται αἱ νυμφευόμεναι, ὅτι θάλλουσαι τῇ ἡλικίᾳ συνέρχονται γάμῳ. καταχρηστικῶς δὲ νῦν ὅλας τὰς οἰκίας, θαλάμους εἶπεν ὁ Πίνδαρος. Αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσιν. ὁμολόγηται ὅτι ἕνεκα τοῦ κτήσασθαι ἀρετὴν καὶ πόνοις τις, καὶ μεγάλας δαπάνας καταβάλλεται, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἐπικίνδυνον ἀγωνίζεται ἡ δαπάνη καὶ ὁ πόνος. κινδύνῳ δὲ κεκαλυμμένῳ εἶπε νῦν, ἐπειδὴ οὐ μόνον ἄδηλός ἐστι τοῖς τὰ ἑαυτῶν δαπανῶσιν ἡ ἐν Ὀλυμπίᾳ νίκη, ἀλλ' ὅτι καὶ πλεῖστοι τῶν ἀγωνιζομένων ἀπέθανον ἐν τῷ σταδίῳ. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι πρόδηλον. οὐδὲ γὰρ πᾶσι συμβαίνει. ἀλλὰ κεκάλυπται ὁ τοιοῦτος κίνδυνος τῇ ἀδηλίᾳ. ἐνδείκνυται δὲ ὅτι, οὐ μικρόν ἐστι νικῆσαι Ὀλύμπια. Εὖ δὲ ἔχοντες. εὖ δὲ πράξαντες αἱ ἀρεταῖς αὐτῇ προϊούμεναι, ὅ ἐστιν ἐπιτυχόντες οἱ νικήσαντες, καὶ σοφίας δόκησιν ἔχουσιν. Ἄλλως. οἱ ἐνάρετοι

ἵπποις· ἡμιόνοις τε, μοναμπυκί-
ᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος
ἁβρὸν νικάσαις ἀνέθηκε· καὶ
ὃν πατέρ᾽ ἄκρων᾽ ἐκάρυξε, καὶ
τὰν νέοικον ἕδραν. —
ἀντιστρ. κῶλ. ιβ'. γρ', καὶ
ἱκὼν δ᾽ οἰνομάου, καὶ ἐλθών.

δι᾽ ὅλων πέντε ἡμέραις, ἦγε τὸ αὐτὰ τὰ ἀγωνίσματα. ἀπὸ ἑνδεκάτης, μέχρις ἑκκαιδεκάτης. ἡνίκα οὖν ἐτελεῖτο τὰ ἆθλα τοῦ πενθημέρου ἀγῶνος, ἐγέραιρον τοὺς βωμούς. ἐκόσμησε δὲ τοὺς βωμούς, νικήσας ἵπποις τεθρίπποις καὶ ἡμιόναις, κέλητι. Μοναμπυκία. μονοχαλίνῳ, νοητέον δὲ ἑνὶ ἵππῳ τῷ λεγομένῳ κέλητι. ἄμπυξ μὲν γὰρ κυρίως, ἀνάδημα τῆς κεφαλῆς τι. καὶ λῶρος χρυσοῦ ἢ λίθοις πεποικιλμένος. ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσι. μεταφορικῶς δὲ, καὶ οἱ διὰ χρυσοῖ χαλινοί, ἄμπυκες λέγονται. ὡς ὅμηρος. Χρυσάμπυκας ἵππους. καὶ ἀλλαχοῦ. Ἄμπυκα κεκρύφαλον ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην. Τὶν δὲ κῦδος. σοὶ δὲ ὦ νύμφη καμαρίνα, τὴν ἐκ τῆς νίκης δόξαν ἀνέθηκεν. ἀντὶ τοῦ, σοὶ χάριν ὁμολογεῖ ἐπὶ τῇ νίκῃ· ἔτι γε μὴν, καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα τὸν ἄκρωνα, ἀνεκήρυξεν. ἐν γὰρ τῷ ἀγῶνι οἱ νικῶντες ἀπὸ πατέρων ἀνηγορεύοντο, καὶ ἀπὸ προγόνων, καὶ πόλεων. τὴν νέοικον οὖν ἕδραν ἀνηγόρευσεν, τὴν πόλιν αὐτοῦ τὴν νεωστὶ ἱδρυνθεῖσαν. κτίζεται μὲν γὰρ ἡ καμαρίνα, τεσσαρακοστῇ πέμπτῃ ὀλυμπιάδι. ἐπικρατησάντων δὲ τῶν συρακουσίων, πορθεῖται τῇ νζ. ὀλυμπιάδι. εἶτα ἐν τῇ πε. ὀλυμπιάδι, τῷ μεταξὺ χρόνῳ, καθ᾽ ὃν ἐνίκησεν ὁ ψαῦμις, ἀνακτίζεται. εἰκότως οὖν αὐτὴν νέοικον ὀνομάζει. Τὰν νέοικον ἕδραν. ἱπποκράτης ὑπὸ τοῦ τῶν Γελώων τυράννου ἀνῃρέθη. εἶτα ὑπὸ γέλωνος συνῳκίσθη ἡ καμαρίνα κατὰ τὴν μβ'. ὀλυμπιάδα, ὥς φησι τίμαιος. διὸ καὶ νέοικον ἕδραν εἶπε τὴν πόλιν. ἡ δὲ ἅλωσις αὐτῆς ἐγένετο, κατὰ τὴν δαρείου τοῦ ὑστάσπου στρατείαν. φίλιστος δέ φησιν ὅτι ἐν τῷ τρίτῳ γέλων καμαρίναν κατέστρεψεν. ἱπποκράτης δὲ πολεμῶν συρακουσίοις, καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους λαβὼν ὑπὲρ τοῦ ἀποδοῦναι ἔλαβε τὴν καμαρίναν καὶ συνῴκισεν αὐτήν. ἀκόλουθον οὖν ὁ πίνδαρος συνῳκισμένην τὴν καμαρίναν. Ἱκὼν δ᾽ οἰνομάου. ἀπὸ τῆς πίσης. περιφραστικῶς ἀπὸ τῆς πελοποννήσου ἐλθών, ὅτι καὶ ὁ οἰνόμαος ἐν ὀλυμπίᾳ ᾤκει. ἱκὼν δὲ ἀντὶ τοῦ παραγενόμενος. Ἄλλος. ἱκὼν δ᾽ οἰνομάου. ἕως τόνδε δᾶμον ἀστῶν σούς. ἐλθὼν δὲ ἐκ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς πίσης νικήσας. ὑμνεῖ δὲ τὸ σὸν ἄλσος ὦ πολιοῦχε ἀθηνᾶ. ἀντὶ τοῦ σὲ ὑμνεῖ. ὑμνεῖ δὲ καὶ τὸν ποταμὸν ὤανιν καλούμενον, καὶ τὴν ἐγχωρίαν λίμνην καμαρίναν. ὑμνεῖ δὲ καὶ τοὺς ὀχετοὺς τοῦ ἱππάριδος ποταμοῦ. ὅστις τοῖς μὲν ὀχετοῖς αὐτοῦ ἄρδει τὸν ὅλον ὄχλον καὶ τὸν τόπον, προσκολλᾷ δὲ καὶ προστίθησιν, ἀδιαλείπτως ἄλσος μέγα, καὶ τόπον πολύν τε καὶ ὑψηλόν, ὡς δύνασθαι καὶ θαλάμους ἐξ αὐτοῦ, κατὰ μεγάλας ποιεῖν οἰκίας. ἄγει δὲ τὸν δῆμον αὐτοῦ εἰς φῶς καὶ χαράν, ἐξ ἀμηχανίας καὶ ἀπορίας πάντα παρέχων. λέγεται γὰρ καὶ ναυσίπορος εἶναι καὶ πολυίχθυς. καὶ ὁ μὲν ἀρίσταρχος βούλεται οὕτω. θαλάμων κατασκευασμὸν ἵππαριν τῇ καμαρίνῃ παρέχειν. φασὶ γὰρ ὅτι διὰ μέσης ῥέων τῆς καμαρίνης τῇ πλημμυρίᾳ ἀναπλάσσει γῆν. ἀφ᾽ ἧς πλινθεύοντες οἱ καμαριναῖοι, οἰκοδομοῦσι τὰς οἰκίας. πρὸς παράστασιν δὲ γινώσκω ὁ ἀχελῷος ταῖς ἐχινάσι, καὶ ὁ νεῖλος τῇ αἰγύπτῳ. ὁ δὲ δίδυμος οὐ τοῦτο βούλεται. οὐ γάρ φησι τοσοῦτον πλημμυρεῖν ὡς δύνασθαι τῇ νεωστὶ κατασκευασθείσῃ πόλει τοσοῦτον παρασχεῖν πηλὸν πρὸς πλινθοποιΐαν, ἀλλὰ τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ ποταμὸς διὰ μέσης τῆς ὕλης ῥεῖ. εἶτα κόπτων τῆς κα

ΤΩ ΑΥΤΩ ΨΑΥΜΙΔΙ. ΤΕΘΡΙΠΠΩ. ΑΠΗΝΗ. ΚΑΙ ΚΕΛΗΤΙ. ΕΙΔΟΣ Ε'.

στρ. α'. κῶλ. ιδ'.

ψηλᾶν ἀρετᾶν, καὶ
στεφάνων ἄωτον γλυκύν.
τῶν οὐλυμπίᾳ,
ὠκεανοῦ θύγατερ
καρδίᾳ γελανεῖ,
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ.
ψαύμιός τε δῶρα,
ὅς, τὰν σὰν πόλιν αὔξων
καμαρίνα λαοτρόφον,
βωμοὺς ἓξ διδύ
μους ἐγέραρεν, ἑορ
ταῖς θεῶν μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις, ἀέθλων τε πεμ
πταμέροις ἁμίλλαις,

Τῷ αὐτῷ ψαύμιδι. Γέγραπται ἡ ᾠδὴ τῷ αὐτῷ ψαύμιδι. τεθρίππῳ, καὶ ἀπήνῃ, καὶ κέλητι νενικηκότι, τὴν ὀγδοηκοστὴν δευτέραν ὀλυμπιάδα. αὕτη ἡ ᾠδή, ἐν μὲν τοῖς ἐδαφίοις, οὐκ ἦν. ἐν δὲ τοῖς διδύμου ὑπομνήμασιν, ἐλέγετο πινδάρου.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν. ὁ νοῦς. λέγει πρὸς τὴν καμαρίναν τὴν ὠκεανοῦ. ἡ ὁμώνυμος ἡ πόλις καὶ ἡ λίμνη. τὸν ὕμνον δὲ ἄωτον στεφάνων καὶ ἀρετῶν εἶπεν, ἐπεὶ οἱ νικῶντες ἐκ τοῦ ὑμνεῖσθαι, εὐκλεεῖς γίνονται. ἀρίσταρχος δὲ ἀκούει ὠκεανοῦ θυγατέρα, καμαρίναν τὴν λίμνην ἀφ' ἧς καὶ τὴν πόλιν ὀνομάζεσθαι. ἀρτέμων δὲ πρὸς τὴν ἀρέθουσαν τὸν λόγον εἶναί φησιν. αὕτη δέ, ἐν συρακούσαις κρήνη. ἔχει δὲ ἡ ἀρέθουσα καὶ πᾶσα κρήνη τὰς πηγάς, ἀπὸ ὠκεανοῦ. βέλτιον δὲ ὡς ἀρίσταρχος. Ἄλλως. καμαρίνα ἡ πόλις τοῦ ψαύμιδος καλεῖται, καὶ λίμνη πλησίον αὐτῆς κειμένη. οἱ μὲν οὖν φασι τῇ πόλει τὸ ὄνομα ἐτέθη ἀπό τινος οὔσης νύμφης. οἱ δὲ ἔκ τινος ὠκεανοῦ θυγατρὸς ἀμφοτέρας, ὡς ἡσίοδος. Τρὶς γὰρ μυρίαι εἰσὶ τανύσφυροι ὠκεανίδες. πρὸς θυγατέρα οὖν τοῦ ὠκεανοῦ τὴν καμαρίναν λέγει. ὦ τοῦ ὠκεανοῦ θύγατερ καμαρίνα, δέχου τὸν γλυκὺν ἄωτον. λέγει δὲ τὸν ὕμνον τὸν ἐν ὀλυμπίᾳ, τῶν ὑψηλοτάτων ἀρετῶν καὶ τῶν στεφάνων τῆς τε αὐτῆς καὶ τοῦ ψαύμιδος, δέχου δὲ τὸ τοιοῦτο δῶρον φαιδρῷ προσώπῳ. Ἀκαμαντόποδος ἀπήνας. ἁμάξης. ἀπήνη δέ ἐστιν, ἅρμα, ὃ ἡμιόνοι ζευχθέν. εἰθισμένον δὲ ἵπποις ἀγωνίζεσθαι, ἄσανδρος ἐπετήδευσε καὶ ἡμιόνας ἀγωνίζεσθαι. χρόνος δέ τις οὐ μακρός, ἀλλὰ δεκαετὴς τοῦτο διέλυσε. διελύθη γὰρ περὶ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐνάτην ὀλυμπιάδα. ἀκαμαντόποδος δέ, τῆς κατὰ τὸν δρόμον ἀκοπιάστου ἀπήνης. Ψαύμιδός τε δῶρα. ὅς τις ψαῦμις ὦ νύμφη καμαρίνα τὴν σοὶ ὁμώνυμον πόλιν ἐπαίρων καὶ δοξάζων τὴν εὐδαίμονα καὶ πολυάνθρωπον καμαρίναν, τοῖς λεγομένοις διδύμοις βωμοῖς ἐν τῇ ἤλιδι ἕξ, ἐκόσμησε βουθυσίαις ὑπὸ ταῖς ἑορταῖς τῶν θεῶν ταῖς μεγίσταις. οἱ γὰρ νικῶντες, ἔθυον ἐν τοῖς ἓξ βωμοῖς. Βωμοὺς ἕξ. ἡρόδωρός φησι τὸν ἡρακλέα ἐν ὀλυμπίᾳ ἱδρύσασθαι δώδεκα θεῶν ἀγάλματα. συμβώμους δὲ αὐτοὺς ποιῆσαι ἓξ βωμοὺς κατασκευάσας. Ἄλλως. ὀλυμπιάσι βωμοί εἰσιν ἓξ δίδυμοι τοῖς δώδεκα θεοῖς ἀνιδρυμένοι. ἑνὸς ἑκάστου βωμοῦ, δύο θεοὺς καθωσιωμένους. πρῶτος, διὸς καὶ ποσειδῶνος. δεύτερος, ἥρας καὶ ἀθηνᾶς. τρίτος, ἑρμοῦ καὶ ἀπόλλωνος. τέταρτος, χαρίτων καὶ διονύσου. πέμπτος, ἀρτέμιδος, καὶ ἀλφειοῦ. ἕκτος, κρόνου καὶ ῥέας, ὥς φησιν ἡρόδωρος. Πεμπταμέροις ἁμίλλαις. ἐπεὶ

Λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκέοισιν δ' ἐν ἔντεσι νικῶν
δρόμον, ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ
μετὰ στέφανον ἰών,
οὗτος ἐγὼ, ταχυτᾶτι
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
φύονται δὲ, καὶ νέοις
ἐν ἀνδράσι πολιαὶ
θαμὰ, καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας
ἐοικότα χρόνον. ※

Λαμνιάδων γυναικῶν. ὁ Καλλίμαχος. Εργῖνος κλυμένου, ἐξ ὅπλων ἐν σταδίῳ. ἥτις διὰ ἄνδρα, τὸν κλυμένου παῖδα, ἀπέλυσε τῆς ἀτιμίας τῶν λημνίων γυναικῶν. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. ὑψιπύλης ἀγῶνα ἐπιτελούσης ἐπιτάφιον θόαντι τῷ πατρὶ λημνίων βασιλεῖ, συμβέβηκεν ἀπιόντας ἐπὶ τὸ χρυσοῦν δέρας τοὺς ἀργοναύτας, ἐκεῖσε γενέσθαι. καὶ προτραπέντας εἰς τὸν ἀγῶνα ἀγωνίσασθαι. εἷς ὧν οὖν αὐτῶν ὁ ἐργῖνος, νεώτερος μὲν τῷ χρόνῳ, προπόλιος δὲ τὴν κόμην, ὡς μὴ ἱκανὸς ἀγωνίσασθαι διὰ τὴν ὄψιν τῶν πολιῶν, ἐγελᾶτο ὑπὸ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐπεκερτομεῖτο. ὡς δὲ διὰ τῶν ἔργων ἐδείχθη ὑπερβαλλόμενος τοὺς ἀνταγωνιστάς. ἦσαν δὲ οἱ τοῦ βορέου παῖδες ζήτης, καὶ κάλαϊς, ἐπαύσατο ἡ γινομένη χλεύη κατ' αὐτοῦ. καὶ τοὐναντίον ἐθαυμάσθη. διὰ τοῦτο οὖν λέγει τὴν πεῖραν ἀποπαυκέναι τῆς ὕβρεως τῆς κατ' αὐτοῦ, τὰς λημνιάδας γυναῖκας.

τέλος τοῦ τετάρτου τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ ε' τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν, ὅπερ ἐπῳδὸν οὐκ ἔχει.

Τὸ ε', εἶδος τῆς στροφῆς, ἔχει περιόδους [illegible] ἑαυταῖς συμφωνούσας. οὐ γάρ ἐστιν ἐπῳδὸς ἡ τρίτη. ἐκ κώλων δέ ἐστι, ιθ'. Τὸ α', δακτυλικὸν, τρίμετρον καταληκτικὸν, εἰ ἀπὸ δεῖον ἐκλαμβάνεις τὸν ὕστερον. ἢ δὲ τροχαῖον, καταληκτικόν. ---∪∪--∪. Τὸ β', ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος. τῆς α' συζυγίας τρίτον παίωνα ἀποδεξαμένης. ὅπερ γίνεται, ἀντὶ τοῦ ἰωνικοῦ. ∪∪-∪---∪∪. Τὸ γ', ἰθυφαλικὸν παρὰ μίαν συλλαβήν. -∪-∪--∪-∪-∪. Τὸ δ', δακτυλικὸν πενθημιμερές. -∪∪-∪∪-. Τὸ ε', ἰθυφαλικόν. -∪-∪∪-. Τὸ ς', ἀντισπαστικόν. σύγκειται δὲ, ἐκ δύο ἀντισπάστων καὶ βακχείου. ὅπερ περιέχει τὰ ἀντισπαστικὰ ὡς κατάκλεις. ∪∪-∪∪-∪--∪-. Τὸ ζ', ἰθυφαλικόν. -∪-∪-∪. Τὸ η', φερεκράτειον καταληκτικόν. ὁ ὕστερος βακχεῖος. ---∪∪--. Τὸ θ', προσοδιακὸν ἐκ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος καὶ χοριάμβου. ∪∪---∪∪-. Τὸ ι', δακτυλικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ---∪∪. Τὸ ια', δακτυλικὸν πενθημιμερές. -∪∪-∪∪-. Τὸ ιβ', ἰθυφαλικόν. -∪-∪-∪. Τὸ ιγ', ὅμοιον τῷ ἕκτῳ. ἀντισπαστικόν. ∪∪-∪∪-∪---∪-. Τὸ ιδ', ἰθυφαλικόν. -∪-∪-∪. Τὸ ιε', δίμοιρον ἔτρις. ---∪∪-∪∪. Τὸ ις', ἰθυφαλικόν. -∪-∪-∪. Τὸ ιζ', δίμοιρον ἔτρις. ---∪∪-∪∪. Τὸ ιη', ἐγκωμιολογικόν. παρὰ τὰς τελευταίας συλλαβάς. τὸ γὰρ πρῶτον, δακτυλικὸν πενθημιμερές, καὶ ἕτερον πενθημιμερές, ἰαμβικόν, οὗ τὸ ἐναντίον ἰαμβέλεγος λέγεται. -∪∪-∪∪∪-∪-. Τὸ ιθ', ἰθυφαλικὸν, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. -∪-∪-∪-

τετυγμένον κῶμον.

ἀντιστρ. κῶλ. ιε'.

χρονιώτατον φάος εὐρυ
σθενέων ἀρετᾶν.
ψαύμιδος γὰρ ἥκει
ὀχέων· ὃς, ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς
πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει καμαρίνᾳ. θεὸς εὔφρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεί μιν
αἰνέω μάλα μὲν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις,
καὶ πρὸς ἡσυχίαν φιλόπολιν,
καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδει τέγξω
λόγον. διάπειρά τοι,
βροτῶν ἔλεγχος.

ἐπῳδ. κῶλ. ιβ'.

ἅπερ κλυμένοιο παῖδα

του, κεχαριτωμένον. ὁ δὲ τε σύνδεσμος, περιττός. ἔστι γὰρ τὸ ἑξῆς· ἀλλὰ κρόνου παῖ, δέξαι χαρίτων ἕκατι, τόνδε κῶμον· ἐπὶ τῇ ὀλυμπιακῇ νίκῃ γεγραμμένον· ὅς τις ἐπὶ τῆς τῶν νικησάντων ἀρετῆς, χρονιώτατον φάος. σβέννυνται γὰρ τὰ καλὰ ἔργα, μὴ ἔχοντα ποιητικὴν φωνὴν μάρτυρα. τὸ δ' ἑξῆς· χαρίτων τ' εὐρυσθενέων ἕκατι. Ψαύμιδος γὰρ ἥκει. ἥκει γὰρ ἐπὶ τῶν ὀχέων τοῦ ψαύμιδος, τίς· ὁ ὕμνος. ἐλαίᾳ στεφανωθείς. παραγίνεται τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι καμαρίνᾳ, στέφανον καὶ δόξαν φέρων. Θεὸς εὔφρων εἴη. εὐμενής. μετὰ ταύτης οὖν τῆς δόξης, εἴη αὐτῷ ταῖς λοιπαῖς εὐχαῖς εὐμενὴς ὁ θεός, ἐπειδὴ ἄξιος ἐπαίνου μοι δοκεῖ εἶναι, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν λίαν πρόθυμον ἐπὶ τὸ ἱπποτροφεῖν. καὶ ὅτι φιλόξενός ἐστι. πάντας δεξιούμενος. εἰς τὸν μετὰ ταῦτα οὖν χρόνον, θεὸς εὔφρων αὐτῷ γένοιτο. Ἄλλως. εὐχαῖς τοῦ νικηφόρου ὁ ζεὺς φησὶν εἴη εὔφρων ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς, ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς νίκης ἐτέλεσε. Φιλόπολιν. εἰσὶ γάρ τινες οἳ ἐν ταῖς στάσεσι διάγοντες, φιλοπόλιδες ὄντες. τὸν οὖν ψαῦμιν φιλόπολιν φησὶν εἶναι, πρὸς τῷ καὶ ἥσυχον ὑπάρχειν. Οὐ ψεύδει τέγξω. οὐκ εἰς ὑπερβολὴν τραπήσομαι ψευσάμενος. ἤτοι οὐ κρύψω τὸν λόγον τῷ ψεύδει. κρύπτεται γὰρ τἀληθῆ ὑπὸ τοῦ ψεύδους. ἢ οὕτως. οὐ ποιήσω τὸν λόγον ἀσθενέστερον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βρεχομένων. ταῦτα γὰρ ἀσθενέστερα γίνεται. οὐ μιανῶ οὖν φησὶν οὐδὲ βρέξω τὸν λόγον μου ψεύδει. ἀντὶ τοῦ οὐ ψεύσομαι, περὶ τῶν ἐγκωμίων τῶν τοῦ ψαύμιδος λέγων. Διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος. πάρεστι διαπειράσαι τὸν ψαῦμιν καὶ γνῶναι. Ἄλλως. ἡ πεῖρα, τῶν ἀνθρώπων ἔλεγχος ἀκριβής. καὶ ὁ τούτου πειραθείς, εἴσεται ὅτι οὕτως ἔχει. παράδειγμα δὲ τοῦ δεῖν τῇ πείρᾳ τἀληθὲς ἐξετάζειν, τὸν ἐργῖνον παρέλαβε λέγων. Ἅπερ κλυμένοιο παῖδα. ἐργῖνος γὰρ ὁ κλυμένου παῖς ἀγωνιζόμενος ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ἀγῶνι θόαντος μετὰ τῶν ἀργοναυτῶν, καὶ γέλωτας κινούντων ἐπὶ τῷ παρ' ἡλικίαν ἀθλεῖν αὐτόν, αὐτῇ τῇ πείρᾳ τοῦ ἀγῶνος, ἔδειξε νικήσας ὡς εἶχεν ἰσχύος. ἐνίκησε δὲ τοὺς βορεάδας. ἐλθόντων γὰρ εἰς τὴν λῆμνον τῶν ἀργοναυτῶν, δοκεῖ ὑψιπύλη ἡ θόαντος θυγάτηρ, θεῖναι τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα, καὶ ὁ ἐργῖνος ἠγωνίσατο. ὡς δὲ γελώμενος ὑπὸ τῶν λημνιάδων ὅτι πολιὸς ὤν, νέοις ἐσπούδασε διαγωνίσασθαι, ἐνίκησε φύσει πολιὸς ὑπάρχων. ὅθεν δῆλον, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ψαῦμις ἤδη πολιὸς ὤν, ἐνίκησε.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩ, ΙΠΠΟΙΣ. ΕΙΔΟΣ, Δ'.

στρ. α'. κῶλ. ιβ'.

λατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς,
ἀκαμαντόποδος
Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς
ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν,
ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.
ξείνων δ' εὖ πρασσόντων, ἔσαναν
αὐτίκ' ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἐσθλοί.
ἀλλ' ὦ κρόνου παῖ, ὃς αἴτναν ἔχεις,
ἶπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογ-
κεφάλα τυφῶνος ὀβρίμου,
οὐλυμπιονίκαν
δέκευ χαρίτων ἕκα-

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς. ἐπειδὴ ὁ ἀγὼν ὀλυμπιακός, τοῦτον δὲ ὁ ψαῦμις ἐνίκησεν, ἥκοντος ἐξ αὐτοῦ τοῦ διός, ποιεῖται τὸ προοίμιον τοῦ ἐπινίκου. οἱ νεώτεροι δέ, ἅρματα τὴν βροντὴν τοῦ διὸς εἶναι διδόασι. καὶ λέγουσιν, ὁ ἡνίοχε Ζεῦ. ἡ δὲ ἀκολουθία. ὦ Ζεῦ καθ' ὑπερβατὸν ὅς τις τὴν αἴτναν κατέχεις τὴν οὖσαν ἶπον καὶ πίεσμα καὶ βάρος τοῦ τυφῶνος. αἴτνη, ὄρος σικελίας. ἀκάματα δέ. σικελιώτης γὰρ ὁ νικηφόρος. ὅτι καὶ ἡ καμάρινα, πόλις σικελίας. καὶ ἡ κατάνη ὕστερον, αἴτνη ἐκλήθη. Ἄλλως. Βροντᾶς. τὴν βροντὴν ὁ πίνδαρος, ὡς ἵππον ὑφίσταται τοῦ διός. διὸ καὶ ἀκαμαντόποδα αὐτὴν εἶπεν, ἐπεὶ δὲ ὑπέρτατε Ζεῦ εἶπεν, ἢ ὑπέρτατε ἐλατὴρ τῆς βροντῆς, ἀκαμαντόποδος δέ, τῆς στερρᾶς καὶ μὴ καμνούσης τοῖς ποσίν. Ζεῦ τεαὶ γὰρ ὧραι. τὸ ἑξῆς. Ζεῦ τεαὶ γὰρ ὧραι ἑλισσόμεναί με ἔπεμψαν ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων, ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς. ἤγουν, αἱ γὰρ σαὶ ὧραι τῶν ἐνιαυτῶν ἔπεμψαν. ὅμηρος. Περιπλομένων ἐνιαυτῶν. μάρτυρα δέ, ἀντὶ τοῦ ὑμνητήν. διὰ γὰρ τῶν ποιημάτων καὶ ὕμνων, ἐκδηλότερα γίνεταί τις καὶ ἀΐδιος ἡ μαρτυρία. τὸ δὲ ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς, τῷ ὑπό, ἀντὶ τῆς μετὰ κέχρηται. ἤγουν μετὰ ποικιλοφορμίγγου ὠδῆς, ἔπεμψάν με αἱ τεαὶ ὧραι. ποικιλοφόρμιγγα δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ σὺν μουσικοῖς ὀργάνοις αὐλῷ τε καὶ κιθάρᾳ, ᾖδον. τῷ δὲ ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετά, καὶ ὅμηρος κέχρηται. Δαΐδων ὑπὸ λαμπομενάων. ἀντὶ τοῦ, μετὰ δαΐδων. Ἄλλως. διὸς ὧρας, τὰς ὀλυμπιάδας λέγει. ποιητικὸς δὲ ὁ γὰρ σύνδεσμος. ὅτι αἰτία ἐστὶ τοῦ ποικίλειν τὴν φόρμιγγα. Ξείνων δ' εὖ πρασσόντων. ξεῖνον, φίλον. ἔσαναν ἀντὶ τοῦ ἐχάρησαν. ἀπὸ τῶν σαινόντων ζώων. ἔστι δὲ τὸ ἑξῆς, προσέσαναν τὴν ἀγγελίαν, ἢ πρὸς τὴν ἀγγελίαν, ἔσαναν καὶ ἐχάρησαν. ἡ δὲ διάνοια πρὸς τὴν τῶν εὖ πρασσόντων ἀγγελίαν φίλων, ἐχάρησαν οἱ ἀγαθοί. ἢ οὕτω. τὴν δὲ τῶν εὖ πρασσόντων φίλων ἀγγελίαν γλυκεῖαν οὖσαν, ἱλαρῶς οἱ ἀγαθοὶ φίλοι προσδέχονται. τοῦτο δέ, ὡς πρὸς ἑαυτὸν ὁ χορὸς ᾄδεται, ἀλλὰ τῇ τοῦ νενικηκότος εὐπραγίᾳ ὡς ἂν γνωρίμου. Ἄλλως. ἔσαναν ἐχάρησαν. ὁ δὲ νοῦς. τῶν φίλων εὐδαιμονούντων, εὐθέως, οἱ γνήσιοι καὶ ἀγαθοὶ ἑταῖροι, ἥσθησαν ὑπὸ τῶν γλυκειῶν ἀγγελιῶν μαθόντες. Ἶπον ἀνεμόεσσαν. ὁ μὲν πίνδαρος, τῷ τυφῶνι φησὶν ἐπικεῖσθαι τὴν αἴτνην. ὁ δὲ καλλίμαχος, τῷ ἐγκελάδῳ. ἔνιοι δὲ ἐν πιθηκούσαις φασὶ τὸν τυφῶνα. ἄλλοι, ἐν φρυγίᾳ. οἱ δέ, ἐν σικελίᾳ. οἱ δὲ ἐν αἰγύπτῳ, ὡς καὶ ἡρόδοτος. οἱ δὲ ἐν τῷ ὄρει τῷ κατὰ βοιωτίαν. Δέκευ χαρίτων. ἀντὶ

Τὸ ιγʹ, ἰωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. – – ∪ ∪ – –. Τὸ ιδʹ. ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν, πρὸς τροχαϊκὴν ἐπίμικτον. – – ∪ ∪ – ∪ –. Τὸ ιεʹ, ἰαμβικὸν πενθημιμερές. ∪ – ∪ – –.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτῆς.

Ἡ δὲ ἐπῳδός, κώλων ιβʹ. Τὸ αʹ, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. κειμένης ἔμπροσθεν συλλαβῆς, μεμιγμένον τοῖς τροχαίοις. – – ∪ ∪ – ∪ – ∪. Τὸ βʹ, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ἔχει δὲ κατακλεῖδα οἰκείαν ἰαμβικήν. – ∪ ∪ – ∪ – – –. Τὸ γʹ, ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ∪ – ∪ – ∪ ∪ ∪ –. Τὸ τέταρτον, προσοδιακόν, ἀπὸ τροχαίου ἀναλυομένου δίμετρον ὑπερκατάληκτον. – – – ∪ – ∪ ∪ – –. Τὸ εʹ, δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ χοριάμβου, ἀπὸ τροχαίου ἀναλυόμενον. ∪ ∪ ∪ – ∪ – – ∪ – –. Τὸ ϛʹ, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ∪ – ∪ – ∪ ∪ –. Τὸ ζʹ, δακτυλικὸν δίμετρον καταληκτικόν. – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪. Τὸ ηʹ, περιοδικόν. ὅσον, ἴαμβος δὲ ποιεῖ, καὶ ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἐκ τέλους ἀρχόμενος. – – ∪ – – ∪ – ∪. Τὸ θʹ, περιοδικὸν τροχαϊκόν, ἀπὸ ἰάμβου, καταληκτικόν. ∪ – – ∪ – ∪ –. Τὸ δέκατον, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ∪ – ∪ – – ∪ –. Τὸ ιαʹ, τροχαϊκὸν ἐπίτριτον. τοῦ πρώτου ποδὸς ἀναλυομένου. ἔτι δὲ καὶ τοῦ δευτέρου. ∪ ∪ – ∪ ∪ ∪ – ∪ – –. Τὸ ιβʹ, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ∪ – ∪ – ∪ –.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Ψαύμιδι καμαριναίῳ. Γέγραπται ἡ ᾠδή, ψαύμιδι καμαριναίῳ, νικήσαντι τὴν ὀγδοηκοστὴν δευτέραν ὀλυμπιάδα τεθρίππῳ. παιδὶ ἄκρωνος. καμαρίνα δὲ πόλις σικελίας.

τικὴ, ἐπεὶ μόνη τῆς κοινῆς διαλέκτου τὸ κράτος ἔχει, καὶ δι' αὐτὴν συνίσταται. πρὸς γὰρ τὰς ἄλλας τὴν δωρίδα φημὶ, καὶ αἰολίδα, καὶ ἀττικὴν, καὶ ἰάδα, λίαν ἔχει ἀσύμπτωτας. διὰ τοῦτο ἐπεὶ μὲν τῆς κοινῆς κανόνας ἀπαιτούμεθα. ἐπεὶ δὲ τῶν ἄλλων, μόνα ἰδιώματα. οἷον, τόδε ἰδίωμα δωριέων. τόδε ἀττικῶν. Ἰστέον οὖν ὅτι τὸ κεινὸς εἴην, δωρικῶς κείμενον παρὰ τῷ πινδάρῳ ἐστίν. ὃς τὰ πλεῖστα δωριστὶ γράφει. οἱ δὲ δωριεῖς ὀλιγοφραδεῖς, καὶ συλληπτικοί. ὡς δῆλον ἀπὸ τοῦ χρὴ, καὶ χρῆν. ὧν τὸ μὲν χρὴ ἀντὶ τοῦ χρεὼν ἐστὶ συμπτυχθέν. διὸ καὶ τοῦ ἐστὶ, τὸν τόνον ἔχει. τὸ δὲ χρῆν, ἀπὸ τοῦ χρεὼν ἦν. διὸ καὶ περισπᾶται. εἰκότως οὖν καὶ τὸ εἴην αὖ συλληπτικῶς, καὶ δωρικῶς, ὡς τῆς συλλαβῆς τῆς ην ἐπελθούσης τῇ αὖ καὶ ἀρκούσης καθ' ἑαυτῆς, καὶ τοῦ συνδέσμου παρὰ τῷ δωριεῖ.

※

Τέλος τοῦ τρίτου τῶν ὀλυμπίων εἴδους.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ δ'. τῶν ὀλυμπίων εἴδους.

Τοῦ τετάρτου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ιε'. Τὸ α', προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἀνακλώμενον. ⏑⏑–⏑–⏑⏑––. Τὸ β', ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ⏑⏑–⏑⏑–. Τὸ γ', ἰθυφαλλικόν. ὅπερ ἐστὶ τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. –⏑–⏑–⏑. Τὸ δ', ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τῆς πρώτης μακρᾶς ἀναλυομένης. ⏑⏑–⏑⏑––⏑⏑––. Τὸ ε', ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐπιμικτὸν πρὸς τροχαϊκὴν συζυγίαν. ––⏑⏑–⏑––. Τὸ ς', ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. – ⏑⏑––⏑⏑–– Τὸ ζ', λογαοιδικὸν, ἐξ ἀναπαίστου καὶ ἰάμβου, καὶ συλλαβῆς. τὸ δὲ λογαοιδικὸν, εὕρηται καὶ ἐν δακτύλοις. ἔχον, ῥυθμὸς ἐν λογογράφοις οἰκεῖος καὶ ἀοιδῆς συγκείμενος. ὁ δάκτυλος ἀοιδοῦ. ὁ τροχαῖος, λογογράφου. ὅτι γοῦν εἰσὶ δάκτυλοι καὶ ὁ ὕστερος τροχαῖος, τό τε λογαοιδικὸν λέγεται, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα. οἱ ἀνάπαιστοι, ἀοιδοῦ. ὁ ἴαμβος, λογογράφου. εἰ δὲ σπονδεῖοι εἰσὶ, μὴ ξενίσῃ. αἱ γὰρ σπονδεῖαι, σύμπτυκτοι ἀνάπαιστοι λέγονται. ὡς καὶ τὰ εἰς σωτῆρα χριστὸν τὸν ὡραιοπυλιώτην, ἐπεὶ τοῦ μαρμάρου αὐτῷ τῶν ἔξωθεν πυλῶν, ὅπου ἐζωγράφηται ἰουστινιανὸς, ἢ ὁ μέγιστος κωνσταντῖνος. ––––––⏑––. Τὸ η', φερεκράτιον, λειπούσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς. ἔχον, ἐξ ἐπιτρίτον. –⏑–⏑––. Τὸ θ', ἰαμβικὸν, ἑφθημιμερές. ⏑–⏑–––. Τὸ ι', ἐπιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπιωνικὸν δὲ λέγεται, καὶ οὐκ ἰωνικὸν, ὅτι ἰαμβικὴν πρώτην συζυγίαν ἔχει, ἀνοικείαν τοῖς ἰωνικοῖς. καὶ πάλιν ὕστερον, ἴαμβον. ––⏑––⏑ ––⏑–. Τὸ ια', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, διαλυθέντων τῶν ποδῶν. ⏑⏑–⏑⏑––⏑––. Τὸ ιβ', ἰωνικὸν δίμετρον, ὑπερκατάληκτον. ⏑⏑–––⏑–⏑–.

μενίδης. οὗ, αἰνησίδαμος. οὗ, θήρων καὶ ξενοκράτης· θήρωνος δὲ, θρασυδαῖος. ξενοκράτους δὲ, θρασύβουλος. Ξενίαις ἐποίχονται. ἡ γινομένη θυσία τοῖς διοσκούροις, ξενισμὸς λέγεται· ταῖς γινομέναις θυσίαις τοῖς διοσκούροις ὑπ' αὐτοῦ, ὡς εὐσεβοῦς ὄντος. ἀγαθῇ οὖν γνώμῃ καὶ συνειδήσει οἱ ἐμμενίδαι τὰς θυσίας ἀεὶ τηροῦσιν. Εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ. εἰ δὲ τὸ ὕδωρ μὲν τῶν λοιπῶν στοιχείων προτετίμηται, καὶ τῶν κτημάτων ὁ χρυσός, καὶ τῶν ἀγώνων ὁ ὀλυμπιακός, δῆλόν ἐστιν ὅτι

ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις. —
ἐπῳδ. κῶλ. ι'.
εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσον
τες μακάρων τελετάς.
εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων
δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον,
νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν θή
ρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται,
οἴκοθεν ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω
δ' ἐστὶ σοφοῖς ἄβατον   γρ'. καὶ οὐ μὴ
κἀσόφοις. οὐ μὴν διώξω κεινὸς εἴην. ※

πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀρετῆς ὁ θήρων παρεγένετο νικήσας. καὶ αὐταῖς τρόπον τινὰ ταῖς ἡρακλείαις στήλαις προσεπέλασεν. Ἄλλως. Καθολικῶς πάντα εἶπεν. ὡς γὰρ οὖν φησὶ τὸ ὕδωρ ἀριστεύει πάντων, οὕτω καὶ θήρων ἀριστεύει τῶν αἰῶν. Ἄλλως. εἰ δὲ τὸ ὕδωρ τῶν ἄλλων στοιχείων διαφέρει, καὶ ὁ χρυσὸς τοῦ πλούτου. νῦν δὲ ὁ θήρων πρὸς τὸ ἔσχατον καὶ ἄκρον τῆς νίκης ἱκάνων, ἅπτεται ταῖς οἴκοθεν ἀρεταῖς, τῶν ἡρακλέος στηλῶν. καὶ τὸ πόρσω ἐστὶ βροτοῖς σοφοῖς, ἄβατον, καὶ ἀσόφοις. οὐδαμῶς οὖν αὐτὸ τὸ πόρσω διώξω, καὶ μεῖζον ζητήσω τοῦ ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος. πρὸς ἐσχατιὰν δὲ ἀρεταῖσιν, εἰς ἄκρον ἥκει ἀρετῆς. τοῦ ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος στέφανον τετυχηκώς. Ἡρακλέος σταλᾶν. ὁ ἡρακλῆς ἡνίκα ἐπὶ τὰς γηρυόνου βοῦς εἰς τὴν ἐρυθρὰν λεγομένην νῆσον πρὸς τῷ ὠκεανῷ πορευόμενος ἐγένετο, πᾶσαν διεξελθὼν τὴν περιεχομένην θάλασσαν, ἐβούλετο προσωτέρω χωρεῖν. εἶτα χάος εὑρὼν καὶ ζόφον, ἔστησε στήλας. δι' ὧν ἐμήνυσε τὸ τέλος τῆς θαλάσσης. ὡς μηδὲν εἶναι περαιτέρω πλωτόν. πρὸς τοῦτο οὖν ἡ διάνοια ἀποδίδοται. ὅτι ὁ νικήσας ὀλύμπια, μηδὲν ζητείτω πλέον. ἔχει γὰρ τὸ τέλος τῆς εὐδαιμονίας. ὡς γὰρ τὸ τέλος τῆς θαλάσσης αἱ ἡρακλέος στῆλαι ἐν τόπῳ γαδείρων. Οἴκοθεν ἡρακλέος. διὰ τῶν οἰκείων ἀρετῶν, τὸ πρόσω, τὸ ἐπέκεινα τῶν στηλῶν. τὸ γὰρ περαιτέρω τῶν ἡρακλείων στηλῶν χωρεῖν, οὔτε σοφὸς, οὔτε μὴ σοφὸς, ζητήσειεν ἄν. ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς ἐγὼ τὸ τοιοῦτο διώξω. εἴην γὰρ ἄν, κενός τις καὶ ἀπαίδευτος. Κεινὸς εἴην. ὁ τῶν δυνατῶν ἐφιέμενος. καὶ μὴ ἀδυνάτων ἐρῶν. ἔνιοι δὲ ἀναγινώσκουσι. κεινὸς εἴην. ἵν' ᾖ, ἐὰν διώξω τὰ ἀδύνατα, κεινὸς εἴην. ἀντὶ ἄφρων. ὡς ἀδυνάτων ἐφιέμενος. Ἄλλως. περὶ τοῦ κεινὸς εἴην. ἐπιστήσας τις λογισμῷ, καὶ εὑρὼν ὅτι τὰ εὐκτικὰ τῶν ῥημάτων ὅτι μὲν κυρίως εὐκτικά εἰσι, καὶ εὐχὴν περιέχουσιν, ἄνευ συνδέσμου τινὸς προφέρονται. τοῦ αἴθε δηλαδὴ, ἢ τοῦ εἰ, ἢ ἑτέρου ὑποτακτικοῦ μορίου. ὁπηνίκα δὲ ἀντὶ ὑποτακτικῶν λαμβάνονται, τὰ εἰρημένα μόρια συμπροφερόμενα ἔχουσι, τὸ κεινὸς ὥσπερ διορθούμενος, κεῖνος ἔγραψεν. ἵν' οὕτως εὐκτικῶς τὸ εἴην ἀποδοθῇ, καὶ ἀνάγῃ τὸ νόημα πρὸς τὸν θήρωνα. εὐχομένου δηλαδὴ τοῦ ποιητοῦ, τὸ γενέσθαι κατὰ θήρωνα, καὶ μὴ πλέον τι. καλῶς μὲν οὖν ὁ ἀνὴρ ἐπεστάτησεν, ὡς ἐπήβολος ἄριστος τῆς γραμματικῆς τέχνης. τοῦτο δὲ μόνον ἠγνόησεν, ὅτι ἡ γραμμα

θ' ἅν ποτε Ταϋγέτα,
ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσία, ἔγραψεν ἱεράν. —
στρ. γ'. κῶλ. θ'.
τᾶν μεθέπων, ἴδε κἀκείναν χθόνα,
πνοιαῖς ὄπιθεν Βορέα
ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς.
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν,
δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι.
καὶ νῦν ἐς ταύταν ἑορτάν,
ἵλαος ἀντιθέοισι νίσεται,
σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας. —
ἀντιστρ. κῶλ. θ'.
τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν οὔλυμπόνδ' ἰὼν,
θαητὸν ἀγῶνα νέμειν,
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι, καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὦν πα
θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις
Θήρωνί τ' ἐλθεῖν
κῦδος, εὐΐππων διδόντων
Τυνδαριδᾶν. ὅτι πλείσταισι βροτῶν

εἰσάγουσι. καθάπερ καὶ τὴν θηλάζουσαν τὸν Τήλεφον, γράφουσι καὶ πλάττουσι. πέπακται δὲ καὶ περὶ ἀνακρέοντι, Ἀγανῶς οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνόν. ὅς τ' ἐν ὕλαις κεροέσσης ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη. Ζηνόδοτος δὲ μετεποίησε, διὰ τὸ ἱστορεῖσθαι τὰς θηλείας κέρατα μὴ ἔχειν, ἐροέσσης εἰπών. αἱ μέντοι ποιηταὶ πάντες, κέρατα ἐχούσας ποιοῦσιν. ὅτι δὲ οὕτως ἔχουσι καὶ εἰκός ἐστιν ἐνίας ἔχειν, ἐκεῖθεν δῆλον. ὅτι τῶν ἐλεφάντων αἱ μὲν ἐξ αἰθιοπίας καὶ λιβύης πάντες σὺν ταῖς θηλείαις, ὀδόντας ἔχουσιν ὥς τινές φασι. καθὰ καὶ ἀμυντιανός ἐν τῷ περὶ ἐλεφάντων φησί. τῶν δὲ ἰνδικῶν αἱ θήλειαι, χωρὶς ὀδόντων εἰσίν. Ἅν ποτε Ταϋγέτα. αὕτη Ἄτλαντος θυγάτηρ. ἀφιέρωσε δὲ τὴν ἔλαφον τῇ ἀρτέμιδι. λέγεται γὰρ ὅτι ἡνίκα ἡρακλῆς παρέσχεν αὐτὴν εὐρυσθεῖ, τότε εὑρέθη ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῆς γεγραμμένον, Ταϋγέτη ἱερὰν ἀνέθηκεν. Ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσία. ὀρθωσία ἡ ἄρτεμις παρὰ τὸ ὀρθώσιον. ὅπερ ἐστιν, ὄρος ἀρκαδίας. ἔστι γὰρ ὄρος ἀρκαδίας ὄρθιον. ἀφ' οὗ καὶ ἡ θεὸς, ὀρθία, καὶ ὀρθωσία καλεῖται. ἤτοι, τῇ ὀρθούσῃ τὰς γυναῖκας, καὶ εἰς σωτηρίαν ἐκ τῶν τοκετῶν ἀγούσῃ. Τᾶν μεθέπων. ταύτην ἐπιδιώκων τὴν ἔλαφον, ἐθεάσατο καὶ τοὺς ὑπερβορέους ψυχροτάτους τόπους, καὶ τὴν σκυθίαν. ἔνθα στὰς, ὀξέως εἶδεν τὰ δένδρα τῆς ἐλαίας, καὶ αὐτὸν ἐπιθυμία ἔλαβε φυτεῦσαι ἀπ' αὐτῶν περὶ τοὺς τοῦ σταδίου τόπους τοῦ ἱππικοῦ. Καὶ νῦν ἐς ταύταν ἑορτάν. τὴν τῶν νικηφόρων πανήγυριν καὶ εὐωχίαν. εἰώθασι γὰρ εὐωχεῖσθαι. τὴν εὐωχίαν γὰρ, ἑορτὴν εἶπε. φησὶ γὰρ ἔρχεσθαι ἐς τὴν τοῦ θήρωνος ἑστίαν, τόν τε ἡρακλῆν καὶ τοὺς διοσκούρους, ἐπειδὴ ἐξένιζεν αὐτοὺς ὁ θήρων. Ἀντιθέοισι νίσεται. καὶ νῦν ἥξει ἐπὶ τῇ παρούσῃ πανηγύρει τοῦ θήρωνος ὁ ἡρακλῆς, ἅμα τοῖς ἰσοθέοις τῆς λήδας παισὶ διοσκούροις. τούτοις γὰρ ἐπέτρεψε διατιθέναι τὸν ἀγῶνα ἡρακλῆς. αὐτὸς λοιπὸν ἐς θεοὺς ἀναχωρῶν. Ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς. καὶ τὰ περὶ τῆς τῶν ἀνδρῶν ἀρετῆς διοικεῖν αὐτοῖς ἐπέτρεψε τοῖς τυνδαρίδαις. τὸ δὲ ῥιμφαρμάτου, τῆς ταχέα καὶ ὀξέα ἅρματα ἐχούσης. Ἐμὲ δ' ὦν πα. ἀμφότεροι οἱ σύνδεσμοι παραπληρωματικοί. καὶ ἐν τῷ θήρωνί τε ἐλθεῖν, ὁ τε. Ἐμμενίδαις. ἐμμενίδα, φατρία θήρωνος ἐν σικελίᾳ. λέγει δὲ τοὺς ἀκραγαντίνους. τηλεμάχου καταλύσαντος τὸν τῶν ἀκραγαντίνων τύραννον φάλαριν, παῖς γίνεται ἐμ

ἀντιστρ., κῶλ. ι'.
καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν·
καὶ πενταετηρίδ' ἅμα
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς ἀλφειοῦ·
ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλε
χῶρος ἐν βάσσαις κρονίου πέλοπος·
τούτων ἔδοξε
γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξεί-
αις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἁλίου·
δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαι-
ἐπῳδ., κῶλ. η'.
ν' ἰστριανάν νιν· ἔνθα λατοῦς
ἱπποσόα θυγάτηρ,
δέξατ' ἐλθόντ' ἀρκαδίας ἀπὸ δει-
ρᾶν· καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν·
εὖτέ μιν ἀγγελίαις εὐ-
ρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν,
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξον-

Καὶ μεγάλων ἀέθλων. ἢ διὰ τὴν τῶν ἑλλανοδικῶν ἐπιμέλειαν, ἢ διὰ τὴν σύγκρισιν. Καὶ πενταετηρίδ' ἅμα. ἔθηκε δὲ ὁμοῦ τοῖς εἰρημένοις, καὶ χρόνον πενταετηρικὸν αὐτὸν εἶναι τάξας. ταύτην οὖν φησι θεσμοθετῶν τῶν μεγάλων ἄθλων. λαμπρὴν τὴν ἁγνὴν καὶ ἀδωροδόκητον κρίσιν, ἔθηκε τὸν ἀγῶνα, ὥστε διὰ τοσούτου τελεῖσθαι, καὶ ἐν τούτῳ, τῇ ἤλιδι. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀλφειὸς ποταμός. Ἀλλ' οὐ καλά. τὸ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ. ἐκ δὲ τοῦ παρεπομένου, τὴν δόσιν τοῦ στεφάνου δηλοῖ, ὅτι μήπω ἦν. Κρονίου πέλοπος. ἤτοι ὅτι ἀπὸ κρόνου εἶχε τὸ γένος ὁ πέλοψ. πλουτὼ γὰρ θυγάτηρ κρόνου. ἧς, τάνταλος ὁ πατὴρ πέλοπος. ἵνα οὖν εἴπῃ ὅτι οὔπω ἦν τὸ τοῦ κοτίνου φυτὸν ἐν ταῖς βήσσαις καὶ τοῖς τόποις τοῦ πέλοπος τοῦ κρονίου. τῆς πελοποννήσου γὰρ ἦν ἡ ἦλις. ἢ ἁπλούστερον οὕτως. ὅτι ὁ χῶρος τοῦ πέλοπος ὁ ἐν ταῖς βήσσαις τοῦ κρονίου, οὐδέπω τι εἶχε τὸ φυτόν. κρόνιον δὲ ὄρος, πισαῖον. Τούτων ἔδοξε. τούτων τῶν φυτῶν γυμνὸς ὢν ὁ κῆπος καὶ ὅλος ὁ τόπος, ἔδοξε καὶ ἐδόκει ὑπακούειν ταῖς ὀξείαις αὐγαῖς τοῦ ἡλίου, ἀντὶ τοῦ εἶναι κατάθερμος καὶ πυρώδης καὶ ἄσκιαστος. Γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος. κᾶπος κυρίως, ὁ περιπνεόμενος ἀνέμοις τόπος. ὅθεν κάπας τὰς φάτνας καλεῖσθαι. διὰ τὸ περιπνεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἵππων τῷ πνεύματι ἀναπνεόντων τὴν τροφήν. Θυμὸς ὥρμαινεν. διὰ τοῦτο παραγενέσθαι προεθυμήθη εἰς τὴν γῆν τοῦ ἴστρου ποταμοῦ εἰς τὴν σκυθίαν. ἐν ᾗ σκυθίᾳ, ἡ ἄρτεμις αὐτὸν ὑπεδέξατο ἐλθόντα, ἡνίκα αὐτὸν τοῖς προστάγμασιν ἢ ταῖς ἀγγελίαις τοῦ εὐρυσθέως ὑπουργεῖν ἡ πατρὸς ἀνάγκη παρεσκεύαζεν, ἐπὶ τῷ, τὴν ἔλαφον ἀγαγεῖν, ἥν ποτε ἡ ταϋγέτη, ἀνέθηκε τῇ ὀρθωσίᾳ ἀρτέμιδι. Ἰστρίαν, νίν. ἐὰν διὰ τῶν δύο νν ἰστρίαν, νιν, τὴν σκυθίαν ἀκουστέον. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ἑνός, ἡ ἰστρία ἄρτεμις αὐτὸν τὸν ἡρακλέα ὑπεδέξατο. ἰστρία δὲ ἡ ἄρτεμις, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἴστρου. ὃν πέρι τιμῶσιν αἱ ἀμάζονες. αἳ τιμῶσι μάλιστα τὴν θεόν, ἢ ἀπὸ ταύρων ἔθνους σκυθικοῦ περιοικοῦντος τὸν ἴστρον. παρ' οἷς, ὁμοίως τιμᾶται ἡ ἄρτεμις. τινὲς δέ, ἀναγινώσκειν ἰστριανάν. ἵν' ᾖ τὴν ἰστριανὴν γῆν. Εὖτέ μιν ἀγγελίαις. δι' ἀγγέλου γὰρ καὶ κήρυκος ἐκέλευεν, ὁ εὐρυσθεὺς τοῦ κοπρέως. ὅμηρος. Ὡς εὐρυσθῆος ἀέθλων, ἀγγελίης ἴχνεσκεν βίῃ. ※ Ἀνάγκα πατρόθεν. παρὰ τὰ ἐν τῷ τ' τῆς ἰλιάδος ὁ ζεὺς πρὸς τὴν ἥραν. Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος εἰλείθυια. καὶ τὰ ἑξῆς. διὰ τοῦτό φησι πατρόθεν ἀνάγκα. Χρυσόκερων ἔλαφον. ὅτι ἐπιμελῶς οἱ ποιηταὶ τήν, θήλειαν ἔλαφον, κέρατα ἔχουσαν

λωνος θεράποντα· ὅγε
πιστὰ φρονέων, Διὸς αἴτει πανδόκῳ
ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα
ξυνόν τ' ἀνθρώποις· στέφανόν τ' ἀρετᾶν.
ἤδη γὰρ αὐτῷ
πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγιασθέν
των, διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος
ἑσπέρας ὀφθαλμὸν, ἀντέφλεξε μήνα.

τινον· ὅς τις δῆμος, θεράπων ἦν τοῦ ἀπόλλωνος καὶ θρησκευτὴς αὐτοῦ· τοὺς ὑπερβορέους, τοῦ τιτανικοῦ γένους Φερένικος φησὶν εἶναι, γράφων οὕτως· Ἀμφὶ δ' ὑπερβορέων ἄτ' ἔσχατα ναιετάουσι, Ναοῦ ὑπ' ἀπόλλωνος, ἄπρητοι πολέμοιο. Τοὺς μὲν ἄρα προτέρων ἐξ αἵματος ὑμνήσουσι. Τιτήνων βλαστόντας ὑπὸ δρόμον αἰθρήεντα. Ναίοντα ἀθαιβορέας Γῆν ἀριμασπὸν ἄνακτα.

Πιστὰ φρονέων. φιλικῶς διακείμενος, καὶ πείθων λόγῳ. ἢ πιστά, πειστικά· ὅσον πειθοῖ καὶ οὐ βίᾳ. διὸ καὶ ἔπεισεν αὐτούς. Πανδόκῳ. τῷ πάντας προσδεχομένῳ, διὰ τὸ εἰς τοὺς ἀγῶνας, πολλοὺς ἀπαντᾶν. Ἄλσει, σκιαρόν τε. οὐκ ἄν τις ἐνταῦθα ἐναντία θείη τῷ πινδάρῳ, τῷ τὸ ἐπάφυτευτον χωρίον ἄλσος ὀνομάζοντι. ἔλεγον γὰρ πᾶν χωρίον ἀφιερωμένον θεῷ, κἂν ψιλὸν φυτῶν ᾖ, ἄλσος. ὡς καὶ ὅμηρος· Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν, ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος. οὐ γὰρ ὀγχηστὸς δένδρεσι κομᾷ, ἀλλὰ ἱερός ἐστι. Ξυνὸν στέφανον. κοινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις φύτευμα, καὶ στέφανον τῶν ἀρετῶν. Ἄλλως. κοινὸν φυτεύεσθαι φύτευμα τοῦ τῷ ἄλσει τοῦ διὸς, καὶ τῶν στεφάνων τῶν ἀρετὴν ἐχόντων ἀνδρῶν. Ἤδη γὰρ αὐτῷ. ἤδη γὰρ αὐτῷ τῷ ἡρακλεῖ, καὶ οἱ βωμοὶ τοῦ διὸς, θυσίας καὶ ἐναγίσματα τῶν ἐπεφέροντο, καὶ ἡ σελήνη πλήρης οὖσα καὶ ὁλόκληρος τῷ φωτὶ πρὸς τὴν ἑσπέραν καὶ τὴν νύκτα ἀντιλάμπουσα, τὸν καιρὸν παρεῖχε τῆς κρίσεως τοῦ ἀγῶνος· ἐν γὰρ τῇ ἐκκαιδεκάτῃ τῆς σελήνης, ὁ ὀλυμπιακὸς ἀγὼν τελεῖται. δεῖ δὲ τὸ πρότερον, δεύτερον νοεῖν· καὶ τὸ δεύτερον, πρῶτον. οὐ γὰρ δὴ θυσίαι ἐγίνοντο πρότερον, εἶτα οὕτως ἡ διχόμηνις ἔλαμπεν, ἀλλὰ πρότερον ἡ ἡμέρα τῆς πανσελήνου παρεγίνετο· εἶτα οὕτως αἱ θυσίαι καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀγῶνος ἐτελοῦντο. ὁ δὲ λόγος· ἤδη γὰρ τῶν βωμῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὸς ἁγνισθέντων θυσιῶν, ἀντί του, σεβασθέντων ταῖς θυσίαις, καὶ ἐναγίσματα λαβόντων. Διχόμηνις, ἡ σελήνη· ἐπεὶ ἐν τῇ πανσελήνῳ, ὁ ὀλυμπιακὸς ἀγὼν ἄγεται· καὶ τῇ ἐκκαιδεκάτῃ γίνεται ἡ κρίσις· καὶ αὐτὴ εἰς δύο καθ' ἑαυτὴν μερίζεται· εἴς τε τὴν αὔξησιν, καὶ λεῖψιν τοῦ φωτός. Ἄλλως. ὅτι πανσελήνῳ ἄγεται ὁ ὀλυμπιακὸς ἀγών. πρὸ δὲ τοῦ εἰς ὑπερβορέους παραγενέσθαι, ἡρακλῆς διατέθεικε μίαν ὀλυμπιάδα μηδέπω ἀποδεδειγμένην τοῦ στεφάνου. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι ψιλὸς καὶ ἄσκιαστος ἦν ὁ τόπος, ὥστε ὅλον τὸν ὀφθαλμὸν τῆς σελήνης καταλάμψαι τοῖς βωμοῖς. γίνεται δὲ ὁ ἀγών, ποτὲ μὲν διὰ τεσσαρακονταεννέα μηνῶν· ποτὲ δὲ διὰ πεντήκοντα. ὅθεν καὶ ποτὲ μὲν, τῷ ἀπολλωνίῳ μηνί, ποτὲ δὲ, τῷ παρθενίῳ ὧδε τελεῖται. χρυσάρματον δὲ εἶπε τὴν σελήνην, διὰ τὸ πρὸς τὸ μεγαλοπρεπέστερον τὴν εἰκόνα διαθέμενος.
Ἄλλως. ὅλον ὀφθαλμὸν τῆς νυκτός· τὸ σκοτῶδες πληροῦσα ἡ σελήνη κατελάμπρυνε.

καὶ βοὰν αὐλῶν, ἐπέων τε θέσιν
Αἰνησιδάμου
παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως.
ἅ τε Πίσα με γεγωνεῖν. τᾶς ἄπο
θεόμοροι νίσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί.

ἐπῳδός, κῶλ. θ'.

ᾧ τινι κραίνων ἐφετμὰς,
Ἡρακλέος προτέρας
ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας βλεφ[άρων] ἄφ,
Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν,
ἀμφὶ κόμαισι βάλαι γλαυ
κόχροα κόσμον ἐλαίας. τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν
Ἀμφιτρυωνιάδας,
μνᾶμα τῶν οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἄθλων.

στρ. β'. κῶλ. θ'.

δᾶμον ὑπερβορέων πείσας Ἀπόλ

θρίξιν, ἀπαιτοῦσι μὲν τὸν θεοκατα σκεύαστον ὕμνον τὸν ἐκ μουσῶν. ὥς τε πρὸς τὴν ποικιλόφωνον κιθάραν, καὶ τὴν ἡδεῖαν τῶν αὐλῶν ἠχὴν, τοὺς ἐμοὺς εὐπρεπῶς ἁρμόσαι λόγους, εἰς χάριν τοῦ Αἰνησιδάμου παιδὸς θήρωνος. ἢ συμβαλεῖν τῇ λύρᾳ καὶ τῷ αὐλῷ, τὸν Αἰνησιδάμου παῖδα θήρωνα. σύμψαλμα δὲ τὸ γενόμενον. Ἅ τε πίσα με γεγωνεῖν. ἅ τε πίσα με ἀπαιτεῖ, μὴ ἠρεμεῖν, ἀλλὰ ὑμνεῖν καὶ βοᾶν. ἢ τὸ ἑξῆς, πράσσοντί με γεγωνεῖν. Τᾶς ἄπο. ἀφ' ἧς δὴ πίσας, αἱ ἀπὸ θεῶν μεριζόμεναι ἀοιδαὶ καὶ ᾠδαὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, παραγίνονται ἐπὶ τοὺς νικῶντας αὐτούς. Ὧ τινι κραίνων ἐφετμάς. ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ, μετέπεσεν εἰς τὸ ἑνικόν. τούτῳ φησὶν ἀκολουθοῦσιν αἱ ᾠδαί. ᾧ τινι τελῶν τὰς ἐντολὰς κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Ἡρακλέος, ὁ δίκαιος καὶ ἀληθὴς ἑλλανοδίκης. ὁ ἠλεῖος ἀνὴρ, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν, τὸν στέφανον περιβάλλει. τὸν ἀπὸ τῆς ἐλαίας τοῦ κοτίνου. αἰτωλὸς δὲ αὐτί τοῦ ἠλεῖος. ὄξυλος γάρ τις εἷς τῶν αἰτωλῶν, ἡνίκα ἐπὶ τὴν πελοπόννησον ἡρακλεῖδαι ἠπείγοντο, καθηγήσατο αὐτοῖς τῆς ὁδοῦ. ἀντίδοσιν δὲ τρόπῳ τινὶ, τὴν ἠλείων ἡγεμονίαν παρ' αὐτῶν λαμβάνει. παρ' οὗ λοιπὸν αἱ ἤλεια, αἰτωλὰ ὀνομάσθησαν. διὰ τοῦτο οὖν, αἰτωλὸς ἀνὴρ ὁ ἠλεῖος. Ἄλλως. αἰτωλὸς ἀνὴρ ὁ ἠλεῖος, ἤτοι ἀπὸ αἰτωλοῦ τοῦ ἐνδυμίωνος, ὃς ἦν ἠλεῖος. ἀποκτείνας δὲ ἄπιν ἐν τοῖς ἐπ' ἀζᾶνι ἄθλοις, ἔφυγεν εἰς τὴν πρότερον κουρῆτιν, αἰτωλίαν δὲ ὕστερον ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν. ἢ ἀπὸ ὀξύλου. ὃς ἦν αἰτωλοῦ τοῦ ἀνδραίμονος. διεῖλε δὲ τοῖς ἡρακλείδαις, τὴν πελοπόννησον καὶ διὰ τοῦτο ἐδωρήσατο αὐτῷ ἐξαίρετον τὴν ἦλιν. Τάν ποτε ἴστρου. ἥν τινα ἐλαίαν ποτὲ ἀπὸ ἴστρου ποταμοῦ τῶν συσκίων πηγῶν, ἐκόμισεν ὁ τοῦ ἀμφιτρύωνος παῖς ἡρακλῆς, μνημεῖον ἐσόμενον τῶν ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ ἄθλων. Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν. τὰς πηγὰς τοῦ ἴστρου, ἐν ὑπερβορέοις ὑποτίθεται. ἴστρος δὲ ποταμὸς, διὰ πολλῶν ἐθνῶν τῆς εὐρώπης χωρεῖ. ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἐν τῇ τῶν ὑπερβορέων χώρᾳ. ὃς νῦν δανούβις λέγεται. σκιερὰς δέ φησι πηγὰς, ἤτοι τὰς βαθείας, ἢ τὰς σκιαζομένας τῇ περὶ αὐτὰς τῶν ἐλαιῶν φυτείᾳ. Μνᾶμα τῶν ὀλυμπίᾳ. σύμβολον στέμμα τῶν ἱερῶν ἀγώνων. οἷον, ὀλυμπίων, κότινος. πυθίων, δάφνη. νεμέων, σέλινον χλωρόν. ἰσθμίων, σέλινον ξηρόν. Δᾶμον ὑπερβορέων. πείσας τὸν δῆμον τὸν τῶν ὑπερβορέων, δοῦναι τὸν κό

ΤΩ ΑΥΤΩ ΘΗΡΩΝΙ ΕΙΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ. ΕΙΔΟΣ, Γ'.

στροφὴ, α'. κῶλα. θ'.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξένοις ἁδεῖν
καλλιπλοκάμῳ θ' ἑλένα
κλεινὰν ἀκράγαντα γεραίρων εὔχομαι
θήρωνος ὀλυμπιονίκαν
ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων
ἵππων ἄωτον.
μοῖσα δ' οὕτω ποι παρέστα
μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον
δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ,
ἀντιστροφὴ. κῶλα. θ'.
ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν
ζευχθέντες ἔπι στέφανοι,
πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος.
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν,

Τὸ αὐτὸ εἰς θεοξένια. Οἱ διόσκουροι κατὰ τὴν ἐντολὴν ἡρακλέος διατιθέμενοι τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ὡς ἐνομοθέτησεν ἡρακλῆς. τούτοις γὰρ εἰς θεοὺς ἀναχωρῶν ἡρακλῆς, τὴν τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν ἐνεχείρισεν. οὗτοι ἀφ' ἑαυτῶν μετὰ τινὸς ἤσαν πανήγυριν θεοξένια. παρὰ τὸ δοκεῖν, τό τε ξενίζειν τοὺς θεούς. θύοντος οὖν τοῦ θήρωνος εἰς θεοξένια, ἐν τοσούτῳ ἠγγέλθη αὐτῷ καὶ ἑτέρα αὐτοῦ, ἵππων νίκη. καὶ εἰς τοῦτο γράφει ὁ ποιητής. Ζητεῖται δέ. διατί μὴ διὶ ηὔξατο ὁ οὗτος ὁ ἀγὼν ἀνάκειται, ἢ ἡρακλεῖ τῷ καταβολεῖ, ἀλλὰ διοσκούροις; φαμὲν οὖν πρῶτον. ὡς τὸ παρὸν εἰσὶν αὐτοὶ οἱ διακοῦντες τὸν ἀγῶνα. ἔπειτα ὅ, τι ζεὺς καὶ ἡρακλῆς. ὁ δὲ ἀρίσταρχός φησι, παρὰ τοῖς ἀκραγαντίνοις διὰ τιμῆς εἶναι τοὺς διοσκόρους. καὶ πατρίῳ ἔθει καὶ νῦν αὐτὸν χρᾶσθαι. ὁ δὲ δίδυμος, ἱστορικώτερον λέγει. καὶ φησὶ, διὰ τὸ τὸν θήρωνα αὐτόθεν ἀργεῖον εἶναι. τιμῶνται δὲ κατὰ τὸ ἄργος καὶ τὴν πελοπόννησον οἱ διόσκουροι. Τυνδαρίδαις τε. ὄντως. τὴν ἔνδοξον ἀκράγαντα τιμῶν, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν ὕμνον τελειῶν καὶ ὀρθῶν τὸν ᾠδὴν τῇ τῶν ὀλυμπίων νίκῃ, ὅστις ὕμνος ἄωτόν ἐστι καὶ κόσμος τῶν ἀκαμαντοπόδων ἵππων τοῦ θήρωνος, εὔχομαι ἀρέσαι τοῖς διοσκόροις καὶ τῇ ἑλένῃ. διατί δὲ τούτοις εὔχεται ἀρέσαι; διὰ τὸ εἰς φιλοξένια γράφειν. αὐτίστραπται δὲ ἡ τάξις. καὶ δοκεῖ τῇ συγχύσει ἀσάφειαν εἰργάσθαι. ἐπεὶ ἡ ἀκόλουθος ἑρμηνεία, οὕτως ἐστί. κλεινὰν ἀκράγαντα γεραίρων ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις. θήρωνος ἀκαμαντοπόδων ἵππων ἄωτον, εὔχομαι ἁδεῖν τυνδαρίδαις τε φιλοξένοις, καλλιπλοκάμῳ θ' ἑλένα. Μοῖσα δ' οὕτω μοι παρέστα. οὕτω μοι παρέστηκε μοῦσα, ἐὰν τοῖς διοσκούροις ἀρέσω. ἢ, οὕτω μοι ἐρχέσθω ἡ μοῦσα, ὥστε με δωρίδι διαλέκτῳ, νεοποίκιλον ἐξαγγεῖλαι ὕμνον. Νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον. νεοποίκιλον ἐπινοήσαντι ὑπόθεσιν, τὸ γράψαι εἰς θεοξένια. Δωρίῳ φωνάν. Τρεῖς ἁρμονίαι. δωρία. φρυγία. λυδία. πεδίλῳ δὲ, τῷ ῥυθμῷ. ἀπὸ δὲ τοῦ περιέχοντος, τὸ περιεχόμενον. τὴν βάσιν οὖν εἶπε πρὸς τὸ δωρίῳ μέλει ἐναρμόσαι. Αγλαόκωμον ἐπεὶ χαίταισι. χαίταις, οὐ ταῖς τῶν ἵππων διὰ τὸ νικᾶν, ἀλλὰ ταῖς τῶν μελλόντων στέλλειν τὸν κῶμον, ὃν ἔμελλον ἄδειν. ἐκώμαζον γὰρ ὑμνοῦντες τὴν νίκην. καὶ οὐκ ἀπιθάνως στοχάζονται ὅτι ἴσως εἰς διοσκούριον ὁ κῶμος ᾔδετο καὶ ἡ πομπή, διὰ τὴν πρὸς διοσκούρους τοῦ θήρωνος οἰκειότητα. Ζευχθέντες ἔπι στέφανοι. ζευχθέντες γὰρ οἱ στέφανοι ταῖς τῶν ἵππων

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ τρίτου τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

Τοῦ τρίτου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων θ΄. Τὸ α΄, ἐγκωμιολογικὸν, καταληκτικὸν. ἤγουν, ἀπὸ δύο πενθημιμερῶν, πρώτου δακτυλικοῦ, καὶ δευτέρου ἰαμβικοῦ. οὕτω δὲ ἐλέγετο, παρόσον τούτῳ τῷ ῥυθμῷ ἐγκώμια συνετίθεντο τοῖς παλαιοῖς. –∪∪–∪∪––∪–. Τὸ β΄, προσοδιακὸν, δίμετρον ἀκατάληκτον. λέγεται δὲ προσοδιακὸν, ὅτι ταῖς προσόδοις, καὶ προσευχαῖς, προσεγράφετο. σύγκειται δὲ ἐξ ἰωνικοῦ, ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου. ––∪∪–∪––. Τὸ γ΄, προσοδιακὸν δίμετρον. εἰς γὰρ καὶ παρ' ἕνα, αἱ τοιοῦτοι πόδες κεῖνται. ––∪∪–∪∪–––∪∪. Τὸ δ΄, προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. διατὶ πλεονάζει τοῖς προσοδιακοῖς, διότι εἰς θεοξένια ἦν ἡ ᾠδή. ἐν οἷς καὶ αἱ πρόσοδοι, ἐξ ἀνάγκης ἀκόλουθοι. ––∪∪–∪∪–––. Τὸ ε΄, προσοδιακὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἀπὸ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἐλάττονος ἰωνικοῦ, ὅπερ ἐστὶ καὶ ἀνακλώμενον. ἀπὸ γὰρ τοῦ τέλους πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἄρχεται ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, καθὼς ἦσαν καὶ τὰ πρότερα προσοδιακὰ ὀρθά. –∪–––∪∪–∪∪–. Τὸ ϛ΄, ἰαμβικὸν πενθημιμερές. ––∪––. Τὸ ζ΄, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. –∪–––∪––. Τὸ η΄, ὅμοιον τῷ πρώτῳ ἐγκωμιολογικὸν, καταληκτικόν. –∪∪–∪∪–––∪–. Τὸ θ΄, στησιχόρειον, ἐκ μόνων τῶν τρίτων δευτέρων. ἡ δὲ πρώτη συζυγία, καὶ τέταρτον λαμβάνει, διαλυομένου τοῦ πρώτου μακροῦ, εἰς δύο βραχέα. –∪–––∪–––∪––.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπῳδὸς, κώλων καὶ αὐτὴ ἐννέα. Τὸ α΄, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. –∪–––∪––. Τὸ β΄, δακτυλικὸν πενθημιμερές. –∪∪–∪∪–. Τὸ γ΄, προσοδιακὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἀνακλώμενον. ἀρχόμενον ἀπὸ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικοῦ. –∪–––∪∪–∪∪ Τὸ δ΄, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ––∪∪––∪∪. Τὸ ε΄, προσοδιακὸν ἀνακλώμενον. ἀπὸ χοριάμβου δίμετρον ἀκατάληκτον. –∪∪–∪∪––. Τὸ ϛ΄, ἐγκωμιολογικὸν καταληκτικὸν, ὅμοιον τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς. –∪∪–∪∪–––∪–. Τὸ ζ΄, ἐγκωμιολογικὸν τετράμετρον, ἀκατάληκτον. –∪∪–∪∪–––∪––. Τὸ η΄, δακτυλικὸν πενθημιμερές. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, ἐπῳδῷ, ἡ διὰ μακρὰ, συναίρεσιν ἔπαθε τῶν βραχέων. ἅπερ εἰσὶ, τὸ μὲν ἓν, τοῦ δακτύλου. τὸ δὲ ἕτερον, ἡ συλλαβή. –∪∪ ∪ . Τὸ θ΄, στησιχόρειον δίμετρον, ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτων δευτέρων. –∪–––∪––∪––.

ἀκράγαντι τανύσαις,
αὐδάσομαι ἐνόρκιον
λόγον ἀλαθεῖ νόῳ
τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν
γ' ἐτέων πόλιν.
φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
εὐεργέταν πραπίσιν, ἀ
φθονέστερόν τε χέρα, —
ἐτέων, καὶ τὰ λ.
θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος
οὐ δίκα συναντόμενος, ἀλ
λὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν,
τὸ λαλαγῆσαι θέλων
κρύφον τε θέμεν ἐσθλῶν, καλοῖς
ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευ
γεν. κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλ
λοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο. ※

φησίν. ὅτι ἐπὶ τῷ ἀκράγαντι τὸ τόλμημα τοῦ θήρωνος λέγει τὸ τόξον. ὅ ἐστι τὸν λόγον τεινάμενος. Αὐδάσομαι ἐνόρκιον. λόγον ὄμνυμι ἔνορκον, καὶ ἀληθέστατον. ἵνα δείξῃ τὸ πιστὸν ὧν λέγει. περὶ γὰρ ὧν τις πέπειθεν, ὅρκοις διισχυρίζεται. τί δέ φησιν, ὄμνυμι, μή τινα πόλιν ἄλλην πρὸ ὅλων ἑκατὸν ἐτῶν, τεκεῖν τοιοῦτον ἄνδρα. μηδὲ ἄλλον εἰς εὐεργεσίας τῶν φίλων προχειρότερον, ἢ πρὸς ἐπίδοσιν χρημάτων, ἀφθονέστερον τοῦ θήρωνος. Ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος. τὴν ᾠδὴν ταύτην ἔγραψεν ὁ πίνδαρος, τοῦ θήρωνος πολεμοῦντος διὰ τὴν πρὸς ἱέρωνα κηδείαν. κόρος δὲ, ὕβρις μετὰ ἀδικίας. τὸ δὲ χαρακτηριστικὸν φησὶ τοῦ θήρωνος, ἐπέβησε πολλοὺς εἰς ὕβριν. δηλονότι αὐτοὺς προηγάγετο. ἐπεὶ οἱ προδιδόντες αὐτὸν, ἱέρωνι φίλοι ἦσαν. δύναται δὲ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς περὶ κάπυν τείνειν. οἳ ἐπεστράτευσαν αὐτῷ. μὴ ὑπομένοντες αὐτὸν οὕτως ὁρᾶν λαμπρὸν ὄντα. ἐπέβη οὖν τῷ θήρωνος ἐπαίνῳ, ὁ φθόνος ὑπαντήσας οὐ κατὰ δίκην. οὐδὲ ὃν δεῖ τρόπον. Ἄλλως. κάπυς, καὶ ἱπποκράτης, θήρωνος ἦσαν ἀνεψιοί. οὗτοι πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντες, ὡς ἑώρων αὐξημένην αὐτοῦ τὴν τυραννίδα, φθονοῦντες πόλεμον ἤραντο πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ, συμβαλὼν αὐτοῖς περὶ τὴν ἱμέραν, ἐνίκησεν. Ἔβα κόρος. τὸν ἔπαινον, τὴν δόξαν τοῦ θήρωνος. κόρος δὲ ὕβρις. Ἄλλως. τοῦτο ὡς παραγανακτῶν ἐφ' οἷς ἀδίκως λελύπηται φησὶν ὁ πίνδαρος. καὶ φησὶν ὅτι ἀλλὰ τὸν ἔπαινον τοῦ θήρωνος, ἐπέβη ἤδη κόρος. ἀντὶ τοῦ ἱκανῶς ἤδη φθονηθεὶς, ἐπὶ τοῖς θαύματος ἀξίοις. αἰνίττεται δὲ, τὴν γενομένην αὐτῷ πρὸς ἱέρωνα ἔχθραν. Τὸ λαλαγῆσαι θέλων. λαλαγῆσαι λέγει, τὸ θορυβῆσαι τῷ λόγῳ. Κρύφιον. ἀρίσταρχος, χωρὶς τοῦ ι γράφει κρύφον. καὶ ἀποδίδωσι κρύψιν. ὁ κόρος κρύψιν θέλων καὶ ἀφανισμὸν θεῖναι τοῖς τῶν ἐσθλῶν καλοῖς. καὶ ἡ ἀντίστροφος δὲ οὕτως ἅπαντι. Ἀλλὰ μάργων. ὑπὸ γὰρ μαινομένων τινῶν ἐστὶν ἀνοήτων ἐφθονήθη. αὐτὸ τοῦτο θορύβῳ τινὶ καὶ ματαίᾳ φλυαρίᾳ κρύψαι καὶ σβέσαι βουληθέντων. τὸ ἐκ τῶν καλλίστων αὐτοῦ ἔργων ἀγαθόν.
Ἐπεὶ ψάμμος. παραβολικῶς. λέγει γὰρ, ὥσπερ ἡ ψάμμος οὐκ ἂν ἀριθμὸν περιλάβοι φθείη, οὕτως ἀμέτρητος θήρωνος ταῖς εὐεργεσίαις.

τέλος τοῦ δευτέρου τῶν ὀλυμπίων εἰδῶν.

νος ὠκέα βέλη
ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
φωνάεντα συνετοῖσιν· ἐς
δὲ τὸ πὰν, ἑρμηνέων
χατίζει. σοφὸς ὁ πολ
λὰ εἰδὼς φυᾷ.
μαθόντες δὲ, λάβροι
παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς
ἄκραντα γαρύετον, —
ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.
Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον.
ἄγε θυμέ τίνα βάλλομεν,
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρε
νὸς εὐκλέας ὀϊστοὺς
ἱέντες. ἐπί τοι

Ὠκέα βέλη. τροπικὸς ὁ λόγος. βέλη δὲ τοὺς λόγους εἴρηκε διὰ τὸ ὀξὺ καὶ καίριον τῶν ἐγκωμίων. φαρέτρας δὲ, τῆς διανοίας. τὸ δὲ ὑπ' ἀγκῶνος, ὡς πρὸς τὸ φαρέτρας ἀκουστέον. οὕτω καὶ ὁ βουκόλος. Υ πολέμιόν τι φαρέτραν λέγει. Ἑρμηνέων χατίζει. εἰς δὲ τὸ κοινὸν καὶ εἰς τοὺς πολλοὺς ἢ χυδαιοτέρους ἐρχόμενα, ἑρμηνείας χρήζουσιν. ἤτοι περὶ τῶν ποιημάτων ἑαυτοῦ διαλέγεται. οἶδε γὰρ ὅτι πολλῇ ἱστορίᾳ κέχρηται. καὶ σχήμασιν ἐξηλλαγμέναις καὶ φράσει ποικίλῃ. ἔχει γὰρ ὑπερβατὰ πολλά. τὰ ποιήματα οὖν φησὶ τὰ ἐμὰ, ἑρμηνέων χρήζει. ἀεὶ οὐδέν ἐστιν ὃ μὴ χρήζει ἑρμηνέων. αὐτὸς γὰρ οὐ δύναται διὰ τὸ πλῆθος ἐξειπεῖν πάντα. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ, Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω. Σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδώς. ὁ λόγος γνωμικός. καὶ σοφός ἐστιν, ὁ πολλὰ ἐπιστάμενος ἐκ φύσεως. ὁ φύσιν πρός τι ἔχων. τῶν γὰρ μανθανόντων αἱ ἐκ φύσεως ἔμπειραι, βελτίους. ἐπειδὴ καὶ πρεσβυτέρα τῶν μαθημάτων, ἡ φύσις. οἱ δὲ ἀπὸ μαθήσεως βουλόμενοι ἠχεῖν, καὶ ἐκ πολλῶν συνείροντες. ὃν τρόπον καὶ οἱ κεκράκται κόρακες καὶ μάτην φλυαροῦντες, ἀπλῆ καὶ περιττὰ καὶ ἀσύνετα φθέγγονται πρὸς τὸν συνετὸν καὶ θεῖον ὄρνιν τοῦ Διὸς τὸν ἀετὸν, ἀντιβοῶντες. ἀποτείνεται δὲ πρὸς τὸν Βακχυλίδην. γέγονε γὰρ αὐτῷ ἀνταγωνιστής. τρόπον τινὰ καὶ εἰς τὰ αὐτὰ καθῆκεν. Ἄκραντα γαρύετον. οἱ φύσει χρώμενοι, λαμπροί. οἱ δὲ μαθόντες ἄκραντα γαρύειν, ἥσσονές εἰσι τῶν καθ' αὐτούς. ὅτι δή τοτε μαθόντων ἢ ἐπισταμένων. τὸ δὲ Γαρύετον, κακῶς. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ δυϊκοῦ βούλεται ἡ λέξις. οὐδὲ ὑπὸ δύο κοράκων, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν. ὡς γὰρ κόρακες φιλονεικοῦσι πρὸς ἀετὸν, οἱ διδακτοὶ, πρὸς τοὺς φύσει αὐτοδιδάκτους. αἰνίττεται δὲ εἰς Σιμωνίδην. Ἔπεχε νῦν. μεθέλκων ἑαυτὸν φησὶν ἐπὶ τὸν σκοπὸν ἔστησα τὸ τόξον. ἔπεχε νῦν σκοπῷ. ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς ἑαυτὸν καὶ φησίν. ὅτι ἐπανέλθε εἰς τὸν ἐξ ἀρχῆς σου σκοπὸν καὶ τὴν σπουδὴν τὴν περὶ τοὺς Θήρωνος ἐπαίνους. δι' ὅλου δὲ τὴν τοῦ τόξου ἐφύλαξε τροπήν. τὸ δὲ τίνα βάλλομεν, τίνα ἔχομεν θαυμάσαι ἐκ τῆς ἰδίας διανοίας. τίνα βάλλομεν δηλονότι σκοπὸν τὸν νικηφόρον. μήποτε δὲ βέλτιον ἀκούειν σκοπὸν, τὴν Ἀκράγαντα. καὶ γὰρ ἐπιφέρει ἐπί τοι Ἀκράγαντι τανύσαις. ἐκ τούτου σημαίνει τὸν εὔκαιρον καὶ εὔστοχον λόγον. Ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενός. τοῦτο εἶπε θεραπεύων τὸ σκληρὸν τοῦ λόγου. τὸ γὰρ ἀπὸ τόξου βαλεῖν, ὡς φησὶ, δύσφρονός ἐστι κατὰ τοῦ βαλλομένου. τῆς οὖν προσηνοῦς καὶ οὐ πολεμικῆς διανοίας. Ἐπί τοι Ἀκράγαντι τανύσαις. τοῦτο, ὡς ἐν συνηθείᾳ γενόμενος, ἢ μαθών τινα ὀφείλει ἐγκωμιάσαι,

θεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει·
τὰ μὲν, χερσόθεν ἀπ' ἀ-
γλαῶν δενδρέων·
ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει·
ὅρμοισι τῶν, χέρας ἀνα-
πλέκοντι καὶ στεφάνοις, —
ἐπωδός, κῶλ. ι.
βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς ῥαδαμάνθυος·
ὃν, πατὴρ ἔχει κρόνος ἑτοῖ-
μον αὐτῷ πάρεδρον
πόσις ὁ πάντων ῥέας
ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον·
πηλεύς τε καὶ κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ
ζηνὸς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε μάτηρ· —
στρ. ε. κῶλ. ιδ'.
ὃς ἕκτορ' ἔσφαλε τροίας·
ἄμαχον ἀστραβῆ κίο-
να· κύκνον τε θανάτῳ πόρεν·
ἀοῦς τε παῖδ' αἰθίο-
πα· πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶ-

Τὰ μὲν, χερσόθεν· διέστελεν ἀπὸ τῶν δένδρων, τὰ κατὰ γῆν βλαστήματα· φυτοῖσι, τὰ χρείαν ἔχοντα ἄρδεσθαι. Ὅρμοισι, τῶν χέρας· ὅρμοις· ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς, τῇ δοτικῇ ἐχρήσατο· ὅρμοις οὖν λέγει τοῖς ἑλίγμασιν, ἃς τὰς κεφαλὰς στεφανοῦνται καὶ τὰς χεῖρας· ὅρμοισι, τοῖς ἐνέρμασιν, ἃς τὰς χεῖρας στεφανοῦνται καὶ τὰς κεφαλάς· ἢ τῶν αὐθεν, τοὺς χερσὶν ὅρμοις ἀναπλέκουσι καὶ στεφάνοις. Βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσιν· ὡς τοῦ ῥαδαμάνθυος τοῦτο τοῖς δικαίοις παρεχομένου· ὑφίσταται γὰρ αὐτῷ τῶν μακάρων ἄρχοντα νήσων· ἢ ὡς τούτων μεταλαβόντων φύσεως δαιμονίας· αἵτινες ὀρθαὶ κατὰ βουλὴν καὶ δίκην, τὸν τρόπον ἔχοντες ὡς καὶ ὁ ῥαδάμανθυς· ἢ συγχαιροῦντος τοῦ ῥαδαμάνθυος· οὗτος γὰρ δικαιονομεῖ τοῖς ἐν ἅδου· ἢ οὕτω βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι ῥαδαμάνθυος· ὁ γὰρ ῥαδάμανθυς διακονεῖ τοῖς κάτω, ὑπηρετῶν τῷ κρόνῳ.

Ὃν πατὴρ ἔχει κρόνος· τὸν δίχα τοῦ κληθῆναι ἐλθόντα· ὅν τινα ῥαδάμανθυν ὁ πατὴρ πάντων κρόνος, ὁ τῆς γῆς παῖς· ὁ ἀνὴρ τῆς τὸν ὑπέρτατον ἐχούσης θρόνον ῥέας, ἑτοῖμον καὶ ἀχώριστον ἔχει πάρεδρον. Πηλεύς τε καὶ κάδμος· συγκαταλέγονται δὲ ἐν τούτοις τοῖς δικαίοις, ὅ, τε κάδμος καὶ ὁ πηλεύς· ἐν τοῖσιν ἀλέγονται· ἀριθμοῦνται συγκαταλέγονται ἐν τοῖς εὐσεβέσι τοῖς κατοικοῦσι τὰς τῶν μακάρων νήσους· καὶ τὸν ἀχιλλέα δὲ ἡ μήτηρ τεθνηκότα, αὐτόθι ἤγαγεν· ἐπειδὴ τοῦ διὸς τὴν ψυχὴν ἔπεισεν ἱκεσίαις. Ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα· μεταφορικῶς εἶπεν· ἀστραβὴς δὲ λέγεται ὁ ἰσχυρός, καὶ μὴ ῥαδίως συστρεφόμενος· ἄστρεπτον καὶ ἀμετακίνητον καὶ ἔστι κατὰ μετάθεσιν τοῦ ε εἰς τὸ α καὶ ἀποβολὴν τοῦ λ̄· ἔστι γὰρ ἀστρεβλὴ ὁ ἄστρεπτον ἀστραβῆ. Κύκνον τε, θανάτῳ πόρε· τὸν δὲ δέδωκε· τὸν ποσειδῶνος καὶ σκαμανδροδίκης· αἱ δὲ, ἁρπαχλῆς· κύκνοι δὲ, δύο· ὁ μὲν, ἄρεος· ὁ δὲ, ποσειδῶνος· καὶ τὸν μὲν ἄρεος κακῶς τὰ περὶ θεσσαλίαν διαθέντα, ἡρακλῆς ἀπέκτεινε· τὸν δὲ ποσειδῶνος, ἀχιλλεὺς στρατευσάμενον ἐς συμμαχοῦντα τοῖς τρωσίν. Ἀοῦς τε παῖδ' αἰθίοπα· τὸν μέμνονα, τὸν τιθωνοῦ τοῦ λαομέδοντος καὶ ἡμέρας, ταῦτα δὲ λέγουσιν, οἱ τὰ μεθ' ὅμηρον γράψαντες οὕτω· τιθωνῷ γίνονται ἐξ ἡμέρας παῖδες δύο· μέμνων καὶ ἡμαθίων· καὶ μέμνων μὲν, ἀνῃρέθη ὑπὸ ἀχιλλέως· ἡμαθίων δὲ, ὑπὸ ἡρακλέος· κατὰ τὴν ἀπέλασιν τῶν γηρυόνου βοῶν.

ἴσα δ' ἐν ἁμέραις ἅλι
ον ἔχοντες ἀπονέστερον·
ἐσθλοὶ νέμονται βίο
τον. οὐ χθόνα ταράσσον
τες ἀλκᾷ χερῶν,
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ.
κεινὰν παρὰ δίαιταν. ἀλ
λὰ παρὰ μὲν τιμίοις
θεῶν, οἵτινες ἔχαι
ρον εὐορκίαις,
ἄδακρυν νέμονται
αἰῶνα. τοὶ δ' ἀπροσόρα
τον ὀκχέοντι πόνον.

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.

ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐστρὶς
ἑκατέρωθι μείναντες,
ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
ψυχάν, ἔπιλαν Διὸς
ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρ
σιν. ἔνθα μακάρων
νᾶσον, ὠκεανίδες
αὖραι περιπνέουσιν. αὖ

ἅδου δικαίοις. οὐκ ἔστι τῶν ἀδίκων δὲ ὁ λόγος. ἀλλ' ἔστι τῶν δικαίων. φησὶν οὖν, ὅτι τὸν ἥλιον ἔχουσι τοῦτον καθ' ὃν ἐπιβάλλει αὐτοῖς χρόνον. ἀπονέστερον διάγοντες. Οὐ χθόνα ταράσσοντες. οὔτε γεωργοῦντες, οὔτε πλέοντες, διὰ τὸ κενὰ αὐτοῖς εἶναι τὰ τῆς διαίτης. Ἀλκᾷ χερῶν. τοῦ καρποῦ τοῦ ἀπὸ τῆς χειρός. τινὲς δὲ ἀκούουσιν ἀλληγορικῶς, οὔτε πολεμοῦντες κατὰ γῆν, οὔτε ἀλλήλοις στόλοις ἐπάγοντες κατὰ θάλασσαν. οὔτε ναυμαχοῦσι. Κειναὶ παρὰ δίαιταν. διὰ τὴν κενὴν καὶ ἄπορον δίαιταν. λέγει δὲ τὴν πενίαν. οὐδὲ γὰρ περὶ τὴν αἰτίαν τῆς πενίας. οἵτινες οὖν φησὶν ἔχαιρον τοῖς δικαίοις, ἀπόνως καὶ ἀβασανίστως καὶ ἀδακρυτὶ διάγουσιν. Ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐστρίς. ὅσοι δὲ τρίτον ὑπέμειναν ἐν ἑκατέρῳ τόπῳ μείναντες. ἔν τε τῷ ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν ἀπέχεσθαι τῶν ἀδίκων ἔργων καὶ δίκαια πράσσειν, ἐστάλησαν τὴν ὁδὸν ἣν ἔταξεν ὁ Ζεύς, ἣν μακάρων νῆσον ὀνομάζουσιν. ἣν δὴ Κρόνου τύρσιν προσηγόρευσαν. Ἄλλως. ὅσοι δὲ ἐκαρτέρησαν μέχρι τριῶν ἐμψυχώσεων εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη, εἴς τε τὸν ἐν ἅδου μετὰ θάνατον, εἴς τε τὸν τῆς ζωῆς χρόνον δίκαιοι φυέσθαι, δικαίως τε τὴν ψυχὴν ὁσίαν φυλάξαι, οὗτοι ἐστάλησαν εἰς ἣν ἔταξεν ὁ Ζεύς. ὅ ἐστιν, εἰς τὰς μακάρων νήσους, ἔνθα Κρόνος ἔχει τὴν ἐκεῖ κατοίκησιν. ἐν αἷς νήσοις πλησίον οὔσαις τοῦ ὠκεανοῦ, αἱ πλεῖσται καὶ ἥδισται αὖραι τέρπουσι, πνέουσαι. καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἄνθη, ὡς χρυσὸς στίλβει. τὰ μέν, ὄντα ἐκ τῆς γῆς. τὰ δέ, ἐκ τῶν δένδρων τῶν ἐν τῇ χέρσῳ. τὰ δέ, ἐκ τῆς τῶν ὑδάτων ἀπορροίας τρεφόμενα. οἷον εἰ, ῥόδα. ὑάκινθος. ἴα. ταῦτα γάρ, ὕδατι τρέφεται. ἐξ ὧν αὐτοὶ οἱ δίκαιοι τοὺς ἑαυτῶν χερσὶν, ὅρμοις πλέκουσι καὶ στεφάνοις. ἐνδείκνυται δὲ τὸ ὑπερβάλλον τῆς τέρψεως. τὴν δὲ τῆς μετεμψυχώσεως γνώμην, Πυθαγόρας πρῶτος εἰσηγήσατο. ᾧ νῦν ὁ Πίνδαρος ἀκολουθεῖ. Ψυχάν, ἔπιλαν. ἐπλείωσαν. περὶ τὴν Κρόνου βασιλείαν ἐπλείωσαν, ἤνυσαν. ἐπορεύθησαν, Διὸς δὲ ὁδόν, ἣν ἔταξε τοῖς δικαίοις. τὴν τοῦ Διὸς δὲ δειγμένην αὐτοῖς. ἢ τὴν ὑπὸ τοῦ Διὸς νομοθετηθεῖσαν. λέγει δὲ πρὸς τοῦ Διὸς κρίνεσθαι τοῦτον. τὸν γὰρ ἑκατέρωθεν μείναντα ἀναμάρτητον, εἰς τὰς τῶν μακάρων νήσους πέμπεσθαι.

δυωδεκάδρομον
ἄγαγον. τὸ δὲ τυχεῖν
πειρώμενον ἀγωνίας,
παραλύει δυσφρονᾶν.
ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς
δεδαιδαλμένος,
φέρει τῶν τε, καὶ τῶν
καιρόν. βαθεῖαν ὑπέχων
μέριμναν ἀγροτέραν.
ἐπῳδ. κῶλ. η. γρ. καὶ
ἀστὴρ ἀρίζηλος· ἀλαθινὸν ἐτήτυμον
ἀνδρὶ φέγγος· εἰ δέ μιν ἔχων
τις, οἶδε τὸ μέλλον.
ὅτι θανόντων μὲν, ἐν
θάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
ποινὰς ἔτισαν. τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
ἀλιτρὰ, κατὰ γᾶς δικά
ζει τις, ἐχθρᾷ λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.
στροφ. δ'. κῶλ. ιδ'.
ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ

ἐν πυθῶνι καὶ ἰσθμῷ, τὰ ἄνθη τῶν τε θρίππων, ὡς αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν ἐνεγκεῖν. Τὸ δὲ τυχεῖν πειρώμενον. τὸ δὲ ἐπιτυχεῖν καὶ νικῆσαι, ἀποπειρώμενον ἀγῶνος, τῶν δυσκόλων φροντίδων τῶν πρὸ τῆς νίκης, ἀπολύει. Ὁ μὰν πλοῦτος. ὄντως. ὁ δὲ πλοῦτος οὐ μόνος ὢν καθ' ἑαυτὸν, ἀλλὰ καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένος. καιρίως τῶν τε ἑαυτοῦ ἀγαθῶν καὶ τῆς ἀρετῆς ἀπολαύει, συνετὴν ἔχων τὴν φροντίδα πρὸς τὸ ἀγρεύειν τὰ καλά. τουτέστι γὰρ τὸ ἕτερον, καθ' ἑαυτὸ οὐχ ἡδύ. ὡς καὶ Καλλίμαχος. Οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν, Οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο. δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον. καὶ ἡ Σαπφώ. Πλοῦτος ἄνευ ἀρετῆς, οὐκ ἀσινὴς πάροικος. ἡ δὲ ἐξ ἀμφοτέρων κρᾶσις, εὐδαιμονίας ἔχει τὸ ἄκρον. τοῦτο προσεῖναι τῷ Θήρωνι μαρτυρεῖ. Ὅτι θανόντων μέν. ἕως ἐχθρᾷ λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ, ἐγκρίνει τὴν παλιγγενεσίαν. λέγει οὖν. εἴ τις οἶδε τὸ μέλλον, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῷ ζῆν ἁμαρτάνοντες, ἐν ᾅδου κολάζονται, οἱ δὲ ἐν ᾅδου, ἐν τῷ ἡμετέρῳ βίῳ ἐν τῇ τοῦ Διὸς ἀρχῇ. ταύτην γὰρ εἶπε τὸν ὑποκείμενον τῷ οὐρανῷ τόπον. καὶ ἐάν τις ἐνταῦθα τρισὶν ἀναβιώσεσιν ὧν ὑφίσταται ἀναμάρτητος εἰς τὰς τρεῖς ἑκατέρωθεν μένῃ, τοῦτόν φησιν εἰς τὰς τῶν μακάρων νήσους προπέμπεσθαι. τὸ δὲ περὶ τῆς παλιγγενεσίας, ἀρχαιότερόν ἐστι. παραδίδοται γὰρ ἔτι ἀνέκαθεν. ὡς Ὅμηρός φησιν. Νῦν μὲν, μήτ' εἴης βουγάιε μήτε γένοιο. πρῶτος δ' ἔδωκε τούτῳ τῷ δόγματι χρῆσθαι Πυθαγόρας. τῷ δὲ ἀπάλαμναι φρένες, συναπτέον τὸ ἐνθάδε. ὅτι τῶν ἐνταῦθα ἀδίκων, ἀπάλαμναι φρένες αὐτίκα καὶ εὐθέως τελευτήσαντος, τιμωρίας καὶ ποινὰς ἐκεῖ δεδώκασιν. Ἀστὴρ ἀρίζηλος. ὁ μετὰ ἀρετῆς πλοῦτος, ὡς ἀστήρ ἐστιν ἔκδηλος. ἀληθινὸν φῶς τοῖς ἀνθρώποις. Φέρει τῶν τε, καὶ τῶν. τῶν αὐτοῦ καλῶν, καὶ τῆς ἀρετῆς. ἢ τῶν ἐπὶ τῇ ἀθλήσει καμάτων ἐκείνων φησὶ, καὶ τούτων τῶν καλῶν. Εἰ δέ μιν ἔχει. εἰ δέ τις τοῦτον ἔχει τὸν πλοῦτον, ὁρᾷ καὶ πρὸς τὸ μέλλον ὅτι τῶν ἀδίκων τελευτησάντων, τιμωρία καὶ κρίσις παρὰ τοῖς ἀποιχομένοις πᾶσιν ἐστὶν, οὐκ ἂν αὐτῷ ὡς ἀδικίᾳ ἐχρήσατο. Διὸς ἀρχᾷ. Διὸς ἀρχήν φησι, τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἄνω διαγωγήν. φησὶν οὖν ὅτι, τὰ ἐν τοῖς ζῶσιν ἁμαρτήματα, κατὰ γῆς δικάζει τις. λέγει δὲ τὸν πλούτωνα τιμωρεῖσθαι αὐτούς. λείπει τὸ, δεδιὼς τῇ ἐχθρᾷ ἀνάγκῃ. εἰπὼν τὸν λόγον τῆς τιμωρίας. ἐχθρᾷ δὲ τοῖς πονηροῖς. [illegible] τούτοις καθ' ᾅδου ὑφίσταται δὲ ἐν ᾅδου. τινὰ ἀνάγκην ὀνόματι. καὶ ταύτῃ παραδίδοσθαι τοὺς ἀσεβεῖς. Ἴσον δ' ἐν ἁμέραις. ἴσον ἡμῖν τοῖς χρόνοις ἐπιβάλλει ὁ ἥλιος, καὶ τοῖς ἐν

πέφνεν ἑοῦ, σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήϊον.
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει
νέαις ἀέθλαις
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος. Ἀδραστιδᾶν
θάλος ἀρωγὸν δόμοις.
ὅθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν, πρέπει
τὸν Αἰνησιδάμου
ἐγκωμίων τε μελέων
λυρᾶν τε τυγχανέμεν.

ἀντιστροφή, κῶλ. ιδ'.

Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς
γέρας ἔδεκτο. Πυθῶνι
δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν
Ἰσθμοῖ τε, κοιναὶ χάριτες. ἄνθεα τεθρίππων

τοῦτο δὲ ὀξέως θεασαμένη ἡ Ἐριννὺς, τὸ γεγονὸς ὑπὸ Οἰδίποδος, ἀνεῖλεν αὐτοῦ τὸ γένος καὶ δι' ἀλλήλων χωρῆσαι ἐποίησε. λέγει δὲ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην. Λείφθη δὲ Θέρσανδρος. τὸ ἑξῆς. ἐλείφθη δὲ τοῦ Πολυνείκους πεσόντος, Θέρσανδρος. ἀνδρότιμος, ἄλαστος. ὁ δὲ Θέρσανδρος ἐν Μυσίᾳ τρωθεὶς ὑπὸ Τηλέφου, τελευτᾷ.

Ἄλλως. ἐλείφθη δὲ λοιπὸν υἱὸς, Πολυνείκους ἀναιρεθέντος, Θέρσανδρος. ὅς τις αὐτῷ ἐξ Ἀργείας, τῆς Ἀδράστου θυγατρὸς γέγονεν. Νέαις ἀέθλαις. ἐν τοῖς ἀκινδύνοις ἀγωνίσμασι, καὶ πρέπουσι νέοις. λέγει δὲ τοῖς δι' ἀγῶνος. ἐν μάχαις τε, καὶ ἐν πολέμοις, ὁ τίμιος καὶ γενναῖος τυγχάνων. Ἀδραστείδαν. ἐνταῦθα ἀντὶ ἑνικοῦ, πληθυντικὸν ἐξήνεγκεν. ἔστι γὰρ Ἀδραστείδης. ἐκ μιᾶς γὰρ τῆς Ἀδράστου θυγατρὸς Ἀργείας, γέγονε. τὸ δὲ Ἀδραστείδαν, οὐ περισπαστέον. ἔστι γὰρ θηλυκόν. καὶ ἔχει τὴν εὐθεῖαν Ἀδραστεὶς. Ἀδραστείδων. τὸ γὰρ ἀρσενικὸν περισπᾶται. αἱ Ἀδραστίδαι. τῶν Ἀδραστιδῶν. Θάλος ἀρωγὸν δόμοις. τὸ βλάστημα τοῦ Ἀδράστου γένους. ἀπὸ γὰρ Θερσάνδρου καὶ Κάδμου, οἱ πρόγονοι τοῦ Θήρωνος. ἐπεὶ Θέρσανδρος καὶ Διομήδης οἱ ἐπίγονοι ἐπιστρατεύσαντες ταῖς Θήβαις, τῶν προαναιρεθέντων πατέρων ἐξεδίκησαν τὸν φόνον. Ὅθεν σπέρματος ἔχοντι. ἀφ' οὗ γένους τοῦ Θερσάνδρου, ἔχουσι τὴν ῥίζαν οἱ περὶ Θήρωνα. τὸ δὲ γένος Λαΐου καὶ Οἰδίποδος, ὁ Θήρων οὕτω κατάγει. Λαΐου, Οἰδίπους. τούτου, Πολυνείκης. οὗ, Θέρσανδρος. οὗ, Τισαμενός. οὗ, Αὐτεσίων. οὗ, Θήρας. οὗ Σάμος. οὗτος ἔσχεν υἱοὺς δύο. Τηλέμαχον καὶ Κλύτιον. ὧν ὁ μὲν Κλύτιος, ἔμεινεν ἐν Θήρᾳ τῇ νήσῳ. ὁ δὲ Τηλέμαχος, κατῴκει ἐν χώρᾳ. ὅθεν συλλέξας δύναμιν, ἔρχεται εἰς Σικελίαν. καὶ κρατεῖ τοῦ τόπου. ἐξ οὗ, Χαλκιοπεύς. οὗ, Αἰνησίδαμος. οὗ, Θήρων.

Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς. ἀντὶ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐνίκησεν. ἔσχε δὲ καὶ κοινὰς πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ξενοκράτην νίκας, ἐν Ἰσθμῷ καὶ Πυθοῖ. ἐξ ἑνὸς γὰρ οἴκου πρὸς ἱπποτροφίαν διδόντες, καὶ ἀπὸ κοινῶν χρημάτων ἀμφότεροι καὶ ταῖς νίκαις ἐνεγράφοντο. καὶ οἱ μὲν, βούλονται ἀκούειν οὕτως. αἱ κοιναὶ αὐτῶν ἵπποι νικήσαντες, ἀμφοτέροις παρεσχήκασι κοινὴν καὶ τὴν δόξαν. οἱ δὲ, ὅτι ἐν τοῖς κοινοῖς ἵπποις ἀμφότεροι, ἕκαστος ἰδίᾳ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἵπποις, ἐνίκησε τέθριππον, ὃ καὶ μᾶλλον. Ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν. ἤτοι διὰ τὴν συγγένειαν φησὶν, ἢ ὡς ὁμοῦ ἱπποτροφούντων αὐτῶν καὶ ἀγωνιζομένων. ἢ ὁμοῦ νικησάντων Ἰσθμίᾳ τεθρίππῳ. φησὶν οὖν ὅτι, ἐν Ἰσθμῷ αἱ χάριτες τῆς νίκης τῆς ἐν τῷ τεθρίππῳ κοινὰ ἤγαγον αὐτοῖς τὰ ἄνθη τοῦ στεφάνου. ἀπὸ σελίνου γὰρ τὸ στέμμα. ἢ οὕτως. αἱ δὲ χάριτες ἀν

ἀπειρεῖ σὺν ἀγαθῶν
πλούτου πᾶσομεν.
ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι,
εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ
πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.
ἐπῳδός, κῶλ. ι'.
οὕτω δὲ μοῖρ' ἅ τε πατρώϊον
τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον
θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ,
ἐπί, τι καὶ πῆμ' ἄγει
παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ.
ἐξ οὗ περ ἔκτεινε Λάϊον μόριμος υἱὸς
συναντόμενος. ἐν δὲ πυ
θῶνι χρησθέν, παλαίφατον τέλεσσεν.
στρ. γ'. κῶλ. ιδ'.
ἰδοῦσα δ' ὀξεῖ' ἐριννύς,

Ἀπειρεῖ σὺν ἀγαθῶ. ἀβλαβεῖ. ἀκατατρονήτω. ἀνεμποδίστω. ὃ ἐστι σὺν τῷ ἀβλαβεῖ ἀγαθῷ πλουτήσομεν. Ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι. ῥεύματα δὲ ἀλλοῖα καὶ ἀλλοῖα, μετ' εὐθυμιῶν καὶ μετὰ μόχθων, ἃς τοὺς ἀνθρώπους ἀνέρχεται. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι, οὐχ οἷόν τέ ἐστιν ἀνθρώποις ὄντας, ἀεὶ ἐν εὐθυμίᾳ διάγειν ἀλλὰ πάντως, καὶ ἀτόποις ἐντυγχάνειν, ἀνάγκη. Ἄλλως. ῥεύματα, μεταβολαί. αἱ τῆς τύχης φοραί. ἄλλοτε εἰς ἄλλους ἀνθρώπους μεταβαίνουσιν. ἢ εὐθυμίαν, ἢ πόνον παρέχουσαι. Οὕτω δὲ μοῖρ' ἅ τε. ἕως τοῦ ἄλλῳ χρόνῳ. ἐνταῦθα ἡ ἀνταπόδοσις τῆς διανοίας, καὶ ἧς ἐξέθετο γνώμης. οὕτω δή, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ ῥεύματα τῆς τύχης, ἄλλοτε ἄλλως φέρεται ἐπί τι καλὸν καὶ κακῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπίμονα ὥς τι δείκνυσθαι ἐκ τῶν κατὰ θήρωνα γένους. τούτου μὲν γὰρ, εὔφρονα καὶ καλλίστην γένεσιν ὑπέδειξεν ἀπὸ προγόνων. ἐκ τοῦ, τοὺς θεοὺς ἀνορθωκέναι αὐτοῦ τὴν εὐδαιμονίαν. ἐπάγει δέ τι καὶ πῆμα ἐναντιώτατον τῶν ἀγαθῶν ἐστιν ὅτι. ἀφ' οὗ πήματος ἐστι θεάσασθαι κακῶς διατεθὲν καὶ τὸ Λαΐου γένος. ὃν δὴ συμβέβηκεν, ὑπὸ τοῦ ἰδίου παιδὸς φονευθῆναι οἰδίποδος. ἐν ὁδῷ περιτυχόντα κατὰ τὴν φωκίδα. καὶ οὕτω πέρας ἀγαγεῖν, τὸ, πρότερον αὐτῷ χρησμωδηθέν. Μὴ σπεῖραι παίδων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ. ὁ δὲ θήρων τὴν συγγένειαν ἔχει, πρὸς τὸ γένος τὸ τοῦ οἰδίποδος. καὶ διὰ τοῦτο οἰκείως τοῖς περὶ αὐτὸν ἐχρήσατο λόγοις. πῶς δὲ συγγενής ἐστιν, ἐροῦμεν ἑξῆς. ἑρμηνεύεται δὲ καὶ οὕτως. οὕτω δὴ ἅ τε πατρῷον, ὃν τρόπον κατὰ τῶν προγόνων τῶν περὶ τὸν θήρωνα κατέχει τὸν εὔφρονα πότμον ἡ τύχη, καθάπερ τὸ πατρῷον κατέχει. τουτέστι τῶν καδμίδων. Ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει, ἐπάγει δὲ ἡ μοῖρα καὶ κακόν, τι ἐναντίον ἑτέρῳ χρόνῳ. ἵν' ᾖ, ἔστιν ὅτε καὶ κακὸν πεῖραν ἡ μοῖρα δίδωσιν. εἶτ' ἐκ παραδείγματος. τοιγαροῦν καὶ τὸ γένος Λαΐου, τί δὲ ἔπαθεν. Θεόρτῳ δέ. ὑπὸ θεοῦ ὀρθουμένῳ ἀσφαλεῖ. Παλιντράπελον δέ, ἀντιστραμμένον. ἡ δὲ ὅλη διάνοια, οὕτως ἔχει. ἡ ἀπὸ τοῦ γένους μοῖρα. τὸν περὶ τὸν θήρωνα εὔφρονα πότμον καὶ ὄλβον ὃν ὁ θεὸς ὀρίνει καὶ δίδωσιν, ἐπάγει τί καὶ ἀντεστραμμένον πῆμα ἐν ἄλλῳ χρόνῳ. Μόριμος υἱός. ἤγουν ὁ κατὰ μοῖραν αὐτῷ γενόμενος. ἢ ὁ μόρον ἐπενεγκών. ὁ δὲ χρησμὸς ὁ δοθεὶς Λαΐῳ, δημώδης. Ἐν δὲ πυθῶνι χρησθέν. τοῦτο δὲ χρησθὲν παλαιφατόν. τὸ δὲ μαντεῖον τὸ δοθὲν τῷ Λαΐῳ κατὰ τὴν πυθῶνα παρ' ἀπόλλωνος, τοῦτον πατροκτονήσας, εἰς πέρας ἤγαγεν ὁ οἰδίπους.
Ἰδοῦσα δ' ὀξεῖ' ἐριννύς. ἤτοι ὀξέως βλέπουσα. ἡ ὀξέως τιμωρουμένη, ἐστύγησεν, ὥς τι ἀλληλοφονίαν γενέσθαι, τοῦ γένους αὐτοῦ. ἐτεοκλῆς γὰρ καὶ πολυνείκης, ἀλλήλους ἀνεῖλον.

κάδμοιο κούραις· ἔπα
θον αἳ μεγάλα· πένθος
δὲ πίτνει βαρὺ,
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
ζώει μὲν ἐν ὀλυμπίοις
ἀποθανοῖσα βρόμῳ
κεραυνοῦ τανυέθει
ρα σεμέλα· φιλεῖ
δέ μιν παλλὰς αἰεὶ,
καὶ ζεὺς πατὴρ μάλα· φιλεῖ
δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος. —
ἀντιστροφή, κῶλ. ιδ'.
λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ
μετὰ κόραισι νηρῆος
ἁλίαις· βίοτον ἄφθιτον
ἰνοῖ τετάχθαι, τὸν ὅ
λον ἀμφὶ χρόνον. ἤτοι
βροτῶν κέκριται
πεῖρας οὔ τι θανάτου·
οὐδ' ἁσύχιμον ἁμέραν
ὁπότε παῖδ' ἁλίου

παράδειγμα φέρει. αὐθεν γὰρ θηβαῖος ὁ θήρων. Εὐφρόναις. τοῦτο πρὸς τὴν διαδεξαμένην εὐτυχίαν ἀκουστέον. Ἔπαθον αἳ μεγάλα. ἰνώ. σεμέλη. αὐτονόη. ἀγαυή. ἐπεὶ καὶ αὗται παθοῦσαι ἐν ἀρχῇ, ὕστερον ἔτυχον τῆς ἐκ θεῶν τιμῆς. πίτνει δὲ, καταπίπτει. τὸ δὲ βαρὺ πένθος, πίτνει καὶ ἀφανίζεται. ὑπὸ κρεισσόνων διαδεξαμένων ἀγαθῶν. Ζώει μὲν ἐν ὀλυμπίοις. ἐπετείνατο πρὸς τὴν τῆς εὐτυχίας ὑπερβολήν. ὅτι δοκήσει μὲν τέθνηκεν ἡ σεμέλη τῷ βρόμῳ τοῦ πυρὸς τοῦ κεραυνίου. ζῇ δὲ νῦν σὺν διατρίβουσα ταῖς οὐρανίαις θεαῖς. Φιλεῖ δέ μιν παλλάς. τοῦτο οἱ μὲν, ἁπλῶς διὰ τὴν ἐν θεαῖς διατριβὴν λέγουσιν. οἱ δὲ ὅτι ὡς ἐπιχωρία θεός. ἄγαλμα γὰρ αὐτῆς ὁ κάδμος ἱδρύσατο ἐν ὄγκαις, κώμῃ τῆς βοιωτίας. ὀγκαία οὖν ἡ ἀθηνᾶ τιμᾶται. Φιλέοντι δὲ μοῖσαι. οἱ μὲν, διὰ τὰ περὶ αὐτῆς τοῖς ποιηταῖς εἰρημένα. οἱ δὲ, διὰ τὸν ἑλικῶνα. ὅς ἐστι τῆς βοιωτίας. αὗται οὖν ἐπιχώριαι, καὶ ἔστι περιττὸν τὸ κῶλον πρὸς τὴν ἀντίστροφον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς οὐ γεγράφαμεν τῷ κειμένῳ. πᾶσαι γάρ εἰσιν, ιδ'. ὁμοῦ κώλον. αὕτη δὲ μόνη, δεκαπέντε εὑρίσκεται ἔχουσα. Λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ. φασὶ δὲ καὶ τὴν ἰνὼ κάδμου θυγατέρα, μετὰ τῶν θυγατέρων τοῦ νηρέως, ἐν τῇ θαλάσσῃ διὰ παντὸς τοῦ χρόνου ἄφθαρτον οὖσαν, διάγειν καὶ τετάχθαι. αὕτη δὲ ἡ λευκοθέα. νηρηὶς λεγομένη, οὕτω γάρ. ἤγουν λευκοθέα καλεῖται. ἡ γὰρ ἰνὼ, μεταξὺ βοιωτίας καὶ ἀττικῆς φυγοῦσα ἦλθεν εἰς τὸν ἰσθμόν. καὶ ἐκεῖθεν ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὅμηρος. Τὸν δ' εἶδεν. κάδμου θυγάτηρ. καλλίσφυρος ἰνώ. Λευκοθέη. ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα. Νῦν δ' ἁλὸς πελάγεσσι θεῶν, ἐξέμμορε τιμῆς. Ἤτοι βροτῶν. αὐτὶ τοῦ δή. ἵνα ᾖ ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου οὕτω. τῶν δὴ βροτῶν οὐκ ἔστιν οὐδὲν κεκριμένον πέρας θανάτου. τοῖς αὐτοῖς γάρ, ἄδηλον πότε συμβήσεται ὁ θάνατος. Ἄλλως. τοῖς αὐτοῖς τὸ τέλος τοῦ θανάτου, κατ' οὐδὲν σαφές ἐστιν. ἢ οὕτω. τοῖς αὐτοῖς τὸ τέλος τοῦ βίου, κατ' οὐδὲν σαφές ἐστιν. οὐδὲ ποδαπὴν τὴν ἐπιοῦσαν ἕξουσιν ἡμέραν, ἴσασι. Πέρας οὔ τι κέκριται. οὐδὲ τοῦτο διακεκριμένον ἐστὶν οὐδὲ ἀναμφισβήτητον καὶ ἑστηκός, ποίαν ἡμέραν εἰρηναίαν καὶ ἀγαθὴν διάξομεν. παῖδα δὲ ἡλίου, τὴν ἡμέραν. ἐπεὶ ὁ ἥλιος τὴν ἡμέραν φαίνει ἀνατέλλων. Οὐδ' ἁσύχιμον. ἥσυχον. ἀπράγμονα. εὐτυχῆ. οὐδέποτε ἐν εὐτυχίᾳ ἐσόμεθα ἀθόρυβοι καὶ ἀτάραχοι. ἐν τῷ τοῦ ζῆν χρόνῳ, οὐδέποτε διατελέσομεν ἡμέραν ἥσυχον. ἡμέρα δὲ ἡσύχιος, ἡ τοῦ θανάτου. ἐπεὶ ἐν αὐτῇ θανόντες, ἡσυχάζομεν.

ἐν δίκα τε καὶ παρὰ δίκαν,
ἀποίητον οὐδ' ἂν
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ
δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος.
λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
ἐσθλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων,
πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν,
ἀντιστρ. β'. κῶλ. ιδ'.
ὅταν θεοῦ μοῖρα πέμπῃ
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν.
ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις

τελευτᾶν τὸν βίον μέλλοντος, πολύζηλος ἀδελφὸς, τὴν στρατηγίαν καὶ τὴν γαμετὴν τοῦ ἀδελφοῦ διαδέχεται, καθὰ τὰς γέλωνος προστάξεις. ὥστε τὸ θήρωνος εἰς γέλωνα κῆδος, εἰς τὸν πολύζηλον μετατεθεῖσθαι. λαμπρῷ δὲ καὶ περιβλέπτῳ τυγχάνοντι κατὰ τὴν σικελίαν, ἱέρων φθονήσας ὁ ἀδελφὸς, καὶ πρόφασιν σκηψάμενος τὸν πρὸς συβαρίτας πόλεμον, ἀπελαύνει τῆς πατρίδος. ἀλλὰ καὶ τοῦτον κατόρθωσε τὸν πόλεμον ὁ πολύζηλος. ὁ δὲ, μὴ φέρων, γυμνότερον αὐτοῦ κατηγορεῖν, ἐπεφρᾶτο νεωτερισμοῦ. ἐξ οὗ τὸν θήρωνα ὑπεραγανακτήσαντα θυγατρὸς ἅμα καὶ γαμβροῦ, συρρῆξαι πρὸς ἱέρωνα πόλεμον, παρὰ γέλλα τῷ σικελιωτικῷ ποταμῷ. οὗ καλλίμαχος μέμνηται. Οἱ δὲ, γέλλα ποταμοῦ ἐπικείμενον ἄστυ, μή γε μὴν εἰς βλάβην, μὴ δὲ εἰς τέλος προχωρῆσαι τὸν πόλεμον. φασὶ γὰρ τότε σιμωνίδην τὸν λυρικὸν περιτυχόντα, διαλῦσαι τοῖς βασιλεῦσι τὴν ἔχθραν. τούτοις οἰκείως τοῖς φθάσασιν εὔχεσθαι τὸν δὲ φησὶ τὸν πίνδαρον ὁ δίδυμος, ὡς τὸ λοιπὸν αὐτοῖς ἐρηναῖον εἶναι τὸν βίον. ἡ οὕτω διάνοια, αὕτη. σὺ μὲν ὦ ζεῦ, παρ' ἀρχαῖς πάντα τὰ κάλλιστα. καὶ πρὸς τῇ οὔσῃ εὐδαιμονίᾳ, πλείονα δοίης ἀγαθά. εἰ δέ τι ἐν τοῖς φθάσασι χρόνοις συμβέβηκεν ἄτοπον, εἴτε δικαίως, εἴτε μὴ, τοῦτο οὐχ οἷόν τέ ἐστιν οὔτε αὐτῷ τῷ χρόνῳ, ὥστε μὴ γεγενημένον ποιῆσαι. τὸ γὰρ γενόμενον, ἀγέννητον ποιῆσαι, ἀδύνατον. ἴσως δὲ λήθη αὐτῆς γένοιτο τῷ καιρῷ, ἀγαθῆς μοίρας διαδεξαμένης. Οὐδ' ἂν χρόνος. τοῦ πεπραγμένου ἔργου τὸ τέλος ἀποίητον καὶ ἀγέννητον θέμεν, οὐδ' ἂν ὁ πάντων πατὴρ χρόνος, δύναιτο. ἀλλὰ ἀδύνατον. καὶ ὅμηρος. Οὐδέ τι μῆχος, ῥεχθέντος κακοῦ οὔτ' ἄκος εὑρεῖν. Λάθα δὲ, πότμῳ. τῶν δὲ κακῶν γένοιτο ἂν λήθη, διαδεξαμένης εὐδαιμονίας. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ὅτι οἱ περὶ θήρωνα, τὸ ἀνέκαθεν δεδυστυχήκασιν, ἀλλ' εἰς λήθην αὐτῶν ἐξέπεσεν ἡ δυστυχία διὰ τὴν ὕστερον συμβᾶσαν εὐτυχίαν. Ἐσθλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων. ὑπὸ γὰρ τῆς χαρᾶς τῶν γεγενημένων ἀγαθῶν, τὸ κακὸν ἀφανίζεται. καὶ τὸ παλίγκοτον καὶ ἄτοπον δαμασθὲν καὶ ἀναιρεθὲν ὑφ' ἡδονῆς θνήσκει, μάλιστα ὄλβου ἄνω γινομένου ὑψηλοῦ ἐκ θείας μοίρας. Πῆμα θνάσκει. τὸ δὲ τραχὺ πῆμα, νικᾶται ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς χαρᾶς, καὶ ἀφανίζεται. ὁπόταν εἰς ὕψος τὴν εὐδαιμονίαν ἀναφέρῃ ἡ μοῖρα. καὶ ὅταν τὴν εὐδαιμονίαν εἰς ὕψος ἄγῃ. Ἕπεται δὲ λόγος. ἀκόλουθα πρὸς τὴν γνώμην ἑαυτοῦ, καὶ τὸ παράδειγμα ἐκφέρει. μᾶλλον δὲ λαμβάνει ὅτι τοὺς προδυστυχήσαντας, εὐδαιμονία διαδέχεται. ὥσπερ καὶ τὰς κάδμου θυγατέρας. ὁ αὐτὸς γὰρ λόγος καὶ ἐπ' αὐτῶν ἁρμόσει. αὗται γὰρ τὸ μὲν πρότερον εἰς τοσαύτην δυστυχίαν ὑπερβολὴν ἐληλύθασιν, ὥστε καὶ τραγικαῖς ὑποθέσεσι χορηγίαν παρασχεῖν. ἀλλ' ἐφάμιλλος καὶ εὐδαιμονία τὰς κόρας διεδέξατο. τούτων δὲ μέμνηται, ἐπεὶ ὁ θήρων, εἰς λάϊον ἀνάγει τὸ γένος. Ἄλλως. Ἕπεται δὲ λόγος. οὗτος ὁ λόγος ἀκολουθεῖ καὶ ταῖς τοῦ κάδμου κόραις. μεγάλων γὰρ κακῶν τυχοῦσαι, πάλιν ἐκ μεταβολῆς μεγάλων ἀγαθῶν ἐκοινώνησαν. αἱ δὲ τοῦ κάδμου θυγατέρων τὸ

Αἰὼν δ' ἔφεπεν. ἐπηκολούθησε δὲ τὴν εὐδαιμονίαν ἐπιπέμπων ταῖς γνησίαις αὐτῶν ἀρεταῖς. ἢ οὕτως. ὁ εὐδαίμων βίος ἐπηκολούθησεν αὐτοῖς, ἐκ πεπρωμένης τινός, ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον. Γνησίαις δὲ, ἰδίαις. γνήσια γὰρ τὰ ἴδια κτήματα. καὶ τὰ ἐκ καμάτων, καὶ οὐκ ἐξ ἐπεισάκτων. ἢ γνησίαις ἀρεταῖς, ταῖς ἐκ φύσεως συγγεγεννημέναις αὐτῷ.

Ἀλλ' ὦ κρόνιε παῖ. ὁ νοῦς. ὦ ζεῦ τὸν οὐρανὸν κατοικῶν καὶ τὸ, καὶ τό. ἡσθεὶς τούτοις τοῖς ὕμνοις, αὔξησον ἔτι, καὶ ἐπὶ πλέον ἀβλαβῆ αὐτοῖς τὴν πατρῴαν γῆν διαφύλαξον. Νέμων, οἰκῶν. καὶ ὅμηρος. Οἵ τ' ἀμφ' ἄρμ' ἐνέμοντο. αὐτὶ τοῦ ᾤκουν.

ὀφθαλμός. αἰών τ' ἔφε-
πε μόρσιμος. πλοῦτόν
τε καὶ χάριν ἄγων,
γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ κρόνιε παῖ ῥέας,
ἕδος ὀλύμπου νέμων,
ἀέθλων τε κορυφὰν,
πόρον τ' ἀλφεοῦ,
ἰανθεὶς ἀοιδαῖς,
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πα-
τρίαν σφίσιν κόμισον —
ἐπῳδὸς, κῶλ. ι.
λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων

Εὔφρων. καλῶς διανοούμενος. εὐμενὴς ὢν, ἔτι καὶ ἐπὶ πλέον τὴν πατρῴαν γῆν αὔξησον τῷ λοιπῷ γένει. λέγει δὲ αὐτῷ τῷ θήρωνι. ἔτι, ἵνα τῇ προσούσῃ εὐδαιμονίᾳ, ἔτι καὶ τοῦτο ὁ ζεὺς παράσχῃ. Κόμισον. αὔξησον. εὔχεται τοῖς ἀπογόνοις θήρωνος, ἄρχειν τῶν ἀκραγαντίνων. λοιπῷ γένει. τῷ περὶ θήρωνα, καὶ ξενοκράτην ἀδελφούς. συγγενεῖς δὲ οὗτοι ἱέρωνος, τοῦ αἰτναίου βασιλέως. Τῶν δὲ πεπραγμένων. ὁ θήρων θυγατέρα ἑαυτοῦ ἐξέδωκε πρὸς γάμον, πολυζήλῳ τῷ ἀδελφῷ ἱέρωνος. ὃς πεμφθεὶς ἀπὸ ἱέρωνος πολεμῆσαι τοῖς περιοίκοις σικελιώταις βαρβάροις, ἔπαυσε τὸν πόλεμον χωρὶς τῆς τοῦ ἱέρωνος γνώμης. καὶ διὰ τοῦτο ἐν ὑφοράσει ἦν. θρασυδαίου δὲ τοῦ θήρωνος υἱοῦ πείσαντος τὸν πολύζηλον ἐπιθέσθαι τῷ ἱέρωνι, ὑποσχομένου αὐτοῦ τοῖς πράγμασι συναντιλήψεσθαι. γνοὺς ὁ ἱέρων, ἔκρινεν αἱρήσειν τὴν ἀκράγαντα, καὶ θήρωνα καὶ θρασυδαῖον. μελλόντων δὲ τῶν φίλων, ἔπεμψε σιμωνίδης ὁ λυρικὸς πρὸς αὐτὸν συμβουλεύων, ἐκταράξαι μᾶλλον καὶ βουλόμενος, τῷ μηνῦσαι τὴν μέλλουσαν αὐτῶν προδοσίαν ἔσεσθαι, καὶ τοὺς προδιδόντας. ὁ δὲ εὐλαβηθεὶς, ἐξεχώρησε τῶν πραγμάτων τῷ ἱέρωνι. ὕστερον δὲ ἀπέλαβεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν τυραννίδα. καὶ διελύθησαν τῆς ἔχθρας. ὡς καὶ κηδείαν τινὰ πρὸς ἀλλήλους ποιήσασθαι. ἀδελφὴν θήρωνος, ἱέρωνος λαβόντος γυναῖκα. ὅθεν ὁ πίνδαρος, περιπέμψασθαι παραινεῖ τὰ προγεγενημένα. Ἄλλως. τῶν δὲ πεπραγμένων, ζητεῖται δι' ἣν αἰτίαν εὐξάμενος τῷ θήρωνι τὰ κάλλιστα, κατάπαυσιν τῶν πραχθέντων δεινῶν αἰτεῖται τὸν δία. Καὶ ὁ μὲν ἀρίσταρχός φησι, διὰ τὸ κεκμηκέναι τοὺς τοῦ θήρωνος πατέρας κατὰ τὴν ῥόδον. τῶν πραγμάτων στασιαζομένων. καὶ οὕτω τὴν μετοικίαν εἰς τὴν σικελίαν στειλαμένων. ὁ δὲ δίδυμος, τὸ ἀκριβέστερον τῆς ἱστορίας ἐκτίθεται. μάρτυρα τίμαιον τὸν συντάξαντα τὰ περὶ τῆς σικελίας, προφερόμενος. ἡ δὲ ἱστορία, οὕτως ἔχει. Θήρων ὁ τῶν ἀκραγαντίνων βασιλεὺς, γέλωνι τῷ ἱέρωνος ἀδελφῷ ἐπικηδεύσας, γάμῳ συνάπτει τὴν αὐτοῦ θυγατέρα δημαρέτην. ἀφ' ἧς καὶ τὸ δημαρέτειον νόμισμα ἐν σικελίᾳ. τοῦ δὲ γέλωνος

ἱερὸν ἔχον οἴκημα
ποταμοῦ. σικελίας τ' ἔσαν

Ἱερὸν ἔχον οἴκημα. ἱερὸν δὲ εἶπεν οἴκημα, τὴν ἀκράγαντα, διὰ τὸ, ἀθηνᾶς αὐτόθι νεὼν εἶναι περιττῶς ἁγιαζόμενον. ἢ διὰ τὸ, τὴν ἀκράγαντα τῇ περσεφόνῃ εἰς τὰ ἀνακαλυπτήρια ὑπὸ διὸς δοθῆναι. ὅτι δὲ περὶ ἀκράγαντός ἐστι τῷ πινδάρῳ ὁ λόγος, σαφὲς ἐκ τῶν περὶ τοῦ τούτου τοῦ θήρωνος. διεξιὼν γάρ φησι. ἐπὶ τῷ ἀκράγαντι τανύσας, αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ. τεκεῖν μή τινα ἑκατόν τ' ἐτέων πόλιν φίλοις μᾶλλον εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερον χεῖρα θήρωνος. ἱππόστρατος δὲ ἱστορεῖ αὐτὸν τοῦτο διενηνοχέναι. ἀλλ' ἄγε πρόγονοι τῶν ἀκραγαντίνων γελῷοι, οὐχ οὕτως εὐπορήκεσαν, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον μόγις καὶ ταπεινῶς διέζων. ἐπὶ φυλακῇ τῆς πόλεως μισθαρνοῦντες. ἔνιοι δέ φασιν ὅτι οἱ τοῦ θήρωνος πρόγονοι, οὐδόλως εἰς τὴν γέλαν κατῆραν. ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὴν ἀκράγαντα ἀπὸ ῥόδου. ὡς καὶ ὁ πίνδαρος λέγει. Ἂν δὲ ῥόδον κατῳκισθεν. ἔνθ' ἀφορμαθέντες, ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται. πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις αἰὲν ἔχοντες. ἕπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος. Καμόντες οἱ πολλά. οἱ πατέρες φησὶ τοῦ θήρωνος. ῥόδιοι γὰρ ἦσαν ἄνωθεν, καὶ στάσιν ἐμφύλιον ἀποφεύγοντες, μετῴκησαν τὴν σικελίαν. καὶ αὐτόθι πρός τινας βαρβάρους πολεμήσαντες, ἔκτισαν τὴν πόλιν. Ἱερὸν ἔχον οἴκημα. ἀρίσταρχος τὴν πόλιν, οἴκημα ποταμοῦ προσηγορεῦσθαί φησι, διὰ τὸ, ὁμώνυμον εἶναι τῷ ποταμῷ ἀκράγαντι. τὴν γὰρ ὀνομασίαν ἡ πόλις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἔχειν. ἀρτέμων δὲ ὁ ἀπὸ περγάμου, τὴν γέλαν φησὶ δεῖν ἀκούειν. καὶ γὰρ ταύτην ὁμώνυμον εἶναι γέλᾳ τῷ ποταμῷ, τοὺς δὲ ἀκραγαντίνους, γελῴων εἶναι ἀποίκους. ὥς τε τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐν γέλᾳ, ἐπὶ τῶν τοῦ θήρωνος προγόνων συντετάχθαι. κεφάλαιον δὲ χρήσεται τοῦδε. τὸ δὲ καμόντες ἔφη προσήκειν μᾶλλον ἀκούειν, ὑπὲρ τῶν τὴν γέλαν ἐκτικότων, ἀλλ' οὐ τὴν ἀκράγαντα. οἱ μὲν γὰρ, ἀπὸ τοῦ ῥᾴστου συνῳκίσθησαν. οἱ δὲ, χαλεπῶς καὶ μόλις. ἀντίφημος γὰρ ὁ ῥόδιος, καὶ ἔντιμος ὁ κρὴς, οἵτινες εἰς γέλαν στείλαντες ἀποικίαν, πρῶτον μὲν, περὶ τὴν συναγωγὴν ἔκαμον οὐ μετρίως, συναθροίζοντες τοὺς ἐκ πελοποννήσου καὶ ῥόδου καὶ κρήτης, εἰς τὸ περὶ τὸν διάπλουν. εἶτα περὶ τὸν οἰκισμόν. καὶ πάλιν διαγωνισάμενοι πρὸς τοὺς σικανούς. μενεκράτης δέ φησι, ληρεῖν τὸν ἀρτέμωνα. μὴ γὰρ καμεῖν τοὺς περὶ ἀντίφημον περὶ τὴν ἀποικίαν, ἀλλὰ μᾶλλον κατ' εὐπέτειαν πολλὰ αὐτοῖς καὶ πάντα συμβεβηκέναι. περὶ τίνων οὖν λέγει καμόντες οἱ πολλά; περὶ τῶν θήρωνος προγόνων. τούτοις γὰρ θηβαίοις ἀνέκαθεν ἀπὸ κάδμου εἶναι. κάδμου γὰρ, πολύδωρος. τοῦ δὲ, αἵμων. τοῦτον δὲ ἐν κυνηγίῳ ἐμφύλιόν τινα ἀποκτείναντα, ἀθήναζε ἀποστῆναι. τοὺς δὲ ἀπὸ τούτου πάλιν ἐξ ἀθηνῶν ἀποσταλέντας σὺν τοῖς ἀργείοις, ῥόδον κατοικῆσαι. καὶ μετὰ ταῦτα, ἐλθεῖν εἰς ἀκράγαντα. καὶ μέχρι θήρωνος, εἴκοσι καὶ τὰς γενεὰς συναριθμεῖσθαι. ἴσως οὖν πρὸς ταῦτα ἀφορῶν ὁ πίνδαρος, φησί. καμόντες οἱ πολλὰ θυμῷ, ἱερὸν ἔχον οἴκημα ποταμοῦ. οἴκημα δὲ ποταμοῦ τὴν πόλιν εἶπε, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν. λείπει δὲ, ἡ ἐπί. ἵνα ᾖ τὸ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ οἴκημα ἔχοντες τὴν πόλιν. Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμός. οἱονεὶ, τὸ ἐξαίρετον καὶ λαμπρότερον ἦσαν τῆς σικελίας. ἀξιολογώτερον γὰρ ἐν σώματι ὁ ὀφθαλμός. ἢ ἵν' εἴπω, περίβλεπτοι ἦσαν.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ, ΑΡΜΑΤΙ. ΕΙΔΟΣ, Β'.

στροφὴ, α'. κῶλα. ιδ'.

ναξιφόρμιγγες ὕμνοι,
τίνα θεόν. τίν' ἥρωα.
τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν.
ἤτοι πίσα μὲν διός
ὀλυμπιάδα δ' ἔστα
σεν ἡρακλέης
ἀκρόθινα πολέμου.
θήρωνα δὲ τετραορίας
ἕνεκα νικαφόρου,
Γεγωνητέον ὄπι.
δίκαιον ξένον.
ἔρεισμ' ἀκράγαντος.
εὐωνύμων τε πατέρων
ἄωτον. ὀρθόπολιν. —

ἀντιστροφὴ, κῶλα. ιδ'.

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ,

Θήρωνι ἀκραγαντίνῳ. Γέγραπται θήρωνι ἀκραγαντίνῳ ἅρματι νενικηκότι, τὴν ἑβδομηκοστὴν ἑβδόμην ὀλυμπιάδα. ἦν δὲ ὁ θήρων, ἀνέκαθεν ἀπὸ οἰδίποδος. ἐκήδευσε δὲ, γέλωνι τῷ τυράννῳ, ἐκδοὺς αὐτῷ τὴν θυγατέρα δημαρέτην, ἀφ' ἧς καὶ τὸ δημαρέτιον προσωνομάσθη νόμισμα. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ θήρων, τὴν πολυζήλου τοῦ ἀδελφοῦ ἱέρωνος ἔγημε θυγατέρα, καθά φησι τίμαιος. ἦν δὲ ὁ θήρων. υἱὸς αἰνησιδάμου. Αναξιφόρμιγγες ὕμνοι. οἱ τῆς φόρμιγγος ἀνάσσοντες. πρῶτον γὰρ τὰ ἄσματα συντίθενται. εἶθ' οὕτω πρὸς αὐτὰ καὶ ἡ λύρα ἁρμόζεται. ἢ οὕτως. ὦ ὕμνοι οἱ ὑπὸ τῆς φόρμιγγος ἀνασσόμενοι. πρῶτον γὰρ ἔκρουον, εἶτα ἐπῇδον. καὶ τούτου μάρτυς, ὅμηρος. Ἤτοι ὁ φορμίζων, ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. ἐμφανίζει δὲ τὸν μουσόληπτον, ὡς ἐπιζητῶν γὰρ τίνα ὀφείλει ὑμνῆσαι. εἶτα καθ' ἑαυτὸν δοκιμάζων. Ἄλλως. ἀναξιφόρμιγγες. τὴν αἰτίαν δηλοῖ παρ' ἣν ὁ νοῦς. τρία δὲ δεῖ ἐπαινεῖν, διὰ ὅτι τούτου ἱερὸν ὁ τόπος. ὀλυμπιάδα δ' ἔστησεν ἡρακλῆς. διὸ ὑμνητέον αὐτὸν ὡς ἥρωα. ἄνθρωπον δὲ, θήρωνα. ζητεῖ δὲ ὁ πίνδαρος, ὅτι δεῖ καὶ ἐπίνικον ὑμνεῖν θεὸν, ἥρωα, ἄνδρα. Ἤτοι πίσα μὲν διός. ἡ μὲν πίσα, τοῦ διός ἐστιν ἱερόν. δι' ὃν, ὑμνεῖν τὸν θεὸν δεῖ. τὸν δὲ ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἔστησεν ἡρακλῆς. ἦν γὰρ κατά τινας ἐπιμεληθείς. Ακρόθινα πολέμου. πρὸς αὐγέαν πολεμήσας τὸν ἤλιδος τύραννον καὶ νικήσας, ἐκ τῆς λαφυραγωγίας τὰς ἀπαρχὰς τῶν λαφύρων προσαγαγὼν, ἔκτισε τὸν ἀγῶνα. Θήρωνα δέ. τοῦτον οὖν τὸν θήρωνα τεθρίππῳ νικήσαντα, ὑμνήσομεν. ὁ δὲ νοῦς αὐτῷ, σεμνύνεται μὲν, ὁ ὀλυμπιακὸς ἀγὼν, τῷ διὶ καὶ τῷ καταβεβληκότι τὴν ἀρχὴν ἡρακλεῖ. οὐδὲν δὲ ἧττον, καὶ τρίτον σεμνύνεται θήρωνι νενικηκότι. Ἔρεισμ' ἀκράγαντος. τείχισμα ὄντα τῆς ἀκράγαντος. καὶ ὅμηρος Ἕρκος ἀχαιῶν ἀκράγας. ἀκράγας δὲ πόλις καὶ ποταμὸς σικελίας. Εὐωνύμων τε πατέρων. προγόνων. πάνυ δὲ ὑπερβαλλόντως ἐπαίρει τὸ ἐγκώμιον. καὶ ἐνδόξων προγόνων, ἐπεὶ ὁ θήρων ἀπὸ κάδμου εἶχε τὸ γένος, κατ' ἐπίτασιν αὐτὸν ἄνθος λέγων. Ὀρθόπολιν. τὸν τῇ ἑαυτοῦ δικαιοσύνῃ, ὀρθοῦντα καὶ σώζοντα τὰς πόλεις ὡς ἐρυσίπολιν, καὶ σωζόπολιν, ἐνταῦθα, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι τὴν ἀκράγαντα. ὁμώνυμον οὖσαν τῷ ὁμωνύμῳ ποταμῷ ἀκράγαντι. Καμόντες οἱ πολλά. ὁ λόγος καθαρός. ἐπεὶ περὶ τῶν προγόνων τοῦ θήρωνος. οἱ πρῶτον μὲν ἦλθον εἰς γέλαν. κακεῖθεν εἰς ἀκράγαντα. οὐ γὰρ λέγει ὁ πίνδαρος, ὅτι καμόντες τὴν ἀκράγαντα ἔκτισαν. ἀλλ' ὅτι καθόλου καμόντες πολλὰ τοῦ θήρωνος οἱ πρόγονοι, ἔσχον τὴν ἀκράγαντα.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ δευτέρου τῶν ὀλυμπίων εἴδους.

Τοῦ δευτέρου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ιδʹ. Τὸ αʹ, περιοδικόν· ἤγουν, ἐκ δύο ἰάμβων καὶ δύο τροχαίων. περιοδικὸν δὲ λέγεται, διότι περιοδεύει τὸ μέτρον· ὡς γίνεσθαι τὸ ἀπ᾽ ἀρχῆς ὅμοιον τῷ ἀπὸ τέλους. ⏑–⏑–––⏑–⏑. Τὸ βʹ, ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἀπὸ τροχαϊκῆς συζυγίας ἀρχόμενον, οἰκείας τῷ ἰωνικῷ· ὁ δὲ πρῶτος ποὺς, διαλύεται εἰς τρίβραχυν χορεῖον· πολλάκις δὲ, καὶ ὁ δεύτερος. ⏑⏑⏑–⏑––⏑. Τὸ γʹ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. παραδίδουσι δὲ οἱ ῥυθμικοί, ὅτι ἐν τῷ ἀντισπαστικῷ, ὁ πρῶτος ποὺς τοῦ ἀντισπάστου πρώτου, εἰς πόδας τέσσαρας τοὺς δισυλλάβους μεταλλάσσεται, ὡς καὶ ἐνταῦθα. ὅρα γὰρ ἡ δευτέρα συζυγία, ἰαμβική ἐστιν οἰκεία τῷ ἀντισπάστῳ. ⏑⏑–⏑⏑⏑–⏑–. Τὸ δʹ, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἀπὸ ἰαμβικῆς συζυγίας ἤτοι τοῦ πρώτου σπονδείου. ––⏑⏑–⏑⏑. Τὸ εʹ, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ὁ δεύτερος χορεῖος. ⏑–⏑⏑⏑––. Τὸ ϛʹ, ἀντίσπαστος ϛ συλλαβή· δηλονότι, μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. ⏑––⏑–. Τὸ ζʹ, ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάσσονος, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, τῷ ἰωνικῷ ἀρχόμενον δίμετρον καταληκτικόν. –⏑–⏑⏑⏑––. Τὸ ηʹ, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον, ὑπερκατάληκτον. ––⏑⏑––⏑–⏑. Τὸ θʹ, παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν πλὴν ὁ αʹ, τρίτος παίων· ὁ δεύτερος πρῶτος παίων, λειπούσης καὶ τῆς βραχείας. ⏑⏑⏑–⏑. Τὸ ιʹ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν· ἄρχεται δὲ ὁ δεύτερος ἀντίσπαστος, ἀπὸ πυρριχίου. ⏑––⏑⏑⏑–. Τὸ ιαʹ, ὅμοιον τῷ ἕκτῳ τῆς στροφῆς· ἤγουν, ἀντίσπαστος, καὶ συλλαβή. ⏑–– ⏑–⏑. Τὸ ιβʹ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ⏑––⏑––. Τὸ ιγʹ, ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. ὁ δὲ τρίτος ποὺς, τρισύλλαβος. ––⏑–⏑⏑⏑–. Τὸ ιδʹ, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ⏑–⏑–⏑⏑⏑.

Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπῳδὸς, κώλων ὀκτώ. Τὸ αʹ, χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας, οἰκείας τῷ μέτρῳ. ––⏑––⏑⏑–⏑–. Τὸ βʹ, δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἤτοι χοριαμβικόν· οὐ χοριαμβικὸν καθαρὸν, ἔχει ἐπιμιξίαν πρὸς τροχαϊκὴν συζυγίαν τὴν πρώτην, ἀνοικείαν τῷ χοριάμβῳ. –⏑–⏑–⏑⏑––. Τὸ γʹ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· ἄρχεται δὲ τὸ δεύτερον μέτρον, ἀπὸ σπονδείου κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἀντισπάστου, ἀπαρτιζομένου κατὰ τὸν πρῶτον δισύλλαβον πόδα. ⏑––⏑–––. Τὸ δʹ, παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ αʹ, τέταρτος παίων· καὶ ὁ δεύτερος, συνεπτυγμένα ἔχει τὰ δύο βραχέα εἰς ἓν μακρόν. ⏑⏑⏑–––⏑–. Τὸ εʹ, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸν δεύτερον χορεῖον ἔχει. ⏑–⏑⏑⏑–⏑–. Τὸ ϛʹ, ἰαμβικὸν ἐπίμικτον, πρὸς τροχαϊκὰς συζυγίας. ὅπερ ἐλέγετο περιοδικόν· ἀνοίκειοι γὰρ οἱ πόδες. ––⏑–––⏑––⏑⏑–. Τὸ ἕβδομον, ἐπιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐπιωνικὸν δὲ, καὶ οὐκ ἰωνικὸν λέγεται, ὅτι ἐπιμίγνυται ἰαμβικῇ συζυγίᾳ, ἀνοικείᾳ τοῖς ἰωνικοῖς. ––⏑⏑⏑–⏑–. Τὸ ηʹ, ἰαμβικὸν μικτὸν, ἀπὸ τροχαϊκῆς συζυγίας, τρίμετρον καταληκτικόν. –⏑––⏑ ⏑–⏑––.

ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι
ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'.
σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν,
ἐπίκουρον εὑρὼν
ὁδὸν λόγων, παρ' εὐδείελον ἐλθὼν
κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν μοῖσα, καρτερώ-
τατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει. ἐπ' ἄλλοι-
σι δ' ἄλλοι μεγάλοι. τὸ δ' ἔσχατον, κορυ-
φοῦται βασιλεῦσι. μηκέτι
πάπταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον
ὑψοῦ χρόνον πατεῖν. ἐμέ
τε, τοσσάδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν. πρόφαντον σοφίᾳ καθ' ἕλ-
λανας ἐόντα παντᾶ. ※

ἔσται μοι πρόφασις ἡ ὁδὸς, ἀφ' ἧς ἐμὲ δεῖ ἐγκωμιάσαι. Ἄλλως. Εἰ δὲ μὴ ταχύ. ἔνιοι οὕτως συνέθηκαν τὸν λόγον. ἐὰν μή με ὁ βίος ταχέως ἀπολείπῃ, ἀντὶ τοῦ, ἐὰν μὴ τελευτήσω ἀλλὰ ζῶ, σὺν τῷ ταχεῖ τεθρίππῳ παραγεγονώς, εἰς τὸν εὐδείελον κρόνιον τουτέστι τὴν ὀλυμπίαν, ἐλπίζω γλυκυτέραν σοι καὶ ἡδίω τῆς νῦν ᾆσαι ᾠδήν. ὁδὸν καὶ πρόφασιν τοῦ λόγου μου, τὴν σὴν εὑρίσκων νίκην. τὸ δὲ σὺν ἅρματι παραγεγονὼς, οἱονεὶ τεθρίππῳ νικήσαντος ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ. καὶ ἐμοῦ ᾠδὴν τοιαύτην νίκῃ γράφοντός σου τὸν ὕμνον. Ἄλλως. εἰ μὴ ταχὺ λίποι ὁ δαίμων σὲ ἱέρων, καὶ ἅρματί σε νικήσαντα, ἐλπίζω ὑμνήσειν. δύναται δὲ καὶ οὕτως ἀκούεσθαι. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι ὁ ἐπίτροπός σου δαίμων, ἔλπομαι ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων, ποιήσειν ἐγκώμιον βοηθῶν σου τῇ δόξῃ. Ἐμοὶ μὲν ὦν. ἐμοὶ μὲν οὖν, δυνάμει ἡ μοῦσα, ἰσχυρότατα μέλη τρέφει τῶν λόγων. ὥς τι βάλλειν καιρίως τοῖς ὕμνοις, τοὺς νικηφόρους. Ἄλλως. ἐγὼ μὲν ᾠδὴ μουσικῇ ἐπίτριβα. τὸ ἐμὸν βέλος, ὑπὸ μουσικῆς τρέφεται. σὺ δὲ ἐν τῷ πλουτεῖν μέγας εἶ. τὸ δὲ κρόνιον, ἀκρωτήριον τῆς πίσης. περὶ γὰρ τὸν κρόνιον λόφον ἄγεται τὰ ὀλύμπια. τὸ δὲ τρέφει, ἀντὶ τοῦ ἀλκὴν αὔξει. Ἄλλοισι δ' ἄλλοι. τὸ μέγα ἐκ ταύτης τῆς προφάσεως, ἀντὶ τὸν ἱέρωνα. ἢ ἐπ' ἄλλοις δὲ πράγμασιν εἰσὶν ἄλλοι μεγάλοι. Τὸ δ' ἔσχατον. τὸ τελευταῖον, καὶ τὸ πέρας. οὗ περ οὐκ ἔστιν ὑπερβολὴν τοῖς ἀνθρώποις εὑρεῖν, κορυφοῦται, καὶ ὑψοῦται καὶ ἔστι τοῖς βασιλεῦσιν. ἢ τὸ δὲ μέγιστον τῶν ἄλλων μέγεθος, ᾠδὴ τοῖς βασιλεῦσιν ἔχει ηὐξημένην, τὴν ἔξοχον αὐτοῦ αὔξησιν. Μηκέτι πάπταινε. μηκέτι περίβλεπε καὶ ζήτει τῆς οὔσης εὐδαιμονίας ἐν σοὶ μείζονα. ἔχεις γὰρ τὸ πλεῖον. μηκέτι περαιτέρω ζήτει τούτων ὧν ἔχεις, βασιλεὺς γενόμενος. Εἴη σέ τε τοῦτον. ὁ νοῦς. εἴη δὲ σὲ μὲν τοῦτον τὸν χρόνον ὃν ζῶμεν, ἐν ὕψει καὶ εὐδαιμονίᾳ διαζῆν. ἐμὲ δὲ τοσαῦτα τοῖς νικηφόροις προσδιαλέγεσθαι, τοῖς ἐγκωμίοις προφανῆ καὶ ἐπίσημον ὄντα διὰ τὴν σοφίαν, ἐν τοῖς ἕλλησιν. Ἄλλως. ἀλλ' εἴη σε τοῦτον τὸν χρόνον ὃν ζῶμεν, μὴ ἀποβαλεῖν τὴν βασιλείαν. ἐμὲ δὲ ᾠδὴν ἐπινικίοις γράφειν καὶ ὑμνεῖν τοὺς νικῶντας. Ὑψοῦ. τὸ μὲν ὑψοῦ τὴν εὐδαιμονίαν ηὔξατο. τὸ δὲ πατεῖν, τὸ ζῆν πάλιν ηὔξατο. Τοσσάδε νικαφόροις. ἀντὶ τοῦ, τοσούτοις νικηφόροις ὁμιλεῖν, ὅσος εἶ σύ. χαίρω δὲ γράφων τοιάδε, καὶ ἔσται τοιαῦτα διὰ ᾠδῆς σου. Πρόφαντον. φανερὸν καὶ ἔξοχον, ἐν τῇ σοφίᾳ πανταχῆ κατὰ τοὺς ἕλληνας ὄντα.

τέλος τοῦ πρώτου, τῶν ὀλυμπίων εἴδους.

ὕπατον ἔρχεται παν-
τὶ βροτῶν. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον ἱππικῷ νόμῳ
αἰοληΐδι μολπᾷ
χρή. πέποιθα δὲ ξένον
μή τιν' ἀμφότερα
καλῶν τε ἴδριν ἄλλον καὶ δύ-
ναμιν κυριώτερον,
τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαιδα-
λωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.
θεὸς ἐπίτροπος ἐ-
ών, τεαῖσι μήδεται
ἔχων τοῦτο κᾶδος ἱέρων
μερίμναισιν. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι

δὲ ἡμέρα καθ' ἣν τις στέφεται, τιμιώ-
τάτη. Ἄλλως. ἐάν τις πρότερον ἀ-
τυχῇ ἐν τῷ ἄλλῳ βίῳ, καὶ πάλιν εὐτυ-
χήσας νικήσῃ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν
ᾗ ἐνίκησεν, ἐπιλέλησται τῶν προτέρων
ἀτυχημάτων. Ἄλλως. τὸ γὰρ καθ'
προαίρεσιν συμβαῖνον ἀγαθὸν, ὕπα-
τον καὶ μέγιστον γίνεται παντὶ ἀνθρώ-
πῳ. ὡς γὰρ καὶ ὁ ἱέρων ἐπιθυμήσας νί-
κης, ἐνίκησε καὶ ἐγένετο αὐτῷ τοῦτο
τὸ παρ' ἡμέραν ἀγαθὸν κατὰ προαίρε-
σιν τελεσθέν, ὕπατον καὶ μέγιστον.
Αἰοληΐδι μολπᾷ. ἤτοι ποικίλῃ, ποι-
κίλα γὰρ τὰ λυρικά. ἢ θηβαίᾳ. οἱ γὰρ
αἰολεῖς, ᾤκησαν τὰς θήβας. τινὲς δέ
φασιν, ὅτι αἰολεὺς τὸ γένος ὁ πίνδαρος. οἱ δέ, ὅτι αἰολίῳ ῥυθμῷ διὰ τῆς μουσικῆς
χρᾶται τῶν ποιημάτων. Πέποιθα δὲ ξένον ἐμαυτῷ τὸν ἱέρωνα ἐμπλέκοντα καὶ δύο
τῶν καλῶν. ὅ ἐστιν, ἀγαθὸν καὶ δυνάμενον, ὃ βούλεται σὺν τελεῖν. ἑνὶ γὰρ τὸ ἕτερον ἠκο-
λούθηκεν, οὐ τὰ δύο. Ἄλλως. πεποίθησα δὲ καὶ πέπεισμαι ἀκριβῶς, μηδένα με ἕ-
τι φίλον τῶν νῦν ἀνθρώπων ἐγκωμιάσαι τοῖς ὕμνοις, ἀμφότερα ἔχοντα. καὶ ἐπιστήμο-
να τὰ κατὰ ψυχήν, καὶ σώματος ἰσχὺν τούτου ἀνδρειότερον. ἅπερ τὰ δύο τῷ ἱέρωνι πά-
ρεστιν. ἔνιοι δὲ κατὰ τοῦ πινδάρου αὐτὸ ἀκούουσιν. ὅπερ καὶ μᾶλλον διὰ τὰ ἑξῆς ἐπαγό-
μενα. ἵν' ᾖ τὸ ἐγκώμιον εἰς αὐτῷ κινῶν ὁ πίνδαρος. καὶ ὁ νοῦς, τοιοῦτος. πέπεισμαι δὲ μη-
δένα ἄλλον ποιητήν, ἐπιστήμονα τε εἶναι καὶ ἀνδρεῖον, καὶ οὕτω δύνασθαι τοὺς φίλους
ἐγκωμιάζειν, ὡς περ ἐμαυτόν. Δαιδαλωσέμεν. κοσμήσειν πτυχαῖς ταῖς ποιήσε-
σιν. ἐπεὶ διαιρεῖται εἰς στροφάς, καὶ ἀντιστροφάς, καὶ ἐπῳδάς. Ἄλλως. ὕμνων πτυ-
χαῖς. τῶν ὕμνων κατὰ περίφρασιν. οἰκείως δὲ πρὸς τὸ δαιδαλωσέμεν, καὶ τὸ ποικίλλειν,
ὡς περ ἐπὶ κατασκευάσματος, τὸ πτυχαῖς ἐπήγαγεν. Θεὸς ἐπίτροπος. ὁ μὲν φρον-
τιστὴς τῆς σῆς εὐδαιμονίας ὦ ἱέρων, ἀδιάπτωτόν σοι τὴν εὐδαιμονίαν φυλάττει. οἱ δὲ
πάλιν ἐπὶ τοῦ πινδάρου. ἐπίτροπος ὁ θεὸς τῷ ἐμῷ τρόπῳ. καὶ λέγει τὴν μοῦσαν. θε-
ὸς ἐπιστάτης καὶ διοικητής. τεαῖσι μήδεται μερίμναις, κᾶδος ἔχων τοῦτο. εἰς τοῦτο σπου-
δάζων τὸ σοῦ προνοεῖσθαι. Ἄλλως. θεὸς ἐπίτροπός σου ὤν, ἔχει τι, καὶ φυλάσσει
τοῦτο ταῖς σαῖς μερίμναις. ἔμπειρόν τι εἶναι, καὶ τῶν καλῶν δραστήριον. μήδεται δέ,
ἐργάζεταί σε νικητήν. Εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι. εἰ δὲ μὴ ταχέως με ἀπολίποι ἡ μοῦ-
σα, καὶ φανερώτερον τὸν λόγον ἐφ' ἑαυτοῦ τίθησιν ὁ πίνδαρος. οὐκ ἦν γὰρ προσῆκον
περὶ τοῦ ἐγκωμιαζομένου λέγειν, ἐὰν μή σε ἀπολίποι ἡ εὐδαιμονία, ἀλλὰ μετριώτερόν
ἐστιν αὐτὸ λαμβάνειν ἐπὶ τοῦ πινδάρου. ἐὰν οὖν φησι μή με ἀπολίποι ἡ μοῦσα, δυνήσο-
μαί σοι καὶ αὖθις πάλιν ἅρματι νικήσαντι, γλυκύτερον καὶ ἡδύτερον ὕμνον γράψαι. καὶ ἐγκω-
μιάσαι σε βοηθὸν τῶν ἐμαυτοῦ ποιημάτων, εὑρίσκων τὴν σὴν νίκην. σοῦ γὰρ νικήσαντος,

ρᾳ βωμῷ. τὸ δὲ κλέος
τηλόθεν δέδορκε τᾶν ὀ-
λυμπιάδων, ἐν δρόμοις
πέλοπος. ἵνα ταχυ-
τὰς ποδῶν ἐρίζεται
ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν,
ἀντιστρ. κῶλ. ιζ'.
ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' αἰ-
εὶ παράμερον ἐσλόν,

μαντικὴν λαβὼν, περὶ τῆς ἱεροσύνης
ἔλεγε τοῖς ἐρωτῶσι. διὰ γοῦν τὸ πλεί-
στους ξένους τῆς μαντικῆς ἕνεκεν ἀφι-
κνεῖσθαι, πολυξενώτατον εἶπε τὸν
βωμόν. καὶ τοῦτον βωμὸν διὸς καὶ πέλο-
πος λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ τὴν ἐξήγησιν
ἐκδεξάμενοι. ἐπεὶ πολλοὶ ξένοι εἰσ-
ρέουσιν εἰς τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα. βω-
μὸς γὰρ ἐν πίσῃ, ἐφ' ὃν θύουσι πάντες
οἱ ξένοι. Τηλόθε δέδορκεν. ὁ νοῦς. τὸ
δὲ τῆς ὀλυμπίας κλέος, αὐτόθεν ἀπὸ
τῆς τοῦ πέλοπος ἀκούσεως ὁρᾶται, ὡς
ἐκείνου τὸ τέλειον τῷ ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι περιθέντος. Ἀλλως. τηλόθε. τὸ τηλόθε, χρο-
νικῶς ἀκουστέον. τὸ δὲ, δέδορκεν, ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ δέρκεται. ἵνα ᾖ, ὁρᾶται. ἁπαντα-
χοῦ βλέπεται. καὶ ἀκούεται ὁ ὀλυμπιακὸς ἀγών. ἰδίως δὲ τὸ, δέδορκεν ἐξενήνοχεν
ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ βλέπεται. ὅτι μακρόθεν ὁρᾶται τὸ κλέος, καὶ εἰς δεῖξιν πίπτει.
Ἀλλως. τηλόθεν δέδορκεν. ἀντὶ τοῦ, πανταχοῦ βλέπεται καὶ βοᾶται ὁ ὀλυμπιακὸς
ἀγών. τὸ γὰρ δέδορκεν, ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ, βλέπεται. Ταχυτὰς ποδῶν. πρῶτον γὰρ
εὑρέθη δρόμου τὸ ἄσκημα, καὶ ἡ πρώτη θέσις τῶν ὀλυμπίων, δρόμου ἦν τὸ σχῆμα. Τα-
χυτὰς ποδῶν ἐρίζεται ἀκμαί τ' ἰσχύος. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐρίζεται. ἔνθα πρὸς ἀλλήλας ἐρί-
ζουσι καὶ φιλονεικοῦσιν, αἱ τῶν ἀκμαίων ἰσχύες. αἱ γενναίως πρὸς τοὺς πόνους χωροῦ-
σι. τὸ δὲ ἀκόλουθον αἱ ἀκμαὶ, αἱ ἰσχύες. ἀντὶ τοῦ, ἔνθα καὶ δρόμοι, καὶ πάλαι, καὶ παγκρά-
τια. καὶ πυγμαί. τοῦτο γάρ ἐστι, τὸ, θρασύπονοι ἀκμαὶ ἰσχύος. Ὁ νικῶν δὲ, ἔξωθεν ἐξα-
κουστέον τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα. ὁ γοῦν τοῦτον νικῶν, δι' ὅλου καὶ ἴδιον λοιπὸν ἔχει βί-
ον. ὡς τοῦ τελείου τῶν ἀγωνισμάτων, ἐν τῷ ὀλυμπιακῷ ὄντος ἀγῶνι. καὶ τοῦ νικήσαν-
τος, ἔχοντος τὸ τέλειον τῆς δόξης. Ἀλλως. ὁ νικῶν δὲ, τὸν λοιπὸν αὐτοῦ βίον διάγει
ἐν τῇ γῇ, μελιτούσῃ, ἀντὶ τοῦ ἡδεῖαν ἀνάπαυσιν. Ἀλλως. ἀμφίβολον. πότερον ὁ νι-
κῶν τὰ ὀλύμπια, εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον ἐν εὐδίᾳ ἐστὶν ἕνεκα τῶν ἄθλων. οἷον, ἕνεκα
τοῦ νικῆσαι τὰ ὀλύμπια, πολλάκι μηδ' ὁποῖ' εἴωθε δι' ἑτέρας συμφορὰς λυπεῖσθαι; ἢ
οὕτως. ὁ νικήσας τὰ ὀλύμπια ἕνεκα τῶν ἀγώνων ἄθλων, ἐν εὐδίᾳ ἐστί. οὐκέτι γὰρ φιλο-
δοξεῖ. οὐδὲ ἐπιθυμεῖ νικῆσαι ἕτερον ἀγῶνα. Ἀλλως. ὁ νικῶν ἐν εὐδίᾳ διάγει, ἡδόμε-
νος ταῖς νίκαις. Τὸ δ' αἰεὶ παράμερον, ἐσλόν. οἱ ἄνθρωποι τῶν ἔμπροσθεν πεπραγ-
μένων ἀγαθῶν, οὐκ ἐθέλουσι μνημονεύειν. ἀλλὰ παρ' ἡμέραν ἢ κακὸν, ἢ καλὸν σκοποῦ-
σιν. ἑκάστῳ οὖν φησὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ παρ' ἡμέραν γινόμενον, κρίνεται μέγιστον εἶναι. Ἀλλως.
τὸ δὲ τῶν ἄθλων παραγινόμενον ἀγαθὸν, παρ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὴν ἐνεστῶσαν. ἐν ᾗ τις ἐνί-
κησεν, ὕπατον δοκεῖ καὶ μέγιστον ἀγαθὸν τῷ τετυχηκότι. ἢ οὕτω. τὸ παρ' ἡμέραν γινόμε-
νον. τὰ γὰρ ἐνεστῶτα, τῶν μελλόντων προκρίνεται. Ἀλλως. τὸ δὲ καθ' ἡμέραν καὶ ἀδια-
λείπτως παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὸν, τοῦτο ἔξοχον καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον γίνεται ἀγαθόν.
ἢ οὕτω. τὸ δὲ περὶ τὴν τοῦ στεφάνου ἡμέραν ἀγαθὸν, ὕπατον γίνεται παντὶ ἀνθρώπῳ. ἢ

καλῶν ἄμμορος. ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν οὗτος
ἄεθλος γ᾽ ὑποκείσεται. τὺ δὲ,
πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὣς ἔννεπεν. οὐδ᾽ ἀ
κράντοις ἐφάψατ᾽ ὦν ἔπεσ
σι. τὸν μὲν ἀγάλλων θεὸς,
ἔδωκεν δίφρον χρύσεον ἐν πτερο
ῖσίν τ᾽ ἀκάμαντας ἵππους.

στρο, δ'. κωλ. ιζ'.

ἕλεν δ᾽ οἰνομάου βίαν.
παρθένον τε σύνευνον.
ἃ τίκε, λαγέτας ἓξ
ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
νῦν δ᾽ ἐν αἱμακουρίαις
ἀγλααῖσι μέμικται,
ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς,
τύμβον ἀμφίπολον
ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ

ἀδοξίᾳ καθεζόμενος, τήκῃ καὶ καταναλίσκῃ, παντὸς τοῦ καλοῦ ἀμέτοχος ὑπάρχων. Ἄλλως. οἷς ἀποθανεῖν ἀνάγκη, τί καί τις καθεζόμενος, ὑπὸ τοῦ ἀνωνύμου γήρως ἕψοιτο. τὸ δὲ, ἐν σκότῳ καθήμενος, ἀντὶ τοῦ ἀκινδύνως καὶ ἀκλεῶς καθεζόμενος. Ἄλλως. δέον ἀποθανεῖν τὸν αὐτὸν, ἄξιον αὐτὸν γενναίως, ἢ ἀγεννῶς βιώσαντα, τελευτᾶν. ἕψοι δὲ ἀντὶ τοῦ ἕψοιτο. οὐ γὰρ ἕψοι τις τὸ γῆρας, ἀλλ᾽ ἕψεται ὑπ᾽ αὐτοῦ. ἀνώνυμον δὲ, τὸ ἐν ἀπραξίᾳ καὶ ἀκλεὲς ὑπάρχον. Ἀλλ᾽ ἐμοὶ μέν. ἐμοὶ μὲν, ὑπὲρ τοῦ γάμου κινδυνεῦσαι πρόκειται. σοὶ δὲ τῇ γνώμῃ τὸ πέρας ἐπιθεῖναι. Ἄλλως. ἐάν τι πράσσης ὦ πόσειδον ἐάν τι μὴ, εἶ ὁ ὑπομένων τοῦτον τὸν ἆθλον τοῦ γάμου. Οὐδ᾽ ἀκράντοις. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ἀκράντων ἐπῶν, οὐδὲ ἀτελῶν ἐφήψατο λόγων.

παρέσχε γὰρ αὐτῷ ἃ ἐβούλετο. ἐνίκησε γὰρ καὶ ἔλαβε τὴν ἱπποδάμειαν πρὸς γάμον. Τὸν μὲν, ἀγάλλων. τοῦτον μὲν οὖν φησι τὸν πέλοπα κοσμῶν καὶ αὔξων, ἔδωκε φησὶν αὐτῷ τό, τε χρυσοῦν ἅρμα, καὶ τοὺς ταχεῖς ἵππους. ἀγάλλων, κοσμῶν, ὡς ἤδη ἅτε θεὸς πεπεισμένος περὶ τῆς νίκης. Ἃ, τίκε λαγέτας ἕξ. ἥτις ἱπποδάμεια, ἔτικε λαγέτας ἕξ. ἤγουν ἡγεμόνας τῶν λαῶν ἡγουμένους, λέγει δὲ, ἀτρέα. θυέστην. πιτθέα, ἀλκάθουν. πελοπιάδην. χρύσιππον. Ἄλλως. ἀτρεύς. θυέστης. ἀλκάθους. ἵππαλκμος. πιτθεύς, δίας. ὁ χρύσιππος, ἐξ ἀξιόχης νύμφης. καὶ πελοπιάδης, ἐξ ἄλλης. Τινὲς δὲ οὕτως. ἀτρέα. θυέστην. ἵππαλκμον. πελοπιάδην. πιτθέα. πέλοπα τὸν νεώτερον. Νῦν δ᾽ ἐν αἱμακουρίαις. βοιωτικὴ ἡ φωνή. βοιωτοὶ γὰρ αἱμακουρίας, τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα λέγουσιν. ὁ δὲ νοῦς, ὑπὸ δὲ τῶν παρόντων ὁ πέλοψ, ἐναγισμοῖς καὶ θυσίαις τελευτήσας, τιμᾶται παρὰ τοῖς τοῦ ἀλφειοῦ ῥεύμασι, περίσημον ἔχον μνῆμα, παρὰ τῷ πολυξένῳ βωμῷ. περιφραστικῶς οὖν αἱ θυσίαι. Τύμβον ἀμφίπολον. τινὲς φασὶ μὴ μνῆμα, ἀλλ᾽ ἱερὸν τοῦ πέλοπος. καὶ πρὸ τοῦ διὸς αὐτῷ τοὺς ἠλείους θύειν, τοῦ ἡρακλέους προστάξαντος καθὰ τιμὴν τοῦτο πεποιηκότος. ἀμφίπολον δέ τινες, τὸν περιπολούμενον, διὰ τὸ ἐν μέσῳ εἶναι τῇ πόλει. οἱ γὰρ οἰκισταὶ, ἐν μέσαις ταῖς πόλεσιν ἐθάπτοντο ἐξ ἔθους. Ἄλλως. ἀμφίπολον, περιπολούμενον. ὡς τῶν ἐπιφοιτώντων, διὰ τὸ ἄγαν τῆς κατασκευῆς ἐκπρεπὲς, κύκλῳ περιιόντων καὶ θεωμένων. ἔνιοι δὲ, ὅτι οἱ δρομεῖς, εἰς τὸν τάφον τοῦ πέλοπος ἔκαμπτον. Πολυξενωτάτῳ. ἔνιοι μὲν οὖν ἐνόησαν ὅτι πολύξενον φησὶ τὸν βωμὸν τὸν παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πέλοπος, διὰ τὸ πλῆθος τῶν εἰς τὴν ὀλυμπίαν στελλομένων ἀγωνιστῶν τε, καὶ θεατῶν. καὶ φασὶ τὸν ἑστῶτα παρὰ τῷ πέλοπος βωμῷ, πέλοπα εἶναι. ἔνθα αὐτῷ τὰ ἐναγίσματα γίνεται. ἔνιοι δὲ οὕτως. ὅτι ἴαμβος ἀπόλλωνος παῖς, παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν

τῷ μὲν εἶπε. φίλι-
α δῶρα κυπρίας ἄγ' εἴ τι
ποσείδαον ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος
οἰνομάου χάλκεον.
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτά-
των πόρευσον ἁρμάτων.
ἐς ἆλιν. κράτει δὲ πέλασον.
ἐπεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
ἐρῶντας, ἀναβάλλεται γάμον
ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'.
θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυ-
νος, ἄναλκιν οὐ φῶ-
τα λαμβάνει. θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα,
τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
καθήμενος ἕψοι μάταν. ἁπάντων

νιν ἀκούσας τοῦ πέλοπος. Τῷ μὲν εἶπεν. ὁ μὲν, ἀντὶ τοῦ μὴν. οὐ γὰρ ἀνταδίδοται πρὸς αὐτόν. ὁ μὲν εἶπεν. ὁ δὲ ἤκουσε. φίλια δὲ δῶρα κυπρίας, τὰ προσφιλῆ δῶρα τῆς ἀφροδίτης. ἃ εἰς χάριν τινὰ γίνεται. ἀντὶ τοῦ, ἡ χάρις ἐραστοῦ πρὸς ἐρώμενον. ἢ κυπρίας, τοῦ γάμου. ἵν' ᾖ. εἴ τι σοι χάρις ἐστὶ τοῦ ἐμὲ γῆμαι, σύμπραξον ἡμῖν. Αλλως. εἴ σοι κεχαρισμένον ἐστὶ τῆς ἱπποδαμείας. καὶ εἰ μὴ μέλλεις ἐναντιοῦσθαι τῷ ἔρωτι τῷ πρὸς τὴν ἱπποδάμειαν. ταύτην γὰρ φίλια δῶρα τῆς ἀφροδίτης εἶπεν. ἄγνοις. ἢ τὰ τῆς ἀφροδίτης δῶρα ἐραστά σοι καὶ εἰς χάριν γίνεται, ἄγε τὸ τοῦ οἰνομάου δόρυ πέδασον. πέδασον ἔγχος. κάτασχε. ἐμπόδισον τὸ τοῦ οἰνομάου δόρυ. δόρυ γὰρ μεταχειριζόμενος, ἐδίωκε προηγουμένους τοὺς μνηστῆρας, καὶ συμποδίζων ἀνῄρει. ὡς καὶ ἀπολλώνιος μαρτυρεῖ. Εν δὲ δύω δίφροι πεπονείατο δηριόωντε. Καὶ τὸν μὲν προπάροιθεν πέλοψ ἴθυνεν τινάσσων ἡνία. σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις ἱπποδάμεια. Τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ μυρτίλος ἤλασεν ἵππους. Σὺν τῷ δ' οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπώς, Αξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο, Πῖπτεν ἐπεσσύμενος πελοπήϊα νῶτα δαΐξαι. Κράτει δὲ πέλασον. τῇ νίκῃ δὲ πέλασον, ἵνα κρατήσω αὐτοῦ. Επεὶ τρεῖς καὶ δέκα. καὶ ἐν θρήνοις, τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τίθησι τῶν ὑπὸ τοῦ οἰνομάου ἀναιρεθέντων μνηστήρων. Γέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκα ἄνδρας. τέταρτος δ' αὐτὸς πεδάθη. Τρεῖς τε καὶ δέκα ἄνδρας ὀλέσαις. οἱ ἀναιρεθέντες οὗτοί εἰσι. μέρμνης. ἱππόθοος. πέλοψ ὁ ὀπούντιος. ἀκαρνάν. εὐρύμαχος. εὐρύλοχος. αὐτομέδων. λάσιος. χάλκων. τρικόρωνος. ἀλκάθοος, ὁ πορθάονος. ἀριστόμαχος. κρόκαλος. τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολωλότων μνηστήρων, καὶ ἡσίοδος, καὶ ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ. τινὲς δὲ οὕτω φασίν. ιέ. μέρμνην. ἱππόστρατον. αἰολοπέα. πείραντα. ἀκαρνᾶνα. ἱππομέδοντα. ἀλκάθουν. εὐρύαλον. εὐρύμαχον. κρόκαλον. ἀκρόκομον. σκόπελον. λυκοῦργον. λάσιον. χάλκωνα. τινὲς δὲ τοὺς δεκατρεῖς, οὕτως. μέρμνονα. ἱππόθοον. πέλοπα τὸν ὀπούντιον. εὐρύμαχον. εὐρύλοχον. ἱππομέδοντα. λάσιον. χάλκωνα. αἴολον. τρικόρωνον. ἀκαρνᾶνα. ἀλκάθουν. ἀριστόμαχον. ἄλλοι δὲ, ἓξ εἶναι λέγουσι. τρικόρωνον. ἀριστόμαχον. κυριαύοντα. αἴολον. πελάγοντα. κρόνιον. ὁ μέγας δὲ κίνδυνος. ὁ περὶ τῆς ψυχῆς. οἷον, οὐδεὶς ἄναλκις ὑπομένει περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν. ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον, ἀνδρὸς ἀλκίμου. ὅμοιον τῷ παρ' ὁμήρῳ. Σοὶ δ' οὐδὲν δέος ἔστ' ἀπολέσθαι. Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχίμη. Αλλως. τὰ δὲ ἐπικίνδυνα τῶν πραγμάτων, οὐδέ τινα ἄτολμον καὶ ἀθλίων ἀνῶν. ἢ οὕτω. τὸν ἀνδρεῖον, μέγας κίνδυνος καταλαμβάνει. Θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα. ἐν δὲ τοῖς ἀνάγκης, ὅσοις ἀνάγκης τὸ θανεῖν. διατί δή τις ἄδοξον τὸ γῆρας ἐν ἀφανείᾳ καθή-

πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε,
δῶκεν. οἷσιν ἄφθιτον
θέσσαν. εἰ δὲ θεὸν
ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέ-
μεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν
ἀθάνατοί οἱ πάλιν,
μετὰ τὸ ταχύποτμον
αὖτις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον.
αἰ τεθ. κῶλ. ιζ.
Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔ-
δοξον ἱπποδάμειαν
σχεθέμεν. ἐγγὺς δ' ἐλθὼν
πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ,
ἄπυεν βαρύκτυπον
εὐτρίαιναν. ὁ δ' αὐτῷ
πὰρ ποδὶ σχεδὸν, φάνη.

τὰς τρεῖς φαύλας. ὅθεν, καὶ τρισκακοδαίμονας, καὶ τρισαθλίους ἐν τῷ βίῳ τινὰς λέγεσθαι. ἢ γὰρ οὕτω νοητέον οὕτως, ὅτι δὴ ὁ τάνταλος, καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ταύτας δυστυχίας ἃς ὑπέστη καθ' ἑκ. τὸν ἀνθρώπινον βίον ἐξ αὐτῶν γεγονώς, κἂν τετάρτην ὑφίσταται. καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη γνώμη ἀσφαλής ἐστι, μαρτυρεῖ ἡμῖν καὶ ὁ πίνδαρος ἐν ἑτέρας λέγων. ἄλλα προτέρων, ὅτι ἓν παρ' ἐσθλὸν, πήματα σὺν δύο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι, ἐν πυθιονίκαις. Τοὔνεκα προῆκαν υἱόν. διαφόρως τὴν ἱστορίαν μετεχείρισατο. καὶ φησὶν ὅτι διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ ταντάλου, οἱ θεοὶ πάλιν ἐξ οὐρανοῦ τὸν πέλοπα, ἀπέστειλαν εἰς αὐτούς. αὐτάρκη εἶναι ἡγούμενοι ταύτην τοῦ πέλοπος τιμωρίαν. καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ὁ λόγος ἐξαρκέσει πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπίθετον, τῆς δυστυχίας τὸ ἄκρατον ἐμφανίζων. Ἄλλως. τοὔνεκα, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα. ὡς τὸ ἴσον εἶναι, τῷ διὸ δὴ ἀνήρπασα μὲν ὑπὸ ποσειδῶνος τῷ δὲ ταντάλῳ κλέψαι ταῦτα, τούτου χάριν ἐξέβαλον τὸν υἱὸν, εἰς τὸ τῶν θνητῶν φῦλος. ἢ γὰρ μετὰ, ἀντὶ τοῦ εἰς. τουτέστι, διὰ τοῦτο τὸν πέλοπα πάλιν οἱ θεοὶ ἐξ οὐρανοῦ μετέστησαν εἰς αὐτούς, ταντάλου δυσσεβήσαντος. πάλιν, εἰς τοὐπίσω. εἰς τὸ ἐξ ἀρχῆς πάλιν τῶν ἀνθρώπων παλαίτερον. Πρὸς εὐάνθεμον. τὸ τῆς ἀκμῆς ἀνθηρὸν λέγει. ὁ δὲ λόγος, οὕτως. πρὸς τὴν ἀνθηρὰν ἐλθόντι αὐτῷ ἡλικίαν, ὅτε καὶ αἱ τρίχες αὐτοῦ ἔστεφον τὸ γένειον, ἀντὶ τοῦ ὅτε ἀνδρώδης καὶ τέλειος γέγονεν. Ἄλλως. ὅτε αἱ τρίχες αὐτοῦ τὸ γένειον ἐπεφαίνοντο μελαίνουσαι. ὅ ἐστιν, ὅτι ἤρχετο γενειάσκειν ὁ πέλοψ. μέλαν δὲ τὸ μελαινόμενον ὑπὸ τῆς λάχνης. Ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν. ἐπεὶ πᾶσι παρέκειτο. ἆθλος γὰρ ἦν τῷ νικῶντι. ἢ ὃν αὐτὸς ἑαυτῷ ἡτοίμασεν ἢ τὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῷ ἡτοιμασμένον. ἢ τὸν τοῖς ἡττωμένοις κίνδυνον ἐγκείμενον. ἀνεφρόντισε δὲ εἶπεν ἐπειδὴ ἐθέλησε γῆμαι τὴν οἰνομάου ἱπποδάμειαν. εἰκότως δ' αὐτὸν προσκαλεῖσθαι τὸν ποσειδῶνα, ἅτε ποιὸς ἐραστὴν, ἢ ὡς τῆς ἱππικῆς προεστῶτα, καὶ δύναμιν τοῖς ἔχουσι τέχνην πρὸς τὸ ἆθλον συμβαλέσθαι. Πισάτα, παρὰ πατρός. τοῦ οἰνομάου τῆς πίσης βασιλεύοντος. Εὔδοξον ἱπποδάμειαν. ἤτοι, τὴν σεμνὴν. ἢ τὴν εὔδοξον. ἀπὸ τοῦ εὐδοξάζειν. Ἐγγὺς δ' ἐλθών. ἀντὶ τοῦ τῇ, τὸ δὴ παρέλαβεν. Ἄπυεν βαρύκτυπον. ἐφώνει. προσεκαλεῖτο. τουτέστιν, ηὔξατο τῷ ποσειδῶνι ὁ πέλοψ. βαρύκτυπον δὲ εἶπε τὸν ποσειδῶνα, ἀπὸ τοῦ κτύπου τῆς θαλάσσης. Σχεδόν, οὐ χρονικῶς τὸ σχεδὸν, ἀλλὰ τοπικῶς, πρὸς τὴν φο

στρ. γ'. κῶλ. ιζ'.
ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον
τοῦτον, ἐμπεδόμοχθον
μετὰ τριῶν τέταρτον

Ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον. δεινόν. πρὸς ὃν οὐκ ἔστι παραμυθήσασθαι. περὶ οὗ οὐδεὶς δύναται αὐτῷ κατὰ χεῖρα ἐπαγαγεῖν βοήθειαν. Ἐμπεδόμοχθον. διηνεκῶς μοχθηρόν. ἠσφαλισμένον τῷ μόχθῳ καὶ τῇ λύπῃ. Μετὰ τριῶν. περὶ τῆς τοῦ Ταντάλου κολάσεως, ἕτεροι ἑτέρως λέγουσιν. οἱ μὲν γὰρ αὐτόν φασιν ὑποκεῖσθαι σιπύλῳ τῷ Λυδίας ὄρει. αἰτίαν τινὰ προστιθέντες, ὡς Πανδάρεως ὁ Μιλήσιος ἀποκλέψας τὸν κύνα τῆς Κρήτης ὃν ὁ Ζεὺς φύλακα τοῦ ἱεροῦ παρέστησε, παρέθετο αὐτὸν τῷ Ταντάλῳ. τὸν δὲ Δία ἀποστεῖλαι Ἑρμῆν πειρώμενον τοῦ ὑποδεξαμένου. τὸν δὲ, μᾶλλον ψευδόμενον ἐπιορκῆσαι, ὡς οὐκ ὄντος παρ' αὐτῷ τοῦ κυνός. καὶ οὕτω τὸν Δία ἐπιθεῖναι κατ' αὐτοῦ σίπυλον τὸ ὄρος, ὅπερ εἶναι τὸν λίθον. οἱ δὲ, ὧν ἐστι καὶ Εὐριπίδης, ὡς ἀκόλαστον ἔχει γλῶσσαν. αἰσχίστην νόσον. Ὅμηρος δὲ αὐτὸν ἑτέρως ὑποτίθησι τιμωρεῖσθαι. Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ, ἡ δὲ προσέπλαζε γενείῳ. Στεῦτο δὲ διψάων. πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι. καὶ τὰ ἑξῆς. πλὴν ἀλλὰ κατὰ Ἀρίσταρχον νόθα εἰσὶ τὰ ἔπη ταῦτα. Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμὰν, λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ. ὁ δὲ Ἀλκμὰν, οὕτως· ἀνὴρ δ' ἐν ἀσμένοισιν ἀλιτηρὸς, ἧστ' ἐπὶ θάκας κατὰ πέτρας ὁρέων μὲν οὐδὲν δοκέων δέ. ἐποίησε δὲ καὶ ὁ Ἀρχίλοχος. μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος, τῆσδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω. ἔνιοι δὲ ἀκούουσι τὸν πέτρον, ἐπὶ τοῦ ἡλίου. τὸν γὰρ Τάνταλον, φυσιολόγον γενόμενον, καὶ μύδρον ἀποφήναντα τὸν ἥλιον, ἐπὶ τούτῳ δίκας ὑποσχεῖν. ὥστε καὶ ἐπαιωρεῖσθαι αὐτοῦ τὸν ἥλιον. ὑφ' οὗ δειματοῦσθαι καὶ καταπτήσσειν. περὶ δὲ τοῦ ἡλίου οἱ φυσικοί φασιν ὡς λίθος καλεῖται ὁ ἥλιος. καὶ Ἀναξαγόρου δὲ γενόμενον τὸν Εὐριπίδην μαθητὴν, πέτρον εἰρηκέναι τὸν ἥλιον, διὰ τῶν προκειμένων. Ὁ γὰρ μακάριος κοὐκ ὀνειδίζω τύχας, Διὸς πεφυκὼς ὡς λέγουσι Τάνταλος, κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον, ἀέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίκην. καὶ πάλιν, δι' ἄλλων βῶλον λέγοντα, οὕτως. Μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ μέσον χθονός τε τεταμέναν αἰωρήμασι πέτραν, ἁλύσεσι χρυσέαις φερομέναν, δίνησι βῶλον ἐξ Ὀλύμπου φερόμενον· ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω, γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ. Ἄλλως. Μετὰ τριῶν τέταρτον. ἢ ὅτι ἐν ᾅδου μετὰ τριῶν, τέταρτος κολάζεται, Σισύφου. Τιτυοῦ, καὶ Ἰξίονος, ἢ ὅτι μετὰ τριῶν, τῶν ποινῶν. δίψης ἑστάναι, τέταρτον πόνον τοῦτον ἔχει, τὸ, τῷ λίθῳ κολάζεσθαι. ἢ ὅτι μετὰ τρίτον, κατὰ ἕνα. ἔστι δὲ περὶ τὸ σῶμα. περὶ ψυχήν. περὶ τὰ ἐκτός. ἢ μετὰ τρίτον κολάζεται, οἷς μετέδωκε τοῦ νέκταρος, καὶ ἐξεῖπε τὰ μυστήρια τῶν θεῶν. ὅθεν Εὐριπίδης φησὶν, ἀκόλαστον ἔχει γλῶσσαν. ἢ ὅτι τριῶν ὄντων πρὸ τούτου βασάνων δι' ὧν ἀπώλλυντο, βρόχου. κωνείου. βαράθρου, οὗτος μετὰ τὸ ἀποθανεῖν, καὶ διελθεῖν τὰ τρία διὰ τοῦ θανάτου, καὶ ἐν ᾅδου κρίνεται. ἔνιοι δὲ ὅτι. τρία λέγονται κοινῶς, καὶ τὰ πρὸς θάνατον συνεργοῦντα. ξίφος. ἀγχόνη. κρημνός. Σοφοκλῆς. Λύσω γὰρ, εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν ἅψομαι. τέταρτον οὖν τούτων μετὰ τῶν τριῶν ὁ Τάνταλος τῶν εἰς τὸν θάνατον συνεργούντων προσείληφε πόνον τὸν τοῦ ὑπερκειμένου λίθου. ἢ ὅτι τεσσάρων μοιρῶν οὐσῶν κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. ἢ ὅτι τριῶν μερίδων οὐσῶν κατὰ τοὺς ποιητάς. καὶ τοῖς μὲν εὐδαίμοσι, μίαν εἶναι ἀγαθήν. δύο δὲ κακάς. τοῖς δὲ δυσδαίμοσι,

ὕδατος ὅτι τε πυ
ρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμὰν
μαχαίρᾳ, τάμον κατὰ μέλη,
τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

ἐπῳδός, κῶλ. ιγ'.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον
μακάρων τιν' εἰπεῖν.
ἀφίσταμαι. ἀκέρδεια λέλογχεν
θαμινὰ κακαγόρους. εἰ δὲ δή τιν' ἄν
δρα θνατὸν ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμα
σαν, ἦν τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ γὰρ κατα
πέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυ
νάσθη. κόρῳ δ' ἕλεν
ἄταν ὑπέροπλον.
τάν, οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε
καρτερὸν αὐτῷ λίθον.
τὸν, αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν,
εὐφροσύνας ἀλᾶται.

τὸν μῦθον, ὡς ἐκφέρουσί τινες. Ζέοι
σαν ἐπ' ἀκμάν. ἀντὶ τοῦ εἰς ὕδωρ ἀ
κμαίως ζέον, εἰς θερμόν. κατὰ τὰ μέλη
τεμόντες ἐμβεβλήκασι. καὶ τὸ πλα
τεῖον ἐν ταῖς τραπέζαις, παραθέντες,
καὶ μερίδας ποιήσαντες βεβρώκασιν.
Ἄλλως. ζέοισαν, τὴν ζέσιν τοῦ ὕδατος.
ἐπεὶ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει τῷ σι
δήρῳ τὸ πῦρ. Μαχαίρᾳ τάμον. οἱ
τὰ πάλαι δορυφόροι ἔταμον τῇ μαχαί
ρᾳ. ἐπὶ μέρος ἑκάστῳ τῶν θεῶν μέλος ἀ
ποδιδόντες ἐν τῇ τραπέζῃ ἔθηκαν. ἔ
φαγον. δεύτατα ὕστατα τῷ σώματι. τουτέ
στι μετὰ τὸ σῶμα μέλη δεύτερα φα
γεῖν ἔθηκαν, χεῖρας πόδας καὶ τὴν κε
φαλήν. Ἄλλως. δεύτατα, ἤ τὰ ἔσχα
τα. ἢ τὰ βεβρεγμένα τῷ αἵματι.
Ἀφίσταμαι. μακρὰν καὶ πόῤῥω γίνο
μαι, τοῦ τοιαῦτα περὶ θεῶν λέγειν. τοῦ δὲ
ἀκέρδεια ὁ νοῦς, ἀκέρδεια εἴληχε

πυκνῶς τοὺς κακηγόρους. ὅπερ ἐστὶν, οἱ κακήγοροι τὸν αἰῶνα πυκνῶς ἐν ἀκερδείᾳ εἰσίν.
ἢ οὕτως οἱ κακηγοροῦντες οὐδὲν λελόγχασιν, ἢ ἀκέρδειαν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν κερδαίνουσι κακηγο
ροῦντες. τινὲς δὲ τῇ ἐκλείψει τοῦ ν ἐχρήσαντο. κακηγόροις μὲν αὐτοῖς, ἀσεβέσι καὶ βλασφή
μοις. Ἄλλως. τοὺς κακηγόρους ἀκέρδεια ἐπὶ βλάβῃ ἐκληρώσατο. ἀκέρδεια δέ ἐστιν ἡ
κακηγορία καὶ ἡ βλάβη, ἣ τοὺς κακηγόρους περιέχει. τὸ δὲ κακηγόρους, δωρικὴν αἰτιατικὴν γνω
στέον. ἀεὶ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ παρ' αὐτοῖς, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ν λαμβάνεται διὰ μόνου τοῦ ω.
Εἰ δὲ δή τινα. εἰ δὲ δή τινα ἄνδρα θνητὸν οἱ θεοὶ ἐτίμησαν, καὶ μάλιστα τὸν τάνταλον.
Ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι. κατασχεῖν καὶ ἐναπολαῦσαι τῆς εὐτυχίας. ἀλλ' εὐδαιμονίαν καρ
τερεῖν οὐκ ἠδυνήθη. Κόρῳ δ' ἕλεν ἄταν. διὰ τὸν κόρον μεγάλως ἐβλάβη. λίθῳ παλαί
σας. Ἄλλως. κόρῳ τῇ ὕβρει καὶ τῇ ἀλαζονείᾳ. ὑγιῶς δὲ τῇ τροπῇ τοῦ ὅλου ἐχρήσατο, τῷ
καταπέψαι τὸν κόρον ἐφαρμόσας. διὰ γὰρ τοῦ κόρου φησὶ προσείληφε τὴν ἄτην, ἀδυνα
τήσας κατασχεῖν τὴν εὐδαιμονίαν. τίκτεται κόρος ἄτας. ἔνιοι δὲ κόρῳ τῇ πλησμονῇ τῆς
τροφῆς. Τάν, οἱ πατήρ. τὴν ἄτην φησὶν ὑπερεκρέμασεν αὐτῷ. ἄτην δὲ εἶπε τὸν λίθον
ὅς ἦν ἄτη. διὸ δὴ παρείληφε τὴν ἀντωνυμίαν. τὸ γὰρ οἱ, ἰσοδυναμεῖ τῷ αὐτῷ.
Ἄλλως. δι' ἥν τινα ἄτην ὁ ζεὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἄτην ἤγουν λίθον, ἀπήρτησεν. ὥσ
τε τῇ προσδοκίᾳ τοῦ καταπίπτειν τὸν λίθον ἐφ' ἑαυτὸν, τιμωρεῖσθαι. ὅν τινα ἐπηρτημέ
νον λίθον ἐπιθυμῶν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς ἀπώσασθαι, καὶ μὴ δυνάμενος εὐφροσύνης
ἀλᾶται. αὐτὶ τοῦ ἐν πόνοις ἐστίν. Ἄλλως. Τάν οἱ πατήρ. ὑπεκρέμαται αὐτῷ λίθος.
εἶτα τοῦτο μενοινῶν, καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν ἔχων ὡς ἤδη πεσὼν ὁ λίθος διαφθερεῖ αὐτὸν, τῆς
εὐφροσύνης ἀλᾶται. προσδοκῶν ἀεὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ βληθήσεσθαι.

ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν
ἐοικὸς, ἀμφὶ δαιμόνων κα-
λά· μείων γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντί-
α προτέρων φθέγξομαι.
ὁπότ' ἐκάλεσε πα-
τὴρ τὸν εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον· φίλαν τε σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι,
ἀντιστρ. κῶλ. ιζ.
δαμέντα φρένας ἱμέρῳ
χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις,
ὕπατον εὐρυτίμου
ποτὶ δῶμα, διὸς μεταβᾶσαι.
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ,
ἦλθε καὶ γανυμήδης,
ζηνὶ τοῦτ' ἐπὶ χρέος.
ὡς δ' ἄφαντος ἔπε-
λες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιό-
μενοι φῶτες ἄγαγον,
ἔννεπε κρυφᾶ τις αὐτί-
κα φθονερῶν γειτόνων,

θῆσαι προτέων, ἀπογυμνοῖ. ἀξιόπιστος ἔλεγχος, καὶ δυσκαθαίρετος. τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται, καὶ περὶ αὐτὰ καταρρέει. Ἔστι δ' ἀνδρί. ἔστι δὲ καὶ προσῆκον αὐτῷ τὰ καλὰ περὶ τῶν θεῶν λέγειν. ἐλάττων γὰρ αἰτία. διὰ δὲ τούτου εὐσεβὲς τὸ ἦθος χαρακτηρίζει. ὡς ὅτι δεῖ μηδόλως ἐγκαλεῖσθαι τινὰ εἰς τὸν περὶ τῶν θεῶν λόγον. ἔνια δὲ μείων, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγη. ὡς ὅμηρος. ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο τυδεύς. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. ἵν' ᾖ οὐδὲ ὀλίγην εἶναι αἰτίαν, τῷ καλὰ λέγοντι περὶ θεῶν. Ἄλλως. ἔστι δὲ εἰκὸς αὐτὸν εὔφημα περὶ θεῶν λέγειν καὶ μὴ βλασφημοῦντα, λέγειν αὐτοὺς, ἀνθρωποφάγους καὶ γαστριμάργους. Υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντία προτέρων. ἐγὼ δέ σε ὦ πέλοψ ἐναντία ταῖς τῶν προτέρων δόξαις ἐγκωμιάσω. ἀντὶ τοῦ ἐναντία ἢ ἕτερα ὡς εἶπον οἱ πρότεροι ποιηταὶ δοξάσω σε καὶ ἐρῶ. οἱ μὲν γάρ σε ἔθεντο τεθνεῶτα. ἐγὼ δὲ κλαπέντα. Ἄλλως. γράψω εἰς σὲ παλινῳδίαν. καὶ ἐναντία τοῖς λέγουσί σε κρεανομεῖσθαι. Σίπυλον, ἡ μὲν, πόλεως ὄνομα. ἡ δὲ ὄρος περὶ τὴν λυδίαν ὅθεν ὁ πέλοψ. Χρυσέαισιν. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ χρυσῶν ἵππων, μεταβιβάσας. μεταγαγών. Ποτὶ δῶμα διός. καθ' ὑπερβατὸν νοείσθω. γανυμήδης γὰρ πρεσβύτερος πέλοπος. καὶ ἔστι τὸ ὑπερβατὸν οὕτως. διὸς δῶμα μεταβᾶσαι δευτέρῳ χρόνῳ, ἔνθα ἦν καὶ γανυμήδης. ἔξωθεν τὸ πρότερος. προσληπτέον. Ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ. δευτέρῳ, ἀντὶ τοῦ ὑστέρῳ. προτέρῳ δὲ ἐχρῆν εἰπεῖν. πρεσβύτερος γὰρ Γανυμήδης πέλοπος. ὡς ἔστιν ἐκ τῶν ἐπιγόνων τεκμήρασθαι. ἕκτωρ γὰρ καὶ ἀγαμέμνων, ἀτρεὺς, καὶ πρίαμος. πέλοψ, καὶ λαομέδων. καὶ πάλιν λαομέδων, οὗ πρίαμος, οὗ ἕκτωρ. πέλοπος γὰρ ἀτρεὺς, οὗ ἀγαμέμνων κατὰ τὸν ἕκτορα. πρεσβύτερος οὖν γανυμήδης πέλοπος. καθ' ὑπερβατὸν οὖν αὐτὸ ἀκουστέον, ὅπως ἐπὶ τοῦ πέλοπος λέγηται οὕτως. ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ ἐπὶ τὸν εὐνομώτατον ἔρανον φίλαν τε σίπυλον, τότε ἀγλαοτρίαιναν μεταβᾶσαι δευτέρῳ χρόνῳ, ἔνθα ἦλθε καὶ γανυμήδης. Ὡς δ' ἄφαντος. ὡς δὲ ἀφανὴς ἐγένου, καὶ οἱ ζητοῦντές σε κενοὶ καὶ ἄπρακτοι ὑπέστρεψαν, μὴ ἄγοντές σε τῇ μητρὶ εὐρυανάσσῃ τὸ ὄνομα, οἱ γείτονες διαδεδώκασιν ὑπὸ τοῦ πατρός σε κατακεκόφθαι τοῖς θεοῖς εἰς εὐωχίαν ψευδῆ λέγοντες. Κρυφᾶ. δωρικῶς ἀντὶ τοῦ κρύφα. ἁρπαγῆναι δέ φασι πέλοπα ὑπὸ ποσειδῶνος. εἶτα ἕνα τῶν γειτόνων φθονοῦντα διασκευάσαι τοῦτον

convivium

δέ οἱ κλέος παρ᾽ εὐάνορι Λυδοῦ
Πέλοπος ἀποικίᾳ. τοῦ, μεγασθενὴς
ἐράσσατο γαιάοχος Ποσειδῶν.
ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελεν
Κλωθὼ, ἐλέφαντι φαίδιμον
ὦμον κεκαδμένον.
ἦ θαύματα πολλά.
καί πού τι καὶ βροτῶν φρένας
ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον,
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις,
ἐξαπατῶντι μῦθοι.
στρ. β΄. κῶλ. ιζ΄.
χάρις δ᾽ ἅπερ ἅπαντα τεύ
χει τὰ μείλιχα θνατοῖς
ἐπιφέροισα τιμὰν,
καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
ἔμμεναι τὸ, πολλάκις.
ἁμέραι δ᾽ ἐπίλοιποι,
μάρτυρες σοφώτατοι.

Λυδοῦ Πέλοπος. Πίνδαρος τὸν Πέλοπα Λυδὸν φησὶν εἶναι. Ἴστρος δὲ Παφλαγόνα. αἰτιῶν ἀχαιὸν ἀπὸ Ὠλένου πόλεως. ἧς καὶ Ὅμηρος μνημονεύει. Καὶ Ὤλενον, ἠδὲ Πυλήνην. Λόγος τις τοῖς ἱστορικοῖς ἐπὶ τὸ μυθικώτερον πέπλασται. ὡς οἱ θεοὶ ἐπὶ ἑστίας ἐκάλεσαν τὸν Τάνταλον εἰς ἔρανον. ὅ ἐστι τὴν εὐωχίαν παρασκευάσαντες. ἐπειδὴ οὖν καὶ αὐτὸς ὁ Τάνταλος τὸν τοῦ ἐράνου τρόπον αὐτοῖς φέρειν τι τοῖς θεοῖς εὐωχίαν ἠπόρησεν, ἀσεβοῦς ἐπὶ χρήματος πρόφασιν τὸ ἄπορον ἔχει. διακόψας γὰρ τὸν Πέλοπα, ἐγκαθῆκε λέβητι. καὶ ἑψήσας, τοῖς θεοῖς παρέθηκε. μόνην δὲ Δήμητραν τῶν κρεῶν ἀγνοίᾳ μεταλαβεῖν λέγουσι. τινὲς δὲ, τὴν Θέτιδα. γνωρίσαντα δὲ τὸν Δία, Ἑρμῆν προστάξαι, ἐγκαθεῖναι πάλιν λέβητι τὰ κρέα, καὶ ὑγιῆ τὸν παῖδα ἀποδοῦναι. ὁ δὲ Βακχυλίδης τὸν Πέλοπα τὴν Ῥέαν λέγει ὑγιάσαι, καθεῖσαν διὰ τοῦ λέβητος. τὸ δ᾽ ἀντίπρα ἀκουστέον. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὑγιὴς ἀνεδόθη. Εὐάνορι. ἐν τῇ εὐάνορος ἀποικίᾳ τοῦ Πέλοπος. τουτέστιν, ἐν τῇ Πελοποννήσῳ. γράφεται καὶ ἐποικίᾳ. ταυτὸν δὲ δι᾽ ἀμφοτέρων. ἀποικίαν δὲ, οὐχ ἣν αὐτὸς ἔστειλεν, ἀλλ᾽ ἣν αὐτὸς ἐστείλατο. τινὲς δ᾽ εὐάνορι, δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς τοῦ εὐάνορος. ἐξ ἀνδρείας γὰρ νικήσας, ἔσχε τὴν Ἦλιν. Καθαροῦ λέβητος. ἐν ᾧ συνετίθετο ὁ Πέλοψ. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὑγιὴς ἐγένετο. ὅτι τῆς Δήμητρος τὸν ὠμοπλάτην αὐτοῦ φαγούσης κατ᾽ ἄγνοιαν, ἐλεφάντινος ὦμος ἐτέθη αὐτῷ ὑπ᾽ αὐτῆς. Κλωθὼ, μία τῶν μοιρῶν. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ἐπικλώθειν ἑκάστῳ τὸ πεπρωμένον. Καί πού τι καὶ βροτῶν. καὶ δὴ οἱ λόγοι εἰσὶ τῶν ἀνθρώπων φησὶν ἅτινες ποικίλον λόγον τεχνάσμασιν εἰς τὸ ἀπατῆσαι τοὺς ἀκούοντας πεποικιλμένοι ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον ἐξαπατᾶν δύνανται. ἔνια δὲ, φασὶν, αἴτιον τοὺς τὰς φρένας τῶν ἀνθρώπων ἀπατῶσιν οἱ ψευδεῖς λόγοι. Ἄλλως. ἡ τῆς ποιητικῆς φησὶ χάρις καὶ τὰ ἄπιστα ποιεῖ πιστά. Ἄλλως. οἱ μῦθοι ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον ἰσχύουσι καὶ ἐξαπατῶσι τοῖς δεδαιδαλμένοις ψεύδεσι καὶ ποικίλοις. πολλὰ γὰρ ἀληθῆ νομίζεται ἐκ τῆς φήμης, ὅτι τὸ ψεῦδος προσλάβῃ. Χάρις δ᾽ ἅπερ. ἡ δὲ χάρις τῆς ποιητικῆς γραφῆς, καὶ τῆς κατὰ τὸν μῦθον ποικιλίας τε καὶ ψυχαγωγίας, ἥτις καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἅπασιν εἶναι ἡδέα τὰ πράγματα παρασκευάζει, τὴν παρ᾽ ἑαυτῆς τιμὴν καὶ χάριν ἐπιφέρουσα, πολλάκις καὶ τὸ ἄπιστον πιστὸν νομισθῆναι παρεσκεύασεν. Ἄλλως. τὸ ποίημα τὸ πεπλασμένον διαδοχὴν ὑπὸ πολλῶν πιστὸν ἐγένετο. Ἁμέραι δ᾽ ἐπίλοιποι. ὁ δὲ χρόνος φησὶ καὶ τὴν ἀλή

παρνασὸν ἀκούοντες δωριεῖς, πρῶτοι λέγονται τὸ ὄργανον ἐσκευακέναι. οἱ δὲ παρὰ τὸ δῶρον ἀκούουσιν. ὅτι δῶρον τὴν λύραν ἑρμῆς, αὐτὶ τῆς τῶν βοῶν κλοπῆς, ἀπόλλωνι παρέσχεν. οἱ δὲ, ὅτι δωρικῇ ἁρμονίᾳ ἥρμοσται τῷ πινδάρῳ ἡ λύρα. ἁρμονίαι δὲ, τρεῖς. δώριος. φρύγιος. λύδιος. τὸ δὲ ἀπὸ, δύναται μὲν ἀκούεσθαι καὶ πρὸς τὸ, πασσάλου. ἵν᾽ ᾖ ἀπὸ πασσάλου. δύναται δὲ καὶ πρὸς τὸ λάμβανε. ἵν᾽ ᾖ ἀπολάμβανε. ἐκ τούτου τὸ ᾆσμα τὸ τῆς ἐγκωμίου γραφῆς, ὑποφαινόμενον εἶναι.

τὸ φόρμιγγα πασσάλου
λάμβαν᾽. εἴ τι τοι πίσας τε
καὶ φερενίκου χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτά-
ταις ἔθηκε φροντίσιν.
ὅτε παρ᾽ ἀλφεῷ σύτο δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων.
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν,

ἐπῳδός, κῶλ. ιγ΄.

συρακόσιον ἱπποχάρμαν
βασιλῆα. λάμπει

Ἄλλως. ἀπὸ δωρίαν. ὅτι δωριστὶ συντέτακται ὁ ἐπινίκιος. περὶ δὲ τῆς δωριστὶ ἁρμονίας, εἴρηται ἐν παιᾶσι. Δώριον μέλος σεμνότατόν ἐστι. πασσάλου δὲ, ὅτι ὧδε πασσάλων ἐκδέοντο αἱ κιθάραι. καὶ ὅμηρος. Πασσάλου ἐκρεμάσας. διὰ τὸ ἑτοίμους εἶναι εἰς τὸ ἀναλαβεῖν ἢ ὅπως ἀνάθημα ἔν τινι τόπῳ τοῦ οἴκου ἀνάκεινται. Πίσας τε. τὸ πίσας τε, συσταλτέον, διὰ τὸ ἀντίστροφον. οὕτω δὲ, οἱ περὶ πίνδαρον καὶ σιμωνίδην. περὶ δὲ τῆς πίσης ὅτι ὁ τόπος ἐν ἤλιδι ὑπὸ ὑψηλὸν ὄχθον περιεχόμενος πολέμων φησίν. ἔνιοι δὲ ὑποσυγχέουσι τὴν πίσαν, καὶ τὴν ἦλιν. οὐκ ὀρθῶς δέ. διέστηκε γὰρ ἀπ᾽ ἀλλήλων τὰ χωρία, σταδίοις πεντήκοντα. ὀνόμασται δὲ πίσα, ἀπὸ τῆς πίσης τῆς ἐνδυμίωνος θυγατρός. Ἀναλάμβανε ὦ πίνδαρε τὴν δωρίαν φόρμιγγα. καὶ ὕμνει τὸν φερένικον ἵππον τοῦ ἱέρωνος, καὶ τὴν πίσαν. δῆθεν ἄρα σοι ἡ τούτου χάρις τὸν νοῦν ηὔφρανεν. Ἄλλως. εἴ τινά σοι ἡ πίσα καὶ φερένικος νικήσας, παρέσχε λόγων εὐπορίαν. Καὶ φερενίκου χάρις. ὄνομα τοῦ νικήσαντος ἵππου. ὁ δὲ νοῦς, εἴ τι σοι ὦ θυμὲ ἡ τοῦ ἵππου καὶ τῆς πίσης χάρις, τὸν νοῦν ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν. Ὅτε παρ᾽ ἀλφεῷ. ἐν ἤλιδι. ὁ γὰρ ἀλφειὸς ἐν ἀρκαδίᾳ τὰς πηγὰς ἔχει, καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν ἀρχόμενος περιρρέει καὶ τὴν ἦλιν. τὸ δὲ σύτο δέμας, ὥρμα πρὸς τὸν δρόμον. Ἀκέντητον. ἀμάστικτον αὐτοῦ τῷ κατὰ φύσιν τάχει τὸ σῶμα κατὰ τὸν ἀγῶνα διαφυλάξας. ἐκ δὲ τούτου, τὸ ταχὺ καὶ πρόθυμον τοῦ ἵππου δηλοῖ. καὶ παρὰ τῷ ὁμήρῳ, Ἀνδυκέντροισι θέουσαι. ἔσυτο δὲ, οὕτως ὥρμησεν, ὡς μὴ δεῖσθαι κέντρου καὶ μάστιγος. Κράτει δὲ, ἤγουν τῇ νίκῃ. ὁ δὲ νοῦς, ὁ δὲ φερένικος ταχύνας ἑαυτὸν κατὰ τὸν ἀγῶνα, τῇ νίκῃ προσέμιξε τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην ἱέρωνα. Ἱπποχάρμαν. καλῶς δὲ τὸ ἐπίθετον τῷ βασιλεῖ, διὰ τὸ ἱπποτροφεῖν. ἵνα δείξῃ, ὅτι οὐ τύχης γέγονεν ἔργον τὸ τῷ φερενίκῳ χρήσασθαι, ἀλλ᾽ ἤδη ἐστὶν ἡ μὴ ἐπὶ τῇ περὶ τὸ πρᾶγμα ἐπιμελείᾳ. ἔνιοι δὲ ἀναγινώσκουσι παροξύνοντες τὴν παραλήγουσαν συλλαβὴν τοῦ συρακοσίων καὶ τὴν ἐσχάτην τοῦ ἱπποχάρμαν περισπῶσιν ἵν᾽ ᾖ τῶν συρακοσίων ἱπποχαρμᾶν. τὸν γὰρ ἱέρωνα, οὐκ εἶναι συρακούσιον ὅτε ἐνίκα. κτίσαντα γὰρ αὐτὸν τὴν κατάνην, καὶ προσαγορεύσαντα αἴτναν, ἀπ᾽ αὐτῆς αἰτναῖον λέγουσιν αὐτόν. ἀντίθεις φησὶ δίδυμος τούτοις. τότε γὰρ ὁ ἱέρων ἦν συρακούσιος, καὶ οὐδὲ ἦν αἰτναῖος, ὥς φησιν ἀπολλόδωρος. ὁ δὲ ἀριστόνικος ἀξιοπίστως αἰτναῖον ὄντα, συρακούσιον ὀνομάζεσθαι. Λάμπει δέ οἱ. αὐτῷ ἤτοι τῷ ἵππῳ, ἢ τῷ ἱέρωνι, ὃ καὶ βέλτιον.

ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσι, κελαδεῖν
κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους
μάκαιραν ἱέρωνος ἑστίαν.
ἀντιστρ. κῶλ. ιζ'.
θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει
σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
σικελίᾳ. δρέπων μὲν
κορυφὰς ἀρετᾶν ἀπὸ πασᾶν.
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ
τράπεζαν. ἀλλὰ δωρίαν ἀ

καὶ περιλαμβάνεται ὥσπερ καὶ ὄμηρος. Τοργόνω τόδε σῆμα. Ἄλλως. ὅθεν ὁ ἀπεῖν γράφεται, περιβάλλεται. ἔνιοι δὲ προβάλλεται. κοσμεῖται ὁ ὕμνος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ στεφάνου. Πολύφατος. δὲ, ὁ πολύφημος. ὁ ὑπὸ πολλῶν φημιζόμενος, καὶ λεγόμενος πολυθρύλλητος. Κρόνου παῖδα. ἔστι μὲν τὴν ἑστίαν δέξασθαι κρόνου, καθότι πρόκειται. βέλτιον δὲ, οὕτως δέξασθαι. ἐς τὴν τοῦ ἱέρωνος ἐλθόντας ἑστίαν, τὸν τοῦ κρόνου παῖδα, τὸν δία ὑμνεῖν. πιθανώτερον γὰρ τῆς νίκης ὀλυμπιακῆς οὔσης, τὸν ὀλύμπιον δία παρὰ τῇ ὀλυμπιονίκῃ ἀνυμνεῖσθαι. τὸ δὲ ἐς ἀφνεὰν εἶπεν, ὅτι τὸ ἱπποτροφεῖν πλουσίων. τὸ δὲ ἱκομένους, ἀντὶ τοῦ παρὰ ἡκομένους. τῇ γὰρ αἰτιατικῇ, ἀντὶ ὀρθῆς κέχρηται, ὅπερ οὐκ ἄμαι, λόγον ἔχειν. Θεμιστεῖον. ἡ προδιανὸς, προπαροξύνει ἀναλογώτερον γάρ. ἀλλ' ἡ χρῆσις παροξύνει. Ἄλλως. θεμιστεῖον, τὸ δίκαιον παρὰ τὸ θέμις. ἀμφέπει δὲ, τὸ περιέπει. οἱονεὶ θεραπεύει. Πολυμάλου, τῆς εὐδαίμονος ἀπὸ μέρους νοοῖτο. Δρέπων μὲν, ἀντὶ τοῦ δρεπόμενος. ἀπανθιζόμενος. πασῶν ἀρετῶν τὸ τέλειον. ἀνδρείας. δικαιοσύνης, καὶ τῶν ἑξῆς, αὐτὸ τὸ ἄκρον δρεπόμενος ἀπασῶν τῶν ἀρετῶν. οἱονεὶ, ἀφ' ἑκάστης τὸ ὠφέλιμον καρπούμενος. Ἄλλως. ἀνακαταλλήλως τὸ δρέπον, τῷ ἀγλαΐζεται ἐπενήνοχεν. ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν, ἀγλαϊζόμενος. ἵν' ᾖ καλλωπιζόμενος τῷ τῆς μουσικῆς κάλλει, τουτέστι τῆς ᾠδῆς. Ἄλλως. ἀγλαΐζεται δὲ, ἀκαταλλήλως τὸ δρέπων τῷ ἀγλαΐζεται. ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν ἀγλαϊζόμενος ἐν τῷ τῆς ᾠδῆς ἄνθει καὶ τῇ ᾠδῇ. ἤτοι μουσικὸς ὢν. ἢ περὶ τὴν μουσικὴν διακείμενος. φίλην δὲ τράπεζαν, ἢ ὅτι κατὰ τὸ ἀναγκαῖον συνεστιῶνται, ἢ ὅτι ἐκ ταύτης αἱ φιλίαι. Ἄλλως. ἀγλαΐζεται δὲ ἐπαγωγικῶς ἀπὸ τῶν καταριθμηθέντων. εἰρηκὼς γὰρ ἀφνεός. ἀγαθός. δίκαιος. βασιλεύς. ἐν τῇ ἀρετῇ τὸ δίκαιον, ἐν τῷ πλουτεῖν τὸ νικᾶν, φησὶν ὅτι κέκτηται καὶ μουσικήν. ἵνα πάσας τὰς βιωτικὰς ἀρετὰς εἴπῃ. Ἄλλως. τῷ εἶναι μουσικὸν, ἢ τῷ διακεῖσθαι περὶ μουσικήν. ὡς περ φιλίατρος οὕτως ἐστίν. ἀλλὰ τῷ ἀώτῳ τῆς ᾠδῆς ἄνθει, τουτέστιν ἐν ταῖς ᾠδαῖς. οὐδὲν γὰρ ἕτερον, ἢ μουσικῆς ἄνθος αἱ ᾠδαί. οἷα δὲ ἔφησε, τοῖς περὶ τὸν τόπον εἴωθασι λέγεσθαι. ἀγλαΐζεται δὲ καὶ ἐν τῷ τῆς μουσικῆς ἀπανθίσματι, οἱονεὶ πεπαίδευται τὴν μουσικήν. Οἷα παίζομεν φίλαν. τὴν φιλόξενον. οὐ γὰρ ἐχθροὶ ἐς τράπεζαν συνέρχονται. τὸ δὲ παίζομεν, ὡς πρὸς τράπεζαν, οὐ τὸ σπουδαῖον. ἄκαιρον γὰρ. ὁ δὲ νοῦς, ὁποίαν μάλιστα μουσικὴν οἱ ἄνθρωποι συνεχῶς κατὰ τὰ συμπόσια περὶ τὴν πρὸς φιλὴν τράπεζαν παίζομεν καθὰ καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν εἶπεν. οὐ γὰρ ἦν σπουδαῖον, ἀλλὰ τοῦ εὐωχεῖσθαι κιθαρίζειν. ἀμφίβολον οὖν, πότερον ἀγλαΐζεται μουσικῆς ἐν ἀώτῳ μουσικὰ ζητῶν παρὰ τῷ δείπνῳ. ἐπεὶ λύρα περιεφέρετο τοῖς δειπνοῦσιν, ὡς ἀπερχομένον παιδιᾷ μουσικῇ, τοῦ εἰς ἱέρωνα ὕμνου. Ἀλλὰ δωρίαν. παρ' ὅσον οἱ ὑπὸ τὸν

περιβάλλει αὐτὸ, τὴν τῶν ὀλυμπίων νίκην. ὡς καὶ αὐτὴν προύχουσαν τῶν ἄλλων τεσσάρων. Ἄλλως. ὁ δὲ χρυσὸς διαπρέπει τοῦ μεγάλως δυναμένου πλούτου. ἅτε τὸ αἰθόμενον πῦρ ἐν νυκτί. ἤγουν ὁ πυρσός. ἀπὸ κοινοῦ τὸ διαπρέπει. Μεγάνορος. μεγάνορα εἶπε τὸν πλοῦτον ὡς μὲν ἔνιοι, διὰ τὸ κατασκευάζειν τοὺς κεκτημένους αὐτὸν αὐχητικοὺς, καὶ ὑπερόπτας. καὶ ὅτι αὐτὸς γίνεται μεγαλήνωρ, διὰ τὸ πολλὰ δύνασθαι κατεργάζεσθαι. νεῦρα γὰρ πολέμου ὁ χρυσός. Ἄλλως. μεγάνορος, ἤτοι τοῦ αὔξοντος τὰς τύχας τῶν αὐτῶν, καὶ ποιοῦντος μείζονα φρονεῖν τοῦ καθήκοντος. ἢ ὅτι αὐτὸ μεγάνορ ἐστὶ, διὰ τὸ πολλὰ δύνασθαι κατεργάσασθαι. Εἰ δ᾽ ἄεθλα. ἆθλα νῦν εἴρηκε, τὰ ἀγωνίσματα. ἔλεγον δὲ οὕτω καὶ τὰ ἔπαθλα. ὅμηρος. Ἱππίας τὰ δ᾽ ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ᾽ ἐν ἀγῶνι. ἢ ἄεθλα τὰ ἀγωνίσματα, περιφραστικῶς τοὺς ἀγῶνας. πρὸς ἑαυτὸν δὲ ἐκφέρων, εἶπεν ὦ φίλον ἦτορ. ὃ δὲ κατὰ λέγει ἆθλα βούλει, νόμιζε ὡς ἐν ἄστροις ἥλιον φαεινότερον, οὕτως ἐν ἄθλοις τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα πρωτεύειν. Γαρύεν. φωνεῖν. κατὰ λέγειν, διακρίνειν. ὑμνεῖν. δωρικῶς δὲ, τὸ γαρύειν τοῦ ι ἐκλείψαντος. Ἄλλως γαρύεν λέγει, καὶ ἔστιν ἀποβολὴ τοῦ ι, ὅπερ ἔθος δωριέων. ἡ δὲ γῆρυς ὅτι ἐπὶ τῆς φωνῆς εἴρηται, εὑρίσκομεν. καὶ ὅμηρος. Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ᾽ ἴα γῆρυς. ἔθος δέ ἐστι πινδάρῳ. μὴ οἷς προοιμιάζεται συγκριτικοῖς, τούτοις τὰ συγκρινόμενα εὐθέως ἐπάγειν. ἀλλὰ μεταξὺ τινὰ εἰκόνα ἀποδεικτικὴν τῆς βελτιώσεως παρεντίθεται, καὶ οὕτω τὴν σύγκρισιν ἐπιφέρει. ποιεῖ δὲ τοῦτο, θερμός τις ὢν, καὶ πολύνους ἐπὶ τὰ νοήματα. Θαλπνότερον. θερμότερον. φανερότερον. φαιδρότερον. τὸ γὰρ θέρμη, καίειν τὸν ἀέρα καὶ φωτίζειν ποιεῖ. Ἐν ἁμέρα. καὶ ἐκ τοῦ καιροῦ τὸ ἄγαν λαμπρὸν τοῦ ἡλίου δείκνυσι. καὶ πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ἄστρων. ἅτινα κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν, ἀσθενεῖ φαίνεσθαι. διὸ καὶ ἁρμοδίως ἄστρα ἐπήγαγεν. Ἐρῆμον εἶπε τὸν αἰθέρα, διὰ τὸ ἄγαν πυρῶδες. καὶ μὴ ἐνησπάζειν αὐτῷ ζῷον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ. τὸ ἐρι μόριον λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. ὡς ὅμηρος. Ἐριαύχενας ἵππους. τὸ δὲ σαφὲς, οὕτως ἔχει. εἰ δὲ ὦ προσφιλεστάτη ψυχὴ ἀγῶνας φωνεῖν καὶ διακρίνειν μέλλεις καὶ διακηρύσσειν, μηκέτι τοῦ ἡλίου σκόπει ἕτερον ἄστρον, μήτε θερμότερον μήτε λαμπρότερον διὰ τῆς ἐρήμου αἰθέρος φερόμενον ἐν ἡμέρα. μηδὲ τοῦ ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος ἕτερον βελτίονα. Ἄστρον. κακῶς εἶπεν ἄστρον. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἄστρα. τὰ γὰρ ἐκ πολλῶν συγκείμενα ἀστέρων ζώδια, ἄστρα λέγονται. ὁ δὲ ἥλιος ἀστήρ. τὸ δὲ ὅλον εἰπεῖν, ὥσπερ ἐν ἄστροις ἥλιον εἴ τις θαλπνότερον, οὕτως ἐν ἀγῶσι προκρίναις ὀλυμπίαν. Ἐρήμας δι᾽ αἰθέρος. ἡ μὲν θάλασσα, ἔχει τοὺς ἰχθῦς. ἡ δὲ γῆ τὰ τετράποδα καὶ τὰ ἑρπετά. ὁ δὲ ἀὴρ, τὰ πτηνά. ὁ μέντοι αἰθὴρ, πυρώδης ὢν, οὐκ ἔχει. ἢ ἐρήμης, τῆς μὴ ἐχούσης νέφος. οὐ γὰρ συνίσταται διὰ θερμασίαν. ἢ διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι οἰκούμενον. ἢ ὡς πρὸς ἡμᾶς ἐρήμης, διὰ τὸ ἡσύχιον καὶ ἔρημον. Ὅθεν ὁ πολύφατος. ἐκ τοῦ ὀλύμπου περιβάλλεται. ταῖς τῶν σοφῶν μνήμαισι. καὶ γὰρ πάντα τούτου κατασκευάζεται. ἀμφιβάλλεται δὲ, ἤτοι κοσμεῖται, ἢ περιγράφεται

κτὶ, μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.
εἰ δ᾽ ἄεθλα γαρύεν,
ἔλδεαι φίλον ἦτορ,
μηκέθ᾽ ἁλίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον
ἐν ἁμέρα φαεινὸν ἄστρον,
ἐρήμας δι᾽ αἰθέρος.
μηδ᾽ ὀλυμπίας ἀγῶνα
φέρτερον αὐδάσομεν.
ὅθεν ὁ πολύφατος

lege potius ἐρῆσθαι: aor. 1: infinit. dici: [illegible]

ΠΙΝΔΑΡΟΥ, ΟΛΥΜΠΙΑ. ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩ, ΚΕΛΗΤΙ.

ᾠδὴ α΄. κῶλα ιζ΄.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ. ὁ δὲ
χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυ

Ἐξήγησις παλαιά, πάνυ ὠφέλιμος.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ. οὐδὲν ἕτερον ἢ τοῦτο τὸ προοίμιον βούλεται, ἢ τεσσάρων ὄντων τῶν ἱερῶν ἀγώνων, συγκριτικῶς ἐνδοξότερον τὸν ὀλυμπιακὸν ἀποφῆναι. ἀκολούθως δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν [?] τῆς συγκρίσεως παρείληφε. τεσσάρων γὰρ ὄντων ὡς ἔφην τῶν ἱερῶν ἀγώνων, καὶ αὐτὰ τὰ κοσμικὰ στοιχεῖα ἰσάριθμα ὄντα τοῖς ἀγῶσι, παραλαμβάνει. εἶτα τούτων τῶν στοιχείων χρειωδέστερον καὶ διαπρεπέστατον τὸ ὕδωρ παραλαμβάνει, τῇ τῶν φιλοσόφων ἑπόμενος γνώμῃ. οἱ φυσικώτερον κινηθέντες, ἐκ τοῦ ὕδατος ἔφασαν καὶ τὰ ἄλλα τρία στοιχεῖα συνίστασθαι. τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ τὸ λεπτομερὲς, ἀέρα λέγουσι γίνεσθαι. τὸ δὲ παχύτερον εἰς ἑαυτὸ συνιστάμενον, γῆν. ἀποτελεῖν δὲ ἀπολεπτυνόμενον τὸν διάπυρον αἰθέρα πῦρ, διὰ τοῦτο ἄριστον εἶπε τὸ ὕδωρ. ἐπεὶ δοκεῖ τῆς τῶν ἄλλων φύσεως αἴτιον εἶναι. τὸ γὰρ αἴτιον τῶν δι᾽ ἑαυτοῦ γινομένων, προύχον τῶν ἄλλων. ἔνιοι δὲ καὶ τοῦτο προστιθέασι λέγοντες, ὅτι καὶ πρὸς τὰ λογικὰ καὶ ἄλογα ζῶα, ἀναγκαιότερον εἶναι τὸ ὕδωρ, μάλιστα πρὸς θάλπος. καὶ ὅτι τὰ φυτὰ ἐκ τοῦ ὕδατος τρέφεται. ἡμεῖς δὲ ἐκ τῶν σπερμάτων ζῶμεν, τὰ δὲ σπέρματα οὐκ ἄλλως δύναται ζωογονηθῆναι, εἰ μὴ ὑπὸ τοῦ ὕδατος, εἰκότως τὸ ὕδωρ μεῖζον τῶν ἄλλων στοιχείων. τινὲς δὲ, καὶ τὸ ὁμηρικὸν παραλαμβάνουσιν. Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν. εἰ δὲ ὁ ὠκεανὸς ποταμὸς, καὶ ἡ μήτηρ Τηθὺς ὑγρὰ πηγὴ, ἡ δὲ τῶν θεῶν γένεσις ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ συνίσταται, εἰκότως τὸ ὕδωρ τῶν ἄλλων στοιχείων προτιμότερον. ἀποδείξαμεν οὖν διὰ πολλῶν, τῶν τεσσάρων στοιχείων προτιμότερον τὸ ὕδωρ. πρὸς ταύτην τὴν ἀπόδειξιν, καὶ τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, προτιμότερον καὶ κεφαλαιωδέστερον ἀποδείκνυσιν. ἀρχὴ γὰρ τῶν ὅλων κατὰ Θαλῆν τὸ ὕδωρ. τὸ δὲ ἑξῆς τοῦ λόγου, ἄριστον μὲν ὕδωρ. ὁ δὲ χρυσὸς διαπρέπει μεγάνορος ἔξοχα πλούτου. ἅτε αἰθόμενον πῦρ διαδηλόν ἐστι νυκτὶ, οὕτως ἐν πλούτῳ χρυσός. Ἄλλως. Ἄριστον μὲν ὕδωρ. Τρία ἐν αὐταῖς ὁ Πίνδαρος ἄριστα εἶναι λέγει. τὸ ὕδωρ μὲν, εἰς τὸ ζῆν, οὗ ἄνευ, βιοῦν ἀδύνατον. εἶτα χρυσὸν ἐν πλούτῳ τῶν ἄλλων χρημάτων ἐκπρέποντα, καθάπερ ἐν τῇ νυκτὶ τὸ πῦρ. πρὸς δὲ δόξαν, τὴν ἐν Ὀλυμπίασι νίκην. ὁ δὲ νοῦς τοῦ προοιμίου ὅλος τοιοῦτος. ὥσπερ τὸ μὲν ὕδωρ τῶν ἄλλων στοιχείων χρησιμώτερον. ὁ δὲ χρυσὸς τῆς λοιπῆς ὕλης προτιμότερος, οὕτω καὶ ὁ ὀλυμπιακὸς ἀγὼν, προτιμότερος τῶν ἄλλων. καὶ δευτέραν ἀπόδειξιν συγκριτικὴν ποιεῖται, τῶν τοῦ πλούτου χρημάτων ἀξιολογώτερον καὶ τιμιώτερον ἀποδεικνὺς τὸν χρυσόν. εἰ δὲ μὴ ἐβράδυνεν, ἤρκεσθη εἰς τὸν περὶ τῶν στοιχείων λόγον. καίτοι κεφαλαιωδέστερον ὄντα. ἀλλὰ πολύς ἐστιν ἐγκωμιάζων τὸν πλοῦτον, φαμὲν ἡττᾶσθαι αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ φύσεως, φιλοχρημάτου τυγχανούσης. ὁ δὲ νοῦς, ὁ δὲ χρυσὸς ἐν ἅπασι τοῖς κτήμασι τοῦ δήμου τοῦ πλούτου οὕτω διαλάμπει, ὡς ἐν νυκτὶ πῦρ καιόμενον. Ἄλλως. Ἄριστον μὲν ὕδωρ. ὁ δὲ χρυσὸς διαπρέπει μεγάνορος ἔξοχα πλούτου, ἅτε αἰθόμενον πῦρ διαδηλόν ἐστι νυκτὶ, οὕτως ἐν πλούτῳ χρυσός. Ἄλλως. σύγκρισις τῶν ἀγώνων πρὸς τὰ στοιχεῖα, ἐξ αὐτοῦ τοῦ προοιμίου. καὶ γὰρ ἐκεῖνα ὄντα πρότερον αἴτια τοῦ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις εἰσὶ, καὶ αὐτὸν καὶ τοῦ καλῶς ζῆν. τοὺς μὲν οὖν αἰτίους φησὶν, ἐπειδὴ πρέπον καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἄμεινον τὸ ὕδωρ ἐστὶ,

ϛ υ –. Τὸ ιζ', φαλαίκιον, ἀπὸ φαλαίκου τοῦ εὑρόντος· καὶ χρωμένου αὐτῷ, ὅταν ὁ πρῶτος μόνος ἐστὶν ἀντίσπαστος· οἱ δὲ ἐφεξῆς ἴαμβοι. ἔστι δὲ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. υ – – υ υ – υ – υ –. Ἐπὶ τῷ τέλει ἑκάστης στροφῆς τε καὶ ἀντιστροφῆς, μόνη παράγραφος. ‒ αὕτη γάρ ἐστι σημεῖον τοῦ τέλους τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς. Ἰστέον ὅτι πᾶσαι αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ καὶ αἱ ἐπῳδαὶ τοῦ παρόντος ὀλυμπιονικίου, ὅμοια καὶ ἰσόμετρα ἔχουσι τὰ κῶλα τῇ πρώτῃ. ὁ αὐτὸς ἐστὶ λόγος καὶ ἐπὶ τῆς ἑξῆς. πλὴν τοῦ ιδ'. ἐκεῖνο γὰρ μονόστροφον ὄν, ἐνηλλαγμένην ἔχει τὴν ἀντιστροφήν. Περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπῳδὸς ἔχει κῶλα ιγ'. Τὸ α', ἐκ παίωνος δευτέρου καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς καθ' ἀντιπάθειαν. ἔστι δὲ, δίμετρον ὑπερκατάληκτον. υ – υ υ υ – υ – –.
Τὸ δεύτερον, ἰαμβικὸν πενθημιμερές. πλὴν ὁ πρῶτος τρισύλλαβος. υ υ – υ – – –.
Τὸ γ', ἰαμβικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. ἔχει δὲ καὶ τρισυλλάβους πόδας. υ – υ – υ – υ υ υ υ –. Τὸ δ', ἰαμβικὰ, δύο πενθημιμερῆ καὶ συλλαβή. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος, τρίβραχυς χορεῖος. υ υ υ υ – υ – – υ – υ –. Τὸ ε', παιωνικὸν ἐκ παίωνος δευτέρου καὶ ὀξυτόνου τρίτου, καὶ βακχείου. εἰσὶ δὲ αἱ τοιοῦτοι πόδες, οἰκεῖοι τοῖς παίωσιν. υ – υ υ – – υ – υ – –. Τὸ ϛ', ἀντισπαστικὸν σὺν ἅμα ἰαμβικαῖς συζυγίαις οἰκείαις, τρίμετρον.
υ – – υ υ – υ – υ – υ –. Τὸ ζ', ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἔχει δὲ τὴν δευτέραν τροχαϊκὴν συζυγίαν, οἰκείαν τοῖς ἰωνικοῖς. – – υ υ – υ – υ –.
Τὸ η', ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. – – υ – υ –. Τὸ θ', ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον βραχυκατάληκτον. – – υ υ – – Τὸ δέκατον, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον λεγόμενον ἀνακρεόντειον. ὅλα γὰρ ἄσματα αὐτῷ, τούτῳ τῷ μέτρῳ συντέθεισαι. – – υ – υ – υ –. Τὸ ια', ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἀπὸ μείζονος τετάρτῳ τεταραγμένον. ἄρχεται γὰρ ἀπὸ βραχείας ὡς γίνεσθαι τὸ πρῶτον. β'. παίωνα. υ – υ υ – – υ υ. Τὸ ιβ', ἐπιωνικὸν διὰ τὸν πρῶτον ἀντίσπαστον, οὐκ οἰκεῖον ὄντα τοῖς ἰωνικοῖς καὶ τοῖς τροχαίοις, ἀλλὰ τοῖς ἰάμβοις. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ οὐκ ἰωνικὸν, ἀλλ' ἐπιωνικὸν λέγεται. εἰ δὲ καὶ τροχαϊκὴν τὴν καταληκτικὴν ἔχει, οὐ ξένον. οἱ γὰρ τροχαῖοι, οἰκεῖοι τῷ ἰωνικῷ. υ – – υ – – υ υ – υ –. Τὸ ιγ', χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ἔχει γὰρ βακχεῖον τὴν καταληκτικὴν, οἰκεῖον ἰάμβοις, καὶ χοριάμβοις. – υ υ – υ – –.
Ἐπὶ τῷ τέλει ἑκάστης ἐπῳδοῦ, κορωνίς. ‒ ἐπὶ δὲ τῇ τελευταίας ἐπῳδοῦ, ἤτοι ἐπὶ τέλους τοῦ ἄσματος, μόνος ἀστερίσκος. ※ ὃς δηλοῖ, ὡς τὸ ἆσμα τετέλεσται.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.

Ἱέρωνι συρακουσίῳ. Ἐπιγέγραπται ὁ ἐπινίκιος, ἱέρωνι τῷ γέλωνος ἀδελφῷ, νικήσαντι ἵππῳ κέλητι, τὴν. ογ'. ὀλυμπιάδα. ὕστερον δὲ, ἅρματι. συνέβη δὲ αὐτὸν νικήσαντα καὶ τὴν. οη'. ὀλυμπιάδα, ἐν ταύτῃ τελευτῆσαι. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ νικῶντος ἵππου, φερένικός ἐστι. μέμνηται δὲ αὐτοῦ βακχυλίδης, γράφων οὕτως. Ξανθότριχα μὲν φερένικον ἀλφειὸν παρ' εὐρυδίναν πῶλον ἀελλοδρόμον νικήσαντα. ἦν δὲ ἱέρων δεινομένους παῖς. δεινομένους δὲ παῖδες τέσσαρες. γέλων. ἱέρων. πολύζηλος. καὶ θρασύβουλος. ὁ δὲ ἱέρων τύραννος συρακουσίων τῶν ἐν σικελίᾳ. ἔσχε δὲ υἱὸν δεινομένην. νικήσας δὲ τὰ ὀλύμπια, ἀνεκήρυξεν ἑαυτὸν συρακούσιον καὶ αἰτναῖον, κτίσας τὴν παρακειμένην πόλιν τῇ σικελίᾳ αἴτνην, ὁμώνυμον τῷ ὄρει.

ἀλλὰ γὰρ τοῦ ἰαμβικοῦ, ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ, καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ, ὁ ἴαμβος, ὁ σπονδεῖος, ὁ χορεῖος, ὁ δάκτυλος, ὁ ἀνάπαιστος. ἀλλὰ δὲ τῶν ἀρτίων χωρῶν τῆς δευτέρας καὶ τετάρτης, καὶ ἕκτης, ὁ ἴαμβος, ὁ χορεῖος, ὁ ἀνάπαιστος. οὐδέποτε δὲ ὁ ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενος. ἀλλὰ δέ γε τοῦ τροχαϊκοῦ, ἐν τῇ δευτέρᾳ, καὶ τετάρτῃ, καὶ ἕκτῃ, ὁ τροχαῖος, ὁ σπονδεῖος, ὁ δάκτυλος, ὁ ἀνάπαιστος, ὁ χορεῖος. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ, καὶ γ', καὶ πέμπτῃ, αἱ ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμεναι καὶ μόναι, ὁ τροχαῖος. ὁ δάκτυλος, ὁ σπονδεῖος. οὐδέποτε δὲ ἀνάπαιστος, ὁ χορεῖος. καὶ ταῦτα μὲν, περὶ τῶν ποδῶν.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς, τοῦ πρώτου τῶν ὀλυμπιονικῶν εἴδους.

Τοῦ πρώτου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ιζ'. Τὸ πρῶτον, ἀντισπαστικὸν δίμετρον, γλυκώνειον καλούμενον, ἀπὸ τοῦ εὑρέτου αὐτοῦ Γλύκωνος. ἔστι δὲ ἀντίσπαστος, καὶ διίαμβος. ἡ γὰρ ἰαμβικὴ συζυγία ὡς ἐρρέθη, οἰκεία τῷ ἀντισπαστικῷ. ἡ δὲ τελευταία παντὸς κώλου ἀδιάφορος. ∪ – – ∪ ∪ – ∪ –. Τὸ δεύτερον, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ λέγεται καὶ ἰθυφαλλικόν. – ∪ – ∪ ∪ – ∪. Τὸ τρίτον, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ὁ δὲ δεύτερος, διίαμβος. οἰκεία γὰρ ἡ ἰαμβικὴ συζυγία, τῷ χοριάμβῳ. λείπει δὲ συλλαβῇ, διὸ καταληκτικόν. ὅτε δὲ λείπει ποδί, βραχυκατάληκτον λέγεται, καὶ ἔστι. – ∪ ∪ – ∪ – ∪. Τὸ τέταρτον, ἀναπαιστικόν, δίμετρον καταληκτικόν, ὅπερ καὶ παροιμιακὸν λέγεται. ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ – – –. Τὸ πέμπτον, ὅμοιον τῷ β', τοῦ τρίτου δακτύλου ὄντος. – ∪ – ∪ – ∪ ∪. Τὸ ἕκτον, ὅμοιον τούτῳ πλὴν ὁ δεύτερος δάκτυλος. – ∪ – ∪ ∪ – ∪. Τὸ ἕβδομον, τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν, ὃ καὶ εὐριπίδειον, καὶ ληκύθιον καλεῖται. ληκύθιον δὲ λέγεται, ἢ διὰ τὸ τῆς ἀριστοφανείας σκῶμμα, ἢ διὰ τὸν τοῦ τροχαϊκοῦ βόμβον, ὃν ἐκτελεῖ καὶ τὸ ληκύθιον. ἢ διὰ τὸ τῶν ὀργάνων βομβικόν. ὅθεν καὶ Καλλίμαχος τὴν τραγῳδίαν, ληκύθιον μοῦσαν φησίν. – ∪ – ∪ – ∪ –. Τὸ ὄγδοον, τροχαϊκὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, τοῦ δευτέρου δακτύλου ὄντος. – ∪ – ∪ ∪ –. Τὸ ἔνατον, ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ∪ – ∪ – ∪ – ∪ – –. Τὸ δέκατον, ἀντισπαστικόν, ἀλλοιονικὸν δίμετρον καταληκτικόν. οὐ λέγεται δὲ ἰωνικόν, ἀλλ' ἀλλοιονικόν. ὁ γὰρ ἀντίσπαστος, πρὸς τὰς ἰαμβικὰς τὴν κοινωνίαν ἔχει. αἱ δὲ ἰωνικαί, πρὸς τὰς τροχαϊκάς. ὅθεν ἀσύμφωνοί εἰσιν αἱ ἀντίσπαστοι μετὰ τῶν ἰωνικῶν, καὶ τροχαϊκῶν. καὶ διὰ τοῦτο ἀλλοιονικόν. ∪ – – ∪ – ∪ –. Τὸ ἑνδέκατον, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. – ∪ – ∪ – ∪ – ∪. Τὸ δωδέκατον, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. λειπούσης τῆς ἐσχάτης μακρᾶς. – ∪ ∪ – – ∪ ∪. Τὸ τρισκαιδέκατον, προκελευσματικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ὅρα δὲ καὶ τὰς ταχυτῆτας, καὶ τὰ κῶλα τῆς στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστρόφου, ὅπου εὕρηται κείμενον. τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ προκελευσματικόν. ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪. Τὸ ιδ', ὅμοιον τῷ ἑβδόμῳ. τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν. – ∪ – ∪ – ∪ –. Τὸ ιε', δίμετρον κατ' ἀντιπάθειαν ὑπερκατάληκτον. ἀντίσπαστος γὰρ καὶ παίων πρῶτος καὶ συλλαβή. ἀντιπαθεῖ δέ, διότι ὁ ἀντίσπαστος μὲν, συμφωνεῖ τῷ ἰάμβῳ. οἱ δὲ παίωνες, τοῖς τροχαίοις. ἴαμβοι δὲ καὶ τροχαῖοι, ἐναντίοι εἰσίν. ∪ – – ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ –. Τὸ ιϛ', ἀντισπαστικόν, μετὰ τροχαϊκῆς συζυγίας τῆς δευτέρας κατ' ἀντιπάθειαν, καὶ ὁ ὕστερος ἀνάπαιστος, καὶ αὐτὸς οἰκεῖος τῷ τροχαίῳ. ὡς τὸ τρίμετρον βραχυκατάληκτόν ἐστιν. ∪ – – ∪ – ∪ – ∪

Περὶ δισυλλάβων ποδῶν.

Δισύλλαβοι πόδες, εἰσὶ τέσσαρες. πυρρίχιος ἐκ δύο βραχειῶν. ∪∪. οἷον, λόγος. ἴαμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς. ∪–. οἷον, λέβης. τροχαῖος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, –∪. οἷον, ἥτωρ. σπονδεῖος, ἐκ δύο μακρῶν. ––. οἷον, ἥρως.

Περὶ τρισυλλάβων.

Τρισύλλαβοι δὲ ὀκτώ. χορεῖος, ὁ καὶ τρίβραχυς. ∪∪∪. οἷον, ἄατος. δάκτυλος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν, –∪∪. οἷον, πίνδαρος. ἀμφίβραχυς, ἐκ βραχείας, καὶ μακρᾶς, καὶ βραχείας. ∪–∪. οἷον, ἄμυτος. ἀνάπαιστος, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς, ∪∪–. οἷον, ἀπάτωρ. βακχεῖος, ἐκ βραχείας, καὶ δύο μακρῶν. ∪––. οἷον, ἀμύντωρ. ἀμφίμακρος, ὁ καὶ κρητικός, ἐκ μακρᾶς, καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς. –∪–. οἷον, καικίας. παλιμβάκχειος, ἐκ δύο μακρῶν, καὶ βραχείας. ––∪. οἷον, συγγνωστός. μολοττός, ὁ ἐκ τριῶν μακρῶν. –––. οἷον, πειραιεύς.

Περὶ τετρασυλλάβων.

Οἱ δὲ τετρασύλλαβοί εἰσιν, ἑκκαίδεκα. προκελευσματικός, ὁ ἐκ τεσσάρων βραχειῶν, ∪∪∪∪. οἷον, [illegible]. παίων πρῶτος, ἐκ μακρᾶς, καὶ τριῶν βραχειῶν. –∪∪∪. οἷον ἠιόνος. παίων β΄. ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, καὶ ἑτέρων δύο βραχειῶν. ∪–∪∪. οἷον, ἀγαθέος. παίων γ΄. ἐκ δύο βραχειῶν, καὶ μακρᾶς, καὶ βραχείας. ∪∪–∪. οἷον, παράκαιτος. παίων τέταρτος, ἐκ βραχειῶν τριῶν, καὶ μακρᾶς. ∪∪∪–. οἷον, παρακαλῶ. ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος, ἐκ δύο μακρῶν, καὶ δύο βραχειῶν, ––∪∪. οἷον, κλειτώνυμος. ἰωνικὸς ἀπ' ἐλάττονος, ἐκ δύο βραχειῶν, καὶ δύο μακρῶν. ∪∪––. οἷον, κακοδαίμων. διτρόχαιος. ἐκ μακρᾶς, καὶ βραχείας, καὶ μακρᾶς, καὶ βραχείας. –∪–∪. οἷον κλειτόδημος. διίαμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς. ∪–∪–. οἷον θεηγορῶ. ἀντίσπαστος, ὁ ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας. ∪∪–∪. ἐξ ἰάμβου καὶ τροχαίου τῶν ἀντισπασμένων ὄντων καὶ ἐξ ἐναντίας, οἷον θεόκλυτος. χορίαμβος, ὁ ἐκ μακρᾶς, καὶ βραχείας, καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας· ἡ μακρὰ δὲ, καὶ ἡ βραχεῖα, ἀντὶ χορείου ἐστὶ τριβράχεος. –∪∪–. οἷον, χειρονομῶ.

Περὶ τῶν τεσσάρων ἐπιτρίτων.

Οἱ τέσσαρες ἐπίτριτοι, λέγονται κατὰ λόγους ἀριθμητικούς. ὁ τέταρτος γὰρ τοῦ τρίτου ἐπίτριτος. ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ τετραχρόνου σπονδείου καὶ τριχρόνου ἰάμβου, ἢ τροχαίου, σύγκειται ὁ ἐπίτριτος, διὰ τοῦτο ἐπίτριτος λέγεται. καὶ πρῶτος ἐπίτριτός ἐστιν, ὁ ἐκ βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν. ∪–––. οἷον, θεορρήμων. β΄. ἐπίτριτος, ὁ ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, καὶ δύο μακρῶν. –∪––. οἷον, τοιχορύκτης. τρίτος ἐπίτριτος, ὁ ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, καὶ μακρᾶς. ––∪–. οἷον, αὐτοκράτωρ. τέταρτος ἐπίτριτος, ὁ ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βραχείας. –––∪. οἷον, εἰρήναρχος. δισπόνδειος, ὁ ἐκ τεσσάρων μακρῶν. ––––. οἷον, εἰρηναρχῶ. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἀντιπαθεῖ τῷ τροχαίῳ ὁ ἴαμβος. διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν τετρασυλλάβων, τινὲς μὲν τῷ τροχαίῳ πρόσκεινται. καὶ πρὸς τὰς ἰαμβικὰς συζυγίας ἀπᾴδοντές εἰσι. τινὲς δὲ τῷ ἰάμβῳ, καὶ πρὸς τὰς τροχαϊκὰς συζυγίας οὐ συμφωνοῦσιν. ἤγουν, πρὸς μὲν τὸν χορίαμβον, καὶ πρὸς τὸν ἀντίσπαστον, αἱ ἰαμβικαὶ συζυγίαι χρήσιμοι. πρὸς δὲ τοὺς ἰωνικοὺς, οὐκέτι. πρὸς δὲ τοὺς ἰωνικοὺς πάλιν, αἱ τροχαϊκαὶ συζυγίαι χρήσιμοι. πρὸς δὲ ἐκείνους, οὐκέτι. εἰσὶ δὲ ἰαμβικαὶ συζυγίαι, ἢ δύο ἴαμβοι, ἢ σπονδεῖος, καὶ ἴαμβος. καὶ πλέον οὐδέν. αἱ δὲ τροχαϊκαὶ συζυγίαι, ἢ δύο τροχαῖοι, ἢ τροχαῖος, καὶ σπονδεῖος. πολλάκις δὲ κεῖνται καὶ ἀπὸ τῶν τρισυλλάβων.

ἦν ἄρα μελοποιὸς ὁ τήϊος ἀνακρέων.
πίνδαρος ἦν θηβαῖος, ἀτὰρ πατρὸς σκοπελίνου
δώριον αἰνήσας ἁρμονίην ἐπέων.
ἡ δὲ σιμωνίδου κείου δωριστὶ λαλοῦντος,
τὸν πατέρ' αἰνήσας ἴσθι ἀριπρεπέα
ἰωσαδαῖς καὶ κεῖος ἔην γλώσσῃ μελοποιός.
μείλωνος πατρὸς ἔπλετο βακχυλίδης.
ἀλκμὰν ἐν λυδοῖσι μέγα πρέπει· ἀλλ' ἀδάμαντος
ἐστὶ καὶ ἐκ σπάρτης, δωρίδος ἁρμονίης.

Περὶ τῶν κατὰ τὰς στροφὰς, ἀντιστροφὰς τε, καὶ ἐπῳδῶν.

Ἰστέον ὅτι οἱ λυρικοὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἐχρῶντο, στροφῇ ἀντιστροφῇ, καὶ ἐπῳδῷ. στροφὴ μὲν, ὅτι ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐστρέφοντο ἐπὶ τὰ ἀριστερά. ἥτινι ἀναλογεῖ ἡ τοῦ παντὸς κίνησις, ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν ἐπὶ τὰ δυτικά. δεξιὰ γὰρ καλεῖ ὁ ὅμηρος, τὰ ἀνατολικά. ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικά. ἀντιστροφὴ δὲ, ὅτι ἐκινοῦντο ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιά. ἥτινι ἀναλογεῖ ἡ τῶν πλανητῶν κίνησις, ἡ ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολάς. ἐπῳδὸς δὲ, ὅτι ἱστάμενοι ἐν ἑνὶ τόπῳ ἔλεγον τὰς ᾠδάς. ἥτινι ἀναλογεῖ ἡ στάσις τῆς γῆς. ἐχρῶντο δὲ καὶ δυάσι καὶ τριάσιν, ὡς οὗτος ὁ ποιητής. ἤγουν, στροφῇ, καὶ ἀντιστροφῇ, καὶ ἐπῳδῷ. ἢ στροφῇ μόνῃ, καὶ ἀντιστροφῇ. πολλοὶ δὲ καὶ τετράσιν. ἤγουν στροφῇ, ἐπῳδῷ. ἀντιστροφῇ, καὶ πάλιν ἀνομοίῳ ἐπῳδῷ. πεντάσι δὲ, ἤγουν ἐπῳδῷ, στροφῇ. ἐπῳδῷ ἀντιστροφῇ, ἐπῳδῷ. ἅτινα ἐλέγετο προῳδικά. ἐπῳδικά. μεσῳδικά, καὶ παλινῳδικά.

Ἄλλως. Περὶ αὐτῶν.

Ἐπειδὴ λυρικός ἐστιν ὁ πίνδαρος, καὶ πρὸς λύραν ᾄδονται τὰ ποιήματα αὐτοῦ κατὰ τρεῖς ᾠδὰς, στροφὴν, ἀντίστροφον, καὶ ἐπῳδὸν, καὶ ἐκ κώλων τὰ μέλη συνίστανται. πλὴν ὅσον καὶ ὁ ποιῶν ἡ στροφὴ, ἐκ τοσούτων καὶ τοιούτων καὶ ἡ ἀντίστροφος. ἡ δὲ ἐπῳδὸς, ἀνόμοιός ἐστι πρὸς αὐτάς, καὶ εἰκότως. ἐπεὶ κινουμένοις εἰς τὰ δεξιὰ τοῖς χορευταῖς, ἡ δὲ τοιῇ στροφή. εἰς δὲ τὰ ἀριστερὰ ἐκ τῶν δεξιῶν, ἡ ἀντίστροφος. ἡ δὲ ἐπῳδὸς, ἱσταμένοις διεβιβάζετο εἰς εἰκόνα τῆς τε τοῦ παντὸς κινήσεως ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμάς, τῆς τε τῶν πλανήτων κινήσεως, ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολάς, καὶ τῆς τῆς γῆς ἀκινησίας. καὶ οὕτω μὲν ἡ τριαδικὴ μελοποιΐα κατὰ τὰς στροφάς. τὰς ἀντιστρόφους. καὶ τὰς ἐπῳδάς. ταῦτα δὲ ἐκ κώλων συνίστανται. τὰ δὲ κῶλα, μέτρον διάφορον ἔχουσιν, ἐκ ποδῶν συνιστάμενον.

Περὶ τῶν εἰκοσιοκτὼ ποδῶν.

Ἰστέον ὅτι, οἱ πάντες πόδες εἰσὶν εἰκοσιοκτώ. τέσσαρες οἱ δισύλλαβοι. ὀκτὼ οἱ τρισύλλαβοι, ἑκκαίδεκα οἱ τετρασύλλαβοι, οἳ δὴ καὶ τέλειον μέτρον καὶ συζυγίαν ἀπαρτίζουσιν. οἱ δ' ἄλλοι πόδες πλὴν τοῦ καθαροῦ δακτύλου, κατὰ διποδίαν εἰς συζυγίαν συνίστανται, καὶ μέτρα λέγονται. ὧν τινων δὴ μέτρων, καὶ αἱ καταλήξεις τέσσαρές εἰσιν. ἀκατάληκτον, τὸ μὴ ἔχον ἔλλειμμα τυχόν. καταληκτικὸν, τὸ κατὰ συλλαβὴν λεῖπον. βραχυκατάληκτον, τὸ κατὰ πόδα δισύλλαβον, ἢ τρισύλλαβον λεῖπον. καὶ ὑπερκατάληκτον, τὸ ἔχον ὑπὲρ μίαν συλλαβήν.

τὸ πρῶτον· μετὰ τὴν δ' ἀγαθοκλέος ἔμμορεν αὐδῆς·
ὅς τε ῥέα κατέδειξεν ὁδὸν καὶ μέτρον ἀοιδῆς.
εὖτε δ' ἀλεξάνδροιο φιλιππιάδαο μηνιανῆς,
καδμεῖον ἀφίκοντο μακηδόνες ἄστεα πέρσαι,
πινδαρέων μεγάρων οὐχ ἥψατο θεσπιδαὲς πῦρ.
ἀλλὰ τὸ μὲν, μετόπισθεν ἔτι ζώοντι ἀοιδῷ,
φοῖβος ἄναξ ἐκέλευσε, πολυχρύσου παρὰ πυθοῖ,
ἤια καὶ μέλι λαρὸν ἀεὶ θύηνδε κομίζειν,
καὶ μέλος ὡς ἐνέπουσιν ἐν οὔρεσιν ἠύκερος πὰν,
πινδάρου αἰὲν ἄειδε, καὶ οὐκ ἐμέγειρεν ἀείδων.
ἦμος δ' ἐν μαραθῶνι, καὶ ἐν σαλαμῖνι παρέσταν
αἰναρέται πέρσαι μετὰ δάπεδες ἀγριοφόνου,
τῆμος ἐπιζώεσκεν, ὅτ' αἰσχύλος ἦν ἐν ἀθήναις.
τοῦδε τιμοξείνη παρελέξατο δῖα γυναικῶν·
ἣ τίκεν εὔμητιν μεγαλήτορα, καὶ δαΐφαντον
πρωτομάχην δ' ἄλλη τοῖσιν· ἔμελψε δὲ κῦδος ἀγανὸν
τῶν πισύρων, μακάρων παιῶνας ἐν δεδεγμένοις,
καὶ μέλος ὀρχηθμοῖσι, θεῶν τ' ἐριχυδέας ὕμνους.
ἠδὲ μελιφθόγγων μελεδήματα παρθενικάων.
τρῖος ἐὼν, καὶ ποῖα παρόν, καὶ πόσα πλέοσας,
κάτθανεν ὀγδώκοντα πλειομένων ἐνιαυτῶν.

Περὶ λυρικῶν ποιητῶν.

Λυρικοὶ ποιηταὶ εἰσὶν ἐννέα· Ἀλκαῖος· Σαπφώ·
Στησίχορος· Ἴβυκος· Βακχυλίδης· Σιμωνίδης·
Ἀλκμάν· Ἀνακρέων· καὶ Πίνδαρος.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἡρωελεγεῖα,

Ἐννέα τῶν πρώτων λυρικῶν πάτρην γενεήν τε
  μάνθανε καὶ πατέρας, καὶ διάλεκτον ἄθρει.
ὧν μιτυληναῖος μὲν ἔην γεραρώτερος ἀοιδῶν.
  ἀλκαῖος πρότερος ἠχικὸς αἰολίδος.
ἡ δ' ἄλλη τῷ ξυνὴν πάτρην φωνήν τε δαεῖσα
  σαπφώ, κλήιδος καὶ πατρὸς εὐρυγύρου.
στησίχορος σικελός· πάτρη δέ οἱ ἱμέρα ἐστίν.
  εὐφήμου πατρὸς δωρικὸς ἁρμονίην.
ἴβυκος ἰταλὸς αὖ ἐκ ῥηγίου ἠὲ μεσσήνης·
  πελίδα πατρὸς, δωρίδα δ' ἡρμόσατο.
παρθενίου δὲ πατρὸς, λιγυρὸς παῖς ἐστίου

μαίου καὶ Πέλοπος ἀναφέρουσιν. οἱ περὶ δὲ, Ἡρακλεῖ ἀνατιθέασιν. ὃ καὶ Πίνδαρος λέγει, ἐνδόξως πρῶτον τεθῆναι τὸν ἀγῶνα. ἐπεὶ γὰρ τὴν Αὐγείου κόπρον ἐκάθηρε, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων οὐκ ἔτυχε, συναγαγὼν πολὺν στρατὸν, τόν τε Αὐγείαν φονεύει, καὶ τὴν Ἦλιν παρέστησατο, καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγὼν, ἀγῶνα τίθησι τοῖς μετ' αὐτοῦ πολεμήσασιν. ὅθεν καὶ τὸ ἔθος διαμεῖναι. ἀλλ' οὐδὲ αὐτὴ ἐμφανὴς θέσις, ἀλλὰ τῆς συμβάσεως αὐτῆς δυσχερείας. ὑπόμνησις δὲ καί. ἀλλ' Ἴφιτός τις καὶ Εὐρύλοχος τοὺς Κιρραίους πολεμήσαντες, οὗτοι δὲ ἦσαν ἀνὰ τὴν παράλιον τῆς Φωκίδος λῃσταὶ κατέχοντες, καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγόντες, ὁ μὲν Ἴφιτος, τὰ Ὀλύμπια συνεστήσατο· ὁ δὲ τὰ Πύθια Εὐρύλοχος· καὶ ἐκ τούτου διαμεῖναι τὴν θέσιν συνέβη. Τέθνηκε δὲ ὁ Πίνδαρος, ἐξ καὶ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς. ἢ ὥς τινες ὀγδοήκοντα, ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος κατὰ τὴν ἑκατοστὴν καὶ ὀγδοηκοστὴν ὀλυμπιάδα. ἀνήρπακε τῆς δὲ γ' ἴσης Σιμωνίδου. Ὁ δὲ ἐπινίκιος, οὗ ἡ ἀρχή, ἄριστον μὲν ὕδωρ, προτέτακται ὑπὸ ἀριστοφάνους τοῦ συντάξαντος τὰ Πινδαρικά, διὰ τὸ περιέχειν τὰ ἄθλα ἐγκώμιον, καὶ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἤλιδι ἠγωνίσατο. Γέγραπται δὲ Ἱέρωνι βασιλεῖ Συρακουσῶν. αἱ δὲ Συράκουσαι πόλις τῆς Σικελίας. ὃς καὶ κτίστης αὐτῆς ἐγένετο πόλεως, ἀπὸ τοῦ ὅροις αὐτὴν, οὕτως ὀνομάσας. ἀποστείλας γὰρ οὗτος ἵππους εἰς Ὀλυμπίαν, ἐνίκησε κέλητι.

Καὶ ἄλλως ἐκ τῶν Σουίδα.

Πίνδαρος Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός. κατὰ δέ τινας Δαϊφάντου, ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκοπελῖνος ἐστὶν ἀφανέστερος, καὶ προσήκων Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός. γεγονὼς κατὰ τὴν ξε'. ὀλυμπιάδα. κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ'. ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων, καὶ υἱὸς Διόφαντος. θυγατέρες δὲ Εὔμητις, καὶ Πρωτομάχη. συνέβη δὲ αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατ' εὐχάς. αἰτήσας γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον, εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου αὐτοῦ Θεοξένου γόνατα, ἔτη νε'. ἔγραψε δ' ἐν βιβλίοις ιζ'. Δωρίδι διαλέκτῳ, ταῦτα. ὀλυμπιονίκας. πυθιονίκας. νεμεονίκας. ἰσθμιονίκας. προσόδια. παρθένια. ἐνθρονισμούς. βακχικά. δαφνηφορικά. παιᾶνας. ὑπορχήματα. ὕμνους. διθυράμβους. σκόλια. ἐγκώμια. θρήνους. δράματα τραγικά ιζ'. ἐπιγράμματα ἐπικά, καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Γένος Πινδάρου διὰ στίχων ἡρωϊκῶν.

Πίνδαρον ὑψαγόρην Καδμηΐδος οὔδεϊ Θήβης,
Κλεοδίκη, ὠδίνεσσα μιγεῖσα πολέμῳ Δαϊφάντῳ,
γείνατο ναιετάουσα Κυνὸς Κεφαλὴν περὶ χῶρον.
οὐκ οἶον γ'. ἅμα τῷ, καὶ ἐρείπιμον, εἰδότα θήρην
εἰδότα πυγμαχίην τε, παλαισμοσύνην τ' ἀλεγεινήν.
τὸν μὲν, ὅτι νηδύσαντα ποτὶ χθόνα κάτθετο μήτηρ,
εἰσέτι παιδίον ὄντα, μέλισσαι τεύχος ἀμβλῶ,
χείλεσι νηπιάχοισι περιβλύσσουσαι ἔπαττον.
τοῦ δὲ, λιγυφθόγγων ἐπέων, μελέων θ' ὑποθήμων,
ἔπλετο δαῖα κόρυττα. θεμείλια δ' ἅπασι μύθων

[1] ξυνάγαγεν
[2] λάφυρα

Λαμπρίδιος Κορνηλίῳ Βενίγνῳ τῷ οὐιτερβιεῖ.

Εὔδοξος Θύμβρις πάρος οὐκ ἐχάραξεν ἀγαυοῖς
  Ἑλλήνων μόχθοις χαλκογραφοῖσι τύποις.
Ἦν τόδε μὲν τέρας, ἦν καὶ νῦν δίχα πουλὺ δικαίως.
  Ἔργον γὰρ μεγάλης ἀμμὶν ἔοικε μέγα.
Νῦν δέ γε τοῦτο τέρας πέσε σοῖς Κορνήλιε δώροις,
  Χ' ἡμῖν γραικοτύπου καλὸς ἐπῆλθε πόνου.
Ὡς δ' αὐγαῖς προφέρει λαμπρὸν πόλις αὐτὴ ἀνάσσα,
  Οὕτω καὶ βίβλοις φαιδροτέραις κρατέει.

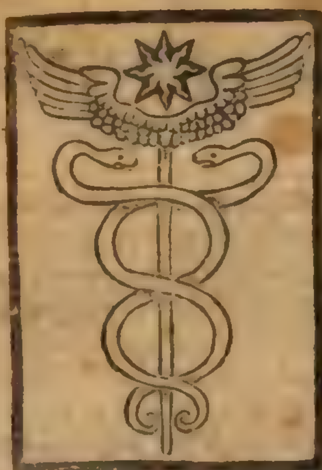
Πινδάρου γένος· εὑρεθὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου, κυροῦ Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου.

Πίνδαρος, τὸ γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαϊφάντου κατὰ τοὺς ἀληθεστέρους· οἱ δὲ, Σκοπελίνου φασίν· οἱ δὲ λέγουσι τὸν αὐτὸν Δαΐφαντον καὶ Σκοπελῖνον· οἱ δὲ, Παγωνίδου καὶ Μυρτοῦς, ἀπὸ κώμης Κυνοκεφάλων. ἡ δὲ Μυρτὼ, ἐγαμήθη Σκοπελίνῳ τῷ αὐλητῇ· ὃς τὴν αὐλητικὴν ἐδίδασκε τὸν Πίνδαρον, ἐπειδὴ δὲ μείζονος ἕξεως ὄντα, παρέδωκε Λάσῳ τῷ Ἑρμιονεῖ μελοποιῷ, παρ' οὗ τὴν λυρικὴν ἐπαιδεύθη. Γέγονε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, καὶ συνεγένετο αὐτῷ, καὶ τέθνηκεν, ὅτε τὰ Περσικὰ ἤκμαζεν. ἔσχε δὲ θυγατέρας, δύο. Εὐμήτιν, καὶ Πρωτομάχην. κατῴκει δὲ τὰς Θήβας, πλησίον τοῦ ἱεροῦ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν Ῥέας τὴν οἰκίαν ἔχων. ἐτίμα δὲ τὴν θεὸν σφόδρα ὢν εὐσεβέστατος. καὶ τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, εἰς ὃν καὶ πλεῖστα γέγραφεν. νεώτερος δὲ ἦν Σιμωνίδου. πρεσβύτερος δὲ, Βακχυλίδου. κατὰ δὲ τὴν τοῦ Ξέρξου κατάβασιν, ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. ἐτιμήθη δὲ σφόδρα ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος οὕτω φιλεῖσθαι, ὡς καὶ μερίδα τῶν προσφερομένων τῷ θεῷ λαμβάνειν, καὶ τὸν ἱερέα βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις, Πίνδαρον ἥκειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ θεοῦ. λόγος καὶ τὸν Πᾶνα ὀρχήσασθαί ποτε τὸν αὐτοῦ παιᾶνα, καὶ χαίρειν ᾄδοντα τοῦτον ἀεὶ ἐν τοῖς ὄρεσι. φασὶ δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὴν Λακεδαιμονίων βοηθοὺς ἐμπρήσαντες τὰς Θήβας, ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας αὐτοῦ, θεασάμενοι ἐπιγεγραμμένον τόνδε τὸν στίχον· Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ καίετε. ὅπερ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον μετὰ ταῦτα φασὶ πεποιηκέναι. καὶ γὰρ οὗτος ἐμπρήσας τὰς Θήβας, μόνης τῆς ἐκείνου οἰκίας ἐφείσατο. ἐχθρωδῶς δὲ διακειμένων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι, ἐζημίωσαν αὐτὸν χρήμασιν οἱ Θηβαῖοι, ἅπερ ὑπὲρ ἐκείνου ἔτισαν Ἀθηναῖοι. γέγραπται δὲ αὐτῷ ἑπτακαίδεκα βιβλία. ὧν τέσσαρα ἡ λεγομένη περίοδος ταῦτα. τὰ Ὀλύμπια φημὶ, τὰ Πύθια, τὰ Νέμεα, καὶ τὰ Ἴσθμια. ἔστι δὲ τὰ Ὀλύμπια, ἀγὼν εἰς τὸν Δία. τὰ Πύθια, ἀγὼν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. τὰ Νέμεα, ἀγὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Δία. τὰ δὲ Ἴσθμια, ἀγὼν εἰς τὸν Ποσειδῶνα. τὰ δὲ ἆθλα τούτων, ἐλαία. δάφνη. σέλινον ξηρόν τε καὶ χλωρόν. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἄλλων, οὐ χρεία νῦν ἐστι λέγειν. περὶ δὲ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων λεκτέον. τινὲς μὲν εἰς τὰ περὶ αὐτὸ

ΠΙΝΔΑΡΟΥ,

ΟΛΥΜΠΙΑ. ΠΥΘΙΑ.
ΝΕΜΕΑ. ΙΣΘΜΙΑ.

Μετὰ ἐξηγήσεως παλαιᾶς πάνυ ὠφελί
μου, καὶ σχολίων ὁμοίων.

¶Impressi Romæ per Zachariam Calergi Cretensem, per
missu S. D. N. Leonis. X. Pont. Max. ea etiam condi
tione, ut nequis alius per quinquennium hos imprimere,
aut uenundare Libros possit: utq; qui secus fecerit, is ab uni
uersa dei Ecclesia toto orbe terrarum expers excommunica
tusq; censeatur.

1515

image not available